This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

3 3433 06658904 9

NYPL RESEARCH LIBRARIES
3 3433 06658904 9

LEXICON
VNIVERSAE REI NVMARIAE VETERVM

ET PRAECIPVE

GRAECORVM AC ROMANORVM

CVM OBSERVATIONIBVS
ANTIQVARIIS GEOGRAPHICIS CHRONOLOGICIS
HISTORICIS CRITICIS

ET PASSIM CVM
EXPLICATIONE MONOGRAMMATVM

EDIDIT

IO. CHRISTOPHORVS RASCHE.

TOMI SECVNDI PARS PRIOR.
D — G.

CVM TAB. I. AEN.

ASTOR LIBRARY
NEW-YORK

LIPSIAE MDCCLXXXV.
IN LIBRARIA GLEDITSCHIA.

327 C.

NEW YORK
PUBLIC
LIBRARY

LEXICON

VNIVERSAE REI NVMARIAE
VETERVM
ET PRAECIPVE
GRAECORVM AC ROMANORVM
CVM OBSERVATIONIBVS ET PASSIM
CVM EXPLICATIONE MONOGRAMMATVM

EDIDIT

IO. CHRISTOPH RASCHE.

TOMI SECVNDI PARS PRIOR.

D — G.

V. T.

NEW YORK
PUBLIC
LIBRARY

PRAEFATIO.

Numquam ſane laudari ſatis poſſunt patientiſſimi viri, qui indefeſſo labore, conquiſitis vndequaque praeſtantiſſimis numis, vniuerſam rem numariam veterum pertractare, et locupletiſſimum numiſmatologiae theſaurum comparare conati ſunt. Quod vero tentatum opus ad optatum non perduxerint finem, id omnino impedimentis plurimis, non incuriae, tribuendum, vnusquiſque rei peritus facile concedet.

Iam pridem in animum induximus, quae potuimus omnis aeui, metalli, moduli, diuerſarumque gentium veterum numiſmata, partim aeri inciſa, partim commentariolis hiſtorico - criticis illuſtrata detegere, ad numorum cognitionem comparandam catalogo proponere quam locupletiſſimo. Ex omnibus itaque numiſmatographorum operibus, quae aut ipſi in ſcriniis noſtris ſeruamus, aut a VIRIS de antiquitate bene meritis, mutua accepimus ac diligentiſſime peruoluimus, cuiuis numiſmati in Lexico noſtro eorum adſcribere adnotationes eo magis neceſſarium fuit viſum, quo infrequentius voluminoſa iſta, hinc inde rariora, plerumque pretioſa opera in bibliothecis etiam inſtructiſſimis reperiri ſolent, quae a priuatis propter anguſtiorem rem domeſticam vix comparari poſſunt,

Si

Si quid in Lexico noſtro bene actum inuenies, LECTOR! inuidiae quaeſo ſis expers; maculae vero, quas auctoris imperitia ſudit, TVAM obtineant veniam.

Libraria Gleditſchia, cuius propenſa ad iuuanda litterarum ſtudia voluntas ſatis ſuperque cognita eſt, omnibus contendit viribus, vt omni ex parte Lexicon noſtrum fiat perfectum, nullisque parcit ſumtibus in comparandis ſubſidiis, quae ad illud ſupplendum et emendandum inſeruire poſſint. Eorum itaque quae a nobis vel omiſſa, vel minus recte dicta ſunt, indicem vltimo volumini adiiciemus.

Eorum conſiliis, qui ſtudiis noſtris, quod grati agnoſcimus, nec vero ſatis praedicabimus vmquam, fauent, morem gerere religio fuit. Sed et exhortandi iam nobis ſunt atque enixe rogandi ii, qui pretioſam numorum ſeu librorum ſupellectilem apud ſe retinent plus aequo religioſius, vt litterarias haſce diuitias ad commune beneficium in publicum conferant, noſtraque ſpecimina augere atque amplificare velint.

Ipſis *nundinis Lipſienſibus*, Cal. Octobris A. R. S. CIↃIↃCCLXXXV.

D. Δ.

D Δ

D littera in ordine alphabeti Romanorum *quarta*, in numeris ſignificat *quingenti*.

Δ. alphabeti Graeci *quarta* itidem eſt littera, de cuius Δ. ᐅ. ᐊ figuris *Dutens* dans ancien Alphabet des Grecs diſſ. III. Tb. 3. p. 184.) *Montfaucon*. in Palaeograph. p. 151.) *Velazquez* Enſayo ſobre los Alphabetos Tb. 5. p. 47. 63. — Nota numeralis Graecorum *Delta* τέσσαρες, τέσσαρα, *quatuor*; vel τέταρτος, *quartus*; vel τὸ τέταρτον, *quarto*, *quarta vice*; vel τετράκις, *quater*; rarius vero initialis eſt littera τῦ δευτέρυ, *ſecundi* numeri; quandoque ſignificat δέκα, *decem*.

Daleth Phoenicium cernitur in n. Sidoniorum apud *Pellerin*. Peup. et Vill. Tb. 82. et in Iournal des Savans 1760. fgg. 1. 2. de quo *Dutens* dans Explication p. 94. ad Tb. 3.

Daleth Samaritanum eſt in n. Lebedis vel Leptis, et in n. Aradi, quem *Dutens* vulgauit.

Δ vel ᐅ ſeu littera Δέλτα, triangulare Siciliae ſymbolum, ſaepe in numis Siculis adparet. Conf. *Burmann* ad *Dorvill*. Sicul. Tb. 2. fg. 6. Tb. 3. fg. 4. Tb. 6. fg. 2. p. 295.) *Paruta* Tb. 25. fg. 75. it. Tb. 63. fg. 54. 55. 56.) *Inveges* Tb. 7. n. 47. vbi ad caput Veneris eſt ᐅ. — Similem notam in moneta Centoripinorum apud *Pellerin*. Tom. III. Tb. 110. fg. 41. ſic explicandam coniecit *Burmann*. ad *Dorvill*. Sicul. Tb. 14. fg. 10. p. 438. — Eadem triquetrae Siciliae figura videtur in aureo Pyrrhi numo *Dorvilliano* Tb. 16. fg. 11. Conf. *Tanaq. Fabri* not. ad *Lucret*. L. I. p. 718.

D. littera initialis indicat *Daciam*. D. F. *Dacia Felix* in vexillo n. prouinciae Daciae occurrit et F. D. *Felix Dacia*.

D. *Dacicus*. G. D. PARTH. *Germanicus*, *Dacicus*, *Parthicus*. n. Traiani, cuius cognomina ſunt a victis gentibus.

Δ. Δείφρων. Δ. Κ. forſan nomen et cognomen Δείφρων Κλεῶνος. *Golz*. Magn. Graec.

Δ. Δακικὸς, *Dacicus*. ΑΤ. ΚΑΙ. ΤΡΑΙΑΝΟϹ. Ϲ. Γ. Δ. *Imperator Caeſar Traianus Auguſtus Germanicus Dacicus*.

Δ. ſub capite Palladis, forte Δαμαρέτας. n. Calenorum. *Golz*. Sicil. Tb. 20. n. 2.

Δ. Δαμασκηνῶν, *Damaſcenorum*, ſeu *Damaſci* in Coeleſyria cuſos arguit numos.

Δ. ſub minotauro in n. Neapolis in Italia. forſan Δαμοκράτης nomen. *Golz*. Sicil. Tb. 15. n. 4.

D. *Damno.* Coelius Caldus triumvir monetális in memoriam aui caput eius numo expreſſit cum tabula, in qua L. *Libero* et D. *Damno*, quippe qui factus tribunus plebis Popilium legatum maieſtatis ad populum accuſauit, quod turpi foedere in Gallia cum hoſtibus conueniſſet, et vt Popilium condemnaret, legem tabellariam de perduellione, quam Caſſius exceperat, tulit. Hinc factae tabellae, et vti in Caſſia ſunt litterae A. et C. nempe *Abſoluo* ſeu *Condemno*; hic contra in Coelia L. D. *Libero*, *Damno*.

Δ. Δάμων. n. Veliae Lucaniae. *Golz.* Ital. Tb. 22.) *Beger.* Theſ. Br. I. 345.

D. *Data.* C. CIV. D. D. PVB. *Corona Ciuica Data Decreto Publico*, forte.

D. *Datum.* P. D. *Populo Datum.* — S. V. F. P. D. *Suſceptis Votis Frumentum Publice Datum*; aliis *Suffimenta Populo Data.*

D. *De.* D. C. S. *De Conſulum Sententia.*

D. *Decimus*, praenomen. D. CLODIVS ALBINVS CAES. vel D. CL. SEPT. ALBINVS, *Decimus Clodius Septimius Albinus Caeſar.* — C. D. CAEL. BALBINVS, *Caeſar Decimus Caelius Balbinus.* — D. C. BASSVS II VIR. *Decimus Caeſius* vel *Caeſonius Baſſus Duumuir.* n. Vticae. — D. F. D. N. *Decimi Filius*, *Decimi Nepos.* — D. IVNI D. F. BRVTVS, *Decimus Iunius*, *Decimi Filius*, *Brutus.* — D. IVNI. D. F. PERA, *Decimus Iunius*, *Deſimi Filius*, *Pera.* — D. SILANVS. — D. TVR. *Decimus Turannius*, vel *Turdus*, vel *Turulius.*

D. *Decreto.* D. D. *Decreto Decurionum.* — EX D. D. *Ex Decreto Decurionum.*

D. *Decuriones* vel *Decurionum.* D. D. *Decreto Decurionum.* — D. D. P vel P P. *Decuriones Poſuerunt.* — EX CONS. D. ſiue EX CONSENSV D. *Ex Conſenſu Decurionum.* — M. D. *Mandato Decurionum.*

D. *Dedit.* S V F. P. D. *Suffimenta Populo Dedit*, vt quidam interpretantur haſce abruptiones.

Δε ſuper caput Palladis, forte Δεγμηνος. n. Veliae. *Golz.* Sicil. Tb. 22. n. 2.

Δ. Δεινομένυ, *Deinomenis.* Δ. Υ. Δεινομένυ Ὑιῦ, *Deinomenis Filii.*

Δ. Δέκα, *decem.* In pluribus lapidibus ea nota *decem* aut annos aut drachmas ſignificat, quod ex contextu percipitur. *Spon.* Miſcell. Sect. X. p. 356.) *Corſin.* Not. Graec. p. 15.) *Placentin.* Sigl. Vet. Gr. p 57. — In n. ab Alexandrinis Aegypti: L. ΤΡΙC. Δ. *Anno Decimo Et Tertio.* *al.* L. ЄΝΝЄΑ Κ.Δ. *Anno Decimo Et Nono.*

Δ. Δέκιμος, *Decimus* praenomen. ΑΥΤ. Κ. Δ ΚΛ. CΕΠΤ. ΑΛΒΕΙΝΟC, *Imperator Caeſar Decimus Clodius Septimius Albinus.* — ΑΥΤΟ. Κ. Δ. ΒΑΛΒΙΝΟC, *Balbinus.*

D. *Delata.* AD A. D. E. *Ad Aerarium Delata Eſt* ſc. pecunia.

Δ. abruptio vocis *Deli.* vid. *Delos.*

D. *Dertona*, vel *Dertoſa*, vel *Dium.* C. I. A. D. *Colonia Iulia Auguſta Dertona*, Italiae Liguſticae *Tortona*; aliis: *Colonia Iulia Auguſta Dertoſa*, Hiſpaniae Tarraconenſis. *Vaill.* Col. I. p. 74. Sed *Liebe* Goth. Num. p. 405. maunlt: *Colonia Iulia Auguſta Dienſis.* Alia vero *Spanhemio* II. p. 600. explicatio videtur quaerenda.

D. *Deſignatus* vel *Deſignati.* D. A. P. *Deſignatus Aedilis Plebis.* — L. P. D. A. P. *Lucius Papirius Deſigna-*

ſignatus Aedilis Plebis. Vaill. Fam. Rom. II. p. 213. — Q. D. *Quaeſtor Deſignatus.* — TI. SEMPRON. GRACCVS IIII VIR Q. D. — TR. PL. D. *Tribuni Plebis Deſignati.*

Δ. Δεσπότης, *Dominus.* ✠ ΚωΝΝΑC Δ Ο ΔΟΥΚΑC, *Conſtantinus* XIII. *Ducas Eckh.* Cat. II. 552.

D. *Deultum*, vel *Deulton* Thraciae. C. F. P. D. *Colonia Flauia Pacenſis Deultum.*

D. *Deuotus.* D. N. M. Q. E. *Deuotus Numini Maieſtati Que Eius.* — N. E. P. D. I. *Numini Eius Plurimum Deuoti Iuſſerunt.*

D. *Deus*, *Deum.* D. S. I. M. *Deo Soli Inuicto Mithrae.* — M. D. M. I. *Magnae Deum Matri Idaeae.*

Δ. Δευτέρα, *Secunda.* ΚΑ. ΚΟ. ΜΗ. ΠΟΛ. Δ. Κάῤῥα Κολωνία Μητρόπολις Δευτέρα, vel ΚΑΡΡΑ ΚΟΛ. ΜΗ. ΜΕC. Δ. Κάῤῥα Κολωνία Μητρόπολις Μεσοποταμίας Δευτέρα. Quibus in *Carrhenorum* numis, ſine praecedentibus ΕΤ. vel Λ. notis, annum quartum minime denotare poteſt littera Δ, ſed Meſopotamiae *Secunda* deſignatur. — Δ litteram Tarſus vrbs quoque Moeſiae inferioris exhibet in numis, quam *Vaillantius* δευτέρας explicat. Aliis videtur, haec littera Δ. τετάρτην, *quartam* Ponti metropolin denotare, cum iam in Aſia minore tres Ponti metropoles eſſent, Nicomedia, Amaſia et Neocaeſarea. — In Tomorum Ponti Europaei numis, qui a temporibus Commodi percuſſi ſunt, occurrit ſaepe eadem Δ littera, quam *Vaillant.* et *Harduinus* legerunt *Quartae* regionis Ponti Metropoleos, ΤΟΜΕωC ΜΗΤΡΟ. ΠΟΝΤΟΥ Δ. Ipſe tamen *Vaillant.* de coloniarum numis agens To. II. p. 117. in notis ad numum Elagabali, Carrhis percuſſum ΜΗΤΡ. ΠΟΝΤΟΥ Δ, legit Μητροπόλεως Πόντου Δευτέρας, *Secundae Ponti Metropoleos.* Sententiam de interpretatione huius litterae ſuſpendendam eſſe ſuadet *Froelich.* 4. Tentam. p. 208.

Δ. Δευτέρα, *ſecundo, ſecunda vice: Chiſhul.* Antiq. Aſiat. p. 150. ex M. Antonii triumuiri epiſtola A. V. C. 717. ſcripta, vbi notam hanc Δ, cui articulus ΤΗ anteponitur, pro τῇ Δευτέρᾳ accipiendam eſſe optime colligit, quia M. Antonius A. V. C. 717. Conſul. II et Triumuir II. exſtitit. Addit *Placentin.* de Siglis Veter. Graecor. p. 57. quod ea nota ſic forte ΔΕΥΤ. ſcripta erat in epiſtola, dein lacunis adſperſa.

Δ. Διαδουμενιανός. *Diadumenianus.* ΑΥΤ. Κ. Μ. Ο. Δ. ΑΝΤΟΝΙΝΟC.

D. *Dicatum.* I. O. M. D. *Ioui Optimo Maximo Dicatum.*

D. *Dictator.* CAESAR D. PERPETVO. in AR. Iul. Caeſaris.

D. *Dicundo.* PR. CER. I. D. *Praefectus Cerealis Iuri Dicundo.*

D. *Didius*, nomen gentis T. D. *Titus Didius.*

D. *Dies.* D. T. *Die Tertio.* in M. Volteii denario. *Vaill.* Fam. Volt. n. 5.

D. *Dii* vel *Diis.* D. M. *Diis Manibus.* D. P. *Dii Penates.* — D. PP. *Diis Penatibus*, vel *Dii Penates Patrii.*

Δ. Δίκαιος. Δικαίῳ, *Iuſtus*, *Iuſti* cognomen Peſcennii Nigri. ΑΥΤ. Κ. ΚΑΙ. CΑΡ Γ. ΠΕCΚΕ. ΝΙΓΡω Δ. ſeu Δικαίῳ, *Imperatori Caeſari Caio Peſcennio Nigro Iuſto;* plures enim litteras numi ratio non admittebat. *Vaill.* Num. Praeſt. II. p. 116. *Spanh.* II. 243.

Δ. Δηλίων, *Deliorum*, inſulari archipelagi.

Δ. Δημαρχικὴ, *Tribunitia*, ad tribunitiam pertinens. Δ. Ε. Δημαρχικῆς Ἐξουσίας, *Tribunitia Poteſtate*, perfrequens in n. Antiochiae Syriae. cf. *Bimard de la Baſtie* ad *Iobert.*

bert. T. I. p. 169. 211. 212.) *Maffej.* p. 50.) *Harduino* autem placet vel

Δ. Δημόσιαι; *Publica.* Δ. Ε. Δημόσιαι Εὐχαὶ, *Vota Publica;* vel

Δ. Δήμου, *Populi.* Δ. Ε. Δήμου Εὐχαὶ, *Vota Populi.* Aliis

Δ. Δόγματι, *Decreto,* ſeu ſententia. Δ. Ε. Δόγματι Ἐπαρχίας, *Decreto Prouinciae.* De qua variatione vid. Δ. Ε. — Β. Δ Βουλῆς Δόγματι, *Senatus Conſulto,* aliis videtur Βουλὴ Δῆμος, *Senatus Populus.*

Δ. Δημοφῶν, forſan, in n. Calenorum ante minotaurum, *al.* poſt caput Apollinis laur. *Golz.* Sicil. Tb. 19. ſgg. 4. 6.

Δ in numo inſulae Zacynthi forte legendum ΔΙΩΝΟϹ, *Dionis* Siciliae regis. v. ΖΑ. Δ.

Δ in area numi aerei Ptolemaei III Euergetae, Aegypti regis, *Liebe* Goth. Num. p. 124. interpretatus eſt Διοσπολιτῶν.

Δ. Δὶς, *Bis* in numo, cuiuſmodi apud *Neumannum* Pop. Num. I. p. 125. exiſtit, Meſembriae, Dorice Meſambriae. Hinc ΑΥΤ. Δ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ . . . . . ΤΡΑΝΚΥΛΛΙΝ. Gordiani et Tranquillinae obuerſa capita; Illinc, ΜΕϹΑΜΒΡΙΑΝΩΝ. Aeſculapius cum baculo et ſerpente. Crederet *Neumannus* l. c. ſcalptoris errore Δ caelatum pro Κ, niſi aenigma non abſimile proponeret Hadriani numus, cuius haec inſcriptio: ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΤΡΑ. ΑΔΡΙΑΝΟϹ ΔΙϹ ϹΕΒ. *Froelichius* interpretatur. ΔΙϹ ϹΕΒ. *Iterum Auguſtus.* vid. ΔΙϹ ϹΕΒ. — Quid ſi pariter in Gordiani numo littera Δ initialis foret τοῦ ΔΙϹ, adeoque legendum: ΑΥΤ. Δὶς Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ etc. hoc eſt, *Imperator Bis M. Antonius Gordianus?*

D. *Diuus, Diui, Diuo.* AVG. D. F. *Auguſtus Diui Filius.* — D. F. D. N. *Diui Filius, Diui Nepos.* — D. IVL. vel IVLIVS, *Diuus Iulius.* — TI. CAESAR D. IVL. AVG. F. ſic *Tiberius Diui Iulii Auguſti Filius.* — D. TRAIANO OPTIMO etc.

Δ. Δόγματι, *Decreto.* Β. Δ. Βουλῆς Δόγματι, *Senatus Conſulto.* — Δ. С. Δόγματι Συγκλήτου, *Decreto Senatus.*

D. *Domina.* D. N. *Domina Noſtra.* vid. *Verina, Galla Placidia, Honoria.*

D. *Dominus.* D. TIBER. PE. A. *al.* D. TIBERIVS PER, *al.* D. TIBERIVS P. P. *Tiberius Abſimarus. Band.* II. 697. — D. M. loco D. N. *Dominus Noſter,* ſic Tib. Conſtant. *Band.* II. 658.) *Eckhel.* Cat. 539. — D. N. *Dominus Noſter,* ſiue *Domino Noſtro* frequens. — D. N. C. *Domino Noſtro Caeſari.*

D. *Domitianus.* IMP. D. AVG. REST. *Imperator Domitianus Auguſtus Reſtituit.*

Δ. Δομίτιος, *Domitius.* Κ. Λ. Δ. ΑΥΡΗΛΙΑΝΟϹ, *Caeſar Lucius Domitius Aurelianus.*

D. *Domitius.* IMP. C. D. AVRELIANVS AVG. *al.* IMP. C. L. D. AVRELIANVS AVG. *Aurelianus* Imp.

Δ. ad latus noctuae; *al.* poſt caput muliebre vitta ornatum, forſan Δωρόθεος. n. Veliae. *Golz.* Magn. Graec. Tb. 23. n. 2.

Δ. Δερσαιῶν. *Golz.* ib. Tb. 8. n. 4.

Δ. Δυμαίων, *Dymaeorum,* cum monogrammate Achaeorum.

D ſaepiſſime τῷ I adponitur cauſa decoris atque elegantioris pronuntiationis vel euphoniae gratia inſeritur, id quod paſſim licet obſervare in

in verbis *redire* etc. — Similiter *Diana* vocatur *Iana* omiſſa D. littera. *Baudelot*. p. 639.

D mutatum in O legitur: AOVENTVS AVGVSTI N. n. Conſtantini. *Cim. Vind.* I. Tb. 6. n. 3.

D loco P, vt CARDICA pro CARPICA. vid. VICTORIA CARPICA.

D. pro S. in Æ 2. Commodi: IMP. II. CO. D. (COS) II. P. P. *Eckh*. Cat. II. 250.

D cum T quaedam cognatio, inquit *Quintilianus*, quare nimis mirum, ſi in vetuſtis operibus eadem litterarum permutatio obſeruatur. Variare interdum veterum apographa in nominibus propriis et nominatim in litteris Δ et Τ, praeter alia exempla vocabulum vrbis Gortyniae comprobat, quod apud *Ptolemaeum* Γορδυνία expreſſum legitur, vt obſeruarunt *Cellarius* in Not. Orb. Ant. et *Harduin.* in *Plin*. L. IV. c. 17. — ATVENTVS AVG. etc. n. Commodi. *Eckhel*. Cat. II. p. 251.

D pro Z in voce ΔΕΥΣ loco ΖΕΥΣ apud *Spanhem*. Pr. II. p. 582. v. ΔΕΥΣ.

D. nota numeralis *quingenta*. Ex *Manutii* ſententia veteres fecerunt quingenta, addita ad tres notas I̲I̲ quarta recta, cum duabus proſtratis coniuncta, hoc modo I̅I̲ vel coniunctim ☐

Δ nota Graecorum numeralis ſignificans *τέσσαρες, τέσσαρα, quatuor*, vel *τέταρτος, quartus*, *τετάρτῳ, quarto* anno, *τὸ τέταρτον*, ſiue *τετάρτως, quartum, quarta vice*, vt ΥΠΑΤΟ Δ, *Conſul Quartum*; vel *τετράκις, quater*. Conf. *Corſin.* Not. Graec. p. 15.) *Placentin*. de Siglis Veter. Graecor. p. 56. ſq.) *Montfaucon*. Palaeograph.) *Vaill*. Num. Gr. p. 208 et alibi.

Δ vel L. Δ. nota anni *quarti*, vt in n. Antiochiae Syriae: ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ Δ. — Pariter ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ Δ. *Froelich*. Annal. Syr. p. 103. — Δ in numo Mithradatis Eupatoris annum eius regni, *Quartum*, vt in Dolichaeorum M. Aurelii, ΔΟΛΙΧΑΙΩΝ Δ. *Annum* imperii *Quartum*; ſimiliter in numis ΖΕΥΓΜΑΤΕΩΝ et ΙΕΡΟΠΟΛ. L. Veri *Quartum* regiminis *Annum* indicat. In Flauiorum Chalcidenſium numo, a quibuſdam ΦΛ. ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ Δ. inſcripto, *Froelich*. 4. Tent. p. 187 pro Δ ponit Λ. Rectius Ε. Δ. in Caeſareae numo Gordiani Pii pro eius imperii *Anno Quarto* ſumitur. In aliis enim numis conſignat Δ adiectis ΕΤ. vel ΕΤΟΥϹ vel L. litteris *Annum* imperii *Quartum*, vti ΕΤ. ΙΔ. *Annum* imperii Caracallae *Decimum Quartum* in n. Caeſareae arguit. — ΕΤΟΥϹ ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΥ Δ. n. Veſpaſ. *Morell*. Impp. II. p. 283. — Pariter occurrit ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞΟΥϹΙΑϹ Δ, vel Δημαρχικῆς Ἐξουσίας Τετάρτης, *Tribunitia Poteſtate Quartum*; ΥΠΑΤΟϹ ΤΟ Δ, *Conſul Quartum*; ΠΟΛΙάρχων ΤΟ Δ, *Praefecto Vrbis Quartum*, Laodicenſium Phrygiae n. Neronis; ΑΡΧ. ΚΟΥΣΙΝΙΟΣ Δ. ΕΦ. *Pontifex Cuſinius Quartum Epheſiorum*; ΕΦΕϹΙΩΝ Δ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Epheſiorum Quater Neocororum*, Dianae nempe et ter Auguſtorum; vel ΕΦΕϹΙΩΝ Α. Δ ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Epheſiorum Primorum Quater Neocororum*, n. Gallieni.

ΔΙ vel ΕΤ. ΔΙ *Anno* 14. — ΔΙΡ *Annus* 114 Antiochenſ. Syriae et Flauiopolitar. — ΔΙΦ *An*. 514 Tripolitar.

ΔΚ *Annus* 24 Antiochiae Syriae. — ΔΚϹ einſdem Antiochiae *An*. 224. Pariter Gadarae et Gazae in n. M. Aurelii etc. Eaedem ΔΚϹ notae vel *An*. 224. Bybli in n. Elagabali. — ΔΚΧ *Annorum* 624 in Rheſcyperidis III. Thracum regis numo cum radiato Neronis capite.

ΔΛC *Annus* 234 in n, Aegaeorum Ciliciae.

ΔM *An.* 44 Gadarae. — ΔMP An. 144 Flauiopolitar.

ΔNP Seleucidarum *Annus* 154 in Syriae regis Demetrii I. numo. Similiter in Traiani numo Gabalenſium. — ΔNC An. 254 Anazarbi.

ΔOP. litterae ante caput Arſacidae Annum 174 ſeu V. C. 678 indicant, qui incidit in tempus belli in Hiſpania a Metello et Pompeio contra Sertorium et Perpennam geſti. — ΔOC *An.* 274 Antioch. Ilienſium et Leucadiorum Syriae. — ΔOT Annus 374 Aradiorum in n. Traiani.

ΔΠΡ aerae Seleucidarum *Annus* 184 in numis Demetrii II. Nicatoris, eiusque ſucceſſoris Alexandri II. Zebinae, regum Syriae.

ΔϘ *Annus* 94 vt, et ЄΤΟΥC ΔϘΡ. 194. in n. Antiochiae. — ΔϘΤ aerae Ponticae *Annus* 494 in n. Sauromatis regis. *Spanh.* I. p. 490.

ΔΡ *An.* 104 epochae Antiochiae Syriae.

ΔΞΡ Apamenſium Syriae *Annus* Seleucidar. 164. it. Aegaeenſium et Gazae vrbis. — ΔΞC *An.* 264 in numis Aegeorum Ciliciae.

ΙΔ vel ΔΙ, Τεσσαρεσκαιδέκατος, *Quatuordecim* vel Τεσσαρακαιδέκατος, *Decimus Quartus.* ΙΔ vel ΕΤ. ΙΔ vel L. ΙΔ *Anno Decimo Quarto.* — ΙΔΡ *An.* 114 Seleucenſium.

ΚΔ Ariarathis Philoromaei Cappadocum regni *Annus* 24. — ΕΤΟ. ΚΔ *Anno* 24 regiminis Agrippae Iun. — L. ΚΔ in area *Æ.* numi Ptolemaei Aegypti regis, *Annum* ſuſcepti regiminis 24 indicantes notae numerales.

L. Δ. *Anno Quarto.* — L. ΙΔ *Anno Decimo Quarto.*

ΛΔ *Annus* 34 tetrarchiae Herodis.

ΡΘΔ Seleucidarum *Annus* 174.

CΚΔ *An.* 224 Bybli Phoeniciae — CΛΔ *Annus* 234 Amaſiae vrbis.

Δ in area n. Arcadiae, Chalcidis Syriae, Cyrrhi, Dionyſopolis, Dyrrhachii, Hieropolis Syriae, Maſſaliae Galliae Narbonenſis, Neapolis Campaniae, Peteliae, Tarenti, *item regum* Alexandri M., Pharnacis regis Boſpori vel Ponti, pariter Syriae regum Antiochi I. Soteris, Seleuci II. IV. V. Demetrii II. Antiochi IX. Zyziceni, Philippi; *it. Impp.* Gallieni, Saloninae, Claudii Gothici, Quintilli, Aureliani, Seuerinae, Taciti, Probi, Carini, Numeriani, Magniae Vrbicae, Diocletiani, Val. Maximiani, Gal. Maximiani, Maximini, Conſtantii Galli.

Δ cum aſtro in area. n. Gal. Maximiani. — Sed cum lunula n. Val. Maximiani.

D in area. n. Cari, Vrbicae, Val. Maximiani.

ɑ in area. n. Carini.

Δ intra coronam lauream. n. Lolliae g. *Eckhel.* Cat. II. Tb. 1. fg. 10.

Δ ante caput Palladis; *al.* ante minotaurum; *al.* ſub minotauro. n. Calenorum Campaniae.

Δ ſupra bouem cornupetam. n. Thuriorum. — ſupra aquilam. n. Athenar.

Δ ad proram nauis. n. Amphipolis Macedoniae.

Δ inter crura aquilae fulmini inſiſtentis. n. Ptolemaeorum. — inter crura litterae M. n. Heraclii.

Δ in ima numi parte. n. Antiochiae Syriae, Centoripae, Neapolis

polis Campaniae; Tyrae Sarmatiae Europaeae; *it.* Antiochi III. Syriae regis; *it.* Antonii et Cleopatrae, Gallieni, Saloninae, Claudii Gothici, Aureliani, Vaballathi, Diocletiani, Val. Maximiani, Gal. Maximiani etc.

D ſub Iouis capite. g. Cluliae.

VICTORIA AVGV. Δ. n. Conſtantini Pogonati; *al.* Copronymi.

Δ in quadrato incuſo ex *Froelichii* ſententia Not. Elem. p. 25. Τετράπολις, ſeu *quatuor vrbium*; alii aliter explicant. vid. *Cranium*.

D monetarii, vt videtur ſignum, in n. Fam. Aeliae, Antoniae, Calpurniae, Caſſiae, Coeliae, Corneliae, Crepuſiae, Fonteiae, Fundaniae, Herenniae, Iuliae, Iuniae, Mettiae, Pobliciae, Sentiae, Serviliae, Sulpiciae, Thoriae, Vibiae, vbi nempe totum fere alphabetum Latinum exhibetur.

DA. *Dacia.* DA. CA. *Dacia Capta.* n. Traiani. *Mdb.* p. 157.) *Gusſeme* VI. p. 408. n. 45.

ΔΑ. Δακικὸς, *Dacicus*, Traiani cognomen a gente victa, e. c. ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΤΡΑΙΑΝΟϹ ΑΡΙ ΓΕ. ΔΑ.

ΔΑ. vid. *Daorſi* Illyrici.

DA. *Datum.* CONGIARIVM DA. P. R. *Congiarium Datum Populo Romano.*

DA infra. Æ. Taciti.

DA loco DN. vel *Dominus Noſter* in n. Conſtantis: DA. CONSTANS P. F. AVG. *Band* II. p. 352.) *Harduin.* Oper. p. 476. 485.

D. A. *Diuus Auguſtus.*

ΔΑ in area et ſubſignatione n. Taciti.

ΔΑ in area n. Thuriorum apud Magnan.

— in area n. Byzantior. et Chalcedon. Muſ. *Hunter.* p. 74. n. 5.

— in area n. Cyrenes Africae. M. *Hunt.* p. 124. n. 53.

DAC. *Dacia.* DAC. CAP. *Dacia Capta* in numis Traiani, vel Dacus captiuus ſtans inter arma patria, duo ſcilicet ſcuta, duos arcus cum duabus ſagittis; vel mulier moeſta armis Dacicis inſidens; vel barbarus nudus manibus retro ligatis aceruo armorum inſidens; vel figura ſpoliis inſidens d. manu caput ſuſtentat. *Ruben.* Num. *Arſchot.* Tb. 34.) *Hemelar.* Num. *Arſchot.* aur. Tb. 16.) *Beger.* Th. Br. II. p. 637.) *Eckhel.* Cat. II.) *Geſner.* Tb. 73. n. 41.) *Gusſeme* VI. p. 408.) *Harduin.* p. 47. 749.) *Mdb.* p. 154. 155. 159.) *Muſell.* Impp. Tb. 61. fgg. 5. 6. et Suppl. Tb. II. fg 4.) *Occo* p. 201.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb 23. fgg. 3. 4. 6. p. 102. 103.) *Schulz* Numoph. I. in ipſo titulo.) *Spanh.* Pr. II. 637.) *Vicus* Tb. 14. n. 34 et Tb. 16. n. 38.) *Ducang.* in Gloſſario.) *Iul. Nigronius* de caliga veterum p. 81.) *Ge. Wolfg. Wedel.* de numis pileatis. — PROVINCI. DAC. AN. X. Genius Daciae galeatus ſt. vexillum ſingulis tenet manibus. Æ 3. Gallieni. *Neumann.* Pop. Num. II. Tb. 4. fg. 15. p. 121.

DAC. *Dacica.* Victoria tenens clipeum ſuper trunco palmae, cui inſcriptum VIC. DAC. *Victoria Dacica.* Æ. 2. Traiani. *Eckhel.* Cat. etc. vid. VIC. DAC.

DAC. *Dacico.* DAC. PARTHICO P. M. TR. POT. XX. COS. VI. P. P. circum coronam queaneam, in qua S. C. Æ 2. 3. Traiani. *Angelon.* p. 123.) *Eckhel.* Cat.) *Geſner.* Tb. 78. n. 14.) *Gusſeme* VI. p. 408. n. 46.) *Harduin.* 753.) Mdb. 163.) *Muſell.* Impp.

Tb. 68. fg. 4. *et* Supplem. Tb. II. fg. 16.) *Piovene* Muſ. *Farneſ.* Tom. X. Tb. 9.) Muſ. *Theup.* 447. — DAC. PARTHICO P. M. TR. P. COS. P. P. S. C. CONCORDIA. Figura ſedens, d. pateram, ſiniſtro cubito innixo icunculae. Æ. Hadriani. *Mdb.* p. 168.) *Muſell.* Impp. Tb. 71. fg. 6.) M. *Theup.* p. 462. — DAC. PARTHICO P. M. TR. P. COS. P. P. S. C. FORTuna REDux. Æ Hadriani. *Guſſ.* IV. p. 14. n. 96.) *Muſell.* ibid. fg. 7. — DAC. PARTHICO P. M. TR. P. COS. P. P. S. C. Traianus et Hadrianus togati ſtantes, globum vna tenent. Æ 1. Hadriani. *Eckh.* Cat. II.) *Guſſ.* IV. p. 11. n. 63.

DAC. *Dacico*, *Dacicus*. Traianus, deuicto rege Decebalo in Dacia, et pace cum eo inita A. V. C. 854. legitur in numis: IMP. NERVA TRAIAN. AVG. GER. DAC. etc. vid. *Traianus*.

DA. CA. *Dacia Capta*, in clipeo, quem Victoria ſuſtinet, circum quem: S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI. Ꝝ. Traiani. *Guſſ.* VI. 408. n. 45.) Mdb. p. 157.

Dacia, Gr. Δακία, quae mediterranea nominatur, regnum fuit, priuſquam ditioni Romanae coniuncta eſt, poſtea inter prouincias relata, conſularis fieri coepit. Ex Thracia litterae legeſque Graecorum in Daciam traductae ſunt, quibus vſu videtur vſque ad Traiani aduentum, qui cum lingua Latina colonias Italicas huc deduxit. Traianus in hanc regionem, aditu difficilem, et anguſtiis faucibusque montium quaſi munitam et clauſam, penetrauit, cum ei pateret via ad portas ferreas, a quarum tranſitu obiectis cohortibus, facile arceri potuiſſet. Aurum argentumque, quod in Dacia effoſſum eſt, deuehebatur in Macedoniam, et tradebatur praefecto, qui Romanorum iuſſu impoſitus, Theſſalonicae curabat, fructuſque fodinarum et cenſus publicos in publicam imperii vtilitatem erogabat et diſpenſabat. Inter *tres Dacias* nobiliſſima ſemper exſtitit *conſularis*, ſub qua conſtituti erant cum ducibus ſuis *Dacia Alpenſis* et *Ripenſis*; omnes autem hae Daciarum prouinciae tenebantur praefecto, regendae Macedoniae poteſtatem conſecuto. Etenim Dacia Orienti et ſpeciatim Illyrico Orientali attributa eſt, Romaniſque Imperatoribus tantiſper paruit, dum ſpreta Gallieni auctoritate inſurgeret, et commota ſe in libertatem vindicaret. Quare cum Aurelianus Imp. viribus ſuis diffideret, eamque retineri poſſe deſperaret, deductis inde praeſidiis, Daciam neglexit, et iure per Traianum adquiſito ac ſub decem et octo Imperatoribus continuo ceſſit. Neque tamen ſic omnia Latini cultus veſtigia ibi deperdita ſunt, vt lapides, viae publicae, rudera pontis Traiani, aliaque monumenta oſtendunt. Poſtea Impp. Graeco Romani partitione imperii facta, Daciam ſibi vindicarunt, ſed inclinatis horum rebus. Hunni in Daciam Pannoniamque mouerunt, quibus ob crudelitatem excurſionumque licentiam deletis, Hungari ſucceſſerunt. cf. *Conr. Sam. Schurzfleiſchii* Dacia Conſularis. 1690. et 1698. *Samuel Köleſer de Keres-Eeer* auraria Romano - Dacica. Cibini 1717. 8. — *Dacia prouincia Romana* notiſſima Tranſiluaniam non ſolum, ſed et Moldauiam, Valachiam Hungariam et Pannoniam continebat. Addita a Traiano imperio; inde in eius numis Dacia lugens ſedet in armis ante tropaeum. Secundum veterem inſcriptionem Hadrianus Daciam Romano addixit imperio; IMP. CAES DIVO NERVAE TRAIANO HADRIANO PONT. MAX. COS. III. P. P. CVIVS VIRTVTE DACIA IMPERIO ADDITA FELIX EST. Cui felicitati reſpondet Æ 2. Hadriani numus, DACIA inſcriptus, et Dacia inſidens ſcopulis, d. aquilam legionariam, ſ. gladium curvum: In alio numo Hadriani legitur

tur RESTITVTORI DACIAE. — Graece Numos, vt aliae eius tractus prouinciae ſcribere ſolita, eos ſub Philippo Seniore Latine exarare coepit et Philippis, Otaciliae, Decio, Etruſcillae, Herennio, Hoſtiliano, Gallo, Voluſiano, Aemiliano, Valeriano ſen. et Gallieno percuſſit numos, addita ipſis annorum I. II. III. etc. nota. Qui Daciae anni, numis Philipporum et ſequentibus temporibus inſcripti, initium ſumunt a Philippi Sen. A. V. C. 1000, poſt Chriſtum 247, quo eandem Daciam a Carpis liberaſſe e *Zoſimo* L. I. colligitur. Sub Decio annos IIII. et V. Dacia cudit, annis V. C. 1003 et 1004 reſpondentes, in quo vltimo Decius periit. Praeſtans eſt Voluſiani numus maximi moduli apud *Froelich.* Tent. p. 137, inſcriptus PROVINCIA DACIA AN. V. ob Daciae *Annum Quintum.* Deinde Annos VI et VII ſub Treb Gallo notauit, annis V C. 1005 et 1006 congruentes, quo vltimo occiſus eſt Gallus. Cum autem Dacia eodem aerae ſuae anno VII. numos Hoſtiliano, Gallo, Aemiliano et Gallieno percuſſerit, id indicat, eos omnes hoc anno imperaſſe, Hoſtilianum nempe ineunte huius aerae anno mortuum, Gallum poſt aliquot menſes occiſum, Aemilianum poſt alios tres interſectum, Valerianum denique et Gallienum illo exeunte Imperatores fuiſſe adpellatos. Annus Daciae VIIII ſiue *Nonus*, numo Valeriani impreſſus, in annum Valeriani et Gallieni imperii tertium incidit. *Decimum* Daciae annum, qui Gallieni quartus eſt, in eius numo chronologiae ſubſidio patefecit *Froelich.* ibid. p. 140. — Dacia prouincia raro in numis conſidet. Lugens ſedet ante tropaeum in Traiani numo, inſidens ſcopulis in Hadriani aereo. Daciae ſedentis ſimulacrum cum Nili inferne iacentis mutila figura in numo eiuſdem Hadriani apud *Froelichium* p. 437. Philippi numum Æ 2. *Neumannus* Pop. Num. I, Tb. 3, n. 2. promulgauit, in cuius poſtica genius ſedens, caput mitra patria tectus, d. tenet pileum libertatis, ſ. vexillum, cum numero legionis XIII. ad dextram aliud vexillum, cum legionis V. numero. Hic aquila ſertum roſtro ſtringens, illic leo. Pileum ſedens praetendit, quo nondum Dacia habitu eſt viſa. Pileus ſymbolum libertatis habetur et haec Daciae a Philippo adſerta, qui liberam iuſſit, a quo tempore Carpos ceteroſque barbaros eam infeſtantes repulit. Atque haec ſimul epochae in numis ſignatae cauſa. Annos nempe computauit prouincia Dacia non imperii Philippi, quem *Harduini* errorem *Baldinius* in *Vaillantii* Num. Praeſt. T. II. p. 315. repetere non debuit, ſed adquiſitae libertatis. De duabus legionibus Daciae praeſidio impoſitis, V. Macedonica, cuius ſymbolum aquila, et XIII. Gemina, cuius inſigne leo. *Vaillantius*, *Froelichiuſ*que varia notaverunt in coloniarum numis. — *Stans* prouincia Dacia d. vel ſignum militare tenet, vel gladium recuruum, ſuis incolis peculiarem, vel caput aſininum, conto impoſitum, roboris indicem, quippe cum honorifico vocabulo animal iſthoc ζῶον ἀνίκητον adpellauerint priſci, iiſdem etiam principes Orientis equorum loco ſunt vſi. *Rubenio* inſtrumentum illud eſt tuba ſecundum *Euſtathium* ad Iliad. κ. „Tertia tuba Gallica, haud nimis magna, quae os habet deformatum in beſtias et canalem ipſum plumbeum, quem inſpirant tubicines, atque illa eſt acuti ſoni.„ Sed omnino illud pro quodam armorum genere reputatur. *Oiſel.* Tb. 23. n. 9. *Arſchotan.* Tb. 59. — Vexillum, in quo D. F. *Dacia Felix*, modo d. modo laeua tenet manu, et gladium Dacicum dextra, quod in aliis ſiniſtra tenet, ex ſcalptoris forſan licentia. — Eadem Dacia prouincia plurium numorum aureorum barbari commatis et argenteorum rudis operis patria, de quibus *Neumann.* Pop. Num. I. p. 88. 137.

DACIA in clipeo *AV.* *AR.* Traiani. *Mdb.* p. 154. 155.

DACIA. S. C. Mulier, vel prouincia ipſa rupi inſidet, d. ſignum militare, ſ. gladium incuruum. *Æ.* 1. 2. Hadriani. *Angelon.* p. 127.) N. *Arſchot.* Tb. 39. n. 24.) *Beger.* Th. Br. II. p. 654.) *Eckhel.* Cat. II.) *Erizzo* p. 373.) *Guſſeme* IV. p. 11. n. 62.) *Harduin.* Oper. p. 47. 762.) *Mdb.* p. 175. 178.) *Muſell.* Impp. Tb. 77. fg. 10.) *Oiſel.* Num. Sel. Tb. 23. fg. 8. p. 104.) *Patin.* Impp. p. 191.) *Vaill.* Pr. I. p. 68. — *Al.* ſed mulier turrita ſtans, d. extenſa, ſ. vexillum. *Æ.* Hadriani. *Guſſ.* l. c.) *Mdb.* 178.

DACIA. Figura muliebris cum ſtola ad talos pendula, d. tenet haſtam, ſuper qua caput aſini, ſiniſtra ſub ſtola latente *AV.* *AR.* et addita S. C. nota *Æ* 1. 2. Traiani Decii. N. *Arſchot.* Tb. 59. n. 5.) *Band.* I. p. 3. 4. 11. 18.) *Eckhel.* Cat. II. p. 351.) *Guſſeme* III. p. 19. n. 6.) *Harduin.* p. 47.) *Mdb.* p. 353.) *Muſell.* Impp. Tb. 209. fg. 9. *et* Tb. 110. fgg. 1. 2.) *Oiſel.* Num. Sel. Tb. 23. fg. 9. p. 105.) *Patin.* Impp. p. 310.) M. *Theup.* p. 251. 627.) *Vaill.* Pr. II. p. 322. — *Al.* ſed mulier ſtans d. ſignum militare, ſ. ad pectus compoſita. *AR.* *Band.* I. p. 4.) *Eckhel.* Cat. ib.) *Mdb.* p. 353.) *Muſell.* Impp. Tb. 209. fg. 10. — *Al.* ſed add. S. C. *Æ* 1. 2. *Band.* l. c.) *Eckhell.* ib.) *Hard.* Oper. p. 837.) *Vail.* Pr. III. 143.

DACIA. AN. II. Mulier ſt. cum vexillis, in quibus V. XIII. *Æ.* Philippi Iun. *Vaill.* Col.) *Guſſ.* III. p. 2.

DACIA AVGVST. (*al.* AVGVSTA *al.* AVGVSTI) PROVINCIA S. C. Dacia pileo patrio tecta rupi inſidet d. ſpicas, ſ. ſignum militare, binis puellis ſpicas racemoſque tenentibus in rupe ſedentibus. *Æ* 1. 2. Traiani, a quo Dacia in formam prouinciae, Auguſtus obnoxiae. redacta. *Angelon.* p. 107.) N. *Arſchot.* Tb. 33. n. 21.) *Beger.* Th. Br. II. p. 647.) *Eckhel.* Cat. II. 168.) *Guſſeme* VI. p. 408. n. 42.) *Harduin.* 749. p. 751.) *Magnan.* Miſcell. Num. I. Tb. 54. fg. 10.) *Mdb.* p. 151. 157 161.) *Muſell.* Impp. Tb. 66. fg. 1.) *Oiſel.* Num. Sel. Tb. 23. fg. 7. p. 103. 104.) *Patin.* Impp. p. 175.) *Spanhem.* ad *Iuliani* Caeſſ. p. 236.) *Vaill.* Pr. I. p. 48. — De eadem prouincia in vetere inſcriptione in Theſ. *Grut.* p. 259. 7. ſub Antonino Pio dicitur: CVIVS NVTV ET AVSPICIO DACIA GVBERNATVR.

DACIA CAPTA. Figura inſidens ſpoliis, ſ. manu caput ſuſtentans. *AR.* Traiani. *Mdb.* 155.) *Scaliger.* de emendatione tempor. L. V.) *Harduin.* p. 47.) *Occo* p. 202.

— — Figura ſtolata ſtans. d. ignotum quid. *AR.* Traiani Decii. *Band.* I. p. 5.) *Guſſeme* III. p. 19. n. 6.) *Harduin.* p. 47. *Mdb.* p. 353. ex. *Occone* p. 450. p. — *Al.* ſed figura ſtans, d. ſignum militare, in area S. C. *AR.* Trai. Decii. *Band.* ibid.) *Mdb.* ib.

DACIA. COS. II. Figura prouinciae, d. monticulos, ſ. vexillum geſtat. *Æ* 1. Antonini Pii *Mdb.* p. 193.) *Occo* p. 250.) *Vaill.* Pr. I. p. 73.) *Guſſeme* I. p. 189. n. 36. cui mulier ſtans d. galeam, ſ. vexillum.) *Hard.* p. 47.

DACIA. COS. V. P. P. S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI. Figura ſtans inter ſpolia, manibus a tergo reuinctis. *AR.* Traiani. *Mdb.* p. 155.

DACIA FELIX. Mulier ſtolata ſtans, d. ſignum militare. *AV.* *AR.* et add. S. C. *Æ.* 1. 2. Traiani Decii. *Band.* I. 3. 5. 11.) *Eckhel.* Cat. II. 352.) *Guſſ.* III. p. 19. n. 7.)

Harduin.

Harduin. p. 47. et 837.) *Mdb.* 353.) *Vaill.* Pr. I. 168. II. 322. — *Al.* ſed Æ 3. Aureliani. *Bandur.* I. 375. 387.) *Eckbel.* Cat. II. 395.) *Guſſ.* I. 346. n. 13.) *Harduin.* 863.) *Mdb.* 406.) *Triſtan.* III. p. 252.) *Vaill.* Pr. I. 213.

DACIA PROVINCIA S. C. Figura ſedens cum puerulis. Æ. Traiani. *Mdb.* 161. — *Ead. epigr.* cum non paruas pariunt difficultates. *Mazzolenius* Animadu. in num. max. mod. P. III. p. 177. vt chronologicis aenigmatibus emergeret duplicem excogitabat aeram. Verum praeterquam quod numquam admittenda ſit duplex cuiuſcunque vrbis aera, niſi perſpicua certaque plurium numorum auctoritate nitatur, tam parum illam ſibi conſtare deprehenderis collatis inter ſe numis, vt tertiam inſuper admittere neceſſe foret, vt pluribus docet *Neumann.* Pop. Num. II. p. 121. ſq. Hinc prouinciae Daciae numos variis annorum notis inſignes exhibet *Eckbel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 48. 49. 50. non, vt ab aliis factum, ad ſeriem Imperatorum, ſed ſecundum annorum ordinem.

a) *Annus* I.

1. 2. IMP. M. IVL. PHILIPPVS AVG. Caput Philippi Sen. laureatum.)(PROVINCIA DACIA. in imo AN. I. Mulier ſtans inter aquilam et leonem, d. enſem patrium, ſ. vexillum, cui inſcriptum F. D. (*Felix Dacia*) Æ 1. *Eckb.* ib.) M. *Theup.* 742. — 3. 4. *Alii* capite radiato et Æ 2. 3. *Eckb.* ib. *Guſſeme.* I. p. 2. — 5. *Ead. epigr.* Caput. laureatum.)(*Ead. epigr.* Mulier ſtans d. gladium patrium, iuxta defixum vexillum, cui inſcriptum V. humi aquila, ſ. tenet vexillum, in quo XIII. humi leo. Æ 1. *Eckbel.* ib.) *Harduin.* 47. et 834.) M. *Theup.* p. 742. — 6. 7. *Alii*, ſed Æ. 2. 3. M. *Theup.* ib.) *Vaill.* Col. — 8. *Al.* capite radiato. Æ 3. *Eckb.* ib. — 9. MARCIA OTACILIA SEVERA AVG. Huius caput.)(PROVICIA. (*ſic*) DACIA. AN. I. Mulier ſtans inter aquilam et leonem, d. enſem Dacicum, ſ. vexillum, in quo D. F. (*Dacia Felix.*) Æ 1. *Eckb.* ib. — 10. *Al.* ſed PROVINCIA etc. *Hard.* p. 47. *Mdb.* 349.) *Patin.* Impp. p. 385.) *Guſſeme* III. p. 2.) *Triſtan.*) *Vaill.* Col. — 11. M. IVL. PHILIPPVS CAES. Caput nudum Philippi Iun.)(PROVINCIA etc. vt in praecedente. Æ 1. *Eckb.* ib. n. 8.) *Guſſ.* I. p. 2.) *Hard.* p. 843. ſed CAESAR.) *Mdb.* 351.) *Patin.* Impp. p. 387 — 12. *Al.* ſimilis, ſed Æ 3. *Eckb.* ib. n. 9. — 13. *Ead. adu.*)(*Ead. epigr.* Mulier ſtans cum vexillis inſcriptis V. XIII. vt ſupra. Æ 1. *Vaill.* Col. *et* Pr. III. 192. — 14. *Al.* ſimilis, ſed Æ 3. *Eckb.* Cat. n. 10.

b) *Annus.* II.

15. IMP. M. IVL. PHILIPPVS AVG. Caput Philippi Sen. laureat.)(PROVINCIA DACIA. AN. II. Typus vt num. 5. Æ. max. mod. *Vaill.* Pr. II. p. 315. — 16. *Al.* ſed Æ 1. *Eckbel.* ib. n. 11.) *Guſſ.* III. p. 2.) *Neumann.* I. p. 85.) *Hard.* p. 742. M. *Theup.* p. 742. — 17. *Alius* capite radiato. Æ 3. *Eckb.* n. 12.) *Muſell.* Impp. Tb. 204. fg. 5. 257. — 18. *Alius* apud *Neumann.* Num. Pop. I. Tb. 3. fg. 2. p. 84. ſed. Æ 2. et d. tenet pileum libertatis, cetera vt in n. 5. — 19. *Al.* ſed d. vexillum, in quo D. F. ſ. enſem patrium, ad pedes hinc aquila, inde leo. Æ 2. *Patin.* Impp. 382.) *Vaill.* Col. — 20. MARCIA OTACILIA SEVERA. AVG. Huius caput.)(vt num 5. Æ 1. *Eckb.* ib. n. 13.) M. *Theup.* 746.) *Vaill.* Col. — 21. M. IVL. PHILIPPVS CAES. Caput nudum Philippi Iun.)(*Ead. epigr.* Typus vt n. 1. Æ 1. *Angelon.* p. 250.) *Eckb.* ib. n. 14.) *Muſell.* Impp. Tb. 208. fg. 6. ſed anno eroſo.) *Patin.* Impp.) *Vaill.* Col. — 22. *Ead. adu.*)(*Ead.*

epigr.

epigr. Typus vt n. 5. ſed mulier ſedens Æ. *Eckh.* ib. n. 15. — 23. IMP. M. IVL. PHILIPPVS AVG. Caput Phil. lun. laur.)(DACIA AN. II. Typus vt n. 5. Æ 1. *Vaill.* Col.) *Guſſ.* III. n. 2.) *Hard.* p. 843. ſed PROVINCIA DACIA. AN. II.

c) *Annus* III.

24. M. IVL. PHILIPPVS AVG. Caput Phil. Sen. laur.)(PROVINCIA DACIA. AN. III. Typus vt n. 5. Æ 1. *Eckh.* n. 16) *Guſſ.* III. p. 3.) *Hard.* p. 47. 843. ſed. IMP. M. IVL. etc. — 25. *Al.* ſimilis, ſed Æ 2. 3. *Vaill.* Col. — 26. *Al.* ſed in vexillo D. F. ad pedes aquila et leo. Æ 1. 2. 3. *Vaill.* Col. — 27. MARCIA OTACILIA SEVERA. Huius caput.)(*Eadem* Æ. *Patin.* Impp.) *Vaill.* Col. — 28. M. IVL. PHILIPPVS AVG. Caput laur. Philippi iun.)(*Eadem*, vt n. 5. Æ 1. *Eckh.* n. 17.) *Hard.* 843.) Muſ. *Theup* p. 758.) *Vaill.* Col. — 29. IMP. TRAIANVS DECIVS AVG. Caput Decii laur.)(*Ead. adu.* Æ. I. *Eckh.* n. 18.) *Hard.* p. 47. 843. — 30. IMP. CAE. VOLVSIANVS AVG. Caput Voluſiani laureatum, ad pectus cum paludamento.)(*Eadem epigr.* Mulier ſt. inter aquilam et leonem, d. extenſa, ſ. ramum. Æ 2. *Band.* I. p. 88 — 31. *Alius*, ſed in antica: IMP. CAES. C. VIB. VOLVSIANVS AVG. Æ. 2. *Band.* ib.

d) *Annus* IV.

32. IMP. TRAIANVS DECIOS (*ſic*) AVG. Caput Decii laur. PROVINCIA. DACIA. AN. IIII. Typus vt n. 5. Æ 1. *Eckbel.* ib. n. 19. — 33. *Al.* ſed DECIVS etc. Æ 2. *Band.* I. p. 19.) *Harduin.* p. 47.) *Guſſ.* III p. 3. 20. — 34. *Al.* ſed IMP. C. M. Q. TRAIANVS DECIVS.)(*Eadem.* Æ 2. *Band.* I. 19.) *Hard.* p. 843.) *Patin.* Impp. 390.) M. *Theup.* 751.) *Vaill.* Col. ſed Æ 1. 2. — 35. Q. HER. ETR MES. DEC. CAES. Caput Herennii nudum ad humeros.)(*Eadem.* Æ 2. *Band.* I. p. 43.) *Vaill.* Col.) *Guſſ.* III. p. 3.) *Harduin.* p. 47. 843.

e) *Annus* V.

36. IMP. TRAIANVS DECIVS AVG. Caput Decii laur.)(PROVINCIA DACIA AN. V. Mulier ſtans inter aquilam et leonem, ſ. ſceptrum. Æ 1. *Eckbel.* n. 20. *Guſſ.* ib) *Harduin.* p. 47. — 37. IMP. C. M. Q. TRAIANVS DECIVS. Caput laur. ad humeros.)(*Ead. epigr.* Mulier patrio ornatu ſtans, d. gladium dacicum, ſ. vexillo innixa, ad pedes aquila cum laurea et leo. Æ 2. *Band.* I. p. 19.) *Harduin.* p. 843.) *Vaill.* Col. — 38. HER. ETRVSCILLA AVG. Huius caput.)(*Eadem*, ſed mulier d. ramum, ſ. ſceptrum. Æ. 1. *Eckh.* n. 20.) *Froelich.* 4. Tent. p. 135. — 39. Q. HER. ETR. MES. DEC. CAES. Caput Herennii nudum.)(*Ead. epigr.* Typus vt n. 5. Æ 2. *Band.* I. p. 43.) *Vaill.* Col.) *Guſſ.* III. p. 3.) *Harduin.* p. 47. 844. — 40. C. VAL. HOST. M. QVINTVS CAE. Caput Hoſtiliani nudum.)(*Ead. adu.* vt n. 35. Æ 1. *Eckbel.* Cat. n. 22. 23.) *Band.* I. p. 53. ſed anno omiſſo, Æ 2.) pariter *Patin.* Impp. 397. — 41. C. VAL. HOST. (*ſic*) reliqua, vt in praecedente. Æ 1. *Eckh.* n. 24. — 42. IMP. C. C. VIB. TREB. GALLVS. AVG. Caput Galli laur.)(*Eadem.* Æ 1. *Eckbel.* n. 25. — 43. IMP. C. C. VIB. TREB. GALLO AVG. Caput eius laur.)(*Eadem.* Æ 1. *Eckbel.* n. 26. — 44. IMP. C. C. VIB. VOLVSIANVS AVG. Caput Voluſiani laur.)(*Eadem.* Æ 1. *Eckh.* n. 27. — 45. *Alius*, ſed typus vt num. 5. Æ 1. *Froelich.* 4. Tent. p. 137.) *Eckh.* n. 28.

f) *Annus* VI.

46. IMP C. VIB. TREB. GALLVS AVG. Caput Treb. Galli laureatum ad humeros cum paludamento.)(PROVINCIA DACIA AN. VI. Mulier ſtans inter aquilam lauream roſtro gerentem, et leonem, d. haſtae innixa, in cuius ſummitate caput aſininum, ſ. ramum tenet oliuae. Æ 2. *Bandur.* I. p. 70. *Guſſ.* III. p. 3.) *Harduin.* p. 47. 844.) *Patin.* Impp.) *Vaill.* Col. — 47. IMP. LICI. VALERIANVS AVG. Caput laureat. Valeriani Sen.)(*Ead. epigr.* Mulier ſtans vtraque manu ſignum militare tenet, quibus inſcriptum V. XIII. humi aquila et leo. Æ 1. *Eckbel.* n. 29. — 48. *Alius* eiuſdem cum AN. V... Æ 1. *Eckb.* n. 30. — 49. IMP. VALERIANVS P. F. AVG. Caput Valer. Sen. laur.)(PROVINCIA DACIA anno omiſſo. Mulier ſtans, d. vexillo adnititur, ſ. ramum, iuxta pedes aquila alis expanſis et leo. Æ 2. *Band.* I. 119. — 50. IMP. GALLIENVS PIVS AVG. Caput Gallieni laur. ad humeros cum paludamento.)(PROVINCIA DACIA. AN. VI. Mulier ſt. inter aquilam ſertum roſtro geſtantem et leonem, duabus manibus duo vexilla tenet. Æ 2. *Band.* I. 199.) *Neumann.* Pop. Num. II. p. 123.

g) *Annus* VII.

51. C. OVAL. HOSTILIAN. AVG. Caput Hoſtiliani)(PROVINCIA DACIA. AN. VII. Typus vt n. 5. Æ 2. *Band.* I. 53.) *Vaill.* Col. — 52. *Al.* ſed C. VAL. HOST. M. QVINTVS C. Caput Hoſtiliani nudum.)(*Eadem.* Æ 2. *Band.* I. 53.) *Guſſ.* III. p. 3.) *Harduin.* p. 47. 844. — 53. IMP. C. M. AEMIL. AEMILIANVS AVG. Caput Aemiliani laur.)(*Ead. epigr.* cum eodem typo vt n. 5. Æ 2. *Band.* I. 98.) *Patin.* Impp. p. 404. *Vaill.* Col.) *Guſſ.* ib.) *Harduin.* p. 47. — 54. *Alius*, ſed mulier ſtans, d. gladium Dacicum, ſ. haſtam vel vexillum, hinc leo, inde aquila. Æ 2. *Band.* I. 98.) *Mdb.* p. 364.) *Triſtan.* II. p. 681. — 55. IMP. GALLIENVS PIVS AVG. Caput Gallieni laur.)(*Epigr. eadem*, typus vt n. 5. Æ 2. *Band.* I. 199.) *Guſſ.* ib.) *Harduin.* p. 47.) *Patin.* Impp. p. 411.) *Vaill.* Col.

h) *Annus* VIII.

56. IMP. C. M. AEMIL. AEMILIANVS AVG. Caput Aemilani laur.)(PROVINCIA DACIA. AN. VIII. Mulier ſt. inter aquilam et leonem, d. ramum, ſ. ſceptrum. Æ 1. *Eckbel.* n. 31. — 57. *Alius*, ſed cum typo vt n. 5. Æ 1. *Eckbel.* n. 32. — 58. IMP. P. LICI. VALERIANVS. AVG. Caput Valeriani Sen. laur.)(*Eadem epigr.* Typus vt n. 5. Æ 1. *Eckbel.* n. 33.) *Band.* I. p. 129. ſed abſque anno.

i) *Annus* IX.

59. IMP. VALERIANVS. P. F. AVG. Caput laur. Valeriani Sen.)(PROVINCIA DACIA. AN. VIIII. Mulier ſtans inter aquilam et leonem, d. vexillum, ſ. enſem patrium. Æ 1. *Eckb.* Cat. n. 34.) *Froelich.* 4. Tent. p. 138.) *M. Theup.* p. 762.

k) *Annus* X.

60. IMP. GALLIENVS PIV. (*ſic*) AVG. Caput Gallieni laur.)(PROVINCIA DACIA. AN. X. Mulier ſt. vtraque manu attinet vexillum, cui V. XIII. inſcriptum, humi aquila et leo. Æ 2. *Eckb.* Cat. n. 35.) *Froelich.* 4. Tent. p. 140, ſed IMP. GALLIENVS P. F. AVG. — 61. IMP. GALLIENVS P. F... Laureatum caput Gallieni.)(PROVINCI. DAC... AN. X. Genius Daciae capite galeato ſtans, ſingulis manibus tenet vexillum, ad pedes hic aquila roſtro ſertum tenens, illic leo. Æ 2. *Neu-*

a. *Neumann.* Pop. Num. II. Tb. 4. 15. p. 121. cui ſolus videtur numus, qui eius prouinciae genium galea conſpicuum ſiſtat, coopertum alias patrio, pileo, qui fere mitrae Phrygiae ſpeciem mentitur. Non eſt tamen, cur galeatam mireris Daciam, cuius incolae

Prodiga gens animae, ſtudiiſque aſperrima belli.

DACIAE. vid. RESTITVTORI.

DACIC. *Dacico.* Sic in n. Traiani: IMP. CÆS. NERVÆ TRAIAN. AVG. GERM. DACIC. *Mdb.* p. 154. 159. et alibi.

DACIA inſcribit Victoria clipeo, trunco arboris palmae adpenſo, in ambitu: S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI. Ʀ. Traiani *Beger.* Th. Br. II. 647. *Guſſeme* III. p. 2.) *Eckhel.* Cat. II.) *Harduin.* p. 749.) *Mdb.* p. 158.) *Schulz* MzCab. II. p. 66.

DACICVS. vid. EXERC. — EXERCITVS.

DACICVS in numis ſalutatur Traianus Imp. Contra Dacos enim, qui denuo, eo imperante, prouincias Romanas inuaſerant, ſtatim exercitus duxit, et Decebalum, ipſorum regem, qui velut alter Hannibal metuebatur, deuictum ad pacem a ſenatu per legatos Romae petendam coegit. Collegium hoc ampliſſimum illico Traianum *Dacici* cognomine inſigniuit et ob victoriam tam inſignem triumphi honorem ei decreuit. Inde in numis IMP. NERVA TRAIANVS AVG. GER. DACICVS etc. *Mdb.* p. 152. 153 ſq. Ille autem hoc titulo non eſt donatus, niſi poſt inchoatum annum TRIB. POT. VI. quandoquidem habentur eiuſdem numi cum TRIB. POT. VI. alii cum, alii ſine titulo DACICVS, qui antea non comparet. *Froelich.* 4. Tent. p. 175.) *Harduin.* Oper. p. 748.) *Vaill.* Pr. II. p. 118. Praeterea inter ſcriptores ſatis conuenit, *Dacicam* illam victoriam aeſtate anni 856. relatam eſſe, atque adeo conſequens eſt, non niſi circa autumnum anni V. C. 856. et finem anni VI. TRIB. POT. Dacici adpellationem Traiano acceſſiſſe. Id quod rurſum Latini numi comprobare videntur, cum τὸ DACICVS integre ſcriptum in iis numis, qui TRIB. POT. VI. et VII. prae ſe ferunt, et vix in aliis deprehendatur, vt optime animaduertit *Noriſius* in epiſtola conſulari.

DACICVS COS. IIII. Hercules nudus, d. clauam, ſ. ſpolia leonis. Ʀ. Traiani. *Mdb.* p. 151.) *Guſſ.* VI. p. 408. n. 47.) *Harduin.* p. 748.

DACICVS COS. V. P. P. Victoria ſedens d. coronam, ſ. palmam. Ʀ. *Vaill.* Pr. II. p. 118. — *Al.* ſed Victoria gradiens. Ʀ. Q. Traiani. *Cim. Vind.* I. p. 54.) *Eckhel.* Cat. II.) *Guſſeme* VI. p. 408. n. 48.) *Mdb.* p. 152. — *Al.* ſed figura ſedens, d. pateram, ſ. palmam. Ʀ. Traiani. *Mdb.* p. 153.) *Guſſ.* ib. — *Al.* ſed mulier moeſta clipeo patrio inſidens, infra gladius incuruus *N*. Traiani, *Eckhel.* Cat. II.

Dacicus gladius recuruus, iam in dextra, iam in laeua prouinciae manu, ἅρπην, *falcem* adpellant, quo Thraces primum vſi ſunt.

Dactonium, Δακτώνιον *Ptolemaeo* L. II. c. 6. Hiſpaniae Tarraconenſis oppidum eſt. — DACTONIVM MVN*icipium* in n. Caii Caeſaris. *Golz.* Theſ. p. 243.) *Harduin.* Oper. p. 47.

Dactylus de palmae fructu recentior adpellatio. Nomen traxit, non a digiti figura, ſed a voce Orienti *Dakkel* ſeu *Dachel*, quae palmam apud Syros et Aſſyrios indicant; non vero hae voces Orientalium atque Aegy-

Aegyptiorum de palmae fructu a voce Δάκτυλος. *Spanb.* Pr. I. p. 349 ſq. — In Damaſcenorum numo a *Triſtano* I. p. 230. vulgato, occurrit mulier nuda lancem dactylis plenam ſerpenti adponens, quae vulgo deae Salutis Symbolum in n. antiquis. In alio figura ſtans d. duos dactylos ſuſtinet. M. *Pembrok.* II. Tb. 8. fg. 7.

Dactyli Idaei, Gr. Δάκτυλοι Ἰδαῖοι dicti etiam Corybantes, Magnae Matris miniſtri, ea ratione nuncupati, quod ſub Ida habitarent, qui mons Matri Deum dicatus credebatur, vt ait *Strabo*.

Daducha, Cereris miniſtra ſeu ſacerdos, mulier velata, facem d. ex igne ſacro arae impoſito accendit, altera iam in laeua ardente, ad ſacra deae agenda, in au. lateris numi maximi moduli Fauſtinae Sen. ſub Cereris effigie cultae.

Daduchus, Δαδοῦχος, ex δᾴς et ἔχω facem ſeu taedam gerens, dicta Ceres et Diana, cui aeque ac Cereri a veteribus faces tribuuntur. — Eodem *Daduchus* nomine dictus maximus ſacerdos apud Athenienſes.

Daedala vrbs Gr. Δαίδαλα, a *Strabone* et *Stephano* Lyciae, a *Plinio* L. V. c. 29. Cariae tribuitur. Apud *Golzium* in Theſ. p. 213. eius numus Veſpaſiani c. inſcr. ΔΑΙΔΑΛΕΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 86.) *Harduin.* Oper. p. 48.

Dafne caſtrum in Moeſia ad ripam Danubii a Conſtantino M. exſtructum, vt liquet e *Procopio* de aedif. L. IV. c. 7. p. 83. Ad id caſtrum *Dafnen* retulerunt *Spanb.* Pr. II. p. 613 et dein etiam *Harduin.* Sel. Opp. et *Patin.* Num. Impp. p. 372. pariter *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 3. et 5. numum Conſtantini M. inſcriptum: CONSTANTINIANA DAFNE. in quo ſedet Victoria lauream d. tenens, pede captiuum calcans ac ante illam tropaeum erectum. Alii, vt *Golzius*, *Occo* etc. numum illum de Antiochiae ſuburbio iuxta *Pancirollum* explicant, a quo vrbs ipſa, non Syriae ſolum, ſed Romanorum in Oriente vrbium princeps, *Epidafne* olim dicta. vid. CONSTANTINIANA DAFNE.

ΔΑΙ. abruptum magiſtratus nomen. n. Tarenti Calabriae.

— in area n. Æ. Metaponti Lucaniae. *Magnan.* Lucania. Tb. 37. n. 2. *et* eius Miſc. Num. III. Tb. 28. n. 2.

ΔΑΙΔΑΛΕΩΝ in n. Veſpaſ. e *Golz.* Theſ. p. 213. vid. *Daedala*, cuius gentile Δαιδαλεύς.

ΔΑΙΜ. Δαίμων, *Genius*, ſic videlicet ob eximiam ſapientiam et ſcientiam dictus. — ΝΕΟ. ΑΓΑΘ. ΔΑΙΜ. *Nouus Bonus Genius* in Aegyptio Neronis numo, vbi coronatus draco, Aegyptiorum tutelaris, depictus cernitur. *Heſſelius* in Adpend. praef. inter marmora Teja n. 22.

ΔΑΚ. vel ΔΑΚΙΚ. Δακικός, *Dacicus*, ſic *Trianus* Imp. de Dacis triumphans cognominatus. ΑΥ. ΚΑΙ. ΤΡΑΙ. ΑΡΙ. C. ΓΕΡ. ΔΑΚ. vel ΑΥΤΟΚΡ. ΚΑΙC. ΝΕΡ. ΤΡΑΙΑΝΟC ΑΡΙCΤΟC CΕΒ. ΓΕΡΜ. ΔΑΚ. ΠΑΡΘ. vel ΑΥ. ΝΕΡ. ΤΡΑΙΑΝΟC ΚΑΙC. ΓΕΡ. ΔΑΚ. vel ΑΥΤ. Κ. ΤΡΑΙΑΝ. CΕΒ. ΓΕΡΜ. ΔΑΚΙΚ. *Imp. Caeſar Nerua Traianus Optimus Auguſtus Germanicus, Dacicus, Parthicus* etc. *Harduin.* Oper. p. 28. 750.) *Vaill.* Gr. etc. — Vel ſine abruptione vocis:

ΔΑΚΙΚΟC, *Dacicus*, vt in Amaſeorum: ΑΥ. ΝΕ. ΤΡΑΙΑΝΟC ΚΑΙC. ΓΕΡ. ΔΑΚΙΚΟC, *Traianus*.

ΔΑΚΙΑ, *Dacia* prouincia Mulier ſedens moeſta ad tropaeum. Æ I.

Traia-

Traiani. *Vaill.* Num. Gr. p. 27.) *Guſſeme* III. p. 2.

ΔΑΛΔΙΑΝΩΝ, *Daldianorum* in Lydia. Hi pro magiſtratibus *archontes* habebant. vid. *Daldis*, ex cuius vrbis numis docemur, incolas Apollinem, qui *Daldianus* inde cognominatus eſt, et Dianam praecipue coluiſſe, venatores ambos, et ceruis, canibusque gaudentes.

Daldis, Gr. Δάλδις, vrbs in Lydia, a *Ptolemaeo* Δαλδω nuncupata. *Harduinus* Oper. p. 48. in notitia eccleſiae Hieroclis inter Epiſcopos prouinciae Lydiae, vbi ſcriptum ὁ Δάλνης, reponit ὁ Δάλδης. In nullo alio veterum ſcriptorum huius vrbis aliquod veſtigium reperitur, praeterquam in *Suida*, verum neque hic ipſe niſi duo ſolum verba adnotauit: „*Daldis* vrbs Lydiae. — Legitur in numis

A) *Autonomis*. 1. ΔΑΛΔΙΑΝΩΝ. *Daldianorum*. Figura ceruum ad d. decurrentem cornibus captans.)(ΙΕΡΑ CVΝΚΛΗΤΟC, *Sacer Senatus*. Caput imberbe ad d. Æ 2. Muſ. *Hunter*. Tb. 25. fg. 1. p. 127.) *Harduin*. p. 48. — 2. *Ead. epigr.* Iupiter ſtans, d. aquilam, ſ. haſtam.)(*Eadem*. Æ. *Haym*. Th. Br. II. Tb. 13. fg. 8. p. 124. — 3. ΔΑΛΔΙΑΝΩΝ. Fortuna ſtans tutulata, d. temonem, ſ. cornucop.)(ΔΗΜΟC. Caput iuuenile laur. Æ. M. *Pembrok*. II. Tb. 8 fg. 6.) *Guſſeme* III. p. 3.

B) *Sub Auguſtis*.

a) cum effigie *Iuliae Domnae*. 4. ΕΠΙ. Λ. ΑΥΡ. ΗΦΑΙCΤΙΩΝΟC ΑΡΧ. Α. ΔΑΛΔΙΑΝΩΝ, *Sub Lucio Aurelio Hephaeſtione Archonte Primo Daldianorum*. Diana Venatrix ceruos inſequens. Æ 1. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* Graec. p. 90. — 5. ΕΠΙ. Μ. ΑΥΡΗΑ. etc. *Sub M. Aurelio* etc. *Triſtan*. II. p. 143.) *Hard.* p. 48.

b) *Gordiani Pii*. 6. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟC. Huius caput laureatum, pectusque chlamyde ornatum.)(ΕΠΙ. Λ. ΑΥΡ. ΗΦΑΙCΤΙΩΝΟC ΑΡΧ. Α. Τ. Β. ΔΑΛΔΙΑΝΩΝ, *Sub L. Aur. Hephaeſtone Archonte Primum et Iterum* etc. Tres figurae humi ſedentes retro Victoria, quae hominem ducit nudum, pone arbor, e conſpectu a longe equus et aedicula, in qua Apollo lyram pulſans. Æ max. Muſ. *Alb.* II. Tb. 69. fg. 3. p. 20. — 7. *Alius* ſed cum epigr. et typo Dianae, vt in Iul. Domna n. 4. Æ 1. *Guſſ.* l. c.) *Triſtan*; II. p. 143.) *Spanh.* Pr. Diſſ. 8.) *Vaill.* Gr. p. 150. qui certe ex incuria in indice *pontificum* Daldianorum hunc ipſum poſuit, quem iam ex eodem numo *archontum* albo inſcripſerat.

DALM. *Dalmaticum*. MET. DAL. *Metallum Dalmaticum*. *Neumann*. Pop. Num. II. p. 132. vid. METAL. DELM.

Dalmatia, Gr. Δαλματία, in Illyria a Titio amne ad Drinum vel potius ad oppidum Liſſum protendebatur. In lapidibus et numis ſaepius DELMATIA per E, nec vero ſcriptura altera poenitenda. cf. *Cellar*. Notit. Orb. Antiqui p. 614. — Voyage d' Italie, de *Dalmatie*, de Gréce et du Levant, fait aux années 1675 et 1676 par *Iacq. Spon* et *George Wheler*, à Lyon 1678. 3. Voll. 12. recuſ. à Amſt. 1679. 2. Voll. 12. Item ſub titulo *George Wheler* Voyage de *Dalmatie*, de Gréce et du Levant, enrichi de médailles, et de figures des principales antiquites, qui ſe trouvent dans ces lieux, avec la déſcription des coutumes, des villes etc. traduit de l' Anglois. à Amſt. 1689. 2. Voll. 8.

DALMATIVS dictus *Delmatius* Caeſar, quod Liebe Goth. Num. p. 351. ſatis probat. FL. DALMATIVS NOB. C. et in au. parte GLORIA EXERCITVS. vid. DELMATIVS.

DAM. *Damaſcus.* COL. DAM. METRO. *Colonia Damaſcus Metropolis.* Vel

ΔΑΜ. Δαμασκηνῶν, *Damaſcenorum.* ΙΕΡΑ ϹΥΝΚΛΗΤΟϹ ΔΑΜ. Υ. *Sanctus Senatus Damaſcenorum, Anno* 400.

ΔΑΜ. vel ΔΑΜΑ. Δαμασία, *Damaſia,* nomen. ϹΤΡ. ΦΙΛΩΝΟϹ ΔΑΜ. ΤΟ Β. ΚΛΑΖΟΜΗΝΙΩΝ, *Praetore Philone Damaſia*, vel Damaſiae Filio, *Iterum Clazomeniorum* in Ionia. Æ 1. Iul. Domnae. — ΕΠΙ. Ϲ. ΑΤΡ.

ΔΑΜΑ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ, *Sub Praetore Aurelio Damaſia Pergamenorum.* n. Valer. Sen. Muſ. *Piſan.* Tb. 66. n. 2. p. 179. — ΕΠΙ ϹΤΡΑ. ΔΑΜΑ ΑΤΤΑΛΟΥ Β. ΑΚΡΑϹΙΩΤΩΝ. *Sub Praetore Damaſia Attali F. Iterum Acraſiotarum* in Lydia. Æ 1. Sept. Seueri. — ΕΠΙ ΤΙ. ΔΑΜΑ ΜΙΛΗΣΙΩΝ, *Sub Tito Damaſia Mileſiorum* magiſtratu. n. Neron.

ΔΑΜΑ, *Dama* magiſtratus nomen. ЄΠΙ ΔΑΜΑ. Γ. ΑΛΗΝΩΝ, *Sub Dama Tertium* n. Alenorum. *Khell.* Adpendicula altera Tb. 1. n. 5. p. 32.

ΔΑΜΑ vel DAMA. Δάμασκος, *Damaſcus.* CL. ΔΑΜΑ. METPO. *Colonia Damaſcus Metropolis.* Litteris Latinis duae Graecae Δ loco D et P pro R ſunt immixtae. Æ 2. Saloninae, apud *Froelichium* 4. Tent. p. 145. Vrna cum palmae ramo certamina Damaſci habita deſignat, quae credibile eſt, ϹΕΒΑϹΜΙΑ, *Auguſtalia*, in Auguſti honorem inſtituta, cum in Damaſcenis Treboniani Galli et Voluſiani numis haec eadem, in quercea corona inſcripta, legantur. — Ead. epigr. eademque menſa, ſuper qua vrna cum palmae ramo. Inſcriptio anterioris partis circum caput iuuenile nudum, vetuſtate vitiata legi non poteſt apud *Froel.* 4. Tent. p. 147. qui vero numum ex aere medio ad P. Licin. Cornel. Saloninum Valerian. Gallieni et Saloninae filium refert.

DAMA. vel DAMAS. Δάμασκος, *Damaſcus.* COL. DAMA. METRO. in *Coeleſyria.*

Dama, vel cerua, vel notante *Quintiliano* Inſtit. Orat. L. IX. c. 3 genus caprae ſilueſtris, vel vt *Geſnerus* oſtendit rupicapras eſſe, quas *damas* adpellat; animal Dianae ob venerationem ſacrum, a δαμάζω per antiphraſin dictum, puero vbera in numis Damaſcenis Otaciliae, Galli etc. praebens, forſan ad arguendam Damaſci vrbis originem, cuius conditor a *dama* nutritus, vt lupa Romulum et Remum lactans ad Romae originem ſpectat. Cur in Damaſcenorum numis dama puerum lactans frequenter exhibeatur, pluribus exponit *Vaill.* Col. II. p. 233. quae licet ſint merae coniecturae, tamen non omnino ſpernendae. — *Dama* ſtans. n. Cyrenes Africae. — *Dama* in laeua manu Dianae. n. Antonini Pii. *Vaill.* Pr. III. p. 125.

ΔΑΜΑΛΚΗ. ΑΡΧΕΑΝΑΚΤΟΣ magiſtratus denominatio: n. Erythratum Ioniae.

Damaratae caput in n. Agrigentinorum, vt eſt coniectura *Schotti* ad *Golz.* Sicil. Tb. 10. fg. 8. p. 48. 195. vnde *Damarateus* numus dictus eſt. *ibid.* p. 78. 143. 144. At

Damaratae Gelonis vxori perperam tributa Philiſtidis numiſmata. Conf. *Burmann.* ad *Dorvill.* Sicul. p. 461.

DAMAS. vel ΔAMAS. *Damaſcus.* COL. DAMAS. METROP. *al.* COL. ΔAMAS. METPO. *Colonia Damaſcus Metropolis.*

Damaſcene Syriae pars, Gr. Δαμασκηνή, hinc gentile Δαμασκηνός, *Damaſcenus.*

ΔAMASCO et ΔAMACCO pro ΔAMACKO, permixtis charaсteribus Graecis et Latino: COLONIA ΔAMASCO METROPOL. *al.* ΔAMACCO COΛONIA (ſic) ΜΗΤΡΟ. *Damaſcus Colónia Metropolis*, vbi in eodem numo duo CC iunguntur; prius ſigma Graecorum, alterum C Latinum. vid. *Mixtio.*

Damaſcus, vrbs Coeleſyriae antiquiſſima, *Straboni* ὁ Δάμασκος, nunc *Damaſco* Europaeis, *Scham* Turcis dicitur. Sub Hermone monte ſita, quam Amana fluuius interfluit, et Parpas adluit, qui poſt vrbem ſimul iuncti vnum efficiunt Chryſorrhoam dictum. Vrbi diuerſas origines attribuunt, inter quas ex numis propoſuit *Vaill.* Col. II. p. 232. a dama nutrice et Aſcopuero. Iuxta alios nomen accepit a Damaſco quodam huius nominis, qui a Baccho ipſo Syriam vitiferam faciente excoriatus eſt, quod vineta ſecuri excidiſſet; vnde celebris ab hoc tempore illius dei apud populos in hac vrbe veneratio. — Proprios habuit reges; ab Aſſyriis euerſa eſt; Seleucidis et Arabibus paruit; Pompeius Romano imperio eam adiecit, Philippus Senior Imperator eandem coloniam fecit Romanorum. Licet *coloniae* titulum ante *metropolis* dignitatem in numis ſcribat, e. c. COL. ΔAMAS. METRO. et aliter; hanc longe prius praerogatiuam ante coloniae deductionem obtinuit, ſiquidem eam, vt aliquibus videtur, ab Auguſti libertate accepit in Nicolai Damaſceni, huius Imperatoris amiciſſimi gratiam, cuius beneficii illa memor certamina CEBACMIA ſeu *Auguſtalia* inſtituit, in quibus victores corona ex quercu coronabantur, vt indicat ipſa in numis frequens percuſſa corona. — In plurimis numis Hadriani, Antonini Pii, Commodi, Seueri, Domnae, Caracallae, Macrini, Elagabali, Alexandri etc., *Metropoleos* titulo donata legitur honorario ob amplitudinem ciuitatis. — Poſterioribus Damaſci temporibus Phoeniciae maritimae metropolis Tyrus, mediterraneae Damaſcus. Ab *Eſaia* propheta c. VII. vſ. 8. dici meruit caput Syriae. — Seleucidarum epocham numis teſtantibus, ſecuta eſt ab autumno A. V. C. 442. ante Chr. 312. Conſulendus *Noriſius*, qui Diſſ. II. §. 2. p. 90 ſq. de Seleucidarum epocha in numis Damaſcenorum obſignata pluribus diſſerit.

A) *Autonomi.* Damaſci vrbis numi. 1. Caput iuuenile laureatum.)(ΔΑΜΑΣΚΕΝΩΝ, *Damaſcenorum*, Canis, deſuper aſtrum, omnia in corona laurea. *Guſſeme* III. p. 4. n. 1. — 2. Caput muliebre ad d.)(ΔΑΜΑϹΚΗΝѠΝ. Figura turrita in ſcopulo ſedens ad ſ. infra figura fluuii, ad pedes ſpica, in area ΕΟΣ. *An.* 275. omnia in laurea corona. Æ 1. Muſ. *Hunter.* Tb. 25. fg. 2. p. 127. — 3. Caput Palladis galeatum.)(ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ. Figura nuda ſtans, d. duos dactylos, vel Damaſcena pruna ſ. caduceum, ante ſiſtrum, in area ΓΠΣ. *An.* 283. omnia intra lauream. Æ 1. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 8. fg. 7.) *Harduin.* p. 48 et 698.) *Triſtan.* I. p. 231. et II. p. 239.) *Guſſeme* n. 2. ſed male ΔΑΜΑΣΚΕΝΩΝ. — 4. Caput muliebre turritum ad d.)(ΔΑΜΑϹΚΗΝѠΝ. Figura muliebris ſtans ad ſin. d. temonem, ſ. cornucopiae, in area ΕΤ. *An.* 305. omnia in corona laurea Æ 1. Muſ. *Hunter.* Tb. 25. fg. 3. — 5. *Al.* ſed ΔΑΜΑΣΚΗΝѠΝ. ΘΞΤ. *An.* 360. Idem mulieris cum temone et c. c. typus, omnia intra lauream. Æ 1. *Cimel. Vindob.* I. Tb. 14. fg. 19. p. 82.) M. *Theup* p. 1265 ſed Æ 2. — 6. *Al.* ſimilis, ſed ϚΤ. *An.* 306. Æ 1. *Eckhel.* Cat Muſ. Caeſ. I. p. 237. n. 1. — 7. Caput muliebre pampinis ornatum ad d.)(ΔΑΜΑϹΚΗ. ΖΟΤ. *Damaſcenorum, An.* 377. Thyrſi duo decuſſatim ligati. Æ 3. *Peller.* Tb. 78. fg. 31.) M. *Hunt.* p. 127. n. 3. — 8. ΔΗΜΟϹ ΡΩΜΑΙΩΝ. *Populus Romanorum.* Caput iuuenile nu-

nudum.)(ΙΕΡΑ CΥΝΚΛΗΤΟC ΔΑΜ. Ϛ. *Sacer Senatus Damaſcenorum, Anno* 400. Mulier ſedens, d. globum *Guſſeme* ib. n. 3. — 9. Caput iuuenile laureatum, forſan Apollinis.)(ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ. Tripus, infra quem mon. [157] *Æ. Cimel. Vindob.* I. Tb. 8. fg. 3. p. 33. Eundem vero numum comes *Criſtiani* Adpend. Tb. I. fg. 4. p. 28 ſq. et *Eckhel.* Cat. I. p. 102. rectius vrbi *Damaſtio* Epiri tribuerunt. v. *Damaſtium.*

B) *Cum vultu Auguſtorum.*

a) Auguſti. ΙΟ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ, *Auguſtus.* Auguſti caput teſte *Vaillantio* apud *Noriſium* p. 90.)(ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ. L. ΕΚΤ. *Damaſcenorum, Anno* 325, qui incidit in A. V. C. 766. adeoque vltimum Imp. Auguſti; nam epocha Seleucidarum inchoata fuit ab autumno vrbis Romae 442. vt demonſtrat *Noriſ.* Epoch. Syromac. p. 91.) *Harduin.* Chronolog. Vet. Teſtam. — Caput muliebre turritum in laurea. Æ 2. *Morell.* in Aug. Tb. 39. fgg. 17. 18. p. 398.) *Guſſeme* III. p. 4. n. 4.) *Harduin.* p. 704.) *Vaill.* Gr. p. 3. 270. Caput illud turritum denotat, vrbem validis cinctam eſſe moeniis. — 11. Caput Auguſti, ſine inſcriptione.)(ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ. Dea ſedens, d. bilancem, ſ. cornucopiae, ad pedes fluuii typus. Æ. *Patin.* Impp. p. 47.) *Harduin.* p. 48.

b) *Tiberii.* 12. Capitis epigraphe non additur.)(ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ ΕΜΤ. *Anno* 345. V. C. 786. vel 787. Caduceus alatus. Æ 3. *Morell.* in Tiber. Tb. 13. fg. 29. p. 623.) *Noriſ.* ib. p. 92. — 13. *Al.* ſed mulier inſidens rupibus, ſeu Hermoni monti ad indicandum vrbis ſitum. Æ 3. *Guſſ.* ib. n. 5.) *Vaill.* Gr. p. 8. 270.) *Harduin.* p. 710. ſed ΔΑΜΑΚΗΝΩΝ. (*ſic*)

c) Neronis. 14. Epigraphe vitiata. Caput laureatum, ante quod lituus.)(ΔΑΜΑCΚΗΝΩΝ ΖΟΤ. *An.* 377. V. C. 819. Mulier inſidens rupi, d. extenta bacillum, ſ. cornucopiae. Æ 2. *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 237. n. 2.) *Guſſ.* ib. n. 6.) *Vaill.* Gr. p. 16. 270.) *Harduin.* p. 48. 724. et in Chronologia Vet. Teſtam. M. *Theup.* p. 845. ſed Æ 2. et anno exeſo. — 15. Ex ſententia quorundam ad Damaſcenos refertur numus, in quo: ΕΠΙ ΤΙ ΔΑΜΑ. quam epigraphen legunt: *Sub Tiberio Damaſcenorum.* Diana ſtans manibus elatis, ante eam cerua. *Triſtan.* I. p. 230.) *Patin.* in Ind. p. 7.) *Guſſ.* III p. 4. n. 7. Sed praetoris nomen ibi eſt; *Titus Damaſias. Hard.* p. 48.

d) *Domitiani.* 16. ΔΑΜΑCΚΗΝΩΝ. Mulier turrito capite inſidens ſcopulis, dextram extendit, ſ. cornucopiae gerit, pedes Damaſci figurae inſiſtunt brachio et humeris genii fluminis, quo eadem vrbs mirificam rerum vbertatem et fecunditatem obtinet. Æ 2. *Morell.* in Domit. Tb. 21. fg. 5. Tom. II. Theſ. Impp. p. 481.

e) *Hadriani.* 17. ΔΑΜΑCΚΗΝΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩC, *Damaſcenorum Metropoleos*, qui titulus ſub Hadriano primum, poſtea vero in plurimis numis legitur. Caput turritum et velatum. Æ 3. *Guſſ.* III. p. 5. n. 10.) *Vaill.* Gr. p. 33 — 18. ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ ΘΛΤ. *An.* 439 correſpondens anno V. C. 881. Mulier rupibus inſidens ſ. cornucopiae, d. piſcem, aut frequentem, aut ſane peculiarem in aquis ſuis. Æ 2. *Guſſ.* n. 8.) *Vaill.* Gr. p. 33. 270.) *Harduin.* 48. et 759. — 19. ΔΑΜΑCΚΗΝΩΝ ΑΜΤ *An.* 441. V. C. 883. addita nempe Seleucidarum aera 442. Caput velatum et turritum, pone quod cornucopiae. Æ 3. *Guſſ.* n. 9.) *Hard.* ib.) *Vaill.* ibid. Nulla in ſubſequentibus obſeruatur epocha, qua amplius non vſi videntur Damaſceni, ſi excipias Anniae Fauſtinae numum in Muſ. *Theup.* p. 802. 1017.

 f) *Au-*

f) *Antonini Pii.* 20. ΑΤΤΟ. ΚΑΙ. ΑΝΤΩΝΙ. Caput eius laureat.)(ΔΑΜΑΣΚ. ΜΗΤΡΟΠ. *Damaſcus Metropolis.* Mulier turrita inſidens rupibus, d. piſcem, ſ. cornucopiae, pro eius pedibus fluuius. Æ 3. Muſ. *Theup.* p. 889.) *Guſſ.* n. 11.) *Vaill.* Gr. p. 42. — 21. ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. Caput turritum, pone quod cornucopiae. Æ 2. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib.) *Harduin.* p. 48. cum capitis perigraphe: ΑΥΤΟΚΡ. ΚΑΙ. Τ. ΑΙΛ. ΑΔΡΙΑΝΟΣ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ ΣΕΒ. capite laureato. Idem p. 770. vero capitis epigraphen profert; ſed ΑΥΤ. ΚΑΙΣ. Τ. ΑΙΛ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ ΣΕΒ. eſt inſcriptio.

g) *Commodi.* 22. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ. Mulier turrito capite rupibus inſidet, d. pateram, ſ. cornucopiae. Æ 2. *Guſſ.* n. 12.) *Vaill.* Gr.

h) *Sept. Seueri.* 23. Epigraphe vitiato. Caput laureatum.)(ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ ..... Caput muliebre turritum in templo quatuor column. Æ 2. *Eckhel.* Cat. n. 2. — 24. ΜΗΤΡΟΠ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ. *Metropoleos Damaſcenorum.* Hercules cauda taurum ſublimem d. tenet. Æ 2. *Guſſ.* n. 14.) *Vaill.* Gr. — 25. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ. Caput turritum in templo quatuor columnarum. Æ 2. *Guſſ.* n. 15.) *Vaill.* ib. — 26. *Al.* ſed mulier turrita inſidens rupibus, d. piſcem, ſ. cornuc. ad pedes fluuii figura. Æ 2. *ibid.* ΔΑΜΑΣΚΟΥ, *Damaſci.* Duplex cornucopiae, corona in medio. Æ 3. *Guſſ.* n. 13.) *Vaill.* Gr. — 28. ΣΕΥΗΡΟΝ ΠΕΡ .... Caput laur.)(ΜΗΤΡΟΠΟ. ΔΑΜΑΣ .... Mulier turrita rupi inſidens, d. clauam, ſ. cornuc. Æ 3. *Eckh.* Cat. n. 4.

i) *Domnae.* 29. ΙΟΥΛΙΑ ΑΥΓΟΥΣΤΑ. Huius Caput. ΔΑΜΑΣΚΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΟ. (*ſic*) Caput muliebre turritum in templo quatuor columnis fultum. Æ 2. *Froelich.* 4. Tent. p. 250.) *Eckhel.* Cat. n. 5.) Muſ. *Theup.* p. 952. ſed ΙΟΥΛΙΑ ΑΥΓΟΥΣΤ.)(ΔΑΜΑΣΚΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕ. Idem typus.

k) *Caracallae.* 30. ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ. Caput eius laur.)(ΔΑΜΑΣΚΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. Caput muliebre turritum. Æ 2. Muſ. *Theup.* p. 967.) *Guſſ* n. 17.) *Vaill.* Gr. — 31. *Al.* ſed mulier inſidens rupibus, d. piſcem, ſ. cornucopiae, pro pedibus fluuius. Æ 2. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib. — 32. ΔΑΜΑΣΚΟΥ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ, *Damaſci Sacrae et Inuiolabilis,* in corona quercea legitur, ΣΕΒΑΣΜΙΑ. *Auguſtalia* certamina. Æ. *Patin.* Impp. p. 308.) *Harduin.* p. 48. — 33. ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ. Caput turritum in templo quatuor columnarum. Æ 2. *Guſſ.* n. 16.) *Vaill.* Gr.

l) *Macrini.* 34. ΜΗΤΡΟΠ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ. Mulier tutulata inſidens ſcopulis in templo 4. column. d. piſcem, ſ. cornucopiae. Æ 2. *Guſſ.* n. 18.) *Vaill.* Gr. p. 121.

m) *Elagabali.* 35. ΔΑΜΑΣΚΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. Corona ciuica ex quercu compoſita, in qua ΣΕΒΑΣΜΙΑ. Æ 2. *Guſſ.* n. 19.) *Hard.* 48.) *Patin.* Impp. p. 334.) *Vaill.* Gr. — 36. ΑΥΤ. Κ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ. Caput Elagabali laur.)(ΔΑΜΑ. METP. COL. Cupreſſus arbor inter equum et taurum. Æ 1. *Guſſ.* n. 20.) M. *Theup.* p. 720.

n) *Anniae Fauſtinae.* 37. ΑΝΝΙΑ ΦΑΥΣΤΙΝΑ ΑΥΓΟΥ. Huius Caput ſupra lunam falcatam.)(ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ ΕΛΦ. ΔΟΓΜΑΤΙ ΣΥΝΚΛΗΤ.... ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Damaſcenorum Anno* 535. *Decreto Senatus Oecumenica Laodicenſium Neocororum.* Menſa, ſupra quam quatuor vrnae, ſub menſa vas. Æ max. Muſ. *Theup.* p. 802. 1017.

o) *Alexandri Seueri.* 38. ΔΑΜΑΣΚΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. In corona quercea ΣΕΒΑΣΜΙΑ, i. e. Certamina in

in *Auguſti* honorem inſtituta. Æ 2. *Guſſ.* n. 21.) *Vaill.* Gr.) *Harduin.* p. 48. qui e Theſ. Mediceo capitis epigraphen addit : M. AY. AΛEΞANΔPOC K. *Caeſar* adhuc.)(ΔAMACKOY IEPAC MHTPOΠ. et in corona CEBACMIA.

p) *Gordiani* forte. 39 . . . . . NOC . . . . Caput iuuenile laureatum.)(. . . . METR. Silenus nudus ſtans ante cupreſſum, ſ. vterem ſuper humero tenet, d. elata. Æ 3. *Eckhel.* Cat. n. 6. Si vere hic numus eſt Gordiani, docemur, Damaſcum iam a Gordiano deductam coloniam, vt argumentatur *Eckhelius.* — 40. *Al.* ſed KOΛ. ΔAMA. MHTPO. *Harduin.* p. 48.

q) *Philippi Senioris.* 41. IMP. M. IVL. PHILIPPVS P. F. AVG. Caput eius laur.)(COL. ΔAM . . . . Cerua puellum lactans. Æ 1. *Eckhel.* Cat. n. 7. — 42. M. PHILIPPVS AVG. P. P. Caput laur.)(COL. ΔAMA METRO. Idem typus. Æ 2. *Vaill.* Col. p. 157.) *Guſſeme* n. 22.) *Harduin.* p. 834. — 43. 44. M. IVLIVS PHILIPPVS AVGVSTVS. Caput eius.)(COL. ΔAMA. METR. Silenus ſtans coram cupreſſo, ſ. humero vterem geſtat. Æ 1. 2. *Vaill.* Col. *Guſſ.* n. 27. — 45. *Al.* ſed COL. DAMASCO. *Guſſ.* ib.) *Mdb.* 347. — 46. IMP. M. IVL. PHILIPPVS AVG. Huius caput laur.)(COL. ΔAMA. METR. Caput genii turritum in templo quatuor columnarum. Æ 2. *Vaill.* Col. — 47. IMP. M. IVL. PHILIPPVS P. FE. AVG. cum capite Philippi Sen. laur.)(COL. ΔAM . . . . Idem typus. Æ. *Muſell.* Impp. Tb. 204. fg. 4. — 48. *Al.* ſed. cum radiato eius capite.)(COL. ΔAMA METR. Idem typus *Guſſ.* n. 26. — 49. IMP. C. M. IVL. PHILIPPVS PIVS FEL. AVG. Caput laur :)(COL. ΔAMA METRO. Fluuius decumbens, d. icunculam, ſ. cornucopiae tenet et ſimul vrnae aquas vomenti innititur. Æ 1. *Guſſ.* n. 23.) *Vaill.* Col. — 50. 51. IMP. C. M. IVL. PHILIPPVS P. FE. AVG. Caput laur.)(COL. ΔAMA METRO. Aries, ob lanam in eo tractu laudatiſſimam. Æ 2. 3. *Guſſ.* n. 24.) *Harduin.* p. 834.) Muſ. *Theup.* p. 743.) *Vaill.* Col. — 52. *Al.* ſed COLONI. DAMASCO. METROPOL. circa ambitum coronae querceae, in qua CEBACMIA, ſubtus arietis caput. Æ 1. *Vaill.* Col.) *Guſſ.* n. 25. — 53. IMP. C. M. IVL. PHILIPPVS P. FEL. AVG. Caput laur.)(COL. DAMA . . . . intra coronam ex quercu : CEBACMIA. Æ 1. M. *Theup.* 742.

r) *Philippi vtriusque.* 54. IMPP. DD. NN. PHILIPP . . . . *Imperatoribus Dominis Noſtris Philippis* (Auguſtis) Capita aduerſa lauro inſignata patris ac filii.)(COL. DAMAS. METRO. in corona ex quercu CEBACMIA. Æ 1. *Guſſ.* n. 28.) M. *Theup.* 742.

s) *Otaciliae.* 55. MAR. OTACIL. SEVERA AVG. Huius caput.)(COL. ΔAMA. METRO. Mulier turrita inſidet rupibus, laeua cornucopiae, ante eam ſtat Silenus, humero d. vtrem gerens hircinum; in vertice pegaſus, in imo quinque mulieres ad aram ſacrificantes. Æ 1. *Vaill.* Col.) *Guſſ.* n. 29. ſed MARC. OTACIL. etc. — 56. M. OTAC. SEVERA AVG. Caput illius.)(COL. DAMA METRO. Idem typus, ſed in imo quatuor figurae muliebres turritae ſacrificant ad aram. Æ 1. M. *Theup.* p. 746. — 57. 58. *Al.* ſed COL. ΔAMA. METRO. Lupa cum puerulis et labaro, in quo LEG. VI. F. Æ 1. 2. 3. *Vaill.* Col.) *Guſſ.* 33.) *Hard.* 48. — 59. *Al.* ſed COL. ΔAMA. METR. LEG. VII. *Guſſ.* ib.) *Mdb.* 349.) *Patin.* Impp. p. 385. — 60. *Al.* ſed COL. DAMAS. METROP. Figura ſtans cum figuris adſtantibus. *Guſſ.* ib.) *Mdb.* ib. — 61. *Al.* ſed Venus ſedens, ante eam Cupido alatus, quatuor figuris adſtantibus. *Guſſ.* ib.) *Mdb.* ib.

bb) *Gallieni.* 91. IMP. LIC. GALLIENVS AVG. Caput eius laur ad humeros cum paludam.)(COL. ΔAMAS. METROP. circa coronam querceam, in qua C E B A C M I A, Æ 2. *Band.* I. 199.) *Guſſ.* n. 50.) *Vaill.* Col. II.

cc) *Saloninae.* 92. CORNELIA SALONA (*ſic*) AVG. Caput Saloninae.)(CL. ΔAMA. METRO. *Colonia Damaſcus Metropolis.* Menſa, ſuper qua vrna cum prominente palmae ramo. Æ 2. *Froelich.* 4. Tent. p. 145.) *Eckhel.* Cat. II. p. 238. n. 9. ſed CORNE. SAΔONA AVG. Caput ſuper luna bicorni. et in)(CL. ΔAMS. METRO.

dd) *Salonini.* 93. Epigraphe vitiata. Caput nudum.)(COL. ΔAMA. METRO. Menſa deſuper vrna, vt in numo Saloninae. Æ 2. *Froelich.* 4. Tent. p. 146. 147.) *Eckhel.* ibid. n. 10. ſed COL. ΔAMA . . . .

ΔΑΜΑΣΙ. ΕΡΕΤΙΙ. (niſi potius legendum ſit: ΕΠΙ ΤΙ. ΔΑΜΑΣ. *Sub Tiberio Damaſia.*) Taurus.)(Caput Dianae adpoſita pharetra Muſ. *Pembrok* II. Tb. 8. 13.) *Guſſ.* III. p. 8. n. 51. inter Damaſci Coeleſyriae vrbis numos.

ΔΑΜΑΣΚ. *al.* ΔΑΜΑϹΚΗ. *al.* ΔΑΜΑϹΚΗΝΩΝ. *al.* ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ *al.* ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ. *al.* ΔΑΜΑCΚΗΝΩΝ, *Damaſcenorum.* vid. *Damaſcus.*

ΔΑΜΑΣΚΟΥ, *Damaſci.* ΔΑΜΑΣΚΟΥ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠ. *Damaſci Sacrae Metropolis.* — ΔΑΜΑCΚΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩ. *Damaſci Metroplis.* vid. *Damaſcus.*

ΔΑΜΑΣΤΙ. *Damaſtinorum.* Epiri. Tripus, ad cuius alterum latus litterae corruptae, quae magiſtratum deſignant.)(Caput Apollinis lareatum. *Criſtiani* Adpendic. ad Num. Graec. Tb. 1. fg. 4. p. 28. cui tetradrachmus eſt aeneus; argentea enim, qua tegebatur, bractea Hebraei male ſano vague exutus, etſi nitoris aliquid, nihil tamen pretii ex inſcriptionis conſeruatione amiſit.) *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 102. ſed caput muliebre laureatum.)(ΔΑΜΑ, ... ΝΩΝ. Tripus, intra quem duo ſigna monetariorum decuſſata. AR 1.) *Cimel. Vind.* I. Tb. 8. fg. 3. p. 32. vbi Damaſco Syriae perperam attribuitur.) Muſ. *Maurocenum* c. 6. p. 14. vbi ΔΑΜΑΣΤΙΝΩ. diſtinctiſſime legitur et magiſtratus etiam nomen ΚΗΦ.

Damaſtium Epiri. Vnicus repertus eſt *Strabo* L. VII. qui aliquod eiusdem indicium faceret, poſtquam dixiſſet, Epirotis plures Illyricas gentes eſſe permixtas addit: Alicubi vero in vicinia ſunt ἐν Δαμαστίῳ *in Damaſtio* argenti metalla. vid. ΔΑΜΑΣΤΙ.

ΔΑΜΑΤΗΡ loco Δημήτηρ, *Ceres*, in n. Hennae vrbis Siculae inſcripta, dialectus enim Dorica Siculis conſueta.

ΔΑΜΕΑC, *Dameas* ſcriba. ΕΠ. ΓΡ. ΔΑΜΕΟΥ ΜΑΓΝΗΤΩΝ, *Sub Scriba Damea Magnetum* ad Maeandrum. Æ 1. Gordiani Pii. In alio ligitur ΔΗΜΕΟΥ.

ΔΑΜΗΝΟΣ magiſtratus nomen. n. Dyrrhachii. *Golz.* Graec. Tb. 1. n. 8.) *Eckhel.* Num. Vet. p. 97. pariter

ΔΑΜΙΩ. nomen magiſtratus. n. Meſſeniae Peloponneſi.

ΔΑΜΝΕΥC, *Damneus*, i. e. *Domitor.* n. Myrinaeorum Aeolidis. ΜΥΡΙΝΑΙΩΝ ΔΑΜΝΕΥC. Æ. max. Anton. Pii. *Seguin.* Sel. Num. p. 17. edit. pr.

ΔΑΜΟΝΑΚΤΟΣ, *Damonacti.* Damonax ex *Harduini* ſententia fuit rex Cyrenes. Conf. *Jean Harduine* explication d' une médaille d' or de Damonax, roi de Cyrene dans Memoir. de Trevoux 1717. Aug. p. 1444 ſq.) *Froelich.* Not. Elem. p. 242. vid. *Cyrenes* reges.

ΔΑΜΟΦΩΝΤΟΣ, vti in alio numo.

ΔΑΜΩ-

ΔΑΜΩΦΙΛΟΣ magiſtratus nomina Apolloniae Illyrici. *Golz.* Graec. Tb. 2. v. *Apollonia.*

ΔΑΜΟΣΤΡΑ. abruptum nomen magiſtratus Corcyrae inſulae. v. *Corcyra.*

ΔAMS. loco DAM*a*S*cus* in Æ 2. Saloninae: CL. ΔAMS. METRO. *Colonia Damaſcus Metropolis. Froelich.* 4. Tent. p. 144.

ΔΑΜΥΛΟΣ magiſtratus nomen Leucadiorum Acarnaniae.

Damyras Calabriae fluuius. *Golz.* Sicil. p. 41. 61.

Danace. Gr. Δανάκη a θανάς, *mortuus:* numiſma paruulum quoddam eſt, quod Charonti porrigere ſtygiam paludem tranſmiſſuri fingebantur Conf. *Io. Faes* animadu. ad *Gyrald.* de vario ſepeliendi ritu. p. 377.

ΔANK. id eſt ZANK*le.* vid. *Zancle.* poſtea *Meſſana.* — Non leui errore in Muſ. *Pembrok.* II, Tb. 8. fg. 8. et ex eo apud *Guſſem.* III p. 8. ex ordine alphabeti refertur numus argenteus inter illos, qui ad quartam litteram collocantur, tanquam *Dancle* vrbs dicta eſſet. vid. *Meſſana.*

DANVBIVS fluuius Europae nobiliſſimus, qui et alio nomine *Iſter* dicitur, at diſſenſionibus auctorum maxime incertum, quibus regionibus *Danubius* ſit et quibus *Iſter*, ὁ Ἴστρος. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 367. 368.) *Guſſeme* III, p. 8.) menſtr. an. 1690. Graeci ſcriptores mediis partibus ſaepius *Iſtrum*, Ἴστρον, Latini frequentius *Danubium* adpellant. *Xiphilinus* Traiani pontem, qui in Moeſia ſuperiore erat, ἐπὶ τῷ Ἴστρῳ, *ſuper Iſtrum* conſtructum fuiſſe narrauit. vid. PONS TRAIANI DANVVIVS. — SALVS REIP. et infra DANVBIVS. Danubii fluminis ſimulacrum ſub figura hominis nudi iacentis cum hiſpida et longa barba, d. brachio quieſcentis ſuper hydriam aquam effundentem, quae profluit per pontem pulcerrimum ſupra fluuium Danubii exſtructum, in cuius ſuperficie cernitur Victoria alata gradiens, d. protenſam imponens capiti hominis ante ſe in alterum genu procumbentis, et ſupplicis inſtar manus extendentis, ſ. vero ſubleuatam tenens, cum facie verſa retrorſum ad hominem armatum et galeatum, d. haſtam ferentem, ſ. vero alas Victoriae tangentem)(IMP. CONSTANTINVS MAX. AVG. Protome Conſtant. M. laureata et galeata. *AV.* Æ. Conſtantini M. qui videtur hoc numo renouare voluiſſe memoriam magnae illus victoriae, quam de Sarmatis in ſua inuentute reportauit, vtpote qua *Reipublicae Salus* quam maxime procurata fuerit. *Band.* II. p. 249. et *al.* cum capitis epigr. D. N. CONSTANTINVS MAX. AVG.) *Guſſeme* II. p. 306. n. 77. *Hulſ.* Impp. Rom. Num. fg. 65. p. 131.) *Mdb.* p. 467.) *Oiſel.* Num. Sel. Tb. 24. fg. 4. p. 107.) *Vaill.* Pr. III. p. 91.

DANVVIVS litteris V et B alternantibus. COS. V. P. P. S. P. Q. R. OPTIMO PRINC. et infra DANVVIVS. Alterum *Danubii* fluminis decumbentis ſimulacrum cum veſtis lacinia in fornicis modum ſupra caput expanſa, ſ. cubito vrnae, ex qua aqua profluit, impoſito, d. vero naui adſtitutae adplicat. *Danubium* repraeſentat, in quo pontem lapideum, qui per veſtem illam ſupra caput forſan deſignatur, Traianus erexit. Qua de re *Dio Caſſius* in Traiano; Traianus pontem lapideum in Danubio faciendum curauit, quem ego quidem digne admirari non queo. Nam etſi Traiani ſunt alia opera magnifica, tamen is pons longe omnibus antecellit.„ Qui et eiuſdem pontis vberiorem deſcriptionem, quot pilis ſcilicet quam altis, quam latis, iſte ſuffultus eſſet, qua diſtantia a ſe mutuo pilae fornicibus coniunctae fuerint, ſubiungit.)(IMP. TRAIANO AVG. GER. DAC. P. M. TR. P. Caput laureatum. Æ. Traiani.

tani. *Bie* N. *Arſchot.* aur. Tb. 16. et in *Arſchot.* Regg. et Impp. Num. Tb. 35, n 12.) *Ant. Auguſtin.* p. 107. 108.) *Bandur.* II. p. 248. obſ. 2.) *Beger.* Th. Br. II. 647.) *Eckhel.* Cat. II. 166.) *Guſſeme* III p. 9. VI. p. 408. n. 49.) *Harduin.* 749.) *Mdb.* 153.) *Muſell.* Impp. Tb. 60. fg. 3.) *Oiſel.* l. c. fg. 3.) *Pedruſ.* M. *Farneſ.* II. Tb. 30.) *Triſtan.* I. 395.) *Iuſt. Lipſius* in admirandis, ſiue de magnitudine vrbis Rom. p. 163.) *Fabrett.* de columna Traiani p. 303. — DANVVIVS. S. P. Q. R. OPTIMO PRINC. *Danubius* iacens ſub fornice arundinem tenens, d. Daciae iacentis collum premit, d. genu eius femori impoſito. Æ. 1. 2. *Eckhel* Cat. II. p. 166.) *Guſſ.* l. c) *Hard.* l. p. 48. 749.) *Magnan.* Miſcell. Num. I. Tb. 54. fg. 11.) *Mdb.* 153 — PONS TRAIANI DANVVIVS. Pons a Traiano Danubio impoſitus. Æ. Traiani. *Guſſ.* III. p. 9. VI. p. 414. n. 104.) *Harduin.* p. 48.) *Mdb.* 154.) *Occo* p. 204.

Daorſi in Illyrica, quae gens Plinio L. III. c. 21. *Daorizi* vocatur, Straboni L. VII. Δαόριζοι *Polybio* excerpt. legat. c. 124. Δαόρσοι. Sunt hi Iſſenſibus oppoſiti ſecundum *Ptolemaeum*, cui dicantur Δαουερσοι, *Velleio* Hiſt. L. II. c. 15. qui ſimul eius gentis indolem explicat: „*Daoriſi* et Deſitiates Dalmatiae ſitu locorum ac montium, ingeniorum ferocia, mira etiam pugnandi ſcientia, et praecipue anguſtiis ſaltuum paene inexpugnabiles. — „Soli ſunt, qui vſque modo in lucem prodierunt nummi: 1. Caput Iouis videtur.)(ΔΑ. Caper ſtans. Æ 1. *Neumann.* Pop. Num. II. Tb. 5. fg. 6. p. 149. 150. Is nummus Illyridis, vnde ad *Neumanni* manus peruenit, prae ſe fert omnes characteres. Addicunt artificium, vtriuſque partis ſymbola, nomen vna ſyllaba inſinuatum more Dalmaticae pecuniae. Cum praeſto non eſſet opportunior locus, apud *Daorſos* Dalmatiae ſubſtituit. — 2. Caput virile imberbe pileo tectum.)(.. ΑΟΡΣΩΝ, Nauis. Æ. 3. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 6. fg. 22. p. 95. *et* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 98. Principio cum in numo aliud non legeret *Eckhelius*, quam ΑΟΡΣΩΝ, coepit in gentes hoc nomine praeditas inquirere. *Aorſorum* nationes diuerſae tres a veteribus memorantur. Vnam *Strabo* et *Plinius* mari Caſpio admouent, aliam *Ptolemaeus* et Plinius ſupra Iſtrum in Dacia collocant; tertiae meminit *Plinius* L. IV. c. 11. eamque in Thracia ſtatuit, qua Haemus in Iſtrum deuexus eſt. A prima atque altera opes numiſmaticas non exiges. Tertia non repugnaret quidem, ſed ab Illyrico ſingularem hunc numum remoueri non vult, id quod vetat Gentii regis numus *ibid.* fg. 23. alioqui parum cognitus. Vterque numus et metallo et magnitudine et fabrica et vtriuſque partis typo, ipſis adeo oris lineamentis adeo conſpirat, vt diffiteri nemo poſſit, ad eandem regionem ambos eſſe referendos, neque dubium, caput alterius numi, etſi inſcriptio abſit, Gentium quoque exhibere. Si integer eſſet numus, legeretur abſque dubio integrum ΔΑΟΡΣΩΝ.

ΔΑΦΝ. Δαφνη. ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΔΑΦΝ. *Antiochenorum Ad Daphnem.* Figura ſtans, d. extenſa, adſtat tripus. Æ. M. *Pembrok.* II. Tb. 96. fg. 9.

Daphne, Penei, ſiue vt alii habent, Ladonis fluuii filia, quae cum Apollinis vim effugere non poſſet, implorato paterni numinis auxilio in laurum arborem eſt commutata. *Ouid.* Metam. L. I. vſ. 557 ſq. Inde

Daphnaeus, Gr. Δαφναῖος, h. e. *laureus* vel *laurifer* dictus *Apollo* a δάφνη, laurus, vel potius a nomine nymphae in laurum conuerſae. Apollo Antiochiae cultus dicebatur Daphnaeus, cui ſuperbiſſimum Antiochus Epiphanes templum exſtruxit,

xit, idemque Apollinis typus, qui in Romanis Imperatoribus, in Syriae etiam regum numis exhibetur. *Wilde* Sel. Num. p. 43.) *Vaill.* Col. I. 172 etc.

ΔΑΦΝΗ, *Daphne*, ſuburbium celeberrimum et lucus Antiochiae ad Daphnen, vbi Apollinis et Dianae fana. *Strabo* L. XVI. et *Sozom.* L. V. c. 19. — In Graecis eius numis, ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΠΡΟΣ ΔΑΦΝΗΙ vel ΔΑΦΝΗΝ, *Antiochenſium qui ſunt Ad Daphnen*, inſcriptis cum titulo praeſidis Romani. vid. *Antiochus* IV — An exemta ab omni poteſtate Romani praeſidis? Conf. *Spanh.* Pr. I. p. 684 ſq.

Daphnus vrbs Phocidis in litore. *Plin.* L. IV. c. 12. *Stephano* Δαφνοῦς, πόλις Φωκίδος, ὁ πολίτης Δαφνούντιος, ἢ Δαφνούσιος, hinc ΔΑΦΝΟΥΣΙΩΝ in n. *Caii*, quem e Theſ. *Golzii* p. 213. repetit *Harduin.* Oper. p. 49.

ΔΑΡΔ. Δαρδάνων, *Dardanorum*, vel vt in plurimis integre legitur ΔΑΡΔΑΝΙΩΝ. vid. Dardanus Troadis.

Dardania, Δαρδανία, regiuncula *Straboni* dicta. *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 44

DARDANICI. Matrona decenti habitu ſtans, d. lauri vel oleae ramum tenens, ſ. ſtolam colligens, *Dardaniam* repraeſentare videtur, quae Traianum Imp. per eius oras in Daciam tranſeuntem ciuili more cum pacis ſigno exceperit. *Plin.* L. III. c. 29. Æ. Æ. Traiani. Num. *Arſchot.* Tb. 36. n. 3.) *Guſſeme* VI. p. 408. n. 50.) *Harduin.* p. 48.) *Mdb.* p. 147. 148.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 22. fg. 10. p. 101.) *Patin.* Ind. p. 10.) *Pioucne.* Muſ. *Farneſ.* X. Tb. 9. ſed d. ſpicas.

Dardanus Troadis vrbs, *Plinio* L. V. c. 33. *Dardanium*, oppidum ſubaudiens; *Stephano* Δάρδανος, πόλις Τρωάδος, incolae Δαρδάνιοι. Idem *Stephanus* memorat, primum Teucrim dictam, a Dardano aedificatam; maritimam facit *Plinius*; ab Abydo 70 ſtadiis diſtare ait *Strabo*; Achillem ibi, Abydi Aiacem ſepultum teſtatur *Ammian. Marcellinus.* Neutro genere Δάρδανον ſcripſit *Ptolemaeus.* Sita vrbs ad promontorium, quod *Dardanium* vocatur.

A) *Autonomi* numi. 1. Vir armatus inſidet equo, forte Dardanus, vrbis conditor.)(ΔΑΡΔ. Gallus pugnantis ſitu pedibus tenet ariſtas. Æ. *Haym.* Theſ. Brit. I. Tb. 23. fg. 7. p. 239. Dardanos a pugnis gallorum celebres fuiſſe oportet; *Harduin.* Oper p. 49.) *Cambden.* tract. de moneta in fragmentis.) *Eckhel.* Num. Vet. p. 73. — Inde forſan idem mos Romam manauit; ex his enim ludis fatales Caracallam inter et Getam, viuente etiam Seuero, diſcordias fuiſſe exortas auctor eſt *Herodianus* L. III. Spicae, ex *Haymii* iudicio, frugum his in regionibus abundantiam indicant. — 2. Idem gallus in n. Alexandri apud *Pellerin.* Mel. I. p. 132.

B) *Sub Auguſtis.*

a) *Auguſto.* 3. *Sine epigr.* Caput Auguſti nudum.)(ΔΑΡΔ. Victoria gradiens. Æ 4. Muſ. *Theup.* p. 832.

b) *Antonino Pio.* 4. ΔΑΡΔΑΝΙΩΝ *Dardaniorum.* Mulier turrita et ſtolata ſtans in templo duarum columnarum, d. victoriolam, ſ. cornucopiae. Æ 2. *Guſſeme* III. p. 9. n. 1.) *Harduin.* Oper. p. 48.) *Vaill.* Gr. —

c) *Sept. Seuero.* 5. ΕΠΙ ΑΡΧ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΔΑΡΔΑΝΙΩΝ, *Sub Archonte Philippo* etc. Dardanii ab archontibus regebantur. Aquila ſupra columnam, ad cuius imum ara ignita, ante quam ſacerdos ſuccinctus d. pateram, humero ſiniſtro ba-

baculum, prope taurus. Æ 1. *Guſſ.* n. 2.) *Hard.* p. 49.) *Vaill.* Gr.

d) *Iul. Domna.* 6. ΔΑΡΔΑΝΙΩΝ. Bacchus d. thyrſum, pro pedibus tigris. Æ 2. *Guſſ.* n. 3.) *Vaill.* Gr. p. 90. — 7. *Al.* ſed Aeneas humeris Anchiſen, d. Aſcanium ducit. Æ 2. *Guſſ.* ib.) *Hard.* ib. *Vaill.* ib. — 8. ΔΑΡΔΑΝΙΩΝ ΡΟΔΙΟC. *Rhodius* amnis muliebri facie decumbit, d. ramum, prope cymba, ſ. cubito vrnae impoſito. Æ 2. *Guſſ.* n. 4.) *Hard.* ib.) *Vaill.* ib.

e) *Geta.* 9. Π. CΕΠΤ. ΓΕΤΑC ΚΑΙCΑΡ Caput eius nudum.)(ΔΑΡΔΑΝΙΩΝ. Aen eas gradiens, d. Aſcanium filium ducit, ſ. brachio Anchiſen patrem amplectitur. Æ 2. *Guſſ.* n. 5.) *Harduin.* p. 49. 800.) *Vaill.* Gr. — 10. *Al.* ſed Ganymedes nudus cum pileo Phrygio ab aquila rapitur. Æ 2. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib.

Dardanus, Iouis filius ex Electra Atlantis filia, qui cum fratrem interemiſſet, inde fugiens, in Samothraciam primum, deinde in Aſiam venit, locaque tenuit Helleſponto proxima, vrbemque ibi *Dardanum* de nomine ſuo condidit, regionemque totam nominauit *Dardaniam*, quam poſtea Tros, Erichtonii filius *Troiam* adpellauit.

ΔΑΡΕΙΟΥ, *Darii* archontis nomen. ΕΠΙ ΑΡΧ. ΔΑΡΕΙΟΥ ΜΙΛΗCΙΩΝ, *Sub Archonte Dario Mileſiorum.* n. M. Aurel. — ΕΠΙ ΔΑΡΕΙΟΥ CΑΡΔΙΑΝΩΝ, *Sub Dario Sardianorum.* Æ. M. Aurel.

Daricus, qui et *ſtater Daricus*, fuit numus aureus ſagittarum nota inſculptus, vt teſtatur *Plutarch.* Apophth. Laconic. a Dario aliquo Perſarum rege percuſſus, a quo et nomen accepit, teſte *Herodoto* L. IV. „Darius ex auro quam potuit purgatiſſimo monetam percuſſit.„ Meminit eiuſdem numi *Xenophon* L. I. Expedit. Cyri, vbi ait, ſtipendium militare apud Perſas fuiſſe Daricum in ſingulos menſes, quod Cyrus auxit, vt deinceps pro Darico acciperet miles *ſeſquidaricum* menſtruum. Valor *Darici* vt monuit *Lipſius*, fuit viginti drachmarum Atticarum, quae Romano denario ſunt pares. De *Darico*, antiquae apud Perſas monetae ſpecimine *Spanhem.* Pr. I. p. 558.

Darius nomen regum Perſarum commune. Vltimus, qui Alexandri adoleſcentiam deſpicatui habens, bello eum adgreſſus eſt, ab eoque quamuis exiguis copiis tribus ingentibus proeliis victus, cum ſe fuga victori eripere conaretur, a ſuis comprehenſus eſt et trucidatus. — Vel huic vltimo, vel alio ex anteceſſoribus adſcribitur vulgo numus, in quo caput leonis.)(Figura coronata ſ. arcum tenens.

Darrhae, populi iuxta rubrum mare, Δαῤῥαὶ διὰ δύο etc. vid. *Stephanum*. admonetque idem et alias praeterea eſſe vrbem Δάραι, cuius gentile nomen ait eſſe Δαρηνὸς et Δαῤῥαῖος. Hinc

ΔΑΡΡΑΡΩΝ in Theſ. *Golzii* p. 113. et apud *Harduin.* Oper. p. 49. In ea regione forte numus ille cuſus, in qua comprehenſus olim Darius ab Alexandro, vnde ei nomen.

Daſcylos Bithyniae. v. ΔΑΣΚΥΛΙΤΩΝ.

DASISC. *Siſciae* cuſus numus cum nota monetarii.

ΔΑΣΚΥΛΙΤΩΝ in Galbae numo e Theſ. *Golzii* p. 213. et in Opera *Harduini* p. 49. — Bithyniae vrbs, cuius nomen *Ptolemaeo* Δασκύλειον, *Daſcyleum*, quod ita etiam *Strabo* ſcripſit, ſed ad paludem Daſcylitidem poſuit, vt intus ſitum videatur fuiſſe; niſi haec palus prope mare ſeu Propontidem fuit, nam et *Plinio* L. V. c. 40. cui *Daſcylos* tribus ſyllabis eſt, etiam

etiam in maritima ora ſitum eſt:„ in ora, inquit, *Daſcylos*.„ A *Mela* nomen habet, qui L. I. c. 19. „Trans Rhyndacum eſt *Daſcylos*.„ *Stephano* Δασκύλειον περὶ Βιθυνίαν, τὸ ἐθνικὸν Δασκυλίτης. Pariter in Notitiis eſt Δασκύλιον, *Daſcylium*.

DAT. *Datum*. vid. CONG. AVG. — CONG. I. *al*. II. *al*. III. DAT. POP. — CONG. PR. DAT. POP. — CONG. TER. P. R. IMP. MAX. DAT. — CONGIAR. DAT. POP. — CONGIAR. PRIMVM P. R. DAT. *Congiarium Primum Populo Romano Datum*.

DAT. *Datus*. vid. REX ARMEN. DAT. *Rex Armeniis Datus*.

DATVS. In n. Traiani ipſe Imperator ſublimi in loco adſidet, ſtante retro praefecto praetorii, Parthomaſpaten ad pedes ſuos adſiſtentem Traianus protenſa dextra regem inſtituit cum lemmate: REX PARTHIS DATVS. — Simili in moneta Antoninus Pius effulget, vbi habetur: REX ARMENIIS DATVS. — Illud porro hiſtoricorum ſilentium egregie compenſat, quod de eodem Antonino numiſma prodidit, in quo Antoninus repraeſentatur barbaro adſtanti dextram porrigens, c. epigr. REX QVADIS DATVS. vid. REX etc.

D. AVG. *Diuo Auguſto*.

Daulis Phocidis vrbs. *Nonn*. ad *Golz*. Graec. vet. p. 33. *Stephano* Δαυλίς, ὁ πολίτης Δαυλίδος. Fuiſſe apud Daulidenſes Mineruae fanum, peruetuſque in eo fano deae ſignum, auctor eſt *Pauſanias* in Phocicis, ſeu L. X. — ΑΜΦΡΥΣΙΕΩΝ ΚΑΙ ΔΑΥΛΙΑΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ, *Amphryſenſium Et Daulidenſium Concordia*. n. Domitillae. *Golz*. Theſ. p. 208.) *Harduin*. Oper. p. 15.

D. AVRELIANVS, *Decimus Aurelianus*. v. *Aurelianus* Imp.

D. C. A. *Diuus Caeſar Auguſtus*.

D. CAEL. BALBINVS, *Decimus Caelius Balbinus*. v. *Balbinus* Imp.

D. C. BASSVS, *Decimus Caeſius*, ſiue *Caeſonius Baſſus*. n. Vticae.

D. C. C. N. C. *Decuriones Coloniae Concordiae Norbae Caeſarianae*, Hiſpaniae Alcantera.

DCCCLXXIIII. *Annus* 874. in Hadriani numiſmate, quod eius anno imperii quinto percuſſum eſt, egregie annum vrbis conditae illuſtrat, ita inſcriptum: ANN. DCCCLXXIIII. NAT. VRB. etc. *Anno Octingenteſimo Septuageſimo Quarto Natali Vrbis*. vid. ANN.

DCCX litterae numerales in vertice quinarii a Vibio Panſa cum capite deae Monetae, minime numerum quinariorum a Vibio percuſſorum indicant, ſed annum potius V. C. 710. deſignant, quo percuſſa eſt haec moneta, quando creatus eſt conſul Vibius. vid. *Vibia* g.

D. CL. SEPT. ALBIN. *al*. D. CLO. SEP. ALB. *al*. D. CLODIVS ALBINVS. *al*. D. CLODIVS SEPTIMIVS ALBINVS etc. *Decimus Albinus*. v. *Albinus* Imp.

D. C. S. *De Conſulum Sententia*.

D. D. *Decreto Decurionum*, de licentia cudendi numi intelligi ſolet, vel in coloniarum numis idem dicit, quod in Romanis numis S. C. *Senatus Conſulto*. vid. Apamea Bithyniae, Babba, Carteia, Carthago, Corinthus, Dium Macedoniae, Emporiae, Patrae, Sinope etc. — EX D. D. *Ex Decreto Decurionum*. *Bimard*. ad *Iob*. II. p. 230.

ΔΔ duplex littera ad vultum Auguſti in n. Corinth. apud *Morell*. Theſ-

Theſ. Fam. p. 11. quae ſignificant cuſum numiſa *Decreto Decurionum.*

DD. *Dedicauit.* TER. DD. *Terminum Dedicauit.*

D. D. *Dono Dedit.*

D. D. *Domini*, de duobus, vt DDD. de tribus.

D. D. AVG. NN. *al.* DD. AVGG. NN. *al.* DD. AVGGG. NN. *al.* DD. AVGG. Q. NN. *Dominorum Auguſtorum — Que Noſtrorum.* vid. VICTORIA. — VICTORIAE.

DDD. *Dedicauerunt Decuriones.* vel *Datus Decreto Decurionum.*

DDD. NNN. Trium *Dominorum Noſtrorum.* vid. VICTORIA DDD. NNN. AVG. in *AV.* Conſtantis. *Khell.* Suppl. p. 254.

DDD. NNN. AAA. VVV. CCC. *Domini Noſtri Auguſti.* Tres Imperatores, ſupra crucicula. Æ 3. Heraclii. *Band.* II. p. 686.

DD. N. HER IA *(ſic)* Æ 3. eiuſd. Heraclii. *Ibid.*

DD. NN. *Domini Noſtri*, aut *Dominorum Noſtrorum.* Titulus D. N. *Dominus Noſter*, circa Diocletiani tempora inualuit, vti ex numis colligitur. Eundem Octauianus Auguſtus deteſtatus eſt; Caius vero et Domitianus ambiuere quidem Domini adpellationem, ſed numis committere non ſunt auſi. In Antiocheno Getae numiſmate apud *Vaillantium* primum occurrit hic titulus: VICT. DD NN. *Victoria Dominorum Noſtrorum*, videlicet Getae et Caracallae. — DD. NN. PHILIPPIS AVG. *Dominis Noſtris Philippis Auguſtis*, ſumto in conſortium Philippo filio, a quo tempore etiam legitur: IMPP. DD. NN. PHILIPP. vt in Damaſcenorum numo.

DD. NN. vid. CONCORDIA. — CONSVL. — IOVI ET VICT. — SECVRIT. PERPET. — VICTORIA. — VICTORIAE. — *Domini Noſtri* dicebantur Imperatores, cum vellent omnibus imperare videri, nec eſſe in orbe hominum genus, quod ipſorum Dominio non ſubſit. Decreſcente enim eorum potentia, creuit nominum poteſtas.

— — AVG. *al.* AVG. ET CA. aut CAE. ſiue CAES. vel CAESS. v. SALVS. — VICTORIAE.

— — AVGG. v. VICTORIAE. — VIRTVS.

— — AVGG. ET CAES. vel CAESS. vel VICT. — VICTORIA. — VICTORIAE. — VOTA X.

DD. NN. AVGG. P. TVICIOTLN. *(ſic)* Figura barbata et togata ſtans, vtraque manu zonam extenſam, qua veſtem diducit.)(HADRIANVS AVGVSTVS. Caput Hadriani laureatum. *AV.* Anecd. *Cimel. Vindob.* I. Tb. 2. fg. 6. p. 9.) *Eckhel.* Cat. II.

DD. NN. ЄRACLIVS ERA CON. *al.*

— — HЄRACLIY ЄT HЄRA CONST. etc. *Bandur.* II. 685. vid. *Heraclius.*

— — IOVII LICINII AVG. ET CAES. Liciniorum Patris et filii. *Band.* II. 201.) *Vaill.* Pr. I. 291. — *Al.*

— — IOVII LICINII INVICTi AVG. ET CAES. Eorundem. *Band.* II. 186. 191. 197.) *Harduin.* 470.) *Muſell.* Impp. Tb. 246. n. 10.) *Vaill.* Pr. I. 287. 288.

DDP

DDP. *Decuriones Poſuerunt*, vel *Decreto Decurionum Poſuerunt*. *Morell*. Fam. p. 124.

DD

PP ad ſtatuam Liuiae ex ſententia *Bimardi* ad *Iob*. II. p. 140. et *Zaccariae* Iſtit. p. 271. *Decreto Decurionum Pecunia Publica*. *Angelonus* perperam: *Decreto Decurionum Populi Patrenſis*, quem ſecutus eſt *Vrſatus* de not. Rom. *Aliis*: *Decreto Decurionum Publice Poſita* ſcil. ſtatua. *Al*. *Decuriones Poſuerunt*. *Vaill*. Col. p. 77. 89. 90.

DD. PROCOS. *Decreto Proconſulis*, epigr. numi cum Auguſti capite radiato a Panormitanis Siciliae ſignati.

D. D. PVB. *Data* ſcil. corona *Decreto Publico*, forte.

D. D. S. P. Q. R. LAETITIAE. C. V. intra coronam. Æ 2. Commodi. *Eckbel*. Cat. II. p. 257.

DE. *Decennalia*. VO. DE. *Vota decennalia* in clipeo. vid. SAEC. FEL.

Δε. Δεκελέων, *Decelienſium* in Attica.

ΔЄ. Δεκιμὸς, *Decimus*. ΑΥΤ. Κ. ΔЄ. ΚЄΛ. ΒΑΛΒЄΙΝΟϹ ϹЄΒ. Π. Π. *Imperat. Caeſ. Decimus Celius Balbinus Aug. Pater Patriae*. n. Tarſi. *Froelich*. 4. Tent. p. 323.

Δε. Δέκιος, *Decius*, nomen gentile Imperatoris Traiani Decii.

ΔΕ ſeu litterae Δ Ε monogrammate compoſitae pone capram iacentem ac reſpicientem, quas nexas litteras ΔΕΛΦΩΝ legit *Witzleben* in vulgata numorum aliquot explicatione. Lipſiae 1754.) *Froelich*. Not. Elem. Tb. I. fg. 6. p. 22.

DE. *Detulit*, vel *Delata eſt*. AD A. DE. *Ad Aerarium detulit*. vid. QVOD V. M. S.

ΔΕ ſuperne in n. Argolidis. *Eckbel*. Num. Vet. p. 78.

Δ. Ε. Δημαρχικῆς Ἐξουσίας, *Tribunitia Poteſtate*. Quae litterae tantum in duarum vrbium numis, Antiochenis nimirum et Laodicenis occurrunt; in illis quidem cum S. C. nota, in his autem ſolae ſunt. *Vaill*. Col. II. p. 24. 84. et alibi. — Ex *Harduini* vero ſententia, Oper. p. 19. 812. 813. 814. 815. 816. 818. 829. 836 etc. quam *Iobert* Science des Méd. I. p. 169. indicat, explicari poſſint: Δημόσιαι Εὐχαὶ, *Vota Publica*, ſiue Δήμου Εὐχαὶ, *Vota Populi*, vel *Populi Rogatu*; Alii malunt: Δόγματι Ἐπαρχίας, *Decreto Prouinciae*; reiicit vero illas explicationes *Bimard*. ad *Iob*. I. p. 211. 212. — *Patinus* haſce litteras Δ. Ε. ad annorum numerum poſitas perperam arbitratur. *Triſtanus* eaſdem notas ad Imperatorem, et non ad vrbem ſpectare tradit, quas vero *Vaillantius* ad vrbem rectius refert. „Minime, inquit, litterae Δ. Ε. de tribunitia poteſtate Imperatoris intelligi poſſunt; aduerſantur enim numi Auguſtarum et Caeſarum, in quibus eaedem voces occurrunt. Teſtis *Vaillantio* Col. II. p. 71. Herenniae Etruſcillae numus eſt prae ceteris, in quibus circa eius effigiem ΕΡΕΝΝΙΑ ΕΤΡΟΥϹΚΙΛΛΑ legitur, in auerſa vero parte ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞΟΥϹΙΑϹ circa ambitum, S. C. in area cum aquila pro typo ſolito. Quis enim haec Δημαρχικῆς Ἐξουσίας verba ad Etruſcillam principem feminam ſpectare eximiſtet? — In Antiochenſium Syriae numis itaque litterae cum S. C. coniunctae ſunt, vt indicaret vrbs, facultatem cudendae pecuniae a Pompeio M ſibi conceſſam, *ſenatus conſulto* fuiſſe confirmatam, illamque etiam plebiſcito laudatam in memoriam Pompeii, qui tribunitiam poteſtatem a Sulla extinctam reſtituerat.

DE praepoſitio ablatiuum adiiciſcens, ob partes aliquot victorias in periſtylio arcus triumphalis vel aliter legitur. Sic ad captas ſubactaſque a Romanis gentes ſpectant inſcriptiones:

DE BRITAN. *al.* integre DE BRITANNIS. Arcus triumphalis, in cuius faſtigio figura Claudii Imp. equeſtris inter duo tropaea e Britannorum armis erecta. *AV.* *AR.* Claudii, qui in Britanniam primus poſt Iul. Caeſarem profectus eſt An. 796. ſine vllo proelio, parte inſulae recepta, ſexto quam profectus erat, menſe Romam rediit, triumphauitque maximo adparatu, et ei arcus in noua regione erectus eſt An. 799. N. *Arſchot.* Tb. 6. n. 12.) *Beger.* Th. Br. II. p. 620.) *Cimel. Vindob.* I. p. 50.) *Eckhel.* Cat. II.) *Guſſeme* II. p. 186. n. 11.) *Harduin.* Oper. p. 719.) *Mdb.* p. 83. 84.) *Morell.* in Claudio Tb. 4. fg. 3. 4. 9. *et* Tb. 5. fgg. 31. 32. 33. 34.) *Patin.* in *Sueton.* ſuo p. 261.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* *AV.* Tb. 4. n. 7. *it.* *AR.* Tb. 14.) *Oiſel.* Num. Sel. Tb. 27. fg. 2. p. 119.) *Vaill.* Pr. II. p. 53. 54.

DE BRITANNIS. S. C. Duo clipei cum vexillo et aliis ſignis militaribus Claudii. *Mdb.* p. 83.

DE CALDAEIS. S. C. S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI. Mas et femina palmae adligati, adiuncto camelo. Æ. Traiani. *Guſſeme* VI. p. 408. n. 51.) *Mdb.* p. 162.

DE GER. *De Germanis* ſcil. ſpolia reportata, quae hic exhibentur arma varii generis, ſcuta duo oblonga decuſſatim poſita, cum quatuor ſpiculis, tubis, cornibus et vexillo militari intermedio, in ſignum victoriae bellicoſiſſimae gentis. *AV.* Domitiani. *Guſſ.* III. p. 80. n. 21.) *Mdb.* p. 132.) *Oiſel.* Tb. 24. fg. 12. p. 109.

— — ſcriptum in ſcuto, quod Victoria ſ. pede galeam calcans, manibus adpendet tropaeo erecto, ſub quo mulier captiua Germaniam referens ſedet gemebunda S. C. Æ 1. Domitiani. *Guſſ.* ib.) *Harduin.* p. 740.) *Mdb.* 133. 135.) *Morell.* Impp. II. in Domit. Tb. 15. fg. 17. p. 415.) Muſ. *Theup.* p. 433. — DE GER. in clipeo adpenſo etc. Æ 1. M. Aurel. *Mdb.* p. 223.) *Vaill.* Pr. I. p. 83.

DE GER. TR. P. II. COS. P. P. Tropaeum, in cuius imo duo captiui ſedent, manibus ad tergum reuinctis, Æ. Commodi. *Vaill.* Pr. I. 101.

DE GERM. vel integre DE GERMANIS in n. Neronis Druſi, Claudii, Domitiani, M. Aurelii aliquorum. *Eckhel.* Cat. II. et alibi.

— — Arcus triumphalis, ſupra quem figura equeſtris in medio duorum tropaeorum. *AV.* *AR.* Druſi Senioris, in cuius honorem erectus eſt arcus ille poſt eius mortem in regione prima. *Sueton.* in Claudio c. 1. Druſus ſupra arcum eques, vt Romam An. 743. ouans ingreſſus erat; hinc et inde tropaeum in memoriam eorum, quae in Germania, vt et trans Rhenum erexerat. *Cimel. Vind.* I. p. 49.) *Guſſeme* III. p. 96. n. 1.) *Mdb.* p. 59. *Oiſel.* Num. Sel. Tb. 25. fg. 3. p. 110.) *Patin.* Theſ.) *Vaill.* Pr. II. p. 45. — *it.* a Domitiano reſtitutus numus.

— — Idem Druſi arcus triumphalis de Germanis in via Appia erectus. *AV.* *AR.* Claudii. *Morell.* in Claud. Tb. 4. fg. 4.) *Vaill.* II. p. 54.

— — in clipeo, quem Victoria arbori adpendet. Æ max. Domitiani. *Morell.* in Domitiano Tb. 13. fg. 1.) *Mdb.* p. 135.

— — Clipei, tubae, vexillum et cetera ſpoliorum de Germanis genera. *AV.* Domitiani. Num. *Arſchot.* Tb. 31. n. 6.) *Mdb.* 132.

— — Tropaeum, ad pedes Captiui duo ſedent. Æ 1. M. Aurel. *Hard.* p. 786.

DE GERM. Congeries armorum. AV. AR. Commodi, qui patre viuente Germanicus dictus eſt, vt M. Aurelius, quem in bello Germanico comitatus erat. *Guſſ.* II. p. 235. n. 25.) *Mdb.* p. 240. 241.) *Vaill.* Pr. II. 183.

— —. IMP. VI. etc. Tropaeum cum duobus captiuis. Æ. M. Aurel. *Geſner* Tb. 110. n. 44.) *Mdb.* 223.) *Muſell.* Imp. Tb. 121. fg. 6.) *Vicus* Tb. 39. n. 68.

— — IMP. VIII. etc. Idem tropaei typus: adſiſtentibus humi duobus captiuis. AR. Æ 2. M. Aurel. *Angelon.* p. 194. n. 30.) N. *Arſchot.* Tb. 47. n. 12.) *Eckhel.* Cat. II.) *Geſner.* Tb. 110. n. 45.) *Harduin.* p. 786.) *Mdb.* 225. 226.) *Muſell.* l. c. fg. 7.) *Oiſel.* Tb. 25. fg. 6. p. 111.) *Vicus* Tb. 39. n. 69.

— — TR. P. II. COS. P. P. S. C. Tropaeum. Æ 1. 2. Commodi. *Eckb.* Cat. II.) *Mdb.* 242.) *Vaill.* Pr. I. 101.

— — TR. P. XXXI. IMP. VIII. COS. III. P. P. Congeries armorum Germanicorum. AV. AR. M. Aurelii, qui cum in trib. pot. XXX. die 22. decembris anni 929. de Germanis et Sarmatis triumphaſſet, illi anno ſequente cum earum gentium armorum congerie tanquam tropaeo, in victoriae memoriam percuſſi ſunt. *Eckhel.* Cat. II.) *Mdb.* 225. 226.) *Vaill.* Pr. II. 171.

DE GERM. VOTA SVSCEPTA n. Seueri. *Eckhel.* Cat.

VICTORIA DE GERM. S. P. Q. R. Pegaſus. Æ. Rrr. Caligulae. Halliſche wöchentl. Anzeigen 1739. n. 7. 10.) *Schulz.* MzCab. II. p. 17.

DE GERMAN*is*. Duo ſcuta transuerſim poſita. AR. Druſi Sen. *Harduin.* p. 701.

DE GERMANIS. Duo ſcuta per transuerſum, labaro medio, cum aliis militaribus inſtrumentis. AR. Auguſti. N. *Arſchot.* Tb. 10. n. 11.) *Mdb.* p. 38.) *Guſſeme* I. p. 318. n. 93.

— — Arcus triumphalis, ſupra quem figura equeſtris d. elata pacificatoris habitu, inter duo tropaea. AV. AR. Druſi Sen M, *Arſchot.* Tb. 17. n. 19.) *Guſſeme* III. p. 97. n. 2.) *Mdb.* 59.) *Vaill.* Pr. II. p. 45.) *Oiſel.* Tb. 25. fg. 2. p. 110.

— — Clipei duo oblongi cum ſpiculis, et vexillum inſigne equitum, quae armorum genera caelantur in memoriam eorum, quae Druſus, Tiberii frater, de Germanis victor retulit, cum ob id, decretis ſibi triumphalibus ornamentis ouans Romam ingreſſus. AV. AR Druſi huius Sen. *Mdb.* 59.) *Vaill.* Pr. II. 45.) *Oiſel.* Num. Sel. Tb. 25. fg. 1. p. 110.

— — Arcus patris Druſi triumphalis cum eadem ſtatua equeſtri. AV. AR. Claudii *Beger.* Th. Br. II. p. 51.) *Mdb.* p. 81 83.) *Guſſ.* II. p. 187. n. 12. *Morell.* in Claudio Tb. 5. fg. 36. Tom. II. p. 18.) *Patin.* Theſ. p. 51.

— — Clipei, tubae, ſpicula, decuſſatim poſita, cum ſigno militari intermedio. AV. Claudii. *Morell.* in Claudio Tb. 4. fg. 5. p. 11. *it.* AR. Claudii. *Morell.* in Claudio Tb. 4. fg. 38. p. 19.) *Vaill.* Pr. II. p. 54. *it.* cum S. C. nota Æ 1. Claudii. *Morell.* ib. Tb. 5. fg. 17. p. 22.) *Vaill.* Pr. I. p. 18. Rrr. niſi ſuſpectus haberetur.) *Beger.* Th. Br. II. p. 621.) *Petruſ.* Muſ. *Farneſ.* Æ. Tb. 17. fg. 3.) *Harduin.* 717.

— — Congeries armorum. Æ 1. M. Aurel. *Vaill.* Pr. I. p. 83.

— — Tropaeum cum duobus captiuis in imo. AV. AR. et add. S. C

C. Æ 2. Commodi. *Eckhel.* Cat. II.) *Guſſeme* II. p. 235. n. 25.) *Mdb.* 240. 241. 244.) *Vaill.* Pr. II. 183.

DE GERMANIS. IMP. VII. COS. III. P. P. Spolia in cumulum collecta tropaeum exhibent de Germanis deuictis. Æ. M. Aurel. *Oiſel.* Tb. 25. fg. 5. p. 111.) *Mdb.* p. 226. ſed IMP. VIII. etc.

— — IMP. VIII. COS. III. P. P. S. C. Tropaeum, duobus captiuis humi adſiſtentibus. Æ 2. M. Aurel. *Eckhel.* Cat. II.

DE GERMANIS. P. M. TR. P. VIII. COS. III. P. P. Imperator in quadrigis triumphalibus d. ramum, ſ. globum, retro Victoria coronam offerens, in qua VIC. AVG. n. Alexandri Seueri. *Guſſ.* I. p. 100. n. 11.

DE GERMANIS. TR. P. COS. P. P. Congeries armorum. Æ. Commodi. *Angelon.* p. 178.) *Beger.* Th. Br. II. 682.) *Erizzo* p. 531.) *Geſner.* Tb. 124. n. 43.) *Guſſeme* II. 235.) *Harduin.* p. 786.) *Mdb.* 242. 243. 244.) *Muſell.* Impp. Tb. 134. fg. 1.) Th. R. *Sueciae* Tb. 21. n. 18.) M. *Theup.* p. 541.) *Vaill.* Pr. I. p. 101. ſed DE GERM. etc.

DE IVD. *De Iudaeis*, in Veſpaſiani numo, cuius inſcriptio eſt PONT. MAX. TR. P. XX. P. P. in exergo: TRIVMPH*us* DE IV*Daeis*. Triumphalis currus a milite ductus, ſub quo corruit captiuus; in eo ſtant Veſpaſianus et Titus, quorum alter lauri ramum dextra oſtentat; in medio proſpectus templi. *Morell.* in Veſpaſ. Tb. 17. fg. 4. Sed ſuſpectus videtur *Gorio* ad *Morell.* Theſ. II. p. 329. numus iſte, Trib. enim Pot. XX. nec Veſpaſiano patri, nec Tito filio conuenit, qui eam in numis non numerarunt.

DE IVDAEIS. Tropaeum elegans. AV. AR. Veſpaſiani. Cum Iudaei ſub Nerone rebellaſſent, caeſo Romano praepoſito, ad quem motum comprimendum cum exercitu ampliore miſſus fuerat Veſpaſianus, qui iis oppreſſis, et captis eorum vrbe Hieroſolyma, triumphum egit; hoc de illis adpoſitum eſt tropaeum. *Eckhel.* Cat. II.) *Guſſeme* VI. p. 527. n. 25.) *Mdb.* 210. 211.) *Morell.* in Veſpaſ. Tb. fg.) *Patin.* in *Sueton.* p. 391. *et* in Theſ. ſuo p. 58.) Muſ. *Pembrock.* I. Tb. 15. fg. 10.) Muſ. *Theup.* 144.) *Vaill.* Pr. II. p. 85.

DE PARTHEIS. *al.* DE PARTHIS, inſcriptio numorum ſub Auguſto cum tiara quadrata, arcu et pharetra cum ſagittis, Parthorum inſignibus. AV. Auguſti. *Golz.* in Aug. Tb. 38. fg. 20. *et* in Faſtis Roman. p. 221.) *Morell.* in Aug. Tb. 11. fg. 22. p. 230. 231.) *Ruben.* Num. *Arſchot.* Tb. 13. n. 20.) *Biaeus* Tb. 13. 12. n. 20.) *Hemelar.* N. *Arſchot.* Tb. 3. n. 7. p. 12.) *Guſſeme* I. p. 318. n. 94.) *Oiſel.* Num. Sel. Tb. 20. fg. 5.) *Vdanus* de P. R. Tb. 23. n. 5.) *Mdb.* p. 39. modo quod PARTHEIS habeat, vt *Golz.* in Faſtis l. c. quoque PARTHEIS. — *Al.* ſimilis DE PARTHIS inſcriptus ſed AR. *Golz.* in Aug. et in Faſtis.) *Morell.* in Aug. Tb. 17. fg. 10. p. 297.) *Anſelmus Solerius* de pileo p. 186.) *Vaill.* Pr. II. p. 30.

DE SARM*atis*. IMP. VII. COS. III. P. P. S. C. Tropaeum cum captiuo. Æ. M. Aurel. *Mdb.* 224. — *Al.* ſed cum duobus captiuis. Æ 1. eiuſd. *Harduin.* p. 786.) *Mdb.* 226. — *Al.* ſed IMP. VIII. etc. S. C. Tropaeum, duobus captiuis humi adſiſtentibus. Æ 2. M. Aurel. *Angelon.* p. 194. n. 30.) *Eckhel.* Cat. II.) *Geſner.* Tb. 110. n. 45.) *Guſſeme* V. p. 53. n. 36.) *Schulz.* MzCab. II. p. 144.

DE SARM. TR. P. II. COS. S. C. Tropaeum, ad cuius pedes hinc

hinc captiuus inde mulier lugens. Æ 1. 2. Commodi. *Eckh.* Cat.) *Geſner.* Tb. 124. n. 47.) *Guſſeme* II. p. 25. n. 238.) *Mdb.* 242. 243.) *Muſell.* Impp. Tb. 134. fg. 2.) Th. R. *Sueciae* Tb. 21. fg. 16.) M. *Theup.* 541. — *Al.* ſed congeries armorum. Commodi. *Guſſ.* ib.

DE SARM. TR. P. XXXI. IMP. VIII. COS. III. P. P. Aceruus armorum Sarmaticorum. AV. AR. M. Aurel. N. *Arſchot.* Tb. 17. n. 12.) *Eckhel.* Cat.) *Mdb.* 226.) *Muſell.* Impp. Tb. 122. fg. 1.) *Vaill.* Pr. II. p. 171.) *Vicus* Tb. 39. n. 68.

DE SARMATIS. Duo captiui in imo tropaei. AV. AR. Commodi. *Eckh.* Cat.) *Guſſ.* II. 235. n. 27.) *Harduin.* 786.) *Mdb.* 241.) *Vaill.* Pr. II. 184.

— —. IMP. VIII. COS. III. P. P. Congeries armorum. AR. et add. S. C. Æ. 1. 2. M. Aurelii, qui geminum contra Germanos et Sarmatas bellum geſſit; at quia Commodus eum ſecutus eſt, eoſdem Germanici et Sarmatici titulos vt pater accepit, et tropaea de illis populis in eius numis ſignata ſunt. *Eckhel.* Cat. II.) *Guſſeme* V. p. 53. n. 37.) *Mdb.* 226.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 24. fg. 2.) *Vaill.* Pr. I. p. 83.

DE OFFICINA LAVRENT. vid. VIENNA. n. Mauricii. *Band.* II. 665.) M. *Pembr.* I. Tb. 33. n. 1.

Dea, ΘΕΑ, adpellatio in numis. Conf. *Galland.* Diction. ſub voce *Dea.*

Deae ac *Dii* plerumque corpore aut ſaltem pectore nudo in numis repraeſentantur. Nuditas enim beatitudinem denotat, atque immortalitatem; Dii ſiquidem iniuriae omnis, labisque expertes, veſtibus neque pudoris, neque decoris, nec infirmitatis et periculi ſiue moleſtiae indigent cauſa. Pectus autem apertum deos cum propitios nobis et fauentes, tum noſtri penitus conſcios deſignat.

Dearum ſimulacra in numis veterum denotantur: *Bellona*, haſta, ſcuto, facibus ardentibus. — *Ceres* ex ariſtis corona, face, curruque a ſerpentibus tracto. — *Cybele*, corona turrita et leonibus. — *Diana* veſtitu venatorio, ſagitta, pharetra, curruque ceruis vecto et lunula cornuta. — *Diana Epheſia* mammis multis et vberibus inſtructa, ceruis ad pedes, corbicula frugibus referta in capite. — *Diana Icaria* ſeu *Tauropolia* velo et tauro, quo vehitur. — *Flora* floribus. — *Iſis* ſtella, ſiſtro, et flore in capite. — *Iuno* velato capite et Pauone; *Lacinia* in numis Crotonienſibus: *Moneta*, quia in templo Iunonis numi cudebantur, lance; *Pronuba*, flammeolo; *Soſpita* pelle caprina et cornibus — *Minerua* noctua, olea, ſerpente, caſſide, clipeo, pilo, fulmine. — *Proſerpina* malo granato. — *Venus* malo, cupidine, gubernaculo, columba. — *Venus Paphia* lapide terminali, meta ſeu cono. — *Veſta* capite velato, ſimpulo, palladio et face Muſ. *Pembr.* III. Tbb. 1. 2. 3. 4. *et* III. Tb. 60. Vid. ΑΡΤΕΜΙϹ, *Diana.* — ΔΗΜΗΤΗΡ, *Ceres.* — ΗΡΑ, *Iuno.* — ΘΕΑ ΚΛΑΖΟΜΕΝΗ, *Cybele.* — ΘΕΑ ΣΙΔΩΝΟΣ, *Aſtarte.* — ΘΕΑ ϹΥΡΙΑϹ, *Rhea.* — ΚΟΡΗ, *Proſerpina.* — ΚΟΡΩΝΙϹ, *Coronis.* — ΝΕΜΕϹΙϹ, *Nemeſis.* — ΠΑΦΙΗ, *Venus* — ΡΩΜΗ, *Roma.* — ΥΓΕΙΑ, *Salus*, de quibus *Vaill.* Num. Gr. p. 297. ſeqq.

Dearum, templa haud vulgaris ſtructurae, non quadrata, vt plurimum gentilium templa, ſed rotunda, in numis occurrunt, aut *Matris Deum Salutaris* ſeu Cybeles aedes in Fauſtinae Senioris numo,

MATRI DEVM SALVTARI inſcripto Numiſm. Reg. Gall. Tb. 9. et *Spanb.* II. p. 290. vel *Iunonis Martialis* cum epigr. IVNONI MARTIALI in Auguſto ac in Treboniano Gallo apud *Vaill.* Sel. Num. de *Camps* p. 107. et *Spanb.* II. p. 647. et in Voluſiano inſuper, *Triſtan.* II. p. 668. aut *Veſtae* in Lucilla L. Veri ſine inſcriptione. *Vaill.* Sel. Num. de *Camps* p. 41. et *Spanb.* l. c. Eiuſdem templum Veſtae in numis Caſſiae gentis cum additis litteris A. C. vid. *Templum.*

Deae atque Diuae elogium et figuras in numis Graecis et Latinis Auguſtorum vxoribus tribuerunt adſentatores. Sic *Deae* in Graecis numiſmatibus dictae ſunt Liuia, Agrippina, Druſilla, Meſſalina, Plotina, Fauſtina etc. vid. ΘΕΑ. — ΘΕΑC. — ΘΕΑΝ. — Id *Deae* praeconium auguſtis perſonis viuentibus in numis quidem tributum videtur; ſed *Harduinus* confirmat, quod non propterea diuinitatem naturae iiſdem adſcripſerint numorum editores, ſed ſimilitudinem quandam, maieſtatis videlicet, bonitatis, potentiae, pulcritudinis, et ſi quae alia in principibus dearum quodammodo aemula ſint.

DEAE SEGETIAE. Templum quatuor columnis fultum, intra quod dea cum luna creſcente in capite manus attollit. AR. Saloninae, quae huius deae Segetiae templum erexiſſe videtur, teſte hoc numo, eamque ſingulariter coluiſſe ob annonam populo Romano procurandam; antea enim, referente *Plinio,* aram tantum habuit in circo maximo. *Segetia* autem adpellabatur, quod ſegetibus, quando ex terra prodeunt, praeſit. *Auguſtin.* de ciu. Dei L. IV. c. 7.) *Band.* I. p. 237. 251.) *Eckhel.* Cat. II. p. 379.) *Guſſeme* II. p. 358.) *Harduin.* Oper. p. 874.) *Vaill.* Pr. I. 376.

DEA BONA. Ipſa dea ſedens in quadrato. n. Paeſtanorum Lucaniae.

DEANA LAPHR*ia*, fortaſſis *Deana Virgo Laphria.* Diana Venatricis habitu ſtans, ſ. arcum, hinc ad pedes canis, inde ara coronata cum foculo. Æ 2. Domitiani a Patrenſibus Achaiae. *Morell.* in Domit. Tb. 20. fg. 7. Theſ. Impp. II. p. 476. — Variat apud alios inſcriptio eiuſdem numi, vel

DEANAE PATR*enſi*, cum Dianae Venatricis typo. Muſ. *Theup.* p. 677.) *Guſſeme* V. p. 354. n. 22. vel

DIANA LAPHR. eodem cum typo. *Guſſ.* ib. vt in alio Neronis numo ab iiſdem Patrenſibus legitur DIANA LAPHRIA. — De cultu *Dianae Laphriae* apud Patrenſes complura adfert *Pauſanias* in Achaicis, quae adnotauit *Harduin.* p. 161. Fuſius vero *Martini* in excurſu de *Diana Laphria,* quem ad Antiquorum monumentorum ſyllogen p. 132 ſeqq. dedit.

DEBELLAT. *Debellatori.* vid. HERCVLI.

Debellator. Conf. *Galland.* Dictíon. ſub *Debellator.*

Debellator Gentium Barbarorum. Hoc praeconio donatus eſt Conſtantinus M., cum Gothos et Sarmatas repetitis proeliis deuicit anno 322. in Illyrico et in Moeſia, quorum reliquias vltra Danubium fugatas, traiecto Danubio, iterum diſiecit, et internecione paene deleuit. *Band.* II. p. 244. obſ. 3.

DEBELLATORI. v. HERCVLI.

— GENTI. Imperator habitu militari eques ſpiculum in hoſtem contorquet)(D. N. CONSTANTINVS P. F. AVG. Caput Conſtantini Iun. corona ex margaritis cinctum, ad pectus cum paludamento.

to. Æ. max. Conſtantini Iun. *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* *Vaill.* Pr. III. p. 248.

DEBELLATORI GENTT. Idem typus.)(D. N. CONSTANTIVS P. F. AVG. Idem capitis ornatus. Æ max. Conſtantii Iun. *Bandur.* II. p. 377.) *Pedruſ.* M. *Farneſ.*

— GENT. BARBAR. Imp. eques ſpiculum in captiuum contorquens; ſub equi pedibus alter proſtratus.)(VICTOR CONSTANTINVS AVG. Protome Conſtantini M. in corona gemmata Æ max. Conſt. M. *Band.* II. p. 255. — *Al.* ſed GENTT. BARBARR. Idem typus.)(*Ead. epigr.* ſed Caput Conſt. M. laurea inſigne. Æ. max. Conſt. M. *Band.* II. p. 242. 255.) *Ducang.*) *Mdb.* 463.) *Vaill.* Pr. III. p. 236.) *Guſſeme* II. p. 301. n. 26.) *Harduin.* Oper. p. 479. — *Al.* ſed in antica VICT. CONSTANTINVS AVG. Caput laur. Æ max Conſt. M. *Band.* II. p. 242. 255. — *Al.* ſed caput Conſt. M. corona ex lauro et gemmis cinctum. Æ max. Conſt. M. *Band.* II. 255.

— GENTT. BARBAR. Imperator eques; pro pedibus equi barbarus occiſus, alterum ille haſta tranſfigit.)(CONSTANTIVS P. F. AVG. Caput corona ex lauro et gemmis cinctum ad humeros. Æ max. Conſtantii Iun. *Band.* II. p. 377.

— GENT. BARBARR. Imperator eques d. haſtam, plures captiuos ſternens.)(VICT. CONSTANTINVS AVG. Caput Conſt. M. Æ. Conſtant. M. *Band.* II. 296.

— GENTT. BARBARR. Imp. eques captiuum equi pedibus impetit et haſtam in eum contorquet; ſub eodem equo captiuus alius iacet.)(DN. FL. CONSTANS AVG. Caput Conſtantis laur. ad pectus cum paludamento. Æ max. Conſtantis. *Band.* II. 348. 355.) *Ducang.*) *Guſſ.* II. p. 292. n. 6.

DEBELLATORI GENTT. BARBARAR. Imperator eques barbarum haſta proſternit, alio iam proſtrato humi iacente.)(*Ead.* capitis ſed diademati, *epigr.* Æ max. Conſtantis. *Cim. Vind.* II. Tb. 109. fg. 1. p. 26.) *Eckhel.* Cat. II. 488. *Mdb.* 480.) *Vaill.* Pr. III. 244. — *Al.* ſed ſub equo captiui loco clipeus iacet.)(DN. FL. CONSTANTIVS AVG. Caput Conſtantii ex lauro et gemmis cinctum. Æ max. Conſtantii Iun. *Band.* II. 377.) *Ducang.*) *Mdb.* 494.) *Vaill.* Pr. III. 247. ſed GENT. BARBARAR.

DEBELLATORI GENTIVM BARBARARVM. Duae figurae militares paludatae ſtantes, quae a dextris eſt capite galeato, ſ. ſcutum tenet, d. innixa capiti pueruli ſtantis; quae vero a ſiniſtris d. expanſa, ſ. paludamentum colligit, in ima parte GOTHIA. TR. *Treueri* ſignato moneta.)(IMP. CONSTANTINVS MAX. AVG. Caput Conſtantini M. laur. AV. Conſtant. M. *Band.* II. p. 244. 296.) *Beger.* Th. Palat p. 369. *et* Th. Brand.) *Mdb.* 468.) *Morell.* Specim. Tb. 7. p. 86.) *Vaill.* Pr. III. p. 87.) *Guſſeme* II. p. 301.

— — — Imperator eques, ſub equo alter hoſtis proſtratus. Æ. max. Conſtantii Iun. cui adulatio tribuit titulum, quem Conſtantino M. victoriae de barbaris relatae adquiſiuerant; paternae enim nec virtutis nec felicitatis heres, ſaepius victus eſt, quam vicit, praeterquam in bellis ciuilibus. *Band.*) *Vaill.*

DE BRITANN. *al.* BRITANNIS. n. Claudii. vid. DE praepoſitio.

DEC. *Decem.* VOTA DEC. ANN. SVSC. *Vota Decem Annalia*

lia ſeu *Decennalia Suſcepta.* Æ 2. Commodi. *Eckhel.* Cat. II. p. 252.

DEC. *Decennalia.* vid. VOT. SOLVT. DEC. etc. n. Caracallae. — VOTA SOL. DEC. etc. n. Commodi. — VOTA SOL. DEC. II. etc. n. Antonini Pii. — VOT. *al.* VOTA SOL. DEC. etc. n. Caracallae. — VOT. *al.* VOTA SVSC. DEC. n. Caracallae. — VOTA SVSCEPTA DEC. III. etc. n. Antonini Pii.

DEC. *Decimus.* L. AP. DEC. Q. *Lucio Appio Decimo Quinto.* n. Vrſonis Hiſpaniae in Auguſto. *Florez.* Tb. 49. n. 6.) M. *Hunter.* p. 354.) *Morell.* in Aug. Tb. 38. n. 18. p. 394.

DEC. *Decius.* M. Q. TRAIAN. DEC. AVG. *Decius* Imp. — Q. H. ETR. MES. DEC. CAES. *Herennius Etruſcus.*

DEC. *Decretum.* DEC. DEC. *Decreto Decurionum.*

DEC. *Decuriones.* EX CONS. DEC. *Ex Conſenſu Decurionum.* n. Balbae in Galba. *Binard.* ad *Iob.* II. p. 230.

DE CALDAEIS. n. Traiani. v. DE praepoſitio.

DEC. ANN. *Decem Annalia* pro Decennalia. vid. VOTA.

Decapolis, Δεκάπολις, vt nomen fert, decem vrbes complexa eſt, ſed praecipuas, non excluſis, quae interiacebant, oppidulis, quemadmodum Pentapolis non vnius regionis a quinque primariis ciuitatibus dicta fuit. Nulla eius mentio ſub primo templo, quo tempore Iſraeliticae omnes illae ciuitates fuerunt. A Babylonia autem captiuitate ab ethnicis ſunt occupatae, nec reduci ad Iudaeorum ritus ab Haſmoneis potuerunt. Herodes autem, et Philippus et Agrippa, profanas caerimonias tolerarunt. Quod ergo in terra Iſraelis ſitae erant, ab ethnicis autem habitatae poſt Babyloniam captiuitatem; videntur inde tanquam ritibus ab Iudaicis ciuitatibus ſeparatae, nomen Δεκαπόλεως ſortitae. Interiecta erant oppida et vici Iudaicae religionis, quibus a Chriſto et Apoſtolis eſt ſalus adnuntiata, cum per medios fines Decapoleos iter fecerunt, — *Plinius* L. V. c. 18. Decapolitanae huius regionis vrbes enumerat, ſed recte obſeruauit, non omnes eadem in hoc numero oppidorum tenere, quo ipſo et nobis diſſentiendi licentiam conceſſit.

Decebalus Thraciae rex. Poſt deuictos a Traiano Dacos, eorumque regem Decebalum, innumera victoriarum monumenta vbique extructa fuerunt, tropaea, arcus, ſtatuae, columnae, vt et numi ſunt cuſi, in quibus Traianus eques Decebalum calcat.

DECEM. vid. SECVNDI DECEM. ANNALES etc. n. Anton. Pii.

Decem ſic X vel 𐆖 nota denariorum ſolita. v. *Denarius.*

Decempeda erat pertica decem pedum, notis quibuſdam, ſiue punctis, ſingulos pedes a ſe exacte diſtinguentibus notata, qua metiebantur agros ad coloniam deſtinatos, ac ſortito illos poſtea diuidebant, de quo ritu *Hygin.* in limitibus conſtituendis. — *Decempeda*, aratrum, cohortis ſignum et aquila legionaria c. epigr. TI. SEMPRON*ius* GRACCVS Q. DESIG. *al.* QVAESTor ITERum EX S. C. *AV.* et *AR.* Auguſti à Carthagine Africae. *Golz.* in Aug. *AV.* Tb. 12. fg. 4 et *AR.* ib. Tb. 48. fg. 4. 6. 11. *it.* in Faſtis.) *Ant. Auguſtin.* Dial. p. 6.) *Ruben.* N. *Arſchot.* *AV.* Tb. 3. n. 5. 6. *et* *AR.* Tb. 16. n. 15.) *Demſter.* in *Roſin.* Antiq. p. 174.) *Morell.* in Iul. Caeſ. *AV.* Tb. 3. fg. 15. *et* *AR.* Tb. 4. fg. 39. 40. *pariter*

ter

ter in Aug. Æ. Tb. 57. fgg. 5. 6. 7. *it*. Fam. Sempron. Tb. 1. fg. 3. et A. *it*. Fam. Iulia Tb. 6. fg. 3. *et* Conſular. Tb. 3. fg. 24. p 618.) *Occo* p. 10.) *Vaill*. Fam. Iul. Tb. 74. fg. 43. *et* Fam. Sempronia Tb. 126. fg. 17. *it*. Praeſt. II. p. 4. 22.) *Vicus* L. I. Num. Impp. qui tamen pro decempeda in commentariis ſuis *ſceptrum* perperam ſubſtituit, quo praeter deos etiam reges, imperatores, conſules, exercituumque praefecti, itemque praetores vti ſoliti fuerint.) *Vrſin*. a *Patin*. auct. Fam. Iulia Tb. 6. n. 4. p. 133. *et* in Fam. Sempron. Tb. 1. n. 3. p. 251.) *Zantanus* in Iul. Caeſ. Æ. Tb. 2. n. 7.

DECEN. *Decennales*, *Decennalia*. vid. PRIMI DECEN. n. Antonini Pii, Commodi. — VOT. DECEN. n. Pertinacis. — VOTA DECEN. SVSC*epta* etc. n. Commodi. — VOTA SOL. DECEN. II. etc. n. Anton. Pii. — VOTA SVSC. DECEN. *al*. DECEN. II. etc. n. M. Aurelii. — VOTA SVSCEP. DECEN. etc. n. Commodi. — *al*. ſed DECEN. II. etc. n. M. Aurelii. — *al*. ſed DECEN. III. etc. n. Antonini Pii. — VOTA SVSCEPTA DECEN. III. etc. n. Ant. Pii.

DECENALIA loco DECENNALIA in Æ 3. Gallieni: VOTA DECENALIA. *Harduin*. p. 852.

DECENN. *Decennales*, *Decennalia*. vid. PRIMI DECENN. etc. n. Commodi. — VOTA DECENN. etc. n. Pertinacis. — VOTA SOL. DECENN. etc. n. M. Aurelii. — VOTA SOLVTA DECENN. II. etc. n. Anton. Pii. — VOTA SVSCEP. DECENN. III. etc. n. Ant. Pii, Commodi. — VOTA SVSCEPTA DECENN. II. n. M. Aurelii, Commodi.

DECENNAL. *Decennalibus*. vid. VOT. DECENNAL. etc. n. Pertinacis.

Decennales ludi ab Auguſto inſtituti ſunt iuxta *Dionem* L. LIII. Solebat enim *decimo* anno conſtituto in hoc ingenti ſpectaculo, ludorumque adparatu imperium populo reſignare, quod tamen illico, quaſi rogaretur, recipiebat; inde hinc factum eſt, vt poſteriores etiam Imperatores, quoties *decimum* imperii annum attingerent, feſtum celebrarent, et ludos maximo cum ſumtu ederent. Sic ad *Decennalia* Commodi ſuſcepta pertinet numus maximi moduli, in quo Iupiter Capitolinus ſedens; vt ſupremus Romanorum deus, cui ſacra fuerunt peracta, et ipſius filii Caſtor et Pollux ei hinc et inde adſtant, quibus dicatos circenſes ludos narrat *Iſidorus*. Ex *Harduini* ſententia decennales ludi non vota ſunt decennalia, ſed haec illis antecedunt. Oper. p. 432. 775. 852.

DECENNALES. Intra coronam quernam: PRIMI DECENNALES. Æ. Antonini Pii. *Cimel. Vindob*. I. Tb. 2. fg. 8. p. 9.) *Khell*. Suppl. p. 79. Aliqua parte huic ſimilem truncato DECEN. vocabulo protulit *Vaill*. Pr. II. p. 163. qui vero addit COS. IIII.) *Guſſeme* II. p. 87. n. 108. Sed ad Caracallam refert. — *Al*. Æ et add. S. C. Æ 2. eiuſd. Antonini. *Eckhel*. Cat.) *Pedruſ*. Muſ. *Farneſ*. III. Æ. Tb. 11. fg. 6. p. 168. — *Al*. ſed COS. III. S. C. Æ 1. 2. Anton. Pii. *Hemelar*. N. *Arſchot*. Tb. 29.) *Ruben*. N. *Arſchot*. Tb. 45.) *Oiſel*. Tb. 95.) *Geſner*. Tb. 108. n. 45.) Schulz MzCab. II. p. 141.) Th. R. *Sueciae* Tb. 18. — *Al*. ſimilis, ſed AV. Æ. M. Aurelii. *Guſſ*. V. p. 58. n. 87.) *Vaill*. Pr. II. p. 172. — SECVND. DECENNALES COS. IIII. infra lauream. n. Anton. Pii. *Guſſ*. I. p. 196. n. 130.

DECENNALES ANTONINI AVG. in imo FEL. BER. *Felix Berytus*. Aſtarte cum attributis in templo tetraſtylo, cui deae Victoria columnae impoſita coronam impo-

 ponit.

ponit. Æ. Caracallae. *Mdb.* p. 289.) *Guſſ.* II. p. 78.

DECENNALES ANTONINI COS. III. Idem Aſtartes typus. Æ 2. 3. Sept. Seueri. *Guſſeme* I. p. 390. n. 32. II p. 75.) *Mdb.* 297.) *Vaill.* Col. II. p. 6.) *Harduin.* Oper. p. 33. 805. cui vero Serapis in templo 4. col. coronatur a Victoria.

Decennalia vota non ineunte, ſed exacto decimo imperii anno perſoluebantur, quod magno antiquitatis conſenſu oſtendunt numi inſcripti: VOT. X. n. Alexandri Seueri, Gallieni, Maximiani, Conſtantii Chlori, Conſtantini M. Criſpi, Conſtantini Iunioris, Conſtantis. — VOT. X. CAESARVM NOSTRORVM. n. Criſpi, Conſtantini Iun. — VOT. X. DOMINORVM NOSTRORVM. n Criſpi, Conſtantini Iun. — VOT. X. T. n. Galerii Maximini. — VOT. X. ET XX. n. Gallieni. — VOT. X. MVLT. XV. n. Theodoſii I. — VOT. X. MVLT. XX. n. Conſtantini Iunioris Conſtantis, Iuliani Apoſtatae, Valentiniani, Valentis, Gratiani, Theodoſii, Arcadii, Honorii, Theodoſii II., Placidii Valentiniani. — VOTA X. n. Criſpi. — VOTA X. CAES. n. Galerii. — VOTA CAES. X. n. Conſtantini M. — VOTA SVSCEPTA X. n. Antonini, Seueri, Caracallae. — VOTA X. MVLT. XX. n. Conſtantini M. — VOTIS X. n. Maximiani, Galerii. — VOTIS X. ET XX. n. Taciti. — VOTIS X. ET XX. FEL. n. Gallieni, Probi. — VOTIS X. MVLTIS XX. FELICIA DECENNALIA. n. Conſtantis. — VOTIS X. MVLTI. XX. n. Iuliani Apoſtatae. — VOTIS X. MVLT. XX. n. Diocletiani, Iuliani Apoſt., Valentiniani, Theodoſii, Arcadii. — VOTIS X. M. XX. n. Galerii. — VOTIS X. PROBI AVG. ET XX. n. Probi. — VOTIS MVLTIS X. n. Conſtantini M., Maioriani. — VOTIS MVLT. X. n. Iuliani Apoſtatae. — PRIMI X. MVLTIS XX. n. Diocletiani, Maximiani. v. *ſuis locis.* — Similiter *vicennalia* ſeu VOT. XX. confecto imperii anno viceſimo peracta ſunt, et poſtquam vtraque feliciter euenerant, his notis conſignari conſueuerunt: SIC. X. SIC. XX. vel VOTA X. SIC. XX. vt in n. Conſtantii Chlori. Excepto, quod Licinius tyrannus, aemulatione quadam et inuidia erga Conſtantinum M. non exacto, vt Auguſti ſolebant, ſed ineunte decimo imperii anno vota decennalia nuncupauit. Conf. *Io. Matth. Florini* diſſ. de Flau. Iul. Criſpi caeſareae dignitatis *decennalibus* et votis eiuſdem vicennalibus in numiſma aeneum minoris moduli, in eius opuſculor. Tom. I. p. 105 ſq. — *Henr. Noriſii* duplex diſſ. de duobus numis Diocletiani et Licinii cum auctario chronologico de votis *decennalibus* Imperatorum et Caeſarum. Florent. 1675. 4. recuſ. in *Noriſii* Oper. Tom. II. p. 1064 ſq. et in Theſaur. *Sallengrian.* Tom. I. p. 387 ſq.

DECENNALIA pro decem regni annis facta. vid. FELICIA DECENNALIA n. Conſtantis. *Band.* 349. — CAES. DECENNALIA FEL. S. C. n. Trai. Decii. *Band.* I. I. p. 27.) *Vaill.* Pr. I. p. 168. — VOTA DECENNALIA. n. Gallieni. *Vaill.* Pr. II. p. 372. — VOTA SOL. DECENNALIA. n. M. Aurel. — VOTA SVSCEPTA. n. Hadriani. *Vaill.* Pr. II. p. 150. VOTA SVSCEPTA DECENNALIA. n. Seueri, Commodi. — VOTIS X. MVLTIS XX. FELICIA DECENNALIA. n. Conſtantis. — Vota quidem *decennalia* pro noui Imperatoris incolumitate ſuſcipiebantur, quae, cum *ſoluta* eſſent pro decennio, alia pro altero decennio *ſuſcipiebantur.*

DECENNALIB. *Decennalibus.* vid. VOTIS DECENNALIB.

DE-

DECENNALIBVS. vid. LVDIS DECENNALIBVS. n. Trebon. Galli.

— v. VOTIS DECENNALIBVS. n. Pertinacis, Seueri, Alex. Seueri, Maximini, Balbini, Pupieni, Gordiani Pii, Philipporum, Decii, Herennii, Hoſtiliani, Galli, Voluſiani, Aemiliani, Valeriani, Gallieni. Sub cuiuſque Imperatoris imperii auſpiciis vota pro eius ſalute ſuſcipiebantur vel in quinque vel in decem annos; hinc *quinquennalia*, et *decennalia*: nempe quod ipſa omni decennio ſoluerentur, et alia in nouum decennium ſuſciperentur.

DECENNALIVM. vid. VOTA SOLVTA DECENNALIVM etc. n. M. Aurelii.

Decennalium memoria occurrit intra coronam modo ex lauro, modo ex quercu in n. Antonini Pii, M. Aurelii, Commodi, Caracallae, Alexandri Seueri, Maximini, Balbini, Pupieni, Gordiani Pii, Philippi patris, ac filii, Decii, Hoſtiliani, Galli, Voluſiani, Aemiliani, Valeriani, Gallieni, Probi, Carauſii, Conſtantii Chlori, Galerii, Gal. Maximini, Maxentii, Licinii Iunioris, Conſtantini M., Criſpi, Conſtantini Iun., Conſtantii Iun., Iuliani Apoſtatae, Iouiani, Valentiniani I. et II., Valentis, Theodoſii M., Arcadii, Honorii, Iouini, Iulii Nepotis.

— — expreſſa cum figura Imperatoris ad aram ſacrificantis, adſtantibus aliis figuris in n. Antonini Pii, Fauſtinae Sen., M. Aurelii, Commodi, Pertinacis, Seueri, Caracallae, Maximiani, Galerii.

— — figura templi. n. Beryti.

— — inſcripta clipeo, quem duae Victoriae, vel aliae figurae ſuſtinent, n. Commodi, Alexandri Seueri, Decii, Gallieni, Taciti, Diocletiani, Maximiani, Galerii, Licinii Sen., Conſtantini M., Conſtantini Iun., Conſtantis, Conſtantii Iun., Magnentii, Decentii, Conſtantii Galli, Valentiniani I., Valentis, Gratiani, Valentiniani II., Theodoſii M., Arcadii, Theodoſii II., Placidii Valentiniani.

Decennalium figura ſtans d. crucem. n. Valentiniani I.

— — Imperator ſedens, d. globum, ſ. ſceptrum. n. Placid. Valentiniani.

— — Iupiter ſtans, d. fulmen, ſ. haſtam. n. Diocletiani.

DECENTIVS (Magnus) Magnentii frater, ab eodem factus eſt Caeſar Mediolani ao. 350. et Galliis praepoſitus. Nomen *Magni*, quod ferebat eius pater, adſumſit, a quo etiam Magnentius frater adpellatus videtur. Cum audiiſſet fratrem Lugduni poſt victoriam a Conſtantio relatam manus ſibi violentas attuliſſe, apud Senonas laqueo vitam finiuit A. V. C. 1106, p. Chr. 353. imperii ſaltem 3. — Aerei eius numi obuii ſunt, argentei rariſſimi, aurei rariores. Scribitur in numis ſuis: DECENTIVS FOR. *al.* FORT*iſſimus* CAES. — DN. DECENTIVS CAES. *al.* CAESAR. *al.* NOB. C. *al.* NOB. CAES. *al.* FORT. CAES. *al.* P. F. AVG. — DN. ИCEИTIVS (*ſic*) ИOB. CAE. *Band.* II. p. 411, 413. — MAG. *al.* MAGN. DECENTIVS NOB. CAES. — MAG. DECENTIVS NOB. C. AVG. *Eckhel.* Cat. II. p. 501.) IMP. DECENTIVS NOB. CAES. cum capite eius nudo ad pectus cum lorica, *al.* cum paludamento, *al.* buſtum Decentii d. haſtam, ſ. globum cum victoriola lauream Caeſaris capite imponente.

In *poſtica* numorum parte legitur: FELICITAS TEMPORVM. — SA-

SALVIS *al.* SALVS DD. NN. AVG. ET CAES. — SALVS DD. NN AVGG. ET CAESS. — SALVS DD. NN. LVCET. (*ſic*) *Band.* II. p. 415. ex *Occone.* — VICT. CAES. LIB. ROM. ORB. *al.* ORD. *Band.* II. 412. — VICT. DD. NN. AVG. ET CAE. *al.* CAES. *al.* AVGG. ET CAES. — VICTORIA AVGG. *al.* AVGVSTORVM. — VICTORIA AVG. LIB. ROMANOR. — VICTORIA. CAES. LIB. ROMANOR. — VICTORIA DN. CAES. — VICTORIA DD. NN. AVG. ET CAE. *al.* CAES. — VICTORIAE DD. NN. AVG. ET. CAE. *al.* CAES. *al.* AVGG. ET CAESS. — VIRTVS AVG. *al.* AVGG. — VIRTVS EXERCITI. *al.* EXERCITVS. — VOT. V. MVLT. X. in clipeo, quem Victoriae ſuſtinent; ſed *vota* ſane *irrita*, cum in tertium modo annum imperans laqueo vitam ſibi eripuit. Conf. *Iean Harduine* explication de deux médailles ſingulieres, l' une de l' Empereur Conſtantin, et l' autre de Decentius Céſar. Mem. de Trevoux 1705 Dec. p. 2150 ſq. *et* in eius Oper. p. 487 ſq.) *Band.* II. p. 411 ad 416.) *Beger.* Th. Palat. p. 376 *et* Th. Brand. II. p. 816.) *Bonarrot.* Muſ. *Carp.* p. 403.) *Ducang.* Famil. Tb. 13.) *Eckbel.* Cat. II. p. 501.) *Guſſeme* III. p. 13. 14.) *Hulſ.* Impp. p. 141.) *Mdb.* p. 484. 485.) *Patin.* Impp. p. 474.) *et* Ind. p. 33.) M. *Pembrok* I. Tb. 25.) Muſ. *Piſan.* Tb. 85. n. 3. et Tb. 86. n. 1. p. 223.) *Schulz* MzCab. III. p. 144.) *Strada* p. 188.) M. *Theup.* p. 344.) *Triſtan.* III. p. 650.) *Vaill.* Pr. III. p. 251.

Decimus praenomen, quaſi natu decimus. *Varro* de L. L. VIII. c. 38. — Decimus Iunius Brutus Panſae collega et ſucceſſor. *Morell.* Fam. 446.

DECIO in caſu tertio: IMP. CAES. G. MESS. Q. DECIO TRAI. AVG. *Imp. Caeſ. Gneo Meſſio Quinto Decio Traiano Auguſto.* n. Antiochiae Piſidiae *Froel.* Tent. p. 134. et alibi. — IMP. C. Q. HER. ETR. MES. DECIO AVG. n. Herennii Etruſci. *Kbell.* Suppl. p. 169.) *Vaill.* Pr. II. p. 326. — *Al.* IMP. C. HER. MES. DECIO AVG. *Vaill.* Pr. II. p. 327.

DECIOS loco DECIVS in quodam Daciae prouinciae nummo: IMP. TRAIANVS DECIOS AVG. *Eckhel.* Cat.

DECIVS (*Cn. Meſſius Quintus Traianus*) Imperator, qui Philippos excepit, Pannonia oriundus, familia, dignitateque praeſtans. *Cnei* praenomen tulit, et non *Caii*, vt refert *Harduinus.* Cum a Philippo contra Marinum eſſet miſſus, Imperator dictus eſt ab exercitu in Illyrico; mox occiſo Philippo ſummo potitus eſt imperio ao. Chr. 249. Dein Romam profectus poteſtatem, quam ſuſceperat, firmauit, atque a ſenatu Auguſtus eſt adpellatus. Ipſe *Quintum Herennium Etruſcum Meſſium Decium* filium Caeſarem creat primum, deinde alterum etiam filium natu minorem *Caium Valentem Hoſtilianum Meſſium Quintum,* quorum exigua eſt, aut obſcura ad nomina certe eorum quod attinet apud auctores mentio. — Optimis artibus domi foriſque praeditus adeo ciuiliter imperauit, vt cognomen *optimi* meritus, *Traiano* fuerit comparatus; laudabilior tamen, ſi a chriſtianorum ſanguine abſtinuiſſet, in quos magnam excitauit perſecutionem. Dum pugnat cum Scythis, paludem ingreſſus vel ſub aquis mergitur, vel ab hoſtibus trucidatur; paullo ante ſagittis confixo eiuſdem filio Herennio, quem ad hoc bellum proficiſcens conſortem imperii declarauerat. — Annum agebat Decius 55. Imperium tenuit vltra 2. annos; periit an. V. C. 1004. Chr. 251. — *Herennia Etruſcilla* pro Decii vxore, cum prius filia crederetur, ope numorum agnoſcitur. Capita huius Herenniae Etruſcillae,

ſcillae, ac filiorum Etruſci et Hoſtiliani c. epigr. CONCORDIA AVGG. apud. *Gueſſeme* III. p. 19. n. 5.) *Morell.* Specim. Tb. 9.) *Pellerin.* Mélange de Méd. Tom. I. p. 166.) *Spanh.* Pr. II. p. 257.) *Vaill.* Pr. II. p. 322.

Decii aerei numi vulgares, argentei quoque obuii, aurei inter rariores; in col. rari, primi moduli praeſertim; Graeci frequentes habentur. Iſtiusmodi ſignarunt. Adana Ciliciae, Aegae Aeolidis, Aelia Capitolina, Alexandria Aegypti, Anazarbus, Ancyra Galatiae, Antiochia Cariae, Piſidiae, et Syriae, Apamea Bithyniae, et Phrygiae, Aphrodiſia, Attalia, Caeſarea Samariae, Carrhae, Cibyra, Cius, Colophon, Dacia prouincia, Edeſſa Meſopotamiae, Epheſus, Hypaepa, Lacedaemon, Lampſacus, Laodicea Syriae, Lyrba, Maeonia, Magneſia Theſſaliae, Mopſueſtia, Nicaea, Nicomedia, Nicopolis Epiri, Pergamus, Perinthus, Philadelphia Lydiae, Rheſaena, Rheſcuporis IV. rex Boſpori Cimmerii, Samus inſula, Samoſata, Selga, Side, Tarſus, Teos, Troas, Viminacium.

a) in Graecis numis capitis epigraphes leguntur: ΑΤ. ΔΕΚΙΟC CΕΒ. — ΑΥΤ. ΔΕΚΙΟC CΕΒ. — ΑΤ. Γ. ΔΕΚΙΟC CΕΒ. — ΑΤ. Κ. Γ. ΔΕΚΙΟC CΕΒ. — ΑΤΤ. ΤΡΑΙΑΝΟC ΔΕΚ. *al.* ΔΕΚΙΟC. — ΑΤΤ. Κ. ΤΡΑΙΑΝΟC ΔΕΚΙΟC. — ΑΤ. Κ. ΤΡ. ΔΕΚΙΟC ΑΤ. CΕ. — ΑΤ. ΚΑ. ΤΡΑΙΑΝ. ΔΕΚΙΟC ΑΤ CΕ. *al.* ΑΤΓ. CΕ. — ΑΤ. ΚΑΙ. ΤΡΑΙΑΝ. ΔΕΚΙΟC ΑΤΓ. CΕ. *al.* CΕΒ. — ΑΤ. ΚΑΙ. ΤΡΑΙΑΝΟC ΔΕΚΙΟC ΑΤΓΟΤ. — ΑΤΤΟΚ. Κ. ΚΤΙΝ. ΤΡΑΙΑΝΟC CΕΒ. — ΑΤΤ. Κ. Γ. ΜΕ. ΤΡΑΙΑΝΟC. CΕΒ. — ΑΤΤ. Κ. Γ. ΜΕC. ΤΡΑΙΑΝΟC CΕΒ. — ΑΤΤ. Κ. Γ. ΤΡΑ. ΔΕΚΙΟC CΕΒ. — ΑΤΤ. Κ. Γ. ΜΕ. ΤΡΑΙΑΝΟC ΔΕΚΙΟC CΕΒ. — ΑΤ. Κ. Μ. ΚΤΙΝ. ΔΕΚΙΟC ΤΡΑΙΑΝΟC. — ΑΤΤ. Κ. Μ. ΚΤ. ΔΕΚΙΟΝ ΤΡΑΙΑΝΟΝ. — ΑΤΤ. Κ. ΜΕ. ΚΤ. ΤΡΑΙΑΝ. ΔΕΚΙΟC CΕΒ. — ΑΤ. ΚΑΙ. ΚΤΙΝ. ΔΕΚΙΟΝ ΤΡΑΙΑΝΟΝ. — ΑΤΤ. ΚΑΙ. ΜΕC. ΚΤ. ΔΕΚΙΟC ΤΡΑΙΑΝΟC. — ΑΤΤ. ΚΑΙ. ΜΕC. ΚΤ. ΔΕΚΙΟC. ΤΡΑΙΑΝΟC CΕΒ. — ΑΤΤ. Γ. Μ. Κ. ΤΡΑΙΑΝΟC ΔΕΚΙΟC CΕΒ. — ΑΤΤ. Γ. ΜΕ. ΚΤ. ΤΡΑΙΑΝ. *al.* ΤΡΑΙΑΝΟC ΔΕΚΙΟC CΕΒ. — ΑΤΤ. Γ. Μ. ΚΤΙΝΤΟC ΤΡΑΙΑΝ. ΔΕΚΙΟC CΕΒ. — Α. Κ. Γ. Μ. Κ. ΔΕΚΙΟC. ΤΡΑΙΑΝΟC. *al.* ΤΡΑΙΑΝΟC ΔΕΚΙΟC. — ΑΤ. Κ. Γ. Μ. Κ. ΤΡΑΙΑΝΟC. ΔΕΚΙΟC. — ΑΤΤ. Κ. Γ. Μ. Κ. ΤΡ. ΔΕΚΙΟC CΕΒ. — ΑΤΤ. Κ. Γ. ΜΕ. ΚΤ. ΤΡΑΙΑΝΟC ΔΕΚΙΟC. *al.* ΔΕΚΙΟC CΕΒ. *al.* ΔΕΚΙΟC ΤΡΑΙΑΝΟC CΕΒ. — ΑΤΤ. Κ. Γ. ΜΕC. ΚΤΙΝ. ΤΡΑΙΑΝΟC ΔΕΚΙΟC. *al.* ΔΕΚΙΟC ΤΡΑΙΑΝΟC. — ΑΤ. ΚΑΙ. Γ. ΜΕC. ΚΤΙΝ. ΔΕΚΙΟC. ΤΡΑΙΑΝΟC. — ΑΤΤ. ΚΑΙ. etc. — ΑΤ. ΚΕ. (*ſic*) Γ. ΜΕ. ΚΤ. ΔΕΚΙ. ΤΡΑΙΑΝΟC CΕΒ. *Band.* I. p. 23. — ΑΤΤ. ΚΑΙ. ΓΑΙ. ΜΕC. ΚΤ. ΤΡΑ. ΔΕΚΙΟC CΕΒ. — ΑΤΤ. ΚΑΙ. Γ. ΚΤ. ΜΕΚΙΟC (*ſic*) ΤΡΑ. ΔΕΚΙΟC CΕΒ. *Band.* I. 21. — ΑΤΤ. ΚΑΙ. Τ. (*ſic*) ΜΕC. ΚΤ. ΤΡΑΙΑΝ. ΔΕΚΙΟC CΕΒ. *Band.* ib. — ΑΤΤ. Κ. ΓΝ. ΜΕ. Κ. ΤΡΑ. ΔΕΚΙΟC. CΕΒ. ΕΡΕΝ. ΕΤΡΟΤCΚΙΛΛΑ CΕΒ. *Band.* I. p. 22. — ΑΤΤ. Κ. Γ. ΜΕ. ΤΡ. ΔΕΚΙΟC CΕΒ. ΚΤ. ΕΡ. ΕΤΡ. Μ. ΔΕΚΙΟC ΚΑΙCΑΡ. *Band.* ib. — Α. Κ. ΓΝ. Κ. ΤΡΑΙΑΝΟC ΔΕΚΙΟC Ε. *ibid.* p. 24. — Α. Κ. ΚΟΤ. ΜΕ. ΤΡΑΙΑΝΟC ΔΕΚΙΟC CΕΒ. *ib.* p. 27. — Α. Κ. Γ. Π. Κ. ΤΡΑΙΑΝΟC. ΔΕΚΙΟC. Ε. *ib.* p. 24.

b) *in Latinis:* DECIVS. Haym. Th. Br. II Tb. 46. n. 8. — IMP. TRAIANVS DECIOS (*ſic*) AVG. — IMP. TRAIAN. *al.* TRAIANVS DECIVS AVG. *al.* AV. — IMP. CAE. TRA. DEC. AVG. *al.* DECIVS AVG. — IMP. CAES. TRAIAN. DECIVS AV. — IMP. CAES. TRA. DECIVS. P. F. AVG. *al.* TRAI. DECIVS P. FEL. AVG. — IMP. CAES. Q. TRAI. DECIVS AVG. — IMP. C. MESS. TRAI. DECIVS P. F. AVG. — IMP. C. MESS. QVIN. TRAIANVS AVG. — C. M. Q. TRAIANVS DECIVS AVG. — IMP. C. M. Q. TRAIANVS AVG. *al.* TRAIANVS DECIVS. *al.* TRAIA-

TRAIANVS D. AVG. *al.* TRAIAN. DECIVS AVG. *al.* TRAIANVS DECIVS AVG. — IMP. CAE. M. Q. TRAIANVS. DECIVS AVG. — IMP. CAES. etc. — IMP. CAES. MES. Q. DECIO TRAI. AVG. — IMP. CAES. MESS. TRAI. Q. DECIVS AVG. — IMP. CAES. C. MES. Q. DECIVS P. F. AVG. *al.* Q. DECIO TRAI. AVG. *al.* MESS. Q. DECIO TRAI. AVG. — IMP. CAES. C. MESS. TRAI. Q. DECIO AVG. — IMP. CAES. G. M. Q. DECIVS P. F. AVG. — IMP. CAES. G. MESS. Q. DECIO TRA. AVG. *al.* TRAI. AVG. — IMP. CAES. G. MESS. TRAI. Q. DECIO AVG.

Poſticae partes Latinorum numorum Traiani Decii ita ſunt inſcriptae: ABVNDANTIA AVG. — ADVENTVS AVG. *al.* AVGG. — AEQVITAS AVG. *al.* AVGVSTI. — CAES. DECENNALIA FEL. — COL AV. TRO. *Troas* — COL. PR. F. AVG. CAES. MET. P. S. P. *Caeſarea* Palaeſtinae — CONCORDIA AVGVSTI. *al.* AVGG. *al.* AVGVSTORVM. — DACIA — DACIA. CAPTA. — DACIA FELIX. — EXERCITVS INLYRICVS. — FAELICITAS (*ſic*) *al.* FELICITAS SAECVLI. — GENIVS EXERC. *al.* EXERCITVS ILLVRICANI vel ILLVRICIANI vel. ILLYRICANI. — GEN. *al.* GENIVS. ILLYRICI. — LIBERALITAS AVG. — LIBERTAS AVG. — MONETA AVG. — PANNONIAE. — PAX AETERNA. — PAX AVGVSTI. — PIETAS. AVGG. *al.* AVGVSTAE. *Neumann.* II. p. 210. — PIETAS AVGVSTORVM. — P. M. S. COL. VIM. — PRINCIPI IVVENTVT. — PROVINCIA CIA AN. III. *al.* AN. IIII. *al.* AN. V. — PVDICITIA AVG. — REST. ILLYRICI. XXI. — S. C. — SECVRITAS AVG. — VBERITAS AVG. — VBERTAS AVG. — VERITAS AVG. *Vaill.* Pr. II. 323. — VICTORIA AVG. *al.* AVGG. — VICTORIA GERMANICA. — VICTORIAE CARPICAE VOTIS. X. — VIRTVS AVG. — VOTIS DECENNALIBVS. vid. *ſuis locis.* — *Golzius* numos Decii cum T. R. POT. II. et III. vulgauit, licet nulli cum eius dignitatis notis occurrant, quia Decius trib. poteſtatis ius, quod Auguſtus ſibi vindicauerat, arbitrio ſenatus P. Q. R. permiſerat.

Decii numos vel ediderunt, vel recenſuerunt ac ſuis catalogis addiderunt: Muſ. *Alb.* II. Tbb. 78. 79. p. 37 ſeq.) *Angelon.* p. 253.) *Hemelar.* N. *Arſchot.* Tb. 42.) *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 59.) *Band.* Impp. I. p. 1 ſqq.) *Beger.* Th. Brand II. p. 732 ſq.) *Bimard.* ad *Iob.* II. p. 303.) *Bonarrot.* Muſ. *Carp.* Tb. 17.) *Cimel. Vindob.* I. p. 15. 66. 106. 133. II. Tbb. 83. 84. 85. p. 20. 21.) *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. II. p. 351 ſq.) *Erizzo* p. 747.) *Froelich* 4. Tent. p. 134. 342. *et* Append. II. nouis n. 112. 113. p. 112.) *Gronov.* Amm. Marcell. T. III. n. 9.) *Guſſeme* III. p. 18. ſq.) *Hambaler.* Exercit. I. Tb. 2. n. 10. p. 56.) *Harduin.* Oper. p. 17. 420. 737. 837 ſq.) *Haym.* Th. Brit. II. Tb. 46. n 8. et Tb. 47. n. 1. p. 369) *Hulſius* Impp. n. 39. p. 79.) *Khell.* Suppl. p. 168. *et* epiſtolae duae p. 1.) *Mdb.* p. 352. 353. *Morell.* Specim. Tb. 9. p. 106.) *Muſell.* Impp. Tbb. 209. 210. 211. *et* Suppl. Tb. 35. n. 5.) *Neumann.* Pop. Num. I. Tb. 3. fgg. 7. 8. p. 101 ſq. *et* II. p. 210.) *Noriſ.* Epochi Syr. mac. diff. III. c. 4. 6.) *Oiſel.* Sel. Num. Tbb. 7. 22. 23. 42. 56. 65. 73. et alibi.) *Patin.* Impp. p. 390 ſq.) *Pedruſ.* M. *Farneſ.* IV. p. 125. V. p. 321. VIII. p. 45.) M. *Pembrok.* I. Tb. 21. fg. 6. III. Tb. 27. fg. 6. *et* Tb. 57. fg. 4.) Muſ. *Piſan.* Tb. 60. n. 3. et Tb 61. n. 1. 2. p. 168. 169.) *Schulz* MzCab. III. p. 1. ſq.) *Seguin.* Sel. Num. p. 291.) *Spanh.* Pr. p. 888. II. 257. et alibi.) Th. R. *Sueciae* Tbb. 35. 36.) Muſ. *Theup.* p. 250.

p. 250. 627 ſq. 750. 812. 1073. 1180. *Triſtant.* II. p. 588. — *Vaill.* Pr. I. p. 168. 169. II. p. 321. 322. 323. III. p. 193. *it.* Graec. Impp. p. 168 ſq. *it.* Colon. ſuis locis. *it.* Sel. Num. Camp. p. 101 ſq.

DECIVS. NOB. C. *al.* DECIVS AVG. vid. *Herennius Etruſcus*, Traiani Decii ex Etruſcilla filius, cuius vtriuſque parentis nomina in eius numis conſpicua: Q. HER. ETR. MES. DECIVS etc.

Decius Conſul. Conf. Diſſertation ſur quelques médailles d' argent du Conſul Decius etc. quae legitur in Continuation des Memoir. de litterature Tom. VIII. p. 438 ſq.

Decreta nomen deae ſub facie humana et piſcis corpore, quam Syri coluerunt. *Vaill.* Col. I. p. 147. Aliis dicitur *Derceto*, v. *Atergatis.*

DECVLA, prius *Decola*, quod nullum haberet domicilium, vel quod *de cole* natus ſit, quem vidit eius mater apud *Plutarchum* de Fort. Rom. — Cognomen erat gentis Tulliae, quod DECVLA legitur in denario, in quo ſupra virile ac diadematum caput, infra autem SERVI. aut *Seruius.*)(Vir equum capiſtro tenens; epigr. eſt: TVLLIVS M. F. Eundem numum e *Golzii* Faſtis p. 165. inter Tulliae gentis numos non retulit ſolum *Vaillant.* Fam. Rom. II. 488. ſed addiit inſuper, quod ſignatus in eo *M. Tullius Decula*, adludens cognomini Seruii regis Deculae, a quo originem trahere volebat; ideo quaeſtura prouinciali ſuſcepta hunc denarium percuſſit cum Seruii regis imagine ornati diademate, quo in hoc regium ſe inſundere perſuaderet. — Vnde vero hauſerit *Vaillantius*, regi *Seruio* haeſiſſe cognomen *Deculae*, de quo ſilent *Liuius, Dionyſius*, vetereſque alii, qui ſuperſunt rerum et originum Romanarum ſcriptores, id quod ex illa numi epigraphe colligere neſcit *Spanhem.* Pr II. p. 17. 18. adſerens, haud vnius viri nomina SERVIus et DECVLA in priori numi huius area deſcripta; prius ad regem Seruium Tullium referendum, ſicut virile ac diadematum caput, qualia anteriorum regum Quirini, Numae, Tulii Hoſtilii, Anci Marcii conſpiciuntur in aliarum gentium Romanarum numis.

Decuriones erant in municipiis et coloniis, velut Romae ſenatores, exque iis magiſtratus eligebantur. Conf. *Galland* Dictionn. ſub *Decurio.*) *Schott.* ad *Golz.* Sicil. p. 205.) *Chriſtian. Friedr*, *Iünger* de decurionibus in municipiis et coloniis imperii Romani. Dreſdae 1772. 4. — *Auſon.* in Moſella vſ. 401.

> Quos curia ſummos
> Municipium vidit proceres, propriumque ſenatum.

Sueton. in Auguſto c. 51. „Corpus decuriones municipiorum et coloniarum a Nola Bouillas vſque deportarunt." Itaque in coloniarum numis ſaepius D. D. *Decreto Decurionum*; vel. EX D. D. *Ex Decreto Decurionum* expreſſum, velut S. C. ſiue EX S. C. in Romanis. Pariter in numo Aemiliae gentis ad vultum Auguſti duplex littera D. D. Graeco more per Δ. Δ. obſeruatur, quae itidem litterae ſignificant cuſum numiſma *Decreto Decurionum. Hauercamp.* ad *Morell.* Theſ. Fam. p. 11.) *Vaill.* Colon. eundem quidem depinxit numum, litteras vero haſce non adpoſuit. — Eaedem D. D. litterae in coloniarum numis ſaepe per impreſſionem ſignatae obſeruantur, poſt ſignatum ſcilicet iam numum per notam impreſſam incuſae. *Hauercamp.* ib. p. 382. — Occurrunt litterae D. D. *Decreto Decurionum* in n. Babbae, Calaguris, Carthaginis Africae, Carteiae, Dii, Emporiarum, Iuliae Traductae, Sagunti. — EX. D. D. in n. Buthroti, Carthaginis nouae, Carteiae, in g. Pomponia. et in Iul. Caeſare. — D. D.

PVBL.

PVBL. *vel.* EX CONS. D. vel DEC. n. Babbae.

Decurſio alia fuit Circenſis, alia militaris, et funebris alia. *Decurſio Circenſis* fiebat in circu maximo primum bigis, trigis atque quadrigis, quibus equorum liberorum curſus, deinde et equitum, poſtremo etiam peditum contentio de palma velocitatis et agilitatis ſucceſſit; *equeſtris* totis equitum turmis inſtituebatur ad multam vſque fatigationem, ſimulata quodammodo hoſtili pugna, vt inde equeſtris militia ad ſerios exercitata conflictus, agilem dexteramque equorum ſimul ſuique corporis et armorum tractationem condiſceret; *funebris* denique *decurſio* erat ſollemnibus funeribus addita, vbi equitum turmae, permutatis ordinibus, ſigniſque inuerſis, inter tubae clangores, hominumque vlulatus, aliquoties circa rogum ilum, vbi cadauer illuſtre crematum eſt, curſu praepete obequitabant.

Decurſio circenſis celebratur in numis Neronis DECVRSIO inſcriptis; duo in illis equites decurrentes, alter cum haſta, alter cum labaro Æ max. *Al.* ſimilis add. S. C. Æ 1. *Angelon.* p. 61) *Beger.* Th. Br. II. 624.) *Guſſeme* III. p. 22 *et* V p. 216. n. 21.) *Conſt. Landi* Sel. Num. p. 108.) *Mdb.* p. 93.) *Morell.* Th. Impp. II. Tb. 9. in Nerone fg. 15. p. 100.) *Muſell.* Impp. Tb. 24. fg. 10.) *Oiſel.* Num. Sel. Tb. 99. fg 2. p. 490.) *Schulz* MzCab. II. p. 22.) M. *Theupol.* p. 403.) *Vaill.* Pr. I. p. 22. III. p. 109.

Decurſio militaris expreſſa eſt in alio Neronis numo, cui eadem epigr. DECVRSIO, vbi Imperator haſtatus, praeeunte ſignifero. Æ. *Beger.* l. c.) *Bellor.* p. 37.) *Geſner.* Tb. 46. n. 25.) *Guſſ.* III. p. 22.) *Mbd.* p. 93.) *Morell.* ib. fgg. 13. 14. p. 99. 100.) *Muſell.* ib. Tb. 24. fgg. 8. 9.) Theſ. R. *Sueciae* Tb. 4. n. 14.) *Vaill.* Pr. I. p. 22.) *Oiſel.* ib. fg. 3. — *Al.* ſed Imp. eques praeeunte milite cum labaro et alio ſequente. Æ. max. Neronis. M. *Theup.* p. 774. — *Al.* ſimilis addita S. C. nota. Æ 1. M. *Theup.* p. 403. — Conf. *Conſtant Landi* etc. Claudii Neronis Caeſaris DECVRSIO etc Mediolani 1556.) Explication d'une médaille de Neron avec DECVRSIO dans l' exergue, dans Mem. de Trevoux 1709. Apr. p. 644 ſq.) *Onuphr. Panuin.* de ludis circenſ. p. 62.

DECVRSIO. Imperator paludatus eques praeeunte figura, ille d. haſtam, ſ. clipeum gerit. Æ max. Hadriani. *Vaill.* Pr. III. p. 116. — *Al.* ſimilis, ſed add. S. C. Æ 1. *Mdb.* p. 182.

Decuſſis. moneta Romana decem aſſium valore, quo tempore aſſes librales erant; at immutato per Fabium aſſe ſexdecim aſſibus ſtetit; Auguſti vero tempore duodecim. Idem eſt decuſſis cum denario. Caput in eo imberbe ſiniſtrorſum cum X. ad occiput nota denarii, ſeu decuſſis.)(Roſtrum nauis, ſupra X. adpendit vncias 38. Conf. Tb. 1. Epiſtolae de numis aliquot aereis vncialibus. Romae 1778. vbi p. 14. editor: Primam (claſſem) facio numorum eorum, qui aſſium pondus excedunt, in qua ante omnes pono decuſſem ſeu Romanum denarium aereum, qui nimirum ſtetiſſe videtur aſſibus decem; quare et numeralem notam inſcriptam habet X. Romanum vero eſſe numum ſuadet ſolitus nauis typus, et caput, vt videtur, Romae. Eximiae illum eſſe raritatis, nemo, vt puto, probus harum rerum aeſtimator negabit. Neminem etiam inueni, qui probaret *Paſſerii* iudicium, hunc, quem in Muſeo Capponiano vidit, (eſt vero idem,) referentis ad genus numiſmatum, quae denariorum loco eſſent, non vero numorum. Quid enim notam illam X. adſcripſiſſent, ne homines fallerentur?

ur? Et in reliquis numis ſimiles notae idem declarare poſſunt.

DEDICATIO AEDIS. Templum hexaſtylum, in quo Fauſtinae ſedentis imago. AV. Æ. Fauſtinae Sen. *Eckhel.* Cat. II.) *Guſſ.* III. p. 22 et 210. n. 12.) *Harduin.* p. 771.) *Mdb.* p. 208. 209.) *Vaill.* Pr. II. p. 167. Id Templum Fauſtinae ab Antonino Pio conſtructum, etiamnum Romae viſitur, licet vetuſtatem redolens. *Dedicatio* aedium Mercurii Conf. *Vaill.* Fam. Plaetoria n. 6.

Defectus hiſtoriae Auguſtae inter tempora Gordiani Pii et Valeriani, etiam poſt Valeriani tempora, in numis quoque obſeruatur, de quibus *Spanh.* Pr. II. p. 252 ſq. et 258.

DEFENS. *Defenſori.* vid. HERCVL. DEFENS. *Herculi Defenſori.* n. Seueri. — IOVI DEFENS. SALVTIS AVG. *Ioui Defenſori Salutis Auguſti.* n. Commodi. Conf. *Galland* Diction. voce *Defenſor.*

Deformitas numorum ex Gothorum fabrica, cum ars pingendi et cudendi fere omnino eſſet amiſſa. v. *Gothi.*

DE GER. *al.* GERM. *al.* GERMAV. vel integre DE GERMANIS. vid. DE praepoſitio.

Dei cuiuſdam imago in conſularibus numis expreſſa, cuius in tutela gens illa fuit, cui numus a triumuiris monetalibus honoris memoriaeque cauſa dicabatur. v. *Capita Deorum* et *Dearum.*

Dei titulum varii adhuc viui adſumſerunt. Inter Graecos Antiochus, Seleuci Nicatoris nepos, primus exſtitit, qui cognomen *Dei* ſibi tribuit: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΘΕΟΥ. Nec vltimus tamen ille fuit, vt ex numis Ptolemaei, Mithradatis Antigoni, et Perſei, vltimi Macedonum regis cernere licet. — Elagabalus inter Romanos nimis ideo notus eſt, quam vt debeat adduci, cuius ſacrilegii atrocitas ſi excuſari poſſet, id temporis iſtius ratione fieri oporteret, quo Romanae monarchiae magnitudo Imperatori oculos obfuſcare poterat. Sed maxime conſpicuum eſt delirium in Aureliano atque Caro, qui Romanum imperium valde debilitatum atque ruinam eius ab omnibus partibus imminentem cernebant et tamen veluti *Dii* cupiebant conſiderari, prout cum horrore in ipſorum numis DEO ET DOMINO dedicatis obſeruamus.

Sed iam ante eorum aetatem *Dei Deae*que titulos non inſolita Graecis et Graecizantibus adulatio adiecit Imperatorum ac Auguſtarum nominibus. Sic *Dei* pariter ac *Deae* adpellatio in n. apud *Golzium* a Sidoniis percuſſo, cum Auguſti et Liuiae capitibus et memorabili inſcriptione: ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΘΕΟΣ ΣΕΒΑΣΤΗ ΘΕΑ, *Auguſtus Deus, Auguſta* (Liuia) *Dea.* — Ita eadem Liuia in n. Mytilenaeorum, ac Tiberius filius, eadem *Deae* ac *Dii* adpellatione ornati, hinc ΙΟΥ. ΘΕΑ ΣΕΒΑΣΤΗ ΜΥΤΙ. *Iulia Dea Auguſta, Mytilenaeorum.* illinc ΤΙ. ΘΕΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΜΥΤΙ. *Tiberius Auguſtus* etc. — Quo ſimili ΘΕΟΥ et ΘΕΑΣ elogio Germanicum et Agrippinam coniugem proſecuti ſunt iidem Mytilenaei, vt legitur in Graeco eorum numo apud *Vaill.* Num. Gr. p. 10. ΘΕΟΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΘΕΑΝ ΓΑΙΟΥ... ΑΓΡΙΠΠΙΝΗΝ, *Deum Germanicum, Deam Caii... Agrippinam.* Pariter in numo Synaitarum apud *Froelich.* 4. Tent. p. 165. ΝΕΡΩΝ ΘΕΟϹ ΑΓΡΙΠ... ΘΕΑ, *Nero Deus, Agrippina Dea.* Quibus honoribus non niſi fato functos Romani adſcere conſueuerunt. In Perinthiorum autem numo: ΝΕΡΟΥΑΣ ΘΕΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ, *Nerua Deus Auguſtus,* inſcripto, adiectus Auguſti titulus probabile facit *Froelichius* ib. p. 173. viuen-

viuentis adhuc Neruae honoribus hunc numum eſſe percuſſum.

Auguſtus non ſolum in quodam Gallieni numo apud *Morell.* Specim. Tb. 6. DEVS AVGVSTVS dicitur, ac proinde duobus ac vltra ab eius morte ſaeculis, ſed qui, vt ſtatuere licet, adhuc ſuperſtes, in Amphipolitarum numo iuxta *Harduin.* Oper. p. 15. inſcribitur: ΘΕΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ, *Deus Caeſar Auguſtus*, nullo addito alterius Caeſaris tum imperantis nomine. Quod de ſimili Pergamenorum numo, a *Vaill.* Num. Gr. Imp. p. 5. prolato adfirmandum quoque videtur cum epigr. ΠΕΡΓΑΜΗΝΟΙ ΘΕΟΝ ΣΕΒΑΣΤΟΝ, *Pergameni Deum Auguſtum* colunt. Vnde *Appiani* Bell. Ciuil. L. V. p. 746 et *Aurel. Victoris* Caeſar. c. 1. fides adſtruitur, qui paſſim a ciuitatibus Auguſtum viuum Deorum ſuorum numero inſertum tradunt. Quomodo itidem *Tiberius* ΘΕΟΥ, ac mater eius Liuia ΘΕΑΣ nominibus in Mytilenaeorum numo adpellantur a *Morell.* Specim. Tb. 20. et *Vaill.* l. c. p. 7. — Sic duo non Imperatores, ſed Caeſares, *Druſus* Tiberii natura, et *Germanicus* adoptione filii, ac inde fratres: ΝΕΟΙ ΘΕΟΙ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΙ, *Noui*, ſeu potius *Iuniores Dei Fraterno amore iuncti* in Sardianorum numo adpellati ſunt. — In eiuſdem *Germanici*, et *Agrippinae* coniugis, Caii Caligulae parentum numo, etſi poſt eorum demum mortem et Caio imperante, cuius in eo fit mentio, demum cuſo, offendimus ΘΕΟΝ, *Deum Germanicum*, et ΘΕΑΝ ΓΑΙΟΥ, *Deam* Caii ſcil. matrem Agrippinam. *Morell.* Specim. Tb. 20. *Seguin.* Sel. Num. p. 307. — *Meſſalinam* ΘΕΑΣ nomine, et in auerſa parte ΣΕΒ. ſeu Σεβαστή, *Auguſta*, vocatam exhibet Graecus numus apud *Vaill.* Gr. p. 14. ſed ſine loci nomine inſcriptus ΘΕΑ ΜΕΣΣΑΛΙΝΗ, cum Claudii Imperatoris et mariti in altera eius parte capite et titulis. — Eiuſdem Claudii adoptione filius et in imperio ſucceſſor *Nero* in n. dicitur: ΚΑΙΣΑΡ ΘΕΟΣ ΘΕΟΥ ΥΙΟΣ, *Caeſar Deus Dei* ſeu *Diui Filius.* Exſtat alius huius Neronis numus, de quo *Harduin.* Oper. p. 724. c. epigr. ΝΕΡΩΝ ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΘΕΟΣ, *Nero Auguſtus Deus*, a Laodicenſibus, vt decet auerſae partis inſcriptio, cuſus. — In n. *Domitiani*, qui Deus ac Dominus, et quidem edicto eam in rem propoſito, adpellari voluit, hinc eius et Domitiae vxoris capita, eorumque nomina; illinc templum cum titulo: ΘΕΩΝ ΣΕΒΑΣΤΩΝ, *Deorum, Auguſtorum.* *Patin.* Impp. p. 134. — *Neruae*, eiuſdem Domitiani ſucceſſoris numum ad Iuliani Caeſares protulit *Spanh.* p. 71. cum laureato capite, inſcriptum: ΝΕΡΟΥΑΝ ΘΕΟΝ ΣΕΒΑΣΤΟΝ, *Neruam Deum Auguſtum;* ſed quem ad eum iam conſecratum ac *Diuum*, prout is in Romanis eius numis legitur, referre potius libet. — Quod de Antinoi numis cum ΗΡΩΟΣ ac ΘΕΟΥ, quos numi eius vulgo praeferunt, titulis itidem liquet, poſt eius obitum nempe eos demum in Hadriani gratiam percuſſos. — Imperatorum *Aureliani* et *Cari* ſingulares numi, quos *Spanh.* Pr. II. p. 491. protulit, iis adhuc imperantibus ſunt cuſi, ac prior quidem cum memorabili inſcriptione: DEO ET DOMINO NATO AVRELIANO AVG. alter: DEO ET DOMINO CARO AVG. quem Cari numum aureum e *Gorlaeo* memorat *Scaliger.* Animadu. ad *Euſeb.* Chronicon p. 242. quem vero male ad Carum iam conſecratum refert.

Iouis, Apollinis, Herculis, aliorumque deorum nominibus ornati quidam Imperatores, vti *Iouii, Iouiani, Herculii* leguntur inſigniti.

Dei elogium in numis prouinciarum datum *Senatui Romano*, vt *Deae* ipſi *Romae.* v. ΘΕΑ ΡΩΜΗ. — ΘΕΟΣ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ.

DEI PENATES. Capita iugata et diademata Penatium. Æ. An-

tiae

tiae gentis ad indicandam eius ex Lauinio vrbe originem. *Baudelot.* I. p. 181.) *Eckbel.* Cat. II. p. 10.) *Guſſeme* I. p. 155. n. 2.) *Morell.* Fam. Antia.) M. *Theup.* p. 4.) *Vaill.* Fam. Antia.

DEI. vid. SACERDOS DEI SOLIS ELAGAB.

DEIDI. *Deidius* idem ac *Didius.* T. DEIDI. T. F. Titus Didius, Titi Filius. v. *Didia* g.

ΔΕΙΔΩΝ, *Dido.* Ipſa ſtolata cippo impoſita, d. ſcipionem, ſ. ſceptrum, ante eam porta vrbis, ſupra quam figura virilis conſtructioni incumbit, altera pro pedibus illius ligone terram aperit. n. Tyriorum. *Guſſ.* III. p. 50.) *Vaill.* Gr. v. *Tyrus.*

ΔΕΙΗΝΩΝ in n. Caracallae et Getae ΚΟΙΝΟΝ ΔΕΙΗΝΩΝ *Communitas Dienorum. Triſtan.* p. 210.) *Golz.* Theſ. Neuter quo ſpectaret hic numus, vidit. Ex coniectura *Harduini* p. 49. ΔΕΙΗΝΩΝ pro ΔΙΗΝΩΝ ſcriptum, et cuſus eſt numus a *Dio,* vrbe Decapolitanae regionis in Syria, de qua *Plin.* V. c. 16. et *Ptolemaeus* L. V. c. 15. pariter *Stephan.* Δῖον, πόλις κοίλης Συρίας, τὸ ἐθνικὸν Διηνός. — ΔΙΗΝΕΙΤΩΝ in n. Maximi apud *Occon.* p. 425. huc quoque ſpectare credit *Harduinus.* — Ex aliorum vero ſententia inſcriptio ΚΟΙ. ΔΕΙΝΩΝ ad *Edeſſam* pertinet.

ΔΕΙΚΤΥΟϹ magiſtratus nomen. ΕΠΙ ΔΕΙΚΤΥΟϹ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Dictye Byzantiorum.* Æ 1. Macrini.

ΔΕΙΝΟ. *Deinocrates,* vel *Dinocrates* praefectus militum apud Meſſanenſes in Sicilia, ad quem refertur numus, in quo caput Palladis galeatum.)(ΔΕΙΝΟ. Victoria gradiens, d. lauream, ſ. veſtem leuat, ante ramus. *Guſſ.* III. p. 23.

— nomen magiſtratus in n. Sidetum Pamphyliae. *Vaill.* Gr.

ΔΕΙΝΟΚΛΕΟΥΣ magiſtratus nomen Dyrrhachii Illyrici.

Deiotarus rex Galatiae in n. gentis Lolliae. *Morell.* Epiſt. ad *Perizon.* p. 6. et *Woltereck.* El. Num. p. 60.

Deipara, Saluatoris mater *Maria,* plerumque in numis aeui ſequioris ſignatur ΜΡ. ΘΥ. hoc eſt, μήτηρ Θεοῦ, *Mater Dei.* — ſt. velata manibus expanſis. n. Conſtantini Monomachi, et in aliis. — eius protome manibus expanſis, in pectore ſcutum cum protome Chriſti, vt *Kbellio* Suppl. p. 313. videtur. AV et AR. Alexii Comneni. — de eius cultu in numis conf. *Harduin.* Oper. p. 497. vid. *Maria.*

DE IVD. *al.* DE IVDAEIS. vid. DE praepoſitio.

ΔΕΚ. Δεκαετηρὶς, *decennium, decennales,* decennale tempus, vrnae inſcriptum. Æ 2. Gallieni a Magnetibus. *Vaill.* Gr.

ΔΕΚ. Δεκάτω, *Decimo.* L. ΔΕΚ. Λυκάβαντος Δεκάτω, *Anno Decimo.* n. Alexandriae Aegypti.

ΔΕΚ. Δεκιμὸς, *Decimus* praenomen, vt in Balbini numis id praenomen: Α. Κ. ΔΕΚ. ΚΑΙΛ. ΒΑΛΒΙΝΟϹ ϹΕΒ.

ΔΕΚ. Δέκιος, *Decius* nomen. Sic Traianus Decius: ΑΥΤ. ΤΡΑΙΑΝΟϹ ΔΕΚ. — Α. Κ. ΔΕΚ. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Δέκιος etc. *Imp. Caeſar Decius.*

ΔΕΚΑΕΤΗΡΙϹ ΚΥΡΙΟΥ, *Decennales Domini,* in corona laurea, in ima parte L. I. *An.* 10.)(ΑΥΤ. Κ. Π. ΛΙΚ. ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ ϹΕΒ. Caput laur. Æ 2. Gallieni Aegyptiacus. *Band.* I. p. 209.) Numoph. *Sulzerian.* p. 322. n. 3231. vbi ΚΥΡΙΟΥ. — *Al.* ſed in antica; ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ ϹΕΒ. Caput idem.

ΔΕΚΑΤΟΥ, *Decimo*. L. ΔΕΚΑΤΟΥ, *Anno Decimo*. n. Alexandriae Aegypti.

ΔΕΚΙ. Δέκιος, *Decius*. ΑΥ. ΚΑ. (*ſic*) Γ. ΜΕ. ΚΥ. ΔΕΚΙ. ΤΡΑΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. *Imperator Caeſar Cneus Meſſius Quintus Decius Traianus Auguſtus*. *Band*. I. p. 23. — ΚΥΙΝ. ΕΡΕΝ. ΕΤΡΟΥϹΚΟϹ ΜΕϹ. ΔΕΚΙ. *Quintus Herennius Etruſcus Meſſius Decius*.

ΔΕΚΙΟΝ, *Decium*. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΚΥ. ΔΕΚΙΟΝ ΤΡΑΙΑΝΟΝ. *Al*. ΑΥ. ΚΑΙ. ΚΥΙΝ. etc. *Decium Traianum*.

ΔΕΚΙΟϹ, *Decius*. ΑΥ. ΚΑΙ. Γ. ΜΕϹ. ΚΥΙΝ. ΔΕΚΙΟϹ Π. Π. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Γνάιος Μέσσιος Κυίντος Δέκιος πατὴρ πατρίδος, *Imp. Caeſ. Gneus Meſſius Quintus Decius Pater Patriae*. n. Trai. Decii. vid. *Decius*, vbi plures eius generis occurrunt epigraphes. — ΚΥ. ΕΡ. ΕΤΡ. Μ. ΔΕΚΙΟϹ ΚΑΙϹΑΡ, *Quintus Herennius Etruſcus Meſſius Decius Caeſar*, anterioris Decii Traiani filius. v. *Herennius*.

ΔΕΚΚΙΟϹ loco ΔΕΚΙΟϹ, in Æ 1. Anazarbi: ΚΟΥ. ΕΡ. ΕΤΡΟ. ΜΕ. ΔΕΚΚΙΟϹ ΚΑΙ. Idem *Herennius* Caeſar. *Band*. I. p. 41.

ΔΕΚΛΑΜ . . . . . reliquiae forſan litterarum nominis *Empedoclis* in n. Agrigentinorum, quem protulit princeps *Torremuzza* Sicil. Tb. 8. fg. 4.

DELM. *Delmaticus*. vid. METAL. DELM. *Metalli Delmatici*. n. Hadriani. — METALLI VLPIANI DELM. n. Traiani; cuius generis monetae patriam ſuam Dalmatiam laudant. *Guſſeme* III. p. 26.) *Hard*. p. 48.) *Neumann* Pop. Num II. p. 152.) *Spanh*. Pr. II. p. 630.

DELMATIA. v. DALMATIA.

DELMATICVS cognomen L. Metelli, qui in AR. legitur DELMATICVS. Caput Romae abſque galea.)(L. METELL. Vir in curru quadriiugo, d. habenas equorum, ſ. ſcipionem cum aquila. *Golz*. Faſt. p. 151.) *Guſſ*. II. p. 21.) *Harduin*. Oper. p. 689. cui caput Fidei.) *Morell*. Conſular. Tb. 10. fg. 15. p. 523.) *Vaill*. Fam. Tb. 29. fg. 6.

DELMATIVS (Fl. Iul.) Conſtantini M. e fratre Delmatio filius, frater Hannibaliani, bene a *Victore* in epitome *Delmatius*, non vt *Victor Schotti*, *Eutropius* aliique *Dalmatius*, dictus, quod et adſtruunt veteres numi; a Conſtantino patruo Caeſar nuncupatus ab. Chr. 335. ipſique Thracia, Macedonia, aliaeque prouinciae adſignatae. Occiſus autem eſt in Oriente in factione militari, non repugnante, immo conſentiente potius, vt creditur, Conſtantio Imperatore, ao. 338. poſtquam tres annos rebus praefuiſſet. *Pagio* placuit, caedem ad annum 337. referre. — In numis, qui ex AV et AR. rariſſimi, ex Æ 3. rari habentur, haec nomina leguntur: DELMATIVS CAESAR. *al*. NOB. CAESAR. — FLAV. DELMATIVS NOB. C. — FL. DELMATIVS N. CAES. *al*. NOB. C. *al*. NOB. CAES. — FL. IVL. DELMATIVS NOB. C. Lauro incinctus fere vbique cernitur, rarius diademate.

In *poſtica* parte modo legitur: GLORIA EXERCITVS, modo PRINCIPI IVVENTVTIS Conſ. *Band*. II. p. 326 ſq. *Beger*. Th. Br. II. p. 810.) *Ducang*. Conſtantin. Chriſt. Tb. 7.) *Eckhel*. Cat. II. p. 484.) *Guſſeme* III. p. 26.) *Harduin*. Oper. p. 476.) *Mdb*. p. 469.) *Patin*. Impp. p. 461 et Ind. p. 32.) *Schulz*. MzCab III. p. 121.) *Spanh*. p. 601.) M. *Theup*. 339.) *Triſtan*. III. p. 499.

DELMATIVS CAESAR. Victoria cum corona.)(FL. DELMATIVS NOB. CAES. Caput Del-

Delmatii. Æ 3. *Band.* II. 327.) *Guſſeme* III. p. 327.) *Mdb.* p. 469.) *Spanh.* p. 601.

DELMATIVS NOB. CAESAR. Victoria gradiens, d. coronam, ſ. ramum, infra TES.)(Caput Conſtantini M. aut diademate cinctum, aut tenuiſſima laurea ſuſpiciens, ſine inſcriptione. Æ. quem vel ipſa capitis coelum ſuſpicientis, velut deum precaretur Conſtantinus, repraeſentatio rarioribus inſerit. *Khell.* Suppl. p. 237. Cum ſimili Victoriae typo, ſed CRISPVS CAESAR inſcriptus et cum ſimili Conſtantini M. capite coelum adſpiciente, indicatus eſt Æ. a *Baldinio* ad *Vaill.* Pr. III. p. 86. Videtur nempe Delmatium ex fratre nepotem eodem, quo filium Criſpum, honore voluiſſe proſequi optimus princeps, atque vultum illum coelo defixum quauis occaſione ſimili vulgare. — *Al.* ſimilis Æ. officinae monetariae ſiglis diuerſus, ſed infra nempe, vt videtur AQ. P.)(Caput Conſtantini M. diadematum coelum ſuſpiciens, anepigraphus, editus a *Khell.* Suppl. p. 248.

Delos vel *Delus*, Gr. Δῆλος, Cycladum media, longe clariſſima, Apollinis templo, Cintho monte, et mercatu inſignis, referta diuitiis, vtpote teſtante *Plinio:* „mercatus in Delo concelebrante toto orbe.„ — Numis tamen eget inſula tam diues, tamque frequenti nobilitata commercio, vt ad haec vſque tempora vix vna vel altera innotuit eius certa moneta. Sic et aliae primi ordinis exſtant vrbis et inſulae, quae pariter numorum ſteriles ſunt, quibus abundant aliae, vix nomine cognitae, e. c. *Myconus*, Delo adſita. — *Delus* ob Latonae in ea partum et Apollinis natales ſacra habita, eiuſque incolae ſacri et inuiolabiles ſeu Ἄσυλοι. *Nonn.* ad *Golz.* Graec. vet. p. 259 ſq.) *Spanh.* Pr. I. p. 661 ſq. — 1. Caput Apollinis laureatum ad d.)(ΔΗ. Lyra. Æ 3. *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 131.) M. *Hunter.* p. 127. n. 2.) *Peller.* Rec. III. Tb. 91. fg. 3. — 2. Caput fere idem imberbe.)(ΔΗ. Lyra, a d. cygnus. Æ 3. Muſ. *Hunt.* Tb. 25. fg. 4. — Qui ſequuntur in honorem Apollinis et Dianae; *Golzius* quidem in Graeciae veteris Inſul. Tbb. 17. 18 protulit, iis vero nondum fides eſt: — 3. ΔΗΛΙΟΥ. Sol radiato capite ad pectus.)(ΔΗΛΙΩΝ. Luna cum duabus ſtellis. Æ. *Golz.* Tb. 17. fg. 7. et *Nonnii*, Comment. p. 262. — 4. ΔΗΛΙΑΣ. Luna ſtans in biga, quam gemini boues trahunt.)(Caput radiatum, retro arcus et pharetra. Æ. *ibid.* fg. 8. — 5. ΔΗΛΙΟΣ. Apollo bigis equorum inſiſtit.)(Radii ſolis, in quorum medio caput. Æ. *ibid.* fg. 9. — 6. Caput Apollinis radiatum ad ſ.)(ΔΗΛΙΟΥ. Apollo nudus capite radiato in quadrigis. AV. *ibid.* fg. 10. — 7. ΔΗΛΙΟΥ. Apollo in bigis.)(ΔΗΛΙΑΣ. Diana in curru boum biiugo. Æ. *Golz.* ib. Tb. 18. fg. 1. — 8. Capita tria iugata, Iouis nempe laureatum cum liberis, Apolline radiato et Diana.)(ΔΗΛΙΩΝ. Diana in bigis equorum. AV. *Golz.* ib. fg. 2. — 9. Capita Apollinis laur. et Dianae iugata ad d. deſuper ΘΕΩΝ, *Deorum*, infra Δ. retro Arcus.)(Eadem capite iugata ad d. ſupra ΑΔΕΛΦΩΜ, *Fratrum*, ſubtus Δ. ſed deeſt arcus. Æ. *Golz.* ib. fg. 3. — 10. Caput Iouis laur. et barbatum, ſub quo Δ.)(Tres ſemilunae cum totidem ſtellis, in centro numi Δ. Æ 3. *Golz.* ib. fg. 4. p. 262.

Delphi, Gr. Δελφοὶ, hodie *Caſtri*, *Plinio* L. IV. c. 4. Liberum oppidum *Delphi*, ſub monte Parnaſſo, clariſſimum in terris oraculo Apollinis etc. *Stephano:* Δελφοὶ, πόλις ἐπὶ τῷ παρνασσῷ πρὸς τῇ Φωκίδι. Phocenſium in mediterraneis vrbs fuit clariſſima, quae alio nomine Πυθὼ, *Pytho* vel *Pythia* vocata. *Pauſanias* Phoc. c. 6. Non

ergo cum Ptolemaeo conſentimus, qui Pythiam et Delphos, tanquam diuerſa oppida ſeparauit, niſi forſitan pars, quae templum Apollinis habuit clariſſimum, Pytho vel Pythia vocata fuit. *Caſp. Sagittarii* diſſ. Oraculum Apollinis Delphicum. Ienae 1675. — *Delphi* dicuntur a Delpho, Neptuni filio, pluribus praeplacet a delphino piſce. — Vmbilicum Graeciae, immo terrarum orbis eſſe olim creditum fuit, ex *Liuio* L. XXXVIII. c. 47. prout fuſius docere vult *Tiraquell.* in not. ad *Alex. ab Alexandro* p. 116 ſq. quam vero opinionem tanquam incertam merito coniicimus. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 909. 910.) *Nonn.* ad *Golz.* Gr. vet. p. 35 ſq.

A) *Autonomi Delphorum numi.* 1. Caput Apollinis laur. ante lyra et laurus.)(ΔΕΛΦΩΝ. Iuuenis inſidens delphino, ad vrbis originem reſpicit, vel ob Icadii ipſius Apollinis filii nauigationem, delphini tergo delati prope Parnaſſum incolumis. AR. *Golz.* Graec. vet. Tb. 8. fg. 3. et *Nonn.* Comment. p. 37. 38.) *Hanthaler.* Exercit. proem. Tb. 2. fg. 1. p. 44.) *Spanhem.* Pr. I. p. 224. — 2. Idem Apollinis caput laur. ſed retro lyra eſt poſita.)(ΔΕΛΦΩΝ. Puer incumbens delphino. AV. *Golz.* ib. fg. 4.) *Guſſeme* III. p. 27. n. 2. ſed ΔΕΛΦΟΥ. — 3. Caput eiuſdem Apollinis laur. ad d.)(ΔΕΛΦΟΥ. Lyra in quadrato, infra mon. [179] AV. *Golz.* ib. fg. 5. — 4. Apollinis caput laur. ad ſ.)(ΔΕΛΦΟΥ. Lyra. AR. *Golz.* ib. fg. 6. — 5. Apollinis laur. caput ad d. ante x, pone lyra.)(ΔΕΛΦΟΥ. Caput bouis aduerſum. AR. *Golz.* ib. fg. 7.) *Guſſeme* III. p. 27. n. 1. — 6. Caput Iouis barbatum et laur. ad d)(ΕΥΡΗ ΔΕΛΦΩΝ ΔΗΜΟΣ vt perperam *Nonnius* legit; at ex *Harduini* Oper. p. 49. ſententia legendum: ΔΕΛΦΩΝ. ΕΥΘΥΔΗΜΟΣ, *Euthydemus* praetoris, vel pontificis nomen eſt. Fulmen, omnia intra lauream. Æ 3. *Golz.* ib. fg. 8. — 7. ΔΕΛΦΟΥ. Caprae pars anterior, circumpoſitis aliis figuris.)(ΞΕΝΩΦΑΝΗΣ. Cicuda. AR. *Golz.* ib. fg. 9. — 8. ΔΕΛΦΩΝ. Caprae caput ad pectus, forte quod capra oraculum Delphicum manifeſtauerit, vt ex *Diodoro Sicul.* L. XVI. Bibl. p. 427. docet *Nonn.* ad *Golz.* Gr. p. 39.) *Harduin.* Oper. p. 39.)(Cicuda. Æ 3. *Golz.* ib. fg. 10. — 9. Æ. Capra iacens et reſpiciens.)(Quadratum incuſum AR. *Wiſleben.* Explicat. Numor. aliquot. Lipſiae 1754.) *Froelich.* Not. Elem. Tb. 1. fg. 6. p. 22. Capram apud Delphos vatidicam hic exhibitam cenſet *Witzleben*, quaeue prima oraculum detexerit, et antrum Delphicum quadripartitum aut pegma quoddam, eidem antro ſimili forma impoſitum, ſignatum ſuſpicatur altera ex parte. Eruditum vtrumque, inquit *Froelich.* l. c. at de antro dubium inniiciunt numiſmata Leſbiorum in Archipelago, et Biſaltarum in Thracia, quae ſimillimo cum quadrato produxit *Golzius*, vt nihil de pegmatis mera coniectura dicam.

B) *Imperiales.*

a) *Hadriani.* 10...... ΑΔΡΙΑΝΟΣ... Caput eius laur.)(ΔΕΛΦΩΝ. *Delphorum.* Tripus. Æ 3. M. *Theup.* p. 876. — 11. *Al.* ſed tripodi eſt ſerpens inuolutus. Æ 3. *Vaill.* Gr. 33.) *Guſſ.* III. p. 27. n. 3. — 12. *Al.* ſed tripodi lyra eſt impoſita. Æ 3. *ibid.* — 13. *Al.* ſed lyra ſaxo innititur. Æ 3. *ibid.* — 14. *Al.* Apollo muliebri habitu ſtans, lyram pulſat. Æ 3. *ibid.* — 15. *Al.* ſed Apollo d. laurum, columnae innixus, cui lyra impoſita. Æ 3. *ibid.*) *Harduin.* p. 49. — 16. *Al.* Pallas galeata ſtans, d. ſpiculum, ſ. clipeum. Æ 2. *ibid.*

b) *Fauſtinae Senioris.* 17. ΘΕΑ ΦΑΥΣΤΕΙΝΑ. Caput eius.)(ΔΕΛΦΩΝ. Templum a latere quatuor columnarum, in cuius aditu figura

palu-

paludata. Æ 2. *Vaill.* Gr. p. 48.) *Guſſ.* III. p. 28. n. 4.) *Harduin.* ib.

c) *Caracallae.* 18. ΔΕΛΦΩΝ. Apollo nudus columnae innititur, d. pateram, ſ. lyram. Æ 3. *Vaill.* Pr.) *Guſſ.* n. 5.) *Harduin.* p. 49.

Delphicum oraculum tripode cum ſerpente denotant numi. Confer de eo Caſp. *Sagittarii diſſ.* de Oraculo Apollinis Delphico.

Delphinius Apollo apud Maſſilienſes in honore, cui templum dedicarunt. Eius figura, vel ſaltem attributa ei propria occurrunt in aere Maſſiliae.

Delphinus piſcis ſignatus numis haud vno habitu, modo quietus et fixus, modo frequentius ſalientis et vectoris inſtar. Innumeri fere ſunt numi ex aere, argento et auro, in quibus vel capita exornat vrbium et inſularum Siciliae, Graeciae, Aſiae etc. delphinus, vel vbi modo ſinguli, modo plures etiam numero ſignant auerſam numi partem, de cuius delphini typo in numis agit *Spanhem.* Pr. I. p. 224 ſq. vid. n. Achaiae, Anchiali Moeſiae, Carteiae, Corinthi, Cyzici, Etruſcorum, Laodiceae Syriae, Liparae, Meſſanae; Paeſti, Sagunti, Salapiae, Syracuſae, Tarenti, Teni inſulae.

— Apollini ſacer, qui in delphinum transmutatus eſt ex *Homero*, vnde tripus Delphica cum Delphino expreſſus cernitur in n. Vitellii, qui Imp. Vitellius, uti inſcriptio docet, erat XV. VIR SACRis FACiundis. Delphinum autem Apollini ſacrum, atque hinc in tripode XV. virorum delphinum effingi ſolitum, notat *Seruius* in L. III. Aeneid. „Delphinum aiunt inter ſacrata Apollinis receptum, cuius rei veſtigium eſt, quod hodieque XV. virorum cortinis delphinus in ſummo ponitur, et pridie quam ſacrificium faciunt velut ſymbolum delphinus circumfertur, ob hoc ſcilicet, quod XV. viri librorum. Sibyllinorum ſunt antiſtites; Sibylla autem Apollinis vates, et delphinus Apollini ſacer. — Delphino inſidens Apollo, d. victoriolam. n. Brunduſii.

Delphinus Neptuno maris et nauigationum praeſidi conſecratus, ex *Hygin.* Aſtron. L. II. „Qui Neptuno ſimulacrum faciunt delphinum aut in manu, aut ſub pede eius conſtituere videmus, quod Neptuno gratiſſimum eſſe arbitrantur. Hinc delphinus in manu modo d. modo ſ. Neptuni in n. Abydi, Amaſtris, Aſcalonis, Boeoticae regionis, Beryti, Byzantii, Carteiae, Corinthi, Cymes Aeolidis, Cyzici, Deulti, Heracleae Ponti, Iuliae in Phrygia, Patrorum, Priaſi, Rabbathmomae, Rhodi, Teni, Tomorum; *it.* M. Agrippae, Auguſti, Caligulae, Veſpaſiani, Hadriani, Poſtumi, Claud. Gothici, Aureliani; *it.* Caediciae gentis.

— pone Neptunum. n. M. Aurelii. *Vaill.* Pr. III. p. 199.) Muſ. *Piſan.* Tb. 22. n. 1. p. 62.

— pro pedibus Neptuni. n. Attaliae.

— quem pede calcat Neptunus. n. Amiſi, Corinthi.

Delphinus Veneri ſacer, idque manifeſtum ex tot ſignis et ſtatuis Veneris, cui delphinus adpoſitus eſt. Sic in n. Fauſtinae Iun. cum dictione VENVS, Auguſta cernitur Veneris inſtar, d. pomum, ſ. nauis gubernaculum, cui Delphinus dorſo repando circumuolutus, tenens ad indicium, Venerem mari eſſe ortam. *Oiſel.* Num. Sel. Tb. 48. fg. 8.

— ad pedes Veneris. n. Laodiceae.

Delphinus Veneris Cypriae inſigne. *Vaill.* Fam. Plaut. n. 2.

— in area. n. Achaiae Peloponneſi, Anchiali, Cyzici etc. *it.* Aeliae g.

— ſuperne. n. Maſſaliae Galliae Narbon.

— inferne. n. Tarenti.

— incuruus. n. Lucerine.

— e maris vndis proſiliens. n. Liparae inſulae. *Doruill.* Sicul. Tb. 15. fgg. 4. 5.) *Muſell.* Num. Vrb. et Pop. Tb. 11. fg. 4.) *Pellerin.* III. Tb. 104.) M. *Theup.* p. 1276.) *Torremuzza* Sicil. Tb. 95. fg. 3 ſq.

— adſiliens ſuper vndas marinas, ad Palen Cephalleniae refert *Neumann.* Pop. Num. I. Tb. 6. fg. 12. p. 210 ſq.

— natans n. Corcyrae.

— clipeo inſignitus n. Callatiae.

Delphinus vrbis maritimae ſignum, vt in n. Catanae, Neapoleos Italiae, Meſſanae, Tarenti, Syracuſae, aliarumue maritimarum ciuitatum; commerciorum enim iuriſque maritimi libertatem denotat delphin incuruatus. In plurimis quoque nummis locorum mari adiacentium tridenti Neptuni inuolutus cernitur delphinus, qualis praeter alios occurrit in moneta Byzantiorum et Teni vnius e Cycladibus. v. *Tridens.* — vel piſcium abundantiae index eſt delphinus, prout in numis Panormitanis, Syracuſanis, Thermitanis atque aliis apud *Parutam.* — vel portus eſt indicium, vt iuxta eundem *Parutam* in n. Maſſanae, Panormi, Syracuſae.

Delphinus in moneta vetere *trientes, quadrantes, ſextantes* exornat. Sic *delphin*, ſub quo quatuor globuli, nota trientis. Conf. Epiſt. de numis aliquot aereis vncialibus, Tb. 4. fg. 1. p. 25. — *Al.* ſed *delphinus* cauda bifurcata, ſupra cuius dorſum vncus, vel quid ſimile, infra quatuor itidem globi. *ibid.* fg. 2. p. 26. — *Al.* ſed *delphin* retorto corpore cum quatuor globulis. *ibid.* Tb. 5. fg. 2. p. 27. vid. *Triens.* — *Delphinus* cum litteris HAT. *Hatrienſes.*)(Piſcis alter capite magnitudine deformi, in area tres globi. *ibid.* Tb. 2. fg. 4. p. 27. vid. *Quadrans.* — *Delphin.* duobus globulis ſuperſtans. *ibid.* Tb. 2. fg. 1. p. 30.) *Paſſerii* Paralipom. Tb. 7. fg. 3. vid. *Sextans.*

Delphinus ancorae implicitus Auguſti quondam fuit ſymbolum atque in Impp. familiae Fauiae numis quoque cernitur. Facile exprimere voluerunt, in conſiliis pro ſalute et felici reipublicae ſtatu omnia maturanda eſſe, eo ſenſu, quo maturarae explicant grammatici veteres apud *Gellium* Noct. Attic. L. X. 11. Conf. *Ioa. Pierius* Hieroglyphic. L. XLV. c. 13.

Delphinum ancora circumuolutum, tanquam peculiare ſignum ſuum accepit Veſpaſianus, et in ſuis numis expreſſit, exemplo quoque eius filii Titus et Domitianus. Ita inde in Æ. *Titi* ſine epigraphe. *Morell.* in Tito Tb. 6. fg. 64. — *Al.* cum inſcr. COS. VI. Æ. Titi. *Mdb.* p. 123.) *Morell.* ib. Tb. 5. fg. 39. — *Al.* cum epigr. TR. P. XI. IMP. XV. COS. VIII. P. P. Æ. eiuſd. Titi, qui exſtat apud *Morell.* ib. Tb. 6. fg. 55. P. II. p. 353. et in Muſ. *Farneſiano*, deſcriptus et illuſtratus a *Pedruſio* Tb. 8. fg. 10. — *Al.* Æ. Titi anepigraphus. *Morell.* ib. Tb. 8. fg. 84.) *Bellor.* n. 8. qui vero p. 72. cenſet, hunc cum delphino ancorae implicato numum eſſe Auguſti reſtitutum, ſed perperam. — Pariter in Domitiani numis *delphinus* ancorae implicitus aureis aeque ac argenteis, qui confirmant, eadem typaria vtrique metallo feriundo fuiſſe adhibita. *Khell.* Suppl. p. 47.) *Mdb.* p. 131.) *Morell.* in Domitiano

tiano Tb. 9. fgg. 25. 36. 39. p. 436. et Tb. 10. fg. 5.) *Muſell.* Impp. Tb. 44. fg. 10.) Th. R. *Sueciae* Tb. 53. n. 35. p. 343.

Delphinus temoni circumuolutus. n. Fauſtinae Iun. *Vaill.* Pr.

— tridenti intortus ſecuram commercii tranquillitatem, mariſque quietem demonſtrat, vt delphin ancorae implexus ſymbolum dominii maris, aut mercimoniorum naualium, ac prudentiae. n. Beryti. Haym. Th. Br. II. (Tb. 13. fg. 5. Pariter in n. Byzantii, Coi, Syracuſae, Teni, Tremothopolis Cypri. *Golz.* Inſ. Graec Tb. 27. fg. 3.) *Reinhard* Hiſtorie von Cypern I. Tb 2. fg. 6. — tortuoſus tridenti inuolutus. n. Alexandri I. Syriae regis. *Haym.* Th. Br. I. Tb. 5. fg. 8. — *it.* Impp. Domitiani, ac Antonini Pii. *Spanh.* Pr. I. p. 225.

— tenens in ore ſerpentem implexus tridenti. n. Coiorum.

— ſuper quo exſtantes litterae AA. n. Liſſi Cretae.

— deſuper lunula. n. Aſidae in Hiſpania Baetica.

— ſupra quem Triremis. n. Gadarae.

— ſuper capitello. n. Tarenti.

— ſuper minotauro. n. Gelae, Neapolis Campaniae.

— ſuper tripode n. Vitellii, Titi, Domitiani.

— vrnae impoſitus. n. Hadriani. *Vaill.* Pr. III. p. 117.

— infra productior. linea pluribus vncis exſtantibus. n. Liparae inſulae.

— infra maris concha, ſeu nux pinea. n. Syracuſae.

Delphinus inter duos pelamides. n. Anchiali Moeſiae, Byzantii.

— pone Martem. n. Tegeae.

— pone Neptunum. n. M. Aurelii.

— pone caput. n. Aruae in Baetica, Carmonis, Carthaginis, Heracleae Lucaniae, Paeſti, Syracuſae; *it.* Fam. Mitreiae, Naſidiae, Plautiae.

— in manu Neptuni. v. *Neptunus.*

— in manu Olympiadis reginae. n. Olympiadis.

— pro pedibus Neptuni. v. *Neptunus.*

— pro ped. mulieris petrae inſiſtentis. n. Corinthi.

— ad pedes Veneris. v. *Venus.*

— ſub Cupidine prorae nauis inſiſtente. n. Barii Apuliae, Magneſiae Theſſaliae.

— ſub equite. n. Tarenti.

— ſub hirco. n. Celenderis Ciliciae.

— cui aquila vngulas infigit et roſtro dilaniat. n. Iſtriae.

— cui impoſitus Tripus n. Vitellii. *Guſſ.* III. p. 23.) *Oiſel.* Num. Sel. Tb. 110. fgg. 4. 5. p. 538. 539.) *Spanh.* Pr. I. p. 228.) — *Vaill.* Pr. II. p. 83. — *it.* n. Veſpaſiani. *Spanh.* ib.

— ſuper Tripode. AV et AR. Titi. *Mdb.* p. 121. 125.) *Morell.* in Tito Tb. 5. fg. 27. Tb. 6. fg. 67. *et* Tb. 8. fgg. 73. 82. 87.) *Bellor.* arg. Titi n. 1. p. 72. *it.* n. Domitiani. *Morell.* in Domit. Tb. 9. fgg. 26. 27. *et* Tb. 10. fgg. 2. 4.

Delphinus placide ad nauim ſaliens. *Spanh.* Pr. I. p. 229.

— puerum nonnunquam vehit, qui aut Icadius eſt, Apollinis filius, Delphos delphino delatus, vt Delphorum Phocidis numi repraeſentant. v. *Delphi.* — aut vnus e diis marinis, vel Melicerta, vel Palaemon, vel Portumnus; — aut ſi alis inſtructus eſt, Cupidinem refert, delphini enim pueris innoxie colludere amant, vnde delphini hominum, puerorum praecipue, amatores in numis Iaſſenſium, Tarentinorum, Brundiſinorum, Biſauriorum, Corinthiorum, Delphorum, Laodiceorum. *Spanhem.* Pr. I. p. 227. 228.) *Vaill.* Col. I. p. 200.

— cui inſidet Apollo, d. victoriolam, ſ. lyram. *al.* d. delphinum, ſ. lyram, n. Brunduſii.

— — Arion, in numis, quos Alexandro percuſſit Methymna Leſbi. *Peller.* Mel. Tb. 2. n. 7.

— — Bacchus. n. Tarenti.

— — Cupido, vel puer alatus. n. Brunduſii, Carteiae, Nicomediae, Perinthi, Piſauri, *it.* Fam. Cordiae, Lucretiae; *it.* Pyrrhi, regis Epiri De delphino cum ſeſſore Cupidine in antiquis numis pariter ac gemmis. *Spanhem.* Pr. I. p. 228. 229. — ſed Cupido delphinum inequitat inter duo aſtra. n. Auguſti. v. *Cupido.*

— — Hercules. n. Tarenti.

— — Icadius. n. Delphorum.

— — Melicerta. n. Corinthi. *Vaill.* Col. I. p. 140. 169. 183.

— — mulier. n. Apameae Bithyniae, Tarenti.

— — puer. n. Iaſſi Cretae. — ſed inter duas arbores. n. Corinthi. — ſed puer delphini tergo incumbit, n. Delphorum Phocidis.

Delphinus cui inſidet Victoria. n. Conſtantini Iun.

— — figura nuda. n. Heracleae Lucaniae.

— — alia figura. n. Aliſarnae, Paeſti.

— — vir nudus d. diotam, ſ. clauam. n. Butunti Apuliae. — ſed vir nudus delphino vectus, d. porrecta, ſ. tridentem. n. Tarenti Calabriae.

Delphin verſus Amphytriten a Neptuno miſſus. *Vaill.* Col. I. p. 139.

Delphinus cum aquila. Æ. Titi, cuius victorias terra marique partas hic typus deſignat. *Morell.* in Tito Tb. 8. fg. 79.

— et aquila intermedio ſceptro. n. Magni Pompeii, vbi ſceptrum eius ſupremam, delphin in mari, et aquila in terra potentiam indicat.

— et bos. n. Thurii.

— et cancer. n. Carthaginis.

— et duo capita muliebria iugata. n. Syracuſae.

— et fulmen. n. Syrac.

— et gryphus. n. Panormi.

— et leo. n. Veliae.

— et lepus. n. Meſſanae.

— et nux pinea, vel ſtrobilus. n. Syracuſae.

— palma et aratrum. n. Priapi Helleſponti.

— et pegaſus n. Syracuſae.

— et temo n. Priapi.

Del-

Delphinus et tridens. n. Alexandriae Aegypti, Carteiae, Luceriae; *it.* Poſtumiae *g.*

— — pone caput Neptuni. n. Brunduſii.

— et tridens tranſuerſus. n. Carteiae.

— tridens et equus marinus. n. Amphiloch. Acarnaniae.

— et vacca cum vitulo. n. Dyrrhachii.

Delphini duo typus compluribus Cretae oppidis, Arſinoes, Rhauci, Rhithymnae. *Neumann.* Pop. Num. I. Tb. 7. fg. 11.) *Peller.* III. Tb. 100. n. 54. — pariter Megarae Siciliae.

— — in antica, et bini alii in poſtica parte. n. Syracuſarum.

— — inter quos flos. n. Rhodiorum.

— — intermedio Ioue. n. Cauloniae.

— — inter quos nauis. n. Paeſti.

— — in conſpectu nauis. n. Traiani.

— — coronam ſuſtinentes, ad latus nauis. n. Tarſi ſub Alexandro Seuero. *Spanh.* Pr. I. 229.

— — ambiunt Neptuni tridentem. n. Syracuſae, Teni; *it.* Hieronis II. regis, et Taurionis herois.

— — nunc metam, nunc tripodem ambientes, aliquando ſoli circum τὸ ΜΕΓΑ. laſciuientes, in numis *Megarae* Siciliae, cuiuſmodi *Arigonius* Tb. 15. n. 146. neſcio qui *Megalae*, et *Burmann.* ad *Dorvill.* Sic. Tb. 20. fg. 6. haud felicius inſulae *Melitae* tribuit.

Delphini duo et taurus. n. Syracuſae.

— — ſub Europa tauro inſidente. n. Cnoſſi.

— — deſuper taurus currens. n. Gortynae.

— — deſuper Tritones. n. Beryti.

— — ſuper cippo. n. Auguſti.

— — in area n. Paeſti.

— — ſeſe reſpicientes in imo exergo n. Syracuſani.

— — — — ſed intermedio Arethuſae capite. vid. *Arethuſa.*

Delphini duo Dianae atque Arethuſae et aliorum numinum capita cingentes, atque aliter expreſſi, argumento forſan, ciuitates illas maritimas eſſe et frequentes circa ipſarum litora delphinos; vel Neptunum coluiſſe, cui delphinus ſacer eſt. Sic duo, vel tres, in nonnullis quoque numis Syracuſanorum quatuor delphines Arethuſae caput cingunt; omnes autem Syracuſarum ſitum indicant maritimum. Conf. *Dorvill.* Sicul. Tb. 4.) *Goltz.* Sicil. Tb. 1. fgg. 1 ad 6. Tb. 2. fgg. 1. 2. 4. 5. 6. 8. 9. Tb. 3. fgg. 5. 6. Tb. 4. fgg. 3. 4. 8. 10. Tb. 5. fgg. 2. 3.) *Hauercamp.* ad *Parut.* Sicil. Tbb. 38. 39. 40. 54. p. 306. ſq.) Muſ. *Theup.* p. 1295.) *Fr. Wiſe* ad Num. *Bodlei.* p. 123. etc.

— — n. Catanenſ. *Goltz.* ib. Tb. 6. fg. 2.

— — n. Meſſanenſium et Thermitarum. *ib.* Tb. 7. fgg. 2. 4. 9. 10.

— — n. Agrigentinorum. *ib.* Tb. 10. fgg. 5. 6.

— — n. Emporitanorum. *ib.* Tb. 12. fgg. 1. 2. 6.

Delphini duo n. Hieronis. *ib.* Tb. 13. fg. 7.

— — n. Neapolitanorum. *ib.* Tb. 15. fg. 1.

— — n. Axuritanorum. *ib.* Tb. 17. fgg. 7. 8.

— — n. Picentinorum, ſed circa Palladis caput. *ib.* Tb. 21. fg. 1.

— — n. Hyeliatarum. *ib.* Tb. 22. fg. 8.

— — n. Thuriorum. *ib.* Tb. 30. fg. 2.

— — n. Salentinorum, ſed circa Palladis caput; pariter in omnibus Tarentinorum numis. *Golz.* ib. Tb. 31. fgg. 5. 7. 8. 9. 10. et *Nonn.* p. 295.

— — n. Hydruntinorum. *Golz.* Tb. 33. fg. 5.

— — n. Brundiſinorum. *ib.* Tb. 33. fgg. 7. 8.

— — n. Piſaurienſium. *ib.* Tb. 34. fg. 6.

— — pariter circumdant caput in n. Centoripae, Gelae, Leucaſpis, inſulae, Panormi, Tyndaridis; nec non in n. Carteiae, Celſae, Segobrigae. vid. *ſuis locis.*

— — ante caput virile. n. Meſſanae.

Delphinorum bigis vectus Cupido. n. Tarenti. *Beger.* Th. Br. I. p. 327.

Delphino non multum abludentem Phocaenum piſcem proponit intuendum moneta Phocaeenſium.

ΔΕΛΦΟΤ. — ΔΕΛΦΩΝ. vid. *Delphi.*

Delus, Gr. Δῆλος, centrum Cycladum inſularum creditur. v. *Delos.*

Demetria ſeu Cerealia. v. ΔΗΜΗΤΡΙΑ.

Demetrianus archon Cotiaei. v. ΔΗΜΗΤΡΙΑΝΟϹ.

Demetrias vrbs Aſſyriae. *Strabo* cum de Arbelis inter Lycum et Caprum ſitis dixiſſet, ſubdit: περὶ Ἄρβηλα δέ ἐςι καὶ Δημητριὰς πόλις, circa Arbela eſt etiam vrbs *Demetrias.* Et *Stephano* Demetrias tertia eſt Περσίδος πρὸς Ἀρβήλῳ, *Perſidis*, id eſt, regni Perſici *ad Arbelum*, quaſi montem vel flumen ſubaudiat. Verum ex *Strabone* hauſit, ut pluribus oſtendit *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 661. — Ad hanc Aſſyriae vrbem retulit *Combe* in Muſ. *Hunter.* p. 127. nummos, in quibus: 1. Caput imberbe ad d.)(ΔΗΜΗΤΡΙΕΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ. *Demetrienſium Sacrae* vrbis. Figura turrita in ſcopulo ſedens ad ſin. d. extenſa, ad pedes figura fluuii. Æ 1. M. *Hunter.* Tb. 25. fg. 5.) *Guſſeme* III. p. 28. male ad Demetriadem Theſſaliae refert. — 2. Caput imberbe ad d.)(ΔΗΜΗΤΡΙΕΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ. Figura ſtans ad ſin. d. haſtam. Æ 2. M. *Hunt.* ib. fg. 6. In ſimili caput Apollinis laur.)(ΔΗΜΗΤΡΙΩΝ (*ſic*) ΤΗΣ ΙΕΡ... Iupiter nudus. Ex capro flauo. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 13. fg. 9. addit *Kbell.* editor p. 124. „Neſcio, quid effigiei potius, quam Apollinei capitis ſpecies in pictura obiiciatur.

Demetrias Theſſaliae, in limite Phthiotidis ex *Strabonis* diſpoſitione, opus Demetrii Poliorcetae, vt ille L. IX. p. 300. refert. *Liuius* L. XXXIX. c. 23. *Demetriadem* quoque, vrbem validam et ad omnia opportunam, et Magnetum gentem ſuae ditionis (rex Philippus) fecit. *Cellar.* N. O. Ant. I. p. 867.)

Nonn. ad *Golz.* Graec. vet. p. 112. — 1. Caput muliebre ad d. in quadrato incuſo.)(ΔΗΜΗΤΡΙΟ. Equus ſtans ad d. Æ. 6 7½. pd. Muſ. *Hunter.* Tb. 25. fg. 7. — 2. Caput muliebre ad d.)(ΔΗΜΗΤΡΙΕΩΝ. Prora nauis, a ſin. mon. [167] Æ. 34. pd. *Peller.* Tb. 26. fg. 8.) M. *Hunter.* p. 128. n. 2. — 3. ΔΗΜΗΤΡΙΕΩΝ. Nauis dimidia, deſuper Victoria alata gradiens, d. ſertum protendit; ſ. palmae ramum tenet, in area duo monogrammata.)(ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, *Demetrii Regis.* Neptunus nudus gradiens, d. tridentem vibrat, ſ. brachio linteum, ad latus hinc ✦ inde bipennis, vel ſimile quid. Æ. *Golz.* Graec. Tb. 20. fg. 3. *Nonnio* p. 112. videtur reſpicere ad victoriam naualem, quam de Ptolemaeo, Aegypti rege, Demetrius habuit. *Petit.* de Amazon. p. 285. propter bipennem cenſet, Demetriaden multo ante, quam Demetrius illi ſuum nomen imponeret, ab Amazone conditam fuiſſe. — 4. *Al.* ſimilis, ſed alio monogr. inſignis.)(*Eadem* regis inſcriptio, ſed alio litterarum poſitu. Idem Neptuni typus, in area bipennis. *AV.* cuius numi praeter. *Golz.* ib. fg. 4. nullus meminit. *Eckhel.* Num. Vet. p. 84. vid. *Demetrius Poliorcetes.*

Demetrius. Complures Demetrii cum in Macedonia, tum Phoenicia atque Syria et Seleucidarum e genere, certis quibuſdam ac peculiaribus notis in aere ſaepiuſcule non ſatis diſcreti, numos eorum ſcrutantibus non paruum certe negotium faceſſunt, ac plane haud ſemper in aprico eſt, quemnam ad Demetrium pertineant, tuto decernere, praeſertim in tam confuſa per ſeſe regum Seleucidarum hiſtoria.

Demetrius I. rex Macedoniae, Antigoni filius, ob expugnatas et in libertatem adſertas complures Aſiae et Graeciae vrbes, *πολιορκητής, Poliorceta*, i. e. *Expugnator vrbium* dictus eſt. Nam poſt Alexandrum praeter alios heroes nomine ac virtute clarus, tranſmiſſo Euphrate Babyloniam occupauit, Athenas liberauit, Cyprum victo Ptolemaeo nauali bello recepit, Pyrrhum ab oppugnatione Theſſaliae repreſſit. Rurſum in Aſiam arma tranſferens a Seleuco captus, ao. 286. poſt biennium decedit ao. 284. *Iuſtin.* L. XVI. c. 2. Vberius de vita et rebus geſtis Demetrii *πολιορκητου*, praeter antiquiores egit *Nonn.* ad *Golz.* Graec. p. 187 ſq.

a) *Aureum* ſingularis elegantiae numum huic Demetrio adiudicat *Eckhel.* Num. Vet. p. 83. propter Victoriam naui inſiſtentem; nam is claſſe et maritimis copiis multum valuit, et victoriis naualibus clarus exſtitit. 1. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. Pallas gradiens pendente ex vtraque manu ala, d. haſtam intorquet, ſ. clipeum praetendit, in area monogramma in formam bipennis.)(Victoria naui inſiſtens tubam inflat. *Eckhel.* l. c. Tb. 6. fg. 9. Signatum fuiſſe, cum Poliorcetes ille Macedoniae regnum obtineret, liquet ex Pallade Theſſalica, quae nunc primum in Macedoniae regum numo comparet, ſed deinceps quoque in numis Pyrrhi, eius filii Alexandri, et Antigoni Gonatae numis recurrit. Sigla quoque illa in formam bipennis in variis Macedoniae numis ſaepe conſpicitur, ex quo factum, vt illa velut pro characteriſtice Macedonum ſigno haberetur a *Montfaucon.* Palaeogr. Graec. p. 140. quem ſecutus eſt *Froelich.* Ann. Syr. Tb. vet. et *Iacutius* Antiq. Chriſt. p. 72. qui tamen nimium ſubtiliter vocem ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ea contineri videt.

b) *Argentea Demetrii* huius numiſmata caput ipſius diadematum cum cornu taurino imberbe ſiſtunt, exemplo Liberi patris, cuius morem et cultum aemulatum fuiſſe, *Dio-*

Diodorus et *Plutarchus* tradiderunt.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. Neptunus ſeminudus ſaxo inſidens, d. acroſtolium, ſ. tridentem, in area monogramma Δ AR. 1. *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 93. n. 1.) *Froelich.* Not. Elem. p. 164. *et* eiuſd. Annal. Syr. Tb. 2. fg. 3. p. 11.) *Reinhard* Geſchichte des Königreichs Cypern I. Tb. 3. fg. 3.) *Spanhem.* I. p. 399. — 2. *Alius*, ſed cum duplici monogrammate. AR. 1. *Eckh.* Cat. ib. n. 2. — 3. Caput idem.)(*Ead. epigr.* Neptunus nudus d. pede ſaxo inſiſtens, ſ. tridentem, in area ΗΡ. intra coronam et W, ſiue M inuerſum. AR. 1. *Eckh.* ib. n. 3.) *Froelich.* Not. Elem. Tb. 12. fg. 5. *et* Annal. Syr. Tb. 2. fg. 1. p. 11. n. 1. — 4. *Simile* numiſma, ſed in area alia monogrammata tria. AR 265. pd. *Froelich.* Annal. Syr. p. 11. n. 2.) *Golz.* Graec. vet. Tb. 38. fg. 7. *Nonn.* Comment. p. 201. hunc vero numum alioſque eiuſdem regis ad alium Demetrium, Antigoni nempe Gonatae filium et Macedonum regem male tranſtulit.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 64. fg. 2.) *Guſſeme* III. p. 31. n. 1. — 5. *Alius* ſimilis, ſed in area Δ. AR. 1. *Froelich.* Ann. Syr. p. 11. n. 2.) Muſ. *Theup.* p. 1217. — 6. Caput idem.)(*Ead. epigr.* Neptunus nudus gradiens, d. tridentem intorquet, ſ. extenſa pendentes binas alas, per aream monogrammata. AR 3. *Eckhel.* Cat. ib. n. 4.) *Froelich.* Not. Elem. p. 164. — 7. Victoria naui inſiſtens tuba canit.)(*Ead. epigr.* Neptunus gradiens d. extenſa, ſ. tridentem vibrat, in area A et ⊕ AR 3. *Cimel Vindob.* I. p. 39.) *Eckhel.* Cat. n. 5. — 8. *Alius*, Victoria nempe dimidiae nauis in vndis inſiſtens, d. tubam ori admouet, ſ. baculum vel aliam tubam attollit.)(*Ead. epigr.* Neptunus nudus gradiens, extenſa ſ. amiculum, d. tridentem vibrat, in area mon. [119] ex Η Ρ compoſitum. AR. 189. pd. *Eckhel.* ib.) *Froelich.* Ann. Syr. Tb. 2. fg. 4. p. 11. n. 4. *et* Notit. Elem. Tb. 12. fg. 6. p. 164.) *Golz.* Graec. Tb. 38. fg. 8.) *Hanthaler.* IV. Tb. 5. fg. 3.) *Guſſeme* III. p. 31. n. 2.) M. *Pembrok.* II. Tb. 64. fg. 3.) *Reinhard* Cypern Tb. 3. fg. 4. — 9. *Al.* ſimilis, ſed cum monogr. [360] AR. 390. pd. *Dutens* Explication Tb. 4. fg. 3. p. 107.) M. *Pembrok.* ib. fg. 4. Omnia iſthaec numiſmata victoriam Demetrii Poliorcetis naualem ad Cyprum repraeſentant. — 10. Victoria naui inſiſtens, vt in praecedente numo.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΘΕ. *Regis Demetrii, Athenienſium.* Neptunus gradiens, vt ſupra, ſed in area nullum monogramma, nec bipennis. AR 3. *Froelich.* Annal. Syr. p. 13. n. 4. b.) *Haym.* Th. Br. II. Tb. 9. fg. 11. p. 97. Athenienſes a Caſſandro et Ptolemaeo preſſos Demetrius repente in Piraeum claſſe adpulſus, libertati reſtituit. Ideo Demetrio et Antigono regis titulum Athenienſes decreuere, teſte *Plutarcho* in Demetrio. — 11. Caput laureatum vel Apollinis, vel ipſius Demetrii; nam non omnino abludit a Demetrii vultu.)(ΔΗΜΗΤΡΙΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡ.... *Demetrienſium Sacrae* vrbis. Iupiter nudus ſtans, d. haſtam puram, ſ. amiculum. AR. *Froelich.* Ann. Syr. Tb. 2. fg. 5. *Sicyon* Peloponneſi vrbs a Demetrio occupata et libera facta, *Demetrias* dicta eſt, teſte *Diodoro Sic.* L. XX. In Theſſalia quoque prope Iolion *Demetrias* fuit ab hoc Demetrio condita, vbi et ſepultus eſt. Hic numus a *Froelich.* l. c. huc ponitur, etſi forte poſt Demetrii tempora ſignatus ſit. vid. *Demetrias.* — 12. Caput barbatum et diademat.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ. Iupiter ſeminudus ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam. AR. 1. *Golz.* Gr. Tb. 36. fg. 3.) *Nonn.* p. 190. miratus quid ſibi velit huius numi inſcriptio, cenſet numum potius ad Syriae reges, quam Macedoniae referendum. vid. *Demetrius* II. Dyriae rex.

c) *Aereum.*

c) *Aereum* ſecundae magnitudinis numiſma *Demetrii Poliorcetae*, quod *Hauercamp.* fuſum eſſe autumat. Caput in eo Demetrii huius diadematum cum cornu bouino.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. Neptunus pede d. ſaxo impoſito, ſ. tenet tridentem. *Beger.* Th. Br. I. p. 250.) Allgemeine Welthiſtorie Tom. VII. Tb. 2. p. 139.) *Schulz.* Numoph. I. p. 28. 29.) *Spanh.* Pr. I. p. 399.) *Golzius* perperam Demetrio Gonatae filio hoc numiſma tribuit, quod *Nonnius* obſeruauit ad *Golz.* Graec. p. 202. Suſpicor, inquit, hos numos potius eſſe Demetrii Poliorcetae, ſiquidem ille egregias. multas victorias nauales habuit.

Demetrius II. rex Macedoniae. 1. Monogramma litteris ΔΗΜΤΡ. conſtans inter clipeos Macedonicos.)(ΒΑΣΙ. Galea criſtata. Æ 3. *Eckhel.* Cat. I. p. 93.) Similis inter *Wildii* Sel. Num. Tb. 3. fg. 19. cuius vero nomen regis hoc monogrammon comprehendat adſerere non auſus eſt p. 26.) M. *Theup.* p. 1217. ſed ad Demetrium Poliorceten refert, vt et alium ſimilem ſine monogrammate.

Demetrio Antigoni Gonatae filio, Macedonum regi *Nonnius* in Comment. ad *Golz.* Graec. vet. p. 202. attribuit numos; 1. Caput laur. retro arcus et pharetra.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. Tripus. Æ 1. *Golz.* Gr. Tb. 38. fg. 9. ab aliis vero Demetrio I. Syriae regi reſtituitur. v. *Demetrius* I. rex Syriae. — 2. Caput diadematum imberbe.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. Cornucopiae vuis refertum, in area litterae et monogramma. Ꝛ. *Golz.* ib. fg. 10. alii ſimilem Ꝛ 1. Demetrio II. Syriae regi adſcribunt. v. *Demetrius* II. Syriae rex.

Demetrius I. *Soter*, Syriae rex, Seleuci IV. ex Laodice ſorore filius, Antiocho V. Eupatore extincto ſuccedit, Σωτῆρος, *Seruatoris* cognomen a Syris ob eiectum Heraclidem, occiſumque eius fratrem Timarchum, Babyloniae praefectum, obtinuit; ſed aliorum illius titulorum nulla apud auctores, praeterquam in numis, mentio, in quibus inſcribitur: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ, *Regis Demetrii Dei Philopatoris Seruatoris.* Sed in quibuſdam numis alius vno, alius duobus tantum cognominibus ſignabatur, omiſſa *Soteris* dictione. Veſanam Θεοῦ nomenclationem ad patrui Antiochi imitationem; Φιλοπάτορος vero in patris eiuſdem cognomine inſigniti memoriam, ſeu ob ſingularem erga eum pietatem ambiuit. — *Anni* in numis 153. 154. 158. 159. 160. 161. 162. obſeruantur. — *Vxor* anonyma; *filii* Demetrius II. et Antiochus VII. — Regnauit annis XII. non integris; vixit XXXV. Fuit ſuperbus et potui deditus. — In numis, qui ſuperſunt: 1. Caput eius diadematum, et modice barbatum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ. Iupiter ſeminudus ſedens, d. victoriolam, haſtam. Ꝛ 1. *Froelich.* Annal. Syr. Tb. fg. 1. p. 57.) *Vaill.* Seleuc. Hiſtor. — 2. *Al.* ſed inferius monogramma. Ꝛ 1. *Froelich.* ib. — 3. Caput ſimile praecedenti.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ. Mercurius nudus ſtans, d. ramum, ſ. caduceum. Mercurius ſcil. iter agentium patronus ab idolatris creditus eſt, huic gratum ſe Demetrius feliciter confecto Roma in Syriam itinere exhibuit. In area duo monogrammata. Æ 3. *Froelich.* ib. fg. 2.) *Geſner.* Tb. 2. n. 24.) *Muſell.* Suppl. Tb. 2. fg. 1.) *Vaill.* ib. p. 130. — 4. Caput Dianae cum pharetra a tergo.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. Pharetra et arcus. Æ 3. *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 213. n. 3.) *Froelich.* ib. fg. 3.) *Haym.* Tb. Br. I. Tb. 5. fg. 3. p. 57.) M. *Theup.* p. 1233. ſed Demetrio II. attribuit. — 5. Caput Demetrii diadematum.)(ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΥΡΙΩΝ ΑΝΡ. *Regis Deme-*

Demetrii Tyriorum, Anno 151. Nauis, et litterae Phoeniciae. Æ 3. *Froelich.* ib. p. 57. qui vero dubitat, an epocha ΑΝΡ. recte lecta ſit; nec ſit ΔΝΡ.) *Geſner.* Num. Reg. — 6. Caput gryphi.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ. Caput cerui, in area monogramma. Æ. Gryphus fortitudinis, ceruus celeritatis ſymbola habentur. Æ 3. *Froelich.* ib. fg. 5.) *Haym.* Th. Br. I. Tb. 5. fg. 2. p. 57. — 7. Caput leonis.)(*Eadem epigr.* Caput apri, Leo et aper fortitudinem in bello, aut in venatione indicare videntur. Æ 3. *Froelich.* ib. fg. 6.) *Eckhel.* Cat. n. 8. — 8. Caput equi.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Caput elephanti. Elephantorum et equitatus robur inſtauratum denotatur. Æ 3. *Eckhel.* Cat. ib. n. 4.) *Froelich.* ib. fg. 7.) *Haym.* Th. Br. I. Tb. 5. fg. 1. p. 57.) *Guſſeme* ad Demetrium II.) M. *Theup.* p. 1233. pariter Demetrio II. dedit. — 9. 10. Caput Apollinis laureatum vultu Demetrio ſimili.)(*Similis inſcr.* Tripus ſtans. Æ. 2. 3. *Guſſeme* n. 4.) *Froelich.* ib. Tb. 8. fg. 8.) *Haym.* Th. Br. I. Tb. 4. fg. 11. p. 56.) M. *Theup.* p. 1229. — 11. *Similis* numus, ſed ad caput Apollinis adiuncta pharetra cum arcu. Æ 3. *Beger.* Th. Br. I. p. 250.) *et* III. p. 19. *Froelich.* ib. 57.) *Eckhel.* Cat. n. 1. cui caput Dianae cum pharetra Æ 2.) *Golz.* Graec. vet. Tb. 38. fg. 9. et *Nonn.* Comment. p. 202. ad Demetrium, Macedoniae regem, Antigoni Gonatae filium, male referunt. — 12. *Al.* ſed in area monogramma. Æ. 2. *Eckhel.* Cat. n. 2. — 13. Caput Demetrii diadematum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΙΔΩΝΙΩΝ, *Regis Demetrii, Sidoniorum.* Nauis, infra litterae Phoeniciae. Sidonii aduenienti Demetrio, et ad vicinam Sidoni Tripolim adpulſo hoc numo ſignato gratulari videntur; nam certae quidem annorum notae in numis huius Demetrii hactenus non conſpectae ſunt, niſi primum anni 154. Æ 3. *Eckhel.* Cat. n. 10.) *Froelich.* Tb. 8. fg. 10.) *Muſell.* Suppl. Tb. 2. fg. 2. — 14. Caput diadematum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ. ΓΝΡ. *An.* 153. Notas anni aerae Seleucidarum ſaepe ſine anni nomine Syri monetarii numis inſculpſere, nonnumquam praefixa littera L. *Λυκάβαντος, Anno.* Cornucopiae. AR 3. *Froelich.* ib. Tb. 8. fg. 11. p. 59. — 15. Caput Demetrii diadem.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΥΡΙΩΝ. L. ΔΝΡ. *Tyriorum, Anno.* 154. Nauis cum acroſtolio et litteris Phoeniciis, Æ 3. *Froelich.* ib. fg. 12.) *Guſſeme.* III. p. 29. n. 1.) M. *Theup.* p. 1229. — 16. Caput Demetrii laureatum.)(*Eadem.* Æ 3. *Froelich.* ib. n. 13. p. 59.) *Vaill.* Seleuc.) *Golz.* vbi corrupte legitur ΤΥΡΙΩΝΟΣ, quaſi nempe *Tyrion* dictus fuerit ille Demetrius. — 17. Caput Demetrii diadematum intra lauream.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ. ΗΝΡ, *An.* 158. Apollo veſtitu muliebri indutus ſedens, d. ſagittam, ſ. cornucopiae. AR 1. *Froel.* Tb. 8. fg. 14. p. 61.) *Vaill.* ib. — 18. Simile numiſma, ſed ſine epocha. AR 1. *Froelich.* ib. — 19. 20. Caput Demetrii Diadematum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΥΡΙΩΝ. ΗΝΡ. *Tyriorum, Ao.* 158. Triremis cum acroſtolio, infra litterae Phoeniciae. Æ 3. *Beger.* Th. Brand. III. p. 19.) *Eckhel.* n. 11. 12.) *Froelich.* ib. fg. 15.) *Haym.* Th. Br. I. Tb. 4. fg. 10. p. 56.) *Noriſ.* Epoch. Syr. Maced.) *Vaill.* Seleuc. p. 240.) *Muſell.* Suppl. Tb. 1. fgg. 9. 10. — 21. *Alius.* vtraque parte ſimilis, ſed cum aliis anni Seleucidarum notis ita: L. ΘΝΡ. *Ao.* 159. Æ 3. *Eckhel.* n. 13.) *Froelich.* n. 17.) *Guſſeme* ib. n. 2.) M. *Theup.* p. 1229. — 22. Idem regis diad. caput.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. ΘΝΡ. *An.* 159. Cornucopiae, et monogramma. Æ 3. *Froelich* n. 16. — 23. Idem caput diademat.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ. ΘΝΡ. *Regis Demetrii Soteris, Anno* 159. Mulier, Apollo vel muliebri veſtitu ſedens, d. ſagittam, ſ. cornucopiae.

Sitne

Sitne haec Apollinis muliebris, an Fortunae armatae ſigura, alius decidat. Apollinem quidem certe apud Actium muliebri ſtola amictum in honore fuiſſe, ex Impp. Rom. numis apertum eſt. In area duo obſeruantur monogrammata. Æ. n. *Eckhel.* n. 5.) *Froelich.* fg. 18.) *Guſſeme* ib. n. 3.) *Liebe* Goth. Num. p. 116. — 24. *Alius*, ſed ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ tantum et)(monogramma vnicum. AR 1. *Froelich.* fg. 18. — 25. *Alius*, ſed cornucopiae, in area duo monogrammata. AR 3. *Eckhel.* n. 6. — 26. Caput Demetrii diadematum.)(ΣΙΔΩΝΙΩΝ. ΘΝΡ. *Sidoniorum*, *Ao.* 159. Nauis multis remigibus inſtructa, Vetuſtiſſimae duae ac potentiſſimae Phoenicae vrbes *Sidon* ac *Tyrus*, quoniam nauigandi arte et commerciis plurimum valebant, nauem fere (Tyrus etiam aquilam) in Syriae regum numis conſignauere. Tyrus hac aetate opulentiae, Sidon vetuſtatis laude excellebat. Æ 3. *Froelich.* fg. 20.) *Vaill.* Seleuc. — 27. Numus vt ſequens, ſed caput diadematum, et epocha ΞΡ. *An.* 160. AR 3. *Froelich.* fg. 21. — 28. Caput Demetrii laureatum intra coronam lauream.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ. ΑΞΡ. *An.* 161. Cornucopiae tantum. AR 3. *Eckhel.* Cat. n. 7.) *Froelich* fg. 22.) M. *Pembrok.* II. Tb. 61. fg. 10.) M. *Theup.* p. 1229. ſed Apollo muliebri habitu ſedens, d. ſagittam, ſ. c. c.) *Vaill.* Seleuc. — 29. Caput regis diadematum intra lauream.)(*Ead. epigr.* et ΑΞΡ. *An.* 161. epocha, ſed mulier ſedens; d. ſagittam, ſ. c. c. in area monogrammata. AR 1. *Froelich.* fg. 23. — 30. Caput Demetrii cum corona radiata, et modice barbatum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ, *Regis Demetrii Dei Philopatoris Soteris*, Victoria gradiens, d. elata, quid gerat, non diſcernitur, ſ. palmae ramum. Æ 3. *Froelich.* fg. 24. p. 61. qui Victoriae typum, etſi anni nota *deſtitutum* tamen ad annum Seleucid. 160 vel 161. refert, quo Demetrius pugna quadam Alexandrum vicit, *Iuſtino* teſte. Neque putat, hunc numum ad eam expeditionem bellicam reponendum, quo Demetrius ereptam Ariarathi Cappadociam Oropherni dedit; nam ea expeditio alteri potius, quam ſibimet vicit Demetrius.) *Vaill.* Seleuc. — 31. *Similis* numus ſine addito ΘΕΟΥ titulo. Æ 3. *Froelich.* ib. n. 25. p. 61.) *Guſſeme* n. 5. cui mulier velata ſt. d. extenſa, ſ. ramum vel ſpicas, in area A.) M. *Pembrok* II. Tb. 61. fg. 9. — 32. Caput Demetrii diadematum intra lauream.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΒΞΡ. *An.* 162. quo Demetrius fuit interfectus, et Alexander I. Syriae regnum occupauit, in cuius numo eaſdem ΒΞΡ. litteras Seleucidarum annum 162. offendimus. Apollo, vel mulier, ſedens, d. ſagittam, ſ. cornucopiae. AR 1. *Froelich.* Tb. 8. fg. 26.) *Beger.*) M. *Theup.*) *Guſſ.* n. 3. — 33. *Al.* ſed cum monogrammate. *Froel.* ib. — 34. *Al.* ſimilis ſine epocha, in area acroſtolium et claua cum monogrammate. AR 1. *Beger.* Theſ. Palat.) *Froelich.* fg. 27. — 35. Caput laureatum Demetrii ſimile.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, *Antiochenorum, Demetrii.* Pegaſus, alacritatis ſymbolum. AR 1. *Beger.* ib.) *Froelich.* Tb. 8. fg. 28. Sed audiendus eſt *Eckhel.* Num. Vet. p. 208. — 36. Caput Demetrii diadematum)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ. Apollo nudus cortinae inſidens, ſ. arcum. Æ. 3. *Froelich.* fg. 29. — 37. *Ead. epigr.*)(Remus, et litterae Phoeniciae ſeu aliae. Æ 3. *Froelich.* fg. 30.) *Reland.* in Palaeſtina.

Demetrio I. victo et occiſo, Alexander I. Syria potitur ao. 162. Seleucidarum, ante Chr. 151.

Demetrius II. Demetrii I. Soteris filius, ab Arſace Mithradate, Parthiae rege captus detinetur; interea Syriae regnum, et coniugem Cleo-

Cleopatram frater Antiochus VII. ſibi vindicat. At Demetrius II. a Parthis liber dimiſſus Syriae regnum recipit ao. 183. aerae Seleuc. ante Chr. 130. fratre Antiocho VII. in Oriente victo, nón tamen occiſo. Ao. 185. Demetrio II. aemulus ex Aegypto immittitur Alexander II. vulgo Zebinas, Ptolemaeo Phyſcone Syris fauente, qui alium regem petebant, ob Demetrii huius ſuperbiam. Ao. 187. Tyri occiditur Demetrius ille, inſtigante Cleopatra vxore, recepta a fratre Antiocho VII. Eadem Cleopatra Seleucum V. maiorem natu e Demetrio II. filium regno praefecit, et paullo póſt interimit.

Nicatorem Syri *Demetrium* II. cognominarunt, quia vicit Alexandrum I. Theopatorem, alienum a ſua familia, et regnum ab eo vſurpatum recuperauit. *Nicanor* corrupte apud *Ioſephum* et *Scaligerum* legitur. Vt ille regno auito potitus eſt, parentis exemplo ſe *Deum* adpellauit. *Philadelphi* vero cognomen adſumſit ob ſingularem erga fratrem pietatem. — Capite diademato fere ſemper in numis occurrit. Redux e Parthia, prolixa barba, Parthorum more, in numis exhibetur, quam in captiuitatis memoriam, ſeu propter luctum mortui Antiochi fratris in tempus nutriuit. — Modo ΒΑ. ΔΗ., modo ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, modo ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ, modo ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ, modo integre ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ, *Regis Demetrii Dei Philadelphi Nicatoris* inſcribitur.

Demetrii huius II. *Nicatoris*, Syriae regis numi: 1. Caput regis diadematum intra coronam lauream.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. Mulier, vel Apollo muliebri veſtitu ſedens, d. ſagittam, ſ. cornuc. in area monogramma. AR 1. *Ekbel*. Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 214. n. 1. — 2. 3. *Alii* duo ſolis monogrammatis diuerſi AR 1. *Eckbel*. ib. — 4. Caput Demetrii diadematum, vultu modica lanugine barbato)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ. Victoria gradiens, d. lauream, ſ. palmam, in area Ξ. Æ 3. *Froelich*. Annal. Syr. Tb. 9. fg. 1. p. 69.) *Haym*. Th. Br. I. Tb. 7. fg. 3. p. 74. — 5. Caput Iouis laur. et barbatum.)(*Ead. inſcriptio* et Victoriae figura, in area Ξ et botrus, vel folium. Æ 3. *Eckbel*. Cat. n. 6.) *Froelich*. ib fg. 2.) *Haym*. ib. fg. 4. p. 75.) M. *Theup*. 1233.) *Vaill*. Seleuc. p. 238. 239. — 6. *Al*. ſed cum capite Iouis imberbi. *Froelich*. ib. — 7. 8. 9. Caput Iouis laur.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ. Apollo nudus cortinae inſidens, d. ſagittam, ſ. arcum, infra monogramma. Æ 2. *Eckbel*. Cat. n. 7. 8. 9.) *Haym*. Th. Br. I. Tb. 7. fg. 1. p. 73.) M. *Theup*. p. 1231.) *Vaill*. Seleuc. p. 238. 254. — 10. Caput regis diadematum vultu imberbi. Videtur *Demetrius* quaſi ex exſilio in patriam redux *barbatulus*, quantum aetas ferebat apud Ptolemaeum ſe ſtetiſſe, atque ita pugnae ac victoriae de Alexandro interfuiſſe; deinde laetitiae ergo de recepti regni fortuna, *attonſa barba* comparuiſſe.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. Ξ ΞΡ. *Anno* 167, qui annus congruit cum verbis I. Macchab. c. 11. vſ. 19. et ✠ *Tyriorum* monogramma ſupra clauam. Aquila cum ramo palmae, inſiſtens prorae nauis. In area monogramma aliud. AR. 201. pd. *Froelich*. Tb. 9. fg. 3.) M. *Pembrok*. II. Tb. 62. fg. 1.) *Vaillant*. Seleuc. — 11. Caput Cleopatrae, vxoris Demetrii.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. Pharetra et arcus. Æ 3. *Froelich*. Ann. Syr. p. 69. 4.) vt ſub Demetrio I. cum capite Dianae.) *Guſſ*. n. 6.) M. *Theupoli*. — 12. Caput Demetrii diadematum vultu iuuenili perelegante, intra coronam lauream.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ

ΝΙΚΑ-

ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ. Figura, forte Apollinis, muliebri veſtitu ſedens, d. ſagittam, ſ. cornucopiae; ſellae figura quaſi ſphingem refert; inferius mon. [67] AR 1. *Eckhel.* Cat. n. 4.) *Froelich.* Tb. 9. fg. 5. — 13. Caput regis idem, retro aſtrum.)(*Ead. epigr.* Iupiter ſedens, d. aquilam, ſ. haſtam. AR 3. *Eckhel.* Cat. n. 5. — 14. Caput regis diadem.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. ΤΥΡΙΩΝ. ΗΞΡ. *Tyriorum, Anno* 168. Nauis, infra quam litterae Phoeniciae. Æ 3. *Eckhel.* ib. n. 13.) *Froelich.* Tb. 10. fg. 6.) M. *Theup.* p. 1231.) *Vaill.* Seleuc. — 15. Caput Iouis laur. ac barb.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ. ΗΞΡ. *An.* 168. Pallas, ſeu Victoria alata et galeata ſtans, d. victoriolam, ſ. haſtam et ſcutum; in area ΣΙ. Æ 2. *Froelich.* ib. p. 71. n. 1.) *Guſſeme* III. p. 30. n. 1.) *Haym.* Th. Br. I. Tb. 7. fg. 2. p. 73. — 16. *Al.* ſimilis praecedenti, ſed abſque epocha. Æ 1. M. *Theup.* p. 1232. — 17. Caput Apollinis muliebri ferme capitis ornatu.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. ΗΞΡ. *An.* 168. Cornucopiae, in area Η. et inferius Ξ. Æ. 3. *Froelich.* Tb. 10. fg. 8.) *Haym.* Th. Br. I. Tb. 7. fg. 6. p. 79.) Similis AR. cum aliis in area litteris, ſeu ſiglis, a *Nonnio* p. 201. ad *Golz.* Graec. vet. Tb. 38. fg. 10. male Demetrio Macedoniae regi, Antigoni Gonatae filio tribuitur. Eodem anno eiuſdem vtique Demetrii II. Syriae regis numiſmata, alia nullis, pluribus alia, alia paucioribus titulis inſcripta. Fruſtra igitur ſunt, qui e ſola hac titulorum varietate numiſmata diuerſis tribuenda regibus contendunt. Conf. *Froelich.* Prolegom. Annal. Syr. P. IV. c 1 et 2. — 18. Caput diadematum regis.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ. ΗΞΡ. *An.* 168. Apollo nudus ſedens, d. ſagittam, ſ. arcum. AR 1. *Froelich.* Tb. 10. fg. 9. — 19. Caput Apollinis laur.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ. ΗΞΡ. *An.* 168. Tripus ſtans. Æ 3. *Froelich.* ib. p. 71. n. 10.) M. *Theup.* p. 1231. — 20. *Al.* ſimilis, ſed ſine epocha. *Froelich.* ib.) *Haym.* Th. Br. I. Tb. 6. fg. 10. p. 72. — 21. *Alius*, ſed cum epocha eroſa... ΞΡ. in area Ω. *Eckh.* Cat. n. 10. — 22. *Simile* caput.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. Tripus ſtans Æ 3. *Froel.* ib. n. 11.) M. *Theup.* p. 1231. — 23. 24. Caput Apollinis laureatum et comatum cincinnis.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ. Tripus ſtans. Æ 3. *Eckhel.* Cat. n. 11. 12.) *Froelich.* Tb. 10. fg. 12.) *Haym.* Th. Br. Tb. 6. fg. 9. p. 72. — 25. *Simile* caput laur.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ. Tripus ſtans, in area littera Α. Æ 3. *Froelich.* n. 13.) *Haym.* Th. Br. I. Tb. 6. fg. 8. p. 71. — 26. Caput muliebre ornatu decorum:)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ. Forceps, inſolitus typus, ſi aliorum Graecorum et Latinorum numorum ſymbola ſimilia conſulamus, aut Vulcani cultum, aut aliquid ad monetae fabricam ſpectans indicat. Æ 3. *Froelich.* fg. 14. — 27. Caput muliebre peregrino ornatu, forte Cleopatrae vxoris.)(*Ead. epigr.* Tripus ſtans. Æ 3. *Froelich.* n. 15. — 28. *Alius* ſimilis, ſed ornatu capitis diuerſo. Æ 3. *Froelich.* n. 16.) *Haym.* Th. Br. — 29. Caput imberbe faſcia obuolutum, dependentibus cincinnis.)(*Ead. epigr.* Figura virili veſtitu ſtans, d. facem longam, ſ.... Æ 3. *Froelich.* n. 17.) M. *Theup.* p. 1231. — 30. Caput Demetrii diadematum.)(*Ead. inſcr.* Ancora. Æ 3. *Froelich.* ib. fg 18. p. 73.) *Spanhem.* Pr.) *Vaill.* Seleuc.) M. *Theup.* p. 1232. — 31. Caput ſimile.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ. Ancora inuerſa. Æ 3. *Froelich.* fg. 19.) *Haym.* Th. Br. I. Tb. 6. fg. 7. p. 70.) M. *Theup.* p. 1232. — 32. Idem regis caput diad.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. ΣΙΔΩΝΙΩΝ. ΘΞΡ. *Sidoniorum. An.* 169. Aquila ſtans cum ramo palmae, po-

e acroſtolium, in area mon. [A] x A et Π. Æ 1. *Froelich.* fg. 29.) M. *Theup.* p. 1232. — 33. Caput ſimile.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. ΞΡ. ΤΥΡίων. *An.* 169. *Tyriorum.* Vterque numus egregie nos docet, Phoeniciam huic Demetrio, non Antiocho, tunc ſubiectam fuiſſe. Aquila cum ramo prorae nauis inſiſtit. Æ 1. *Froelich.* p. 73. n. 21.) M. *Theup.* p. 1232. — 34. Idem regis caput diad.)(ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΣΙΔΩνίων. ΟΡ. *Sidoniorum,* *An.* 170. Aquila cum ramo, in area acroſtolium. Æ 3. *Froelich.* p. 75. n. 22.) *Vaill.* Seleuc. — 35. Simile caput Demetrii.)(ΒΑ. ΔΗ. id eſt, Βασιλέως Δημητρίου, *Regis Demetrii.* Figura longo veſtitu ſtans, capite tutulato, d. extenſa, ſ. baculum cruce armatum, ſeu Nilometrum geſtat; forte Iſidos figura. Æ . *Froelich.* Tb. 10. fg. 23.) *Vaill.* Seleuc. — 36. Simile caput, et auerſae partis figura, ſed naui inſiſtens. Inſcriptio Phoeniciis, aut aliis litteris incognitis inſerta. Æ 3. *Froelich.* fg. 24.) *Vaill.* ib. — 37. Caput Demetrii diadematum, in area A.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ. Figura forte Aſtartes, ſeu Veneris coeleſtis ſtolata ſtans, capite corona radita et floribus ornato, infulis quoque dependentibus, d. thyrſum, ſ. pomum, vel globum tenet; ad pedes vtrimque exporriguntur quaſi bacilli modice incurui; prope caput in area ſummi vtrimque aſtrum. Æ. 246. d. *Froelich.* fg. 25.) *Haym.* Th. Br. I. Tb. 7. fg. 5. p. 75 ſq. — 38. Idem caput regis diad.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ. Apollo nudus ſtans, d. ſagittam, ſ. arcum. Æ 3. *Froelich.* p. 77. n. 26.) M. *Theup.* p. 1232. — 39. 40. Caput Iouis laureatum et barbatum.)(*Ead.* *Inſcr.* Apollo nudus cortinae inſidens, d. ſagittam, ſ. arcum, in area infima mon. [62] et M* Æ 2. 3. *Froelich.* Tb. 10. fg. 27. — 41. *Al.* ſimilis, ſed cum aliis ſignis. Æ . *Froelich.* p. 77. n. 27. — 42. *Al.* ſimilis, ſed ſine monogrammate, aut alia nota. Æ 2. *Froelich.* ib.) *Haym.* Th. Br.) M. *Theup.* — 43. Caput Demetrii laureatum.)(ΔΗΜΗΤΡίου ΒΑΣΙΛΕως, *Demetrii Regis.* Palma arbor. Æ 3. *Froelich.* p. 77. n. 29.) M. *Theup.* p. 1232. — 44. Caput idem laur.)(Inſcriptio incerta, praeter ΑΟΡ. *An.* 171. Aquila ſtans cum ramo. Æ 1. *Froelich.* ib. n. 28.) *Wilde* Sel. Num. — 45. Caput Demetrii diadem.)(ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΤΥΡΟΥ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ ΒΟΡ. *Demetrii Regis. Tyri Sacrae Et Aſylo gaudentis, Anno* 172. Aquila inſiſtens prorae nauis cum ramo, in area claua et mon. [53] Æ. 194. pd. *Guſſeme* n. 4.) M. *Pembrok.* II. Tb. 62. fg. 2.) *Harduin.* Oper. ſed auerſae figura non memoratur.) *Froelich.* ib. n. 30. cui hic primus videtur Tyriorum numus, qui titulos vrbis ſacrae et Aſyli offerat. Demetrius forte fideles ſibi Phoenicios priuilegiis, aliiſque gratiis ornauit. — 46. *Al.* cum epocha ΓΟΡ. *An.* 173. indicatur in chronologia Vet. Teſt. ab *Harduino.* — 47. Caput Demetrii diadematum imberbe)(ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΣΙΔΩνίων. ΔΟΡ. *Sidoniorum, An.* 174. Aquila ſtans cum ramo, in area hinc ramus alter, inde monogramma. Æ. 1. *Vaill.* Seleuc. p. 289.) *Froelich.* Annal. Syr. p. 79. n. 32.) *Haym.* Theſ. Br. I. p. 85. Hic et praecedens numus Demetrii iam capti memoriae et honoribus a fidelibus Phoeniciis ſignati ſunt, non inuitis Cleopatra et Antiocho VII. — 48. Caput Demetrii barbatum et diadematum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ. ΠΡ. *An.* 180. niſi ante Π alia defuit littera Iupiter ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam, in area monogrammata. Æ 1. *Froelich.* p. 83. n. 33.) *Haym.* Th. Br. I. p. 85.) *Vaill.* Seleuc. p. 308) *Hanthaler.* proem. Tb. 1. fg. 6. p. 27.) *Spanh.* Pr. I. p. 408.) *Golz.* Graec. Vet. Tb. 36. fg. 3. ſed. Macedoniae regi. *Demetrio Poliorceti* perquam infeliciter attri-

buit

buit. — 49. Caput Demetrii imberbe diadematum. Alii monetarii vultum Demetrii barbatum, vti tum erat, alii imberbem numis conſignabant; iſti fortaſſe veteribus typariis vſi ſunt, aut parſimoniae cauſa, aut quod barbae ſqualorem, et captiuitatis memoriam in aere perennare nollent.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. ΤΥΡ. ΙΕΡ. ΑΣΥ. ΑΠΡ. *Tyri Sacrae*, *Aſylo gaudentis*, *Anno* 181. Triremis. Æ 2 vel 3. *Froelich.* ib. n. 34.) M. *Theup.* p. 1233. — 50. Caput Demetrii diadematum, vultu barbato, in memoriam ſuae ab exſilio liberationis.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ. Iupiter ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam. AR 1. *Froelich.* p. 85. n. 35.) *Geſner.* Reg. Num.) M. *Theup.* — 51. *Al.* ſimilis, ſed in area mon. [341 et 413] AR. 231. pd. M. *Pembrok.* II. Tb. 62. fg. 8. ad Demetrium reducem refert; *Froelichius* vero l. c. cenſet, defectu epochae definiri non poſſe, vtrum numiſmata haec captiui adhuc tum regis Demetrii, an iam in regnum reducis honoribus percuſſa ſint; ad medium igitur quoddam tempus eadem referenda duxit. — 52. *Al.* ſimilis, in area monogrammata prioribus ſimilia, ſed AV 3. *Beger.* Th. Br.) *Froel.* ib. — 53. *Al.* ſimilis, ſed monogramma inferius poſitum non ſatis diſcernitur. AR 3. *Froelich.* ib. — 54. *Al.* ſimilis, ſed in area ƶ et Δ. Æ 3. *Froel.* ib. n. 37.) *Vaill.* Seleuc. — 55. Caput Demetrii diadematum, vultu barbato.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ. Apollo nudus ſt. d. ſagittam, ſ. arcum. Æ 3. *Froelich.* Tb. 10. fg. 38.) M. *Theup.*) *Vaill.* ib. — 56. Caput diadematum imberbe.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. ΤΥΡ. ΙΕΡ. ΑΣΥ. ΓΠΡ. *Tyri Sacrae*, *Aſyli*, *Anno* 183. Aquila. AR. 1. *Froelich.* p. 85. n. 39) *Guſſeme* n. 3. — 57. Caput Demetrii diadem. vultu barbato, totum intra lauream.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ. ΔΠΡ. *Anno* 184. Iupiter ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam; in area ƶ et Δ. AR 1. *Froelich.* Tb 10. fg. 40. *Guſſeme* n. 5.) M. *Theup.* 1232.) *Vaill.* Seleuc. — 58. Caput Demetrii, barba in cuſpidem coeunte.)(*Eadem inſcriptio*, et epocha ΔΠΡ. *An.* 184. Apollo nudus ſtans, d. ſagittam, ſ. arcum. Æ 3. *Froelich.* p. 87. n. 41.) M. *Theup.* 1233. — 59. Caput huius regis diadematum, vultu imberbi. Ea varietas aut monetariorum negligentiae, aut ipſius Demetrii voluntati adſcribenda eſt, qui poſt reditum e captiuitate in quibuſdam numiſmatibus barbato, in aliis imberbi vultu comparet.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. ΔΠΡ. *An.* 184. Cornucopiae, in area monogramma. AR 1. *Froelich.* Tb. 10. fg. 42. *Golz.* Graec. Tb. 38. fg. 10. ſed Demetrio Macedoniae regi hoc numiſma attribuit male, quod epocha demonſtrat. — 60. Caput Demetrii barbatum et diadematum.)(ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΠΡ. *An.* 185. Aquila fulmini inſiſtens; intra eius pedes Μ. in area mon. [256 et 341] AR. 1. *Vaill.* Seleuc.) *Froelich.* p. 89. n. 43. τὸ Μ. legi poteſt *Marathoniorum*; nam huius Phoeniciae vrbis ciues Demetrio huic perpetuo fideles manſiſſe teſtatur *Pompon. Mela* L. I. c. 12. — 61. Caput Demetrii imberbe diadematum.)(ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΤΥΡ. ΙΕΡ. ΑΣΥ. ΕΠΡ. *Tyri Sacrae*, *Aſylo gaudentis*, *Anno* 185. Aquila cum palmae ramo inſiſtens roſtro nauis, claua in area, ſupra quam Tyri monogramma. AR 1. *Froelich.* Tb. 10. fg. 44.) *Vaill.* ib. — 62. Caput Demetrii barbatum et diadematum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ. Vir nudus, cui e tutulato capite amiculum defluit, d. ſertum, ſ. poculum gerens, pharetra a tergo armatus, inſiſtit tergo animalis quadrupedis forma incerta, cauda canina, ad cuius occiput imo ad collum cornu recuruum prominet; in area duo monogrammata. AR 3. *Froelich.* ib. fg. 45.) *Haym.* Th. Br. I. Tb. 8. fg. 2. p. 88. qui Sar-

Sardanapalum hac figura repraeſentatum opinatur; quid ſi Hercules ſit? *Vaill.* Seleuc. p. 314. — 63. *Al.* ſed vultu imberbi.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΥΡ. (in monogrammate ſupra clauam) ΙΕΡΑ ΑΣΥ. ς̄ΠΡ. *Tyri Sacrae, Aſylo gaudentis, Anno* 186. Aquila temoni inſiſtens, infra ΜΛ. Ꜳ 1. *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 214. n. 14.) *Froelich.* p. 89. n. 46.) *Vaillant.* Seleuc. — 64. *Al.* Tyri ſignatus, ſed cum epocha ζΠΡ. *Anno* 187. Ꜳ 1. *Froelich.* ib. n. 47.) *Liebe* Goth. Num. — 65. Caput Demetrii diadematum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. Spica, in area monogramma, et X. Ꜳ 3. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 15. fg. 7. p. 278. Cum alia criteria deſint, ſola oris lineamenta perſuadent, ineditum hunc numum Demetrio II. adſcribendum. — 66. vid. *Aradus* n. 47.

Demetrius III. *Philometor Euergetes Callinicus*, rex Syriae, Antiochi VIII. Epiphanis et Tryphaenae quartus ex numero filius, inſtigante Lathuro, fratribus opem laturus contra Antiochum X. e Cnido vrbe aduenit, an. 221. aer. Seleuc. ante Chr. 92. in parte Syriae ſeu Damaſci regnauit per annos quatuor. Vulgo dictus *Eucaerus, Tempeſtiuus*, aut ab aliis dicacibus *Acaerus, Intempeſtiuus*, dicebatur. In numis vero titulis ornatus ΦΙΛΟΜΗΤΟΡΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ, *Philometoros*, ſeu matrem amantis, *Euergetis*, ſiue Benefici, et *Callinici*, ſiue praeclari victoris; in aliis tantum ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΦΙΛΟΜΗΤΟΡΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ, omiſſa ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ adpellatione. *Spanhem.* Pr. I. p. 414. Et quidem vocatus eſt ΦΙΛΟΜΗΤΩΡ ob ſummam erga matrem pietatem; ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ, vt ſibi populorum beneuolentiam conciliaret; ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ, ob victorias tum contra Antiochum Euſeben cum fratre Philippo, tum contra Alexandrum, Iudaeorum regem, relatas. — Vultu modeſte barbato et cum diademate effigiatus eſt. — Eximiae raritatis ſunt Demetrii hoc nomine III. numi, neque aliud huius regis numiſma *Vaillantius* inſpexit, quam cum fulminis typo in auerſa parte. Nec *Vaillantio*, nec *Haymio*, nec alteri cuiquam antiquariorum, quos excuſſerit *Froelichius*, vſquam occurrit ſingularis numulus 1. cum capite Demetrii diademato et barbato.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΦΙΛΟΜΗΤΟΡΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ. Mulier ſtolata ſtans, dextram fulcit temone, ſeu id ancora eſt, ſ. cornucopiae. Æ 3. *Eckhel.* Cat. I. p. 218. n. 1.) *Froelich.* Annal. Syr. Tb. 15. fg. 1. p. 111.) *Golz.* ſed cum *Philometoris* et *Euergetis*, non vero *Callinici* adpellatione. *Spanh.* I. p. 415 ſq. — 2. Simile caput Demetrii lanugine ornatum et diadem.)(*Eadem inſcriptio.* Fulmen Seleuciae ſymbolum coronatum ſellae vel arae impoſitum. Æ 3. *Beger.* Th. Br.) *Froelich.* ib. fg. 2.) *Guſſeme* III. p. 30 n. 1.) M. *Theup.* p. 1239.) *Vaill.* Seleuc. — 3. Caput diadematum cum modica barba; in area ΑΚ. *Anno* 21.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΙΔΩΝΙΩΝ, *Regis Demetrii Sidoniorum.* Nauis remis inſtructa, pone litterae Phoeniciae. Æ 2 vel 3. *Froelich.* Annal. Syr. Tb. 15. fg. 3. p. 111.) *Haym.* Th. Br. I. Tb. 10. fg. 2.) *Noriſ.* Epoch. diſſ. IV. §. 1.) *Maſſon.* apud *Haym.* I. p. 100. merito hunc numum Demetrio III. adiudicat, etſi reliqui huius regis tituli non ſint inſculpti. Nam hic ex parte capitis notati characteres haud dubie annum nouae Sidoniorum aerae viceſimum primum ſignificant, quae quoniam coepit anno Seleucidarum 202. annus iſte 21 Sidoniorum reſpondet anno Seleucidarum viceſimo ſecundo ſupra ducenteſimum. Singulare quoddam beneficium in Sidonios contuliſſe videtur Demetrius, quod eius vultu hoc tempore numum ſignauerit. Huius numi imago, modulus et metalli genus in *Haymii* libro deſiderantur, ſed in *Relandi* Palaeſtina habentur.

De-

Demetrius nomen magiſtratus; Sic in numis a) *Apollonidis* Ioniae: ΕΠΙ ΑΡΧ. ΔΗΔΗΤΡΙΟΥ, *Sub Archonte Demetrio*; *al.* ΕΠΙ Τ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΡΧ. Α. ΤΟ Β. *Sub Tito Demetrio Archonte Iterum*; *al.* ΕΠΙ ΣΤΡΑ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΠΕΛΛΑ Β. *Sub Praetore Demetrio Apella Iterum.* vid. *Apollinis.* — b) *Byzantii* Thraciae: ΕΠΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, *Sub Demetrio.* v. *Byzantium.* — c) *Cadorum* Myſiae: ΕΠΙ Μ. Ι. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. *al.* ΕΠΙ ΑΥΡ. ΡΟΥΦΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, *Sub Aurelio Rufo Demetrio.* v. *Cadi.*

Demoſthenes archon Ancyrae in Phrygia, cuius nomen legitur in Æ. M. Aurelii: ΕΠΙ Λ. ΚΛΩ. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΑΡΧ. ΑΝΚΥΡΑΝΩΝ. *Sub Lucio Clodio Demoſthene Archonte Ancyranorum.* *Haym.* Th. Br. II. Tb. 35. n. 4. p. 286.

Demtionis litterae ſpecimen offerunt priſca illa NASIDIV. deſiderata littera S. — CAPTV. pro *Captum.* — PREIVERNV. pro *Priuernum.* — In medio autem vocabulo SVLA loco *Sulla*; CRASVS pro Craſſus; item PILIPVS, vnico P medio, cum alias duplici ſcribatur PILIPPVS vel PHILIPPVS. De adſpiratione H omiſſa, v. H.

DEN. *Dentatus*, cognomen. L. S. DEN. *Lucius Sicinius Dentatus.*

Denarius moneta Romana celeberrima ex argento, ſic dicta ab initio, quod decem aſſibus conſtaret, vnde et *decuſſis* nomen habuit. Si adiectiue nomen accipias et ſubaudias numus, *δηνᾶς* a *denus* formatur; at ſi ſubſtantiuum credas, compoſitum eſt ex *denus* et *aes*, aeris, quatenus hoc idem, quod as fuit. Bene proinde *Varro* de L. L. Lib. IV. c. 3. „*Denarii*, quod denos aeris valebant; ſed eo ineptius *Iſidorus* L. XVI. c. 24.„ *Denarius* a dando dictus, quia pro decem numis imputatur. — *Vitruuius* L. III. c. 1. rem ſic teſtatur: „Noſtri primo decem fecerunt antiquum numerum, et in denario decem aereos aſſes conſtituerunt, et ea re compoſitio numi ad hodiernum diem denarii nomen retinet. *Plinius* etiam L. III. c. 3. „Placuit denarius pro decem libris aeris. — Sub primum bellum Punicum ob inopiam reip. aſſibus duarum vnciarum percuſſis, denarius non amplius decem aſſes, ſed ſexdecim habuit. Vnde *Vitruu.* l. c. „Poſtea quoniam animaduerterunt vtroſque numeros eſſe perfectos, et ſex et decem, vtroſque in vnum coniecerunt et fecerunt perfectiſſimum Decuſſiſexis; et *Plin.* l. c. „placuitque denarium ſexdecim aſſibus permutari, — Denique ſub Auguſto denarius a ſexdecim aſſibus ad duodecim redactus eſt. Verum in hiſce mutationibus manſit ſemper idem pretium, quod fuit *drachmae Atticae* reſpondens, vt *Budaeus* cenſet et *Plinius* L. XXI. c. 34. diſerte tradit: „Drachma Attica argentei denarii habet pondus. Idem etiam ex aliis ſcriptoribus colligitur, qui haec duo, denarium et drachmam pro eodem ſumunt. Sic vbi *Tacitus* L. I. ait, milites tumultuantes poſtulaſſe *denarium diurnum*; *Dio* de re eadem loquens ponit *drachmam* diurnam, et *Zonaras* pro ſeptuaginta quinque denariis ponit ſeptuaginta quinque drachmas. Conf. *Raper.* diſſ. de valore monetar. Graec. et Rom. veter. inſerta Vol. LXI. P. II. p. 462 ſq. Philoſoph. Transact. — Primis temporibus, quibus denarii percuſſi ſunt, in iis frequens Romae caput galeatum, et Dioſcuri decurrentes in auerſa parte, vel Iupiter; dein multis modis variarunt typi ex arbitrio magiſtratuum et tandem triumuirorum. Tunc moris erat in auerſo denariorum latere bigas aut quadrigas ſignare, vnde illi *Bigati* aut *Quadrigati* ſunt adpellati, vt numi, in quibus Victoria depingebatur, *Victoriati* erant dicti, qui et *Quinarii*; Quinarius enim dimidius eſt denarius. Quarta pars denarii dicitur *Seſtertius*, quaſi numus ſemis tertius, qui duos aſſes cum ſemiſſe valebat. — *Nota denarii* vel X vel ✱. Illa nota X occurrit in numis

numis gentis Aeliae, Aemiliae, Afraniae, Anniae, Anteſtiae, Aquiliae, Atiliae, Aureliae, Baebiae, Caeciliae, Calpurniae, Caruiliae, Cipiae; Claudiae, Coeliae, Corneliae, Coſconiae, Cupienniae, Curiatiae, Curtiae, Didiae, Domitiae, Duilliae, Fabiae, Fanniae, Flaminiae, Fuluiae, Furiae, Gelliae, Herenniae, Horatiae, Hortenſiae, Itiae, Iuniae, Ogulniae, Opeimiae, Papiriae, Pinariae, Plautiae, Pompeiae, Pomponiae, Porciae, Poſtumiae, Quinctiae, Reniae, Saufeiae, Scriboniae, Semproniae, Sergiae, Seruiliae, Sextiae, Spuriliae, Sulpiciae, Terentiae, Treboniae, Tulliae, Valeriae et Veturiae. *Aſteriſci* ✱ vero ſignum ſuis denariis impreſſis gens Aburia, Acilia, Aemilia, Annia, Antonia, Atilia, Aurelia, Caecilia, Calidia, Calpurnia, Caruilia, Caſſia, Claudia, Cornelia, Didia, Domitia. Duilia, Fabia, Fonteia, Fuluia, Hortenſia, Iulia, Opeimia, Papiria, Poblicia, Pompeia, Porcia, Poſtumia, Quinctia, Seruilia, Silia, Sulpicia, Tullia, Valeria, Varguhteia, aliaeque. — Saepe denarii mentio eſt etiam in ſacris, vbi dicitur diurna merces fuiſſe operarii. *Salmaſius* recte obſeruat, numum hunc Romanum, cuius et in ſacris tabulis *Matth.* XVIII, 28. XX, 2. XXII, 19. *Marc.* VI, 37. XIV, 3. *Luc.* VII, 41. *Ioa.* VI, 7. XII, 5. *Apoc.* VI, 6. fit mentio, a didrachmis *Matth.* XVII, 24. probe diſtinguendum eſſe. — *Harduinus* Oper. Sel. p. 629. refert, Tiberium eiuſmodi denarios cum vultu ſuo cudendos curaſſe, vt a Iudaeis in ſingula capita vnus horum ſolueretur.

De *denariis* praeter alios fuſius egit *Hauercamp.* ad *Morell.* Theſ. Famil. Roman. vbi *denarius* quidam duplo maior et ponderoſior vulgaribus. p. 465. — *denarii* ex argento publico quando ſignari incepti. p. 383. — poſt cannenſem cladem, ob argenti penuriam, adulterari coepti. p. 412. — pretium bello Punico II. ad ſedecim aſſes auctum, eiuſque exemplum. p. 202. — manſit pretium nouum, nomen vetus. *ibid.* — quales pro X. notam XVI. habeant. p. 38. 39. 419. — valoris eorundem permutatio. p. 39. — quando cuſi. p. 429. — quinam primi ex argento Romae ſignati ſint. p. 171. — quo typus denariorum ſimplicior eſt, eo vetuſtiores; quo operoſior, recentiores. p. 406. — quot e libra argenti ſignarentur. p. 265. — Conſulendi ſunt *Wachter.* Archaeolog. Num. c. 10. p. 126 ſqq.) *Iohn Greaves* diſcourſe of the Romane Foot and *Denarius* etc. London 1647. 8.) Litterae de re numaria, in oppoſition to the common opinion, that the *Denarii* Romani were never larger than ſeven in an Ounce etc. 1729. 8.) *Matth. Hoſti* Hiſtor. rei numar. L. II. c. 6. de denario, in collect. *Rechenberg.* p. 146 ſq.

Denariorum typaria etiam auro feriundo a monetariis ſemper adhibita fuiſſe, atque adeo cuiuſuis aurei vel argentei, qui hactenus ſunt vnici, quaſi fratres diuerſi metalli complures poſteris noſtris eruendos ſupereſſe, paene certum eſt, vt cenſet *Khell.* Suppl. p. 1.

Denarius centeſimus et ducenteſimus an in numis reperiatur? *Woltereck.* El. Num. p. 338. 348.

Denarii Romani ſub aedilibus curulibus cuſi. *Vaill.* Col. Num. I. p. 71.

Dentes apri, deſuper venabulum cum epigr. ΑΙΤΩΛΩΝ. Æ 3. Aetolorum. *Beger.* Th. Br. I. p. 464.) *Schulz.* Numoph. I. p. 20.

Dentes apri Calydonii, inuſitatae magnitudinis, dimidiam enim venam longitudine adaequabant, Calydone ſeruati ad Auguſti vſque tempora, qui illos Romam tranſtulit, quorum alter in forum Augu-

ſti collocabatur, alter in Bacchi templum in hortos imperatorios. *Beger.* l. c. p. 467. *et* eiuſd. obſeruatt. in numiſm. quaedam antiqua p. 1 ſq.) *Nonn.* Comment. in *Golz.* Graec. p. 27. ſq.

Denticulata ora in numis quibuſdam Syriae regum aereis, in quibus ornatus cauſa ambitus ſic effictus magis quam neceſſitatis, quod et argenteis numis accidit, circa quos monetariorum malities eo vſque proceſſit, vt et formas monetae imitarentur, refuſumque denuo aes lamina argentea incruſtatum ſat ſcite ſignarent. Cuius generis numiſmata *pelliculata* dicta ſunt, Gallis *fourrées.*

DEO AESC. SVB. in numis Parii Myſiae cum litteris ſolitis C. G. I. H. P. *Colonia Gemella Iulia Hadriana Pariana* apud *Belley* Mem. des Inſcr. T. XXV. p. 94. et *Pellerin.* Addit. aux neuf Vol. p. 29. Vna parte caput eſt Commodi, altera figura ſedens imberbi et nudo capite, qui bouis ante ſe ſtantis pedem dextrum manibus tenet velut exploraturus. *Belleius* interpretatur inſcriptionem: DEO AESC*ulapio* SVB*uenienti*; *Pellerinius*: DEO AESC*ulapio* SVB*urbano*. Vterque pro certo habet exhiberi Aeſculapium, ſed adhuc iuuenem et prima ſcientiae ſalutaris pericula facientem cum animalibus aegrotantibus; nullius vero auctoris fidem protulerunt, ſtatuam aliquam, ſiue templum, in vrbe Pario extitiſſe deo illi conſecratum, aut eius cultum ibidem viguiſſe *Neumanno* Pop. Num. II. p. 23. in eo ſcrupulus haeret, an non alius hic lateat Aeſculapius, quam celebris ille Apollinis filius; qui fere ſemper alias bene barbatus laureatuſque comparet, neque in nullo alio monumento veteri eo habitu et boue comite cernitur, vt in numo illo Parii. Ecquis autem fuerit ille alius Aeſculapius? Forte is, cuius meminit *Athenagoras* in Legatione pro chriſtianis. Ait nempe: Alexandriam Troadem habuiſſe iconem Neryllini, Parium vero Protei et Alexandri (Paridis) ac huius quidem in foro ſepulcrum et ſimulacrum fuiſſe. Mox ſubdit, credi eos conſulentibus aegrotis reſponſa dare, et ferre opem, Alexandri vero ſtatuae ſacrificari publice, et feſta peragi *tanquam exaudienti deo* c. 23. p. 107. edit. Oxon. Praeſtantiſſimus hic locus haud vanam coniecturam ſufficit, Parianos popularem ſuum Alexandrum Paridem, aegrotantibus propitiam et ſubuenientem deum, velut domeſticum Aeſculapium habuiſſe, eoque nomine condecoraſſe. Vnde nec mirum, ſi ei dedicauerint numos inſcriptos: DEO AESC*ulapio* SVB*uenienti*, quae inſcriptio *Athenagorae* verba ὡς ἐπηκόῳ θεῷ ad verbum interpretatur. Simili modo Antinoum, Hadriani delicias, et ſui ciues Bithyni, et alii populi Apollinem, Bacchum, Mercurium, Serapidem in numis ac inſcriptionibus vocarunt et exhibuerunt. Quid quod ſedentis numinis aetas iuuenilis formoſo Paridi multo aptius competat, quam Aeſculapio? Phliunti quidem et Sicyoni, Achaiae vrbibus, imberbem placuiſſe nouimus. Sed hoc ipſum, quia admodum inſolens, accurate a *Pauſania* notatum.

DEO AVGVSTO. Statua Auguſti, qui Iouis ritu ſedet, ſ. haſtam, d. victoriolam, capite radiato.)(C. V. T. T. *Colonia Victrix Togata Tarraco.* AETERNITATIS AVGVSTAE. Templum faſtigiatum octo columnarum. Æ 1. Tarraconenſes, qui viuo Auguſto, atque apud eos, vtpote homine, aegrotante, mortuum eundem, non velut immortalitatem coluerunt. Non igitur illi vt DIVO, ſed vt DEO, Graeca adulatione, ſicuti recte obſeruat *Vaill.* Col. I. p. 66. Statuam erexerunt, quam poſuerunt in templo magnificentiſſimo, vt ſtructura eiuſdem in numo euincit, aeternitati eius conſecrato.

Golz. in Aug. Tb. 80. ſgg. 1. 7.) *Hautbaler.* Exerc. VI. Tb. 1. ſg. 9. p. 97.) *Harduin.* Oper. p. 704.) *Morell.* in Aug. Tb. 27. ſgg. 3. 4. p. 356.) *Aen. Vicus* inter Arg. Aug. n. 36.) *Ant. Auguſtin.* Dial. VII.

DEO AVGVSTO. Statua Auguſti ſedentis ritu, radiato capite, d. pateram, ſ. haſtam. AV. Auguſti. *Morell.* in Aug. Tb. 57. ſg. 8. p. 472. vid. AETERNITATIS AVGVSTAE CVST.

— — Caput Auguſti laureatum.)(GALLIENVS AVG. Caput Gallieni laur. AV. Gallieni. *Band.* I. p. 152. 187.) *Guſſ.* III. p. 304. n. 41.) *Harduin.* Oper. p. 848.) *Mdb.* p. 372.) *Morell.* Specim. Tb. 6. p. 75 ſq.) *Vaill.* Pr. II. p. 352. Principes Romani inter diuos relati a Gallieno reſtituti ſunt plerique, in quorum numis ex vna parte cernitur eorum effigies cum epigraphe, nimirum circa effigiem Auguſti legitur DIVO AVGVSTO; ex altera vero parte viſitur modo ara ignita, modo aquila, conſecrationis ſymbolum, cum epigr. CONSECRATIO; et ita ſe habent omnes numi argentei Impp. Romanorum a Gallieno reſtituti. Verum in hoc numo aureo Auguſtum vt imperii fundatorem ad aliorum diſtinctionem cum effigie ſuo Gallienus coniunxit, et epigraphe DEO AVGVSTO donauit; inſolens quidem et veſana *Dei* pro *Diui* adpellatio. — *Seruius* inter *Deos* et *Diuos* ita diſtinguit, vt *Dii* dicantur aeterni, *Diui* autem, qui ex hominibus fiunt, qua ratione templum et Iulii et Auguſti Romae apud *Dionem* Ἡρῷον dictum eſt, Ἡρῷον autem vere erat fanum Heroi conſtructum, vnde *Diui* titulo illi Romanorum principes poſt mortem decorati ſunt, qui in vita praeclarum aliquid in republica fecerant. Poſtea tamen creſcente in dies adulatione, plerique ne viui quidem id honoris adſpernati ſunt, immo *Dei* adpellationem ambierunt, vt de Domitiano ſcribit *Eutropius*, qui ſe *Dominum* et *Deum* primus adpellari iuſſit, ſed poſt mortem nec *Diuus* adpellari meruit.

DEO CABIRO. Cabirus deus cum pileo, alte cinctus ſtans, d. malleum, ſ. forcipem. Æ 3. Rrr. Claudii Gothici. *Band.* I. p. 340.) *Vaill.* Pr. I. p. 206.

DEO ET DOMINO CARO. Solis radiati ad humeros cum paludamento, et Cari radiati ad pectus cum lorica capita aduerſa. Æ 3. Cari, qui adhuc ſuperſtes *Dei* nomine coli voluit et adpellari, quod docent eiuſdem aetatis poetae; a quibus adhuc imperans Deus eſt ſubinde honoratus. *Band.* I. p. 504.) *Harduin.* Oper. p. 876. pariter

DEO ET DOMINO CARO AVG. legitur in Cari Imperatoria AV. circum eius caput laur. *Band.* I. p. 499.) *Hautbaler.* V. p. 20.) *Spanb.* Pr. II. p. 491.) *Vaill.* Pr. III. p. 39.

— — — duo capita radiata Solis et Cari. Æ 2. 3. Cari. *Band.* I. p. 503.) *Guſſeme* II. p. 105.) *Vaill.* Pr. I. p. 239.) Similem e *Gorlaeo* memorat *Scaliger.* Animadu. ad *Euſeb.* Chron. p. 242. quem vero male ad Carum iam conſecratum ac proinde velut poſt eius obitum percuſſum refert; cum tamen deſint in eo ſolita conſecrationis apud Romanos nomina ac ſymbola; dentur vero alii eiuſdem conſecrati principis numi cum conſueto titulo DIVO CARO, eoque inſuper PERSICO, ac in aliis PARTHICO praeterea dicto; vel in Graecis ΘΕΩ ΚΑΡΩ, ſiue in Aegyptiacis cum conſecrationis dictione ΑΦΙΕΡΩCIC. — *Al.* ſed DOMINO ET DEO CARO AVG. *Band.* I. 499.

DEO ET DOMINO CARO INVICT. AVG. cum aduerſis et radia-

diatis Solis et Cari capitibus. Æ. 3. Cari. *Band.* I. 505.) Muſ. St. *Genouefae* p. 86.) *Spanb.* Pr. II. 491.

DEO ET DOMINO NATO AVRELIANO AVG. Caput Aureliani radiatum.)(RESTITVT. ORBIS. Dea orbis terrarum ſtolata, coronam porrigit Imperatori paludato, ſtanti cum haſta, in ima parte KAΔ. Æ 2. Rrr. Aureliani, poſt eius mortem cuſus, nam ipſi mortuo tantum diuinos honores delatos teſtatur *Vopiſcus* in eius vita; *Dominus* autem natus dictus fortaſſis fuit Aurelianus ob plura Auſpicia, quae Aureliano fuiſſe narrat idem ſcriptor. *Band.* I. p. 371.) *Harduin.* Oper. p. 863.) *Spanhem.* Pr. II. p. 484. 491.) *Vaill.* Pr. I. 215.) Eundem Aureliani numum *Triſtan.* III. et *Patin.* Num. Impp. p. 344. cum epigr. auerſae partis RESTITVTOR ORBIS protulerunt, nulla autem facta prioris eius partis et inſcriptionis fllius DEO ET DOMINO NATO etc. mentione. — *Al.* ſed duae figurae militares ſtantes, lauream intermediam ſuſtinentes; harum vna f. haſtam tenet. Æ. Aureliani. *Band.* I. 388. — *Aliam* ſimilis numi inſcriptionem refert *Savot* Diſcours ſur les medailles p. 385. et Muſ. St. *Genov.* p. 80. ſed quae perperam NOSTRO habet pro NATO, nempe ibidem legitur: DEO ET DOMINO NOSTRO AVRELIANO AVG. *Nati* inſcriptio tribuitur Aureliano, quo is a Sole, velut DEO ET DOMINO IMPERII ROMANI, vt in alio eiuſdem Imperatoris numo dicitur, continuo diſtingueretur; qui Sol nempe eſſet e numero Deorum ingenitorum, Aurelianus vero e numero Deorum natorum, ſeu indigenarum. *Spanb.* Pr. II. p. 491.) *Band.* I. 372.

DEO MARTI. Templum tetraſtylum, in quo Mars ſtans, d. clipeum, humi poſitum, ſ. haſtae adnititur. Martis templum in nona regione circi Flaminii adſignatur a *Sexto Rufo*, quod fortaſſis poſtmodum reſtauratum fuit a Gallieno ea forma, qua in Gallieni numis AR et Æ 2. cernitur. *Band.* I. 159. 214.) *Eckbel.* Cat. Muſ. Caeſ. II. 371.) *Guſſeme* III. p. 304. n. 42.) *Harduin.* Oper. p. 847.) *Mdb.* p. 377.) *Vaill.* Pr. II. p. 353.

— — Mars galeatus in templo 4. columnarum.)(P. COR. SAL. VALERIANVS CAES. Caput Salonini radiatum, in cuius numo AR. templi Martis icon exhibetur in memoriam, quod Gallienus eius pater illud in circo Flaminio reſtauraſſet; vt enim Gallienus Iouem Victorem filii ſui nutritorem praedicabat, ita Martis cultorem filium exemplo ſuo eſſe demonſtrare voluit. *Band.* I. 259.) *Guſſeme* VI. p. 84. n. 4.) *Harduin.* p. 848.) *Mdb.* 382.) *Vaill.* Pr. II. 379.

DEO SANCTO NILO. Vir barbatus vel Nili figura humi ſedens, d. arundinem, ſ. vrnae innixa cornucopiae. Æ 3. Iuliani Apoſtatae. *Band.* II. p. 433.) *Guſſeme* IV. p. 185. n. 2. — *Al.* ſimilis ſed iuxta fluuii typum hippocampus. Æ 3. Iuliani Apoſt. *Eckbel.* Cat. II. 505.

DEO SANCTO SERAPIDI. Caput Serapidis cum modio ad humeros cum paludamento. Æ 3. Iuliani. *Band.* II. p. 433.

DEO SARAPIDI vel DEO SERAPIDI inſcriptiones numorum, quos antiquarii *Iuliano Apoſtatae* tribuunt, ad ſingularem eius obſeruantiam erga Serapidem, qui in numis atque inſcriptionibus Latinis et *Sarapis* et *Serapis* dicitur, denotandam, fabrica numorum ipſorum ducti, quae cum ſtructura, a Conſtantini M. tempore cuſorum conueniens, huic tantummodo tempori ſoli tribui poteſt, quo Imperator iſte rebus praefuit, ob typos paganiſmi, quam amplexus fuerat et in detrimentum chriſtianae reli-

gionis reſtaurare conabatur, cui iam primum locum conceſſerat Conſtantinus, cum eam eſſet publice profeſſus. *Bandur.* II. p. 435 et 437. pariter *Spanhemius* et *Gallandus* eoſdem aereos tertiae magnitudinis produxerunt numos. *Primus e quatuor* inſcriptionem gerit DEO SERAPIDI, duaſque facies iugatas exhibet, quarum vna eſt Serapidis cum modio et barba, eadem ratione, qua in aliorum Impp. Rom. numis, qui eum praeferunt, cernitur, hoc eſt, ductibus ipſi conuenientibus, quibus cum capite Iuliani Apoſtatae multa intercedit ſimilitudo. Altera eſt Iſidis cum loto. Auerſa vero pars inſcriptionem ſiſtit VOTA PVBLICA et Iſidem ſedentem, quae Orum paruum genubus ſuſtentat. — *Alter* numus priori minor c. inſcr. DEO SERAPIDI, Serapidis tantum faciem eadem, qua ſupra forma atque figura repraeſentat abſque vllis, qui Iuliani conuenire poſſent ductibus. Auerſa pars, cui itidem inſcripta leguntur VOTA PVBLICA, Iſidem oſtendit ſtantem in naui. v. *Iſis.* — *Tertius* eiuſdem cum priori magnitudinis et inſcriptionis DEO SERAPIDI, itidem caput Serapidis exhibet, ſed imberbe et capillis pauliſper prolixis, adeo vt pro Solis facie poſſet accipi, niſi modius adeſſet. Conſtat enim Serapidem atque Solem vnum fuiſſe eundemque Aegyptiis. Auerſa pars inſcripta ſiſtit VOTA PVBLICA et nudum repraeſentat Deum Harpocratem, qui dextram ori admouet, ſiniſtro brachio cornu abundantiae tenet. — *Quartus* numus caput cum modio praefert cinctum corona radiata et capillis promiſſis, inſtar capillorum Apollinis ſeu Rhodiorum Solis cicinnatis, in cuius facie nonnulli ductus, quanquam tenues Iuliani Apoſtatae obſeruantur. M. *Pembrok.* III. Tb. 59. fgg. 3. 4. cum inſcriptione DEO SARAPIDI. —

DEO SERAPIDI. Caput turritum Æ. Diocletiani apud *Band.* II. p. 40.) *Mdb.* p. 423. ex *Occone.*

DEO SERAPIDI in Æ 3. Iuliani Apoſtatae. *Band.* II. 435. 436. 437. 438.) *Mdb.* 498.) *Guſſeme* IV. p. 185. n. 3.

DEO SOLI ELAGABAL. n. Elagabali. vid. SANCTO DEO etc.

DEO VOLCANO. Templi facies quatuor columnis ſuffulta, in qua Vulcanus ſtans d. malleum elatum, ſ. forcipem, prope eum incus. Ꝗ. Valeriani Sen. *Band.* I. p. 106.) *Beger.* Th. Br.) *Mdb.* p. 365. 366. — *Al.* ſed Æ. eiuſdem. *Band.* I. p. 142.) *Guſſeme* VI. p. 499. n. 19.

— — Idem typus Vulcani ad incudem. Ꝗ. Gallieni. *Band.* I. p. 160. — *Al.* ſed Valeriani Iun. *Guſſ.* VI. p. 507.

DEO VOLKANO. Idem templum tetraſtylum in quo Vulcanus ſtans ante incudem, d. malleum, ſ. forcipem. Ꝗ. Valerian. Sen. *Band.* I. p. 106.) *Eckhel*, Cat. II. 364.) *Guſſ.* VI. p. 499.) *Hard.* 846.) *Triſtan.* III. p. 130, qui exiſtimat, Valerianum Vulcano hoc templum exſtruxiſſe; at *Vaill.* Pr. II. p. 343. eundem ſaltem Vulcano illud reſtauraſſe, vt hunc propitium ſentiret in ſubminiſtrandis armis contra barbaros capeſſendis. Templum hoc a *Sexto Rufo* in IX. regione circi Flaminii collocatur. — *Al.* eiuſdem ſimilis, ſed Æ 3. *Band.* I. p. 139.

— — Idem typus. Æ 3. Salonini. *Band.* I. p. 264.) *Guſſeme* VI. p. 84. n. 5.

— — Idem typus. Ꝗ. Valeriani Iun. *Band.* I. p. 267.) *Eckhel.* Cat. II. p. 383.) *Guſſeme* VI. p. 507. n. 4.) *Mdb.* p. 383.) *Triſtan.* III. p. 130.

DEO-

DEOBRIGA Vettonum vrbs erat in Luſitania *Ptolemaeo* L. II. c. 5. — DEOBRIGA. MVN*icipium*. n. Galbae, quem e Theſ. *Golzii* p. 224. repetit *Harduin*. Oper. p. 49.

DEOR. *Deorum*. vid. PROV. — PROVID. — PROVIDEN. — PROVIDENT.

DEORVM. vid. FELICIT. — PROVID. — PROVIDENT. — PROVIDENTIA. — PROVIDENTIAE.

Deorum, quos in primis colebant, *capita ciuitates* ſolebant olim in moneta ſua exprimere, neglectis regum, quibus ſubiecti erant formis. Sic e. c. Seleucenſes in Syria Pieria vt plurimum caput Iouis Caſii, cuius praecipue cultus apud eos vigebat, cudendum curabant. Bigam horum numiſmatum vide ſis in *Iac. Gronov.* Supplement. lacunarum etc. p. 34. Pariter Cephaleodis vrbs, Bacchi cultu nobilis; Lilybaetani, Apollinis veneratores, et Coi Aeſculapium, Dianam atque Herculem adorantes, in numiſmatibus non ſolum horum numinum ſymbola, ſed capita etiam frequenter exhibuerunt. Conf. *Beger*. Th. Brand. I. p. 364. 371. 417. — Deorum figurae quinque n. Mytilen. *Seguin*. Sel. n. p. 18. ed. pr.

Deorum capita in numis *familiarum* expreſſa: *Aeſculapii*, freq. — *Apollinis* laureatum, Claud. — *Bacchi*, freq. — *Boni Euentus*, Scrib. — *Caſtoris*, Sang. — *Cupidinis*, Egn. — *Ditis*, Claud. — *Fauni*, Iunia. — *Genii*, Atil. — *Herculis*, freq. — *Honoris*, Caecil. — *Iani* bifrontis, freq. — *Iouis* Ammonis, freq. — Iouis Capitolini, freq. — Iouis Axuris, freq. — Iouis Terminalis, Pompeia. — *Martis*, freq. — *Mercurii*, freq. — *Neptuni*, freq. — *Saturni*, freq. — *Sileni*, Iunia. *Triumphi*, Furia. — *Veiouis*, Licinia. vid. *Capita Deorum*.

Deorum capita iugata, quae in familiarum numis viſuntur: *Caſtoris* et *Pollucis*, Cordia. — *Honoris* et *Virtutis*, Fuſia. — *Iani bifrontis*, freq. — *Penatium*, Sulpicia. cf. Abr. *Ortelii* deorum dearumque capita ex antiquis numiſmatibus collecta a *Franc. Swertio* in volum. VII. Theſaur. antiq. Graecar. *Iacobi Gronovii* n. 67. p. 253 ſqq. Separatim cuſa Bruxell. 1683. cum antea a *Phil. Gallaeo* Antverpiae 1573. et poſtea ibidem 1602 a *Franc. Swertio* edita.) *Ant. du Verdier* les images des dieux des anciens etc.) *Vinc. Cartarii* le vere e nouve imagini degli dei delli antichi etc.) *Henr. Spoor* deorum etc. imagines antiquae illuſtratae.) *Iul. Car. Schlaeger* de diis hominibuſque ſeruatoribus ex numis etc.) *Seb. Erizzo* diſc. ſopra le medaglie etc. le imagini delle deita dei gentili.) Deorum imagines in numiſmatibus aereis Imperatorum, pariter in denariis familiarum, in M. *Pembrok*. III. Tbb. 1. 2. 3. 4.

Deorum ſimulacra, quae diſcriminatim in veterum numis ſignificantur: *Aeſculapius* bacillo et ſerpente. — *Anubis* capite canino. — *Apis* ſeu *Oſiris* bouis ſimulacro, inter cuius cornua lotus emicat. — *Apollo* lyra et lauro, aut arcu et ſagittis; Apollo Actius togatus, ſed Lycaeus Apollo cum lupo. — *Bacchus* corona pampinea vel hederacea, thyrſo, vrceo, panthera et tigribus, taurinis cornibus et claua. — *Canopus* vrceo victili et flore Iſidis in capite. — *Caſtor* et *Pollux* ſtellis geminis, radiato capite, cum haſtis in decurſione. — *Chiron* centauro et lyra. — *Hercules* claua, pelle leonina et corona hederacea. — *Ianus* bifrons in numis conſulum, prora nauis in altera numi parte. — *Iupiter* fulmine, aquila et haſta pura; Iupiter Ammon cornibus arietinis; Iupiter Caſius montis figura repraeſentatus; Iupiter Labradenſis ſecur

arma.

armatus. — *Lunus*, luna in humeris, gallo gallinaceo et mitra Phrygia. — *Marini dei*, Melicerta, Palaemon et Portumnus, pueris delphino inſidentibus. — *Mars* caſſide, haſta et galea. — *Mercurius* caduceo, petaſo alato, alis et gallo gallinaceo, vel ariete, vel cane. — *Neptunus* dextra delphinum, laeua tridentem plerumque gerit. — *Pluto* barba. — *Serapis* modio in capite; dextram extollens, ſiniſtra haſtam tenens. — *Teleſphorus* pallio, mitella nautica, vel peregrino pileo. — *Vulcanus* ac cyclopae mitellis et inſtrumentis fabrilibus. — Romanorum dii plerumque nudi, vel haſtati, vel clipeati, nonnumquam galeati, raro enſigeri adparent, ſceptrum vero eorum proprium eſt et patera. — Effigies Deorum denotat vel templorum, dedicationem, vel ludos, ni ratio altera certi conſtet idoli.

Deorum cognomina. Conf. *Iul. Aurel. Leſtignienſis* diatribe de cognominibus deorum gentilium. Franeq. 8.

Deorum gentilium *adpellationes* in numis chriſtianorum Imperatorum, Conſtantini nimirum, et Criſpi eius filii. vid. IOVI CONSERVATORI. — MARTI CONSERVATORI. — SOLI INVICTO COMITI. *Spanhem.* Pr. II. 414.

Deorum numerus. Conf. *Io. Geo. Wilh. Koehleri* oratio de cauſis, cur tantus apud veteres deorum numerus reperiatur. Ienae 1770. 4.

Deorum Fratrum. v. ΘΕΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ. n. Deli inſulae. *Golz.* Graec. Inſ. Tb. 18. fg. 3.

DE PARTHIS. n. Auguſti vid. *DE* praepoſitio.

ΔΕΡ. Δερβηνῶν, *Derbenorum* in Lycaonia. Lyſtram et Derben ciuitates Lycaoniae commemorat *Lucas* in Actis Apoſtolor. c. XIV, 6. XVI, 1. — Ad Derben Lycaoniae vrbem referunt *Harduin.* Oper. p. 49. et *Haym.* Th. Br. II. p. 243. ex *Morellio* Fauſtinae Iun. numum, in quo ΦΑΥϹΤΕΙΝΑ ϹΕΒΑϹΤΗ. Huius caput. ✕ ΚΛΑΥδία ΔΕΡβη ΚΟΙνον ΛΥΚΑΟΝΙΑϹ, *Claudia Derbe Commune Lycaoniae*, Fortuna ſtans cum temone et cornucopiae. At idem procul dubio numus ab *Eckhel.* Num. Vet. p. 273. *Claudiae Iconio* reſtituitur. v. *Claudiopolis*.

Derceto, Gr. Δερκετώ, vel vt alii ex *Diodoro* malunt *Decreta*, nomen fabuloſae apud Syros deae, quae dimidia parte mulier, a femoribus autem ad pedes piſcis. v. *Atergatis*. — Scopulo inſidens et parte inferiori aquis immerſa in priſcis Syriae ac Meſopotamiae numis. — eidem inſiſtens Semiramis cum creſcente luna, d. cornucopiae, ſ. acroſtolium. n. Aſcolinitarum.

ΔΕΡΚΥΛΛΟΣ magiſtratus nomen. n. Chiorum.

DERT. vid. *Dertoſa* Hiſpaniae. *Vaillantius* Col. I. p. 77. M. H. vel MVN. HIB. et cum IVL. cognomento, vel MV. H. I. ILLERGAVONIA DERT. explicat: *Municipium Hibera Iulia Illergauonia Dertoſanorum*, Cataloniae *Tordoſa*. Idem *Vaillantius* litteras C. I. A. D. in numis Auguſti et Tiberii interpretatur: *Colonia Iulia Auguſta Dertoſa* Hiſpaniae Tarraconenſis; *Harduinus* vero Oper. p. 49. *Dertonae* Liguriae, vel Italiae Liguſticae tribuit, ad cuius vero ſententiam monet *Vaillantius* Col. I. p. 74. „Numos Imperatorum in Italiae coloniis ſignatos vix ac ne vix quidem reperiri, quod eis monetae cudendae facultas raro conceſſa videatur, contra frequentes Hiſpaniae coloniarum numos cum Auguſti et Tiberii effigie occurrere, eorumque formam rudem in hoc ipſo numo deprehendi. Sed nec *Har-*

Harduino deeſt, quo *Vaillantii* opinionem labefactet; obſeruat enim:„ *Dertoſam* in Hiſpania municipium fuiſſe, minimeque coloniam. Eaſdem inde litteras C. I. A. D. *Liebe* Goth. Num. p. 404. ad *Coloniam Iuliam Auguſtam Dienſem* Macedoniae vrbem refert ob typum Mineruae, Macedonum numis admodum familiaris deae. Sed alia quaerenda videtur interpretatio *Spanhemio* Pr. II. p. 600.

Dertona colonia *Plinio* L. III. c. 7. in regione Italiae nona, qua Liguria continetur, hodie *Tortona* in ducatu Mediolanenſi. Apud *Gruter*. p. 487. 6. IVL. DERTONA legitur. Huic vrbi adſcribit *Harduin*. Oper. p. 49. Tiberii numum: TI. CAES. C. I. A. D. *Tiberius Caeſar. Colonia Iulia Auguſta Dertona*.)(AVG. C. I. A. D. *Auguſtus*. Capite radiato. Alii aliter.

Dertoſa, hodie *Tortoſa*, Hiſpaniae Tarraconenſis ad Iberum fluuium, municipium ſeu oppidum ciuium Romanorum, vt docet *Plin*. L. III. c. 4. et *Golzius* in numo Tiberii cum epigr. MVN. DERTOSA, *Municipium Dertoſa*; quod *Vaill*. Num. Col. I. p. 77. non aduertit, qui numum MV. H. I. ILLERGAVONIA DERT. *Municipium Hibera Illergauonia Dertoſanorum* pro *Dertoſa* legendum cenſet, diuerſaſque eſſe Illergauoniam et Dertoſam ex eo, quod illa municipium, haec vero colonia dicatur in numo. *Strabo* L. III. Dertoſam nominat coloniam, eamque ab Iulio Caeſare colonis frequentatam fuiſſe, ſuadet numus capitibus Auguſti et Tiberii, atque his litteris C. I. A. D. inſignis, quas felici diuinatione, reiecta *Harduini*, qui Pop. et Vrb. p. 137. Dertonam Liguriae pro Dertoſa obtruſit opinione, ita legerat *Vaillantius* Col. I. p. 33. 74. *Colonia Iulia Auguſta Dertoſa*. At *Harduinus* non ſolum animum in priore ſua ſententia, qua Dertoſam nunquam coloniam, ſed municipium fuiſſe contendit, in altera operum ſuorum editione p. 49. obfirmauit, ſed etiam *Strabonem* ipſum his verbis impetit: Dertoſam coloniam fuiſſe tam falſo *Strabo* prodidit L. III. p. 159, quam Panormum L. VI. p. 172. Verum numiſma Æ. ab *Haymio* in Theſ. Br. II. Tb. 25. fg. 3. vulgatum litem omnem clare decidit; non ſolum enim pro *Strabone* coloniam, ſed a Iulio Caeſare fundatam pro *Vaillantio* pronuntiat; adſunt praeterea duumuirorum nomina, vrbi praefectorum: Caput Caeſaris laureatum, ante I — L. quod legi poterit; *Ilergauonia*, vel ad rem etiam aptius; *Hibera Ilergauonia*, ſolutum ſcilicet monogramma ob punctum medium magis oblongum in tres has litteras H. IL.)(Q. LVCRET. L. PONTI. Duumuir vel ſacerdos agens boues, ſignum coloniae deductae, infra COL. DERTOSA. *Haym*. l. c. p. 211.) *Guſſeme* III. p. 33. — 2. AVG. Caput Auguſti radiatum.)(C. I. A. D. TI. CA. Caput Tiberii laur. *Florez*. Medallas de las Colonias.) *Guſſ*. ib. p. 34. — 3. C I. A. D. AVG. Caput Auguſti radiat.)(C. I. A. D. TI. CAES. Caput Tib. laur. Æ 2. *Florez*. ib.) *Guſſ*. ib. n. 3. ſed AVGV.)(TI. CA. etc.) *Harduin*. Oper. p. 49.) *Mdb*. p. 69.) *Spanhem*. Pr. II. p. 599.) *Vaill*. Col. I. 33. 74. — 4. TI. CAESAR DIVI AVG. F. AVGVSTVS. Caput Tiberii laur.)(M. H. I. ILERGAVONIA. Nauis, ſub qua DERT. et ſignum incuſum DD. *Velazquez* Enſayo Tb. 11. fg. 6. p. 89. — Qui ſequitur a *Liebio* Goth. Num. p. 404. 405. ad *Dium* Macedoniae relatus eſt: AVGVSTVS CAESAR. Caput Auguſti nudum.)(C. VRMIVS. M. HERENNIVS II. VIR. QVINQ. in area C. I. A. D. Pallas ſtans d. pateram, ſ. haſtam. — Commemorat *Guſſeme* III. p. 34. et VI.

p.

p. 24. n. 6. Reccaredi Gothici regis numum: RECCAREDVS RE. Protome regis.)(DERTOSA IVSAS. Crux in ſubſtructione.

Des ex *de* et *as*, idem quod *bes*, nempe numus conſtans duabus ex triente partibus. vid. *Bes*.

DES. monetarii vitio loco AVG. in Æ I. Veſpaſiani et Domitiani. *Eckbel.* Cat. Muſ. Caeſ. II. p. 122.

DES. *Deſignatus.* COS. DES. *Conſul. Deſignatus*, h. e. antequam primum conſulatum iniuit. Ita occurrit: M. AGRIPPA L. F. COS. DES. *M. Agrippa.* — C. CAES. COS. DES. *Caius Caeſar.* — L. CAES. COS. DES. *Lucius Caeſar.* — CAESAR DOMITIAN. COS. DES. *Domitianus.* — COS. DES. IT. *Conſul Deſignatus Iterum* ſic *Claudius, Titus, Domitianus.* — COS. DES. IT. ET TER. *Conſul Deſignatus Iterum Et Tertium.* M. Antonius. — COS. ITER. ET TER. DES. *Conſul Iterum Et Tertium Deſignatus.* Auguſtus. — COS. DES II. *Conſul Deſignatus Secundum.* Domitianus. — CAES. AVG. F. DES. IMP. AVG. F. COS. DES. IT. *Caeſar Auguſti Filius Deſignatus Imperator, Auguſti Filius, Conſul Deſignatus Iterum.* Titus et Domitianus, Veſpaſiani filii. *Morell.* in Veſpaſ. Tb. 13. n. 17. 19. — AVRELIVS CAES. AVG. PII F. COS. DES. *M. Aurelius.* — COS. VII. DES. VIII. *al.* COS. VIII. DES VIIII. *Domitianus.* — GERMANICVS CAESAR TI. F. AVG. N. COS. DES. *Gernamicus.* — Q. DES. *Quaeſtor Deſignatus.* — TR. PL. DES. *Tribuni Plebis Deſignati.*

DES. *Deſpota.* ΘΕΟΤΟΣ ΒΗΘ. NICHF. DES. *Mater Dei Adiuua Niceporum Deſpotam.* AV. Nicephori. M. *Theup.* p. 381.

ΔΕC. Δεσπότης. *Dominus*, rei cuiuſque poſſeſſor. IѠ. ΔΕC. ΠΟΡΦΥΡ. B. Ioan. Comneni. *Band.* II. p. 756. — ΘΕΟΤΟC ΒΟΗΘ. PѠ. ΔΕS. n. Romani IV. Diogenis. *Eckhel.* Cat. II. 553.) *Band.* II. 749.

DE SARM. vel integre DE SARMATIS in n. M. Aurelii et Commodi. vid. DE praepoſitio.

A. E. S. C. combinatae litterae innuunt Δημαρχικὴν Ἐξουσίαν, *Tribunitiam Poteſtatem* et *Senatus Conſulto.* vid. A. E.

Deſiderius, Magnentii ac Decentii frater, vna cum hoc Caeſar eſt declaratus. A fratre Magnentio in furorem ex deſperatione conuerſo, dum morti proximus eſſet, vulnere vero conualeſcens, ſupplicem ſeſe exhibuit Conſtantio, veniamque obtinuit ao. Chr. 353. — Vnum Deſiderii numum aereum e *Strada* p. 189. exſcripſit *Mediobarbus* p. 485. item alterius partem e *Golzio*; vtrumque exhibent *Band.* II. p. 416.) *Guſſeme* III. p. 34. — I. DESID. N. C. Buſtum Deſiderii armatum d. haſtam, ſ. capiſtro equum retinens.)(MACCOMO. (*ſic*). Figura rupi inſidens, caput laeua ſuſtentans. — D. N. DESIDERIVS NOB. C. *Band.* ib.) *Golz.*

DESIG. *Deſignatus.* Qui in comitiis in annum ſequentem creati conſules, quaeſtores, aediles, dicebantur *Deſignati. Spanhem.* Pr. II. p. 153. Sic in numis legitur COS. DESIG. *Conſul Deſignatus*; e. c. M. AGRIPPA COS. DESIG. antequam primum conſulatum inibat M. Agrippa. — M. ANT. IMP. COS. ITER. DESIG. TERT. *al.* COS. DESIG. ITER. ET TERT. *al.* COS ITER ET. TERT. DESIG. *Conſul Iterum Et Tertium Deſignatus* M. Antonius. — TI. SEMPRON. GRACCVS IIIIVIR. Q. DESIG. Tiberius Sempronius Graccus Quatuoruir *Quaeſtor Deſignatus. Cim. Vind.* I. p. 48.

DESIGN. *Deſignatus.* Ita ſcriptum occurrit: M. ANT. IMP.

TER

TER. COS. DESIGN. TER. III. VIR. R. P. C. *M. Antonius*. — L. ATRATINVS COS. DESIGN. TER. *Lucius Atratinus Conſul Deſignatus Tertium*. — Q. VOCONIVS VITVLVS Q. DESIGN. *Quaeſtor Deſignatus*. — COS. II. DESIGN. III. *Conſul Secundum, Deſignatus Tertium*, Nerua. *Vaill*. Pr. II. 113.

DESIGNATO IMPERAT. Lituus, apex, tripus ſimpulum, retro ſceleton capitis bouini. ℞. Caracallae vid. DESTINATO IMPERAT.

DESIGNATVS OCTAVO. Victoria gradiens. n. Auguſti. *Guſſeme* I. p. 318. n. 95.

DESNOS loco HONOS errore monetarii ſcriptum in n. M. Aurelii apud *Froelich*. 4. Tent. p. 374. 375.

ΔЄCΠ. Δεσπότης, *Deſpota. Dominus*, nomen quod poſteriores Conſtantinopolitani Imperatores genere maluerunt. Graeca haec vox vi originis ſuae id ſignificat, quod Latinis *Herus*, et Gallis *Maitre*, ratione nimirum ad ſeruos ſiue miniſtros habita. Fere enim idem diſcrimen, quod Latini *Caeſaris* inter et *Auguſti* vocabula fecerant, obſeruarunt Graeci, ſic vt ΒΑCΙΛΕΥC reſponderet voci AVGVSTVS, et ΔЄCΠΟΤΗC idem eſſet quod CAESAR. Sic cum Nicephorus filium ſuum coronari ſollemniter curaſſet, noluit hic aliud quam Δεσπότης nomen ſibi tribui, patri Βασιλέως adpellationem ex veneratione relinquens. Factum autem illud eſt tunc ſtatim, cum Imperatores Graeci in Latinarum inſcriptionum vicem Graecis vterentur. Verum nec haec ratio placuit ſecutis Imperatoribus, vtpote qui Δεσπότου nomen praetulerunt nomini Βασιλέως, quod feciſſe videmus Conſtantinum, Michaelem Ducam, Nicephorum Botaniatem, Romanum, Diogenem, Comnenos, et quoſdam alios *Harduin*. Oper. p. 497.) *Spanh*. Pr. II. p. 487 ſq. — Quin et principes feminae, vt viros aemularentur, nomen ΔЄCΠΟΙΝΑ effinxerunt, quod patet adſciuiſſe ſibi Theodoram Theophili coniugem. *Iobert* dans la Science des Medailles I. p. 244. 245. Vocis Δεσπότου indices ſunt e. c. numi Ioan. Comneni, in quibus ΙΩ ΔЄCΠ. ΠΟΡΦ. *Band*. II. p. 756. — Manuelis Comneni: ΜΑΝΥΗΛ ΔЄCΠ. *al*. ΜΑΝΟΗΛ ΔЄC... *Band*. ib. 758.) *Ducang*. n. 18. 19. — Ducae: ΔЄCΠ. Ο ΔΟΚΑC. *Band*. II. 748. etc. — Poſtea *Deſpotae* adpellatio tranſlata ad praecipuae dignitatis proceres aulae Byzantinae. *Spanb*. Pr. II. 489.

DESPOIE in n. aureo inſcripto: STAVRACIS DESPOIЄ. Protome Stauracii cum ſtemmate crucigero, d. globum crucigerum. *Eckhel*. Cat. II. p. 547.) M. *Pembrok*. I. Tb. 35. fg. 2.

ΔЄCΠΟΤ. Δεσπότης. a) *Ioannes Comnenus*: ΙΩ. ΔЄCΠΟΤ. *al*. ΙΩ. ΔЄCΠΟΤ. ΠΟΡΦ. M. *Pembr*. I. Tb. 36. n. 7. *al*. ΙΩ. ΟЄCΠΟΤ. (*ſic*) ὁ ΠΟΡΦΥΡΟΓ. *al*. ΙΩ. ΔЄCΠΟΤ. ΤΩ ΠΟΡΦΥΡΟΓЄΝ. *al*. ΙΩ ΔЄCΠΟΤ. ΤΩ ΠΟΡΦΥΡΟΓЄΝΝ. *Band*. II. 756. 757. — b) *Manuel Comnenus*. ΜΑΝΟΗΛ ΔЄCΠΟΤ. *al*. ΜΑΝΥΗΛ ΔЄCΠΟΤ Ο ΠΟΡΦΥΡΟΓ. *Band*. II. 758.) *Ducang*. n. 14. 15. — c) *Andronicus*. ΑΝΔΡΟΝΙΚΟC ЄΝ Χ. ΔЄCΠΟΤ. ΠΟΛ. ΡΟΜ. *Andronicus In Chriſto Dominus Vrbis Romae*. — d) *Iſaacius Angelus*. ΙCΑΑΚΙΟC ΔЄCΠΟΤ. *al*. ΔЄCΠΟΤ. *Band*. II. 762.

ΔЄCΠΟΤΑ loco Δεσπότης. Sic ΜΑΝΟΗΛ ΔЄCΠΟΤΑ, *Manuel Comnenus* legitur in Æ. 3. apud *Bandur*. II. p. 758.

ΔЄCΠΟΤΗ. a) *Romanus* IV. *Diogenes*. ΘΗΚΟ. ΡΩΜΑΝΩ ΔЄCΠΟΤΗ ΤΩ ΔΙΟΓЄΝЄΙ in medio numo Æ. *Band*. II. 750. e *Ducangio*. — b) *Alexius Comnenus*. ΑΛЄΞΙΩ ΔЄCΠΟΤΗ ΤΩ ΚΟΜΝΗΝΩ. *Band*. II. 753 754. ex

ex *Ducang.* *al.* ΑΛΕΞΙΟ ΔΕCΠΟΤΗ *ibid.* *Spanb.* Pr. II. p. 487. — c) *Ioan.* *Comnenus.* ΙΩ. ΔΕCΠΟΤΗ. *Band.* II. 756.) *Beger.* Th. Br, — d) *Manuel Comnenus.* ΜΑΝΘΗΛ ΔΕCΠΟΤΗ etc. *Band.* II. p. 758. ex *Ducang.* — e) *Alexius.* II. *Comnenus.* ΑΛΕΞΙΩ ΔΕCΠΟΤΗ ΤΩ ΚΟΜ.... *Band.* II. 760.

ΔΕCΠΟΤΗC, *Deſpota.* v. gr. a) *Alexius Comnenus.* ΑΛΕΞΙC. *al.* ΑΛΕΞΙΟC ΔΕCΠΟΤΗC. *Band.* II. 754. — b) *Ioan.* *Comnenus.* ΙΩ. ΔΕCΠΟΤΗC ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝ. *Band.* II. 756. — c) *Manuel.* *Comnenus.* ΜΑΝΘΗΛ Δ ΕCΠΟΤΗC. *Band.* II. 758. ex *Ducang.* Muſ. *Pembr.* I. Tb. 36. n. 8. — *al.* ΜΑΝΘΗΛ ΔΕCΠΟΤΗC ΤΩ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΩ. *Band.* ib. — d) *Andronicus.* ΑΝΔΡΟΝΙΚΟC ΔΕCΠΟΤΗC. *Eckhel.* Cat. II. Tb. 2. n. 11. p. 556. — e) *Iſaac Angelus.* ΙCΑΑΚΙΟC ΔΕCΠΟΤΗC. *Band.* II. 762. ex *Ducang.*) *Eckhel.* Cat. II. p. 552. — f) *Alexius* III. *Angelus.* ΑΛΕΞΙΟC *al.* ΑΛΕΞΙΟC ΔΕCΠΟΤΗC. *Band.* II. 763.) *Beger.* Th. Br.) *Ducang.*

Δέσποινα, aut Δέσποινα γυνὴ dicitur apud Graecos, quemadmodum apud Romanos *Domina*, ſeu *Domina vxor.* *Spanbem.* Pr. II. 488. — ΘΕΟDORA DΕSPVNA, in n. Theodorae Theophili Imp. vxoris. *Band.* II. p. 720. ex *Ducangio.*

ΔΕCΠΟΙΝΑ CΩΖΟΙC, *Domina Serues.* Deipara relata ſtans manibus expanſis, in area ΜΡ ΘΥ. Μήτηρ Θεοῦ, *Mater Dei.* n. Conſtantini cognomento Monomachi. v. *Conſtantinus Monomachus.* Eadem Dei mater in aliis numis Θεοτόκος frequentiſſime adpellatur. — Δέσποινα apud ethnicos κατ' ἐξοχὴν Deorum mater nuncupata; hinc de Rhea viri docti illa interpretantur in antiquis lapidibus. Apud Arcades Δέσποινα dicta Cereris Neptuni filia, memorat *Pauſanias* Arcad. c. 36. eius Deae templum ἱερὸν τῆς Δεσποίνης. Aliis etiam profanarum gentium deabus, Iunoni, Iſidi, Cereri, Proſerpinae tributum id nominis; eodemque ornatae Auguſtorum matres et vxores, cum apud ethnicos, etiam apud Chriſtianos, exempla *Ducangius*, *Spanbemius*, *Bandurius*, aliique dabunt. *Zonaras* in vita Monomachi narrat, eum vbi Sclerenam concubinam in palatio recepit et iuſtae vxoris loco habuit, illud etiam addidiſſe, vt Δεσποίνης titulo inſigniret. At nulli profecto mortalium hic titulus vnquam melius fuit tributus quam virgini matri, quae rerum omnium δεσπότην peperit.

ΔΕCCΗΝΩΝ ΜΗΤΡΟΠ. legit *Patin.* Impp. p. 353. in Alexandri Seueri, quem *Triſtan.* II. p. 405. corrupte vulgauerat, eumque cuidam ciuitati ad Nili catarractas et ad Aethiopiae confinia poſitae tribuerat, cuius vnus *Ariſtides* Serm. ſacr. IV. p. 538. meminit ſub nomine Δέσσης. Cui vero *Spanbem.* Pr. I. p. 127. contradicit, non ad *Deſſam*, ſed rectius ad Ἔδεσσαν, *Edeſſam* Meſopotamiae vrbem referens *Triſtani* numum, in quo Iſis ſedens, d. ſiſtrum, adpoſito aſtro.

DESTINATO IMPERAT. Caput victimae, apex, lituus et capeduncula, quae ſigna ſunt auguratus et pontificatus, quibus ſacerdotiis Caracalla a patre collatis Caeſar declarabatur et ad *Imperium deſtinabatur.* Æ. Caracallae. *Guſſeme* II. p. 78. n. 26.) *Harduin.* Oper. p. 799.) *Mdb.* p. 284.) *M. Theup.* 220. *Vaill.* Pr. II. 243.

DESTINATO IMPERATORE. *al.* IMPERATORI. Inſtrumenta pontificalia. Æ. Caracallae, qui a patre Sept. Seuero factus pontifex, Auguſti exemplo apud *Dionem*, qui Caio et Lucio ſacerdotia contulit, cum eos Caeſares declaraſſet. *Guſſeme* ib. n. 25. et III. p. 34.) *Mdb.* ib.) *Vaill.* ib.

Deſul-

Deſultor in equo currente d. habenas, ſ. humero palmam geſtans ad memoriam ludorum Apollinarium ob equorum curſum ſpectat in n. Fam. Calpurniae, Liciniae ac Marciae. *Morell.* Fam. p. 62. 63. 64. 239. 267. 384. 460.) *Vaill.* Fam. — ſed d. flagrum, ſ. alterum equum ducens, pone quem corona et palmae ramus, victorum praemia. n. Fam. Calpurniae, Marciae ac Sepulliae. *Morell.* Fam. I. p. 62. 70. etc.) *Vaill.* Fam.

Deſultorii equi ſunt, per quos Circenſium miniſtri denuntiant exituros vt luciferi, quadam in aſtris ſimilitudine, praecurſorias velocitates imitari videntur. Binos autem trahebant equos deſultores et alternatim ex vno in alterum, mira celeritate, tranſultabant.

DETVLIT. vid. QVOD. V. M. S. EX EA P. Q. IS AD A. DETVLIT. Æ. Auguſti, prout apud *Harduin.* p. 701.

Deucalion et Pyrrha in arca cui inſiſtit auis, altera volat roſtro ramum; adſtant iterum eaedem figurae Deucalionis et Pyrrhae. n. Sept. Seueri, *it.* Macrini *it.* Philipp. Sen. vid. *Apamea* Phrygiae. — *Diluuium.*

DEVICT. *Deuictis.* DEVICT. GERM*anis* SIGNIS RECEPT*is.* S. C. Vir gradiens militari habitu, dextra ſcipionem, in cuius apice aquila. n. Germanici. *Oiſel.* Num. Sel. Tb. 25. fg. 12. p. 114.

Deuictae prouinciae in numis frequentiſſime ſedentes ac plorantes inducuntur; nam non ſolum apud Ebraeos, ceteroſque Orientis populos, ſedentes moerorem ſuum ſignificabant, verum et apud Graecos, Etruſcos atque alios, quod in Tomo III. Muſei Etruſci oſtendit *Gorius.*

ALAMANNIA DEVICTA. Victoria ſ. pede captiuum calcans, d. tropaeum, ſ. palmam. Æ 3. Criſpi. *Band.* II. 323.) *Eckhel.* Cat. II. p. 481.) *Mdb.* 471. — *it.* Æ. Conſtantini Iun. *Band.* II. 32. — *Al.* eiuſd. ſed Æ 3. *Band.* II. 334.) *Eckhel.* Cat. II. 485.) *Ducang.* Tb. 8.) *Mdb.* 475.

Raſche Lex. Num. T. II.

ALEMANNIA DEVICTA. Idem Victoriae captiuum calcantis typus. Æ 3. Criſpi. *Band.* II. p. 313.) *Guſſeme* II. p. 394. n. 1.

ARMENIA DEVICTA. Caput M. Antonii retro tiara Armenica. Æ. M. Antonii. N. *Arſchot.* Tb. 7. fg. 5.) *Froelich.* Not. Elem. Tb. 12. fg. 2.) *Guſſeme* I. p. 206. 271.) *Hard.* p. 697.) *Oiſel.* Num. Sel. Tb. 20. fg. 7. p. 94.) M. *Pembrok.* III. Tb. 22. fg. 10. — *Ead. epigr.* ſed Armenia ſedens, Æ. Traiani. *Mdb.* 162. — *Ead. inſcr.* ſed Armenia ſedens inter labarum et peltam. Æ. L. Veri. *Mdb.* p. 235.

IVDAEA DEVICTA. Mulier ſtans, manibus poſt terga reuinctis, palmae arbori adligata. N. Æ. Æ 1. Veſpaſiani. *Mdb.* p. 110. 111. 113.) *Morell.* in Veſpaſ. Tb. 5. fg. 3. p. 270. 286.) *Patin.* Sueton. p. 391.) *Vaill.* Pr. I. p. 31.

SARMATIA DEVICTA. Figura moeſta inſidens ſcuto oblongo, prope quod ſagitta fracta. N. Domitiani. N. *Arſchot.* Tb. 32. fg. 11.) *Mdb.* p. 129.) *Oiſel.* Num. Sel. Tb. 23. fg. 10. p. 105. — *Al.* ſed Victoria ſtans captiuum pede proterens, d. palmam, ſ. tropaeum. Æ. Æ 3. Conſtantini M. *Band.* II. p. 253. 280. 281. 299.) *Beger.* Th. Br.) *Ducang.* Tb. 2.) *Eckhel.* Cat. II. p. 476.) *Mdb.* p. 465.) *Oiſel.* Tb. 24. fg. 1. p. 106. — *Al.* ſed Victoria captiuum calcans, d. tropaeum, ſ. ramum palmae. Æ 3. Criſpi. *Band.* II. p. 318.

DEVICTIS GERMANIS SIGnis REceptis. Aquila legionaria inter

inter ſignum et vexillum militare. *AV.* Germanici, fide *Golzii* apud *Morell.* in Germanico Tb. 13. fg. 8.) *Guſſeme* III. p. 356. n. 14. ſed SIGNIS RECEPT*is* DEVICTIS GERM.

GOTHIS DEVICTIS. Victoria ſtans, d. ſertum, ſ. palmam. *Æ.* Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 45. fg. 15.

SARMATIS DEVICTIS. Victoria turrita d. lauream, ſ. palmam, pede captiuum calcans. *Æ* 3. Conſtant. M. *Band.* II. 281.) *Guſſeme* II. 306.

DEVICTO CAPTOQ. IVGVRTHA. Iugurtha ferme nudus armorum aceruo, lugubri habitu inſidens, atque adligatus columnae, in cuius ſummitate victoriola ſtat, d. coronam tenens; a tergo ſuccreſcit olea. *AR.* Mariae gentis, editus in ipſo titulo Numoph. *Burckhard.* I. et p. 43. n. 181. recenſitus.

DEVLT. *Deultum* in Thracia. COL. FL. PAC. DEVLT. *Colonia Flauia Pacifica Deultum.*

Deultum vrbs Thraciae, de qua *Ptolemaeus* L. III. c. 13. Δέυελτος Κολωνία. *Develtus colonia* in mediterraneis Thraciae ciuitatibus; pariter *Euſebius* L. V. Hiſt. Eccleſ. c. 19. Δέβελτος κολωνία τῆς Θεάκης; item *Plinius* L. IV. c. 18. *Deuelton*, quod nunc *Deultum.* vocatur. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 1083. — A Veſpaſiano ex veteranis deducta eſt *colonia*, quae de nomine gentis ſuae dicta eſt *Flauia*, et ob ſingularem erga deam Pacem eius cultum, cui templum Romae in quarta aedificauit regione vocata eſt *Pacenſis*, vel *Pacifera*, vt *Patinus* Impp. p. 301. interpretatur, vel *Pacifica*, vt *Triſtanus* II. p. 454. et alii eum ſecuti. — Vrbem reſtaurauit Baiaceth, Turcarum Imperator, dictaque eſt *Zagora.* — In numis ſcribitur C. F. P. D. ſiue COL. FL. PAC. DEVLT. *Colonia Flauia Pacenſis* (Pacifera, Pacifica) *Deultum.* — Numos percuſſit colonia Deultum

a) Traiano. 1. IMP. CAE. NER. TRA. AVG. GER. P. M. TR. P. COS. III. P. P. Caput Traiani laureatum.)(C. F. P. D. Caput bouis. *Æ* 3. *Guſſeme* III. p. 35. n. 1.) *Harduin.* Oper. p. 49.) M. *Theup.* p. 678.) *Vaill.* Col.

b) *Domnae.* 2. IVLIA AVGVSTA. Caput Iul. Domnae.)(COL. FL. PAC. DEVLT. Diana gradiens cum cane. *Æ* 2. *Froelich.* Adpend. II. nouis p. 59. n. 8.

c) *Carhcallae.* 3. IMP. M AVREL. ANTONINVS. Caput eius laur.)(COL. FL. PAC. DEVLT. Minerua, a Deultanis culta, ſtans, d. clipeo innixa, ſ. haſtam. *Æ* 3. *Guſſeme* ib. n. 2.) *Vaill.* Col. — 4. *Al.* ſed lupa praebens vbera Romulo et Remo, ſymbolum togatorum ciuium, etiam praeter veteranos milites in hancce coloniam miſſorum. *Æ* 2. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 1083.) *Guſſ.* ib.) *Harduin.* p. 49.) *Mdb.* p. 298.) *Patin.* Impp. p. 301.) *Vaill.* ib.

d) *Macrino.* 5. IMP. M. OPEL. MACRINVS AVG. Caput Macrini laur.)(COL. FL. PAC. DEVLT. Bacchus ſtans, d. cantharum, ſ. thyrſum pro pedibus panthera, ob vitium in illius agro abundantiam, ad Bacchi cultum in hac vrbe indicandum. *Æ* 2. *Guſſeme* n. 3.) *Vaill.* Col. — 6. IMP. M. OPEL. SEV. MACRINVS P. AV. Caput Macrini radiata corona cinctum.)(COL. FL. PAC. DEVLT. Silenus, Bacchi nutritius et paedagogus, in colonia ad vites conſeruandas veneratus, d. attollens, ſ. humero vtrem gerit hircinum. *Æ* 3. *Guſſeme* III. p. 36. n. 4.) *Vaill.* ib.) *Harduin.* Oper. p. 812. — 7. IMP. M. OPEL. SEV. MACRINVS AVG. Caput Macrini laur.)(COL. FL. PAC. DEVLT. Fortuna

tuna ſtolata ſtans cum calatho, d. temonem, ſ. cornucopiae; Deultani enim, vt et plurimi populi, Fortunam ſunt venerati. Æ 2. *Guſſeme* n. 6.) *Vaill.* ib. — 8. *Eadem* capitis, ſed radiati, epigraphe.)(COL. FL. PAC. DEVLT. Lupa cum gemellis etc. vt n. 4. Æ 2. *Guſſ.* n. 6.) *Harduin.* p. 50.) *Vaill.* ib.

e) *Diadumeniano.* 9. M. OPEL. ANTONINVS DIADV. C. Diadumeniani Caeſaris caput nudum.)(COL. FL. PAC. DEVLT. Iupiter ſedens, d. pateram, ſ. haſtam, pro pedibus aquila. Æ 2. *Eckbel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 67. n. 1.) *Froelich.* Adpend. II. nouis p. 61. n. 13. eundum Iouis ſedentis typum exhibet, ſed in antica: M. OPEL. ANTONIVS (*ſic*) DIADV. C. Verum in 4. Tent. p. 114. *Froelichius* typum edidit: Figura ſedens cum patera et haſta, abſque aquila; typus in Deultanorum numis inſolitus. — 10. *Alius*, ſed Fortuna ſtans cum attributis vt n. 7. Æ 2 et 3. *Guſſeme* n. 7.) *Vaill.* Col.

f) *Alexandro Seuero.* 11. IMP. C. M. AVR. SEV. ALEXANDER AVG. Caput eius laur.)(COL. FL. PAC. DEVLT. Hygia ſtans, ſerpentem ex patera paſcens. Æ 2. *Eckbel.* Cat. n. 2.) *Froelich.* 4. Tent. p. 115. — 12. *Al.* ſed genius mulier, calatho inſignis, ſtans ad aram accenſam ſacrificans, d. pateram, ſ. cornucopiae. Æ 3. *Guſſeme* n. 8.) *Mdb.* p. 325.) *Vaill.* Col.) *Patin.* Impp. cui Serapis cum modio in capite ſtans ante aram. — 13. IMP. C. M. AVR. SEV. ALEXAND. AVG. Caput idem laur.)(*Ead. epigr.* Mercurius ſtans cum ſtrophio, d. crumenam, ſ. caduceum. Æ 2. *Eckbel.* Cat. n. 3.) *Froelich.* 4. Tent. p. 116.) Muſ. *Theup.* p. 727. ſed IMP. C. M. AVR. ALEXAND. omiſſis SEV. et AVG. vocibus.) *Guſſeme* n. 10. — 14. *Al.* ſed mulier ſtans, d. pateram, ſ. cornucopiae. Æ 2. M. *Theup.* p. 727. — 15. *Al.* ſed Ceres ſtans, d. ſpicas, ſ. facem. Æ 2. *Froelich.* Adpend. II. nouis p. 62. n. 16. — 16. *Al.* ſed mulier ſtans, d. ramum, ſ. haſtam. Æ 2. *Eckbel.* Cat. n. 4. — 17. *Al.* ſed Diana venatricia habitu in colonia culta, ſuccincta gradiens, d. ſagittam e pharetra depromit, comite cane venatico. Æ 2. *Eckbel.* ib. n. 5.) *Guſſeme* n. 8.) *Harduin.* p. 50.) *Vaill.* Col. — 18. *Ead.* capitis epigr.)(C. F. P. D. Aeſculapius ſtans cum baculo, cui ſerpens inuolutus. *Guſſeme* n. 11. — 19. IMP. C. M. AVR. SE. ALEXAND. AVG. Caput laur.)(COL. FL. PAC. DEVLT. Fortunae ſtantis typus. Æ 2. *Guſſ.* n 8) *Vaill.* ib. — 20. IMP. C. M. AVR. SEV. ALEXAND. Caput laur.)(COL. FL. PAC. DEVLT. Aquila ſupra aram alis expanſis, in cuius roſtro corona, hinc et inde ſignum militare, ad originem coloniae arguendam. Æ 3. *Guſſ.* n. 8) M. *Theup.* p. 727. — 21. IMP. CAES. SEV. ALEXANDER AVG. Caput laur.)(*Ead. epigr.* Charites, tres figurae muliebres nudae ſeſe amplectentes, in Deultana colonia, vt et in aliis Thraciae vrbibus cultae. Æ 2. *Guſſ.* n. 7. *Vaill.* Col.

g) *Mamaeae.* 22. IVLIA MAMAEA. Huius caput.)(COL. FL. PAC. DEVLT. Ceres ſtans, d. ſpicas, ſ. facem. Æ 2. *Froelich.* Adpend. II. nouis p. 62. n. 18. — 23. IVLIA MAMAEA AVG. Caput eius.)(*Ead. epigr.* Mulier ſt. d. ſpicas, ſ. haſtam. Æ 2. *Eckbel.* Cat. n. 6. — 24. *Al.* ſed Fortuna ſtans. Æ 2. *Guſſeme* n. 12.) *Mdb.* p. 327.) *Spanhem.* Pr. p. 769. ed. pr.) *Vaill.* Col. — 25. *Al.* ſed Salus ſtans, ſ. pateram, ex qua d. anguem paſcit. Æ 2. *Guſſ.* n. 13.) M. *Theup.* p. 730. — 26. *Alius*, ſed aquila baſi inſiſtens coronam roſtro tenens, hinc et inde ſignum militare, in quorum altero in-

inſculptum aſtrum. Æ 2. *Eckhel.* Cat. n. 7.) *Froelich.* 4. Tent. p. 117. — 27. *Al.* ſed Diana Venatrix cum cane. Æ 2. *Harduin.* p. 50.) *Patin.* p. 343.) *Vaill.* ib.) *Guſſeme.* n. 12. cum *Mediobarbo* p. 327. IVLIA MAMMAEA (*ſic*) AVGVSTA.

h) *Maximino.* 28. IMP. MAXIMINVS AVG. Caput laureat.)(C. F. P. D. Aeſculapius ſtans, d. baculum cum ſerpente, ſ. . . . Æ 4. *Guſſeme* n. 14.) M. *Theup.* p. 731. — 29. IMP. C. MAXIMINVS AVG. Idem laur. caput.)(C. F. P. D. Delphinus. Æ 3. *Guſſ.* ib.) *Harduin.* p. 49.) *Vaill.* Col. — 30. IMP. MAXIMINVS PIVS AVG. Caput eius laur.)(COL. FL. PAC. DEVLT. Mulier veſte talari ſtans ante aram, d. pateram, ſ. cornucopiae. Æ 2. Rrr. *Eckhel.* Cat. n. 8.) *Froelich.* Adpend. II. nouis Tb. 1. fg. 7. p. 63.

i) *Maximo.* — 31. C. IVL. VERVS MAXIMVS CES. (*ſic*) Caput Maximi nudum.)(COL. FL. PAC. DEVLT. Silenus ſtans, d. elata, ſ. vtrem ſupra humerum. Æ 3. *Eckhel.* Num. Vet. p. 57. — 32. IMP. IVL. VER. MAXIMVS CAES, Caput nudum.)(*Ead. epigr.* Apollo nudus, d. ramum ſuper aram accenſam porrendens, ſ. citharam tripodi inſiſtentem tenens; qui typus Apollinis ſui cultum in hac colonia indicat. Æ 3. *Guſſeme* n. 15.) *Harduin.* p. 50.) *Mdb.* p. 330.) *Patin.* p. 358.) *Triſtan.* II. p. 454.) *Vaill.* Col. — 33. *Al.* ſed mulier ſtans d. temonem, ſ. cornucopiae. Æ 2. *Eckhel.* Cat. n. 9. — 34. *Al.* ſed genius ſtans ad aram, d. pateram, ſ. cornuc. Æ 2. Rrr. *Guſſ.* n. 15.) *Vaill.* ib.

k) *Gordiano Pio.* 35. IMP. GORDIANVS PIVS AVG. Caput eius laureat.)(COL. FL. PAC. DEVLT. Nemeſis ſtans, d. bilancem, ſ. flagellum, pro pedibus rota. Æ 2. *Eckhel.* Cat. n. 10.) *Froelich.* 4 Tent. p. 120. — 36. IMP. GORDIANVS PIVS FE. AVG. Caput laureat.)(COL. FL. DEVLT. (*ſic* omiſſa PAC dictione) Bacchus ſtans d. cantharum, ſ. thyrſum, ad pedes tigris. Æ 2 vel 3. *Froelich.* Adpend. II. nouis p. 65. n. 26.) — 37. *Eadem* capitis, ſed radiati, epigr.)(COL. FL. PAC. DEVLT. Lupa gemellos lactans. Æ 2. *Eckhel.* Cat. n. 11.) *Froelich.* 4. Tent. p. 121.) *Hantbaler.* Exercit.) *Harduin.* p. 50. — 38 . . . . . GOR*dianus* PIVS FEL. AV. Caput eiuſdem laur.)(COL. FL. *Pac.* *De*VLT. eroſa eſt epigraphe. Iupiter ſedens, d. pateram, ſ. haſtam, ad pedes aquila. Æ 2. *Froelich.* Adpend. II. nouis p. 65. n. 25. — 39 40. IMP. GORDIANVS PIVS FEL. AVG. Caput laur.)(COL. FL. PAC. DEVLT. Aeſculapius d. innixus baculo, cui ſerpens inuolutus. Æ 2 et 3. *Guſſeme* III. p. 37. n. 17.) *Mdb.* p. 341.) *Vaill.* Col. — 41. *Al.* ſed figura nuda ſtans, d. pateram, ſ. haſtam. Æ 3. *Guſſ.* ib.) Muſ. *Theup.* p. 735. — 42. *Al.* ſimilis, ſed d. ramum, ſ. haſtam. Æ 3. M. *Theup.* ib. — 43. IMP. C. M. ANT. GORDIANVS AVG. Caput laur.)(*Ead. epigr.* COL. FL. PAC. DEVLT. Vir nudus gradiens, d. extenſa. M. *Theup.* p. 736. — 44. *Al.* ſed fluuii duo decumbentes ad ſitum vrbis docendum, alter quidem barbatus, d. arundinem, ſ. cornucopiae, vrnae aquas vomenti innixo; alter autem muliebri effigie, d. etiam arundinem, laeuo cubito pariter innixo; ante figuram prioris nauis cum velo, nauigabilem eſſe fluuium Panyſum denotans; cornucopiae arguit abundantiam vrbis ex nauigatione. Æ 2. *Guſſeme* n. 16.) *Vaill.* Col. — 45. *Al.* ſed Apollo ſtans nudus, d. laurum, ſ. lyram tripodi ſuperpoſitam, pro pedibus ara luculenta. Æ 3. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib. — 46 . . . . . Caput, vt videtur, eiuſdem Gordiani.)(C. F. P. D. Teleſphorus

tus ſtans. Æ 3. *Eckhel.* Cat. n. 12.

l) *Tranquillinae.* 47. SABINIA TRANQVILLINA AVG. Huius caput.)(COL. FL. PAC. DEVLT. Pallas ſtans, d. clipeo innixa, ſ. haſtam. Æ 3. *Guſſeme* n. 18.) *Vaill.* Col.) Muſ. *Theup.* p. 738. ſed SAB. etc. — 48. *Al.* ſed aquila cippo impoſita inter duo ſigna militaria. Æ 3. Rrr. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib. — 49. SAB. TRANQVILLINA AVG. Huius caput.)(COL. FL. PAC. DEVLT. Aquila alis expanſis. Æ 2. *Guſſ.* n. 19.) M. *Theup.* p. 739.

m) *Philippo Seniori.* 50. IMP. M. IVL. PHILIPPVS AVG. Caput Phil. patris laureatum.)(COL. FL. PAC. DEVLT. Aeſculapius cum baculo ſolito. Æ 3. *Guſſ.* n. 20.) *Mdb.* p. 347.) *Vaill.* Col. — 51. *Al.* ſed Cybele, ſui cultum in colonia Deultana denotans, turrito capite ſedens, d. pateram, ſ. tympanum, hinc et inde pro pedibus leo. Æ 3. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib. — 52. *Al.* ſed C. F. P. D. Leo gradiens. An Matri Magnae ſacer; an ſymbolum coloniae ob abundantiam leonum in Thracia; an inſigne legionis IV. Flauiae? Æ 3. *Guſſ.* n. 21.) *Hard.* p. 49.) *Vaill.* Col.

n) *Otaciliae.* 53. M. OTAC. SEVERA AVG. Huius caput.)(COL. FL. PAC. DEVLT. Hygia ſtans, d. ſerpentem, ſ. pateram, e qua ſerpens depaſcitur. Æ 2. *Guſſeme* n. 22.) *Harduin.* p. 49.) *Vaill.* Col.

o) *Philippo Iuniori.* 54. M. IVL. PHILIPPVS CAES. Caput eius laur.)(C. F. P. D. Leo. Æ 3. *Guſſeme* n. 23.) *Hard.* p. 49.) *Vaill.* Col. — 55. *Ead.* capitis, ſed radiati, epigraphe.)(COL. FL. P...... Mulier ſtans, d. extenſa, ſ. facem oblongam. Æ 2. M. *Theup.* in Addend. p. 1309.

DEVM loco *Deorum*, vid. MATER DEVM, ita dicta Cybele et ex arrogantia Iulia Domna, Seueri coniux. In omnibus, quos collectores cum hac inſcriptione protulerunt, numis Cybele, vt aetatem condecet, ſedens repraeſentatur; ſtans vero in denario ſingularis raritatis apud *Khell.* Suppl. p. 115. — In *al.* Cybele itidem ſtans c. epigr. MATRI DEVM. *ibid.*

Deunx, vndecim vnciae, quaſi dicas, *deeſt vncia*, quod verum huius nominis etymon eſt; in cimeliis autem nondum obſeruatus eſt *deunx*.

Deus. Caeca paganorum antiquitas quos deos coluit, in *deos maiorum gentium*, qui fuerunt et *conſentes* et *ſelecti*, diſtribuit, et in *deos minorum gentium*, quibus in primis indigetes adnumerantur. *Conſentium*, quibus velut conſiliariis in maximis rebus agendis vſus ſit Iupiter, nomina *Ennius* hoc diſticho complexus eſt:

Iuno, Veſta, Minerua, Ceres, Diana, Venus, Mars,
Mercurius, Iouis, Neptunus, Vulcanus, Apollo.

Praeter hos alii octo adducuntur, qui cum conſentibus *ſelecti* adpellabantur, propter maiores in mundo adminiſtrationes, vel quod populis magnis innotuiſſent, maiorque illis cultus exhiberetur. Sunt autem *ſelecti dii* hi: Ianus, Saturnus, Genius, Rhea, Pluto, Sol, Liber pater, Luna. Erant etiam praeter hos conſentes et ſelectos, qui ex hominibus in deos relati ſunt, quippe communi nomine *Indigetes* dicuntur, quorum maximus eſt numerus, ſed ipſi gentiles eos enumerando non conſentiunt. *Semones* dicuntur, quaſi ſemi-homines, quod pluribus docet *Lipſius* antiq. lect. L. II, c. 18. „Semones dici voluerunt, quos nec coelo adſcriberent, ob meriti paupertatem;

nec terrenos eos deputare vellent, pro gratiae veneratione. — Nomina deorum gentilium in Conſtantinorum numis ſunt rariſſima. *Mediobarbus* ne vnicum quidem vulgauit. — A loco non raro denominabantur dii, vnde in numis Heliopolitanis I. O. M. H. *Ioui Optimo Maximo Heliopolitano*, vbi Iupiter ab incolis Heliopolis vrbis dictus eſt Heliopolitanus. — Corinthii forſan Graeco more Imperatoribus adulantes, eorum geſta ſub deorum ſuorum ſimulacris repraeſentarunt, nihil enim fruſtra in numis percuſſum eſt. Sic Aurelius ſub Neptuni figura in quadrigis exhibetur, d. vt Neptunus tridentem, ſ. vt Imperator victoriolam gerens. — Permulti Syriae regum numi Iouis, Apollinis, aliorumque numinum effigiem exhibent. Tanta etiam regum Syriae erat arrogantia, vt ſe *Deos* in numis adpellarent. Conf. *Galland.* Diction. voce *Deus*.) *Spanhem.* Pr. I. diſſ. 7.

Adulationis genus admodum erat ſollemne populo Romano, vt Imperatoribus ſuis atque Auguſtis, figuras et titulos tribuerent, diis, quos adorabant, proprios. Vnde in antiquis monumentis ac numis, in primis Auguſti, Antonini Pii, Commodi, et aliorum obuiae inſcriptiones: APOLLINI AVGVSTO. — IOVI AVGVSTO. — HERCVLI ROMANO AVGVSTO. — HERCVLI COMMODIANO. — IOVIO GALERIO; pariter Diocletianus: IOVIVS DIOCLETIANVS; et Maximianus: MAXIMIANVS HERCVLEVS. Frequentes etiam in iiſdem numis vel IVNO, vel CERES, vel VENVS AVGVSTA cum dearum nempe habitu et Auguſtarum effigie; vt praeterea in earundem ſtatuis licet paſſim intueri, immo in ſelectis quibuſdam numis ΛΙΒΙΑΝ ΗΡΑΝ, *Liuiam Iunonem;* ΙΟΥΛΙΑΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ, *Iuliam*, Auguſti nempe filiam, *Venerem;* ac in inſcriptione apud *Sponium* ΣΑΒΙΝΑΝ ΝΕΑΝ ΔΗΜΗΤΡΑ, *Sabinam Iuniorem Cererem*, Hadriani coniugem.

Diis viciſſim ac deabus indita virorum ac mulierum cognomina, vt IOVIS AGAMEMNONIS Spartae; STRATONICIDIS VENERIS apud Smyrnaeos in marmoribus.

DEVS ADIVTA ROMANIS. Crux inſiſtens gradibus. Æ. max. mod. Heraclii et Heraclii Conſtantini filii. *Cim. Vindob.* I. p. 46.) *Ducang.* Tb. 33.) *Band.* II. p. 684.) *Eckhel.* Cat. II. 542.) *Mdb.* 584. — *Al.* ſed Æ 2. Heraclii et filii. *Band.* II 681. 686. ex *Ducang.* — *Al.* ſed Æ. max. mod. Conſtantis II. *Eckhel.* Cat. 543.) *Guſſeme* III. p. 37.

Deus Dei Filius. Nero adpellatus eſſe voluit a Claudio adoptatus: ΚΑΙΣΑΡ ΘΕΟΣ ΘΕΟΥ ΥΙΟΣ. *Spanhem.* Pr. II. diſſ. 12.

Deus Dominus. Dei titulum cum illo Domini coniunctum in Cari atque Aureliani numis adulatio inſcripſit, quaſue adpellationes viuentibus adhuc datas fuiſſe putat *Spanhemius*. vid. DEO ET DOMINO etc.

Deuſo vel *Deuſona* oppidum aut caſtellum Germaniae in Francorum finibus vltra Rhenum. Plerique *Duiz* oppidulum eſſe prope Coloniam putant. Deuſonis meminit *Hieronymus* ad Chronicum *Euſebii*, atque ad annum 376. „Saxones, inquit, caeſi Deuſone in regione Francorum. — Templum ibi erat celebre Herculi dicatum, dicto propterea HERC. DEVSONIENSI in Poſtumi numis, qui templum quatuor columnarum effingi curauit cum gradibus; in cuius aditu ſtat Hercules ille nudus, d. clauam tenet humo nixam, ſ. leonis exuuias, forte ob deuictos, vel ad foedus et amicitiam compulſos Francos trans Rhenum habitantes. Æ. Poſtumi. Num. *Arſchot.* a *Rubenio* et *Begero* illuſtr. Tb. 61.) *Band.* I. p. 291.

p. 291.) *Guſſeme* III. p. 37. 38.) *Harduin.* Oper. p. 50.) *Patin.* Impp. p. 420.) *Triſtan.* III. p. 145.) *Vaill.* Pr. III. p. 4. vid. HERC. *al.* HERCVLI DEVSONIENSI, iuncta voce, non duabus DEVS ONIENSIS, vt exiſtimat *Golzius* in Theſ. rei antiquariae. Conf. *Oiſel.* Num. Sel. p. 238. ad Tb. 44. fg. 10.

Dextans, decem aſſis partes, ſiue decem vnciae, ex *de* et *ſextans*, qui duarum vnciarum eſt, ita vt ſex ſextantes aſſem faciant, cui cum vnus deeſt, remanent ſextantes quinque, qui vncias efficiunt decem, diciturque proinde *dextans*, quaſi *deſextans*, id eſt, cui deeſt ſextans, quo minus as integer ſit; quae vero moneta in cimeliis nondum obſeruata fuit.

Δ. ΕΞ. Δημαρχικῆς ᾿Εξουσίας, *Tribunitia Poteſtate.*

ΔΕΞΙΑ. vid. *Meſſene* Peloponneſi.

ΔΕΞΙΚΡΑΤΗΣ magiſtratus nomen in n. Rhodiorum.

Dexter in numis locus inferior, potior ſiniſter, vt cenſet *Harduin.* Oper. p. 443. cui haud alia quaerenda cauſa eius rei videtur, quam quod ita fieri ars pigendi poſtulat; nempe vt is, qui prior eſt ac nobilior, maxima ſui parte conſpiciendum ſe praebeat; qui inferior, minus adpareat. Atqui cum in numo vno Auguſti duo dextras iungunt, qui ſiniſter eſt, ille profecto totam exhibet anteriorem ſui partem conſpiciendam; qui dexter, obuertens ſe in ſiniſtrum latus, magnam ſui partem occultat. Sic in n. Maximiani, VOTIS X inſcripto, ſtant Auguſti duo pateram vnam interſam ambo dextra tenent ſuper aram; qui dexter eſt laeua fulmen tenet, ſymbolum Iouis et Iouii Diocletiani; qui ſiniſter bacillum imperatorium: Eſt autem, qui ſiniſter eſt, potior, ſcilicet Maximianus. Pariter in numo Traiani a Nerua adoptati, Nerua ſiniſtram numi aream occupat togatus, Traianus paludatus cum haſta pura dextram, quoniam dextras cum ambo iungunt, Nerua Traiani pater magis eſt in eo numo conſpicuus; Traiano fere, vt dextram cum Neruae dextra conſerat, terga monſtrante.

Dextra manus ſigno militari ſuperimpoſita, ex ritu, quo dextrae ad abſentes legiones et exercitus fuere miſſae, velut praeſens fidei, hoſpitii et concordiae teſſera, de quo *Tacitus* Hiſtor. L. I. „Miſerat ciuitas Lingonum vetere inſtituto dona legionibus, *dextras* hoſpitii inſigne; et alibi: „Centurionemque Siſennam *dextras* concordiae inſignia, Syriaci exercitus nomine ad praetorianos ferentem, variis artibus adgreſſus eſt; probe hoc obſeruante *Spanhemio.* Pr. I. diſſ. 2. p. 119. — Sic *dextrae*, ſeu manus legionariae perticis ſunt impoſitae cohortium ſignis in n. coloniae Caeſareae Auguſtae, quae Salduba primum, apud *Angelon.* p. 37. edit. ſecundae a *Bellono.*) *Mdb.* p. 79.) *Occonem* edit. vlt. p. 104.) *Morell.* Fam. Licinia Tb. 3. Litt. C. D. *et* in Caligula Tb. 4. fgg. 12. 13. p. 656.) *Patin.* Impp. p. 92. 142.) *Spanb.* l. c. p. 120. vbi tamen ſculptoris incuria, non ſolum facies Caligulae, ſed et litterae C. C. A. LICINIANO ET GERMANO II. VIRIS inuerſo ordine conſpiciuntur.) *Vaill.* Col. I. p. 148.

Dextra manus ceſtu armata inter quatuor globulos in quadratum diſpoſitos. Triens Tudertinorum. Conf. Epiſtola de num. aer. vncial. Tb. 1. fg. 3. p. 24. — Dextrae manus vola cum tribus globis, nota quadrantis. *Ibid.* Tb. 4. fgg. 1. 3. p. 28. — *Al.* ſed hinc tres globuli, inde adpoſita claua. *ib.* Tb. 4. fg. 2. — *Al.* ſed vncus loco clauae. *ibid.* Tb. 5. fg. 1. p. 29.

Dextra manus e nubibus. n. Conſtantini M. — ſed tenet crucem, *al.* coronam. n. Arcadii, Eudociae vxoris, Pulcheriae, Manuelis Comneni.

Dextra manus elata in Auguſti numo apud *Triſtan.* I. p. 89. datam ab Aſiaticis fidem Auguſto denotat, et his ab Auguſto. *Harduin.* Oper. p. 699. — Vel in hoſpitii memoriam manus addita imagini Auguſti ab aliqua colonia, vel in fidei procul dubio ſymbolum. *Spanh.* Pr. I. p. 163.

Dextra ſe antiqui venerabantur, et per dextram iurabant, tanquam fidei ſedem, virtutis miniſtram. Numa, Romanorum rex, Flamines manibus inuolutis ad digitos vſque, rem facere voluit diuinam, ſignificans, foedera eſſe ſeruanda, ac eius ſedem in dextris eſſe ſacratam. Meminit *Aen. Vicus* in Iulio: „Dextram deae Fidei eſſe conſecratam, aurem Memoriae, frontem Genio, digitos Mineruae, genua Miſericordiae. *Seruius* in Aeneid. L I. „Iungere dextras fuit maiorum ſalutatio, cuius cauſam dicit *Varro* Callimachum ſecutus adſerens, omnem eorum honorem dextrae conſtituiſſe virtute, ob quam has ſe venerabantur corporis parte.

Dextrae iunctae apud priſcos ſymbolum concordiae et fidei commune, quod ex *Virgilii* inter alia planum redditur Aen. VIII. vſ. 150.

Accipe, daque fidem.

Et Aen. XI. vſ. 165.

Iunximus hoſpitio dextras.

Item alibi:

En dextra fideſque.

Hocque *Ouidii* Epiſt. 2. vſ. 31.

Commiſſaque dextera dextrae.

Iſtoque *Plinii* L. IX. c. 45. „Ineſt et aliis partibus quaedam religio, ſicut dextra oſculis auerſa adpetitur, in fide porrigitur. Iſte dextras iungendi mos a Perſis dimanaſſe videtur, cum ea res apud eos pro firmiſſima fide haberetur, vt narrat *Diodorus* L. VI. in Hiſtoria Philippi. — Eodem inde ſymbolo implicatae vtriuſque dextrae concordia et fides indicatur vel coniugum, vel collegarum, vel exercituum pariter ac foederatorum, vt loquitur *Tacitus Annal.* L. XII. „Mos eſt regibus, quibus in ſocietatem coeant, implicare dextras; qua de re *Liuius:* Dextra data fidem futurae amicitiae ſanxerunt. — In numis notandum, dextras inuicem vbique iungi, laeuas vero numquam.

Dextrae duae iunctae in n. Alexandriae Aegypti, Aſpendi, Cotiaei Paeſti.

— — Traiani et Hadriani. v. ADOPTIO.

— — Valeriani et Gallieni. v. AETERNITAS.

— — Balbini et Pupieni. v. AMOR MVTVVS AVGG.

— — Auguſti et M. Antonii cum epigr. ANTONIVS IMP.

— — Pupieni et Balbini. v. CARITAS MVTVA AVGG.

— — Criſpinae; *it.* Herennii; *it.* Gallieni. v. CONCORDIA.

— — Balbini et Pupieni. v. CONCORDIA AVGG. *Pariter* Aemiliani, Treboniani et Voluſiani: *it.* Tetrici.

— — Macrini. v. CONCORDIA EXERCITVVM.

— — Neruae. v. CONCORDIAE EXERCITVVM.

Dextrae

Dextrae duae iunctae Marii; *it.* Aureoli. v. CONCORDIA MILIT. *al.* MILITVM.

— — M. Antonii; *it.* Vitellii. v. FIDES EXERCITVVM. Idem Vitellii numus a Traiano reſtitutus. *Vaill.* Pr. II. p. 115.

— — Balbini et Pupieni. v. FIDES MVTVA AVGG.

— — Iul. Caeſaris: *it.* Aemiliae gentis. v. L. AEMILIVS BVCA IIII.VIR.

— — Imperatoris et Senatus. n. Balbini; *it.* Pupieni. v. PATRES SENATVS.

— — Balbini et Pupieni. v. PIETAS MVTVA AVGG.

— — Traiani c. epigr. TRIBVNITIA POTESTAS.

— — Seueri et Caracallae. v. VICTORIA AVGG.

— — in familiarum numis, caduceum alatum tenentes, concordiam indicant modo inter triumuiros reipubl. conſtituendae, modo Caeſaris et Auguſti cum ſenatu, modo fratrum; illae caduceum tenent, ex ea felicitatem vt indicent, in denariis g. Aeliae, Aemiliae, Anniae, Claudiae, Iuniae, Liuineiae, Mummiae, Muſſidiae, Semproniae, Siliae, Statiliae, Vibiae, aliarum. *Similiter* complectuntur duae dextrae caduceum ad concordiam arguendam in n. Impp. Iul. Caeſaris, Auguſti, M. Antonii, Lepidi, Veſpaſiani, Titi, Domitiani, Neruae, Antonini Pii, M. Aurelii. *Item* tenetur caduceus a duabus dextris in n. Amorii Phrygiae, Commagenes Syriae etc.

— — coniunctae tenent caduceum medium inter binas ſpicas. AV. AR. Æ. Antononi Pii: — idem typus cum epigr. FIDES PVBLICA. n. Titi.

Dextrae duae iunctae ſed caduceum inter quatuor ſpicus ſtringunt. AR. Domitiani.

— — ſed caduceum medium inter ſpicas et papauera. n. Caniniae gentis, Galbae Imp.

— — ſe iungentes caduceo, ſpicis et papaueribus intermediis, c. epigr. FIDES PVBL. n. Veſpaſiani.

— — ſed cum caduceo et duobus c. c. et inſcr. PAX. n. Auguſti.

— — ſed duas tenent ſpicas, intermedio papauere. AR. Claudii.

— — aquilam legionariam ſuſtinent cum epigr. FIDES LEG. n. Albini.

— — ſed epigraphe eſt: FIDES MILITVM. — *alia:* PRINCEPS IVVENTVTIS. n. Domitiani.

— — ſed aliud ſignum militare tenent. n. M. Aurel. *it.* L. Veri. v. CONCORD. EXERC. *al.* EXERCIT.

— — ſed ſignum militare nauis prorae infixum. n. M. Antonii, Veſpaſiani, Domitiani, Neruae, Traiani, M. Aurelii, Commodi. v. CONCORDIA EXERCITVVM.

— — ſed tropaeo intermedio. n. Neruae. *ibid.*

— — ſed intermedio aſtro. n. Elagabali. v. CONCORDIA EXERCITVS.

Dextrae tres ſe iungentes n. Antonini.

— — ſed cum epigr. CONCORDIA AVGG. n. Saloninae, Valeriani Iun.

Dextrae tres ſed caduceo intermedio, hinc inde alia ſigna. n. Auguſti.

— — complectentes caduceum et faſcem c. epigr. SALVS GENERIS HVMANI. n. Triumuirorum M. Antonii, Auguſti et Lepidi.

Dextris ſuſtinent duae Victoriae clipeum. n. Valeriani Senioris, Claudii Gothici. v. VOTA ORBIS.

— — ſed in clipeo ſcriptum: VOT. X. MVLT. XV. n. Conſtantis. v. OB VICTORIAM TRIVMPHALEM.

— — Roma antiqua ſedens, inde noua pedem naui imponens, ambae clipeum, in quo VOT. XXX. MVLT. XXXX. n. Conſtantii. v. GLORIA REIPVBLICAE.

Dextris ſuſtinent globum Valerianus et Gallienus. n. Valer. Sen. v. VICTORIA AVGVSTORVM.

— — ſed globo ſuperpoſita eſt victoriola. n. Licin. Sen. v. CONCORDIA AVGG. DD. NN. AET. — *al.* Conſtantii Chlori. v. CONCORDIA AVGG. ET CAESS.

— — ſed globum ſuperuolitat Victoria cum corona in vtraque manu. n. Diocletiani. v. CONCORDIAE AVGG. NN.

— — ſed Imperatores duo habitu auguſtali in ſolio imperatorio ſedentes; a tergo ſolii adeſt Victoria, aut forſan angelus tutelaris alis expanſis, Imperatores quaſi protegens. n. Conſtantini Iun. Idem ſchema ſaepius in numis poſteriorum Impp. occurrit. v. VICTORIA AVGG.

— — ſed orbi terrarum victoriola inſiſtit, quem Maximianus Imp. et Iupiter vel Hercules tenent. n. Maximiani c. epigr. CONCORDIA MILITVM.

Dextris admotis ſuſtinent Victoria et Libertas erectum tropaeum. n. Magnentii. v. VICTORIA AVG. LIB. ROMANOR.

Dextras ſibi iungunt pro concordiae coniugalis ſymbolo in complurimis veterum numiſmatibus Imperator et Auguſta, quo argumento fidem dextris tutandam et ſacratam eſſe ſignificabant, quod et dextra dextrae iuncta denarium efficit numerum, qui ſacratiſſimus, vt refert *Gyraldus*. Sic in ſignum coniugalis concordiae.

Dextras iungunt Domitianus togatus cum Domitia vxore. n. Pergamenor.

— — Antoninus Pius cum Fauſtina coniuge. v. CONCORDIAE. — *Al.* ſed infra hos medii ſtantes M. Aurelius et Fauſtina Iun. duae minores figurae, item dextram ſibi iungentes ſuper aram intermediam. v. CONCORDIAE.

— — M. Aurelius et Fauſtina Iun. intermedia figura muliebri. v. VOTA PVBLICA. — Iidem dextras iungentes, ſed infra Commodus et Criſpina dextras dant ſuper accenſam aram. n. Commodi. v. CONCORDIAE.

— — Commodus et Criſpina pro matrimonio contrahendo. v. VOTA PVBLICA.

— — duae figurae, alia figura intermedia. n. Iul. Domnae. v. CONCOR....

— — Caracalla et Plautilla. n. Byzantii, Hierapolis, Tarſi. vid. CONCORDIA FELIX. — CONCORDIAE AETERNAE. — PROPAGO IMPERII.

Dextras

Dextras iungunt Elagabalus et Iulia Paula. v. CONCORDIA. — *Al.* ſed Concordia ipſa intermedia. n. Perinthi. vid. CONCORDIA AETERNA.

— — Idem Elagabalus cum Aquilia Seuera, ſed aſtro intermedio. v. CONCORDIA. — *Al.* ſed intermedia figura tertia. v. CONCORDIA AETERNA.

— — Idem Elagabalus cum Annia Fauſtina, intermedio itidem aſtro. v. CONCORDIA.

— — Alexander Seuerus cum Orbiana. v. CONCORDIA AVGVSTORVM.

— — Gordianus cum Tranquillina n. Tarſi. vid. CONCORDIA AVG *al.* AVGG. *al.* AVGVSTORVM. — *Al.* ſed ara intermedia. n. Antiochiae Piſidiae.

— — Gallienus cum Salonina. v. CONCORDIA AVGG.

— — Aurelianus cum Seuerina. v. *ibid.* — *Al.* ſed capite Solis intermedio. *ibid.*

— — Germanicus et Druſus togati ſtantes ad aram, adſcribitur in imo IVNCTIO. *Morell.* Impp. I p. 609.

— — Traianus et Hadrianus ſtantes. *AV.* Hadriani. *Khell.* Suppl. p. 70. — ſed in medio eorum ſtat Roma galeata. *AV.* et add. S. C. Æ I. Hadriani. *Eckkel.* Cat.

— — M. Aurelius et L. Verus, ambo togati, vt ſymbolum concordiae inter binos iſtos fratres, qui primi ſub Auguſtorum nomine ſimul imperio Romano praefuerunt. Hinc *Ariſtides* Orat. Cyzicena de Marco: „O mirabilem virum, qui nihil, niſi cum fratre velit regere. n. M. Aurel. et L. Veri. vid. CONCORD. AVG. *al.* AVGVSTOR. *al.* AVGVSTORVM. — CONCORDIA AVGVSTORVM. — CONCORDIAE AVGVSTOR. *al.* AVGVSTORVM. — ΟΜΟΝΟΙΑ ϹΕΒΑϹΤΩΝ. — *it.* n. Adramytii, Anazarbi, Argiuorum, Nyſae, Tarſi. *Vaill.* Gr. p. 48.

Dextras iungunt Seuerus cum filio ſuper aram ignitam adſtante tertia figura. v. SAECVLARIA SACRA. *Oiſel.* Th. Sel. Num. Tb. 100. fg. 4. p. 496.

— — Caracalla et Geta. n. Amaſiae, Byzantii, Laodiceae Syriae, Mytilenes, Perinthi, Traianopolis. — *it.* vid. CONCORDIA AVG. — CONCORDIAE AVGG. — PIETATI AVGVSTAE.

— — Iidem, ſed dextris eorum iunctis inſiſtit Victoria. n. Sept. Seueri. v. CONCORDIA AVGVSTORVM.

— — Iidem, ſed duae aliae figurae eorundem capitibus imponunt laureas. n. Caracallae. v. CONCORDIA AVGVSTORVM. — *it.* n. Getae. v. CONCORDIAE AVGG.

— — Macrinus et Diadumenianus. n. Thyatirae.

— — Maximinus et Maximus. v. VICTORIA AVGVSTORVM.

— — Balbinus cum Pupieno. v. PIETAS MVTVA AVGG.

— — Valerianus et Gallienus. v. CONCORDIA AVGG.

— — Carus et Carinus, Hercules lauream Caro, Apollo Carino imponit. v. VIRTVS AVGVSTOR.

— — duo Impp. cum epigr. CONCORDIA AVG. n. Gal. Maximiani. — *Al.* ſed epigr. eſt: CON-

CONCORDIA FELIX DD. NN. n. Val. Maximiani, Gal. Maximiani Conſtant. M. — *Al.* ſed cum epigr. CONCORDIA PERPET. DD. NN. n. Conſtant. M.

Dextram committit Imp. Antoninus Pius cum Quadorum rege. v. REX QVADIS DATVS.

— — L. Verus cum ſenatu adſtanti. v. PIETATI SENATVS. — Pariter Commodus dextram iungit cum ſenatu. v. PIETAT. *al.* PIETATI SENATVS.

— — L. Verus cum Roma galeata armis inſidente.

— — Galba cum tribuno militum, de quo Galbae adulterino numo *Chiflet* de Othon. aer. p. *16.* Alium eodem cum typo Galbae aureum verum protulit *ib.* p. *6.* cum epigr. CONCORDIA PRAETORIAN.

— — Domitianus cum figura militari, ara intermedia, adſtantibus militibus cum ſignis. v. FIDES EXERCITVVM.

— — Caracalla cum Amazone ſupra aram ignitam. n. Thyatirae.

— — Gordianus laureato capite cum figura muliebri, quae turrito capite, vel vrbis genius eſt, vel Tranquillina vxor ſub muliebri vrbis genii ſpecie. n. Marcianopolis.

— — Idem Gordianus cum Pallade. n. Sidetum.

— — Valerianus paludatus radiata corona cinctus ſtans cum alio viro paludato, cuius caput turritum eſt, ambo ſiniſtram haſta pura fulciunt, ad latus Imperatoris alia adſtat figura. n. Nicaeae. — *Al.* typo eiuſdem vrbis eodem, ſed cum capitis epigraphe: ΚΟΡΝ. ϹΑΛΩΝΕΙΝΑ ϹΕΒ. *Cornelia Salonina Auguſta. Froelich.* 4. Tent. p. 259.

Dextras ſungunt duae Amazones. n. Epheſ. et Smyrn. *it.* Sardium. — *Al.* ſed ara ignita intermedia. n. Amiſi.

— — Amazon et Diana. n. Smyrnae.

— — Amazon et genius vrbis n. Smyrn. et Nicomed. *it.* Smyrn. et Pergamen. *it.* Smyrn. et Thyatir. Concord. *it.* cum epigr: ΝΙΚΟ. ΜΗΤΡ. ΑΜΑϹΕΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ.

— — Bacchus et Pallas. n. Sidetum.

— — Caſtor et Pollux ſtantes. n. Lacedaemonis.

— — Diana et Serapis. n. Neronis; *it.* Epheſ. et Smyrn. Concord. *it.* Smyrn. et Nicomed. Concord.

— — Iuno Pronuba et Imp. Traianus. n. Samior.

— — duo Ioues, alter Epheſius, alter Cyzicenus. n. Antonini Pii; *it.* Epheſ. et Cyzici Concord. v. ΕΦΕϹΟϹ ΚΥΖΙΚΟϹ.

— — Iupiter et Diana. n. Pergam. et Epheſ. Concord.

— — Iupiter et Hercules. vid. VIRTVS AVGG.

— — Iupiter et Serapis. n. Mileſior. et Smyrn. Concord.

— — Mars et Pallas, capite vterque galeato. n. Tegeatis in Peloponneſo.

— — Mars et mulier. n. Metropolis Ioniae.

— — Sol. et mulier. n. Rhodiorum.

Dextras

Dextras iungunt Tmolus et Pergamus. n. Sardium et Pergamenor.

Dextras ſibi porrigunt GALLIA. HISPANIA. n. Galbae. *Oiſel.* Th. Sel. Num. Tb. 26. fg. 5.

— — Italia et Roma, quae n. Fufiae gentis nuncupantur IΤΑ. RO. *Oiſel.* ib. Tb. 28. fg. 12.

— — Ilii vrbis genius et Roma cum epigr. ΙΛΙΟΝ ΡΩΜΗ. n. Elagabali.

— — Pannonia ſuperior et inferior, iuxta ſignum militare intermedium c. epigr. PANNONIAE. n. Trai. Decii. *Oiſel.* ib. Tb. 23. fg. 1.

— — duae figurae. v. CONCORDIA AVG. *al.* AVGG. — ΚΥΖΙΚΟϹ ϹΜΥΡΝΑ.

— — ſed ambae nudae ſedentes. n. Nicaeae.

— — duae mulieres ſtolatae ſtantes n. Sardium.

— — ſed tertia intermedia c. epigr. VOTA PVBLICA. Æ. Othonis adulterinus. *Schulz.* Mz Cab. II. Tb. 1. fg. 6. p. 29.

— — ſed figura virilis imberbis et mulier ante eam ſtans, ara intermedia. n. Attaliae.

— — ſed virilis barbata et mulier turribus ornata. n. Nicomediae.

— — ſed duo viri togati ſtantes ad aram. n. Ilic. Hiſpaniae Tarracon.

Dextras iungunt duae mulieres in numis vrbium inter ſe concordiam exprimentibus, in cuius ſocietatis gratiam dextras ſibi porrigunt, quaſi iure iurando inter eas facto; Sic Antiochia et Laodicea c. ep. ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ.

Dextras iungunt Apollonia Cariae cum Lyciis, addita epigr. ΑΠΟΛΛΩΝ. ΚΑΙ ΛΥΚΙΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ.

— — Epheſus et Smyrna c. ep. ΕΦΕ. ϹΜΥΡ. ΟΜΟΝΟΙΑ.

— — Smyrna et Nicomedia, vt in n. M. Aurelii.

— — duae figurae muliebres ſtantes, quarum vna turulata, altera cornucopiae gerit. n. Gazae cum epigr. ΓΑΖΑ ЄΙѰ.

— — duae mulieres coram ara. n. Amaſtris et Odeſſi.

Dextram porrigit Roma ſpoliis armorum inſidens Hadriano Imp. togato ſtanti, eique a peregrinationibus per orbem Romanum reduci aduentum gratulatur. Inſcriptio eſt ADVENTVS AVG. n. Hadriani. *Oiſel.* Th. Sel. Num. Tb. 90. fg. 12. p. 456. — Pariter Roma Amazonis inſtar galeata, ſ. clipeum et haſtam, data *dextra* Imp. aduenantem excipit, ſibique aduentum eius gratulatur cum epigr. ADVENTVS AVGVSTI. n. Vitellii. *Oiſel.* ib. fg. 5. p. 454.

— — praetorianus ſignifer Imperatori in fidei teſſearm n. Claudii. v. PRAETOR. RECEPT. — Idem typus, ſed n. Galbae c. epigr. CONCORDIA PRAETORIA-*Norum.* — Imp. Aurelianus togatus cum matrona adſtante, quae militum concordiam deſignat, *dextras* iungens, indicans ſe CONCORDIA MILITVM, ex numi epigraphe, ad imperium perueniſſe, teſte *Vopiſco* de Aureliano: „Conſenſu omnium legionum factus eſt Imperator. n. Aureliani. *Oiſel.* Tb. 81. fg. 4. p. 424. — Idem fere typus in n. Taciti, Floriani, Probi. v. CONCORD. MILI. *al.* MI-

D. F. *Decimi Filius.* D. F. D. N. *Decimi Filius, Decimi Nepos.* — D. IVNI. D. F. BRVTVS, Decimus Iunius, Decimi Filius, Brutus e Iunia gente.

D. F. *Diui Filius.* AVG. D. F. LVD. SAEC. FEC. *Auguſtus Diui Filius Ludos Saeculares Fecit.*

ΔΗ. in area n. Seleuciae in Cilicia. *Pellerin.* Tb. 74. n. 24.

ΔΗ. inter crura equi ſubſultantis. n. Gyrton. Theſſaliae apud *Peller.* Tb. 26. fg. 7.

ΔΗ. Δηλίων, *Deliorum.* v. *Delos.* inſula. Muſ. *Hunter.* Tb. 25. fg. 4. p. 127.

ΔΗ. vel ΔΗΜ. ΕΞ. Δημαρχικῆς Ἐξουσίας, *Tribunitia Poteſtate.* n. Antiochiae Syriae.

ΔΗ. Δημητρίου, *Demetrii,* in n. Demetrii II. Nicatoris · ΒΑ. ΔΗ. Βασιλέως Δημητρίου, vt in aliis eiuſdem Syriae regis integre legitur: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, *Regis Demetrii.*

ΔΗ. in monogrammate Δημητρίου, *Demetrii,* vel *Demetriadis* filii.

ΔΗ. an Δήμια, *Demia,* ſeu publica teſta; an Δημήτρια, ſeu *Cerealia* certamina in Tarſi numo · ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ πόλεως ΤΑΡΣΟΥ ΔΗ. inſcripto. Æ mai. Alexandri Seueri. *Vaill.* Gr. p. 140. 133. vid. ΔΗΜΗΤΡΙΑ.

ΔΗ. Δημονίκου, *Demonico* prytane.

ΔΗ. Δῆμος, *Populus.* ΑΛΕ ΔΗ. in Ⱥ 1. Seleuci VI. Syriae regis legit *Harduinus.* et cum eo *Liebe* Goth. Num. p. 127. Ἀλεξανδρέων Δῆμος, *Alexandrinorum Populus,* quod de Alexandria ad Iſſum accipiendum videtur; pro quo *Froelich.* Annal. Syr. p. 107. ΑΛΑΙΑΙ. poſuit et ad incerta retulit.

ΔΗΛ. Δηλίων, *Delii.* Vel ΔΗΛΙΑΣ, ΔΗΛΙΟΣ, ΔΗΛΙΟΥ, ΔΗΛΙΩΝ. vide *Delos* inſula. *Golz.* Inſ. Graec. Tbb. 17. 18.

ΔΗΜ. abruptum magiſtratus nomen in n. Athenarum.

ΔΗΜ. Δημαρχικός, ή, όν, *Tribunitius, a, um.* ΔΗΜ. Ε. al. ΕΞ. al. ΕΞΟΥΣ, vel integre ΕΞΟΥΣΙΑΣ, Δημαρχικῆς Ἐξουσίας, *Tribunitia Poteſtate.* — ΔΗΜ. ΕΞ. ΥΠΑΤ. Β. al. Γ. vel aliter. *Tribunitia Poteſtate, Conſul Secundum, Tertium* etc. vt in numis Domitiani, Traiani, M. Aurelii, L. Veri.

ΔΗΜ. Δῆμος, *Populus.* ΑΙΓΕΑΙΩΝ ΔΗΜ. n. Tiberii, *Aegaeorum* Ciliciae. *Vaill.* Gr. p. 8. — ΔΗΜ. ΑΜΦΙΠΟΛΙΤΩΝ, *Populus Amphipolitarum.* n. Auguſti. *Golz.* in Aug. Tb. 54. *Morell.* in Aug. Tb. 39. — ΔΗΜ. ΑΝΤΙΠΟΛΕΙΤ. *Populus Antipolitanorum.* *Harduin.* Oper. p. 23. *Muſell.* Num. Pop. Tb. 3. n. 9. *Golz.* Gr. Tb. 36. n. 9. — ΔΗΜ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ, *Populus Philadelphenſium* Lydiae. M. *Pembrok.* II. Tb. 33. n. 4. — Adiiciuntur in quibuſdam numis litterae Γ. Π. Γερουσίας Προσθέγματι, *Senatus Edicto.*

ΔΗΜΑΡΑΤΟΣ, *Demaratus* nomen magiſtratus ſine titulo. In n. Neronis: ΡΟΔΙΩΝ ΔΗΜΑΡΑΤΟΥ, *Rhodiorum Demarati.* *Vaill.* Num. Gr.

ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. al. ΕΞΟΥΣ. al. ΕΞΟΥΣΙΑΣ vel etiam ΕΞΟΥΣΙΑΣ, Δημαρχικῆς Ἐξουσίας, *Tribunitia Poteſtate,* ex Δῆμος, *Populus,* et ἄρχων, *Princeps,* in Antiochiae Syriae numis frequentiſſime. — Cum in numis Auguſtae ſignata ſit rarum eſt, honos enim iſte non niſi viris conceſſus fuerit. Legitur tamen in n. Herenn. Etruſcillae apud *Patin.* Impp. p. 402. — Ad templum Veneris Paphiae in n. Tiberii: ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞΟΥΣ. ΥΠΑΤ. *Vaill.* Gr.

Adp.

Adp. Tb. 4. — Traiani numi a Tyriis nos docent, etiam Graecos, vt Romanos numerum aditae Tribunitiae Poteſtatis nonnumquam neglexiſſe. *Khell.* Suppl. p. 58. ſeq. vbi de eodem Traiano occurrunt argentei numi cum annis ita; ΔΗΜΑΡΧ. ЄΞ. ΙЄ. ΥΠΑΤ. Є. *Trib.* poteſt. 15. Conſul. 5. quae notae in ao. V. C. 863 et 864 indicunt; *al.* ΔΗΜΑΡΧ. ЄΞ. ΙϚ. ΥΠΑ. Є. *al.* ΔΗΜΑΡΧ. ЄΞ. ΙϚ. ΥΠΑΤ. Ϛ. *Trib. Pot.* 16. *Conſ.* 6. *al.* ΔΗΜΑΡΧ. ЄΞ. ΙΖ. ΥΠΑΤ. Ϛ. *Trib. Pot.* 17. *Conſ.* 6. *al.* ΔΗΜΑΡΧ. ЄΞ. ΚΑ. ΥΠΑΤ. Ϛ. *Trib. Pot.* 21. *Conſ.* 6. Confer. *Belley.* Memoires de l'Acad. des bell. Lettr. T. XXI. p. 442. et *Pellerin* Melanges de Med. Tom. I. p. 185.) it. *Khell.* Suppl. p. 61. pariter in Caracalla. ib. p. 127.) *Vaill.* Pr. II. p. 126. ſq.

ΔΗΜ. ΑΡΧ. ΕΞΥΠΑΤΟΣ, ſed ſcribendum fuiſſet: ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΥΠΑΤΟC. *Tribunitia Poteſtate Conſul.* Patin. Impp. p. 648. — Ita enim e. gr. circa ambitum in Diadumeniani numo, in cuius area S. C. Δ. Ε. et aquila alis expanſis. Bis quidem voces in hoc Diadumeniani numo Antiochiae in Syria cuſo adpoſitae ſunt, ſed non repetitae, vt ſibi perſuaſit *Harduinus.* Nam ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. in perigraphe ad Imp. Diadum. ſpectant, litterae vero Δ. Ε. in area ad Antiochiae vrbem pertinent, ob monetam ipſi populi iuſſu conceſſam.

ΔΗΜΑΡΧ. ЄΞΟΥCΙΑC. S. C. *al. ſimilis,* ſed add. ΥΠΑΤΟC ΑΝΤΙΟΧΙΑ. Aquila ſtans.)(ΜΑΡ. ΩΤΑΚΙΛ. CЄΟΥΗΡΑΝ. CЄΒ. Caput Otaciliae lunae falcatae impoſitum. AR. mai. mod. *Khell.* Suppl. p. 165. Epigraphes vero, quae *Tribunitiam poteſtatem* et *Conſulatum* indicant, ad Imperatorem pertinent, prout in AR. eiuſdem moduli, ſed Trebon. Galli. ΔΗΜΑΡΧ. ЄΞΟΥCΙΑC ΤΟ Β. *Khell.* ib. p. 172.

ΔΗΜΑΡΧΙΚ. ΕΞΟΥC. ΚΔ. *al.* ΚΕ. *al.* ΚϚ *Tribunitiae Poteſtatis* *Raſche Lex. Num.* T. II. 24. 25. 26. Caput Iouis Ammonis. Æ I. M. Aurelii. *Harduin.* Oper. p. 784.

ΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ, expreſſis litteris, *Tribunitia Poteſtate,* addita numeri nota e. g. Δ. τετάρτης, *Quarta.*

ΔΗΜΕΑΣ magiſtratus nomen in n. Athenarum.

ΔΗΜΕΟΥ pro ΔΑΜΕΟΥ, *Dameae* nomen. ΕΠΙ ΓΡ. ΔΗΜΕΟΥ ΜΑΓΝΗΤΩΝ, *Sub Scriba Damea Magnetum.* Æ I. Gordiani Pii. *Vaill.* Num. Gr. p. 152.

ΔΗΜΗ. abruptum magiſtratus nomen. n. Athenarum.

ΔΗΜΗΙΕΡΩ ΑΘΗναι, *Sub Demeiero Athenae.* *Beger.* Th. Br. I. p. 470.) *Muſell.* Num. Pop. Tb. 4. n. 10.) Muſ. *Theup.* p. 1252.

ΔΗΜΗΤ. Δημήτηρ, *Ceres,* Deum mater, vel Terra a δῆ, id eſt, γῆ, *Terra,* et μήτηρ, *Mater;* Doribus autem vſitatum δᾶ pro δῆ ſiue γῆ, vnde et Attici Δάματερ in vocatiuo caſu. — ΔΗΜΗΤ. ΝΕΑ, Δημήτηρ Νέα, *Ceres Noua,* ſic Sabina Hadriani vxor. — ΘΕΑ ΔΗΜΗΤ. ΝΕΙΚΑΙΕΙC, *Dea Ceres Nicaeenſium,* Ceres in bigis vtraque facem gerit ardentem. Æ max. Antonini Pii. *Spanhem.* Pr. I. p. 636.) *Vaill.* Gr. 44. — ΔΗΜΗΤ. ΝΕΙΚΟΜ. *Ceres Nicomedienſium* in Bithynia cum Cereris effigie, quae d. extendit. ſ. haſtam. n. Anton. Pii. *Vaill.* Adpend. Gr. Tb. 6.) *Spanh.* l. c.

ΔΗΜΗΤΕΡ *Ceres,* n. Neronis in Aegypto percuſſus.

ΔΗΜΗΤΕΡΑΣ. L. Δ. Cereris, Anno Quarto. Ceres velata ſtans, d. ſpicas, ſ. facem longam. n. Neronis ab Alexandr. Aegypti. *Morell.* in Nerone Tb. 14. fg. 12. Tom. II. p. 123.

ΔΗΜΗΤΗΡ, *Ceres*, frugum inuentrix et cultus terrae, Saturni et Opis ſeu Rheae filia, ex qua Iupiter Proſerpinam ſuſcepit, quam Pluto rapuit. Ceres accenſis in Aetna monte taedis filiam toto orbe perquiſiuit maximo labore. A gerendis frugibus nominata a *Cicerone* Nat. Deor. L. II. tanquam *Geres*, a Graecis vero Δημήτηρ, quaſi Γημήτηρ dicta, hoc eſt, *Terra Mater*. Culta eſt a pluribus populis, cum ipſa vitae domina putaretur ob fruges, quibus praeeſſe credebatur. In Bithyniae vrbibus praecipuo erat honore, vt Nicomediae eius metropoleos numi nos docent. An vero Nicaeenſes ab illa cultum aliqua confoederatione habuerint? In Hadriani num. aer. legitur ΘΕΑ ΔΗΜΗΤΗΡ ΝΙΚΑΙΕΙϹ, *Dea Ceres Nicaeenſes*, et ipſa in bigis vtraque facem ardentem gerit. *Vaill.* Num. Imp. Gr. pag. 299. — ΝΕΑ ΔΗΜΗΤΗΡ, *Noua Ceres* in inſcriptione Graeca apud *Sponium* adpellatur Sabina Hadriani.

Δημήτηρ iuxta Luſtrationem deor. Graecor. et Latinorum, quae inſerta legitur in Vnſchuld Nachrichten 1708. p. 64. Ceres dea ſalutaris erat Graecorum ex detorta traditione de ſemine mulieris enata; habebatur enim quaſi radix deorum apud Graecos renatorum, eiuſque filia Plutoni dabatur in matrimonium; poſtea cum muliere Eleuſinia, rei oeconomicae peritiſſima, nec non cum frumento et vi plaſtica confuſa eſt.

ΔΗΜΗΤΡ. (*ſic*) *Ceres*. ΘΕΑ ΔΗΜΗΤΡ. ΝΙΚΑΙΕΙϹ, *Deae Cereri Nicaeenſes*. Ceres ambabus facem in curru a duobus alatis draconibus tracto.)(ΑΥΤ. ΚΑΙϹΑΡ ΑΔΡΙΑΝΟϹ ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ. Caput Antonini Pii. *Buonarrot.* Num. Carp. Tb. 4. fg. 5. p. 56 ſq.

ΔΗΜΗΤΡ. Δημητρίου, *Demetrii*. ΔΗΜΗΤΡ. ΒΑΣΙΛΕ. Δημητρίου Βασιλέως, *Regis Demetrii* ſcil. II. Nicatoris Syriae. vid. *Demetrius* II.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ magiſtratus nomen n. Athenarum. M. *Hunter*. Tb. 8. n. 15.

ΔΗΜΗΤΡΙΑ, *Demetria* certamina et feſta Cerealia de Cereris nomine inſtituta. Illa enim dea Ceres tanquam Geres a gerendis fructibus, et Δημήτηρ quaſi Γημήτηρ a Graecis adpellata, id eſt, *Terra Mater*. Feſta erant Eleuſinia magna in vrbe Eleuſi, parua autem Athenis et Theſmophoria; in illis multa ad frugum, in his plurima ad legum inuentionem fiebant. Praemium in Demetriis fuit hordeum. — ΔΗΜΗΤΡΙΑ ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ ΔΙϹ ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Demetria Nicomedienſium Bis Neocororum*. Vrna cum duobus palmae ramis. n. aer. 1. Caracallae. *Vaill.* Num. Imp. Gr. p. 106. 333. — *Al.* ſed ΤΡΙϹ ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ, et ſub vrna ΑΝΤΩΝΙΑ. Æ 1. Elagabali. *Froelich.* 4. Tent. p. 302. — *Al.* ſed tria templa conſpiciuntur. Certamina haec in Cereris honorem a Nicomedienſibus inſtituta, cum illa ſit tutelaris vrbis dea, vt frequentes eorum numi cum eius effigie denotant. Libanius Nicomediam Cereris oppidum adpellat. — ΤΑΡϹΟΥ ΤΗϹ ΜΗΤΡΟΠ. circa ambitum; in corona ΔΗΜΙ. pede poſteriori forſan aerugine deleto. Nicomedienſium exemplo ad certamina Demetria ſeu Cerealia ſpectare exiſtimauit *Vaill.* l. c. p. 140. 333. Sed *Spanhem.* Epiſt. 5. ad *Morell.* hanc epigraphen ΔΗΜΗ. Δήμια explicat, id eſt, *feſta publica*. — Alterum, Alex. Seueri numum aer. max. formae ex Tarſo protulit *Vaill.* p. 140 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ πόλεως ΤΑΡϹΟΥ ΔΗ. inſcripto, quas vltimas voces Δημήτρεια explicuit ob duos ſerpentes Cereri dicatos et eius currui frequenter iunctos.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΝΟϹ, *Demetrianus*, a) archon Cotiaei Phrygiae. ΕΠΙ Π. ΑΙΛ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΝΟΥ ΙΠΠΙΚΟΥ ΑΡΧ. ΚΟΤΙΑΕΩΝ, *Sub Publio Aelio Demetriano Hippici filio Archonte*. Æ 2.

a. Valeriani Sen. *Band.* I. p. 134. — *it.* Gallieni. *Vaill.* Gr. — b) magiſtratus Pergamenor. ΕΠΙ ΔΗΜΗΤΡΙΑΝΟΥ ΘΕΡΜΑΝΔΡΟΥ ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ, *Sub Demetriano Thermandri* fil. Æ. Sept. Seueri. *Vaill.* Gr.

ΔΗΜΗΤΡΙΕΩΝ, *Demedrienſium.* v. *Demetrias* Theſſaliae.

ΔΗΜΗΤΡΙΕΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ, *Demetrienſium* vrbis Sacrae. v. *Demetrias* Aſſyriae.

ΔΗΜΗΤΡΙΟ. loco Δημητριέων, *Demetrienſium.* v. *Demetrias* Theſſaliae.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, *Demetrius* nomen regis Syriae. Ita ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, *Demetrii Regis.* — ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ, *Demetrii Soteris* ſeu I. huius nominis. — ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ, *Regis Demetrii Dei Nicatoris,* vel II. etc. vid. *Demetrius* I et II. Syriae reges.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΦΙΛΟΠΑΤΩΡ ΣΩΤΗΡ, *Demetrius Philopator Soter,* vid. *Demetrius* I. rex Syriae.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, *Demetrius,* magiſtratus nomen. Sic in n. Abderitarum: ΑΒΔΗΡΙΤΕΩΝ ΕΠΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, *Sub Demetrio.* — Pariter nomen ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ in tetradrachmo Antiochiae Syriae. *Eckh.* Num. Vet. p. 208. — porro a) Archontis Apollonidenſium in Ionia: ΕΠΙ ΑΡΧ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, *Sub Archonte Demetrio. al.* ΕΠΙ Τ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΡΧ. Α, ΤΟ Β. *Sub Tito Demetrio Archonte Primo Iterum.* n. M. Aurelii. — b) Praetoris ibidem: ΕΠΙ ΣΤΡΑ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΠΕΛΛΑ Β. *Sub Praetore Demetrio Apella Iterum.* Æ max. Caracallae. — c) Byzantiorum: ΕΠΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΟ Β. *Sub Demetrio Iterum.* n. Hadriani; *it.* Sabinae. — d) Archontis Cadorum Phrygiae: ΕΠΙ ΑΥΡ. ΡΟΥΦΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΔΟΗΝΩΝ, *Sub Aurelio Rufo Demetrio,* vel Demetrii fil. n. Valeriani Sen. — e) Pontificis Cotiaenſium: ΕΠΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ ΚΟΤΙΑΕΩΝ, *Sub Demetrio Pontifice.* Æ 1. Macrini. — f) Magiſtratus Halicarnaſſi Cariae: ΑΡΧ. Τ. ΦΛ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. n. ſuſpectus. — g) Leucadiorum Acarnaniae. v. *Leucas.* — h) Magiſtratus, vel Demetrii Poliorcetis. n. Sinopes Paphlagoniae. — i) Magiſtratus Megarae in Attica. M. *Hunter.* p. 194. — k) ΔΗΜΗΤΡΙΟC. *al.* ΔΗΜΗΤΡΙΟC ΚΩΚΟC ΣΩΠΑΤΡΟΣ, magiſtratus Epheſi. M. *Hunt.* p. 136.) *Peller.* Tb. 55. n. 6.

ΔΗΜΗΤΡΙΩΝ, loco Δημητριέων, *Demetrienſium.* v. *Demetrias* Aſſyriae.

ΔΗΜΗΤΡΩΔ . . . ΡΟΣ, magiſtratus Smyrnae. M. *Hunt.* p. 277.

ΔΗΜΙ intra coronam n. Tarſi, an Δήμια, *Publica feſta* iuxta *Spanhemium,* an Δημήτρια, pede poſteriori in littera Η deleto, *Demetria* vel *Cerelia* Certamina, vti cenſet *Vaill.* Gr. p. 38. 129.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΣ, *Democrates* nomen a) Magiſtratus Rhodiorum: ΡΟΔΙΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΟΥ, *Democrati.* — b) Scribae Magneſiae ad Maeandrum: b) ΑΥΡ. ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΣ ΓΡ. *Aurel. Democrat. Scriba.* n. Gordiani Pii. *Vaill.* Gr.

ΔΗΜΟΝΕΙΚΟC, *Demonicus* nomen a) Praetoris: ΕΠ. ΣΤΡ. ΑΥΡ. ΔΗΜΟΝΕΙΚΟΥ ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ, *Sub Praetore Aurelio Demonico Temnitarum.* Æ 1. Gordiani Pii. *Guſſeme* VI. p. 300. — b) Scribae Magneſiae ad Maeandrum: ΕΠ. ΓΡ. ΔΗΜΟΝΕΙΚΟΥ ΜΑΓΝΗΤΩΝ, *Sub Scriba Demonico Magnetum.* Æ 1. Eiuſd. Gordiani. *Vaill.* Gr.

ΔΗΜΟΣ, *Demus,* nomen praetoris Smyrnaeorum. ΑΥΡΗΛΙΟΥ ΔΗΜΟΥ, *Sub Aurelio Demo.* *Spanh.* Pr. II. p. 652.

ΔΗΜΟΣ, *Populus*, quae vox Δῆμος, ſeu democratica reipublicae forma ſaepiſſime expreſſa eſt in Aſianis numis, in Thraciis numquam. Genius populi in illis capite virili, plerumque vero imberbi, vel nudo, vel laurea corona, interdum etiam diademate reuinctus, aliterue ornatus deſignatur. vid. ΔΗΜ. Δῆμος, in n. Aegaeorum Ciliciae, Amphipolis, Antipolis, Philadelphiae.

a) *Capite imberbi laureato*, hinc ΔΗΜΟϹ, inde ΑΤΤΟΥΔΕΩΝ, *Attudenſium* Phrygiae Pacutianae. *Haym.* Th. Br. II. Tbb. 10. 11.

— ΔΗΜΟϹ. Caput iuuenile laureatum. n. Aphrodiſiae in Cilicia. *Zaccar.* Iſtit. Num. p. 354.

— ΔΗΜΟϹ ΒΛΑΥΝΔΕΩΝ, *Populus Blaundenſium* Lydiae. Caput iuuenile laurea cinctum. *Eckhel.* Cat. I. p. 191.) *Haym.* II. Tb. 13. fgg. 1. 2.) M. *Pembrok.* II. Tb. 7. fg. 5.) *Spanhem.* Pr. I. p. 625.

— ΔΗΜΟϹ. Caput laur.)(ΓΕΡΜΗΝΩΝ, *Germenorum* Myſiae. *Vaill.* Gr.

— ΔΗΜΟϹ. Caput iuuenile laur.)(ΔΑΛΔΙΑΝΩΝ, *Daldianorum* Lydiae. *Guſſeme* III. p. 3.) M. *Pembrok.* II. Tb. 8. fg. 6.

— ΔΗΜΟϹ. Caput imberbe laur.)(ΙΕΡΟΚΑΙϹΑΡΕΩΝ, *Hierocaeſar.* Lydiae. M. *Hunter.* Tb. 30. fg. 16.

— ΔΗΜΟϹ ΚΟΛΟϹϹΗΝΩΝ, *Coloſſenorum* Phrygiae Salutaris. Caput imberbe laur. M. *Hunt.* Tb. 19. fg. 9.

— ΔΗΜΟϹ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ, *Corinthiorum.* Caput iuuenile laur. *Harduin.* Oper. p. 44.) *Goltz.* Gr. Tb. 13. cui Apollinis caput videtur.

— ΔΗΜΟϹ. Caput imberbe laur.)(ΜΑΙΟΝΩΝ, *Maeoniorum* Lydiae. M. *Hunter.* Tb. 35. fg. 7.

— ΔΗΜΟϹ ϹΤΕΚΤΟΡΗΝΩΝ, *Stectorenorum* Phrygiae. Caput iuuenile laur. *Guſſeme* VI. p. 249.) M. *Pembrok.* II. Tb. 29. fg. 11.

— ΔΗΜΟϹ. Caput iuuenile laur.)(ΤΡΑΙΑΝΟΠΟΛΙΤΩΝ. *Traianopolit.* *Guſſeme* VI. p. 425.

— ΔΗΜΟϹ. Caput imberbe laur.)(ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ, *Philadelphenſium* Lydiae. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 23. fgg. 7. 8.

— ΙΕΡΟϹ ΔΗΜΟϹ, *Sacer Populus.* Caput laurea cinctum.)(ΑΤΤΑΙΤΩΝ. n. Attaeae in Phrygia. *Harduin.* Oper. p. 30.) *Patin.* Impp. p. 7. — *Al.* ſed in)(ΤΑΒΗΝΩΝ. n. Tabarum. *Guſſeme* VI. p. 272.

b) *Capite imberbi diademato* cum perigraphe: ΔΗΜΟϹ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ ΝΕΩΚ. *Populus Philadelphenſium Neocororum* Lydiae. *Geſner.* Tb. 83.) *Haym.* Th. Br. II. Tb. 23. fg. 9.) *Patin.* Impp. p. 7.

— ΔΗΜΟϹ ΧΙΩΝ, *Chiorum.* Caput imberbe vitta redimitum. M. *Hunter.* Tb. 18. fg. 3.

— ΙΕΡΟϹ ΔΗΜΟϹ ΑΚΜΟΝΕΩΝ, *Sacer Populus Acmonenſium.* M. *Pembrok.* II. Tb. 2. fg. 12. cum capite iuuenili diademato.

c) *Galeane an tutulo* tectum ſit caput iuuenile non ſatis adparet in n. Dionyſopolit. Phrygiae, in quo hinc ΔΗΜΟϹ, inde ΔΙΟΝΥϹΟΠΟΛΙΤΩΝ apud *Oderic.* Num. Gr. p. 77.

d) *Nudo* capite iuuenili cum epigr. ΔΗΜΟϹ ΚΟΤΙΑΕΩΝ, *Populus Cotiaenſium.* *Guſſeme* III. p. 32.

— *Nudo*

— *Nudo* capite iuuenili c. epigr. ΔΗΜΟϹ ΡѠΜΑΙѠΝ, *Populus Romanorum*, vel Romanus, cui perpetua iuuenta florenti optime congruit. *Liebe* Goth. Num. p. 330) Hanthal. Exercit. proem. p. 176.) *Patin*. Num. Impp. p. 91. male de incolis Thraciae, quem vero refellit *Spban*. Pr. I. p. 136.

e) *Barbato* etiam vultu. Sic ΔΗΜΟϹ, capite barbato.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ, *Antioch*. Syriae. *Patin*. Impp. p. 8.

— ΔΗΜΟϹ ΕΛΛΗΝΩΝ, *Populus Graecorum*. n. Graeciae. *Gusseme* III. p. 399.

— ΔΗΜΟϹ ϹΑΛΗΝΩΝ. Caput barbatum. n. Salae in Phrygia. M. *Hunter*. Tb. 46. fg. 16.

— ΔΗΜΟϹ. Barbatum caput.)(ΤΙΒΕΡΙΟΠΟΛΙΤΩΝ, *Tiberiopolit*. Phrygiae. M. *Hunt*. Tb. 60. fg. 14.

f) *Barbato et diademato* capite. ΔΗΜΟΣ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ, *Populus* Laodicenſium Cariae. *Gusseme* IV. p. 251.

ΔΗΜΟϹ ΔΕΛΦΩΝ, *Populus Delphorum* intra lauream. *Golz*. Gr. Tb. 8. fg. 8.

ΔΗΜΟϹ ΔΙΟϹΙΕΡΕΙΤΩΝ, *Populus Dioſbier*. Ioniae, ſed caput eſt Iouis barb. et laur.

ΔΗΜΟϹ ϹΑΡΔΙΑΝΩΝ ΔΗΜΟϹ ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ, *Populus Sardianorum*, *Populus Pergamenorum*. Tmolus et Pergamus, heroes tunicati et barbati dextras iungunt. Æ 2. Domitiani. *Vaill*. Gr. p. 24.) *Spanhem*. Pr. I. p. 136. qui vero circum duas figuras viriles, iunctis manibus, ad reſarcitae inter illas Lydiae Ioniaeque vrbes concordiae fidem faciendam, legit: ΔΗΜΟϹ ϹΑΡΔΙΑΝΩΝ ΔΗΜΟϹ ϹΜΥΡΝΑΙΩΝ, *Populus Sardianorum*, *Populus Smyrnaeorum*.

ΒΟΥΛΗ ΔΗΜΟϹ ΟΜΟΝΟΙΑ ΝΕΙΚΟΜΕΔΕΙΑ, *Senatus Populus*, *Concordia*. *Nicomedia*. Figura virilis barbata dextram porrigit genio vel mulieri turritae, ad ſenatus et populi concordiam denotandam. n. M. Aurel. *Vaill*. Gr.

ΕΛΕΥΘ. ΔΗΜΟΥ, Ἐλευθέρου Δήμου, *Liberi Populi*. Mulier ſtans, d. palmam, ſ. haſtam. Ꝝ. max. mod. Neruae, ſed ſine expreſſo nomine loci, in quo ille eſt percuſſus, qui vero de Graecae alicuius ciuitatis populo, cui libertatem Nerua Imp. conceſſit, non vero de Romano explicandus videtur *Vaill*. Pr. II. p. 116.) *Gusseme* II. p. 390. n. 7. ad Cretenſes relatus.

ΔΗΜΟΥ ΓΑΖΑΕΩΝ ΙΕΡΑΣ ΑΣ L. ΙΓ. *Populi Gazenſium*, vrbis *Sacrae Inuiolabilis*, *ao*. 15. vid. *Gaza*.

ΔΗΜΟΥϹ ΤΩΝ ΕΝ ΓΑΞΗΣ . . . Figura ſtans, d. coronam eleuans. Æ. Gazae. M. *Hunter*. Tb. 28. fg. 1.

ΑΔΕΛΦΩΝ ΔΗΜΩΝ, *Fratrum Populorum* cum aera Seleucidarum. In Seleucide Syriae regione quatuor vrbes ΑΔΕΛΦΑΙ, *Sorores* erant, *Strabone* teſte, Antiochia ſcilicet, Seleucia, Apamea, et Laodicea. vid. ΑΔΕΛΦΩΝ ΔΗΜΩΝ. — *Seleucia* Syriae.

ΔΗΜΟϹΤΡ. Δημοστράτου, *Demoſtrati* magiſtratus nomen. ΕΠΙ ϹΤΡ. ΔΗΜΟϹΤΡ. ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ ΜΑΓΝΗΤΩΝ ϹΙΠΥΛΟΥ, *Sub Praetore Demoſtrato Heraclide Magnetum Sypili*, Æ max. M. Aurelii. *Vaill*. Gr.

ΔΗΜΟϹΤΡΑΤΟϹ, *Demoſtratus* praetor Smyrnaeorum, in quorum nummis: ΕΠΙ ΔΗΜΟϹΤΡΑΤΟΥ, *Sub Demoſtrato* M. *Hunter*. Tb. 50. n. 27. — *Al*. ΕΠΙ ΔΗΜΟϹΤΡΑΤΟΥ ϹΜΙΟϹ. *ib*. Tb. 51. n. 3. — *Al*. ΕΠΙ ΔΗΜΟϹΤΡΑΤΟΥ ϹΤΡΑΤΗΓΟΥ ϹΜΥΡ. *Sub Demoſtrato Praetore Smyrnaeorum*. n. Domitiani et Domitiae. *Patin*. Impp. p. 167. — *Al*. ΕΠΙ ΔΗΜΟϹΤΡΑΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ

 ΣΕΜΝΟΥ

ΣΕΜΝΟΥ ΣΜΥΡ. *Sub Demoſtrato Praetore Venerando Smyrn. Vaill.* Gr. — *Al.* ΕΠΙ ΔΗΜΟΣΤΡΑΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ ΣΜΥΡ. *Sub Demoſtrato Heraclide Smyrn.* n. Commodi. *Vaill.* ib. vid. *Smyrna.*

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ, *Demoſthenes* nomen a) Magiſtratus Mileti Ioniae. — b) Archontis Ancyrae in Phrygia: ΕΠΙ Λ. ΚΛΩ. ΔΗΜΟϹΘΕΝΟΥϹ ΑΡΧ. ΑΝΚΥΡΑΝΩΝ, *Sub Lucio Clodio Demoſthene.* — c) Archontis Byzantii: ΕΠΙ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥϹ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Demoſthene.* Æ. M. Aurel. *Vaill.* Gr.

ΔΗΜΟΦΩΝ, *Demophon* nomen a) Praetoris Pergami Myſiae: ʼΣΕΒΑΣΤΟΝ ΔΗΜΟΦΩΝ, *Auguſtum Demophon* ſubaud. colit. Æ 3. Auguſti. *Vaill.* Gr. p. 4. — b) Magiſtratus Sardium Lydiae: ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ ΔΗΜΟΦΩΝ ΘΗΒΑΔΟ. M. *Hunter.* Tb. 47. n. 15.

ΔΗΜΤΡ. Δημητρίυ, *Demetrii,* litteris monogrammate iunctis inter clipeos Macedonios. n. Demetrii II. regis Macedoniae.

ΔΗΝΟΔΟΥ. magiſtratus nomen Apameae Phrygiae. M. *Hunter.* p. 34.

ΔΗΝΟΚΡΑΤΗΣ, *Denocrates* ſcribae nomen. ΕΠΙ. ΓΡ. ΑΥΡ. ΔΗΝΟΚΡΑΤΟΥ ΜΑΓΝΗΤΩΝ, *Sub Scriba Aurelio Denocrate, Magnetum.* Æ 1. Gordiani Pii. *Vaill.* Gr.

ΔΙ. Διαδυμενιανὸς. ΚΑΙ. Μ. Ο. ΔΙ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ. *Diadumenianus.*

ΔΙ. Διὸς in n. Ancyrae Galatiae ΑΝ. ΔΙ. ΚΥΡ. Σ. quas litteras in n. Neruae ab Ancyranis *Harduin.* Oper. p. 746. interpretatur: Ἀγκυρανοὶ Διὸς Κυρίυ Σαράπιδος, *Ancyrani Iouis Domini Serapidis* ſubaud. templum poſuerunt. Conf. *Bimard.* ad *Iob.* II. p. 174. 175.

ΔΙ. Διοσπολιτῶν, *Dioſpolitarum* Aegypti forte, vt cenſet *Vaill.* Hiſtor. Ptolemaeor. p. 145. ad n. Ptolemaei Auletis, vbi intra aquilae ſtantis crura.

ΔΙ. Διοφάνης forte in n. Calenorum ſub minotauro *Golz.* Sicil. Tb. 19. n. 6.

ΔΙ. nota *anni.* 14. in area n. Antiochiae Syriae, aliarumque vrbium et Rhodi inſulae; *it.* in area n. Antiochi III. et IV. Syriae regum; *it.* n. Euagorae, regis Cypri. M. *Pembrok.* II. Tb. 42. n. 2.

ΔΙ nexu litterarum iunctae Δ Ι litterae [134] n. Philippi regis. M. *Pembrok.* II. Tb. 54. n. 5.) *Schlaeger.* de Alex. M. Tb. 2. n. 9.

ΔΙ. modo contractis, modo rectis litteris in n. Lyſimachi regis Thraciae. M. *Pembrok.* II. Tb. 65. n. 7.

ΔΙ. in imo n. Neapolis Campaniae.

— in angulis men. [5] litterarum ΑΧ iunctarum Achaiae prouinciae. M. *Hunter.* p. 4.

— in area; *al.* in ima parte n. Apameae Syriae. M. *Hunter.* Tb. 5.

— ſub noctua diotae inſiſtente. n. Athenar. M. *Hunt.* Tb. 8. fg. 11.

— in area, modo ſuperne, modo inferne n. Tarenti, M. *Hunt.* Tb. 56.) M. *Pembrok.* II. Tb. 30. n. 1. — ΔΙ. ΝΙ. ΑΝ. in area n. Coryci Ciliciae. *Peller.* Tb. 73. n. 17. — ΒΣ. ΔΙ. per aream n. Aradi inſulae. *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 245. n. 11.

DI loco DII ſic in AV, Caracallae: DI. PATRII. Hercules et Bacchus ſtantes; ille clauam cum ſpoliis leoninis tenet; hic cantharum cum thyrſo. *Guſſeme* II. p. 78.) *Morell.* Specim. p. 72.) *Vaill.* Pr. II. p. 243. Hercules et Bacchus Dii

Dii Auſpices a Seuero in numis adpellantur, quod eorum auſpiciis et ductu omnia ſuſciperet, quorum etiam in honorem maximum ac munificentiſſimum Romae templum exſtruxit, teſte *Dione* L. LXXVI. *Dii* autem *Patrii* vocantur a Caracalla non ſolum, quod pater Seuerus eos ſumme coleret, ſed et in honorem et memoriam Commodi, cuius frater vt Diui Marci Filius haberi voluit; vel *Patrii* dicuntur *Dii*, qui pietati praeſunt patrum in liberos et liberorum in parentes tanquam familiae et generis praeſides.

ΔΙΑ, *Per* praepoſitio. ΔΙΑ ΒΙΟΥ, *Ad Vitam.* ΕΠΙ ΑΥΡ. ΚΕΛ. ΙΕΡΕΩϹ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΤΩΝ ϹΕΒ. *Sub Aurelio Celſo Sacerdote Perpetuo Auguſtorum.* Æ max. Pergamenorum. Perpetua ita expreſſa ſacerdotis dignitas; alii enim magiſtratus, etiam ſacri, ſuis temporibus abdicabantur. — ΔΙΑ ΠΑΝΔΗ. Διὰ Πανδήμου, *Per totius populi praeſidem*, vel vt alii malunt: ΔΙΑ ΠΑΝΔΗΜΟΝ ΣΥΝΝΑΔΕΙΣ, *Iouem totius conuentus Praeſidem Synnadenſes* ſcil. colunt, ob Iouis typum, qui ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam. Æ. 3. Neruae. *Vaill.* Graec. p. 26. 294. et Adpend. Tb. 4. — Certum eſt, praepoſitione ΔΙΑ Latinum *Per* ſubſtituendum: at ſingularis haec magiſtratus inſcribendi ratio a nemine accuratius diſcuſſa eſt, quae obſeruatur in numis Attudae Phrygiae Pacatianae, quos vulgauit. *Haym.* Th. Br. II. Vbi, Tb. 11. n. 2. p. 109. ΔΙΑ ΦΛΑΒΙΑϹ ΙΕΡΙΑϹ, *Per Flauiam Sacerdotem* cum ſigno Dianae Epheſiae; ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΥ, *Sub Claudiano* cum typo Spei, vertit. An *per Flauiam* illam Epheſiae ſignum; *per Claudianum* Spei ſtatua forſan dedicata; an illud ΔΙΑ vocabuli nobis ignoti initium, quo munus aliquod apud Attudeos deſignabatur; an ΔΙΑ pro ΔΙΑ poſitum?

ΔΙΑ. Διαδουμενιανὸς, *Diadumenianus*, ΚΑΙ. Μ. Ο. ΔΙΑ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ ϹΕΒ. *al.* Μ. ΟΠΕΛ. ΔΙΑ ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ, *Caeſar Marcus Opelius Diadumenianus Auguſtus.*

Diadema fuit faſcia alba, tempora ambiens, vt adlatis plurimis auctorum locis *Iuſt. Lipſius* ad Taciti Annal. L. VI. c. 42. probat. Id capitis ornamentum non quadratum, ſed ſinuatum in orbem et rotundum, Homeri aetate vocabatur στεφάνη, ſerius diadema. Priſci reges fere puram in numis geſtant faſciam; ſed etiam album purpureo interdum diſtinguebatur diadema, vt Alexandri apud *Curtium* L. III. c. 3. Quidam vero eruditi confidenter negant diadematis vſum ante Alexandri M. aeuum. Is error, vt fit, anſam alteri praebuit, vt crederent, Gelonis, Hieronis I, Dionyſii Senioris, Agathoclis, et Hieronis II, Siciliae regum, numos poſterioribus demum temporibus fuiſſe cuſos, quod regum illorum capita viderent eo ornamento vel diademate reuincta. *Burmann.* ad *Dorvill.* Sic. p. 457. 507.) *Spanhem.* Pr. I. p. 545. Contrarium paucis, ſed eleganter adſeruit *Torremuzza* princeps Sic. Inſcr. Nou. Coll. 54.

Ex ſententia *Iac. de Wilde*, *Spanhemii* aliorumque Alexander M. e Macedoniae regibus primum diadema geſtauit atque in Graeciam introduxit, ex imitatione videlicet Darii, Perſarum regis, quem Alexander ille debellauit. Erroris cauſa videtur, quod inter *diadema Perſicum* et *Macedonicum* diſcernere viri eruditi neglexerint. Huius dudum ante Alexandri tempora in Macedonia obtinuit vſus, et *Spanhemius* ipſe Pr. I. p. 376, vt et *Neumann.* Pop. Num. Tb. 5. fg. 3. Archelai Macedoniae regis caput diadematum profitentur; illius ab aetate demum Perſiae deuictae. Hoc *Diodorus Siculus* Hiſt. L. XVII. et *Curtius* L. VI. c. 14. haud obſcure docent. Prior τὸ Περσικὸν διάδημα, alter "purpureum diadema albo diſtinctum, quale Darius habuerat."

rat," capiti circumdediſſe Alexandrum perhibet. Fuit igitur *Perſicum*, quod Alexander adoptauit, addiditque *Macedonico*; ac ipſo adeo colore diuerſum a communi, quod candidi erat coloris. — Ab Alexandri dein ſucceſſoribus dein adſumtum diadema docet *Spanhem*. Pr. I. p. 470.

Alba fuiſſe diademata, quibus regum frontes cingebantur, ex Suetonio, Cicerone, Val. Maximo, Luciano, aliiſque probat *Io. Braun.* de veſtitu ſacerd: Ebraeorum L. II. c. 4. p. 509. pariter *Freinſhem.* Comment. in Curt. L. III. c. 3. §. 19.

Diademate ſolo reuincta quandoque Arſacidarum capita in numis, quandoque autem cum addita tiara ſeu cidari, neque tamen diadematis nomine deſignatur cidaris, iuxta *Briſſonium* et *Spanhem*. Pr. I. 450 ſq.

Diademate reuincta in numis dearum quoque capita Iunonis, Veneris, Dianae etc. oſtendit *Cuper.* in Explicatione gemmae Aug. p. 208 ſq. et *Spanh.* Pr. I. p. 545. — Praeter raritatem vero rei diadema a poetis Atreo, Thyeſtae, Quirino tributum eſt: *Spanh.* l. c. Etiam a monetariis et ſtatuariis ſculptum eſt diademate cinctum Romuli caput ad exemplum aliorum tum in Aſia ac Europa regum. Sic in n. Terentiae gentis Quirini caput barbatum et cum diademate obſeruatur.

Diadematis vſum Romani odio regum aliquot ſaeculis ſpreuerunt aut rariſſime eo vſi conſpiciuntur Auguſti. Diademata quidem ſuccurrunt ſubinde Liuiae Auguſti, Antoniae Neronis, Druſillae et aliorum quoque dein Auguſtarum, vt Otaciliae Philippi, et Saloninae Gallieni coniugum in antiquis earum numis capita, cuiuſmodi modi aliquot vulgauit *Triſtanus* et poſt eum alii, ſed quibus dearum Iunonis, Veneris. Cereris aliarumue capita ſub Auguſtarum illarum effigie depinguntur.

Quod vero antea Romanis exoſum erat, peculiare tandem Imperatorum fuit diadema, et quidem gemmis diſtinctum, quod ipſos a Caeſaribus diſtinguebat; Caeſaribus quidem nonnullis id conceſſum, ſed vilius erat Auguſtorum, nec ſemper geſtandum.

Caracalla apud Romanos primus capiti innexuit diadema, vti *Victor* ait. Eum nempe tentaſſe, vt inſigni illo regio ornaretur, conſtare poteſt ex aliquot eius numis, quales ſunt duo Tarſenſium in Cilicia cuſi, illique e maximorum genere, qui hoc ei capitis ornamentum tribuunt. *Spanh.* Pr. II, 388. In vno, a *Triſtano* II. p. 215. edito, Caracalla depictus cernitur cum diademate, ſeu faſcia lata vel candida, cum epigr. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. CΕΥΗΡΟC ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC et in area Π. Π. In altero autem cum diademate e gemmis contexto, addita perigraphe ſimili: ΑΥΤ. ΚΑΙ. Μ. ΑΥΡ. CΕΥΗΡΟC ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. Π. Π.

Non omnes Imperatores poſt Diocletianum gemmato vſi diademate, cum Conſtantii Chlori, Galerii Maximiani, Maximini et Maxentii numi laureato tantum, vel galeata aut ſubinde cum corona radiata, nuſpiam cum diademate gemmato, ſi vnum forte ſub IOVII titulo a *Triſtan.* III. p. 433. vulgatum Galerii nummum excipias, exhibeant eorum capita.

De Aureliano quidem *Victor* adfirmat, quod primus apud Romanos diademate vſus fuerit; pariter *Iornandes* de eo: Is inquit, gemmas veſtibus, calceamentiſque inſeruit, *diademataque* in capite. In numo etiam Ducis *Arſchotani* Aurelianus diademate cinctus adparet. Sed proprie loquendo ſub Conſtantino M. demum vſus hic obtinuit.

Hoc

Hoc autem diadema non prius, vt *Genebrierio* videtur, adſumſit Conſtantinus, quam poſt proelium inſigne, quo Maxentium deuicit, excitatus ſigno crucis. Vanum vero eſt, quod *Aur. Victor* de Conſtantino illo M. adſerit, eum caput perpetuo diademate exornaſſe. Nam *Beger*. Th. Br. II. p. 800. et alii nummorum collectores proferunt numiſmata, in quibus Conſtantini huius caput et laureatum, et galeatum, et radiatum cernitur. Verius eſt, Conſtantinum lapidibus pretioſis intextum geſtaſſe diadema, quales numos protulit *Spanhem*. ad Iuliani Caeſſ. p. 158. et 399. item Praeſt. Num. II. p. 390.

Eundem vſum diadema geſtandi, ſucceſſores ipſius, etiam labeſcente imperio, conſtanter retinuerunt, et ab hinc nec laurea, nec radiata corona vſquam fere cernitur. In Conſtantii quidem numo laurea conſpici videtur, ſed gemmis illa exornata eſt atque diſtincta, vt veri inſtar diadematis haberi debeat.

Conſtantini inde aeuo diadema ex auro et lapillis contextum ſummi Imperatorum faſtigii proprium eſt ac inſigne, vt coaeui illorum temporum auctores et nummi nos docent. Paſſus quoque eſt Conſtantinus M. filios Criſpum, Conſtantinum Iuniorem, et Conſtantem adhuc Caeſares, ac dein in partem imperii adſcitos ſimilibus iſtius vti; immo et filiae Conſtantinae diadema conceſſit. — Ex *Harduini* ſententia Oper. p. 480. duo tantum diademati obſeruantur Caeſares.

Diademata Imperatorum ac Caeſarum capita, praeter Caracallae in n. Cyzici, Pautaliae ac Tarſi, et Vaballathi, ſunt: Conſtantini M., et filiorum Criſpi, Conſtantini Iun., Conſtantis; pariter Delmatii, Vetranionis, Magnentii, Conſtantii Galli, Iuliani Apoſtatae, Iouiani, Valentiniani I., Valentis, Procopii, Gratiani, Valentiniani II., Theodoſii M., Magni Maximi, Arcadii, Honorii, Conſtantini Tyranni, Iouini, Priſci Attali, Theodoſii II., Ioannis, Plac. Valentiniani, Petronii Maximi, Marciani, Pulcheriae, Auiti, Lib. Seueri, Antemii, Zenonis, Iul. Nepotis, Auguſtuli, Anaſtaſii, Iuſtini I., Iuſtiniani I., Theodeberti, Iuſtini II., Tib. Conſtantini, Mauritii, Phocae, Heraclii, Michaelis, Conſtantini Pogonati etc.

Diademata ſunt capita regum Aegypti, et reginarum Selenes ac Cleopatrae vltimae; regum Syriae, Commagenes, Siciliae, Macedoniae, Thraciae, Bithyniae, Parthiae, Cappadociae, Ponti, Boſpori aliarumque regionum.

Diadematum Iouis caput in n. Corinthi, Cretae, Dioſcuriadis, Gortynae, Meſolae, Philadelphiae Lydiae, Smyrnae; *it*. Euagorae regis Cypri.

— Apollinis. n. Mytilenes et Pomponiae gentis.

— Bacchi. n. Naxi.

— Neptuni. n. Plautiae g.

— Veſtae. n. Familiae incertae.

— Veneris n. Fam. Aemiliae ac Tarquitiae.

— Dianae n. Syracuſae.

Diadematum caput virile, n. Amaſtris, Apameae Syriae, Carmo, Cnoſſi, Cyzici, Eleuſinis, Heracleae Siciliae Iaetiae, Lacedaemonis, Laodiceae Cariae, Oſſet, Patrarum, Saetabis, Smyrnae, Syracuſae Tanis, Vrſonis; *it*. Fam. Calpurniae, Coponiae, Corneliae, Lolliae, Marciae, Terentiae; *it*. Iul. Caeſaris.

— caput iuuenile. n. Acmoniae, Agrigenti, Apolloniae Ioniae, Cypri, Mamerti, Romae, Smyrnae; *it*.

it. Fam. Siciniae, Valeriae, incertarum.

Diadematum caput muliebre. n. Abydi, Agrigenti, Agyrinae, Amphipolis, Antandri, Antiochiae Syriae, Apameae Syriae, Argorum, Bruttii, Calchedonis, Catanae, Centoripae, Corcyrae, Cordubae, Corinthi, Cumarum Lucaniae, Cyrenes, Faliſcorum, Gelae, Himerae, Ilii, Lamiae, Laodiceae Cariae, Locrorum, Macedoniae, Maſſiliae, Metaponti, Neapolis Campaniae, Oluntis, Panormi, Philadelphiae Lydiae, Segeſtae, Syracuſae, Terinae, Theſſalonicae, Turiaſo, Tyndaridis; *it.* Fam. Aeliae, Calpurniae, Flaminiae, Iuniae, Liciniae, Petroniae.

Diadema imponit figura paruulo. n. Aemiliae gentis.

ΔΙΑΔΟΥ. *al.* ΔΙΑΔΟΥΜ. *al.* ΔΙΑΔΟΥΜΕΝΙΑΝΟ. vel integre ΔΙΑΔΟΥΜΕΝΙΑΝΟϹ, *Diadumenianus*, qui et in Graecis legitur:

ΔΙΑΔΟΥΜΗ. vt in Æ 2. Macrini a Marcianopolitanis: Κ. Μ. ΟΠΠΕΛ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ ΔΙΑΔΟΥΜΗ. *Froelich.* 4. Tent. p. 292. vel

ΔΙΑΔΟΥΜΗΝΙΑΝΟϹ, ita: Μ. ΟΠΕΛ. ΔΙΑΔΟΥΜΗΝΙΑΝΟϹ Κ. vel

ΔΙΑΔΟΥΝΕΝΙΑΝΟϹ ΚΑΙ. *Diadumenianus Caeſar*, N pro M poſito in Æ 3. Cotiaei Phrygiae. *Froelich.* ibid. p. 296.

DIADV. *al.* DIADVM. *al.* DIADVME. *al.* DIADVMEN. *al.* DIADVMENIA. *al.* DIADVMENIAN. *Diadumenianus*, ſiue integre ſcriptum

DIADVMENIANVS. Hicce *Marcus Opelius Diadumenianus*, Macrini et Noniae Celſae filius, cognominatus erat *Diadumenus* ab aui materni nomine, vel quod ex matris vtero prodiens *diadema* quoddam tenue veluti pileolum extulerit iuxta *Lampridium*, vnde mathematici ipſum Imperatoris filium et Imperatorem futurum praedixerunt. Macrinus autem Imperator factus, cum moerorem omnium pectora obſediſſe obſeruaſſet, quod *Antoninum* in republica non haberent, exiſtimantes, quod ſine eo Romanum imperium eſſet periturum, concionem parari iuſſit, filiumque *Antoninum* adpellauit, productoque *Diadumeni* nomine in *Diadumenianum*, quaſi in Antoninorum familiam adoptatum. Teſtes ſunt praeter Capitolinum numi, in quibus Μ. ΟΠΕΛ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ, omiſſo Diadumeniani nomine, legitur. — Poſt Macrinum ſtatim vel vna cum patre adoleſcens formoſiſſimus eſt obtruncatus ao. aetatis XVI. aut XII. iuxta alios, III. Non. Iun. V. C. 971. Chr. 219. cum ſuperiori anno 970. VI. Id. Apr. imperium vſurpauerit.

Diadumeniani Æ 2. rari, Æ 1. rariſſimi, AR. rari, AV. rariſſimi. Graeci cum vrbis cuiuſdam nomine ex omni modulo inter rariores. In coloniis ex Æ 1. non obſeruantur, ex Æ 2 et 3. qui exſtant, inter praeſtantiores cenſentur a *Vaillantio.*

a) in *Latinis*, legitur cum Caeſaris adhuc tum Auguſti titulo: M. OPELIVS ANTONINVS DIADVMENIANVS CAES. *al.* M. OP. DIADVMENIAN. *al.* M. OPEL. DIADVM. CAES. *al.* M. OPEL. DIADVMENIANVS CAES. — M. O. ANT. DIADVME. — M. OP. ANTONINVS CAES. — M. OPEL. ANTONINVS CAES. — M. OPEL. ANTONINVS DIADV. C. *al.* DIADVMENIANVS CAES. vel CAESAR. *al.* AVG. — M. OPEL. ANT. DIADVM. CAES. *al.* DIADVMEN. CAES. *al.* DIADVMENIAN. CAES. vel CAESAR. — M. OPEL. ANTONIN. DIADVMENIAN. CAES. *al.* DIADVMENIANVS CAES. — M.

— M. OPEL. ANTONIVS (*ſic*) DIADV. C. n. Deulti. *Froelich.* Adpend II. nouis p. 61. — IMP. CAES. ANTON. DIADVMENIA. — IMP. CAES. ANTON. PIVS DIADVMENIANVS P. M. TR. P. II. COS. II. P. P. *Mdb.* p. 308.

b) in *Graecis* : ΑΥΤ. Κ. Μ. Ο. Α. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ. — ΚΑΙ. Μ. Ο. ΔΙ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ. — Μ. ΟΠЄΛ. ΔΙΑ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ. — ΚΑΙ. Μ. Ο. ΔΙΑ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ .C. vel CEB. — Μ. ΟΠ. ΔΙΑΔΟΥ. ΑΝΤΩΝΕΙ. — Μ. ΟΠ. ΔΙΑΔΟΥΜ. ΑΝΤ. — ΔΙΑΔΟΥΜΕΝΙΑΝΟ. n. Ilii Troadis. — ΔΙΑΔΟΥΜΕΝΙΑΝΟϹ. n. Epheſi. — ΔΙΑΔΟΥΜЄΝΙΑΝΟϹ Κ. n. Pruſiae ad Hypium. — ΟΠΕ. ΔΙΑΔΟΥΜΕΝΙΑΝΟϹ ΚΑ. n. Cyzici. — Μ. ΟΠ. ΔΙΑΔΟΥΜΕΝΙΑΝΟϹ Κ. *al.* Μ. Ο ΠΕΛΙ. etc. *al.* Μ. ΟΠΕΛΛΙ etc. — Κ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ. n. Aegaearum. — Κ. Μ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ. — Μ. ΟΠ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ *al.* ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ ΚΑΙϹΑΡ. — Μ. ΟΠЄΛ. ΑΝΤΩΝЄΙΝΟϹ. *al.* cum add. ΚΑΙϹΑΡ. — Μ. ΟΠΙΛΛΙΟϹ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ. n. Adanae. — ΜΑ. ΟΠ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ *al.* ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ ΚΑΙϹΑΡ. — Κ. Μ. ΟΠΕ. ΑΝΤΩΝ. — Κ. Μ. ΟΠΕΛ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ. n. Marcianopolis. *Al.* ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ. — ΚΑΙ. Μ. ΟΠ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ. — ΚΑΙϹ. Μ. ΟΠЄΛ. ΑΝΤΟΝΙΝΟϹ. — Μ. Ο. ΑΝΤ. ΔΙΑΔΟΥΜΕΝΙΑΝΟϹ Κ. — Μ. ΟΠ. ΔΙΑΔΟΥ. ΑΝΤΩΝЄΙ. n. Caeſareae Cappadociae. — Μ. ΟΠΕ. ΑΝΤΩΝΕΙΝ. — Μ. ΟΠΕΛ. ΑΝΤΩ. ΔΙΑΔΟΥΜΕΝΙΑΝΟ. ΚΑΙϹΑΡ. — Μ. ΟΠЄΛ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ ΔΙΑΔΟΥΜЄΝΙΑΝΟϹ ΚΑΙ. — Μ. ΟΠΠΕΛ. ΑΝΤΩΝΕΙ. ΔΙΑΔΟΥΜΕΝΙΑΝΟϹ. — Μ. ΟΠΠΕΛ. ΑΝΤΩΝΙ. ΔΙΑΔΟΥΜΕΝΙΑΝΟϹ Κ. — ΟΠΕΛΛ. ΑΝΤΟΝΕΙ. ΔΙΑΔΟΥΜΕΝΙΑΝΟ... *Cimel. Vind.* I. Tb. 21. fg. 10. p. 109. — Κ. Μ. ΟΠΠΕΛ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ ΔΙΑΔΟΥΜΕΝ. — Κ. Μ. ΟΠΠЄΛ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ ΔΙΑΔΟΥΜΕΝΙΑΝΟϹ. — Κ. Μ. ΟΠΠЄΛ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ ΔΙΑΔΟΥΜΗ. — ΔΙΑΔΟΥΝЄΝΙΑΝΟϹ (*ſic*) ΚΑΙ. — ΚΑΙϹ. ΔΙΑΔΥ. (*ſic*) — ΔΙΩΔΟΥΝЄΝΙΑΝΟϹ (*ſic*) n. Ilienſium.

Diadumeniani numi Latini in poſtica parte. vid. FELICITAS IMPERII. — FIDES MILITVM. — LVNA LVCIFERA. — PIETAS AVG. — P. M. TR. P. COS. II. P. P. — PRINC. IVVENTVTIS. — PRINCIPI IVVENTVTIS. — ROMAE FEL. — SPES. — SPES AVGVSTA. — SPES PVBLICA.

Diadumeniani numi extra vrbem ſignati. vid. *Adana* Ciliciae, *Aegae* Ciliciae, *Aelia Capitolina* Iudaeae, *Amiſus* Ponti, *Antiochia* Piſidiae et Syriae, *Apamea* Syriae forte iuxta *Kbell.* Suppl. p. 135. *Apollonia* Epiri, *Arethuſa* Syriae, *Berytus* Phoeniciae, *Biblus* Phoeniciae, *Byzantium* Thraciae, *Caeſarea* Cappadociae et Syriae, *Caſtabala* Ciliciae, *Cibyra* Phrygiae, *Colophon* Ioniae, *Corcyra* inſula, *Cotiaeum* Phrygiae, *Cyzicus* Myſiae, *Deultum* Thraciae, *Edeſſa* Meſopotamiae, *Epheſus* Ioniae, *Flauiopolis* Ciliciae, *Gabala* Syriae, *Heraclea* Ponti, *Ilium* Troadis, *Lacedaemon* Peloponneſi, *Marcianopolis* Moeſiae inferioris, *Neapolis* Samariae, *Nicomedia* Bithyniae, *Nicopolis* Moeſiae inf. ad Iſtrum, *Perga* Pamphyliae, *Pruſa* ad Olympum, *Pruſia* ad Hypium Bithyniae, *Sagalaſſus* Piſidiae, *Samus* inſula, *Side* Pamphyliae, *Sinope* Paphlagoniae, *Theſſalonica* Macedoniae, *Thyatira* Lydiae, *Tyrus* Phoeniciae.

De *Diadumeniani* numis conſulendi ſunt : *Angelon.* p. 218 ſq.) *Hemelar.* N. *Arſchot.* Tb. 37.) *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 55.) *Beger.* Th. Brand. II. p. 710 ſq.) *Bonarrot.* N. *Carpin.* Tb. 11. fg. 2. p. 228 ſq.) *Cimel. Vindob.* I. p. 14. 63. 102. 108. 109. 133. *it.* Tb. 3. fg. 12. *et* Tb. 21. fgg. 8. 9. 10.) *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. II.) *Erizzo* p. 645.) *Froelich.* 4. Tent. p. 115. 291. 292. 295 ſq. 360. *Eiuſd.* Adpend. II. nouis p. 61. 100.) *Geſner.* Sect. VII.) *Golz.* Theſ. rei numar.) *Guſſeme* Diccion. III. p. 41. 42.) *Hanthaler.* Exercit. I. p. 51.) *Harduin.* Oper. p.

88.

88. 811. 812. 814 *et* in Addendis.) *Haym.* Theſ. Brit. II. p. 341 ad 344.) *Hulſius* Impp. p. 54. 55.) *Kbell.* Suppl. p. 134. 135. *Mdb.* p. 308. 309.) *Muſell.* Impp. Tb. 166. fgg. 6 ad 9. p. 220. *et* Suppl. Tb. 29. fg. 9.) *Oiſel.* Th. Sel. Num. p. 31. Tb. 6. fg. 2.) *Patin.* Impp. p. 325 ſq.) *Pedruſ.* M. *Farneſ.* IV. Tb. 1. p. 5 ſq. V. Tb. 20. fg. 2. p. 278 ſq. VII. Tb. 32. fgg. 7. 8. p. 322. 323.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 26. fg. 3. Tb. 55. fg. 1.) Muſ. *Piſan.* I. Tb. 46. n. 7. p. 133. Tb. 47. n. 1. p. 134.) *Schulz.* MzCab. II. p. 207. 208.) *Spanhem.* Pr. Num.) Th. R. *Sueciae* Tb. 23.) Muſ. *Theup.* p. 231. 232. 588. 589. 715. 716. 716. 1008. 1009. 1010.) *Triſtan.* II. p. 311.) *Vaill.* Col. II. p. 69 ſq. *it.* Graec. Num. Impp. p. 123 ſq. *it.* Sel. *Camp.* p. 75. *it.* Praeſt. I. p. 134. II. 267. 268. III. p. 169.

Diadumenus, vt vocatur apud nonnullos ſcriptores, in numis *Diadumenianus.* *Woltereck.* El. Num. p. 219.

ΔΙΑΔΥ. idem ac Διαδυμενιανός. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΟΠ. CΕΥ. ΜΑΚΡΙΝΟC ΚΑΙC. ΔΙΑΔΥ. n. Macrini et Diadum. Caeſaris.

ΔΙΑΓΟ. abruptum nomen magiſtratus. n. Coiorum.

ΔΙΑΓΟΡΑC magiſtratus Corinthi. *Golz.* Gr. Tb. 13. fg. 4.) *Harduin.* Oper. p. 44.

ΔΙΑΚΡΙΤΟΣ magiſtratus Leucadiorum Acarnaniae.

DIAL. *Dialis.* FLAM. DIAL. *Flamen Dialis.* vid. *Flamen Dialis.*

DIAN. *Diana.* DIAN. EPHES. *Diana Epheſia.* Ipſa polymammia cum fulcris, qualem *Hieronymus* indicat Epiſt. I. ad Epheſ. „Dianam colentes (Epheſii) non venatricem, ſed multimammiam. Æ. max. mod. Claudii. *Vaill* Pr. II. p. 54. — *Al.* ſed Dianae Epheſiae, ſeu πολυμαστοῦ effigies in templo tetraſtylo. Æ. max. eiuſdem. *Morell.* in Claud. Tb. 4. fg. 22.) *Aen. Vicus* inter arg. Claud. n. 3.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 50. fg. 5. p. 298. ſed DIAN. EPHE. ſcriptum.) *Io. Andr. Schmid.* diſſ. templa Demetrii argentea. Ienae 1695. p. 9.

DIAN. PERG. Diana Pergaea in Zophoro templi diſtyli, in quo ſignum huius Dianae, quae dicitur *Pergaea* ab vrbe Perga in Pamphylia, quod in ea peculiariter efficta coleretur, cuius iconem videas apud *Patinum* in Theſ. p. 64. — Æ max. mod. Traiani. *Guſſeme* VI. p. 469. n. 52.) *Vaill.* Pr. II. p. 118. — *it.* Æ. Neruae. *Mdb.* 143.

Diana Gr. ΑΡΤΕΜΙΣ, (eadem *Luna* in coelo, in inferis *Proſerpina*) lunulam capite geſtat, manibus arcum et ſagittam, a tergo pharetram; alte ſuccincta, quia *Venatrix*, cane comite ceruum ſaepius inſequitur. — *Dianae Epheſiae* ſimulacrum eſt ſine pedibus, corpus multimammium, quo vbertas naturae indicatur, manus adminiculis fulciuntur, vetuſtiſſimorum artificum inertia. — *Diana Icaria* ſeu *Tauropolia* effingitur in numis velata ac tauro vecta. — *Diana Laphria* Patris in arce fanum habebat. — *Diana Lucifera,* quae Graecis Φωσφόρος, luna in capite, in curru duorum ceruorum, d. habenas, ſ. taedam pariter ardentem. — *Dianae Pergenſis*, ΑΡΤΕΜΙΔΟC ΠΕΡΓΑΙΑΣ, ſymbolum eſt ſeu lapis, ſeu vas quoddam fere cylindricum variis coeleſtibus ſignis et figurae inſigne. — *Diana Perſica*, ΠΕΡΣΙΚΗ etiam inſcripta legitur, ſpecie ſolita. — *Diana Thracica* duas haſtas attinet. — *Diana Victrix*, dea venatricis habitu, d. ſagittam, ſ. arcum, vt in n. Aemiliani. — Dum *Lunae* vices Diana fungitur, tauro-

taurorum bigis, aut ceruorum iuncto curru prouehitur. Lunam bicornem gerit in capite, ad denotandam Dianam et Lunam eſſe eandem. Nam ſi *Macrobio* Saturnal. L. I. c. 9. fides, Ἄρτεμις quaſi ἀερο-τόμιν, quod ſcilicet aera ſecet; vel Dianae nomen ab Iana, D littera addita, Iana enim Luna eſt. Ex *Platonis* vero ſententia, διὰ τὸ ἀρτεμὲς nomen ducit propter integritatem: id et confirmat *Strabo* L. XIII. quod integros faciat.

Nec illa tantum vocis DIANAE ambiguitas, vel potius ſubobſcurum admodum etymon apud antiquiores occurrit ſcriptores, verum etiam inter recentiores inueniuntur, qui dubitanter admodum de eius origine loquuntur. Ex DEA et IANA hanc DIANAE vocem in vnam coaluiſſe adfirmat *Gerhard. Ioan. Voſſius* Inſtitut Orator. L. IV. c. 1. Operum Tom III. p. 142. *et* in Ariſtarcho ſuo L. II. c. 13. Oper. T. II. p. 68. Primam itaque eius dictionis ſyllabam modo produci, modo corripi ſibi perſuaſum habet *Voſſius*. Idem vero in illos inuehitur grauiſſime, qui *Dianam* eam ob cauſam ita dictam fuiſſe velint, quod per noctem lucens hominibus alterum paene diem faciat, quique patrocinium cauſae ſuae apud *Ciceronem* Natur. Deor. L. II. et qui eum ad vnguem ſequitur, *Iulium Firmicum Maternum* in Lib. de errore profanarum religionum, quaeſiuerunt et inueniſſe crediderunt.

Nouam plane DIANAE etymologiam conſtituere annifus eſt *Bernhard de Montfaucon* in diario Italico p. 223 ſq. expreſſis verbis de ea adſerens: „Vox DEANAE (per quam *Dianam* vult intelligere) a Graeco ΔΕΑΙΝΑ confecta eſt et *Deam* ſignificat. Circa quod adſertum nactus aduerſarium ſat acerrimum, *Franciſcum Ficoronium* in Obſeruationibus ad antiq. Rom. *Sed et Ficoronius* ſuum rurſus hac in re expertus eſt antagoniſtam, *Romualdum Riccobaldum* in Apologia diarii Italici, vbi egregie partes *Montfauconii* tueri, et contra *Ficoronii* iniuriam vindicare ſtuduit, exiſtimans, non adeo praegnantem cauſam atque rationem habuiſſe *Ficoronium*, cur ita *Montfauconio* exprobauerit deriuationem *Deanae* ἀπὸ ΔΕΑΙΝΗΣ.

Dianae tres a *Cicerone* Nat. Deor. commemorantur, inter quas notior eſt Iouis et Latonae filia, quam vario modo populi venerati ſunt, diuerſoque modo populi venerati ſunt, diuerſoque modo eius figuram exhibuerunt; vnde diuerſa illius nomina, quae centum et octo recenſet *Gyraldus;* ab aliis centum et quinque nominatae ſunt Dianae. — Ob virginitatis amorem fertur hominum conſortia fugiſſe Diana, et vt a ſe libidinis pruritum amoueret, venando ſyluas incoluiſſe. Cum venationi praeeſſe crederetur ipſi pharetra dorſo adponitur, ſuccincta ſemper cum arcu incedens, vel gradiens d. telum e pharetra dorſo impoſita depromit, pone eam canis venaticus vel ceruus, qui illi dicatus erat. Atque ipſa Diana Ἄρτεμις Ἐλαφία apud *Strabonem* L. VIII. adpellatur, a nomine Ἔλαφος, *Ceruus*. Vnde Λαφρία Diana, a Patrenſibus culta, nomen traxerit, de qua *Pauſanias* in Achaicis. *Pindarus* quoque Dianam compellat Ἐλαφηβόλον, *Ceruorum Iaculatricem*. Variis modis in aere veteri Dianae adſignantur cerui: Iam inter duos ceruos medium adſtat Dianae Epheſiae ſignum, iam eius templo procurrens ceruus adfingitur; alias ipſa ceruorum biga, vel quadriga inuehitur; alias ſagittis feras illas inſequitur, aut ſtratis inſultat, aut cerui humi collapſi, cornu prehendit; ipſa etiam cerui ſimulacrum manu ſuſtinet; et ſi quae ſunt aliae diverſorum typorum formae. Nonnumquam ſolus ceruus ſignatus Dianam indicat, cuius etiam *Libanius* in Encomio Dianae meminit: ʼΕφε-

cra in aere Abydi, Acraſi, Aegaearum Ciliciae, Alabandae, Amaſtris, Ancyrae Phrygiae, Antandri, Apameae Phrygiae, Aſturinae, Bargaſae, Cadorum, Cilbianorum ſuperiorum, Cii, Colophonis, Corinthi, Cymes Aeolidis, Cyzici, Dii, Epheſi, Gortynae, Hierapolis Phrygiae, Maeoniae, Metropolis Phrygiae, Mileti, Myſomacedonum apud *Oderic.* Num. Gr. p. 17. Nacraſiae, Neapolis Samariae, Pergami, Pergae, Philadelphiae Lydiae, Pruſae ad Olympum, Sami, Thyatirae, Tiberiopolis. *it.* Fam. Corneliae; *it.* Impp. Claudii, Neronis, Domitiani, Hadriani, Antonini Pii — in manu Imp. Getae. Æ max. mod. Aphrodiſiae. M. *Piſan.* Tb. 45. n. 2. p. 129. — Epheſi, delapſum a Ioue creditum. *Mazzolen.* M. *Piſ.* p. 45. 180.

Diana Epheſia, hinc Sol, inde Luna. n. Epheſ. in Otacilia. — Idem fere typus in Æ max. mod. Stratonic. cum capitibus Seueri et Domnae aduerſis. *Neumann.* Pop. Num. II. Tb. 2. fg. 3. p. 46.

— — ſtans cum adminiculis ſupra triremem, coronatur a Victoria. Æ. Epheſ. et Alexandrinor. in Gordiano Pio.

— — coronatur a Victoria adſtante. n. Epheſ. in Iul. Paula.

— — d. taedam, ſ. pini fructum. n. Pergamen. in Antonino Pio.

— — ad pedes canes duo, vt videtur. n. Philadelphiae Lydiae. Muſ. *Hunter.* Tb. 43. fg. 16.

— — manibus ceruum diſcerpens. Æ 2. Epheſ. in Sept. Seu.

— — cum ceruo adſtante. n. Epheſi; *it.* Maſſaliae Galliae Narbonenſis. *Spanh.* Pr. I. p. 573.

— — mammoſa cum calatho in capite, expanſis manibus, quae adminiculis fulciuntur, hinc et inde ceruus. Æ 1. Epheſ. *Morell.* Impp. II. in Domitiano Tb. 16. fg. 9.

Pariter Dianae Epheſiae ſimulacrum cum adminiculis, vel etiam cum ceruis, cernitur in *templo* modo 2. modo 4. modo 6. modo 8. columnis fulto. Sic

Diana in templo diſtylo ſt. cum attributis, adſtante fratre Apolline. n. Gazae. — ſed Pergaea. vid. DIAN. PERG.

— — *tetraſtylo.* n. Epheſior. in Claudio, Nerone, Domitiano, M. Aurelio, L. Vero, Pertinace, Caracalla, Elagabalo, Maximino, Traian. Decio. — *it.* n. Samiorum in Gallieno. — *it.* n. Smyrnaeor.

— — *hexaſtylo.* n. Abydenorum in L. Vero. — *it.* n. Magnetum in Hadriano.

— — *octo columnarum.* n. Epheſior. in Hadriano, M. Aurelio, L. Vero, Alexandro Seuero, Gordiano Pio, Valeriano Seniore. Muſ. *Piſan.* Tb. 17. n. 3. p. 45.) *Spanhem.* Pr. I. p. 641.) *Vaill.* Gr.) *Petit.* de Amazon. p. 233.

Illud toto orbe celeberrimum *Dianae Epheſiae templum,* inter ſeptem orbis miracula numeratum, ducentis viginti annis a tota Aſia extructum, ex *Plinio* L. XXXVI. c. 14. De eodem *Liuius* L. I. c. 45. „Iam tum erat inclytum Dianae Epheſiae fanum; id communiter a ciuitatibus Aſiae factum fama ferebat. *Strabo* L. XIV. duo templa Epheſina in Dianae honorem exſtructa narrat, et cum Heroſtratus prius illud pulcerrimum conſumſiſſet, aliud praeſtantius exci taſſe Epheſios, collato ad hoc mundo muliebri et ſuis facultatibus. Conf. *Ioa. Andr. Schmid.* diſſ. Templa Demetrii argentea. Ienae 1695.) *Ioa. Chriſtian. Polcke* diſſ. ſub titulo

tulo; Magnam Epheſiorum Dianam etc. Lipſiae 1718. — Ad haec templa in honorem Dianae conuentus illos ſallemnes ſacraque certamina a Communi Ionum celebrata fuiſſe, quae Ἐφέσεια dicta, *Thucydides* indicat L. III. p. 242.

Dianae templum rotundum cum deae ſimulacro in medio, adſcriptis Aedilium Curulium nominibus duobus: M. LEPIDVS M. MARCELLVS AED. CVR. apud *Vaill.* Fam. Aemilia. n. 22. et Claudia n. 37.

Dianae Epheſiae ſignum genius vrbis in nouum templum ferre videtur, adſtantibus Decio et Herennio filio, quorum ſtatuae deorum inſtar nudae, ſolo ornatae ad diſtinctionem paludamento. Æ max. mod. Philadelphenſium et Epheſ. in Decio. *Vaill.* Sel. Num. *Camp.* p. 103. 104.

Diana Epheſia in curru a duobus ceruis tracto. Æ max. mod. Aureliopolis in Gordiano Pio. — ſed d. Fortunae ſignum ſuſtinet. Æ. Acraſi in Alex. Seu.

— — in curru quatuor ceruorum, d. ſpiculum tenet, ſ. haſtam. n. Epheſ. in Macrino.

— — et *Aeſculapius* cum attributis ſtantes. Æ max. Epheſiorum et Pergamenor. in Commodo. — Iidem, ſed coronantur a Victoria volitante. n. Eorundem in Commodo.

— — ſed adſtat pariter Nemeſis. Æ I. Concordiae Smyrnaeorum, Pergamenorum et Epheſ. in Domitiano.

— — et *Amazon* d. ſcipionem, ſ. bipennem. Æ max. Thyatirenor. in Gallieno. — ſed ambae dextras iungunt. Æ I. Smyrnaeor. in Domitiano. — ſed Amazon taurum ſiſtens ad Dianae polymamiae cum verubus idolum. n. Epheſ. in Iul. Domna. *Petit.* de Amazon. p. 224. 248.

Diana Epheſia cum ceruis et *Apollo* nudus ſtans dextra lyram. n. Epheſ. et Mileſior. Concord. in Domitiano. — ſed Apollo d. ceruum. n. Epheſ. et Hierapolit. Conc. *it.* Epheſ. et Mileſior. Concord. — ſed Apollo muliebri habitu, ſ. lyram. Æ I. Epheſ. in Antonino Pio; *it.* Æ I. Epheſ. et Hierapolit. in M. Aurel. *it.* Eorund. Æ max. Commodi; *it.* Epheſ. et Mileſ. Æ I. M. Aurel. et Fauſtinae Iun.

— — iidem ſtantes in bigis. n. Selinunt.

— — iidem ſtantes in templo diſtylo. n. Gazae.

— — iidem, ſed Diana coronatur ab Apolline. n. Hypaepenorum.

— — ſed Apollo muliebri habitu, d. pateram, ſ. victoriolam, ad pedes lyra. n. Alaband.

— — ex aduerſo Ceres, vtraque taedam ardentem. n. Cyzicenor. et Epheſ. Concord. in M. Aurelio, Fauſt. Iun. L. Vero

— — et figura ſeminuda ſtantes. n. Cyzicenor. et Epheſ.

— — ſtat inter duas alias figuras. Æ max. Sept. Seueri ab Epheſiis.

— — cum adminiculis, hinc et inde *fluuius* humi decumbens, alter barbatus, alter imberbis. n. Epheſiorum in Sept. Seuero, Caracalla, Phil. Sen. et Phil. Iun. — in vertice hinc et inde nympha. vid. ΜΑΙΑΝΔΡΟΣ.

— — in dextra fluuii decumbentis. Æ 3. M. Aurelii ab Epheſiis.

Diana Epheſia et *Fortuna* ſtantes, aſtro intermedio. n. Acraſi Lydiae.

— — et *Hercules* ſtans, d. clauam, ſ. ſpolia leonis. Æ 1. Epheſior. et Cyzicenor. Concord. in Anton. Pio.

— — inter *Impp.* Caracallam et Getam in equis. n. Caracallae ab Epheſ. — ſed cippo impoſita, ſtantibus hinc inde duobus viris togatis, Antonino ſcilicet et Hadriano, vel M. Aurelio. Æ max. Epheſior. Muſ. *Piſan.* Tb. 17. n. 4. p. 46.

— — et forſan. *Iuno.* Æ. Epheſior. et Sardianor. in Commodo.

— — cum ceruo inter Iunonem pronubam et Serapidem. Æ max. Epheſior. in Gord. Pio.

— — cum verubus et ceruis; ex aduerſo *Iupiter* ſtans, d. aquilam, ſ. haſtam. n. Epheſiorum; *it.* Epheſ. et Laodicenſ. Phrygiae in M. Aurelio, L. Vero, Commodo, Otacilia; *it.* Laodicenſ. et Epheſ. in Elagab. — ſed Iupiter dextram porrigit Dianae Epheſiae. Æ max. Pergamenor. et Epheſ. Concord. in Commodo.

— — ex aduerſo *Iupiter* ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam. Æ 1. Epheſ. et Trallianor. in M. Aurel., L. Vero, Commodo; *it.* Laodicenſ. et Trallianor. — ſed Iupiter ſedens cum Dianae Epheſiae ſigno in dextra et haſtam ſiniſtra. Æ max. Epheſi. M. *Piſan.* Tb. 66. n. 3. p. 180.

— — et *Mercurius* ſtantes. Æ. Epheſ. in Caracalla. *Vaill.* Adpend. Gr.

— — et mulier tutulata ſtantes. Æ max. Epheſ. et Sardianor. in M. Aurel. — ſed mulier d. pateram, ſ. cornucopiae. Æ. Acroſiotarum in Sept. Seu.

Diana Epheſia inter duas *Nemeſes.* Æ max. Epheſ. et Smyrnaeor. in M. Aurel. — ſed Diana polymammia ſt. inter Nemeſin a dextris et Aeſculapium a ſiniſtris. Æ 1. Epheſiorum, Smyrnaeorum et Pergamen. in Domitiano.

— — cum adminiculis et ceruis; in vertice hinc et inde *nympha*, dexterior ſedens, altera genuflexa; in imo duo fluuii, Maeander et Marſyas decumbentes cum vrnis. Æ max. Apamenſ. in Gord. Pio.

— — ex aduerſo *Proſerpina* ornatu ſponſalitio. n. Epheſ. et Sardianor. in Caracalla.

— — inter duos puerulos ludentes. Æ 3. Epheſ. in Geta.

— — cum verubus et ceruis, *Sardiana* vero tutulata ac velata. Æ. max. M. Aurelii ab Epheſiis et Sardianis, concordia ac religione coniunctis, ſimileſque namque apud vtroſque Dianae erant honores. M. *Piſan.* Tb. 23. n. 2. p. 66.

— — et *Serapis* dextras iungunt. n. Concordiae Epheſ. et Smyrn.

— — in medio duarum *Victoriarum*, per aera volitantium. Æ. Epheſ. in Anton. Pio. — ſed a duabus Victoriis coronatur, ex aduerſo ſtat mulier d. pateram, ſ. haſtam. — ſed Diana verubus fulta ac turrita ſtans, deſuper a duabus Victoriis coronata, ante Fortuna cum temone, cornucopiae, et ſupra caput calatho. n. Magneſiae ad Maeandrum. *Spanhem.* Pr. I. p. 707.

— — inter Victoriam a dextris, quae ei coronam offert, et a ſin. inter mulierem turritam. Æ. Epheſ. in Anton. Pio.

DIANA FELIX. Diana Venatricis habitu ſtans, d. venabulo inuerſo innititur, ſ. arcum tenet, ad pedes canis venaticus currens. *al.* ad pedes ceruus aufugiens. *al.* alte ſuccincta gradiens, d. ſagittam e pharetra retro religata promit, ſ. arcum tenet, comitante cane *AV.* *AR.* et *Æ* 1. 3. Gallieni. *Band.* I. p. 152. 160. 189. 214. 232.) *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. II. p. 371.) *Mdb.* p. 369. 370. 375.) Muſ. *Theup.* p. 638.) *Vaill.* Pr. I. p. 186.

Diana Icaria ſeu *Tauropolia* velato capite ac tauro vecta in numis effingitur.

DIANA LAPHR. *al.* LAPHRIA, *Diana Laphria.* Ipſa ſtans, nonnihil ſiniſtrorſum conuerſa, veſtita quidem illa, ſed alte praecincta, capillis plexis et circa caput contortis, pharetra cum ſagittis a tergo dependente et ſuper dextrum humerum paullulum eminente; brachii dextri nonnihil curuati manum dextro adplicat femori, laeuo extenſo tenet arcum terrae fere impoſitum, pede dextro (vtrumque caligae velant, ad genua fere pertinentes) in tellure firmiter ſtans, laeuum parumper flexum et curuatum, lapide e terra prominenti, vel ferae capiti, imponit. n. Patrarum. *Vaill.* Num. Col. I. p. 123. 142. — Hanc autem figuram, veram deae imaginem eſſe demonſtrant numi iſti, in quibus Dianam aliam, ſiue Limnatis ſit, ſiue Triclaria, delineatam voluere Patrenſes, quales idem *Vaillant.* Col. I. 190. 240. P. II. p. 40. promulgauit, et in quibus Dianae Laphriae cognomentum non adſcriptum legitur. Editor quidem hac in re explicanda nonnihil fluctuatur; ceterum is alios demonſtrare perhibet, Deam non ex *Laphrio*, qui ſimulacrum dedicarit, cognomentum cepiſſe, ſed id per ſyncopen τῦ λαφύρια, quod illa ferarum capita et ſpolia ferat, factum eſſe; quod vnde hauſerit, non indicauit. ib. P. I. p. 123. Si certam, quam ſequeretur, habuit auctoritatem, tamen τὸ Λαφρία per ſyncopen ex Λαφυρία factum, cel. *Martini* in Excurſu de Diana Laphria, qui legitur in eius antiquorum monumentor. ſylloge p. 132 ſq. deriuare mauult ex particula λα, augendi vim habente, et φὴρ, φηρὸς, pro θὴρ *fera*, poni ſolito, vt adeo Λαφρία eſſet ferarum venandarum perquam ſtudioſa. — *Stephanus* in Theſ. Gr. L. vocabulum Λαφρία plane non habet; *Scottus* tandem in Adpendice ad ipſius Theſaurum e ſcholiis ad Lycophronis Alexandram adfert locum Tom. II. p. 256, ſed qui lucis fere nihil ſuppeditat: Λαφρία, inquit Mineruae epithetum, quaſi Λαφυρία, quae ſpolia (λάφυρα) in bello capta aufert, et per ſyncopen Λαφρία, *Laphria.* Quod etymon vt veriſimile, quin verum eſſe concedas, et *Dianam* itidem propter λάφυρα ſeu praedam ex ferarum Venatione ablatam Λαφρίαν, quaſi praedatricem vocatam eſſe largiare; cauſam tamen certam et luculentam non continet, cur ſola Aetolorum, et poſthac Patrenſium Diana cognomen habuerit, quod ad Dianam vnamquamque pertinere videtur. *Spanhemius*, qui de Diana, eiuſque cognomentis pluribus commentario ad *Callimachi* hymnos egit, ſilentio prorſus praetermiſit, quod Laphriam, huiuſque cultum et venerationem attinet.

Iam primum omnium τὸ Λαφρία cognomen nonniſi apud *Pauſaniam* in Meſſen. p. 141. reperitur Dianae attributum, qui auctor id ipſe peregrinum et minus vſitatum eſſe pronuntiat. De quo Dianae cognomento ſimulacro et cultu ſingulari ex ſcriptoribus ac monumentis fide dignis legendus eſt *Martini* l. c.

DEANA (*ſic*) LAPHR. Diana venatricis habitu ſtans, ſ. arcum, hinc ad pedes canis, inde ara coronata cum foculo. *Æ* 2. Patrenſium in Domitiano. *Morell.* in Domit. Tb. 20. fg. 7. p. 476.) Muſ. Theup.

Theup. p. 677. vbi vero inſcriptio variat: DEANAE PATR*enſi.*

DIANA LAPHRIA. C. P. *Colonia Patrenſis.* Diana ſuccincta ſtans, d. lateri, ſ. arcui impoſita, altero pede globum premit. Æ. Neronis. *Morell.* in Nerone Tb. 12. fg. 13. p. 112.) *Vaill.* Col. I. p. 180.

Diana Leucophryne, ΛΕΥΚΟΦΡΥΣ, *habens candida ſupercilia,* parum abludit a ſimulacro Dianae Epheſiae, vt probant numi Magneſiae ad Maeandrum, qua in vrbe praecipuus eius cultus ac illuſtre templum fuit. *Spanhem.* Pr. I. p. 660. de celebritate eiuſdem templi agens, nos edocet, idem aede Epheſiae Dianae concinnitate ac ſtructura praeſtantius fuiſſe. Verum quemadmodum cerui in pecunia Epheſi Dianam Epheſiam plerumque reſpiciunt: ita *Leucophrynen* fere comitantur aut duo volucres, aut duo fluuii procumbentes, cerui numquam, niſi in vno Elagabali numo apud *Vaill.* Gr. Num. p. 128. tametſi nihil vetet, quo minus etiam in eo Dianam Epheſiam exhiberi putemus. Cur enim Magnetes, Epheſiis proximi, praeter ſuam Leucophrynen non etiam coluerint Dianam Epheſiam, populorum omnium numen, vt *Melae* vocatur?

Dianae Leucophrynes. ſimulacrum inſtar Epheſiae polymammae cum duobus verubus et inſcr. ΛΕΥΚΟΦΡΥΣ ΜΑΓΝΗΤΩΝ in n. Magnetum ad Maeandrum ſub Hadriano cuſis. — *Al.* ſed a vertice ad imum velata cum adminiculis. ibid. — ſed cum duabus Victoriis per aera volitantibus in medio duorum fluuiorum barba inſignium. n. M. Aurelii. — ſed hinc et inde Victoria circum Leucophrynes caput volitans. Æ 3. Maximini, *it.* Æ 2. Maximi Caeſaris; *it.* Æ 2. Gordiani Pii. — ſed cum verubus et ceruis pro pedibus columbae, hinc et inde Victoria volitans Æ 3. Elagabali, — ſed in templo ſex columnarum. n. Magnet. ad Maeandr. quos exhibet *Vaill.* Num. Gr.

Diana Leucophryne cum adminiculis et columbis. Æ 3. Clazomen. in Gallieno. *Vaill.* Gr.) *Band.* I. p. 230.

DIANA LVCIF*era.* Diana ſtans, vtraque manu facem. AR. et add. S. C. Æ 1. 2. Fauſtinae Iun. *Eckhel.* Cat. II.) *Geſner.* Tb. 113. n. 47. *et* Tb. 114. n. 25.) *Mbd.* p. 230.) *Muſell.* Impp. Tb. 124. fg. 2. p. 175. *et* Tb. 125. fg. 2. p. 176.) *Schulz* MzCab. II. p. 148. — *it.* AV. AR. Æ 3. Claudii Gothici. *Band.* I. 332. 333. 340. 341. 353.) *Mdb.* p. 402. 403.) *Muſell.* Impp. Tb. 229. fg. 5. p. 285.) *Vaill.* Pr. I. p. 206. III. p. 22. — *it.* AR. Æ 3. Quintilli. *Band.* I. p. 356. 357. 358. 361.) *Eckhel.* Cat. II p. 392.) *Mdb.* p. 304.) *Vaill.* Pr. I. p. 211.

Diana Lucifera in numis Auguſtarum paſſim legitur, vbi ad faciliorem liberorum partum inuocatam fuiſſe intelligimus, teſte *Cicerone* Nat. Deor. L. II. in numis vero Claudii, eiuſque fratris Quintilli Diana Lucifera inuocari videtur, vt ſalutarem opem ferat aegris, Auguſtis praeſertim, quo tempore a deuictis Gothis peſtis per Romanos exercitus propagabatur.

DIANA LVCIFERA inter AR. Liuiae Auguſtae. *Mdb.* 53 ex *Savoto.* — inter Æ. Plotinae. *Mdb.* 165.

— — S. C. Figura muliebris ſtolata ſtans, vtraquae manu facem gerens Æ. Lucillae Aelii vxoris. *Mdb.* 190.

— — Figura muliebris, vtraque manu facem praeferens. Æ 1. 2. Fauſtinae Iun. *Angelon* p. 161. vel 194. n. 38.) *Ruben.* Num. *Arſchot* Tb. 49. n. 9.) *Mdb.* p. 230.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 50. fg. 4. p. 297.) *Muſell.* Impp. Tb. 125. fg. 1. p.

1. p. 176.) *Schulz* MzC. II. p. 148. — ſed figura ſtolata, d. victoriolam, ſ. ſcuto imponens. Æ. Fauſtinae Iun. *Mdb.* p. 230.

DIANA LVCIFERA. Mulier ſtans facem vtraque manu AV. AR. et add. S. C. Æ 1. Lucillae L. Veri vxoris *Eckbel.* Cat. II.) *Geſner.* Tb. 119. n. 58.) *Harduin.* Oper. p. 778.) *Mdb.* p. 239.) *Muſell.* Impp. Tb. 131. fg. 7. p. 182.) *Schulz* MzC. II. p. 159. . 161.) *Vaill.* Pr. I. p. 93.

— — Idem typus. AR. et add. S. C. Æ 1. Criſpinae. *Eckbel.* Cat. II.) *Guſſeme* II. p. 392. n. 6.) *Mdb.* p. 259.

— — Idem typus AR. Domnae. *Eckbel.* Cat. II.) *Geſner.* Tb. 137. n. 7.) *Harduin.* p. 808.) *Mdb.* p. 282.) *Muſell.* Impp. Tb. 154. fg. 1. p. 207.) Muſ. *Theup.* p. 215.

— — ſed d. facem, ſ. icunculam. AR. Domnae. *Mdb.* p. 282.

— — S. C. Dea ſtans cum luna bicorni ad collum, ambabus manibus facem geſtat. Æ. Domnae. *Muſell.* Impp. Tb. 155. fg. 6. p. 208.) M. *Theup.* p. 570.

— — Figura muliebris in bigis cum creſcente luna in capite. AV. AR. Domnae. *Harduin.* Oper. p. 808.) *Vaill.* Pr. II. 236.

— — Dea ſtans luna bicorni collum peruadente, vtraque manu facem. AR. Seueri. *Eckbel.* Cat. II. — *it.* cum)(ANTONINVS PVS (*ſic*) AVG. Caput Caracallae. laur. n. ſubaerat. Caracallae *Cimel Vind.* I. Tb. 12. fg. 4. p. 62. pertinet autem ad Plautillam, vel Domnam.

— — Figura ambabus manibus facem protendit. AR. Plautillae. *Eckbel.* Cat. II.) *Mdb.* 298.

— — Idem typus AR. Gordiani, in gratiam matrimonii cum Tranquillina ſignatus, quam Dianam Luciferam Auguſtarum ſuperiorum exemplo adpellarunt. *Eckbel.* Cat. II.) *Mdb.* 336.) *Muſell.* Impp. Tb. 189. fg. 5. p. 243.) *Vaill.* Pr. II. p. 307.

DIANA LVCIFERA. Idem typus. AR. Valeriani Sen. *Band.* I. p. 106.) *Eckbel.* Cat. II. p. 364.) *Vaill.* Pr. II. p. 344.) *Cim. Vind.* I. p. 134. ſed ad aes potius rediguitur. Valerianus coluit Dianam, Apollinis ſororem, cui etiam templum vel aedificauit, vel inſtaurauit vt vtriſque numinis auxilio ſaeuiſſimae peſti, qua omnes Romani imperii prouinciae, et ſimul vrbs Roma, adfligebantur, finis imponeretur.

— — Diana ſt. dextra facem accenſam tenet per tranſuerſum. Æ 3. Saloninae. *Band.* I. p. 251.) *Guſſeme* II. p. 358. n. 14.

In numis plurimis *faces* datae *Dianae*, vel quia φωσφόρος, eſt, et δᾳδοῦχος, *Lucifera*, *Noctiluca*; vel quia venationes quaſdam ſub veſperum peractas docet *Oppianus* Cyneg. v. 134. vel quia Cereris filiae et Proſerpinae comes, teſte *Pauſania* in Arcadicis L. VIII. c. 37. et in Phocicis L. X. c. 37. de qua pluribus *Oderic.* Num. Graec. p. 78 et 135 ſqq. vbi numum protulit Thuriorum, in cuius parte auerſa Diana gradiens venatricis habitu, d. facem, ſ. venabulum humero inpoſitum, ad pedes canis de venationum genere.

Eadem praeterea *taedam ardentem tranſuerſam*, quaſi feras agitans, gerit *Diana*, quam aliter *erectam* tenet, cum ſtat quieta, vt in numo Syracuſano apud *Parutam* Sic. Tb. 58. fg. 3. Hinc *taedifera* poetis dicitur dea, et in numis taedam hanc gerens LVCIFERA. Conf. *Heinſius* ad *Ouid.* Epiſt. XX. 192.) *Begter.* Th. Br. III. p. 229.

 Vtra-

Vtraque manu taedam accenſam protendit *Diana* gradiens in n. Apameae Bithyniae, Corinthi, Epheſi, Nicomediae Bithyniae; it. Valeriani Sen. v. FELICIT. SAECVLI.

— — et poſt humeros luna bicornis, n. Hadrianopolis Thraciae, Thyatirae.

— — cum creſcente luna in capite, ante deam ceruus, n. Epheſ. in Fauſt. Iun., et Otacilia.

— — ad humeros pharetra, ad pedes canis. Æ. et Æ Mamertinorum. Meſſeniorum *Lancellotti* Aggiunta alla Sicilia Num. Tb. 2. fg. 2.

— — pone dorſum arcus, pro pedibus ceruus, n. Epheſ. in Annia Fauſtina. — *al.* canis currens. n. Epheſ.

— — arcu et pharetra prominentibus a tergo, ſingulis manibus facem tenet ardentem. n. ſubaeratus vitioſus Claudiae gentis. *Neumann.* Pop. Num. II. p. 202.

Diana cum face. Æ max. mod. Mytilenaeor. in Hadriano. Muſ. *Piſan.* Tb. 10. n. 3. p. 29.

— d. facem, ſ. arcum. n. Epheſi, Nicomediae.

— et ad dorſum pharetra. n. Epheſi.

— ad pedes adeſt canis. n. Epheſi apud *Vaill. it.* Siphni apud *Goltzium* Inſ.

— pro pedibus ceruus. n. Epheſ.

Diana ſt. ſinuato per caput peplo, d. facem, ſ. equum freno retinet. n. Alexandriae Aegypti.

— capite radiato ſ. facem. Æ 2. Sidetar. et Pergenſ. in Tranquillina.

Diana d. telum depromit, ſ. arcum, in imo taeda et ceruus. n. Mopſeatarum Ciliciae.

Diana Lucifera vel Fauſtina Senior in deam transformata inſidet equo, vtramque manu taedam ardentem. Æ max. mod. ſine epigr. Antonini Pii. *Vaill.* Pr. I. p. 125.

— — ſed inſidet ceruo, ſ. facem ardentem. Æ max. mod. Fauſtinae Iun. ſine epigr. *Vaill.* Sel. Num. *Camp.* p. 35. — In ſimili legitur AETERNITAS AVGVSTA, quae inſcriptio eius conſecrationem indicare videtur. *Vaill.* Pr. III. p. 141.

— — in bigis citis velo per caput ſinuato, et manibus oblongam facem tenens c. epigr. CONSECRATIO. Æ 1. Paulinae.

— — curru vecta, cui duo cerui iuncti, d. facem. n. Epheſ. — Eadem taedifera, vel Lucina bigas ceruorum agit in numis Aeliae gentis, *Haueɓal.* Proem. Tb. 3. fg. 2. p. 86.) *Liebe* Goth. Num. p. 214. vid. Tam. Aelia apud *Morellium*, *Vaillantium*, *Vrſinum*, aliosque.

— — in curru a leone et apro vecta, d. facem, praeeunte Hercule, d. clauam, c. epigr. S. P. Q. R. DIVO TRAIANO PARTHICO. n. Traiani. *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 21. fg. 3. p. 97.

— — cum creſcente luna in capite, d. facem in curru a duobus tauris tracto, Æ max. Tarſi in Gordiano Pio.

— — cum creſcente luna in capite ſtat inter Herculem et Bacchum cum attributis. Æ max. Chiorum et Smyrnaeor. in Philippo Sen.

Diana multimammia, quae ex *Macrobio* L. I. Saturn. c. 20. eſt vel terra vel natura rerum ſubiacens

ceas ſoli; hinc eſt, quod continuatis vberibus corpus deae omne denſetur; quia terrae vel rerum naturae altu nutritur vniuerſitas. De hac Dianae effigie Paullam et Euſtochium ita edocet *Hieronymus* proemio in Epiſtolam Pauli ad Epheſios: "Scribebat Apoſtolus ad Epheſios Dianam colentes, non hanc venatricem, quae arcum tenet, atque ſuccincta eſt, ſed illam multimammiam, quam Graeci πολυμαστὸν vocant, vt ſcilicet ex ipſa quoque effigie mentirentur, omnium eam animantium eſſe nutricem. — Et ante eum *Minutius Felix* in Octauio p. 105. huius deae meminerat verbis ſequentibus: „Diana Epheſia mammis multis et vberibus exſtructa. Circa quem locum *Oiſel.* Theſ. Num. Sel. Ant. p. 298. adnotat, antiquiſſimas editiones habere *verubus* ſeu *veribus* pro *vberibus*, vt adeo *Minutius* veram Dianae multimammiae imaginem expreſſerit, quando dixerit, eam et *mammis multis* et *veribus* exſtructam, h. e. iaculis, quibus vtraque manu expanſa ipſa Diana quaſi imitatur, quemadmodum *Virgilio verua* dicantur iacula et mucrones teretes. Confirmant hanc lectionem nummi, in quibus Diana illa verubus, ſuis terrae infixis vt firmiſſimis fundamentis innititur.

Diana illa Polymaſte non per Ioniam ſolum, ſed reliquam Aſiam colebatur, teſtibus et hiſtoricis, et numis Colophoniorum, Magnetum, Metropolitarum, aliis; nemo tamen rei numariae peritus in dubium vocauit vmquam, eas monetas, quae ſeu ΑΡΤΕΜΙΣ ΕΦΕΣΙΑ, ſeu ΕΦΕΣΙΩΝ ΑΡΤΕΜΙΣ inſcriptae ſunt, eiuſdem vrbis officinae alicui adſcribendas eſſe, quod inde confirmatur etiam, quia vrbes eidem Multimammiae deuotae nequaquam patriae ſuae conſignandae negligentes erant; ita videbis paſſim numos cum Dianae notiſſimo typo, qui titulos praeferunt: ΑΡΤΕΜΙΣ ΚΟΛΟΦΩΝΙΑ. — ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ΜΑΓΝΗΤΩΝ. — ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΑΡΤΕΜΙΣ. vid. *ſuis locis.*

Diana multimammia cum verubus et ceruis. Æ. max. Hierapolitarum Phrygiae. M. *Piſan.* Tb. 60. n. 2. p. 167. Poteſt etiam eſſe *Rhea* ſeu Mater Magna, cuius apud Hierapolim meminit *Plinius* L. II. c. 93. quaeque apud Phryges in magno erat cultu, ideoque *dea Phrygia* dicebatur; apud aliam vero Hierapolim quae in Syria erat, *Artaga* aliiſque nominibus vocabatur. Conf. *Phornut.* de Rhea, quae eadem eſt ac terra, quaeque, quod animantia et cetera nutricatur et ſuſtentat, ideo cum multis mammis et fulcris fingitur.

— — cum adminiculis et ceruis. n. Acraſi Lydiae in Geta; Amorii, Ancyrae Aſturinae, Colophonis in Domitiano ac Traiano; Cyzici in Commodo; Gortynae Cretenſium; Nacraſi in M. Aurelio; Neapolis Syriae in M. Aurelio; Pruſiae in Iul. Domna.

— — hinc et inde Victoriae, caput circumuolantes, pro pedibus columbae n. Magneſiae ad Maeandrum in Hadriano.

— — velo ornata, deſinens in Dianae polymammiae formam. n. Sebaſtes in Criſpina.

— — dextra flagrum, ſ. ſpicas, pro pedibus hinc et inde leo. n. Neapolis Syriae.

— — cum verubus in manibus et flore in capite, alia vero mulier cum delphino in dextra, et flore ſeu gemma in ſiniſtra, pone prora ratis et malleus. Æ. max. mod. Alabandenſium. Muſ. *Piſan.* Tb. 39. n. 1. p. 109. Mulier, quae coram Diana ſtat, ſignificat Alabandam, quae Cariae vrbs cum felix eſſet tum ſolo, tum aliis rebus, Dianam colebat.

Diana multimammia cum adminiculis, in cuius capite modius, e quo defluunt. n. Aſturineor. Myſiae. Vaill. Adp. Graec. Tb. 6. p. 41.

— — in templo. Æ. max. mod. Epheſiorum. M. *Piſan.* Tb. 36. n. 2. p. 101. — Æ. max. Pertinacis. *Vaill.* Sel. Num. *Camp.* p. 57.

— — in templo figuris duorum ceruorum ornato. Æ. max. mod. Epheſ. in Hadriano. *Cimel. Vind.* I. p. 45.) *Khell.* Suppl. p. 68.) Muſ. *Piſan.* Tb. 10. n. 2. p. 21.

— — inter Caſtorem et Pollucem, equis inſidentes. n. Epheſ.

— — et Ceres taedifera. n. Cyzici et Epheſi in Anton. Pio. *Patin.* Theſ. p. 168.) *Triſtan.* I. p. 588.) *Harduin.* Oper. p. 58. 87.

DIANA PERG. S. C. COS. III. Dianae Pergaeae templum, tribus gradibus et duabus columnis ſtriatis ſuperfultum, cum imagine in medio delubri. Æ. max. mod. Neruae. *Mdb.* p. 145.) *Vaill.* Pr. II. p. 114 ſed in periſtylio templi legit: DIANA PERGENSIS. Perge vrbs Pamphyliae nobiliſſima in qua Neruae templum Dianae ... oppidi nomine dictae Pergaeae, exhibet, ob praerogatiuam aſyli huic templo olim conceſſam, ab eo Imp. forte confirmatam; vnde illud *Cicero* I. Verr. adpellat ſanctiſſimum et antiquiſſimum. In Graecis numis epigraphe haec legitur: ΠΕΡΓΑΙΑΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ΑΣΥΛΟΥ. vid. ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ.

DIANA PERG. Ipſa in templo diſtylo. Æ. Traiani. *Mdb.* 147. 151.) *Patin.* Theſaur. p. 64.) *Vaill.* Pr. II. p. 118. 128.) *Guſſeme* VI. p. 409.

Diana Pergaea in templo diſtylo. n. Pergae in M. Aurelio, L. Vero, Sept. Seuero, Caracalla, Philippo Seniore, Gallieno apud *Vaill.* Gr. Num.) *Patin.* Impp. p. 286.) De cuius templi celebritate *Spanhem.* Pr. I. p. 591. De annuo gentis ad illud conuentu *Strabo* L. XIV. p. 667.

— — in templo tetraſtylo. n. Attaliae.

Eadem ſtans, d. arcum, in imo aſtrum. n. Pergae in Iul. Mamaea.

— d. ſpiculum inuerſum, ſ. arcum. n. Pergae. *Vaill.* Gr. p. 159.) *Spanhem.* Pr. I. 725.

— d. telum depromit e pharetra, ſ. arcum. Æ 2. Pergae in Claudio.

— coronatur a Victoria. Æ 2. Pergae in Tranquillina. *Vaill.* Gr. — Æ. in Salonina. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 50. fg. 2. p. 387.

Dianae Pergaeae ſignum, hinc et inde columba, deſuper Sol et Luna creſcens. n. Pergae in Maximino.

Diana Perſica apud Hierocaeſarienſes culta, de cuius templo et aſylo *Spanhem.* Pr. I. p. 669.

Dianae Segeſtanae ſimulacrum deſcribit *Cicero* IV. Verr. c. 34. "Erat admodum amplum et excelſum ſignum cum ſtola; verum tamen in erat in illa magnitudine aetas atque habitus virginalis, ſagittae pendebant ab humero, ſiniſtra manu retinebat arcum, d. ardentem facem praeferebat. Sic Diana exhibetur etiam in duobus Lacedaemoniorum numis apud *Arigonum* Num. Pop. et Vrb. Tb. 12. n. 119. et Tb. 13. n. 126.

Dianae Soſpitae maximi honores Ithacae, quae inſula ſub Dianae tutela fuit. *Neumann.* Pop. Num. I. p. 203. — Eadem *Seruatrix* in Syracuſanorum aliarumque gentium moneta legitur. vid. ΣΩ. — ΣΩΤΕΙΡΑ.

Dianae Venatricis habitum, quo dextro brachio et mamma exſertis ac nudis, pharetra ad ſiniſtrum humerum pendente, paſſim in numis ac monumentis vetuſtis depingitur, illuſtrat *Spanhem.* ad *Callimach.* Hymn. in Dian. 212.

Diana Venatrix ſuccincta cum arcu, telo, pharetra, canibus, vel ceruis in n. Acmoniae, Amaſtris, Anchiali Thraciae, Automalae, Bizyae, Callatiae, Cherſoneſi, Coelu, Corinthi, Cretae, Daldiae, Deulti, Epheſi, Gazae, Germanicopolis, Hadrianopolis, Laodiceae Syriae, Lappae, Leucadis Acarnaniae, Macedoniae, Marcianopolis, Mileti, Miletopolis, Mopſueſtiae, Nicopolis Moeſiae, Nyſae, Patrarum, Pergae, Perinthi, Ptolemaidis, Raphiae, Smyrnae, Syedrae, Syracuſae, Tabae, Tarſi, Thyatirae, Tomorum, Traianopolis, Trallium, Tyri; *it.* in n. Auguſti, Titi, Domitiani, Neruae, Antonini Pii, Fauſtinae Iunioris, Criſpinae, Galli, Valeriani, Aemiliani, Gallieni, Poſtumi. — Dianae Venatricis typus in numis Romanis inſolens. *Vaill.* Pr. II. p. 113.

Diana Venatrix cum lunula ſupra frontem, quaſi feſtinans, feraſque proſequens, ac ſ. arcum tenens, dum d. ſagittam e pharetra a tergo pendente trahit. n. Auguſti. *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 50. fg. 11. p. 301. — *Phurnutus* cum dixiſſet, Dianam et Lunam eandem eſſe, ſubiungit: Fingunt eam eſſe venatricem, et ferarum necatricem, et ceruorum iaculatricem, et montiuagam, propterea quod aut in feras nocumenta, quae ab ipſa (Luna) deſcendunt, transferre voluerunt, aut declarare, quod maxime noctu cernatur et adpareat. Plurimum, addit *Phurnutus*, ſilentium noctu vbique ſentitur, in primis tamen in montibus et in ſolitudinibus noctu ſilentium magnum eſt. Propterea non abs re, cum et venatrix quaedam putetur, in huiuſmodi locis morari dicitur. etc. Nec ab his abludit, quod canes conſecrantur Dianae, cum ſint ad venationes idonei, et ad vigilias nocturnas, latratuſque nati.

Diana Venatrix pectore tenus nuda ac veſtibus ſuccincta, ſ. arcum tenet, d. telum ex pharetra depromit, in area IMP. VII. *Imperator Septimum.* Subtus legitur SICIL. *Sicilia*)(AVGVSTVS DIVI F. Caput Auguſti corona quernea redimitum. AR. Auguſti. *Golz.* in Aug. Tb. 33. fg. 25.) *Morell.* in Aug. Tb. 15. fg. 25. p. 276.) *Paruta* Sicil. inter Num. Gr. et Rom. n. 77. — *Al.* ſed *Diana Venatricis* habitu gradiens, veſte fluida, peplo ſupra iniecto, ſ. arcum, d. ſagittas e pharetra a tergo dependente depromtura, cum inſcr. SICILIA. IMP. VIII. (*Octauum*))(AVGVSTVS DIVI F. Caput Auguſti nudum. AV. eiuſd. *Golz.* in Aug. Tb. 30. fg. 25.) *Morell.* in Aug. Tb. 11. fg. 33.) *Paruta* Sicil. n. 77. inter Graecos et Romanos.) *Spanhem.* ad Iuliani Caeſſ. p. 459.) *Vaill.* Pr. II. p. 40. — *Al.* ſed cum cane venatico adcurrente, in area IMP. VIII. ſubtus SICIL.)(*Eadem.* AR. Auguſti. *Morell.* in Aug. Tb. 15. fg. 20. p. 275. — *Al.* ſimilis, ſed IMP. IX. (*Nonum*) SICIL*ia.*)(Eadem. AV. Auguſti. *Golz.* in Aug. Tb. 30. fg. 27.) *Ruben.* Num. *Arſchot.* Tb. 12. n. 7.) *Bineus* ad *Auguſtin.* Dial. Tb. 12. n. 7.) *Mdb.* p. 33.) *Morell.* in Aug. Tb. 11. fg. 34. p. 139.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 27. fg. 10. p. 121.) *Paruta* Sicil. n. 79. — *Al.* ſed AR. *Golz.* ib.) *Morell.* in Aug. Tb. 15. fg. 21.) *Patin.* ad *Sueton.* p. 189. — *Al.* ſed IMP. X. (*Decimum*) SICIL. Idem Dianae typus.)(*Eadem.* AV. Auguſti. *Golz.* in Aug. Tb. 30. fg. 29.) *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 12. n. 8.) *Bineus* ad *Auguſtin.* Dial. Tb. 12. fg. 8.) *Morell.* in Aug.

Tb. 11. fg. 36. p. 240.) Tb. 27. fg. 11. p. 121. et Tb. 50. fg. 11. p. 301.) *Oudanus* in P. R. Tb. 30. n. 11. p. 145.) *Spanhem.* ad Iuliani Caeſſ. p. 459. — *Idem*, ſed AR. *Morell.* in Aug. Tb. 15. fg. 22.) Muſ. *Theup.* p. 125. — *Al.* ſimilis, ſed capite Auguſti laureato. AV. *Mdb.* p. 37.) *Morell.* in Aug. Tb. 11. fg. 35. p. 240. — Idem, ſed AR. *Golz.* in Aug. Tb. 30.) *Morell.* in Aug. Tb. 15. fgg. 26. 29. — *Alius* ſed IMP. XI. (*Vndecimum*) SICIL. Diana veſte fluida gradiens, d. ſagittam e pharetra promit, ſ. arcum.)(Eadem. AV. Auguſti. *Golz.* in Aug. Tb. 30. fg. 31.) *Ruben.* Num. *Arſchot.* Tb. 12. n. 9.) *Biaeus* Tb. 12. fg. 9.) *Mdb.* p. 37.) *Morell.* in Aug. Tb. 11. fg. 37. p. 241.) *Paruta* Sicil. ex Num. Gr. et Rom. n. 83. — *Eadem Diana* feſtinans. IMP. XI. SICIL. ſed AR. Auguſti. *Morell.* in Aug. Tb. 15. fgg. 23. 27.) *Aen. Vicus* inter Arg. Aug. — *Al.* ſed Diana crinibus in nodum complicatis in veſte fluida gradiens peplo ſuperiniecto, ſagittam e pharetra a humeris dependente depromtura ſ. arcum. AV. Auguſti. *Morell.* in Aug. Tb. 11. fg. 38. p. 241. — *Al.* ſed IMP. XII. (*Duodecimum*) SICIL. Idem Dianae typus, ad latus cane venatico eam comitante.)(*Ead. epigr.* ſed caput Auguſti corona querna redimitum. AV. *Golz.* in Aug. Tb. 30. fg. 30.) *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 12. n. 10.) *Biaeus* Tb. 12. n. 10.) *Morell.* in Aug. Tb. 11. fg. 39. — *Similis*, ſed AR. Auguſti. *Golz.* Tb. 29. fg. 33.) *Morell.* Tb. 15. fgg. 24. 28. 30.) *Oiſel.* Tb. 50. fg. 11. p. 302.) *Patin.* in *Suetonio* numis illuſtrato p. 189.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* II. Tb. 12. fg. 2.

Ex mente *Oiſelii* iſti Dianae typi Siciliam venationibus illuſtrem denotare videntur, vel quod Diana inter Siciliae deos habita, vt tradit *Diodor. Sicul.* L. V. Dianam, Mineruam et Proſerpinam propter familiarem inter ſe conſuetudinem inſulam mirifice dilexiſſe, adeoque vnamquemque certum in ea ſibi locum vindicaſſe. Vnde et in Syracuſanorum apud *Beger.* Th. Br. I. p. 289. 279. et aliorum Siculorum numis apud *Dorville* et *Torremuzzam* nihil frequentius *Diana* videas.

Sub Auguſto autem cuſi ſunt iidem numi, ad compoſitas ab Auguſto in Sicilia res pertinentes, vti cenſet *Hauercamp.* ad *Morell.* Tb. Impp. I. p. 275.

Diana Venatrix ſtans, *al.* gradiens, d. elata ſagittam vibratura, ſ. arcum. n. Cyzici, Epheſi, Mytilenes, Pergae, Thelphuſae Arcadiae; it. Antonini Pii, Saloninae. vid. DIANA VICTR. — DIANAE VICTRI. — *Al.* ſed d. arcum, ſ. telum. Æ. Syedrae in M. Aurel.

— — d. ſagittam pharetra retro pendente educit, ſ. extenſa arcum tenet. n. Amaſtris, Antiochiae Piſidiae, Bizyae, Cretae, Epheſi, Germanicopolis, Hadrianopolis, Lappae, Marcianopolis, Maſſaliae, Nicaeae, Nicopolis ad Iſtrum, Pergae, Siciliae, Smyrnae, Traianopolis, Trallium; *it.* AV. Victorini Sen. v. ADIVTRIX AVG.

— — comite cane venatico. n. Anchiali Thraciae, Callatiae, Cretae, Deulti, Epheſi, Maſſaliae, Mileti, Miletopolis, Mytilenes, Nicopolis ad Iſtrum, Nyſae, Patrarum, Pergae, Perinthi, Philadelphiae Lydiae, Raphiae, Tarſi, Thyatirae, Tomorum, Traianopolis; *it.* Impp. Neruae, Traiani, Peſcennii Nigri.

— — dextra arcum, ſ. baculum, pro pedibus canis. AR. Bruttiae. *Eckhel.* Cat. I. Tb. 1. fg. 12.

Diana Venatrix d. pharetram, ſ. arcum, ad pedes canis. n. Perinthi.

— — d. haſtam, ſ. arcum, adſtante cane. n. Siciliae. v. DIANA FELIX.

— — arcum tendit, prope eam canis. n. Epheſi, Syracuſae.

— — pro pedibus hinc ara, inde canis. n. Hadrianopolis.

— — ſuccincto habitu ſtans iuxta antrum, ſuper quo arbor, vtraque manu pallium attrahit, pro pedibus canis in antrum introſpiciens, retro pharetra, arcus et exuuiae leonis. Æ. max. Antonini Pii. Muſ. *Alb.* I. Tb. 23. fg. 3. p. 46.) *Eckhel.* Cat. II.) *Cimel. Vindob.* II. Tb. 35. fg. 2. p. 8. ſed editori videtur Deianira Herculem in Oeta monte geſtu deſperantis deplorans, d. in caput ſublata, ſ. veſtem tenens ad antrum, in quod veſtigator canis inſpicit, etc.

— — alata verberat ſ. canem retardantem. n. Syracuſ. *Dorville* Sicul. Tb. 6. fg. 10.) *Hauercamp.* ad *Parut.* Sic. Tb. 58. fg. 6. et Tb. 72. fg. 142. p. 343. 369.) *Mirabell.* Explic. Num. Syrac. p. 146.) *Beger.* Th. Br. II. p. 388. fg. 3. qui vero arietem a Victoria baculo caſtigari coniicit.

— — in templo diſtylo, d. telum depromit, ſ. arcum tenet. n. Epheſ. — in templo tetraſtylo, d. arcum tendens. n. Epheſ. — comitante cane. n. Hadrianopolis.

— — d. telum e pharetra, ſ. arcum, ad pedes canis et ceruus. n. Cretiae Bithyniae.

— — ſed pro pedibus ceruus tantum. n. Acmoniae, Automalae, Corinthi, Epheſi, Tabae.

— — adſtat ceruus etc. n. Leucadiorum.

— — arcum tenens, pro pedibus ceruus currens. n. Callatiae, Epheſi, Maſſaliae.

— — ſuccincta ſt. d. telum e pharetra depromit, ſ. ceruum cornu retinet. Æ. Amaſtris in Fauſtina Iun. *it.* n. Epheſi, Myrinae Aeolidis. — *Al.* ſ. arcum. n. Cyzici. — *Al.* d. ceruum cornu prehendit, ſ. venabulum. n. Hoſſidiae g. — comite cane. n. Pautaliae Thraciae. inſequitur ceruum. n. Automalae. — duos ceruos cum canibus inſequitur. n. Daldiae.

— — genu ſupra ceruum humi decumbentem, ſ. cornu eius diſrumpere conatur. n. Epheſi.

— — inſiſtens ceruo proſtrato; d. gladium tenet. n. Epheſi.

— — ſtans inter duos ceruos. Æ. I. Antonini Pii. *Harduin.* Oper. p. 767.

— — aprum telo confodit, ad latera arbor. n. Trallium.

— — ſt. cum duobus iaculis, vocibus additis ϹΜΥΡ. ΠΑΝΙΩΝΙ. *Smyrnaeorum Panionia.*

— — cum arcu ſuper columna. n. Hadrianorum, Philadelph. Lydiae.

— — ſt. in baſ. pharetram in dorſo, ſ. arcum, ante tripus. Æ 2. Alexandriae Troadis in Caracalla. Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 80. fg. 9.

— — ſtans d. extenta, ſ. arcum, ad pedes canis. n. Siciliae.

— — ſed ſ. haſtam. n. Lacedaemonis.

— — ſed d. pateram, ſ. arcum. n. Mileſiorum.

— — d. capiti admouet, ſ. arcum. n. Siciliae.

Diana

Diana Venatrix pone Dianam arbor. n. Epheſ. — ſed arbor occiſis ramis. n. Nicomedis I. regis Bithyniae.

— — ſtans in naui. n. Epheſi; portubus enim praeerat. Inde Agamemnon ad Troiam proficiſcens nauis gubernaculum in eius deae templo dedicat. *Spanhem.* ad *Callimach.* — ſupra triremem, ambabus velum inflatum. n. Epheſ. — d. telum, ſ. clipeum, pede prorae impoſito. n. Samiorum.

Diana Venatrix cum arcu et *Aeſculapius* cum attributis, intermedio *Apolline* muliebri habitu. n. Germenorum.

— — et *Apollo* nudus ſtans, d. telum. n. Philadelphiae Lydiae.

— — d. telum e pharetra promens, ſ. arcum; adſtat Apollo ſeminudus, d. capiti admota, ſ. lyrae innixus n. Alexandriae Aegypti; *it.* Valeriani Sen. *Khell.* Suppl. p. 176.

— — d. arcum, coronat Apollinem ante tripodem. Æ max. mod. Apolloniae Myſiae in Alex. Seu.

— — ex aduerſo ſtat *genius* vrbis, ſ. haſtam; ambo cum pileo Phrygio. n. Tabenorum Lydiae.

— — ex adu. *nympha* caput cerui gerens. n. Acmonenſium.

— — d. pateram, ſ. haſtam, coronatur a Victoria. n. Epheſior.

— — inequitans ceruum, d. telum e pharetra depromit. n. Epheſior.

— — pharetram humero geſtans, ceruo inſidet, cuius cornu ſiniſtra adprehendit. n. Cadorum Phrygiae. *Froelich.* 4. Tent. p. 446.

Diana Venatrix arcitenens in equo. n. Epheſ.

— — in equo currente, infra canis et vas. n. Magneſiae ad Maeandrum in Maximo Caeſare. *Vaill.* Gr.

— — equeſtris telo leonem petens. n. Traiani. *Mdb.* 149.

— — ſuper vacca recubante. n. Auguſti ab Aegyptiis.

— — in biga, quam gemini boues trahunt; eius enim currum a variis animantibus trahi poetae fabulantur, nunc a bobus ex *Prudentio;* nunc a iuuencis ex *Auſonio;* mulos etiam eius vehiculo adhibitos auctor eſt *Feſtus Pompeius;* ab equis, nam hoc primus *Homerus* monuit hymno in Dianam equis illius currum vectari; a ceruis, qua venationum magiſtra. — in bigis taurorum. AR. Deli. *Golz.* Gr. Inſ. Tb. 17. fg. 8. et Tb. 18. fgg. 1. 2. 3. *Nonn.* Comment. p. 262. — cum creſcente luna humeris falcata. n. Tarſi in Iul. Domna, Caracalla, Philippo Sen. *Vaill. Gr.*

— — vehitur in curru a duobus ceruis tracto, d. arcum. n. Epheſi; Magneſiae ad Maeandrum. — d. telum e pharetra dorſo adpenſa promit, ſ. arcum tenet. n. Epheſi, Mytilenes. — d. habenas, ſ. arcum. n. Abydi, Epheſi. — d. facem. n. Epheſi. — d. facem, ſ. haſtam tenens pendente ex humeris pharetra, citis ceruorum bigis vehitur. n. Aeliae gentis. — d. haſtam, ante canis, duo ſubſequuntur. n. Axſiae gentis.

— — in curru biiugo, quem equi vehunt. AV. Deli. *Golz.* Gr. Inſul. Tb. 18. fg. 2.

— — in citis bigis. n. Capuae Campaniae.

Diana

Diana Venatrix in curru a duobus mulis tracto. n. Epheſi in Iul. Domna.

— — a duobus ſerpentibus vehitur cum creſcente luna in capite. n. Aureliopolis.

Diana ſedens, ante Sulla dormiens, vt quidam arbitrantur. n. Corneliae g.

— — rupi inſidens, ante Endymion dormiens, per aera Cupido volans. n. Traiani.

— — ſedens inter rupes, d. pateram, ſ. arcum. Æ 2. Gallieni ac Epheſ.

— — trunco inſidens alte ſuccincta, d. duas haſtas, ſ. quid parazonio ſimile, pro pedibus clipeus. n. Nicomedis I. regis Bithyniae.

DIANA VICTR*ix*. Dea ſtans ſuccincta, d. ſagittam e pharetra promit, ſ. arcum gerit, pro pedibus ceruus. Æ 3. Claudii Goth. *Band.* I. p. 341.) *Eckhel.* Cat. II. p. 389. — *Al.* ſed d. ſagittam tenet, ſ. arcum. AR. Aemiliani. *Band.* I. p. 93.) *Guſſeme* I. p. 48.) *Harduin.* Oper. p. 842.) *Mdb.* 363.

— VICTRI*x*. Idem Dianae typus. AR. Aemiliani. *Band.* I. p. 93.) *Mdb.* p. 364.

— VICTRIX. Idem typus. AR. Aemiliani. *Band.* I. p. 93.

Dianae caput vario cultu. n. Abderae Thraciae, Abydi, Aegii, Agrigenti, Amorii, Amphipolis Syriae, Anazarbi, Apolloniae Illyrici, Athenarum, Byzantii, Capuae Campaniae, Centoripae, Cherſoneſi Cretae, Cnidi, Cnoſſi, Coi, Corinthi, Cymes Aeolidis, Cyrenaicae, Africae, Damaſci, Epheſi, Emporiarum, Epiri, Eretriae, Gauli, Geraſiae, Gortynae, Lacedaemonis, Laodiceae Syriae, Laſi, Macedoniae, Magneſiae ad Maeandrum, Mantali, Maſſaliae, Miletopolis, Neapolis Campaniae, Nicaeae, Nolae, Oluntis, Opuntis, Paeſti, Panormi, Perinthi, Phaſelis, Phenei, Philadelphiae Lydiae, Pitanae, Polyrhenii, Rhegii, Seleuciae Ciliciae, Sybaris, Syedrae, Syracuſae, Tarſi, Thurii, Thyátirae, Zacynthi; *it. Fam.* Aemiliae, Aquiliae, Cariſiae, Claudiae, Corneliae, Hoſidiae, Lolliae, Mariae, Poſtumiae; apud *Morell.* Th. Fam. p. 7. 73. 92. 121. 124. 251. 516. 538. 543. 570. 581. 588. 614. 627. *it. Regum.* Pyrrhi in Epiro, Amyntae II. in Macedonia, Agathoclis in Sicilia, Phintiae Agrigenti regis, Seleuci I. et III. *it.* Demetrii I. *it.* Antiochi VIII. in Syria regum, Cleopatrae vltimae in Aegypto reginae; *it.* Lepidi, Iul. Caeſaris, Neronis Imp.

Dianae caput ſine arcu et pharetra. n. Maſſaliae Galliae Narbonenſis.

— — nudum, retro pharetra. n. Orſantinorum Lucaniae apud *Magnan.*

— — pone arcus et pharetra. AV. *Golz.* in Aug. Tb. 30. fg. 26.) *Ruben.* Num. *Arſchot.* Tb. 12. n. 11.) *Biaeus* in Dial. *Auguſtini* Tb. 12. n. 11.) *Morell.* in Aug. Tb. 9. fg. 24. p. 189.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 95. fg. 11. p. 474.) *Spanhem.* Not. ad *Iuliani* Caeſſ. p. 22.) *Vaill.* Pr. II. p. 37.) *Udal.* in P. R. Potentia Tb. 111. n. 11. p. 478.

— — ad pectus, ſ. arcum tenet, d. ſagittam educit e pharetra retro religata. n. Victorini. *Band.* I. p. 418.

— — crinibus nodo iunctis, retro pharetra. n. Thyatirae. — ſed pone lyra n. Amorii.

Dianae caput comis religatis. n. Agathoclis Siciliae regis. *Torremuzza* Sicil.

— — inſolito ornatu. n. Seleuci IV. Syriae regis. *Froelich.* Annal. Syr. Tb. 6. n. 9. p. 43.

— — lata faſcia reuinctum et inauribus ornatum, pone victoriola cum ſerto volans. n. Neapolis.

— — hedera coronatum, pone quod pharetra. n. Byzantii.

— — laureatum. n. Neapolis.

— — turritum. n. Miletopolis, Nicaeae.

— — cum luna creſcente in humeris falcata, *al.* pone quod luna. n. Abderae Thraciae; Alaeſae, Anazarbi, Epheſi, Tarſi; *it.* *Fam.* Aemiliae, Claudiae. — et a tergo pharetra et arcus. n. Apolloniae Illyrici. *Neumann.* Pop. Num. I. Tb. 5. fg. 1.

— — intra ſcuta Macedonica. *Golz.* Gr. p. 124.) *Hauthal.* Proem. Tb. 2. fg. 5. p. 57.) *Spanhem.* Pr. I. p. 385.

— — in manu Atyos. n. Mantalae.

— — ſub Fauſtinae Iun. imagine, pone dorſum pharetra. Æ. Perinthi in M. Aurel.

Dianae et Apollinis capita iuncta iuxta opinionem quorundam in gentis Pompeianae numis, *it.* Biatiae, Calchedonis, Deli inſulae, Rhegii.

Dianae, Apollinis et Iouis capita iugata. n. Deli inſulae apud *Golz.*

Dianae et *mulieris* cum modio capita. n. Seleuciae.

Dianae et *Veneris* capita. n. Syedriae.

Dianae Epheſiae ſignum arae impoſitum. n. Epheſior. — ſed ſ. arcum, adſtat ara fumans et laurus. n. Alexandriae Troadis.

— — in d. Herculis. n. Epheſior. et Pergamenor. — in d. Iouis. n. Epheſ. — in manu mulieris. n. Epheſ. — in d. fluuii decumbentis. n. Epheſ. — vtraque manu tenet Etruſcilla. n. Philadelph. et Epheſior.

— — ſtatua, cui adſtant fratres M. Aurel. et L. Verus. n. Epheſ. *Spanhem.* Pr. I. p. 641. quae

Dianae Epheſiae ſtatua mamillas prae ſe fert quamplurimas, cum mater rerum omnium credatur; ac ſuſtentaculis duobus innititur, prope pedes modo canes, modo ceruos habens, et in capite calathum vel corbem fructibus plenum; quae omnia quid in receſſu habeant, conf. Symbolica Dianae Epheſiae ſtatua, a *Claudio Menetreio* expoſita Rom. 1657. vid. *Aper.* — *Canis* — *Ceruus*, Dianae ſymbola.

Dianae Venatricis pharetra in numis operculo clauſa. v. *Pharetra.*

Dianae et Apollinis ludi communes erant ſaeculares, diuerſi ab Apollinaribus proprie dictis. v. *Ludi Apollinares.*

DIANAE CONS. AVG. *Dianae Conſeruatrici Auguſti.* Capra ſilueſtris, vel dama, vel nebrus; in *aliis* ceruus, *al.* cerua, *al.* capricornus: animalia Dianae ob venationem ſacra, vt patet ex numis Epheſiis et Gallieni, in cuius numis id genus typi frequenter obſeruatur, quod pater Valerianus Dianam ſingulariter coluerit, eique templum in ſexta vrbis regione dicauerit, dictum aedes Valerianae. *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 61. r. 6. 7.) *Angelon.* p. 267. n. 12.) *Be-*

ger-

ger. Th. Br. II. p. 743.) *Oiſel.* Tb. 35. n. 2. p. 156. *et* Tb. 56. fgg. 7. 8.) *Spanhem*, Pr. I. p. 202.

— — Capra. Æ. Gallieni. M. *Theup.* p. 209. — *it.* Æ 3. Gallieni. *Band.* I. p. 214. — et in imo ϵ. *al.* XI. *al.* XII. Æ 3. eiuſd. *ibid.*

— — Cerua ſtans. AV. Gallieni. *Band.* I. p. 152. — et in ima parte XII. AV. eiuſd. *Band.* ib.) *Mdb.* 375. — in imo ε. *al.* г. *al.* ι. *al.* xι. Æ 3. Gallieni. *Eckhel.* Cat. II. p. 371.) *Guſſeme* III. p. 304.) *Schulz* MzCab. III. p. 18.

— — Ceruus ſtans. AV. Gallieni. *Band.* I. p. 152.) *Mdb.* p. 375. — *it.* Æ. Gallieni. *Band.* I. p. 160.) *Mdb.* p. 376.) *Schulz.* MzCab. III. p. 16.) M. *Theup.* p. 260. — *it.* Æ 3. eiuſdem, et in imo ε. *al.* г. *al.* ι. *al.* x. *al.* xι. *al.* xιι. *Band.* I. p. 214.) *Eckhel.* Cat. II. p. 371.) *Guſſeme* III. p. 304.) *Schulz.* MzCab. III. p. 16.

— — Idem typus, in imo Δ. *al.* ϵ. *al.* x. *al.* xι. *al.* xιι. Æ 3. Saloninae. *Band.* I. p. 251.) *Guſſeme* II. p. 358. n. 15.

— — Idem cerui typus, in ima parte г. *al.* x. Æ 3. Claudii Gothici. *Band.* I. p. 341.

— — Diana Venatrix d. arcum, ſ. haſtam inuerſam, ad pedes ceruus. Æ. Gallieni. *Harduin.* Oper. p. 848.) *Vaill.* Pr. II. p. 353.

DIANAE CONS. I. Ceruus. Æ 3. Gallieni. *Band.* I. in Addend.

DIANAE LVCIF. Diana gradiens vtraque manu facem accenſam, in ima parte P. Æ 3. Claud. Goth. *Band.* I. p. 341.

DIANAE LVCIFERAE. Æ. Iul. Domnae. *Mdb.* p. 282.

— — Diana gradiens, facem ardentem vtraque manu praefert. Æ. Poſtumi Sen. *Band.* I. p. 290.) *Eckhel.* Cat. II. p. 385.) *Harduin.* p. 857) *Mdb.* p. 393. — et cum pharetra ex humeris. Æ 3. Poſtumi Sen. *Band.* I. p. 306. 309. — ſed capite radiato pharetram geſtans. Æ. Poſtumi Sen. *Band.* I. 309.) *Mdb.* 393.

DIANAE REDVCI. Diana venatricis habitu d. ceruum ducit, ſ. arcum tenet. Æ. Poſtumi Sen. *Band.* I. p. 290. *it.* Æ. eiuſdem. *Band.* I. 309.) *Mdb.* 393.

DIANAE VICTR. Diana alte ſuccincta d. ſagittam depromit e pharetra ex humeris ſuſpenſa, ſ. arcum, in imo H. Æ 3. Claud. Gothici. *Band.* I. p. 341.

— VICTRI. Diana ſt. d. ſagittam, ſ. arcum. Æ. Trebon. Galli. *Band.* I. p. 59.

— — Idem typus. AV. Æ. Aemiliani. *Band.* I. p. 92. 93.) *Eckhel.* Cat. II. p. 361.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 44. fg. 2. — *Similis* argenteus a *Strada* p. 143. et *Mdb.* p. 390. Alex. Aemiliano contribuitur, ſed *Band.* I. p. 279. potius ad Aemilianum, Auguſti Valeriani deceſſorem ſpectare videtur, quam ad tyrannum.

— VICTRICI. Diana ſtans Venatrix. AV. Aemiliani. *Vaill.* Pr. II. p. 341. *it.* Æ. Eiuſd. *Band.* I. p. 93.

ΔΙΑΣ inferne legitur in n. Mopſi Ciliciae.

DIC. *Dictator.* DIC. III. *Dictator Tertium.* AV. Æ. Iul. Caeſaris. *Golz.* in Caeſ. Tb. 10. n. 10. — CAESAR DIC. TER. *Caeſar Dictator Tertium* in n. Fam. Clo-

Cloniae et Iuliae. — CAES. DIC. QVART. *Quartum* in n. Fam. Iuliae et Mettiae. *Golz.* in I. Caeſ. Tb. 7.) *Morell.* in Caeſ. Tb. 4. n. 26. — DIC. PEP. *al.* PERP. *Perpetuo* vel *Perpetuus*. *Spanbem.* Pr. II. p. 171. — DIC. ITER. *Dictator Iterum*. *Morell.* in I. Caeſ. p. 54.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* I. Tb. I.

DICLETIANVS loco *Diocletianus* apud *Band.* II. p. 26. IMP. DICLETIANVS P. AVG.

Dictamnus herba Creticae inſulae peculiaris, quam praeferunt inſulae illius aliquot locorum numi. *Guſſeme* III. p. 47. — Occurrit etiam in Paphiorum numo. Accedit corona e dictamno cum ſerpente in numo ΚΥΔΑΙΩΝ, *Cydaeorum*, iuxta *Golzium* Inſ. Graec. Tb. 4. An vero expreſſi in numis Cauloniae Italiae ſeu Magnae Graeciae ramuſculi eandem plantam exhibeant, vt cenſebat idem *Golzius*, dubitat *Spanbemius*, qui ad vulgarem laurum eos refert, vti coronam cum ſerpente in numo ΚΡΗΤΑΙΩΝ non cum *Golzio* ad dictamnum referendum, ſed ad hederam potius cenſet. Similiter in n. cum inſcr. ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ΠΕΡΓΑΙΟΣ, *Dianae Pergaeae*, coronam e dictamno *Golzius* quidem exiſtimat, ac è dictamno exſtitiſſe ſertum, quod eadem manibus praefert, ſed iuxta *Beger.* Th. Br. I. p. 506, corona eſt et lauro.

Dictamnus cum capra eum adpetente. n. ΕΛΥΡΙ. *Elyriorum*. *Spanbem.* Pr. I. p. 362.

DICT. *Dictator*. CAESAR DICT. ITER. *Caeſar Dictator Iterum;* g. Iulia. — DICT. QVART. *Dictator Quartum*. *Morell.* Fam. Iul. Tb. 19. n. 5. *it.* Fam. Mettia.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 12. n. 1. 2. — C. CAESAR DICT. PERP. PONT. MAX. *Caius Caeſar Dictator Perpetuo Pontifex Maximus*. AV. Iul. Caeſ. Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 11. n. 6. — CAESAR. DICT. PERPET. Iul. Caeſar in den. g. Aemiliae, Coſſutiae, Iuliae. — CAESAR. DICT. PERPETVO. AV. *Kbell.* Suppl. p. 1.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* I. Tb. 1. n. 3. 4. Iulio Caeſari ille titulus A. V. C. 709. vel 710. obtigit, cum dictaturam anno praecedente quartam accepiſſet, qui Iulius Caeſar vnus *Dictator* hactenus in numis legitur inſcriptus. *Spanbem.* Pr. II. p. 171.

Dictatoris, poſtquam A. V. C. 252. primum creati; maxima olim apud Romanos poteſtas, ſumma auctoritas, parque regiae dignitati, neque tamen populo inuiſa. Vtebatur purpura, ſella curuli, equis phaleratis, lictoribus viginti quatuor; pacis bellique arbitrium ipſi erat relictum, ſummumque in militum, ciuium, magiſtratuum fortunas et vitam imperium, omnibus ceteris magiſtratus, praeterquam tribunis plebis auctoritate ademta, nullaque ab eo prouocatione vſque ad an. 303. facta, quo Duilia lege cautum fuit, ne vllus deinceps magiſtratus ſine prouocatione ad populum crearetur. Quae vero licet magna ſic ſatis eſſet, *non* tamen erat *perpetua*, ſed ſaltem *ſemeſtris*, ac raro admodum *in annum* prorogata. *Dictaturae ad tempus* ſumebantur, inquit *Tacitus* L. I. Annal. c. 1. Neque etiam *annis ſingulis*, vt conſul, aut alii magiſtratus creabatur, ſed periculo ſaltem reipublicae Romanae ſummo, vel a diis vel ab honoribus, vel a ciuibus ipſis imminente. Si enim ſeditio ſedanda, ſi comitia habenda, ſi ſenatus legendus, ſi clauus figendus, ſi ludi Romani celebrandi, ſi feriae Latinae reſtaurandae, iuſſu ſenatus conſul ille, penes quem faſces erant, auſpiciis media nocte captatis, ex conſularibus, quem volebat, iubebat dicebatque *Dictatorem*.

Caeſar cum regis proinde ac domini titulum ſumere non auderet, Im-

Imperatoris primum acceptabat, dehinc *Dictatoris*, ac tandem *Dictatoris Perpetuo*. Dictaturam ſcilicet accepit A. V. C. 704. M. Aemilio Lepido praetore populo conſulente, vt Caeſarem Dictatorem abſentem dicerent, quod etiam contra morem hactenus receptum per ipſum factum fuit, cum alias conſules eoſdem dicerent. Sic enim hoc tradit *Dio Caſſius* L. XLI. p. 170. „Dum Caeſar adhuc in itinere moratur, M. Aemilius Lepidus, qui poſtmodo triumuir factus eſt, praetor eo tempore, populo conſuluit, vt *Caeſarem Dictatorem* dicerent, idque more patrio ſtatim factum eſt. Pergit ibidem: „ Caeſar ſimul atque Romam peruenit, Dictaturam iniuit; nihil tamen aſperum in ea geſſit etc. His peractis, Caeſar Dictaturae nomen depoſuit, cum nihilo ſecius omnem eius poteſtatem ſemper in manibus teneret. Nam et armis vtebatur, et legitimam inſuper poteſtatem ab eo, qui tum Romae erat, ſenatu accipiebat, concedente, vt quodcunque vellet, libere agere poſſit. Ab eo tempore in eius numis legitur CAESAR DIC. vel integre CAESAR DICTATOR vel aliter. *Golz.* in I. Caeſ. Tb. 2. n. 16. 17. 18.) *Morell.* in I. Caeſ. Tb. 1. n. 26. 27. 28. 29. 30 etc. — In aliis DIC. III. vel DICT. TER. vel DICT. TERTIO idem Caeſar dicitur. Sed cur *Dictator Tertium?* Sine dubio, inquit *Schlegel.* ad *Morell.* Th. Impp. I. p. 20. quod *tertia vice* a conſule Dictator dictus fuerit, quod factum eſt A. V. C. 707. poſtquam ex Africa victor vrbem intraſſet, teſtante rurſus *Dione* L. XLIII. p. 214. et numis apud *Morell.* in I. Caeſ. Tb. 1. n. 33. 34. etc. — Pariter legitur CAESAR DICT. QVART. *Dictator Quartum*, quod *quarta vice* Dictatura ipſi oblata fuerit, quae incidit in A. V. C. 708 vel 709. quo ouans ex monte Albano vrbem iniit, et ex ea ipſa Dictatura IV. ius laureae perpetuo geſtandae a ſenatu quoque impetrauerat, teſtante *Appiano* L. II. de Bello Ciuili, et *Dione* L. XLIII. qui rem ita perſequitur: „At cum hoc anno quarta Dictatura illi fuiſſet decreta, non vt ad tempus rempublicam conſtitueret, ſed vt quam diu viueret, poteſtate Dictatoria regeret et adminiſtraret, quare a L. Buca dictus eſt DICTATOR PERPETVO.

Caeſare occiſo, ſenatus occaſione vſus, lege a M. Antonio conſule lata, Dictaturae nomen ac magiſtratum vt tyrannicum aboleuit, et penitus ſuſtulit, tantaque cum ſeueritate, vt exſecrationes addiderit, mortem ei, qui mentionem Dictaturae feciſſet, aut eum magiſtratum ſuſcepiſſet, pecuniamque ei, qui talem occidiſſet, conſtituerit. Perſpicue hoc decretum tradit *Dio* L. XLIV. p. 267. itemque *Appianus* de Bell. Civ. L. III. p. 542. „Antonius, quo magis metum ac ſuſpicionem eximeret, legem tulit, ne quis vllam ob cauſam de Dictatore creando referret, neue quis Dictaturam oblatam acciperet: Qui contra fecerit, eum liceret a quouis impune interemi. Neque quiſquam poſtea et ex illo tempore Romae *Dictator* adpellatus fuit; et cautior exinde factus Auguſtus, qui auctore *Suetonio* c. 53. Dictaturam poſtea magna vi offerente ipſi populo, genu nixus, deiecta ab humeris toga, nudo pectore, eandem deprecatus eſt; domini vero adpellationem vt maledictum et opprobrium ſemper abhorruit, poteſtatem eo ipſo, Dictatura maiorem, ſic obtinens, cunctaque diſcordiis ciuilibus feſſa, nomine *principis* ſub imperium accipiens, vt loquitur *Tacitus* Annal. L. I. c. 1.

De *Dictatoris* dignitate, eaque repetita cum iterati, aut ter, quaterue, vel perpetui etiam mentione in Iul. Caeſaris numis pluribus egit *Galland* Diction. ſub *Dictator.*) *Spanhem.* Pr. II. p. 171 ſq.) *Schlegel.*

gel. ad *Morell.* Theſ. Impp. I. p. 17 ſq.) *Mazzolen.* Animadu. I. in Num. Muſ. *Piſan.* p. 4. ſq. et Animadu. VI. p. 112. 113.) *Ge. Schubart.* diſſ. C. Iulius Caeſar Dictator perpetuus etc. Ienae 1681.) *Io. Iac. Muller.* de Imperio Dictatoris, tribus diſſertationibus Ienae 1682. 1684. 1687. habitis.

Dictator Iulius Caeſar in aliquibus numis a Graece loquentibus populis ſcribitur ΔΟΥΚΤΑΤΩΡΟΣ.

Dictatura annua quotannis a die, quo eam quis ceperat, numerabatur, cum eſſet magiſtratus extra ordinem creatus. Iulio Caeſari poſt victoriam Africanam Romae reduci in decennium quidem decreta, in numis tamen expreſſa DIC. ITERum — DIC. TERtium. — DIC. QVARtum, ac denique PERPETVO. vid. *Dictator.*

DICTI. TER. loco DICT. ITER. per errorem monetarii in Æ. Iul. Caeſaris. *Eckhel.* Cat. II. p. 75.

Dictynna, nympha Cretenſis, quam in Coenone Cretae, Ioue et Carme, Eubuli ex Cerere nati filia, progenitam fabulabantur. Ipſa Dictynna caſſes venatorum reperiſſe dicebatur, indeque id nomen retuliſſe, cum antea *Britomartis* vocaretur. Familiarior autem erat Dianae; quamobrem nonnulli Dictynnam et Dianam eandem eſſe putabant. *Diodor. Sicul.* L. V. Bibl. Hiſt. p. 236.) *Phurnut.* de Luna, quae et Diana. — Sed *alia eſt a Diana*, valde tamen Dianae cara, quae Minoem regem amantem fugiens, ſe in retia, quae piſcibus capiendis erant expanſa, proiecit, mox a Diana dea facta a Cretenſibus culta eſt. Habet haec prolixe *Callimach.* hymno in Dianam vſ. 190 ſq. Inde mulier ſeu ipſa Dictynna inſidens monticulis, hinc et inde Corybantus cum inſcr. ΔΙΚΤΥΝΝΑ ΚΡΗΤ. *al.* ΚΡΗΤΩΝ, *Dictynna Cretenſium.* Æ. Traiani. *Guſſeme* III, p. 47.) *Harduin.* Oper. p. 50.) *Sequin.* Sel. Num. p. 126.) M. *Theup.* p. 864.) *Triſtan.* Comm. Hiſt.) *Vaill.* Pr. II. p. 125.) *Mdb.* p. 163. ſed ΔΙΚΤΙΝΑ etc. — Exhibetur *Dictynna* in alio n. Cretenſium nuda veſte ſuccincta ritu Dianae, et canes ad pedes; ex adu. Iupiter cum haſta pura in ſin. et aquila pro pedibus. Muſ. *Piſan.* Tb. 31. n. 4. p. 91. — Pariter cernitur Dictynna in numis Cydoniae apud *Peller.* Rec. I. Tb. 99. n. 35. et Spartae. — In foedere, quod Cretae populi, Latii atque Oluntii fecerunt, geminae deae, Diana et Dictynna, diſcernuntur perſpicue. *Chiſhul.* Ant. Aſiat. p. 134.) *Neumann.* Pop. Num. I. p. 241. vid. *Britomartis.*

ΔΙΔ. Διδια, *Didia.* ΔΙΔ. ΚΛΑΡΑ ΣΕΒ. *Didia Clara Auguſta.* n. Cypri. *Guſſeme* II. p. 163. n. 13.

DID. *Didius.* IMP. CAES. M. DID. COM. *al.* IMP. CAES. M. DID. IVLIAN. AVG. *al.* IMP. CAES. M. DID. SEV. vel SEVER. IVLIAN. AVG. *al.* IMP. CAES. M. DID. SEVERVS IVLIANVS AVG. *Imperator Caeſar Marcus Didius* (*Commodus* cognominatus frequentior *Seuerus Iulianus Auguſtus.* — T. DID. IMP. *Titus Didius Imperator. Guſſeme* III. p. 48. n. 3.

DID. litterae in n. Coſſurae. *M. Hunter.* p. 114. n. 7.

ΔΙΔ. Διδραχμον, *Didrachmum.* n. Rhodiorum.

ΔΙΔ. Διδυμης, *Geminae*, ſcil. legionis.

ΔΙΔΑΛΑΣ, *Didalas* praetor Pergamenor. ΕΠΙ ΣΤΡΑ. ΚΛ. ΔΙΔΑΛΑ, *Sub Praetore Claudio Didala.* Æ. Antonini Pii, *Vaill.* Gr.

ΔΙΔΙ.... inſcriptio attrita in Æ. Attudae apud *Haym.* Theſ. Br. Tb. II. n. 3. p. 109.

DIDI. *Didius*. T. DIDI. IMP. *Titus Didius Imperator*, cui T. Didio Imperatoris titulum *Salluſtius* apud *Gellium* L. II. c. 27. attribuit. — IMP CAES. M. DIDI. SEVER. IVLIAN. AVG. *Didius Iulianus*. *Mdb*. p. 262.

Didia gens plebeia eruditis videtur propter legem ſumtuariam a Didio tribuno, vt creditur plebis, latam. Geſſit haec gens et alios in republica honores atque ad conſulatum peruenit. *Macrob*. L. II. Saturn. c. 13. — Cuius numi ſuperſtites ſunt: 1. Caput Romae galeatum cum nota ✱ denarii et monogrammate quod ſeparatis litteris ROMA eſſe dignoſcitur.)(T. DEIDI. *Titus Deidius* antique pro DIDIVS. Duae figurae viriles, quarum altera veſtita, accinctaque gladio, et clipeo armata, dextram eleuat. qua vitem tenet, vel vt aliis placet, flagellum ſeu ſcuticam, atque illa caſtigat figuram alteram e regione ſeminudam, gladio et clipeo armatam, et praelongum quid humero geſtantem. AR. *Beger*. Th. Br. II. p. 554.) *Ioſ. Bimardi de la Baſtie* πάρεργον de vita, rebus geſtis, numis T. Didii conſulis, et gente Didia. Genev. 1730. 4.) *Erizzo*. p. 160.) *Golz*. Faſtor. p. 159.) *Guſſeme* III. p. 48. n. 1.) *Hautbaler*. Exercit. III. Tb. I. fg. 16.) *Morell*. Fam. Didia fg. 1. p. 151 ſq.) *Spanhem*. Pr. II. p. 229.) M. *Theup*. p. 35.) *Vaill*. Fam. p. 383.) *Vrſin*. a *Patino* auct. g. Didia, qui plura in hanc rem ex *Plin*. L. XIV. c. 1. ex *Tacito* L. I. ex *Iuuenal*. Sat V. ex *Lucano* L. VI. et ex *Silio* L. VI et XII. congeſſit. Ex plurimorum ſententia centurio plectit militem; *Hauercampo* ad Th. Fam. *Morell*. p. 153. cuius videtur denarius Romae poſt reditum T. Didii ex Illyrico, vt inde forſitan remuneraretur miles, victoriae eiuſdem comes, in triumpho T. Didii. — Primos protulit *Golzius* ad an. 655. in Faſtis p. 159, quo anno conſul T. Didius T. F. S. N. prouinciam ſortitus eſt Hiſpaniam citeriorem. Dubium vero reliquit *Golzius*, vtrum Didii res geſtas in Hiſpania, an ſeruilis victoriae memoriam eodem anno adhuc recentem deſcribi hoc typo crediderit. — Qui poſt illum denarium hunc contemplatus eſt *Seb. Erizzo* dubitat p. 160. ad cuius victoriae memoriam ſit referendus, namque flagellum, quo ſeruum percutit figura armata, deſignat ſuperatos a populo Romano in Sicilia ſeruos fugitiuos. — Tertius *Pighius* Tomo II. Ann. p. 493 aperte et conſtanter ad bellum ſeruile typum reuocat; ex T. Didii, inquit, numis colligimus, ipſum quaſdam ſeruorum rebellium copias non tam gladiis atque telis armato milite, quam ſcuticis et flagris ſeruilibus profligaſſe; atque talis victoriae memoriam in denariis ab ipſo promulgatam eſſe; videtur enim in his miles Romanus armis inſtructus non pilo vel gladio ſed multifida ſcutica ſeminudum, longo ſcuto ſudeque repugnantem barbarum caedere et proſternere. — *Vrſinus* diſciplinam militarem reſtitutam a Didio auguratur, et per centurionem vite punientem militem intelligit diſciplinam militarem acrius a T. Didio S. F. qui contra Celtiberos miſſus eſt, exercitam p. 91. vbi de vite centurionis operoſius loquitur — *Beger*. Th. Br. II. p. 554. *Vrſini* ſententiam ſequitur, ad quem Didium tamen pertinere putet non addit. — *Vaillantius* quoque p. 383. centurionem eſſe pronuntiat, qui militem plectat: Credit exercitum, male obtemperantem, caſtigatione ſua et ſeueritate in officio retinuiſſe Didium, atque ita victoriam fuiſſe conſecutum, diſciplinamque militarem reſtitutam typo huic inſolito originem dediſſe. — *Spanhem*. Pr. I. p. 229. alias quoque recenſet ſententias *Thomae Reineſii* et *Adami Ruperti* ex epiſtolis eorundem mutuis 23 et 27. p. 673. Fuſius de eodem denario *Hauercamp*. ad *Morell*. Fam. p. 152. et *M. L.*

dans explication d'une médaille conſulaire de la famille Didia, quae legitur in Mem. de Trevoux 1730. Dec. p. 2190 ſq.

2. CONCORDIA. P. (*Publius*) FONTEIVS CAPITO III. VIR. Caput Concordiae velatum.)(VIL. PVB. T. DIDI IMP. *Villa Publica. Titus Didius Imperator*. Aedificium villae publicae duplici columnarum ordine ſuffultum. Ꝛ. *Morell.* Fam. Didia n. 2. p. 153. *et g.* Fonteia p. 184. n. 5.) *Schulz.* Numoph. I. p. 140. n. 225.) M. *Theup.* p. 35.) *Vaill.* Fam. Didia.) *Vrſin.* Fam. p. 85. *et* a *Patino* auct. p. 98. n. 2.) *Harduin.* Oper. p. 797.) *Guſſeme* III. p. 48. n. 3. ſed T. DID. etc. — *Villa publica* amplum et inſigne quondam fuit aedificium, cuius mentionem facit *Livius* L. IV. 22. *Vaillantius* exiſtimat, ex manubiis belli Celtiberici inſtauratam villam fuiſſe a T. Didio et propterea illius nomen adſcribi cum Imperatoris titulo, de quo *Salluſt.* apud *Gellium* L. II. c. 27. Concordiae deae ſacram fuiſſe villam publicam docere videtur eius caput. — 3. *Alius*, qui idem eſt cum praecedente, ſed errore monetali bis incudi ſubiectus, partem capitis bis repraeſentat in eadem numi parte priore. Ꝛ. *Morell.* Fam. Didia n. 3. p. 153. — 4. Caput Romae galeatum.)(T. DEIDI. T. F. *Titus Deidius Titi Filius.* Ipſe togatus in quadrigis triumphalibus, d. equorum habenas, ſ. tenens lauream, ob triumphum huius Didii ex Thracia de Scordiſcis. Ꝛ. *Golz.* Faſt. ad an. V. C. 640. p. 153.) *Erizzo* p. 140.) *Morell.* Num. Conſular. Tb. 15. fg. 13. p. 550.) *Guſſeme* III. p. 48. n. 2.) *Vaill.* Fam. Did. — 5. *Al.* ſed Diana in bigis. *Vaill.* ib.

DIDIA CLARA, Didii Iuliani et Manliae Scantillae filia, ſuae aetatis puellarum omnium formoſiſſima; cum matre, quae admodum deformis erat, *Auguſta* eſt a ſenatu adpellata, cuius rei fidem faciunt cum illo ſummo honoris titulo ſuperſtites eius numi, qui ex auro argentoque rariſſimi ſunt, ex aere primae formae rari, ſecundae autem magnitudinis nondum ab antiquariis inſpecti ſunt. Nuncupatur in illis DIDIA CLARA AVG. et in numo Cypri ΔΙΔ. ΚΛΑΡΑ ΣΕΒ.

Poſticae partis inſcriptiones ſunt: HILAR. TEMPOR. vel TEMPORVM. *al.* HILARI. TEMPOR. *al.* HILARITAS TEMPOR. vel TEMPORVM. in omnibus AV. Ꝛ. Æ. ſemper mulier ſtolata ſtans, d. palmam tenet oblongam ſ. c. c. — VENVS VICTRIX. Venus ſtans, d. pomum, ſ. elata.

Didiae huius Clarae, numi obſeruantur inter Num. *Arſchot.* Tb. 52. n. 16.) apud *Eckhel.* Cat. II. p. 268.) in *Cim. Vind.* I. p. 59. apud *Guſſeme* III. p. 48.) *Harduin.* Oper. p. 797.) *Mdb.* p. 363.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* III. Tb. 18. fg. 3. p. 263. VII. p. 229. in Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 25. n. 10.) Muſ. *Theup.* p. 209. 561.) apud *Vaill.* Pr. I. p. 108. II. p. 200.

DIDIVS IVLIANVS, natione Mediolanenſis, Petronii Didii Seueri, et Clarae Aemiliae filius, guloſus, aleator, vanus. Poſt Pertinacis caedem imperium primus a militibus mercatus, cum vicena quina millia promiſiſſet, tricena dedit; poſtea curiam cum armis ingreſſus a ſenatu quoque iam trementi, facto ſenatus conſulto, Imperator confirmatus eſt A. V. C. 946. Chr. 193. vxore eius *Manlia Scantilla* et filia *Didia Clara* dictis quoque *Auguſtis.* Toto imperii ſui tempore, quamuis populo exoſus ob imperium pecunia comparatum, mitiſſimus fuit. Interim Peſcennio Nigro in Syria, Septimio Seuero in Illyrico cum exercitibus, quibus praeſidebant, ab eo deficientibus, ac Seuero ad vrbem infeſto agmine

agmine veniente, ſponſionis factae militibus immemor deſertus ab omnibus Iulianus. in palatio per gregarium militem, a ſenatu, qui Iuliano imperium iam abrogauerat, adpellato Seuero Imperatore miſſum, occiſus eſt, poſtquam menſibus duobus, diebus quinque imperaſſet, aet. 57. ann.

Didii Iuliani omnes numi rari, praeſertim ex aere medio; aureos et argenteos rariſſimos omnes huius Auguſti nouimus; in tanta raritate ſi vel modicum variatur, pretium inſigne adiicit. Protulerunt typos, vel epigraphes tantum: *Angelon.* p. 186.) *Hemelar.* Num. *Arſchot.* Tb. 34.) *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 52.) *Ant. Auguſtin.* Dial. p. 4.) *Beger.* Th. Brand. II. 685.) *Cim. Vind.* I. p. 59.) *Eckhel.* Cat. II. p. 268.) *Geſner.* Tb. 129.) *Golz.* Theſaur.) *Guſſeme* III. p. 49.) *Harduin.* Oper. p. 795. 797.) *Hauercamp.* N. reginae Chriſtinae Sueciae. Tb. 24.) *Hulſ.* Impp. p. 42.) Khell. Suppl. p. 102.) *Liebe* Goth. Num p. 446.) *Mdb.* p. 262.) *Muſell.* Impp. Tb. 144. fgg. 9. 10. p. 196. 197.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 5. fg. 6. p. 26. *et* Tb. 15. 4. p. 75.) *Patin.* Impp. p. 271. *et* in Theſaur.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* III. Tb. 18. fg. 1. p. 259. VII. Tb. 25. fgg. 1. 2. 3. p 223 ſq.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 19. fg. 1. III. Tb. 25. fg. 8.) *Schulz.* Numoph. I. p. 362. *et* eiuſd. Mz-Cab. II. p. 175. 176.) *Spanhem.* Pr. II. p. 230.) *Strada* f. 79.) Muſ. *Theup.* p. 209. 560. 561.) *Triſtan.* II. p. 23.) *Vaill.* Pr. I. p. 106. II. p. 198.

Nullus eſt Didii Iuliani numus Graecus, quoniam nihil ei iuris in Oriente. *Harduin.* p. 794. — A coloniis in eius honorem, cuius imperium vltra duos menſes et quinque dies non extenſum, cuſos non reperit *Vaillantius.*

In *antica* legitur Didius Iulianus: IMP. CAES. M. DID. COM. cognomine *Commodi* apud *Golzium, Angelonum, Mediobarbum.* — IMP. CAES. M. DID. IVLIAN. AVG. — IMP. CAES. M. DID. SEV. *al.* SEVER. IVLIAN. AVG. *al.* DIDI. SEVER. IVLIAN. AVG. — IMP. CAES. M. DIDIVS IVLIAN. AVG. — IMP. CAES. M. DID. SEVERVS IVLIANVS. AVG.

Poſticae partis inſcriptiones ſunt: CONCOR. MILIT. AV. *Khell.* Suppl. p. 102. — CONCORD. MILIT. AV. AR. et add. S. C. Æ. 1. 2. — CONCORDIA. AR. — CONCORDIA MILIT. AR et cum S. C. Æ 1. — CONCORDIA MILITVM. AV. AR. et add. S. C. Æ. — FIDES MILITVM. Æ. — FIDES PRAETORIANORVM. Æ. *Golz.* Theſ. 4.) *Mdb.* 262. — FORTVNA AVGVSTA. Æ. *Triſtan.* II. p. 23. — P. M. TR. P. COS. AV. AR. et add. S. C. Æ. 1. 2. — *Al.* ſed COS. II. S. C. *Mdb.* 262. — RECTOR ORBIS. AR. et cum S. C. nota Æ. 1. — S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI intra lauream. AR. Æ.

Dido, Gr. Διδώ, quae alio quidem nomine *Eliſa* ſcribitur, Beli Phoenicum regis filia, quae primis nuptiis Sichaeo, Herculis ſacerdoti, iuncta fuit, quem cum Pygmalion, Didonis frater, theſauris eius inhians ante aram obtruncaſſet, illa fratrem fugiens nauem conſcendit noctu cum opibus; poſt varias maris peregrinationes, in Africam tandem delata, ſibi tantum ſoli emit, quantum taurino corio poſſet circumdare. Quo in loco, cum corium in tenuiſſimas partes diſſecuiſſet locumque ſatis amplum complexa eſſet, vrbem condidit, quam *Carthaginem* adpellauit, arcemque in medio vrbis, quam a corio bubulo *Byrſam* vocauit. Deinde cum Iarbas, Getuliae rex, nuptias Didonis ambiret, recuſantemque vi armiſque cogeret, ſibi ipſi manus intulit Dido, praeferens nimirum honeſta morte occumbere, quam prioris lecti iura ſecundis nu-

iis polluere. Fabulatur *Virgil.* eneid. L. I. et IV. Aeneam ca-
a Troia a patria profugam, vi tem-
eſtatis Carthaginem fuiſſe delatum,
liſamque ſiue Didonem amore
lus captam, cum praeter ſpem de-
reretur, mortem ſibi conciuiſſe.
Quae tamen res grauiſſimorum hi-
toricorum fide facile refellitur, qui
Carthaginem tradunt ſeptuageſimo
emum anno poſt Romam conditam
b Eliſa condi coepiſſe. Ab Ae-
eae vero in Italia aduentu vſque
d vrbem conditam numerantur an-
i amplius quam trecenti, quibus
Albae regnatum eſt. *Patin.* Num.
mpp. aer. med. p. 13.

Eadem Carthaginis fundatrix et
egina *Dido* Punicos primum cudi
umos iuſſiſſe dicitur. Fictus vero
ejicitur numus, in quo dicitur:
ΔΙΔΩ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ. Monetarius impo-
tor lauro eandem florente in gra-
iam cinxit, et cornibus arietinis
tipauit; crines decoré partim ſub-
igauit, partim per collum defluere
voluit. In)(Carthaginem finxit
nuralem aedificiis ſplendiſſimis or-
atam, ac cum portu et nauibus,
quibus claſſem Aeneae, perſide Di-
lonem fugientis, innuere voluit.
Inſcriptio eſt ΚΑΡΧΗΔΩΝ. *Begeri* Florus p. 362.) *Hantbaler.* Proem.
p. 35.

Dido vrbem condere meditans
in Tyriorum numis ichnographiam
vrbis porrigit viro primario, quem
tres alii comitantur. *Guſſeme* III. p.
50.

DIDO. Caput muliebre eleganter
comtum.)(Equus libere ſtans ca-
put ſuperbe reflectit. max. mod.
Panormitanorum. *Beger.* Th. I. p.
218.) *Schulz.* Numoph. I. p. 60.
— Eiuſdem *Didonis* memoria re-
tenta in *Parutae* Sicil. Num. et qui-
dem Panormitanis n. 49. 94. 131.
156. 173. 176. pariter Mothones
n. 3. 4. 5.

ΔΙΔΡΑΓΜΟΝ (*ſic*) *Didrachmum.* Li-
tuus et ſimpulum.)(ΝΕΡΩΝΟΣ ΚΑΙ-
ΣΑΡΟΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ. *Neronis Cae-
ſaris Germanici.* Caput Neronis
nudum, *Æ.* Rrr. *Cim. Vind.* I.
p. 43.) *Vaill.* Pr. II. p. 65. apud
quem deeſt inſcriptio capitis, ne-
que notatur modulus, ſolito maior;
praeterea videtur *Vaillantio* nu-
mus Epheſi ſignatus, propter alium
Neronis ΔΡΑΓΜΗ. ΕΦΕ. inſcriptum,
hic vero Δίδραγμον ad indicandum
numi pretium. Nam moneta argen-
tea Romae ad denarii, ſeu drach-
mae vnius pondus ſignata eſt; in
Graeciae vrbibus. ad duas drach-
mas, immo ad quatuor vſque, qui
numi tetradrachmi ſunt adpellati.

Δίδραχμον ex δὶ loco δὶς et δραχμὴ,
Didrachmum, numus duas conti-
nens drachmas; Alexandrinis autem
idem eſt, quod aliis τετράδραχμον,
quia drachma Alexandrina valet
duas Atticas. *Matth. Hoſti* rei
numar. vet. L. IV. c. 2. — He-
braeis dicitur *Beka,* dimidium Si-
cli, quod δίδραχμον Iudaei omnes,
quotquot viginti annorum et vltra
erant, vſque ad annum aetatis quin-
quageſimum, olim quotannis ex con-
ſtitutione diuinia, *Exod.* XXX. it.
XXXVIII. et *Leuit.* XXVII. viritim
pendere cogebantur, vt hac pecunia
templi cultus diuini impenſae ſuffal-
cirentur. *Ioſeph.* Archaeol. Iudaic.
III. c. 9. Hanc pecuniam Roma-
ni poſtea in Iudaea, cum tributaria
facta eſſet, a Iudaeis exactam, Ro-
mam tranſtulerunt, et in publicum
aerarium intulerunt. Qui cenſus
primus factus eſt in Iudea ſub Cae-
ſare Auguſto ex *Lucae* c. 2. et *Io-
ſephi* Archaeol. L. XIV. Deinde
Romanorum praeſides in Iudaea
didrachmum a Iudaeis perpetuo in
capita quotannis exigebant. — Et
Saluator noſter ipſe pro ſe et Petro
ſtaterem, hoc eſt, ſiclum tetradrach-
mum exigentibus didrachma dare
iubet, vt eſt *Matth.* c. 17. Staterem
aureum didrachmum hic intelligit
Ioach. Camerarius, quod Chriſtus
aliquid ſupereſſe et plus dare volu-
erit,

erit. — Poſtremo idem didrachmum, vel duas drachmas a ſingulis Iudaeis, vbicunque terrarum eſſent, Veſpaſianus Imperator exigere iuſſit, quod *Ioſephus* L. VII. c. 27. Captiu. Iudaicae claris verbis teſtatur. *Dio* in Veſpaſiano eadem de re ſic ait: Ab eodem Tito iuſſi ſunt (Iudaei) quotannis didrachmum pendere Ioui Capitolino ii, qui patrias leges tuerentur. Metuebant enim Romani tanti theſauri, quippe bellorum nerui, quibus praeſidia facile comporari, ali, et ſuſtentari poſſent, gentem Iudaicam, cui ſeruitutis iugum graue erat, ad nouos tumultus excitarent. Quo circa hoſce belli veluti neruos incidere, et omnes rebellandi occaſiones praecidere volentes, haſce annuas penſiones, templo ademtas, Romam tranſtulerunt

ΔΙΔΡΑΧΜΟΝ, vel retrograda ſcriptura ΝΟΜΧΑΡΔΙΔ in numis ΡΟΔΙΩΝ, *Rhodiorum*, Neruae ac Traiano cuſis apud *Guſſeme* VI. p. 44. n. 22. 23.) *Muſell.* Impp. Tb. 56. n. 8.) Muſ. *Theup.* p. 860.) *Vaill.* Gr. p. 26.

Didymae, Διδυμαὶ *Stephano* Ciliciae vrbs, quam coloniam fuiſſe Romanam ſcribit *Strabo* L. XIV. Eſt etiam Didyma, teſte *Stephano*, locus et oraculum Mileti. In Valeriani Sen. numo ſingulari concordia duarum vrbium, nimirum Didymarum et Ileſii Boeotiae oppidi exhibetur: ΕΠΙ ΑΡΧ. ΑΥΡ. ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ, *Sub Archonte Aurelio Diogene*, circa coronam, in qua: ΔΙΔΥΜΑΙΩΝ ΕΙΛΗΣΙΩΝ, *Didymaeorum Ileſienſium* Concordia)(ΑΥΤ. Π. ΛΙ. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟΣ Α. ΓΑΛΛΙΗ. Capita Valeriani et Gallieni laureata et aduerſa, ad humeros cum paludamento Æ 1. Valer. Sen. *Band.* I. p. 122.) *Guſſeme* III. p. 50. 51.) *Haym.* Th. Br. II. p. 384. qui vero legit:

ΔΙΔΥΜΕΙΩ. ΜΕΙΛΗΣΙΩΝ, *Didymio - Mileſiorum* intra lauream; extra quam in orbem: ΕΠΙ ΑΡΧ. ΑΥΡ. ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ. et in)(ΑΥ. Κ. Π. ΛΙ. ΟΥΑΛ...... Λ. ΓΑΛΛΙ.. Capita eorundem aduerſa laureata. Æ. Tb. 49. fg. 3. Ad cultum Apollinis Didymaei refert, vnde ciues ſe *Didymiomyleſios* dicebant.

ΔΙΔΥΜΑΙΩΝ, *Didymaeorum.* vid. *Didymae* Ciliciae.

ΔΙΔΥΜΕΥΣ, *Didymeus* Apollo iuxta *Macrobium* Saturn. L. I. c. 17. dictus eſt, quod geminam ſpeciem ſui nominis praeſerat, illuminando, formandoque lunam; Nam δίδυμοι, *Gemini* dicuntur, qui vno partu nati, vel vt creditur de Apolline, qui ex vno fonte lucis gemino ſidere ſpatia diei ac noctis illuſtrat. Hoc nomine apud Mileſios colebatur Apollo, vbi oracula reddebat templumque habebat pulcerrimum. Id oraculum prius Branchidarum, et inde *Apollo Branchida* olim cognominatus. *Strabo* L. XIV. p. 941. Templo a Xerxe incenſo, quemadmodum cetera templa omnia, Epheſio excepto, Mileſii poſtea templum conſtruxerunt omnium maximum, quod propter magnitudinem remanſit ſine tecto, variis antiquarum artium donis ornatum ſumtuoſiſſime. De magna *Didymei Apollinis* apud veteres fama et veneratione *Galland.* Diction. ſub Διδυμεύς.

ΔΙΔΥΜΕΥΣ ΜΙΛΗΣΙΩΝ, *Didymeus Mileſiorum*, Apollo nudus ſtans, ſ. lyram Æ 3. Caligulae. *Guſſeme* V. p. 151. n. 6.) *Patin.* Impp. p. 94.) *Vaill.* Gr. — *it.* Æ 3. Claudii. Apollo totus nudus ſtans, d. ceruum gerit, ſ. arcum. *Morell.* in Claudio Tb. 7. n. 16. p. 681.) *Guſſ.* ib. n. 9.) *Vaill.* Gr.

In *aliis*, omiſſo Didymei nomine, repraeſentatur idem Apollo; ſic in Mileſiorum autonomo Apollo nudus ſtans, d. ceruum tenet. Æ. 3. *Cim. Vind.* I. Tb. 15. fg. 2. — Pariter nudus ſt. d. ceruulum, ſ. arcum in Mileſiorum Æ 2. ſub Domitia-

mitiano. *Morell.* Impp. II. in Domit. Tb. 21. fg. 20.) *Vaill.* Gr. ſed non recte deſcribitur ita: Apollo nudus ſt. d. arcum, ſ. telum, cum in *Morelliano* d. paruulum cernum praeferre perſpicuum ſit. — In Æ 3. Mileſiorum ſub Hadriano Apollo ſtolatus ſtans, pateram, ſ. arcum, pro pedibus ceruus. *Eckhel.* Cat, I. p. 170. — Idem Apollinis, ſed nudi, typus. Æ 2. Caracallae. *Froelich.* 4. Tent. p. 262. — Idem nudus ſt. d. ceruum ſuſtinet. Æ 3. M. Aurelii, pariter a Mileſiis. *Froelich.* ib. p. 200.

Apollo Mileſiorum in aliis numis radiato capite exprimitur vt in Æ 2. apud *Vaill.* Num. Gr. et quandoque Dianae venatricis ſimulacrum manu gerit, quod apud Mileſios horum numinum ſacra coniuncta erant. Id confirmat numus Mileſiorum M. Aurelii, ab *Harduino* adductus, in quo Apollo ſtans Dianae effigiem, loco cerui attinet. Dianam enim in ceruam fuiſſe mutatam, *Apollodorus* L. I. refert.

Didimeus vero *Apollo radiatus* ſtans in templo d. ceruum. n. Balbini apud *Seguin.* Sel. Num. et *Patin.* Impp. p. 364.

DIENSIS. vid. *Dium.*

Digamma, διγαμμα, ex δὶ pro δὶς, *bis*, et γάμμα, *gamma*, idem ac *duplex gamma*. Aeolica littera figura et vi ſimilis Latinae F, ſic dicta, quod duorum Γ ſibi ſuperimpoſitorum formam gerat Antiqui Romanorum Aeoles ſequentes loco adſpirationis F ponebant. Habebat autem haec littera hunc ſonum, quem nunc habet V loco conſonantis poſita. *Priſcian.* L. I. de de numer. litter. — Inuerſum Ⅎ vel Digamma a Claudio ſcilicet receptum in Romano alphabeto, cuius *Tacitus*, *Suetonius* et *Quintilianus* meminere, e. c. amplia Ⅎ it, termina Ⅎ itque; id quod in ſingulari eiuſdem Claudii numo viſitur, quem *Seguin.* Sel. Num. p. 194. protulit atque illuſtrauit. — Varias digamma Aeolici formas vulgauit *Velazquez* Enſayo ſobre los Alphabetos in Celtiberico alphabeto Tb. 5. p. 60., vbi et p. 61. digamma Aeolicum et ſigma coniunctae litterae obſeruantur.

Dignitates vrbium Graecarum, ſiue magiſtratus vid. ΑΝΘΥΠΑΤΟΣ, ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ, ΑΡΧΩΝ, ΑΣΙΑΡΧΗΣ, ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ, ΕΠΙΣΤΑΤΗΣ, ΕΦΟΡΟΣ, ΗΓΕΜΩΝ, ΘΕΟΛΟΓΟΣ, ΙΕΡΕΥΣ, ΝΕΩΚΟΡΟΣ, ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΤΗΣ, ΠΟΛΙΑΡΧΟΣ, ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ, ΣΟΦΙΣΤΗΣ, ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΣ, ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ etc. *Dionis* auctoritate ſtatuunt viri docti, earum vrbium, quae in prouinciis populi Romani ſubditis erant, magiſtratus ΣΤΡΑΤΗΓΟΙ, ΑΡΧΟΝΤΕΣ, aut ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ dici ſolere; contra vero vrbes prouinciarum, quae Imperatori ceſſerant, magiſtratus ſuos ΗΓΕΜΟΝΑΣ et ΠΡΕΣΒΕΥΤΑΣ adpellari. Turbat tamen hanc regulam canonemque Claudii numus apud *Harduinum.* Oper. p. 83. in quo legitur: ΕΠΙ ΗΓΕΜΟΝΟΣ. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ ΚΛΑΖΟΜΕΝΩΝ, *Sub Praeſide Aſclepiade Clazomenarum*, cum Clazomene fuit Ioniae, quae erat populi Romani prouincia. — De magiſtratu vrbium patrio in liberarum vrbium numis expreſſo egit *Spanhem.* Pr. I. p. 132. 674. 691.

Dignates, iura ac priuilegia vrbium in Europa Aſiaue, in Graecorum numis conſignatae, vti ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ, ΠΡΩΤΗΣ, ΙΕΡΑΣ, ΑΣΥΛΟΥ, ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ, ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ, ΝΑΥΑΡΧΙΔΟΣ, ΚΟΙΝΟΥ, ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ, ΝΕΩΚΟΡΟΥ, ΚΟΛΩΝΙΑΣ, *Metropoleos*, *Primae*, *Sacrae*, *Aſyli* ſeu Inuiolati ſoli, *Liberae*, *ſuis legibus*, *Claſſicae*, *Communis*, *Communis concilii*, *Aedituae*, *Coloniae*. vid. *ſuis locis.*

Dignitates vel magiſtratus, in numis, quarundam coloniarum Romanis familiis adiungi non poſſunt, prout docet *Galland.* Epiſt. ad *Morell.*

Morell. p. 367. et *Woltereck.* El. Num. p. 72.

Dignitas Caeſarum prima erat *Princeps Iuuentutis*, non haec quidem proprie magiſtratus, ſed tamen ad eos capiendos ita deſignabantur, hicque mos ab Auguſto, qui Caium et Lucium Caeſares adoptauerat, introductus eſt, cum ad eos imperium tranſferre illorum patres deſtinauerant, de quo paſſim apud hiſtoriae ſcriptores.

Dignitates omnis ordinis, quae in denariis gentium Romanorum conſignantur, ſunt vel *ſacrae*, vel *ciuiles*, vrbanae, prouinciales, municipales, maritimae, militares, patriciae, plebeiae et extraordinaria imperia; de *ſacris Spanb.* Pr. II. diſſ. X. p. 83 ſq. de *ciuilibus* autem p. 86 ſq. — Dignitatum *maioris* inſigniuntur in Romanorum numis, iique *ordinarii in vrbe* magiſtratus Conſules, Cenſores, Praetores, Aediles curules, inducta ſub Auguſto Tribunitia poteſtas, Aediles plebis, Quaeſtores vrbani, Praefecti vrbis, Triumuiri et Quatuoruiri Auro Argento Aere Flando Feriundo, Protriumuiri, Curatores Denariorum Flandorum; et *extra ordinem* conſtituti Dictatores, Triumuiri Reipubl. conſtituendae, ad frumentum emundum. E magiſtratibus autem ſeu dignitatibus *extra vrbem* leguntur itidem in familiarum Romanarum numis dicti iam liberae vrbis temporibus Imperatores, Proconſules, Propraetores, Legati Auguſti, Legati Propraetore, Quaeſtores, Proquaeſtores, Tribuni militum, Praefecti claſſis, Praefecti claſſis et orae maritimae, Triumuiri et Quatuoruiri coloniis deducendis, aut reficiendis ſacris aedibus, Duumuiri quinquennales, Regum tutores. — Magiſtratuum et dignitatum nomina gentilitiis nominibus aut cognominibus olim addita, adeo vt priſcis numis non vna, ſed multiplex, qua quis ornatus erat, dignitas inſcribatur; ſicut in numis Iul. Caeſaris idem Imperator Augur, Pontifex maximus, Conſul, Dictator legitur. Etiamſi itaque plures vnius erant dignitates, ſingulae tamen numis inſcriptae.

De *Dignitatum* titulis, quae *mulieribus*, legantur in numis tributae adeas *Spanhem.* Pr. II. 268 ſq.

ΔΙΗΝΕΙΤΩΝ in Maximi numo, quem *Occo* p. 425. recenſet, quemque ad *Dium* refert *Harduin.* Oper. p. 49.

ΔΙΙ ſub noctua diotae inſiſtente; n. Athenar. M. *Hunter.* Tb. 8. fg. 15.

Dii omnes ſaltem plurimi, fama meritorum in coelum fuerunt opinione hominum ſublati. Sapientiores vanitatem deorum agnoſcebant, ridebantque multitudinem, vt de *Socrate*, *Platone*, *Cicerone* nouimus. — Dii ac deae fere ſemper *nudi* ſculpuntur, nec alii, niſi qui diis comparantur. Geniis enim et Spiritibus nihil impudicum aut viſu foedum, quemadmodum docet *Otho Sperling.* ad n. Tranquillinae.

Dii conditores vrbium, vti in Cyzicenorum numis ΗΡΑΚΛΗϹ, *Hercules*, et in n. Nicaeenſium ΔΙΟΝΥϹΟϹ, ſiue *Bacchus.* v. *ſuis locis.*

Dii cuſtodes, inter quos Fortuna praecipue ab antiquis culta eſt, ideo aurea in principum cubiculo adſeruabatur ſucceſſori tradenda, teſte *Capitolino* in Antonino Pio.

Dii genitales dicti erant parentes et procreatores rerum omnium, et animantium, de quibus meminit *Auſonius* in Periocha L. IV.

> Iuppiter in terra cum *Dis genitalibus* vna
> Concilium cogit ſuperum de rebus Archiuis.

Dii gentiles Conf. *Io. Hoffmann.* diſſ. de deorum gentilium praecipuorum originibus, ex ſacra ſcriptura deriuatis. Iena 1674.) *Gerhard Io. Voſſius* de theologia gentili, ſiue de origine ac progreſſu idololatriae.) *Dan. Claſenius* in theologia gentili, quae non ſolum ſeparatim emiſſa, ſed etiam in Tom. VII. Theſ. Ant. Graecar. *Gronov.* p. 1. translata fuit. Plures de eodem argumento ſcriptores percenſet *Io. Alb. Fabricius* in Bibliogr. antiquar. c. 8. p. 232.

Dii ignoti, de quibus *Bimardi* diſſ. inſerta T. I. noui Theſauri *Muratoriani* p. 51. Item de iisdem egit *Zaccaria* Iſtit. Lapid. p. 38.

Dii maris, Caſtor ſcilicet et Pollux. vid. *Dioſcuri.*

DII NVTRITORES. Iupiter nudus ſtans cum pallio, ſ. haſtae adnixus, d. victoriae ſignum porrigit Imperatori laureato, ſ. tenenti ſcipionem. Æ. Corn. Salonini. *Band.* I. p. 259.) *Eckhel.* Cat. II. p. 381.) *Harduin.* p. 847.) *Mdb.* p. 382.) *Triſtan.* III. p. 119.) *Vaill.* Pr. II. p. 379. — *Al.* Iupiter victoriolam porrigit Imperatori ſ. haſtae adnixo. Æ 3. Salonini. *Band.* I. 264.) *Guſſeme* III. p. 51.

Dii Olympii dicti, qui bello contra gigantes adfuiſſent. *Spanhem.* Pr. II. p. 499.

DII PATRII praeſides ſunt patrum, familiae et generis, vel pietati praeſunt parentum in liberos et liberorum in parentes, iuxta illud *Virgilii:*

> *Dii Patrii* ſeruate domum, ſeruate nepotem,
> Veſtrum hoc augurium, veſtroque in numine Troia eſt.

Sic hoc nomine ſignantur Bacchus et Hercules ſtantes in Æ 1. Sept. Seueri, quibus templum Romae munificentiſſimum teſte Dione L. LXXVI. erexit. *Hard.* p. 803.) *Vaill.* Pr. I. p. 112. — Idem typus in Æ. Caracallae, ſed DI. PATRII inſcripto. *Vaill.* Pr. II. p. 242. *et* Col. II. p. 54. — Pariter et Geta, vt pater aeque ac frater Herculem et Bacchum *patrios deos* adpellat, quod eos Seuerus pater ſummopere coleret, eorumque auſpiciis ac ductu omnia ſuſciperet. Vnde DII PATRII. Hercules cum claua et exuuiis leonis, et Bacchus cum thyrſo et panthera ſtantes. Æ 2. Getae. *Mdb.* p. 300. 303.) *Muſell.* Impp. Tb. 163. fg. 5.) *Vaill.* Pr. I. p. 129. *Guſſeme* III. p. 51.

Dii Penates ex Lanuuio adportati, ac in Sicilia culti. Duos tantum fuiſſe, pilaque in manibus habere, *Dionyſ. Halicarn.* teſtatur. Capitibus obſeruantur iugatis in Famil. Rom. numis apud *Morell.* p. 18. 181. 182. 407. in Muſeo *Pembrok.* III. Tb. 3. fg. 1. et apud *Vaill.* Fam. Atil. n. 4. *it.* Fam. Baeb. n. 2. *it.* Fam. Flam. n. 2. et alibi

Dii Syriae. vid. ΘΕΟΙ ΣΥΡΙΑΣ.

ΔΙΚ. Δίκαιος, *Iuſtus*, Peſcennii Imp. cognomen. ΑΥΤ. Κ. Γ. ΠΕΣΚ. ΝΙΓΡΟΣ ΔΙΚ. *Imp. Caeſ. Caius Peſcennius Niger Iuſtus.* Æ 3. *Vaill.* Graec. p. 78.

ΔΙΚΑΙΟΣ, *Iuſtus*, de quo cognomine *Galland.* Diction. voce Δίκαιος.) *Spanhem.* Pr. I. p. 149. 466. de cognomine *Iuſti* in numis Arſacidarum. Sic *Arſaces* XII. Parthiae rex legitur: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ. Pariter *Arſaces* XV. Parthorum itidem rex: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ. *al.* ΑΡΣΑΚ. ΕΥΕΡΓΕΤ. ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝ. *al.* ΒΑΣΙ. ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ. —

Idem

Idem ΔΙΚΑΙΟΥ epithetom tribuitur etiam *Arſacidis incertis*. Ex *Spanhemii* obſeruatione id *Iuſti* cognomen nuſquam in aliis veterum in Oriente aut alibi regum numis occurrit. Legitur tamen ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΑΜΟΥ ΘΕΟΣΕΒΟΥΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΥ, *Regis Sami, Deum colentis Et Iuſti*, qui Æ 2. Sami regis Armeniae numus delineatus viſitur in *Cim. Vindob.* I. Tb 15. fg. 22. et inter Numiſm. Reg. Vet. *Froelichii* Tb. 1. fg. 8. addita p. 64 ſq. de eodem rege editoris illuſtratione.

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ, *Iuſtitia*. Ipſa ſtans d. bilancem, ſ. haſtam, addito imperii LΓ *Anno Tertio*. Æ 2. Claudii ab Alexandrinis Aegypti. *Morell.* in Claudio Tb. 7. fg. 27. Tom. II. p. 35.) Muſ. *Theup.* p. 1098. — Idem typus in n. Veſpaſiani Antiochiae cuſo, quem inter *Geſneri* Numiſmata inuenies. — In ſimili argenteo ex monetarii, circa ambitum ΔΙΚΑΙΩΣΥΝΙ loco Δικαιοσύνη ſcriptum. — In quibuſdam vero Imperatorum Neruae, Hadriani, Antonini Pii, Seueri, et Alexandri Seueri numis Δικαιοσύνη vel *Iuſtitia*; ſub mulieris, d. pateram, ſ. haſtam tenentis ſymbolo depingitur; At eodem ſub typo, quo illa in alio Romano itidem Neruae numo et vulgo alioquin *Aequitas* in Romanorum numis, ſub mulieris nempe cum bilance et cornucopiae, vt in Macrini cuſo a Mopſeatis numo; aut eiuſdem cornucopiae loco cum ſceptro ſtantis effigie, ſicut in ſingulari Veſpaſiani numo apud *Morell.* Specim. Tb. 21. p. 208. Quo referri debet alius inſignis numus a *Seguino* Sel. Num. p. 11. *Vaillant.* Num. Impp. Praeſtant. p. 48. et *Morell.* Specim. Tb. 8. p. 92. memoratus, quo hinc Tiberii Imp. caput ſine inſcr. illinc libra aequis lancibus cum adſcriptis circum nominibus. ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΠΥΘΟΔΩΡΙΣ ΚΟΤΥΟΣ, *Regina Pythodoris Cotyos*, quinti nempe huius nominis Thracum regis coniux. Signata vero ibi libra cum lancibus ad praedicandam Tiberii iuſtitiam, dum ab eo id impetrauit haec regina Pythodoris, vt in vltionem occiſi per fraudem a Rheſcuporide mariti, ipſe in ſenatu damnaretur et Alexandriam delatus capite ibi lueret.

ΔΙΚΕΩΝ (*ſic*) loco ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ, vid. *Laodicea* Syriae.

ΔΙΚΤΙΝΑ, vt apud *Mdb.* p. 163. vel ΔΙΚΤΥΝΝΑ ΚΡΗΤ. *ibid.* apud *Seguinum* vero, *Vaillantium*, *Harduinum* alioſue ΔΙΚΤΥΝΝΑ ΚΡΗΤΩΝ. vid. *Dictynna*.

ΔΙ ΚΥ / Ρ Σ forte Διὸς Κυρίου Σαραπίδος, *Iouis Domini Sarapidis*. n. Ancyrae.

Diluuium Noemicum, Deucalionis fabula inuolutum repraeſentari in Sept. Seueri, Macrini et Philippi Senioris numiſmatibus, diſſertatione de numo Apamenſi, Deucalionei diluuii typum exhibente, contendit *Octauius Falconerius*, quae Romae 1667. ſeorſim, et Pariſiis 1684. cum *Petri Seguini* opuſculis edita eſt. Numos hoſce Apameae in Syria attribuit *Falconerius* propterea, quod ex *Luciano* de dea Syria conſtet: circa Seueri tempora Hierapoli in Syria illuſtres adhuc caerimonias viguiſſe, quibus diluuii et conſeruati generis humani memoria ab idololatris recolebatur. Ad Apameam autem Phrygiae ſimilem Septimii numum *Harduin.* Oper. p. 25. refert, ac figuras ita exponit: „Arcam eſſe vrbis ipſius Apameae in Phrygia ſymbolum, quae Κιβωτὸς, *Arca*, dicta eſt, teſte *Plinio* L. V. ciues vero Apamenſes referre virum et mulierem in arca; coruum adponi, quod vrbs eadem olim Κέλαιναι, vel Μέλαιναι adpellaretur, *Plinio* docente, quod *Nigredinem* denotat; porro columbam cum ramo oleae ſignificare pacem, victis Parthis Aſiae partam, et reſtitutam ſecuritatem, quam ſublata dextra

dextra Auguſtus et Auguſta indicarent; aquis vero innatare arcam, quod cincta eſſet Apamea fluuiis Marſya et Maeandro, numis teſtibus et *Strabone* L. XI.

Froelichius vero Adpendicula II. nouis p. 95 ſq. et *Harduini* ſententiam non omnino repudiandam, et *Falconerium* ex parte ſequendum duxit, exiſtimans, numos hoſce ad Apameam Phrygiae pertinere cum *Harduino*, quia in iis magiſtratus ΑΡΧΙερέως, *Summi Sacerdotis*, reperitur; qui a Syriacis numis abeſt, et Aſiae proconſularis numis fere proprius eſt, atque a nonnullis ſaepe Ἀρχιερεὺς idem qui Ἀσιάρχης exiſtimatur; praeterea in Seueri numo apud *Falconerium* legitur ΜΑΓΝΗΤΩΝ, *Magneſiorum*, qua cum Magneſia vrbe concordia vtique Phrygiae Apameae potius, quam Syriacae adſcribenda videtur; denique numorum fabrica elegantior eſt multo, quam vt in Syriaca vrbe ſignati credantur.

Contra vero *Noemici diluuii* memoriam in eiuſmodi numis conſignatam eſſe cum *Falconerio* plane conſentit *Froelichius*. Nimirum apertae ſunt diluuii, et Deucalionis, ſeu Noe figurae, immiſtae celebri fabula, qua Deucalion et Pyrrha lapides poſt tergum iactaſſe feruntur; quod profecto auerſae illae ab arca figurae, atque dextram attollentes potius denotant, quam ſecuritatem. Quae de corui nigredine adſeruntur, argutiora ſunt, quam vt ea monetarii mens nobis conſtare probabili indicio poſſit.

Adſperſa Deucalionis fabula, quam apte omnia cum hiſtoriae ſacrae de diluuio Noemico narratione in numis hiſce conueniant, typus ipſe eloquitur. — Vnicum opponi poſſet: viri ab arca digredientis figuram Romano militari veſtitu indutam et laureatam videri, atque adeo Imperatorem potius, quam Deucalionem repraeſentare. Suſpicatur *Froelichius* hic profecto adulationis aliquid latere in numis Graecis et Latinis non inſolitae; ratus itaque Auguſtum et Auguſtam extra arcam, velut nouum Noe, ſeu Deucalionem et Pyrrham effictos, quo ſymbolo eos velut conſeruatores humani generis, aut reparatores, Graecula adſentatione, honorarent Apameni.

Quod vero Noemici diluuii res circumſtantes omnes, in his numis figuratae, ethnicis quoque cognitae, et nomen ipſum Noe non penitus eos latuerit, pluribus teſtimoniis *Falconerius* corroborat ex *Luciano* citato, ex *Euſebio* de Praepar. Euangel. L. XI. ex *Philone* de Praemiis, ex *Iuſtini* Apologia I. ex *Ioſepho* contra Apionem L. I. et aliis apud *Bochartum* quoque inueniendis in Geogr. Sac. L. II. c. 13.

Neque mirari ſubit, ſi veram Noemi hiſtoriam et nomen e tot per Aſiam omnem diſperſis Iudaeis, atque tum maxime inualeſcentibus Chriſtianis didicere Apameni monetarii, et eorum aut eruditior aliquis aut veritati vicinior hiſtoriam et nomen Noe numo inſeruit; quando etiam apud Americanos barbaros in Cuba, Mechoacana, Nicaragua, Paraquaria et Caſtella aurifera, diluuii et conſeruatorum animalium, quin columbae quoque et corui memoriam repererunt Hiſpani, vti referunt ſcriptores, in quibus percenſendis operam ſuam collocauit *Froelich.* ib. p. 98. vbi cenſet, Apameae in Phrygia ſignatos eſſe numos in Lexico noſtro ſub *Apamea Phrygiae* recenſitos; typo referri *diluuium Noe*, Deucalionis fabula inuolutum; arca illa arcam Noe, auibus coruum et columbam cum oleae ramo, deſignari; intra arcam exhiberi Noe cum vxore, qui Graecis Deucalion et Pyrrha dicti; extra arcam eoſdem repraeſentari ſaxa poſt tergum iactantes, et ideo Auguſtorum veſtitu effictos,

vt adluderent adſentatorie ad reparationem vel conſeruationem generis humani. Non abnuit quidem *Froelichius* forte idcirco etiam hunc arcae aquis innatantis typum delegiſſe Apamenos, vt illuſtri hoc euentu ſimul ad alterum vrbis ſui nomen Κιβωτὸς, *Arca*, ſeu *Ciſta*, et vrbis ſitum intra aquas adluderent. — De inſcriptione ſupra arcam ΝΩ. vel ΝΩΗ, vel ΝΩΕ vel ΝΩΑ. vid. ΝΩΕ.

ΔΙΜΙΣ ΑΡΟΤΣΕ. Iupiter ſedens, d. fulmen, ſ. haſtam. n. Caligulae, quem exhibent auctor Chronici de vitis Imperatorum Belgica lingua conſcripti; *it. Strada* in vitis Impp. p. 37. et ex iis *Morell.* in Caligula Tb. 8. fg. 19. Sed ignorat editor p. 704. quid ΔΙΜΙΣ ΑΡΟΤΣΕ.

Dindymene, quae *Cybele* eſt, ita a Dindymo Phrygiae monte dicta; ſedens, d. pateram, ſ. Hermetem tenet. Æ max. mod. Thyatirenorum. Muſ. *Piſan.* Tb. 40. n. 1. p. 113. Ex *Strabone* L. XIII. Myſiam attingebat Hermus e monte Δινδυμήνης, *Dindymenae* ſacro prolabens. *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 147. Quod ſi Hermus ab Hermete Mercurio nomen habuit, ſub huius quoque figura, quadrato ſtatu, ſolo capite inſignitus, in manibus Matris Deum, quam ἀπὸ τοῦ τόπου Δινδυμήνην, *a loco Dindymenem* adpellabant, teſte *Strabone* L. X. hoc in numo repraeſentatur.

ΔΙΝΟΚΡΑΤΗΣ, *Dinocrates* magiſtratus nomen Apolloniae Illyrici.

ΔΙΟ in area n. Athenarum, Neapolis Samariae; it. Lyſimachi Thraciae regis.

ΔΙΩ inter crura apri. n. Aetoliae. M. *Hunter.* p. 15.

Diocaeſarea vel Cappadociae iuxta *Harduinum* ac *Vaillantium*; vel Palaeſtinae apud *Noriſium*, *Froelichium* atque *Eckhelium*; aut Ciliciae ex aliorum mente ius Αὐτονόμου in Antonini Pii numo conſignauit. Duae ſunt, inquit *Vaillantius* Num. Gr. p. 212. apud Geographos huius nominis vrbes, vna Phrygiae, altera Cappadociae; haec vero a priori Αὐτονόμου praerogatiua diſtinguitur; tertiam in Cilicia Aſpera addit *Ptolemaeus.* Quae in Cappadocia nomen ſuum antiquaſſe videtur poſt Cappadociae regnum ſub Tiberio in prouinciam redactum. Pergit *Vaill.* l. c. *Diocaeſarea* a Nerone in Claudii recens conſecrati honorem dicta eſt, illam cum Hadrianus nouam imperii formam poſt Auguſtum conſtituiſſet, princeps beneficus Tyanam et Diocaeſaream ſuis legibus vti permiſit, vnde in numis eius Latinis CAPPADOCIA. — ADVENTVI CAPPADOCIAE. — RESTITVTORI CAPPADOCIAE. — EXERCITVS CAPPADOCICVS legitur.

Sed *Haymius* Theſ. Brit. II. p. 364. ita: "Tres Diocaeſareas vrbes nouimus, vnam Cappadociae, Phrygiae alteram, tertiam Galilaeae, quartam ſubiicit *Khellius* ad calcem *Haymianae* explicationis, quae eſt Ciliciae Aſperae. Harum primis duabus *Vaillantius* numos, quos ſub Antonino Pio et Commodo recenſet, attribuit; *Harduinus* aliam ſub Septimio Seuero cum hac epigraphe: ΔΙΟΚΑΙϹΑΡΕΩΝ. ΑΔΡΙΑΝΩΝ protulit, haeſitat tamen, an Diocaeſareae Cappadociae, an alteri Phrygiae ſit adſcribendus, neque magis lucem aliquam adfundit, an *Hadrianorum* pro cognomine Diocaeſareae dato ſit habendum, an vero concordiam duarum ciuitatum indicet, *Haymio* tamen certum videtur, tam hunc Seueri, quam alium Philippi Senioris, quem Tb. 46. fg. 2. cum ΑΔΡΙΑ. ΔΙΟΚϹΑΡΕΩΝ. ΜΗΤ. inſcriptione exhibet Diocaeſareae Galilaeae ſtatum eſſe. Notandum eſt, *Vaillantium* aut negligentia aliqua praeteriuit indicatum *Harduini* in Sept. Seu. numum, aut inter imperiales Graecos, vt

tamen

tamen oportuiſſet, recenſere noluit.

Diocaeſarea, *Ptolemaei* Διοκαισάρεια in *Cappadocia*, de qua *Plinius*: „Reliqua ſui parte (Cappadocia habet) *Diocaeſaream*, *Tyana*, *Caſtabala*, cetera. Ad hanc Cappadociae Diocaeſaream refert *Vaill.* Gr. p. 42. et ex eo Cellar. Not. Orb. II. p. 289. et *Guſſeme* III. p. 53. Antonini Pii Æ 1. numum, ΔΙΟΚΑΙϹΑΡΕΙΑϹ ΑΥΤΟΝόμου inſcriptum, cum templo quatuor columnarum, in cuius aditu Pallas cum noctua ſtans. Dubitat vero *Holſtenius*, an huic Diocaeſareae tribuendus ſit. — *Alium* cum capite Commodi, et in)(ΔΙΟΚΑΙϹΑΡΕΙΑϹ. Eadem Pallas in templo, *Guſſeme* l. c. eidem Diocaeſareae adiudicat; *Harduin.* p. 50. eundem quidem recenſet, ſed dubius eſt; *Vaill.* Num. Gr. p. 68. Diocaeſareae in Phrygia dedit.

Diocaeſarea in Cilicia Aſpera, de qua *Belley* Mem. de l'Acad. des Inſcr. T. XXI p. 421 ad 428. Huic vrbi tribuitur Philippi Iun. numus cum typo alati fulminis et inſcriptione: ΑΔΡΙΑΝΩ. ΔΙΟΚΑΙϹΑΡΕΩΝ ΜΗΤ. ΚΕΝΝΑΤΩ. ex Muſeo *Pellerinii.* Pari iure ad eandem Diocaeſaream Ciliciae pertinere videtur Philippi Sen. numus aereus cum capite eius radiato et litteris: ΑΥΤ. Κ. Μ. ΙΟΥΛΙΟϹ ΦΙΛΙΠ....)(ΑΔΡΙΑ. ΔΙΟΚΑΙϹΑΡΕΩΝ ΚΕΝΝΑΤΩ. Hercules decumbens cum exuuiis leonis et claua; quem *Haym.* Th. Br. II. Tb. 46. fg. 2. edidit, ſed ad Diocaeſaream Galilaeae p. 364 ſq. refert. Eundem commemorat *Froelich.* Not. Elem. p. 205. eadem cum epigraphe, ſed alia typi explicatione: vir nudus, d. clauam, inſidens hippopotamo aut ſimili beſtiae; regionem vero vrbis praeterit, et τὸ ΚΕΝΝΑΤΩ aenigma felicioribus ſoluendum reliquit.

Diocaeſarea Galilaeae, cuius notitiam ſubiicit *Haym.* l. c. p. 365. Paucis leucis a Carmelo monte aberat in vicinia lacus Geneſareth *Sephoris* oppidum, poſteriori aeuo *Diocaeſarea*, a *Ioſepho* autem Bell. Iud. L. III. c. 3. dictum: Vrbs Galilaeae maxima et in tutiſſimo loco condita. *Cellar.* Not. Orb. II. p. 420. — Huic adſcribitur Antonini Pii Æ 2. numus, in quo: ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ ΕΥϹ ϹΕΒ. Huius caput laur.)(ΔΙΟΚΑΙ. ΙΕΡΑ ΑϹΥ. ΑΥΤΟ. Templum quatuor columnarum, in quo Pallas ſtans, d. haſtam, ſ.... Editus in *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. Vind. P. I. Tb. 4. fg. 13. p. 246.

Diocaeſarea Phrygiae, cuius nominis vrbem in Phrygia quis alius praeter *Ptolemaeum* memorauerit, ignotum eſt. *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 135. Ex coniectura *Vaillantii* Num. Gr. p. 68. huc pertinent numi inſcripti: ΔΙΟΚΑΙϹΑΡΕΙΑϹ cum Pallade ſt. in templo 4. col Æ 1. Commodi. vid. *Caeſarea* Cappadociae. — ΔΙΟΚΑΙϹΑΡΕΩΝ ΚΕΡΕΤΑΠΕΩΝ, *Diocaeſarenſium Ceretapenſium* ſubintell. Concordia. Cybele ſedens inter duos leones, d. tympanum, ſ. ſceptrum. Æ max. Commodi. Denotatur ſacrorum communio, nempe Cybeles, quae dea Phrygiae vulgo adpellatur. *Vaill.* ib. et p. 223.) *Guſſeme* I. p. 148. n. 3. III. n. 53.) *Cellar.* l. c.) *Harduin.* Oper. p. 50. ad Diocaeſaream Cappadociae refert, cuius ciuitatis Concordia cum Ceretapenſibus Phrygiae hoc numo ſignatur.

DIOCLETIANO in Diocletiani numis poſt abdicationem imperii, additis BEATISSIMO vel FELICISSIMO SENI*ori* titulis.

Diocletianus (*C. Valerius*) Dalmatia oriundus, obſcuriſſime natus adeo vt a pleriſque ſcribae filius, a nonnullis Anulini ſenatoris libertinus fuiſſe credatur; matre pariter atque oppido nomine *Dioclea*, quorum vocabulis, donec imperium ſume-

ſumeret, *Diocles* adpellatus. Vbi orbis Romani potentiam cepit, Graium nomen in Romanum morem conuertit, dictuſque eſt *Diocletianus*. Ex auctore Chronici Alexandrini Imperator eſt renunciatus XV. Kal. Octobris Ao. V. C. 1037. Chr. 284., ac quinto Kalendas eiuſdem menſis Nicomediam purpuratus intrauit. At vero *Euſebius* et *Lactantius* natalem imperii Diocletiani in diem XX. Nouembris differunt. Inde contra Carinum profectus Diocletianus, ipſum omni odio et deteſtatione viuentem apud Margum ingenti proelio vicit. Caeſo Carino fuit eidem imperium ab exercitu orientali confirmatum. Innumeris bellis partim a barbaris gentibus illatis, partim ſuſcitatis ab iis, qui imperatoriam purpuram vſurpauerant, cum videret ſe vnum ſufficere non poſſe *Aurelium Valerium Maximianum* A. V. C. 1039. in conſortium imperii primum adſumſit; deinde *Conſtantium Chlorum*, et *Galerium Maximianum Caeſares* nuncupauit, iiſque exercitus, prouinciaſque regendas diſtribuit. Imperii tandem pertaeſus, vel a Galerio coactus? purpuram depoſuit poſt viginti annos Chr. 284 ad 305. quibus imperium rexerat, id quod ſimul cum Maximiano abdicauit, octauoque ab abdicato imperio anno Salonae obiit, ſumto, vt plerique putant, veneno aetatis an. 68 aut 78. V. C. 1063. Chr. 310. — Princeps fortis et ſapiens, ſuperbus tamen, et ſupra modum crudelis ac praecipuus in Chriſtianos tyrannus. Aprum, qui Numerianum ſuſtulerat, ſua manu tranſfigit, vaticinium implens, ſe Imperatorem futurum, cum Aprum occideret.

Iouius cognominatus eſt, vt eius collega Maximianus dicebatur *Herculius*, vel ob cultum ſingularem, quo Diocletianus Iouem in Chriſtianos fulmina vibrantem et Maximianus Herculem proſequebatur; vel quod Diocletianus conſilio, virtute Maximianus rempublicam tutaretur. — Poſt abdicatum ab iis imperium in eorum numis, praeter alia nomina iis data, adpellantur *Seniores*, *Optimi*, *Beatiſſimi*, *Feliciſſimi*, *Fortiſſimi*, ac inuerſa eorum parte cum memorabilibus inſcriptionibus, quibus illa eorum abdicatio ad poſterorum memoriam conſignatur: PROVIDENTIA DEORVM QVIES AVGG. vel QVIES AVGVSTORVM, et cum Iouis effigie: QVIETATORI AVGG. In iiſdem numis D. N. *Dominus Noſter*, vox eſt honoris, non poteſtatis aut imperii adpellatio.

Diocletiani aurei numi ſunt rari argentei obuii, aerei pariter frequentes ac triti tam ſecundae quam tertiae formae.

Dicitur *Diocletianus* in antica numorum parte: DIOCLETIANVS AVG. *al.* AVGVSTVS. *al.* P. AVG. *al.* P. F. AVG. — IMP. DIOCLETIANVS AVG. *al.* P. AVG. — IMP. DICLETIANVS (*ſic*) P. AVG. *Band.* II. p. 26.) *Mdb.* 423.) *Eckhel.* Cat. II. p. 429. — IMP. DIOCLETIANVS PIVS AVG. *al.* P. F. AVG. — IMP. C. DIOCLETIANVS AVG. *al.* P. AVG. *al.* P. F. AVG. *al.* P. P. AVG. *Band.* II. p. 18. — IMP. C. VAL. DIOCLETIANVS AVG. *al.* P. AVG. *al.* P. F. AVG. — IMP. C. C. VAL. DIOCLETIANVS AVG. *al.* P. AVG. *al.* P. F. AVG. *al.* P. P. AVG. *Band.* II. p. 27. — IMP. C. M. VAL. DIOCLETIANVS P. F. AVG. *ibid.* p. 42.) *Mdb.* 423. — IOVIO DIOCLETIANO AVG. — VIRTVS DIOCLETIANI AVG. — DIOCLETIANVS ET MAXIMIANVS AVGG. — IMPP. DIOCLETIANVS ET MAXIMIANVS AVGG. cum amborum capitibus aduerſis laur. — IMP. DIOCLETIANO ET MAXIMIANO AVGG. *al.* COSS. — IMP. DIOCLETIANO III. ET MAXIMIANO COSS. *Band.* II. p. 7. — DN. DIOCLETIANO AE-

TER.

TER. AVG. — DN. DIOCLETIANO BEATISS. *al.* BEATISSIMO — DN. DIOCLETIANO FLICISS. (*ſic*) *Band.* II. 35. — DIOCLETIANO SEN. AVG. — DN. DIOCLETIANO FELICISSIMO SENI. *al.* FELICISS. SEN. AVG. *al.* FELICISSIMO SEN. AVG. — DN. DIOCLETIANO BEATISS. SEN. AVG. *al.* BEATISSIMO SEN. AVG. *al.* BAEATISSIMO (*ſic*) SEN. AVG. *al.* BEATISSIMO SENI. AVG. — DN. DIOCLETIANO P. F. S. AVG.

In Graecis extra vrbem ſignatis: ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟϹ ϹƐΒ. — Α. Κ. Γ. ΟΤΑ. *al.* ΟΤΑΑ. ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟϹ ΟΒΒ. v. *Alexandria Aegypti.*

Poſticae partis inſcriptiones: ABVNDAT. (*ſic*) AVGG. — ABVNDANT. AVGG. — ADVENTVS AVG. *al.* AVGVSTORVM. ANNONA AVG. *Cim. Vind.* I. Tb. 25. fg. 4. — APOLLINI SANCTO. — APOLLONI SANCTO. *Mdb.* 423. obſ. 1. — AVSPICI FEL. — CLARITAS AVGG. — CLEMENTIA TEMP. — COMES AVGG. — COMITATVS AVGG. *Froelich.* apud *Gorium. Kbell.* Suppl. p. 215. — CONCORDIA AVGG. — CONCORDIA CAES. AVGG. NN. — CONCORDIA MILITVM. — CONCORDIAE AVGG. NN. — CONSERVAT. AVG. — CONSERVATOR AVGG. — CONSERVATORES VRB. SVAE. *al.* VRBIS SVAE. — CONSTANTIVS NOB. CAES. — CONSVL. IIII. P. P. PROCOS. — — CONSVL VII. P. P. PROCOS. — COS. IIII. *Kbell.* Suppl. p. 216. — DEO SERAPIDI. — FATIS VICTRICIBVS. — FELICITAS AVG. — F. ADVENT. AVGG. NN. — FELIX ADVENT. AVG. — FELIX ADVENT. AVGG. NN. — FIDES. MILITVM. *Cim. Vind.* I. Tb. 25. fg. 3. — FORTVNA RED. — FORTVNAE REDVCI AVGG. NN. — GENIO POP. ROM. *al.* POPVLI ROMANI. — HERCVLI COMITI. *al.* AVG. NN. — HERCVLI CONSERVAT. — HERCVLI PACIFERO. — HERCVLIO MAXIMIANO AVG. — IMP. DIOCLETIANO III. ET MAXIMIANO COSS. — IOVI AVG. *al.* AVGG *al.* AVGG. N. *al.* AVGVSTORVM. — IOVI CONSERVAT. *al.* add. AVG. *al.* AVGG. *al* ORBIS, — IOVI CONSERVATORI. *al.* add. AVG. — IOVI CONSERVATORI ORBIS. *al.* P. R. — IOVI ET HERCV. CONSER. AVGG. — IOVI ET HERCVLI CONS. AVGG. — IOVI FVLGERATORI (*ſic*) *al.* FVLGVRATORI. — IOVI INVICTO *al.* add. AVG. — IOVI PROPVGNAT. — IOVI STATORI AVGG. — IOVI TICTORI (*ſic*) P. R. *Mdb.* p. 424. IOVI TVTATORI *al.* add AVG. *al.* AVGG. *al.* AVGVSTORVM. — IOVI VICTORI. — IOVIO ET HERCVLIO. — LAETITIA AVG. — LAETITIA FVND. *Cim. Vind.* — MARS VICTOR. *al.* NICTOR. *Cim. Vind.* I. p. 141. — MARTI PACIF. *al.* PACIFERO. — MAXIMIANVS AVG. — MONETA AVG. *al.* AVGG. — MONETA IOVI ET HERCVLI AVGG. — M. SACRA AVGG. ET CAESS. NN. — ORIENS AVG — PAX AETERN. — PAX AVG. *al.* AVGG. — PIETAS AVGG. ET CAESS. N N. — P. M. TR. P. VII. *al.* VIII. COS. IIII. P. P. — PRIMIS X. MVLTIS XX. — PRIMIS XX. IOVI AVGVSTI. — PROVIDENTIA AVG. *al.* AVGG. PROVIDENT. DEOR. — PROVIDENTIA DEORVM QVIES AVGG. — PROVIDENTIAE AVG. — QVIES AVGG. *al.* AVGVSTORVM. — QVIETATORI AVGG. — ROMAE AETER. *al.* AETERNAE — SACR. MON. VRB. AVGG. ET CAESS. NOSTR. — SACRA MONETA AVG.

AVG. N N. — SACRA MONET. AVGG. ET CAESS. NOSTR. — SAECVRIT. (*ſic*) PERP. *Cim. Vind.* I. p. 142. — SALVIS AVGG. ET CAES. AVCTA KART. *al.* FEL. KART. — SECVRIT. PERP. — SOLI INVICTO. — TEMPORA FELICIA. — VCVI. *Quinquagenalia Caeſaris Vota Imperii. al.* VCVIT. — VI. XC. — VICTORIA AVG. *al.* AVGG. — VICTORIA SARMAT. *al.* SARMATICA. — VICTORIAE SARMATICAE. — VIRTVS AVG. *al.* AVGG. *al.* AVGVSTORVM. — VIRTVS MILITVM. — VIRTVTI AVG. *al.* AVGG. — VOTA PVBLICA. — VOTA XX. SIC. XXX. — VOTIS ROMANORVM. SIC. XX. SIC. XXX. — VOT. X. MVLT. XX. — VOT. XX. — VTILITAS PVBLICA. — XX. DIOCLETIANI AVG.

Recenſentur vel partim editi ſunt Diocletiani numi, quos ex probo argento reſtituit, aliique ex auro et aere in Muſ. *Alb.* II. 79 ſq.) apud *Angelon.* Hiſt. Aug. p. 289 vel 353 ſq.) *Ruben.* Num. *Arſchot.* Tb. 64.) *Bandur.* II. p. 1 ad 43.) *Beger.* Th. Brand. II. p. 776 ſq.) *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 304 ſq. de abdicatione imperii.) *Bonarrot.* Num. *Carp.* Tb. 30. fgg. 1 ad 6. p. 369 ſq.) *Cimel. Vindob.* Tom. 1. p. 20. Tb. 5. fg. 6 ad 10. *it.* p. 74. Tb. 13. fgg. 5. 6. *it.* p. 140. 142. 143. Tb. 25. fgg. 2 ad 10. *it.* Tom. II. p. 24. Tbb. 100. 101.) *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. II. p. 428 ad 436.) *Froelich.* Catal. Num. Aur. in *Gorii* Symbol. Litt. p. 142.) *Guſſeme* Diction. III. p. 58 ad 61.) *Hantbaler.* P. I. Tb. 2. fg. 15. p. 63 ſq. *it.* IV. Tb. 7. fg. 16. p. 234. et alibi.) *Harduin.* Oper. p. 444 ſq. *et* in diſſertatione epiſtolica ſuper numis etc. Diocletiani. Luxenb. 1708.) *Hulſ.* Impp. p. 114.) *Khell.* Suppl. p. 215 ad 218.) *Liebe* Goth. Num. p. 75. 76. 346.) *Mdb.* p. 423 ad 428.) *Muſell.* Impp. Tb. 239. fgg. 1 ad 10. *it.* Suppl. Tb. 53. fgg. 5 ad 10. Tb. 54. fgg. 1 ad 10. *et* Tb. 55. fgg. 1 ad 7.) *Paul. Alex. Maffei* ragionamento ſopra un medaglione di Diocleziano Tom. IV. Oper. p. 195 ſq.) *Henr. Noriſii* diſſ. de numis Diocletiani et Licinii etc. Florentiae 1675. recuſ. in Theſ. *Sallengrian.* T. I. p. 387 ſq. et in *Noriſii* Oper. Tom. II. p. 1064 ſq.) *Oiſel.* Th. Sel. Num. Tb. 12. fg. 7. p. 60 *it.* Tb. 35 fg. 7. *et* alibi.) *Pagi* Critic. *Baron.* Tom. I. p. 310 ſq.) Patin. Impp p. 441 ſq. *it.* eius Ind. p. 30.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* V. Tb. 16. fgg. 2. 3. p. 242 ad 246.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 23. fgg. 5. 6. 7. III. Tb. 29. fg. 10.) Muſ. *Piſan.* I. Tb. 75. n. 3 4. p. 200. *et* Tb. 76. n. 1. p. 201.) *Schulz* MzCab. III. p. 65 ſq.) *Spanhem.* Pr. II. 383. 422. 459 460. 469. 494. 512. 513. 639.) *Strada* f. 164.) *Struv.* de prouidentia diuina ex numis.) Muſ. *Theup.* p. 310 ſq. 819 ſq. 1193.) *Triſtan.* III. p. 334 ſq.) *Vaill.* Pr. I. p. 251 ad 254. *et* III. p. 49. ad 54. *it.* 224 ad 226.) *Vaill.* Sel. Num. *Camp.* p. 119. 120.

DIOCLETIANVS AVG. Caput Diocletiani laureatum ad humeros Æ 3. Rr. Conſtantii Chlori. *Band.* II. p. 105.) *Vaill.* Pr. I. p. 264.

ΔΙΟΔΟΤΟC, *Diodotus* nomen a) Praetoris Thyatirae: ΕΠΙ СΤΡ. Μ. ΑΥΡ. ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ, *Sub Praetore M. Aurelio Diodoto* Æ max. Diadumeniani *Vaill.* Gr. — b) Scribae Nyſae in Caria: ΕΠ. ΓΡ. ΑΥΡ. ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΝΥCΑΕΩΝ, *Sub Scriba Aurelio Diodoto.* Æ. max. M. Aurelii, *it.* Gordiani Pii. Muſ. Alb. I. p. 66. — c) Magiſtratus ſine titulo Aezani Phrygiae: ΕΠΙ ΣΩΚΡΑΤΟΥ ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΑΙΖΑΝΕΙΤΩΝ, *Sub Socrate Diodoto*, vel Diodoti filio. Æ. Claudii. *Vaill.* Gr.

ΔΙΟΔΩΡΟC, *Diodorus* magiſtratus nomen a) ΔΙΟΔΩΡΟΥ in Æ. Dyrrhachii.

rhachii. *Beger*. Th. Br. I. p. 447. — b) ΔΙΟΔΩΡΟΥ in Æ. autonomo Pergamenorum. Muſ. *Pembrok*. II. Tb. 45. n. 3. — c) Praetoris Achaeorum: ΣΤΡ. Μ. ΑΥΡ. ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΜΗΝΟΦ. *Praetore Marco Aurelio Diodoro Menophanis* filio. Æ 2. L. Veri. *Vaill*. Gr. — d) Archontis Byzantiorum; ΕΠΙ ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΤΟ Β. *Sub Diodoro Iterum*. Æ. Sabinae. *Vaill*. Gr. — e) Praetoris Pergamenorum: ΕΠ. ΣΤΡ. ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΠΕΡΓ. *Sub Praetore Diodoro*. n. Domitiani. *Morell*. Impp. II. p. 463. n. 13. — *Al*. ΕΠΙ ΣΤΡΑ. ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. Æ 1. Commodi. *Vaill*. Gr. — *Al*. ΕΠΙ ΣΤΡ. ΑΥΡ. ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ. *Sub Praetore Aurelio Diodoro Pergamenor. Trallianorum* Concord. Æ mai. Commodi. *Vaill*. ib.

ΔΙΩΔΟΥΝЄΝΙΑΝΟϹ ex duplici monetarii errore pro ΔΙΑΔΟΥΜΕΝΙΑΝΟϹ in n Ilienſium Phrygiae. *Froelich*. 4. Tent. p. 295.

ΔΙΟΕΡΙΤΩΝ (*ſic*) loco ΔΙΟϹΙΕΡΕΙΤΩΝ, *Dioſberitarum* Lydiae. Senex togatus ſtat d. pateram. Æ 3. Auguſti. *Vaill*. Gr. p. 3. vid. *Dioſberis*.

ΔΙΟΓΕ. abruptum magiſtratus nomen. n. Athenarum.

ΔΙΟΓЄΝЄΙ, *Diogeni*, apud *Bandur*. II. p. 750. ex *Ducangio*. Æ. Romani IV. Diogenis.

Diogenes philoſophus Cynicus celeberrimus, de quo *Plutarch*. in Apophthegm. Ferunt accedentem Alexandrum rogaſſe, ne ſibi apricanti a ſole obſtaret. *Spanhemius* meminit huius philoſophi numum e genere contorniatorum, cuius vero typum non protulit. *Guſſeme* III. p. 61.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ, *Diogenes*, nomen a) Archontis Cotienſium: ΕΠΙ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΑΡΧ. ΚΟΤΙΑΕΩΝ, *Sub Diogene Dionyſii* filio *Archonte*. Æ 2. Gallieni. *Vaill*. Gr — Didynaeorum et Ilesienſium: ΕΠΙ ΑΡΧ. ΔΙΟΓΕΝΟΥϹ, *Sub Praetore Diogene*. vid. *Didymae*. — Hadrianorum: ΕΠΙ ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ ΔΙΟΓΕΝΟΥϹ ΑΡΧ. ΑΔΡΙΑΝΕΩΝ, *Sub Pancratio Diogene*, vel Diogenis filio, *Archonte*. n. Plautillae. *Vaill*. Gr. — Hadrianotheritarum: ΕΠΙ ΔΙΟΓΕΝΟΥϹ ΑΡ. ΑΔΡΙΑΝΟΘΗΡΕΙΤΩΝ, *Sub Diogene Archonte*. Æ 1. Iuliae Domnae. *Vaill*. Gr. — *Al*. ΕΠΙ ΑΡ. ΠΑΝΚΡΑΤΙΟΥ ΔΙΟΓΕΝΟΥϹ ΑΔΡΙΑΝΟΘΥΡΕΩΝ, *Sub Archonte Pancratio Diogene*, vel Diogenis fil. — Mileſiorum: ΕΠΙ ΑΡ. ΔΙΟΓΕΝΟΥϹ ΜΙΛΗϹΙΩΝ, *Sub Archonte Diogene*. Æ 3. Gallieni. *Vaill*. Gr.

b) Praetoris Metropolitarum: ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΑΥΡ. ΔΙΟΓΕΝΟΥϹ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, *Sub Praetore Aurelio Diogene*. n. Gordiani Pii. *Vaill*. Gr. — ΕΠΙ ΣΤΡ. ΝΑΡΑΤΙΟΥ ΔΙΟΓΕΝΟΥϹ, *Sub Praetore Naratio Diogene*. n. Hadrianotherit. Muſ. *Piſan*. Tb. 34. n. 1. — Smyrnaeorum: ΕΠΙ Γ. ΒΑ. ΔΙΟΓΕΝΟΥϹ ϹΜΥΡΝΑΙΩΝ, *Sub Caio Valerio Diogene*. n. Iul. Maeſae. *Vaill*. Gr.

ΔΙΟΚΑΙ. ΙΕΡΑ ΑϹΥ. ΑΥΤΟ. v. *Diocaeſarea Galilaea*.

ΔΙΟΚΑΙϹΑΡΕΙΑϹ, et cum additamento ΑΥΤΟΝόμου. v. *Diocaeſarea Cappadociae*.

ΔΙΟΚΑΙϹΑΡΕΩΝ ΚΕΡΕΤΑΠΕΩΝ. v. *Diocaeſarea Phrygiae*.

ΔΙΟΚΑΙϹΑΡΕΩΝ ΜΗΤ. *al*. ΔΙΟΚЄϹΑΡЄΩΝ ΜΗΤ. v. *Diocaeſarea Ciliciae*.

ΔΙΟΚΛ. Διοκλῆς, ſiue Διοκλείδης.

ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. *Diocletianus Auguſtus* in numis Aegyptiis apud *Bandur*. II. p. 38.

ΔΙΟΜ. ſupra Herculis caput. n. Crotonis Bruttiorum. *Eckbel*. Num. Vet. Tb. 4. fg. 3.

Dio-

Diomedes, rex Thraciae, qui cum equos ſuos humana carne aleret, ab Hercule victus, equis ſuis in pabulum eſt obiectus, de quo *Ouidius* in Ibin, et L. IX. Metamorph. — Eundem Hercules capillis tenet, ac domat. n. Hadrianopolit. Thraciae in M. Aurel. *Guſſeme* III. p. 62. *et* IV. p. 30. n. 6.

Diomedes, Aetoliae rex, Tydei et Deipilae filius, qui cum reliquis Graecis ad Troiam profectus, adeo ſtrenue ſe geſſit, vt poſt Achillem et Aiacem fortiſſimus haberetur. Nam praeter palladium Troianis ſubtractum, Martem quoque in eo bello vulnerauit, Veneremque dextra manu, dum Aenaeam protegere vellet. Quamobrem dea indignata Aegialem vxorem eius tanta libidinum turpitudine inuoluit, vt pertaeſus vitia ac mores vxoris, patriam exoſus Diomedes domum reuerti noluit poſt Troiae excidium, ſed in Apuliam profectus, regni partem a Daunio accepit, pluresque vrbes condidit, inter quas Argos, Salapiam veterem, et Canuſium. Conf. *Nonn.* ad *Golz.* Graec. Vet. p. 30. *it.* Sicil. p. 303.

Diomedes nudus defluo poſt tergum pallio d. enſem, ſ. palladium oſtentans, quod Troiam clam ingreſſus ex arce ſuffuratus eſt. Æ. 3. Argorum Peloponneſi. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 9. fg. 2. p. 135.

Diomedis ipſius fortaſſe *caput* iuuenile in aduerſa Canuſiorum, quorum conditor et rex erat, repraeſentatur; auerſa vero pars *Diomedem* in equo currente d. haſtam exhibet apud *Magnan.* Miſc. Num. T. IV. Tb. 18. et *Oderic* Num. Graec. p. 139. vid. *Canuſium.*

ΔΙΟΜΕΔΙΩΝ, *Diomedienſium.* Claua et pharetra.)(Caput Solis obuerſum. Dubius eſt *Guſſeme* III. p. 62. cui attribuat vrbi nummum, an ad Diomedeam Dauniorum vrbem, de qua *Pompon. Mela:* „Regio vlterior Diomedem tulit, immanibus equis mandendos ſolitum obiectare aduenas, et iiſdem ab Hercule obiectum. Turris, quam Diomedis vocant, ſignum fabulae remanet, et vrbs, quam ſoror eius ſuo nomine nominauit. — An ad inſulam Adriatici maris ex aduerſo Apuliae, de quo *Plinius* L. III. c. 26. „Contra Apulum litus *Diomedea*, conſpicua monumento Diomedis: — *Ptolemaeus* L. III. c. 1. Diomedeas inſulas quinque numerat. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 757.

ΔΙΟΜΟΛΟϹ, *Diomolus* praetor Ceretapenſium in Phrygia: ϹΤΡΑΤΗ. ΖΩϹΙΜΟΥ ΔΙΟΜΟΛΟΥ ΚΕΡΕΤΑΠΕΩΝ, *Praetore Zoſimo Diomolo*, vel Diomoli filio. n. Sept. Seuer. *Vaill.* Gr.) *Guſſ.* II. p. 148. qui vero ΔΙΟΜΟΔΟΥ, Diomodo.

Dion Syracuſanus, apud ſuos ciues potentia et facultatibus praeditus.) *Golz.* Magna Graec. p. 31 ſq. Huic forte tribuendus eſt nummus, in quo caput Apollinis laureat.)(ΔΙΩΝΟΣ, *Dionis.* Tripus cum litteris ΞΛ. Æ. 179. pd. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 78. fg. 8. et ex eo *Guſſeme* III. p. 62. — Conf. *Theoph. Grabner.* diſſ. de nummo *Dionis.* Dreſdae 1743. 4.

— nomen *Archontis* Myndiorum Cariae: ΑΡΧ. ΔΙΩΝΟϹ ΤΟΥ ΔΙΟΦΑΝΤΟΥ ΜΥΝΔΙΩΝ, *Archonte Dione Diophanti* fil. n. Sept. Seueri. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* V. p. 185.

— nomen *Scribae*, vt videtur, Bargaſenorum Cariae, qui magiſtratus titulum non ſignarunt. ΕΠ. ΑΥΡ. ΔΙΩΝΟϹ ΒΑΡΓΑϹΗΝΩΝ, *Sub Aurelio Dione.* n. Alex. Seueri, *it.* Maximini. *Vaill.* Gr.) *Guſſ.* I. p. 376.

ΔΙΟΝ. Διονυσίου, *Dionyſii* vel Διονυσοδώρου, *Dionyſodori* nomen.

ΔΙΩΝ. magiſtratus Melſenes in Meſſenia. Muſ. *Hunter*. p. 200. n. 8.

ΔΙΩΝΟΣ. Dionis. vid. *Dion*.

ΔΙΟΝΥ. Διονυσίου. *Dionyſii* vel Bacchi nomen, vel magiſtratus. — ΕΠΙ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΔΙΟΝΥ. ΑΡΧ. ΚΟΤΙΑΕΩΝ, *Sub. Diogene Dionyſii* filio. Æ 2. Cotiaenſium Phrygiae in Gallieno. *Vaill.* Gr.

ΔΙΟΝΥΣ. Διονυσοπολιτῶν, *Dionyſopolitarum*. v. *Dionyſopolis* Phrygiae.

ΔΙΟΝΥCΙΟ... in Hoſtiliani numo, quem *Froelich.* 4. Tent. p. 344. hunc in modum edidit: ΚΑΙ. ΟC. CEB.... Καῖσαρ Ὀστιλιανὸς, Σεβαστὸς, *Caeſar Hoſtilianus Auguſtus.* Capita Hoſtiliani laureatum et feminae ornatum aduerſa.)(..... ΠΕΡΠΕΡΗΝΩΝ ΔΙΟΝΥCΙΟΝ, *Perperenorum* in Lydia vel Myſia *Bacchum* colentium. Mulier ſtans, ad pedes animal. Contra vero *Eckhelius* Cat. Muſ. Caeſ. II. 356. poſticam legit.... ΠΕΡΓ.... ΔΙΟΝΥCΙΟ... additque; minus tuto *Perperenis* tribuitur.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, *Dionyſius* legitur in Æ. Abderae Thraciae apud *Peller*. Tb. 33. n. 9. — ΕΡΥ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, in n. Erythrarum Ioniae. M. *Hunter*. p. 139. in n. Smyrnaeorum. Muſ. *Hunter*. p. 277.

— nomen Regis. vid. *Dionyſius*.

— Magiſtratus ΑΥΡ. ΔΙΟΝΥCΙΟΣ. Muſ. *Hunter*. p. 130. al. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ. *Dionyſii*, vel ſub *Dionyſio*. n. Dyrrhachii Illyrici. *Beger*. Th. Br. I. p. 461.) *Gronov.* Antiq. Graec. T. VI. p. 2860. 2908. VII. 414.

— Archontis Byzantiorum: ΕΠ. ΔΙΟΝΥCΙΟΥ. *al.* ΕΠΙ ΑΡ. ΔΙΟΝΥCΙΟΥ ΤΟ Β. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Archonte Dionyſio Iterum.* Cilbianorum Superiorum in Ionia: ΕΠΙ ΑΡΧ. ΑΥΡΗ. ΔΙΟΝΥCΙΟΥ ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ ΤΩΝ ΑΝΩ. *Sub Archonte Aurelio Dionyſio* n. Iul. Domnae.

— Magiſtratus Magneſiae ad Sipylum. *Morell.* in Liuia Tb. 3. fg. 17. p. 486.

— Praetoris Mytilenaeorum: ΕΠΙ ΣΤΡ. ΔΙΟΝΥCΙΟΥ ΜΥΤΙ. *Sub Praetore Dionyſio.* n. Criſpinae. — Smyrnaeorum: ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΚΟΛΥΒΑΣΙΟΥ, *Dionyſius Colybaſii* fil. n. Auguſti. — Smyrnaeorum cum Clazomenis foedere iunctorum: ΕΠ. ΔΙΟΝΥCΙΟΥ CΜΥΡ. ΚΛΑΖΟΜΕΝΙΩΝ *Sub Dionyſio* etc. n. Valeriani Sen.

— Scribae Laodicenſium: Π. ΑΙΛΙΟC ΔΙΟΝΥCΙΟC ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ, *Publius Aelius Dionyſius* n. Antonini Pii. *Patin.* Impp. p. 230.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ ΙΕΡΕΥΣ vid. *Magneſia* Lydiae.

Dionyſius Heracleae in Bithynia tyrannus. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ, Hercules ſtans d. elata, ſiniſtra, ex qua ſimul leonis exuuiae pendent, tropaeum adſtitutum contingit, cui inclinatur claua. Caput Bacchi hedera coronatum, retro thyrſus. Æ 3. *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 145.

Dionyſius I. *Syracuſarum tyrannus*, de quo in *Golz.* magn. Graec. p. 148. ad 160. Cuius genuini numi cuſi adhuc eo viuente, non poſterioribus demum temporibus, vt indicat *Torremuzza* Sic. Inſcr. Nou. Coll. 54. Iuxta *Spanhem.* Pr. I. p. 552. vero poſt obitum regis eſſe percuſſum quoddam numiſma aereum, id arguit caput eius diadematum. — Pauci ſunt admodum numi ad eum pertinentes et omnes maxima gaudent raritate, quos princeps ille *Torremuzza* Sicil. Veter. Num. Tb. 100. p. 97. exhibet.

a) *Aureus.* 1. Caput Martis galeatum, ſub quo cernitur trinacriae ſymbolum.)(Equi generoſi et ſtone

no coerciti caput ad pectus vſque, adſcripto ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ, *Dionyſii* nomine, hinc ſpica, inde Σ. id eſt, ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ, *Syracuſarum*. Prodiit e Sicilia *Golzii* Tb. 14. fg. 2. ex qua in Siciliam Numiſmaticam induxere. *Paruta* Tb. 111.) *Torremuzza* ib. fg. 1.) *Froelich*. Not. Elem. Tb. 5. fg. 7. p. 133.)

b) *Argentei*. 2. Dimidium equi corpus, quod a Victoria coronatur; ſtat antea hordei granum, retro trinacriae ſymbolum, quo tria Siciliae promontoria deſignantur, et nomen ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ eſt ex hac parte inſcriptum.)(Palmae arbor, additis ſex Phoenicii alphabeti elementis, de quibus *Barthelemius* dixit in Exercitatione de Numis Phoeniciis, quae eſt impreſſa in Vol. XXX. Actor. Inſcript. et human. litter. Pariſienſis Academiae. Similem habes in Operibus *Golzii* Tb. 14. fg. 1.) *Parutae* Tb. III.) *Spanhemii* I. p. 552.) *Torremuzzae* fg. 2.) *Guſſemii* III. p. 63. n. 2. — 3. fere ſimilis eſt praecendenti exceptis tantum Phoeniciis litteris, et triquetrae ſymbolo, quae in eo deſiderantur. *Torremuzza* fg. 3. — 4. cum duplici Phoenicia epigraphe, at in reliquis priori ſimilem edidere *Barthelemius* quoque l. c. *Torremuzza* fg. 4. — 5. Integer equus decurrens, quem Victoria ſuperuolet.)(Palmae arbor, verum Phoeniciae quatuor tantum ſunt litterae. *Torremuzza* fg. 5.

c) *Aerei*. 6. Caput ipſius Dionyſii diadematum.)(Victoria gradiens cum laurea et palmae ramo, ad latus triquetra et mon. [monogr.] in ambitu : ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ, *Regis Dionyſii*. n. maximae raritatis prodit e *Golzii* Sicil. Tb. 13. fg. 9. apud *Spanh*. Pr. I. p. 552.) *Torremuzzam* fg. 6.) *Guſſeme* III. p. 64. n. 4. 4. — 7. maximae pariter raritatis eſt, in quo Palladis caput galeatum, ante Σ. retro trinacriae ſymbolum;)(Victoria, prout in praecedente gradiens, d. coronam, ſ. palmam. cum inſcr. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ, ante laurea et monogr. [K]. Editus a *Golzio* Tb. 13. fg. 10.) *Torremuzza* fg. 7.) *Guſſeme* III. p. 63. n. 1.) *Froelich*. Not. Elem. Tb. 5. fg. 8. qui p. 133. addit: definiri vix poteſt, quaenam numiſmatum iſtorum Dionyſio Seniori, quae Iuniori ſint attribuenda.

Dionyſius II. *Syracuſarum tyrannus*, qui poſt patris obitum Syracuſanorum tenuit dominatum, *Golz*. Magn. Graec. p. 160 ad 170. — Ei adiudicat princeps *Torremuzza* Sicil. Vet. Num. Tb. 100. p. 98. *aeneum* maximae raritatis numum, in quo Herculis caput in rictu leonis adſcripto nomine ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ. *Dionyſii*.)(Aquila leporem vorans.

ΔΙΟΝΥϹΟ. Διονυσοπολιτῶν, *Dionyſiopolitarum*. vid. *Dionyſopolis* Phrygiae.

ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ. *Dionyſodorus* magiſtratus nomen. in Apolloniae Illyrici *Geſner*. Tb. 10. fg. 1.) M. *Hunter*. p. 37.

ΔΙΟΝΥϹΟΝ ΚΤΙϹΤΗΝ ΝΙΚΑΙΕΙϹ, *Dionyſum* ſeu Bacchum *Conditorem Nicaeenſes* ſc. colunt. Bacchus ſtans, d. cantharum, ſ. thyrſum, pro pedibus tigris. Æ 2. Antonini Pii. — In aliis eiuſdem Antonini Pii : ΔΙΟΝΥϹΟΝ ΚΤΙϹ. ΝΙΚΑΙΕΙϹ, Bacchus nudus ſtans, d. racemum, ſ. thyrſum. Æ 3. — vel ΤΟΝ ΚΤΙϹΤΗΝ ΝΙΚΑΙΕΙϹ, *Conditorem Bacchum*, Bacchus cum cantharo et thyrſo in curru quatuor elephantorum. Æ 1. *Vaill*. Num. Imp. Gr. p. 44. 292. 303.) *Guſſeme* V. p. 232. n. 21. 22. — In M. Aurelii Æ 2. legitur ſimiliter ΔΙΟΝΥϹΟΝ ΚΤΙϹτην ΝΙΚΑΙΕΙϹ et Bacchus nudus ſtat d. racemum ſ. thyrſum tenens. *Vaill*. ib. 54. — Etiam in Commodi numo Æ 2. ΤΟΝ ΚΤΙϹΤΗΝ ΝΙΚΑΙΕΩΝ, *Conditorum Nicaeenſium* vrbs colit et Bacchus in

 curru

curru duarum pantherarum ſtens; d. poculum, thyrſum tenet. *Vaill.* ib. 71. *Nicaeenſes* Bithyniae hiſce numis *Bacchum ſuum conditorem* vocant, quod et confirmat *Dio Chryſoſtomus* Orat. 29.

ΔΙΟΝΥϹΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, *Dionyſopolitarum.* v. *Dionyſopolis* Phrygiae, et Thraciae.

Dionyſopolis Quinque enumerat *Stephanus* huius nominis vrbes: "Dionyſi vrbs iuxta Pontum; *ſecunda* Phrygiae, opus Attali et Eumenis, qui ſtatuam Dionyſi circa illa loca inuenere; *tertia* Indiae; *quarta* Lybiae; *quinta* Thraciae." At *tres* tantum fuiſſe Dionyſopoles multo probabilius: prima enim, et quinta, vna eademque vrbs eſt, vt *Pinedus* aliique animaduertunt *Plinii* auctoritate L. IV. c. 11. Lybicam quaſi loco motam a nemine inueniri poſſe ait *Euſtathius* apud *Berchelium.*

Dionyſopolis Phrygiae ſecundum *Stephanum*: Διονύσου πόλις β΄ Φρυγίας, κτίσμα Ἀττάλου καὶ Εὐμενοῦς, ξόανον εὑρόντων Διονύσου περὶ τοὺς τόπους, *Dionyſopolis alter eſt Phrygiae* (prima ad pontum eſt) *opus Attali et Eumenis, qui circa loca illa Bacchi ſimulacrum inuenerunt.* Vtraque a Baccho, qui Graecis Διόνυσος nomen accepit. — Dionyſopoli Phrygiae contribuuntur numi 1. ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ, *Sacer Senatus.* Caput velatum, quod in numis huius tractus e. c. Apameae, Hierapolis etc. vſu venire animaduertimus.)(ΔΙΟΝΥϹΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, *Dionyſopolitarum.* Dianae Epheſiae ſimulacrum. Æ 2. a *Golzio* Graec. Vet. Tb. 28. fg. 3. p. 159. *Dionyſopoli in Thracia* perperam attributus, quem *Harduin.* Oper p. 50. ex ſignis certis huic Phrygiae Dionyſopoli vindicat, quod nequit dubitari, adfirmante *Cellario* Not. Orb. Ant. II. p. 145. — 2. Eidem Dionyſopoli Phrygiae dedit *Oderic.* Num. Gr. p. 77. numum tertiae formae aereum, in quo hinc ΔΗΜΟΣ, *Populus.* Caput iuuenile.)(ΔΙΟΝΥϹΟΠΟΛΙΤΩΝ. Figura ſtolata et palliata, d. longam haſtam, ſ. extenta; caput galeane an tutulo tectum ſit, non ſatis adparet. Vox Δῆμος in Aſianis numis quam ſaepiſſime occurrit, in Thraciis numquam. Auerſae partis typo Bacchus forſan exhibetur; Exſtat enim apud *Panelium* diſſ. de Ciſtophoris p. 39. iterumque Mem. de Trev. Oct. 1737. p. 1794. huiuſce vrbis numus, ſed magiſtratu deſtitutus, in quo Bacchus viſitur muliebri habitu, thyrſum et botrum tenens. — 3. Ad eandem Phrygiae vrbem refert *Neumann.* Pop. 2. fg. 12. p. 66. ſecundi moduli aereum. Caput in eo Bacchi pampinis ornatum, ad humeros thyrſus prominet fere exeſus)(ΔΙΟΝΥΣ. . . . ΜΕΝΕΚ. Bacchus muliebri habitu ſtans, d. tenet vuam, ſ. thyrſum, ad pedes panthera. *Dionyſopolis* et *Eumenia* duae Phrygiae vrbes; etiam Eumeniae Bacchus in aere placuit, et quod amplius idem ΜΕΝΕΚΡΑτης. *Peller.* Rec. de Méd. II. Tb. 45. n. 39. Ex his patet, praeſentem numum indubitato eſſe Dionyſopolis Phrygiae, in qua eiuſdem nominis vrbs fuit. — 4. Addit *Harduin.* Oper. p 50. Iuliae Domnae numum trium oppidorum concordiam inter ſe, Dionyſopolitarum nimirum, Metropolitarum Ioniae, et Cilbianorum Superiorum indicantem: ΔΙΟΝΥϹΟ. Κ. ΜΗΤΡΟΠ. ΕΠΙ ΑΡΧ. ΑΥΡΗ. ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ ΤΩΝ ΑΝΩ. quae verba ſic explet *Harduinus.* Διονυσοπολιτῶν Καὶ Μητροπολιτῶν. Ἐπὶ Ἀρχιερέως Αὐρηλίου, Κιλβιανῶν τῶν ἄνω. *Cellar.* N. O. Ant. II. p. 145.

Dionyſopolis in Thracia vel Moeſia inferiore ad Pontum Euxinum, *Plin.* L. III. c. 18. ante Κρουνοί, *Cruni* dicta. *Golz.* Graec. Vet. p. 159. — An etiam *Matiopolis* nuncupata? *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 471. — Habentur huius numi:

A) *Autonomi.* 1. Bacchi caput corona cinctum hederacea.)(ΔΙΟΝΥΣΟ-

ΝΥΣΟΠΟΛΙΤΩΝ intra coronam pariter hederaceam. Æ. *Golz*. Graec. Vet. Tb. 28. fg. 4.) *Harduin*. Oper. p. 50. — 2. Caput muliebre velatum, in area T et baculus. Muſ. *Pembrok*. II. Tb. 8. fg. 11.) Muſ. *Theup*. p. 1265.) *Guſſeme* III. p. 64, n. 1.

B) *Imperiales*. a)' *Sept. Seueri*. 3. ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΕΙΤΩΝ Β. *Dionyſopolitarum, Anno ſecundo* Hercules Farneſius ſtans, d. clauam inuerſam, ſ. ſpolia leonis. Æ. 3. *Vaill*. Num. Gr. Impp.) *Guſſeme* III. p. 64. n. 2.) *Harduin*. p. 50.

b) *Iuliae Domnae*. 4 ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Idem Hercules Farneſius ſtans. Æ 2. *Vaill*. ib) *Guſſ*. ib p. 3.) *Hard*. ib.

c) *Alexandri Seueri*. 5. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΣΕΥΗ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. Huius caput laureatum.)(ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Mulier ſtolata ſtans, d. pateram ſupra arulam, ſ. cornucopiae, Æ 2. Muſ. *Theup*. p. 1023.) *Vaill*. ib.) *Guſſ*. ib. n. 4. — 6. *Al*. ſimilis, ſed in area Δ. Serapis ſtans ante aram ignitam, d. pateram, ſ. c. c. Æ 2. *Eckhel*. Cat. Muſ. Caeſ. I. 68.) *Froelich*. Adpend. II. nouis p. 103. n. 74.) *Harduin*. Oper. p. 821. cui vero genius eſt ante aram.

d) *Gordiani Pii*. 7. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ. (*ſic*) ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ. Caput Gordiani laureatum, et Serapidis, vel Tranquillinae ex aduerſo. Scriptum eſt vel *Patini* Impp. p. 370. vel ſcalptoris vitio ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ pro ΑΝΤΩΝΙΟΣ. Quamuis Gordianus Pius Felix, vt pronepos Commodi Antonini dici potuerit fortaſſis etiam ipſe *Antoninus*.)(ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, in area Ε. Anno *Quinto*. Serpens erectus in gyros circumflexus. Æ 2. *Guſſeme* n. 5.) *Harduin*. Oper. p. 830. ſed p. 50. male Alexandro Seuero tribuitur.) *Patin*. l. c.) *Vaill*. Gr.

ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΙΤΩΝ. *Dionyſopolitarum*. v. *Dionyſopolis* Phrygiae et Thraciae.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, *Dionyſus* ſic Bacchus, ex Ioue et Semele Thebarum regis filia natus; cum autem mater arſiſſet, ex igne ſurreptus, Iouis patris femori adſutus eſt, qui matris munere functus, partus tempore in Nyſam Arabiae vrbem nymphis Nyſaeis educandum dimiſit; atque inde ex Ioue et Nyſa, id eſt, a Διὸς καὶ Νύσα, vocatus *Dionyſus* vel *Dionyſius*. Multae ſunt aliae de voce Dionyſi interpretationes. — De ſignificatu vocis Διονύσυ Conf. *Galland*. Diction. v. Διόνυσος.) Luſtratio deor. Graecor. et Latinor. in Vnſchuld. Nachrichten 1708. p. 65.) *Io Hoffmann*. diſſ. de deorum gentilium origine, qui vero id Bacchi cognomentum non ex Διὸς et ὕδος, ſed ex Arabica voce deriuat.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ ΚΤΙΣΤΗΣ ΤΙΑΝΩΝ, *Dionyſus Conditor Tianorum*. Bacchus ſt. d. cantharum, ſ. thyrſum. Tiani in Bithyniae et Paphlagoniae confinio conſtituuntur. Æ. 2. M. Aurelii. — Vrbem *Mela* L. 1. c. 19. a Mileſiis conditam narrat; *Stephanus* a Tio ſacerdote genere Mileſio refert ex Philone, forſan erat ille Bacchi ſacerdos. Bacchum enim Tiani ſaepe in numis percutiunt.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ ΝΥΣΑΕΩΝ, *Dionyſus Nyſaeorum*. Bacchus ornatu muliebri ſtans, d. racemum, *al*. poculum, ſ. thyrſum, pro pedibus tigris. Æ 3. Hadriani. *Vaill*. Num. Imp. Gr. p. 35. 262. — *Ead. epigr*. eademque numi forma Sabinae, ſed Bacchus d. poculum. *Vaill*. ib 38.

ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΚΤΙΣΤΟΥ ΝΙΚΑΕΟΥ vel ΝΙΚΑΙΕΩΝ, *Dionyſi Conditoris Nicaeenſis*, vel *Nicaeenſium* Bithyniae. Sic Bacchus in numis Nicaeenſium et in Impp. Graecis ſaepe inſcribitur.

ΔΙΟΝΥϹΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΜΑΡΩΝΙΤΩΝ, *Bacchi Seruatoris Maronitarum* Thraciae, vbi Bacchus ſt. capite imberbi cum cornu taurino et corona e pampino, qui inde a *Tibull.* L. IV. el. 2. dictus *Maronius*, depictus in *William Stukeley* Palaeographia ſacra. Numb. I. p. 63.) *Golz.* Graec. Tb. 26. 1. p. 144. — *Al.* Bacchus pariter coronato capite.)(Idem deus nudus ſtans, d. botrum, ſ. thyrſum cum pelle quadam, addita eadem inſcriptione. Æ. Maronitarum. *Golz.* ib. fg. 2. p. 145.

ΔΙΟΝΥϹΟΥ ſeu *Bacchi* cognomen Antiochus VI. vel XII. Syriae rex a Damaſcenis, qui Bacchum, Dionyſum dictum, ſummo venerabantur cultu, atque Antiochum viſibilem nominarunt Bacchum, quaſi Dionyſus illis in praeſenti ſuarum rerum aeſtu Deus adparuiſſet, vnde in eius numis: ΑΝΤΙΟΧ. ΔΙΟΝΥΣΟΥ, vel ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ, *Regis Antiochi Illuſtris Bacchi* et ipſius Bacchi effigies occurrit. Antiocho VI. vel XII. tribui debeat? cf. *Spanh.* Pr. I. p. 433.) *Froelich.* Ann. Syr. Tb. 12. fg 19.) *Liebe* Goth. Num. 119. 120. — Etiam Ptolemaeus Auletes, Mithradates, eiusque filius dicti ſunt Dionyſi; cernitur in numis hedera coronatum caput et thyrſus inſuper, *Spanh.* I. 4. 37. vid. *Antiochus.*

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, *Dionyſus* nomen a) Archontis Byzantiorum. ΕΠΙ ΑΡ. ΔΙΟΝΥϹΟΥ ΤΟ Β. *Sub Archonte Dionyſo Iterum.* n. Gordiani. *Vaill.* Gr. p. 330. — b) Praetoris Clazomeniorum. Ε. Μ. ΑΥΡ. ΔΙΟΝΥϹΟΥ, *Sub Marco Aurelio Dionyſo.* aer. 2. Valer. ſen. — *it.* Magnetum Sipyli ΔΙΟΝΥΣΟΣ ΚΟΛΗΣΟΥ, *Dionyſus Coleſi* Fil. Æ 3. Augusti — it. Pergamenorum. ΕΠΙ ΔΙΟΝΥΣΟΥ, *Sub Dionyſo.* n. Augusti: — c) Magiſtratus ſine titulo, forſan *ſcribae*, cum Stratonicenſes ſint Cariae. ΕΠΙ ΑΥΡ ΔΙΟΝΥϹΟΥ ϹΤΡΑΤΟΝΙΚΕΩΝ, *Sub Aurelio Dionyſo Stratonicenſium.* n. Caracallae.

Dionyſus cognominatus *Bacchus*; pariter cognomen Syriae regum Antiochorum; ita etiam dicti magiſtratus varii. vid. ΔΙΟΝΥϹΟϹ.

ΔΙΟΠΕΙΘΗΣ, *Diopeithes* magiſtratus nomen Erythrarum Ioniae. *Harduin.* Oper. p. 56.) *Liebe* Goth. Num. p. 171.) M. *Hunter.* p. 139.

Diophanes magiſtratus nomen, quod abruptum ΔΙΟΦΑΝ. legitur in moneta Coiorum; plenum autem ΔΙΟΦΑΝΟΥΣ in n. Neapolis Campaniae.

Diophantus pariter magiſtratus nomen apud *Morell.* Fam. p. 11. ΔΙΟΦΑΝΤ. ſub capite muliebri in Æ. Neapol. Campaniae apud *Magnan.* Miſcell. Num. Tom. I. Tb. 26. fg. 22. — ΕΠΙ ΑΡΧ. ΔΙΟΦΑΝΤΟΥ ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ ΑΝΩ, *Sub Archonte Diophanto Cilbianorum Superiorum* Ioniae. Æ 3. Iul. Domnae. *Vaill.* Gr. ΑΡΧ. ΔΙΩΝΟϹ ΤΟΥ ΔΙΟΦΑΝΤΟΥ ΜΥΝΔΙΩΝ, *Archonte Dione Diophanti* filio *Myndiorum* Cariae. Æ max. Sept. Seueri *Vaill.* ib.

ΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, *Diopolitarum* Aegypti. Hadrianus equo inſidens. n. Hadriani. *Harduin.* p. 51. v. *Dioſpolis* in Aegypto.

ΔΙΟΠΟΛΙ. Μ. L. ΙΑ. Διοπολιτῶν Μεγάλων, Λυκάβαντος ιά, *Diopolitarum Magnorum in Aegypto, Anno Vndecimo* ſcilicet principatus Hadriani, quo numus ille percuſſus eſt. Vir ſtans, d. demiſſa, ſ. animal quadrupes)(ΑΥΤ. ΚΑΙ ΤΡΑΙ. ΑΔΡΙ. ϹΕΒ. *Imp. Caeſ. Traian. Hadrianus Aug.* Caput eius laur. Æ 3. Hadriani. Muſ. *Theup.* p. 876.) *Harduin.* Oper. p. 50. — *Al.* ſed ΔΙΟΠΟΛΙ. ΜΕ. L. ΙΑ. Imperator eques pacificatoris habitu, d. elata, ſ. habenas equi regit.)(*Eadem.* Æ 3. Hadriani.

driani. M. *Theup.* ib.) *Vaill.* Graec. p. 33. — *Ead. inſcr.* ſed Serapis ſtans, d. ceruum, ſ. haſtam puram. Æ 3. eiuſd. Hadriani. *Vaill.* ibid. vid. *Dioſpolis* Aegypti.

Diopolis ciuitas Emporienſibus vicina, quam murus diuidit, de qua *Strabo* L. XII.) *Golz.* Sicil. Vet. p. 323.

ΔΙΟΣ, *Iouis.* Huius caput laureat. et barbatum. Æ. Hipponenſium Bruttii. *Pellerin.* Vrb. T. I. p. 62. *et* Suppl. III. p. VII.) *Magnan.* Brutt. Numiſm. Tb. 51. fgg. 2. 7. — *it.* n. Locrorum.

— — ſed ante laur. et barb. Iouis caput ſtella eſt. Æ. 2. Claudii Imp. *Morell.* in Claudio Tb. 8. fg. 12. Tom. II. p. 38.) *Patin.* Impp. p. 103.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 79. fg. 3.

ΔΙΟΣ ΑΓΟΡΑΙΟΥ, *Iouis Forenſis,* arae ſacro igne accenſae inſcriptum, in cuius ambitu: ΝΕΙΚΑΙΕΙΣ ΠΡΩΤΟΙ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΕΙΑΣ, *Nicaeenſes Primi Prouinciae,* qui cum primatum prouinciae Bithyniae obtinuiſſent aram *Ioui Forenſi* erexerunt fumantem in numo atque encarpis ornatam. Ille autem Forenſis Iupiter Athenis quoque et Lacedaemone colebatur forenſium conuentuum ac iudiciorum praeſes, teſte *Pauſania;* immo Mercurius, Minerua ac Diana hoc nomine nuncupati leguntur. Exhibent numum Æ 2. 3. Domitiani cum eius capite laureato *Triſtan.* I. p. 334.) *Morell.* Theſ. Impp. II. Tb. 21. fg. 21. p. 483. *et* Tb. 26. fg. 26.) *Vaill.* Gr. p. 24. 293.) *Guſſeme* III. p. 64. V. p. 231. n. 11. 12.) *Harduin.* p. 346.

ΔΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ, *Iouis Liberatoris.* Fulmen alatum.)(ΣΩΤΕΙΡΑ. Caput muliebre, pone pharetra. Æ. Syracuſ. Muſ. *Hunter.* Tb. 54. fg. 9.) *Golz.* Sicil. Tb. 3. fgg. 3. 4. ſed ΖΕΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ, prout et legitur in M. *Theup.* p. 1296.

ΔΙΟΣ ΕΛΛΑΝΙΟΥ, Διὸς Ἑλλανίου, *Iouis Hellanii,* ſiue *Graecanici,* aut *Graecorum,* ad Iouis imberbe caput in numis Syracuſarum apud *Golz.* Sicil. Vet. Tb. 3. fgg. 1. 2.) *Paruta* Sic. Tb. 58. fgg. 8. 9. Tb. 59. fg. 11. 12. *et* inter numos Agathoclis Tb. 153. fg. 19.) *Dorvill.* Sicul. Tb. 8. fgg. 3. 5. 6.) *Torremuzza* Sicil. Vet. Num. Tb. 82. fgg. 8. 9) *Guſſeme* VI. p. 264. n. 7. qui vero Tom. III. p. 64. male ΕΛΛΑΝΟΥ.) M. *Theup.* p. 1297. vbi epigraphe vertitur: *Iouis Patris.* — Apollinem autem, non Iouem, ex iuuenili facie, his expreſſum eſſe perperam firmare contendunt *Mirabella* Explic. Num. Syrac. p. 244. pariter ac *Burmann.* ad *Dorvill.* Sicul. p. 345 ſq. — In Muſeo *Hunter.* p. 299. 300. ſemper ſcribitur ΕΛΛΗΝΙΟΥ. Sic enim *ibid.* n. 148 ad 158. ΔΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΟΥ. Caput imberbe laureatum ad d. *al.* pone ſcutum haſtae adfixum. *al.* pone fulmen. vid. *Syracuſa.*

ΔΙΟΣ ΙΔΑΙΟΥ. *Iouis Idaei.* Aquila Iouis ſtans expanſis alis, volanti ſimilis; *al.* fulmini inſiſtit. Æ 2. Titi. *Morell.* in Tito Tb. 14. fg. 1. Tom. II. p. 390. — *it.* Æ 2. Domitiani, in cuius antica; ΑΥΤ. ΚΑΙΣ. ΔΟΜΕΤ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Caput eius laur. *Morell.* in Domitiano Tb. 20. fg. 20. Tom. II. p. 478.) *Cimel. Vind.* I. Tb. 19. fg. 4. p. 112. ſed in antica parte: ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΣ tantum.) *Eckhel.* Cat. Muſ. I. p. 124.) *Harduin.* Oper. p. 70. 737.) Muſ. *Theup.* p. 857.) *Triſtan.* I. p. 336. n. 9. ſed cum mutila epigraphe hac: ΔΗΜΑΡΧ. — *Idaeus* in Creta mons ex *Plin.* L. IV. c. 20. a quo cognominatus Iupiter, quem in eo genitum ferunt, inde valde gloriati ſunt Cretenſes, de qua re *Spanhem.* in *Callimach.* Hymn. in Iouem vſ. 4. p. 5. ſq.

ΔΙΟϹ ΚΑΤΑΙΒΑΤΟΥ ΚΥΡΡΗϹΤΩΝ, *Iouis Fulminatoris Cyrrheſtarum* in Syria. Iupiter ſedens, d. fulmen, ſ. haſtam, ad pedes aquila. Æ 2. Antonini Pii, M Aurelii, L. Veri, Commodi. *Vaill.* Graec p. 28. 43. 53. 64. 70. 294.) *Patin.* Impp. p. 226.) Muſ. *Theup.* p. 888. 900. 915. 921. vbi in M. Aurelio p. 900. ΚΑΤΕΒΑΤ. ſcriptum, et mendoſe ΣΑΤΕΒΑΤ. in Commodo p. 921.) *Guſſeme* II. p. 423. qui vero ſemper ΚΑΤΕΒΑΤΟΥ ſcribit. vid. *Cyrrhus.* — *Ead. epigr.* ſed Iupiter cum fulmine, haſta et aquila, in templo ſex columnarum. Æ 2. Caracallae. *Vaill.* Gr.) M. *Theup.* p. 966 at inſcriptione manca. — *it.* Philippi Sen. *Vaill.* ib — *it.* Philippi Iun. *Vaill.* ib) M. *Theup.* 1069. ſed ΚΑΤΕΒΑΤΟΥ. — *Idem typus* in templo tetraſtylo. Æ 1. Philippi Sen. *Vaill.* 103.) M. *Theup.* 1062. iterum ΚΑΤΕΒΑΤΟΥ. — *it.* Æ 1. Phil. Iun. *Vaill.* p. 162. 166. Conf. *Petr. Burmanni* Ζεὺς Καταιβάτης, ſiue *Iupiter Fulgurator* in Cyrrheſtarum numis, quae commentatio adiecta eſt eiuſd. diſſ. de vectigalibus pop. Romani. Traiecti Bat. 1700. *it.* Leidae 1734. 4.

ΔΙΟϹ ΝΙΚΗ. *Iouis Victoria.* Fulmen.)(Aliud fulmen. Ad Triacalam Siciliae vrbem refertur numus a *Paruta* Sicil. Vet. quem repetit *Guſſeme* III. p. 64 et VI. p. 436.

ΔΙΟΣ ΟΛΥΜ. vel ΟΛΥΜΠΙΟΥ, *Iouis Olympii.* Caput barbatum laureatum. Æ 2. Neronis ab Alex. Aegypti. Muſ. *Theup.* p. 1102.

ΔΙΟϹ ΤΑΡϹΕΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩϹ, *Iouis Tarſenſium Metropoleos.* Ipſe ſedens, d. pateram, ſ. haſtam, pro pedibus aquila. Æ 1. Hadriani. *Vaill.* Graec. p. 36. 295.) *Guſſeme* VI. p. 287. n. 7. Iupiter ille per excellentiam *Iupiter Tarſenſium* Ciliciae campeſtris metropoleos, vbi ſummo colebatur honore, dicitur, cuius templum decem columnarum apud *Triſtan.* II. p. 257. viſitur, in cuius fronte aquila ipſius ſymbolum.

Dioſcuri, Caſtor et Pollux, Διόσκουροι, fratres, Iouis et Leda ſub cygni forma compreſſa filii, vt adoleuerunt, mare piratis liberarunt, et ob id dii maris habiti ſunt, quos in tempeſtate nautae ſolent implorare. Tandem cum Caſtor diem ſuum obiiſſet, Pollux, qui erat immortalis, fratris deſiderio a Ioue petiiſſe fertur, vt immortalitatem ſuam cum fratre poſſet partiri; quare alterni mori traduntur et reuiuiſcere; quod ideo fingitur, quia horum ſtellae, quae geminorum ſigna dicuntur, ita ſe habent, vt occidente vna, oriatur altera. Duo pilei, aſtris ornati, nota et familiaria in numis ſymbola, Dioſcuros innuunt. — Omnes fere vrbes maritimae eos venerabantur, quod hi, prout credidit antiquitas, ventos et aequora placarent; inter illas Tripolis, Phoeniciae vrbs littoralis, haec numina praecipue vt deos ſeruatores coluit et in numis ſeu Caſtoris et Pollucis capita, ſeu illorum pileos, aſtris ornatos, ſignare ſolita, iis pro ſymbolo etiam ſemper vſa eſt in numis Imperatorum Romanorum cum epigraphe ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ, vt in Elagabali eiuſque matris Soaemiadis numis Caſtor et Pollux ſtantes haſtati, vt ſolent depingi, obſeruantur. — Idem Dioſcurorum cultus *Neapoli* Italiae, vtpote in vrbe maritima, plurimum vigebat. Collapſum eorum templum inſcriptioneſque hodiedum ibi viſuntur.

Caſtor nimirum et *Pollux* ab ethnicis dii nauigationi ſalutares habiti, et in Graecia magni dii vocati ſunt. Ex quo factum eſt, vt nautae tempeſtates effugere cupientes in nauibus pro inſigni Διοσκόρους, Caſtorem et Pollucem ponerent, quemadmodum ex naui Alexandrina, qua Paulus Romam vectus eſt, liquet Actor. Apoſt. c. 28. Conf.

Io.

Io. Alberti Obſ. ſacr. p. 388. — Ab *Horatio* lucida ſidera dicti in nummis plerumque a ſtellis, ſupra eos micantibus, agnoſcuntur. — Alter equorum domitor, alter celebris pugil, qui Circenſibus ſecundum *Iſidorum* praeerant, indicant *Aediles*.

Cum ſcriptores numarios celebres adieris, varie nihilominus *Dioſcuros* repraeſentatos intueberis. Apud *Patinum* Impp. p. 149. in Traiani Æ 2 Tripolitanorum Phoeniciae exhibentur capitibus iugatis et laureatis, abſque pileis et ſtellis. Exactius vero comparent apud *Froelich*. Annal. Syr. Tb. 5. fg. 5. in aere Magno Seleuci III. Ceràuni Syriae regis, aeque capitibus iugatis et laureatis, praeterea tamen pileatis pariter ac ſtellatis. Vnus duntaxat eorum cernitur apud *Patin*. Impp. p. 252. in Geta Æ 2. ſtans cum haſta et equo, ſuperſcripto nomine CASTOR. vid. CASTOR. — Iterum vero exhibuit is p. 413. in Indice nummum Fauſtinae Senioris ab Aſcalonitis cuſum, vbi ambo ſtant, militariter veſtiti cum haſtis ac parazoniis, capitibus nudis, quibus tamen ſtellae imminent, luna intermedia. Apud *Montfaucon*. Tom. I. Part. II. Tb. 194. plures pinguntur nummi conſulares, vbi Caſtor et Pollux nudi ſimul adſtant cum haſtis, iam pileati et ſtellati; iam galeati; iam cum, iam ſine equis. In quodam ibidem denario Caii Cenſorini curſitat equus liber ac deſuper pinguntur duo pilei ſtellati Diſcurorum. In *Liebii* Goth. Num. p. 168. in Berytenſium Æ 2. iſti conſimiliter deſignantur per ſolos pileos erecto tridenti, cui delphin implexus, hinc et inde adpoſitos. Cuiuſmodi mero ſymbolo ſuo, vel cum, vel ſine ſtellis perſaepe in regum Syriae itemque maritimarum vrbium nummis indicantur. Plura de Dioſcuris leguntur apud *Spanhem*. Pr. I. p. 475. et Not. ad *Callimach*. p. 556.

Dioſcuri barbati in n. Atilii Calatini. *Morell*. Conſular. Num. p. 516.

— palmas tenentes. *Morell*. Fam. p. 412.

— cum ſilphio in n. Cyrenaicis, quia iidem crediti ſalutares ſtellae. *Spanhem*. Pr. I. p. 295.

— gradientes ſcutis inſtructi, quorum prior ſ. haſtam, pilo deorſum verſo intentans. Æ max. M. Aurelii nomine vrbis extrito, editus in *Cimel. Vindob*. II. Tb. 42. fg. 2. p. 10.

— ſtantes nudi cum haſtis n. Temenothyrarum Lydiae.

— ſtantes nudi ac galeati, alter d. alter ſ. haſtam gerit. n. Sulpiciae g.

— — cum haſtis. n. Impp. Traiani et Hadriani ab Aegyptiis.

— nudi ſtantes, ambo d. elata ſpiculum, ſ. clipeum, hinc inde ſtella. Æ max. Phocaeae. Muſ. *Piſan*. I. Tb. 51. n. 1. p. 145.

— paludati ſtantes, aſtris ſuper capita inſigniti, vterque haſtam. n. Sagalaſſi.

— ſtantes cum haſta et parazonio, intermedio Serapidis capite. — *al*. in quorum medio ſtat Serapis, quem horum vnus coronat. — *al*. lunula intermedia. n. Alexandriae Aegypti.

— — ſed Aſtarte in medio, ſtantes in templo quatuor columnarum. n. Orthoſiae. — ſed Aſtarte intermedia pede dextro ſuper proram nauis. n. Tripolis Phoeniciae.

— ſtantes ad aram in templo tetraſtylo, ſed deeſt Aſtarte. n. Tripol. Phoenic.

Dioſcuri

Dioſcuri ſtantes vterque dextra pateram, ſ. haſtam, hinc inde pileus. n. Tripolitar. Phoeniciae. — *al.* ſed abſque pileis. n. Lacedaemonis, Phocaeae, Sagalaſſi.

— ſtantes, vterque d. racemum, ſ. haſtam. n. Tripol. Phoeniciae.

— ſtantes, dextras iungunt. n. Lacedaemonis.

— ſtantes aſtris inſigniti, haſtam manu tenent, et eorum equi bibunt ad fontem, ob proelium ad lacum Rhegillenſem. n. Poſtumiae g.

— ſtantes cum haſtis, ad vtriusque latera equus, et ſtella ſuper eorum capita. n. Memmiae g.

— ex aduerſo ſtantes cum modio ſupra caput et pallio a tergo pendulo, ſinguli haſtae adnituntur, d. equum freno retinent. Æ. Maxentii. — *Al.* ſimilis, ſed cum ſtella ſupra ſingulorum capita. n. Eiuſd. — *Al.* ſed iidem Dioſcuri abſque ſtella, inter vtrumque lupa cum gemellis. AR. Æ eiuſd. Maxentii. vid. AETERNITAS AVG. N.

— aduerſi ſtantes, d. equum capiſtro retinent, ſ. haſtam. n. Amaſtrianorum Paphlagoniae.

— ſtantes cum haſtis, vterque capiſtro d. equum retinet, ſ. haſtam. n. Aeliae Capitolinae, Amaſtris, Cyzior, Laodiceae Cariae, Orthoſiae, Palti, Phocaeae, Sagalaſſi, Tripolis Phoeniciae; *it. Fam.* Memmiae, Poſtumiae.

— ſtantes pariter ſinguli ſingulos equos capiſtro retinent. n. Impp. Antonini Pii, Conſtantii Chlori, Maxentii. *Vaill.* Pr. I. 279. III. 126. 234. — ſed ara intermedia. Æ max. Fauſtinae Iun. a Cyzicenis. Muſ. *Piſan.* Tb. 24. n. 1. p. 68.

Dioſcuri haſtati in equis decurrentes et plerumque ſtellis ſupra pileos fulgentibus frequentius in poſtica denariorum familiarum conſpiciuntur. Rationem typi tradit *Hauercamp.* ad *Morell.* Theſ. Fam. p. 60. 196. 278. 404. et alibi. — In numis Lacedaemoniorum ſaepius adparent vna cum Hercule iidem Dioſcuri, aſtris inſigniti, a *Callimacho* Λακεδαιμόνιοι ἀστέρες dicti Conf. Geſchichte der Koenigl. Wiſſenſchaften zu Paris T. I. p. 266 ſq.

— — aſtris inſigniti, decurrentes cum haſtis, ſolitum primorum denariorum argenteorum ſymbolum in parte auerſa, ob eorum in pugna ad lacum Rhegillenſem pro Romanis contra Latinos adparitione, quem typum ſolebant adponere, qui origine Latini, quod foedus hac occaſione hi cum Romanis pepigerunt. Qui typus vel denariorum ſollemnis eſt, vel fratrem concordiam denotat in numis familiarum Aeliae, Anniae, Anteſtiae, Atiliae, Cupienniae, Domitiae, Fuluiae, Itiae, Iuliae, Iuniae, Laeliae, Liuiae, Lucretiae, Maeniae, Manliae, Marciae, Minuciae, Muciae, Ogulniae, Opeimiae, Pinariae, Plautiae, Poſtumiae, Quinctiae, Scriboniae, Semproniae, Seruiliae, Sextiae, Sulpiciae, Terentiae, Tulliae, Valeriae, Veturiae, iniectarum.

— — ſed inferne 5. globuli. v. *Quincunx.*

— equitantes et haſtis armati. n. Lacedaemoniorum apud *Patin.* p. 203. — *it.* Macedoniae. *Vaill.* Gr. — *it.* Orthoſiae. *Vaill.* ib. — *it.* Tripolis Phoeniciae apud *Arigon.* Num. Vrb. et Pop. Tb. 22. n. 219.) *Froelich.* Tb. 5. fg. 37. — Tyndaridis Siciliae apud *Parutam* fg. 3.) *Dorvil.* Sicul. Tb. 13. fg. 4.) *Torremuzzam* Tb. 92. fg. 9. — Pariter in egregio Eucratidis Bactrianae regis numo apud *Peller.*, Num. Reg. Tb. 15. n. 2.

n. 2. — *it.* in pulcerrimo Antiochi VI. Syriae regis numo apud *Froelich.* Annal. Syr. Tb. 11. et *Hauercamp.* Hiſt. Vniu. Tom. III. Tb. 45. n. 3.

Dioſcuri ſed ſine haſtis, manu d. extenſa, cum ſtellis in vtriusque pileo. n. Syracuſae. *Beger.* Th. Br. I. p. 388.) *Paruta* Sicil. Vet. Num. Tb. 72. fgg. 147. 154.

— — ſed cum haſtis inuerſis in partes aduerſas abeuntes ac reſpicientes. n. Fam. Herenniae, Papiae, Seruiliae, Valeriae apud *Morell. Vaillant. Vrſin.* et alios. — Cur paſſim in numis exhibeantur auerſi Dioſcuri in diuerſa diſcedentes edocet nos *Hauercamp.* ad *Morell.* Theſ. Familiar. p. 387. 567.

Dioſcurorum capita denotantur ſtellis geminis, quibus ſupra pileos ornati ſunt, quod inter aſtra ex fabula relati a nauigantibus coluntur, ob felix nempe augurium, ſi ſtellae eorum adparerent.

— — iugata cum pileis et aſtris in denariis Familiar. Rom. Cordiae, Fonteiae, Sulpiciae apud *Morell.* Th. Fam. p. 112. 528. 578.

— — pariter exhibentur in numis aliiſue monumentis, pileis ornata, eminentibus aſtris. Sic in n. Antiochiae in Ptolemaide. *Vaill.* Gr. — Cibyrae in Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 14. fg. 6. — Lacedaemonis Laconiae. *Vaill.* — Locrorum Bruttii apud *Magnan.*) *Golz.* Tb. 27. fg. 1.) *Beger.* Th. Br. I. p. 336. — Metaponti Lucaniae apud *Magnan.* in Lucania. — Panormi Siciliae apud *Parutam.* n. 74. 95. 96 — Thaſi inſulae apud *Haym.* Tb. Br. II. p. 107. — Tripolis Phoeniciae apud *Vaill.*

— — iugata laureata. n. Rhegii Bruttiorum apud *Magnan.* — Tripolis Phoeniciae apud *Vaill.*

— — Seleuci III. Syriae regis apud *Hauercamp.*) *Vaill.* I. Tb. 29. fg. 2.) *Froelich.* Annal. Syr. Tb. 5. fg. 5.

Dioſcurorum capita iugata cum ſtellis. n. M. Aurelii apud *Patin.* Impp. p. 244.

Solius Caſtoris caput longo pileo tectum cum aſtro in n. Beryti, cuius typus repraeſentatur in Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 6.

Galeae adduntur hi pilei in Tryphonis Syriae regis numo, vnde a Tripolitanis cuſum exiſtimauit *Beger.* Th. Br. III. p. 22. — Et ita fere ſemper in omnibus, qui pileos tantum, ſine capitibus Dioſcurorum exhibent, vt in n. Tabenorum qui editus in Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 29. — pariter Antiochi X. Euſebis. Muſ. *Pembr.* II. Tb. 63. fg. 4.) *Haym.* Th. Br. I. p. 97.) *Froelich.* Annal. Syr. Tb. 15. fg. 2. — Antiochi VII. Euergetae. *Liebe.* Goth. Num. p. 114. Similes Antiochi numos *Wildianos* edidit *Hemſterh.* ad *Luciani* Dialog. p. 97. *Et* ſic in aliis frequenter obſeruatur.

Dioſcurorum pilei ſuperpoſitis ſtellis perpetua ſunt maritimarum vrbium ſympola in numis antiquis, vnde ab illis etiam plurimae nomen adeptae ſunt eaſque inter haec Tyndaris Siciliae, aliaeque, vt obſeruat *Wilde* Num. Sel. p. 50. 59. et de Tripolitanis *Noriſius* Epoch. Syro Maced. diſſ. 2. p. 99. quo refer Dioſcuridos numum aereum apud *Haym.* Th. Brit. I. Tb. 23. fg. 8. p. 240.) in Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 8. fg. 12.

— — duo, ſtellis inſigniti. n. Catanae apud *Parutam.* Tb. 28. fg. 11.) in Muſ. *Hunter.* Tb. 16. *it.* Lacedaemonis; *pariter* Triphonis Syriae regis.

— — pro pedibus Iouis. n. Antiochiae Syriae.

Dio-

Dioſcurorum pilei ad latus tridentis cum delphino. n. Beryti. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 13. fg. 5.

— — pone flexus Maeandri. — *Al.* Aquila alis expanſis inſidens operi in Maeandri ſpeciem ſinuato, hinc et inde Dioſcurorum pileus. n. Apameae Phrygiae.

— — aquila volante intermedia n. Mamerti Bruttiae. *Magnan.* Brutt. Numiſm. Tb. 10. fg. 3.

— — aquila fulmini inſiſtente intermedia. n. Tomorum Moeſiae inferioris.

— — cornucopiae intermedio. n. Adramytii Myſiae. *Eckhel.* Cat. I. Tb. 2. fg. 17.

— — diota intermedia. n. Lacedaemonis Laconiae. M. *Hunter.* p. 163.) *Peller.* Tb. 19. fgg. 1. 2.

— — erecta face intermedia. n. Hephaeſtiae in Lemno inſula. M. *Hunter.* p. 149.) *Peller.* Tb. 102. fg. 2

— — infra nauis. n. Leucadis Acarnaniae.

— — ſuper proram nauis. n. Tripolis Phoeniciae.

— — in hiſce numis ad rem ſpectant naualem, quod conſpectus Dioſcurorum faueat nauigantibus iuxta *Horat.* L. I. od. 3. vid. *Pilei.* — De quibus Dioſcurorum inſignibus operoſe commentatus eſt *Hemſterh.* ad *Lucian.* Dial. Tom. I. p. 281 ſq.

Dioſcurorum pileus ſuper equum gradientem. Æ. Epicteti Phrygiae. M. *Hunter.* Tb. 26. fg. 11. p. 137.

Dioſcurorum ſtellae duae n. Gabalae. — face intermedia ſtante. n. Hephaeſtiae. *Peller.* Tb. 102.

— Eorum ſcilicet ſidera coniuncta nautis periclitantibus ſalutem adferre credebantur.

Dioſcurias in Colchide, de qua *Pompon. Mela* L. I. c. 19. „In Heniochorum finibus, *Dioſcurias* a Caſtore et Polluce Pontum cum Iaſone ingreſſis condita eſt. *Ptolemaeus*, *Arrianus* et *Stephanus* nominatam tardius *Sebaſtopolim* volunt; negat *Plinius* L. VI. c. 4. 5. eadem oppida diſcernens, additque, Dioſcuriadem Colchorum vrbem ad Antemuntem fluuium adeo fuiſſe celebrem, vt Timoſthenes memoriae prodiderit, trecentas ibi diuerſi idiomatis nationes inueniri, et a noſtris commercium exerceri per centum triginta interpretes; ſubiungit vero *Plinius* eam ſua aetate deſertam fundatores habuiſſe, ex aliquorum ſententia, Amphitum et Telchium, Caſtoris et Pollucis aurigas, a quibus immanis ipſa Heniochorum gens originem ducit. *Nonn.* ad *Golz.* Graec. Vet. p. 297. *Plinii* commentator Amphiſtratum pro Amphito legendum eſſe confirmat. — *Ammian. Marcell.* L. XXIII. c. 15. eam vrbem a Spartanis aedificatam ſuis etiam temporibus floruiſſe dicit. — *Appianus Alexandrinus* Bell. Mith. Mithradatem a Pompeio victum Dioſcuriadem fugiſſe ſcribit, quam in memoriam itineris Caſtoris et Pollucis cum argonautis aedificatam cenſet ex ipſa Colchorum ſententia.

Pilei cum ſtellis ſignati in numo aereo, quem vulgauere *Haym,* Th. Br. I. Tb. 23. fg. 8. p. 240. 241. et Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 8. fg. 12. eorum ſtabiliunt opinionem, qui Dioſcuriadem a geminis Ledae filiis conditam volunt.)(ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΑΔΟ. Meta, quae ludos denotat Circenſes, quos in honorem Dioſcurorum inſtitutos fuiſſe teſtatur *Hildebrandus* vocabulo *Meta*, quare eos Dioſcuriade etiam celebratos eſſe perquam eſt probabile. Apud *Guſſemium* III. p. 65. fax pro meta ſub-

ſubſtituitur. — Fabrica antiquiſſimum numum prodens, et *Plinius* eam vrbem ſua aetate dirutam adfirmans, monetam hanc ante tempora Mithradatum Ponti cuſam fuiſſe perſuadent. — In alio aereo numo hinc caput barbatum diadematum.)(ΤΥΕ.... ΔΙΟΣΚΟΥ.... Tridens. *Geſner*. Tb. 18. n. 32.) *Muſell*. Suppl. Vrb. Tb. 3. fg. 8.) *Guſſeme* III. p. 65. n. 2. cui Iouis caput diadematum videtur, et in)(Π. ΕΠ. ΔΙΟΣΚΟΥ. cum tridente.

ΔΙΟϹΕΙΕΡΕΙΤΩΝ (*ſic*) *Dioſhieritarum* Lydiae in *Eckhel*. Cat. Muſ. Caeſ. I. Tb. 4. n. 3. p. 192.

ΔΙΟϹΕΡΕΙΤΩΝ (*ſic*) *Dioſberitarum*. n. Traiani. *Vaill*. Gr. p. 27.

Dioſberis Lydiae, vel *Dioſhieron*, Iouis fanum, vt apud *Stephanum*: Διὸς Ἱερὸν, πολίχνιον Ἰωνίας, μεταξὺ Λεβέδου καὶ κολοφῶνος, τὸ ἐθνικὸν Διοσιερίτης. Ioniae populi, ſunt *Stephano* ac *Holſten*. p. 100. At *Eckhelius* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 192. cum *Ptolemaeo* aliiſue ad Lydiam referunt Dioſhieritas, prout apud *Plin*. L. V. c. 21. — *Spanhem*. Pr. diſſ. 9. p. 906. carpit *Stephani* ethnicographiam, et pro ΔΙΟϹΙΕΡΕΙΤΩΝ reponit ΔΙΟϹΕΡΙΤΩΝ, fruſtra reclamantibus numis plurimis. Nam legitur

A) in *Autonomis*: 1. ЄΠΙ ΑΠΟΛΛΩΝΙ ΔΙΟϹΙЄΡΙΤΩΝ, *Sub Apollonio Dioſhieritarum*. Caput nudum iuuenile cum ſigno incuſo.)(ΚΑΥϹΤΡΟϹ, *Cayſtrus*. Ipſe fluuius decumbens, d. arundinem, ſ. vrnae innixa. Æ. Muſ. *Pembrok*. II. Tb. 8. fg. 9.) *Guſſeme* III. p. 65. n. 1. — 2. ЄΠΙ ϹЄΡΥЄΙΝΙΟΥ, *Sub Seruinio*. Caput virile barbatum cum ſigno incuſo.)(ΔΙΟϹΙЄΡЄΙΤΩΝ. Aquila ſtans alis expanſis. Æ. M. *Pembrok*. ib. fg. 10.) *Guſſeme* ib. n. 2. — 3. ΔΗΜΟϹ. *Populus*. Caput Iouis barbatum et laureatum.)(ΔΙΟϹΙΕΡΕΙΤΩΝ. Aeſculapius ſtans, d. baculum, cui ſerpens inuolutus. *Guſſ*. ib. n. 3.) *Harduin*. Oper. p. 51.

B) in *Imperialibus* pariter, prout in n.

a) *Auguſti*. 4. ΔΙΟϹΙΕΡΙΤΩΝ. Senex togatus ſtans, d. pateram. Æ 3. *Guſſ*. ib. n. 4.) *Hard* ib. — 5. *Al*. ſimilis, ſed ſcriptum ΔΙΟΕΡΙΤΩΝ. Æ 3. *Vaill*. Gr. Impp. p. 3.) *Hard*. ib.

b) *Traiani*. 6. ΔΙΟϹΕΡΕΙΤΩΝ (*ſic*) Imperator in equo decurrens. Æ 2. *Vaill*. Gr. p. 27.) *Guſſ*. ib. n. 5.

c) *Iuliae Domnae*. 7. ΔΙΟϹΙΕΡΙΤΩΝ. Iupiter nudus ſtans, d. pateram. Æ 2. *Vaill*. Gr. p. 91.) *Guſſ*. ib. n. 6.) *Hard*. ib.

d) *Caracallae*. 8. ΔΙΟϹΙΕΡΕΙΤΩΝ. Aeſculapius et Hygia ſtantes. *Harduin*. ib.) *Spon*. Itiner. Athen. — 9. ΕΠΙ ϹΤΡ. Μ. ΑΥΡ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ ΔΙΟϹΙΕΡΕΙΤΩΝ, *Sub Praetore M. Aurelio Apollonide Dioſhieritarum*. Aeſculapius et Hygia ſtantes cum attributis. Æ 1. *Vaill*. Gr.) *Guſſ*. ib n. 7. — 10. ΑΥ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ ϹΕ. *Imp. M. Aurel. Antoninus Aug*. Huius caput laureatum cum chlamyde ad pectus.)(ΕΠΙ ΤΕΡΤΥΛΛΕΙΝΟΥ ΑϹΚΛΗΠΙΑΔΟΥ... ΔΙΟϹΙΕΡΕΙΤΩΝ. *Sub Tertulliano Aſclepiadis* filio. Templum tetraſtylum, in quo Deus quidam ſeminudus ſedet, forte Iupiter, velut vrbis praeſes, haſtam puram gerens. Æ max. Muſ. *Alb*. I. Tb. 58. fg. 2. p. 117. 118.

e) *Getae*. 11. ΔΙΟϹΙΕΡΙΤΩΝ. Aeſculapius ſtans cum baculo, cui ſerpens inuoluitur. Æ 3. *Vaill*. Gr.) *Guſſeme* ib. n. 8.) *Harduin*. p. 51. qui ΔΙΟϹΙΕΡΕΙΤΩΝ. — 12. ΔΙΟϹΙΕΡΙΤΩΝ. Hygia ſtans cum patera, in qua ſerpentem paſcit. Æ 3. *Vaill*. ib.) *Guſſ*. ib. —

f) *Elagabali*. 13. ΔΙΟϹΙΕΡΕΙΤΩΝ. Aeſculapius ſtans cum baculo

lo ſolito. Æ 2. *Vaill.* Gr.) *Guſſ.* III. p. 66. n. 9.) *Harduin.* ib.

g) *Alexandri Seueri.* 14. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. CΕΥΗ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC. Caput laureatum.)(ΕΠΙ CΤΡΑ. Μ... ΡΑ. CΑΤΟΡΝΕΙΝΟΥ ΔΙΟCΕΙΒΡΕΙΤΩΝ, (*ſic*) Iupiter ſedens in templo quatuor columnarum, d. pateram, ſ. haſtam. Æ I. editus in *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. Tb. 4. fg. 3. p. 192.) *Froelich.* Adpend. II. nouis p. 103, n. 75. qui vero ΕΠΙ CΤΡΑ. Μ. ΦΛΑ. CΑΤΟΡΝΕΙΝΟΥ ΔΙΟCΙΕΡΕΙΤΩΝ. *Sub Praetore Marco Flauio Saturnino, Dioſhieritarum.* Templum et Idolum Iouis eſſe, cuius figuram numus exhibet, nullus dubito, cum ipſum vrbis nomen Διὸς ἱερὸν, *Iouis templum,* ſignificet. Dioſhieritas habuere praetores, quod praeſens pariter ac alii eorum numi nos docent.

ΔΙΟCΙΕΡΕΙΤΩΝ vel vt in Caracalla ΔΙΟCΙΕΡΕΙΤΩΝ, ſiue in aliis ΔΙΟCΙΕΚΙΤΩΝ, *Dioſhieritarum.* vid. *Dioſheris* aut *Dioſhieron.*

ΔΙΟΣΙΟ. magiſtratus n. Athen. M. *Hunter.* Tb. 8. n. 13.

ΔΙΟCΚΟΡΙΔΗC, *Dioſcorides* nomen ſcribae Magnetum. ΕΠΙ ΔΙΟCΚΟΡΙΔΟΥ ΜΑΓΝΗΤΩΝ, *Sub Dioſcoride* Æ 2. Antonini Pii. *Vaill.* Gr. p. 45.

ΔΙΟΣΚΟΥ... *al.* ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΑΔΟ. vid. *Dioſcurias* Colchorum.

ΔΙΟΣΚΟΥΡ. vel Διοσκυρίδυ, *Dioſcuridis* magiſtratus; vel Διοσκύρων, *Dioſcurorum* vocabulum. n. Pyli Meſſeniae.

ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΗΣ ΛΑΟΔΙΚΕΩΩΝ, *Dioſcurides* ſcriba *Laodicenſium.* Æ 3. Domitiae. — ΕΠΙ ΔΙΟCΚΟΥΡΙΔΟΥ ΓΡΑΤΟΥ. ΜΗΤΡ. ΜΑΓΝΗΤΩΝ, *Sub Dioſcuride Grato, Metropoleos Magneſiorum.* Æ max. Antonini Pii. Muſ. *Alb.* I. Tb. 26. fg. 3. p. 52. — ΕΠΙ ΔΙΟCΚΟΥΡΙΔΟΥ ΜΑΓΝΗΤΩΝ. Eiuſd. *Spanh.* Pr. II. 627.) *Vaill.* Gr. p. 45. 427.

ΔΙΟΣΧΟΥΡ. loco ΔΙΟΣΚΟΥΡ. in Æ. Pyli Meſſeniae: ΕΠΙ ΔΙΟΣΧΟΥΡ. *Peller.* Tb. 18. fg. 12.) M. *Hunter.* 242.

Dioſpolis. Duae fuerunt huius nominis ciuitates, Palaeſtinae altera, oram Iudaicam occiduam verſus; altera in Aegypto, quam *Stephanus* et *Holſten.* p. 100. ab Oſiride conditam ait, et Thebaidi prouinciae ſeu praefecturae adſcribit; alii a Thebis Aegyptiis Ἑκατομπύλαις cum *Diodoro* minime diſtinqunt.

Dioſpolis in Aegypto, *Stephano* Διὸς πόλις ἡ μεγάλη, πόλις τῆς Αἰγυπτίας Θηβαΐδος, ὁ πολίτης Διοσπολίτης. *Straboni* L. XVII. αἱ Θῆβαι, καλεῖται δὲ νῦν Διὸς πόλις, *Thebae,* nunc vero *Dioſpolis* vocatur. *Plinio* L. V. c. 9. „Celebratur *Dioſpolis Magna*, eadem *Thebe.* Etſi vero poſtea *Dioſpolis* vocata fuit, eaque *Magna* diſcriminis cauſa cognominata, quod *Plinius* l. c adiecit, et *Ptolemaeus* in Thebarum nomo: Μητρόπολις Διὸς πόλις μεγάλη, αἱ Θῆβαι, tamen vetus nomen non penitus fuit abolitum, quod pluribus docet *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 826. — A Perſis tempore ſequente diruta eſt iſta Aegypti ciuitas, quae et *Hecatompylos* quandoquo dicta fuit. — In numis Hadriani, quorum meminere *Harduin.* Oper. p. 50.) *Vaill.* Gr. Imp. p. 33.) Muſ. *Theup.* p. 876. legitur ΔΙΟΠΟΛΙ Μ. *al.* ΜΕ. Διοπολιτῶν Μεγάλων, *Diopolitarum Magnorum*, adiecto *anno* L. ΙΑ. *Vndecimo.* — In alio Hadriani ſcribitur ΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ apud *Hard.* p. 51. — *Guſſeme* III. p. 66. commemorat huius vrbis numos ſic:

a) *Hadriani.* I. ΔΙΟCΠΟΛΙ. L. ΙΑ. *Dioſpolitarum, Anno* 11. Imperator eques. — 2. *Al.* Serapis ſtans, d. ceruum, ſ. haſtam. Vterque

que numus apud *Vaill.* Gr. p. 33. ſcribitur ΔΙΟΠΟΛΙ. L. ΙΑ.

b) *Sabinae* 3. CABINA CEBACT. *Sabina Augusta.* Huius caput.)(ΔΙΟCΠΟΛΙΤΩΝ. ET. AK. *Anno* 21. Turris, vel pharus Alexandrina, deſuper ſtatua, hinc inde figura.

Eidem Aegypti vrbi contribuitur Ptolemaei XI. Auletis numus aureus, ob litteras ΔΙ. in ima numi parte occurrentes. Muſ. *Alb.* I. Tb. 1. fg. 3. p. 2.) *Vaill.* Reg. Ptolem. Hiſtor. p. 145. vbi ſimilis tetradrachmalis.

ΔΙΟCΠΟΛΙC, *Dioſpolis* ſeu Iouis vrbs Palaeſtinae verſus oram Iudaeae occiduam, nec a Ioppe ciuitate plurimum diſtans, quae prius *Lydda* dicebatur; ſed haec a Ceſtio Syriae praeſide ſub Nerone exuſta eſt. *Ioſeph.* Bell. Iud. c. 22. Deinde nouis ciuibus frequentata ſub Domitiano ex eius Epocha in A. V. C. 846. incidens, *Dioſpolis* ob beneficia ab ipſo principe accepta videtur nuncupata, quod hoc anno Iouis Capitolini templum reſtauraſſet, vt alia vrbs in hoc tractu dicta eſt in hanc memoriam Capitolias. *Epocham* dinumerauit Dioſpolis in Iuliae Domnae numis Æ 2. iuxta *Vaill.* Num. Imp. Gr. p. 91. 270.) *Guſſeme* III. p. 66.) *Harduin.* Oper. p. 51. 800. 801. *et* Chronol. Vet. Teſt. inſcriptis Λ. CEΠ. CEΟΥ. ΔΙΟCΠΟΛΙC ΕΡ. *Lucius Septimius Seuerus, Dioſpolis Anno* 105. vel V. C. 951. Vrbs nempe Seuero Imp. gratulans, ab vna parte Iuliae Domnae caput et ab altera Seueri nomen exhibet cum capite Serapidis, quem Dioſpolis ſummopere colebat. — *Ead. epigr.* adiecto ΡΘ. *Anno* 109. qui ex initii 846 computo reſpondet A. V. C. 955. Chr. 197. Ceres medio corpore, d. taedam. Vt in priore Seuerum exiſtimans ſuum Serapim, ſic in hoc numo Iuliam Domnam pro Cerere ſua venerans, vnde ingens frumenti abundantia ex am-

horum cultu in agris ſuis contingeret.

ΔΙΟCΠΟΛΙΤΩΝ, *Dioſpolitarum.* v. *Dioſpolis* Aegypti.

ΔΙΟΣΘΕΝΗΣ, *Dioſthenes* magiſtratus nomen Dyrrhachii Illyrici. *Golz.* Graec. Tb. 2. n. 2.

Diota, Gr. Διώτη, ex δὶ pro δὶς, *bis*, et οὖς, ὠτὸς, *auris*, vas vtrimque anſatum, teſte *Euſtathio* δύο ἔχων ὦτα, *duas habens aures*, vnde nomen. — Pythiorum ludorum erat praemium, ſeu aureum, ſeu argenteum.

Erat vaſorum figlinorum maximus apud veteres vſus in ſacris aeque, ac in profanis, vnde frequentes eorum officinae, cum primis apud inſulares. *Plinius* L. XXXV. c. 46. numerat octo in Italia, ſex aliis in terris; videtur autem de ſolis celebrioribus loqui, et ſui temporis. Idem quo loco varia et praeſtantiora vaſorum genera enumerat, expreſſe commendat Adriatica. „Adrianis firmitas. — Horum magnam vim in Iſſa fabricatam fuiſſe, vti iam ex eo veriſimile ſit, quod haec omnium Adriaticae orae inſularum primas tenuerit; ita certam fidem facit *Albert. Fortis* Viaggio in Dalmazia T. II. p. 165. quo teſte hodiedum antiqua ibidem vaſa eruuntur, ſimilia iis, quae vulgò Etruſca dicimus. Nil inde mirum, cur diotam in aere fingerent Adriatici moris monetarii.

Diotae Chiae in praecipua erant aeſtimatione, hinc in omnibus fere numis Chiis figulina eorum commendantur; et vinum quoque Chium notiſſimum eſt.

Diota in n. Andri inſulae, Athenarum Boeotiae, Corcyrae inſulae, Hiponii Bruttiorum. *Magnan.* Brutt. Num. Tb. 51. et *Peller.* Vrb. T. I. p. 62. *it.* Suppl. III. p. 7. —

Iſſae Adriatici maris inſulae. *Neumann.* Pop. Num. I. Tb. 5. fg. 12. p. 166. — Lamiae Theſſaliae, Leucadis Acarnaniae; Locridis, Naxi inſulae, Paeſti Lucaniae, Phari inſulae, *Neumann.* ib. Tb. 6. fg. 1. — Tei Ioniae, Thaſi inſulae, Valentiae Bruttiorum; *it;* Alexandri M. etc,

Diota iuxta palmae ramus. n. Antiochi VI. regis Syriae.

— pone caput muliebre. n. Neapolis Campaniae.

— intra quadratum. n. Thaſi inſulae ad Thraciam, quod Thaſium vinum multis celebrabatur laudibus. *Neumann.* ib. 4. fg. 8. p. 134.

— infra menſam. n. Athenarum.

— cui noctua inſiſtit. n. Athen.

— ſuper quam roſa. n. Boeotiae. — *Al.* folium hederae. n. Methynae Leſbi.

— deſuper claua. n. Thebarum Boeotiae.

— cui botrus imminet. n. Corcyrae. *Neumann.* ib. p. 193.

— ſupra chimaeram. n. Leucadior. Acarnaniae. *Neumann.* ib. Tb. 6. fg. 7.

— ſupra ceruum. n. Cauloniae Bruttiorum, apud *Magnan.* Brutt. Num.

— ſupra culmum ſpicae. n. Metaponti Lucaniae, apud *Magnan.* Lucania.

— cum Solis et Lunae aſtris. n. Rabiriae gentis a Chiis. *Morell.* Fam. p. 364.

— inter pileos Dioſcurorum intra coronam. n. Lacedaemonis Laconiae.

Diota in d. viri delphino inſidentis. n. Butunti Apuliae. *Eckhel.* Num. Vet. p. 30.

— in d. fauni genu flectentis. n. Thaſi. *Neumann.* Pop. Num. I. Tb. 4. fg. 8.

Ex *diota* vna in alteram effundit ſatyrus liquorem. n. Corcyrae inſulae.

Diotae duae. n. Lacedaemonis Laconiae.

DI PATRII. vid. DII PATRII.

Diphthongi iuxta antiquae ſcripturae veſtigia ſaepius omiſſae, e. c. o pro OT, ſicut in tot ΣΤΡΑΚΟΣΙΩΝ, *Syracuſarum* numis, vario tempore cuſis. Similiter in ΣΕΛΙΝΟΝΤ..., *Selinuntiorum* itidem Siculorum moneta. Idque obſeruat *Spanhem.* Pr. II. p. 116. in numis Locrorum metropoleos ΟΠΟΝΤΙΩΝ, cum tamen eadem vrbs Ὀποῦς dicatur. vid. *Opus.* — *Selinus. Syracuſa.* — Contra Υ pro ΟΥ in nomine ΣΕΤΗΡΟΣ, *Seuerus*, ſaepius obſeruatur. — Diphtongi AE. EI. OE. OU vel OY crebro permutatae. v. *ſuis locis.*

Diploma immunitatum, vel charta inuoluta, modo in dextra, modo in laeua Imperatorum manu viſitur in numis ab vrbibus percuſſis.

Dipondium, vox hybrida ex δὶς pro δίς, *bis* et *pondo*, numus duorum aſſium libralium. vid. *Dupondius.*

ΔΙΡ notae numerales 114. praepoſitis ΕΤΟΥΣ, vel ΕΤ. litteris in n. Neronis Antiochiae Syriae ſignatis, *Annum* 114. indicant, qui eſt V. C. 818. Aeram enim Caeſaream, qua ſub Nerone vſa eſt Antiochia, ipſa in vrbe coepiſſe A. V. C. 705. autumno, et in circumiecta ſolum regione anno conſequente ex duobus Galbae et Othonis numis demonſtrauit *Belley* Mem.

de

de l'Acad. de bell. letr. T. XXX. p. 273.) *Cim. Vind.* I. p. 81.) *Kbell.* Suppl. p. 23.) M. *Hunt.* p. 30.

ΔΙΡ Flauiópolitarum *annus* 114. epochae ſuae, qui iunctus cum eius capite 827. incidit in annum V. C. 940. n. Commodi. *Vaill.* Gr. p. 290.

Diribitor a diribendo dictus, qui populo in comitiis tabellas diſtribuit, quarum cuſtos erat. *Oiſel.* Sel. Num. p. 549. vid. *Cancelli Comitiorum.* — Obuius in n. Siliae gentis P. NERVA in ſcripto apud *Vrſinum, Morellium* pariter ac *Vaillantium* Fam. II. p. 158. 423. it. *Spanhem.* Pr. II. p. 193.

Dis, Iouis et Neptuni frater, inferorum deus, quem et *Plutonem* a πλῦτος adpellamus, vtroque nomine a *diues* vel *diuitiis* deducto, quae ab inferis, hoc eſt, ex intimis terrae viſceribus eruuntur. — Caput *Ditis*, pone quod vncus, ſeu bidens in denariis Fam. Claudiae, Neriae, Noniae apud *Morell.* Th. Fam. p. 89. 118. 294. et *Vaill.* Fam. Claud. fg. 38 et Neriae fg. 1. conſpicitur, quod diuitiae e terra vnco extrahi videantur, vt impenſas ad bellum plane neceſſarias penes ſenatum Romani orbis arbitrum eſſe demonſtret vncus. *Hauercamp.* ad Theſ. *Morell.* Fam. p. 90. oſtendit, cur Ditis caput in numo ſignauerint Quaeſtores vrbani.

DIS AVSPICI. *Diis Auſpicibus* in Sept. Seueri numis tantum, quos Seuerus priuſquam in Aſiam properaret cudi curauit, cum Herculis et Bacchi typis; illam nempe vt tyrannorum domitorem, hunc vt Indiarum triumphatorem coluerunt veteres. Vtriuſque auſpiciis et Peſcennium Nigrum, et Parthorum regem, alioſque Nigro fauentes victurum ſe non dubitabat Seuerus, qui repraeſentatur promiſſa barba et in Herculis modum d. tenet clauam, ſ. exuuias leonis ferens; Bacchus vero iuuenis, qui per cantharum, pantheram et thyrſum innoteſcit. Seueri maiorem natu filium Caracallam exhibet, quorum fortitudine bellica veluti DIS AVSPICIbus omnia proſpere ceſſura ſignificabantur. *Mdb.* p. 269.) *Guſſeme* III. p. 66.

DIS AVSPICIBus TR. P. II. etc. Hercules nudus ſtans, d. clauam, ſ. leonis exuuias; ex adu. Bacchus d. cantharum, ſ. thyrſum, pro pedibus tigris. Æ 1. 2. Sept. Seueri. *Eckh.* Cat. II. p. 272.) *Mdb.* p. 269. — *Al.* ſimilis, ſed TR. P. III. COS. II. P. P. Æ 1. 2. Eiuſdem. *Vaill.* Pr. I. p. 112.

DIS AVSPICIBVS. Hercules et Bacchus ſtantes cum attributis. AV. AR. *Vaill.* Pr. II. p. 216.) *Mdb.* p. 268.

— — S. C. Æ 1. Sept. Seu. *Hard.* Oper. p. 796. ſed Iouem et Bacchum ſtantes indicat.

— — P. M. TR. P. III. COS. II. P. P. Hercules et Bacchus ſtantes, ad Bacchi pedes panthera. Æ max. Sept. Seu. Muſ. *Alb.*) *Guſſ.* VI. p. 168. n. 37.) *Harduin.* p. 798.) *Mdb.* 270.) *Patin.* Impp. p. 278.) *Vaill.* Pr. III. p. 216.

DIS CVSTODIBVS. Femina ſtans ſtolata, d. temonem, globo impoſitum, ſ. cornucopiae. AR. Rrr. Pertinacis. *Eckhel.* Cat. II. p. 266.) *Guſſeme* III. p. 67. et V. p. 397. n. 4.) *Mdb.* p. 260.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 42. fg. 3. p. 211.) *Vaill.* Pr. II. p. 195. — *Al.* ſimilis, ſed Æ 1. *Vaill.* Pr. I. p. 104.) *Mdb.* p. 261. — Fortuna praecipuum inter *deos cuſtodes*, id eſt, genios locum apud antiquos habuit. Vnde *Fortuna aurea* colebatur in Imperatorum cubiculo et vna cum imperio tradebatur

batur ſucceſſori. *Capitolinus* de Antonino Pio: „Tertia die, cum ſe grauari videret, Marco Antonino rempublicam et filiam praeſentibus praefectis commendauit, *Fortunamque auream*, quae in cubiculo principum poni ſolebat, transferri ad eum iuſſit. Hanc deſignat *Ammian. Marcellin.* L. XXX. vbi recenſet omnia, quae Valentiniani obitum praeceſſerunt; „Nocte per quietem videbat coniugem ſuam ſedere paſſis capillis, amictu ſquallenti contectam, quam aeſtimari dabatur *Fortunam* eius eſſe cum tetro habitu diſceſſuram. Quemadmodum enim vnicuique homini ſuus genius, ſic etiam Fortuna ſua adſcribebatur. Huius *Cuſtodiae* Pertinax nouus Imperator ſe commendare videtur.

DIS GENITALIBVS. Ara quadrata, in qua ignis accenſus cernitur. ꝶ. Criſpinae. *Eckhel.* Cat. II. p. 266.) *Guſſeme* II. p. 392. n. 7. III. p. 67.) *Harduin.* Oper. p. 788.) *Mdb.* p. 259.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 42. fg. 4. p. 211.) M. *Theup.* p. 908.) *Triſtan.* I. p. 570.) *Vaill.* Pr. II. p. 192. — Aram Criſpina, Commodi Imp. vxor, *diis genitalibus* dedicare videtur pro liberis ſuſcipiendis, vel vt fecunditatem ab iis impetraret, vel vt foetum conceptum cuſtodiae et tutelae eorum commendaret. Dicti *genitales*, quibus debeantur omnis generationis primordia. Meminit eorum *Ennius*.

— — Mulier ſtans. n. Criſpinae. *Guſſeme* II. p. 397.

DIS GENITORIBVS. Cybele turrita, velata, in faciem proſpiciens, d. pateram ſupra aram extendit, ſ. templum ſuſtinet, pro pedibus adſtat puerulus, manibus elatis, globo inſiſtens. Æ 1, Rev. Pertinacis. *Guſſeme* III. p. 67. V. p. 397. n. 5.) *Vaill.* Pr. I. p. 105.

DIS NVTRITORIBVS legitur in n. Valeriani Caeſaris apud *Triſtan.* III. p. 118.

ΔΙC Aſcalonis Iudaea *annus* 214. vid. *Aſcalon.*

ΔΙC, *Bis.* ΔΙC ΚΥΜΑΙΩΝ, *Bis Cumaeorum.* vid. *Cumae.*

ΔΙC ΜЄΩ. loco ΝΕΩκόρων, ob ſubſtitutionem Μ pro Ν legitur in Alexandri Seueri numo Æ 3. a Nicomedienſibus percuſſo: ΝΙΚΟΜΗΔЄΩΝ ΔΙC ΜЄΩ. *Nicomedienſium Bis Neocororum.* *Froelich.* 4. Tent. p. 310. 378.

ΔΙC ΝΕΩΚ. *al.* ΝΕΟΚΟΡΩΝ, frequentius ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Bis Neocororum* vel *Aedituorum*, qui ſecundam neocoriam acceperunt, prout in numis Epheſ. ΕΦΕCΙΩΝ ΔΙC ΝΕΩΚ. vel ΕΦΕC. ΔΙC ΝΕΩΚΟΡΩΝ. — in n. Cyzic. ΚΥΖΙΚ. ΔΙC ΝΕΩΚ. vel ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ ΔΙC ΝΕΩΚΟΡΩΝ. — in n. Macedon. ΔΙC ΝΕΩΚ. ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. — in n. Nicomed. ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ ΔΙC ΝΕΩΚ. *al.* ΝΕΩΚΟΡΩΝ. — in n. Pergamen. ΠΕΡΓΑΜΗ. vel ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ ΔΙC ΝΕΩΚΟ. *al.* ΝΕΩΚΟΡΩΝ. — in n. Perinth. ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ ΙΩΝΩΝ ΔΙC ΝΕΩΚΟΡΩΝ. — in n. Sardium: CΑΡΔΙΑΝΩΝ ΔΙC ΝΕΩΚΟΡΩΝ. etc. vid. *ſuis locis.*

ΔΙC ΝΕΩΚΟΡΟΥ, *Bis Neocorae.* ΤΑΡC. ΜΗΤΡΟΠ. ΔΙC. ΝΕΩΚΟΡΟΥ, *Tarſi Metropoleos Bis Neocorae*, vid. *Tarſus.*

ΔΙC. CΕΒ. Δὶς Σεβαστὸς, *Iterum*, ſeu *altero anno Auguſtus*, qui inſolitus titulus in Æ 2. ΜΕCΑΜΒΡΙΑΝΩΝ, *Meſambrianorum* ad Ponti Euxini litus occurrit: ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΤΡΑ. ΑΔΡΙΑΝΟC ΔΙC CΕΒ. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Τραιανὸς Ἁδριανὸς Δὶς Σεβαστός. *Imperator Caeſar Traianus Hadrianus Bis Auguſtus*, cum capite eius laureato. Forte Graeculi Thraces procul ab vrbe ad ipſos Romani imperii fines conſtituti, cum in aliis La-

Latinorum iuxta ac Graecorum numis et monumentis ceteris legerent numerum quendam imperatorio aut conſulari titulo vel Trib. poteſtati adiungi, ſiue annos imperii adſignari: ipſi etiam ad Auguſti titulum conſuerunt ſe annorum notam adſcribere poſſe, vti cenſet *Froelich.* 4 Tent. p. 184. 185. adſtipulante *Neumanno* Pop. Num. I. p. 126. 127.

DISCIPLINA. Imperator paludatus gradiens, d. haſtam, ſubſequentibus quatuor militibus S. C. Æ 1. Rrr. Antonini Pii. *Guſſeme* I. p. 189. n. 38.) *Mdb.* p. 192.) *Vaill.* Pr. I. 75.

DISCIPLINA AVG. Imperator adducta manu veſte praecedens ſequentibus tribus militibus cum ſignis militaribus. *N.* et S. C. addita nota Æ 1. Hadriani. *Eckhel.* Cat. II.) *Guſſeme* IV. p. 11. n. 65.) *Harduin.* Oper. p. 762.) *Mdb.* p. 178.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 17. fg. 1.) *Vaill.* Pr. I. p. 64. II. p. 142. — *Al.* ſimilis, ſed ſubſequentibus quatuor, in *aliis* quinque militibus ſigniferis. Æ 1. Hadriani. M. *Theup.* p. 466.) *Vaill.* Pr. 1. p. 64. — *Al.* ſed DISCIPVLINA AVG. ſcriptum. Æ 1. Hadriani. *Vaill.* ib. — Hadrianus in illis numis Imperator exercitum ducens repraeſentatus, etiamſi nulla per ſe bella geſſerit, et, vt inquit *Spartianus*, pacis magis, quam belli cupidus eſſet, militem, quaſi bellum immineret, exercuit; ſiquidem ille poſt Auguſtum, diſciplinam militarem incuria ſuperiorum principum labantem retinuit, ordinatis et officiis et imperatis.

Diſciplinae militaris exemplum an in denario T. DEIDI. *Titi Didii.* v. *Didia* gens; de quo numo, cuius explicatio ſane difficilis, pluribus agit *Iſaac Verburgius* in Praefat. ad Tom. II. Operis *Spanhemii* de Praeſt. et Vſu Numiſm. Antiq.

Ad reſtituendam militarem diſciplinam praemia pariter ac poenae ſunt conſtitutae, de quibus praeter *Polybium* et *Lipſium* audiendus eſt *Franciſcus Robertellus* diſſ. de praemiis, poenis et ignominiis militaribus in *Graevii* Th. Ant. Rom. Tom. X. nec minus *Adami Menſonis Iſinck* diſſ. de poenis militaribus Romanorum; Groningae 1705.

Poenae militares vel ignominiae in militem ignauum, timidum, negligentem aut inobedientem: ſi annus vel ſemeſtre differretur, vt ne ſtipendium procederet, i. e. tempus illud non computaretur, ac ſi caſtris abſens interea pro patria non militaſſet; ſi aere diruebatur, vel ſtipendium non acciperet; ſi ei pellibus caſtriſque interdictum, vt ſub diu habitare cogeretur; ſi ſtare totum diem ante praetorium, pedibus nudis ac veſte diſcincta iuberetur, aliis alte cinctis tanquam ad iter, omnemque laborem expeditis; ſi praeterea decempedas, haſtas, palos et ceſpitem geſtare deberet; ſi ſub iter agmine exeſſe, interque impedimenta, ſarcinas atque captiuos incedere compulſus fuerit; ſi impolitia atque infrequentia notaretur, h. e. a contubernio militum remoueretur, quod arma eius non ſplenderent, ſorderent veſtes, equus macer eſſet; ſi mutare militiam iuſſus, ex legionario triarius, ex equite pedes, ex centurione gregarius fieret.

Acerbae poenae ac doloris fuerunt: vite caedi a centurione; virgis a militibus; ſi caeſus deinceps velut ſeruus venumdaretur; ſi alicui, tanquam inutilem ſanguinem emiſſuro, vena ſolueretur; ſi per lictorem amitteret manum praeciſam, aliove membro mutilaretur; ſi miſſionem ignominioſam acciperet, et veſte militari depoſita, redditiſque armis, exeſſe penitus ab exercitu iuberetur.

Capitis poena: Capite quis luit per fuſtuarium vſque ad mortem; ſi

ſi antea flagellatus, caput inſuper enſe vel ſecuri amitteret; ad quae plerumque conſequebatur, vt ſic occiſo ſepulcri quoque honor ac luctus interdiceretur; ſi enſibus commilitonum perfoſſus fuerit; ſi lapide ad collum adpenſo mergeretur; ſi viuus combureretur.

Atque horum omnium ius et imperium apud tribunos erat, ſic tamen, vt caſtra, ob ſignorum ſanctimonium et reuerentiam, ſanguine nullius contaminarentur, ſed ſupplicia capitis extra valla perpetuo fierent.

DISCIPVLINA (*ſic*) AVG. in Æ I. Hadriani. *Vaill.* Pr. I. p. 64. vid. DISCIPLINA AVG.

Diſcus vel lapideus, vel ferreus, vel aeneus fuit, et quatuor digitorum latitudinem, ac vnius pedis longitudinem habuit. Hunc vel ex ſola manu, vel ope laquei, per medium eius foramen ducti, in altum proiiciebant, vt in iaculando ſibi facultatem adquirerent. Eiuſmodi ludorum genus *diſci iactus* a veteribus dictum eſt, et ad athletica ſiue gymnica referebatur.

Diſcus vas latum et rotundum, vt tradit *Iul. Pollux*, in quo victoriae praemiae, vel palma repoſita, menſae imponebatur, vt ſaepe in numis Graecis obſeruatur. Idem vaſis genus pro ludis agnoſticis in denar. Antiſtiae gentis. — *Diſcus*, ex quo erumpunt duae palmae. n. Damaſci. — in medio *diſci* ſcriptum ΠΥΘΙΑ. n. Theſſalonic. — *Diſci duo* ſeu vaſa, in quolibet palmae ramus, in n. Tyriorum ſaepe occurrunt, certamina Tyri celebrata indicantes.

DIV. *Diuae.* vid. AED. DIV. FAVSTINAE ſcil. Senioris.

DIV. *Diui.* DIV. AVG. N. *Diui Auguſti Nepos.* — IMP. DIV. F. *Imperator Diui Filius*, ſic Auguſtus. — PERM. DIV. AVG. *Permiſſu Diui Auguſti.* n. Municipii Italici. — TEMPLVM DIV. AVG. REST. *Templum Diui Auguſti Reſtitutum.* n. Antonini Pii.

DIVA Gr. ΘΕΑ in numis dicitur defuncta Auguſta inter diuas relata, vel conſecrata. Conf. *Galland.* Diction. vocabulo *Diua.* — In numis Auguſtarum inter diuas relatarum pars poſterior capitis tecta tanquam diuinitatis nota reperitur.

DIVA AVGVSTA. Simulacrum Liuiae ſedentis cum taeda et ſpicis.)(DIVVS AVGVSTVS. S. C. Caput Auguſti radiatum. Æ. Auguſti. *Bellor.* p. 7. n. 2.) *Erizzo* p. 102.) *Geſner.* Tb. 21. n. 25.) *Harduin.* p. 705.) *Mdb.* p. 44.) *Muſell.* Impp. Tb. 6. fg. 5.) *Hauercamp.* Th. Reg. *Sueciae* Tb. 44. n. 12.) Muſ. *Theup.* p. 388. ſed ſedens Liuia, d. ramum, ſ. haſtam. — *Al.* ſed cum capite Liuiae velato. *Guſſeme* IV. p. 321.

DIVA AVGVSTA. Mulier ſtolata ſtans, d. pateram, ſ. haſtam.)(IMP. SER. GALBA CAESAR AVG. *al.* IMP. SER. GALBA AVG. *al.* SER. GALBA IMP. AVG. P. M. TR. P. in omnibus cum capite laureato. AV. AR. et add. S. C. Æ. Galbae, qui multum Liuiae, Auguſti vxori debebat, vnde et gratam eius habuit memoriam, eiuſque ſtatuam numis impreſſit. *Hemelar.* N. *Arſchot.* Tb. 10. n. 6.) *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 22. n. 7. 10. p. 38. *Biaeus* Num. Impp. Tb. 22. n. 7.) *Bellor.* p. 53. n. 5.) *Geſner.* Tb. 50. n. 14.) *Guſſeme* III. p. 278. n. 9.) *Harduin.* Oper. p. 728. 736.) *Mdb.* p. 98. 99. 101.) *Morell.* Theſ. Impp. II. p. 147. 160. 172.) *Muſell.* Impp. Tb. 26. fgg. 2. 3.) *Occo* p. 86.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* II. Tb. 16.) *Torrentius* in *Sueton.* et ex hoc *Graeuius* in ſuo *Suetonio* p. 609.) M. *Theup.* p. 135 et iterum p. 408. ſed AVGVSTA

STA tantum legitur, mulier ſedens, d. pateram, ſ. haſtam. Æ 1.) *Schulz.* MzCab. II. p. 27. n. 115. 116.

DIVA AVG. FAVSTINA. Caput Fauſtinae Sen. velatum. ÆR. Fauſtinae Sen. *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 43.) Ant. *Auguſtin.* p. 36.) *Eckhel.* Cat. II.) *Beger.* II. p. 670.) *Mdb.* p. 209.) *Vaill.* Pr. II. p. 166.) *Muſell.* Th. Impp. Tb. 106. fg. 3. Tb. 107. fg. 3.) *Schulz.* MzCab. II. p. 123. 124.) *Guſſeme* III. p. 208.) M. *Pembrok.* II. Tb. 97. fg. 9. *it.* III. Tb. 24. fg. 17.

— — Caput idem ſine velo. ÆR. Fauſt. Sen. *Cimel.* Vind. I. p. 57.) *Khell.* Suppl. p. 78.

— — Caput Fauſtinae Iunioris velatum.)(CONSECRATIO. Rogus. ÆR. Fauſt. Iun. *Vaill.* Pr. II. p. 174.

DIVA AVGVSTA FAVSTINA. Caput Fauſtinae Sen. velatum. *Angelon.* p. 146. vel 172.) *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 44.) *Beger.* Th. Br. II. p. 669.) *Eckhel.* Cat. II.) *Geſner.* Tb. 104.) *Guſſeme* III. p. 208 ſq.) *Mdb.* 210.) *Muſell.* Impp. Tb. 109. fg. 7. 9. 10. Tb. 100. fg. 1. 2. 3. 6. *et* Addend. Tb. 5.) *Schulz* Mz Cab. II. p. 126. 129.) Muſ. *Theup.* p. 503 ſq.) *Vaill.* Pr. III. p. 132. 133.) *Cimel. Vind.* II. Tb. 36.) M. *Pembrok.* III. Tb. 52. fg. 3.

— — ſed poſt Fauſtinae Sen. caput ramus inciſus.)(MATRI DEVM SALVTARI. Templum plurium columnarum, in quo Cybele ſedens. *n.* Contorn. *Eckhel.* Cat. II. p. 559.) *Cimel. Vind.* II. Tb. 36. fg. 2. p. 8.

DIVA AVGVSTA MARCIANA, vel MARCIANNA cum N gemino ex caelatorum incuria. Huius ſororis Traiani caput.)(CONSECRATIO. Carpentum. AV. ÆR. et add. S. C. Æ 1. *Guſſeme* V. p. 43.) *Morell.* Specim. p. 31.) *Tenzel.* Sel. Num. p. 46. fg. 5.) *Triſtan.* I. p. 338.) *Silveſtri* lettera etc. inſerta Tom. V. Opuſc. ſcientif. p. 144. — *Al.* ſed in)(aquila expanſis alis inſiſtens ſcipioni. AV. Quin. et add. S. C. Æ 1. Marcianae *Cimel. Vind.* I. p. 54. et *alium* ſine ſcipione ib. p. 55.) *Khell.* Suppl. p. 65.) *Guſſ.* V. p. p. 43.) *Vaill.* Pr. I. p. 55. — *Al.* ſed cum epigr. LIBERTAS PVBLICA. M. *Pembrok.* III. Tb. 24. fg. 10.) *Guſſeme* V. p. 44. — *Al.* S. C. Aquila ſtans. Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 51. fg. 5.

DIVA AVGVSTA MATIDIA. Caput Matidiae, quae Traiani ſororis Marcianae filia et ſocrus Hadriani.)(CONSECRATIO. Aquila alis expanſis inſiſtens ſcipioni. ÆR. Rrr. Matidiae. *Cimel. Vind.* I. p. 55.) *Eckhel.* Cat. II.) *Vaill.* Pr. II. p. 134.) *Guſſeme* V. p. 86.

DIVA AVGVSTA SABINA. Caput Sabinae velatum.)(CONSECRATIO. Aquila. ÆR. Sabinae. *Vaill.* Pr. II. p. 154.) *Guſſeme* VI. p. 70.

DIVA CLAVDIA NER. F. *Neronis filia.* Templum. *Patin* in *Suetonio* ſuo. p. 317.) *Vaill.* Pr. III. p. 282.

DIVA DOMITILLA AVG. Caput Domitillae.)(DIVVS AVGVSTVS VESPASIANVS. Caput eius radiatum. *Vaill.* Pr. II. p. 94.) *Harduin.* Oper. p. 736.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 15. fg. 11.) *Guſſeme* IV. p. 93.

— — AVGVSTA. Huius caput.)(CONSECRATIO. Pavo gradiens. AV. *Morell.* in Veſpaſiano Tb. 16. fg. 6.) *Guſſeme* IV. p. 93. — *Al.* ſed in)(FORTVNA AVGVST. Typus Fortuna

na ſtantis. Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 23. fg. 20.) *Guſſeme* ib.

DIVA DRVSILLA C. CAESARIS AVG. Caput Druſillae. Æ 2. *Vaill.* Pr. I. p. 17.) *Guſſeme* IV. p. 176.

DIVA DRVSILLA SOROR CAESARIS. Huius caput. Æ 3. Caligulae. *Guſſeme* II. p. 50. n. 6.) *Harduin.* Oper. p. 716.) *Guſſ.* ib.

DIVA DRVSILLA F. C. CAESARIS AVGVSTI. *Guſſeme* ib.

DIVA FAVSTINA. Caput Fauſtina Senioris.)(Variae inſcriptiones ac typorum formae, quae obſeruantur inter *Ruben.* Num. *Arſchot.* Tbb. 43. 44.) *Hemelar.* N. *Arſchot.* Tb. 26.) *Angelon.* p. 146. vel 172. 173.) *Ant. Auguſtin.* p. 36.) *Eckhel.* Cat. II.) *Geſner.* Tbb. 103. 104.) *Guſſeme* III. p. 209 ſq.) *Harduin.* p. 771.) *Hauercamp.* Th. Reg. *Sueciae* Tb. 18.) *Beger.* Th. Br. II. p. 670.) *Khell.* Suppl. p. 78.) *Mdb.* 208. 209. 210.) *Muſell.* Impp. Tbb. 105 ad 110.) *Patin.* Impp. p. 231.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* III. Tb. 13. VII. Tb. 11.) M. *Pembrok.* I. Tb. 18. fgg. 1. 2. 3.) *Schulz.* MzCab. II. p. 122 ad 125.) *Spanhem.* Pr. I. p. 286. II. 290.) M. *Theupol.* p. 188. *it.* 502 ad 505.) *Vaill.* Pr. I. p. 80 ſq. II. 166.

DIVA FAVSTINA PIA. Caput Fauſtinae Iunioris.)(CONSECRATIO. Lectiſternium. AR. *Biaeus* N. *Arſchot.* Tb. 31.) *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 49.) *Geſner.* Tb. 113. n. 41.) *Hauercamp.* Th. Reg. *Sueciae.* Tb. 20.) *Schulz.* MzCab. II. p. 149.) *Silveſtri* lettera etc. quae legitur in Opuſc. ſcientif. T. V. p. 143. — *Al.* ſed in)(pauo ſtat caudam explicans. Æ 1. *Angelon.* p. 161.) *Hemelar.* N. *Arſchot.* Tb. 31.) *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 49. n. 16.) *Geſner.* Tb. 113. n. 45. Tb. 114. n. 22.) *Hauercamp.* Num. Reg. *Sueciae* Tb. 20. n. 12.) *Schulz.* ib. p. 154.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* VII. Tb. 18.) *Mdb.* p. 232.) *Muſell.* Impp. Tb. 127. fg. 6.) *Vaill.* Pr. III. p. 142. — *Al.* ſed Fauſtina pauoni inſidens in coelum fertur. Æ. Eiuſdem Fauſtinae Iun.) *Ruben.* Num. *Arſchot.* Tb. 49. n. 20.) *Hauercamp.* N. Reg. *Sueciae* Tb. 20. n. 11.) *Mdb.* p. 232.) *Muſell.* Impp. Tb. 127. fg. 5.) *Guſſeme* IV. p. 215.

— — — Caput idem.)(AETERNITAS. S. C. Figura ſedens, d. globum, ſupra quem auis, ſ. haſtam. Æ. Fauſt. Iun. *Mdb.* p. 232.) *Muſell.* Impp. Tb. 127. fg. 3.) M. *Theup.* p. 527. — *Al.* ſed figura ſtans, d. globum, ſ. cubito columnae nixa. Æ. Eiuſd. *Mdb.* ib.) *Muſell.* ib. fg. 4.) *Guſſeme* IV. p. 214

— — — Caput idem.)(SIDERIBVS RECEPTA. S. C. Figura ſtans facem vtraque manu tenet per tranſuerſum. Æ. Eiuſd. *Angelon.* p. 161.) *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 49. fg. 3.) *Mdb.* p. 232.) *Muſell.* Impp. Tb. 127. fg. 8.) *Guſſ.* IV. 217. — *Al.* ſed in)(tantum S. C. Luna cum ſtella ad indicandum ſideribus Fauſtinam eſſe receptam. Æ. Eiuſd. N. *Arſchot.* ib. n. 24.) *Mdb.* ib.) *Muſell.* ib. fg. 7.) *Guſſeme* IV. p. 217.

DIVA IVLIA AVG. vel integre AVGVSTA, prout vocata eſt poſt mortem Iulia Domna Seueri coniux in eius numis, capite velato.)(CONSECRATIO. Anima Iuliae a pauone in coelum effertur. Æ 1. Domnae. *Eckhel.* Cat. II. p. 288.) *Guſſeme* IV. p. 172.) *Silveſtri* lettera in Opuſc. ſcientif. T. V. p. 155.) *Vaill.* Pr. I. p. 118. — *Al.* ſed pauo cauda expanſa. *Guſſ.* ib.

DIVA

DIVA LIVIA DIVI AVGuſti. Caput Liuiae velatum.)(CONSECRATIO. Pauo ſtans ex aduerſo, caudam explicat. n. Liuiae, at an genuinus, quem *Morell.* in Liuia Tb. 1. fg. 3. p. 477. deſumſit e *Strada* p. 12. Accedit maior dubitatio ex Liuiae nomine; nam ſicuti illa poſt obitum Auguſti in Iuliam familiam adoptata, deinceps non Linia ſed *Iulia* adpellata fuit, praeſertim in publicis monumentis, ita in numo, qui conſecrationem eius argueret, Iuliae nomen, non vtique Liuiae oporteret nomen legi. *Hard.* p. 705.

DIVA MAESA AVG. Caput Maeſae velatum.)(CONSECRATIO. Pauo Maeſae animam in coelum deferens. Æ 1. Maeſae, quae Impp. Elagabali et Alex. Seueri auia, Iuliae Soaemiadis et Mamaeae mater, Iuliae Seueri ſoror, ab Alexandro Seuero poſt mortem inter diuas relata eſt. *Harduin.* p. 825.) *Vaill.* Pr. I. p. 141.) *Guſſeme* IV. p. 177. ſed DIVA MAESA AVGVSTA.

DIVA MARINIANA, quae altera Valeriani Sen. vxor, et Valeriani Iun. mater a pleriſque creditur, ſed nulla huius apud ſcriptores mentio. Mortua videtur initio eius imperii, cum non alii eiuſdem numi reperiantur, praeter quam illi, in quorum parte auerſa CONSECRATIO inſcripta pariter ac depicta. AV. AR. Æ 1. 2. 3. *Bandur.* I. p. 144. 145.) *Cimel. Vind.* I. p. 134.

DIVA PAVLINA, quae Maximini Imperatoris vxor, habita eſt ab antiquitatis peritis ex eius numis CONSECRATIO inſcriptis pro illius aeui caelatura. *Harduin.* Oper. p. 824.) *Spanhem.* II. p. 901.) *Vaill.* Pr. I. p. 150.

DIVA POPPAEA Neronis vxor ſecunda, in Æ 3. numo apud *Parin.* in *Suetonio* ſuo p. 317.) *Vaill.* Pr. III. p. 282.

DIVAE FAVSTINAE AVG. MATRI CASTRORum. Caput Fauſtinae Iun. velatum.)(AETERNITAS. Duo elephanti trahentes currum, in qua Fauſtina velata. Æ 1. *Vaill.* Pr. I. 87. — *Al.* ſed Figura muliebris ſedens, quam duae aliae gradientes ferunt, vnicuique velo volitante. Æ 1. *Vaill.* ib. — *Ead. capitis epigraphe.*)(CONSECRATIO. Rogus. Æ 1. *Vaill.* ib. — *Al.* ſed integre CASTRORVM.)(CONSECRATIO. Fauſtinae anima a pauone in coelum delata. AR et Æ 1. *Vaill.* ib.) *Eckhel.* Catal.) *Silveſtri* Lettera etc. Tom. V. Opuſc. Scientif. p. 143.

DIVAE FAVSTINAE PIAE. Caput Fauſtinae Iun. velat.)(MATRI CASTRORVM. *al.* SIDERIBVS RECEPTA. *Eckhel.* Cat.) *Vaill.* Pr. I. 88.) *Silveſtri* ib.

DIVAE IVLIAE AVG. DIVI TITI F. (*Filia.*) S. P. Q. R. Carpentum a duobus mulis tractum.)(IMP. CAES. DOMIT. AVG. GERM. COS. XV. CENS. PERP. P. P. et in area numi S. C. Æ 1. *Patin.* Theſ. p. 151. *et* in *Suetonio* ſuo p. 436.) *Vaill.* Pr. I. p. 39.) *Silveſtri* ib. p. 142.

DIVAE IVLIAE AVGVSTI FILIAE. Huius caput)(DIVVS AVGVSTVS PATER. Caput Auguſti. *Guſſeme* IV. p. 169.) *Mdb.* p. 53. ex *Spanhemio.*

DIVAE LEPIDAE AVGVST. Caput Lepidae vxoris Galbae velatum.)(IMP. SER. GALBA CAES. AVGVST. Caput Galbae Imp. *Guſſeme* III. p. 70 et 278. n. 10.) *Mdb.* p. 101.

DIVAE MARCIANAE. ad caput velatum Marcianae, quae ſoror

fuit Traiani, Auguſta dicta, poſt mortem in diuas relata; filius habuit Sabinam Hadriani vxorem, et Matidiam alteram.)(CONSECRATIO. Pauo cauda expanſa. *Beger.* Th. Br. II. 791. — MATIDIA AVG. DIVAE MARCIANAE F. Caput illius.)(PIETAS AVGVST. *Khell.* Suppl. p. 66.) *Mdb.* p. 166.) M. *Theup.* p. 168. 459.) *Vaill.* Pr. I. p. 56.) M. *Pembrok.* I. Tb. 16. fg. 14. vid. MATIDIA.

DIVAE MARINIANAE, vxoris ſecundae Valeriani Sena capite velato.)(CONSECRATIO. Figura pauoni inſidens. *AV. Band.* I. p. 144. — *Al.* ſimilis, ſed add S. C. Æ 1. 2. *Band.* I. 145.) *Vaill.* Pr. I. p. 184. — *Ead. epigr.* ſed caput velatum luna bicorni impoſitum.)(*Eadem.* AR. *Band.* I. p. 144. — *Al.* ſimilis, ſed pauo ſtans cauda expanſa. AR. et add. S. C. Æ 1. 2. modo cum, modo abſque luna bicorni. *it.* Æ 3. cum luna bicorni ad humeros. *Band.* I. p. 144. 145.) *Guſſeme* V. p. 72.) *Mdb.* p. 369.) M. *Theup.* p. 259. 637.) *Vaill.* Pr. 1. p. 184.) *Chamillard* epiſtola de numis Marinianae etc. quae recuſa legitur in *Woltereck.* El. Num. p. 353. Tb. 5. fg. 9. in quo AR. numo eiuſdem Marinianae velatum caput, addita lunulae imagine et epigr. DIVAE MARINIANAE.)(FELICIT. DEORVM. Felicitatis typus, mulier ſtolata ſtans, d. caduceum oblongum, ſ. cornucopiae. *Band.* I. 144. 145.) *Guſſeme* V. p. 72. — *Ead.* capitis velati epigraphe.)(P. M. S. COL. VIM. AN. XV. *Prouinciae Moeſiae Superioris Colonia Viminatium, Anno* 15. Mulier ſtans extenſis brachiis inter taurum et leonem. Æ fere I. edit. a *Froelich.* Adpend. II. ad Num. Colon. Tb. 2. fg. 5. p. 67 ſq.

DIVAE MATIDIAE SOCRVI. S. C. Templum ſtatuis exornatum, intra quod figura ſtans additis duabus porticibus elegantibus.)(IMP. CAESAR TRAIAN. HADRIANVS AVG. P. M. TR. P. COS. III. Caput illius laureatum. Æ max. Hadriani. *Cimel. Vindob.* II. Tb. 21. fg. 1. p. 5.) *Vaill.* Pr. III. p. 118.

DIVAE PLOTINAE AVG. Caput Plotinae vxoris Traiani. AR. *Golz.* Theſ. p. 43.) *Mdb.* p. 165.

DIVAE PLOTINAE AVGVSTI MATRI. Huius caput, ante quod aſtrum. AV. Plotinae. *Eckhel.* Cat. II.

DIVAE SEGETIAE. Figura inſidens templo, expanſis vtrimque manibus; *al.* DIVAE S. SEGETIAE. Templum quatuor columnarum, in cuius medio dea Segetia cum frugibus in manu cum media luna ſuper caput. AR. Saloninae, quem profert *Mediobarbus* p. 380. ex proprio cimelio, priorem vero ex *Occone.*) *Band.* I. p. 237.) *Guſſeme* II. p. 358. n. 13. Sed num vterque legendus pro DIVAE *Deae* alii viderint. *Bandur.* ib. in alio DEAE SEGETIAE cum *Begero* Th. Br. et *Vaillantio* Pr. II. p. 376.

DIVI Gr. ΘΕΙΟΥ titulus poſt mortem datus. vid. *Apotheoſis* Auguſtorum. — *Conſecratio.* — Interdum dicti patres Imperatorum, licet in priuata ſorte defuncti. *Spanhem.* Pr. II. 329. — DIVI fratres in Iuriſconſultorum libris nuncupati M. Aurelius et L. Verus, qui ſimul imperarunt. *Spanhem.* II. 506.

DIVI AVG. vel AVGVSTI F. *Diui Auguſti filius* ſic *Tiberius* in n. Abderae Hiſpaniae Baeticae, Acci, Bilbilis, Calaguris, Caſcanti, Celſae, Caeſar Auguſtae, Emporiarum, Gadium, Graccuris, Ilergauoniae, Illicorum, Oſcae, Sagunti, Segobrigae, Tarraconis, Turiaſonis. — TI. CAESAR DIVI AVG. F. etc. *Cimel. Vind.* I. p. 89.)

89.) *Morell.* in Tiberio.) *Silveſtri* lettera etc. Tom. V. Opuſc. Scientif. p. 140. — CAESAR DIVI AVG. F. DOMITIANVS. Æ. Domitiani. *Mdb.* 130.

DIVI AVG. N. *Diui Auguſti Nepos* ſic *Druſus:* DRVSVS CAESAR TI. AVG. F. DIVI AVG. N. etc. *Mdb.* p. 72.) *Tenzel.* Sel. Num. Aur. Tb. 1. fg. 2. p. 6. — Pariter *Germanicus:* GERMANICVS CAESAR TI. AVG. F. DIVI AVG. N. *Mdb.* 73.) *Strada* p. 21.) *Ruben.* N *Arſchot.* Tb. 18. n. 8.) *Vaill.* Pr. I. p. 15.

DIVI AVG. PRON. *Diui Auguſti Pronepos* ita Caligula: C. CAESAR DIVI AVG. PRON. AVG. etc. *Mdb.* p. 74.

DIVI AVG. REST. vid. AEDE — TEMPL.

PERM. DIVI AVG. *Permiſſu Diui Auguſti.* vid. COL. ROM.

DIVI AVG. VESP. F. ſic *Domitianus:* CAESAR DIVI AVG. VESP. F. DOMITIANVS. Æ. *Mdb.* 130.

DIVI AVGVS. F. ſic *Tiberius. Velazquez* Enſayo Tb. 12. n. 10. p. 93.

DIVI AVGVSTI. v. SACERDOS DIVI AVGVSTI. n. Claudii. *Cimel. Vindob.* I. p. 49.

DIVI CAES. *al.* CAESARIS MATER dicta *Domitia*, Domitiani coniux in eius numis, in quorum auerſa parte ſedens eadem cum haſta et ante eam puerulus Caeſar ſtans cernitur. *AV* et add. S. C. Æ 1. 2. *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 32. n. 9.) *Mdb.* p. 141.) *Vaill.* Pr. I. p. 44. — *Al.* Mulier ſtans d. pateram effundit ſupra aram accenſam; ſ. haſtae innititur. Æ 1. 2. Domitiae. *Vaill.* ib. — *Al.* ſed ſedens ante aram ſacrificatura. Æ. *Mdb.* p. 141. — In *aliis* ſcriptum: DIVI CAES MATRI. Æ. eiuſdem Domitiae, quae *Diui Caeſaris Mater* inſcribitur, numis poſt mortem infantis Domitiani cuſis. *Mdb.* 141.

DIVI CLAVD. NERONIS CAES. MATER. *Cim. Vind.* I. p. 51.) *Mdb.* 89. v. *Agrippina* Germanici.

DIVI CLAVD. F. *Diui Claudii Filius.* *al.* NERO DIVI CLAVD. CAESARIS. F. *Mdb.* 89 ſq.) *Vaill.* Pr. II. 62. vid. *Nero.*

DIVI CONSTANTIS. vid. MEMORIA.

DIVI F. *Diui Filius*, ita nominatus a) *Auguſtus*, a Iul. Caeſare heres per teſtamentum conſtitutus, de quo *Sueton.* vit. Caeſ. c. 83. — Legitur DIVI F. vel DIVI IVLI F. in n. Acci, Bilbilis, Carthaginis Nouae, Caeſar Auguſtae, Ergauicae, Gadium, Ilerdae, Illicorum, Oſrae, Segobrigae, Valentiae. — DIVI F. Aſtrum ante Auguſti vultum. *Golz.* in Aug. Tb. 3. fg. 26.) *Morell.* in Aug. Tb. 1. fg. 32. — *Al.* ſed protome elephantis proboſcide tecta. *Oiſel.* Tb. 31. fg. 11. p. 138) *Mdb.* p. 6. — DIVI F. P. P. *Pater Patriae.* Caput Auguſti nudum. *Golz.* in Aug. Tb. 7. n. 91) *Morell.* in Aug. Tb. 2. n. 63. — CAESAR DIVI F. n. Auguſti. *Golz* ib. Tb. 1. n. 1.) *Harduin.* p. 698) *Morell.* ib. Tb. 1. n. 4) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* I. Tb. 2. n. 1. p. 23.) *Oiſel.* Tbb. 18. 19. — AVG. DIVI F. *al.* AVGVST. DIVI F. *al* AVGVSTO DIVI F. *al.* AVGVSTVS DIVI F. *Golz.* ib.) *Morell.* ib.) *Patin.* Imp. p. 40.) *Hantbalen* Exercit. VI. Tb. 1. fg. 12.) *Oiſel.* Tb. 1. fg. 7. p. 5. etc. — IMP. DIVI F. Caput Auguſti. *Golz.* Tb. 3. n. 36.) *Morell.* Tb. 2. n. 39. — IMP. CAE-

CAESAR DIVI F. *Golz.* ib.) *Morell.* ib.) *Harduin.* p. 698. 701. — IMP. CAESARI DIVI F. AVGVSTO etc. Caput Auguſti nudum. *Golz.* in Aug. Tb. 16. n. 187.) *Morell.* in Aug. Tb. 7. n. 221. — IMP. CAESARI DIVI F. COS. etc. *al.* IIIVIR. etc. *al.* PONT. etc. Caput Aug. nudum. *Golz.* in Aug. Tb. 6. n. 64. *et* in Faſtis p. 201.) *Morell.* in Aug. Tb. 2. fg. 59. etc. — IMP. AVGVST DIVI F. *Morell.* in Aug. Tb. 4 n. 115. 130. etc. — vid. DIVOS IVLIVS DIVI F. — DIVOS AVGVST. DIVI F. — DIVOS AVGVSTVS DIVI F.

b) *Tiberius.* TI. DIVI F. AVGVSTVS. *Morell.* in Tiber.

c) *Domitianus.* CAES. *al.* CAESAR DIVI F. DOMITIANVS. *Kbell.* Suppl. p. 47.) *Mdb.* p. 130. — DOMITIA. AVG. IMP. CAES. DIVI F. DOMITIAN. AVG. *Vaill.* Pr. I. p. 44.

DIVI FIL. *Diui Filio.* NERONI CLAVD. DIVI FIL. etc. *Cimel. Vind.* I. p. 51.) *Vaill.* Pr. II.

DIVI FILIVS ſic Auguſtus. *Kbell.* Suppl. p. 1.) *Mdb.* p. 6.) *Vaill.* Pr. I. p. 2.

DIVI IVLI. epigraphe poſt Iul. Caeſaris mortem in n. Copiae, Valentiae, Voconiae gentis, Iul. Caeſaris ac Auguſti, adpoſito plerumque eius capiti ſidere pro nota diuinitatis iuxta vulgi perſuaſionem, teſte *Suetonio* in eius vita c. 88. *Golz.* in Iul Caeſ. Tb. 17.) *Morell.* in I. Caeſ. Tb. 1. 2. p. 29. 89. 97. 103. 112.) *Hanthaler.* Exercit. VI. Tb. I. fg. 3. p. 95. — *Ead. inſcr.* ſed caput Iul. Caeſaris laureatum, pone lituus.)(L. ST. S. C. Imperator d. palmam tenens in tenſa, a quadriga elephantorum tracta Æ 1. *Angelon.* p. 6.) *Aen. Vicus* de XII. Caeſaribus, cui recentet ſtatum videtur id numiſma.) *Harduinus* p. 699. negans nomina propria gignendi caſu apud Latinorum numos umquam ſcripta fuiſſe, pro more ſuo legendum cenſet: *Diuus Iunctus Veneri Imperator* IVLI*us*.

DIVI IVLI CAESAR DIVI F. IMP. Capita Iul. Caeſaris et Auguſti nuda, ceruicibus oppoſitis.)(C. I. V. *Colonia Iulia Valentia.* *Morell.* in I. Caeſ. p. 75.

DIVI IVLI F. *Diui Iulii Filius,* in Auguſti AV et AR. apud *Golzium* in Aug. Tb. 3.) *Morellium* Tb. 2.) *Mdbum* alioſque. — CAESAR DIVI IVLI F. Caput Auguſti nudum. *Golz.* ib. Tb. 3. n. 25.) *Morell.* in Aug. Tb. 1. n. 31. — C. CAESAR DIVI IVLI IMP. AVGVR PONT. III.VIR. R. P. C. Caput Auguſti nudum. *Golz.* ib. Tb. 2. n. 16.) *Morell.* ib. Tb. 1. n. 21.

DIVI IVLI IMP. CAESAR DIVI F. Capita Iul. Caeſaris et Auguſti oppoſitis ceruicibus, illius laureatum, hoc nudum, intermedio palmae ramo.)(COPIA. Nauis praetoria. *Morell.* in Aug. p. 73. 74. 75.

IMP. CAESAR DIVI IVLI F. Caput Auguſti nudum.)(M. AGRIPPA COS. DESIG. in area. *Golz.* in Aug. Tb. 3. n. 27.) *Morell* ib. Tb. 1 n. 33.) *Harduin.* p. 698.) *Patin.* Fam. p. 298.

IMP. DIVI IVLI F. Caput Auguſti galeatum. *Golz.* ib. Tb. 3. n. 29.) *Morell.* ib. Tb. 2. n. 41.

DIVI M. PII F. etc. *Diui Marci Pii Filius* ſic Sept. Seuerus, qui promiſerat, cum imperium ſuſcepit, aemulum ſe Marci futurum gerendo imperio. *Herodian.* L. II. c. 14. Imperator paludatus ſtans, d. victoriolam, ſ. haſtam, coronatur a figura galeata, ſ. clauam tenente, Æ 1.

Æ 1. — *Al.* ſed vir ſeminudus galeatus ſtans, d. haſtam, ſ. clipeum, pro pedibus thorax. Æ max. — *Al.* ſed Roma galeata ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam, pro pedibus clipeus. Æ 1. — *Al.* ſed mulier d. pede prorae nauis inſiſtens, d. caduceum, ſ. cornucopiae. Æ 1. 2. Sept. Seueri. *Cimel. Vind.* II. Tb. 54. fg. 1. p. 12.) *Eckhel.* Cat. II. p. 274.) *Geſner.* Tb. 133.) *Gusſeme* VI. p. 169. n. 38 39.) *Harduin.* p. 798.) *Mdb.* p. 271.) *Muſell.* Impp. Tb. 148. fgg. 5. 7.) Muſ. *Piſan.* Tb. 33. n. 3. p. 95.) Muſ. *Theup.* p. 563.) *Vaill.* Pr. III. p. 162. 163.

DIVI NER. NEP. etc. *Diui Neruae Nepos.* Fortuna ſedens. AV. Hadriani, qui ſe *Neruae Nepotem*, etſi raro in numis, ſaepius in inſcriptionibus, vtpote longioribus, nominat. — *Al.* ſed mulier ſedens, d. pateram. AR. Hadriani. *Eckhel.* Cat. II.

DIVI NERVAE NEPOS etc. Caput Solis radiatum. AV. Hadriani. *Ruben* N. *Arſchot.* Tb. 37. n. 14.) *Mdb.* p. 167.

DIVI NERVA ET TRAIANVS PAT. *al.* PATER. Capita aduerſa Neruae laureatum, Traiani patris nudum, ſe reſpicientia. AV. Traiani, qui, vt pietatem erga parentes denotaret, patrem Traianum et patrem adoptiuum Neruam inter diuos conſecrauit, vtque huius rei memoriam redderet aeternam, numis plus quam codicibus duraturis eam conſignauit. AR. Traiani. *Eckhel.* Cat. II.) *Mdb.* p. 160.) *Morell.* Specim. Tb. 5. p. 57.) M. *Pembrok.* Tb. 16. fg. 12.) *Vaill.* Pr. II. p. 119.) *Occo* hunc numum male retulit ad Neruam et Traianum Impp. vt bene monuit *Io. Triſtanus.* Verum et hic fallitur, dum credit omnes numos, qui Diui Traiani Patris effigiem referunt, ad Traiani Imp. Patrem pertinere; plures enim dantur numi ſub Hadriano percuſſi, cum haud dubia Traiani Imperatoris, non vero patris, effigie.

DIVI NERVA ET PLOTINA IMP*eratoris* TRAIANI. Capita Neruae Imperatoris et Plotinae vxoris Traiani. n. tempore Hadriani cuſus, etiamſi cum capite Traiani percuſſus eſt, quia Plotina marito ſuperſtes eodem regnante non potuiſſet DIVAE adpellationem admittere. *Morell.* Specim. rei numar. Tb. 5. p. 58. — *Aliud* grati animi erga parentes monumentum eſt AV. numus itidem cuſus ab Hadriano, qui Traiani monetam reſtituit; et Neruae Plotinaeque conſecrationem commendat:

DIVI NERVA P. ET PLOTINA AVG. IMP. TRAIAN. cum capitibus Neruae Patris et Plotinae aduerſis. *Mdb.* p. 147.) *Vaill.* Pr. II. p. 119.

DIVI TITI F. vel integre FILIA, Iulia Titi, quae ſibi adſumit nomen Diui Titi Filiae poſt patris mortem, quando illa a Domitiano patruo accepta eſt in coniugem. Inde IVLIA AVGVSTA DIVI TITI F. Caput huius Iuliae.)(CONCORDIA AVGVST. Pauo cauda expanſa. AV. AR. Iuliae Titi. *Mdb.* p. 125.) *Vaill.* Pr. II. p. 101. — *Al.* ſed in)(DIVVS TITVS AVGVSTVS. Caput Titi radiatum. AV. *Morell.* Specim. Tb. 5. p. 56. — DIVAE IVLIAE AVG. DIVI TITI F. S. P. Q. R. Carpentum cum duabus mulis.)(IMP. CAES. DOMIT*ianus* AVG. GERM. COS. XV. *al.* XVI. CENS. PERP. P. P. in area numi S. C. nota. Æ 1. *Bellor.* p. 79. n. 55.) *Mdb.* p. 142.) *Muſell.* Impp. Tb. 53. fgg. 7. 8.) *Silveſtri* lettere etc. Tom. V. Opuſc. Scientif. p. 142.) *Hauercamp.* Th. R. *Sueciae* Tb. 8. n. 20.) *Vaill.* Pr. I. p. 38.

DIVI TITI FILIA. Pauo. AV. *Mdb.* p. 142.

DIVI TRAIAN. AVG. F. in AV. qui Hadrianum non ſolum imperii, ſed etiam titulorum heredem exhibet: IMP. CAES. TRAIAN. HADRIANO-OPT. AVG. GER. DAC. Caput Hadriani laur.)(PARTHIC. DIVI TRAIAN. AVG. F. P. M. TR. P. COS. P. P. Traianus togatus ſtans Hadriano togato adſtanti dextram porrigit. *Khell.* Suppl. p. 70. — *it.* AR. Hadriani. *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* III. Tb. 1. fg. 2. — PLOTINA AVG. DIVI. Caput Plotinae.)(TRAIANI PARTHICI. Veſta ſedens. AV. *Khell.* Suppl. p. 65.

DIVI VESP. F. *Diui Veſpaſiani Filius.* Ita a) *Titus:* DIVO AVG. T. DIVI VESP. F. VESPASIAN. Titus togatus inſidens ſpoliis d. ramum oleae gerens.)(S. C. Amphitheatrum Titi, ſine epigr. Æ I. Titi. *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 29. n. 15.) *Cimel. Vindob.* I. p. 88. 89.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 101. fg. 10.) *Patin.* Theſ. p. 148 *et* in *Suetonio* ſuo p. 394.) *Vaill.* Pr. I. p. 37. — *Alium* produxit *Spanhem.* Pr. I. p. 164. in cuius)(elephas ſtans. — T. CAESAR DIVI VESP. F. AVG. etc. *Vaill.* Pr. I. p. 30. — *Al.* in quo: T. CAESAR DIVI VESPASIANI F. AVG. *Mdb.* p. 124. — Pariter in numis a Tito reſtitutis: IMP. T. CAES. DIVI VESP. F. AVG. etc. *Morell.* in Veſp. Tb. 14. fg. 6. Tom. II. p. 316.) *Mdb.* p. 72. 75.) *Pedruſ.* M. *Farneſ.* III. Tb. 17. fg. 3.) *Vaill.* Pr. I. p. 16.

b) *Domitianus:* CAES. DIVI VESP. F. DOMITIAN. COS. VII. Caput Domitiani.)(CONCORDIA AVG. Mulier velata ſtans, d. ſpicas, ſ. cornucopiae. AR. Domitiani. *Mdb.* p. 130.) *Vaill.* Pr. II. p. 103. — *Al.* ſed Æ I. *Vaill.* Pr. I. p. 42. — *Al.* ſed CAESAR DIVI VESP. F. DOMITIANVS. *al.* DOMITIAN. COS. VII. Æ. *Mdb.* p. 130. — Pariter in numis a Domitiano reſtitutis: IMP. D. CAES. DIVI VESP. F. AVG. etc. *Mdb.* p. 72. — *Al.* ſed IMP. DOM. etc. *Mdb.* 74.) *Vaill.* Pr. I. p. 16.

DIVIN. *Diuinae.* vid. OPI DIVIN. — De vocabulo *Diuinus* conf. *Galland* Diction.

DIVIS loco PESVVIVS vel vt in plurimis Tetrici numis PIVESVS vel *Piueſuuius* apud *Bandur.* I. p. 411. C. DIVIS TETRICVS P. F. AVG.

DIVIS PARENTIBVS, qua inſcriptione numi AV. cum duobus patris ac matris, Traiani nempe et Plotinae oppoſitis capitibus, adiecta cuique ſtella, inſignem in parentes pietatem iactat Hadrianus. *Beger.* Th. Br. II. p. 653.) *Harduin.* Oper. p. 787.) *Liebe* Goth. Num. p. 442.) *Morell.* Specim. rei numar. p. 59.) *Vaill.* Pr. II. p. 142.) *Triſtanus* credidit capita illa eſſe Aelii Hadriani Afri et Domitiae Paulinae patris et matris Hadriani Imperatoris; ſed reuera ſunt Traiani Imp. et eius coniugis Plotinae, vtpote parentum, a quibus adoptatus fuerat Hadrianus, de qua adoptione etiam gloriatur in numis.

D. IVL. *al.* D. IVLIVS. *al.* D. IVLIVS CAESAR, *Diuus Iulius Caeſar,* cum capite Iul. Caeſaris. *Khell.* Suppl. p. 2.) *Vaill.* Pr. I. p. 1.

D. IVL. AVG. F. *Diui Iulii Auguſti Filius.* Sic *Tiberius:* TI. CAESAR D. IVL. AVG. F. etc. *Morell.* in Tiberio.

Dium, Stephano Δῖον τῆς Μακεδονίας, vrbs Macedoniae litoralis, inter Haliacmonis et Baphyri oſtia ſita, in Pieria regione *Ptolemaeo*, extra illam *Straboni* et *Liuio.* In ora maris Dium fuiſſe ſitum ex *Strabone* et *Ptolemaeo* clarum eſt. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 837. — Vrbem hanc Iulius Caeſar *coloniam*

con

conſtituit, vt nomen *Iuliae* denotat, quam deinde Auguſtum coloniae iterum frequentaſſe *Auguſtae* adpellatio arguit, inde COL. IVL. AVG. DIENSIS dicta eſt in numis, quas percuſſit:

a) *Domitiano*. 1. IMP. CAES. DOMITIANVS AVG. Caput Domitiani laureat.)(COL. IVL. AVG. DIENSIS. D. D. *Decreto Decurionum*. Pallas galeata ſtans, d. pateram, ſ. haſtam, ad pedes volucris. Æ 3. *Eckhel*. Num. Vet. p. 65. Coloniae Dienſis numi ante Traianum hactenus antiquariorum oculos fugere. Praeſens primus comparet, ex quo Dium a Iulio Caeſare facta colonia. Auis, quae ad Palladis pedes excubat, non ſatis diſtinguitur, ſed dubium non eſt pro noctua Palladi ſacra habendam.

b) *Traiano*. 2. IMP. CAESAR TRAIANVS AVG. Caput Traiani laureat.)(COL. IVL. AVG. DIENSIS. D. D. Minerua, quam Macedones coluere, cognomine Alcidam, cuius meminit *Liuius* Decad. V. L. II. ſtans, d. pateram, ſ. haſtam. Æ 3 *Guſſeme* III. p. 52, n. 2.) Muſ. *Theup*. p. 678.

c) *Antonini Pii*. 3. IMP. CAES. ANTONINVS. Caput Pii laureat.)(*Eadem*. Æ 3. *Cellar*. Not. Orb. Ant. II. p. 838.) *Guſſeme* ib. n. 3.) *Harduin*. Oper. p. 50.) *Vaill*. Col.

d) *Sept. Seuero*. 4. IMP. C. L. SEP. SEVERVS PERT. Caput Seueri laureat.)(COLO. IVL. DIENSIS. Iupiter praecipuum vrbis numen in templo diſtylo. Æ 2. Muſ. *Theup*. p. 699. 700. — 5. 6. IMP. L. SEPT. SEVERVS AVG. Caput laureat.)(COL. IVL. DIENSIS in area DD. Iupiter ſtans, d. pateram, ſ. haſtam, ad pedes aquila; *al*. in imo prora nauis vrbis ſitum ad maris litus indicans. Æ 3. *Guſſeme* n. 4.) *Vaill*. Col. — 7. IMP. CA. SEP. SEVERVM PE. AVG. Caput laur.)(COLO. IVLI. DIENSIS. Iupiter in templo diſtylo ſtans, d. fulmen. Æ 3. Rr. *Guſſeme* n. 5.) *Harduin*. p. 50.) *Vaill*. Col. — 8. IMP. L. SEP. SEVERVS AVG. Caput laur.)(COL. IVL. AVG. DIENSIS D. D. Minerua galeata ſt. cum patera et haſta. Æ 3. *Guſſeme* n. 6.) *Vaill*. Col.

e) *Caracallae*. 9. ſed ad pedes Palladis hinc et inde ſerpens conſpicitur. *Pellerin*. Mel. I. p. 292.

f) *Elagabalo*. 10. 11. IMP. C. M. AVR. ANTONINVS. Caput laureat. COL. IVL. DIENSIS DD. Iupiter ſtans, d. pateram, gerit ob ſacrificia facta, ſ. haſtam, ad pedes aquila; *al*. pro pedibus prora nauis. Æ 2. 3. *Guſſeme* n. 7.) *Vaill*. Col. — 12. *Eadem inſcr*. Aeſculapius ſtans, baculo innixus, cui inuolutus eſt ſerpens, tanquam medicinae deus a Dienſibus cultus. Æ 2. *Guſſ*. n. 7.) *Vaill*. Col.

g) *Alexandro Seuero*. 13. IMP. C. M. AVR. SEV. ALEXANDER AV. Caput laureat.)(COL. IVL. DIENSIS D D. Cupido alatus in templo diſtylo, ſui cultum apud Dienſes indicans, qui in eius honorem templum aedificarunt. Æ 2. Rr. *Guſſeme* n. 8.) *Vaill*. Col.

h) *Gallieno*. 14. IMP. GALLIENVS AVG. Caput Gallieni radiatum.)(COL. IVL. DIENSIS DD. Iupiter ſtans, d. pateram, ſ. haſtam, pro pedibus hinc et inde ſerpens erectus. Æ 3. *Guſſeme* III. p. 53. n. 9.) Muſ. *Theup*. p. 766.

i) *Saloninae*. 15. COR. SALONINA. Caput Saloninae cum luna bicorni ad humeros.)(COL. IVL. DIENSIS D D. Minerua galeata et tunicata ſtans, d. pateram, ſ. haſtam. Æ 2. Rr. *Band*. I. p. 245. — 16. CORN. SALONINA AVG.

AVG. Huius caput.)(*Bad.* *inſcr.* in area hinc et inde D D. Iupiter ſeminudus cum pallio ex humeris pendente ſtans, d. pateram, ſ. haſtae innixus, pro pedibus prora nauis. Æ 3. Rr. *Band.* I. p. 254.) *Guſſeme* ib. n. 10.) *Vaill.* Col.

Liebe Goth. Numar. p. 404. litteras C. I. A. D. ad *Coloniam Iuliam Auguſtam Dienſem* in Macedonia refert, quas vero litteras *Harduin.* Oper. p. 49. *Dertonae* in Liguria attribuit. vid. *Dertona.* — *Mediobarbus* p. 69. et *Vaill.* Num. Colon. *Dertoſae* in Hiſpania dedit. v. *Dertoſa.*

Dium in Coeleſyria trans Iordanum, *Ptolemaeo* L. V. c. 15. Δῖον, Pellam inter et Gadara. *Stephano*: Δῖον πόλις Κοίλης Συρίας. *Cellar.* Not. Orb. Ant. ll. p. 546.) *Harduin.* Oper. p. 49. qui ex *Triſtano* p. 220. Caracallae numum recenſet: ΚΟΙΝΟΝ ΔΕΙΗΝΩΝ pro ΔΙΗΝΩΝ, *Communitas Dienorum*, inſcriptum. In alio Getae apud *Golzium*: Π. ΣΕΠΤ. ΓΕΤΑC. Huius caput nudum.)(ΔΕΙΗΝΩΝ. ΟC. *Dienorum*, *Anno* 270. Diana Epheſia inter duos ceruos, d. aquilam, ſ. victoriolam. *Guſſeme* lll. p. 51.) *Harduin.* l. c. qui credit, Maximi numum apud *Occonem* p. 425. cum inſcr. ΔΙΗΝΕΙΤΩΝ quoque huc ſpectare.

DIVO. In plurimis conſecrationis numorum monumentis, hoc eſt, vt eum inter diuos relatum teſtarentur, omitti ſolebant illa tam multa et varia nomina, quae reliquis numis inſcribi mos erat. Hinc in illis numis legitur:

DIVO ALEXANDRO. Caput Alexandri Seueri radiatum.)(CONSECRATIO. Aquila; *al.* ara ignita. AR. a Gallieno reſtit. *Band.* I. p. 187.) *Eckbel.* Cat. ll. p. 327.) *Harduin.* Oper. p. 823.) *Vaill.* Pr. ll. p. 374.

DIVO ANTONINO MAGNO. Caput Caracallae.)(CONSECRATIO. Aquila globo inſiſtens. AR. Caracallae, qui Alexandri Maced. exemplo cognomen *Magni* ſibi attribuit. *Cimel. Vindob.* I. p. 62.) *Eckh.* Cat. ll.) *Harduin.* p. 810. — *Al.* ſed Æ 1. *Vaill.* Pr. I. p. 122. — *Al.* ſed rogus. Æ 1. *Vaill.* ib.

— ANTONINO PIO.)(CONSECRATIO Aquila arae inſiſtens. AV. Antonini Pii. *Mdb.* p. 205.

— AVG. *Auguſto.* Tres figurae ſacrificantes coram templo hexaſtylo. Æ max. et 1. moduli. Rrr. Caligulae, niſi falſus ſit, cum apud antiquarios graui ſuſpicione laboret. *Guſſ.* ll. p. 50. n. 8. 9.) *Harduin.* p. 716) *Morell.* in Calig. Tb. 4. fg. 2 et 8. p. 650. 651. 655.) *Muſell.* Impp. Tb. 17. fgg. 1. 5.) *Mdb.* 77. 78.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 14. fg. 7.) M. *Theup.* p. 398.) *Vaill.* Pr. I. p. 17.) *du Choul.* vet. Roman. relig. p. 219. ſed figuris inuerſis.) *Ant. Auguſtin.* p. 31.) *Angelon.* p. 37.) *N. Arſchot.* Tb. 18.) *Beger.* Th. Br. ll. 617.) *Oiſel.* Tbb. 2. 107. 111.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* VI. Tb. 5.) Th. R. *Sueciae* Tb. 3.) *Io. Weidner* diſſ. de pietate ex numis.

DIVO AVG. T. DIVI VESP. F. VESPASIANO. Diuus *Titus* Deorum ſpecie ad dextram reſpiciens, radiatam coronam capite gerens, ſedet in throno, d. lauri ramuſculum oſtentat, ſ. ſceptrum, ſiue haſtam; ante eum poſita ara ſuccenſa, encarpo coronata.)(IMP. CAES. DIVI VESP. F. DOMIT. AVG. P. M. TR. P. P. P. in area S. C. maioribus litteris ſcriptum. Æ 1. Titi conſecrati a Domitiano monumentum Senatus Conſulto adprobatum. *Gorius* ad *Morell.* Theſ. Imp. in Tito Tb. 10. n. 17. 18. p. 377. — *Al.* ſed Titus togatus inſidens ſpoliis, d.

ramum

ramum.)(S. C. Amphitheatrum. Æ 1. *Vaill.* Pr. I. p. 37.

DIVO AVG. VESP*aſiano*. S. P. Q. R. Quadrigae elephantum cum ſuis rectoribus et ſtatua Veſpaſiani. Æ 1. Titi. *Angelon.* p. 88.) *Harduin.* p. 736.) *Morell.* in Veſpaſ. Tb. 14. fg. 8. p. 316.) *Mdb.* 77. 117.) *Occo* p. 101.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* Tb. 17. fg. 4, cum nota S. C. in medio.) *Silveſtri* Lettera etc. Tom. V. Opuſc. Scientif. p. 141.) *Vaill.* Pr. I. p. 31. 35. — *Al.* ſed VESPAS. etc. *Morell.* ib. — *Al.* ſed VESPASIANO, omiſſis S. P. Q. R. litteris. *Silveſtri* ib. p. 141.) *Harduin.* Oper. p. 736.

DIVO AVGVSTO. Caput Auguſti radiatum.)(CONSECRATIO. Aquila alis expanſis. — *Al.* Ara cum igne. AR. a Gallieno reſtit. *Band.* I. p. 187.) *Vaill.* Pr. II. 373. — *Al.* vid. *Berytus.*

— — S. P. Q. R. Auguſti ſtatua capite radiato d. globum, ſ. haſtam puram, ſedens in curru ſeu thenſa a quatuor elephantis cum ſuis ſeſſoribus tracta. Æ 1. Auguſti et Tiberii. *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 16 fg. 24. ſed d. lauri ramum.) *Geſner.* Tb. 19. n. 15.) *Golz.* in Tiber. Tb. 76. fg. 4. *et* Tb. 9. fg. 3. at in altera *Nonnii* editione tum figura currus et ſtatuae, tum litterae inuerſo ordine conſpiciuntur.) *Beger.* Th. Br. II. p. 611.) *Harduin.* p. 708. 710.) *Morell.* in Aug. Tb. 24. fg. 17. *et* in *Tiber.* Tb. 6. fg. 28.) *Mdb.* p. 65. 67. et ſub Veſpaſ. p. 115.) *Muſell.* Impp. Tb. 12. fg. 3 *et* Tb. 13. fg. 10.) *Occo* p. 92. 95.) *Patin.* in *Sueton.* ſuo p. 254. vbi Auguſtus d. lauri ramum tenet.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 73. fg. 2.) *Vaill* Pr. I. p. 5.) *Iac. Gutherius* de iure manium L. II. c. 5. p. 1172. n. 11. ſed nulla corona circum caput conſpicua.) *Silveſtri* Lettera etc. Tom. V. Opuſc. Scientif. p. 140.

— — S. P. Q. R. Duo capricorni cum temone et globo lauream ſuſtinentes, in qua OB CIVES SER*uatos*. Æ. Num. *Arſchot.* Tb. 14.) *Mdb.* p. 64 — *Al.* ſimilis ſed corona eſt quercea. Æ. *Mdb.* p. 65. 67. *Geſner.* Tb. 19. fg. 16.) *Muſell.* Impp. Tb. 13. fg. 6.

DIVO AVGVSTO VESPAS. Imp. in quadrigis elephantorum cum ſuis ſeſſoribus. Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 73. fg. 3.

— — VESPASIANO. Caput Veſpaſiani radiatum. AV. Domitillae. *Mdb.* p. 118. e *Spanhemio.*

DIVO CAES*ari* VALERIANO. Caput Salonini radiatum.)(CONSACRATIO. (*ſic*) Aquila volans Saloninum dorſo geſtat. AR. *Band.* I. p 258. — *Al.* ſed CONSECRATIO. Ara ignita. — *Al.* Aquila ſtans. AR. Salonini. *Band.* I. 258.) *Eckhel.* Cat. II. p 382. — *Al.* iiſdem cum typis. Æ 3. *Band.* I. 264. — *Al.* ſed aquila Caeſarem in coelum vehens. AR. *Band.* I. 258. *it.* Æ 2. *Vaill.* Pr. I. p. 189. — *Al.* ſed rogus cum quadriga in ſummitate. Æ 1. 2. *Band.* I. 257. 261 262.) Muſ. *Piſan.* Tb. 69. n 2. p. 185.) *Vaill.* Pr. I. p. 189. II p. 379 — *Al.* ſed)(ORIENS AVGG. Sol ſtans, d. elata, ſ. globum. AR. *Cimel. Vindob* I. Tb. 12. fg. 23. p. 71.) *Eckhel.* Cat. II 382.) *Khell.* Suppl. p. 187. — *Al.* ſed)(PRINCIPI IVVENT*utis*. Figura militaris ſtans. AR. Salonini. *Band.* I. p. 259.

— CAESARI VALERIANO. Caput Salonini nudum.)(CONSECRATIO. Aquila alis expanſis. Æ 3. *Band.* I. 266. — *Al.* ſed ſupra aquilae dorſum ſedet Saloninus, d. attollens, ſ. haſtam puram. Æ 2. 3. *Band.* I. 262. 266.) *Vaill.* Pr. I. p. 189. — *Al* ſed ara accenſa. Æ 3. *Band.* I. 266. — *Al.* ſed rogus modo quatuor, modo quinque

quinque tabulatorum, in cuius ſummitate Imperator in quadriga. Æ 3. *Band.* I. p. 266.

DIVO CARO. Caput Cari radiatum.)(CONSECRATIO. Aquila expanſis ális. AR. *Band.* I. p. 561. *it.* Æ 3. *Band.* I. 504. — *Al.* ſed ara ignita. Æ 3. Cari. *Band.* I. 504. 508.) *Eckhel.* Cat. II. p. 421.

— CARO AVG. Caput eius radiat.)(CONSECRATIO. Ara ignita. AR. Cari. *Band.* I. p. 298. 501. *it.* Æ 3. *Band.* I. 504.) *Eckhel.* Cat. ib.) *Harduin.* Oper. p. 877.

— CARO PARTHICO. Caput Cari radiatum.)(CONSECRATIO. Ara ignita — *Al.* Aquila alis expanſis. Æ. 3. Cari. *Eckhel.* Cat. II. p. 421. ſed CONSECRATIO AVG. Ara ignitá. Æ 3. Cari. *Band.* I. 498. 508. 509. — *Al.* ſed aquila a fronte alis expanſis. Æ 3. *Vaill.* Pr. I. p. 239.

— CARO PERSico. Idem caput radiat.)(CONSECRATIO. Aquila expanſis alis. Æ 3. Cari. *Band.* I. p. 504.) *Eckhel.* ib.) *Harduin.* p. 877.) *Vaill.* Pr. I. p. 239.

— CARO PERSICO. Idem caput, eademque auerſa. Æ 3. Cari. *Band.* I. 508.

— CARO PIO. Caput Cari radiatum.)(CONSECRATIO. Aquila alis expanſis globo inſiſtens. AV. Cari. *Band.* I. p. 498. 499. — *Al.* ſed aquila ſtans. AR. Æ 3. *Band.* I. p. 501. 504. 508.) *Eckhel.* Cat. II. p. 421.

DIVO CLAVDIO. Caput Claudii Gothici radiatum.)(CONSECRATIO. Aquila ſtans expanſis alis. Æ 1. 3. *Angelon.* p. 269.) *Beger.* Th. Br. II. p. 756.) *Band.* I. p. 331. 339. 353.) *Vaill.* Pr. I. p. 206. — *Al.* ſed aquila fulmini inſiſtens. Æ 3. *Band.* I. p. 339. — *Al.* ſed ara fumans. AR. *Band.* I. p. 331. 333. 339. 340. *it.* Æ 3. Eiuſd. *Band.* I. 353.) *Eckhel.* Cat. II. p. 892. — *Al.* ſed rogus. Æ 3. *Band.* I. 339.) *Vaill.* Pr I. p. 206. — *Eadem capitis* radiati epigraphe, quae potius conuenit conſecrationis typo, occurrit in aliis Æ 3. eiuſdem Claudii nummis, qui in)(leguntur: AEQVITAS. *Band.* I. p. 353.) *Eckhel.* ibid. — APOLLINI CONS. *al.* CONSERVATORI. *Band.* I 339. 353. — FIDES MILITVM. *Band.* I. 342. — FORTVNA REDVX. *ibid.* — HILARITAS AVGG. *Band.* I. 343. — IOVI VICTORI. *ibid.*) *Harduin.* p. 861. — LAETITIA AVG. *Band.* I 331. 344. — LIBE... forte LIBERALITAS AVG. *Band.* I. 354. — LIBERT. AVG. *Band.* I. 345.) *Harduin.* p 861. — PAX. AVGVSTI. *Band.* I. 331. 346. — PIETAS AVG. *Band.* I. 347. — PROVIDENT. AVG. *ibid.* — *Sine epigr.* Menſa quaedam, ſeu baſis, ſupra quam vrceus. Æ 3. eiuſd. Claudii Gothici. *Band.* I. p. 349.

DIVO CLAVDIO AVGVSTO.)(GERMANICO GOTHICO OPTIMO PRINCIPI. Æ. *Band.* I. 354.

DIVO CLAVDIO GOTH. *al.* GOTHICO. *Harduino* p. 861. GOTTHICO. Caput radiatum.)(CONSECRATIO. Aquila expanſis ális. Æ. *Band.* I. 353. — *Al.* ſed ara ignita. AR. Æ 3. *Band.* I. 333. 340. 354.) *Vaill.* Pr. I. p. 206. — REQVIES OPTIMO. Figura ſedens, d. protenſa veluti aquilam tenens. Æ. *Band.* I. 354.) *Harduin.* p. 861.

— CLODIO (*ſic*) GOTHICO.)(AETERNITAS AVG. Solis typus. Æ. *Band.* I. 353.

— CLAVDIO OPT. IMP. Caput Gothici laureatum et velatum

tum.)(MEMORIAE AETERNAE. Aquila. Æ 3. *Band*. I. 345. 351. 354.) *Eckhel*. Cat. II. p. 392.) *Vaill*. Pr. I. p. 207.

DIVO CLAVDIO OPTIMO. Caput eius velatum.)(MEMORIAE AETERNAE. Aquila; *al*. Leo gradiens. Æ. *Band*. I. 354.

— — — Caput ſenile velatum, ante vultum lunula, cui ſuper impoſita ſtella.)(REQVIES OPTIMORVM MERITORVM. Imperator ſedens velato capite, d. elata, f. ſceptrum militare tranſuerſum. Æ 3. *Band*. I. 354.) *Hanthaler*. Exercit. VI. Tb. 2. fg. 9. p. 103.

— CLAVDIO OPTIMO IMP. Caput velat. laureat.)(REQVIES OPT. MER. *al*. OPTIMOR. MERIT. Imperator ſedens in ſella curuli d. extenſa, f. ſcipionem. Æ 3. *Angelon*. p. 269.) *Band*. I. 334. 348. 350. 354.) *Eckhel*. Cat. II. p. 392.) *Vaill*. Pr. I. p. 208.

— CLAVDIO OPTIMO PRINC.)(APOLLINI CONS. *al*. CONSERVATORI. Typus Solis. Æ. *Band*. I. 353.

— CLAVDIO PIE MERIT.)(*Eadem*. *ibid*.

— CLAVDIO OPTIM. P. Caput Claudii Gothici velat. et laur.)(MEMORIAE AETERNAE. Aquila alis expanſis. Æ 3. Eiuſd. *Band*. I. 345.

DIVO COMMODO. Caput Commodi radiatum.)(CONSECRATIO. Aquila ſtans; *al*. ara ignita. Ʀ. Commodi a Gallieno reſtit. *Eckhel*. Cat. II. p. 265.) *Harduin*. Oper. p. 794.) *Mdb*. p. 256.) *Vaill*. Pr. II. p. 374.

DIVO CONST.... Caput Conſtantini M. velatum.)(AETERNA PIETAS. Figura militaris galeata et paludata ſtans, d. haſtae innixa, f. globum, cui infixum ☧ monogr. nominis Chriſti. Æ 3. *Band*. II. p. 267.) *Beger*. Th. Brand. II. Conſtantinum M. inter diuos relatum et auctor eſt *Eutropius*, et numi fidem faciunt; conſecratum a filiis eo more, quo ceteros Imperatores, hoc eſt, diuum a ſenatu renuntiatum cum veteribus caerimoniis vix credibile de principe noſtris ſacris initiato. Et ſane vel *Diui* adpellatio aliter hic intelligenda eſt; quam ante illam aetatem ſumebatur, vel gentilium ſuperſtitionis; et chriſtianae religionis portentoſam confuſionem in numo expreſſam dicas neceſſe eſt, in quo Conſtantini M. effigies cum ſpiculo et globo, cui infixum Chriſti monogramma, ſtatuta eſt, vt intelligeretur Chriſti beneficio fortiſſimum principem viciſſe et imperaſſe; eiuſque *pietatem* hac potiſſimum ratione commendari debere, quod vero numini honores, quos deorum ludibria interceperant, adſeruiſſet. Igitur conſtet; principem noſtrum inter diuos publico decreto relatum, ſed eo modo, qui a Chriſtianorum ratione minime abhorreret, vt intelligeretur animam ſanctam pro mortali conditione vitae immortalitatem conſecutam eſſe; niſi forte malis, aeternae memoriae conſecratum, hoc eſt, inter bonos principes relatum, quorum laudes numquam intermoriturae erant.

DIVO CONSTANTINO. Caput Conſtant. M. velatum.)(AETERNA PIETAS. Idem typus ſine Chriſti monogrammate. Æ 3. *Band*. ib. — *Al*. ſed)(AETERNITAS AVG. Conſtantinus ſtans. Æ 3. *Band*. I. p. 268.) *Harduin*. Oper. p. 483. — Epigraphe illa in numis aliorum Impp. obuia, ſed cum ipſius principis typo coniuncta tunc primum adparet, et nominis immortalitatem indicare videtur.

DIVO CONSTANTINO P... Caput Conſtant. M. velatum et laureatum.)(AETRNA (*ſic*) PIETAS. Imp. ſt. d. haſtae innititur, ſ. globum cum Chriſti monogrammate, in area crux. Æ 3. *Band.* ib.) *Harduin.* p. 483.

DIVO CONSTANTIO ADFINI. Conſtantius Chlorus velatus.)(AETERNA MEMORIA. Templum, cui inſiſtit aquila. Æ 2. 3. *Band.* I. p. 94.) *Ducang.* Tb. 2. p. 15.) *Eckh.* Cat. II. p. 449. *Spanhem.* Pr. II. p. 512.) *Vaill.* Pr. I. p. 263. Quod Conſtantii Chlori *Adfinis* memoriae in beneuolentiae et neceſſitudinis argumentum praeſtitit in numo Maxentius, id ipſum paullo ante praeſtiterat Maximiano Socero, in numis aliis, qui hoſce characteres praeferunt: DIVO MAXIMIANO PATRI MAXENTIVS AVG. et IMP. MAXENTIVS DIVO MAXIMIANO SOCERO; quod etiam teſtatus eſt in filium: IMP. MAXENTIVS DIVO ROMVLO. vid. *ſuis locis.*

DIVO CONSTANTIO AVG. Caput Conſtantii Chlori laureatum.)(CONSECRATIO. Aquila alis expanſis ſtans. Æ 2. *Band.* II. p. 94. 101. 109.) *Ducang.* Tb I. p. 14.) *Eckhel.* Cat. II. p. 449. Conſtantium ſtatim poſt mortem ab exercitu Britannico conſecratum, et quidem ante, quam Conſtantinus eius filius purpuram induiſſet, *Eumenius* docet in panegyrico Conſtantino M. dicto. An igitur eiuſmodi numi in Galliis, an Romae cuſi, viderint alii. — ſed)(MEM. DIVI CONSTANTI. Templum rotundum cum aquila in vertice. Æ 2. *Band.* II. p. 101. — ſed)(MEMORIA DIVI CONSTANTI. Idem templi rotundi typus. Æ 2. *Band.* II. 101. 209.) *Ducang.* Tb. 1. p. 14. — *Al.* ſed templi quadrati facies valuis clauſis, ſupra quod aquila expanſis alis. Æ 2. *Band.* II. 101. — *Al.* ſed templum hemiſphaerio tectum, in cuius ſummitate itidem aquila. Æ 2. *Band.* II. 101. 106. 110.) *Beger.* Th. Br. — *Al.* ſed)(MEMORIA FELIX. Ara rotunda ignita inter duas aquilas. Æ 2. *Band.* II. 102. 110. — *Al.* ſed Conſtantii Chlori caput velatum et laur. Æ 2. *Band.* ib. — *Al.* ſed ara quadrata ignita inter aquilas duas. Æ 2. 3. *Band.* II. 90. 102. 106. — *Al.* ſed columna et tres aquilae. Æ. *Band.* II. 110. — *Al.* ſed templum quatuor columnis ſuffultum, deſuper aquila. Æ 2. *Band.* II. 102.

DIVO CONSTANTIO COGNato. n. Maxentii. *Eckh.* Cat. II. p. 449.) *Harduin.* Oper. p. 457. — *Al.* ſed COGNAT. *Spanhem.* Pr. II. p. 512.

— CONSTANTIO OPT. AVG *Occo* et *Mdb.* ad Conſtantium Iuniorem retulerunt hunc numum, cum procul dubio ad Conſtantium, Conſtantini M. patrem, huius principis auum pertineat, vt cenſet *Bandur.* II. p. 394.)(REQVIES.... STR. Figura ſedens, d. globum, ſ. ſcipionem. Æ.

— CONSTANTIO OPT. IMP.)(REQVIES OPT. MER. Figura ſedens, d. porrecta, ſ. ſcipionem tenens. Æ. *Band.* II. p. 110.

— CONSTANTIO PIO. Caput Conſtantii Chlori laureat.)(CONSECRATIO. Aquila alis expanſis; *al.* Ara rotunda, cui inſiſtit aquila alis expanſis. Æ 2. 3. *Band.* II. p. 94. 105. 209.) *Ducang.* Tb. 1. p. 14.) *Vaill.* Pr. I. p. 264. — *Al.* ſed)(MEMORIA DIVI CONSTANTI. Templum, in cuius vertice aquila. Æ 2. *Band.* II. p. 101.) *Harduin.* Oper. — *Al.* ſed)(MEMORIA FELIX. Ara quadrata ignita inter aquilas duas. Æ 2. *Band.* II. p. 102.) *Beger.* Th. Br.) *Ducang.* Tb. 1. p. 14.) *Eckh.* Cat. II. 449

— *A.*

Al. ſimilis, ſed ara alterius figurae. *ibid.* Conſtantii Chlori ἀποθέωσιν, quae in hiſce numis et ſequentibus deſcribitur, attigere *Porphyrius* in panegyr, et *Euſebius* Hiſt. Eccl. L. VIII. c. 26.

DIVO CONSTANTIO PIO PRINCipi. Caput Conſtantii Chlori laur.)(MEMORIA AETERNA. Aquila alis expanſis. Æ 3. *Band.* II. 105. 106. 110.) *Vaill.* Pr. I. p. 265. — *Al.* ſed leo gradiens; *al.* ſupra leonem claua tranſuerſa. Æ 3. *Band.* II. 106. 110. — *Al.* ſed MEMORIAE AETERNAE. Aquila. *Ducang.* Tb. 2. p. 16.) *Eckhel.* Cat. II. p. 449. — *Alium* proferunt *Triſtan.* p. 399.) *Patin.* p. 448.) *Vaill.* Pr. I. p. 256. eiuſdem inſcr. in quo leo gradiens effictus. — *Al.* ſed)(MEMORIA DIVI CONSTANTI. *Eckhel.* l. c.

— CONSTANTIO PIO PRINCIP. Idem caput.)(REQVIES OPTIMO *al.* OPTIMOR. MERIT. vel MERITO. Figura ſedens, d. porrecta, ſ. haſtam. Æ *Band.* II. 110.) *Eckhel.* ib.

— CONSTANTIO PIO PRINCIPI. Caput laureatum ac velatum.)(REQVIES OPTIMO. MERITO. *al.* OPTIMOR. MERIT. *al.* OPTIMORVM MERIT. vel MERITORVM. Conſtantius Chlorus capite velato togatus inſidens ſellae curuli d. protenſa, ſ. bacillum. Æ 3. *Band.* II. p. 90. 107. 211.) *Ducang.* Tb. 2. p. 16.) *Eckhel.* Cat. II. p. 449.) *Vaill.* Pr. I. p. 265.

DIVO CORNelio SALonino VALERIANO. Caput Salonini nudum.)(CONSECRATIO. Rogus. Æ I. Corn. Salonini. *Band.* I. p. 261.

DIVO GALLIENO.)(CONSECRATIO. Aquila fulmen tenens. AR. Rrr. Gallieni. *Band.* I. p. 159. ex *Mediobarbo.*

DIVO GAL. VAL. MAXIMIANO. Caput Galerii Maximiani velatum.)(FORTI FORTVNAE. Fortuna ſtans, d. temonem globo impoſitum, ſ. cornucopiae, a d. ſigna ſolis et lunae. Æ 2. *Band.* II. p. 47. 130. 134.) *Vaill.* Pr. I. p. 275. — *it.* Æ 3. ſed DIVO GAL. MAXIMIANO AVG.)(*Eadem.* *Band.* II. p. 141. 143. 144.

DIVO HADRIANO. Caput Hadriani radiatum.)(CONSECRATIO. Aquila alis expanſis; *al.* Ara cum igne. AR. Hadriani a Gallieno reſtit. *Vaill.* Pr. II. p. 373.

DIVO IVL. *al.* IVLI. *al.* IVLIO. Caput Iulii Caeſaris. — *Al.* in periſtylio templi tetraſtyli. *Morell.* in Iul. Caeſ. p. 29. 30. 88. 93. 114 et alibi in Caeſare et M. Antonio.

DIVO IVLIO EX S. C. Templum quatuor columnis fultum, in cuius area ſedet Iul. Caeſar laureatus, d. lituum. AV. Auguſti. *Golz.* in Aug. Tb. 23. fg. 22. p. 50.) *Morell.* in Aug. Tb. 9 fg. 8. p. 182. *et* in Fam. Iulia Tb. 20. fg. 19.) *Hemelar.* N. *Arſchot.* Tb. 3. n. 2.) *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 9. n. 7.) *Biaeus* Tb. 9. n. 7.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 106. fg. 11. p. 517.) *Udan.* Pot. Rom. Tb. 105. n. 11.) *Vaill.* Pr. II. p. 30.

DIVO MACRIANO.)(CONSECRATIO. Aquila. Æ. Macriani Sen. *Band.* I. p. 271. quem *Mdb.* profert ex *Occone*, ſed apud *Occonem* exhibetur inter numos Macriani filii, vt eſt apud *Band.* I. p. 274. de cuius ſinceritate dubitari poteſt.

DIVO MARCO. Caput M. Aurelii radiatum.)(CONSECRATIO. Aquila ſtans; *al.* Ara cum igne. AR. a Gallieno reſtit. *Band.* I. p. 187.) *Eckhel.* Cat. II.) *Harduin.* Oper. p. 787.) *Vaill.* Pr. II. p. 374.

DIVO MARCO ANTONINO. Caput M. Aurelii radiat.)(CONSECRATIO. Aquila alis expanſis. Æ. M. Aurel. a Gallieno reſtit. *Vaill.* Pr. II. p. 374.

DIVO MAXIMIANO MAXIMINVS AVG. FIL. Caput Galerii Maximiani laureatum, ad humeros.)(AETERNAE MEMORIAE GAL. MAXIMIANI. Ara quadrata ignita, ramo ad mediam aram vtrimque adpoſito, cui inſiſtit aquila coronam gerens roſtro. Æ 2. Rrr. *Band.* II. p. 133.) *Vaill.* Pr. I. p. 274. *Maximinus* Gal. Maximiani *Filium* idcirco ſe adpellat, quod ab hoc in Caeſares cooptatus eſſet.

DIVO MAXIMIANO . . . . . . Caput Val. Maximiani nudum, ad humeros.)(AETERNA MEMORIA. Templum 6. columnarum. Æ max. *Band.* II. p. 54.

DIVO MAXIMIANO PATRI SOCERO in Maxentii numis, qui ad Maximianum Herculium, a quo erat ortus, reſpiciunt. *Band.* II. p. 81. *Mdb.* p. 431. de qua memorabili *Patris* ſimul et *Soceri* adpellatione *Spanhem.* Pr. II. p. 511 ſq.

— MAXIMIANO PATRI MAXENTIVS AVG. Caput Val. Maximiani velatum, ad humeros.)(AETERNA MEMORIA. Templum rotundum ſex columnis ſuffultum, in cuius ſummitate aquila. Æ 2. Val. Maximiani. *Band.* II. p. 56. 81.) *Vaill.* Pr. I. p. 256. — *Al.* ſed AETERNAE MEMORIAE. Idem templi typus. Æ 2. *Band.* ib.) *Harduin.* Oper.

— MAXIMIANO SEN. FORTI. Caput Maximiani velatum et laureatum, ad humeros.)(MEMORIAE AETERNAE. Leo gradiens, ſymbolum laboris et fortitudinis; *al.* et claua in numi parte ſuperiore; *al.* Aquila alis expanſis. Æ 1. *Vaill.* Pr. I. p. 259.

— MAXIMIANO SEN. FORTISSIMO IMP.)(REQVIES OPTIMOR. MERIT. Maximianus Herculus ſedens. *Spanhem.* Pr. II. p. 511.

— MAXIMIANO SEN. P. OPTIMO. Caput Maximiani velatum et laureatum ad humeros.)(Eadem. Æ 3. *Vaill.* Pr. I. p. 260.

— MAXIMIANO SOCERO MAXENTIVS AVG. Caput Gal. Maximiani velatum.)(AETERNA MEMORIA. *al.* AETERNAE MEMORIAE. Templum; diuerſi ſunt typi. Æ 2. Maxentii, cuius Gal. Maximiani filiam duxerat vxorem. *Band.* II. p. 133.) *Beger.* Th. Br. II.) *Vaill.* Pr. I. p. 274.

— DIVO NERVAE. Caput eius radiatum.)(CONSECRATIO. Aquila alis expanſis. — *Al.* Ara cum igne. Æ. a Gallieno reſtitutus. *Band.* I. 187.) *Vaill.* Pr. II. p. 373.

— NERVAE TRAIANO. Protome laureata, in area numus inciſus,)(Circus cum decurrentibus quadrigis, pluribus figuris et animalibus. n. Contorniat. edit. in *Cim. Vind.* II. Tb. 19. fg. 1. p. 5. — *Ead. adu.* ſine ramo.)(Nauis cum tribus vectoribus, quorum vnus exoſculatur Scyllae manum in fluctibus natantis. n. Contorn. *ibid.* Tb. 18. fg. 2.) *Eckhel.* Cat. II. p. 559. n. 20. 21.) *Hauercamp.* Num. Contorn. fg. 64.

NERVAE TRAIANO AVG. Caput laureatum.)(DOMNINVS. (*ſic*) Quadrigae equorum palmatorum, in quo figura d. flagellum, ſ. palmae ramum. n. Contorn. *ibid.* fg. 1.) *Eckh.* ib. n. 19.

— NIGRINIANO, eiuſque caput radiat.)(CONSECRATIO. Aquila expanſis alis. Æ. tinct. et Æ 3. *Cim. Vind.* I. p. 74.) *Eckhel.* Cat. II. 427.) *Vaill.* Pr. I. 249.

249. — *Al.* ſed ara quadrata, ſupra quam ardet ignis. Æ 2. 3. *Vaill.* Pr. ib.

DIVO NVMERIANO. Caput illius radiata corona cinctum.)(CONSECRATIO. Aquila ſtans alis expanſis. AR. tinctus vel Æ 3. *Band.* I. 518. 524.) *Cim. Vind.* I. 74.) *Eckbel.* Cat. II. p. 424.) *Vaill.* Pr. I. 243.

DIVO PIO, omiſſis nominibus reliquis. Caput Antonini Pii radiatum.)(CONSECRATIO. Ara ignita. AR et Æ 1. addito S. C. *Eckbel.* Cat. II.) *Mdb.* p. 205. 206.) *Pedruſ.* M. *Farneſ.* III. Tb. 12. fg. 12. VII. Tb. 8.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 73. fg. 4.) *Vaill.* Pr. II. 373.

— — Ara cum igne.)(DIVVS ANTONINVS Caput Antonini nudum. AR. *Geſner.* Tb. 95. n. 71.) *Mdb.* 206.) *Muſell.* Impp. Tb. 104. fg. 2.) *Harduin.* Oper. p. 776.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 73. fg. 4.

— — Columna Antonini Pii a M. Aurelio in eius honorem poſita, cancellis ſepta, cui inſiſtit ſtatua Imperatoris, ſ. haſtam.)(*Eadem.* AR. et add. S. C. Æ 1. 2. Anton. Pii. *Angelon.* p. 146. vel 173. n. 52.) *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 42. n. 24.) *Beger.* Th. Br. II. p. 668.) *Cimel. Vindob.* I. p. 16.) *Eckbel.* Cat. II.) *Erizzo* p. 438.) *Harduin.* p. 776.) *Mdb.* p. 206.) *Muſell.* Impp. Tb. 104. fg. 4.) *Hauercamp.* Th. R. *Sueciae* Tb. 17. n. 1.) *Vaillant.* Pr. I. p. 75. II. p. 160. — *Al.* ſed columna Antoniniana non admodum a ſuperiori diuerſa. Eiuſd. Anton. Pii. *Hemelar.* N. *Arſchot.* Aur. Tb. 25.) *Oiſel.* Th. Num. Sel. Tb. 107. fg. 9.) *Pedruſ.* M. *Farneſ.* VII. Tb. 9.) *Muſell.* Impp. Tb. 104. fg. 5.) *Schoepflin.* Comment. hiſtor. et crit. p. 26 ſq.) *Io. Viglonii* diſſ. de columna Antonini Pii.

— — Imperator ſedens ramum oleae d. tenet, ſ. haſtam. AR. *Eckb.* Cat.) *Hard.* p. 776.) *Mdb.* 206.) *Muſell.* Impp. Tb. 104. fg. 3.) *Vaillant.* Pr. II. p. 161.

— — Figura ſedens, d. fulmen, ſ. haſtam. AR. Anton. Pii. *Mdb.* 206.

— — Imp. in quadrigis elephantorum, quibus quatuor rectores inſident. Æ 1. Eiuſd. Antonini. *Eckb.* Cat. II.

— — Aquila alis expanſis; *al.* ara cum igne. AR. a Gallieno reſtit. *Band.* I. p. 187.) *Eckbel.* Cat. II.) *Mdb.* p. 206.) *Vaill.* Pr. II. p. 373.

DIVO POSTVMO.)(POSTVMVS PIVS PATER. Æ. Poſtumi. *Band.* I. p. 309.

DIVO ROMVLO NVB. AVG. *al.* NV. COS. *al.* NVBIS CONS. *al.* NV. FILIO. Caput Romuli nudum ad humeros.)(AETERNAE MEMORIAE. Templum rotundum, cuius vertici imminet aquila alis expanſis. AR. Æ 2. 3. *Band.* II. 159 ſq.) *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 195 ſq.) *Froelich.* 4. Tent. p. 433.) *Harduin.* Oper. p. 465.) *Noriſ.* diſſ. I. de Dioclet. et Maxim. c. 5.) *Triſtan.* III. p. 469.) *Vaill.* Pr. I. p. 282.

DIVO SEPTIMIO SEVERO. Caput Seueri nudum.)(CONSECRATIO. Rogus. Æ 1. *Eckbel.* Cat. II. — *Al.* ſed)(P. M. TR. P. III. COS. III. P. P. Sol gradiens, d. elata, ſ. flagellum, in area aſtrum. Æ. Eiuſd. Seueri. *ibid.*

— SEVERO. Caput eius radiatum.)(CONSECRATIO. Aquila ſtans; *al.* Ara cum igne. AR. Sept. Seueri a Gallieno reſtitut. *Band.* I. p. 187.) *Eckbel.* Cat. II.) *Vaill.* Pr. II. p. 374.

DIVO SEVERO PIO. Caput eius nudum.)(CONSECRATIO. Aquila baſi, *al.* Globo inſiſtens; *al.* Rogus. AR. Sepa. Seueri. *Eckbel.* Cat. ib.

DIVO TITO. Caput Titi radiatum.)(CONSECRATIO. Aquila coelum reſpiciens. AR. Titi, qui mortuus eſt die decima tertia Septembris; regnauit annos duos, menſes duos, dies viginti, vt oſtendit *Tillemontius.* *Mdb.* p. 126.) *Morell* Theſ. Impp. II. in Tito Tb. 8. fg. 89. p. 340. a Gallieno reſtit. AR. *Band.* I. p. 187.) *Vaill.* Pr. II. 373. — *Al.* ſed ara cum igne. AR. Titi. *Morell. ibid.* fg. 88.) *Mdb.* p. 126. a Gallieno reſtitut. *Band.* I. p. 187.) *Vaill.* l. c.

DIVO TRAIANO. Caput Traiani radiatum.)(CONSECRATIO. Aquila alis expanſis. AR. a Gallieno reſtit. *Band.* I. p. 157.) *Froelich.* 4. Tent. p. 374.) *Mdb.* p. 163.) *Vaill.* Pr. II. p. 373.) *Harduin.* Oper. p. 754. — *Al.* ſed ara ignita. AR. *ibid.*

— TRAIANO PATRI in *aliis* AVG. additur, cum capite Traiani laureato in AV. Hadriani numis, quos ex pietate erga patrem ſignauit Hadrianus, a Traiano in filium et ſucceſſorem adſcitus. *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 36.) *Eckbel.* Cat. II.) *Mdb.* p. 162. 164. 167.) *Vaill.* Pr. II. 142.) *Strada* p. 58.

— TRAIANO PARTH. AVG. PATRI. Caput Traiani laureatum. AV. AR. Traiani, *it.* Plotinae. *Eckbel.* Cat. II.) *Mdb.* p. 163. 164.) *Vaill.* Pr. II. p. 131.

— TRAIANO PARTHICO S. P. Q. R. Diana lucifera curru a leone et apro vecta, d. facem tenet, Hercule cum claua praeunte. AR. Traiani. *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 21. fg. 3. p. 97.) *Mdb.* p. 163.) *Triſtan.* I. p. 404.

DIVO VALERIANO. Caput Salonini nudum.)(CONSECRATIO. Rogus. Æ I. Salonini. *Band.* I. p. 261.

— VALERIANO CAES. Caput Salonini radiatum.)(CONSACRATIO. (*ſic*) Aquila ſtans; *al.* Aquila globo inſiſtens; *al.* Aquila Caeſarem ſurſum effert. AR. Salonini. *Band.* I. p. 258.) *Eckbel.* Cat. II. p. 382. — *Al.* ſed rogus. AR. *Band.* ibid. — *Al.* ſed CONSECRATIO. Aquila alis expanſis. AR. *Band.* ib. *it.* Æ 3. *Band.* I. p. 264. — *Al.* ſed)(PIETAS AVGG. Inſtrumenta pontificalia. AV. AR. Salonini. *Eckbel.* Cat. II. 382.) *Vaill.* Pr. II. p. 380.

DIVO VESPASIANO. Caput Veſpaſiani radiatum.)(CONSECRATIO. Aquila expanſis alis; *al.* Ara cum igne. AR. a Gallieno reſtitut. *Vaill.* Pr. II. p. 373.

DIVO VICTORINO. Capite radiato.)(ABVNDANTIA AVG. Figura ſtans, ſ. cornucopiae. Æ. Victorini Sen. *Band.* I. p. 322. — ſed)(CONSECRATIO. Aquila inſidens globo, roſtro ſertum tenens, *al.* ſed aquila arae inſidens; *al.* ſed aquila expanſis alis coelum adſpicit. Æ. *Band.* ib.) *Harduin.* p. 869.

— VICTORINO PIO. Caput Victorini Sen. radiatum.)(CONSECRATIO. Aquila alis expanſis roſtro coronam tenens. AR. *Band.* I. p. 319.) *Harduin.* Oper. p. 869.) *Vaill.* Pr. III. p. 14. — ſed)(CONSACRATIO. (*ſic*) Aquila globo inſiſtit roſtro coronam ex lauro tenens. Æ 3. *Band.* I. p. 320.) *Vaill.* Pr. I. p. 200.

DIVO VOLVSIANO. De *Voluſiani* conſecratione ſilent auctores, praeſertim cum dicatur a ſuis occiſus apud Interamnam, et cum nullus huic ſimilis reperiatur, facile eſt

eſt, quod *Occo* pro *Valeriano* legerit *Voluſiano*.)(CONSECRATIO. Ara. AR. *Band.* p. 81. ex *Mdb.* p. 362. qui ex *Occone* hauſit.

ΔIVOC (*ſic*) in numo AR. Antinoi notae optimae, a *Giſb.* *Cupero* ex tenebris protracto, in quo circa eiuſdem catamiti caput legitur: ΑΝΤΙΝΟΟΣ ΔIVOC, ſie vt non ſolum Sigma modo forma repraeſentetur ſemicirculari, modo autem, more antiquiſſimo, ſcribatur Σ, ſed etiam V Latinorum retineatur loco OY. Conf. *Cuper.* Numiſmata antiqua explicata, quae ſubiecta ſunt Conſecrationi Homeri p. 243 ſq.) *Schlaeger.* Commentat. de nummo Hadriani plumbeo p. 36.

DIVOS loco DIVVS nulla alia ex ratione, quam quod litterae V et O olim frequentius fuerint permutatae, id tradente etiam *Quintiliano* L. I. c. 4 pariter ac *Priſciano* L. I. cuius variationis crebra inſuper in marmoribus et numis ſunt exempla, v. g. IVLIOS, AEGYPTOS, VOLTEIA, VOLCANO, CONSOLES, HERCOLI, pro: *Iulius*, *Aegyptus*, *Vulteia*, *Vulcano*, *Herculi*, probe id notante *Spanhemio* Pr. I. p. 121. vid. *ſuis locis*.

DIVOS AVGVSTVS. Caput Auguſti ſenile nudum. *Morell.* in Auguſto Tb. 8. fg. 249. p. 174. — *Alio* poſitu. *Golz.* in Aug. Tb. 18. fg. 209.) *Morell.* ib. fg. 261.

DIVOS AVGVST. DIVI F. Caput ſenile eiuſdem Auguſti laureatum. Suppeditant hoc caput *Golz.* in Aug. Tb. 18. fg. 205.) *Morell.* in Aug. Tb. 8. fg. 258. p. 175.) et in Tiberio p. 558. *Hantbaler.* Exercit. VI. Tb. 1. fg. 5. p. 95.) *Mdb.* p. 39.) *Harduin.* in *Plin.* Tb. 6. n. 16. et expoſuit epigraphen Tom. I. p. 401. not. 36. vocem DIVOS diſſecans ac legens: *Diuus Iunctus Veneri Orbis Sidus* AVGVSTus DIVI *Filius.*

DIVOS CLA. *al.* CLAVD. *Diuus Claudius.* n. Neronis a colonia Ptolemaide Phoeniciae, a Claudio facta iuxta *Plin.* L. V. vt ſignificarent coloni. Claudium inter diuos Neronis cura eſſe relatum, *Froelich.* 4. Tent. p. 92.

DIVOS IVLIVS. Caput Iulii Caeſaris laur.)(CAESAR DIVI F. Caput Auguſti nudum. AV. AR. Æ 1. *Angelon.* p. 6.) *Beger.* Th. Br. II. p. 600. *Mdb.* p. 6.) *Morell.* in I. Caeſ. Tb. 2. fg. 57. p. 30. 89. 97. 113.) *Muſell.* Impp. Tb. 2. fg. 10.) *Patin.* Impp. p. 17.) *Vaill.* Pr. I. p. 1. 3. II. p. 2. III. p. 99. — *Eadem inſcr.* ſed intra lauream. *Argelat.* p. 8.) *Hantbaler.* Exerc. VI. Tb. 1. fg. 1. p. 92.) *Vicus* in Æ. Aug. 49. — ſed Iul. Caeſaris caput ſpicea corona redimitum, hinc apex, inde lituus. AV. *Khell.* Suppl. p. 1.

DIVOS IVLIVS DIVI F. Capita Iulii et Auguſti frontibus oppoſitis, illius laureatum, huius nudum. AV. AR. numi, poſt fata Iulii Caeſaris cuſi, quod non ſolum DIVI elogium arguit, ſed et quod filius et ſucceſſor cum patre adoptatore in hiſce numis compareт, quod ipſum ſimul Auguſtus in honorem ſuum vertere ſciebat, ac ſibi exinde maiorem apud populum Romanum auctoritatem conciliare. *Diui* vero *Filium* ſe nominat Auguſtus, quod a Caeſare heres per teſtamentum eſſet conſtitutus, teſte *Sueton.* in Caeſare c. 83. et in vita Auguſti. *Golz.* in I. Caeſ.) *Morell.* in I. Caeſ. Tb. 2. fg. 68. p. 31.) *Vaill.* Pr. II. p. 1.) *Harduin.* p. 896.

Diuturnitas numorum. Non ſolum commerciorum ratio ac facilitas, ſed immortalitatis etiam ſtudium et cura numos inuenit, ſicut ſepulcrorum monumenta et elogia. Nec enim alia cuſtodia memoriae rerum geſtarum fidelior, vt quod de litteris ait in genere *Liuius* L. VI. c. 1.

potiori quodam iure ad numos referendum ſit. — Cum aliis monumentis antiquis, columnis, ſaxis, cippis, tropaeis, arcubus, theatris, templis, tabulis pictis, cereis, gemmis, toreumaſi, libris comparauit. *Spanhem.* Pr. I. p. 24 ſqq. numos, vt certiori quodam ac vbique diffuſo et parabili aeternitatis pignore. Inde etiam crebrae illae ac ſollemnes, quae occurrunt in numis veterum formulae: AETERNAE MEMORIAE. — AETERNITATI AVGVSTI. — PERPETVITATI AVG. — ROMAE AETERNAE.

DIVVS ſeu ΘΕΟΣ, idem ac beatae memoriae, ſeu conſecrationis nota. — Id *Diui* nomen cuidam datum, numum poſt eius apotheoſin percuſſum indicat. Conf. *Seb. Pauli* ragionamento ſopra il titulo di DIVO, dato agli antichi Imperatori. Lucca 1722.) *Galland* Diction. vocabulo *Diuus*. — Typos Diui Conſtantii Chlori, leo et aquila a *Patino*. Impp. p. 448. prolatos, refert *Triſtanus* p. 399. ad chriſtianam religionem, autumans, quod cum nulla ſignata ſit ara, nullus rogus, id in odium idololatriae Conſtantium deſeruiſſe paganiſmum ſubindicet, cuius pietatem Conſtantinus filius et Helena vxor hiſce typis poſt mortem Chlori curauere exprimi. At ſibi proſpiciat, qui ſimiles typos ſimileſque titulos in Diocletiani Maximianique numis obſeruat, de quorum in chriſtianam religionem odio nullus dubitat. Aquila imperii Romani ſymbolum, leo fortitudinis, illis tanquam fortiſſimis principibus potuit conſecrari nullo religionis habito reſpectu; Vel aquila Iouem, leo Herculem ſignificabat, quorum ſympola Impp. Diocletianus ac Maximianus adſumſerant.

DIVVS ANTONINVS. Caput Antonini Pii nudum.)(CONSECRATIO. Aquila ſtans; *al.* inſiſtens baſi; *al.* cippo coronato, *al.* globo inſiſtens. AR. Æ I. — *Ead.* *epigr.* ſed rogus. AV. AR. et addito S. C. Æ I. Anton. Pii *Eckhel.* Cat. II.) *Hanthaler.* Exercit. VI. Tb. I. fg. 15. p. 98.) *Khell.* Suppl. p. 78. 91.) *Schulz.* MzCab. II. p. 110. 120.) *Vaill.* Pr. III. p. 127. 131.

DIVVS ANTONINVS)(DIVO PIO. Columna, cui inſiſtit Imperator. AR. Æ I. 2. — *Al.* ſed ara. AR. Æ I. — *Al.* ſed Imp. ſedens cum ramo et haſta. AR. — *Al.* ſed Imp. in quadrigis elephantorum, quibus quatuor inſident rectores. Æ I. Antonini Pii. *Eckhel.* Cat. II.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 73. vid. DIVO. PIO.

— —)(IMP. L. AVREL. VERVS AVG. Caput L. Veri nudum. Subaerat, editus a *Khell.* in Adpend. ad *Vaill.* p. 91. vbi ſingularis praeſtantiae encomio effertur; at non aduertit, numum eſſe ſubaeratum.

— AVG. in baſi, cui Auguſtus inſiſtit, et a genio coronatur, in numis coloniae Philippenſis Macedoniae inſcriptis: COL. AVG. IVL. PHILIPP. et ſub Tiberio et Claudio percuſſis. *Morell.* in Tiberio, pariter in Claudio Tb. 7. fg. I. — *Alium* eiuſdem generis ſignatum aetate Veſpaſiani vel ſub Domitiano offert *Spanhemius* ex gaza Medicea, qui male a quibuſdam ad Philippopolin refertur.

— — cum capite laureato.)(CAST. ad faciem Sphingis. Æ I. Caſtul. Hiſpaniae Tarraconenſis; vel iuxta *Froelich.* in *Cimel. Vindob.* I. p. 88. *Coloniae Aſtigi,* ſiue *Aſturicae.*

— AVG. *al.* AVGVSTVS PATER. n. Amiſi, Caeſar Auguſtae, Emeritae, Italicae, Tarraconis.

— AVG. *al.* AVGVSTVS PATER. PATRIAE. Caput Auguſti radiatum. AV. AR. Caligulae. *Guſſeme* II. p. 50. n. 7.) *Morell.* in Caligu-

Caligula Tb. 3. fg. 3. p. 642. 647.

DIVVS AVG. IMPER. OCTAVIA. Capita Auguſti et Octauiae ſororis, quorum illi ſol, iſti luna falcata inſiſtit. AR., minoris formae Tiberii. *Kbell.* Suppl. p. 13.

— AVGVST. PATER etc. *Morell.* in Calig. Th. Impp. I. p. 699.

— AVGVST. VESP. *al.* AVGVSTVS VESPASIANVS. *Harduin.* Oper. p. 736.) *Kbell.* Suppl. p. 34.) *Vaill.* Pr. I. p. 30.

— — in n. Beryti, Emeritae, Iuliae Auguſtae, Patrarum, Turiaſonis. vid. *ſuis locis.*

— — cum capite Auguſti nudo. *Morell.* in Aug. Tb. 8. fgg. 250. 253. 255.) *Golz.* in Aug. Tb. 19. fg. 218.

— — ſed capite Auguſti laureato ſenili. *Golz.* in Aug Tb. 18. fgg. 214. 216. 220. 222. etc.) *Morell.* in Aug. Tb. 8. fgg. 246. 254. 262. 265. et p. 173. de *diuinitate* et *conſecratione Auguſti.*) *Vaill.* Pr. III. p. 101.

— — ſed capite corona radiata cincto. *Golz.* ib. fg. 211. 226.) *Morell.* ib. fgg. 247. 263. 266. et de *corona radiata* p. 147.) *Harduin.* p. 704.) *Mdb.* p. 53. *Vaill.* Pr. II. p. 47. et alibi. — ſed alio capitis poſitu *Golz.* fgg. 213. 219.) *Morell.* fgg. 248. 267. 268. 269. — ſed alia litterarum poſitione *Morell.* fg. 251. — ſed ad latus vtrumque conſueta S. C. nota *Golz.* fg. 210.) *Morell.* fg. 252. p. 174. — ſed imminente eidem radiato capiti aſtrum, anteque faciem fulgur exiſtente. *Golz.* fg. 241.) *Morell.* fg. 271.

DIVVS AVGVSTVS CAESAR. Capite radiato.)(COL. AVGVSTA EMERITA. Caſtra. v. *Emerita.*

DIVVS AVGVSTVS CLAVDIVS. Caput Claudii laureatum.)(Tenſa ſpulcerrima, ſtatuis ornata, quadriiuga. AR. Rrr. *Cimel. Vindob.* I. p. 50.

— — DIVI F. Caput Auguſti ſenile laureatum, ſupra ſtella. *Golz.* in Aug. Tb. 18. fg. 207.) *Morell.* in Aug. Tb. 8. fg. 264.

— — PATER. Caput Auguſti ſenile nudum. Vt gratam nouerant *Patris Patriae* compellationem per vitam; ita poſt mortem *Patris* nomine eundem honorare non ceſſabant Romani, vt amorem mortuo viciſſim declararent publice. *Golz.* ib. Tb. 19. fg. 218.) *Morell.* ib. fg. 253. — ſed capite nudo C. A. E. *Colonia Auguſta Emerita.* *Velazquez.* Enſayo Tb. 12. fg. 8. p. 93.

— — — Caput Auguſti laureatum. *Golz.* ib. fg. 220.) *Morell.* ib. fg. 254. p. 175.) *Vaill.* Pr. I. p. 3. 4. 5. 9. — ſed alio poſitu. *Golz.* ib. fg. 222.) *Morell.* fg. 265. — ſed ante caput laureatum ramus inciſus.)(Venatio cerui et leporis. n. Contorn. *Cimel. Vindob.* II. Tb. 4. fg. 1. p. 3.

— — — radiato Auguſti capite. *Golz.* ib. fg. 226.) *Morell.* fgg. 255. 266.) Muſ. *Alban.* I.) N. *Arſcbot.* Tb. 16.) *Oiſel.* Tb. 61. fg. 3. M. *Pembrok.* II. Tb. 97. fg. 2.) *Mdb.* p. 44. 45. 47. 53.) *Patin.* Impp. *et* Fam. Cornelia. n. 48.) *Vaill.* Col. I. p. 21. *Pr.* I. p. 9. III. p. 101. 102.) *Velazquez.* Tb. 12. fg. 7. p. 92.) *Muſell.* Impp. Tb. 12. fg. 7. — ſed alio poſitu. *Morell.* fg. 267. — ſed alio poſitu litterarum diuerſo *Golz.* fg. 219.) *Morell.* fg. 268. — ſed alia litterarum poſitione. *Morell.* fg. 269. — ſed fulmen ante caput Auguſti radiatum. *Hanthaler.* Exercit. VI. Tb. 1. fg. 6. p. 96. — ſed aſtro ſupra verticem, et fulgure ante faciem conſpicuo. *Golz.* fg. 243.) *Morell.* fg. 272.) *Muſell.* Suppl. Tb. 3. fg.

3. fg. 1. — ſed in)(fulmen alatum, nota conſecrationis, ad latus S. C. *Angelon.* p. 24. n. 20.) *Auguſtin.* Dialog. p. 97.) *Triſtan.* I. p. 81. — ſed ſub capite radiato C. A. E. *Colonia Auguſta Emerita.* *Velazquez.* Tb. 12. fg. 9. p. 93. — ſed ſignum Auguſti ſedentis, d. ramum tenentis, ſ. haſtae innixa. Æ 1. Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 73. fg. 1. — ſed a Tito; *al.* a Nerua reſtitutus fere ſimilis. *Cimel. Vindob.* I. p. 88.

DIVVS AVGVSTVS PATER PATRIAE. Caput Auguſti ſenile radiatum. Poſt Auguſti exceſſum non ſolum abſolute *Patris*, ſed et *Patris Patriae* titulo ſuperbiunt eius numi, quo eo certius non interrupti amoris ad poſteros exſtaret monumentum. *Golz.* in Aug. Tb. 19. fg. 225.) *Morell.* in Aug. Tb. 8. fg. 274. — ſed capite Auguſti radiato cum aſtro ante faciem et pone ceruicem conſpicuo. Num. *Arſchot.* Tb. 16. n. 18.) *Golz.* ib. Tb. 21. fg. 245.) *Morell.* ib. fg. 277. *et* Tb. 57. fg. 9.) *Anſelm. Solerius* de pileo p. 376.) *Mdb.* p. 45. — ſed. AV. Caligulae, qui Auguſti proaui memoriam in numis reſtituit, cum eius templum a Tiberio inchoatum maxima pompa dedicaſſet. *Mdb.* p. 76. 77.) M. *Theup.* p. 129.) *Vaill.* Pr. II. 49.

— AVGVSTVS. P. P. (*Pater Patriae.*) Caput Auguſti ſenile radiatum. *Golz.* in Aug. Tb. 19. fg. 228.) *Morell.* in Aug. Tb. 8. fg. 273. p. 177.

— AVGVSTVS. VESP. *Veſpaſianus* togatus ſedens cum throno ad pedes, capite radiato, d. ramuſculum, ſ. haſtae innititur. Æ 2. a Tito in patris honorem cuſus. *Angelon.* p. 88.) *Harduin.* p. 736.) *Mdb.* p. 117. 126) *Morell.* in Veſpaſ. Tb. 14. fg. 5.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* III. Tb. 17. fg. 3.) *Vaill.* Pr. I. p. 30. — ſed VESPASIAN. Æ. *Angelon.* p. 88. n. 13.) *Mdb.* p. 126.

DIVVS AVGVSTVS VESPASIANVS. Capite laureato. Aut ad Veſpaſiani conſecrationem indicandam cuſi ſunt AV. AR. Æ. numi, quibus *Diuus Auguſtus Veſpaſianus* inſcribitur, poſtquam a Tito filio conſecratus inter diuos relatus eſt; vel ob dictum eiuſdem Veſpaſiani paullo ante mortem referendi ſunt: is enim, auctore *Dione*, poſtquam credidit eſſe moriturum: Ego, inquit, Deus efficiar. N. *Arſchot.* Tb. 27.) *Eckhel.* Cat. II.) *Harduin.* p. 736.) *Khell.* Suppl. p. 34.) *Mdb.* 110. 117. 118.) *Silveſtri* lettera etc. Tom. V. Opuſc. Scientif. p. 141.) *Vaill.* Pr. I. p. 30. II. p. 86. 94. — *Ead. epigr.* Caput Veſpaſiani laur.)(TRI. POT. Veſta, vel virgo veſtalis dextrorſum ſedens velato capite, d. tenet ſimpulum. *Neumann.* Pop. Num. II. p. 203. Nil Veſpaſiano iam *Diuo* cum hac auerſa, quae debetur illis denariis, qui primo eius imperii anno coacti ſunt, et hanc anterioris partis inſcriptionem praeferunt: IMP. CAES. VESP. AVG. P. M.

— CAESAR. IMP. DOMITIAN. F. *al.* DOMITIANI. F. (*Filius*) in AV et AR. Domitiani et Domitiae numis. Puer globo inſidens inter ſeptem ſtellas. Ex Domitia vxore filium genuiſſe Domitianum, auctor eſt *Suetonius* in Domit. vita c. 3. eundem vero infantem mortuum et a patre conſecratum, Caeſaremque adpellatum, teſtes ſunt numi. Septem illae ſtellae Arctoi ſideris ſunt, pro aeternitatis ſymbolo apud *Manilium* L. I. habitae. *Cimel. Vindob.* I. p. 53.) *Guſſeme* III. p. 76. n. 5. *et* p. 80. n. 24.) *Mdb.* p. 132. 147.) *Patin.* in *Suetonio.* ſuo p. 419.) *Vaill.* Pr. II. p. 104. 111.

— CLAVDIVS. Caput Claudii laureatum. AV. a Traiano reſtitutus. *Vaill.* Pr. II. p. 55. — *Al.*

Al. DIVVS CLAVDIVS AVGVSTVS. Capite laureato. *AV* et *AR*. a Nerone percuſſus in memoriam apotheoſeos Claudii. *Mdb.* p. 86.) *Patin.* in *Sueton.* p. 283) *Vaill.* Pr. II. p. 55.

DIVVS CLAVDIVS.)(CONSECRATIO. Æ. Claudii Gothici. *Band.* I. 353.) *Harduin.* p. 720.) *Spanhem.* Pr. II. p. 504.

— GETA CAESAR A. G. S. C. vt legendum arbitratus eſt *Harduin.* Oper. p. 809: *Diuus Geta Caeſar Auguſtus Germanicus, Senatus Conſulto.*

— IVLIVS, ſic Iulius Caeſar poſt mortem adpellatus, ſtella plerumque crinita in denariis adpoſita. Dictator, inquit *Suetonius*, in deorum numerum relatus eſt etc. — Capite nudo. *Morell.* in I. Caeſ. Tb. 2. fg. 49. p. 25 ſq. et de Caeſaris aphotheoſi ib. p. 27. — Capite pariter nudo et ſine corona Traianus Iulium quoque in numis *AV.* reſtitutis exprimi voluit: — ſed capite laureato. *Morell.* in I. Caeſ. Tb. 2. fgg. 50. 58. 59. 60. 63. *it.* Tb. 3. fg. 1. pag. 88. 91. 93 et alibi. Ex *Gorlaeo* argenteum retulit *Mediobarbus;* ex auro ſimilem *Kbell.* Suppl. p. 1. in cuius)(Cometa, ſine epigr. — Idem Iulius in Graecis dictus ΘΕΟΣ. quod in Deorum numerum receptus primus eſſet Imperator. Conf. *Vaill.* Gr. p. 1. *et* Fam. Iulia.

— DIVVS M. ANTONINVS PIVS circum caput M. Aurelii nudum, de quo *Eutropius*: inter deos relatus eſt et merito conſecratus.)(CONSECRATIO cum variis aquilae typis. *AR* et add. S. C. Æ 1. 2. M. Aurelii. *Eckbel.* Cat. II.) *Mdb.* p. 227. 228. — ſed rogus. *AR* et add. S. C. nota Æ 1. *Eckbel.* ib.) *Mdb.* p. 228.) *Vaill.* Pr. I. p. 83. — ſed quadrigae elephantorum, quibus inſident rectores, tenſam trahunt, in qua Imperatoris ſedentis figura. Æ 1. *Mdb.* ib.) *Vaill.* ib.

DIVVS NERVA AVG.)(IMP. CAES. TRAIAN. AVG. GER. DAC. P. P. REST. Tenſa a duobus elephantis vecta, ſupra quam figura Imperatoris ſedentis *AV.* Neruae. *Mdb.* p. 145.) *Vaill.* Pr. II. 114. — ſed duae dextrae iunctae. *AV.* Eiuſd. *ibid.*

— NERVA PATER. Æ Neruae apud *Golzium, Harduinum* in Addendis p. 939. et *Mdb.* p. 146.

— NERVA PERPETVVS.)(CLEMENTIA AVG. PATER PATRIAE. Caduceus inter laurum et palmam. Æ. Neruae. *Mdb.* p. 146.

— PATER TRAIAN. Pater Traiani Imperatoris ſedens togatus, d. pateram, ſ. haſtam. *AR* et Æ 1. Num. *Arſcbot.* Tb. 36. n. 15) *Eckbel.* Cat. II.) *Geſner.* Tb. 73. n. 52.) *Harduin.* p. 751.) *Mdb.* p. 160.) *Muſell.* Impp. Tb. 65. fg. 10. *et* Tb. 66. fg. 2.) *Spanhem.* Pr. II. p. 329.) M. *Theup.* p. 162.) *Vaill.* Pr. I. p. 48. — ſed caput Traiani patris conſcerati. Æ. *Mdb.* p. 161.

— PATER TRAIANVS. Caput Traiani patris. nudum. *AV.* Traiani. *Eckbel.* Cat. II.) *Mdb.* p. 147.) *Vaill.* Pr. II. p. 119. Traianus ex Vlpia gente oriundus erat et pater eius in bello Iudaico legioni X. Geminae praefuit, in quo triumphalia ornamenta obtinuit conſul, ſed vt coniicitur, ſuffectus, proconſulatumque Aſiae adminiſtrauit, ſub Domitiano mortuus eſt; memor eximii parentis Traianus, vt inter diuos a ſenatu collocaretur, poſtulauit.

— PERT. PIVS PATER. Caput Pertinacis nudum.)(CONSECRATIO. Aquila globo inſiſtens

ſtens. Ꝛ. et add. S. C. Æ. 1. 2. *Eckhel.* Cat. II.) *Harduin.* p. 797. et in Addend. p. 939.) *Mdb.* p. 261.) *Vaill.* Pr. I. p. 104. — ſed aquila inſiſtens arae Æ. *Mdb.* ib. — ſed rogus. Æ 1. Eiuſd. *Eckhel.* ib.) *Hard.* ib.) *Mdb.* ib.) *Vaill.* ib. — ſed integre PERTINAX etc. *Harduin.* p. 807.) *Mdb.* 261.

DIVVS PIVS. Caput Antonini Pii abſque corona.)(S. C. Imperator in quadrigis. Æ 1. *Mdb.* p. 206.) *Vaill.* Pr. I. p. 75.

— SEVERVS. Caput Sept. Seueri ſine corona.)(CONSECRATIO. Aquila animam Imperatoris in coelum gerens. Æ 1. *Harduin.* 786. 807.) *Mdb.* 280.) *Vaill.* Pr. I. p. 112. — ſed rogus. Æ 1. *Mdb.* ib.) *Vaill.* ib.

— TITVS. Caput Titi radiatum.)(Ara cum fulmine. *AV.* *Morell.* in Tito Tb. 6. fg. 69.

— TITVS AVG. Caput Titi radiatum.)(IVLIA AVGVSTA DIVI TITI F. (*Filia*). AV. *Harduin.* p. 739.) *Mdb.* p. 125.) *Vaill.* P. II. p. 96. 101.

— TITVS AVG. VESPA. idem radiatum caput. AV. *Mdb.* p. 126.) *Morell.* in Tito Tb. 8. fg. 190. p. 340. — ſed VESPAS. etc. Ꝛ. *Mdb.* ibid.

— TITVS AVGVSTVS. Capite pariter radiat. AV. Titi et Iuliae filiae. *Harduin.* p. 739.) *Morell.* Specim. rei numar. Tb. 5. p. 56.) *Vaill.* Pr. II. 101. — ſed ſubaeratus. *Tenzel.* Sel. Num. Tb. 2. fg. 4. p. 44. ſq. Titum a fratre Domitiano conſecratum fuiſſe, praeter *Sueton.* in vit. Domit. c. 2. teſtantur numi quamplurimi.

— TRAIANVS AVG. PARTH. PATER. Figura d. fulmen, ſ. haſtam. Ꝛ. Hadriani. *Mdb.* p. 168. e *Spanhemio.*

DIVVS TRAIANVS PARTH. PATER. S C. Figura virilis togata ſedens, d. ramum, ſ. haſtam. Æ 1. Hadriani. *Mdb.* ib.) *Vaill.* Pr. I. p. 64.

DIVVS TRAIANVS PATER PATRIAE. Dextrae iunctae. Ꝛ. Traiani. *Mdb.* p. 149. — *Ead.* epigr. et duae itidem dextrae iunctae. AV. Hadriani. *Mdb.* p. 167.

— VERVS omiſſis aliis nominibus, quae reliquis in L. Veri numis leguntur. Caput L. Veri ſine corona. Æ 1. M. Aurelii. *Mdb.* p. 222.) *Vaill.* Pr. I. 83. 91.) *Harduin.* p. 786.) *Froelich.* 4. Tent. p. 412. caput nudum ad erroneam formarum conſignationem refert. — ſed)(CONSECRATIO. Aquila ſtans. Ꝛ. et S. C. Aquila globo inſiſtens Æ 1. L. Veri; *al.* Rogus. Ꝛ. et add. S. C. Æ 1. *al.* Imp. ſedens in quadrigis elephantorum. Æ 1 L. Veri. *Eckhel.* Cat. II) *Geſner.* Tb. 116) *Mdb.* p. 238.) *Vaill.* Pr. I. p. 90.

— VERVS. PARTHICVS.)(CONSECRATIO. S. C. Aquila ſurſum ſpectans; *al.* globo inſidens, *al.* Quadriga elephantorum. Æ. L. Veri *Mdb.* p. 238.

— VESPASIANVS. Capite laureato. *Khell.* Suppl. p. 34. *Mdb.* p. 117.) *Morell.* in Veſpaſ. Tb. 4. fgg. 106. 107. p. 268. *it.* Tb. 5. fgg. 27. 28. p. 275. *it.* Tb. 8. fg. 1. p. 288.) *Patin.* in *Suetonio* ſuo p. 402.

ΔΙΓ in area n. Tarenti. Muſ. *Hunter.* Tb. 56. n. 9.

Δ. Κ. forſan nomen et cognomen: Δαιφρων Κλεωνος. *Golz.* Sicil. Tb. 27. fg. 1.

ΔΚ. Antiochiae Syriae *annus* 24.

— Laodicenorum *annus* 24. qui autumno anni V. C. 730. exiit, ſiquidem Laodiceni aera vtebantur Caeſariana, quae ab anno V. C. 706. exordiebatur. *Vaill.* Gr.

ΔK. in area n. Apameae Syriae. *Peller.* Tb. 77. fg. 17.

ΔKA. litterae ſubſignatae in n. Cari et Carini. vid *Litterae.*

ΔKΣ. in ima parte n. Antiochiae. v. Antiochia Syriae.

ΔKC. *annus* 224. in n. Elagabali, Bybli Phoeniciae, cuius epochae initium *Vaillantius* Num. Gr. p 262. ad annum 748. retulit; ſed *Froelichius*, *Harduinus* et *Noriſius* indicant annum 734.

— Gadarenſium *annus* 224, cum epochae eorum initio 690. iunctus, cadit in annum V. C. 914. quo Antoninus Pius obiit. n. M. Aurelii. *Vaill.* Gr. p. 266.

— Gazenſium ſimiliter, et Nicomediae Bithyniae *annus* 224.

ΔKT. loco ΑΤΡ. in n. Antiochiae Syriae: ΑΤΤ. Κ. ΜΑΡ. ΑΤ. ΔΚΤ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC. (*ſic*) *Alexander Seuerus. Haym.* Th. Br. II.

ΔKX. *annus* 624. in Thraciae regis Rheſcyporidis III. moneta.

D ante L in nummis frequens, vti ADLOCVTIO etc.

D. L. *Damno, Libero.* Conf. *Morell.* Th. Fam. p. 104.

ΔΛ. *annus.* 34. Laodiceae Syriae.

— in area n. Arcadiae.

ΔΛC. *annus* 234. Aegaeenſium Ciliciae, ad eorum aere Iulianae caput V. C. 707, faciet annum 940 ad finem Maii 941. n. Commodi. *Vaill.* Gr. Num. p. 241.

ΔΛΣ. *annus* 234. n. Tyri M. *Hunter.* p. 343.

D LVC. in area et ſubſignatione n. Cari. v. *Litterae.*

D. M. *Diis Manibus.* Eaedem Latinae voces Graecis ſcriptae litteris: Δ. Μ. Διι Μάνιβυς, apud *Gruter.* p. 1144. n. 10, quemadmodum ſunt iſtae: Δ. Μ. Σ. Διι Μάνιβυς Σάκρουμ, *Diis Manibus Sacrum. Fabrett.* p. 391. n. 255.

ΔM. *annus* 44. Antiochenſium Syriae; pariter

ΔM. Gadarenſium *annus* 44, qui addito epochae eorum libertatis initio, cadit in A. V. C. 734. n. Augusti *Vaill.* Gr. p. 264.

DM. loco D. N. *Dominus Noſter.* DM. ΑΡΤЄΜΙЧS ANASTASIЧS P. F. AV. ad protomen Artemii Anaſtaſii, in huius *AV.* numo. *M. Pembrok.* I. Tb. 34. fg. 8. — Similiter: DM. TIB. CONSTAN. P. P. AVG. n. Tib. Conſtantini. *Band.* II. 658.

Dm. TIB. CONSTANT. P. P. AVI. circa protomen Tiberii Conſtantini. *AV. Eckhel.* Cat. II. p. 539. — Dm. CONSTANTINVS P. P. AI. ad eiuſdem caput diadematum cum margaritis. *AV. Q. Eckh.* ib. — Dm. TIb. CO. P. P. AG. Eiuſd. *Band.* II. p. 657 ſq.) *Ducang.* Fam. Byzant. p. 104. *al.* Dm. TIb. CONSTANT. P. P. AVG. *ibid. al.* Dm. TIb. etc. *ibid.*

ΔMP. litterae numerales pone caput Syriae regis Antiochi IV. Seleucidarum *annum.* 144. deſignant, octauum nempe huius Antiochi regni annum, quo ipſe in Aegyptum terra exercitum, marique claſſem iterum duxit, vnde tandem copias a Popilio Romanorum legato ſenatus auctoritate, in Syriam reducere coactus fuit.

— Flauiopolitarum *annus* 144, qui aerae eorum initio 827. copulato, annum V. C. 971. conſtituet, n. Diadumeniani. *Vaill.* N. Graec. p. 290.

— Irenopolitarum Ciliciae *annus* 144, ex epochae ab anno 805. incipientis computo A. V. C. 949.

AMP. Iulienſium Laodicenorum *annus* 144, qui exiit A. V. C. 850, Nerua Romae imperante.

AN. *annus* 54. in n. Tiberii ab Antiochenis cuſo. — in area Antiochi VIII. Syriae regis. *Harduin.* Oper. p. 709.

D. N. *Decimi Nepos.*

D. N. *Domina Noſtra.* Sic a) *Flacilla:* D. N. AELIA FLACILLA AVG. *Band.* II. p. 516.

b) *Galla Placidia:* DN. GAL. *al.* GALLA PLACIDIA P. F. AVG. *Band.* II. p. 566.) *Eckhel.* Cat. II. p. 522.) *Khell.* Suppl. p. 285.

c) *Honoria:* DN. IVST. GRAT. HONORIA P. F. AVG. *Band.* II. p. 576.

d) *Verina:* DN. AELIA VERINA. *Band.* II. p. 588.

e) *Euphemia:* DN. AEL. EVPHEMIA . . . *Al.* DN. AEL. MARC. EVPHEMIAE P. F. AVG. — *Al.* DN. AEL. MARC. EVPHEMIAE P. P. AVG. *Band.* II. p. 628.

DN. *Domina Noſtra* rarius in numis legitur, et ex *Harduini* Oper. p. 501. ſententia duabus tantum principibus feminis adponitur. — Dominae quidem dictae apud Romanos vxores. *Spanhem.* Pr. II. p. 487 ſq. — *Domina Vrbs* de Roma dictum. *ibid.*

DN. ſeu *Dominus Noſter* intra lauream in auerſa area regis Vandalorum Chuntanundi in Africa. *Ant. Auguſtin.* Dialog. VI. — An DN. in Gordiani Pii Æ. maioris moduli, quem protulit *Khell.* Suppl. p. 159. explicandum ſit *Domini Noſtri?* DN. loco IMP. conſignatus primum legitur in aliquot Diocletiani numis, vti et collegae eius Maximiani Herculei, et quidem poſt abdicatum ab iis imperium. Quod vero cenſet *Harduin.* Oper. p. 424. ante liberos Conſtantini nullum omnino numum has litteras DN. habere in recto caſu, redarguunt duo ipſius Conſtantini numi, quos *Ducangius* inter alios huius Imperatoris numos vulgauit cum inſcr. DN. CONSTANTINVS P. F. AVG. vnus cum gemmato illius capite, alter cum eodem velato. Iulianus Domini nomen quidem auerſatus, legitur tamen DN. titulus ea aetate ſolitus in pluribus eius numis. Frequens non ſolum, ſed perpetuus ferme idem occurrit in ſequentium Auguſtorum numis. Ex erronea ſculptura legitur et DA. CONSTANS etc. — bN. CONSTANTINO — in aliis DM. vid. *ſuis locis.*

DN. AN. MAXIMVS P. F. AVG. *Petron. Maximus. Band.* II. p. 578.

DN. ANASTASIVS. *al.* add. AVG. *al.* P. *al.* P. A. *al* P. AVG. *al.* P. F. AV. *al.* P. F. AVG. vel ÆVG. *al.* P. F. AG. *al.* P. F. AV. vel AVG. *al.* PERP. AVG. *al.* PERP. P. F. AVG. *al.* P. R. *al.* PR. F. AV. *al.* P. A. I'AV. *Band.* II. 612 ſq.) *Eckhel.* Cat. II. p. 531.) *Pedruſ.* M. *Farneſ.* I. Tb. 27.) M. *Pembrok.* I. Tb. 32.) *Vaill.* Pr. III. p. 267 etc. *Anaſtaſius.*

DN. ANICIVS OLYBRIVS AVG. *Ducang.* p. 78.) *Hard.* 427.

DN. ANTHEMIVS P. F. AVG. *al.* P. P. AVG *al.* PERPE. AV. *al.* PERPET. AVG. *al.* PER. F. AVG. *al.* DN. ANTHEMIVS V. C. *Bandur.* II. p. 593 ſq.) *Eckh.* Cat. II.) *Khell.* Suppl. p. 295.) *Vaill.* Pr. III. 266. — DN. ANTEHEMIVS (*ſic*) PERPET. AVG. *Band.* l. c. — DN. ANTHIMVS (*ſic*) P. F. AVG. *Hard.* 427. *Anthemius.*

DN,

DN. ARCADIVS AVG. *al.* P. F. AVG. vel AVGVSTVS. *Band.* II. p. 530 ſq. *Eckb.* Cat. II.) *Hard.* 426.) *Khell.* Suppl. p. 278.) *Vaill.* Pr. III. p. 262. *Arcadius.*

DN. ARTEMIVS ANASTASIVS MV. *Band.* II. p. 700. *Artemius Anaſtaſius.*

— ARTIMI.... haud dubio eiuſdem *Artemii Anaſtaſii. Eckbel.* Cat. II. 547.

DN. ATHALARICVS. *al.* add. REX. *al.* RIX. (*ſic*) *Band.* II. 626. 635. 643.) *Eckb.* Cat II. p. 533. 534.) *Mdb.* 561.) *Muſell.* Suppl. Tb. 75. *Athalaricus* Imperatorum Romanorum titulus imitatus.

DN. AVG. vid. VICTORIAE.

DN. AVGG. Q. NN. v. VICTORIA.

DN. AVITHVS (*ſic*) P. F. AVG. — DN. AVITVS P. F. AVG. *al.* PA. P. F. AVG. *al.* PERP. AVG. *al.* PERPE. AVG. *al.* PERP. F. AVG. *Bandur.* II. p. 582 ſq.) *Khell.* Suppl. p. 293. *Auitus.*

DN. AVLENAVS P. F. AVG. pro quo ſculpi debuiſſet VALENS, prout in ſimili ex litterarum tranſpoſitione:

DN. AVLENTINIANVS P. F. loco VALENTINIANVS) *Band.* II. p. 465.

DN. BADVELA REX, *al.* BADVILA REX Gothorum in Italia. *Band.* II. p. 612. 635. 647.) *Eckh.* Cat. II. 531. 537.) *Muſell.* Reg. Tb. 11.) M. *Theup.* p. 1210.

DN. BASILISCVS P. F. AVG. et in *AV. alio:* DN. BASILISC. ET MARC. P. F. AVG. *Khell,* Suppl. p. 298.) *Hard.* 427. *Raſche Lex. Num.* T. II.

D. N. C. *Domino Noſtro Caeſari.* vid. *Aemilianus.*

DN. CAES. vid. VICTORIA.

— CI.... (*ſic*) *AV.* *AR.* Conſtantis II. *Band.* II. p. 689. 690.

— C. I. GRATIANVS P. F. AVG. *Band.* II. 485.

— CL. IVLIANVS N. C. *al.* NOB. CAES. *Band.* II. 428. 431.) *Vaill.* Pr. III. p. 256. — DN. CL. P. F. AVG Eiuſd. *Band.* II. 433. — *al.* PERP. AVG. *ibid.* 428. — *al.* SEMP. AVG. *ibid.* 428.) *Ducang.* Tb. 14. p. 40.

— COIN.... NQP. (*ſic*) *AV.* Conſtantis II. *Band.* 690.

— COSNT.... circa protomen Conſtantini V. Copronymi. *AV.* *Eckb.* Cat. II. 547.

— CONSTANS P. F. AVG. *Conſtans. Band.* II. 231) *Ducang.* Tb. 12. p. 36. — Pariter ad caput diadematum Conſtantis II. *AR.* *Eckb.* ib. p. 523.) *Khell.* Suppl. 255.

— CONSTANS P. in n. Conſtantini Pogonati. *Band.* II. p. 693. — *Al.* DN. CONSTANS II C COIA. Eiuſd. *ibid.*

— CONSTANS CONSTANTIN. *Conſtans* II. *Band.* II. 690.

— CONSTANT. Eiuſd. *ibid.*

— CONSTANT. AVGVST. *Conſtantinus M. Band.* II. 256.) *Vaill.* Pr. III. 238.

— CONSTANTI. ad protomen Conſtantini V. Copronymi. *Eckbel.* Cat. II. p. 547.

— CONSTANTIN. *al.* CONSTANTINI. *al.* CONSTANTIN. P. *Conſtantinus* IV. *Pogonatus. Band.* II, 692.) *Eckbel*, Cat. II. 543.

DN. CONSTANTINI. MAX. AVG. *Conſtantinus M. Band.* II. 211. 249. 270. 298. 300.) *Ducang.* Tb. 2. p. 16.) *Eckhel.* Cat. II. 472.) *Muſell.* Impp. Tb. 248. n. 1. 7. — *al.* MAX. AVG. P. R. *Band.* II. 252. 296. 299. 301.

— CONSTANTINI S CONSTANTIS. *Conſtans.* II. *Band.* II. 690.

— CONSTANTINV. ad protomen Leonis III. Iſauri. *Cimel. Vind.* I. p. 67.) *Eckhel.* Cat. II. 546.) *Khell.* Suppl. 303.) *Band.* II. p. 702. qui CN. CONSTANTINЧ Θ.

— CONSTANTINO IVN. N. C. *al.* NOB. C. *Conſtantinus Iunior. Band.* II. 335. 342. 343.

— CONSTANTINVS... AV. Leonis III.) Iſaur. *Eckh.* Cat. II. p. 546. — add. M. *Band.* II. 702. — add. M. A. *Eckh.* l. c.

— CONSTANTINVS. AVG. ET HIRENA (*Irene.*) *Band.* II. 705.

— CONSTANTINVS ΓΙ. AV. *Tiber. Conſtantinus. Band.* II. 658.

— CONSTANTINVS IV. N. C. *Conſtantinus Iunior. Band.* II. 333. — *Al.* IVN. N. C. *Band.* II. 332. — *Al.* IVN. NOB. C. *Band.* II. 333.) *Vaill.* Pr. III. 242. — *Al.* IVN. NOB. CAES. *Khell.* Suppl. p. 250. *Al.* IVNIOR. C. *Band.* II. 331.

— CONSTANTINVS MAX. AVG. *Conſtantinus. M. Band.* II. p. 211. 245. 248. 251. 297.) *Ducang.* Tb. 2. p. 16.) *Khell.* Suppl. p. 238.

— CONSTANTINVS NOB. CAES. *Conſtant. M. Band.* II. 243.

— CONSTANTINVS. P. *Conſtantin.* IV. *Pogonatus. Band.* II. 693.) *Vaill.* Pr. III. 275.

DN. CONSTANTINVS. P. F. AVG. *Conſtant. M. Ducang.* Tb. 5. p. 22.) *Band.* II. 254. 282. *Harduin.* 427. — *Ead. inſcr.* ſed *Conſtantin. Iunioris. Band.* II. 225. 333.) *Ducang.* Tb. 9. p. 30. — *Eadem*, ſed *Conſtantini* III. *Eckhel.* Cat. II. p. 523. — *Eadem apud Band.* II. 549.

— CONSTANTINVS. P. P. *Conſtantinus* V. Copronymus. *Eckh.* Cat. II. Tb. 2. fg. 6. p. 547.

— CONSTANTINVS P. P. AV. *al.* Dn etc. *al.* DN. CONSTAИTINVS P P. AЧ. *Conſtantinus* IV. *Pogonatus. Band.* II. 692.) *Eckhel.* Cat. II. 543. ſed P. P. AVG.

— CONSTANTINVS P. P. AV. *al.* P. P. C. *Tiberius Conſtantinus. Band.* II. 657 ſq.) *Ducang.* Fam. Byz. p. 104.

— CONSTANTINVS PP. T. *Conſtantinus* IV. *Pogonatus Eckhel.* Cat. II. 544.) *Cim. Vind.* I. p. 108.

— CONSTANTINVS P. T. AVG. *Conſtantinus M. Band.* II. 299. prout in *alio* eiuſdem: DV. CONSTANTINVS P. T. AVGG. (*ſic*) *ibid.* p. 282.) *Ducang.* Tb. 6. p. 24.) *Hard.* 423.) *Mdb.* 459.

— CONSTANTIO NOB. C. *Conſtantius Chlorus. Band.* II. 91. 93. 96. 209. *Ducang.* Tb. 1. p. 13.) *Khell.* Suppl. p. 223.

— CONSTANTIVS AVG. *Conſtantius Iunior. Band.* II. 392.

— CONSTANTIVS GAL. NOB. C. *Conſtantius Gallus. Band.* II. 417. 421.

— CONSTANTIVS IVN. NOB. C. *Conſtantius Iunior. Band.* II. 225. 227. 229. 392.) *Ducang.* Tb. 9. p. 30. *et* Tb. 10. p. 32. *it.* Tb. 11. p. 34. Pariter *Conſtantius Gallus. Band.* II. 419. 420.

DN.

DN. CONSTANTIVS MAX. AVGVSTVS. *Conſtantius Iunior.* *Band.* II. 369. 370.

— CONSTANTIVS NOB. C. *al.* NOB. CAES. *Idem, Iunior.* *Band.* II. 372 ſq. — ſed *Gallus.* *Band.* II. 419. 420. — ſed *Patricius.* *Band.* II. 547.

— CONSTANTIVS P. F. AVG. *Conſtantius Chlorus*, vel eius nepos, *Conſtantius Iunior* *Band.* II. 372.) *Kbell.* Suppl. 257.) *Vaill.* Pr. 247. 248. vel *Gallus* iuxta *Harduinum* et *Genebrier.* — *Ead. epigr.* *Conſtantius* III. *Patricius.* *Cimel. Vindob.* I. p. 29.) *Eckhel.* Cat. II. 522.

— CONSTANTIVS. P. P. AVG. *Conſtantinus* IV. *Pogonatus.* *Eckh.* II. 544.

— CONSTANTIVS VICT. P. F. AVG. *al.* VICTOR. AVG. *Conſtantius Iunior.* *Band.* II. 394.) *Vaill.* Pr. III. 249.

— CONSTANЧS P. *Conſtantius* IV. *Pogonatus* *Band.* II. 692.) *Beger.* Th. Br. II.

— COSTANTINVS (*ſic*) P. P. A. *Tiberius Conſtantinus.* *Band.* II. 658.

— CRISPO. NOB. CAES. *al.* CRISPVS NOB. CAES. *Criſpus.* *Band.* II. 223. 310 ſq.) *Ducang.* Tb. 8. p. 28.

— DECENTIVS FORT. CAES. *Decentius.* *Band.* II. 233. 413.) *Ducang.* Tb. 13. p. 38.

— — NOB. CAES. *Idem* Band. ib.) *Ducang.* ib.) *Vaill.* Pr. III. 252.

— DIOCLCETIANO AETER. AVG. *Band.* II. 16.) *Vaill.* Pr. I. 252. — *Al.* BEATISS. *al.* BEATISSIMO. *Band* II. 42. — *Al.* BEATISS. SEN. AVG. *Eckbel.* Cat. II. 435. — *Al.* BEATISSIMO SEN. AVG. *Band.* II. 23. 42. — *Al.* BEATISSIMO SENI. AVG. *i* 14. — *Al.* BAEATISSIMO SEN. AVG. *ib.* 23.) *Eckh.* I — *Al.* FELICISS. SEN. A *Band.* II. 22. — *Al.* FELICISSI SEN. AVG. *ib.* 22. 25. 42. — FELICISSIMO SENI. *ib.* 15. *Al.* FLICISS (*ſic*) *ib.* 35. — *Al.* F, S. AVG. *ib.* 23. 42. — *Al.* SE AVG. *ib.* 35.) *Vaill.* Pr. I. 2 *Diocletianus*, in cuius numis p abdicationem vox ea *Domini No* non poteſtatis aut imperii eſt adpe tio ſed honoris.

DN. єRA. CONST. *Heracl* II. *Band.* II. 688.

— єRACLI. єT. єRA. CO vel CONS. P. P. A. — *al.* DN. єR CLIO AVG. *al.* P. P. AVG. CON... — *Al.* DN. єRACLI P. P. A. vel AVG. — *Al.* D ERAKLIO (*ſic*) P. P. AV. *raclius* I. *Band.* II. 684 ſq.) *Va* Pr. III. 274.

— єRACLIO KONST. *He clius* II. *Band.* II. 688.

— єRCLIV ET HE CONST. P. P. AVG F. *Heraci* I et II. *Band.* II. 683.

— EVGENIVS P. F. A *Eugenius.* *Band.* II. 524.) *Ha* 426.) *Mdb.* 592.

— F. CL. IVLIANVS P. AVG. *Iulianus.* *Band.* II. 432.

— FILєPICVS *al.* FILє CЧS. *al.* FILєPPICЧS *al.* FIL PICVS. *Filepicus.* *Band.* II. 6

— FLA. VALENTINIAN P. F. AVG. *Placidius Valenti nus.* *Band.* II. 572.) *Vaill.* Pr. 265.

— FL. ANIC. IVSTINVS AVG. *Iuſtinus* *Band.* II. 625.

— FL. ANICIVS MAXIM P. F. AVG. *Petronius Maxi* *ibid.* 578.

DN. FL. C. IOVIANVS P. F. AVG. *Iouianus.* ibid. 446.

— FL. CL. CONSTANTINVS NOB. C. *Conſtantinus Iunior. ibid.* 339. 340.

— FL. CL. CONSTANTIVS NOB. CAES. *Conſtantius Iun. Band.* II. 225. 392.) *Ducang.* Tb. 9. p. 30. — Pariter *Gallus. Band.* II. 417.) *Vaill.* Pr. III. 254.

— FL. CL. IVLIANVS N. C. *al.* NOB. C. *al.* AVG. *al.* P. F. AVG. *al.* P. P. AVG. *Iulianus. Band.* II. 233. 235. 431. ſq.) *Ducang.* Tbb. 13. 14. p. 37 ſq.) *Vaill.* Pr. III. 256. — ſed NOB. CS. *Khell.* Suppl. p. 263.

— FL. CONSTANS AVG. *Conſtans. Band.* II. 231.) *Ducang.* Tb. 12. p. 36.) *Vaill.* Pr. III. 244.

— FL. CONSTANTIVS NOB. C. *Band.* II. 379. — *Al.* AVG. *ibid.* 227. 369.) *Ducang.* Tb. 10. p. 32. — *Al.* PERP. AVG. *Band.* II. 369.) *Vaill.* Pr. III. 247. *Conſtantius Iunior.*

— FL. FOCAS P. F. AVG. *Phocas. Band.* II. 673.

— FL. IVL. CRISPVS NOB C. vel CAES. *Criſpus. ibid.* 311. 315. 324 etc.

— FL. IVLIANVS N. C. *al.* P. F. AVG. *Iulianus. ibid.* 434 ſq.) *Ducang.* Tbb. 13. 14.

— FL. LEO IVN. PERPET. AVG. *Leo* II. *Band.* II. 597.

— FL. MAECILLI. AVITVS P. F. AVG. *Auitus. ibid.* 583.

— FL. PLAC. VALENTINIANVS P. F. AVG. *Placid. Valentin. ibid.* 571.

— FL. SYLVANVS P. F. AVG. *Syluanus. ibid* 422.

— FL. VALENTINIANVS P. F. AVG. *ibid.* 466. 467.

— FL. VICTOR P. F. AVG. *Victor. ib.* 522.) *Hard.* 426.) *Khell.* Suppl. 277.

— FOCA P. AVG. *al.* PER. *al.* PERP. AVG. *al.* DN. FOCA NEP. F. AV. *al.* NєP. є. AV. vel AVG. — DN. FOCAS *al.* cum add. AVG. *al.* P. AVG. *al.* PER. AVG. *al.* PERP. AVG. *al.* P. F. AVG. — DN. FOCAS C. Pє. AV. *Phocas* litteris PH in F mutatis. *Band.* II. 673 ſq.) *Vaill.* Pr. III. 273.

— GLYCERIVS P. F. AVG. *al.* P. P. AVG. *Glycerius. Band.* II 596.

— GRATIANVS AVG. *al.* AVG. G. AVG. *al.* P. F. AVG. *al.* P. P. P. AVG. *Band.* II. 484 ſq.) *Hard.* 419. 421. 426.) *Khell.* Suppl. 271.) *Vaill.* Pr. III. 260. 326.

— HєRA. єT єRA. CONS. P. P. *al.* DN. HERACL. PERP. AVG. *al.* DN. HERACLI. PERP. AVG. *al.* PERP. P. AVG. — DN. HERACLIO AVG. — DN. HERACLIVS P. P. AVG. *al.* P. P. AI. *al.* P. F. AVG. — DN. HERACLIVS єT єRA. CONST. P. F. A. *al.* DN. hєRACLIVS єT hєRA. RA. — DN. hRAC. *al.* DN. hRAC. PєRP. AVG. *Heraclius. Band.* II. 683 ſq.) *Vaill.* Pr. III. 274.

DN. HILDERICVS REX. *al.* HILDERIK. REX. *Hildericus* Vandalorum rex. *Band.* II. 629.

— HONORIVS P. F. AVG. *Honorius. Band.* II. 543 ſq.) *Hard.* 426.) *Khell.* Suppl. 280.) *Vaill.* Pr. III. 263.

DN.

DN. IhS. ChS. REX. REGNANTIVM. *Dominus Noſter Ieſus Chriſtus* etc. n. Iuſtini II. Rhinc. *Band.* II. 695.) *Eckhel.* Cat. II. 544. — *Ead. epigr.* in n. Iuſtiniani II. et Tiber. V. fil. *Eckh.* ib. 545.

— IOHANNES P. F. AVG. *Iohannes.* *Band.* II. 564.) *Hard.* 427.

— IOVIANVS P. F. AVG. *al.* P. F. P. AVG. *al.* P. F. P. P. AVG. *al.* P. F. PERP. AVG. *Iovianus.* *Band.* II. 445 ſq.) *Vaill.* Pr. III. 257. 326.

— IOVINVS P. F. AVG. *al.* P. P. AVG. *Iovinus.* *Band.* II. 553.) *Eckhel.* Cat. II. 523.) *Hard.* 427.

— IV. AAΓ. *Iuſtinus Iun.* *Band.* II. 655. 656.

— IVL. NEPOS PE. AVG. *al.* PERP. P. F. AVG. *al.* P. F. AVG. vel AVG. *Nepos.* *Band.* II. 603.) *Kbell.* Suppl. 297.

— IVLIANS. NOB. C. N L S. (*ſic*) *al.* D. N. IVLIANVS N. C. vel NOB. C. vel NOB. CAES. vel NOB. CAESAR. *al.* P. F. AVG. *Iulianus.* *Band.* II. 233. 235. 425 ſq.) *Ducang.* Fam. Byz. Tbb. 13. 14. p. 37 ſq.) *Eckh.* Cat. II.) *Vaill.* Pr. III. 256.

— IVLIVS NEPOS AVG. *Nepos.* *Band.* II. 603.

— IVSTINIAN. AVG. *Eckh.* Cat. II. 537. — *al.* cum add. P. F. AVG. — *al.* DN. IVSTINI. *al.* DN. IVSTINIANI. et cum add. P. P. AG. vel AVG. *Band.* II. 632 ſq. — *al.* DN. IVSTINIANVS. *Band.* ib.) *Eckhel.* Suppl. p. 300. — *Al.* DN. IVꙅTINIANVꙅ. *Band.* ib. — *al.* DN. IVSTINIANVS AVG. *ibid.*) *Muſell.* Suppl. Tb. 2. n. 12.) M. *Theup.* 1211. *al.* P. *al.* P. A. *al.* P. AG. *al.* P. AVG. *al.* P. F. A. *al.* P. F. AVG. vel AVG. *al.* AVG. P. — *Al.* P. Γ. AVG. *al.* P. P. AV. vel AV. vel AЧ vel P. P. AVG. vel AЧG. *al.* P. P. AG. *al.* P. P. AVIC. — DN. IVꙅTINIANVꙅ P. P. AG. — DN. IVSTINIANVS P. C. *al.* P. P. P. *al.* V. P. P. C. *Band.* II. 633 ſq.) *Vaill.* Pr. III. 269. *Iuſtinianus* I.

DN. IVSTINIAN. P. P. A. *al.* DN. IVSTINIANVS SERVVS CHRISTI. *al.* DN. IVSTINIANЧS SERV. ChPISTI. *al.* DN. IЧSTINIANЧS. *Iuſtinianus* II. *Band.* II. 695 ſq.

DN. IVSTIN. ET IVSTINI. P. P. AVG. *al.* DN. IVSTINVS AVG. *al.* P. AVG. *al.* P. F. AV. vel AVG. *al.* P. F. AVBG. *al.* P. P. AG. vel AVG. *al.* P. P. AVC. I. vel AVC. S. *al.* P. P. VI. vel VII. *Band.* II. 625 ſq.) *Beger.* Th. Br. II. 850.) *Mdb.* 588.) *Muſell.* Impp. Tb. 257.) *Vaill.* Pr. III. 268. — DN. IVSTINVS V. P. P. AVG. *Band.* ib.) *Vaill.* ib. *Iuſtinus* I.

— IVSTIN. IVN. P. P. AVG. *al.* DN. IVSTINVS IVN. AVG. — DN. IVSTINVS P. AVG. — *al.* P. F. AVG. *al.* P. P. A. vel AG. vel AVG. *al.* P. P. VAG. *al.* P. P. S. AV. S. C. *Iuſtinus* II. *Band.* II. 651 ſq.

DN. LEO PERPET. AVG. *Band.* II. 587. *Kbell.* Suppl. 294. — *al.* PERPETV. AVG. *al.* PERPETVVS AVG. *Band.* ib. *Leo Senior.*

— LEO PERPET. AVG. *Hard.* 427. *al.* DN. LEO ET ZENO P. P. AVG. *Band.* II. 597. *Leo Iun.*

— LEON. A. MV. *Eckhel.* Cat. II. 547. — DN. LEON. P. AV. — DN LЄO ET CONSTAN-

STANTINVS P. F. AVG. *Band.* II. 703. *Leo Iſaurus.*

DN. LEONTIO PERPS. AVG. *al.* DN. LEONTIVS PERP. AVG. *al.* PERPET. AVG. *al* P. F. AVG. *Band.* II. 697. *Leontius.*

— LIB. SEVERVS P. F. AVG. *al.* DN. LIBIVS SEVERVS P. F. AV. vel AVG. *Band.* II. 592.) *Hard.* 427.) *Liuius Seuerus.*

— LICINIANVS LICINIVS P. F. AVG. *Band.* II. 219.) *Ducang.* Tb. 6. p. 24. *Licinius.*

— LICINI. AVGVSTI. *Band.* II. 197. 219.) *Ducang.* ib.) *Muſell.* Suppl. Tb. 62. n. 6. — DN. LICINI. INVICTI AVG. *Muſell.* ib. n. 7. — DN. LICINI. LICINIVS NOB. C. *Band.* II. 184.) *Vaill.* Pr. III. 236. *Licinius* vel *Sen.* vel *Iun.*

— MACn. (*ſic*) P. A. *Mauricius.* *Band.* II. 667.

— MAGNENTIVS P. F. AVG. *Magnentius.* *Band.* II. 233.) *Ducang.* Tb. 13 p. 38.) *Khell.* Suppl. 259.) *Vaill.* Pr. III. 251.

— MARCIANVS P. F. AVG. *Marcianus.* *Khell.* Suppl. 291.

— MARICI. *Mauricius.* *Band.* II. 667.

MARTINIANO P. F. AVG. *al.* MARTINIANVS etc. *Band.* II. 219.) *Ducang.* Tb. 6. p. 24. — DN. M. MARTINIANO P. F. AVG. *Vaill.* Pr. I. 292. *Martinianus.*

— MAV. *Band.* II. 667. — DN. MAVCR. P. P. AVG. *ibid.* — DN. MAVR. P. P. AVG. *ib.* — DN. MAVRI. TIBER. P. P. AVG. *Vaill.* Pr. III. 272. — DN. MAV. TIBER. P. P. AVG. *Band.* l. c. — DN. MAVRIC. P. F. AVG. *al.* MAVRICD. P. P. AVG. *al.* MAVRICIB. P. P. AVG. *al.* MAVRICN. P. AVG. *al.* MAVRICID. P. P. AVG. *al.* DN. MAVRICII. *Band.* *ib.* — DN. MAVRICI. PERP. AVG. *ibid.*) *Vaill.* Pr. III. 272. — DN. MAVRICIVS P. F. AVG. vel P. P. AVG. vel P. P. V. *al.* DN. MAVRITIVS P. F. AVG. vel P. VI. *al.* DN. MAVRIII L. P. P. VI. *al.* DN. MAVRIIVL. P. P. VI. *Band.* ib. *Mauricius.*

DN. MAG. MAXIMVS P. F. AVG. *Magnus Maximus.* *Harduin.* 426.

— MAXIMIANO BEATISSIMO SEN. AVG. *al.* FELICISSIMO AVG. *al.* FELICISSIMO SEN. AVG. — *al.* P. F. S. AVG. *Val. Maximianus.* *Band.* II. 55 ſq.) *Harduin.* 424.

— MAXIMVS P. F. AVG. *Petronius Maximus.* *Band.* II. 578.

— PHILIPPICVS P. P. AVG. *Filepicus.* *ibid.* 698.

— PLA. VALENTI. P. F. AVG. *ib.* 570. *al.* DN. PLA. VALENTINIANVS AVG. *al.* P. F. AVG. *al.* P. P. AVG. *ibid.*) *Hard.* 422. 427.) *Khell.* Suppl. 287.) *Vaill.* Pr. III. 265. — ſed SPE. AVG. *Band.* II. 574. — DN. PLACIDIVS VALENTINIANVS P. F. AVG. *ib.* 572.) *Vaill.* Pr. III. 265. *Placid. Valentinianus.*

— PROC. ANTHEMIVS. P. F. AVG. *Band.* II. 693. *Anthemius.*

— PROCOPIVS P. F. AVG. *ibid.* 479. *Procopius.*

— ROMVLVS AVSTVS (*ſic*) P. F. AV. *Muſell.* Impp. Tb. 257. n. 2. — DN. ROMVLVS AGVSTVS (*ſic*) P. F. AVG. Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 31. n. 6. *Romulus.*

DN. SEBASTIANVS P. F. AVG. *Band.* II. 553.) *Hard.* 427.) *Mdb.* 532. *Sebaſtianus.*

— SEVERVS P. F. AVG. *al.* P. P. AVG. — DN. SEVEVS (*ſic*) P. F. AVG. *Band.* II. 592. *Libius Seuerus.*

— STAVRATIVS PERP. AVG. *ib.* 711. *Stauratius.*

— S. VICTOR P. F. AVG. *ib.* 523. *Victor.*

— S. VICTORIA. n. *AV.* Conſtantini IV. Pogonati. *Eckhel.* Cat. II. 543; *Band.* II. 633.

— THEODAHATVS. *al.* DN. THEODAHATVS REX ſcil. Gothorum in Italia. *Band.* II. 635. 675.) *Eckb.* II. 534.) *Mdb.* 562.) *Vaill.* Pr. III. 270.

— THEODEBERTVS. *al.* DN. THEODEBERTVS C. *al* THEODEBERTVS VICTOR. — DN. THEODEBERTI. P. P. AVG. *Theodebertus. Band.* II. 649.) *Harduin.* 421. 423. 424.

— THEODORICVS S . . . *ibid.* 616. *Theodoricus.*

— THEODOSIVS P. F. AVG. *Band.* II. 506 ſq.) *Kbell.* Suppl. 275.) *Vaill.* Pr. III. 261. *Theodoſius Senior.* — *Ead. epigr. Band.* II. 559.) *Ducang.* p. 61.) *Hard.* 426.) *Kbell.* Suppl. 282. *Theodoſius Iun.* — DN. THEODOSIVS AVG. *Band.* II. 669. *item* p. 700.

— ΘΕΟFILOS BASI. *Band.* II. 718. *Theophilus.*

— TI. CONSTANTI. P. P. *al.* DN. TIb. CONST. P. P. AVII. *al.* DN. TIb CONSTANT. P. P. AVG. vel AVΓ. vel IV. *al.* DN. TIB. CONSTANTINVS P. F. AVG. vel P. P. AV. — DN. TIЧ. CONSTAN. P. P. AVΓ. *al.* DN. TIЧ. CONTAN. (*ſic*) P. P. AV. — DN. TIBER. P. P. AVG. — DN. TIBERI. P. P. AVI. — DN. TIBERIVS P. A. *al* P. F. AVG. *al.* PERP. P. A. AVG. *Tiberius Conſtantius. Band.* II. 658 ſq.) *Eckhel.* Cat. II. p. 539.) *Vaill.* Pr. III. 271.

— TIQCMANTAPPIV (*ſic*) Eiuſdem. *Æ* 3. *Eckb.* l. c.

— TNI ITAPPIS (*ſic*) Eiuſd. Tib. Conſtant. *Band.* II. 660.

— VAL. LIC. LICINIVS NOB. C. *Band.* II. 191. — DN. VAL. LICIN. LICINIVS NOB. C. *ib.* 181. 201. 221.) *Ducang.* Tb. 7. p. 26.) *Vaill.* Br. I. 290. — DN. VAL. LICINIVS NOB. CAES. *Band.* II. 201. *Licinius* modo *Sen.* modo *Iun.*

— VALENS P. F. AVG. *al.* PER. F. AVG. *al.* PERP. AVG. — DN. VALENS MAX. AVGVST. vel AVGVSTVS. *Valens. Band.* 471 ſq.) *Ducang.* p. 56.) *Harduin.* 421. 426.) *Kbell.* Suppl. 266 ſq.) *Vaill.* Pr. III. 259.

— VALENTINIANVS AVG. *al.* P. AVG. *al.* P. F. AVG. *Band.* II. 455 ſq. *Ducang.* p. 54.) *Kbell.* Suppl. 264.) *Hard.* 420. 426.) *Vaill.* Pr. III. 258. *Valentinianus Sen.*

— VALENTINIANVS IVN. P. AVG. *al.* IVN. P. F. AVG. — DN. VALENTINIANVS P. P. AVG. *Band.* II. 491 ſq.) *Hard.* 421.) *Kbell.* ib. 273. 274. *Valentinian. Iun.*

— VALENTINIANVS P. F. AVG. *Band.* II. 570.) *Vaill.* Pr. III. 265. *Valentinianus* III. *Placidius.*

— VETRANIO P. F. AVG. *Band.* II. 231. 399.) *Ducang.* Tb. 12. p. 36. *Vetranio.*

DN. V. L. LICINIVS. *Dominus Noſter. Valer. Licin. Licinius.*

WITIGES REX Oſtrogothorum in Italia. *Band.* II. 645.) *Eckhel.* Cat. II. 535.) *Muſell.* Reg. Tb. 11. n. 5. *et* Suppl. Tb. 2. n. 12.) *Mdb.* 563.) M. *Theup.* 1211. — DN. WITTIGES REX. n. Iuſtiniani. *Band.* II. 635. — DN. WITTIGES REX. *ibid.*

— ZENO PERP. AVG. Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 31. n. 3.) *Harduin.* p. 427. — DN. ZENO ET LEO NOV. CAE. *Hard.* 420.

Δ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Quater Neocororum.* n. Epheſiorum.

DNI. *Domini.* vid. MARIA MATER DNI.

D. N. M. Q. E. *Deuotus Numini MaieſtatiQue Eius.* forte.

DNN. FOCAS PERP. AVG. *Phocas. Band.* II. 673.

— HERACLI. PERP. AVG. *Heraclius. ibid.* 684.

— LEO AVG. *Leo ib.* 587.

D. NO. *Dominus Noſter.* D. NO. LE. PXMVL. *(ſic) Leo* III. Iſaurus. *Khell.* Suppl. p. 303.

— CONTANTI (*ſic*) *Conſtantinus* Copronymus. *Khell.* ib.) *Cimel. Vindob.* I. p. 77.

ΔΝΡ. *annus* 154. Gabalenſium Phoeniciae correſpondens A. V. C. 861. adiuncto epochae eorum capite 707. *Vaill.* Gr.

ΔΝC. *annus* 254. Anazarbi, ex vrbis computo 734. cadit in A. V. C. 988. n. Maximini. *Vaill.* Gr. p. 251.

ΔΟ. in monogrammate. n. Arſacis XV.

— ſub ſedili. *AR.* Alexandri M. *Geſner.* Tb. 4. fg. 10.) *Muſell.* Reg. Tb. 1. fg. 2.

ΔΟ. Δομίτιος, *Domitius.* ΑΥ. Κ. Λ. ΔΟ. ΑΥΡΗΛΙΑΝΟC CΕΒ. Imp. *Aurelianus.*

DO. *Domitius* nomen. CN. DO. *Cneus Domitius.*

ΔΟ. Δόμνα, *Domna.* ΙΟΥΛΙΑ ΔΟ. CΕΒΑCΤΗ, *Iulia Domna Auguſta.*

ΔΩ. pone caput Palladis. n. Argorum Acarnaniae.

— magiſtratus nomen abruptum. n. Athenarum.

DOBEROS *Thucydidi* L. III. p. 169. eſt Δόβηρος, ἡ παιονική, *Doberus* in Paeonia; *Ptolemaeo* Δύβηρος, *Deborus*, vt in alterutro vocales tranſpoſitas eſſe oporteat. Sed videtur in ortum magis *Thucydides* reduxiſſe. *Zoſimo* L. I. c. 43. τὰ περὶ Δοβῆρον. Cum vero nihil certi poſſit conſtitui, *Cellarius* Not. Orb. Ant. I. p. 830. *Ptolemaeum,* quamquam non magis certum, ſecutus eſt. Iuxta *Spanhemium, Ligorium* et *Holſten.* Not. ad *Stephanum* colonia *Doberos* in Thracia ſita, a Claudio Imperatore deducta, in numo COLONIA CLAVDIA DOBEROS dicta eſt, *Guſſeme* III. p. 73.

DOCCIO MONET. *Monetarius* dicitur in *AV.* cum capite diademato ex vnico vnionum filo, ad pectus cum ſtola ſingulari.)(VICTORIA AVGVSTORVM. Crux *Band.* II. 649.) *Ducang. Guſſeme* III. p. 73.) *Hard.* p. 423. cum capite Theodeberti; ſed p. 427. cum Iuſtiniani vultu.

DOCI. Caput imberbe galeatum, ſupra Q. DOCI.)(Equus liber decurrens, infra SANTO. *AR.* *Santon.* in Gallia. *Bouterone* p. 59. fg. 2.) M. *Pembrok.* II. Tb. 93. fg. 8.

Docimeum, ſiue *Docimia*, aliter enim ab aliis ſcribitur, *Stephano* vrbs eſt Phrygiae: Δοκίμειον, πόλις Φρυ-

ςρυγίας, τὸ ἐθνικὸν Δοκιμεὺς καὶ Δοκιμηνός, *Straboni* L. XII. p. 577. Δοκιμία pagus prope Synnada non magnum oppidum. A Docimo nomen habuiſſe numus ſignificat, cuius in altera parte cinctum corona caput inſculptum. cum epigr. ΔΟΚΙΜΟC. v. *Docimus.*

A) *Autonomi* vrbis numi: 1. Caput imberbe pampinis ornatum ad d.)(ΔΩΚΙ. Vuae racemus cum pampinis. Æ 3. Muſ. *Hunter.* Tb. 25. fg. 8. p. 128. — 2. Caput Herculis ad d. pone claua.)(ΔΟΚΙΜΕΩΝ. Mercurius ſtans d. crumenam, ſ. caduceum. Æ 3. Mſ *Hunt.* ib. fg. 9. — *Alios* vid. *Docimus.*

B) *Imperiales.* a) *Neronis.* 3. ΝΕΡΩΝ ΚΑΙΣΑΡ. Caput Neronis iuuenile nudum.)(ΔΟΚΙΜΕΩΝ, *Docimenſium.* Cybele turrito capite, iunctis ad pectus manibus ſtat inter duos leones. Æ 3. *Morell.* in Nerone Tb. 17. fg. 8. Tom. II. p. 132. — 4. *Al.* ſed Cybele ſedens inter leones. Æ 3. *Vaill.* Gr. p. 16.) *Guſſeme* III. p. 73. n. 2.

b) *M. Aurelii.* 5. ΔΟΚΙΜΕΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. *Docimeorum Macedonum.* Cybele inequitans leonem cum tympano. Æ 1. *Guſſeme* ib. n. 3.) *Harduin.* Oper. p. 51.) *Vaill.* Gr. p. 51. Macedones in eo tractu fuiſſe conſtat ex *Plinio.* Conf. *Harduin.* Chronol. Vet. Teſt.

c) *L. Vero.* 6. AV. KAI. Λ. AVP. OΥHPOC, *Imp. Caeſ. Luc. Aur. Verus.* Huius caput laureatum.)(ΔΟΚΙΜΕΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. Cybele leone vecta. Æ. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 36. fg. 2. p. 293.

Docimus Macedo, e ducibus Antigoni regis Aſiae, qui numis teſtibus vrbem Docimeum in Phrygia condidit, de quo *Pauſan.* in Atticis, ſiue L. I. p. 7. Ἀνὴρ Μακεδὼν, Δόκιμος ὄνομα, στρατηγὸς Ἀντιγόνου etc. — 1. ΔΟΚΙΜΟΣ. Caput laureatum, probabiliter Docimi Macedonis, vrbis Phrygiae conditoris.)(ΔΟΚΙΜΕΩΝ. Aeſculapius ſtans. Æ. *Arigoni.*) *Froelich.* Not. Elem. p. 237.) *Harduin.* Oper. p. 51.) *Vaill.* Sel. Num. *Camp.* p. 100. — 2. ΔΟΚΙΜΟC. Caput nudum.)(ΔΟΚΙΜΕΩΝ. Mercurius nudus ſtans, d. crumenam, ſ. caduceum, ad pedes aries. Æ. *Guſſeme* III. p. 73. n. 1.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 38. fg. 5.

ΔΟΓΜΑΤΙ CΥΝΚΛΗΤΟΥ ΕΦΕCΙΩΝ, *Senatus Conſulto Epheſiorum.* Æ 1. Caracallae. — ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΔΟΓΜΑΤΙ CΥΝΚΛΗΤΟΥ, *Laodicenſium Senatus Conſulto.*

ΔΩΔΕΚ. *al.* ΔΩΔΕΚΑ. *al.* ΔΩΔΕΚΑΤΟΥ, pariter ΔωΔΕΚ. vel ΔωΔΕΚΑΤΟΥ nota *duodecimi* anni. Sic L. ΔωΔΕΚ. aut L. ΔωΔΕΚΑΤΟΥ, *Anno* 12. n. Hadriani ab Alexandrinis. *Hard.* 749. — L. ΔΩΔΕΚ. et L. ΔΩΔΕΚΑΤΟΥ, Λυκάβαντος Δωδεκάτου, *Anno Duodecimo* in n. M. Aurelii, annos Antonini Pii notante. *Jobert* Science des Méd. II. p. 301.

Dodona ciuitas Chaoniae regionis Epiri, iuxta quam propinquum erat nemus Iouis querneum, vbi *Iouis Dodonaei* templum fuiſſe dicitur, et in eo oraculum omnium, quae apud Graecos fuerunt vetuſtiſſimum; in quo duas columbas conſulentibus reſponſa dediſſe quidam fabulantur. Alii arbores ipſas vocales fuiſſe volunt, et conſulentibus oracula edere ſolitas. *Golz.* Graec. Vet. p. 90. 118.

Dodonaeus Iupiter, qui in Dodonaeo nemore colebatur, ſtat in n. Halicarnaſſenſium cum barba prolixa, et ſubmiſſis manibus inter duas arbores, ſuper quas duae columbae, de quo typo *Spanhem.* Pr. I. p. 627.

Dodrans nouem aſſis partes, ſeu unciae nouem, ita dictus a demto quadrante, quod quartam aſſis partem demat; quae vero moneta in cimeliis nondum fuit obſeruata.

ΔΩΚΙ. vel integre ΔΟΚΙΜΕΩΝ, *Docimenſium*, v. *Docimeum* Phrygiae.

ΔΩΚΙΜΟC, *Docimus* eiuſdem vrbis conditor. v. *Docimus*. — *Al*. ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ ΔΟΚΙΜΟΥ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ, *Sub Artemidoro Docimi* filio Archonte *Philadelphenſium* in Lydia. Æ 1. Sept. Seueri. *Vaill*. Gr.

DOLABEL. *Dolabella*, Corneliorum cognomen. CN. DOLABEL. L. F. PR. COS. *Cneus Dolabella*, *Lucii Filius*, *Proconſul*.

DOLABELLA ex Corneliorum gente conſulatum iniit A. V. C. 762. ſub Auguſto. Is Tiberii legatus propraet. fuit in Dalmatia, etſi haec prouincia pop. Rom. fuiſſet ab Auguſto conceſſa. *Dio* L. LV. „Cum nonnulli eorum male geſſiſſent magiſtratum ſuum, Imperatori iſtae quoque prouinciae ſunt adiectae. — PERMIS. P. DOLABELLAE PROCOS. Muſ. *Piſan*. Tb. 5. n. 1. p. 14. vid. *Cornelia* gens.

Doliche vrbs Syriae, quae in *Hieroclis* libro Δολιχὴ, *Dolecbe*, legitur; id vitioſum haud dubie eſt, quod et *Ptolemaeus* Δολίχη, *Doliche*, ſcripſit, et in *Peutingerorum* tabula legitur *Dolica*; a *Plinio* vocatur *Doliche*. *Cellar*. Not. Orb. Ant. II. p. 341. — Numi ſuperſtites ſunt:

a) *M. Aurelii*. 1. ΑΥΤ. ΚΑΙCΑΡ. Μ. ΑΝΤΩΝΙΝ. Caput M. Aurelii imberbe.)(ΔΟΛΙΧΑΙΩΝ. Α. *Dolichaeorum Anno Primo* imperii, intra coronam. Æ 2. *Guſſeme* III. p. 73. n. 1.) M. *Theup*. p. 901.) *Vaill*. Gr. p. 51. — 2. ſed capita M. Aurelii et L. Veri aduerſa.)(ΔΟΛΙΧΑΙΩΝ, in corona. Æ 2. M. *Theup*. ib.) *Vaill*. ib. — 3. *Al*. cum Α. *Anno Primo*. Æ 2. M. *Theup*. ib. — 4. *Al*. cum Β. *An*. 2. *Vaill*. ib. — 5. cum Γ. *An*. 3. *Guſſ*. ib. — 6. *Al*. cum Δ. *An*. 4. *Guſſ*. ib.) *Harduin*. Oper. p. 51. 780.

b) *Commodi*. 7. ΔΟΛΙΧΑΙΩΝ Α. intra lauream. Æ 2. *Guſſ*. III. p. 74. n. 2.) *Harduin*. p. 51. 788.) *Vaill*. Gr.

c) *Caracallae*. 8. ΔΟΛΙΧΑΙΩΝ. Corona ex lauro. Æ 2. *Guſſ*. ib. n. 3.) *Hard*. 51.) *Vaill*. Gr.

ΔΟΛΙΧΑΙΩΝ, *Dolichaeorum* in Syria. v. *Doliche*.

DOM. *Dominorum*. VICTORIAE LAETAE DOM. NOSTR. *Dominorum Noſtrorum*. *Eckhel*. Cat. II. p. 477.) *Guſſeme* II. p. 308. vid. VICTORIAE LAETAE.

— *Dominus*. DOM. NO. CONSTANS, *Dominus Noſter Conſtans*. *Band*. II. 359. DOM. NO. ΙΑΥ... n. Iuſtiniani. *Band*. II. 635.

— *Domitianus*. DOM. CAES. *Domitianus Caeſar*. *Morell*. in Domit. Tb. 25. n. 44. — IMP. CAES. DOM. AVG. etc. — IMP. CAE. VES. F. DOM. AV. etc. IMP. DOM. CAES. DIVI VESP. F. AVG. *Mdb*. 74.

ΔΟΜ. Δομίτιος, *Domitius*. Sic a) *Aurelianus* Imp. ΑΥΤ. Κ. ΔΟΜ. *al*. ΑΥΤ. Α. ΔΟΜ. *al*. ΑΥΤ. Κ. Α. ΔΟΜ. ΑΥΡΗΛΙΑΝΟC CΕΒ. *Band*. I. p. 372. — b) nomen gentile *magiſtratus*: ΕΠ. ΔΟΜ. (Δομιτίου) ΡΟΥΦΟΥ ΑCΙΑΡ. CΑΡΔΙΑΝΩΝ, *Sub Domitio Rufo Aſiarcha Sardianorum*. n. Saloninae. *Vaill*. Gr.

DOM. *Domitius*, vti in g. Domitia: CN. DOM. *Cneus Domitius*, vel CN. DOM. AMP. addito *Ampli* cognomine. M. DOM. II. VIR. *Marco Domitio Duumuiro* coloniae incertae. Æ 3. Auguſti, apud *Patinum* et *Vaillant*. — *Aurelianus* Imp. demonſtraturus praenomine, quo vtitur in numis, ſe

ex

ex familia Domitia ortum trahere. IMP. C. DOM. *al.* IMP. C. L. DOM. *al.* IMP. CAE. CL. DOM. *al.* IMP. CAES. CL. DOM. AVRELIANVS AVG. *Band.* I. 371 ſq.) *Eckh.* Cat. II. p. 393.) *Khell.* Suppl. p. 199.) *Vaill.* Pr. I. 213. III. 25. 214.

ΔΟΜ. Δόμνα, *Domna.* ΙΟΥΛ. ΔΟΜ. CEBACT. Ἰουλία Δόμνα Σεβαστή, *Iulia Domna Auguſta*, Sept Seueri vxor.

ΔΟΜΕΤ. Δομετιανός, *Domitianus:* qui legitur: ΔΟΜΕΤ. ΚΑΙΣαρ ΓΕΡΜανικός, *Domitianus Caeſar Germanicus*, apud *Morell.* in Domitiano Tb. 26. n. 31. — *Al.* ΑΥΤ. ΚΑΙΣ. ΔΟΜΕΤ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ, *Imp. Caeſ. Domitianus Auguſtus. Harduin.* Oper. p. 16. vel Num. Pop. et Vrb. p. 210.) *Morell.* ib. Tb. 20. n. 20. — In aliis:

ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΣ ΚΑΙΣΑΡ, *Domitianus Caeſar.* Conf. *Harduin.* l. c. 200. 201.) *Morell.* ib. Tb. 20. n. 21 ad 24.) *Vaill.* Col. I. p. 338 v. *Claudiopolis* Bithyniae. — ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΣ Α.... n. Cretenſium. ΔΟΜΕΤΙΑΝΟC CEBACτός. *Morell.* in Domit. Tb. 4. n. 122.

DOMETIVS et DOMITIVS itidem numi habent: nam *Dometii* olim dicti, qui poſtea *Domitii. Morell.* Fam. p. 156.

ΔΟΜΙ. Δομίτιος, *Domitius:* Α. Κ. Λ. ΔΟΜΙ. ΑΥΡΗΛΙΑΝΟC CΕΒ. *Imp. Aurelianus.*

DOMI. *Domitius.* CN. DOMI. *Cneus Domitius*, praenomen et nomen.

DOMIN. vid. SOL. DOMIN. P. ROMANI.

DOMIN. AVG. FELICITER in laurea. Æ. Lucillae. *Guſſeme* III. p. 92.) *Mdb.* 240.

Domina. vid. DN. *Domina Noſtra.* — Dominae titulus cui tributus. Conf. *Galland* Diction. vocabulo *Domina.*

Domini adpellatio recepta demum labante iam Romani imperii aetate a Caeſaribus. *Spanh.* Pr. II. 482.) *Galland* Diction. v. *Dominus.* — Auguſtus id nomen abominatus eſt; Tiberius recuſabit, Caligula admiſit, Domitianus eo adpellari ſe gauiſus eſt; non tamen iſte titulus tum in numis ſignatus; ſub Traiano velut abolitus; Antonini non ambierunt nomen *Domini;* non Δεσπότου, ſed ΚΥΡΙΩΝ adpellatio legitur in L. Veri et Lucillae coniugis eius AR. numis: ΥΠΕΡ ΝΙΚΗΣ ΚΥΡΙΩΝ CΕ. *Pro Victoria Dominorum Auguſtorum;* vrbs autem illa Graeca, nimium adulatrix, Imperatores inſcribit *Dominos*, qui titulus a neceſſariis aut ſalutantibus voce tantum illis dabatur. *Vaill.* Pr. II. p. 179. — Ea tamen *Domini* adpellatio deinde Seuero, et ſequentibus Imperatoribus tributa in inſcriptionibus ab vrbibus eorum maieſtati deuotis, vt pluribus oſtendit *Spanh.* II. 484.) *Gruter.* p. 274. — '*Domini et Dei* nomen Aureliano primum in numis tribuitur; legitur illud *Domini* nomen etiam in numis Cari. — *Dominus* autem *Noſter*, vel DN. primum offendimus conſignatum in Diocletiani et collegae Val. Maximiani numis, et quidem *Domini* nomen eſt poſitum loco *Imperatoris;* ante eos non obſeruantur illae DN litterae; deinde in vltimis Imperatoribus frequenter Domini adpellati a ſcriptoribus aeui Conſtantiniani; vel Δεσπότου vocabulo in numis leguntur, omiſſis aliis principatus titulis, quod ſeuere a Iuſtiniano exactum.

DOMINI N. LICINI AVG. *Domini Noſtri Licinii Auguſti*, circa coronam lauream, in qua VOT. XX. Æ. Licinii Sen. *Band.* II. p. 194.) *Beger.* Th. Br. II. p. 798.) *Muſell.* Impp. Tb. 246. fg. 4. p. 305.

DO-

DOMINICA (Aelia vel Albia) Valentis Imp. vxor, iuxta *Golzium* dicta in numis AELIA DOMINICA AVG. quam Dominicae numi partem e *Golzio* exſcripſere *Band.* II. 478.) *Guſſeme* I. p. 84.) *Mdb.* 508.

DOMINO ET DEO CARO AVG. Caput Cari Imp. AV. Cari. *Band.* I. 499.) *Mdb.* 419.) at in aliis eiuſdem Cari legitur: DEO ET DOMINO CARO AVG. al. INVIC. AVG. Ante Carum Aurelianus DEO ET DOMINO NATO in numis legitur, poſt eius mortem cuſis; etenim teſte *Vopiſco* ipſi non niſi mortuo diuini honores delati fuerunt, idemque cenſet *Bandur.* l. c. de Cari huiuſcemodi numis.

DOMINOR. NOSTROR. CAESS. *Dominorum Noſtrorum Caeſarum*, circa coronam, in qua VOT. X. Æ 3. Conſtantini Iun. *Band.* II. 345.) *Beger.* Th. Br. II. 811.) *Muſell.* Suppl. Impp. Tb. 67. fg. 9.

DOMINORVM NOSTRORVM CAESS. Laurea, in qua VOT. X. Æ 3. Criſpi. *Guſſeme* II. 395. n. 7.) *Band.* II. 323. — vid. VICTORIA DOMINORVM. n. Conſtantii Iun. *Band.* II. 376.

DOMINVS. vid. SOL DOMINVS IMPERII ROMANI. — *Dominum* et Deum ſe adpellari primus iuſſit Domitianus, tradente *Eutropio* L. VII. c. 23. et *Suetonio* vit. Domit. c. 13. vt iam ante *Dominum* ſe dici tentauerat Caligula, licet tamen in publico aere numquam hoc titulo ſint deſignati. Obſeruat *Aurel. Victor* et ex numis quoque attendimus: Diocletianum ſe primus omnium Caligulam poſt, Domitianumque *Dominum* palam dici paſſus. Decreſcente enim imperio, creuit nominum poteſtas. Voluerunt *Domini* adpellari imperantes, cum Imperator tantum imperii caput ſit, Dominus autem vniverſi; ita mundi Dominum, non Imperatorem, ſe antea dixerat Antonius Graecanico faſtu, vt adnotauit *Spanhem.*

ΔΟΜΙΤ. Δομιτιανὸς, *Domitianus.* ΑΥΤ. ΚΑΙCΑΡ ΔΟΜΙΤ. *al.* ΔΟΜΙΤ. CΕΒ. ΓΕΡΜ. *al.* ΔΟΜΙΤ. ΚΑΙ. ΓΕΡΜ. *al.* ΔΟΜΙΤ. ΚΑΙC. CΕΒΑC. *al.* ΑΥΤ. ΔΟΜΙΤ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. ΓΕΡ. *Imperator Caeſar Domitianus Auguſtus Germanicus. Morell.* in Domitiano.) *Bellor.* in Domit.) *Vaill.* Pr. II. 110. et Gr. Impp.

DOMIT. *Domitianus.* CAESAR DOMIT. COS. DES. IT. — CAES. AVG. F. DOMIT. COS. II. — DOMIT. AVG. GERM. COS. XI. — IMP. CA. D. VES. F. DOMIT. *Imp. Caeſar Diui Veſpaſiani Filius.* — IMP. CAES. DIVI. VESP. F. DOMIT. AVG. — TITVS ET DOMIT. VESPASIANI F. (*Filii*) — IMP. CAES. DOMIT. AVG. GERM. — IMP. DOMIT. AVG. GERM. etc. — DOMITIA AVG. IMP. DOMIT. *Domitia Auguſta Imperatoris Domitiani* coniux. *Cimel. Vind.* I. Tb. 10. n. 23. p. 53.) *Khell.* Suppl. p. 46 ſq. *Morell.* in Domitiano.) *Vaill.* Pr. II. 111.

DOMIT. *Domitius.* CN. DOMIT. *Cneus Domitius.* — L. DOMIT. CN. F. CN. N. AHENOBARB. vid. *Domitia* g.

ΔΟΜΙΤΙ. Δομιτιανὸς. ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΔΟΜΙΤΙ. *Imperator Domitianus.* n. Julienſium Laodicenſium. *Oderic.* Num. Gr. p. 121.

Domitia gens, in duas *Ahenobarborum* et *Caluinorum* familias diuiſa. An *Domitius* a domitu dictum? Cognomen *Ahenobarbi* gentis auctori obuenit ex *Sueton.* vit. Neron. c. 1. Cum aliquando rure domum reuerteretur, occurrerunt illi iuuenes duo formae auguſtioris, Caſtoris nempe et Pollucis, iubentes, nuntiaret P. Romano victoriam,

riam, de qua incertum adhuc erat; at cum non crederet, barbam eius manibus demulſerunt, eamque ex fuſca flauam reddiderunt; unde *Aenobarbus* eſt adpellatus. De felicitate quoque eius gentis teſtimonium exhibet *Vellei. Paterc.* L. II. c. 10. — *Caluinus* a caluo diminutiuum. — Leguntur: CN DO. vel CN. DOM. vel CN. DOMI. vel CN. DOMIT. *Cneus Domitius.* CN. DOMIT. CN. F. AHENOBARB. — L. DOMIT. CN. F. CN. N. AHENOBARB. — CN. DOMITIVS AHENOBAR IMP. — CN. DOMIT. CALVINVS. — CN. CALVINVS. — *Typi:* Caput Romae galeatum. — Caput Iouis. — Caput Herculis pelle leonina amictum. — Caput Dianae, vel Maiae, Mercurii matris. — Caput Veſtae. — Caput Mineruae. — Caput Cnei Aenobarbi. — Caput Antonii triumuiri. — Corona ciuica OB CIVIS SERVATOS. — Caput Auguſti rad. — Caput Veneris. — Caput Domitii vel Dei Oſcae vrbis. — Ex *auerſa parte:* Dioſcuri. — Nauis. — Bigae. — Sagitta, claua et arcus. — Lyra. — Quadrigae. — Sella curulis, ſupra quam fulmen; in aliis corona, in aliis ſimpulum. — Scutum, in quo caput Gorgonae. — Nauis, ſupra quam tropaeum; vel in vertice aſtrum. — Capricornus et triquetra. — Fulmen cum clipeo tranſuerſo in medio coronae ex quercu compoſitae. — Simpulum, aſpergillum, ſecuris et apex. — Duo clipei decuſſatim, cum haſtis, galea, vexillo et baculo, in cuius apice caput aſininum.

Vel iuxta ſeriem *Morellianam* ita: 1. L. COSCO. M. F. *Lucius Coſconius Marci Filius.* Caput Romae galeatum cum X denarii nota.)(L. LIC. CN. DOM. *Luc. Licinius, Cneus Domitius.* Vir nudus in bigis, d. haſtam vibrans, ſ. palmam tenet et lituum militarem. Martem patrem populi Romani deſignare typus videtur. Sub cenſura, quam quatuor geſſerunt annis L. Licinius Craſſus et Cn. Domitius plures et varii fuerunt triumuiri monetales ex gente Aemilia, Aurelia, Coſconia, Poblicia, Pomponia, Porcia; hinc in familiae haud vnius denariis hic typus occurrit. AR. *Beger.* Th. Br. p. 554.) *Eckhel.* Cat.) *Guſſeme* Diccion. III. p. 75. n. 13.) *Morell.* Fam. p. 153. Tb. 1. fg. 1. ſed *Patin.* Fam. p. 66. n. 1.) *Schulz.* Numoph. I. p. 141.) M. *Theup.* p. 35.) *Vaill.* Fam. Domitius hic inter maiores Neronis memorandus, atauus nempe fuit Imperatoris iſtius. Sed geſta huius Cn. Domitii non admodum probauit pop. Romanus, teſte *Valer. Maximo* IX. 6. 3. „Cn Domitium etc. cuſtodiae cauſa relegauit. — 2. M. AVRELI. *Marci Aurelii.* Caput Romae galeatum, retro ROMA et ✱ nota denarii.)(SCAVRI. Subtus L. LIC. CN. DOM. Idem bigae typus. AR. *Beger.* ib. p. 554.) *Guſſeme* ib. n. 10.) *Morell.* ib. fg. 2. etſi clauam credidit editor ad gentem Aureliam in hoc eodem denario fg. 5. p. 42. ſed lituum militarem accuratius expreſſit in Fam. Iunia Tb. 3. fg. 6.) M. *Pembrok.* III. Tb. 14. fg. 1.) M. *Theup.* p. 35.) *Vaill.* Fam. — 3. *Al.* ſimilis, ſed omiſſo SCAVRI vocabulo. M. *Theup.* p. 36. — 4. C. MALLE. C. F. *Caius Malleolus Caii Filius.* Caput Romae gal. cum X nota.)(L. LIC. CN. DOM. Typus idem AR. *Beger.* p. 554. ſed C. MAL. C. F.) *Guſſeme* p. 75. n. 17. ſed minus recte M. F. et in)(DOMIT. etc.) *Morell.* Tb. 1. fg. 3. p. 154.) M. *Theup.* p. 36.) *Vaill.* ib. — 5. L. POMPONI CNF. *Lucius Pomponius Cnei Filius.* Caput idem Romae et X nota.)(*Eadem.* AR. *Guſſ.* n. 11.) *Morell.* fg. 4.) *Vaill* ib. — 6. L. PORCI. LICI. *Lucius Portius Licinus.* Caput Romae idem. cum ✱ nota denarii.)(*Eadem.* AR. *Guſſ.* n. 14.) *Morell.* fg. 5.) M. *Theup.* p. 36.)

p. 36.) *Vaill.* ib. De triumuiris monetalibus, qui in hiſce denariis memorantur, conſule familias *Coſconiam, Aureliam, Publiciam, Pomponiam, Porciam.* — 7. Caput Romae galeatum, ante quod ✕ denarii ſignum, retro ſpica frumenti, quae curam annonae denotat, cuius vtilitatem videtur Domitius tunc aedilis curulis procuraſſe.)(CN. DOM. Victoria in bigis, d. flagrum, ſ. habenas, deſuper ROMA. Sub equis venator leonem conficit, qui typus docet *Cneum Domitium* venationes populo praebuiſſe ſuis ſumtibus, cum alioqui nota S. C. fuiſſet addita. Meruit autem venatio exprimi in denarii typo, quod tum primum eiuſmodi ludus Romae coeperit. AR. *Beger.* p. 554.) Numoph. *Burckhard.* I. p. 34.) *Guſſeme* n. 15.) *Morell.* fg. 6. p. 154.) *Patin* in *Vrſino* aucto, quem recte reprehendit *Vaillantius*, quod denarium hunc auo Neronis tribuerit; ille enim *Lucius* vocabatur, at in numo *Cneus* dicitur.) M. *Theup.* p. 35.) *Vaill.* Fam. — 8. AHENOBAR. *Ahenobarbus.* Caput nudum ac barbatum Cnei Domitii Ahenobarbi, qui Neronis Imperatoris fuit abauus.)(CN. DOMITIVS IMP. *Cneus Domitius Imperator.* Inter Domitios optimos hic numeratur a *Sueton.* vit. Neron. c. 3. Caeſare occiſo inter illius caedis conſcios quidem damnatus, cum autem inſons declaratus eſſet, A. V. C. 710. claſſi fuit praefectus, et *Imperatoris* titulum a militibus accepit; inde eſt in denario prora nauis, ſupra quam tropaeum erectum eſt. *Beger.* Th. Br. p. 554.) *Guſſeme* n. 19.) *Morell.* fg. 7.) M. *Pembrok.* III. Tb. 6. fg. 15.) M. *Theup.* p. 36.) *Vaill.* Fam. — 9. ANT. IMP. III. VIR. R. P. C. *Antonius Imperator Triumuir Rei Publicae Conſtituendae,* Caput M. Antonii nudum, retro quod lituus. Poſtquam ad Antonii partes tranſiiſſet Domitius, iam non amplius ſuam imaginem ſignauit, M. Bruti exemplo, ſed M. Antonii caput.)(CN. DOMIT. AHENOBARBVS IMP. Prora nauis, deſuper ſtella, quam nauis praetoriae forſan nomen eſſe credit *Vaillantius.* Ad Solis aſtrum verius pertinere exiſtimat *Havercamp.* ad *Morell.* Fam. p. 155. et denotare, hoſce denarios Rhodi, vbi cultus et coloſſus erat Apollinis, cuſos ad vſum claſſis Antonianae. AR. *Guſſeme* n. 23.) *Mdb.* p. 16.) *Morell.* fg. 8.) *Vaill.* Fam. Antonia n. 27. et Domitia. — 10. ROMA. Caput Romae gal. cum denarii X nota.)(CN. DOMI. *Cneus Domitius.* Iupiter in lentis quadrigis d. ramum gerens, ſ. fulmen et equorum habenas. AR. *Guſſeme* n. 16.) *Morell.* Fam. Tb. 2. fg. 1. p. 155.) *Schulz.* Numoph. I. p. 142. et 309. — Qui *Golzii* picturam eiuſdem denarii ſecuti ſunt, Imperatorem togatum in curru exprimunt, ſ. ſcipionem conſularem vel eburneum. d. palmae ramum tenentem, qualis eſt typus apud *Vaill.* Fam. Rom. I. p. 159.) *Vrſin.* a *Patino* p. 101. n. 1.) M. *Theup.* p. 35. — 11. PANORMITANORVM Siciliae. Caput Auguſti ſenile radiatum.)(CN. DOM. PROCOS...... *Cneo Domitio Proconſule.* Capricornus. Subtus Siciliae eſt nota tria crura cum capite Meduſae in medio. Æ. *Morell.* Tb. 2. fg. 2.) *Paruta* inter Panormitanos.) *Vaill.* Col. I. p. 58.) *Patin.* ad alium Domitium refert. — 12. CN. DOMI. Caput Herculis in leonis exuuiis.)(M. SILA. Q. CVRT. *Marcus Silanus. Quintus Curtius.* Claua Herculis iacens inter arcum et ſagittam. Æ. cuſus, cum Cn. Domitius triumuir monetalis eſſet cum Curtio et Silano. *Morell.* Fam. Curtia. *it.* Domitiae Tb. 2. fg. 3.) *Guſſeme* n. 8. — 13. OSCA vrbs Hiſpaniae Baeticae. Caput barbatum, quale in Hiſpaniae numis ſaepius obſeruatur, apud *Morell.* Tb. 2. fg. 4. monili ornatum, *al.* ſine monili.)(DOM. COS. ITER. IMP. *Domitius Conſul Iterum Imperator.*

perator. Inſtrumenta pontificalia; apex, culter mactatorius, aſpergillum et capeduncula. Æ. *Morell.* l. c. et p. 156. it. *Perizon.* ad *Morell.* p. 288. 289.) *Beger.* Th. Br. p. 554.) Numoph. *Burkhard.* I. p. 34.) M. *Theup.* p. 36.) *Vaill.* Fam.) *Guſſeme* III. p. 75. n. 21. ſed CN. DOM. etc — 14. Caput Romae gal. cum X denarii nota.)(CN. DO. *Cneus Domitius.* Dioſcuri haſtati in equis decurrentes, in imo ROMA. Æ. *Beger.* p. 555. n. 6.) *Guſſeme* n. 18.) *Morell.* Tb. 2. fg. 5. p. 156.) *Vaill.* l. c. — 15. Caput Herculis amictum leonis exuuiis, retro ſunt tres globuli, qui quadrantem denotant.)(CN. DOME. *Cneus Dometius.* Vidit *Morell.* Tb. 2. fg. 6. litteram E quoque adparere extremo cruri litterae M adnexam, quam non expreſſerunt reliqui. Vnde patet antiquioribus temporibus *Dometius* fuiſſe dictos, qui deinde *Domitii* nuncupati ſunt. Familiare *Cnei* praenomen eſt Domitiae genti prae aliis, quod hanc in ea gente praerogatiuam nactum videtur, quam in Acilia *Manii*, in Aemilia *Mamerci*, in Claudia *Appii* vel *Tiberii*, in Fabia *Numerii*, in Sulpicia *Servii* etc. obtinuerunt. Typus eſt prora nauis cum iiſdem tribus globulis, infra ROMA. Æ. *Guſſeme* III. p. 74. n. 9.) *Morell.* Tb. 2. fg. 6.) M. *Theup.* p. 35.) *Vaill.* Fam. — 16. AVG. C. CAES. COS. DES. L. CAES. COS. DES. *Auguſtus. Caius Caeſar Conſul Deſignatus. Lucius Caeſar Conſul Deſignatus.* Statua Auguſti velati capedunculam manu tenentis media inter ſtatuas filiorum Caii et Lucii.)(CAESAR AVGVSTA. CN. DOM. AMP. C. VET. LANG. II. VIR. *Cneo Domitio Amplo, Caio Vettio Languido Duumviris*; non enim vltima littera Q eſt, ſed G, vt patet ex collatione huius typi inter *Morell.* Num. Auguſti Tb. 26. fgg. 7. 8. Vexillum arae impoſitum inter duo manipulorum ſigna totidem aris impoſita. Æ. *Morell.* Fam. Tb. 2. fg. 7. p. 157.) *Seguin.* Sel. Num.) *Vaill.* Col. I. p. 24. vid. *Caeſar Auguſta.* — 17. IMP. AVGVSTVS TRIB. POTES. XX. Caput Auguſti laur.)(CÆS. AVGVS. CN. DOM. AMP. C. VET. LANG. II. VIR. Eadem nomina. Colonus agens boues. Æ. *Morell.* fg. 9.) *Liebe* Goth. Num. p. 38.) *Mdb.* 39. et additis aliis nominibus *ib.* p. 47. vid. *Caeſar. Auguſta.* — 18. AVGVSTVS DIVI F. Caput Auguſti laur.)(CAESAR AVGVSTA. CN. DOM. etc. vt in priore ſcribitur. Vexillum arae impoſitum. *Morell.* fg. 10.) *Vaill.* Col. I. p. 22. v. *Caeſar Auguſta.* — 19. IMP. CAESAR DIVI F. AVGVSTVS COS. XII. Caput Auguſti laureat.)(C. V. I. CEL. *Colonia Victrix Iulia Celſa.* CN. DOMITIO. C. POMPEIO II. VIRis. Bos coloniae ſymbolum. Æ. *Morell.* Tb. 2. fg. 8 p. 157.) *Mdb.* 49. 50. vid. *Celſa* Hiſpaniae vrbs. — 20. Caput Iouis barbatum ac laureatum cum S. nota *ſemiſſis.*)(CN. DOMI. *Cneus Domitius.* Ratis cum eadem S. nota, infra ROMA. Æ. *Morell.* Tb. 2. fg. 11.) *Guſſeme* III. p. 74. n. 1.

Porro e *Golzii* Faſtis deſumſit *Morell.* ſequentes: 21. Caput Iouis Capitolini laureatum, pone quod S. C. in laurea.)(CN. DOMIT. CN. F. AHENOBARB. *Cneus Domitius Cn. Fil. Ahenobarbus.* Sella curulis, ſupra quam fulmen. Æ. *Golz.* Faſt. p. 152. ad annum V. C. 638.) *Morell.* Tb. 15. fg. 17. p. 551.) *Vaill.* Fam. Domit.) *Guſſ.* ib. n. 2. — 22. VESTA. Caput Veſtae velatum.)(CN. DOMIT. CN. F. in imo; in ambitu L. MARCI. Q. F. Q. N. PHILIPPVS. *Lucius Marcius, Quinti Filius, Quinti Nepos Philippus.* Sella curulis, deſuper ſimpulum. Æ. *Golz.* Faſt. p. 160. ad A. V. C. 657.) *Morell.* ib. fg. 18.) *Guſſ.* ib. n. 6. — 23. Caput Veſtae velatum; ante quod ſimpulum.)(L.

)(L. DOMIT. CN. F. CN. N. AHENOBARBus. Sella curulis ſupra quam corona. AR. Golz. Faſt. p. 175. ad A. V. C. 699.) Morell. fg. 19.) Vaill. Fam. ad aedilitatem eiuſdem refert.) Guſſ. ib. n. 7. Domitia gens, ac nominatim Ahenobarbi in eadem ne praenomina quidem vlla, teſte Sueton. vit. Neron. c. 1. praeterquam *Cnei* et *Lucii* vſurparunt, eaque ipſa notabili varietate, modo continuantes vnum quodque per ternas perſonas, modo alternantes per ſingulas. Ex parte id euincunt denarii adhuc ſuperſtites gentis illius, in quibus aliud quam CN. ſeu *Cnei* praenomen legitur. — 24. OB CIVIS SERVATOS. Corona ciuica inter duos lauri ramos.)(S. C. in area; in ambitu: L. DOMITIVS AHENOBARB. III. VIR. A. A. A. F. F. Neronis Imp. auus. Æ. *Golz.* Faſt. p. 210. ad A. V. C. 737.) *Morell.* fg. 23. p. 552.) *Mdb.* p. 43.) *Guſſeme* n. 22.) *Vaill.* Fam. — 25. CN. CALVINVS. Caput Romae galeat. pone quod vox ROMA.)(Duo clipei decuſſatim cum haſtis, galea, vexillo et baculo, in cuius apice caput aſininum; haec omnia ſunt vero in laurea. AR. *Golz.* Faſt. p. 176. ad A. V. C. 700. quo conſul fuit Cneus Domitius Caluinus cum L. Valer. Meſſal.) *Morell.* fg. 20.) *Vaill.* Fam. I. p. 397.) *Guſſeme* III. p. 75. n. 12. — 26. CN. DOMIT. M. F. CALVINus P. ISAVRICus P. F. Caput Iouis Capitolini laur.)(EX S. C. Fulmen cum clipeo tranſuerſo in medio coronae ex quercu compoſitae. AR. *Golz.* Faſt. p. 183.) *Morell.* fig. 21.) *Guſſeme* p. 74. n. 3.) *Vaill.* Fam. qui pro more ad aedilitatem Domitii cum P. Iſaurico retulit. — 27. CALVIN. Caput Veneris, ante quod littera P. in corona ex denſa myrto vel lauro.)(CN. DOMIT. Victoria in bigis. AR. *Golz.* Faſt. p. 194. ad An. V. C. 717.) *Erizzo* p. 234.) *Morell.* fg. 22. ſed incerta eſt nota P iuxta caput deae. Multi enim paſſim numi argentei inueniuntur, qui eiuſmodi litteras habent adpoſitas.

Praeter hoſce numos eidem Domitiae genti tribuuntur numi: 28. CN. DOMITIVS L. F. IMP. NEPT. Caput Neptuni.)(AHENOBAR. Caput virile nudum barbatum. *Guſſeme* III. p. 74. n. 4. — 29. *Al.* ſed loco Neptuni capitis eiuſdem templum viſitur. Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 11. fg. 2.) *Guſſeme* ib. p. 75. n. 20. — 30. AHENOBAR. Caput Cnei Ahenobarbi.)(C. DOMITIVS L. F. IMP. Templum, hinc ME (*ſic*) loco NE inde PT. AV. Muſ. *Theup.* p. 36. — 31. NERO CAESAR AVG. IMP. Caput Neronis laur.)(ADVE. AVG. *Aduentus Auguſti.* Triremis. P. DOMITIO IIVIRo QVinquennali CORinthi. Æ 3. *Liebe* Goth. Num. p. 419. vid. *Corinthus.* — 32. TI. CAESAR AVGVSTI F. Caput Tiberii laur.)(CLVNIA. L. DOMI. ROBV. etc. vid. *Clunia.* — 33. ΕΠΙ. ΔΟΜ. ΡΟΥΦΟΥ ΑϹΙΑΡΧ. ϹΑΡΔΙΑΝΩΝ Γ. ΝΕΩΚ. *Sub Domitio Rufo Aſiarcha Sardianorum Ter Neocororum.* n. Valeriani Iun. vid. *Sardes* Lydiae.

DOMITIA *Longina*, Domitii Corbulonis filia, Domitiani Imp. vxor, quam ipſe priori marito L. Aeliae Lamiae rapuit. Vnicum genuit filium, qui obiit infantulus, et conſecratus eſt. Cum autem arderet amore Paridis, eſt repudiata, ſed intra breue tempus reſumta, coniuge Domitiano impatiente diſſidii. *Sueton.* in Domitiano c. 1. et 3.

Domitiae omnes numi reliquarum Auguſtarum rariſſimi, ex aere magno praecipue; ex aere medio et minimo ab vrbibus Graecis pariter ſunt rariſſimi. Mariti et vxoris memoriae propagandae effigies eorum in vtraque numiſmatis parte poſitae etiam reperiuntur, quod iuxta

iuxta *Patin.* Theſ. Num. p. 163. numum efficit rarum; quoties enim, inquit, vir et vxor facies habent coniunctas, vel iugatae ſint, vel auerſae, toties numus rarus habendus eſt. Huius Domitiae effigies in Domitiani numis Graecis apud *Vaill.* Num. Gr. Impp. p. 26. — Eadem cum capite turrito. n. Nicomediae.

Haud infrequens AVGVSTA in Latinis, vel CEBACTH in Graecis numis dicta eſt Domitia et *Sueton.* vit. Domitiani c. 3. adſerit: „alteroque anno conſalutauit vt *Auguſtam.* Inde in Graecis Amphipolitarum, Amaſtrianorum, Epheſiorum, Magnetum, Neapolitanorum, Smyrnaeorum rel. numis CEBACTH nuncupata. Eius cognomen LONGINA occurrit in numo, qui ab vna parte Domitianum, ab altera hanc eius vxorem praefert et inſcriptionem ΔΟΜΙΤΙΑ ΛΟΝΓΕΙΝΑ *al.* ΛΟΓΓΕΙΝΑ ΣΕΒΑΣΤΗ, *Domitia Longina Auguſta.* *Harduin.* Oper. p. 738 et alibi.) *Guſſ.* III. p. 77.

In Romanis etiam quibuſdam numis ob natum ex ſe et mox conſecratum infantem dicitur: DIVI CAESARIS MATER. In *aliis:* DOMITIA AVGVSTA. — DOMITIA AVG. vel AVGVST. vel AVGVSTA IMP. DOMIT. — DOMITIA AVGVSTA DOMITIANI IMP. — DOMITIA AVG. IMP. DOMITIAN. AVG. GERM. — DOMITIA AVG. IMP. CAES. DOMITIAN. AVG. — DOMITIA AVG. IMP. CAES. DIVI F. DOMITIAN. AVG. — DOMITIA DIVI F. DOMITIANI.

In *Graecis* fere omnibus: ΔΟΜΙΤΙΑ CEBACTH vel ΣΕΒΑΣΤΗ. Rarius ΔΟΜΕΤΙΑ vel ΔΟΜΗΤΙΑ CEBACTH. — ΔΟΜΙΤΙΑ ΑΤΓΟΤCCΤΑ (*ſic*) loco ΑΤΓΟΤCΤΑ ex mendoſa τοῦ C adiectione. *Froelich.* 4. Tent. p. 377. vid. ΑΤΓΟΤΣΤΑ. — ΛΟΓΓΕΙΝΑ ΔΟΜΙΤΙΑ CEBACTH, *Longina Domitia Aug.*

Auerſa Domitiae numorum facies epigraphes habet: CONCORDIA AVG. vel AVGVST. Pauo. *AV.* *AR.* Repudiauit Domitianus coniugem Domitiam ob adulterium Paridis, quem occidit, poſtea impatiens illam reduxit, vnde hic Concordiae renouatae numus cuſus videri poteſt. — DIVI CAES. MATER *al.* MATRI. — DIVI CAESARIS MATER. — DIVVS CAESAR IMP. DOMITIAN. F. — DIVVS CAESAR IMP. DOMITIANVS. — FORTVNA AVGVST. — IMP. CAES. DOMIT. AVG. etc. — IMP. CAES DOMITIANVS AVG. P. M. — PIETAS AVGVST. — S. C. — VESTA.

Domitiae nomen in numis quoque extra vrbem ſignatis vbique rariſſimis legitur. vid. *Amaſtris* Paphlagoniae, *Amphipolis* Macedoniae, *Anemurium* Ciliciae, Cadi Myſiae, *Cilbiani* ſuperiores Ioniae, *Cius* Bithyniae, *Cotiaeum* Phrygiae, *Epheſus* Ioniae, *Gaba* Galilaeae, *Laodicea* vel Cariae vel Phrygiae, *Lappa* Cretae, *Magneſia* Aſiae *et* ad Sipylum, *Nacraſia* Lydiae, *Neapolis* Samariae, *Pergamus* Myſiae, *Philadelphia* Coeleſyriae, *Sardes* Lydiae, *Smyrna* Ioniae, *Tabae* Phrygiae, *Teos* Ioniae.

De *Domitiae* numiſmatibus operae erit pretium conſulere Muſ. *Alb.* I. p. 17.) *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 32.) *Beger.* Th. Br. II. p. 641.) *Bellor.* in Domit. n. 38.) *Schlaeger.* Numoph. *Burckhard.* I. p. 9.) *Cimel. Vindob.* I. p. 53.) *Eckhel.* Cat. II.) *Froelich.* 4. Tent. p. 169. 377. 415. 416.) *Guſſeme* Diccion. III. p. 75 ſq.) *Harduin.* Oper. p. 738 ſq.) *Haym.* Th. Br. II. Tb. 31. fgg. 2. 3. 4. p. 258 ſq.) *Khell.* Suppl. p. 50.) *Mdb.* p. 141.) *Morell.* Th. Impp. II. p. 486.) *Muſell.* Suppl. Impp. Tb. 10. fg. 7.) *Patin.* Impp. p. 167.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 16. fg. 6. III. Tb. 29. fg. 3. Tb. 50. fg. 9.) *Spanhem.* Pr. I. p. 700. II. p. 39.

287. 385.) *Tenzel.* Sel. Num. *AV.* Tb. I. fg. 3. p. 15 ſq.) Muſ. *Theup.* p. 155. 442. 859.) *Vaill.* Gr. p. 25 ſq.) *Vaill.* Pr. I. p. 44. II. p. 104. III. 112.

ΔΟΜΙΤΙΑΝ. Δομιτιανὸς, *Domitianus.* ΔΟΜΙΤΙΑΝ. ΚΑΙΣΑΡ. *Morell.* in Domitiano Tb. 4. n. 109.

DOMITIAN. *Domitianus.* CAESAR DOMITIAN. COS. DES. II. — CAESARIS AVG. F. DOMITIAN. COS. V. — IMP. CAES. DOMITIAN. AVG. — IMP. CAES. DIVI VESP. F. DOMITIAN. AVG. etc. — TITVS ET DOMITIAN. CAESARES PRINCipes IVVENT.

— *Domitiani.* vid. DOMITIA AVG. IMP. CAES. (DIVI F.) DOMITIAN AVG. *Vaill.* Pr. I. 44.

DOMITIANI. v. DOMITIA AVGVSTA DOMITIANI IMP. *al.* DIVI F. DOMITIANI. — DIVVS CAESAR IMP. DOMITIANI F.

DOMITIANO CAESARI PR. IVVENT. *Vaill.* Pr. II. 106.

ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΣ *it.* ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΥ. vid. *Domitianus* in numis Graecis.

ΔΟΜΙΤΙΑΝΩ ΚΑΙΣΑΡΙ ΣΕΒΑΣΤΩ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩ, *Domitiano Caeſari Auguſto Germanico.* Caput Domitiani laur. in area ſigla ΒΛΡ. *Anno* 132. *Morell.* in Domitiano Tb. 4. fg. 140. p. 411.

DOMITIANVS (Flaulus) alter et vltimus filiorum Veſpaſiani ac Domitillae, natus eſt Romae A. V. C. 803. Chr. 50. Succeſſor imperii a fratre Tito optimo deſignatus, ipſo mortuo confirmatus eſt Ao. Chr. 81. Primis imperii menſibus morum ſuorum reformationi ſtudere videbatur et miſcere vitiis virtutes; mox vero vitiorum omnium, ſaeuitiae praeſertim et rapacitatis experimenta plurima et maxima edidit. — Statura fuit procera, vultu modeſto roboriſque pleno, grandibus oculis, acie autem hebetiore; praeterea pulcer ac decens maxime inter adoleſcentiam et virilitatem. Vbi vero conſenuit, caluitio fuit deformis, et obeſitate ventris crurumque gracilitate laborauit. Oris lineamenta alterum quaſi Neronem eadem cum ſaeuitia referebant. Cum ipſe caluitio ita offenderetur, vt in contumeliam ſuam traheret, ſi cui alii ioco vel iurgio obiectaretur, in numis minime caluus factus eſt. — Expeditiones non ſemel ſuſcepit; aduerſus Dalmatas nempe, Cattos et Dacos, a quorum rege Decebalo annuo tributo pacem emit. Licet autem victo ſimilis reuerti coactus fuerit, triumphauit tamen, et *Germanici* ac *Dacici* cognomen adſumſit. Variis itaque in numis triumphans exhibetur. — Ao. V. C. 849. Chr. 96. trucidatus eſt in cubiculo ſuo, facta libertorum et amicorum conſpiratione, conſciaque vxore Domitia Longina, anno aetatis 45. imperii 15. referente *Suetonio* in Domitiano c. 17. Ex *Dione* autem *Xiphilinus* narrat: vixit Domitianus annos 44. menſes 10. dies 26. regnauit an. 15. dies 5.

Domitiani numi omnes vulgares ac triti; Graeci tantum et primi moduli in coloniis pro raris habentur, ſecundi autem et minimi vulgares pariter ac communes ſunt.

Scribitur in *Latinis:* DOM. CAES. — DOMITIANVS CAESAR. — DOMITIANVS AVGVSTVS vel AVG. GER. vel GERMANICVS. — DOMITIANVS CAESAR AVG. vel AVG. F. — CAESAR AVG. F. DOMITIANVS. — CAES. AVG. F. DOMIT. COS. II. — CAES. VESP. F. DOM. AVG. GER. etc. — CAESAR DOMIT. COS. DES. II. — CAESAR DIVI F. DOMITIANVS COS. VII. — CAES. DIVI

DIVI VESP. F. DOMITIAN. COS. VII. — CAESAR. AVG. F. PR. — CAESAR DOMITIANVS AVG. F. — DOMITIAN. CAES. AVG. F. — IMP. CAES. — IMP. CA. D. VES. F. DOMIT. — IMP. CAE. VES. F. DOM. AV. — IMP. CAES. DIVI VESP. F. DOMIT. — IMP. D. vel DOM. CAES. DIVI VESP. F. AVG. — IMP. CAES. DOM. vel DOMITIANVS AVG. GERM. etc. vel aliter apud *Morell.* in Domitiano Tbb. 1. 2. 3. quibus in tabulis eiuſdem capita et Latinae inſcriptiones in eius numis ſculptae adferuntur, prout Tbb. 4. 5. perſequitur capitum in numis Domitiani

Graecas inſcriptiones: ΔΟΜΕΤ. ΚΑΙCΑΡ CΕΒΑCΤΟC. — ΔΟΜΕΤ. vel ΔΟΜΙΤ. ΚΑΙ. ΓΕΡΜ. — ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΣ Α . . . n. Cretenſ. — ΔΟΜΕΤΙΑΝΟC ΚΑΙCΑΡ. — ΔΟΜΙΤΙΑΝ. ΚΑΙCΑΡ. — ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΣ vel ΔΟΜΙΤΙΑΝΟC. — ΔΟΜΙΤΙΑΝΟC ΚΑΙCΑΡ. *al.* ΚΑΙCΑΡ CΕΒΑCΤΟC. *al.* ΚΑΙCΑΡ CΕΒ. ΥΙΟC. — ΔΟΜΙΤ. ΚΑΙC. CΕΒΑC. — ΔΟΜΙΤΙΑΝΟC ΚΑΙC. CΕΒΑC. *al.* ΚΑΙC. CΕΒ. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟC. *al.* ΚΑΙ. CΕ. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟC. — ΔΟΜΙΤΙΑΝΟC CΕΒΑCτός. — ΔΟΜΙΤ. ΣΕΒ. ΓΕΡΜ. — ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΣΕΒ. ΓΕΡ. — ΚΑΙΣΑΡ ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΣ. — ΚΑCΑΡ ΔΟΜΤΣ. (*ſic*) n. Canothaeorum in Decapolit. — ΚΑΙ. ΔΟΜΙΤΙΑΝΟC CΕΒΑCΤΟΥ ΥΙΟC. — ΚΑΙCΑΡΟC ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΥ. — CΕΒΑCΤΟC. n. Aſcalonis Iudaeae. — ΑΥΤ. ΔΟΜΙΤ. ΑΥΤ. ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΣ *al.* ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒ. ΓΕΡ. vel ΓΕΡΜ. — ΑΥΤΟΚ. ΔΟΜΙΤΙΑΝΟC. *al.* ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΣ ΚΑΙΣΑΡ. — ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΔΟΜΙΤΙ. — ΑΥΤ. ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΣ. ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. — ΑΥΤΟΚΡΑ- *al.* ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΚΑΙCΑΡ ΔΟΜΙΤΙΑΝΟC. — ΑΥΤ. ΚΑΙΣ. ΔΟΜΕΤ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. ΑΥΤ. ΚΑΙC. vel ΚΑΙ. ΔΟΜΙΤΙΑΝΟC. ΑΥΤ. ΚΑΙCΑΡ ΔΟΜΙΤ. vel ΔΟΜΙΤΙΑΝΟC — CΕΒ. ΓΕΡΜ. *al.* CΕΒΑCΤΟC ΓΕΡΜ. *al.* ΓΕΡΜ CΕΒ. — ΑΥΤ. Κ. ΔΟΜΙΤΙΑΝΟ ⊏ ⊏ΕΒΑ⊏ΤΟ⊏. — ΑΥΤΟΚ. ΚΑΙΣΑΡ. ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΥ CΕΒ. — ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΥ CΕΒ. — ΑΥΤ. ΚΑΙΣ. ΘΕΟΥ ΥΙΟΣ ΔΟΜΙΤ. ΣΕΒΑΣ. *al.* ΔΟΜΙΤ. ΣΕΒ. ΓΕΡΜ. — ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΘΕΟΥ ΥΙΟC ΔΟΜΙΤΙΑΝΟC. — ΑΥΤΟ. ΚΑΙ. ΘΕ. ΥΙ. ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΣ ΣΕ. ΓΕΡ. *Khell.* Suppl. p. 48.) Muſ. *Piſan.* Tb. 7. n. 2. — ΘΕΟΥ ΥΙΟ ⊏ ΔΟΜΙΤ. ⊏ ΕΒ.

ΔΟΜΙΤΙΑΝVS (*ſic*) n. Epheſiorum. *Froelich.* Adpend. II. nouis p. 76.

In quibuſdam Graecorum numis fraternam Titi ac Domitiani concordiam, conſignatis eorundem vultibus commendatam, videre licet. Sic ΚΑΙ. ΑΥΤΟΚ. Caput Titi laureat.)(ΚΑΙ. ΔΟΜΙΤΙΑΝ. Domitiani laureatum caput. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 30. fg. 3. p. 250. — *Al.* ΤΙΤΟC ΑΥΤΟΚΡΑ. ΔΟΜΙΤΙΑΝΟC ΚΑΙCΑΡ. Capita Titi tunc Imperatoris laureatum et Domitiani Caeſaris nudum aduerſa. *Haym.* ib. fg. 4. — Similiter in Latinis cum epigr. T. VESPAS. DOM. CAES *Titus Veſpaſianus, Domitianus Caeſar.* Capita ſeſe reſpicientia, alterum Titi, alterum Domitiani. Æ 3. *Morell.* Th. Impp. II. in Domit. Tb. 25. fg. 44. — Vel. ambo ſedentes in ſella curuli d. ramos oleae c. epigr. TITVS ET DOMITIANVS PRIN. IVV. *Principes Iuuentutis.* *AV.* *Khell.* Suppl. p. 36. Similem, etſi in epigraphe aliquantum diuerſum *AR.* recenſuit et explicuit *Vaill.* Pr. II. p. 89.

In *poſtica* Latinorum *Domitiani* numiſmatum parte: ADLOCVT. COHORT. — ADVENT. AVGVSTI. — AEQVITAS AVG. vel AVGVST. — AETERNITATI AVGVST. — ANNONA AVG. vel AVGVSTI. — AVG. intra coronam. — CAPIT. RESTIT. — CENS. PERP. P. P. — CERES AVGVST. vel AVGVSTA. — CONCOR. AVG. — CONCORDIA AVG. vel AVGVST. — CONG. II. COS. II. — CONSECRATIO. — COS. GERM. IMP. — COS. II. *al.* III.

III. *al.* IIII. *al.* V. *al.* VIII. *al.* X. *al.* XIIII. — COS. XIIII. CENS. P. P. — COS. XIIII. LVD. SAEC. FEC. vel SVF. P. D. — DE GER. *al.* GERM. *al.* GERMANIS. — DIANA AVGVSTA. — DIVAE IVLIAE AVG. DIVI TITI F. S. P. Q. R. — DOMITIA AVGVSTA IMP. DOMIT. — DOMITIANVS COS. II. — FELICITAS AVG. *al.* PROVINCIARVM. *al.* PVBLICA. — FIDES EXERCITVVM. *al.* PVBL. *al.* PVBLICA. — FIDEI PVBLICAE. — FORTVNAE AVGVSTI. — GERMANIA. — GERMANIA CAPTA. — GERMANICVS. — GERMANICVS COS. VII. *al.* X. *al.* XII. *al.* XIIII. *al.* XV. *al.* XVI. *al.* XVII. — IMP. CAES. vel CAESAR. — IMP. CAES. VESPASIAN. AVG. COS. III. *al.* AVG. P. M. TR. POT. COS. II. — IMP. T. CAES. VESP. AVG. P. M. TR. P. COS. VIII. — IMP. VIII. COS. XI. CENS. PER. P. P. — IMP. VIIII. etc. — IMP. VIIII. COS. XI. CENSORIA POTESTAT. P. P. — IMP. XI. COS. XI. CENS. P. P. P. — IMP. XI. COS. XII. etc. — IMP. XII. COS. XII. etc. *al.* CENS. PER. P. P. — IMP. XIII. COS. XII. CENS. PERP. P. P. — IMP. XIII. COS. XIII. CENS. P. P. P. — IMP. XIIII. COS. XIII. etc. *al.* CENSOR. PERPETVVS P. P. — IMP. XIIII. COS. XIIII. CENS. P. P. P. — IMP. XV. COS. XIIII etc. — IMP. XVI. *al.* XVII. *al.* XVIII. *al.* XIX. *al.* XX. COS. XIIII. CENS. P. P. P. in omnibus. — IMP. XXI. COS. XV. *al.* XVI. CENS. P. P. P. — IMP. XXII. COS. XVI. etc. *al.* COS. XVII. etc. — IO. IO. TRIVMP. — IOVI CONSERVAT. vel CONSERVATORI. *al.* CVSTODI. *al.* VICTORI. — IVPPITER (*ſic*) CONSERVATOR. — MARS VICTOR. — MONET. vel MONETA AVGVST. vel AVGVSTI. — PACI AVGVS. — PACI ORBIS TERR. AVG. — PAX AVG. vel AVGVST. vel AVGVSTI. — PIETAT. AVGVST. — P. M. TR. POT. III. IMP. V. COS. X. P. P. — P. M. TR. P. IIII, IMP. VIII. COS. XI. P. P. — PONT. COS. IIII. DES. V. PRINC. IVVENT. — PON. MAX. TR. P. VIII. LVD. SAEC. S. P. Q. R. SVF. P. D. — PON. MAX. COS. XII. CENSOR PERPETVVS. — PRINC. IVVENT. vel IVVENTVTIS. — PRINCEP. IVVENT. — PRINCEPS IVVENTVT. vel IVVENTVTIS. — PRINCIPI IVENT. vel IVVENTVTIS. — PROVIDENT. — RHENVS. — ROMA. — SALVS AVGVST. vel. AVGVSTI. — SALVTI AVGVST. vel AVGVSTI. — SARMATIA DEVICTA. — S. C. — SIGNIS A SARMAT. RECEPT. *al.* SIGNIS A SARMATIS RESTITVTIS. — S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI. — TR. P. COS. VII. *al.* VII. P. P. *al.* VII. DES. vel DESIGN. VIII. P. P. — TR. P. COS. VIII. P. P. *al.* VIII. DES. VIII. P. P. — TR. P. IMP. II. vel III. COS. VIII. DES. IX. P. P. — TR. POT. COS. VIII. P. P. — TR. POT. IMP. II. COS. VIII. DES. VIIII. P. P. — TR. POT. II. COS. VIIII. DES. X. P. P. — TR. POT. VIII. IMP. XIIII COS. VII. P. P. in ſubaerato vitioſo. *Neumann.* Pop. Num. II. p. 203. — VESTA. — VICTORIA AVG vel. AVGVST. vel AVGVSTI. — VICTORIA GERMANICA. — VICTORIA NAVALIS — VICTORIAE AVGVST. vel. AVGVSTI — VIRTVTI AVGVSTI. — VOTA PVBLICA COS. XV.

Extra vrbem *Domitiani* memoriam numis inſcripſit *Agrippa* II. Iudaeus, pariter atque vrbes et coloniae *Abdera* Thraciae, *Adramytium* Aeolidis, *Aegaeae* Aeolidis, *Alexandria* Aegypti, *Anchialus* Thraciae, *Antiochia* Cariae, *et* Syriae, *Aradus* Phoeniciae, *Aſcalon* Iudaeae, *Berytus* Phoeniciae, *Bithynium* Bithyniae, *Byzantium* Thra-

Thraciae, *Caeſarea* Cappadociae, *et* Palaeſtinae, *Canatha* vel *Canotha* Decapolitanae Syriae, *Caſſandria* Macedoniae colonia, *Cilbiani* ſuperiores Ioniae, *Cius* Bithyniae, *Claudiopolis* Bithyniae, *Colophon* Ioniae, *Corinthus* Achaiae, *Creta* inſula, *Cydonia* Cretae, *Cizicus* Myſiae, *Dium* Macedoniae colonia. *Epheſus* Ioniae, *Eumenia* Phrygiae, *Gadara* Decapolitanae Syriae, *Iaſſus* Cariae, *Laodicea* Syriae, *Lappa* Cretae, *Lyttus* Cretae, *Macedonia* prouincia, *Methymna* in Leſbo inſula, *Miletus* Ioniae, *Nacraſia* Lydiae, *Neapolis* Samariae, *Nicaea* pariter ac *Nicomedia* Bithyniae, *Nyſa* Cariae, *Patrae* colonia Achaiae, *Pergamus* Myſiae, *Perinthus* Thraciae, *Philadelphia* Coeleſyriae, *et*. Lydiae, *Philippi* Macedoniae, *Philippopolis* Thraciae, *Rhodus* inſula, *Samus* inſula, *Sardes* Lydiae, *Sebaſte* Tectoſagum Galatiae, vel Syriae, *Seleucia* Syriae, *Sepphora* Galilae, *Sicyon* Achaiae, *Side* Pamphyliae, *Smyrna* Ioniae, *Stobi* colonia Macedoniae, *Synaus* Phrygiae, *Tabae* Phrygiae, *Tarſus* Ciliciae, *Theſſalonica* Macedoniae, *Tius* Bithyniae, *Tralles* Lydiae, *Tyra* Sarmatiae Europaeae. Omnes Domitiani cum vrbis cuiuſdam nomine rari ſunt numi primae formae ceteri obuii, quorum plurimos protulit. *Vaillant*. Num. Gr. Impp. p. 22 ſq.

Domitiani numiſmata vel edita ſunt, ac illuſtrata, vel commemorata in Muſ. *Alb*. I. p. 17.) ab *Angelon*. p. 98. vel 87 ſq.) *Hemelar*. N. *Arſchot*. Tbb. 13. 14.) *Ruben*. N. *Arſchot*. Tbb. 31. 32.) *Ant*. *Auguſtin*. Dial. II. et alibi.) *Beger*. Th. Br. II. p. 638 ſq. III. p. 105 ſq.) *Bellor*. p. 75 ſq. in *Cimel*. *Vindob*. I. Tb. 19. fg. 4. p. 53. 112.) ab *Eckhel*. Cat. II. p. 144 ſq. *it*. Num. Vet. p. 60. 65.) *Erizzo* p. 264. alibi.) *Froelich*. 4. Tent. p. 91. 169. 414 ſq. *it*. Adpend. II. nouis p. 76.) *Geſner*. Tbb. 63 ad 70.) *Guſſeme* Diccion. III. p. 77 ſq.) *Hautholer*. Exercit. II. p. 87. IV. et V.) *Harduin*. Oper. p. 200. 201. 738 ſq.) *Havercamp*. Th. R. *Succiae* Tbb. 7. 8. 13. 53.) *Haym*. Th. Br. II. Tb. 30. fgg. 3 ad 11. *it*. Tb. 31. fgg. 1. 2.) *Khell*. Suppl. 44. ſq. *Liebe* Goth. Num. p. 251 ſq. 367.) *Magnan*. Miſcell. Num. I. Tb. 18.) *Mdb*. p. 127 ſq. *Morell*. Theſ. Impp. Tom. II. p. 400 ad 504. in 26 Tabulis.) *Muſell*. Impp. Tbb. 43 ad 53. *et*. Suppl. Tbb. 8. 9. 10.) *Neumann*. Pop. Num. II. p. 60. 203.) *Oderic*. Num. Graec. p. 101.) *Occel*. Sel. Num. Tbb. 4. 30. 51. 52. 53. 65. 85. 99. pag. 18. 105. 108. 109. 161.) *Patin*. Impp. p. 156 ſq.) *Pedruſ*. Muſ. *Farneſ*. I. p. 121. II. Tbb. 23. 24. 25. p. 323. 333. 347. V. p. 96. VI. Tb. 17. p. 182. et *Piovene* M. *Farneſ*. IX. Tbb. 2. 3. 4. 5.) Muſ. *Pembrok*. I. Tb. 16. fgg. 1 ad 5. III. Tb. 8. fg. 4. Tb. 29. fg. 3. Tb. 50. fgg. 7. 8. 10. Tb. 51. fg. 1.) M. *Piſan*. Tb. 7. n. 2. p. 20.) *Schlaeger* Numoph. *Burckhard*. I. p. 9. 68. 116.) *Sekule* MzCab. II. p. 47 ſq.) *Spanhem*. Pr. I. p. 29. 189. II. p. 351. 353. 427. 432. 478. 491. 538. 634.) *Tenzel*. Sel. Num. IV. Tb. 1. fg. 3. p. 15 ſq.) M. *Theup*. p. 150. 431. 675. 853. 1109 ſq. *Triſtan*. I. p. 318 ſq.) *Vaill*. Pr. I. p. 39 ſq. II. 103 ſq. III. 112. *it*. Colon. I. p. 141. 338. *it*. Graec. p. 22 ſq. et Adpend. icon. Tb. 3.) *Aeneas Vicus* ſub Domitiano.

De ſingulis vero *Domitiani* numis egerunt: Diſſertation ſur quelques médailles d' argent etc. de l' Empereur *Domitien* etc. dans Contin. des memoir. de litterat. Tom. VIII. p. 438.) Diſſertation d' une médaille ſinguliere de *Domitien*, preſentée à l' Academie de Lyon. à Paris 1735.) Explication d' une médaille ſinguliere de *Domitien*. à Paris 1735.) *Vlric. Obrecht*. epiſtola ad *Eliam Brackenhofferum* de numo *Domitiani* Iſiaco. Argentorati 1675. quae recuſa inter eius differtat. academic. p. 459 ad 470.)

 Obſer-

16. fg. 13. qui ſubdit: ſuſpicor ſpectare ad Domitillam Caeſarum ſororem.) Guſſeme III. p. 93. qui vero dubitat.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 98 fg. 4. p. 485. Sororem, inquit, Domitillam inter diuas retulit et conſecrauit Domitianus Imp cuius meminit *Statius Papinius* L. I. Syluar. 1) *Angelon.* p. 71.) *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 25. n. 24.) *Hauercamp.* Th Reg. *Sueciae* Tb. 6. fg. 16.) *Muſell.* Impp. Tb. 43. fg. 1.) *Mdb.* p. 119.) M. *Theup.* p. 423.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* VI. Tb. 13. fg. 5.

Alius ſimilis MEMORIAE DOMITILLAE. S. P. Q. R. inſcriptus, quem vero Domitianus in memoriam ſororis ſuae Domitillae, pariter vt Titus frater priorem, cudendum curauit, in cuius nempe.)(IMP. CAES. DOMITIAN. AVG. GERM. OS. (lege COS. ex vitio ſculptoris tabulae) XV. CENS. TER. P (lege PERP. *Perpetuus*) P. P. in area numi S. C. Æ 1. *Morell.* ibid. fgg. 14. 15. ex *Torrentii Suetonio.*

DOMITIVS gentis Romanae nomen per T in lapidibus Capitolinis ſecus ac in iiſdem SVLPICIVS per C ſcriptum Inde DOMITIANVS in numis quoque cum T legitur, et vxor DOMITIA itidem in numis.

DOMITIVS vid. *Domitia* gens.

DOMITIVS *Domitianus* tyrannus, vt *Zoſimus* tradit, circa tempora Aureliani, cuius numum cum *Auguſti* titulo primum vulgauit *Triſtan.* Comm. Hiſt. III. p. 219. — *Gallando* viſus, ad tyrannos referendus, qui poſt Diocletiani tempora inſurrexerunt, et quidem nullo alio argumento, quam ex numorum fabrica. Conf. *Antoine Galland.* ſur les médailles de *Domitius Domitianus* etc. dans l'Hiſtoire de l'Academie des bell. lettr. Tom. I. p. 311 ſq. — Genus trahens a Domitiano ac Domitilla, iuxta quosdam auctores, quod tamen parum probabile videtur. Ope numorum adfirmamus cum *Patino*, et aliis e recentioribus, hunc Auguſtum fuiſſe, et imperium quidem plus quam annum vnum tenuiſſe.

Licet huius *Domitii Domitiani* numi aerei ſecundae tantum magnitudinis rari ſint, ex argento tamen rariſſimi, quos tradidere *Bandur.* II. p. 412. 413.) *Guſſeme* III. p. 91. 92.) *Harduin.* Oper. p. 464.) *Mdb.* p. 408.) *Patin.* Impp. p. 427.) M. *Theupol.* p. 291. 1190.) *Triſtan.* III. p. 118.) *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 57.) *Vaill.* Pr. I. p. 226.

In *antica* legitur parte; DOMITIVS DOMITIANVS. — IMP. C. L. DOMITIVS DOMITIAN. AVG. vel DOMITIANVS AVG. — IMP. CAES. L. DOMITIVS DOMITIANVS AVG. — ΔΟΜΙΤΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. apud *Bimard.* l. c. et in Muſ. *Theup.* p. 1190.

In *poſtica*: GENIO POPVLI R. vel ROMANI, quae epigraphe cum typo genii tum primum in numis Imperatorum occurrit. — MEMORIA FELIX. Duae aquilae, ara intermedia.

Sunt, qui ob litteras ALE. quae in ima parte leguntur, hunc principem in Aegypto purpuram ſumſiſſe dicant, hosque numos *Alexandriae* cuſos indicare aiunt litteras.

Domitius Rufus, Aſiarcha *Sardianorum* in Æ max. Gallieni legitur: ΕΠΙ ΔΟΜ. ΡΟΥΦΟΥ ΑϹΙΑΡΧ. Muſ. *Alb.* II. Tb. 84. n. 3. p. 50.) *Band.* I. p. 269.) *Vaill.* Gr. p. 188.

DOMNA, vel Gr. ΔΟΜΝΑ, quae Seueri coniux, non vt *Oppiano* placuit per ſyncopen *Domina* dicta eſt. Male inde poſt eum alii quoque viri docti exiſtimauerunt, quaſi pro DOMINA poſitum eſſet Domnae vo-

vocabulum, et Latina illa vox ad Graecos tranſiiſſet. Eſt enim *Domna* proprium cognomen Syrae huius mulieris, et alibi circa illa tempora vſitatum. Plura de Domna ſeu Iulia Pia, eiuſque genuinis pariter ac vitioſis numis, quorum multi extra Romam videlicet in Oriente cuſi ſunt, vid. IVLIA DOMNA. — Ex lapide vetere in Muſ. *Alb.* II. p. 121. adducto, IVLIAE DOMIT*ian*AE AVG. nomen integra lectione DOMITIANA reſtituitur ab editore.

ΔΟΜΝΑΝ. *Domnam.* ΙΟΥΛΙΑΝ ΔΟΜΝΑΝ ΣΕΒ. vel ΣΕΒΑΣΤΗΝ, *Iuliam Domnam Auguſtam.*

DOMNO IΛV. IVVC (*ſic*) Caput cum diademate. Æ. Baduillae. *Mdb.* 568.

DOMNVS. Figura in quadrigis palmatorum, d. flagellum, ſ. ramum palmae tenens.)(DIVO NERVAE TRAIANO AVG. Caput laur. n. Contorn. *Cimel. Vindob.* II. Tb. 18. fg. 1. p. 5.) *Eckhel.* Cat. II. p. 559.

DOMNVS PHILOCOMVS. Victor, d. flagellum, ſ. palmam, quadriga triumphali hieronica vehitur. Inter praemia enim victoribus aurigis in circenſibus, etiam palmae diſtributae ſunt. n. Contorn. Sept. Seueri, cuius caput in priore parte habet. *Hauercamp.* Contorn. fg. 63. p. 136.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 98. fg. 9. p. 486.) *Panuin.* ſed male in infima anticae area adſcripſit: SEVERI AVGVSTI, additque S. C. et numerum VI.) *Mdb.* p. 276.

DOMNVS THEIA P. REX. in corona.)(DN. ANASTASIVS P. Caput Anaſtaſii corona ex margaritis cinctum. Æ. Anaſtaſii. *Band.* II. p. 612. e ſchedis *Hard.*

ΔΟΜΥΤ. Δομυτιανὸς pro Δομιτιανὸς, prout *Domitianus* Imp. ſcribitur in Æ 3. Canothaeorum in Decapolitana; ΚΑΣΑΡ (*ſic*) ΔΟΜΥΤ. Καῖσαρ Δομυτιανὸς, *Caeſar Domitianus, Morell.* in Domitiano Tb. 26. n. 13.

DONA AVG. Mercurius ſtans cum petaſo in capite, d. crumenam, ſ. caduceum, pro pedibus canis.)(GALLIENVS AVG. Caput Gallieni radiatum ad humeros cum paludamento. Æ. Gallieni. Depictu᷊ cernitur Mercurius ob eius adſcriptam facultatem remunerandi religionem in deos. Mercurius vero Aegyptiis litteras demonſtraſſe putabatur; eas illum inueniſſe, *Cicero* et *Ariſtides* trahunt; ideo ſermonis deus ab antiquis exiſtimabatur. Epigraphen itaque DONA AVG. ad Mercurii dona ex *Pollione* recte retulimus in Gallieno, qui in oratione, poemate, atque omnibus artibus clarus. *Band.* I. 151. 160.) Guſſeme III. p. 93 et 304. n. 46.) *Harduin.* p. 428. 848.) *Mdb.* 372.) *Vaill.* Pr. II. p. 350.

DONATA. vid. IVNIA DONATA AVGVSTA. *Band.* I. 312. — Poſtumi vxor fuiſſe coniicitur ex numiſmate aereo quod *Io. Iacob. Chifletium* Lumin. Praerog. in cuius altera parte Poſtumorum patris ac filii capita exſtant, in altera vero muliebre caput cum epigraphe IVNIA DONATA AVGVSTA.

Donatiua militum aut populi deſignata interdum in numis, vt liquet ex iis, in quibus ante ſuggeſtum adſtant praetoriani milites, aut in quibus figura vel Imp. ipſe ſtans, d. congium, ſ. labarum tenet. Interdum numero adiecto legitur CONG. II. vel alio numero. *Spanh.* Pr. II. p. 533 ſq.) Soli nempe inter reges Romani Imperatores ſuperfluentem ſibi pecuniam populo reddebant, quae optima procul dubio politica, cum pecuniae circulantis maior vtilitas ſit, quam in aerario occluſae; praeſertim cum in-

ingruente caſu, reuocandi eam poteſtatem haberent. Neque id eo minus ex populi vſu erat, quoniam de ſuo nil, ſed gentium deuictarum ſpolia pendebant. Huiuſmodi congiariorum breuis enumeratio legitur apud *Arbuthnotium* Tabb. c. 17. p. 161 ſq. Exempla quae attulit, non ſolum Romanorum opes demonſtrant atque magnificentiam, ſed et quantopere exercitum in armis principes reueriti ſint, ſalutis ſuae aeque ac imperii arbitrum. vid. *Congiaria.* — *Largitio.* — *Liberalitas.*

DONNVS, Alpium regulus, occurrit in barbaro tetradrachmo Galliae Belgicae, hinc caput galeatum, an Romae?)(DONNVS. Vir galeatus et haſtatus equo inſidens. *Gueſſme* III. p. 93.) *Neumann.* Pop. Num. I. p. 144.) M. *Pembrok.* II. Tb. 93. vid. DORNACOS.

DOONIOVLICINV AVG. ET CAES. *Dominorum Noſtrorum Iunii Licinii Inuicti Auguſti Et Caeſaris*, ex *Ioberto*.

ΔΟΡ. Seleucidarum annus 174. addito nomine vrbis vel Sidoniorum, vel Tyriorum, qui numum eo anno in honorem Demetrii Nicatoris percuſſerunt. *Froelich.* Annal. Syr. reg. p. 79.

ΔΩΡ. in area n. Aetoliae.

ΔΩΡ. Δῶρα, *Dora* Phoeniciae vrbs, in cuius numis: ΔΩΡ. ΙΕΡ. ΑCΥΛ. ΑΥΤΟΝ. ΝΑΥΑΡ. i. e. Δωριέων Ἱερᾶς Ἀσύλου Αὐτονόμου Ναυαρχίδος, *Doriensium*, vrbis *Sacrae*, *Inuiolatae*, *Propriis legibus* vtentis, *Claſſicae*; vel vt *Harduino* eſt Δωρέων etc.

Dora, (feminini generis, vel neutrius in plurali) vrbs Phoeniciae, a Doro Neptuni filio condita, vnde nomen traxit, ſi *Artemidoro* apud *Stephanum* fides; ſed Scillaci Δῶρος Σιδωνίων πόλις, *Dora* *Sidoniorum Vrbs*, id eſt, colonia. Haec antiquiſſima, vtpote quae proprios olim reges habuerit; Ptolemaeis poſt Alexandrum paruit; illam Antiochus Deus Epiphanes Syriae rex octauus, ei adiecit, et in illa templum Διὸς Ὀλυμπίου, *Iouis Olympii*, exſtruxit, vt nos docent vrbis numi, quam ideo *ſacram* et *inuiolabilem* eſſe voluit. Pompeius ei *autonomiam* conceſſit; inde illius epocha Pompeiana eſt ab A. V. C. 691. quando Pompeius res Syriae ordinauit, et vrbes maritimas Gazam, Ioppem, Doram et Stratonis turrim liberas eſſe iuſſit, ex *Ioſepho*.

ΔΩΡΑ, *Dora* illa Phoeniciae vrbs maritima in peninſula, iuxta montem Carmelum, nouem milliaribus a Caeſarea Palaeſtinae diſtans, prout pluribus oſtendit *Reland.* Palaeſtina Tom. II. p. 741.) *Vaill.* Num. Impp. Gr. p. 271.) *Harduin.* Oper. p. 51.) *Noriſ.* Epoch. Syro Maced.

A) *Autonomi* Dorae in Phoenice. 1. Caput muliebre turritum et velatum ad d.)(ΔΩΡΙΕΩΝ. LΓΡΚΗ. Figura cum modio in capite ſtans, d. vexillum, ſ. cornucopiae. Æ 3. Muſ. *Hunter.* Tb. 25. fg. 10. p. p. 128. — 2. ſed in)(ΔΩΡΙΕΩΝ vel ΔΩΡΙΤΩΝ ΡΠΗ. *Dorienſium*, *Anno* 188. Aſtarte ſtans turrita, d. bipennem, ſ. cornucopiae. *Gueſſme* III. p. 94. n. 1. — 3. ΒΟΥΛΗ, *Senatus.* Caput laureatum velatum.)(CΥΝΝΑΔΕΩΝ ΔΩΡΙΕΩΝ, *Synnadenſium Dorienſium* nempe Concordia. Vir armatus ſtans d. palladium geſtat, ſ. haſtam. Æ. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 21. fg. 9. p. 187. cum *Khellii* obſeruatione 133. ibid.) M. *Pembrok.* II. Tb. 29. fg. 8. — 4. *Alius*, numus in auerſa parte alias indicatus ab *Harduino* Oper. p. 162. et ab *Arigonio* Tb. 20. n. 202. etiam imagine repraeſentatus, in cuius vero aduerſa: CΥΝΝΑΔΕΩΝ, cum capite Herculis, in auerſa: ΔΩΡΙΕΩΝ ΙΩΝΩΝ inſcribitur, adpicta templi effigie cum oleae ramis vtrique poſti adfixis.

xis. Quibus verbis ſignificantur communia vtriuſque gentis ſacra, Doridis ſcilicet et Ioniae, in eo Synnadenſi fano, communiaque certamina, in ea ciuitate edita. *Triſtanum* haec aliter accipientem Tom. II. p. 202. refutat *Herodotus*. Eadem poſticae inſcriptio apud *Guſſemium* III. p. 94. legitur: ΔΩΡΩΝ ΙΩΝΩΝ. Conf. *Synnada* Phrygiae ſub M. Aurelio et Macrino.

B) *Sub Imperatoribus*, et quidem

a) *Veſpaſiano*. 5. ΔΩΡΙΕΩΝ. *Dorienſium*. Mulier tunicata ſtans, d. caput Serapidis. Æ 2. *Guſſeme* III. p. 94. n. 2.) *Harduin*. Oper. p. 51.) *Vaill*. Gr.

b) *Traiano*. 6. ΝΕΡ. ΤΡΑΙ. ΣΕ. ΓΕ. Δ. *Nerua Traianus Auguſtus Germanicus Dacicus*. Caput eius laureatum.)(ΔΩΡΑ ΙΕΡΑ ΕΟΡ. *Dora Sacra, Anno* 175. Triremis, potentiam maritimam denotans, vel beneficium, quod ab hoc Imperatore *Nauarrbidis* titulum accepiſſet in gratiam Sidonis, quam Syriae fortaſſe nauarchidem adpellauerat, Dorum vero Phoeniciae nominauit. Æ 3. Muſ. *Theup*. p. 864. — 7. *Alius*, ſed ΡΟΕ. *An*. 175. qui ex eius computo correſpondet A. V. C. 866. Dorienſium enim numi Pompeianam epocham, quae ab Anno V. C. 691. exordiebatur, exhibere ſolent. Æ 3. *Guſſeme* III. p. 94. n. 3.) *Hard*. p. 51.) *Harlaeus*.) *Spanbem*. Pr.) *Vaill*. Gr. p. 27. 216. 271. — 8. ΑΥΤΟΚ. ΚΑΙΣ. ΝΕΡ. ΤΡΑΙΑΝΟΣ ΣΕΒ. ΓΕΡ. ΔΑΚ. Caput laur.)(ΔΩΡ. ΙΕΡ. ΑΣΥΛ. ΑΥΤΟ. ΝΑΥΑΡ. ΡΟΕ. *Dora*, vrbs *Sacra*, *Inuiolabilis*, *Suis legibus* vtens, *Claſſica*, *Anno* 175. Caput Iouis laureatum, ante quod acroſtolium. Æ 2. *Guſſ*. ib. n. 4.) *Harduin*. Oper. p. 51. 751.) *Vaill*. Gr. p. 28.

c) *Hadriano*. 9. ΔΩΡ. ΙΕΡ. ΑΣΥΛ. ΝΑΥΑΡ. ΠΡ. *Anno* 180. ſi coniunges cum epochae initio 691. incides in A. V. C. 871. Caput laureatum Iouis, id quod ſui cultum apud Dorienſes indicat. Æ 3. *Guſſ*. n. 5.) *Harduin*. p. 51. 756.) *Vaill*. Gr. p. 33. 271.

d) *Diadumeniano*. 10. Μ. ΟΠ. ΔΙΑΔΟΥΜ. ΑΝΤ..... Huius caput nudum.)(ΔΩΡΙ. ΝΑΥΑΡ. ΑΥΤΟΝ.... Neptunus ſt. ſ. pede prorae nauis impoſito, dextra piſcem, ſ. tridentem tenet. Æ 2. *Oderic*. Num. Graec. p. 105. Ναυαρχὶς duntaxat, et Αὐτόνομος legitur. Id non eo factum putat editor, quod duobus aliis titulis vrbs priuata fuerit, ſed quod titulos hoſce pro arbitrio vrbes ſumerent ſuis in numis. Animaduertit enim *Corycum*, quae in Gordiani Pii numis Αὐτόνομος dicitur, in numo Valeriani, Αὐτονομία omiſſa, Ἄσυλον dici et Ναυαρχίδα. Sic *Epheſus*, quae Ἱερὰ Αὐτόνομος eſt in numo Veſpaſiani apud *Golzium*, Ἄσυλος duntaxat dicitur in numis Philippi filii: Sic *Nicopolis* Epirotica iam inde ab Auguſto Ἱερὰ, in Plautillae numis Ἱερὰ Ἄσυλος vocatur; in numis vero Alexandri Ἱερὰ Ναυαρχὶς. Sic *Tyana* ad Taurum Ἱερὰ Ἄσυλος Αὐτόνομος in numo Hadriani; Ἱερὰ Ἄσυλος tantummodo dicitur in M. Aurelii numo. Sic *Tyrus* Ἱερὰ Ἄσυλος in numo Demetrii II. Syriae regis; Ἱερὰ, tantum eſt in numo Commodi. Et ſic in pluribus vrbium numis.

ΔΩΡΑ ΙΕΡΑ, *Dora Sacra*. n. Traiani. v. *Dora* Phoeniciae.

ΔΩΡΕΩΝ, Dorenſium in Cilicia. ΟΛ. ΔΩΡΕΩΝ ΒΟΣ. Ὀλβηνῶν καὶ Δωρέων, ἔτους βος. *Olbenorum Et Dorenſium*, *Anno* 272. Æ 2. M. Aurelii, de quo fuſius *Froelich*. 4. Tent. p. 203 ſq. vid. *Doron* Ciliciae.

DORESTATVS in numo Ludouici Pii Imp. Caroli M. filii, per quam vocem *Batauodorum*, cuius *Tacitus* meminit, et quae hodie exiſtimatur eſſe *Wyk te Duurſtede*,

deſi-

deſignari volunt, ex vocabuli DORESTATVS conuenientia cum *Duurſtede*. Cernitur apud *Oiſel.* Th. Sel. Num. Tb. 26. fg. 4. p. 115. nauigii genus quoddam, multis remis et gubernaculo inſtructum, cum malo in meditullio nauis erecta, a cuius vertice, in quo crux poſita, vtrimque verſus proram et puppim extenſi funes, quibus malus ſuſtinetur. Quo in numo ab *Oiſelio* l. c. dato expreſſum inuere videtur *Doreſtatum* tum temporis vrbem fuiſſe copiis naualibus florentem.

ΔΩΡΙ. nimirum Δωριτῶν, ſeu Δωριέων, *Dorienſium* Phoeniciae; vtroque enim modo legitur apud veteres. ΔΩΡΙΤΕΙΤΩΝ habet *Pellerinii* numus, at monetarii oſcitantia. *Oderic.* Num. Graec. p. 105.

Dorica dialectus vigebat in eo Italiae tractu, vbi Pythagoras multis annis praecepta tradidit, qui dialectorum optimam cenſuit eſſe Doricam, inde ipſa Pythagoricorum commentaria Dorice ſcripta fuiſſe conſtat. *Porphyr.* et *Iamblich.* vit. Pythag. — Dores, vt Η et Ω in Α mutant, ita Crotonitarum numi communiter ΚΡΟΤΩΝΙΑΤΑΝ pro ΚΡΟΤΩΝΙΑΤΩΝ, et ΚΡΟΤΩΝΙΑΤΑΣ pro ΚΡΟΤΩΝΙΑΤΗΣ inſcribuntur. Sic et in numis vicinae Cauloniae ΚΑΥΛΩΝΙΑΤΑΝ communi more, et in duobus aliis ΚΑΥΛΩΝΙΑΤΑΣ perſpicue legitur.

ΔΩΡΙΕΩΝ, *Dorienſium*. vid. *Dora* in Phoenice.

ΔΩΡΙΩΝΩΝ magiſtratus. n. Apolloniae Illyrici. Muſ. *Hunter.* p. 37.) *Peller.* Tb. 34. n. 13.

ΔΩΡΙΤΕΙΤΩΝ apud *Pellerinium*, aeque ac

ΔΩΡΙΤΩΝ apud *Guſſem.* III. p. 94. n. 1. in numis Dorae, quae in Phoenicia ſita erat.

Dornacos vel *Dornacus* in Gallia. In Muſeo *Hunter.* p. 128. contribuuntur ſequentes: 1. DORNACOS. Caput imberbe galeatum ad d.)(DONNVS. Eques decurrens ad d. dextra haſtam. AR. 29¾ pond. *ibid.* n. 1.) *Bouteroue* Tb. 45. fg. 2.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 93. fg. 5. ſed DVRNACV... — 2. *Alius* aereus argento obductus moduli 2. Muſ. *Hunt.* n. 2. — 3. *Al.* paullo diuerſus AR. 29¼ pd. M. *Hunt.* n. 3. — 4. DORNACOS. Caput idem.)(AVSCRO. Typus idem. AR. 27½ pd. M. *Hunt.* n. 4.) *Bouteroue* Tb. 45. fg. 3.) M. *Pembrok.* II. Tb. 93. fgg. 6. 7. vid. DVRNACVS.

Doron vrbem *Plinius* L. V. prope Arſinöen et Iotapen in Cilicia nominat. Ab eo nomine ſiue Δῶρον, vel Δῶρος, ſiue Δωρῶν ſcriptum fuerit, commode formari poteſt gentili Δωρεύς. — Cilicia filiis Ariarathis regis a ſenatu Romano conceſſa. — Vrbis epocha a *Froelichio* eruta circiter An. 623. e numo M. Aurelii, in quo ΑΥΡΗΛΙΟϹ ΚΑΙϹΑΡ. Caput M. Aurel. nudum.)(ΟΛ. ΔΩΡΕΩΝ ΒΟϹ. *Olbenorum* et *Dorenſium Anno* 272. Vir nudus ſtans, d. elata ferientis more, ſiniſtram committit cum gigante in geminam draconis caudam deſinente. Æ 2. editus et illuſtratus a *Froelich.* 4. Tent. p. 203 ſq.) *Eckhel.* Cat. I. p. 187.

ΔΩΡΩΝ ΙΩΝΩΝ vid. ΣΥΝΝΑΔΕΩΝ, vel *Synnada* Phrygiae.

ΔΩΡΟΘΕ. magiſtratus nomen. n. Athen. vel integre.

ΔΩΡΟΘΕΟΣ, *Dorotheus*, apud *Goltzium* Inſul. Aſiae Tb. 1. n. 2. p. 298. n. Colchidos.

Dorſuale gerit bos immolandus. *Morell.* Impp. Tom. I. p. 104. 105.

Dorus

Dorus Neptuni filius, regnauit in parte Graeciae; a quo *Dori* dicti. *Seruius* ad Virgil. Aen. L. II.) *Golz.* Gr. vet. p. 39.

Dorylaeum, urbs Phrygiae, *Straboni* Δορύλαιον, *Ptolemaeo* Δορύλειον, *Stephano* Δορυλάειον, πόλις Φρυγίας, τὸ ἐθνικὸν Δορυλαεύς *Euſtathius* omnes hos ſcribendi modos repetit, dicitque ſecundum artem orthographicam ſcribendum eſſe Δορύλλειον, *Dorylleium*: ſed *Stephano* fauent numi. Gentile *Dorylenſis* apud *Ciceronem* pro Flacco c. 27. vel *Dorylaeus*, apud *Plinium* L. V. c. 29. — Huius vrbis monetae veteres admodum rarae habentur, cum duas duntaxat *Vaillantius* exhibuerit, M. Aurelii vnam, alteram Maximini; aliam Maximini recenſet *Haymius*, qui et Philippo Iuniori aliam tribuit, quibus *Froelichius* vnicam in Gordiano Pio addit; in Muſeo autem *Theupoliano* deſcribitur numus

a) *Traiani.* 1. ΑΥ. ΝΕΡ. ΤΡΑΙΑΝΟϹ ΚΕ. ΓΕ. ΔΑ. *Imperator Nerua Traianus Auguſtus Germanicus Dacicus.* Huius caput laureatum.)(ΔΟΡΥΛΑ.... *Dorylaeorum.* Mulier ſedens, d. extenſa, ſ. ſupra globum, retro animal quadrupes. Æ 2. Muſ. *Theup.* p. 865. — In reliquis vero

b) M. *Aurelii.* — 2. ΔΟΡΥΛΑΙΩΝ. Templum ſex columnarum. Æ 2. *Vaill.* Gr. p. 51.) *Guſſeme* III. p. 94. n. 1.) *Harduin.* Oper. p. 51.

c) *Maximi.* 3. Γ. ΙΟΥ. ΟΥΗ. ΜΑΞΙΜΕΙΝΟϹ Α. *Caius Iulius Verus Maximinus Auguſtus.* Caput eius laureatum.)(ΔΟΡΥΛΑΕΩΝ ΕΠΙ ΠΑΥΛΟΥ, *Dorylaeorum Sub Paulo*, in area Α: forſan *Anno* I. Fluuius decumbens, ex quo ſigno de vero oppidi ſitu pronuntiare licet, non procul ab Heumi auriferi fluminis fonte. *Plin.* L. V. c. 29. Æ. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 44. fg. 2. p. 353. — 4. ΔΟΡΥΛΑΙΩΝ. Quatuor figurae, earum duae muliebres ſedent, quae a duabus ſtantibus aliquid accipiunt. Æ mai. *Vaill.* Gr. p. 143.) *Guſſ.* ib. n. 2.) *Harduin.* p. 51.

d) *Gordiani Pii.* 5. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ ΑΥΓ. *M. Antonius Gordianus Auguſtus.* Caput eiuſdem cum corona radiata.)(ΔΟΡΥΛΑΕΩΝ. Nemeſis ſtans, d. capiti admota, ſ. bacillum vel flagellum, ad pedes rota. Æ 2. *Froelich.* 4. Tent. p. 327.) *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. II. p. 198. — 6. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ. Caput idem.)(ΔΟΡΥΛΑΕΩΝ. Leo gradiens. Æ 3. *Cimel. Vindob.* I. Tb. 24. fg. 16. p. 133.) *Eckhel.* ib.

e) *Philippi Iunioris.* 7. Μ. ΙΟΥΛΙΟϹ ΦΙΛΙΠΠΟϹ ΑΥ. *M. Iulius Philippus Auguſtus.* Caput illius iuuenile radiatum.)(ΔΟΡΥΛΑΕΩΝ. Mulier ſedens cum modio in capite, ſ. haſtam. Æ. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 46. fg. 7. p. 369.

ΔΟΡΥΛΑΕΩΝ, *Dorylenſium*, vel *Dorylaeorum.* vid. *Dorylaeum* Phrygiae.

ΔΟΡΥΛΑΟϹ, *Dorilaus* nomen magiſtratus Saittarum. ΕΠΙ ΔΟΡΥΛΑΟΥ ϹΑΙΕΙΤΩΝ, *Sub Dorylao.* Æ 1. Q. Herennii. *Vaill.* Gr.

DOS. *Doſſenus* a doſſum pro dorſum, quaſi qui amplo dorſo eſt, cognomentum gentis Rubriae. *Bimard.* ad *Iobert.* I. p. 285. — L. RVBRI. DOS. vid. *Rubria* g.

ΔΟϹ. *Annus* 274. Ilienſium epochae, initium ducentis ab an. 673. incidit in A. V. C. 647. n. Iul. Domnae. *Vaill.* Graec. p. 273.

— *Annus* 274. Leucadiorum Syriae, copulatus cum Claudiana eorum aera 723. dabit annum V. C. 997. n. Gord. Pii. *Vaill.* Gr. p. 278.

Doſa.

Doſa, Aſſyriae vrbs *Ptolemaeo*, *Cellar*. Not. Orb. Ant. II. p. 664. Cuius vrbis numum diuulgauit *Combe*: ΕΤΟ. ΗΜΡ. *Anno* 148. Caput muliebre velatum et turritum ad ſ.)(ΔΩ⊏ΕΩΝ. Gladius vnco munitus. Æ 3. Muſ. *Hunter*. Tb. 25. fg. 11., p. 129.

DOSSE. — DOSSEN. — DOSSENI. *Doſſenus* idem ac *Dorſenus*, doſſum enim antiqui dicebant pro dorſum; cognomen gentis Rubriae. v. *Rubria* g.

DOSSENO PVLCHRO IIVIRis, quorum duumuirorum nomina indicat *Morell*. Th. Impp. I. p. 668. *et* Fam. p. 95.

ΔΟΤ. *Annus* 374. Aradiorum, qui ſi eius epochae capiti 495. adiicitur, erit A. V. C. 869. n. Traiani apud *Vaill*. Gr.

ΔΟΥΚΑΟ (*ſic*) in Æ. Conſtantini XIII. Ducae, quem protulit *Kbell*. Suppl. p. 309. In alio

ΔΟΥΚΑϹ ſcriptum. Æ. eiuſdem. *ibid*.

ΔΟΤ. Arſacidarum *Annus* 474. n. Arſacis XXVII.

ΔΟΥΚΑϹ, *Ducas*. vid. *Conſtantinus* XIII. Ducas. *Band*. II. p. 748. et *Ducang*. Fam. Byzant. p. 139. — Scriptum in alio ΔȢΚΑϹ. *ibid*. et *Eckbel*. Cat. II. 552.

ΔΟΥΚΤΑΤΩΡ, ΔΟΥΚΤΑΤΟΡΟϹ, *Dictator*, *Dictatoris*, quae vox a Graece loquentibus populis retenta fuit in Iul. Caeſaris Dictatoris numis. Conf. *Morell*. Th. Impp. I. in Iul. Caeſ. p. 91. 93. 99. 109. *et* in Aug. p. 129. *it*. Num. Conſular. Tb. 20. n. 6. p. 576.

ΔΟΥΛΙ. *Duliadis* ſcil. filius. n. Alindenſium in Plautilla. *Haym*. Th. Br. II. Tb. 41. n. 3. p. 333. obſ. 193.

ΔΟΥΜΑΘΗΝΩΝ in numo *Ligorii* apud *Spanhem*. p. 190.) *Harduin*. Oper. p. 51.) *Guſſeme* III. p. 95. — *Stephano* Δυμαθηνοί ab oppido Δύμαθα, quod *Plinio* quoque L. VI. c. 32. *Domatha* in Arabia. Sed ſuſpecta *Harduino* pariter numi auctoritas eſt, et eruditis etiam *Ligorii* fides.

ΔΟΥϹΑΡΙΑ, *Duſaria*. In Æ I. coloniae metropolis Boſtrae intra coronam legitur diſtincte: ΑΚΤΙΑ. ΔΟΥϹΑΡΙΑ, *Actia*, *Duſaria*, quae certamina Duſaria *Froelich*. 4. Tent. p. 128. *Bacchanalia* interpretatur. Duſares, inquit, ſeu aliis Dyſares deus, ab Arabibus peculiariter colebatur et Heſychius eum eundem eſſe cum Baccho declarat. ΔΟΥϹΑΡΙΑ ergo nihil aliud denotant, quam praeter Actiacos ludos alios etiam in Duſaris, ſeu Bacchi honorem, id eſt Bacchanalia Boſtrae celebrata fuiſſe. De idolo, templo et cultu Duſaris conſulendus eſt *Suidas*.

D. P. *Diuus*, *Pius*.

D. P. *Dii Penates*. *Morell*. Fam. p. 407. et *Vaill*. Fam. Flam. n. 1.. Frequentius

D P P. *Dii Penates*, vel *Diis Penatibus* ad capita iugata et laureata deorum Penatium. *Baudelot* I. p. 180.) *Morell*. Fam. p. 470. n. 3. *et* 558. in g. Sulpicia.) M. *Pembrok*. III. Tb. 8. fg. 10.) *Vaill*. Fam.

ΔΠΡ. Seleucidarum *annus* 184. n. Aſcalonis ſub Domitiano. *Harduin*. Chronol. Vet. Teſt. et Oper. p. 739.

— 184. n. Tyriorum in Antiocho VII vel VI. Euergete, Syriae rege. *Froelich*. Annal. Syr. p. 87.

— 184. Demetrii II. Syriae regis. *Froelich*. ib.) *Golz*. Gr. vet. Tb. 38. n. 10.) *Vaill*. Seleucid.

ΔΠΡ.

ΔΠΡ. 184. Alexandri II. regis Syriae. *Frœl.* ib.) *Beger.*) *Haym.*) M. *Theup.*) *Vaill.* vid. *ſuis locis.*

D P S T in monogrammate. Æ. Iuſtiniani apud *Mdb.* p. 561.

D. PTR. in imo n. Diocletiani. *Guſſeme* III. p. 54. n. 6.

Δq. numerus 94. Sic in n. Antiochiae Syriae: ΕΤ. Δq. *Anno* 94.

ΔqΡ. Aegaeum Ciliciae *annus* 194. in M. Aurel. *Cimel. Vindob.* I. p. 113.) *Eckhel.* Cat. I. p. 184.

— Antiochiae Syriae, vbi ΕΤΟ. ΔqΡ. vel ΕΤΟΥ. ΔqΡ. vel ЄΤΟΥC. ΔqΡ. *annus* 194. ſcribitur v. *Antiochia* Syriae.

— Gazenſium aerae antiquae *annus* 194. qui eſt Hadriani quintus nouae aerae, et V. C. 887. addito epochae initio 693. vid. *Gaza* Palaeſtinae.

αqΦ. *Annus* 594. in n. Rheſcuporidis. M. *Pembrok.* II. Tb. 68. n. 9.

DR. *Druſus.* DR. CAE. Q. PR. *Druſo Caeſare Quaeſtore Prouinciali. Angelon.* p. 28. vid. *Druſus.*

ΔΡ. notae numerales *anni* 104. Antiochiae in Syria, addito Iulianae eorum epochae capite 705. incidit in annum V. C. 809. Occurrit quoque ЄΤ. ΔΡ. *An.* 104. vid. *Antiochia* Syriae.

ΔΡ. forſan Δρέπα apud *Golz.* Magn. Gr. Tb. 16. n. 7. Æ. Puteolorum.

Drachma, Gr. Δραχμὴ, quaſi δραγμὴ a δράττομαι, ſignificat rem manu adprehenſam, quaſi diceres manipulum obolorum, qui iunctim ſumti drachmam conficiunt. Drachma vero et pondus et numus fuit. Graeci tam ſuas quam Romanas rationes drachmis efferebant, ſicut Romani numis ſeſtertiis, cuius in omnibus fere ſcriptoribus, tum in *Plutarcho* praecipue, innumera proſtant exempla.

Drachma Attica eiuſdem ponderis erat cum denario drachmali; inde drachmam Atticam vulgo denario Romano aequant: Et quemadmodum Romani duplicem denarium, ita Graeci quoque vel *aureas* vel *argenteas drachmas* habuerunt. In numariis tamen ratiociniis, nulla ſpecie adſcripta, argenteus numus ſubintelligitur. Conf. *Arbuthnotii* Tabulae p. 22 ſq.) *Matth. Raper* Inquiry into the Value of the ancient Greek and Roman Money; cuius inquiſitio valoris monetae Graecorum veterum atque Romanorum inſerta eſt Philoſoph. Tranſact. Vol. LXI. P. II. p. 462 ad 595. Graecis, inquit *Raper* §. 1. drachma Attica erat moneta et pondus, quarum centum et numero et pondere minam conſtituebant, 6000. drachmae vero, vel 60. minae talentum. Hoc omnibus Graecis commune erat, et ſi forte drachmae vnius ciuitatis ab illis differrent, differentia talentorum etiam proportionata erat. Athenienſium pecunia et quoad argentum, et quoad iuſtum pondus palmam praeripit. Drachma eorum argentea in ſex obolos diuiſa erat; vel tria continebat ſcrupula, ſcrupulum duos obolos, ſiue ſiliquas, vncia autem tenebat octo drachmas. Mille drachmae circiter 166 thaler. et 8. groſſ. inde 100000. drachmae ſummam 16666 thalerorum et 16 groſſorum aequant. Conf. *Ald. Manut.* de drachmis et ſeſtertiis. Venet. 1576. recuſ. in Theſ. *Sallngr.* Tom. I. p. 831 ſqq. — Drachma eadem Attica merces diurna fuit in Attica, quemadmodum denarius apud Romanos, vt cum ex aliis, tum vero ex *Athenaeo* L. IV. conſtat in hiſtoria Menedemi et Aſclepiadis philoſophorum. — Drachma fuit quoque ſtipendium militare mili-

militum claſſiariorum apud *Thucyd.* Idem eſt apud *Xenophontem* L. I. Ἑλληνικῶν. Idem ſtipendium diurnum equitibus conſtitutum fuiſſe Athenis, *Demoſthenes* in I. Philippica teſtatur. Equiti tribuitur drachma et apud Romanos, teſte *Polybio.* — Drachmae nota olim fuit <, hemidrachmi vero > vt *Andreas Alciatus* refert; quippe lambda in latus proſtratum nunc auerſum, nunc aduerſum. Conf. *Matth. Hoſti* rei numar. vet. L. III. edit. *Rechenb.* p. 178.) *Barth. Beuerin.* Syntagm. de pond. et menſur. p. 33.

Drachma Aeginaea, ab Aeginae inſulae incolis ſic dicta, maior grauiorque erat drachma Attica; complectitur enim drachmam Atticam integram cum eius beſſe, hoc eſt obolos Atticos denos, facit groſſos Miſnicos quinque, numulos Miſnicos 60. Athenienſes odio Aeginetarum hanc drachmam παχεῖαν, id eſt, *craſſam* vocabant, quod *Iulius Pollux* L. IX. teſtatur. — Hinc itaque alia drachmae diuiſio exſtruitur: Drachma alia eſt παχεῖα, alia λεπτή. Ac παχεῖα quidem *craſſa* a mole et pondere ſic dicta eſt; λεπτὴ vero, i. e. *tenuis* vel *leuis*, quae ἑξάβολος, *ſex obolorum*, propria Atticorum eſt, ſicut illa Aeginetarum.

Drachma Aegyptia Cleopatrae eſt pondere oboli Attici, quae ſexta nimirum pars eſt Atticae drachmae, pendens obolum vnum. *Hoſt.* ib. p. 180.

Drachma Corinthia apud *Thucyd.* L. I. Etſi huius drachmae Corinthiae pondus, et ad alias drachmas proportio, vnde valor coniiceretur, non ſatis conſtat: veriſimile tamen eſt, eandem eſſe cum drachma Attica, cum in hiſtoria Laidis, nobilis meretricis Corinthiae, quae μυρίας δραχμὰς, *decies mille drachmas* mercedem in noctem popoſcit, δραχμὰς *Gellius* L. I. c. 8. *denarios* interpretaretur.

ΔΡΑΓΜΗ ΕΦΕ. Tripus, cui inuolutus eſt ſerpens.)(ΝΕΡΩΝΟΣ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΣΕΒΑ. Caput Neronis laureatum. AR maximi moduli. *Vaill.* Pr. II. p. 65. Vox ΕΦΕ. id eſt ἐφεσίων, numum arguit *Epheſi* cuſum eſſe; et altera δραγμή, numum argenteum denario Romano correſpondere; quatuor ille valebat ſeſtertios, ſeu duos quinarios, ita dictus, quod pro decem aſſibus in ſolutionem cedebat. Tripus ad Apollinem pertinet, ideo cuſa ab Epheſiis, quod Nero ſe Apollinem adpellaret. — Eundem numum Caeſareae percuſſum arbitratus eſt *Morell.* Specim. rei numar. Tb. 8. p. 99. cuius vero inſcriptio eſt:

ΕΤ. Ε. ΔΡΑΧΜΗ, *Anno* 5. *Drachma.* Tripus cum inuoluto ſerpente.)(*Eadem*, ſed ΣΕΒΑΣΤΟΥ. AR. *Harduin.* 722.

Draco, Martis Thebanorum regis filius, a Cadmo Agenoris filio occiſus, ſub ſerpentis ſimulacro et fabula eſt cuſus.

Draco. vid. *Anguis.* — *Serpens.*

Dracones, magnitudine, criſta et barba a ſerpentibus diſtincti, pro tutelaribus geniis atque et cuſtodibus habiti, maxime in Macedonia, Thracia, Paphlagonia, Myſia, Ponto, Bithynia, Cilicia, viciniſque regionibus. Quales duo dracones, arcum et pharetram amplectentes, in numis ΚΡΗΤΑΙΩΝ, vt et ASIAE RECEPTAE inſcriptis; aut vincientes duo ligna in n. Cyzici; aut obuoluti inſtar circuli cum duobus in medio torquibus in Romano numiſmate; aut alati, coronati et barbati, vel coronati cum caduceo, cornucopiae et palma in numis Aegyptiis, apud quos pro geniis ſeu oraculis, diuinae potentiae ac virtutis ſymbolis dracones ſunt habiti, ac publico aere ſignati. Arabes quoque ab iis auguria captantes. Hinc draco ſpiris variis inuo-

inuolutus in n. ΑΟΤΜΑΘΗΝΩΝ Arabiae apud *Ligorium.* — Iidem *Agadaemoni* ſeu boni genii dicti ſunt. v. *ſuis locis*, et apud *Spanhem.* Pr. I. p. 216 ſqq. qui diſſertatione quarta de draconibus alatis, barbatis aliiſque egit plura.

Dracones magni et cum pluribus gyris in numis Sami, Vlpiae Pautaliae etc. *Spanh.* I. 219.

— duo inuſitatae magnitudinis in n. Alexandri Seuéri a Tarſenſibus. ibid. p. 216.

— manſueti in Macedonia familiares, heroibus ſacri, item vaticiniorum et ſalutis ſymbola in priſcis numis.

— *duo* trahunt currum. n. Fauſtinae conſecratae. *Vaill.* Sel. Num. *Camp* p 36. — Idem fere conſecrationis typus, ſed draco elephanti iunctus in honorem conſecrati Iul. Caeſaris. *Suareſ.* diſſ. de num. p. 28.) *Mencke* diſſ. de Conſecratione §. 13.

— — alati trahunt currum Cupidinis. n. Anchiali Thraciae.

— — in quo figura virilis. n. Sardium.

— — in quibus bigis Triptolemus. n. Vlpiae Serdicae. v. *Triptolemus.*

— — ſed Ceres, moeſta frugum mater regit vehiculum. n. Fam. Vibiae, Vipſaniae, Volteiae; pariter Ceres bigis draconum vehitur in n. Aegyptiacis, Amorii, Athenarum, Cadorum, Cretiae, Cyzici, Eleuſinis, Erythrarum, Gordi, Hadrianopolis, Magneſiae ad Maeandrum, Nicaeae, Nyſae, Pergami, Perinthi, Plotinopolis, Stratoniceae, Vlpiae Serdicae, tredecim vrbium. Et quidem Cereri dracones tribuuntur alati in priſcis Graecorum ad Romanorum numis, quod iidem e terra, ſeu e medullis corporum tabe conſumtorum iuxta *Plutarchum* naſci crederentur; aut fertilis anni et ſalubris augurium portendere ex *Aeliano.* L. X. c. 17. — Alii veteres numi eiuſdem Cereris dracones ſine alis exhibent, vt in Caracallae numo ab Vlpia Serdica, et in aereo Alexandri Seueri ab Erythraeis.

Dracones duo alati trahunt aratrum. n. Ennae in Sicilia.

— alati et coronati in aliquot numis ſelectioribus, quorum cum aquilis et elephantibus pugnae *Nicander* Theſ. p 32 et *Plinius* L. VIII. c. 11. meminere. Ex *Harduini* ſententia Oper. p. 692 prolatà, dracones piratas ſignificant. — *Draco* piſcem deuorans. Æ. Agrigenti. M. *Hunter.* Tb. 2 fg. 5. — *Draco*, ſiue ingens ſerpens, tortuoſis ſeſe trahens voluminibus, partemque ſui poſtremam conatibus prioris adducens, patulis faucibus adpetens adpoſitas in ſublimi ara fruges, retro arbor n. Contorn. apud *Hauercamp* fgg. 6. 12 qui p. 77. numum ex *Aeliano* de Animalib. L. X. c. 17. illuſtrat. — *Draco* in gyrum circumflexus in ore aquilae. n. Tyranorum Ponti. — *Draco* in vnguibus aquilae. n. Lacedaemoniorum. In aliis numis aquila ſerpentem diſcerpit. v. *Aquila.*

Dracones an lychnum, loco criſtae geſtent in numis. Conf. *Spanhem.* Epiſt. ad *Morell.* p. 233.

— ſingulis cohortibus inferiori aeuo fuiſſe ſigna militaria teſtatur *Vegetius.*

Draconum varias ſpecies Aſiae praeſertim ac Thraciae numiſmata promunt, quae fere Aeſculapii et filiae eiuſdem Hygiaeae, aut Glyconis, qui alterum ſe Aeſculapium ferebat, honoribus percuſſa ſunt, quorum cultus illis in regionibus vige-

vigebat. *Aeſculapium* nempe draconis forma veniſſe in Italiam, *Valer. Maxim.* L. I. c. 8. aliique produnt. Id quidem animal diis, in primis vero Aeſculapio ob eius felicitatem, ſalutem, potentiam ac vigilantiam veteres adſcripſerunt. Inde in n. Antonini Pii Aeſculapii aduentus ex Epidauro in Tiberinam inſulam repraeſentatur ſub ſerpentis figura. vid. AESCVLAPIVS, qui ſub ſerpentis effigie cum ingentibus ſpiris adumbratur in numis Graecorum pariter ac Romanorum. Eandem quoque ob cauſam dracones omnes Aeſculapio ſacri, qui ſub draconis figura depicti obſeruantur.

Draco apud *Delphos* ſub tripode vocem edens iuxta *Lucianum*; hinc plures illi numi, in quibus occurrunt tripodes, dracone, vel ſerpente inuoluti cernuntur; cuius rei forſan ſerpens aeneus, ſalutis cauſa in ſolitudine erectus, occaſionem dedit; qua de re *Huetius* Demonſtrat. euangel. Prop. IV. c. 8. p. 166. et *Spanhem.* Epiſt. I. ad *Morell.* Specim. rei numar. Tb. 12. p. 132. exhibet.

Draco in Philetaeri, Pergami dynaſtae vel regis numo apud *Spanhem.* Pr. I. 4. 511. Aeſculapii ſiue Pergameni dei inſigne eſt.

Draco Erichthonius iacens ad Palladis pedes. n. Athenienſium.

Draco Glycon dictus arte cuiuſdam impoſtoris Alexandri apud Abonoteichitas, eiuſque effigies cum humano capite. *Spanh.* Pr. I. p. 213. vid. *Glycon.*

Draco Lanuuius, ſeu ſerpens Iunonis Soſpitae ſymbolum, in gyros ſuper aram circumuolutus caput erigit; prout in denariis Fam. Rom. obuius eſt typus.

Draco Pythius ab Apollinis telo laeſus. n. Crotonis Bruttiae. M. *Pembrok.* II. Tb. 16. fg. 9.) *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 3. fg. 25. qui p. 42. typi illuſtrationem dedit.

Draco in arbore conuolutus, cuſtos Heſperidum. vid. *Heſperidum mala.*

Draco iacens ac proſtratus myſticus repraeſentatur in numis chriſtianorum aliquot Caeſarum. Sic draco ſub pedibus in Theodoſii numis ſaepius conſpicitur, pariter ac Valentiniani Iunioris, Libii Seueri, Heraclii, aliorumque. Item in AV. Plac. Valentiniani, vbi Imp. pede draconem calcat apud *Khell.* Suppl. p. 287.

Dracus Laodicenus in antiquiſſimis n. Laodicenor. *Spanh.* I. 52.

ΔΡΑΚΩΝ . . . . ΦΑΙΝΙΠΠΟΥ magiſtratus nomina. n. Apameae Phrygiae. M. *Hunter.* p. 33.

ΔΡΑΚΩΝ ΚΩΙΩΝ dictus Aeſculapius in Coiorum numis.

Δρέπανοι cur Corcyra dicta. *Nonn.* Comment. in *Golz.* Gr. vet. p. 209.

ΔΡΕΠΑΝΩΝ, *Drepanenſium.* v. *Drepanum*, vrbs Siciliae.

Drepanum Siciliae, vernaculo ſermone *Trapani*, vna ex primoribus regni ciuitatibus vetuſtiſſimam habuit originem, et quo tempore de Siciliae dominatu inter Romanos et Carthaginienſes decertabatur, eius nomen a litore falcis inſtar curuo dictum, ſat obuium fuit in hiſtoriis. Conf. *Dorvillii* Sicula. Vol. I. p. 49 ſq.) Mirari autem ſubit tam veteris, tamque celebris vrbis aut nullum, aut tantummodo vnum numum ad nos perueniſſe; bini enim, qui ad vnum referuntur, et quos exhibet princeps *Torremuzza* Sicil. Num. Tb. 27. p. 25. ſola et nimis antiquariis ſuſpecta *Golzii* fide nituntur. Nullibi *Drepane-*

panenſium numos inuenit editor. Quos alios cum litteris Phoeniciis, ſeu Celtibericis ad Drepanum retulere *Paruta*, et *Hauercampus*, hi non Siculi, ſed Hiſpanici ſunt numi. Bini itaque argentei, quos protulit *Golzius*, Sicil. Tb. 8. fgg. 3. 4. p. 106 ſq. et ex eo *Paruta*, caput habent muliebre crinibus diſperſis, et in vno epigraphem ΔΡΕΠΑΝΩΝ, *Drepanenſium*.)(Duo bacilla decuſſatim poſita, et duplici incluſa quadrato, non vero marina ſtellâ, quemadmodum *Hauercampo* placuit. *Guſſeme* III. p. 95. n. 1. eundem recenſet typum; at n. 2 e *Paruta* communicat alium ob peregrinam inſcriptionem Drepano Siciliae minime attribuendum.

Dromas, Gr. δρομὰς a δρέμω *curro*, camelorum genus minoris ſtaturae, qui duo habet in dorſo tubercula; dicitur et *dromedarius*, vel vt *Dauſquius* mauult *dromadarius* ſcribere a *dromas*, *dromadis*, ſed dat tamen Orthogr. Vol II. Tr. 4. p. 113 manus vſui vulgari, immo nec improbat, ſiquis vel *dromida*, et inde *dromidarius* ſcripſerit. — Occurrit id camelorum genus in antiquis aliquot Traiani et Caracallae; iiſque cum Graecis in Arabia, cuius ſunt commune ſymbolum, cuſis, tum Romanis numis cum epigr. ARABIA. — ARAB. ADQ. — ARABIA AVGVSTI PROVINCIA. *Vaill*. Pr. II. p. 128.

Dromedarius, vid. *Dromas*.

ΔΡΟΥ. Δροῦσος, *Druſus*. ΔΡΟΥ. ΓΕΡΜ. Δροῦσος Γερμανικὸς. *Druſus Germanicus*. — ΔΡΟΥ. ΚΛΑΥΔ ΓΕΡ. Δροῦσος Κλαύδιος Γερμανικὸς, *Druſus Claudius Germanicus*, Pater Claudii Auguſti. — ΔΡΟΥ. ΚΑΙΣ. ΓΕΡ. Δροῦσος Καῖσαρ Κλαύδιος, *Druſus Caeſar Claudius*.

ΔΡΟΥΣ. Δρουσίλλα, *Druſilla* Caligulae ſoror, Germanici filia. ΜΗΝΟΦΑΝΗΣ ΔΡΟΥΣΙΛΛαν ΠΕΡΓ. vel ΠΕΡΓΑΜ. *Menophanes Druſillam*, ſcilicet colit, *Pergamenorum*. Druſilla ſedens, d ſpicas. Æ 3. *Morell*. in Calig. p. 698. — *Al*. ſed ΣΜΥΡ. *Smyrnaeorum*. *Vaill*. Gr. p. 11. *Haym*. Th. Br. II. Tb. 27. fg. 6. p. 230. ſed ΔΡΟΥΣΙΛΛΑΝ. — *Al*. quem ad Epheſum Ioniae refert *Wilde* Sel. Num. Tb. 17. fg. 100. p. 140. cum *Harduino* p. 571. — Pleno nomine ΔΡΟΥCΙΛΛΑ in n. Smyrn. *Morell*. in Calig. Tb. 6. n. 27. p. 692.

ΔΡΟΥΣΙΛΛΑ ΣΕΒΑΣΤΗ ΜΥΤΙ. *Druſilla Auguſta Mytilenaeorum*.)(Caput huius Druſillae.)(ΓΑ ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΜΥΤΙ. *Caius Auguſtus Mytilenaeorum*. Caput Caligulae. Æ 3. *Morell*. Specim. rei numar. Tb. 20. *et* in Calig. Tb. 6. fgg. 33. 34.) *Harduin*. p. 715.) *Vaill*. Gr. p. 10. — ΘΕΑ ΔΡΟΥΣΙΛΛΑ ΜΙΛΗΣΙΩΝ, *Diua Druſilla Mileſiorum* Cariae. Caput Druſillae ornatum.)(ΓΑΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΓΕΡΜΑΝ. ΣΕΒΑΣΤ. *Caius Caeſar Germanicus Auguſtus*. Caput Caligulae laureatum. Æ 2. *Vaill*. Gr. p. 12. — At in Latinis

Druſilla iſta ſine Auguſtae titulo legitur DRVSILLA, adpoſitis ſororum nominibus AGRIPPINA, IVLIA. *Cim Vind*. I. p. 89.) *Guſſeme* III. p 96. vid. *Agrippina*. — Inceſto autem amore prae duabus aliis ſoror dilecta a fratre Caligula, ac inde ſolita Graecorum adulatione ſummi honoris titulo ΣΕΒΑΣΤΗΣ, *Auguſtae* ab iis ornata. Eadem vt ΘΕΑ in Graecis, ita DIVA in aliis quibuſdam adpellata, qualis in gaza Farneſiana, dubiae quidem fidei, cum inſcr. DIVA DRVSILLA IVLIA DRVSILLA. Alteram vero expreſſam in eodem numo *Iuliam Druſillam*, de filia Caligulae, ei nata e Caeſonia vxore, intelligendam liquet e *Sueton*. vit. Calig. c. 25. — DIVA DRVSILLA SOROR CAESARIS AVG Huius Druſillae caput.)(C. CAESAR AVG. PONT. MAX. TR. P. Caput Caligulae laur. Æ 3. *Guſſ*. II. p. 60.

p. 50. n. 6. *et* III. p. 96. n. 1.) *Harduin.* p. 716. — DIVA DRVSILLA C. CAESARIS. AVG. Huius caput)(IVLIA DRVSILLA C. CAESARIS AVGVSTI. Caput cornucopiae impoſitum. *Guſſ.* ib. n. 3.) *Vaill.* Pr. I. p. 17. — Graeci huius Druſillae numi ex aere tantum exiſtant Rrr. ab vrbibus Epheſo, Mileto, Mytilene, Pergamo, Smyrna.

ΔΡΟΥΣΟΣ, *Druſus*, modo Tiberii frater, modo Tiberii filius, quorum numi ex omni metallo inter rariſſimos numerantur. vid. DRVSVS. — Legitur apud *Vaill.* Num. Gr. Impp. p. 9. 10. ΔΡΟΥΣΟΣ ΚΑΙΣΑΡ., *Druſus Caeſar.* Caput Druſi Iunioris nudum.)(ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΚΑΙΣΑΡ. Caput Germanici nudum. Æ 3. *Morell.* in Druſo Iun. Tb. 10. fgg. 21. 22.) *Vaill.* Adpend. Gr. Tb. 1. fg. 11.) *Guſſeme* III. p. 99. n. 11. — ΔΡΟΥΣΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ. Caput *Druſi* laureatum, ante quod ſimpulum, pone vero lituus.)(ΤΙΒ. ΓΕΡ. ΚΑΙΣΑΡΕΣ. Capita *Tiberii* Druſi filii et *Germanici* aduerſa. Æ 2. *Vaill.* Gr. p. 9. M. *Theup.* p. 839.) *Guſſeme* III. p. 99. n. 12. — ΔΡΟΥΣΟΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΚΑΙΣΑΡΕΣ ΝΕΟΙ ΘΕΟΙ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΙ, *Druſus* et *Germanicus Caeſares Noui* vel Iuniores *Dii Fratrum amantes.* Druſus et Germanicus ſedentes, in ſellis curulibus, ex quibus alter lituum, alter capedunculam, pontificatus inſignia, tenet.)(ΕΠΙ ΑΣΙΝΙΟΥ ΓΑΙΟΥ ΠΩΛΛΙΩΝΟΣ ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ, *Sub Caio Aſinio Pollione Proconſule*, circa coronam ciuicam, in qua ΚΟΙΝΟΥ ΑΣΙΑΣ, *Communitatis Aſiae*, pro qua alii ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ ΚΟΙΝΟΥ ΑΣΙΑΣ, *Sardianorum Communitatis Aſiae*, et lauream coronam male ſubſtituunt. Æ 2. *Morell.* Specim. rei numar. ed. rec. Tb. 15. n. 4. p. 156. *et* in Druſo Iun. Tb. 10. fgg. 13. 14. p. 523. *it.* Fam. Aſinia fg. 6. p. 37.) *Spanh.* Pr. II. p. 32.) *Vaill.* Gr. p. 10. — ΔΡΟΥΣΟΣ ΚΑΙΣ. ΓΕΡΜ. ΚΑΙΣ. ΝΕΟΙ ΘΕΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ, *Druſus Caeſar, Germanicus Caeſar, Noui Dei Philadelphi.* Typus idem.)(ΓΑΙΩ ΑΣΙΝΙΩ ΠΟΛΛΙΩΝΙ ΑΝΘΥΠΑΤΩ, *Sub Caio Aſinio Pollione Proconſule.* Corona ciuica cum eadem, ΚΟΙΝΟΥ ΑΣΙΑΣ inſcriptione. *Morell.* Fam. Aſinia fg. 5. p. 37. *et* in Druſo Tb. 10. fgg. 15. 16. — *Alius* cum iiſdem typis fratribus nempe ſedentibus c. inſcr. ΔΡΟΥΣΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΑΔΕΛΦΟΙ, *Druſus Caeſar, Germanicus Caeſar, Fratres.*)(ΕΠΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΛΕΩΝΟΣ ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ, *Sub Alexandro Cleone Sardianorum* circa coronam, intra quam: ΚΟΙΝΟΥ ΑΣΙΑΣ. Æ 2. *Morell.* Specim. rei numar. edit. pr. Tb. 3. n. 2. p. 29. ed. ſec. p. 76. et Impp. in Druſo Iun. Tb. 10. fgg. 11. 12. p. 523.) *Molinet.* Muſ. St. *Genov.* Tb. 10. n. 2. p. 76.) *Wheler.* Itinerar. n. 65. 66.) Poſſeſſor Anglus in Sylloge Numiſm. Tb. 3. n. 4.) *Seguin.* Sel. Num. ed. rec. p. 306.) *Vaill.* Gr. p. 10. — ΔΡΟΥΣΟΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ. Capita Druſi et Germanici aduerſa.)(ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. Veſta cippo impoſita, d. victoriolam. Æ 3. *Vaill.* ib.

ΔΡΟΥΣΟΣ ΚΑΙΣΑΡ. ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΥΙΟΣ. *Druſus Caeſaris Auguſti Filius.* Caput Druſi maioris laureatum inter lituum et capedunculam.)(ΤΙΒ. ΓΕΡ. ΚΑΙΣΑΡΕΣ. *Tiberius, Germanicus, Caeſares.* Capita Tiberii et Germanici, ex quibus alter frater Druſi natu maior, alter filius nuda et ſibi inuicem oppoſita. Æ 2. *Morell.* Specim. rei numar. Tb. 15. n. 3. p. 155. *et* in Nerone Druſo Tb. 7. fgg. 22. 23. p. 512.) *Liebe* Goth. Num. p. 413.) *Spanh.* Pr. II. p. 321.) *Harduin.* ad *Plin.* Tom. I. p. 729. vbi vero caput in numi parte priore refert ad Druſum Tiberii filium; duo capita aduerſa in numi poſtica parte ad Druſi eius liberos gemellos, ex quibus alter Germanicus dictus fuerit.

DRV. *Druſus.* DRV. CAES. Q. PR. *Druſo Caeſare Quaeſtore Pro-*

Prouinciali ſub Vibio Marſo in Africa. *Morell.* Fam. p. 448. vid. *Vtica.*

DRVANTILLA (Sulpicia) AVGuſta. Eam vixiſſe numiſmata ſuperioribus annis detecta nos edocent. Quibus parentibus nata, quibus vſa fatis fuerit, haec quidem penitus latent ſilentibus omnibus veterum ſcriptorum monumentis. Enim vero cuius ſit mariti thalamo ſocianda non obſcura indicia proſtant. *Neumann.* Pop. Num. I. p. 137. Druantillae ſedem in Pannonia, Moeſia, vel Dacia figit, propterea quod eius denarii nuſpiam alibi, quam hoc terrarum tractu obueniant. Ibi ergo vixiſſe Druantillam nemo facile negauerit. Aeque certum, eius numos, quorum *Neumanno* quinque cogniti, Gallieni aetatem manifeſto ſpirare. Haec cum ita ſint, nihil pronius, nihil aequius, quam ei Auguſtae Auguſtum maritum inquirere, qui ſub Gallieno in Dacia vel Moeſia regnum tentauerit. Ecquis ille? *Regalianus,* vt cenſet *Neumann.* Pop. Num. II. p. 141. Natus in Dacia, atque oriundus Decebali familia, purpuram a militibus oblatam induit in Moeſia fremente Gallieno, anniſque, vt putant, minimum duobus cum laude portauit. Duorum annorum decurſu fuiſſe numos in eius honorem procuſos, quis ibit inficias? Et vidit *Neumann.* tres argenteos certiſſimae vetuſtatis, quorum duos vulgauit *Kbell.* Suppl. p. 195. Mirum, quantus horum Regaliani numorum conſenſus, quae ſimilitudo ſit cum denariis Druantillae. Idem metallum, nempe argentum, eadem forma, idem artificium rude, litterarum figurae pariter in his atque illis male tortae. Hae periſtaſes quemadmodum Gallieni aeuo, laborantique omni ex parte imperio, incultaeque Moeſiae aptiſſime reſpondent: ita perſpicue produnt et parem numorum illorum aetatem, et communem patriam. Singulare et illud, vtriusque exiſtere denarios, quos vocant recuſos. Prior, illuſtre Theſauri Caeſarei ornamentum, fuit ante Caracallae, cuius nomen ANTONINVS adhuc reſtat, poſtea recuſus in numum Regaliani. Alter Druantillae, cuius ectypon *Neumann.* poſſidet, auerſa parte praeter ſolitam, ſed adfectam epigraphen: IVNONI REGINE (*ſic*) oſtentat minoribus litteris ƆAR. PIVS, quarum priores non bene dignoſcendae, vnde pariter bis cuſum fuiſſe adparet. Haec ſunt *Neumanni* momenta nec pauca nec leuia, quae *Druantillam Regaliani vxorem* fuiſſe ſuadeant. Conf. *Neumanni* Obſeruationes in Sponſianum et Dryantillam ac vtriusque numos, inſertae Tom. II. Pop. Num. p. 139 ſqq.

SVLP DRVANTILLA AVG. Caput eius lunae creſcenti impoſitum.)(IVNONI REƆINE (*ſic*) Dea ſtans, d. protenſa, ſ. haſtam puram. Æ. Muſ. *Arioſti*, editus a *Kbell.* Suppl. p. 190. Conſuluerat ill. poſſeſſor miſſa numi imagine variarum nationum eruditos, verum qui cautiores erant, tacuere omnes; vnus *Corſinius* commentationem aliquam de hoc numiſmate ſub ſpecie epiſtolae ad *Chryſoſtomum Trombellium* Liburni 1761. edidit, atque animum ad Sulpicium Antoninum *Haymii* Th. Br. I. p. 285. adplicuit, cuius genealogiam parum firmis coniecturis nixam *Bimard.* ad *Iobert* Science de Méd. II. p. 357 ſq. iam eneruauit. — *Similis*, qui, quia fallente typario ſolum RVANTILLA repraeſentabat, a *du Vallio* et *Froelichio* in editione Muſei Caeſarei omiſſus, atque in ſyllabo numorum p. 164. indicatus, at male lectus ΚΤΑΝΤΙΛΛΛ.

DRVS. *Druſus*. DRVS. CÆSAR CIP*ius* VAR*us* IIVIR. Caput Druſi Iunioris nudum.)(GERM*anicus* CÆSAR PVLCHER IIVIR. Caput Germanici nudum. Æ 3. forte Corinthi cuſus. *Liebe* Goth.

 Num.

Num. p. 414.) *Morell.* in Druſo Iun. Tb. 10. fgg. 17. 18. p. 524.

DRVSILLA Caii Caligulae ſoror, cuius numi inſignis ſunt elegantiae. Signata in iis vel ſtans inter duas ſorores Agrippinam et Iuliam; vel ſub imagine Cereris ſedens. *Harduin.* Oper. p. 715. 716.) *Mdb.* p. 80.) *Morell* Fam. p. 8.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* VI. p. 67. vid. ΔΡΟΥΣΙΛΛΑ.

DRVSILLA Caii filia occurrit DRVSILLA F. C. CAESARIS AVGVSTI. *Mdb.* p. 80.) *Harduin.* p. 716.

DRVSO CAESARI. Caput Druſi Iunioris nudum.)(PERMISSV L. APRONI. PROCOS. III. Caput Mercurii petaſatum, ad latus caduceus alatus. Æ 3. *Graeuii* Theſ. Antiq. Rom. Tom. XI. p. 412.) *Guſſeme* III. p. 98.) *Morell.* Fam. Apronia p. 31. *et* Th. Impp. in Druſo Iun. Tb. 9. fgg. 25. 26.) *Vaill.* Col. I. p. 134. *et* inter Tam. incert.

DRVSO ET GERMANICO II. VIRis. Caput Germanici nudum.)(TI. CAESAR DIVI AVG. F. AVGVST.VS. Caput Tiberii laureatum. Æ. *Morell.* in Druſo Tb. 10. fgg. 9. 10. p. 523. ſed coloniae nomen non additum.

GERMANICO ET DRVSO. Caput muliebre turritum.)(CAESARIBVS III.VIRIS .... Temo tranſuerſus. Æ. Carteiae in Hiſpania. *Florez.* Tb. 16. fg. 4.) *Guſſeme* II. p. 113. n. 18. *et.* III p. 98. n. 2.) *Mdb.* p. 74.) *Morell.* ib. fgg 19. 20. p. 524 *et* Fam. Rom. Miſcell. fg. 4. p. 470.) Muſ. *Hunter.* p. 82. n. 15. ſed IIII.VIR. *Carteia* adſciuit ſibi Germanicum et Druſum *Quatuoruiros* honorarios, teſtante *Haym.* Th. Br. I. p. 242

DRVSVS a Drauſo hoſtium duce occiſo, cognomen gentis Liuiae. v. *Liuia* gens.

DRVSVS. Caput Druſi nudum. Ⓡ. Caligulae. *Guſſ.* II. p. 50.) *Morell.* Th Impp. I. Tb. 3. fg. 8. p. 648.) *Vaill.* Pr II. p. 50.) *Hard.* p. 715. Nihil magis curae cordique eſſe primis Imperatoribus, quam conſeruationem et augmentum gloriae ſuorum maiorum et anteceſſorum, hic comprobat numus, quem in memoriam Druſi, aui ſui, ſignauit Caligula.

Druſus maior, Auguſti priuignus, Tiberii frater, Claudii Imp. et Germanici pater, Caligulae Imp. auus, de quo *Sueton.* in Claudio c. 1. — Rector fuit Romani exercitus in Germania, prouinciamque maiori ex parte domuit. Obiit collapſus equo, fractoque inde crure ao. aet. 30. *Patercul.* L. II. c. 97. — Cuius vxor fuit Antonia minor, M. Antonii et Octauiae filia. — Huius *Druſi maioris* aerei primi moduli ſolum exſtant, nec rari, nec obuii. Aurei et argentei rariores. Et quidem in numis aereis huius Druſi caput ſine corona reperitur, in arg. vero et aur. inſignitum eſt laurea.

1. NERO CLAVDIVS DRVSVS GERMANICVS IMP. Caput Druſi laureatum; in *aliis* corona quercea inſignitum.)(DE GERMANIS. Duo clipei cum ſpiculis et ſigno militari, ob victoriam de Germanis, decretis Druſo triumphalibus ornamentis, ouans Romam ingreſſus Ao. 743. *N.* Ⓡ. Num. *Arſchot.* Tbb. 4. et 17.) *Golz.* in Aug. Tb. 41. n. 7. et 9.) *Mdb.* p. 59.) *Morell.* in Druſo Sen. Tb. 7. fgg. 1. 2. 6. p. 507. 508.) *Patin.* Theſ. p. 51.) *Pedruſ.* II. Muſ. *Farneſ.* Tb. 24. fg. 1.) *Guſſ.* III. p. 97.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 25. fg. 1. p. 110.) *Vaill.* Pr. II. p. 45.) *Harduin.* p. 701. ſed DE GERMAN. — 2. *Ead. adu.*)(Arcus triumphalis, Druſo poſt eius mortem erectus, ſupra quem figura equeſtris inter duo tropaea; in eius periſtylio DE GERM. *in aliis*

DE GERMANIS. *Sueton.* in Claudio c. 1. AV. AR. *Cimel. Vind.* I. p. 49. 50.) *Guſſeme* Ill. p. 96. n. 1.) *Mdb.* p. 59.) *Oiſel.* ib. fg. 3.) *Morell.* Tb. 7. fg. 3. p. 507.) *Guſſeme* Ill. p. 97.) *Patin.* Theſ.) *Vaill.* Pr. II. p. 45. — 3. *Idem* REST*itutus* a Tito. Æ 1. *Vaill.* Pr. I. p. 13.) *Morell.* in Druſo Tb. 7. fg. 14.) *Patin.* in *Sueton.* p. 180. — 4. *Idem* REST*itus* a Domitiano. *Morell.* ib. Tb 7. fg. 15. p. 511.) *Golz.* in *Aug.* Tb. 41. n. 11.) *Patin.* in *Suet.* p. 180.) *Guſſem.* Ill. p. 97. — 5. DE GERMANIS. Arcus ſimilis cum Druſi ſtatua equeſtri inter duo tropaea. AV. AR. Num. *Arſchot.* Tb. 17. n. 19.) *Golz.* in Aug. Tb. 41. fg. 5.) *Morell.* ib. fgg. 4. 5. p. 508.) *Vaillant.* Pr. II. 45. — 6. *Ead. inſcr.* Similis arcus, vt in numo, qui praeceſſit, ſed ſtatua dextram pacificatoris habitu attollit. AV. AR. *Morell.* ib. fg. 5. — 7. Similis arcus, addita. S. C. nota. Æ. 1. *Beger.* Th. Br. II. p. 621.) *Morell.* in Claudio Tb. 5. fg. 16.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* Æ. Tb. 17. fg. 3.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 25. fg. 2. p. 110. — 8. *Epigr. eadem, caput idem.*)(RHENVS. Rhenus fluuius, ſcopulis inſidens, d. arundinem tenet, ſ. vrnae innititur. AR. *Golz.* in Aug. Tb. 41. fg. 2.) *Morell.* in Druſo Sen. Tb. 7. fg. 7. p. 508.) *Triſtan.* I. p. 145.) *Guſſeme* Ill. p. 97. n. 3.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 24. fg. 6. p. 108. — 9. *Ead. epigr.* ſed Druſus capite nudo.)(TI. CLAVDIVS CAESAR AVG. P. M. TR. P. IMP. P. P. S. C. Druſus togatus ſpoliis inſidet, d. lauri ramum, ſ. ſuper gremium chartam conuolutam tenens. Æ. quem fere omnes protulerunt, antiquarii inter quos *Angelon.* p. 33. n. 20. 21.) *Beger.* Th. Br. II. p. 613. vbi P. M. omittitur.) *Geſner.* Tb. 33. n. 1.) *Golz.* in Aug. Tb. 41. fg. 5.) *Mdb.* p. 60. *Morell.* in Druſo Tb. 7. fgg. 8. 9. p. 509.) *Muſell.* Impp. Tb. 11. fg. 2. 4.) *Hauercamp.* Th. R. *Sueciae.* Tb. 3. fg. 18.) *Triſtan.* I. p. 148.) M. *Theup.* p. 396.) *Vaill.* Pr. I. p. 12.) *Strada* p. 28.) *Chandlerus*, ſed mutilitata inſcriptione.) *Patin.* in *Sueton.* p. 180.) *Pedruſ.* M. *Farneſ.* Tb. 3. fgg. 2. 3. et alii — 10. *Al.* ſimilis, ſed pone caput litterae NCAPR. Æ. *Muſell.* Impp. Tb. 11. fg. 3. — 11. *Al.* ſimilis ſed tres incuſae ſunt notae: PRO. BON. IMP. i. e. *Probus*, vel *Probatus Bonus Imperator.* Æ. *Morell.* in Druſo ib. fgg. 18. 19. — 12. *Epigr. eadem, caput idem.*)(S. C. Spei typus ſolito more gradientis, nam d. florem, ſ. veſtis tenet laciniam. Æ. *Morell.* in Druſo. Tb. 7. fg. 10.) *Patin.* in *Sueton.* numis ill. p 180.) *Vaill.* Pr. I. p. 12. qui errore forte numarii a numo Claudii mutuatum fuiſſe ſuſpicatur. *Guſſeme* Ill. p. 97. n. 4. — 13. *Epigraphe eadem, caput idem.*)(IMP. CAES. T. DIVI VESP. F. AVG. P. M. TR. P. P. P. COS. VIII. REST*ituit.* In area numi S. C. Æ. 1. *Liebe* Goth. Num. p. 275.) *Guſſ.* Ill. p. 97. n. 5.) *Morell.* in Druſo Tb. 7. fg. 11.) *Patin.* in Theſ. p. 141. vbi legit COS. VII. deinde ad *Sueton.* p. 108. ſed COS. VIII.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* Tb. 6. fg. 3 p. 39. vbi COS. VII.) *Vaill.* Pr. I. p. 13. COS VIII. ſcripſit, pariter ac COS. VIII. in M. *Theup.* p. 397. — 14. NERO CLAVDIVS DRVSVS GERMANICVS IMP*erator.* Arcus trimphalis cum fornice, impoſita deſuper Druſi ſtatua equeſtri inter duo tropaea.)(TI. CLAVDIVS CAESAR AVG. P. M. TR. P. IMP. P. P. Caput Claudii Imp. Druſi filii, cum nota incuſa, quae litteras NCAPR continet; in *aliis* nota illa omiſſa. Æ. *Angelon.* p. 42.) *Beger.* Th. Br. II. p. 613.) *Torrent.* ad *Sueton.* c. 1. Claudii in *Graeuii Suetonio* p. 459. et Tom. IV. Theſauri eiuſdem.) *Guſſ.* Ill. p. 97.) *Mdb.* p. 60.) *Morell.* in Druſo Tb. 7. fgg. 12. 13.) *Muſell.* Impp. Tb. 11. fg. 5.) *Vaill.* Pr. I. p. 13 et 18. — 15. *Ead. epigr.* et caput Druſi nudum

eum

cum nota earundem quinque litterarum poſt ceruicem impreſſa.)(.... CLAVD ..., Duo capita virilia nuda, ſibi inuicem oppoſita. Æ. *Morell.* in Druſo fgg. 16. *A7.* p. 511. — 17. NERO CLAVD. DRVSVS GERMANICVS. Caput Druſi nudum.)(TI. CLAVD. CAESAR AVG. P. M. TR. P. IMP. P. P. Caput Claudii Imp. nudum. Æ. 2. Rrr. *Morell.* ib. fgg. 20. 21. p. 512.) *Guſſ.* III. p. 97. n. 6.

Druſus minor, Tiberii ex Agrippina filius. Obiit iuuenis ſeu ex vi morbi propter nimiam intemperantiam, ſeu veneno conſumtus ex fraude Seiani. Ex vxore Liuilla, Germanici et Claudii Imp. forore ſumſit Tiberium ab Imp. Caligula occiſum, aliumque huic gemellum et Iuliam. *Tacit.* Annal. L. IV.) *Sueton.* in Tiber.) *Triſtan.* I. p. 170. — Hiſtorici omnes Druſum hunc nono Tiberii anno Lucillae et Seiani artibus necatum ſcribunt. *Panelius* itaque *Vaillantium* eiuſque locupletatorem *Baldinium* perſtringit diſſ. de numo Tarraconenſi, dum nobis viuum Druſum ad XIX. Tiberii annum praeſtare voluerunt. Conf. Iournal des Scavans 1749. menſe Octobre p. 147. et *Kbell.* Suppl. ad *Vaill.* p. 16. — Numi Druſi Iunioris aerei mediocres tantum occurrunt, qui vulgares; argentei rariſſimi; vnicum aureum tradit *Tenzelius*; in col. et extra vrbem ſignati eximiae ſunt raritatis. vid. *Acci* Hiſpaniae Baeticae. *Alexandria* Aegypti, *Carteia* Hiſpaniae, *Cyprus* inſula, *Italica* Baeticae, *Romula* Baeticae, *Sardes* Lydiae, *Smyrna* Ioniae, *Tarraca* Tarraconenſis *Vtica* Africae.

a) *ex auro.* 1. DRVSVS CAESAR TI. AVG. F. DIVI AVG. N. PONT. TR POT. in medio numo S. C.)(Duo cornua copiae decuſſatim ſe inuicem tangentia, quibus capita gemellorum filiorum Druſi impoſita, in medio ſtat caduceus. Pond. octo coronarum. *Tenzel.* Sel. Num. *A7.* Tb. 1. fg. 3. p. 6 ſqq. Ex *Morellii*, *Vallantii*, aliorumque ſententia numi ex auro huius Druſi Iunioris non inueniuntur. Addit *Hauercamp.* ad *Morell* Th. Impp. I. 519. *Tenzelius* nemini in re numaria verſatiori perſuadebit vmquam, genuinum vllo modo id numiſma eſſe. Sed idem Æ. 1. apud plurimos antiquarios.

b) *ex argento*, qui ſunt rariſſimi. 2. DRVSVS. CAESAR. TI. AVG. F. COS. II. TR. P. Caput eius nudum.)(TI. CAESAR. AVG. P. M. TR. P. XXV. Caput Tiberii laureatum. *Morell.* in Druſo Fil. Tb. 9. fgg. 1. 2. p. 518.) *Vaill.* Pr. II. p. 49. ſed in prima edit. TR. P. XXXV. — 3. DRVSVS COS. II. TR. P. Huius caput.)(TI. CAES. AVG. P M. TR. P. XXXV. Caput Tiberii laureat. *Morell.* ib. fgg. 3. 4.) *Guſſeme* III. p. 98. n. 6.) *Vaill.* Pr. II. p. 26. edit. pr. et p. 44. ed. recent.) *Patin.* in *Suetonio* numis illuſtrato p. 117. ſed a parte Druſi inſcriptus: DRVSVS CAESAR TI. F. TR. P. Anno V. C. 786. cum Trib. Pot. XXXV. exiſteret Tiberius, non amplius in viuis erat filius Druſus, vtpote qui obierat A. V C. 776. et tamen exſtare eiuſdem Druſi numos cum TR. P. XXXV. Tiberii certiſſimum eſt. Conf. *Hauercamp.* ad *Morell* l. c. — 4 DRVSVS AVG. COC. II. Q. T. (*ſic*) vitio vt videtur monetarii; lectio enim ita conſtitui debet: DRVSVS TI. AVG. F. COS. II TR. P. Caput Druſi nudum.)(TI. CAES. AVG. P. P. TR. P. XXXV. Caput Tiberii laureatum. *Morell.* Tb. 9. fgg. 5. 6. p. 518.) *Guſſeme* ib. n. 6.

c) *ex aere.* 5. DRVSVS CAESAR TI. AVG. F. DIVI AVG. N. PONT. TR. POT. II. *al.* P. II. in area S. C. nota.)(Cornucopiae duplex, ex quo inferius connexa duo puerilia emergunt capita, intermedio caduceo alato. Æ. 1. *Angelon.* p. 33.) *Beger.* Th. Br. III. p. 94.) *Geſner.* Tb. 37. n. 30.) *Hauer-*

Hauercamp. Th. R. *Sueciae* Tb. 3. n. 16.) *Muſell.* Impp. Tb. 15. n. 4.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 56. fg. 11. p. 343.) *Bellor* ad *Aen. Vic.* Num. p. 27.) *Morell.* Tb. 9 fgg. 7. 8. 9. p. 519.) *Patin.* in *Sueton.* ſuo in vit. Caligulae. p. 208.) *Torrent.* in Suetonii Caligulam c. 14. *Graeu.* in eiuſdem *Suetonii* recenſione p. 398.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* Æ. Tb. 4. fg. 8.) *Guſſeme* Ill. p. 98. n. 5 10.) *Harduin.* p. 710.) *Mdb* p. 72.) M. *Theup.* p. 395.) *Strada* vit. Tiberii p. 36.) *Triſtan.* I. p. 171.) *Tenzel.* Sel. Num. Tb. 1. fg. 2. p. 6. ſq. ſed ex auro numum eſſe adfirmare ſtudet. — 6. *Al.* ſed RESTITV*tus* a Tito. *Guſſ.* ib.) *Geſner.* Tb. 37. n. 33.) *Mbd.* p. 72.) *Muſell.* Impp. Tb. 15. fg. 3.) *Patin.* Impp. p. 63.) *Vaill.* Pr. I. p. 11. DRVSVS CAESAR. TI. AVG. F. DIVI AVG. N. Caput Druſi nudum.)(PONTIF. TRIBVN. POTEST. ITER. in area numi S. C. Æ 2. *Morell.* ib. fgg. 11. 12.) *Guſſeme* Ill p. 98. n. 3.) *Angelon.* p. 33.) *Geſner.* Tb. 37. n. 37.) *Harduin.* p. 710.) *Mdb.* p. 72.) *Muſell.* Impp. Tb. 14. fg. 10.) *Patin.* Impp. p. 78.) *Pedruſ.* M. *Farneſ.* V. Tb. 25. fg. 3. p. 236.) *Beger.* Th. Br. II. p. 615.) M. *Theup.* p. 396.) *Hanthaler* Exercit. I. p. 95. — 7. *Epigraphe eadem*, caput idem.)(IMP. T. CAES. DIVI VESP. F. AVG. REST. in *aliis* RESTITVIT. in area S. C. nota Æ 2. *Morell.* ib. fgg 13. 14. *Patin.* Impp. p. 78 et 81. poſterioris meminit ibidem in Indice p. 5.) M. *Theup.* p. 396. vterque, alter REST. alter RESTITVIT. — 8. *Epigraphe eadem*, caput idem.)(In area numi cernitur S. C. nota; in exteriori atque extremo circulo legitur: IMP. T. CAES. DIVI VESP. F. AVG. P. M. in ſecundo deinde atque interiori circulo: TR. P. P. P. COS. VIII. RESTITV*it*. Æ. ſed rarior praecedentibus ob duplicatum circulum. *Beger.* Th. Br. II. p. 615.) *Morell.* ib. fg. 15.) *Patin.* Impp. p. 78 et 81.) *Pedruſ.* M. *Farneſ.* V. Tb. 25. fg. 5. — 9. *Epigr. eadem*, caput idem.)(IMP. D. CAES. DIVI VESP. F. AVG. REST*ituit* in area S. C. nota Æ. *Morell.* ib fg 16.) *Patin.* Impp. p. 78. et 81. — 10. DRVSVS CAESAR TI. AVG. F. Caput Druſi nudum.)(TI. CAESAR AVG. F. AVGVSTVS. Caput Tiberii laureatum. Æ 1 vel 2. *Guſſeme* Ill. p. 98. n. 6.) *Morell.* ib. fgg. 17. 18.) *Vaill.* Pr. I. p. 11. — 11. PIETAS. Caput Liuiae, Tiberii matris, Druſi auiae, velatum, deae Pietatis habitu.)(DRVSVS CAESAR. TI. AVGVSTI F. TR. POT. ITER. *al.* ITERVM. in area S. C. nota. Æ. *Angelon.* p. 33.) N. *Arſchot.* Tb. 17 n. 9.) *Leon. Auguſtin.* Tb. 11. n 10.) *Beger.* Th. Br. II. p. 615, vbi AVG. ſcribitur in numo pro AVGVSTI.) *Geſner* Tb. 37. n. 38.) *Guſſeme* Ill. p. 98. n. 1.) *Harduin.* p. 710.) *Mdb.* p. 72.) *Morell.* ib. fgg. 19. 20.) *Muſell.* Impp. Tb. 15. fg. 1.) *Patin.* Impp. p. 78.) *Pedruſ.* M. *Farneſ.* V. Tb. 25 fg. 4.) M. *Theup.* p. 395. — 12. PIETAS Caput idem velatum)(IMP. T. CAES. DIVI VESP. F. AVG. REST*ituit*. in area S. C. nota. Æ 2. *Angelon.* p. 33.) N. *Arſchot.* ib. *Mdb.* p. 72. *Morell.* ib. fg. 21.) *Muſell.* ib. fg. 2.) *Patin.* ib.) M. *Theup.* p. 396. — *Al.* ſimilis, ſed IMP. T. CAES. DIVI VESP. F. AVG. P. M. TR. P. P. P. COS. VIII. RESTITVIT. in area S. C. Æ 2. M. *Theup.* ib. 13. PIETAS. Idem velatum caput.)(IMP. D. CAES. DIVI VESP. F. AVG. REST*ituit*. in area S. C. nota Æ. *Mdb.* p. 72.) *Morell.* ib. fg. 22. — 14. CAESAR DRVSVS. Druſi caput nudum)(.... Templum Veneris Cypriae cum area lapidibus ſtrata in eiuſdem introitu; in medio templi meta erigitur. Ad latera duae ſunt columnae, quibus columbae totidem, Veneri aues ſacrae inſiſtunt Æ 3. a communi Cypriorum *Morell.* Th. Impp. Tb. 9. fgg. 29.

30.) *Vaill.* Col. I. p. 134. *et* Fam. incert.) *Patin.* Impp. — 15. *Al.* ſimilis, ſed Iouis Salaminii inſuper cernitur imago. Æ 3. *Morell.* ib. fg. 31.) *Vaill.* ib. p. 135. et Fam. incert. — 16. DRVSVS CAESAR TI. AVG. F. Caput Druſi nudum.)(MVNICipium ITALICa PERMiſſu AVGuſti. Aquila legionaria cum vexillo inter duo ſigna militaria. Æ. Italicae in Hiſpania Baetica. *Morell.* ib. fgg. 23. 24.) *Vaill.* Col. I p. 133. — 17. DRVSVS CAESAR HI.... ERA. Caput Druſi nudum.)(TI. CAESAR DIVI AVGVSTI F. AVGVSTVS. Caput Tiberii nudum. Æ. ſed difficile erit coloniae nomen indagare. *Morell.* ib. fgg. 27. 28.) *Guſſeme* III. p. 98. n. 7. — 18. GERMANicus ET DRVSVS. Capita oppoſita Germanici et Druſi nuda.)(TI. CAESAR DIVI AVG. F. AVGVSTVS. Caput Tiberii laureatum, ſubtus ſunt litterae C. I. G. A. id eſt, *Colonia Iulia Gemella Acci*, Hiſpaniae Tarraconenſis colonia Romana. Æ. *Morell.* Tb. 10. fgg. 1. 2.) *Vaill.* Col. I. p. 93. ſed poſt nomina Germani et Druſi addit CAESares; nuda tamen ex *Havercampi* ſententia exſtiterunt nomina, pariter vt in alio numo Accitano, in quo perinde Germanici et Druſi oppoſita ſibi inuicem cernuntur capita apud *Morell.* in Tiberio Tb. 6. fg. 6. — 19. DRVSVS CAESAR GERMANICVS CAESAR. Capita nuda Germanici et Druſi oppoſita.)(PERMiſſu DIVI AVGuſti COLonia ROMulea, Hiſpaniae Baeticae Hiſpalis. Caput Tiberii laureatum. Æ 2. *Morell.* ib. fgg. 3. 4.) *Patin.* Impp. p. 75. ſed male Auguſti Caput eſſe adfirmat, quod manifeſte Tiberii eſt, vnde caſtigantur *Patinus* et *Mediobarbus* a *Vaillantio* Col. I. p. 139 et 144.) M. *Theup.* p. 665. — 20. DRVSVS GERMANICVS CAESARES. Oppoſita ſibi inuicem Druſi et Germanici capita nuda, iuxta capita in media numi parte nomen coloniae C. V. T. *Colonia Victrix Tarraco* Hiſpaniae citerioris, in qua ſignatus eſt numus.)(TI. CAESAR DIVI AVG. F. AVGVSTVS. Caput Tiberii nudum. Æ 2. *Morell.* ib. fg. 5.6.) *Harduin.* p. 708.) *Eckhel.* Cat. I. p. 8. — 21. *Al.* ſimilis, ſed C. V. T. *Colonia Victrix Tarraco* in ima ſub capitibus exprimitur.)(*Ead. epigr.* ſed capite laureato. *Morell.* ib. fgg. 7. 8.) *Vaill.* Col. I. p. 118. Sic Tarraconenſes Tiberio per filios imperii aeternitatem in Caeſarum familia augurantes, Druſum quidem ex ſanguine ortum, Germanicum vero in adoptionem ipſi datum. Sed nec Druſo, nec Germanico imperium ceſſit; vterque enim ante Tiberium violenta morte ſublatus eſt. — 22. DRVSVS ET GERMANICVS CAESARES TI. AVG. F. Capita Druſi et Germanici aduerſa.)(PRINCIPES IVVENTVTIS. *Guſſeme* III. p. 98. n. 4.

DRVSVS CAES. TRIB. POT. IVL. *al.* IVLIA AVGVSTA. Capita Druſi et Iuliae ſe reſpicientia.)(TI. CAES. AVG. PONT. MAX. TRIB. POT. Caput Tiberii laur. in area C. V. T. *Colonia Victrix Tarraco.* Æ 2. *Auguſtin.* Dial.) *Eckhel.* Cat. I. p. 8.) *Guſſeme* ib. n. 9.) *Patin.* Impp.) *Vaill.* Col. I. p. 118. Conf. *Alex. Xau. Panel.* diſſ. de coloniae Tarraconae numo Tiberium Auguſtum, Iuliam Auguſtam, Caeſaris Auguſti filiam, Tiberii vxorem, et *Druſum Caeſarem* vtriuſque filium exhibente. Tiguri 1748. et Iournal des Savans 1749. Octob. p. 147 ſq.) Diſſertatio in numum, *Druſum* Tiberii filium eiuſque liberos exhibentem, quae legitur in Hiſt. critiq. de la republ. des lettres Tom. I. p. 243 ad 258.) Explication d'une médaille de *Druſus*, dans la quelle on découvre un ſecond Germanicus, dans Mem. de Trevoux 1746. Apr. p. 863 ad 898.

DRVSVS CAESAR NERO CAESAR. Duo Germanici filii Druſus et Nero infelices ex ſellis curulibus aduerſi ſedentes dextras in

in concordiae ſymbolum iungunt; adſcriptum eſt in imo C. C. A. *Coloniae Caeſareae Auguſtae* nomen.)(TI. CAESAR DIVI AVGVSTI F. AVGVSTVS. Caput Tiberii laureatum. Æ. *Haym.* Th. Br. II Tb. 26. fg. 10. p. 226 — *Al.* ſed capita, Neronis ac Druſi aduerſa.)(*Eadem.* Æ 2. *Guſſeme* I. p. 27. et III: p. 99.) *Mdb.* p. 75.) *Vaill.* Col. I. p. 98. — *Al.* ſed duo ſigna militaria, in quorum medio aquila.)(*Eadem.* *Mdb.* p. 68.

DRVSVS ille filius Germanici cum fratre Nerone ſaeuitia Tiberii periit. *Sueton.* vit. Tiber. c. 54. Infelices iſti Caligulae fratres in numis exhibentur inſcriptis: NERO ET DRVSVS CAESARES Ambo equis decurrunt, Nerone dextram protendente.)(C. CAESAR AVG. GERMANICVS PONT. M. TR. POT. in area numi S C. nota. Æ *Angelon.* p. 34. vel 40.) *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 18. n. 12. modo quod loco CAESARES legitur CAESAR.) *Beger* Th. Br. II. 616.) *Mdb.* p. 75.) *Morell.* Impp. Tb. 15. fgg. 1. 2. Tom. I. p. 540. *et* in Caligula Tb. 6. fgg. 6. 7. p. 683.) *Muſell.* Impp. Tb. 16. fg. 1.) *Patin.* Impp. p. 88. *et* Theſ. p. 10.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* Æ. Tb. 16. fg. 1. 2.) *Occo* p. 104.) *Patarol.* Ser. Augg. Tb. 1. fg. 19.) *Welstereck.* El. Num. p. 212. — *Al.* ſed C. CAESAR DIVI AVG. PRON AVG. PON. M. TR. POT. P. P. cum S. C. nota. *Morell.* in Calig. Tb. 6. fg. 7. 8. — *Al.* ſed in)(C. CAESAR DIVI AVG. PRON*epos* AVG. P. M. T P. III. in medio numo S. C. Æ. *Muſell.* ib. fg. 2. — *Al.* ſed legitur TR. P. II. etc. Æ. *Morell.* in Druſo Tb. 15. fg. 3. — *Al.* ſed TR. P. III. P. P. etc. Æ 2. *Guſſeme* II. p. 51. n. 16.) *Mdb.* p. 77.) *Morell.* in Druſo fg. 5.) *et* in Calig. Tb. 6. fgg. 7. 9.) *Harduin.* p. 715.) *Muſell.* Tb. 16. fg. 7.) *Mdb.* p. 78.) *Patin.* in *Sueton.* p. 184.) *Schulz* MzCab. II. p. 14.) M. *Theup.* p. 399. — *Al.* ſed TR. P. IIII. P. P. etc. Æ. *Mdb.* p. 75.) *Morell.* in Druſo fg. 6. *et* in Calig. Tb. 6. fgg. 7. 10.) *Muſell.* ib. fg. 8) *Hauercamp.* Th. Reg. *Sueciae* Tb. 49. n. 10.) *Mdb.* p. 78.) *Guſſeme* l. c.

NERO CAESAR DRVSVS CAESAR II. VIRI C. C. A *Coloniae Caeſareae Auguſtae.* Capita nuda Neronis et Druſi fratrum ſibi inuicem oppoſita.)(TI. CAESAR DIVI AVGVSTI F. AVGVSTVS. P. M. Caput Tiberii laureatum. Æ *Morell.* Impp. Tom. I. p. 541. Tb. 15. fg. 7.) *Vaill.* Col. I. p. 142.

NERO ET DRVSVS CAESARES QVINQ*uennales* C. I. N. C. *Coloniae Iuliae Nouae Carthaginis.* Capita Neronis et Druſi fratrum ex aduerſo ſibi inuicem oppoſita.)(TI. CAESAR DIVI AVGVSTI F. AVGVSTVS P. M. Caput Tiberii nudum Praeſtantiſſimum hunc numum egregie illuſtrat *Vaill.* Col. I. p. 143. vbi quoque notat vitioſe editam inſcriptionem apud *Patinum* p. 77. et *Mediobarbum* p. 75. Vitiata etiam inſcriptione eundem Rrr. numum vulgauit *Strada* in Impp. Rom. Geſtis et Numis p. 30. Sine vitio editus in *Morell.* Impp. Tom. I. p. 542. Tb. 15. fgg. 9. 10.) *Spanhem.* Pr. II. p. 322. qui vero litteras: QVINQ. C. VINC. explicari tradit: *Quinquennalis Caius Vincius.*

DRVSVS cognominatus Nero, in Claudiam gentem adoptatus, quod Druſi cognomen viuente Claudio tulit: NERO CLAVD. DRVSVS GERM. PRINC. IVVEN Caput Neronis nudum.)(AGRIPPINA. AVGVSTA. Caput Agrippinae Iun. ſpicea corona ornatum. Æ. *Vaill.* Pr. II. p. 59.

Druſus in Graecis numis legitur: ΔΡΟΥΣΟΣ ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΑΝΤΩΝΙΑ, *Druſus Claudius Germanicus,* et *Antonia*, pater et mater Claudii Auguſti. — *Al.* ΔΡΟΥ. ΓΕΡΜ.

ΑΝΤΩΝΙΑ. Aduerſa eorundem Claudii parentum capita. Æ. Claudii. *Morell.* in Claudio Tb. 8. — *Al.* ΑΝΤΩΝΙ ..... ΔΡΟΤ. ΚΑΙΣ. ΓΕΡ. Eadem Antoniae et Druſi capita aduerſa. Æ 2. Claudii. M. *Theup.* p. 839.) *Vaill.* Gr. p. 9. 14. *et* Adpend. Gr. Tb. 2. fg. 6. vid. *Antonia.* — ΔΡΟΥΣΟΣ.

DRVSVS LIBO a M. Liuio adoptatus. *Morell.* et *Vaill.* Fam. Liuia. vid. *Liuia* g.

Dryantilla cuius Auguſti vxor. vid. DRVANTILLA.

Drymodes prius dicebatur, quae nunc *Arcadia*, ſeu deinde Pelaſgus. *Nonn.* ad *Golz.* Gr. vet. p. 60.

D ante S in numis, vt ADSERTOR. — ADSIGNATA. vid. *ſuis locis.*

ΔC. ſubſignatae litterae in n. Aureliani.

ΔC epocha, qua notatus ex monetarii lapſu Gabalorum in Syria numus Commodi apud *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 231. qualem etiam *Pellerin* Mel. de Méd. T. II. p. 99. protulit, ſed L. Veri. Initium epochae Gabalenſis ſupputatur ab A. V. C. 707. adeoque *annus* ΔC vel 204. nullatenus cum annis imperii L. Veri, minus Commodi congruere poteſt. Pone, vt poſuit *Eckhelius*, numerum decadicum in vtroque numo ſcalptoris culpa neglectum, et ſublata difficultas; quamquam ſuapte intelligitur eius remedii tum demum uſum faciendum, quando aliud nullum ſuppetit leuandae difficultati. Poſticae partes interdum vel alienis ſociatae anticis, vel annorum notis laborant. Periculum accumulat quandoque vnus vel alter numerus aeuo conſumtus. Nec raro contingit, vt typarium vrgentibus mallei ictibus aberrauerit, aberrandoque locum negauerit exprimendis poſtremis annorum numeris. Inde prona errandi occaſio. Quare multa prudentia et circumſpectione opus eſt hac in parte chronologo, vt ſuadet *Neumann.* Pop. Num. II. p. 125.

ΔC. *Annus* 204. Leucadis. Conf. *Venuti* diſſertaz. ſopra i Tempietti degl' Antichi, inſerta Vol. II. Diſſertt. Acad. Etruſc. Corton. diſſ. XI. p. 211 ſqq.

Δ. C. Δόγματι Cυγκλήτου, *Decreto Senatus.*

Δ. ε. C. in area Æ. Antiochenſium Syriae in Philipp. Sen. apud *Harduin.* p. 834 cui Δῆμος, *Populus*, *Senatus Conſulto.*

D. SILANVS, *Decimus Silanus.* vid. *Iunia* g.

D. S. I. M. *Deo Soli Inuicto Mithrae.*

ΔSIS. *al.* ΔSISC. *al.* ΔSISCA. *al.* ΔSISCV. *al.* ΔSISCVE. *al.* ΔSISZ. in numis *Siſciae* cuius, in officina *quarta*, cum notis monetariorum variis, in ima parte n. Conſtantii Chlori, Gratiani etc.

ΔSMS XXI. in area et ſubſignatione n. Carini.

D. S. S. in numis Liuiae gentis, quibus roſtrum nauis impreſſum eſt, ac tres hae litterae; an naues illae *Deo Semoni Sanco* fuiſſent ſacrae. Conf. *Fulu. Vrſin.* p. 305.) *Hauercamp.* ad *Morell.* Fam. p. 83. 244. 245. — Vel an explicandae ſint litterae: *Dedit Suis Sumtibus.* *Hauercamp.* ib. p. 460. — *Eaedem* DSS. litterae incuſae denario Quinctiae gentis. *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. II. p. 64.

ΔT. Seleucidarum *annus* 304. in n. Apameae Syriae. M. *Hunter.* p. 36.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 73. n. 5. vid. *Apamea.*

ΑΤ. in numis Ciliciae eandem Seleucidarum epocham non notant, obſeruante *Eckhel.* Cat. II. p. 186. Minus inde recte eaſdem ΑΤ. litteras in Coryciotarum moneta *Froelich.* Animadu. p. 91. *et* 4. Tent. p. 453. ad *annum* 304. refert.

— in area n. Maſſaliae in Gallia Narbonenſi.

D. T. *Die Tertia. Vaill.* Fam. Volt. n. 5.

D. TVR. in denar. M. Antonii vel *Decimus Turannius*, vel *Decimus Turulius*, vel *Decimus Turdus* eiuſdem Antonii fuit legatus, illa abruptione notatus.

DV. *Diuus* ex omiſſione litterae I. erronea, vel combinata ſunt IV. elementa. Sic DV. CONSTANTINVS PT. AVGG. *Diuus Conſtantinus Pater Auguſtorum*, cognomine Magnus legitur apud *Bandur.* II. p. 282.

D. V. *Donum Voluntarium*, vt vult *Harduin.* Oper. p. 427. 437.

— *Duplex Victoria* apud eundem p. 471.

DVBNO. in barbaris tetradrachmis iuxta *Neumann.* Pop. Num. I. p. 144. — In *aliis* numis Celticis:

DVBNDCON. Caput muliebre.)(DVBNOREIX. Vir ſtans, vtraque manu tenet caput hominis. Æ. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 93. fg. 4. inter numos Celticos.) *Guſſeme* III. p. 100. huius principis Celtici nomen idem eſſe cenſet, ac *Dumnorix*, cuius Iul. Caeſar in commentar. meminit.

DVC. pro REDVX. vid. FORT. DVC.

DVCAS cognominatus Conſtantinus IX. e nobiliſſima Ducarum familia ortus, Imperator Ao. 1059. adpellatus eſt. Legitur ΔΟΥΚΑC apud *Eckhel.* Num. Vet. p. 317. vel ΔȣΚΑC, prout apud *Ducang.* p. 139. et *Bandur.* II. p. 758.

Ducenteſima dicebatur vectigal aut a pecuniae numero, aut a parte bonorum pendenda, quod a Caio Auguſto benigne remiſſum eſſe eiuſdem Caligulae numus indicat, in cuius media area hae notae exſtant: R. CC. *Remiſſa Ducenteſima. Spanh.* Pr. II. p. 545 ſq. — Ducentemiſimam hanc a Tiberio impoſitam fuiſſe docuit *Tacitus* L. II. Annal.

Ducetius Calactae conditor, cuius caput in n. Calactae Siciliae apud *Parutam, Torremuzzam*, alioſque. v. *Calacta.*

DVILI. *Duilius* nomen gentile. C. DVILI. *Caius Duilius.*

Duilia gens plebeia, ſiquidem C. Duilius tribunus plebis, ſed conſularis fuit. Nomen deſumſiſſe videtur a voce *duello*, cum a *Polybio, Cicerone*, aliiſque antiquitus vocata ſit *Duellia*. Cuius numi ſuperſtites: 1. Caput Romae galeatum, pone quod ROMA, ante X denarii nota.)(C. DVILI. M. F. *Caius Duilius, Marci Filius.* Caſtor et Pollux in equis decurrunt cum haſtis, aſtris ſupra caput ornati. Æ. *Golz.* in Faſtis ad An. V. C. 494. p. 86.) *Guſſeme* III. p. 100. n. 2.) *Morell.* Num. Conſular. Tb. 15. fg. 14. p. 551.) *Vaill.* Fam. p. 399. — 2. Caput Romae galeatum, retro 𐆖 denarii ſignum.)(C. DVILIVS. in ima parte ROMA. Neptunus in quadrigis decurrentibus, d. tridentem tenet, ſ. equorum habenas. Æ. *Erizzo* p. 12.) *Golz.* Faſt. p. 87. ad A. V. C. 493.) *Guſſeme* ib. n. 1.) *Morell.* ib. fg. 15.) *Vaill.* ib.) *Paruta* inter Graec. et Rom. fg. 6. — 3. Caput Iani bifrontis barbatum.)(M. DVILI. M. F. Nanis, in qua columnae ſpecies videtur, ſubtus RO-

ROMA. Æ. *Golz.* Faſt. p. 100.) *Guſſ.* n. 3) *Morell.* ib. fg. 16.) *Vaill.* ib.

DVILIVS gentile nomen. v. *Duilia* gens.

DVNAHSAV in monſtroſo Æ 3. numo, cuius *Froelich.* 4. Tent. diſſ. de numis monetariorum veterum culpa vitioſis p 381. meminit.

DVNNVS, *al.* DONNVS, Alpium regulus, cuius numus adhuc exſtat. *Spanh.* Pr. II. p. 52. 557. vid. DVRNACVS.

Duo ſenatores ſellis inſidentes, frequens typus in numis conſularibus. vid. *Sella curulis.* — inter modios ſedentes. g. Papiae. *Vaill.* Fam. Pap. fg. 3. — armorum ſpoliis inſidentes. Valeriae g. *Vaill.* Fam. Valer. fg. 30.

Duo templa Herculis. n. Alſiniae g. *Vaill.* Fam. Alſinia fg. 1. vid. *Templa.*

Duo vrbium nomina concordiam vel foedus deſignant. vid. *Concordia.* — ΟΜΟΝΟΙΑ.

Duplex caput a tergo coniunctum. vid. *Biceps.* — *Ianus.*

Duplex cornucopiae coniunctum ad deſignandam principis vel regis eiuſdem imperio futuram omnium rerum abundantiam. v. *Cornucopiae.*

Duplicatio litterarum a) nota pluralis. Sic ſcribitur AVGG. de *Auguſtis duobus.* vid. CONCORDIAE AVGG. — VICTORIA AVGG. — VICT AETERNAE AVGG etc. — Vel ſcriptum eſt AAVGG. vt in n. Licinii: COMITI AAVGG. vel de *tribus Auguſtis* vſurpatur AVGG. *pariter* ac CAESS. *duos*, et CAESSS. *tres* indicat *Caeſares; nec minus* CEBB. et CEBBB. *Ceβαςῶν Auguſtorum* indicat numerum multiplicatum. — Eandem ob rationem in ſequioris aeui numis modo et quidem ſaepius DD. NN. rarius DDD. NNN. *Domini Noſtri* obſeruantur. — In Seueri etiam et Caracallae numis legitur: IMPP. INVICTI PII AVGG. *Imperatores Inuicti, Pii Auguſti.* — In Philipporum autem moneta: I I MM CC FFILIPPIS AVG. Duobus nempe *Imperatoribus Caeſaribus Philippis Auguſtis* ſcilicet patri et filio.

Praeter hoſce Auguſtorum titulos *litterarum duplicatio* pluralis eſt nota, quando occurrit: DD. *Decuriones;* vel DDPP. *Decuriones Poſuerunt.* — D. P. P. *Diis Penatibus.* — DEBELLATORI GENTT. BARBARR. *Gentium Barbararum.* — COHH. PRAET. *Cohortes* Praetorianae, eademque duplicatione in ſimilibus aliis vocabulis.

b) *Duplicatio* alia litterarum eſt iuxta *Priſcianum:* „Longas vocales vetuſtiſſimi geminare ſolebant, prout ΠΑΑΠΙ. — VAARVS. — BAALA etc.

c) *Duplicatio* vero ex caelatorum incuria hinc quoque et inde obſeruatur. vid. ΑΤΤΟΤCCΤΑ loco ΑΤCΟΤCΤΑ — ΔΕΚΚΙΟC pro ΔΕΚΙΟC. *Band.* I. p. 41. — MARCIANNA, Traiani ſoror, quae in aliis ſemper MARCIANA — ΟΤΟΤΑΟΤCCΙΑΝΟC duplicato S. n. Antiochiae Syriae, quod tamen vocabulum in plurimis ſimplici ſigma ſcribitur ΟΤΟΛΟΤCΙΑΝΟC, *Voluſianus.* — CEBACCTH loco CEBACTH. n. Iul. Mamaeae. *Froelich.* Adp. II. nouis Tb. 4. fg. 5. p. 106.

Dupondius, apud *Plinium* et *Bedam Dipondius* ſcribitur; apud *Columellam* obſeruante *Dauſquio*, modo *Dupondius*, modo *Dipondius;* et quod mireris, alteram compoſiti partem *Duo* aut *Dis* eſſe poſſe Claudius adferit, cum tamen, ſi *Dipondius* ſcribas, praeter rem vocem hybridam effeceris.

a) *Ro-*

a) *Romani.* 1. Caput galeatum Martis, vel Palladis, ad cuius occiput nota II.)(Prora nauis ſuperſtantibus II. pd. 6. vnc. 1½ drachm. Conf. Epiſt. de num. aer. vncial. Tb. 1. fg. 1. p. 14. 19. — 2. Alter ei ſimillimus, ſed pd. 5. vnc. 1½ dr. *ibid.* fg. 2.

b) *Velatrenſes.* 3. Caput Iani bifrontis imberbis et coronati. ΙΛΘ-ꓭRA ⊐ in ambitu, II. in centro. pd. 30. vnc. *ibid.* Tb. 2. p. 14. 20. ſed propter enorme pondus non auſus eſt editor, intelligentiſſimorum hominum iudicium ſecutus, a fraudis et adulterini foetus ſuſpicione liberare. — 4. Caput imberbe biceps pileatum.)(Claua erecta, hinc I. inde I. dupondii nota. Inſcriptio eſt ꓘ ꓘΛVOᐅI Etruſca. pd. 10. vnc. 4. dr. *ibid.* Tb. 3. Hic meru vacare omni debet, qui in auerſa parte clauam habeat monetariae illius officinae conſuetam typum, characteribus veris Etruſcis, pondere autem multo minori. *Gorii* Antiq. Etruſc. Tb. 4. fg. 2. ſed loco II. eſt lunula.

c) *Incertus.* 5. Caput Palladis galeatum, ad cuius occiput II.)(Rota ſex radiis conſtans cum II. nota numero. pd. 22. vnc. Epiſt. de n. vncial. Tb. 4. ad incertos numos p. 15. reiecit, etſi prae ſe ferre ſimilitudinem quandam videtur cum numis Nuceriae vrbis, et Vetuloniae, Conf. *Paſſer.* Paralip. Tb. 8. fg. 3.

Durmia gens noua videtur, veteribus incognita; nam cum datum eſt e ciuitatis ius omni Italiae, multae Romam venerunt familiae, quae ſenſim ad magiſtratus peruenere. De nomine huius familiae *Spanhem.* Pr. p. 6. — numi eiuſdem gentis ſunt: 1. M. DVRMIVS III.VIR. HONORI. Caput Honoris.)(CAESAR AVGVSTVS. Caput Auguſti. Æ. *Mdb.* p. 28.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 4. fg. 2. — 2. *Al.* ſed Quadrigae triumphales, ex quibus flos apertus ſurgit, in imo exergo S. C. nota. Æ. *Guſſeme* III. p. 100. n. 2.) *Harduin.* p. 699.) *Morell.* Fam. p. 158. fg. 1.) *Vrſin.* a *Patino* auct.) *Vaill.* Fam. — 3. CAESAR AVGVSTVS. Caput Auguſti nudum.)(M. DVRMIVS III.VIR. Triumuir nempe monetalis, et quidem Auguſti, et non ſenatus. Aper ſpiculo tranſfixum. Ad ludos ſaeculares retulerat *Vrſinus*, et illum ſecutus eſt *Vaill.* Pr. II. p. 21. ſed in Familiis p. 404. rectius ex *Dion.* Lib. LIII, docuit, deſignari hoc et ſequenti denario venationes, quas praeter ludos equeſtres, natalibus Auguſti aediles ediderunt. Æ. *Cim. Vind.* I. p. 48.) *Guſſ.* ib. n. 4.) *Mdb.* p. 28.) *Morell.* ib. fg. 2.) M. *Theup.* p. 37. — 4. CAESAR AVGVSTVS. Caput Auguſti nudum.)(M. DVRMIVS III.VIR. Leo ceruum diſcerpens. Æ. *Golz.* in Aug. p. 35.) *Guſſ.* ib. n. 5.) *Mdb.* p. 28.) *Morell.* ib. fg. 3. et inter Num. Conſular. Tb. 15. fg. 24. p. 552.) *Vrſin.* a *Patin.* auct.) M. *Theup.* p. 36.) *Vaill.* Fam. *et* Pr. II. p. 21. — 5. CAESAR AVGVSTVS. Caput Auguſti quernea corona inſigne.)(M. DVRMIVS III.VIR. Pagurus brachiis expanſis papilionem euolantem acetabulis adprehendit. Dudum obſeruarunt eruditi, hoc ſymbolo adumbrari celebre illud Auguſti dictum Σπεῦδε βραδέως, *Feſtina lente.* AV. *Schulz.* Numoph. I. Tb. 4. fg. 2. p. 142.) *Patin.* Fam. *Vrſini* p. 102.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 61. fg. 10. p. 357.) *Vaill.* Pr. II. p. 21. *et* Fam. p. 401.) *Guſſ.* ib. n. 6.) *Mdb.* p. 28.) *Morell.* Fam. p. 158. fg. 4.) M. *Theup.* p. 37. — 6. M. DVRMIVS III.VIR. HONORI. Caput Honoris inter duo aſtra)(AVGVSTO OB C. S. *Ob Ciues Seruatos* in corona quernea. AV. *Guſſ.* ib. n. 3.) *Mdb.* 28.) *Morell.* fg. 5.) *Harduin.* p. 699.) *Vaill.* Fam. p. 401.) *Liebe* Goth. Num. p. 39.) *Vrſin.* a *Patin.* n. 5. 312. — 7. M. DVRMIVS III.VIR. HONORI. Caput Hono-

Honoris.)(CAESAR AVGVSTVS SIGN. RECE. *Signis Receptis.* Parthus genuflexus ſigna reddens. AR. *Guſſ.* ib. 1.) *Mdb.* p. 34.) *Morell.* fg. 6. et in Auguſto p. 34.) *Schulz.* Numoph. I. Tb. 4. fg. 3. p. 143.) M. *Theup.* p. 36. ſed. Æ 3.) *Vaill.* ib. — 8. Epigr. et caput Honoris, vt in praecedente.)(CAESAR AVGVSTVS. Auguſtus Imperator ſtans in curru a duobus elephantis tracto, d. lauri ramum tenet, ſ. ſceptrum. AR. *Guſſ.* n. 2.) *Mdb.* p. 28.) *Morell.* fg. 7. p. 158.) M. *Theup.* p. 36.) *Vaill.* Fam. p. 404. — 9. *Ead. epigr.* ſed taurus coronatur a Victoria per aera volitante. AR. *Vaill.* Pr. II. p. 21.

DVRMIVS vid. *Durmia* gens.

DVRNACVS Galliae Belgicae regulus. vid. DORNACOS prout legitur in Muſ. *Hunter.* p. 128. At in *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 11. ſcriptum offendimus nomen 1 DVRNACVS. Caput iuuenile galeatum alatum.)(AVSCRO. Eques citato curſu. AR 3. *Bouterone* p. 44.) *Guſſeme* III. p. 101. ſed DVRNACO. vti et occurrit in Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 93. fg. 6. — 2. *Alius* ſimilis, ſed ſubaeratus. *Eckhel.* ib. n. 2. — 3. DVRNACOS. Caput ſimile.)(Eques citato curſu d. haſtam. *Eckh.* ib. n. 3.) M. *Pembrok.* ib. fg. 7. — 4. DVRNACVS. Caput ſimile.)(DONNVS. Eques citato curſu d. haſtam. AR 3. *Eckhel.* ib. n. 4.) *Guſſeme* III. p. 93 et 101.) M. *Pembrok.* ib. fg. 5.) *Spanhem.* Pr. I. p. 557.

Duſaris idem ac Bacchus, inde *Duſaria* vel Bacchanalia. vid. ΔΟΥΣΑΡΙΑ. — De templo et cultu Duſaris conf. *Suidas.*

Duumuir ex *duo* et *vir*, magiſtratus coloniae erat, qui in vrbe Romae conſul. Certum eſt duumuiros coloniis, vt conſules vrbi, non vltra annum praefuiſſe. Qui alio anno rurſum duumuir factus, τὸ ITER. *Iterum* adiunxit. Tribus menſibus ante magiſtratum deſignabatur. *Galland* Diction. vocabulo *Duumuir.* vid. *Acci, Bilbilis, Buthrotum, Caeſar Auguſta, Calaguris, Calpe, Carthago* Africae, *Carthago* noua, *Celſa. Corinthus, Dertoſa, Ergauica, Illici, Oſca, Turiaſo, Vtica*; it. Fam. *Pomponia, Quintilia* et incertae n. Auguſti, Tiberii, Germanici. — Duumuiri in coloniis honoris cauſa creabantur quoque Imperatores, Caeſares, eorumque filii et reges ſocii. *Morell.* Fam. p. 235. 237. 452. 639. — Singularis eſt numus, in quo Tiberius Corinthi duumuir imperante Auguſto renuntiatur: TI. CAESARE II. VIR. COR. quod munus Caeſar non renuit, ipſi quippe Imperatores duumuiratum non dedignati ſunt, ſi *Spartiano* fides, qui Hadrianum in eius vita duumuirum etiam fuiſſe narrat, vt et ſummos multarum vrbium magiſtratus geſſiſſe. *Vaill.* Col. I. p. 106. Duumuirorum vero nomina a Domitiano ad Gallienum vſque in Corinthiorum numis non amplius ſignata ſunt.

Duumuiri Quinquennales, cum Romae, tum in Italia, ceteriſque coloniis ac municipiis, quinto quoque anno ad cenſum in populo agendum ſunt delecti, permagna immo et curuli muneris auctoritate *Spanhem.* Pr. II. diſſ. X. p. 102 ſq. — Si ſecundo illum honorem adipiſcerentur, *quinquennales iterum* dicebantur. — Obſeruantur II. VIR. QVINQ. in numis Carthaginis nouae, Celſae, Corinthi, Dii, Illicorum; *it.* Fam. Arriae, Popiliae et incertae ſub Auguſto, Caligula et in n. Iubae regis Mauretaniae. — Iidem exacto hoc duumuiratus anno *Quinquennalitii*, honoris ergo compellati ſunt, vti *conſulares* Romae adpellabantur, qui conſulatu defuncti eſſent. *Vaill.* Colon. I. p. 9. 44.

Duum-

Duumuiros Oſcae fere ſemper per ſola cognomina, vt QVIETO ET PEREGRINO in nummis deſignabant, nec ex iis poſſunt eorum familiae cognoſci.

Duumuiri coloniae ducendae dicebantur, licet ipſi numero tres eſſent. *Hauercamp.* ad *Morell* Th. Fam. p. 517. 520. — Duumuiri in coloniis interdum ſacerdotes. *Spanh.* Pr. II. p. 416.

Duumuiri Capuani dicti fuerunt in iſta vrbe praetores contra morem aliorum municipiorum, quibus faſces praeferebantur; poſtea in aliis quoque municipiis duumuiri faſcibus vſi ſunt. *Spanh.* Pr. II. p. 117.

Duumuiri capitales, qui de perduellionis crimine iudicare debebant, ſecundum *Liuium* L. I. c. 26.

Duumuiri nauales, minores magiſtratus extraordinarii, qui creati ſunt, vt claſſi inſtaurandae ac reficiendae praeeſſent, ad tutandam oram maritimam, vbi periculum Romano imminebat populo. *Liuius* L. IX. c 30. XL. c. 18. XLI. c. 1. Conf. *Vaill.* ad Fam. Iunia n. 42.

PRAEF. II.VIR. legitur in numis Calaguris, Corinthi, Leptis.

Dux, de cuius vocis ſignificatione conſulas *Galland* Diction. vocabulo *Dux*.

ΔΞΡ. Seleucidarum *annus* 164 in n. Apamenſium Syriae; *it.* Cyrrheſtarum. *Froel.* Annal. Syr. p. 64. *it.* Alexandri I. Syriae regis. *Froelich.* ib. et *Haym.* Th. Br.

ΔΞC. Aegaeenſium Ciliciae *annus* 264. in numis Macrini et Diadumeniani ſignatus cum eorum epochae initio 707. exeunte Maio copulatus, exhibet annum V. C. 970. ad finem Maii 971. *Vaill.* Gr. p. 242. Scribitur apud *Eckhel.* Cat. I. p. 184. idem annus ΔΞC. in Aegaearum numo Æ 1. ſub Diadumeniano.

— Gazenſium *annus* 264, qui cadit in annum V. C 957. iuncto epochae initio 693. n. Plautillae. *Vaill.* Gr. p. 269.

Δ XXI. in imo n. Floriani, Probi etc. *Harduin.* Oper. p. 877. 878.

Δ XXIR. infra in n. Aureliani.

ΔΥ. Δυῤῥαχινῶν, addito I. ſiue littera, ſiue aliud ſignum eſt. Æ. Dyrrhachii. *Eckhel.* Cat. I. p. 101.

Δ. Τ. Δεινομένη Υἱῶ. *Deinomenis Filii.* n. Hieronis I. apud *Golz.* Sicil. Tb. 13. et *Beger.* Th. Br. I. p. 291.

ΔΥ . . . . ΑΝΔΡΩΝ. vid. *Patrae* Achaiae.

ΔΥ ΞΑ ΑΛ. in angulis litterarum X iunctarum. n. Achaiae. M. *Hunter.* p. 4.

ΔΥΝΑΣΤΟΥ in n. Polemonis. M. *Pembrok.* II. Tb. 67. fg. 1.

Dyndimus Phrygiae Magnae mons, cui Hercules inſidet. v. *Hercules.*

ΔΥΟ in numo aereo, ſed vitiato, qui epigraphen ΤΑΦΙΑΙ. ΔΥΟ. praeferre videbatur, quem pro Taphiae numo, vnius inſularum Teleboidum, venditauit *Kbellius* Adpendic. II. Tb. 3. fg. 8. p. 145 ſq. At numus eſt *Dyrrbacbenus*, qui integerrime legitur ΦΙΛΩΤΑ. ΔΥΡ. apud *Eckbel.* Num. Vet. Tb. 6. fg. 24. p. 96.

ΔΥΟ, *Duo.* ΑΣΣΑΡΙΑ ΔΥΟ moneta Chiorum. M. *Hunter.* Tb. 17. fgg. 18. 19. *Kbell.* Adpend. II. p. 18 ſq. vid. *Cbios.* In Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 82. n. 9. ſcriptum ΔΥΩ.

ΔΥΡ. Δυῤῥαχηνῶν, *Dyrrachenorum* in Illyrico. Vulgares tritaeque ſunt drachmae, variis magiſtratibus, vel nominibus tribuni, aut poletae, aut monetae praefecti, et quadrato ornato inſignes. vid. *Dyrrhachium.*

ΔΥΡΡΑ. *al.* ΔΥΡΡΑΚ. *al.* ΔΥΡΡΑΧ. In numo Ꝗ. eximiae raritatis Monunii regis Illyriciani inſcripto: ΒΑϹΙΛΕΟϹ ΜΟΝΟΥΝΙΟΥ ΔΥΡΡΑ. Quadratum ornatum, in area quid clauae ſimile.)(Bos vitulum lactans, ſuperne maxilla. *Eckbel.* Num. Vet. Tb. 7. fg. 1. p. 96. 97. Huic fere ſimilem edidit *Pellerin.* Méd. des rois p. 33. ſed primas iam occupauit compilator catalogi Muſei *Theupoli*, qui aliud deſcripſit p. 1203. Verum non ſatis accurate et ΔΥΡΡΑΚ. loco ΔΥΡΡΑ. Eundem numum, qui regem ſaltem eo nomine a veteribus diſſimulatum ſiſtit, commemorant *Froelich.* Not. Elem. p. 136. et *Khevenbüller* Reg. Vet. Num. p. 47. ſed vterque ΔΥΡΡΑΧηνῶν ſcripſit. — Fuiſſe *Monunium Dyrrhachenorum* regulum aut tyrannum, numus ipſe ſatis manifeſtat. *Neumann.* Pop. Num. I. p. 164. at quo fuerit genere oriundus, ſubtili coniectura attingit *Khevenbüller* ib. p. 46. fuiſſe nempe Dardanorum principem, quem *Liuius* vocat *Honunum*, ſed reſtituendum *Monunum.* Sed enim obturbat non-nihil numus Dyrrachenus *Golzii* cum typo obuio, in quo recepto more bini leguntur magiſtratus, hinc ΜΟΝΟΥΝΙΟΣ, inde ΔΑΜΗΝΟΣ, ex quo videtur *Eckbelio* veriſimilius, Monunium hunc fuiſſe ex popularibus Dyrrhachenis vnum, ſolito primum in ſua ciuitate magiſtratu functum, ſed qui ſubinde, vt ſaepe factum, tyrannidem arripuit. — Obſeruari in his numis meretur littera Σ ad τῦ C effigiata, quae cum in Gentii Illyrici regis numo apud *Eckbel.* Num. Vet. Tb. 6. fg. 23.) *Froelich.* Not. Elem. Tb. 8. fg. 8.) *Khevenbüller.* Reg. Vet. Num. Tb. I. fg. 7. pariter ac in inſulae Iſſae item reperiatur apud *Eckbel.* ib. Tb. 7. fg. 2. et in Muſ. *Hunter.* p. 159. docet, hanc litteram in ea maris Adriatici ora pridem ante natum Chriſtum fuiſſe vſitatam, aut promiſcue adhibitam. — *Alius* numus cum ſolis litteris ΚΟΡ. in vertice prora nauis Ꝗ. qui eadem 1203 pagina Muſei *Theupoli* Monunio tribuitur, eſt *Corcyrae* numus, nulla in hoc numo eius regis facta mentione. *Eckbel.* N. Vet. Tb. 7. fg. 12. p. 105.

Dyrrhachium, Illyrici, *Straboni* L. VII. in Illyride et *Stephano* Δυῤῥάχιον, incolae Δυῤῥαχηνοὶ, hodie eſt *Durazzo*, mari Adriatico adiacens, olim erat Illyrici pars, poſtea Macedoniae attributa, demum ſub Conſtantinopolitanis Imperatoribus noua Epiri metropolis effecta eſt. Priſcis ſaeculis *Epidamnus* vocata, ſed propter inauſpicatum nomen a Romanis Dyrrhachium a Dyrrhachio Neptuni filio dictum; iuxta *Appianum* vero diuerſae olim vrbes Dyrrhachium et Epidamnus. *Noun.* Comment. ad *Golz.* Gr. vet p. 1 ſqq. — Fuit Dyrrhachium Corcyraeorum quidem colonia, ſed eius deducendae auctorem habuit Phalium, genere Corinthium, et ab Hercule oriundum, cumque Dyrrhacheni a finitimis Illyriis vexati Corcyraeorum opem tanquam parentum fruſtra implorasſent, Corinthum ſuam metropolim confeſſi, eiuſque fidei ſe ſuaque omnia dedidere. Neque ea aut conditiones, aut metropoleos iura negauit, opemque celeriter tulit. Haec *Thucydides* L. 1. Conf. Allgemeine Welthiſtorie Tom. VII. §. 108. 141. — Huius in matrem pietatis fidem faciunt numi Dyrrhachii ſignati, in quibus caput Palladis retro claua, adſcriptis litteris ΔΥΡ.)(Pegaſus. Exſtant alii ſimiles, ſed vnico Δ notati, in area claua et piſciculus. — Claua in Dyrrhachenorum moneta ſaepe per aream conſpicitur, et in variis huius vrbis numis auerſae typum facit Et quidem id ſymbolum in numo, quo ſe a Corinthi colo-

coloniam profitetur multum valet; nam refertur commode ad Phalium Corinthium coloniae ducem, quem ab Hercule oriundum *Thucydides* l. c. docet. Quid quod Hercules ſecundum *Appianum* de bell. ciu. L. II. tanquam vrbis conditor a Dyrrhachenis ſit cultús — Superſtites ſunt complures trioboli eiuſdem vrbis, in quorum aduerſa caput Herculis leonis exuuiis tectum, in poſtica pegaſus, et litterae in aliis ΔΥ. in aliis ΔΥΡ. — Victoria alata, coronam vtraque manu gerens, forte ob naualem antiquam victoriam, vt gubernaculum nauis oſtendit, quod infra bouem conſpicitur, vel quod re nauali plurimum valuerunt, Dyrrhacheni. — Plurima numiſmata bouem habent cum lactante vitulo, cui aliquando frumenti ſpica, aliquando etiam nauis clauus, vuae botrus, aratrum, vel aluearia etc. adſunt. *Nonnius* et *Harduinus* hiſce imaginibus nihil aliud putant deſignari, quam agriculturae illos ſtudioſos fuiſſe, agrumque illis fuiſſe compaſcuum, et fertilem, iuxta *Pauſaniam* L. X. Quo ipſo ſupponunt, eandem rem in vtraque numi area figuris ſaltim diuerſis, expreſſam eſſe. Quod, quam alienum ſit a conſuetudine veterum, neſcit *Wachter*. Archaeol. Num. p. 100. quo pacto viros in re numaria ſumme peritos effugere potuerit. *Nonnium* et carpit *Spanhemius* Pr. I. p. 571. quod nihil in illis typis viderit, quia ſcilicet hortos Alcinoi non viderat in areolis et p. 210. mentem ſuam ita explicat, vt a *Begero* quam minime diſſentire videatur. Vtrumque, inquit *Spanhemius* ſymbolum, tum vaccae cum lactente vitulo, tum quadratae areolae cum fructibus, ab antiqua patria ſeu Corcyraeis, quorum erant coloniae Dyrrhachium et Apollonia, iuxta notum coloniarum morem, eſt deſumtum.

a) *Aurei numi* 1. ΦΙΛΩΝ. Vacca ſtans vitulum lactans, ante ſpica, infra apis.)(ΔΥΡ. ΔΑΜΗΝΟΣ. Quadratum, vel horti Alcinoi *Golz.* Graec. vet. Tb. 1. fg. 8. — 2. ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣ. Vacca cum vitulo, infra piſcis.)(ΔΥΡ. ΤΕΦΙΛΟΥ. Idem typus. *Golz.* ib. Tb. 2. fg. 1.

b) *Argentei numi.* 3. Vacca ſtans ad ſ. vitulum lactans.)(Flos radiatus, ſicut aſter. 123½ pond. *Peller.* Tb. 11. fg. 8.) M. *Hunter.* p. 129. n. 1. — 4. Typus paullo diuerſus)(Hortus, vt dicitur, Alcinoi. 170. pond. *Peller.* ib. fg. 7.) M. *Hunt.* ib. n. 2. — 5. *Alius* paullo diuerſus. 171¼ pond. M. *Hunt.* n. 3. — 6. *Idem* vaccae vitulum lactantis typus ad d.)(ΔΥΡ. Horti Alcinoi, in area claua. 164½ pond. *Peller.* ib. fg. 6.) M. *Hunt.* n. 4. — 7. *Alius* paullò diuerſus. 167¼ pd. *Eckhel* Cat. Muſ. Vind. I. p. 99. n. 1.) M. *Pembrok.* II. Tb. 9. fg. 1.) M. *Hunt* n. 5. — 8. *Alius*, ſed ſupra bouem piſcis. *Eckh* Cat. n. 2. — 9. *Al.* ſed ΔΥΡ, ſcriptum retrograde ΡΥΔ, ſupra claua. *Eckhel* n. 3. — 10. *Al.* ſimilis, ſed ſupra vaccam mon. [168] pond 161½. M. *Hunt.* n. 6. — 11. *Al.* ſed ſcriptum ΔΥΡΑ. *Eckhel.* ib. n. 4. — 12. Typus idem, ſupra mon. [169])(ΔΥΡ. ΜΑΝΤΙΑΔΑ. Typus idem. 52½ pd. M. *Hunt.* Tb. 25. fg. 12. — 13. Typus idem, ſupra mon [135])(ΔΥΡ ΑΛΕΞΙΩΝΟΣ Typus idem. 52½ pd. M. *Hunter.* p. 129. n. 8. — 14. *Ead.* aduerſa, eodem quoque cum mon. [135])(ΔΥΡ. ΠΑΥΣΑΝΙΑ. Idem horti vel arulae typus. *de Wilde* Sel. Num. Tb. 9. fg. 56. p. 86. — 15. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. Bos vel vacca, vitulum lactans.)(ΔΥΡ. ΛΥΣΙΩΝΟΣ. Horti Alcinoi. *Eckhel.* Cat. I. p. 99. n. 5.

Qui ſequuntur, cum praecedente vtriuſque partis typo, et pondedere, et metallo conſpirant; ſunt enim drachmae, omnes vel argentei tertiae formae numi, qui variant tantum ſparſis per aream attributis et magiſtratuum nominibus, quae com-

compendio recenſuit *Eckbel.* ib. p. 99. ad 101. *Nonnius* ad *Golz.* Graec. poletarum, vel tribunorum, vel etiam monetariorum nomina eſſe exiſtimat. *Begerus* poletas reiicit, quod vnus tantum, et quidem annuus fuerit; reiicit et tribunos et praetores, recipit autem monetae praefectos. Recentiores in re tam dubia potius *Wachterum* ſecuti ſunt, qui Archaeol. Num. c. 8. §. 27. has numorum inſcriptiones magiſtratum, ſub quibus numi ſignati ſunt, nomina innuere arbitratur. Leguntur ſcilicet:

16. ΑΛΚΑΙΟΣ.)(ΛΥΣΙΠΠΟΥ. *Eckb.* ib. n. 16.

17. ΑΛΚΑΙΟΣ. infra aratrum)(ΔΑΜΗΝΟΣ. *ibid.* n. 7.

18. ΑΛΚΑΙΟΣ. infra aratrum.)(ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΕΟΣ. *ib.* n. 8.

19. ΑΛΚΑΙΟΣ. infra aratrum.)(Idem typus, qui in aduerſa, ſed incuſus. *ib.* n. 9.

20. ΑΛΚΑΙΟΣ. infra aſtrum.)(ΝΑΡΧΙΔΑ. *ib.* n. 13.

21. ΑΛΚΑΙΟΣ. infra ſpica.)(ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ. *ib.* n. 12.

22. ΑΛΚΑΙΟΣ. infra piſcis.)(ΠΑΡΜΗΝΟΣ. *ib.* n. 14.

23. ΑΛΚΑΙΟΣ. infra apis.)(ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ. *ib.* n. 10.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 9. fg. 1.

24. ΑΛΚΑΙΟΣ. ante bouem ſpica erecta, infra aratrum.)(ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ. *Golz.* Graec. Tb. 1. fg. 6.

25. ΑΛΚΑΙΟΣ. infra ſpica.)(ΧΑΛΚΙΔΑ. *Eckbel.* Cat. n. 11.

26. ΑΛΚΩΝ. infra ſpica.)(ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ. *ib.* n. 16.) Muſ. *Hunter.* p. 129. n. 9.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 9. fg. 2.

27. ΑΛΚΩΝ. infra cornucopiae.)(ΓΟΡΓΗΝΟΣ. *Eckb.* n. 15.

28. ΑΝΤΙΓΟΝΟΣ. in area claua, infra arcus.)(ΘΕΡΣΙΑ. *Eckb.* n. 17.

29. ΑΝΤΙΟΧΟΣ. in area claua, infra remus.)(ΛΥΚΟ.... *ib.* n. 18.

30. ΑΡΙΣΤΗΝ. in area ſpica, infra ſertum.)(ΑΡΙΣΤΗΝΟΣ, non vero ΑΡΙΣΤΗΝΩΝ, vt in typo apud *Hanthaler.* Exercit. proem. Tb. 2. fg. 7. obſeruatur; rectius legitur *ibid.* p. 61. 62.

31. ΑΡΙΣΤΩΝ. in area Spica infra botrus.)(ΔΑΜΗΝΟΣ. *Eckb.* n. 19.

32. ΑΡΙΣΤΩΝ. in area ſpica ſupra corona, infra mon. [170])(ΚΛΕΙΤΟΥ. *Eckb.* n. 20.) Muſ. *Hunter.* n. 10. ſed ΚΛΕΙΤΟΡΙΟΥ.

33. ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ. infra planta.)(ΝΙ.... ΕΛΕΟΣ, videtur legendum ΝΙΚΟΤΕΛΕΟΣ, vt in quodam Apolloniae numo *Eckb.* n. 21.

34. ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ.)(ΦΙΛΟΔΑΜΟΥ. *ibid.* n. 22.

35. ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣ. infra botrus.)(ΘΕΥΤΕΛΕΟΣ. *Golz.* Graec. Tb. 2. fg. 3.

36. ΔΑΖΙΟΣ. in area ſpica, infra botrus)(....ΝΟΣ. *Eckb.* n. 23.

37. ΔΙΟΓΕΝΗΣ.)(ΛΥΣΙΠ..... M. *Hunter.* n. 11.

38. ΔΙΟΣΘΕΝΗΣ. infra duo aluearia aduolantibus apibus, quae ad Meliſſem Dyrrhachii matrem reſpicere *Begerus* exiſtimat Th. Brand. I. p. 455.)(ΟΒΡΙΜΟΥ. *Golz.* Graec. Tb. 2. fg. 2.

39 ΕΥΚΤΗΜΩΝ. in area ſpica, infra botrus.)(ΔΑΜΗΝΟΣ. *Eckb.* n. 24.

40. ΕΥΝΟΥΣ. in area cornucopiae, infra remus.)(ΑΜΥΝΤΑ. *Eckb.* n. 25. M. *Hunt.* p. 129. n. 12.

41. ΕΥΝΟΥΣ. ſuperne aquila fulmini inſiſtens.)(ΔΑΜΑ.... ΕΟΣ. *Eckb.* n. 26.

42. ΕΥΤΥΧΟΣ. infra vuae racemus, ante caduceus.)(ΞΕΑΚΕΣΙΟΣ. M. *Hunter.* p. 130. n. 29.

43. ΕΥΤΥΧΟΣ. iuxta ſpica et botrus.)(ΘΕΟΞΕΝΟΥ. *Eckb.* n. 27.

44. ΕΧΕΦΡΩΝ. ſuperne caput radiatum, in area noctua)(ΖΩΠΥΡΟΥ. *ibid.* n. 28.

45. ΕΧΕΦΡΩΝ. hinc Herculis claua, inde ſpica, infra botrus.)(ΑΣΚΛΑΠΟΥ. *ib.* n. 29.) *Golz.* Graec. Tb. 1. fg. 9.

46. ΖΩΙΛΟΣ. ſuperne caput radiatum, in area noctua.)(ΖΩΠΥΡΟΥ. *Eckb.* n. 30.

47. ΖΩΠΥΡ ....)(.... ΟΛΗΑ. Nonnihil barbarus. *ibid.* n. 31.

48. ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΣ.)(ΑΡΙΜΝΑΣΤΟΥ. *ib.* n. 32.

49. ΗΡΟΔΟΤΟΣ. infra botrus.)(ΑΡΙΜΝΑΣΤΟΥ. *ib.* n. 33.

50.

50. ΗΡΟΔΟΤΟΣ.)(ΦΙΛΟΔΑΜΟΥ. *ib.* n., 34.
51. ΘΕΟΔΟΤ.... infra duo pilei.)(ΘΒΡ. *ib.* n. 35. Conf. ſupra n. 38.
52. ΘΕΟΔΟΤΟΣ. ſupra ſtella.)(ΦΑΛΑΚΡΙΩΝΟΣ. Muſ. *Hunter.* p. 130. n. 30.
53. ΙΠ.)(.... ΣΡΑΤΟΥ. *Eckhel.* n. 36.
54. ΚΕΡΔΩΝ. pone palma.)(ΑΡΙΣΤΗΝΟΣ. *Schulz.* Numoph. I. p. 21.
55. ΚΕΡΔΩΝ.)(ΗΛΙΟΔΩΡΟΥ. *Eckh.* n. 37.
56. ΚΕΡΔΩΝ.)(ΚΑΛΛΗΝΟΣ. *ibid.* n. 38.
57. ΚΕΡΔΩΝ. ante cornucopiae, infra ſerpens baculo conuolutus, ſupra gallus gallinaceus.)(ΝΙΚΥΛΑΟΥ. Muſ. *Hunt.* p. 129 n. 14.
58. ΚΛΕΩΝ. ſuprne aſtrum.)(ΦΑΛΑΚΡΙΩΝΟΣ. *Golz.* Graec. Tb. 1. fg. 10.
59. *Al.* ſimilis, ſed ΦΑΛΑΚΡΙΩΝΟΣ. *Eckhel.* n. 39. cuius magiſtratus nomen iam ſupra n. 52. occurrit.
60. ΚΛΗΣΩΝ.)(ΑΡΙΣΤΗΝΟΣ. *Eckh.* n. 40.
61. ΚΡΗΤΟ.)(ΑΜΥΝΤΑ. *ibid.* n. 41.
62. ΚΡΗΤΟΣ. ante cornucopiae, infra temo.)(*Eadem* Muſ. *Hunter.* p. 129. n. 13.
63. ΚΡΗΤΟΣ. ante vaccam ſpica, in imo vua.)(ΔΑΜΗΝΟΣ. *Schulz.* Numoph. I. p. 20.
64. ΚΥΔΙΗΠΟΣ. ſuperne aquila fulmini inſiſtens.)(ΜΕΝΑΛΚΑ. *Eckh.* n. 42.
65. ΛΕΥΚΙΟΣ.)(ΑΡΙΜΝΑΣΤΟΥ. *ibid.* n. 43.
66. ΛΕΥΚΙΟΣ. infra arcus.)(ΝΕΒΡΙΣΚΟΥ. *ib.* n. 44.
67. ΛΕΩΝΙΔΑΣ. ſuperne caput humanum, ante vuae racemus et hordei ſpica colligati.)(ΦΑ.... ΟΥ. Muſ. *Hunter.* p. 130. n. 15.
68. ΛΕΩΝΙΔΑΣ.)(ΧΑΛΚΙΔΑ. M. *Hunt.* n. 16.
69. ΛΕΩΝΙΔΑΣ. infra ſpica.)(.... ΚΙΔΑ. *Eckh.* n. 45.
70. ΛΥΣΗΝ. ſuperne caput radiatum, in area noctua.)(ΖΩΠΥΡΟΥ. *ibid.* n. 46.

71. ΜΑΧΑ .... in area claua, in tridens.)(Idem typus, qui in uerſa, ſed inciſus. *ib.* n. 47.
72. ΜΑΧΑΤΑ. infra claua.)(ΡΑΙΟΥ. Muſ. *Hunter.* p. 130. n.
73. ΜΑΧΑΤΑΣ. ſuperne caput rad tum.)(ΠΑΡΜΕΝΙΣΚΟΥ. *Beger.* T Brand. I. p. 457.
74. ΜΕΝΙΣΚΟΣ. ſuperne aquila. ΑΓΑΘΙΩΝΟΣ. *Eckh.* n 48.
75. *Alius*, ſed infra temo. *ibid.* 49.) *Rinck* Numoph. p. 4.
76. ΜΕΝΙΣΚΟΣ, ſupra Victoria v lans, infra nauis gubernaculum. ΑΛΑΑΚΙΔΑ. *Golz.* Graec. Tb. fg. 5.
77. ΜΕΝΙΣΚΟΣ.)(ΑΛΕΞΙΩΝΟΣ. *Ec* n. 50.
78. ΜΕΝΙΣΚΟΣ. infra remus)(Α ΧΙΠΠΟΥ. *ibid.* n. 51.) de *Wi* Sel. Num. Tb. 9. fg. 55. p. 84 ſed .... ΙΠΠΟΥ.
79. ΜΕΝΙΣΚΟΣ. deſuper aquila. ΔΙΟΝΥΚΟΥ. *Schulz.* Numoph. I. 19.
80. ΜΕΝΙΣΚΟΣ. ſupra volucris. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ. *Beger.* Th. Br. I. 461.) *Eckhel.* n. 52.) *Gronov.* A tiq. Graec. Theſ. Tom. VI. 2860 et 2908. Tom. VII. p. 414 Muſ. *Hunter.* p. 130. n. 19. ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ loco ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ.
81 ΜΕΝΙΣΚΟΣ. ſupra Victoria v lans, infra fulmen.)(ΚΑΛΛΩΝ *Beger.* Th. Br. I. p. 460.) *Eck* n. 53.) M. *Hunt.* n. 21.) *Schu* Numoph. p. 19.
82. ΜΕΝΙΣΚΟΣ. iuxta bouem figu togata gradiens capite tutulato, ori admota. Perſonam illam vacc adſiſtentem colonum aut colon eſſe *Wachterus Archaeol.* Num. 99. adſerit.)(ΑΥΚΙΣΚΟΥ. *Beg* Th. Br. I. p. 459.) *Eckh.* n. 54 *Schulz.* l. c.) *Wachter.* ibid. in figura viri vel feminae adſtan eſt differentia.
83. ΜΕΝΙΣΚΟΣ. ſupra auis.)(.. ΟΙΤΑΥΙΧ. Muſ. *Hunt.* n. 20.
84. ΜΕΝΙΣΚΟΣ. ante lucerna.)(ΑΩ... M. *Hunt.* n. 18.
85. ΜΕΝΙΣΚΟΣ. in area lampas i fra canis currens.)(ΦΙΛΩΤΑ. *E hel.* n. 55.) *Schulz.* ib. p. 19.

86. ΜΝΑΣΗΝ.)(ΚΑΛΛΗΝΟΣ. *Eckh.* n. 56.
87. ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ.)(ΓΟΡΓΗΝΟΣ. Numoph. *Ludovic.* p 21.
88. ΝΙΚΗΝ.)(.... ΤΟΒΟΥΛΟ. M. *Hunter* n. 22.
89. ΞΕΝΩΝ. ſupra aquila expanſis alis.)(ΑΓΑΘΙΩΝΟΣ. *Eckh.* n. 57.
90 ΞΕΝΩΝ. ſupra pilei Dioſcurorum, in area hinc ſpica, inde lunula.)(ΑΙ ΙΩΝΟΣ. *Golz.* Graec. Tb. 1. fg. 7.
91. ΞΕΝΩΝ. iuxta ſpica, infra botrus.)(ΔΑΜΗΝΟΣ. *Eckh.* n. 58.) *Schulz.* Numoph. I p. 20.
92. ΞΕΝΩΝ. ſupra aquila.)(ΠΥΡΡΑ. et claua. *Eckh.* n. 59.) Numoph. *Ludov* p. 21.
93 *Alius*, ſed ΠΥΡΡΑΣ, infra claua. M *Hunt* n. 24.
94. ΞΕΝΩΝ. hinc ſpica, inde lampas, ſupra velut duo pilei Dioſcurorum, vel, apiaria ſunt.)(ΦΙΛΑΙΑ. *Beger.* Th Br I. p. 459.) *Eckh.* n. 60.) M. *Hunt.* n. 25.) *Schulz.* ib. p. 20.
95. ΞΕΝΩΝ ſupra aquila, infra canis currens.)(ΦΙΛΟΔΑΜΟΥ. *Eckh.* n. 61.) M. *Hunt.* n. 23.) *Schulz.* ib. n. 33.
96. ΞΕΝΩΝ. ſupra aquila perticae inſiſtens, iuxta pharetra.)(.... ΠΙΝΟΥ. *Eckh.* n. 62.) *Schulz.* ib. n. 34. ſed integre ΧΑΡΟΠΙΝΟΥ.
97 ΞΕΝΩΝ. ſuperne corona.)(... ΝΕΒΙΣ. ... *Schulz.* ib. n. 35.
98. ΠΑΓΚΑΤΗΣ. in area claua, infra temo.)(ΛΥΚΟΥ. *Eckh.* n. 63.
99. ΠΑΝΚΡΑΤΗΣ. infra ſerpens baculo conuolutus.)(ΔΙΟΔΩΡΟΥ. *Beger.* Th Br I. p. 457.) M. *Hunt.* p. 130. n. 26
100. ΠΕΡΙΓΕΝΗΣ. iuxta ſpica, infra botrus.)(ΔΑΜΗΝΟΣ. *Eckhel.* n. 64
101. ΠΕΡΙΓΕΝΗΣ. iuxta tripus, ſupra corona.)(ΚΡΕΙΤΟΡΙΟΥ. *ibid.* n 65.
102. .. ΕΡΙΓΕΝΗΣ. ſupra caput, iuxta ſpica et botrus colligati)(ΦΑΝΙΣΚΟΥ. ib. n. 66.
103 ΣΙΛΑΝΟΣ. infra fulmen.)(ΑΡΙΣΤΗΝΟΣ. ib n. 67.
104. ΣΤΕΦΑΝΟΣ. infra folia vitis et pampini.)(..... M. *Hunter.* p. 130. n. 27.
105. ΣΤΕΦΑΝΟΣ.)(ΔΕΙΝΟΚΛΕΟΣ. *Eckhel.* n. 68.
106 ΣΤΕΦΑΝΟΣ.)(ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ. *ibid* n. 69.
107. ΣΤΕΦΑΝΟΣ.)(ΠΑΡΜΕΝΙΣΚΟΥ. *ib.* n. 70.
108. ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΟΣ.)(ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΕΟΣ *ib.* n. 71.
109. ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΟΣ. ſuperne caput radiatum.)(ΠΑΡΜΕΝΙΣΚΟΥ. *ib.* n. 72.) M. *Hunter.* n. 28.
110. ΣΩΣΤΡΙΩΝ. iuxta cornucopiae.)(ΑΜΥΝΤΑ. *Eckh.* n. 73.
111. ΣΩΣΤΡΙΩΝ.)(ΔΑΜΗΝΟΣ *ib.* n. 74.
112. ΣΩΣΤΡΙΩΝ. ſupra caput, iuxta ſpica et botrus colligati)(ΦΑΝΙΣΚΟΥ. *ib.* n. 75.
113 ΦΕΡΕΝΙΚΟΣ. iuxta ſpica.)(ΔΑΜΗΝΟΣ. *ib* n. 76.
114. ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ. iuxta ſpica, infra botrus.)(ΔΑΜΗΝΟΣ. *ib.* n. 77.
115. ΦΙΛΩΝ. infra fulmen.)(ΑΡΙΣΤΗΝΟΣ. *ib.* n. 78.
116. ΦΙΛΩΝ. ſuperne caput radiatum.)(ΜΕΝΙΣΚΟΥ. *ib.* n. 79.
117. ΦΙΛΩΝ. ſupra caput muliebre iuxta ſpica et botrus colligati.)(ΦΑΝΙΣΚΟΥ. ib. n. 80.) M. *Hunter.* n. 31.
118. ΦΙΛΩΤΑ ante tripus, deſuper corona hederacea.)(.... ΤΟΡΙΟΥ. *Schulz.* Numoph. I. p. 20. n. 29.
119. ΦΙΛΩΤΑΣ. infra botrus.)(ΔΑΜΗΝΟΣ. *Eckh.* n. 81.
120. ΦΙΛΩΤΑΣ deſuper caput humanum paruum corona radiata redimitum, in area bubo.)(ΖΩΠΥΡΟΥ. *Golz.* Graec. Tb. 1. fg. 4.) M. *Theup.* p. 1265.
121. ΦΙΛΩΤΑΣ. iuxta lampas.)(ΚΛΕΑΝΟΡΟΣ. *Eckh.* n. 82.
122. ΦΙΛΩΤΑΣ. iuxta torcular, deſuper corona hederacea.)(ΚΛΕΙΝΙΜΟΥ. *Golz.* Graec, Tb. 1. fg. 3.
123. ΦΙΛΩΤΑΣ. iuxta claua.)(ΝΙΚΥΛΛΟΥ. *Eckh.* n. 83.
124. 125 *Alii* duo eiuſdem formae, ſed barbari. *ibid,* n. 84. 85.

126. ΑΡΙΣΤΗΣ. Bos dimidius.)(ΑΥΡ. ΑΡΙΣΤΙΝΟΣ. Horti Alcinoi. Æ 3. *Eckhel.* n. 86.) *Golz.* Graec. Tb.

Tb. 2. fg. 8. — 127. ΦΙΛΩΝ. Bos dimidius, ſupra caput.)(ΔΥΡ. ΜΕΝΙΣΚΟΥ. Horti Alcinoi. Æ. 3. *Eckhel.* n. 87.

128. ΔΥΡ. Caput Palladis, retro claua.)(Pegaſus volans. Æ. 2. editus ab *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 8. fg. 21. p. 126.) *Paruta* ſimilem perperam Syracuſis contribuit. — 129. Caput Palladis, in area Δ. claua, et piſciculus.)(Pegaſus volans. Æ 2. *Eckhel.* Cat. n. 96. — 130. Caput Palladis, in area Σ inuerſum, et claua.)(Pegaſus volans, infra Δ. Æ. 2. *Eckhel.* ib. n. 97. — 131. Caput Palladis, in area Σ inuerſum, claua et piſciculus.)(Eadem. Æ. 2. *ibid.* n. 98.

Huc etiam referendi videntur *Eckhelio, Pellerinio, Combio* aliiſque ſequentes: 132 ad 135. Caput Herculis imberbe leonis exuuiis tectum.)(ΔΥ. addito conſtanter Ι. ſiue littera illud eſt, ſiue aliud ſignum. Pegaſus volans. Æ 3. *Pellerin.* Lettres p. 197.) *Eckhel.* Num. Vet. p. 126. *it* Catal. n. 99. ad 102. — 136. *Alius* et praeterea infra pegaſum ΑΕ. Æ 3. *Eckh.* Cat. n. 103. — 137. Caput Herculis ad d. exuuiis leonis tectum.)(ΡΥΔ ex inuerſo ſcribendi ordine pro ΔΥΡ. Pegaſus volans ad d. Æ 3. *Peller.* Tom. IX. Epiſt. II. Tb. 4. fg. 6.) M. *Hunter.* p. 131. n. 32. — 138. Caput idem.)(ΔΥΡ. Typus idem, infra ΦΙ. Muſ. *Hunt.* ib. n. 33.

c) *Aerei Dyrrhachenorum numi omnes* ſunt tertiae formae. 139. Caput Iouis.)(ΔΥΡ. ΣΚΥΡΘΑΝΑ. Tripus intra coronam lauream. *Neumann.* Pop. Num. I. p. 163. Similem *Muſellius* in Addendis Tb. 7. fg. 4. adiudicauit *Scyro,* Aegaei maris inſulae, deluſus epigraphe ΣΚΥΡ. Adfinem errorem errauit auctor Muſei *Pembrok.* II. Tb. 79. fg. 14. qui circa tripodem legens ΑΓΑΘΟΚΛΕ. ab *Agathocle* Siciliae rege talem numum procuſum cenſuit. Vix numerandi eorum lapſus, quibus magiſtratuum nomina impoſuere. — 140. *Al.* ſed ad laureatum Iouis caput ΑΡΙΣΤΑΝΔΡΟΥ.)(ΔΥΡ. ΦΙΛΩΤΑΣ. Tripus, quam laurea corona cingit. *Golz.* Graec. Tb. 1. fg. 1. — 141. Caput Iouis barbatum et corona quercea ornatum.)(ΔΥΡ. ΦΙΛΩΤΑ. Tripus in corona quercea. M. *Hunter.* Tb. 25. fg. 13.) *Eckhel.* Num. Vet. p. 96.) *Neumann.* Pop. Num. I. p. 163. — 142. Caput idem.)(ΔΥΡ. ΟΛΥΜΠΙΧΟΥ. Typus idem. *Eckhel.* Cat. n. 91. M. *Hunter.* p. 131. n. 35. — 143. Caput Iouis laureatum.)(ΔΥΡ. ΑΣΚΛΑΠΙΟΥ. Tripus infra lauream. *Eckhel.* Cat. n. 88. — 144. *Alius,* ſed ΔΥΡ. ΚΛΕΑΝΟΡΟΣ. *ibid.* n. 89. — 145. *Al.* ſed ΔΥΡ. ΣΩΣΙΩΝΟΣ. *ib.* n. 92. — 146. *Al.* ſed ΔΥΡ. ΦΙΛΩΤΑ. ib. n. 93.) M. *Hunter.* Tb. 25. fg. 14.) — 147. *Al.* ſed ΔΥΡ. ΧΑΡΙΛΛΟΥ. *Eckb.* n. 94. — 148. *Al.* ſed ΔΥΡ. ΩΥΛΚΟΥ. M. *Hunter.* p. 131. n. 37. — 149. Caput Iouis barbatum et laureatum, cum voce ΝΙΚΟΓΕΝΗΣ.)(ΔΥΡ. ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ. Tripos quernis foliis coronata. *Golz.* Graec. Tb. 1. fg. 2.) *Eckhel.* Cat. n. 90. — 150. Caput barbatum laureatum. ΔΥΡ. ΣΟΣΤΡΙΤΩΝ..... Clipeus quadratus. Muſ. *Theup.* p. 1265. — 151. Caput virile nudum.)(ΔΥΡ. ΦΙΛΩΤΑ. Claua erecta, qui ſuperne coniungitur caduceus, in area ramus altior. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 6. fg. 24. p. 96. cui capite partis anticae videtur indicari Phalius Corinthius, qui adſcitis in ſocietatem Corcyrenſibus coloniam Dyrrhachium, iam prius a Dyrrhacho conditum, deduxit, ſi *Thucydidi* L. I. credimus.) *Kbell.* Adpendic. II. Tb. 3. fg. 8. p. 145 ſq. qui tamen caput muliebre ſignat, et poſticae partis inſcriptionem ΔΑΦΙΑΙ. ΔΥΟ, minus iuſte refert. vid. ΔΥΟ — 152. Caput muliebre ad d.)(ΔΥΡ. ΓΑΙΟΥ. Aquila ſtans ad d. Muſ. *Hunter.* Tb. 25. fg. 15.

Dyrrhachium vrbem *Cicero* exſilii ſui tempore amiciſſimam expertus

tus eſt, et officioſiſſimam; in qua et commoratus eſt, donec a S. C. reuocaretur.

ΔΖC. loco ΔΞC. numerales notae 264. in Aegearum Ciliciae Æ I. numo Diadumeniano percuſſo. *Eckhel.* Cat. I. p. 184.

E. Є.

E quinta littera et Graecorum et Latinorum, quae Graecis ε ψιλὸν ſiue E tenue atque exile dicitur ad differentiam ἀπὸ τοῦ η, quod E latum et pingue ſonat. Plura de eadem littera *Dutens* Ancien Alphabet des Grecs diſſ. III. Tb. 3. p. 186.) *Placentini* de Siglis veterum Graecorum p. 63. ſqq.) *Corſini* Not. Graec.) *Biancon.* Antiq. Lit. Hebr. et Graec.) *Montfaucon.* Palaeogr. Gr. p. 128. ſq.) *Velazquez* Enſayo ſobre los Alphabetos Tbb. 5. 8. p. 47. 48.

E litteram valde antiquam eſſe cum *Platonis* auctoritate, tum aliis exemplis, pro H vero adhibitam fuiſſe argumentis haud leuibus comprobat *Spanhem.* Pr. Num. Diſſ. III. Sect. III. Nomen vrbis *Metropolis* hoc modo exaratum deprehendimus: ΜΕΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, in antiquiſſimis item *Athenienſium* numis ΑΘΕ. pro ΑΘΗ. ſeu ΑΘΗΝΑΙΩΝ, atque ΘΕΒΗ pro ΘΗΒΗ, et in monetis Cretenſis vrbis Phaeſti ΘΕΣΕΤΣ pro ΘΗΣΕΤΣ inuenimus. *Baudelot* de l' Utilité de Voyages p. 87. *Platonem* pariter adducit teſtantem olim E pro H poſitum eſſe, idque euidenter ex columna Farneſia conſtare, vbi ΔΕΜΕΤΡΙΟΣ pro ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ conſpicitur; adfirmat. *Beger.* Theſ. Brand. T. I. *Iulium Pollucem* adfert, qui Erichthonium primum Athenis 300. circiter annis ante bellum Troianum monetam ſignaſſe, litteras vero H. Z. Ω. multo tardius a *Simonide*, qui, ſi *Euſebio* fides, Olymp. LXI. floruit, Graeco alphabeto adiectas eſſe, ſcribit; hinc igitur *Begerus* Athenienſes pecunia, et proinde littera E. ſeptingentis circiter annis ante inuentam H vſos fuiſſe conijcit. Exinde tamen nequaquam ſequitur, omnia ea numiſmata, quae litteram E geſtant ante repertam H fuiſſe cuſa; vtramque enim ſimul adhibuiſſe veteres teſtatur inſcriptio ΘΕΒΗ, et ΘΗΣΕΤΣ, quidquod et in Athenienſibus monetis hae E et H litterae coniunctae legantur, vt in aliqua ΑΘΕ, et inferius ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ conſpicitur. Probabilis itaque *Begeri* eſt ſententia, qui monetarios, etiam poſt *Simonidem*, primis litteris, vtpote vetuſtate conſpicuis vſos eſſe cenſet; quare numi antiquitas ex ſolis his litteris, ſi nullum aliud adſit indicium, probari nequit.

E. iam Hadriani aetate fere arcuatum Є erat. Notatu omnino digna eſt litterae forma illa rotunda in antica parte numi Sept. Seueri, a *Froelichio* 4. Tentam. p. 232. prolati: ΑΥ. ΚΑ. CЄ ΠΤ. CЄΥΗΡΟC *Imperator Caeſar Septimius Seuerus*; in poſtica autem: ΟΥΛΠΙΑΝΩΝ ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ, *Vlpianorum Anchialenſium*, inſcripti, cum eiuſdem litterae E anguloſa illa forma in eodem numo. Saepe itaque falluntur, qui ex diuerſis characterum formis continuo regulas cudunt de diſcernenda monumentorum veterum aetate.

Figuras huius litterae varias in Alphabeto Celtiberico dedit *Velazquez* Enſayo Tab 5. et Tab. 8. ſgg. 1. 2. p. 47. 48.

E. littera ſolitaria Alphabeti Latini in numis Famil. Roman. Aeliae, Antoniae, Calpurniae, Caſſiae, Coeliae, Crepuſiae, Fundaniae, Herenniae, Iuniae, Mamiliae, Memmiae, Pobliciae, Sentiae, Thoriae, Tituriae. vid. *Alphabetum Latinum* T. I. P. I. p. 476 ſqq.

E in

ε in area n. Anchiali Thraciae, Antigoni II. regis Macedoniae, Marcianopolis Moeſiae, Neapolis Campaniae, Odeſſi Thraciae, Rhodi; *it.* Impp Quintilli, Aureliani, Seuerinae Probi, Cari, Numeriani, Diocletiani, Val. Maximiani, Gal. Maximiani, Conſtantini M. etc.

Є cum cruce in medio numo. Æ 3. Iuſtini I *Band* II p. 627. — ſed cum cruce intra lauream Æ 3. Eiuſd. *Eckbel.* Cat. II. p. 534. — in medio numo cum cruce. Æ 3. Iuſtiniani. *Band* II. 641. — magnum cum cruce intra lauream. Æ 3. Iuſtini II. *Ducang. Band.* II. 655.

E inuerſum in area n. Dyrrhachii Illyrici. *Eckbel.* Cat. I. p. 10. n. 97. — ε in area n. Claudii Gothici.

Э cum figura muliebri ſedente. Æ 3. Iuſtini I. *Band.* II. p. 627.

— cum figura exigua muliebri, vt videtur, capite radiato. Æ 3. Iuſtiniani I. *Band.* II. 641.

— — intra arcum, in quo ſtat figura. Æ 3. Iuſtini II. *Band.* II. 655.

E inferne. n. Mithradatis regis Ponti, *it.* Tarenti Calabriae; *it.* Impp. Gallieni, Seuerinae, Val. Maximiani, Conſtantii Chlori.

— ſub minotauro. n. Calenorum Campaniae.

E magnum, inter cuius crura litterae leguntur ΛΕΝΙΤΩΝ in corona laurea. vid. *Helena.* Conf. *Harduin.* Oper. p. 53.

E longum cum duobus E apud antiquiores ſcriptum quandoque reperitur, vt FEELIX loco FELIX in Sullae numo. *Beger.* Th. Br. II. p. 551. vid. *Additio.*

E ſimplex loco diphthongi AE occurrit nonnumquam. Sic EMIL. EMILIANO pro AEMIL. AEMILIANO. vid. *Viminacium* Moeſiae Superioris. — EQVITAS loco AEQVITAS. n. Neruae. — ET. pro AET. in Æ. Veſpaſiani, cuius epigraphe eſt PACI ORB. PERPET. AC ET. ſeu *Perpetuae Ac Aeternae,* quam vero permutationem *Spanbem.* Pr. I. p. 122. fabrili adſcribit errori. Pari modo mendoſe inſculptum E pro AE in n. Treboniani Galli: ETERNITAS AVGG. loco AETERNITAS AVGG*uſtorum. Band.* I. p. 64.

— — AVGVSTE (*ſic*) in Æ. Otaciliae: PIETAS AVGVSTE, pro AVGVSTAE. *Harduin.* Oper. p. 822.

— — BONO REIPVBLICE (*ſic*) NATI. in AV. Flau. Victoris. Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 26. fg. 9.

— — CES. pro CAES. vt in n. Deulti: C. IVL. VERVS MAXIMVS CES. *Eckhel.* Num. Vet. p. 57. — Pariter CESAR loco CAESAR occurrit in aliis.

— — IVDEA (*ſic*) CAPTA pro IVDAEA etc.

— — MAMEA (*ſic*) in Mamaeae numo a *Froelich* 4. Tent. p. 398. vulgato cum epigr. IVLIA MAMEA AVG.

— — PALESTINA ſcribendum PALAESTINA. n. Veſpaſiani, quem e *Strada* repetit *Morell.* in Veſpaſ. Tb. 17. fgg. 3. 6.

— — P. E. in denario Lentuli ex ſententia *Manutii* interpretandum: *Publico Aere.*

— — REGINE (*ſic*) in Æ. Druantilline: IVNONI REGINE apud *Neumann.* Pop. Num. II. p. 142. vel G inuerſo: REϽINE (*ſic*) in Suppl. *Kbellii* p. 190.

— — REIPVBLICE (*ſic*) in Æ. Helenae Conſtantii Chlori vxoris: SECVRITAS REIPVBLICE. *Angelon.* p. 293.) *Band* II. p. 114.) *Beger.* Th. Br. II. p. 787.) *Kbell.* Suppl. p. 225.) *Muſell.* Suppl. Tb. 69. n. 4. p. 90. pariter in Æ. Iouiani: SECVRITAS REIPVBLICE. *Band.* II. p. 444.) *Harduin.* Oper. p. 493.) *Muſell.* Impp. Tb. 254. n. 1.) *M. Pembrok.* I. Tb. 25. n. 8. — ſimili modo SPES REIPVBLICE ſcriptum in Æ Conſtantini Iunioris apud *Kbell.* Suppl. p. 253. *Ead. epigr.* in Æ. Iuliani. *Kbell.* ib. p. 263.

— — SECVLVM. (*ſic*) Æ 3. Tetrici Iun. *Vaill.* Pr. I. p. 225.

E mutatum in AE ex mendoſa vocalium permutatione. Ita enim AETRVSCVS pro ETRVSCVS. *Band.* I. p. 48.) *Froelich.* 4. Tent. p. 386.) *Vaill.* Col.

— — BAEATISSIMORVM (*ſic*) in numis Diocletiani, Maximiani, Fl. Iul. Conſtantii. *Band.* II. 379 ex *Ducangio.*) *Muſell.* Num. max. Tb. 6. n. 3.) *Vaill.* Sel. Num. p. 125.

— — FAELICITAS (*ſic*) SAECVLI. in Æ. Traiani Decii. *Band.* I. p. 27.

— — SAECVRIT. (*ſic*) PERP. n. Diocletiani. *Cimel. Vind.* I. p. 142.

E loco A in vocabulo DECANN. pro DECENN. in Æ 2. Commodi: VOTA DECANN. SVSC. *Eckbel.* Cat. II. p. 252.

— — DEO SARAPIDI. n. Iuliani. *Band.* II. p. 437.) *M. Pembrok.* III. Tb. 59.

— — VESPES. pro VESPAS. in ſuſpecto Æ 1. Veſpaſiani, cuius Inſcriptio: IMP. CAES. VESPES. AVG. etc. *Eckbel.* Cat. II. p. 123.

E pro AI ob ſoni ſimilitudinem. Sic ΔΙΟΚΕϹΑΡΕΩΝ ΜΗΤ. vid. *Dioсaeſarea* Ciliciae.

— — ΚΕ loco ΚΑΙ. Καῖσαρ, *Caeſar.* Α. Κ. Μ. Α. ΝΟΥΜΕΡΙΑΝΟϹ ΚΕ. n. Numeriani Aegyptius. *Band.* I. p. 523. — ΑΥ. ΚΕ. Ϲ. Ϲ etc. n. Nicopol. ad Iſtrum. — ΑΥ. ΚΕ. Γ. ΜΕ. ΚΥ. ΔΕΚΙ. ΤΡΑΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. n. Traiani Decii. *Band.* I. p. 23. — *Eadem* mutatio in vocabulo ΚΕϹ. loco ΚΑΙϹ. ſcripto in n. Pupieni apud *Haym.* Th. Br. II. p. 356.) *Muſell.* Suppl. p. 62 — pariter vox integra legitur ΚΕϹΑΡ, prout in n. Herennii: ΕΡΕΝΝ. ΕΤΡΟΥ. ΜΕ. ΚΥ. ΔΕΚΙΟϹ ΚΕϹΑΡ ab Antioch. Syriae. — ΜΑΡ. ΙΟΥΛΙ. ΦΙΛΙΠΠΟϹ ΚΕϹΑΡ. n. Philippi Iun. ab iiſdem Antiochenis.

— — ΚΑΤΕΒΑΤΟΥ loco ΚΑΤΑΙΒΑΤΟΥ. vid. *Cyrrhus* Syriae.

— — ΜΑΜΕΑ loco ΜΑΜΑΙΑ apud *Froelich.* Adpend. II. nouis Tb. 4. fg. 5. p. 106. ΙΟΥΛΙΑ ΜΑΜΕΑ Ϲ. *Iulia Mamaea Auguſta.*

— — ΠΑΛΕΟΛΟΓΟϹ, *Palaeologus*, in ſigillo Andronici. *Harduin.* Oper. p. 497.

— — ΠΑΛΕϹΤ. pro ΠΑΛΑΙϹΤ. in n. Neapol. Samaritidis: ΦΛ. ΝΕΑΠΟΛΕΩϹ ϹΥΡ. ΠΑΛΕϹΤ *Flauiae Neapoleos Syriae, Palaeſtinae.*

— — ROMEON loco Ῥωμαίων, in n. Leonis Conſtantinorum etc. *Ducang.* p. 136.) *Harduin.* Oper. p. 499.

E mutatum in H. vid. SAECVLARHS.

Ε pro Η in antiquis, neque vnius aetatis, *Athenienſium* numis, in quibus vulgo occurrunt primae litterae ΑΘΕ pro ΑΘΗνῶν ſeu ΑΘΗΝΑΙΩΝ, quod mirabatur *Golzii* commentator *Nonnius* ad Graec. Vet. Tbb. 14. 15. — Neque vero id

id veteri ſolum Athenienſium more ε pro η vſurpandi, quem tradiderat *Plato*, ſed etiam in Athenarum regis ſeu herois *Theſei* nomine ΘΕΣΕΥΣ pro ΘΗΣΕΥΣ in numo ab inſulanis *Phaeſtiis* percuſſo; et in priſcis praeterea *Thebanorum* numis, etiam poſt litteram η iam in Graecorum alphabeto receptam, qui ΘΕΒΗ pro ΘΗΒΗ ſunt inſcripti, retentum. Sic ΜΕΝΑΙΝΟΝ et ΜΗΝΑΙΝΩΝ, poſt litteras Ω ſimiliter et Η a *Simonide* iam repertas; ac ΜΕΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ſubinde, vulgo ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. *Spanh.* I. 95. 115. Optime itaque adnotauit Marius Victorinus, ante repertas litteras Η et Ω, Graecos Ε et Ο litteras adhibuiſſe; vnde etiam factum, vt poſt eaſdem litteras in communi vſu, et in Ionico 24 litterarum alphabeto receptas, ſubinde etiam, nec ab Atticis ſolum, maxime in publicis monumentis, antiquior ſcribendi ratio ſit uſurpata. Conf. *Montfauc.* Palaeograph. Gr. p. 128.) *Bimard.* Animadu. ad *Ioberti* Notit. rei numar. I. p. 29.) *Haym.* Th. Br. I. p. 153 — Pariter in vetuſtiſſimis Rheginorum Bruttiae numis ſcriptum ΡΕΓΙ. vel ΡΕΓΙΟΝ et ΡΕΓΙΝΟΝ pro ΡΗΓΙΝΩΝ quemadmodum et legitur ΖΑΝΚΛΕ pro ΖΑΝΚΛΗ. Conf *Burmann.* ad *Dorville* Sicul. II. p. 291. 295.

Ε aliter mutatum in Η, vbi Η vices Ε litterae habet, in n. Segeſtanorum Siciliae ΕΓΗΣΤΑΙΩΝ inſcriptis. vid. *Segeſta.* — ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΣΗΛΗΝΗΣ, *Reginae Selenes*, quae etiam Cleopatra, vxor Ptolemaei Soteris II, et poſtea Antiochi VIII Epiphanis Syriae regis. In alio Æ 3. idem *Selenes* nomen ſcriptum ΣΕΛΕΝΗΣ. *Froelich.* Annal. Syr. Tb. 13. n. 1. 2. p. 105.

Ε et Ι litterarum non inſolens tum in numis tum in marmoribus ſcriptis commutatio Vnde in Graecis quibuſdam Dominiani numis: ΑΥΤ.ΚΑΙΣ. ΔΟΜΕΤ. pro Δομιτιανὸς. *Harduin.* Oper. p. 16.) *Morell.* in Domitiano Tb. 20. n. 20: Vel ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΣ ΚΑΙΣΑΡ, vt in numis Anemurii Ciliciae, Claudiopolis Bithyniae etc. *Morell.* ib. et Tb. 4 p. 122. 123. 124.) *Vaill.* Col. I. p. 338. *et* Num. Graec. Impp — Simili modo legitur ΔΟΜΕΤΙΑ. vid *Domitia.* — Pariter E pro I poſitum in Latinis numiſmatibus, vti ANNEA praenomen Fauſtinae Iun pro ANNIA. — DOMETIVS et DOMITIVS itidem numi habent. — FED. EXERC. pro FIDes EXERCituum. n. Getae. *Froelich.* 4. Tent. p. 386. — VENVS GENETRIX loco GENITRIX. vid. *ſuis locis.*

I vero pro E adhibita in numo Neronis a Corinthiis: ADVINTVS (*ſic*) AVGVSTI C. *Haym.* Th. Br. I. Tb 24 fg. 5. p. 248. — Pari modo in Contorn. ſcriptum ALIXANDER loco ALEXANDER. *Cimel. Vind.* II. p. 3.) *Eckhel.* Cat. II. p. 557. — et in numo Commodi CAI. pro CAE.

E *omiſſa littera* in numorum inſcriptionibus: AETRNA (*ſic*) PIETAS. n. Conſtantini M. *Band.* II. p. 268.

— — ALEXANDR. VG. (*ſic*) *Alexander Auguſtus.* n. Alex. Seueri ab Alexandrinis in Troade.

— — <ΛϟϦ Celtibericis characteribus CLSE pro CELSE, vel *Celſa* Hiſpaniae. *Velazquez* Enſayo Tb. 14. fg. 10. p. 108.

— — FLICISS. pro FELICISſimo. n. Diocletiani.

— — ΜΕΝΚΛΕΟΣ pro ΜΕΝΕΚΛΕΟΣ magiſtratus nomen Patrenſium Achaiae.

— — ΤΡΟΥΣΚΙΛΛΑ loco ΕΤΡΟΥΣΚΙΛΛΑ in n. Antiochiae Syriae in Herennii Etruſcilla. — Quis numerabit errores, quos coloniarum vrbiumque Graecarum pecuniae inſcripſit artificum vel imperitia, vel oſcitantia.

E. lit-

E. littera initialis. *Effigies.* E. P. E. *Effigiem Pacis Erexit.* forte.

E. *Eius.* N. E. P. D. I. *Numini Eius Plurimum Deuoti Inſſerunt.* — N. M. Q. E. D. *Numini Maieſtati Que Eius Deuoti.*

E. Ἐλευθέρας, *Liberae* vrbis titulus. C. E. Σεβάστης Ἐλευθέρας, *Auguſtae Liberae.* n. Nicopolitarum Seleucidis. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 37. n. 1. p. 300. — I E E A. ſecundum *Liebium:* Ἱερᾶς Ἐλευθέρας Ἀσύλου, *Sacrae, Liberae, Inuiolabilis.* vid. *Aradus.*

E. Ἐλευθερία, *Libertas.* E. Δ. Ἐλευθερία Δήμου, *Libertas Populi.* — E. P. vel POΔIΩN, *Libertas Rhodiorum.*

E. *Emerita.* C. A. E. *Colonia Auguſta Emerita*, Hiſpaniae Luſitanicae.

E pariter ac EMICΩN in numis ab *Emiſis* cuſis in Syria iuxta Libani regionem.

E. Ἔνωσις, *Adiunctio* ex ſententia *Harduini.* vid. E. T.

E. Ἐφεσίων, *Epheſiorum* Ioniae. E. NEΩKOPΩN. etc. *Morell.* Fam. Acilia p. 5. *et* Th. Impp. in Nerone Tbb. 1. 13.

E. Ἐπί, *Sub* ſcil. magiſtratu. E KOP ΛΥ hoc eſt, Ἐπὶ Κορνηλίου Λύπου, *Sub Cornelio Lupo*, magiſtratus. — E. ΓP. *Sub Scriba* etc. — E. C. *Sub Praetore* etc. — E. M. AYP. ΔIONYCOY, *Sub Marco Aurelio Dionyſo.* n. Clazomen.

E vel E. Ἐπιδαυρίων, *Epidauriorum* Peloponneſi. *Froelich.* Monogr. n. 25. p. 158. *it.* Eiuſd. Animaduerſ. Tb. 2. fg. 12.

E vel E. Ἐρεσίων, *Ereſiorum* in inſula Leſbi. *Froelich.* Monogr. n. 26. p. 158.

E. *Erexit.* E. P. E. *Effigiem Pacis Erexit.* forte. Zaccar. Iſtit. Num. p. 272.

E. Ἑρμοπολιτῶν, *Hermopolitarum.* *Geſner.* Tb. 2. n. 17.) *Liebe* Goth. Num. p. 128.) *Muſell.* Reg. Tb. 4. n. 10.) *Vaill.* Ptolem. p. 130.

E. Ἐρυκινῶν. *Froelich.* Not. Elem. p. 83. vid. *Eryce* Siciliae, et *Eryx* mons, vbi templum Veneris.

E. *Eſt.* R. P. IN AMP. ATQ. TRANQ. S. E. *ReſPublica In Ampliore Atque Tranquilliore Statu Eſt.*

E. *al.* ET. *al.* ETO. Ἔτους, *Anno.* E. AIC. *Anno* 211. — E. BZY. *An.* 462. Orthoſienſium. — E. Δ. vel E. Z. *Annus* 4. vel 7. imperii Gordiani Pii in numis Caeſareae. — E PY ϛ. *An.* 196. — E. ZOY. *An.* 477. Aradiorum. Conf. *Khell.* ad *Haym.* Theſ. Brit. II. p. 133. obſ. 83.

E. *Ex.* E. A. P. *Ex Argento Publico* vel *Puro.* — E. EA P. Q. IS AD A. DE. *Ex Ea Pecunia, Quam Is Ad Aerarium Detulit.* — E. P. E. *Ex Poteſtate Exercitus.* Conf. Nuove Memoire per ſervire all' Iſtoria letteraria. Ven. 1759. c. 61 ſq.

E. *Exercitus.* C. E. S. *Cum Exercitu Suo.* — GL. E. R. *Gloria Exercitus Romani.* — VIT. CAESAR IMPERATOR PONT. P. P. P. E. *Vitellius Caeſar Imperator, Pontifex, Pater Patriae, Pater Exercituum* etc. in n. Vitellii a *Moiſſonierio* producto.

E. Ἐξουσία, *Poteſtas.* Δ. E. Δημαρχικῆς Ἐξουσίας, *Tribunitia Poteſtate.* n. Antiochiae pariter atque Laodiceae Syriae. *Bimard.* ad *Jobert.* I. p. 169. 211. — Δ. E. T. Δημαρχικῆς Ἐξουσίας Τετάρτης, *Tribunitia Poteſtate Quartum.*

E.

E. Εὐγένιος, *Eugenius.* M E. Π. Θ. ΑΙΓΕΩΝ, *Sub Marco Eugenio Paneoyriſta Deorum, Aegaeenſium.* n. Iul. Mamaeae.

E. Εὐσεβὴς, *Pius.* E. ΣΕΒ. Εὐσεβὴς Σεβαστὸς, *Pius Auguſtus.* — A. K. M. IOY. ΦΙΛΙΠΠΟϹ E. *Philippus Senior* h. l. *Pius.* — E. ad occiput Gordiani in n. Seleucenſ. ad Calycad. impreſſa apud *Froelich.* 4. Tent. p. 335. Εὐσεβὴς legi poſſet, ſi non potius incerta monetarii nota dicenda eſſet. — Idem Εὐσεβὴς vocabulum ſingulari compendio ſcriptum: ΣεΥΗΡος ΕυσεβΗϹ, *Seuerus Pius. Froelich.* Explicat. Monogr. n. 71. p. 158.

E. Εὐτυχὴς, *Felix.*

E. Εὐχῇ, *Voto* ſcilicet Δήμου, *Populi*, iuxta *Harduinum.*

E. nota numeri πέντε, *Quinque;* quandoque πέμπτος, *Quintus*, aliquando etiam τὸ πέμπτον, *Quinto, Quinta vice*, praeſertim ſi articulum τὸ additum habeat, vt TO E. Conf. *Placentinii* de ſiglis veterum Graecorum p. 63. — Ad *annum* notandum modo omiſſis, modo adiectis notis: ET. ἔτους, vel L. Λυκάβαντος, legitur. Sic in Auguſti numo ſola littera E annum indicat *Quintum;* pariter in n. Gazae: E. ΕΠΙ ΑΔΡ. *Anno Quinto* imperii *Hadriani* cum anno vrbis 194. Simili modo in n. Iuſtiniani et Iuſtini vtriuſque obſeruatur Є vel ∋ inuerſum, ſiue ſit ſola littera ſiue cruci impoſita, qua *annus* imperii *Quintus* notetur. — Є in area n. Gallieni vel ſignum eſt τοῦ πέμπτου, *anni Quinti* eius imperii, vel aliud quid arguit. — At E littera ſolitaria in n. Hieropolis Syriae annum indicare non poteſt. — Saepius additur ET. vel ETOYC, aut L. hunc in modum ET. E. vel ETOYC E. aut, vt in Aegyptiis L. E. *Anno Quinto.* — In Traiani numis quibuſdam occurrit ΔΗΜ. E. qui nos docent, etiam Graecos tribunitiae poteſtatis numerum addidiſſe, quem vero, prout etiam Romani, nonnumquam neglexerunt Graecae vrbes, inde in eiuſdem Traiani numis a Tyriis legitur ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΥΠΑΤ. Є. alii eiuſdem Traiani a Tyriis itidem percuſſi ΔΗΜΑΡΧ. ЄΞ. ΥΠΑΤ. Є. tribunitiam poteſtatem XV. conſignatam habent, addito conſulatu quinto. *Khell.* Suppl. p. 58. vbi etiam de eodem Traiano occurrunt argentei: ΔΗΜΑΡΧ. ЄΞ. ΙϚ. ΥΠΑ. Є. *Tribunitia Poteſtate* XVI. *Conſul Quintum* etc. Conf. *Beger.* Th. Br. II. p. 650.) *Vaill.* Pr. II. p. 126.

E officinam monetariam deſignat *Quintam.* Ita ESIS. *Siſciae* in officina *Quinta.* — S. M. SISC. E. *Signata Moneta Siſciae* in *Quinta* fabrica. — KRT. E. *Karthagine* in *Quinta* officina. — S. M. T. S. E. *Sacra Moneta Treueris Signata* in *Quinta* officina.

ΕΙ vel ΙΕ, πεντεκαίδεκα, *Quindecim*, vel πεντεκαιδέκατος, *Decimus Quintus.* ΙΕ. *An.* 15. Magydenſium Pamphyliae. — ΔΗΜΑΡ. ЄΞ. ΙΕ. *Tribunitia poteſtate* 15. n. Tyri in Traiano; pariter in n. Antiochiae Syriae. — ΕΙΡ. vel ЄΤ. ЄΙΡ. *An.* 115. Antioch. Syr.

ΕΚ. *Annus* 25. eiuſd. Antiochiae, prout alio litterarum ordine ΚЄ, in numo Caeſareae in Cappadocia. *it.* ΚΕ. iuxta *Noriſium* in Fl. Chalcidenſ. numo Traiani. — ET. ΕΚΡ. *An.* 125. Antioch. Syriae. — ΕΚϹ vel ΕΚΣ. *An.* 225. Antioch. Syriae, Gadarae, Sidonis. — ΕΚΤ. *An.* 325. Damaſci Syriae. — ΕΚΤ. *Annus* 425. n. Antigoni. M *Pembrok.* II. Tb. 64. n. 1. — ΕΚΦ. *An.* 525. Cotyos III. Boſpori regis, *it.* Tripolitarum.

ΕΛ. *An.* 35. Antiochiae Syriae. — ΕΛΡ. *An.* 135. Trapezunt. — ΕΛΣ. *An.* 235. Apameae Bithyniae; *it.* Antiochiae Syriae. — ΕΛΦ. *An.* 535. Damaſci.

EM.

ΕΜ. *An.* 45. Antiochiae Syriae. — ΕΜϹ. *An.* 245. Aegaeorum. vel ſcriptum ΕΜΣ. 245. Apameae Syriae. — ΕΜΤ. *An.* 345. Damaſci. — ϵΜΦ. *An.* 545. Rheſcuporidis.

ΕΝ. *An.* 55. Claudiorum et Leucadii. — ΕΝϹ. *An.* 255. Aſcalonis. — ΕΝΤ. *An.* 455. Tripolis.

ΕΞΡ. *An.* 164. Gadarae; *it.* Seleuci I. et Pieriae; *it.* Alexandri Balae. — ΕΞΤ. *An.* 365. Aradi inſulae.

ΕΟΡ vel ΡΟΕ. *An.* Seleucidarum 175. Aſcalonis; *it.* Dorae.

ΕΟΣ vel ΕΟϹ. *An.* 275. Aegaeenſium Ciliciae, Apameae Syriae, Berhaeae Macedoniae, Damaſci Syriae, Mopſueſtiae Ciliciae.

ΕΟΤ. *An.* 375. Aradi inſulae. *Noriſ.* II. p. 457.

ΕΠΡ. Seleucidarum *An.* 185. Tyriorum in n. Demetrii II. et Alexandri II. Syriae regum. — ΕΠΣ. *An.* 285. Apameae Syriae, Arethuſae Syriae.

ϵϥΡ. Seleuc. *An.* 195. Antiochiae Syriae. — ΕϥΣ. *An.* 295. Apameae Syriae. Εϥτ. *An.* 495. n. Sauromati regis Boſpori. M. *Theup.* p. 1200.

ΕΡ. *An.* 105. Antioch. Syriae, Dioſpolis Palaeſtinae.

ΕΣ. *An.* 205. n. Antiochi Cyziceni Syriae regis; *it.* Bithyniae regum aera 205. — ϹΙΕ. *An.* 215. Sebaſtenorum Syriae.

ΕΤ. *An.* 305. Aegaeenſium et Damaſcenorum, qui annus etiam ΤΕ occurrit in n. Aegaeenſium.

Ε Α. Ἐλευθέρας Ἀσύλου, ex *Liebii* ſententia in numo *Aradi* ΛΕΡΑ inſcripto.

ΕΑΛΩΚΤΙΑΣ ſecundum dialectum atticam ΙΟΥΔΑΙΑΣ ΕΑΛΩΚΤΙΑΣ, *Iudaeae Captae.* n. Veſpaſiani, Titi ac Domitiani. M. *Theup.* p. 852. 855.

E. A. P. vel PV. *Ex Argento Publico*; iuxta *Khellium* vero Suppl. p. 8. *Ex Aerario* vel *Aere Publico*, ſiue *Ex Argento* vel *Aere Punito.* vid. A. PV.

EB in medio numi Æ I. Anaſtaſii. *Eckhel.* Cat. II. p. 532.

ΕΒΔΟΜΗ ΤΗϹ ΑϹΙΑϹ, *Septima Aſiae*, ſic Magneſia ad Maeandrum dicta in duobus eius numis ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΕΒΔΟΜΗ ΤΗϹ ΑϹΙΑϹ, *Magnetum Septima Aſiae* inſcriptis. *Hautbaler.* Exercit IV. Tb. 5. fg. 17. p. 165.) *Haym.* Th. Br. II. p. 348.) *Patin.* Impp. p. 298) *Spanhem.* Pr. I. p. 655.) *Vaill.* Gr. ſub Gordiano Pio.) *Zaccaria* Iſtit. Num. p. 198. — E tredecim vrbibus commune eius prouinciae conſtabat; quaenam autem forent ſex illae priores in hac Aſia ante hanc Magneſiam ciuitates, haud certo vtique licet ſtatuere.

Ἑβδομαγένης, *ſeptimo die natus*, dictus Apollo, qui ſeptimo menſis die natus putabatur; hinc feſtum ea die in honorem ἑβδομαγένου Apollinis celebratum, cum lauri et caniſtri coronati geſtatione.

ΕΒΔΟΜΟΥ, *Septimi* numeri. ΕΤΟΥΣ ΕΒΔΟΜΟΥ, *Anno Septimo.* n. Alexandriae Aegypti.

EBOR. *Eborá* in Luſitania, inter Anam et Tagum fluuios, non quidem colonia, magnis autem dignitatibus aucta *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 61.) *Harduin.* Oper. p. 52.

Ebora a *Plinio* L. IV. c. 35. et in numis *Liberalitas* Iulia nominata, nunc *Evora* dicta vrbs Luſitaniae praecipua, ad quam referendi numi, cum alias in Hiſpania quinque vrbes *Eborae* nomine recenſeat *Orteius* in Theſauro geographico.

A) *An-*

A) *Autonomi numi.* 1. Caput Cereris velatum, et ſpicis coronatum, ante fax accenſa.)(EBORA. Bos. *Guſſeme Diccion.* III. p. 104. n. 1. — 2. Caput muliebre velatum et diadematum.)(EBORA. Bos. *Guſſ.* ib. n. 2.

B) *ſub Auguſto*, cuius caput modo nudum, modo laureatum exhibent Eborae numi: 3. PERM. CAES. AVG. P. M. Caput Aug. nudum.)(LIBERALITATIS IVL. EBOR. intra lauream. Æ 2. *Auguſtin.* Dialog.) *Guſſeme* ib. n. 3.) *Harduin.* Oper. p. 51.) *Vaill.* Col. I. — 4. PERMISSV CAESARIS AVGVSTI. Caput Auguſti ſine laurea.)(LIBERALITATIS IVL. EBOR. Flagellum, vrceolus, patera, ſimpulum. *Mdb.* p. 48. — 5. PERMISSV CAESARIS AVGVSTI P. M. Caput Auguſti laur.)(Eadem epigraphe, eademque vaſa pontificalia. Æ 1. *Guſſeme* n. 4.) *Mdb.* p. 48.) *Vaill.* Col. — Hinc intelliges, quomodo legenda vetus inſcriptio ſit apud *Gruter.* p. 489. num. 9. LIB. IVL. EBORA, *Liberalitas Iulia Ebora*, non *Libertas*, vt *Scaligero* viſum in *Gruteri* indice. Sic in M. Aurelii numo, vbi ipſe et Verus Impp. in ſuggeſtu ſedent, epigraphe eſt: LIB. AVGVSTOR. *Liberalitas Auguſtorum.*

Ebora vel *Elbora*, forſitan vna ex iis Hiſpaniae vrbibus Eborae nomine ab *Ortelio* recenſitis, legitur in numis Gothicis, quos *Guſſeme* exhibuit. 1. LIVVIGILDVS *al.* LEOVIGILDVS REX vel RE. Protome regis, deſuper crux.)(ELVORA IVSTOS. *Guſſ.* III. p. 104. *et* VI. p. 285. n. 4. — 2. RECCAREDVS REX. Protome regis, deſuper crux.)(ELVORA IVSTOS. *Guſſ.* III. ib. *et* VI. p. 240. n. 7. — 3 DN. SISEBVTVS REX. Protome regis.)(CIVITAS EBORA. Crux, in ambitu: DEVS ADIVTOR MEVS. *Guſſ.* III. ib. *et* VI. p. 221. n. 2.

Eboracum, nunc *York*, vrbs Britanniae, et ſecunda regni, etiam olim fuit clariſſima, et ſedes principum Septimii Seueri, et Conſtantii Chlori, in qua vterque diem obiit. Nota ex ſcriptoribus rerum Romanarum Britannica Seueri expeditio eſt. *Ptolemaeus* quoque, perinde vt *Antoninus* Legionem VI. Victricem ibi locauit. Quod etiam numus Seueri confirmat, qui COL. EBORACVM. LEG. VI. VICTRIX praeſefert. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 345.) *Golz.* Theſ. p. 239.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 52. — Coloniam autem Romanam fuiſſe, in ipſa vrbe Eboracenſi inuentus lapis probat apud *Gruter.* p. 285. num. 1. cui inciſum eſt COL. EBOR. — Eboracum etiam *municipium* dictum fuiſſe, *Gale* oſtendit in commentariis ad Antonini iter Britannicum p. 19 ſq.

Ebraeorum numi modo Samariticis, modo Ebraicis ſeu Aſſyricis litteris inſcripti. Ebraei veteres vſi ſunt ſcriptura Phoenicio-Aegyptiarum litterarum, quod *Eichhornius* Tom. I. c. 2. introductionis in V. T. adſerit, ac ſimul *Tychſenii* coniecturas de antiquis Ebraeorum monetis diſquirit. De Ebraeorum cum Samariticis litteris numorum fide ac vetuſtate quid omnino ſit ſtatuendum quoque tractauit *Nicolaus Toinardus* de numis Haſmonaeorum Samaritanis. — In antiquioribus vel manna vrnae impoſita, vel hinc turibulum cernitur cum ture fumum exhalante; illinc non adeo virga Aaronis, amygdalos ferens, quam ramus oleae, vt verius aliis viſum. In quibuſdam Haſmonaeorum temporibus cum Samariticis litteris cuſis, palmae, vitis folia etc. *Morinus* vulgauit numum cum Samariticis quoque, ſed detritis litteris, in cuius anteriori parte calix, in auerſa vero ramus veluti cupreſſi conſpicitur. In aliis praeter palmam in anteriori eorum area trifolium ſeu flos aut herba exotica inſtar ſilphii. In tenſa quadrigarum

Titi Veſpaſiani triumphalium, non aureum templi Hieroſolymitani candelabrum neque ignis, ſed balſami arbuſcula apud *Spanh.* I. p. 360.

De Ebraeorum moneta praeter Ar *Montanum*, *Willalpandum*, *Morinum*, *Kircherum* in Oedipo, *Waltonum* Adparatu ad Polyglotta, egerunt: Dichiaratione della Hebraica medaglia detta Maghen David e Abraham di *Angelo Gabriele Anguiſſola.* Milano 1617. fol. — Car *Arbuthnot.* tables of the Grecian, Roman and Iewiſh meaſures, weights, and coins etc. London ſ. a. 8. Ex Anglica in linguam Latinam conuerſae *Arbuthnotii* Tabulae antiquorum numorum etc. opera *Dan. Koenigii*, Lugd. Batau. 1764. 4. Singulatim de numis Hebraeorum eorundemque ponderibus cap. 5. p. 53 ſq. — *Iul. Bartoloccii* numorum Hebraicorum et Hebraeo-Chriſtianorum figurae et interpretationes. cf. *Ei.* Bibliotheca rabbinica. Part. IV p 158 ſq. — *Iacq. Baſnage* diſſert. ſur l'antiquité de la monnoye et des médailles des Iuifs et ſur la préference des charactères Samaritains aux Hebreux. cf. Hiſtoire des ouvrages des Scavans. Ianuar. 1709. 32. ſq. — *Ioa. Buxtorf.* de litt. Hebr. genuina antiquitate §. 54. p. 225 coll. §. 65. p. 234. — *Abr. Calouii* diſſ de numis Ebraeis et Graecis in ta ſacrum codicem. cf. *Ei.* Biblia illuſtrata Tom. I. p. 173. ſq. — *Herm. Conringii* de numis Hebraeorum paradoxa etc. Helmſt. 1675. 4. recuſ. in *Thom. Crenii* opuſculor. faſcic. II. p. 234. Roterod. 1693. nec non in operibus *Conringianis* a *Io. Wilh. de Goebel* editis Tom. VI. p. 213. cum obſeruatt. *Io. Gothofr. Lakemacheri.* — *Sal. Deyling* diſſ. de re numaria Ebraeorum. cf. *Ei.* Obſeruatt. ſacr. P. III. diſſ. 25. p. 176 ſq. Lipſ. 1715. 4. — *Ioſeph. Eckhel.* Catal. Muſ. Caeſ I. p. 247. — *Eichhorn* introductio in V. T. Tom. I. c. 2. — *Io. Caſp. Eiſenſchmid* de ponderibus et menſuris vett. Romanor. et Hebraeor. nec non de valore pecuniae veteris. Argent 1708. 8. *Io Ge. Eſtoris* obſeruatt. rei numariae veteris Romanae, Hebraicae, Graecae ac Germanicae, cf. *Ei.* Anmerkungen über das Staats- und Kirchenrecht aus den Geſchichten und Alterthümern erläutert. p 649 ſqq. — Extrait d'une lettre ecrite de Wolfenbuttel à Mr. *Reland*, ſur les médailles Iuives avec des caractères Samaritains. cf. Hiſt. critique de la republ. de lettres T. II. p. 65 ſq. — *Io. Andr. Fabricii* de Titres primitifs de la Revelation. à Rome 1772. 8. Tome I. p. 106 ſq. — *Modeſtin. Fachſens* Bericht aus der h. Schrift, was die alten Patriarchen, Römer und Iuden zu Babylon, Ieruſalem und an den Gränzen derſelben Länder vor und nach Chriſti Geburt, vor Gewicht, Schrot und Korn und Gepräge zu den Münzen gebraucht haben cf. *Ei.* Probier-Büchlein aller Metalle und Erze. Leipz. 1567. it. 1596. it. 1622. 8. — *Ioa. Falco* de numis Hebraeor. Tubing. 1622. 4. — *Eraſm. Froelich.* Annal. reg. Syr. Prolegom. P. V. p. 74, ſqq. et Tbb. 18. 19. — *Goeree* joodſe Oudheden Vol. I. — *Staniſlaus Grſepſius* de multiplici ſiclo et talento Hebraico. Antw. 1568. 8. — *Herm. von der Hardt* numi et pondera Hebraeor. ex Graecia. Helmſt. 1727. 8 — *Ei.* numi Iudaeorum ex Italia ſub imperio Romano. ib. eod. — *Eberhard David Hauber* Nachricht von den Iüdiſchen insgemein genannten Samaritaniſchen Münzen, und den davon herausgekommenen Schriften. Kopenhagen vnd Leipzig. 1778. 8. — *Pont. Heuteri* comparatio monetae veterum Hebraeorum, Graecorum, Latinorum et peregrinorum cum pecunia inter Europaeos chriſtianos Ao. 1599. vſitata; legitur in *eius* comment. de veterum ac ſui ſaeculi Belgio. Antw. 1600. 4. — *Matth. Hoſti* hiſtoria rei numariae veteris Libb. V. quae continet exquiſitam numo-

numorum veterum Romanorum, Graecorum, Hebraicorum et externorum inter ſe et cum praecipuis numis Germanicis collationem. Franc. ad Oder. 1580. *it.* in *Ad. Rechenberg.* Hiſtoria rei num. vet. L. IV. p. 282 ſqq. — *Io. Henr. Hottingeri* diſſ de numis Orientalium, Iudaeorum maxime et Muhammedanorum, exſtat ad calcem ei. comment. de cippis Hebraicis. Heidelb. 1662. 8. — *Io. Frid. Ioachim* Unterricht von dem Münzweſen, worinn der Zuſtand und Beſchaffenheit der Münzen bey den Iuden, Griechen und Römern etc. vorgeſtellt wird. Halle 1754. 8. — *Kennicott.* Remarques ſur 1. Sam. VI, 19. p. 34. — *Iu. Chriſt. Klemmii* de numis Hebraeorum libellus academicus, Tubing. 1730. 4. — *Conr. Dietr. Koch.* de numorum Ebraicorum inſcriptionibus Samaritanis. Helmſt. 1712. 4. — D. *Val. Ernſt. Loeſcher.* de cauſis linguae Ebraeae, Libri III. Lipſ. 1706. 4. p. 201. ſqq. — *Mart. Merſenni* tract. de menſuris, ponderibus et numis tam Hebraicis, quam Graecis et Romanis ad Pariſienſia expenſis. Paris 1644. in *ei.* cogitatis Phyſico - mathemat. ib. eod. — Paradoxa de numis Ebraeorum, etc. 1675. 4. — Recueil des diſſertations critiques ſur des endroits difficiles de l'ecriture St. Paris 1715. 4. — *Hadr. Reland.* de numis veterum Ebraeorum, qui ab inſcriptarum litterarum forma Samaritani adpellantur, diſſertationes V. Trai. ad Rhenum 1709. 8. *it.* Amſtelod. 1712. — *Ei.* reponſe à ce que Mr. *Gagnier* a obiecté contre ſon explication de quelques médailles Samaritaines. cf. Mem. de Trevoux 1705. Nov. p. 1997 ſq. *Io. Andr. Schmidii* diſſ. de re monetali Ebraeorum, ſiue vera, ſiue ficta, ſiue ad res corundem reſpiciente. Helmſt. 1699 4. — *Chſtoph. Schraderi* ad Ferdinand. Albert. Ducem Brunſ. et Luneb. epiſtola interpres numi Iudaici. Helmſt. 1654. 4. — *Wilh. Seyfried* oratio numum Ebraicum illuſtrans. Norimb. 1696. fol. — *Ezech. Spanhem.* Praeſtantia num. Tom. I. p. 16. 68 78 360 ſq. *it.* de Iudaeorum regibus, ethnarchis et tetrarchis in numis. *ibid.* diſſ. VIII. p. 520 ſq. — De variis ſiclis et talentis Hebraeorum etc. Libri II. curante *Henr. Gunt. Thulemario*, Erford. 1676. 12. — *Iac. Tirini* diſſ de antiquis Hebraeor. Graecor. Romanor. ponderibus ac monetis, collatis cum modernis Italorum, Gallorum, Belgarum etc. cf. Prolegomena ad eius commentaria in S. S. Antw. 1632. fol. — *Nic. Toinardi* interpretatio numi rabbinici prope Aurelianos 1664. inuenti Edit. 2. Paris 1685. 4 — *Oluf Gerhard Tychſen* die Unächtheit der Iüdiſchen Münzen mit Hebräiſchen und Samaritaniſchen Buchſtaben. Roſtock u. Leipzig 1779. 8. — *Caſp. Waſeri* de antiquis numis Hebraeorum, Chaldaeorum et Syrorum, quorum S. biblia et rabbinorum ſcripta meminerunt, Libri II. Tiguri 1600. *it.* 1605. 4. — *Petr. Weſſelingii* diſſ. de origine atque vſu numorum apud Hebraeos. Traiect. ad Rhen. 1750. 4. — *Wiſe* Muſeum *Bodleian.* p. 214 — *Io. Chr. Wolf.* Biblioth. Hebr Vol. II. p. 422 ſq. — *Petr. Zornii* diſſ Anti-Baroniana in numum argenteum Imperatoris Neruae de fiſco Iudaico eiuſque calumnia ſublata. Sedini 1732 4. — *Ei.* Hiſtoria fiſci Iudaici ſub imperio veterum Romanor. etc. Alton. et Flensb. 1734. 8.

Ad calcem diſſertationis *Tychſenii:* die Unächtheit etc. legitur ill. *Iul. Carol. Schlaegeri* epiſtola ad *Tychſenium:* vom Werth oder Unwerth der Iüdiſchen Münzen d. 20. Febr. 1779. „Es iſt bereits mehr denn ein halbes Iahrhundert, daſs ich der Münzkunde, anfangs aus Wiſsbegierde, hernachmals auch Amtshalber mit möglichſtem Fleiſſe obliege, auch damit noch in meinem gegenwärtig hohen Alter be-

 ſtändig

ſtändig fortfahre. In dieſen gar geraumen Jahren mögen mir gar leicht 2 bis 300 theils *Samaritaniſche*, theils *hebräiſche Münzen* durch die Hände gegangen ſeyn. Die lezten genau zu unterſuchen, habe ich niemals nöthig zu ſeyn erachtet, weil es bey mir eine ausgemachte Sache iſt, daſs ihre Urbilde *niemals exiſtiret*, ſondern daſs ſie *neu erfunden* oder *erdichtet* worden. Deſto ſchärfer hingegen fühlte ich den vorkommenden *Samaritanern* auf die Zähne. Der iedesmalige Erfolg war, daſs ich *ſie nach den Regeln der Kunſt, durch die Bank, theils für offenbar falſch, theils für verdächtig erklären muſste.* Ich kan mich alſo *nicht rühmen, iemals ein ungezweifelt genuines Stück dieſer Art Münzen geſehen* zu haben. Daher aber begehre ich keinesweges das Daſeyn wirklich ächter Samaritaner in Abrede zu ſeyn. Habe ich doch kaum den 10 Theil der in unzählbarer Menge vorhandenen Cabinette durchſchauet. Die Zeit, in welcher iener Wuſt falſcher Münzen dem Undinge entwincket worden, wird ſchwerlich zu beſtimmen ſeyn. Vor der Mitte Saec. 15. hat ſich niemand dergleichen einfallen laſſen können. Non entis nulla ſunt praedicata. Die Numiſmatik war noch eben ſo unbekannt, als das Amerikaniſche Gold. Petrarcha iſt, ſo viel mir bewuſt, der erſte, welcher alte Münzen geſammlet, auch die reichen Medicäer ein gleiches zu thun ermuntert hat. Nunmehr fieng iedermann an, Cabinette anzulegen. Dieſe epidemiſche Münzſeuche zeugete dann, beſonders in Italien, die betrügeriſche Zunft, welche von dem an befliſſen geweſen, auch noch dieſe Stunde iſt, die alten Münzen aufs künſtlichſte nachzumachen. *Einem dieſer Betrüger mögen auch die Samaritaner ihr Daſeyn zu danken haben.* Das wären ſo meine, iedoch unmaſsgebliche Gedanken etc. — Ex quibus praemiſſis *Tychſen* concludit: Was bedarf es weiter Zeugniſs, daſs *alle bis izt bekannte Jüdiſche Münzen mit hebräiſchen und Samaritaniſchen Buchſtaben von Betrügern in neuern Zeiten geſchmiedet worden.*

Litteris Samaritanis in plurimis illis numis ſcriptum: ירושלים קדשה *Hieroſolymae Sanctae.* Lilium.)(שקל ישראל *Siclus Iſrael.* Cyathus. cum nota anni: modo א modo שב Anno II. ſupra cyathum. Verum id genus numi compluribus antiquariis adulterini videntur. — In aliis: *Dimidius Siclus, Triens Sicli Iſrael, Quarta pars Sicli Iſrael* etc. Conf. *Froelich.* Annal. Syr. Tbb. 18. 19.

EBVCCO duumviro locum dedit *Mdb.* p. 50. inter numos coloniae Iuliae Celſae ſub Auguſto inſcriptos: M. EBVCCO L. CON. FRO. *al.* M. EBVCCO L. CORNE. FRO.

EBVRO. *Eburones* Galliae Belgicae, *Plinio* L. IV. c. 17. *Tungri Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 273. — 1. Caput imberbe galeatum ad d.)(EBVRO. Eques decurrens, d. haſtam. Æ 3. *Bouterone* p. 41. fg. 1. Muſ. *Hunter.* p. 132. — 2. AMBILI. Caput muliebre galeatum.)(EBVRO. Vir in citato equo d. haſtam. Æ 3. *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 11.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 93. fg. 3. ſed EBVRO, litteris V et R iunctis.

E. BET. Annus 462. Orthoſienſium. vid. *Orthoſia.*

ECA ad latus dextrum et COA ad latus ſiniſtrum in Æ. Antonini Pii apud *Liebium* Goth Num. p. 314. Contrectatis aliis numis cognoſcitur incipiendum legenti a ſiniſtra parte et coniungendas eſſe diuiſas litteras AE, quo pacto e tranſpoſitis litteris prodiit epigraphe eadem, quae in aliis CO. AE. CA. *Colonia Aelia Capitolina,* i. e. *Hieroſolyma.*

ΕΞΗ. abruptum magiſtratus nomen in n. Athenarum.

ΕΧΟΝ. Ἔχοντος, *Habente*, participium a verbo Ἔχω, *Habeo*. ΕΠΙ ΕΞ. ΕΧΟΝ. ΥΠΑΤΟΡ. ΑΥΡ. Ἐπὶ ἐξουσίαν Ἔχοντος ὑπατορικὴν Ἀυρηλίῳ, *Sub poteſtatem Conſularem Habente Aurelio*. Æ max. Smyrnaeor. in Caracalla.

ΕΧΟΡΑ perperam legerunt *Occo* et *Patinus* in n. Gortynae, quae vero litterae legendae ſunt: Ε ΚΟΡ Λ. Ἐπὶ Κορνηλίῳ Λύπῳ vel Λύπου, *Sub Cornelio Lupo. Harduin.* Oper. p. 72. 86.) *Morell.* Fam. Cornelia p. 140.) *Bimard* ad *Iobert.* II. p. 169. 170.

ЄΔ in area numorum Cari, Carini ac Numeriani. *Eckh.* Cat. II.) *Harduin.* Oper. p. 876. cui Ἐυχῇ Δήμου, *Voto populi*, vel *Publico*.

Ε. Δ. *Annus Quartus* imperii, e. c. Gordiani Pii in n. Caeſareae.

ΕΔΕ. Ἔδεσσα, *Edeſſa*, vel Ἐδεσσηνῶν. ΕΔΕ. ΚΟ. ΜΗ. ΜΕϹΟΠ. *Edeſſa Colonia Metropolis Meſopotamiae*. — ΚΟΛ. vel ΚΟΛΩ. ΜΑΡ. ΕΔΕ. *Colonia Marcia Edeſſa*. vid. *Edeſſa* Meſopotamiae. Pariter

ΕΔΕϹ. Ἔδεσσα, *Edeſſa*. ΜΗΤ. ΚΟΛ. ΕΔΕϹ. Μητρόπολις Κολωνία Ἔδεσσα, *Metropolis Colonia Edeſſa*; vel Μητροπόλεως Κολωνίας Ἐδεσσηνῶν. *Iobert* Science des Méd. II. p. 244. — ΜΑΡΚ. ΑΝ. ΚΟ. ΕΔΕϹ. Μαρκία Αντωνινιανὴ Κολωνία Ἔδεσσα, *Marcia Antoniana Edeſſa*. vid. *Edeſſa* Meſopotamiae.

ΕΔΕϹΗΝΩΝ (*ſic*) populi Edeſſae Meſopotamiae: ΜΗΤ. ΚΟΛ. ΕΔΕϹΗΝΩΝ.

ΕΔΕϹϹ. Ἔδεσσα, *Edeſſa*. ΚΟΛΩ. ΜΑΡ. ΕΔΕϹϹ. *Colonia Marcia Edeſſa*. — ΜΑΡ. ΑΥΡ. ΕΔΕϹϹ. Μαρκία Αυρηλία Ἔδεσσα, *Marcia Aurelia Edeſſa*. — Scriptum quoque idem vocabulum integre ΕΔΕϹϹΑ. Occurrit nempe ΚΟΛ. ΕΔΕϹϹΑ. — ΚΟΛ. Μ. ΕΔΕϹϹΑ. *al.* ΚΟΛ. vel ΚΟΛΩ. ΜΑΡ. ΕΔΕϹϹΑ. — ΚΟΛ. ΜΑΡ. ΑΥΡ. ΕΔΕϹϹΑ. — ΚΟΛ. ΜΑΡ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩ. ΕΔΕϹϹΑ, Κολωνία Μαρκία Αυρηλία Ἀντωνινιανὴ Ἔδεσσα, *Colonia Marcia Aurelia Antoniniana Edeſſa*. — Α. Μ. Ο. in *aliis* Ο. Μ. Α. ΕΔΕϹϹΑ, Ὀπελλιανὴ Μακρινιανὴ Ἀντωνινιανὴ vel Αυρηλία Ἔδεσσα, *Aurelia Macriniana Opeliana Edeſſa*. *Bimard.* ad *Iobert*. II. p. 244.) *Vaill.* Gr. Num. p. 121.

Edeſſa, vrbs gemina, altera *Macedoniae*, altera *Meſopotamiae*. Illa, antiquorum Macedoniae regum ſedes, in numis ΕΔΕϹϹΑΙΩΝ vel ΕΔΕϹϹΕΩΝ inſcriptionem praefert; haec ΕΔΕϹϹΗΝΩΝ epigraphen, ſed ſemper cum Μητροπόλεως Κολωνίας nominibus.

Edeſſa, Ἔδεσσα, a Seleuco Nicatore condita et olim *Antiochia* adpellata, ſed ad diſcrimen ab aliis *Antiochia ad Callirhoen* in Antiochi IV. numis ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΡΟΗΝ, *Antiochenorum Ad Callirhoen*, inſcripta. *Plin.* L. V. „Arabia (latius ſumta) habet Edeſſam, quae quondam Antiochia dicebatur, Callirhoen a fonte nominatam.„ *Hierapolis* et poſtea *Iuſtinopolis* a Iuſtino Imp. dicta. *Spanh.* I. p. 548. p. 585. 607.) *Froelich.* Not. Elem. p. 127.) *Wilde* Sel. Num. p. 128. 129.

Capris ducibus Caranus primus Macedoniae rex *Edeſſam* occupauit, quam poſtea *Aegaeas* vel *Aegas* cognominauit ab αἴξ, αἰγὸς, *capra*. Apud *Iuſtinum* L. VII. c. 11. ita legimus: Sed et Caranus, cum magna multitudine Graecorum, ſedes in Macedonia reſponſo oraculi iuſſus quaerere, cum in Aemathiam veniſſet, vrbem Edeſſam, non ſentientibus oppidanis, propter imbrium, et nebulae magnitudinem, gregem caprarum, imbrem fugientium, ſecutus occupauit; reuocatuſque in memoriam oraculi, quo iuſſus

iuſſus erat, ducibus capris imperium quaerere, regni ſedem ſtatuit, religioſeque poſtea obſeruauit, quocunque agmen moueret, ante ſigna eaſdem capras habere, coeptorum duces habituros, quos regni habuerat auctores. *Nonn.* ad *Golz*. Graec. vet. p. 162. — Male ergo *Ptolemaeus* Edeſſam, quam Αἰδεσσαν, *Aedeſſam* biuocali nominat, et Aegaeam diſtinxit, vt duas vrbes Emathiae, — Antiqua regia fuit Macedonum ante Pellam, ſed Philippus Amyntae hinc regiam ſedem tranſtulit, et Pellae conſtituit, vt tamen ſepulcra regum in vrbe veteri religionis cauſa etiam in poſterum manerent. *Plin.* L. IV. c. 10.

Edeſſae in Macedonia adſcribuntur numi:

a) *Auguſti*. 1. ΚΑΙΣ... ΣΕΒΑΣΤ. Caput Caeſaris Auguſti laureatum.)(ΕΔΕΣΣΑΙΩΝ. in corona laurea. Æ 2. *Guſſeme* III. p. 105. n. 1.) *Morell.* in Aug. Tb. 39. fg. 20. p. 399. — Sed ad alteram in Syria Edeſſam, quam condidit Seleucus Nicator ſpectare numiſma creditur ab aliis. Conf. *Wilde* Sel. Num. Tb. 16. fg. 97. p. 128.) *Vaill.* Gr. p. 3.

b) *Tiberii*. 2. ΤΙΒΕΡΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Caput eius nudum.)(ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΘΕΟΣ ΕΔΕΣΣΑΙΩΝ, *Auguſtus Deus Edeſſaeorum*. Caput Auguſti laur. Æ. *Guſſeme* ib. n 2) M. *Pembrok*. III. p. 43. fg. 6. — Sed ad alteram Meſopotamiae refert numum *Harduin*. Oper. p. 52.) *Vaill.* Gr. — 3. ΤΙ. ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Caput Tiberii.)(ΣΕΒΑΣΤΗ ΕΔΕΣΣΑΙΩΝ, *Auguſta*, nempe Liuia Auguſti coniux, cuius ibi effigies eſt. *Guſſeme* ib. n. 3 — At Meſopotamiae dedere *Harduin*. p. 52.) *Patin*. Impp. p. 77.) *Vaill.* Gr.) *Wilde* Sel. Num. Tb. 16. fg. 98. p. 129.

c) *Hadriani*. 4. ΕΔΕCCΑΙΩΝ. Roma thoraci inſidens, d. victoriolam, pone mulier capite radiato. Æ 2. *Guſſ*. n. 4.) *Hard*. ib.) *Vaill*. Gr.

d) *M. Aurelii*. 5. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡ (*ſic*) ΑΝΤΩΝΙΝΟC ΚΑΙCΑΡ. Huius caput laureatum.)(ΕΔΕCCΑΙΩΝ. Roma galeata ſpoliis inſidet, cui mulier turrita ſtans retro imponit ſupra caput lauream, pone eam animal. Æ 2. *Guſſeme* n. 5.) *Hard*. ib.) Muſ. *Theup*. p. 901.) *Vaill.* Gr.

e) *Sept. Seueri*. 6. ΕΔΕCCΑΙΩΝ. Idem fere typus. *Guſſ*. n. 6.) *Hard*. ib.) *Vaill*. Gr.

f) *Caracallae*. 7. ΑΥ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟC. Caput laureatum.)(ΕΔΕCCΑΙΩΝ. Roma d. victoriolam thoraci inſidens, adpoſita capra. *Guſſ*. n. 7.) *Hard*. ib.) *Vaill*. Gr.) *Wilde* Sel. Num. Tb. 16. fg. 99. p. 130.

g) *Macrini*. 8. ΕΔΕCCΕΑΙΩΝ. Templum quatuor columnarum cum ſimulacro. Æ 3. *Guſſ*. III. p. 106. n. 8.) *Vaill*. Gr.

h) *Diadumeniani*. 9. ΕΔΕCCΑΙΩΝ. Roma et mulier coronam offerens. *Guſſ*. n. 9.) *Vaill*. Gr.

i) *Mamaeae* 10. ΕΔΕCCΑΙΩΝ. *Idem* typus. *Guſſ*. ib. n. 10.) *Harduin*. p. 52.) *Vaill*. Gr.

k) *Maximi*. 11. Γ. ΙΟΥΛ. ΜΑΞΙΜΟC ΚΑΙCΑΡ. Caput Maximi.)(ΕΔΕCCΑΙΩΝ. *Eadem* Roma ſedens d. victoriolam, coronatur a muliere retro ſtante ſ. palmam. Æ 2. M. *Theup*. p. 1038.

l) *Gordiani Pii*. 12. Μ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ Γ.... Caput Gordiani radiatum.)(ΕΔΕCCΕΩΝ (*ſic*). Idem typus, ſed mulier Romae adſtans ſ. c. c. Æ 2. M. *Theup*. p. 1045.) *Vaill*. Gr. — 13. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟC. Caput radiat.)(ΕΔΕCCΑΙΩΝ. *Idem* typus Æ 2.

2. *Guſſ.* n. 11.) *Harduin.* p. 52.) *Patin.* Impp. p. 373.) M. *Theup.* p. 1045.) *Vaill.* Gr.

m) *Philippi Senioris.* 14. ΕΔΕΣΣΑΙΩΝ. *Idem* typus. *Guſſ* n. 12.) *Vaill.* Gr.

Edeſſa Meſopotamiae *Plinio* L. V. c. 24. *Edeſſa.* etc. *Stephano* Ἔδεσσα πόλις Συρίας, vbi Syriae vox laxe ſumitur pro ipſa Meſopotamia. Vrbs ampla ad Scirtum in Chaboram fluuium defluentem in cliuo ſita, Perſis erat finitima et πόλις μικροτάτη ſeu *Minima* in epiſtola Abgaro tributa ad ſeruatorem, poſtea μεγίστη ſeu *Maxima* et felix Oſrhoenae vrbs adpellata; Oſrhoenorum enim principum regia. Horum Edeſſenorum reges vulgo *Abgari,* h. e. *Magni* Arabum lingua vocantur, cum Romanis etiam Aelii ac Septimii praenominibus. vid. ΑΒΓΑΡΟΣ. — ΜΑΝΝΟϹ. — ΦΙΛΟΡΩΜΑΙΟϹ. — Abgarenis regibus a Caracalla per fraudem erepta, qui Edeſſam regni primariam vrbem et *Meſopotamiae metropolim,* poſtquam eius regem in vincula coniecerat, deduxit *coloniam,* quae *Aurelia* et *Marcia* in eius gratiam vocata. Numos percuſſit illa colonia ipſi Caracallae, Macrino, Diadumeniano, Elagabalo, Iu'. Maeſae, Alex. Seuero, Mamaeae, Maximino, Gordiano Pio, Tranquillinae et Decio, vrbiſque genium, teſtante *Vaillantio,* in omnibus numis expreſſit. Modo genius vrbis vel mulier patrio veſtitu ornata et turrita, inſidens ante arulam montibus, quibus ſiniſtra innititur d. pateram, in aliis ſiſtrum gerit, pro pedibus enatantis fluuii figura; in aliis quatuor vel duae ſtellae in area. Siſtrum, Iſidis inſigne, cultum huius deae in vrbe indicat; fluuius eſt Chabora vrbem adluens. Modo idem genius capite turrito rupibus inſidens, d. vexillum, ad pedes fluuius Chabora emergens. Modo caput genii velatum et turritum. In quibuſdam ante illud columna, in qua Diana, vt *Vaillantio* videtur, venatricis habitu, d. extenſa telum, ſ. arcum, Dianae cultum Edeſſae indicans. Modo duo capita turrita et velata aduerſa, arula intermedia. *Vaill.* Gr. p. 100. ei. Adp. Icon. Tab. 10. — Vtramque adpellationem *Metropoleos* et *Coloniae* ei largiuntur numi, cum inſcr. ΜΗΤ. ΚΟΛ. ΕΔΕϹϹΗΝΩΝ, *Metropoleos Coloniae Edeſſenorum;* neque vero ii ſub Alex. Seuero primum, vti apud *Vaill.* *Col* II. p. 120. ſed iam ante ſub Caracalla percuſſi ΚΟΛ. Μ. ΕΔΕϹϹΑ, *Colonia Metropolis Edeſſa,* in *Morelliano* Caracallae numo ΜΗΤ. ΚΟΛ. ΕΔΕϹϹΗΝ. *Metropolis Colonia Edeſſenorum,* pro ΜΗΤ. ΚΟΛΕ. ΔΕΣΣΕΡ. vel ΜΗΤΡΟΠ. ΔΕϹϹΗΝΩΝ, quos numos ad Aegypti vrbem nomine *Deſſam, Occo* p. 438. *Triſtanus* p. 405. et *Patinus.* p. 353. corrupte retulerunt, quibus vero *Spanhem.* Pr. I. p. 127. contradicit, adſtipulante *Harduino* Oper. p. 52. — Sunt et alii inſcripti ΚΟΙ. ΔΕΙΝΩΝ, quos *Golzius* et *Triſtanus* ad eiuſdem prouinciae vrbem incertam nomine *Diam* reuocant, qui vero iuxta *Vaillantium* ad *Edeſſam* pertinent. — De epigraphe ΕΔΕ. ΚΟ. ΜΗ. ΜΕϹΟΠ. *Edeſſae Coloniae Metropoleos Meſopotamiae,* *Spanh.* I. p. 603. ſq. — Ius *coloniae* plures illius vrbis et Imp. Caracallae numi arguunt, deſcripti a *Vaill.* Col. II. p. 34. ſq. ΚΟΛ. ΕΔΕϹϹΑ, *Col. Edeſſa,* ΚΟΛ. ΜΑΡ. ΕΔΕϹϹΑ, et ΚΟΛ. Α. ΜΑΡ. ΕΔΕ. *Colonia Marcia Edeſſa.* *Vaill.* Adpend. Icon. ad Num. Imp. Gr. Tab. 10. — In aliis etiam, eodem interprete, ΜΑΡ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩ. ΕΔΕϹϹΑ, Μαρκία Αὐρηλία Ἀντωνινία Ἔδεσσα, vel Μαρκία Αὐρηλία Ἀντωνινιανὴ Ἔδεσσα, (potius quam vna voce Μαρκοαυρηλίας) *Marcia Aurelia Antoniniana Edeſſa,* de qua adpellatione, ab Antonino Caracalla, Seueri filio, non ab Antonino Pio cf. *Harduin.* Antir. p. 92.) *Spanh.* I. p. 602.) *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 244. — Vel etiam omiſſo nomine Edeſſa: COL. MET. ANTONINIANA, *Colonia Metropolis Antoni-*

toniniana. Vel ΕΔΕCCΑ Α. Μ. Ο. in *al.* Ο. Μ 'Α *Edeſſa Aurelia Macriniana Opeliana* et caput muliebre velat. et turr. Æ 3. Macrini. *Vaill.* Num. Imp. Gr. p. 121. cf. *Theoph. Sigefr. Bayeri* hiſtoria Oſrhoena et Edeſſena ex numis illuſtrata. Petropoli 1734. 4.

Series numorum Edeſſae coloniae in Meſopotamia, quae nunc eſt *Roha* vel *'Roaes* vt dicitur in Notitia Eccef. antiqua p. 74. Conf. *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 258. 259.) *Guſſeme* Diccion. III. p. 106 ad 108.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 52.) *Patin.* Impp. p. 304.) Muſ. *Theupoli* ſuis locis.) *Vaill.* Col. ſuis locis.

a) *Caracallae.* 1. ΑΤΤ. Κ..... ΤΩΝΕΟC C. (*ſic*) Caput eius laureat.)(ΜΑΡΚ. ΑΝ. ΚΟ. ΕΔΕC. *Marcia Antoniniana Colonia Edeſſa.* Mulier turrita rupi inſidens, d. ſpicas, pro pedibus fluuius emergens. Æ 2. *Eckh.* n. 1. — 2. ΑΤΤ. Κ. Μ. Α. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. Caput laur.)(ΜΑΡ. ΑΤΡ. ΑΝΤΩ. ΕΔΕCCΑ, *Marcia Aurelia Antoniniana Edeſſa.* Idem typus. Æ 2. *Guſſeme* n. 1.) *Vaill.* Col. II. p. 48.) *Wilde* Sel. Num. p. 129. — 3. *Alius* ſimilis, ſed ΚΟΛ. ΜΑΡ. ΕΔΕCCΑ Muſ. *Theup.* p. 706. — 4. *Ead.* capitis laureati epigraphe.)(ΚΟΛ. ΕΔΕCCΑ. Caput velatum turritum. Æ 2. 3. *Guſſ.* n. 2.) *Hard.* p. 52.) *Patin.* Impp. p. 304.) *Vaill.* Col — 5. *Al.* ſed ΚΟΛΩ. ΜΑΡ. ΕΔΕCCΑ. Idem caput vel ac turritu. *Guſſ.*) *Patin.*) *Vaill.* ib — 6. *Al.* ſed ΚΟΛ. ΜΑΡ. ΑΤΡ. ΕΔΕCCΑ. Æ 3. *Guſſ.*) *Hard.*) M. *Theup.* p. 706.) *Vaill.* ib. — 7. ΑΤΤΟ. ΚΑΙC. ΜΑΡ. ΑΤΡ. ΑΝΤ. Protome Caracallae laureata.)(ΚΟΛΩ. ΜΑΡ. ΕΔΕ. Duo capita muliebria velata turrita aduerſa, infra ara. Æ 3. *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 245.) *Guſſ.* n. 3.) *Hard.* p 52.) *Patin.* p. 304.) *Vaill.* Col. — 8. ΑΤΤ. Κ. Μ Α. ΑΝΤΩΝΙΝΟC. Protome capite laureato. d. haſtam ſuper humero, ſ. clipeum.)(.... CCΑ. Eadem duo capita aduerſa, infra ara. Æ 3. *Eckh.* n. 2.

Ex ſequentibus nonnulli haud dubio ad *Elagabalum* ex ſententia *Eckhelii* pertinebunt: 9. ΑΤΤ. Κ. Μ. Α. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. C. Caput radiatum.)(ΜΗΤ .... ΚΟΛ. ΕΔΕCCΑ Mulier turrita rupi inſidens, d. ſpicas, pro pedibus fluuius emergens Æ 2. *Eckh.* n. 3.) M. *Theup.* p. 706. ſed protome dicitur Caracallae, d. haſtam ſupra humerum. — 10. Inſcriptio ambigua. Caput laureatum.)(ΚΟΛΩ. ΜΑΡ. ΕΔΕCC. Caput muliebre velatum turritum. Æ 3. *Eckhel.* n. 4. — 11. ΑΝΤ. ΑΝΤωΝΕΙΝΟΝ. (*ſic*) Caput radiatum.)(ΚΟΛ. Μ. ΕΔΕCCΑ. Caput ſimile. Æ 3. *Eckh.* n. 5. — 12. 13. M. AVR. ANTONINVS P. F. AVG. Caput laureatum.)(COL. MET. ANTONINIANA. Caput muliebre velatum turritum. Æ 3. *Eckh.* n. 6. 7.) *Vaillantius* Col. p. 34. 35. hos Edeſſae tribuendos opinatur, et ſane cum huius numis certis quoad fabricam et typum plene conſpirant.

b) *Macrini.* 14. Μ. Ο. C. ΜΑΚΡΙΝΟC CΕ. Caput Macrini laureatum.)(ΜΗΤ. ΚΟΛ. ΕΔΕCCΑ. Caput velatum et turritum. Æ 3. *Guſſ.* n. 4.) *Hard.* p. 52.) *Vaill.* Col. — 15. *Ead. epigr.* ſed Macrini laur. caput in corona.)( )(Ο. Μ. ΕΔΕCCΑ. Idem caput vel. et turritum in corona. Æ 3. M. *Theup.* p. 714. — 16. ΑΤΤ. Κ. Μ. Ο. C. ΜΑΚΡΙΝΟC. Caput eius.)(Α. Ο. Μ. ΕΔΕCCΑ, Ἀντωνινιανὴ Ὀπελιανὴ Μακρινιανὴ Ἔδεσσα, *Antoniniana Opeliana Macriniana Edeſſa.* Caput velatum ac turritum. *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 244.) *Hard.* p. 25.) *Guſſ.* n. 5. ſed Ο. Μ. Α. vel Α. Μ. Ο. ΕΔΕCCΑ. *Aurelia Macriana Opelia Edeſſa.*

c) *Diadumeniani.* 17. Μ. ΟΠ... Τ. ΑΝΤω. Caput nudum.)(ΕΔΕCCΑ. Caput muliebre velatum turritum. Æ 3. *Eckhel.* n. 8. — 18. Μ. Ο. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. Caput Diadumeniani nudum.)(ΚΟΛ. ΕΔΕC-

ΕΔΕϹϹΑ. Caput muliebre velat. turrit. Æ 3. *Froelich.* Adpend. II. p. 61.

d) *Elagabali* vid. n. 9. ad 13. — 19. A. K. M. A. ANTΩ.... Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μάρκος Αὐρήλιος Ἀντωνῖνος. Caput turrit et velat. Æ 3. *Guſſ.* n. 7.) M. *Theup.* p. 720. — 20. ATT. KAI. M. A. ANTΩNEINOC CEB. Huius caput.)(MAP. ATP. ANTΩ. EΔECCA. *Hard.* p. 52. cui Μαρκο - Αυρηλία Ἀντωνινιανῇ Ἐδέσσα, ſed audiendus eſt *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 245. — 21. ATT. K. M. ATP. ANTΩNEINOC. Caput laur.)(MAP. ATP. KOΛ. EΔECCA. Mulier capite turrito inſidens rupi, d. ſpicas, pro pedibus fluuius. Æ 2. *Guſſ.* n. 6.) *Vaill.* Col. — 22. ATT. KAI. M. ANTΩNEINOC CEB. Caput radiatum.)(MAP. ATP. ANTΩ. EΔECCA Idem mulieris ſedentis typus. Æ 2. 3. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib. — 23. ATT. M. ATP. ANTΩNEINOC CEB. Caput radiatum.)(ATP. ANTΩ. KOΛ. EΔECCHNΩN. Idem typus. Æ 3. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib.

e) *Iuliae Maeſae.* 24. IOTΛIA MAICA CEBACTH. Huius caput.)(MHT. KOΛ. EΔECCHNΩN. Mulier turrita, inſidens ante arulam montibus, d. ſiſtrum gerit, in area quatuor aſtra. Æ 1. *Guſſeme* n. 8.) *Vaill.* Col.

f) *Alexandri Seueri.* 25. M. A. AΛEΞANΔPOC. Caput illius laureatum.)(MAP. ATP. EΔECCA. Mulier turrita et velata inſidens rupibus, d. ſpicas tenet ſupra arulam ignitam. Æ 2. M. *Theup.* p. 727. — 26. 27. ATTOK. MAP. ATP. CE. AΛEΞANΔPOC. Caput Alex. laureatum.)(MHT. COΛ. EΔEC. *al.* MHT. KOΛ. EΔECCHNΩN. Mulier ſedens d. pateram ſupra arulam, ad pedes fluuii imago. Æ 1. 2. *Bimard.* ad *Iob.* II. p. 244.) *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 615.) *Guſſ.* n. 9.) *Hard.* p. 52.) *Occo* p. 420. ſed male ΩΛE. AECCHNΩN pro KOΛ. EΔECCHNΩN.) *Vaill.* Col. p. 171.) *Wilde* Sel. Num. p. 129. — 28. ATT. K. M. A. C. AΛ.... Caput Alex. laureatum.)(MHT. KO. EΔECCHNΩN. Mulier turrita rupi inſidens, d. ſpicas. Æ 2. *Eckh.* n. 9. — 29. M. A. CE. AΛEZANΔPOC. (*ſic*) Protome laureata, d. elata, ſ. clipeum.)(MHT. KOΛ. EΔECHNΩN. (*ſic*) Mulier turrito capite rupi inſidens, d. ſpicas, infra fluuius emergens, in area duo aſtra, et protome incerta capite tutulato. Æ 2. *Eckh.* n. 10. — 30...... ANΔPOC. Protome laureata d. haſtam.)(MHT. KO. EΔECCHNWN. Mulier ſimilis ſedens ante aram, d. ſpicas. infra fluuius emergens. Æ 2. *Eckh.* n. 11. — 31. ATT. K. M. A. CE. AΛEZANΔPOC. Cap. laur.)(MHT. KOΛ. EΔECCHNWN. Similis typus. Æ 3. *Eckh.* n. 12. — 32...... NΔPOC C. KA. Caput laur.)(MAP. ATP. ... EΔECC. Typus ſimilis. Æ 2. *Eckh.* n. 13. — 33. AT. K. M. CE. AΛEΞANΔPOC. Cap. laur.)(KOΛ. MHT. EΔECCHNΩN. Mulier ſimilis, ſed d. ſiſtrum. Æ 3. *Vaill.* Col. — 34. ATT. K. M. ATP. CE. AΛEΞANΔPOC CEB. Caput laur.)(MHT. KOΛ. EΔECCHNΩN. Mulier eadem velata et turrita inſidens rupibus, d. ſpicas ante arulam, pro pedibus fluuius, in area duo aſtra hinc et inde. Æ 1. Muſ. *Theup.* p. 728. — 35. *Al.* ſimilis, ſed abſque aſtris. Æ 3. M. *Theup.* ib. — 36. ATT. KAI. M. ATP. AΛEΞANΔPOC. Cap. laur.)(MH. KO. EΔECCHNΩN. Eadem mulier turrita ſedet ſuper monticulis cum panario et ſtellis duabus, ad pedes viri ex amne emergentis effigies. *Hard.* p. 52.

g) *Alexandri et Mamaeae.* 37. .... ANΔPOC IOTΛIA MAMEA C. (*ſic*) Capita adverſa Alexandri et Mamaeae.)(MHT. KOΛ. EΔECCHNΩN. Mulier rupi inſidens ante aram, d. ſpicas, infra fluuius emergens, in area quatuor aſtra. Æ 2. *Eckhel.* n. 14. — 38. ATT. K. M. AΛEΞANΔPOC IOTΛ. MAMAIA CEB. Eadem capite adverſa.)(*Eadem*, ſed d. ſiſtrum, circum quatuor aſtra.

Æ 1. *Bimard. ad Iob.* II. p. 245.) *Guſſeme* n. 10.) *Harduin.* p. 52.) *Vaill.* Col. — 39. ΑΤΤ. Κ. Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC CEB. ΙΟΥΛ. ΜΑΜΕΑ CEB. (*ſic*) Eadem capita aduerſa.)(*Eadem.* Æ 1. M. *Theup.* p. 728.

h) *Iuliae Mamaeae.* 40. ΙΟΥΛΙΑ ΜΑΜΕΑ (*ſic*) CEΒΑCΤΗ. Huius caput.)(ΜΗΤ. ΚΟΛ. ΕΔΕCCΗΝΩΝ. Eadem mulier turrita et velata inſidens rupibus ante arulam, pro pedibus fluuius, in area duo aſtra. Æ 2. *Guſſeme* n. 11.) M. *Theup.* p. 731.

i) *Maximini.* 41. ΑΤ. Γ. ΙΟ. ΜΑΞΙΜΕΙ. CEB. Caput eius radiatum.)(ΚΟΛ. ΕΔΕCCΑ. Caput muliebre velatum et turritum. Æ 3. *Guſſ.* n. 12.) *Hard.* p. 52.) *Vaill.* Col.

k) *Gordiani Pii.* 42. ΑΥΤΟΚ. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟC CEB. Caput illius laureat.)(ΜΗΤΡΟ. ΚΟΛ. ΕΔΕCCΗΝΩΝ. Caput muliebre velatum et turritum, ante quod ara et columna, cui inſiſtit figura d. elata, ſ. vt videtur clipeum. Æ 1. *Eckhel.* n. 15. — 43. *Al.* ſimilis, ſed)(ΜΗΤ. etc. Idem capitis typus, ante columna, in Diana, vt videtur venatricis habitu, d. extenſa telum, ſ. arcum, intermedia arula. Æ 1. *Guſſ* n. 13.) M. *Theup.* p. 736.) *Vaill.* Col. — 44 *Al.* ſimilis, ſed capite radiato. Æ 1. M. *Theup.* ibid. — 45. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟC CEB. Caput radiatum)(*Ead. epigr.* Caput muliebre velatum et turrit. Æ 3. *Guſſeme* n 13.) *Hard.* p. 52.) *Vaill.* Col. p. 145.) *Muſell.* Impp. Tb. 196. fg 9 — 46. ΑΥΤΟΚ. etc vt n. 42.)(ΜΗΤ. ΚΟΛ. ΕΔΕCCΗΝΩΝ. Idem caput, ante quod aſtrum. Æ 3. M. *Theup.* p. 786.

l) *Tranquillinae.* 47 ΦΟΥΡ. CΑΒΙΝΙΑ ΤΡΑΝΚΥΛΛΙΝΑ CEB. Huius caput.)(vt in numo 42. Gordiani. Æ 1. *Eckhel.* n. 16.) *Guſſeme* n. 14.) *Harduin* p. 52.) *Vaill.* Col. vt in Gordiano n. 43. — 48. ΦΟΥΡΙΑ CΑΒΙΝΑ (*ſic*) ΤΡΑΝΚΥ. CEB. Huius caput)(ΜΗΤ. ΚΟΛ. ΕΔΕCCΗΝΩΝ. Typus vt in n. 43. Gordiani. Æ 1. M. *Theup.* p. 739.

m) *Traiani Decii.* 49. ΑΥΤ. ΔΕΚΙΟC CEB. Caput Decii laureat.)(ΚΟΛ. ΕΔΕCCΑ. Caput muliebre velatum turritum. Æ 3 *Eckhel.* n. 17 — 50. *Al.* ſimilis, ſed ante caput arula ignita. Æ 3. M. *Theup.* p. 751. — 51. *Al.* ſed capite radiato. Æ 3. M *Theup.* ibid. — 52. ΑΤ. ΔΕΚΙΟC CEB. Cap. laur.)(ΚΟΛ. ΕΔΕCCΑ. Caput velat. et turritum. Æ 3. *Bandur.* I. p. 25.) *Guſſeme* n. 15.) *Harduin.* p. 52.) *Vaill.* Col — 53. ΑΤ. Γ. ΔΕΚΙΟC CEB. Cap. laur.)(ΚΟΛ. ΕΔΕCCΑ. Idem caput, ante quod ara ignita. Æ 3. *Band.* ib. — 54. ΑΤ. Κ. Γ. ΔΕΚΙΟC CEB. Caput Decii radiatum, ad humeros)(*Eadem.* Æ 3. *Band.* ib.

n) *Imperatoris incerti.* 55. ΑΤ. .... ΚΙC. CEB. Caput iuuenile radiatum.)(ΚΟΛ. ΕΔΕCCΑ. Caput muliebre velatum turritum, ante quod ara. Æ 3. *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 259. n. 18. — 56. *Alius* ſimilis capite laureato magis ſenili. Æ 3. *Eckh.* ib. n. 19.

ΕΔΕΣΣΑΙΩΝ, *Edeſſaeorum*, in laurea. Æ 2. Auguſti. v. *Edeſſa* Macedoniae. Pariter ΣΕΒΑΣΤΗ ΕΔΕΣΣΑΙΩΝ. ad caput Iuliae vel Liuiae Auguſtae. Æ 2. Tiberii. In aliis

ΕΔΕCCΑΙΩΝ ſcriptum. Roma inſidens thoraci ad latus ſcutum, d. victoriolam, pone eam mulier radiis ornata. Æ 2. Hadriani, Caracallae. — *Ead. epigr.* Roma galeata ſpoliis inſidens coronatur a Victoria retro ſtante. Æ 2. M. Aurelii, Sept. Seueri, Diadumeniani, Mamaeae, Maximi, Gordiani, Philippi Sen. — *Ead. epigr.* Templum tetraſtylum, in quo icuncula. Æ 3. Macrini. vid. *Edeſſa* Macedoniae.

ΕΔΕCCΘΕΩΝ (*ſic*) *Edeſſeorum* Roma ſedens coronatur a muliere adſtante. Æ 2. Gordiani Pii. M. *Theup.* p. 1045.) *Vaill.* Gr. — *Ead. epigr.* in n. Gordiani, in cuius altera area Abgarus equo inſidens. *Triſtan.* II. p. 520.

ΕΔΕCCΗΝ. Ἐδεσσηνῶν. vel integre

ΕΔΕCCΗΝΩΝ, *Edeſſenorum.* ΜΗΤ. *al.* ΜΗΤΡ. ΚΟΛ. ΕΔΕCCΗΝΩΝ, Μητροπόλεως Κολωνίας Ἐδεσσηνῶν *Metropoleos Coloniae Edeſſenorum*; in aliis aliter vid. *Edeſſa* Meſopotamiae.

ΕΔΕCCΙΝΩΝ, *Edeſſinorum* quoque occurrit: ΜΗΤ. *al.* ΜΗΤΡΟ. ΚΟΛ. ΕΔΕCCΙΝΩΝ.

E. EA P. Q. IS AD A. DE. *Ex Ea Pecunia, Quam Is Ad Aerarium Detulit.* vid. *Vinicia* g.

Ε. ΕΝ Θ. Ἐν Θεῷ, *In Deo*, praemiſſo Βασιλεύς, declinante imperio. In lapidibus Ε. Θ. ſigla explicari poſſunt vel Εὐνοίᾳ Θεῶν, *Beneuolentia Deorum*; vel Ἐπιχωρίοις Θεοῖς, *Indigenis Diis. Placentin.* Sigl. veter. Graec. p. 65.

Ε. Ε. ΣΕΒ. Δ. Ε. Τ. Εὐσεβὴς Εὐτυχὴς Σεβαστὸς Δημαρχικῆς Ἐξουσίας Τετάρτης, *Pius Felix Auguſtus, Tribunitia Poteſtate Quartum. Froelich.* Not. Compend. p. 144.

Effigies Imperatorum in numis Graecis cum ipſis vultibus potiſſimum non conueniunt; inde diſſimilia eorundem Imperatorum capita obſeruantur in Graecis et Latinis numis. Eo enim tempore artes in Graecia iam collabaſcebant, quare raro Imperatorum numiſmata Graeci commatis laboris elegantia ſe commendant. Quidquod eorum populorum monetarii inter vltimas curas habuerint, vt effigies in chalybe exaranda ad vultuum ductus quam proxime accederet. Item peccant regum Syriae apud *Vaillantium.* — Romani temporum ſucceſſu multis quoque modis variarunt numorum ſuorum typos, ex arbitrio nempe eorum, qui pecuniam cudebant. Sic pro Iano Iouem ſubſtituerunt, et tandem, vt in denariis argenteis, Romae caput vt plurimum ſignabant.

ΕΓ in medio Æ. 3. Anaſtaſii. *Eckhel.* Cat. II. p. 532.

Ε Γ retrograde pro ΓΕ. *Gelenſium*, in numo Gelae argenteo *Cimelii Vindob.* I. Tb. 8. fg. 2. p. 33. in quo protome minotauri, ſupra quem ſpica et infra iſtae ΓΕ. litterae inuerſo ordine poſitae.)(Quadrigae ſupra volante aquila, et in exergo ſpica; qualis apud *Parutam* nullus exſtat, vbi omnes Victoriam alatam pro aquila habent.

ΕΓ Ἐγνάτιος, *Egnatius*, Gallieni Imperatoris cognomen: ΠΟ. ΛΙΚ. ΕΓ. ΓΑΛΛΙΗΝΟC. *Band.* I. p. 204. — ΠΟΤ. ΛΙΚ. ΕΓ. ΓΑΛΛΙΗΝΟC. *ib.* p. 232. — ΠΟ. ΛΙ. ΕΓ. ΓΑΛΛΙΗΝΟC. CΕ. *ib.* 200. 230. — ΠΟΤ. ΛΙ. ΕΓ. ΓΑΛΛΙΗΝΟC CΕΒ. *ibid.* 205. — ΠΟ. ΛΙΚ. ΕΓ. ΓΑΛΛΙΝΟC CΕΒ. *ibid.* — ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΠΟΤ. ΕΓ. Λ. ΓΑΛΛΙΗΝΟC CΕ. *ib.* p. 196. *Imperator Caeſar Publius Egnatius Licinius Gallienus Auguſtus.* Pariter

EG. *Egnatius* in Latino Gallieni numo: IMP: EG. GALLIENVS AVG. *Band.* II. p. 229.

ΕΓΕΩΝ loco ΑΙΓΑΙΩΝ, Aegaearum Ciliciae in n. Diadumeniani: ΜΑΚΡΙΝΟΥ ΠΟ. ΕΓΕΩΝ. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 42. n. 7. p. 343.

Egeria nympha, cui ſacrificabant praegnantes, quod eam putabant facile foetum aluo egerere. Numa Pompilius, referente *Plutarcho*, quo maiore in veneratione eſſet apud populum, ſimulabat ſibi eſſe nocturnos congreſſus cum Egeria nympha, velut cum coniuge. Hinc fingit *Ouid.* Metam. L. XV. Egeriam luctu ob Numae diſceſſum, conuerſam eſſe in fontem. Erat autem Egeriae

fons

ſons Romae extra portam Capenam in luco Camenarum.

ΕΓΕΣ. Ἔγεστα, *Egeſta* Siciliae, quae nunc adpellatur *Segeſta*. vid. *Segeſta*. *Cellar*. Not. Orb. Ant. I. p. 798.

ΕΓΕΣΔΑΙΤ. *Segeſtae* nomen in Æ. Muſei *Pembrok*. II. Tb. 27. n. 12.) *Torremuzza* Sicil. Tb. 62. n. 7.) *Wiſe* Num. *Bodlei*. p. 131.

ΕΓΕCΙΟC, *Egeſius* magiſtratus no- ΑΔΡΑΜΥΤΤΗΝΩΝ ЄΓЄCΙΟC ΑΝЄΘΗ... *Adramytenorum Egeſius Dedicauit*. Ceres ſedens. Æ. Antinoi. *Haym*. Th. Br. II. Tb. 34. fg. 1. p. 278.

ΕΓΕΣΤΑΙΝΘ in *Segeſtae* numo apud *Parutam* Tb. 110. n. 14.

ΕΓΕΣΤΑΙΟΝ et ΕΓΕΣΤΑΙΩΝ, in n. plurimis Segeſtanorum *Golzii*, *Parutae*, *Pellerinii*, *Torremuzzae*. v. *Segeſta*.

ΕΓΕΣΤΑΙΩΝ, *Egeſtanorum*, vel Segeſtanorum. Caput Auguſti.)(Aeneas ſ. humero patrem Anchiſem portat. v. *Aeneas*, qui videtur oppidum condidiſſe, praepoſito ibi Egeſto, qui vrbem *Egeſtam* nominauit. Æ 2. *Hantbaler*. Exercit. II. Tb. 2. fg. 5.) *Morell*. in Aug. Tb. 39. fgg. 18. 19. p. 395.) *Hauercamp*. ad. *Parut*. Sicil. p. 778. — In *alio* ſimili

ΕΓΗΣΤΑΙΩΝ, vbi Η littera Ε vices ſuſtinet. Caput Auguſti nudum.)(Aeneas Anchiſem ex vrbe Troia portans. Æ. *Harduin*. p. 151.) *Patin*. Impp. p. 47.) *Paruta* Tb. 110. fg. 24.) *Torremuzza* Sicil. Tb. 64. fg. 7.) *Vaill*. Gr. p. 3. *et* Adpend. Gr. Tb. 1. — Occurrit quoque

ΕΓΕΣΤΑΝΩΝ, *Egeſtanorum*, apud *Octau*. *Caietan*. Iſagog. ad Hiſt. Sicul. Tb. 2. n. 8.) *Pancrat*. Antiq. Sicul. Vol. I. p. 1.) *Parutam* Tb. 110. n. 11.) *Torremuzzam* Sicil. Tb. 64. n. 2. vid. *Segeſta*.

ΕΓΙΑΛΕΩΝ, *Egialenſium* in Peloponneſo. vid. *Aegialos*. — ΕΠΙ ΑΡΧ. ΠΡΥΤΑΝΕΙδος ΕΠΙΚΡΑΤΟΥ Β. ΕΓΙΑΛΕΩΝ, *Sub Archonte Prytanide Epicratis* filio *Iterum Egialeorum*. Iuno Pronuba et Apollo Didymeus, ſtantes cum attributis. Æ 1. Caracallae. *Vaill*. Graec. p. 100.) *Guſſeme* III. p. 100. ſed ΠΡΥΤΑΝΕΙ. ΕΠΙΚΡΑΤΟΥ Β. vertit: *Prytane Epicrate Secundum* etc.) *Harduin*. Oper. p. 52. qui legit. ΕΠΙ ΑΡΧ. ΠΡΥΤΑΝΕ. Ι. ΕΠΙΚΡΑΤΟΥ Β. Ἐπὶ Ἀρχοντος Πρυτανέως Ἰουλίου Ἐπικράτους β. *Sub Archonte Prytane Iulio Epicrate Iterum* etc.

EGICA. Gothorum rex in Hiſpania, qui Faſillam ducem Tudenſem, vt eius vxore potiretur, necauit. Ad regimen electus Ao. Chr. 687. collegam ſibi Ao. 689. adſciuit filium Wittizam.

A) *Egica ſolus*. 1. EGICA REX IN D. NOMN. Caput Egicae pileatum d. crucem tenentis.)(PIVS TOLETO. Crux gradibus inſiſtens in medio numo. AV. *Ant*. *Auguſtin*. Dial. 6.) *Muſell*. Reg. Tb. 11. fg. 8. — 2. *Alius*, ſed IN DI. NMN EGICA REX. *Guſſeme* III. p. 110. n. 1. — 3. *Alius*, ſed IN DI. NN. EGICA RX. *Guſſ*. n. 2. — 4. *Al*. ſed IN T. NNN. EGICA RE. VR. *Guſſ*. n. 3. — 5. I. D. N. N. N. EGICA RE. Protome Egicae, deſuper crux.)(NARBONA PIVS. Crux baſi impoſita inter duos ramos *Guſſ*. n. 4. — 6. IND. IN. M. E. EGICA R. Protome et crux.)(CORDOBA PATRICIA Crux ſuper gradibus *Guſſ*. n. 5. — 7. I. D. N. M. EGICA R. Protome cum cruce.)(EMERITA PIVS. Crux gradibus inſiſtens. *Guſſ*. n. 7. — 8. I. AI. NM. EGICA RX. Protome coronata, deſuper crux.)(ISPALI. PIVS. Crux ſuper tribus gradibus, infra ſtella. *Guſſ*. n. 6. — 9. I. I. N. M. EGICA R. Protome d. crucem tenens.)(ISPALI. PIVS. Crux duobus gradibus inſiſtens,

ſiſtens, infra tres ſtellae. *Guſſ.* n. 8. — 10. I. D*e* N. M. N. EGICA RX. Protome et crux.)(SALAM. A. TICA. Crux gradibus inſiſtens. *Guſſ* n. 9. — 11. I. DI. NM. EGICA RX. VCTR. protome deſuper crux.)(PIVS BRACARA. Crux ſuper gradibus. *Guſſ.* n. 10.

B) *Egica cum filio Wittiza collega.*

12. I. D. NN. EGICA REX. Protome barbata.)(W:TTIZA REX. Protome et crux. *Guſſ.* III. p. 111. n. 11. — 13. IND. NN. EGICA RX. R. C. Duo capita iuxta ſe inuicem oppoſita, intermedia cruce alta.)(✝ WITTIZA RX R. C. in medio, TAR, CO litteris in crucis formam poſitis. *Guſſ.* n. 12. — 14. IN DI NMN. EGICA RX. Duae protomes, cruce intermedia)(WITTIZA P. ✝ TOLETO. *Guſſ.* n. 13 — 15 I. DI. MN. EGICA RB. Idem vultuum typus. (WITTIZAN. R. ✝ NARBO. *Guſſ* n. 14. — 16. I. D. NN. EGICA RX. Duae protomes aduerſae, intermedia cruce, omnia intra lauream.)(✝ WITTIZA PX. Crux in cuius extremis C R G S i. e. *Caeſar Auguſta.* Intra lauream. *Guſſ.* n. 15. — 17. IN. D, NM. EGICA RX. Duae protomes diadematae, cruce intermedia.)(✝ W[…]TIZA RX. Crux cum quatuor hinc inde poſitis litteris EMRA. *Emerita.* ad latus duo rami. *Guſſ.* n. 16. — 18. I. D. I. NM. EGICA REX. Duae protomes coronatae, intermedia cruce.)(✝ IN IIPI. NNE. WITTIZA. Crux cum litteris SPAL. *Hiſpalis. Guſſ.* n. 17. — 19. IN DI, NIE. ICA. R. Protomes duae et crux intermedia)(✝ WIT.... PI. REGIS, BREA. *Bretonia.* Crux. *Guſſ.* n. 18. — 20. IN D. N. N. EGICA RX. RC. Crux inter duo capita.)(WITTIZA RX. RC. TARCO Crux *Guſſ.* ib. n. 19.

EGITANIA vrbs Luſitaniae veteris, quae alias dicitur *Igaedita*, vel *Icaedita*, et in marmore apud *Gruterum* p. 31. num. 8. *Icedita*, legitur in n. Gothorum in Hiſpania regum Siſebuti et Róderici EGITANIA. *Guſſeme* III. p. 113. VI. p. 50. et 221. n. 3.

ΕΓΛΟΝ, *Eglon.* Palaeſtinae inter Eleutheropolim et Gazam. Vir nudus ſtans amiculum retinens, protenſa dextra.)(Caput muliebre turritum. *Froelich.* Not. Elem. p. 82. ex *Arigonio.*

ΕΓΝ. Ἐγνάτιος. *Egnatius.* Sic Gallienus Imp. ΠΟ. ΛΙ. ΕΓΝ. ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ ϹΕΒ. *al.* ΑΥΤ. *Band.* I. p. 201. 205. 206. — ΠΟΤ. ΛΙΚ. ΕΓΝ. ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ ϹΕΒ *ib.* p. 231. — Γ. ΠΟΤΒ. ΛΙΚ. ΕΓΝ. ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ. *ibid.* p. 205. — ΑΥΤΟ. ΚΑΙ. ΠΟΤ. ΛΙ. ΕΓΝ. ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ. *ib.* p. 296.) *Froelich.* 4. Tent. p. 353. — Pariter in Latinis.

EGN. GALLIENVS AVG. *Egnatius Gallienus Auguſtus.* — Vel ſcriptum eſt

ΕΓΝΑ. Ἐγνάτιος, ſe. c. ΠΟΤ. ΛΙΚ. ΕΓΝΑ. ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ. *Band.* I. p. 231. — ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΠΟΤ ΕΓΝΑ ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ. ϹΕΒ. *ib.* 207. — Γ. ΠΟΤΒ. ΛΙΚ. ΕΓΝΑ ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ ΑΥΤ. *ib.* p. 205.

Egnatia gens plebeia, et vt videtur e recentioribus, vel e Samnitibus oriunda. *Egnatius*, vt, innuit *Plutarchus* in vita Craſſi idem fuit, qui Ἰγνάτιος, vnde nomen deductum coniicit *Vaillantius* a voce Ἰγνύα, id eſt, *poples*, ἰγνύω, *laedo*, quod primus, qui id nomen tulit poplite laeſo incederet. — Duo in hac gente reperiuntur cognomina, MAXSVMVS, vel *maximus*, ob rem praeclare geſtam, et RVFVS a capillorum colore dictus. *Maximi* in denariis adhuc inueniuntur, et quidem 1. MAXSVMVS. Cupidinis protome cum alis, arcu et pharetra pone dorſum.)(C. EGNATIVS CN. F. CN. N. *Caius Egnatius, Cnei Filius, Cnei Nepos.* Iupiter Gamelius et Iuno Zygia ſiue Pronuba in templo duarum columnarum, deſuper

per fulmen Iouis ſymbolum eſt, vt et pileolus, qui male apud *Morell.* globi forma effingitur, tegumentum vt *Vaillantius* vult, Iunonis Pronubae, et ad latus columnae alterius nota VI numeralis. Æ. *Guſſeme* III. p. 112. n. 3.) *Morell.* Fam. Egnatia fg. 1. p. 159.) *Patin.* in *Vrſino* aucto p. 103.) Muſ. *Pembrok.* III Tb. 2. fg. 22. — 2. *Alius* ſimilis, ſed pro numero VI ad latus ſcribitur XII. Æ. *Vaillantius* Fam. per litteras haſce numerales XII pretium vel annos deſignari exiſtimat; de denarii pretio quoque accepit *Harduinus* ad *Plinium* Tom. I. p. 265. ſed vterque fallitur. Nota enim numeralis, monente *Hauercampo* ad *Morell.* Fam. p. 160, ſimpliciter ad monetarios pertinet, et innumerae eiuſmodi notae numerales, ad matricum forte diſtinctionem, in numis conſularibus inueniuntur; immo pro XII. numus praecedens habet VI et alius VIII.) *Guſſeme* ib.) *Patin.* l. c. *Morell.* Fam. Egnat. Lit. A. — 3. *Al.* ſimilis, ſed VIII nota eſt numeralis, *Hauercamp.* ad *Morell.* Fam. p. 160. — 4 MAXSVMVS. Caput Veneris, ad cuius collum dependens Cupido monile deae diſponit et firmat.)(C. EGNATIVS CN. F. CN. N. Figura virilis in lentis bigis, cui aduolans Victoria coronam capiti imponit, retro bigas eſt pileus. Æ. *Guſſeme* ib. n. 2.) *Morell.* Fam. fg. 2. p. 160.) Muſ. *Theup.* p. 37.) *Vaill.* Fam. — 5. MAXSVMVS. Caput deae Libertatis, vt vult *Hauercamp.* (quamuis Veneris malunt *Guſſeme*, *Vaillantius* et editor Muſ. *Theupol.*) retro quod pileus cernitur.)(C. EGNATIVS CN. F. CN. N. Duae figurae ſtantes haſtatae, quarum altra videtur eſſe Virtus capite galeato, ſ. tenens parazonium, altero pede premens leonis, vt *Vaillantius* et ex eo *Guſſeme* voluit, caput, apri vero iuxta *Morellii* picturas, vt *Hauercampo* ex optime ſeruatis videtur denariis, caput illud, quod ſolebat formari in ſumma parte litui militaris, quod in innumeris denariis adparet; hinc et inde prora nauis eſt cum remo erecto iiſdem impoſito. Æ. *Guſſeme* n. 1. *Morell.* fg. 3. p. 160.) Muſ. *Theupol.* p. 38.) *Vaill.* Fam. Quod ad latera in nauium proris remi erigantur, nequaquam Syriam maritimam, vt ſomniauit *Harduinus*, ſpectat, ſed *Hauercampo* videtur indicare Sullae in Italiam aduentum formidandum ſane inimicis ſuis. — 6. 7. 8. 9. 10. *Alii* denarii ſimiles, qui inſcriptionem habent eandem, typosque eosdem, ſed in eo diſcrepant, quod litteras quaſdam alphabeticas, habeant ad alterum remum adpoſitas, videlicet has, P more Graeco Π ſcriptum, Δ, H, I. et R. et ſic omnes litterae, vt in multis denariis familiarum, expreſſae fuiſſe videntur. *Morell.* Fam. Lit. a. c. etc. p. 161.) *Guſſ.* n. 4. — 11. Caput Augusti nudum cum lituo.)(M. EGN. Q. OCT. II. VIR. *Marco Egnatio, Quinto Octauio* II *Viris* et in numi poſteriore parte S. P. S. C. omnia in laurea. Litteras initiales et ſingulares S. P. S. C. ita legit *Vaillantius*, p. 408. *Sumtibus* Publicis *Senatus Conſulto*, et cum *Vrſino* exiſtimat, hunc M. Egnatium eundem eſſe cum illo M. Egnatio Rufo, quem conſpiraſſe in Auguſtum *Dio*, *Paterculus* et *Suetonius* ſcribunt, atque ſceleris meritas poenas dediſſe. Putat praeterea eosdem fuiſſe duumuiros aedium ſacrarum locandarum, faciundarum, et dedicandarum, et corollam deſignare auream, publicis ſumtibus conflatam, atque in templi, cuius curam hi duumuiri habuerint, honorem et dedicationem inſeruiiſſe. Verum numus hic Æ ſecundi moduli, quem exhibent *Guſſ.* ib. n. 5.) *Morell.* Fam. Egnatia fg 4.) *Vaill.* l. c. non fuit Romae cuſus, ſed in aliqua colonia, atque Egnatius ille et Octauius in colonia iſta duumuiri fuerunt. Hi permiſſu ſenatus Romani, cui ius ſignatae monetae aereae conceſſerat Auguſtus, numos hosce percuſſerunt, ad quod factum

Senatus Conſulto opus habuiſſe adparet. Quae quoque ſententia fuit *Perizonii* de Num. Conſular. p. 276. — 12. Caput Auguſti nudum alio poſitu, ante quod lituus eſt.)(M. EGN. Q. OCT. II.VIR*is*. P. S. C. in laurea. Æ 3. Numi ſenſus idem eſt, qui praecedentis: *Pecunia Senatus Conſulto* ſcil. percuſſa, vel *Percuſſa Senatus Conſulto* ſcil. pecunia *Morell* Fam. Egnatia Lit. D. p. 161. — 13. Apud *Vrſinum* ex *Patini* additione ſequitur num. 5. numus aereus quadrans, cum capite Herculis et prora nauis, inſcriptus MAX. *Maximus*, quem tabellas Vrſinianas ſecutus *Morellius* in Egnatia quoque familia collocauerat, adiectis inſuper tribus aliis; ſed quoniam ad gentem *Fabiam* ſpectant, cui *Maximi* quoque cognomen fuit, ad illam retulit *Hauercampus*. Viderat hoc et *Vaillantius*, ſcribens ideo p. 408. „Oſeruandum quintum numum cum voce MAX. in Fabiam gentem eſſe tranſlatum, ad quam ille pertinet.„ Neque tamen in illa gente apud *Vaillantium* inuenitur, ſed loco eius eſt numus *Golzianus* Tb. 61. n. 9. cum capite Iani bifrontis, et Victoria prorae nauis inſiſtente, atque inſcriptione Q. MAX. — 14. Fictus Egnatii Maximi numus eſt, in quo MAXSVMVS. Caput Libertatis, poſt quod ſignum eiuſdem pileus eſt.)(*Sine epigr*. Duae figurae muliebres ſtant haſtatae et galeatae, ad quarum alteram aduolans Cupido, haſtam dextra amplectitur, in area lauri ramus et ſecuris, ad pedes aquila et fluuii figura. Æ. litterae C. P. ſubiiciuntur, quae denotant *Golzianis* hunc et ſimiles numos fuiſſe interiectos a *Morellio* ex fabrica, libro vel collectione alicuius, nomen has litteras habuerint initiales. *Carolum Patinum* deſignare poſſunt. *Morell.* Num. Conſular. Tb. 16. fg. 1. p. 552. 553.

EGNATIVS. vid. *Egnatia* gens. — Idem cognomen Gallieni Imperatoris, materno ex nomine, ſiue ex matre Egnatia Galliena dictus eſt Egnatius Gallienus. *Harduin.* Oper. p. 845.

EGNATVLEI litteris colligatis. v. *Egnatuleia* gens, cuius nomen deriuatum videtur ab Egnato, Egnatulus, et poſtea Egnatuleius, vt a Proculo factum eſt deminutiuum Proculeius. *Hauercampo* vox deminutiua eſt ab Egnatia.

Egnatuleia gens, vt eruditis videtur fuit plebeia, cuius mentionem faciunt *Tullius*, qui in Philipp. III. L. Egnatuleium quaeſtorem et ducem quartae legionis plurimum collaudat, et *Spartianus* c. 13. in Seuero, a quo Imperatore occiſum commemorat Egnatuleium Honoratum, quem inter complures nobiles ſenatores enumerat, quos occidit Seuerus. Alios ex lapidibus profert *Vrſinus*, qui ad L. Egnatuleii patrem, de quo *Cicero* l. c. quinarium retulit. 1. C. EGNATVLEI. C. F. Q. *Caius Egnatuleius, Caii Filius, Quaeſtor.* Caput Apollinis laureatum.)(Victoria ſtatuens tropaeum, et clipeo eidem adpenſo inſcribens, in exergo ROMA. in area Q. quam litteram, quae hac pagina cernitur, alii *Quaeſtorem*, alii *quinarium* deſignare autumant. His autem *Vaillantius* p. 409. obiicit, quinarii notam eſſe V. ad indicandum quinque aſſes illum valere, prouti ſcilicet X. denarium denotare ſolet, adde concludit ipſe, litteram Q. notam eſſe monetarii. At vero *Hauercamp.* ad *Morell.* Fam. p. 162. addit, ſcire harum deliciarum ſtudioſos velim, litteram Q. maxime propriam eſſe numis in Sicilia et quidem Syracuſis ſignatis, in cuius vrbis innumeris argenteis numiſmatibus, quae plerumque pegaſum exhibent, inuenitur. Indicat vero Corinthicam eius vrbis originem, et litterae K. vicem obtinet. Quare *Hauercamp.* auguratus, quinarium hunc in Sicilia fuiſſe cuſum a Quae-

ſtore

ſtore Caeſaris Octauiani C. Egnatuleio et quidem poſtquam vniuerſa Sicilia expulſus eſſet Sextus Pompeius. AR. Q. *Beger*. Th. Br.) *Eckhel*. Cat. Muſ. Caeſ. II. p. 36.) *Guſſeme* III. p. 113. n. 2.) *Liebe* Goth. Num. p. 230. qui in ipſa quinarii pictura *Vaillantium* recte increpat, quod vitioſam potius eorum, qui ante ſe idem fecerant, delineationem repetierit, quam ex fide ipſorum quinariorum, qui ex *Hauercampi* ſententia ſane vulgares et vbiuis obuii ſunt, fecerit.) *Morell*. Fam. p. 162. 163. fg. 1.) Muſ. *Pembrok*. III. Tb. 13. fg. 2.) *Schulz*. Numoph. I. p. 144. n. 230.) M. *Theup*. p. 38.) *Vaill*. Fam.) *Vrſin*. a *Patino* auct. p. 105.) — 2. *Ead. aduerſa*.)(AV. ACILIVS III.VIR. VALE-TV. *Manius Acilius Triumuir Valetudini*. Dea Salus, vel *Valetudo*, cuius nomen adſcriptum eſt, d. ſerpentem geſtat, ſ. innixa columnae. AR. qui tamen eodem iure familiae Aciliae vindicari poſſit. *Guſſ*. ib. n. 1.) *Liebe* G. N. p. 229.) *Morell*. Fam. p. 162. — 3. *Similis aduerſa*.)(T. CLOVLI. Victoria tropaeum coronans. Quinarius, qui ab adulteratore, nam ſubaeratus eſt, combinatis typis Egnatuleiae et Clouliae cuſus eſt. *Eckhel*. Cat. II. p. 36.

EGN. GALLIENVS, vel ΕΓΝΑ-ΤΙΟΣ ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ. *Egnatius Gallienus*. v. *Gallienus*.

EGN. II.VIR. *Egnatio Duumuiro*. v. *Egnatia* g.

Ε. ΓΡ. Ἐπὶ Γραμματέως, *Sub Scriba* additis nominibus variis.

Ε. ΗΛΙΑ. ſupra vrnam ludorum ſcriptum. n. Emiſae Syriae.

ΕΙ vel ΙΕ. notae numeri 15. — ΕΙΡ. *annus* 115. in n. Antiochiae Syriae, et Nyſae.

ΕΙ in area n. Neapol. Campaniae.

ΕΙ in imo n. Conſtant. Chlori. *Ducang*. Tb. 2. p. 16.) *Band*. II. p. 211.

ΕΙ loco Η inſeritur in voce CΕ-ΤΕΙΡΟC, *Seuerus* apud *Occonem* Num. Impp. Rom. edit. Aug. Vind. 1601, p. 363. Alias ſemper legitur CΕΟΤΗΡΟC vel CΕΤΗΡΟC.

ΕΙ. Nota ſonum litterae geminae ΕΙ eundem eſſe apud Graecos atque apud Latinos litterae Ι, quando producitur. Innumera ex numis id ſuadent exempla, ſicut et in lapidibus paſſim. Per diphthongum ΕΙ pariter ac per Ι ſimplex legitur in numis: ΑΒΩΝΟΤΕΙΧΕΙΤΩΝ et ΑΒΩΝΟΤΕΙΧΙΤΩΝ. v. *Abonotichos* Paphlagoniae. — ΑΔΡΙΑΝΟ-ΘΗΡΕΙΤΩΝ. v. *Hadrianotherae* Myſiae. — ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. v. *Hadrianopolis* Thraciae. — ΑΙΖΑ-ΝΕΙΤΩΝ et ΑΙΖΑΝΙΤΩΝ. v. *Aezanis* Phrygiae. — ΑΜΑΣΕΙΑ et ΑΜΑ-ΣΙΑ. v. *Amaſia* Ponti. — ΑΜΦΙΠΟ-ΛΕΙΤΩΝ et ΑΜΦΙΠΟΛΙΤΩΝ. v. *Amphipolis*. — ΔΕΙΗΝΩΝ pro ΔΙΗΝΩΝ iuxta *Harduin*. Oper. p. 49. — ΔΙΟCΙΕΡΕΙΤΩΝ et ΔΙΟCΙΕΡΙΤΩΝ. v. *Dioſhieron* Lydiae. — ΕΙΚΟΝΙΕΩΝ. v. *Iconium* Lycaoniae. — ΕΙΛΗ-CΙΩΝ. v. *Heleon* Boeotiae. — ΕΙ-ΠΟΝΙΕΩΝ. v. *Hiponium* Bruttiae. — ΕΙΡΗΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ et ΕΙΡΗΝΟΠΟΛΙ-ΤΩΝ v. *Irenopolis* Ciliciae. — ΕΛΑΕΙΤΩΝ et ΕΛΑΙΤΩΝ. v. *Elaea* Aeolidis. — ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ et ΙΕ-ΡΑΠΟΛΙΤΩΝ. v. *Hierapolis* Phrygiae. — ΙΕΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ et ΙΕΡΟ-ΠΟΛΙΤΩΝ. v. *Hieropolis* Syriae. — ΚΑΙCΑΡΕΙΑC et ΚΑΙCΑΡΙΑC. v. *Caeſarea* Cappadociae. — ΚΑΛΕΙΝΩΝ et ΚΑΛΙΝΩΝ. v. *Caelium* Calabriae. — ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. v. *Marcianopolis* Moeſiae inferioris. — ΜΑΡΩΝΕΙΤΩΝ et ΜΑΡΩΝΙΤΩΝ. v. *Maronea* Thraciae. — ΜΕΙΛΗ-CΙΩΝ et ΜΙΛΗCΙΩΝ. v. *Miletus* Cariae. — ΜΕΙΛΗΤΟΠΟΛΕΙΤΩΝ et ΜΙΛΗΤΟΠΟΛΙΤΩΝ. v. *Miletopolis* Helleſponti. — ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ et ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ. v. *Metropolis* citeriore aeuo ac ſequiore. — ΜΥ-ΡΕΙ-

ΡΕΙΝΑΙΩΝ et ΜΥΡΙΝΑΙΩΝ. v. *Myrina* Aeolidis. — ΝΑΚΡΑΣΕΙΤΩΝ. v. *Nacraſa* Lydiae. — ΝΕΙΚΑΕΩΝ et ΝΙΚΑΙΩΝ. v. *Nicaea* Bithyniae. — ΝΕΙΚΟΜ. *al.* ΝΕΙΚΟΜΗΔΕΙΑ. *al.* ΝΕΙΚΟΜΗΔΕΩΝ et ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ. v. *Nicomedia* Bithyniae. — ΝΕΙΚΟΠΟΛΙC. *al.* ΝΕΙΚΟΠΟΛΕΩC et ΝΙΚΟΠΟΛΕωC. *al.* ΝΙΚΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. v. *Nicopolis* Epiri. — ΠΕΙΕΡΙΑC et ΠΙΕΡΙΑC, *Pieriae* Boeotiae et Macedoniae. — ΠΟΜΠΗΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ et ΠΟΜΠΗΙΟΠΟΛΙΤΩΝ. v. *Pompeiopolis* Ciliciae. — ΣΑΛΕΙΤΩΝ et ΣΑΛΙΤΩΝ. v. *Salis* Lydiae. — ΣΑΜΕΙΩΝ et ΣΑΜΙΩΝ. v. *Same* Cephalleniae. — ΤΡΑΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. v. *Traianopolis* Thraciae. — ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ et ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. v. *Tripolis*. — ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. v. *Philippopolis*. — ΦΛΑΟΥΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ et ΦΛΑΟΥΙΟΠΟΛΙΤΩΝ. v. *Flauiopolis* Ciliciae; *it.* cognomen Cretiae in Bithynia, et quae ſimilia ſexcenta.

Pari modo ΕΙΡΗΝΗ et ΙΡΗΝΗ, *Pax* in numis Aegyptiis. — ΝΕΙΚΗ et ΝΙΚΗ, *Victoria*. — ΤΕΙΜΗΤ. in Veſpaſiani numis frequenter, et apud *Gruter*. p. 173. ΤΕΙΜΗΤΗΣ pro τιμητὴς, hoc eſt, *Cenſor*. *Hard.* Oper. p. 49.

Similiter Latina nomina et alia, quae I longum complectuntur, iam per ΕΙ, iam per Ι ſimplex, ſcripta exſtant in Graecorum numis, vt ΑΓΡΙΠΠΕΙΝΑ et ΑΓΡΙΠΠΙΝΑ, *Agrippina*. — ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC et ΑΝΤΩΝΙΝΟC, *Antoninus*. — ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC ΠΕΙΟC pro Πῖος, *Antoninus Pius*, ita Caracalla apud *Occonem* p. 384. — ΜΑΚΡΕΙΝΟC et ΜΑΚΡΙΝΟC, *Macrinus*. — ΜΑΞΙΜΕΙΝΟC et ΜΑΞΙΜΙΝΟC, *Maximinus*. — ΠΛΩΤΕΙΝΑ et ΠΛΩΤΙΝΑ, *Plotina*. — ΡΟΥΦΕΙΝΟC et ΡΟΥΦΙΝΟC, *Rufinus*. — ΦΑΥCΤΕΙΝΑ et ΦΑΥCΤΙΝΑ, *Fauſtina*, atque alia eius generis.

ΕΙ diphthongum pariter in priſca Romanorum ſcriptura loco I vulgo adhibitum euincunt elegantes numi veteres, in quibus paſſim CASSEIVS, *Caſſius*. — DEIDI. *Didius*. — DE PARTHEIS, *De Parthis*. — EID. MART. *Idibus Martii*. LEIBERT. *Libertas*. — OPEIMIVS, *Opimius*. — PLEBEI. *Plebi*. — PREIMVS, *Primus*. — PREIVER. *Priuernus*. — QVIREINVS, *Quirinus*. — SERVATEIS, *Seruatis*. — SERVEIL. vel SERVEILI. *Seruilius*, et quae plura id genus.

Permutatio illa et crebro occurrit in antiquis marmoribus, et vetuſtis in primis plebiſcitorum ac legum formulis. De qua adiectione *Quintilian*. L. I. c. 12. Diutius durauit, vt ΕΙ iungendis eadem ratione, quae Graecis ΕΙ vterentur.

Vrbium nomina proparoxytona in *ea* exeuntia dubium accentum apud Latinos habent, prout in *ea* vel *ia* cadunt. Quaedam conſtantius *e* longum habent, vt *Apamea*, *Caſſandrea*, *Heraclea*, *Laodicea*. — Quaedam plerumque per *ia* ſcribuntur, vt *Nicomedia*, *Philadelphia*, *Sebaſtia*, *Seleucia*. — Quaedam ambigua, e. c. *Alexandria* et *Alexandrea*, *Antiochia* et *Antiochea*, *Caeſaria* et *Caeſarea*, cetera; quia *ei* nunc *i*, nunc *e*, pronuntiatur. Sic etiam de *Amaſeia*, *Antigoneia*, *Parnaceia*, *Rapheia* iudicandum eſt

EID. MAR. *Idibus Martii*, poſita diphthongo ΕΙ pro Ι. Pileus inter duos pugiones.)(BRVT. IMP. L. PLAET. CEST. *Brutus Imperator*. *L. Plaetorius Ceſtianus*. Caput Bruti, percuſſoris Caeſaris, nudum. Caeſar *Idibus Martiis* interfectus eſt. AR. Rrr. cui denario quinquaginta thalerorum pretium ipſi conſtituunt antiquarii. *Rinck*. de vet. Num. potentia ac qualitate p. 178 ſq.) *Cimel. Vindob.* I. p. 47.) *Guſſeme* III. p. 113.) *Havercamp*. ad *Morell*. Fam. Iunia Tb. a. fg. 4. p. 205.) *Oiſel*. Th. Ant.

Ant. Num. Tb. 86. fg. 10. p. 438.) *Schulz.* Numoph. I. Tb. 4. fg. 5. p. 188) *Vaill.* Fam. Tom. II. p. 8. vid. *Iunia* gens.

ΕΙΚΟΝΙΕΩΝ. vid. *Iconium* Lycaoniae.

ΕΙΛΗCΙΩΝ ab Ἑλλεῖον. vid. *Heleon* Boeotiae.

ЄΙΩ vocabulum integrum, *Io* nimirum dea a Gazenſibus in Palaeſtina culta. Inachi fluuii creditur filia, a Ioue adamata, quam Iupiter ob Iunonis metum in vaccam tranſformauit; Iuno tamen id ſuſpicata, illam a Ioue poſtulauit, cui cuſtodem argum dedit. Id aegre ferens Iupiter, Mercurio, vt illum interficeret, iuſſit; Iuno indignata, oeſtrum *Io* immiſit, cuius aculeis exagitata, in plures regiones fugit, et tandem implorato Iouis auxilio, priſtinam formam recuperauit, Oſiridique tandem nupſit. — *Io* dicitur a *Stephano* inter ſuas peregrinationes Gazam Syriae vrbem adnauigaſſe, ibique moratam, nomen *Ionis* vrbi dediſſe. *Eckhel.* Num. Vet. p. 80.) *Noriſ.* Epoch. Syr. Mac. diſſ. 5. c. 3. — Gazaei vt antiquitatem vrbis indicarent, illam genio ciuitatis ſuae turrito ſub forma mulieris depicto dextram porrigentem in numis exhibuerunt Æ 2. Hadriani, Commodi et Caracallae, adpoſito eius nomine ΓΑΖΑ ЄΙΩ. *Gaza Io.* *Vaill.* Num. Impp. Gr. p. 33. 68. 99. 308. et ex eo *Guſſeme* Diccion. III. p. 339. n. 5. Hadriani, et p. 340. n. 21. Commodi, pariter ibid. n. 23. Caracallae. *Alium* Iuliae Domnae Æ 3 eadem cum epigraphe eodemque cum typo addidit *Froelich.* 4. Tent. p. 249.

ΕΙΠΩΝΙΕΩΝ vel ΕΙΠΩΝΙΕΩΝ, *Hiponienſium.* vid. *Hiponium* Bruttiae.

ЄΙΡ. *al.* ЄΤ. ЄΙΡ. vel ЄΤΟ ЄΙΡ. Seleucidarum *annus* 115. in numis Antiochiae Syriae; *it.* L. ΕΙΡ. *annus* 115. in n. Nyſae Syriae, quae et Scythopolis. *Guſſeme* V. p. 282.

ΕΙΡΗΝΗ, *Pax*, alioquoties legitur in Graecis Imperatorum Claudii. Neronis, Galbae, Othonis, Veſpaſiani, Titi, Domitiani, L. Veri, vel Auguſtarum numis Alexandrinis, ſicut Meſſalinae pariter atque Agrippinae Neronis matris, ad indicandam frugum terrae vbertatem cum pace florentem. Conf. *Venuti* diſſertaz. ſopra il Tempio di Giano p. 101 ſq. Vol. IV. diſſert. Acad. Etr. Corton.

a) *Claudii.* 1. ΕΙΡΗΝΗ. *Pax.* Ipſa d. duas ſpicas, ſ. caduceum. Æ 2. *Morell.* in Claudio Tb 7. fg. 28. — 2. ΕΙΡΗΝΗ. L. Γ. *Anno Tertio.* Mulier ſt. d. caduceum, ſ. galeam. Pot. 2. *Eckhel.* Cat.

b) *Meſſalinae*, Claudii vxoris. ΕΙΡΗΝΗ. Caput muliebre ſpicis coronatum, cum ſpicis ad pectus prominentibus, iuxta conſuetum in Romanorum numis ſymbolum. Æ. *Morell.* in Claudio Tb. 12. fg 3.) *Spanhem.* Pr. II. 642.) *Triſtan.* I. p. 303.

c) *Agrippinae*, Claudii itidem vxoris, Neronis matris ΕΙΡΗΝΗ. Idem caput muliebre Cereris inſtar ſpicis coronatae, cum prominentibus e ſinu ſpicis. L. ΙΒ. *Anno* 12. Æ. *Morell.* in Claudio Tb. 12. fg. 4. *Spanhem.* ib. *et* ad Callim. p. 748.) *Triſtan.* ib.

d) *Neronis*, ΕΙΡΗΝΗ. L. Ε. *Anno Quinto.* Mulier ſtolata ſtans, d. caduceum, ſ. galeam. Æ 2. *Morell.* in Nerone Tb. 15. fg. 1.) Muſ. *Theup.* p. 1101.

e) *Galbae.* 1. ΕΙΡΗΝΗ. Caput laureatum velatum. *Harduin.* Oper. p. 726 — 2. *Al.* ſed caput muliebre velatum ac laureatum, retro caduceus. Æ 2 *Eckhel.* Cat.) *Morell.* in Galba Tb. 8 fg. 25.) M. *Theup.* 1105. — 3. *Al.* ſed caput ve-

velatum ſpicis exſtantibus, retro caduceus. *Hard.*, p. 726.

f) *Othonis.* 1. ΕΙΡΗΝΗ. Pacis caput muliebre velatum. AR. mixt. max. mod. *Cimel. Vind.* I. p. 44.) *Khell.* Suppl. p. 44. — 2. *Al.* ſed caput velatum et ſpicatum, pone caduceus. Æ. 2. *Eckhel.* Cat.) *Guſſeme* I. p. 91.) *Harduin.* p. 726.) *Morell.* Spec. rei numar. Tb. 12. n. 2. p. 161. ſed ad Antiochiam Syriae refert) *Morell* in Othone Tb. 2. fg. 1 Tom. II. p. 291.) M. *Theup.* p. 1106.) *Vaill.* Gr. p. 19.

g) *Veſpaſiani.* 1. ΕΙΡΗΝΗ. Mulier ſtans, d. ramum, ſ. caduceum. Æ 2. M. *Theup.* p. 1107. — 2. *Al.* ſed mulier d. caput, ſ. caduceum. Æ 2 *ibid.* — 3. *Al.* ſed d. ſpicas, ſ. caduceum. Æ 2. *ib.* — 4. *Al.* ſed caput Pacis, retro caduceus. *Harduin.* p. 730.

h) *Titi.* 1. ΕΙΡΗΝΗ. Dea ſtolata ſtans, d. ſpicas, vel oleae ramuſculum, ſ. caduceum. L. A. *Anno Primo.* Typus ad Latinum illum forſan reſpicit, cui inſcriptum: PAX ORBIS TERRARVM. Æ 2. *Morell.* in Tito Tb. 14. fgg. 9. 10. 11. Tom. II. p. 392. *Patin.* Impp p. 152.) M. *Theup.* p. 1109.) *Triſtan.* I. p. 303. n. 10. — 2. *Al.* ſed L. B. *Anno Secundo.* Æ. 2. *ibid.* — 3. *Al.* ſed ſcriptum ΕΡΕΙΝΗ. Æ 2. *Triſtan.* ib. n. 9.

i) L. Veri. ΕΙΡΗΝΗ. Dea ſedens cum ramo oleae. L. H. *Anno Octavo.* Æ 1. *Harduin.* Oper. p. 781.

ΕΙΡΗΝΗ ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟC, *Pax Domitiani Imperatoris.*)(ΝΥCΑΕΩΝ, *Nyſaeorum* Cariae. Pluto rapit Proſerpinam in quadrigis. Æ 3. Domitiani. *Guſſeme* V. p. 279.) *Vaill.* Gr.

ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΙ ΟΜΟΝΟΙΑ. L. ΙΕ. *Pax Et Concordia. Anno* 15. Pax *Raſche Lex. Num.* T. II. ſtolata ſtans, ſ. oleae ramum, d. iungit cum Concordia. Æ 1. Traiani. *Harduin.* Oper. p. 751.) *Morell.* Specim. Tb. 10. n. 2. p. 113. — In aliis ſimilibus Aegyptiorum numis L. IH. vel L. IΘ. vel L. K. *An.* 18. 19. 20. procuſis, apud *Morell.* ib. et apud *Harduin.* 750. 753. Tranquille enim ſub Traiano vixerunt Romani, ſubactis vbique hoſtibus. Etſi etiam in Oriente, anno decimo ſexto imperii, bellum inchoaſſet, quia tamen arma Romana tum victricia erant, pax et concordia non turbabantur.

ΕΙΡΗΝΗ ΝΥCΑΕΩΝ. *Pax Nyſaeorum.* Caput Pacis nudum, non ſpicis ornatum, vt in plurimis Aegyptiorum numis. *Liebe* Goth. Num. p. 336.

ΕΙΡΗΝΗ CΕΒΑCΤΗ, *Pax Auguſta* legitur in n. Hadriani.

ΕΙΡΗΝΟΠΟΛΙC, *Irenopolis*, vrbs Ciliciae mediterranea in Lacanatide regione ad Sarum fluuium, *Ptolemaeo* nota, a *Strabone* vero non memorata. Notitia Eccleſ. p. 34. In Cilicia ſecunda habet Ειρηνοπολις. *Vaillant.* Num. Impp. Gr. p. 100 et 271. ſuſpicatur, vrbem aliquam nomen mutaſſe, aut conditam ſub Claudio Imp. quae Clitis fugatis et debellatis forte data eſt. Ipſi ſub Tiberio poſt Archelai mortem rebellarunt, et iterum Troſobore duce ſub Claudio Imperatore, a quo tempore Irenopolis annos ſuos, nempe autumno A. V. C. 805. dinumerare videtur. *Froelich.* 4. Tent. p. 36. Quam vrbis epocham percuſſerunt in aliquot Caracallae, Gordiani Pii ac Valeriani numis.

a) *Caracallae.* 1. ΕΙΡΗΝΟΠΟΛΙΤΩΝ ΕΤΟΥC ΔΜΡ. *Irenopolitarum Anno* 144. vel V. C. 949. qui eſt Chr. 195. Iſis tutulata ſtat, ſui cultum in vrbe deſignans, d. pateram, ſ. ſiſtrum. Æ 2. *Guſſeme* IV. p. 150. n. 1.) *Harduin.* Oper. p. 52.) *Patin.* Th. Mauroceni p. 130.)

130.) *Vaill.* Gr. p. 100. 271. — 2. *Alius* eadem cum epigraphe atque aera, ſed Hygia ſt. cum patera, paſcens ſerpentem. Æ 3. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib.

b) *Gordiani Pii*, 3. ΕΙΡΗΝΟΠΟΛΙΤΩΝ ΕΤ. ΒϘΡ. *An.* 192. V. C. 997. Chr. 243. Aeſculapius et Hygia ſtantes; forſan in vrbe templum habuerunt. Æ 1. *Guſſ.* ib. n. 2.) *Hard.* ib. ſed ΕΙΡΗΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.) *Vaill.* Gr. p. 150.

c) *Treboniani Galli*. 4. Γ. ΟΥΙΒ. ΤΡΕΒ. ΓΑΛΛΟϹ. Huius caput radiatum, ad pectus cum chlamyde et clipeo.)(ΖΕΦΥΡΙΩΤΩΝ ΕΙΡΗΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, *Zephyriotarum* et *Irenopolitarum* ſcil. Concordia, qua iuncta erat Irenopolis cum Zephyrio vrbe item Ciliciae. Hercules ſtans nudus, d. pateram, ſ. clauam inuerſam et ſpolia leonis. Æ 1. *Band.* I. p. 68.) *Guſſ.* ib. n. 3.) *Harduin.* Oper. p. 65.) *Vaill.* Gr. p. 173.

d) *Valeriani Senioris*. 5. ΑΥΤ. Κ. Π. ΛΙ. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. Caput eius radiat.)(ΕΙΡΗΝΟΠΟΛΙΤΩΝ ΕΤΟΥϹ ϹΗ. *Irenopolitarum Anno* 208. Chr. 259. Hygia et Aeſculapius ſtantes cum attributis. Æ 1. *Band.* I. p. 123.) *Guſſ.* ib. n. 4.) *Harduin.* p. 52. ſed ΕΙΡΗΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.) *Vaill.* Gr. p. 176.

ЄIRI . . . . bASILISSH. x. Caput Irenes, quae Leoni Conſtantini Copronymi filio nupſit, d. orbem crucigerum, ſ. crucem tenentis. *AV. Band.* II, p. 709.

ЄIRINH bASILISSH. Idem Irenes caput. *AV. Band.* ib.

ΕΙϹϹΑΙΟ, item ΕϹϹΑΙΟ et ΙΙϹϹΑΙΟ in barbaris tetradrachmis, de quibus *Neumann.* Pop. Num. I. p. 143.

ΕΙΤΕΙΟΣ, Itius *nomen* magiſtratus. ΕΠ. vel ΥΠ. ΕΙΤΕΙ. ΡΟΥΦΟΥ ΠΡΕϹβευτȢ ΚΑΙ ΑΝΤΙϛρατήγȢ ΤΟΥ ϹΕΒαϛȢ ΒΙΖΥΗΝΩΝ, *Sub Itio Rufo Legato Et Propraetore Auguſti, Bizyenorum* Thraciae. Æ 1. Hadriani. Itius ille Rufus legatus Caeſaris in Thracia ad differentiam aliorum legatorum, qui in plurimis eius prouinciae vrbibus ſemper vocantur Ἡγεμόνες, in hoc ſolo Bizyae dicitur Πρεσβευτὴς καὶ Ἀντιστρατηγός. *Vaill.* Gr. p. 33. 317. — ΗΓΕΜ. Λ. ΕΙΤΕΙ. ΒΑΡΒΑΡΟΥ ϹΕΡΔΙΚΗϹ, *Praeſide Lucio Itio Barbaro Serdicae* in Thracia. Æ 1. Sept. Seueri. *Vaill.* Gr.

EIVS pro PIVS legitur in AV. maioris formae numis Philippi inſcriptis: PHILIPPVS EIVS AVG. *Pellerin.* Mel. I. p. 161.) *Khell.* Suppl. ad *Vaill.* p. 164.

ΕΙΧΑΡΤΟΥ. vt reſoluit contractas ad ſellam Iouis litteras in Acmonenſium numo Neronis. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 28. n. 11. Neſcit autem, quid ſibi velint.

ΕΚ vel ЄΚ nota *anno* Seleucidarum 25. in area n. Antiochiae Syriae, cui ſi addideris aerae eorum Auguſtanae caput 723. annum V. C. 748. habebis. Conf. *Noriſ.* Epoch. Syr. Maced. p. 248.

ΕΚΑ litterae ſubſignatae in Æ. Carini. *Eckhel.* Cat. II.) *Harduin.* Oper. p. 876, cui *Quintum Viceſimae Primae* tributum videtur.

ΕΚΑΤΑΙΟΣ magiſtratus nomen a) Abderae Thraciae. — b) ΕΚΑΤΑΙΟΥ magiſtratus in n. Lyſimachi a Calchedone in Bithynia. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 5. n. 11.

ΕΚΑΤΟΜ. Ἑκάτομνος, *Hecatomnus*, Cariae regulus. vid. *Hecatomnus*.

Ἑκατόμβαια, feſtum, in quo *hecatombe* mactari ſolebat. *Nonn.* ad *Golz.* Graec. vet. p. 55.

Ἑκατόμπυλος, centum, i. e. multas habens portas, Thebae Aegy-

ptiae. *Nonn.* ad *Golz.* Gr. vet. p. 63.

'Εκατομφόνια, ſacra Martis a multitudine victimarum. *Nonn.* ad *Golz.* ib. p. 52.

ΕΚΑΤΟΝΥΜΟΥ magiſtratus Abderae Thraciae; *it.* Erythrarum Ioniae.

ΕΚΑΤΩΝ. magiſtratus nomen. n. Rhodiorum.

ΕΚΟΡΑΤ apud *Cuper* Apotheoſ. Homer. 1683. p. 231.) *Harduin.* Num. Pop. et Vrb.) *Seguin.* Sel. Num. p. 113.) *Vaill.* Not. ad *Seguin.* 1685. p. 408. tres voces 'Επι ΚΟΡνηλίυ ΛΥπυ, *Sub Cornelio Lupo* ſcil. magiſtratu, diſtrahunt. *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 169. vid. *Creta.*

ΕΚΡ. *al.* ЄΤ. ЄΚΡ. Seleucidarum *annus* 125. n. Antiochiae Syriae. *Cimel. Vind.* I. p. 80.) Muſ. *Hunter.* p 31.

ΕΚΣ *Annus* 225. Antiochiae Syriae. *Cim. Vind.* ib. — *It.* ΕΚC. *An.* 225. Gadarae Coeleſyriae. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 36 n. 3. p. 294. — *It.* Sidonis Phoeniciae, qui ex eius computo ab aerae initio 643. cadit in A. V. C. 868. *Vaill.* Gr. p. 286.

ΕΚΤ. *Annus* 325. Damaſcenorum Syriae, addito epochae eorum capite 442. dabit A. V. C. 767. n. Auguſti anno regiminis vltimo. *Morell.* in Auguſto Tb. 39. n. 18. p. 398.) *Noriſ.* Epoch. Syr. Mac. p. 91.) *Vaill.* Gr. p. 3. 270.

ΕΚΤΩΡ, *Hector*, Priami Troiae regis et Hecubae filius, a *Platone* dictus ἀπὸ τῦ ἔχειν τὴν πόλιν, quod vrbem a Graecis obſeſſam contra eorum impetum tenuerit, patriamque ſeruauerit, tandem ab Achille occiſus eſt, et vrbs poſt decennium capta. Cum Troianos irrideret Fimbria, Val. Flacci quaeſtor, quod intra vndecim dies in poteſtatem ſuam eorum vrbem redegiſſet, vnus ex iis, teſte *Strabone* L. XIII. reſpondit: „Non nobis erat *Hector*, qui pro vrbe pugnaret.„ — Ilienſes inde Hectora ſuum tanquam deum venerabantur, vt narrat *Athenagoras* in Apoſ. Chriſt. ὁ Ἰλιεὺς θεὸν Ἕκτορα λέγει, *Ilienſis deum* Hectora dicit. Hinc in eorum numis: 1. ЄΚΤΟΡ. Figura galeata ſtans, d. haſtam, ſ. extenſa.)(ΙΛΙ ΩΝ, *Ilienſium.* Caput Hectoris iuuenile galeatum. Æ. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 44. fg. 3 — 2. ΕΚΤΩΡ ΙΛΙΕΩΝ, Eiuſdem caput iuuenile galeatum.)(ΦΑΥС.... Caput Fauſtinae Iun. Æ. *Haym.* Th. Br. II. Tb 7 fg. 8 p. 80 — 3. 4. 5 Illum in bigis, vt ſolebant pugnare heroes, depungunt itidem Ilienſes, galeatum cum haſta et clipeo, tanquam Graecos prouocantem, iuxta *Pauſaniam* in Eliac. Epigraphe eadem eſt in aereis M. Aurelii, Commodi, Sept Seueri numis: ΕΚΤΩΡ ΙΛΙΕΩΝ. In Seuero Victoriam ei tribuunt, huic Imperatori, deuictis imperii aemulis, gratulantes. *Vaill.* Num. Gr. Impp. p. 52. 69. 83, 306. — 6. *Ead. epigr.* ſed Hector galeatus in citis quadrigis, d. habenas, ſ. flagrum. Æ max M. Aurelii M. *Theup.* p. 782. 903. — 7. *Alius* ſimilis, ſed Æ 1. Caracallae. *Vaill.* Gr.

'Εκτυπώματα numorum antiquorum conficiendi rationem, ichtyocollae ſiue glutinis ex piſce, quem antaceum et huſonem vocant, beneficio *Iobertus* commonſtrauit *Morellio*, qui iſtam poſtea vulgauit in Specimine rei numariae antiquae; ob ſingularem vtilitatem additis ipſiſſimis *Morellii* verbis reperit *Rink.* de vet. num. potentia ac qualitate.

ΕΚΥ In imo ÆR. Antigoni regis Aſiae minoris. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 64. n. 1.

EKY CHRISTIVS in *N.* Iuſtiniani II. *Band.* II. p. 695.

ΕΚΦ. *Annus* 525. n. Cotyos III. Boſpori regis.

— *Annus* 525. Tripolitarum Phoeniciae ex aerae eorum computo 442. correſpondet A. V. C. 967. *Vaill.* Gr. p. 289.

ΕΛ. Ελαια. vid. *Elaea* Aeoldis.

— Ελατεια. vid. *Elatia* Phocidis.

— *Annus* 35. epochae Antiochenſium Syriae.

— in area Odeſſenorum Thraciae.

ELAC. loco FLAC. in Æ 2. Carthaginis Nouae apud *Beger.* Th. Br. II. 617. ATEL. ELAC. II. VIR. pro quo nomine *Patin.* Impp. in Caligula p. 90. AT. EL. FLAC. et quidem diuiſa ATEL. voce; rectius vero legitur ATEL. FLAC. apud *Morell.* in Caligula Tb. 5. n. 6. p. 664. *et* Fam. Pomponia Tb. 3. Lit. M.) *Vaill.* *Col.* I. p. 150.

Elaea Aeolidis, *Stephano*: Ἐλαία πόλις τῆς Ἀσίας, Αἰολική, incolae Ἐλαιῖται. *Plinio* L. V. c. 32. Oppidum *Elaea*, et ex Myſia veniens Caicus amnis, qui regionem fecundat. *Straboni* L. XII. regio per quam Caicus elabitur Ἐλαΐτις, trans Caicum duodecim a flumine ſtadiis *Elaea* et vrbs Aeolica, eademque Pergamenorum nauale CXX. ſtadiis diſtans a Pergamo. *Pomponio Melae*: Supra Caicus inter *Elaeam* decurrit et Pytanem. Eandem vrbem in Aeolide memorat *Pauſanias* L. IX.

A) *Autonomi* numi: 1. ΜΕΝΕϹΘΕΥ. ΚΤΙϹΤΗ. *Meneſtheus Conditor.* Caput iuuenile nudum, pone ramus oliuae.)(ΕΠΙ ϹΤΡ. ΠΕΛΛΩΝΙΟΥ ΝΕ. ΕΛΑΙΤΩΝ, *Sub Praetore Pellonio Neocoro, Elaitarum.* Aeſculapius ſtans, d. baculum, cui implexus ſerpens. Æ 3. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 12. fg. 5. p. 203.) *Holſten.* Not. in *Stephan.* p. 108. ſed ΜΕΝΕΣΘΕΥΣ ΚΤΙΣΤΗΣ. et in)(ΕΠΙ ϹΕΠ. ϹΑΛΩΝΙΟΥ ΝΕ. ΕΛΑΙΤΩΝ circum Aeſculapium. — Praeſens numus egregie comprobat teſtimonium *Stephani*, qui *Elaeam a Meneſtheo conditam* adſerit. Quis fuerit hic Meneſtheus nos docet *Strabo* L. XIII. dum Elaeam deſcribit. Adſtitutus poſt herois caput oleae ramus ad vrbis nomen adludit, nam ἐλαία Graecis *olea*, ſeu *oliua* eſt, et bini autonomi apud *Pellerinium* Mél. II. p. 280. coronam oleaginam oſtentant. Eadem partis auerſae inſcriptio legitur in numo Fauſtinae Iunioris huius vrbis apud *Pellerinium* Mel. II. Litteras ΝΕ. notare quidem *Neocoratum*, at non referendum ad *Elaitas*, ſed ad *Pellonium Praetorem*, *Neocori* inſuper honore inſignem, quia huius nomini poſtponitur, et vrbis nomen praecedit, acute animaduertit *Pellerin.* l. c. — 2. Caput imberbe ſpicis ornatum ad d.)(ΕΛΑΙΤΩΝ. Minerua galeata ſtans, d. noctuam, ſ. haſtam, pone ΑΝ. Æ 2. *Peller.* Tb. 53. fg. 7.) Muſ. *Hunter.* p. 132. — 3. Caput imberbe galeatum ad ſ.)(ΕΛ. Granum hordei in corona laurea. Æ 4. M. *Hunt.* Tb. 25. fg. 16. — 4. Caput barbatum nudum.)(ΕΛΑΙΤΩΝ. Vaſculum, e quo tria papauera et duae ſpicae eminent. Æ 3. *Guſſeme* III. p. 121. n. 1.) M. *Pembrok.* II. Tb. 9. fg. 3. — 5. Caput galeatum. ΕΛΑΙΤΩΝ. Vaſculum cum papaueribus et ſpicis. *Guſſ.* ib. n. 2. — 6. ΘΕΑ ΡΩΜΗ. *Dea Roma.* Caput Romae galeatum.)(ΕΠΙ ϹΤΡ. Π. ϹΑΛΩΝΙΟΥ ΕΛΑΙΤ. *Sub Praetore Publio Salonio.* Protome muliebris cum ſpicis. *Guſſ.* ib. n. 3.) *Harduin.* Oper. p. 52. — 7. *Ead. adu.*)(ΕΠΙ ϹΤΡ. ΑΥΡ. ΒΑΡΒΥΛΛΟΥ ΕΛΑΙΤ. *Sub Praetore Aurelio Barbula, Elaitarum.* Dea velata d. haſtam, ſ. ſpicam, ante pedes papauer, caniſtrumque papauerum et ſpicarum, agri luxuriantem annonam denotans. *Hard.* p. 53.

B)

B) Sub *Imperatoribus* et quidem ſub

a) *Hadriano.* 8. ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΑΔΡΙΑΝΟϹ. *Imperator Hadrianus.* Huius caput.)(ΕΛΑΙΤΩΝ. *Elaitarum.* Papauer inter quatuor ſpicas. Æ 3. *Guſſeme* III. p. 121. n. 4.) *Harduin.* Oper. p. 53.) *Vaill.* Gr. — 9. *Alius*, ſed caniſtrum ſpicis et frugibus plenum. Æ 3. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib.

b) *Hadriani et Sabinae* capita. 10. ΕΛΑΙΤΩΝ. Mulier ſtans cum ſpicis. Æ 3. *Guſſ.* ib. n. 5.) *Vaill.* Gr.

c) *Sabinae* caput. 11. ΕΛΑΙΤΩΝ: Mulier medio corpore vtraque ſpicas. Æ 3. *Guſſ.* n. 6.) *Hard.* p. 53.) *Vaill.* Gr.

d) ſub *Antonino Pio.* 12. ΕΛΑΙΤΩΝ. Iupiter ſtans, d. ramum, ſ. haſtam, pro pedibus aquila. Æ 3. *Guſſ.* n. 7.) *Hard.* p. 53.) *Vaill.* Gr.

e) M. *Aurelio.* 13. ΑΥ. Κ. Μ. ΑΥΡΗΛΙΟϹ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ. Huius caput laureatum.)(ΕΠΙ ϹΤΡ... ΝΕΩ. ΕΛΑΙΤΩΝ. *Sub Praetore* etc. Mulier ſtans in balneo, adſtantibus quatuor figuris. Æ max. M. *Theup.* p. 782. 902.

f) *Fauſtina Iun.* 14. ΕΠΙ ϹΤΡ. ΠΕΛΛΩΝΙΟΥ ΝΕ. ΕΛΑΙΤΩΝ, *Sub Praetore Pellonio Neocoro*, *Elaitarum.* *Pellerin* Mel. II.

g) Commodo. 15. ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΚΟΜΜΟΔ. *Imperator Caeſar Commodus.* Caput laureatum.)(ΕΛΑΙΤΩΝ. Mulier pectore tenus, d. ſpicas et papauer. Æ. 3. *Guſſ.* n. 8.) M. *Theup.* p. 923.) *Vaill.* Gr. — 16. ſed caput Iſidis cum flore loti. Æ 2. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib.) *Holſten.* Not. in Steph. p. 108. — 17. ſed caniſtrum ſpicis et frugibus plenum. Æ 3. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib. — 18. ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΑΥΡ. ΚΟΜΜΟΔΟϹ, *Imp. Caeſ. Aurelius Commodus.* Caput laureat.)(ΕΠΙ ϹΤΡΑΤΙ. ΦΛ. ΠΥΡΑΜΟΥ ΕΛΑΙΤΩΝ, *Sub Praetore Flauio Pyramo* etc. Aeſculapius ſtans d. baculum, cui inuolutus eſt ſerpens, a dextris dea Salus ſtans, d. ſerpentem paſcit. Æ 1. M. *Theup.* p. 922. — 19. ſed ϹΤΡΑ. ΠΥΡΑΜΟΥ ΕΛΑΙΤΩΝ. *Praetore Pyramo.* Aeſculapius cum attributis. Æ 2. *Harduin.* p. 53.) *Vaill.* Gr. p. 76. — 20. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΚΟΜΜΟΔΟϹ. *Imp. Caeſ. M. Aurel. Commodus.* Caput laureatum cum chlamyde.)(ΕΠΙ ϹΤΡΑ. ΤΙ. ΦΛ. ΠΥΡΑΜΟΥ ΕΛΑΙΤΩΝ ΤΟ Β. *Sub Praetore Ti. Flauio Pyramo Elaitarum Iterum.* Pluto Proſerpinam rapiens, infra currum vaſculum ſpicis et papauere refertum. Æ max. Muſ. *Alban.* I. Tb. 45. fg. 2. p. 91. Praetorem Pyramum habes in numis ſupra prolatis typo diuerſis, *Titi* tamen praenomen reticentes. Numiſma ad *Θεογάμια* referri poteſt, hoc eſt ad feſtum in memoriam nuptiarum Plutonis et Proſerpinae inſtitutum, quod licet Siculis adſignet Pollux, apud ceteros Graecos celebratum quoque adparet ex numis apud *Morell.* Specim. et Epiſt. II. *Spanhemii.* Fruges et papauera Cereri et filiae conueniunt ad terrae culturam, fecunditatemque innuendam.

h) *Sept. Seuero.* 21. ΕΠΙ ϹΤΡΑΤΗΓΟΥ ΛΟΥΡΙΟΥ ΤΕΙΜΩΝΟϹ ΕΛΑΙΤΩΝ, *Sub Praetore Lurio Timone* vel Timonis filio. Imperator paludatus dextram eleuat, ad cuius imum captiuus lugens. Æ max. *Vaill.* Gr.) *Erizzo* male: ΕΛΑΙΤΩΝ ΕΠΙ ϹΤΡΑΤΗΓ ΙΛΛΥΡΙΟΥ explicat: *Elaitarum* Sub Imperatore Illyricani exercitus, aut Tempore Illyricani exercitus, quod *Spanhem.* Pr. II. p. 631. reddit: *Sub Praeſide Illyrio* aut *Illyrico.*) *Harduin.* Oper. p. 53, et cum illo *Guſſeme* III. p. 121. n. 10. legunt ΕΠ. ϹΤΡ. Μ. ΛΟΥΡΙΟΥ etc. *Sub Praetore M. Lurio.* 22. ΕΠΙ ϹΤΡΑΤΗΓΟΥ ΛΟΥΡΙΟΥ ΕΛΑΙΤΩΝ, *Sub Praetore Lurio.*

rio. Capita Caracallae et Getae aduerſa. *Guſſ*. ib. n. 9. — 23. *Ead epigr* ſed Imperator eques, ante tropaeum cum captiuo adſtante. *Guſſ*. ib.

i) *Iulia Domna*. 24. ΕΛΑΙΤΩΝ. Aeſculapius ſtans cum baculo, cui ſerpens inuolutus. Æ 3. *Guſſ*. ib. n. 11.) *Hard*. p. 53.) *Patin*. Impp. p. 290.) *Vaill*. Gr. — 25. *Alius*, ſed Fortuna ſtolata ſtans, d. temonem, ſ. cornucopiae. Æ 2. *Guſſ*, ib.) *Vaill*. ib.

k) *Plautilla*. 26. ΕΛΑΙΤΩΝ. Aeſculapii ſtantis effigies. Æ 3. *Guſſ*. n. 12.) *Hard*. p. 53.) *Patin*. ib. p. 313.) *Triſtan*. II. p. 257.) *Vaill*. Gr.

l) *Alexandro Seuero*. 27. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΣΕΒΗΡΟΣ (*ſic*) ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, *Imp. Caeſ. M Aur. Seuerus Alexander*. Caput eius laureatum, lorica ad pectus.)(ΕΠΙ ΣΤΡ. ΙΟΥΛ. ΝΕΩΝΟΣ ΕΛΑΙΤΩΝ, *Sub Praetore Iulio Neone*. Imperator eques d. elata, e conſpectu figura muliebris ſtolata d. ſpicas binas, ſ. haſtam puram, vel vrbis Elaeae genius aduenienti Imperatori opes ſuas offert. Æ max. Muſ *Alb*. II. Tb. 65, fg. 2. p. 9. Editor vero non auſus eſt ex hoc numo Rrr. adfirmare, Imp. Alexandrum Elaeam aduentaſſe, ſilentibus omnino hiſtoricis.

m) *Hoſtiliano*. 28. Γ. ΟΥΑΛ. ΟΣΤΙΛΙΑΝΟΣ ΚΟΥΙΝΤΟΣ ΚΑΙΣ. *Caius Valens Hoſtilianus Quintus Caeſar*. Caput nudum, ad humeros cum paludamento.)(ΕΛΑΙΤΩΝ. Aeſculapius ſtans cum baculo Æ 2. *Band*. I. p. 53.) *Guſſ*. n. 13. ſed Γ. ΟΥΑΛ. ΟΣΤΙΛ. ΜΕΣ ΚΟΥΙΝΤΟΣ ΚΑΙΣ. *Hoſtilian*. *Meſſius* etc.) *Vaill*. Gr. — 29. ΓΑΙ. ΟΥΑΛ. ΟΣΤ. ΜΕΣ. ΚΥΙΝΤ. Caput eius.)(ΕΛΑΕΙΤΩΝ. (*ſic*) Fortuna modio inſignis ſtans, d. temonem, ſ. cornucopiae. Æ 2. *Band*. ib.) *Guſſ*. ib.) *Holſten*. Not. in *Stephan*. p. 109. cui Prudentiae typus videtur.

Ad hos quoque Elaitas non dubitat *Harduinus*, quia pertineat *Caracallae* numus cum epigr. ΕΠΙ ΠΑΥΛ. ΜΟΛΟΣΣΟΥ ΑΡΧ. Α. ΕΛΑΙΤΩΝ, vbi alii legunt ΣΑΛΙΤΩΝ, *Sub Paulo Moloſſo Archonte Primo*. Hygiae et Aeſculapii ſtantis effigies. *Harduin* Oper. p. 53. — Simili modo in Herennii Æ 1. numo: ΚΥΙΝ. ΕΡΕΝ. ΕΤΡΟΥΣΚΟΣ ΔΕΚΙ. Caput Etruſci nudum.)(ΕΠΙ ΔΟΡΥΛΑΟΥ ΕΛΑΙΤΩΝ, *Sub Dorylao praetore*. Etruſcus paludatus ſub arbore, patera libans ſuper aram ignitam, ſ. haſtam *Harduin*. ib.) *Holſten*. Not. in *Stephan*. p. 108. Eundem vero numum alii ad Σάλην Hyrcaniae oppidum referunt, inde ΣΑΛΕΙΤΩΝ, *Salcitorum* ſcribunt *Band*. I. p. 42.) *Patin* p. 394.) *Triſtan*. II. p. 651.) *Vaill*. Gr. Hos autem numos *Giſb. Cuper*. ad oppidum Pannoniae inferioris, cui Σάλις nomen eſt, ablegat.

Elaeuſa, parua quidem, celebris tamen ad Ciliciam campeſtrem pertinens inſula inter Cyprum et continentem e regione Lami fluuii ſita vrbem eiuſmodi nominis habuit, Archelai Cappadociae regis *Strabone* L. XIV teſte regiam, ab Auguſto deinde *Sebaſten* dictam. Ex numorum orthographia *Stephanus* et *Strabo* emendari poterunt, quorum ille nomen inſulae Ἐλαιοῦσσα, hic Ἐλαιῦσα ſcribit.

Elaeuſiorum numi ſunt: 1. Caput Iouis diadematum, retro monogramma.)(ΕΛΑΙΟΥΣΙΩΝ. Victoria gradiens, in area ſparſae litterae. Æ 3. *Froelich*. Animaduerſ. p. 87. qui ex ſparſis litteris ΣΕΒ. exſculpit, quod ex numo non colligit *Eckhel*. Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 190. — 2. Caput Iouis diadematum, retro ΘΕ.)(ΕΛΑΙΟΣΙΩΝ. Victoria gradiens, d. extenta coronam, in area mon. [A] ſubtus ΕΙ. Æ. *Haym*. Th. Br. II. Tb. 13. fg. 10. —

10. — 3. *Alius*, ſed prae Victoria monogramma ex litteris ΑΡΧ compoſitum, quod initium nominis *Archelai*, indicati a *Strabone* L. XIV. regis Cappadociae exhibet. *Haym.* ib. p. 126. — 4. Caput Iouis barbatum diadematum,)(ΕΛΑΙΟΥΣΣΙΩΝ, (*ſic*) Victoria gradiens, d. coronam, ſ. palmam, in area ΣΙ. Æ 3. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 9. fg. 2.) *Holſten.* Not. in *Stephan.* p. 109. ſed cum litteris in area ΣΙ ΑΙ) *Gusſeme* Dicc. III. p. 124. ſed ad Elaeum ciuitatem Thraciae antiquam in confinio Ponti refert, de qua *Mela:* Eſt *Eleus,* (*ſic*) quae ſinit Pontum. Sed in numis Eleuſae Ciliciae etiam apud *Pellerin.* Rec. de Méd. T. III Tb. 91. fgg. 4. et 6. ΕΛΑΙΟΥΣΙΩΝ, interdum et ΕΛΑΙΟΥΣΣΙΩΝ legitur. conſpirantibus *Strabone* et *Stephano* Byzantino, qui Ἐλαιοῦσσα ſcribunt, tametſi *Strabo,* ſui velut oblitus, L. XIV. eandem Ἐλεοῦσαν adpellat, qua orthographia vſi quoque *Plinius*, *Oppianus*, *Ioſephus* Flauius ac Etymologus, reclamantibus numis. — 5. Caput muliebre velatum et ſucculentum videtur Cereris, apte ad *Strabonis* L. XII. auctoritatem, qui eam inſulam Εὔκαρπον, *Fertilem* commendat)(ΕΛΑΙΟΥΣΙΩΝ. retrograde. Apis volans, infra monogramma. Æ 3. *Neumann.* Pop. Num. II. Tb. 2. fg. 9. p. 57 ſq. Apis volans plerumque mellis copiam aut praeſtantiam adumbrat. Enimuero et copia mellis et praeſtantia maxima in Cypro, quam inſulam Elaeuſae noſtrae proximam omnes norunt. Vicinis terris fere eadem indoles, idem ſoli ingenium. Itaque pronum eſt arguere, etiam Elaeuſae fecundos campos et colles talibus luxuriaſſe herbis floribuſque, quibus delectari ſolent.

ELAGAB. *al.* ELAGABAL. *Elagabalus* Imperator ad Graecae linguae genium Ἐλεογάβαλος, vel Ἐλαιαγάβαλος, cuius nominis etymologiam docent *Oiſel.* Num. Sel. p. 184 ſq. et *Spanhem.* Pr. I. p. 129. 719. eiuſque Adnotata ad *Iuliani* Caeſares. vid. SACERD. *al.* SACERDOS DEI SOLIS ELAGAB. vel ELAGABAL. In quibus numis cum illius vultu ab vna, ab altera parte ſtat Elagabalus ſtolatus ante aram, d pateram, ſ. virgam quandam tenens; adhuc enim iuuenis ſacerdotio conſpicuus, de quo et Alexandro eius conſobrino, *Herodianus* L. V. c. 3. „Sacerdotes ambo (Elagabalus et Alexander) Solis, quem maxime indigenae (Syri) colunt, Phoenica lingua Ἐλαιαγάβαλον, *Helaengabalum*, vocitantes. *Aurelius Victor Schotti:* „Patre mortuo in Solis ſacerdotium, quem Heliogabalum Syri vocant, tamquam in aſylum, inſidiarum metu confugerat. Item *Victor* alter: „Fuerat Solis ſacerdos, quem Phoenices, vnde erat, Heliogabalum nominant„ Ita quidem Latini et Graeci ſcriptores dei iſtius vulgo nomen proferunt, *Heliogabalum* vocantes. In numis rarius *Elagabali* vocabulum legitur: IMP. CAES. M. AVR. ANTO. ELAGAB. PIVS AVG. *Gusſeme* III. p. 117. n. 41. vel IMP. CAES. M. AVR. ANTONINVS ELAGABAL. PIVS. *Mdb.* p. 312. vid. SANCT. *al.* SANCTO DEO SOLI ELAGAB. vel ELAGABAL — SOLI ELAGABAL. — Reperiuntur alii eius numi peculiari titulo inſcripti; INVICTVS vel SVMMVS SACERDOS AVG. et quidem non quod Romae foret pontifex maximus, ſed ob ſacrificia Elagabalo deo ab Antonino, eiuſdem ſacerdote, quotidie tam in Syria, quam Romae peracta, quae deſcribit *Herodianus*.

ELAGABALVS (*Marcus Aurelius Antoninus*) Imperator luxurioſiſſimus, *Varius* antea dictus, vel ab auia materna Iulia Maeſa, quae et Varia dicebatur, vel quod vario de ſemine, nempe meretricio, conceptus fuerit; artibus eiuſdem auiae Imperator acclamatus eſt ab exercitu in Aſia A. V. C. 971. Chr. 218. Antonini Caracallae filius dici

 voluit,

voluit, ſeque a Caracalla natum, (forte ex Saemiade concubina.) ſcripſit ad ſenatum, *Antonini* ſibi nomen adſciuerat, vel in argumentum generis, vel quod id nomen vſque adeo carum eſſe cognouerat gentibus, vt etiam parricida Baſſianus cauſa nominis amaretur. *Lamprid.* in Elagab. A quibuſdam ſcriptoribus *Pſeudantoninus* vocatur. — Occiſo Macrino Antiochiam a militum direptione liberauit, milites in caſtella ſua diſperſit, Sidonem Phoeniciam vrbem coloniam, veteranis in eam tranſmiſſis, deduxit, Aureliamque eam adpellauit de gente Aurelia, ex qua ſe eſſe iactabat, vt Caracallae filius. Illam non modo coloniam, ſed Tyriis iratus, prouinciae metropolim conſtituit, vt eius numi arguunt. Rebus in Oriente ordinatis, Romam ex Syria contendit, et ſine voluntate matris Soaemiadis nihil egit, eamque in ſenatum rogari iuſſit. Elagabalum deum ſuum magna pompa ad ſuburbanum deduxit, illumque ac Scrapidem ſummopere coluit; ex Carthagine ſimulacrum Vraniae Romam iuſſit adferri, et Laodiceae ex adyto Dianam auferri tentauit. Ceterum peſſime adminiſtrauit imperium, per crudelitatem, libidinem ſummamque negligentiam. Occiſus eſt in latrina a praetorianis Alexandro ipſius conſobrino fauentibus, ipſiusque corpus in Tiberim proiectum, quare et *Tiberinus* poſtea vocitatus eſt A. V. C. 975. Chr 222. aetatis annorum 18. poſt imperium 3. annorum, 9. menſium, dierum 4.

Nuptias frequentes celebrauit. *Iuliam Corneliam Paulam* vxorem ſumma cum ſollemnitate duxit, quae creditur Pauli praefecti praetorio filia; ſed repudiata eſt ab eodem, quod maculam haberet in corpore. *Aquiliam Seueram* e Veſtalium Sacrario abduxit; haec quoque repudiata eſt, inde iterum ſumta. In Graecis Romaniſque numis proſtant iuxta eum, quo vulgo ab antiquariis conſignantur ordinem *tres eius vxores*, *Iulia* nempe *Paula*, *Iulia Aquilia Seuera*, et *Annia Fauſtina*, quae genus ſuum ad Commodum referre dicebatur, Hanc tertiam vxorem ſibi rapuit Elagabalus, occiſo priore eiuſdem marito Pomponio Baſſo; ipſam poſtea breui dimiſit, Aquiliamque reſumſit. v. *ſuis locis*.

Ad numos Caracallae et Elagabali, quorum vterque M. AVR. ANTONINVS vocatur, diſcernendos iudicio opus eſt. Equidem qui diu in numis verſati ſunt, ex vultus habitu vtrumque, et Elagabalum quidem ex craſſioribus labiis, et Caracallam ex triſtiſſima facie ſtatim agnoſcunt. Verum, oportet tamen, vt tirones attendant ſtellam capiti Elagabali vt plurimum ſuperpoſitam, et titulum GERMANICVS, qui ſoli Caracallae eſt additus. Cum vero in Elagabali numis aſtrum indubitato non compareat ante tertium eius conſulatum, omnes illos numos, qui dicto aſtro carent, et alia nota chronologica deſtituuntur, annorum 218 et 219. numis miſcuit *Eckhel*. Cat. Vind. II. p. 310 ſq. etſi nonnulli haud dubio anno ſequente et initio tertii cuſi fuerint. In Graecis vero numis durior doctis inicitur ſcrupulus, ſiquidem vtrique iſtorum Imperatorum ſolum hoc adiectum conſpicitur legendum: Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ. *Bonarrot*. Num. *Carp*. p. 123.

Elagabalus plerumque in numis abſque barba, in quibuſdam lanugine ornatus viſitur, nonnumquam Tribunitiae poteſtatis et Conſulatus nota eſt adiecta, obſeruante *Eckhelio*:

poſt Chr. 218. V. C. 971. P. M. TR. P. COS.

— 219. P. M. TR. P. I. (II.) COS. II. P. P.

— 220. P. M. TR. P. III. COS. III. P. P.

poſt

poſt Chr. 221. P. M. TR. P. IIII. COS. III. P. P.

— 222. P. M. TR. P. V. COS. IIII. P. P.

Diademate vſus, non tanquam Imperator, ſed veluti ſacerdos patrii numinis. — Eius numi ex auro et aere primae formae rari ſunt; ſecundae vero ac tertiae magnitudinis, pariter atque argentei frequenter reperiuntur. Ab vrbibus cuſi pro tritis et vulgaribus computantur.

Elagabali nomen numquam integre in numis legitur, ſed in *Latinis* eius numis indicatur: ANTONINVS PIVS AVG. — ANTONINVS PIVS FEL. AVG. *al.* FELIX AVG. — IMP ANTONINVS AVG. *al.* PIVS AVG — IMP M. ANTONINVS AVG. — M. AV. ANTONIN AVG. — M. AVREL. ANTONINVS P. F. AVG. — C M. AVR. ANTONINVS. — IMP. M. AVR ANTONINVS. *al.* ANTONIN. PIVS AVG. — IM C. M. AV. ANTONINVS. *Froelich.* Adpend. II. p. 61. — IMP. C. AVR. ANTO. P. F. AVG. — IMP. C. M. AV. ANTONINVS. *al.* AVR. ANTONINVS. — IMP C. M. AV. ANTONINVS AVG. — IM. C. M. AV. ANTONINVS AVG. P. *Blanchin.* de Kalendario et Cyclo Caeſaris p. 42. n. 39. — IM. C. M. AVR. ANTONINVS A. — IMP. C. M. AV. ANTONINVS AV. — IMP. C. M AVR. ANTONIN. AV. *al.* ANTONINVS AVG. *al.* ANTONINVS AVG. PIVS. *al* ANTONINVS P. F. CAES. vel AVG. — IMP. CAES. ANTONINVS AVG. *al.* PIVS FELIX AVG. — IMP. CAESAR AVR. ANTONINVS AVG. — IMP. CAES. M. ANTONINVS AVG. — IMP. CAES. MAR. ANTONINVS AVG. — IMP. CAES. M. AV. ANTONINVS AV. — IMP. CAES. M. AVR. ANTO. ELAGAB. PIVS AVG. *Guſſeme* Diccion. III. p. 117. n. 41. *al.* ANTONINVS ELAGABAL. PIVS. *Mdb.* 312. quos tamen numquam videre contigit cum *Elagabali* titulo. IMP. CAES M AVR. ANTON. AVG. *al.* ANTON. PIVS AVG — *al.* ANTONINVS AVG *al.* ANTONINVS PIVS AVG. *al.* ANTONINVS P. F. AVG — IMP. CAES. M. AVREL. ANTONINVS PIVS AVG.

In *Graecis* dicitur *Elagabalus* ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ ϹΕΒ. — Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ ΑΥΓ. — Μ. ΑΥΡΗ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ ΑΥΓΟΥ. *Froelich.* 4. Tent. p. 301. 302 303. — ΑΥΤ. Μ. Α. ΑΝΤΗΝЄΙΝΟϹ. (*ſic*) *Khell.* Suppl. p. 137. — ΑΥΤ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ — ΑΥΤ. Μ. ΑΥ. ΑΝΤΩΝΕΙΝ. ϹΕΒ *Muſ. Piſan.* Tb. 47. n. 2. — ΑΥΤ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ ϹΕΒ. — ΑΥ. Κ. Μ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ Ϲ. — ΑΥ. Κ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ. *Wilde* Sel. Num. Tb. 15. — Α. ΚΑΙϹΑΡ Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ ϹΕΒ. — Α. Κ Μ ΑΥΡ ΑΝΤΩΝ. *al.* ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ *al.* ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ. — ΑΥ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ ΑΥΓ. *Cimel. Vindob* I. Tb 21 fg. 13. — ΑΥ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ. *ibid.* fg. 14. — ΑΥ. Κ. Μ. Α. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ. *al.* ΑΥ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ. *al.* ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ. *al.* ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ. *al.* ΑΥΡΗ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ. — ΑΥΤ. Κ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ. — ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ. *ib.* Tb. 22. fg. 1. — ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ Ϲ. — ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ. *al.* ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ. *al.* ΑΝΤΩΝЄΙΝΟϹ in *aliis* additur ΑΥΓ. vel ϹΕ. vel ϹΕΒ. — ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡΗ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ. *al.* ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ. — ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡΗΛ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ ϹΕΒ. *al.* ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ ϹΕΒ. — ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡΗΛΙ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ. *al.* ΑΥΡΗΛΙΟϹ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ. — ΑΥΤ. ΚΑΙ. Μ. ΑΝΤΩΝЄΙΝΟϹ. ϹΕΒ. ΑΥΤ. ΚΑΙ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ. — *al.* ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ Ϲ. — ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΜΑΡ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ. — ΑΥΤ. ΚΑΙ. Μ. ΑΥ. ΑΝΤΩ. *Pedruſ.* M. *Farneſ.* V. Tb. 20. fg. 3. — ΑΥΤ. ΚΑΙϹΑΡ. ΑΝΤΩΝЄΙΝΟϹ. ΑΥΓ. *Vaill.*

Vaill. Sel. Num. *Camp.* p. 77. fg. 8. — ΑΥΤΟΚΡ Κ. Μ ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ ϹΕΒ. *Imperator Caeſar M. Aurelius Antoninus Auguſtus.*

Elagabali extra vrbem numi ſignati: vid. *Adramytium* Aeolidis, *Aegaea* Ciliciae, *Aegina* inſula, *Aelia Capitolina* Iudaeae, *Alexandria* Aegypti, *Antiochia* Piſidiae; *et* Syriae, *Apamea* Phrygiae, *Apollonia* Epiri, *Aradus* Phoeniciae, *Argos* Argolidis, *Aſcalon* Syriae, *Attalia* Lydiae, *Berytus* Phoeniciae, *Botrys* Phoeniciae, *Byblus* Phoeniciae, *Byzantium* Thraciae, *Caeſarea* Cappadociae, *et* Palaeſtinae, *et* Libani, *Calchedon* Bithyniae, *Carrhae* Meſopotamiae, *Caſſandria* Macedoniae, *Caſtabala* Ciliciae, *Coilla* Thraciae, *Colophon* Ioniae, *Corcyra* inſula, *Corinthus* Achaiae, *Cos* inſula, *Cremna* Piſidiae, *Cyzicus* Myſiae, *Damaſcus* Syriae, *Dioſhieron* Lydiae, *Dium* Macedoniae, *Edeſſa* Meſopotamiae, *Emiſa* Phoeniciae, *Epheſus* Ioniae, *Epiphania* Coeleſyriae, *Erythrae* Ioniae, *Flauiopolis* Ciliciae, *Gabala* Syriae, *Gadara* Syriae, *Gaza* Syriae, *Germanica* Caeſarea Syriae, *Germe* Helleſponti, *Gordus* Lydiae, *Hadriani* Bithyniae ad Olympum Muſ. *Alb.* I. Tb. 60. fg. 3. p. 122. *Heraclea* Cariae, *et* Ponti, *Hierapolis* Phrygiae, *et* Syriae, *Hypaepa* Lydiae, *Ilium* Troadis, *Laodicea* Cariae, *et* Syriae, *Magneſia* Aſiae, *Marcianopolis* Moeſiae inferioris, *Megalopolis* Arcadiae, *Mylaſſa* Cariae, *Mytilene* Leſbi, *Neapolis* Samariae, *Nicaea* Bithyniae, *Nicomedia* Bithyniae, *Nicopolis* Epiri, *et* Moeſiae inferioris, *Odeſſus* Thraciae, *Orthoſia* Phoeniciae, *Patrae* Achaiae, *Pautalia* Thraciae, *Pergamus* Myſiae, *Perinthus* Thraciae, *Philippopolis* Thraciae, *Ptolemais* Phoeniciae, *Raphanea* Syriae, *Samoſata* Commagenes, *Samus* inſula, *Sardes* Lydiae, *Seleucia* Syriae, *Side* Pamphyliae, *Sidon* Phoeniciae, *Smyrna* Ioniae, *Staſis* Cypri, *Stobi* Macedoniae, *Synaus* Phrygiae, *Tarſus* Ciliciae, *Tauium* Galatiae, *Temnos* Aeolidis, *Theſſalonica* Macedoniae, *Thyatira* Lydiae, *Tomi* Moeſiae inferioris, *Traianopolis* Thraciae, *Tralles* Lydiae, *Tripolis* Phoeniciae, *Troas* Phrygiae, *Tyrus* Phoeniciae, *Zacynthus* inſula, *Zeugma* Syriae, *incertae* vrbes in M. *Theup.* p. 1016. 1017.

In *poſtica Latinorum Elagabali* numorum facie occurrunt epigraphes: ABVNDANTIA AVG. — ADVENTVS AVG. *al.* AVGVSTI. — AEQVITAS AVGVSTI. — AEQVITAS PVBLICA. — ANNONA AVGVSTI. — CONCORD. MILIT. — CONCORDIA EXERCITVS. — CONCORDIA MILIT. *al.* MILITVM. — CONSERVATOR AVG. — CONSVL. II. — FELICITAS AVG. — FELICITAS TEMP. *al.* TEMPORVM. — FIDES EXERCITVS. — FIDES MILITVM — FORTVNA REDVX. — FORTVNAE AVG. — FORTVNAE REDVCI. — HILARITAS AVG. — INVICTVS SACERDOS AVG. — IOVI CONSERVATORI. — IOVI VICTORI. — IVL. AQVILIA SEV. *al.* IVLIA AQVILIA SEV. AVG. — IVLIA SOAEMIAS AVG. — IVVENTA IMPERII. *Harduin.* Oper. p. 813. — LAETITIA PVBL. *al.* PVBLICA. — LIB*eralitas* AVG. P. M. TR. P. II. COS. II. — LIB. AVG. II. COS. II. P. P. *Vaill.* Pr. II. p. 272. — LIB. AVG. II. P. M. TR. P. COS. II. P. P. *Mdb.* p. 311. 312. — LIB. AVG. III. etc. *Mdb.* 312. — Tria congiaria diſtribuiſſe Elagabalum nos edocent hacteus eius numi. — LIBER. AVG. P. M. TR. P. II. COS. II. *Harduin.* p. 814. — LIBER. AVG. II. P. M. etc. *Hard.* p. 815. — LIBERAL. AVG. P. M. etc. — LIBERAL. AVG. II. — LIBERALITAS AVG. *al.* AVG. II. *al.* AVGVSTI II. *al.* AVG. III. *al.*

al. AVGVSTI III. *al.* AVG. VI. *Mdb* p. 313. — LIBERTAS AVG. *al.* AVGVSTI. MAR. (*Mars*) VICTOR. *Mdb* p. 311. *al.* MARS VICTOR. — MATER DEVM. *Mdb.* ib. — MINER. VICTRIX. *Harduin* p. 815. — MONETA AVGVSTI. — MVNIFICENT. AVG. *al.* MVNIFICENTIA. *al.* MVNIFICENTIA AVG. — PAX AVGVSTI. — PIETAS AVG. — P. M. TR. P. COS. P. P. *al* COS. DES. II. P. P. *al* COS. II P. P. — P. M. TR. P. II. COS. II P. P. — P. M. TR. P. III. COS. III. P. P. — P. M. TR. P. IIII. COS. III. — P. M. TR. P. IIII. COS. III. P. P. — P. M. TR. P IIII. COS. III DES. IIII. — P. M. TR. P. V. COS. IIII. P. P — PONT. MAX. TR. P. II COS. II. P P. *al.* TR. P. III. COS. III. P P. — PONTIF. MAX. TR. P. *al.* TR. P. II. COS. II. P. P. *al* TR. P. III. COS. III. P. P. — PONTIF. TR. P. III. COS III. P. P. — PROVID. DEOR. *al.* DEORVM. — RECTOR ORBIS. — SACERD vel SACERDOS DEI SOLIS ELAGAB. *al.* ELAGABAL. — SALVS ANTONINI AVG. — SALVS AVGVSTI. — SALVS PVBLICA. — SANCT. DEO SOLI ELAGAB. *al.* ELAGABAL. *al.* ELAGABALO. — SANCTO DEO SOLI ELAGABAL. — S. C. in laurea. — SOLI ELAGABAL. *Mdb.* p. 310. ex *Golzii* Theſ. — SPEI PERPETVAE. — SPES PERPETVA. — SPES PVBL. — SVMMVS SACERDOS AVG. — TEMPORVM FELICITAS. — — TR. P. II. COS. II. P. P. *al.* TR. POT. II. COS. II. P. P. *Cimel. Vindob* I. Tb. 3. fg. 13. p. 14. — VENVS. *Guſſeme* III. p. 119. n. 61. e *Mdb.* p. 311. — VICTOR*ia* ANTONINI AV*Guſti*. — VICTORIA AVG. — VOTA PVBLICA. v. *ſuis locis.*

De *Elagabali* numis conf. Muſ. *Alb.* I. Tbb. 60. 61. p. 121 ad 124.) *Angelon.* Hiſtor. Aug. p. 224 ſq.) *Hemelar* N. *Arſchot.* Tbb. 37. 38.) *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 55.) *Beger.* Th. Br II.) *Numophyl. Burckbard.* p 89.) *Cimel. Vindob.* I. p. 14 Tb. 3. fg 13. *it.* p. 64. 103. 119. Tb. 21. fgg 12. 13. 14. Tb. 22. fg. 1. *it.* p. 132. Tb. 24. fg 12. *it.* Tom. II. Tb. 65. fg. 2. p. 15.) *Eckhel.* Catal. Muſ. Caeſ. II. p. 310 ad 315.) *Eiuſd.* Num. Vet. p 60. 276. 281.) *Erizzo* p. 646 ſq.) *Froelich* 4. Tent. p. 299 ad 304. *it.* p. 461. n. 15. 16.) *Eiuſd.* Adpend. II. p. 61. 101.) *Golz.* Theſ. 10.) *Guſſeme* Diccion III p. 113 ad 120.) *Hantbaler.* Exercit. I. Tb. 2. fg. 6 p. 51. *it* II. Tb. 5. fg. 20 p. 166. *it.* IV. Tb. 3. fg. 16. p. 97. *et* Tb. 5. fg. 1. p. 126. *it.* V p. 46.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 810. *et* 813 ad 817.) *Haym.* Th. Brit. II. Tb. 42. fg. 8. 9. p. 345. *Hulſius* Impp. Rom. fg. 29. p. 58. 59.) *Khell* Supplem. p. 136. 137.) *Mdb.* p. 309 ad 314.) *Morell* Specim. rei numar. p. 36.) *Muſell.* Impp. Tbb. 167 ad 170. p. 220 ad 224.) *Eiuſd.* Supplem. Impp. Tb. 29. fg. 10. *et* Tb. 30. fgg. 1 ad 4.) *Occo* p. 369. 370.) *Oiſel.* Th. Sel. Num. Tb. 6. fg 3. p. 32 *it.* Tb. 38. fgg. 4. 5. 6. p. 182 ad 186. *it.* Tb. 57. fg. 1. p. 340. *it.* Tb. 73. fg. 6. p. 391. *it.* Tb. 80. fg. 8. p. 423. *it.* Tb. 86. fg. 4. p. 437. *it.* Tb. 90. fg. 7. p. 455. *it.* Tb. 110. fg. 3. p. 537.) *Patin.* Impp. p. 328. ad 334. et Ind p. 21.) *Eiuſd.* Th. *Mauroc.* p. 132.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* I. Tb. 20. fg. 1. p. 253. *it.* IV. Tbb. 1. 2. p. 8 ad 24. *it.* V. Tb. 20. fg. 3. p. 279. *it.* VII. Tb. 33. fgg. 1 ad 6. p. 325 ad 331.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 20. fgg. 4. 5. *it.* III. Tb. 26. fgg. 4. 5. *et* Tb. 43. fg. 10. 11. *et* Tb. 55. fg. 2. *et* Tb. 67. fg. 17. *et* Tb. 75. fg. 12. *et* Tb. 80. fg. 10. et alibi.) Muſ. *Piſan.* Tb. 47. fgg. 2. 3. *et* Tb. 48 fg. 1. p. 135. 136.) Numoph. *Rinck.* p. 79.) *Schulz.* MzCab. II. p. 208 ad 213.) *Spanhem.*

hem. Pr. I. p. 129. 719. II. p. 525 ſq. et paſſim.) Strada f. 95 ſq.) M. Theup. p. 232 ad 234. it. 589 ad 592. it. 716 ad 723. it. 801. 802. it. 1010 ad 1017 it. 1166.) Triſtan. II. p 317 ſq.) Vaill. Colon. ſuis locis.) Vaill. Num. Gr. Impp. p. 125 ſqq.) Vaill. Praeſt. I. p. 135. 136. it. II. p. 269 ad 273. it. III. p. 170.) Vaill. Sel. Num Camp. p. 77. 78.) Wilde Sel. Num. Tb. 15. fg. 88. p. 119.

Peculiariter de *Elagabali* numis egerunt: *Alex. Gregor. Capponii* Epiſtola de numo Elagabali. Romae 1745. 4.) *Philipp. a Turre* de annis imperii M. Aurel. Anton. Elagabali etc. Patauii 1713. 4.) *Eiuſd.* de annis imperii M. Ant. Elagabali etc. diſſ. apolog. Venet. 1714. 4.) *Virgin. Valſechii* diſſ. hiſtorico chronologica de M. Aur. Antonin. Elagabali Tribunitia Poteſtate. Florentiae 1711. 4.) *Io. Ge. Graev.* de numer. Trib. Poteſt. Lipſ. 1721.

ΕΛΑΙΟΥΣΙΩΝ et ΕΛΑΙΟΥΣΣΙΩΝ. *Froelich.* Not. Elem. p. 82. vid. *Elaeuſa* inſula.

ΕΛΑΙΤ. vel ΕΛΑΙΤΩΝ, *al.* ΕΛΑΕΙΤΩΝ, *Elaitarum.* *Froelich.* ib. p. 82. 237. vid. *Elaea* Aeolidis.

ΕΛΑΟΚΤΙΑΣ vid. ΙΟΥΔΑΙΑΣ ΕΛΑΟΚΤΙΑΣ, *Iudaea Deuicta.* *Morell.* Th. Impp. II. in Tito Tb. 13. fgg. 25. 26. p. 389.) *Patin.* Impp. p. 151.

Elatia ſiue *Elatea*, Gr. Ἐλάτεια, maxima in Phocenſibus vrbs. *Strab.* L. IX. et *Pauſan.* Phoc. L. XXXIV. „*Elatia* omnium, quae in Phocide ſunt vrbium, exceptis Delphis, multo eſt maxima.“ Idem paullo ante de eadem vrbe: Sita eſt contra Amphiceam.“ Conf. de ea *Stephan.* et *Holſten.* p. 109.) *Liuius* L. XXVIII. c. 7. et L. XXXII. c. 18.) *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 915.) *Nonn.* ad *Golz.* Gr. vet. p. 33.

Elatia ab Elato, Arcadis et Eratus nymphae filio condita eſt, poſtquam is Delphicum templum a Phlegyae irruptione tutatus eſt. — Litteras ΕΛ. interpretari poſſis Ἐλάτειαν, *Elatiam*, quae obſeruantur ſuper caput tauri vittis ornatum.)(ΦΩΚΕΩΝ, *Phocidenſium* circa Parnaſſum. Caput feminino culto laureatum, vultu admodum decoro. Æ. *Liebe* Goth. Num. p. 207.) *Guſſeme* III. p. 120. — ΕΛΑΤΕΩΝ, *Elateorum* in Phocide Graeciae regione. Caput Neptuni)(Caput galeatum imberbe. *Froelich.* Not. Elem. p. 82. ex *Arigon.*

ΕΛΑΒ. Ἐλβιος, *Helvius*, ΑΥΤ. Κ. Π. ΕΛΒ. ΠΕΡΤΙΝΑΞ. v. *Pertinax.*

ELBORA, vid. *Ebora* Hiſpaniae.

ΕΛΕ. Ἐλευθερναῖοι, vel Ἐλευθερναίων, *Eleuthernaeorum.* vid. *Eleutherna* Cretae.

Elea v. *Elaea* Aeolidis.

— Gr. Ἐλέα, antea Ὑέλη, *Hyela.* vid. *Velia* Italiae.

— Gr. Ἠλεία, Peloponneſi regiuncula. vid. *Elis.*

Elegantiae laudem plurimi ſibi vindicant etiamnum ſuperſtites Graecorum et Siculorum, vel in primis ac Italiae, vt Neapolitanorum, Poſidoniaton, Yeliton et Tarentinorum numi, aliique venuſtate non minus, quam vetuſtate ſpectabiles. *Spanhem.* Pr. I. p. 48 ſq. — Romanorum vero ea laus quoque ſingularis, quorum numi ab Auguſto ad Antoninorum vſque et Seueri etiam Alexandri tempora magna cum artis et elegantiae admiratione, et in omni metallorum genere varietate intuentium oculos oblectant. Infra eam aetatem venuſtas illa defecit, et vna quaſi cum imperio Romano conſenuit, ita vt ab vſibus aliis potius, quam ab elegantia commendationem mereantur

tur pleraque ſequentium Caeſarum ſumiſſmata.

Elegia, Ἐλέγεια, *Stephano* et *Holſten.* p. 110. vrbs Armeniae trans Euphratem. — Elegiam ad Traianum venit ſupplex pro diademate Parthamaſiris Pacori filius, quem patruus Coſrhoes, Parthorum rex, Armeniae regem nominauerat. *Vaill.* Pr. II. p. 123. ad Æ. Traiani S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI inſcriptum. Imperator paludatus ſedens, cui figura militaris ſupplicem exhibet Parthamaſirim.

Ἑλένιος in Aegypto. *Euſtathius* ad Dionyſium p. 9. facit inſulam circa canobum, quae et *Helena* dicta. Gentile autem forma regionis poſtulat, vt ſit Ἑλενίτης, quod perperam inter inſulae Atticae Ἑλένης gentilia recenſeri videtur. *Holſten.* in *Stephan.* p. 110.

Ἑλένη, *Helene* Attica inſula. *Philoſtrat.* in Atticis p 65. Gentile Ἑλενίτης videtur potius conuenire ſuperiori Aegypti loco. Legitur in duobus *Golzii* Graeciae veteris numis ΕΛΕΝΙΤΩΝ. Hanc ipſam inſulam priſcis temporibus Κρανάην adpellatam eſſe *Strabo* eſt auctor L. IX. atque haec gemina adpellatio numo deſignatur: ΕΛΕΝΙΤΩΝ ΤΩΝ ΚΑΙ ΚΡΑΝΑΑΤΩΝ, *Helenitarum, qui et Cranaatae*, inſulae Attici litoris incolae. *Froelich.* Not. Elem. p. 82.) *Harduin.* Oper. p. 53.

ΕΛΕΝΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ, *Helene Regina*, eiuſque caput pectore tenus. v. *Graecia.*

ΕΛΕΟΣ adſcriptum legitur Iouis capiti in Syracuſanorum aere, de quibus autem litteris ex ſententia principis *Torremuzzae* Sicil. Vet. Num. Tb. 81. p. 80. non bene ſenſit *Hauercamp.* Eas enim cum aliis ΕΛΕΥΘΕ. e ſuo penu commutanit, ideoque ad Iouem, qui *Liberatoris* titulo a Syracuſanis colebatur, et hunc retulit numum. *Torremuzza* l. c. nihil certi de litteris iſtis ſtatuit.

Ἑλεών. v. *Heleon* Boeotiae. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 919.

Elephas in Graecorum ac Romanorum numis obuius. Conf. *Giſbert. Cuperi* de elephantis in numis obuiis exercitationes duae. Hagae Com. 1719. et Theſ. *Sallengr.* Tom. III. p. 1 ſqq.) *Spanh.* Pr. I. p. 179 ſqq. — Iuxta *Plinium*: „Maximum (animal) eſt elephas, proximumque humanis ſenſibus, quippe intellectus illis ſermonis patrii, et imperiorum obedientia officiorumque, quae didicere memoria, amoris et gloriae voluptas; immo vero, quae etiam in homine rara, probitas, prudentia, aequitas.

Elephantibus vſi Syriae reges, vnde elephas modo ſtans, modo cum ſeſſore, pariter ac quadrigae elephantum in Seleucidarum numis, Seleuci nempe I. et Antiochi I. Soteris cernuntur. Ob ſingulare Seleuci I. in alendis elephantibus ſtudium ἐλεφαντάρχης, *elephantum magiſter*, per ludibrium dictus eſt. Signatus autem in Antiochi I Soteris numiſmatibus elephas, quod cum in proelio contra Galatas militum numero et armorum genere iis eſſet longe inferior, ſola decem elephantum, quos ſecum in aciem adduxerat, opera, de Galatis, ad nouum illum belluarum conſpectum ingenti terrore perculſis, victoria ſit potitus. *Haym.* Th. Br. I., p. 37.) *Froelich* Annal. Syr.) *Vaill.* Seleucid. Hiſt. — Similes numi ab Apamenſibus, elephantes ali ſolitis, ſunt cuſi. — Pariter elephas in n. Alexandri I. Syriae regis ſuadet, numum ab Apamea Syriae fuiſſe cuſum. In autonomis eiuſdem Apameae elephas ſtans fingitur. *Peller.* Tb. 77. fg. 20.) *Mr Hunter*, p. 35.

Ele-

Elephantis λυχνίχω, ſeu δαδύχω, id eſt, qui lychnum ſeu facem proboſcide adlucere doctus eſſet, formam conſeruant aliquot Seleucidarum numi regum Antiochorum apud *Beger*. Th Br.) *Spanh*. Pr. I. p. 170. *et* Epiſt. IV. ad *Morell. Vaill*. Seleuc Hiſt.) *Froelich*. Annal. Syr. p. 73. *et* 4. Tent. p. 59 Forſan hic typus ad Bacchum eiuſque reditum ex India ſpectat. Secundum *Dionem* Iulius Caeſar multis elephantis faces ferentibus ductus eſt.

Elephas Africae ſymbolum, teſte *Aeliano* de Animal. L. VI. c. 21. Hinc elephas ſtans ſignatus in AV et AR. Caeciliae gentis, inſcripti Q METEL*lus* PIVS SCIPIO IMP. vel Q. C. M. P. I. *Quintus Caecilius Metellus Pius Imperator*, vt ſe in Africa eſſe Imperatorem denotaret. *Beger*. Th. Br. p. 542. fg. 5.) *Cuper*. de eleph. p. 118.) *Golz*. Faſt. p. 166. 176.) *Guſſeme* II. p. 19 20.) *Hantbaler*. Exercit I. p. 163.) *Morell*. Fam. Caecilia Tb. 2 fgg. 5. 6. p. 50. 511.) Muſ. *Pembrok*. III. Tb. 6. fg. 17.) *Schulz*. Numoph. I. p. 97.) *Spanhem* Pr. I. p. 164.) *Vaill*. Fam. I. p. 191. 192.) *Vrſin*. per *Patin*. auct. fg. 5 6. p. 50. — Item AR. reſtitutus a Traiano: IMP. CAES. TRAIAN. AVG GERM. DAC. P. P REST. *Guſſeme* ib.) *Morell*. ib. Tb. 2. fg. D. vid *Caecilia* g.

Elephas Legionis V. inſigne, in auerſa parte denarii g. Aproniae cum inſcr. L. APRONI. IMP. et M. MVTIL. PR P. expreſſus eſt in memoriam, quod L. Apronius a militibus Legionis quintae in Germania inferiore ſtationem habentis, vt *Tacitus* et *Dio* narrant, Imperator fuiſſet adpellatus *Appianus* vero L. II. Ciu. Bell. illam legionem pro inſigni elephantem habuiſſe nos edocet. *Morell*. Fam. p. 511. vid. *Apronia* g.

Elephantis typus in AR. Iulii Caeſaris modo explicatur diuerſo. *Alii* ad illius cognominis CAESAR adſcripti memoriam, *Spartianum* et *Seruium* ſecuti, reuocant, et auum eius in Africa elephantem, qui Punica lingua *Caeſar* dictus eſt, occidiſſe memorant, vnde id illi cognomen inditum. Confirmare id contendunt, quod Traianus Imp. ideo iſtiuſmodi denarium reſtituiſſe voluerit. Sed *Spartianus Seruiusque* infimae ſunt auctoritatis. Nam *Seruium* falli notat *Bochart*. Geogr. Sacr. II. c. 10. Sextus enim Iulius praetor A V. C 545. bello Punico ſecundo iam *Caeſar* apud *Liuium* adpellabatur, vnde ab eo illud cognomen illius poſteri ſemper tulerunt. *Alii* denarium putant, ſignatum in elephantorum certaminis ſpectaculi memoriam, quod dictator ex Hiſpania contra Pompeii liberos victor, Romam reuerſus, populo Romano dedit, *Paterculi* et *Plinii* L. VIII. c. 7. auctoritate freti. *Alii* denique rectius ob victoriam in Africa, cuius ſymbolum eſt elephas, de Scipione et Iuba rege relatam, in iis expreſſum exiſtimant, quorum ſententiae cum *Vaillantio* accedunt plurimi recentiores.

Elephas gradiens, cum litteris IMP. *Imperator*. AR. Iul. Caeſaris. *Golz*. in I. Caeſ. Tb 7. fg 6. et *Nonn*. Tb. 6 fg 6.) *Morell*. Num. Conſular in Iulia Tb 19. fg. 13. *et* in I. Caeſ. Tb. 4 fg. 27. p. 62) *Oiſel*. Th. Sel. Num. Tb. I. fg 5.) *Oudan*. Pot. Rom. Tb 4. n. 5. p. 40. — *Al*. ſed ſupra elephantem et infra ipſum litterae conſpiciuntur Punicae. Æ. Iul. Caeſaris, ex quo numo firmari poteſt illorum ſententia, qui putant, eiuſmodi numos cum elephante cuſos fuiſſe, deuicto a Caeſare Iuba, et Africa ſubiugata, quod etiam Punicis litteris circumſcriptum iſtud animal in aereo hoc numo conſpiciatur, quem ſiſtunt *Golz*. Tb. 7. fg 4. et *Nonn*. Tb. 6. fg. 4) *Morell*. Num. Conſular. Fam. Iulia Tb. 19. fg. 14. *et* in Iul. Caeſ. Tb. 8. fg. 4.)

4.) *Oiſel.* Tb. 1. fg. 4.) *Oudan.* Tb. 4. n. 4.

Elephanti duo gradientes cum retrogradis et barbaris ϽAꟼƧC (*ſic*) *Caeſar*) litteris. AR. Iul. Caeſ. *Morell.* Fam. Iulia Tb. 4. Lit. C. *et* in I. Caeſ. Tb. 4. fg. 24. p. 62.

Elephas gradiens draconem ſe erigentem conculcat. Æ 3. Iulii Caeſaris, Africae ſubactae ſymbola, vel victi Scipionis et Iubae monumenta. *Schulz.* MzCab. II. p. 1. — *Al.* ſed cum inſcr. CAESAR. AR. *Ruben.* N. *Arſchot.* itemque *Iac. Biaeus* in numis Caeſaris Tb. 4. n. 19.) *Cuper.* de elephant. p. 163.) *Golz.* in I. Caeſ. Tb. 15. fg. 4. et *Nonn.* Tb. 14. fg. 4. et in Commentario p. 47.) *Landi* Sel. Num. p. 24.) *Morell.* Fam. Iulia Tb. 4. fg. 7. p. 209. *et* in Iul. Caeſ. Tb. 4. fg. 21. p. 60. 61.) *Occo* p. 7.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 1. fg. 6. p. 5.) *Oudan.* Tb. 4. n. 6. p. 39.) *Schulz.* Numoph. I. n. 262. p. 178.) *Sigon.* de nomin. Rom. c. 5. p. 1977. Tom. II. *Graeuii* Theſ. Rom. Antiq.) *Triſtan.* I. p. 30.) *Vaill.* Fam. Iulia Tb. 71. fg. 7. p. 503.) *Vrſin.* a *Patino* auct. Fam. Iul. Tb. 4. n. 7. p. 129.) *Zantanus* in AR. Caeſaris Tb. 3. n. 18. — *Al.* ſimilis AR. quem IMP. CAES. TRAIAN. AVG. GER DAC. P. P. REST*ituit.* *Morell.* Fam. Iulia Tb. 4. Lit. B. *et* in I. Caeſ. Tb. 4. fg. 22. p. 61.) *Patin.* in *Sueton.* p. 62.) *Vaill.* Fam. Iul. Tb. 71. fg. 8. — *Al.* ſimili elephantis draconem calcantis typo, ſed DIC. QVART. *Dictator Quartum.* AR. Iul. Caeſaris. *Golz.* Tb. 7. fg. 9. et *Nonn.* Tb. 6. fg. 9.) *Morell.* in Num. Conſular. Fam. Iulia Tb. 19. fg. 12. *et* in Iul. Caeſ. Tb. 4. fg. 29. p. 62.

Elephas ſerpentem pedibus anterioribus calcans. n. Oſicerdae.

Elephas ſtans, dextro anteriore pede calcat nauis partem, in imo R. A. VII. *Regni Anno Septimo.*)(REX PTOLEM*aeus.* Caput Ptolemaei, Iubae et Cleopatrae Iunioris filii, imberbe diadematum. AR. *Froelich.* Num. Reg. Vet. Tb. 2. fg. 7. p. 76. Elephantis figura indicari videtur Cleopatrae Iunioris, Iubae matris, genus Aegyptiacum et ſpes aliqua regni Aegypti, ob quam fortaſſe potius Caligula interfici iuſſit Ptolemaeum, quam ob diuitias et inuidiam nimii ſplendoris, quem Romae oſtentauit.

Elephas, Soli ſacrata bellua, ex omnibus, vt credunt, animalibus longiſſime viuit. *Ariſtoteles* L. IX. Hiſtor. Animal. c 45. „Elephantes viuere alii exiſtimant annos ducentos, alii centum viginti.„ Ob quam vitae diuturnitatem elephas, *aeternitatis* ſymbolum, tribui ſolet pro emblemate Imperatoribus, qui apotheoſin poſt mortem conſecuti ſunt, pariter atque eorum vxoribus. *Mencke* de Conſecrat. Augg. §. 13. p. 21. In hiſce vero numis elephantes vel impoſito rectore, vel tenſam videas trahentes. Sic

Elephas gradiens cum ſeſſore, puſione eum regente, addita epigr. AETERNITAS AVGG. in AV. AR. Æ 1. 2. Philippi Senioris, quaſi optarent, vt Philipporum vita ita prolongaretur, ac elephantis, qui longiſſime viuere traditur. *Angelon.* p. 250. n. 9.) *Hemelar.* N. *Arſchot.* Tb. 41.) *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 58. n. 4.) *Eckhel.* Cat. II.) *Erizzo* p. 729.) *Harduin.* p. 836.) *Mdb.* p. 345. 346.) *Muſell.* Impp. Tb. 202. fg. 5. 6.) *Pedruſ.* M. *Farneſ.* IV. Tb. 8. fg. 1.) *Spanhem.* Pr. I. p. 182.) M. *Theup.* p. 247. 621.) *Vaill.* Pr. II. p. 312.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 105. fg. 5 p. 512 ſq. ſed loricato elephanti inſidet Maurus, vel rector nudus cum iaculis. — *Al.* cum ſeſſore, ſed AR. Philippi Iun. *Eckhel.* Cat. II. — *Al.* eadem cum epigr. eodemque

que

que elephantis cum rectore typo. Æ 3. Diocletiani. *Band.* II p. 5. 25.) *Noriſ.* diſſ. de numo Diocletiani. — AETERNIT. AVG. Elephas gradiens rectore inſidente, eumque vnco regente. Æ 3. Val. Maximiani. *Band.* II. p. 67. *Patin.* Impp. p. 444.

Elephanti tenſam trahere ſoliti ab eorum vitae diuturnitatem. Sic in AV. Neruae tenſa a duobus elephantis vecta, ſupra quam figura Imperatoris ſedentis, ad conſecrationis eius memoriam poſteris relinquendam. Imago enim principis cerea tenſae impoſita cum ſollemni pompa per circum in Martium campum ferebatur, vbi corpus cremabatur. *Vaill.* Pr. II. p. 114.

Elephanti duo cum totidem ſeſſoribus trahunt tenſam, in qua Iulia Titi, deae ſpecie, in ſella ſedet, eam conſecratam deſignans. AR. Iuliae *Morell.* Impp. II. p. 397. fg. 17.) *Vaill.* Pr. II. p. 102.

— — cum ſuis rectoribus trahunt tenſam, in qua Fauſtina Senior, deae inſtar, ſedet, cum epigr. AETERNITAS. AV. *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 104. fg. 7. p. 510.) *Vaill.* Pr. II. p. 166. — *Al.* cum litteris EX S. C. Æ 1. *Eckhel.* Cat. II.

— — ſed bigis elephantorum Fauſtina Iun. inſidet, c. epigr. AETERNITAS. Æ 1. *Eckhel.* ib.

— — ſed inſcriptio eſt CONSECRATIO. n. Marcianae. *Eckhel.* ib.) *Guſſeme* V. p. 43.) *Al.* ſed EX SENATVS CONSVLTO inſcriptus. AR. Marcianae. *Vaill.* Pr. II. p. 132.

Elephanti quatuor conſecratorum Imperatorum vel Auguſtarum typus. Ita in quadrigis elephantum parua figura ſedens c. epigr. DIVO AVGVSTO S. P. Q. R. *Mdb.* p. 77. 78.) *Silveſtri* Lettera inſerta Tom. V. Opuſcul. Scientif. p. 140.

— — quatuor trahunt currum, in quo duae figurae ſedentes. AV AR. Neronis et Agrippinae. Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 14. fg. 11.) *Vaill.* Pr. II. p. 60.) N *Arſchot.* Tb. 19. n. 24.) *Mdb.* p. 87.

— — quatuor trahunt currum cum ſtatua Veſpaſiani et epigr DIVO AVG. VESP. S. P. Q. R. *Occo* p 101.) *Gorius* ad *Morell.* Impp. II. p. 318. qui vero de numi ſinceritate dubius eſt.) *Silveſtri* ib. p. 141.

— — ſed Domitiani. *Spanh.* Pr. I. p. 169.

— — ſed Hadriani eſt numus. *Silveſtri* l. c. 141.

Elephanti quatuor, quibus totidem rectores inſident, c epigr DIVO PIO. Æ 1. Antonini Pii, qui quadrigis inſidet. *Eckhel.* Cat. II.) *Silveſtri* l. c.) *Spanhem.* I. p. 169.

Elephantorum quadrigae, in quibus Imp. ſedens, cum epigr. CONSECRATIO. in imo S. C. Æ 1. M. Aurelii. *Eckhel.* Cat II.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 104. fg. 2. p. 508.) *Silveſtri* ib.

— — ſimilis Æ 1. ſed L. Veri. *Eckh.* ib.) *Silveſtri* ib.) *Vaill.* Pr. I. p. 90.

— — ſuper quos ſingulos ſinguli ſeſſores, cum Pertinacis imagine et epigr AETERNITAS. Æ max. Pertinacis. *Harduin* Oper. p. 797. *et* Addend. p. 939.) *Mdb.* p. 261.) *Silveſtri* ib.) *Vaill.* Pr. III. p. 160.

Elephas loricatus, ſiue *reticulatus*, Gr. θωρακοφόρος, non ſolum in n. gentis Caeciliae ſignatus in memoriam L. Metelli de Poenis victoriae et triumphi, quem numum et

Traia-

Traianus Imp. reſtituit: ſed etiam cuſi ſunt a Caeſaribus numi, in quibus loricatus itidem elephas exhibetur, vbi ad belli vſum corpus huius animalis lorica e lamellis ferreis conſerta praemunitum viſitur, ſed ad ornandam ludorum celebritatem ita adparet. Idcirco

Elephas ludorum in amphitheatro editorum magnificentiam declarare videtur in *AV.* Titi, cuius delineationem ac deſcriptionem profert *Gorius* ad *Morell.* Theſ. Impp. II. in Tito Tb. 6. fg. 62. p. 354. de qua ſollemnitate *Dio* conſulendus, et *Suetonius*, aliique. — *Alium* AR. eiusmodi ex *Ottone* p. 105. repetit *Mdb.* p. 125. quem et adfert *Gorius* ib. Tb. 8. fg. 77. et *Bellorius* n. 4. adiecta explicatione p. 72.) *Spanh.* Pr. I. p. 164.

— cum epigr. MVNIFICENTIA AVG. ob ſpectacula populo Romano praebita, deuictis Germanis. AR. Domitiani. *Morell.* in Domitiano Tb. 10. fg. 18. Tom. II. p. 448.

— pariter ob ludos magnificentiſſimos de quibus *Capitolinus* in vita Antonini Pii: „Edita munera, in quibus elephantes etc. Epigraphe eſt: MVNIFICENTIA AVG. COS. III. S. C. Æ 2. Antonini Pii. *Eckhel.* Cat. II.) *Harduin.* Oper. p. 772.

— ſed MVNIFICENTIA AVG. P. M. TR. P. VIII. IMP. VI. COS. III. Æ 2. Commodi. Num. *Arſcoot.* Tb. 51.) *Eckh.* ib. *Harduin.* ib. p. 789.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 74. fg. 3. p. 393 ſq.

— ſed MVNIFICENTIA AVG. al. AVGVSTI. AR. et addito S. C. Æ 1. Sept. Seueri. *Eckhel.* ib.) *Hanthaler.* Exercit. II. Tb. 5 fg. 17. p. 162.) *Hard.* ib. p. 800.) *Spanhem.* Pr. I. p. 182.

— eadem cum epigr. Æ 2. Elagabali. *Harduin.* p. 816.) *Eckhel.* ib. *Raſche Lex. Num.* T. II.

— ſed MVNIFICENTIA GORDIANI AVG. Amphitheatrum, in quo elephas cum rectore et taurus ferox pugnantes. n. Gordiani Pii. *Hanthaler.* ib. Tb 5. fg. 16. p. 161.) *Spanhem.* I. p. 164.) *Vaill.* Pr. III. p. 181 ex Muſ. *Albano.*

— idemque munificentiae typus. AR. et add. S. C. Æ 1. 2 Caracallae. *Eckhel.* Cat. II.) *Guſſ.* II. p. 89. n. 134.

Elephas ille obuius in Romanorum numis ſignatus in memoriam gladiatorii muneris, ſeu circenſis, vel amphitheatralis ſpectaculi, in quo vel plures ſimul, vel ſinguli interdum elephantes cum viris, vel cum aliis beſtiis, aut inter ſe ſubinde commiſſi depugnabant; aut colludentes inconditis motibus ac ſaltantes, ſeu funambuli in iiſdem ſpectaculis nouo et inuſitato genere, aut pila ludentes.

Elephas cum rectore et epigr. SAECVLARES AVG. ad ornandam ludorum ſaecularium celebritatem. n. Philippi Sen. *Guſſeme* V. p. 426. n. 46. etc.

Elephanti figura tunc inſidens, et inſtrumento ſuperne falcato belluam regens, indicat modum ac inſtrumentum, quo plures elephanti caperentur ac regerentur. Refert ſiquidem *Ariſtoteles* L. IX. Hiſtor. Animal. c. 1. elephantorum venatores elephantum aliquem antea manſuefactum conſcendere, atque ita alios, feros adhuc elephantos, curſu inſequi, dum vires deficiant. Tum, pergit *Ariſtoteles*, inſiliens in ferum elephantum venator falce regit ac mitigat.

Elephas loricatus cum inſeſſore, qui d. ſtimulum aduncum geſtat. Æ 2. Nicaeae Bithyniae in Elagabalo. *Froelich.* 4 Tent. p. 301.

Elephas, quem ſeſſor ducit, extenſa manu virgam gerens. Æ 2. Nicaeae in Macrino. *Vaill.* Gr.

— cum ſeſſore, omiſſis inſcriptionibus. n. Antiochi I. Syriae regis; *it.* Mytilenes Æ 2. Saloninae; *it.* Nicaeenſium Æ 1. Getae.

— gradiens. AR. Metelli. v. *Caecilia* g. — *it. Liuineia* g.

— Æ. Tiberii. *Mdb.* p. 62.

— in ſubaerato Domitiani numo, cuius)(ad fratrem Titum pertinet. *Eckbel.* Cat. II. p. 157.

— gradiens. n. Alexandriae Aegypti in Domitiano. *Morell.* Th. Impp. II. p. 493. Tb. 23. fg. 22.

— in area. AR. Athenarum. *Golz.* Gr.

— pone caput Dianae. vid. *Neapolis* Campaniae.

— cuius dorſo corona ſuperpoſita. Æ max. Sept. Seueri a Tarſenſibus.

— cum corona vel capiti, vel dorſo impoſita.

— in duobus Caracallae numis.

— cuius collo impoſitum caput tauri, ex aduerſo corona. Æ 1. Caracallae a Tarſenſibus.

— inſiſtens monſtro. n. Nicaeae Bithyniae.

— cum aliis in n. ficto L. Catilinae.

— in n. Apameae Syriae. M. *Theup.* p. 1250. — Carthaginis Africae. *Peller.* T. III. p. 19. Panormi Siciliae. *Paruta.* Sic. Tbb. 116. 117.

Elephanti ſaepe in numis modo *biiuges*, modo *quadriiuges* curribus iuncti, vel triumphalis pompae, ſeu partae inſignis de hoſtibus victoriae, aut conſecratorum etiam Imperatorum et Auguſtarum monumenta. v AETERNITAS. — CONSECRATIO. — Seleucus I. Nicator 480. elephantes contra Antigonum ex Aſia duxit; a Sandrocotto Indiae rege, cum quo pacem inierat, 500. accepit, plurimos autem in quodam Syriae loco Laodiceam verſus alere ſolitum memorat *Strabo.* Vnde currus elephantorum triumphalis in Seleuci huius numo eius potentiam in his beſtiis poſſidendis demonſtrat; quem currum agit Pallas tutelaris Macedonum regum dea.

Elephanti duo cum ſeſſoribus trahunt currum, in quo Victoria ſtans, d. palmam, ſ. coronam, et pone eam tropaeum. AR mai. formae Pyrrhi Epirot. regis. M. *Theup.* p. 1209.

In bigis elephantorum figura virilis, cui Victoria aduolans ſertum porrigit, cum epigr. C. METELLVS, qui aut Q. Caecilii Macedonici memoriam hoc denario voluit renouare; vel abnepos reſpicit L. Caecilii Metelli de Poenis triumphum, quem primus in curru elephantum egit. Primo nempe bello Punico 142. elephantos Poenis deuictis Romam ratibus vehendos miſit. AR. *Beger.* Th. Br. p. 542.) *Cuper.* de Elephant. p. 115.) *Guſſeme* I. p. 21) *Morell.* Fam. Caecilia.) *Vaill.* Fam. I. p. 190.) *Vrſin* a *Patino* auct. p. 48.) *Schulz.* Numoph. I. p. 94.

In aliis elephantorum bigis Durmiae et Petroniae familiarum, Indus orator Romam ingreditur pro pace confirmanda. v. Fam. *Durmia.* it. *Petronia.*

Elephantorum bigae arcui triumphali ſuperpoſitae c. epigr. QVOD VIAE

VIAE MVNitae SINT. n. Auguſti. *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 108. fg. 12. p. 530. vid. *Arcus triumphalis.*

Manius Curius Dentatus Romam primus *elephantes* quatuor duxit, ac primum in eius triumpho elephantes ſunt viſi. *Quadrigas* autem triumphales *elephantibus* iunctas exhibent duo gentium Atiliae et Claudiae denarii, quos e *Golzii* Faſtis protulere *Vaill.* et *Morell.* Fam. Rom pariter ac *Spanhem* Pr. II. p 215. aliique. Prior A. ATIL. A. F. C. N. Atilii nempe Calatini nominibus ſignatus eſt; alter vero in Claudia gente cum ſeſſoribus pueris M. MARCEL. M. F. M. N. nomina praefert.

Pompeium primum intendiſſe, vt in primo eius ex Africa triumpho curru *elephantis* iuncto vrbem iniret, ſed quod porta foret anguſtior, id omittere coactum, et equorum quadrigis inuectum, auctor eſt *Plutarchus* in Pompeio.

Sub Caeſaribus *elephanti* tenſas per circum trahebant. Obuiae etiam *elephantorum quadrigae* in honorem conſecratorum Caeſarum Auguſti, Veſpaſiani, Domitiani, Hardriani, Antonini Pii, M. Aurelii, L. Veri, Pertinacis; pariter atque Auguſtarum Liuiae, Agrippinae. Conf. *Silveſtri* Lettera ſopra una Medaglia di Liuia col carpento, inſerta Tom. V. Opuſcul. Scientif. p. 139. ad 157. — In Neronis numo *quadrigae elephantorum* obſeruantur, quibus Auguſtus radiato capite d. haſtam puram, et Liuia d. aquilam legionariam tenens, inſident; perinde ac de Claudio *Suetonius*: „ Auiae Liuiae diuinos honores et circenſi pompa currum elephantorum, Auguſti ſimilem, decernendum curauit. „ Conſecratorum nempe Imperatorum vel Auguſtarum id animal, haud aliter ac phoenix in Romanorum numis extitit, quia diutiſſime viuere dicuntur.

Quadrigae elephantorum triumphales in Æ. Iul. Caeſaris. *Mdb.* p. 8. — in quibus figura ſ. palmam tenens. Æ I. Caeſ. *Angelon.* p. 7. n 4.) *Mdb.* ib. — Auguſtus in curru triumphali a quatuor elephantibus cum ſuis rectoribus vectus cum inſcr. S. P. Q R. in imo IMP. IX *Oiſel* Sel. Num. Tb. 90 fg. 6. p. 459.) *Ruben* N. *Arſchot.* putat eſſe ſtatuam Auguſto ea ſpecie poſitam. — Currus a quatuor elephantis tractus. v. *Alexandria* Aegypti.

Quadrigae elephantorum cum binis ſupra ſingulos ſeſſoribus ſignatae in n. Diocletiani. — Maxentius a Victoria deſuper coronatus vehitur quadrigis elephantorum in n. cum inſcr. FEL. PROCES. CONSVL. A G a *Spanhem.* Pr. II. p. 457. vulgato, ob receptam Africam et debellatum atque occiſum Alexandrum, qui imperium per aliquot annos in ea prouincia inuaſerat. — In quodam Gordiani Pii Æ 2. numo a Nicaeenſibus Bithyniae cuſo Bacchus in curru quatuor elephantorum tracto ſedens, d. cantharum, ſ. thyrſum.

Elephantorum quadrigae arcui triumphali ſuperpoſitae, ad latus S. C. n. Neronis. *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 96. fg p. 4. 476. — *it.* n. Domitiani. *Mdb.* p. 133. vid *Arcus triumphalis.*

Alexander M. currui *quatuor elephantorum* inſidens, ante ſe habens captiuum manibus poſt terga reuinctis, intrans portam vrbis vel arcum triumphalem, cuius in vno latere quadriga equorum, currum antecedunt tubicen alte elatam tubam inflans, et figura ſignum militare, labaro ſimilliinum geſtans, Victoria per aera volitat, curtumque reſpicit. Æ 1 quod numiſma propter diſconuenientiam cum *Cuperi* typis Exercit. I. de elephant. p. 47. accurate delineatum ſiſtit *Schulz.* Numoph. I. Tb. 2. fg. 3. et illuſtrat p. 26. 27.

 Elephan-

Elephantum quadrigae, in quibus Iupiter. n. Ptolemaei I. Soteris, regis Aegypti. *it.* Caligulae Imp.

— — in quibus Bacchus n. Nicaeae Bithyniae.

— — in quibus Imperator n. Iul. Caeſaris, Auguſti, Tiberii, Caligulae, Neronis et Agrippinae, Veſpaſiani, Titi, Domitiani, Traiani, Hadriani, Antonini Pii, M. Aurelii, L. Veri, Pertinacis, Maxentii.

Elephantorum trigae in gente Durmia fg. 3. apud *Vaill.* Fam. Rom.

Elephantorum nutrix fuit Lybia, quare hoc ſymbolum adſumſit Africa, vt elephantinis exuuiis caput in publicis monumentis tegeret.

Elephantis proboſcide pro caſſide ornatum caput Africae, Alexandriae Aegypti, Aegypti prouinciae, Cyrenes Africae, Mauretaniae. — Eodem ornatu depingitur Africae caput in numis Fam. Caeciliae, Ceſtiae, Eppiae, Furniae, Norbanae. Conf. *Beger.* Th. Br. p. 542.) *Cuper.* de eleph. Exercit. III. c. 2. in Theſ. *Sallengr.* Tom. III. p. 124. 125.) *Hanthaler.* Proem. Tb. 3. fg. 8. p. 108.) *Morell* Fam. ſuis locis *et* Th. Impp. II. p. 490. 491.) *Triſtan.* I. p. 339. *Vaill.* Fam. paſſim.) *Vrſin.* a *Patino* auct. p. 71 et alibi

Elephantino capite pariter induta Africa in n. Impp. Auguſti *Oiſel.* Tb. 31. fg. 11. p. 138.) *Mdb.* p. 6. — pariter Neronis, Traiani, Hadriani, Seueri, Diocletiani, Maximiani, Galerii, Maxentii. — Genius vel mulier elephanti exuuiis capite ornata oſculatur dextram Imperatoris adſtantis. n. Alexandriae Aegypti.

Elephanti exuuiis ac proboſcide tecta ſunt capita Cleopatrae vxoris Ptolemaei VIII. *it.* Ptolemaeorum V. IX. X. Alexandri et Selenes, regum et reginarum Aegypti. *it.* Alexandri ac Pyrrhi Epirotarum reg. *it.* Agathoclis Syracuſ. regis, et Cleopatrae vxoris. Alexandri I. Syriae regis. vid. *ſuis locis.*

Elephanti caput. in n. Antiochi I. Syriae regis *Beger.* Th. Br. III. p. 27. *it.* Antiochi VIII. et Demetrii II. Syriae regum. *Froelich.* Annal. Syriae,

— — in area. AR. Caeciliae gentis. *Beger.* Th. Br. p. 542. fg. 4.) *Guſſeme* II. p. 21, Nam. *Liuio* teſte A. V. C. 503. Metellus 120. elephantos duxit in triumpho. Eiuſdem triumphi cauſa

— — in vmbone clipei Macedonici poſitum. AR. *Beger.* ib. fg. 1.) *Cuper.* de eleph. Exerc. II. c. 2. p. 117.) *Guſſ.* II. p. 21.) *Morell*, Fam. II. p. 47.) *Schulz.* Numoph. p. 93.) *Vaill.* Fam. I. p. 184.) *Vrſin.* et *Patin.* Fam. p. 48. fg. 2.

Elephanti dens ſeu cornu in manu figurae Africae. n. Conſtantii Chlori. — in ſ. Arabiae, quia in his prouinciis magna eſt elephantorum copia, et inde opera fiunt eburnea. n. Traiani. *Vaill.* Pr. II. p. 128.

Eleuſin, ſiue *Eleuſis*, Gr. Ελευσὶς, paruum oppidum Atticae, non Megarenſis regionis, *Plinio* IV. c. 7. *Eleuſin.* *Cellar.* Not. Orb. I. p. 935. — Vrbs illa a ludis caerimoniiſque in honorem Cereris ibi ab Athenienſibus celebratis, adeo olim inclyta fuit, vt ipſi deae *Eeluſiniae* nomon daret. *Meurſius* horum feſtorum myſteria adeo fuiſſe ſecreta dicit, vt illa reuelanti capitale immineret ſupplicium. — In numis: 1. 2. Ceres in curru a ſerpentibus alatis vecto, d. binas ſpicas, ſ. ſerpentum frena ſuſtinet.)(ΕΛΕΥ Ἐλευσινίων, *Eleuſiniorum.* Scrofa intra coronam myrti. Æ. 3. *Haym.* Theſ. Brit. I. Tb. 21. fgg. 7. 8. p. 225.) Muſ. *Hunter.* p. 132. n. 5.

5. ſed corona eſt ſpicea. — 3. *Alius*, ſed ſine corona, infra vuae racemus. Æ 3. M. *Hunt*. n. 6. — 4. *Al*. ſed ſub ſcrofa caput bouis. Æ 3. *Eckhel*. Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 113. — 5. *Al*. ſed ΕΛΕΥΣ. Scrofa inſiſtens clauae inter duas ſpicas. Æ 3. Muſ. *Pemkrok*. II. Tb. 9. fg. 6.) *Guſſeme* III. p. 124. — 6. *Ead. inſcr*. ſed ſub ſcrofa globulus. Æ 3. M. *Hunt*. ib. n. 1. — 7. *Al*. ſed ΕΛΕΥΣΙ. Scrofa clauae inſiſtit. Æ 3. *Haym*. ib. fg. 10. — 8. *Al*. ſimilis, ſed alio ſcrofae poſitu et infra clauam ramus quernus cum glande adeſt. Æ 3. *Haym*. ib. fg. 11. — 9. *Al*. ΕΛΕΥΣΙ. ſed ſub ſcrofa caput bouis. Æ 3. M. *Hunt*. n. 2. — 10 *Al*. ΕΛΕΥΣΙ. ſed ſcrofa intra ſpiceam coronam. Æ 3. *Haym*. ib. fg. 12.) M. *Hunt*. n. 3. — 11. *Al*. ſimilis, ſed ſpicea corona perfectior eſt. Æ 3. *Haym*. ib. fg. 9. — 12. *Al*. formae minoris. Æ 4. M. *Hunt*. n. 4.

Eleuſinia, Ἐλευσίνια, ſacra in Cereris honorem ab Athenienſibus inſtituta myſteria, ſummo ſilentio celanda, Eleuſiae in Attico peragebantur δᾳδουχίαις, cum facibus. *Spanhem*. Epiſt. IV. ad *Morell*. apud *Liebe* Goth. Num. p. 505. An a Cerealibus diſtincta et Romae celebrata. Muſ. *Alb*. I. p. 57.

Eleutherae vel *liberae* vrbes. vid. Ἐλεύθεραι.

Eleuthernae Cretae, *Ptolemaeo* Ἐλευθέρα, ſed ſingulari apud *Dionem Caſſium* ineunte L. XXXVI. Ἐλευθέρα, *Eleuthera*. Hanc antea *Aoron* dictam tradit *Stephanus* in Ἄωρος, quamquam hic Ἐλευθήρα ſcripſerit. Diſcernit *Meurſius Eleutheram* ab *Eleutherna*; *Holſtenius* ad *Stephan*. p. 110. pro eadem vrbe habet, cui fidem poſſit facere, quod qui Eleutheram nominat, ſiue Eleutheras *Ptolemaeus* et Notitiarum auctores, Eleuthernam non agnoſcant; et qui hanc habeant, careant nomine Eleutherarum, ſiue Eleutherae. *Cellar*. Not. Orb. Ant. I. p. 1034. — *Stephanus*: Ἐλευθέρνα πόλις Κρήτης, *Eleutherna, vrbs Cretae*. *Scylax*: Ἐλεύθερναι πρὸς βορέαν. *Eleuthernae ad ſeptemtrionem*. *Plinius* quoque L. IV. c. 20. pluratiuo *Eleuthernae* in mediterraneis. Oppidani Ἐλευθερναῖοι apud *Polyb*. L. IV. c. 53. et in numis, qui ſuperſunt:

A) *Autonomi*

a) *Argentei*. — 1. Caput Apollinis laureatum.)(ΕΛΕΥΘΕΡΝΑΙων, *Eleuthernaeorum*. Apollo nudus ſtans, d. pomum, ſ. arcum AR 1. *Eckhel*. Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 127. — 2. Caput virile nudum ad d.)(ΕΛΕΥΘΕΡΝΑΙΟΝ, *retrograde*. Apollo nudus ſtans, d. arcum, ſ. ſublata pomum. AR. 1. *Eckhel*. Num. Vet. Tb. 146. fg. 16. cum inſolente τῦ Ρ forma p. 146. ſq.) *Holſten*. in *Stephan*. cui caput Curetae barba raſa videtur. — 3. Caput muliebre ad ſ.)(ΥƎΛƎ *retrograde*, vel ΕΛΕΥ. Figura nuda ſtans, d. globum, ſ. arcum AR 173¾ pd. M. *Hunter*. Tb. 25. fg. 17. — 4. Caput imberbe in corona ad d.)( )(ΕΛΕ. Typus fere idem in area quadrata. AR. 39. pd. M. *Hunt*. ib. fg. 18. — 5. Caput imberbe laureatum ad d.)(ΕΛΕΥΘΕΡΝΙΩΝ. (*ſic*) Typus fere idem ſine area quadrata. AR. 78. pd. M. *Hunt*. p. 133. n. 3. — 6. Caput imberbe laur. ΕΛΕΥΘΕΡΝΑΙΩΝ. Apollo nudus ſtans, d. arcum, ſ. pomum AR. formae 1. Muſ. *Theup*. p. 1266. — 7. *Alius*, ſed Apollo reuerſus. AR 1. ibid.

b) *Aerei*. 8. Botrus.)(*Sine epigraphe*. Apollo idem nudus ſtans, d. pomum, ſ. arcum. Æ 3. editus ab *Eckhel*. Cat. I. Tb. 2. fg. 16. p. 127. — 9. 10. Caput Appollinis laureatum.)(ΕΛΕΥΘΕΡΝΑΙΩΝ. Apollo ſaxo inſidens, d. pomum, humi lyra, in area monogramma, Æ 3. *Eckhel*. Cat. n. 4. 5. *Spanhem*. Pr.) *Cellar*. N. O. A. I. p. 1035. — 11. 12. *Alii*, ſed in antica ſignum

gnum [Al incuſum, referens litteras ΠΑ nexas. Æ 3. *Eckhel.* ib. n 6. 7 — 13. Caput Apollinis laureatum, incluſumque circulo radianti)(Apollo ſedens, d, porrecta globum, ſ. innixus cortinae, iuxta quam cithara et ante ſtella c. epigr. ΕΛΕΥΘΕΡΝΑΙΩΝ Æ. *Liebe* Goth. Num p. 170.) *Spanhem.* Pr. p. 902. —. 14. *Alius* cum incuſo monogrammate paullo diuerſo. Æ. 3, *Eckh*, ib. n. 8.) *Guſſeme* III p. 124. n. 1.) Muſ. *Pembrok* II Tb. 6 fg. 5) — 15. Caput imberbe laureatum ad d.)(ΕΛΕΥΘΕΡΝΑΙΩΝ, Apollo lyrae inſidens. d globum, humeris arcus et pharetra, ante mon. [172] Æ 3. *Peller.* Tb. 98. fg 19.) M. *Hunt.* n. 4 — 16 *Alius* recuſus cum mon. [140]. Æ 3. M. *Hunt.* n. 5 — 17. *Al.* ſine monogr. Æ 4, M. *Theup.* p. 1266. — 18. Caput imberbe laur, ad ſ,)(*Sine epigr* Apollo nudus ſtans, d. globum, ſ. arcum. Æ 3. M. *Hunter.* Tb. 25. fg. 6. — 19. Caput iuuenile laureatum ad d.)(ΕΛΕΥΘ .... Arcus Apollinis, ſupra quem incertum quid. Æ 3. *Eckhel.* Num. Vet. Tb 9. fg. 17. p. 146, 147.

b) *Imperatoris Tiberii*, 20. ΤΙ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ Ε. ΚΟΡ. Λ. *Tiberius Caeſar. Auguſtus, Sub Cornelio Lupo.*)(ΘΕΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΕΛΕΥΘ. *Diuus Auguſtus, Eleuthernaeorum.* Caput Auguſti radiatum. AR. *Cuper.* Apotheoſ. Homer. p. 231.) *Guſſeme* III p. 125.) *Morell* Fam. Cornelia p. 139) *Vaill* Not. ad *Seguin.* Num Sel. p. 408 *et* Pr. II. p. 42. — 21. ΤΙΒΕΡΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ Ε. ΚΟΡ. Λ. Caput Tiberii.)(ΘΕΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΕΛΕΥΘΕ. Caput Auguſti rad. AR. Q. M. *Theup.* p 838.) *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 169. 170.

Golzius in Graecia Vetere Tb. 27. fg. 7. vulgauit Æ 3. numum, in quo hinc Solis vel Apollinis caput inſculptum, et ex parte altera Apollo rupi inſidens, d. globum, ſ. cithara innititur, quem numum cum mutila epigr.... ΤΘΕΡΝΑΙΩΝ ad *Ternaeos* perperam refert, cum ΕΛΕΥΘΕΡΝΑΙΩΝ legi in plenum oporteat, vti recte cenſet *Harduin.* Oper. p. 53. eundemque numum integrum vulgauit *Liebe* Goth. Num. p. 170. vid. ſupra n. 13.) *Holſten.* Not. in *Steph.* p 110. forſan eundem intelligit numum, in quo circum Apollinem ſedentem legitur ΕΛΕΥΘΕΒΝΑΙΟΝ cum *ο* loco *ω*.

Eleuthero-Cilices ad Pyramum fluuium. Nominis huius origo apud *Diodor. Sicul.* III. c. 55. p. 188, videre eſt. ΕΛΕΥΘΕΡΟΚΙΛΙΚΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩΙ ΠΥΡΑΜΩΙ, *Liberorum Cilicum Ad Pyramum* fluuium, *Froelich*, Not Elem. p. 82.

Eleutheropolis vrbs Palaeſtinae, quae ab aliquibus etiam Phoenices dicitur, atque iuxta Antoninum ab Hieroſolymis 20. ab Aſcalone autem 24. milliaribus diſtat. Secundum *Suidam*, Ἐλευθερόπολις vna eſt ex primae Palaeſtinae ciuitatibus. Origo eius ignota eſt, et *Cellarius* Not. Orb. Ant. II, p. 490. fatetur, ſe huius vrbis, quam neque valde antiquam, neque ab vllo vetere memoratam dicit, originem deprehendere non poſſe, a quonam et quando fuerit condita. *Haymius* Th. Br. I. p. 266. a Seuero aut aedificatam aut certe reſtauratam iudicat propterea, quod ſuis nominibus omnibus eam honorauerit, *Lucianae* ſcilicet, *Septimianae* et *Seuerianae*, id quod nulli alii Seuerus conceſſerat vrbi, cum Tauium Galatiae, Aegea et Tarſus Ciliciae metropolis, Laodicea metropolis Syriae, et Amaſia Ponti metropolis ſolum ab illo *Seuerianae* titulum obtinuerint. Dicitur vero Eleutheropolis in numis

a) *Iuliae Domnae*; Λ ϹΕΠ. ϹΕ. ΕΛΕΥΘΕ. *Luciana Septimiana Seueriana Eleutheropolis*, et in area adiectus L, Η. *Annus Octauus* imperii Seueri. Victoria ſt. d. coronam

nam lauream, ſ. palmae ramum.)(ΙΟΥ. ΔΟΜΝΑ CΕΒ. Caput Iuliae Domnae. Æ. *Haym.* Th. Br. I. Tb. 26. fg. 5. p. 266.

b) *Caracallae.* 2. Λ. CΕΠ. CΕΟΥΗ. ΕΛΕΥΘΕ. *Luciana Septimiana Seueriana Eleutheropolis* in imo exergo Ε. Θ. *Anno Nono.* Roma ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam.)(ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝ. Caput Caracallae radiatum, modica barba adſperſum. Æ. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 39. fg. 12. p. 322.

ΕΛΕΥ. Ἐλευσινίων, *Eleuſiniorum.* *Froelich.* Not. Elem. p. 82. v. *Eleuſin.* Atticae.

— vel potius *retrograde* ΥΕΛΗ. Ἐλευθερνέων, *Eleutbernenſium.* v. *Eleuthernae* Cretae.

ΕΛΕΥΘ. Ἐλευθερία, *Libertas*, vel Ἐλευθέρας, *Liberae* vrbis praerogatiua. — ΑΜΙΣΟΥ ΕΛΕΥΘ. *Amiſi Liberae.* vid. *Amiſus* Ponti.

— Δ. Ἐλευθερία δήμου, *Libertas Populi*; vel ΕΛΕΥΘ. ΔΗΜΟΥ, Ἐλευθέρου δήμου, *Liberi Populi* priuilegium, Mulier ſtolata ſtans et tutulata d. palmam, ſ. haſtam. Æ. max. mod. Neruae a quadam Graeca ciuitate ſine expreſſione loci, in quo ille ſit percuſſus, ſicut in Romanis eius numis ſubinde LIBERTAS PVBLICA legitur. *Guſſeme* II. p. 390. n. 7.) *Vaill.* Pr. II. p. 116.) *Hard.* Oper. p. 745.

— ΡΟΔΙΩΝ, *Liberorum Rhodiorum.* n. Neronis, cuius beneficio libertas, ante iis ademta, erat reſtituta. v. *Rhodus.*

— ΤΑΡC. Ἐλευθέρας Ταρσοῦ, *Liberae Tarſi.* vid. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΝ. *Morell.* Specim. p. 51 ſq.) *Vaill.* Pr. II. p. 254.) *Patin.* Impp. p. 310.

ΕΛΕΥΘ. Ἐλευθερναίων, *Eleuthernaeorum.* v. *Eleuthernae* Cretae. — In aliis:

ΕΛΕΥΘΕ. eorundem *Eleuthernenſium* Cretae. v. *ibid.*

ΕΛΕΥΘΕ. Ἐλευθερόπολις, Eleutheropolis Palaeſtinae, quae in Æ. Iuliae Piae cum Septimii Seueri nominibus legitur: Λ. CΕΠ. CΕ. ΕΛΕΥΘΕ. pariter et in Caracallae Æ. numo Λ. CΕΠ. CΕΟΥΗ. ΕΛΕΥΘΕ. Λουκιανῆς Σεπτιμιανῆς Σευηριανῆς Ἐλευθεροπόλεως, *Lucianae Septimianae Seuerianae Eleutheropoleos.* vid. *Eleutheropolis.*

ΕΛΕΥΘΕΡ. Ἐλευθερία, *Libertas.* Æ. 2. Othonis v. *Alexandria* Aegypti.

— Ἐλευθερνέων, *Eleuthernenſium* Cretae. *Froelich.* Not. Elem. p. 82.

ΕΛΕΥΘΕΡΑ, *Libera.* vid. *Amiſus*, *Sebaſte*, *Seleucia*, *Smyrna*, *Tarſus.* e. c. CΕΒ. ΑCΥ. ΑΥΤΟΝ. ΝΑΥ. ΕΛΕΥΘΕΡΑ, *Sebaſte Inuiolabilis, ſuo iure vtens, Claſſica, Libera* in Cilicia. Æ. Criſpinae. *Vaill.* Gr.

Ἐλεύθεραι, *Liberae* vrbes dictae quandoque, quae regebantur populari imperio, aut, quae plena fruebantur libertate. Quaenam vrbes ſic dictae, et quo ſenſu ita adpellatae in numis ſub Romanis Imperatoribus ſignatis, Ponti nempe, Cappadociae, Ciliciae, Palaeſtinae, Macedoniae aut Aſiae minoris, conf. *Spanhem.* Pr. I. p. 644. ſqq. et Orb. Roman. p. 105 ſqq.) *Vaill.* Num. Gr. p. 214.) *Hantholer.* Adpend. p. 139.) *Bimard.* ad *Iobert.* Notit. rei numar. II. p. 423. ſq. — Pleniorem catalogum vrbium et populorum liberorum, quorum numiſmata nouimus, dedere *Harduin.* Num. Pop. et Vrbium.) Editor Muſei. *Theupol.* p. 1243 ſqq.) *Liebe.* Goth. Num. p. 165 ſq.) *Froelich.* Not. Elem. p. 69 ad 121. cuius ſeriem vrbium verbotenus fere repetit *Zaccaria* Iſtit. Num. p. 351 ſqq.

ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ, *Liberae* vrbis, cui a vectigalibus, aliiſque oneribus quibuſdam data eſt immunitas. Sic occurit; ΑΜΙΣΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ, *Amiſi Liberae* n. Hadriani, Sabinae, Antonini Pii, L. Aelii, Caracallae. *Knell.* Suppl. p. 71. 75. 82.) *Liebe* Goth. Num. p. 287.) *Vaill.* Pr. II. p. 151. 156. 158. vid. *Amiſus,* Ponti. — ΣΕΒ. ΑΣ. ΑΥΤΟΝ. ΝΑΥ. ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ, *Sebaſte Inuiolabilis Suis legibus, Claſſicae, Liberae;* vel ΣΕΒΑΣΤΗ ΙΕΡΑΣ ΑΥΤ. ΝΑΥΑΡΙΣ. ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ, *Sebaſte Sacrae, Suis legibus. Claſſicae, Liberae.* vid. *Sebaſte* Ciliciae — ΣΕΛΕΥΚΕΙΑΣ Π. ΚΑΛΥΚΑΔΝΩ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ, *Seleuciae Ad Calycadnum Liberae.* Æ max. *Cimel. Vind.* II. p. 20. vel ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΚΑΛΥΚΑΔΝΩ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ. n. Gordiani Pii. *Vaill.* Gr. vid. *Seleucia* in Cilicia Aſpera. — ΤΑΡΣΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ, *Tarſi Liberae,* vid. *Tarſus* Ciliciae.

Ἐλευθερία et Αὐτονομία vrbium inter ſe multum apud Graecos differunt; vtraque tamen per Latinos ſcriptores ſaepe explicatur *Ciuitas Libera.* Αὐτονομία erat praerogatiua vrbium, quibus permiſſum erat, *ſuis legibus vti,* ſed erant vectigales; at Ἐλευθερία dicitur *Libertas* vrbis, quae nullum omnino vectigal cuiquam penderet; de quo diſcrimine Ἐλευθερίας inter et Αὐτονόμους vrbes *Liebe* Goth. Num. p. 287.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, *Libertas.* Non modo Roma Libertatem in numis ſignauit, quaſi per Imperatorum imperium eam recuperaſſet, ſed *Alexandria* Aegypti etiam in ſuis Ἐλευθερίας typum depinxit. Sic

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, *Libertas.* Caput Libertatis.)(Μ. ΑΝΤ. ΑΥΤ. Κ. ΚΑ. ΑΥΤ. Μάρκος Ἀντώνιος Αὐτοκράτωρ, Κάϊος Καῖσαρ Αὐτοκράτωρ, *M. Antonius Imperator, C. Caeſar Imp.* Æ I *Cimel.* reginae *Sueciae* p. 4.) *Harduin.* Oper. p. 694.

— Typus mulieris d. caduceum, ſ. haſtam. Æ 2. Galbae. *Vaill.* Pr. II. p. 76. — ſiue d. coronam, ſ. palmam, vel haſtam. vel facem gerit, et ſimul cubito columnae innixo quaſi firmata ſit, in perpetuum futura *Libertas.* Sed ſpem fefellit Galbae dominatio, et Piſonis adoptio. AR. max. mod. *Vaill.* Pr II. p. 76. *it.* AR mixt. *Harduin.* Oper. p. 729. *it.* Æ 2. *Guſſeme* I. p. 90 et III. p. 282. n. 65.) M. *Theup.* p. 1105. — Idem typus, ſed Æ 2. Othonis ab Alexandrinis quoque Aegypti. *Guſſeme* I. p. 91 et V. p. 319. n. 24.) *Harduin.* Oper. p. 726.) M. *Theup.* p. 1106. — vel mulier d. coronam, ſ. cornucopiae gerit. Æ 2. Othonis. *ibid.*

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, *Libertatis,* prout apud *Liebium* Goth. Num. p. 34. et *Morell.* Fam. Antonia Tb. 4. fg. 6. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, *Theſſalonicenſium Libertatis.* vid. *Theſſalonica* Macedoniae.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ, *Liberator,* dictus *Iupiter,* ΖΕΥΣ et ΖΕΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ in Syracuſanorum tam argenteis quam aeneis numis, Libertate poſt expulſum Thraſybulum recuperata. Conf. *Havercamp.* ad *Parut.* Sic. p. 344. 351.) *Mirabell.* Explicat. Num. Syrac. II. p. 126 ſq.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 79. n. 12.) M. *Theup.* p. 1296. — Pariter ΖΕΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ in n. Troezeniorum Peloponneſi apud *Harduin.* Num. Pop. et Vrb. p. 173. — De quo Iouis, Libertatis praeſidis epitheto *Diodor.* L. XI. c. 72. et *Galland.* Diction. vocabulo Ἐλευθέριος.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΔΙΟΣ, *Liberatoris Iouis.* Fulmen alatum. Æ. Syracuſ. Muſ. *Hunter.* Tb. 54. fg. 9.

ΕΛΕΥΘΕΡΝΑΙ, et integr. ΕΛΕΥΘΕΡΝΑΙΩΝ, ſiue ΕΛΕΥΘΕΡΝΑΙΩΝ, pariter ac retrogrado litterarum ordine ΝΩΙΑΝΡΕΘΥΕΛΕ, *Eleuthernaeorum.* vid. *Eleuthernae* in Creta. Occurrit et

ΕΛΕΥ-

ΕΛΕΥΘΕΡΝΙΩΝ loco Ἐλευθερναίων, in Muſ. *Hunter.* p. 133. n. 3. vid. *Eleutheranae.*

ΕΛΕΥΘΕΡΟΚΙΛΙΚΩΝ. vid. *Eleuthera* Cilices.

ΕΛΕΥΣ. et ΕΛΕΥΣΙ. Ἐλευσινίων, *Eleuſiniorum* *Froelich.* Not. Elem. p. 82. v. *Eleuſin* Atticae.

Elia ab Elide dicta certamina. vid. ΗΛΙΑ.

ELIBER. *Illiberi* Hiſpaniae, in numo Suinthilae regis Gothorum in Hiſpania: PIVS ELIBER. *Guſſeme* III. p. 125. — PIVS ELIBERRI. n. Gundemari, eiuſdem regis. *Guſſeme* III. p. 125. 401. — *Ead. epigr.* n. Siſebuti eiuſd. regis. *Guſſeme* III. p. 125 et VI. p. 221. n. 7.

Elicius Iupiter ab eliciendis fulminibus fuit dictus, de quo Iouis cognomine copioſe commentatus eſt *Henr. Chriſtoph. Rytzowius*, Danus, obſeruat. circa Iouem Elicium. Hafn. 1716. 4. Ipſos enim gentiles a numine tonitrua deriuaſſe et inde illius exiſtentiam agnouiſſe, ex eorum ſcriptis haud obſcure colligitur. Sic apud *Homerum* Odyſſ. Υ. 112. Iupiter compellatur:

Ζεῦ πάτερ, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις,
Ἦ μεγάλ' ἐβρόντησας ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

Iupiter, qui diis et hominibus imperas,
Profecto valde tonuiſti e coelo ſtellifero.

Epitheton Iouis, quo *Heſiodus* O. et D. v. 52. 271. et alii poetae Graeci eum vocant, τερπικέραυνον, *Fulminibus gaudentem*, notum eſt, Romani non idem ſolum cognomen ei dederunt, verum κατ' ἐξοχὴν etiam *tonantem* eum adpellarunt. Sic apud *Ouidium* legimus Her. IX. 7. *Velit hoc germana tonantis*, i. e. Iuno, fabuloſa Iouis ſoror et coniux. Noſtros quoque maiores, ſacra chriſtiana nondum amplexos, Iouem tonantem coluiſſe, inde adparet, quod quintus hebdomadis dies, Romanis dies *Iouis* dictus, ab illis *Donnerſtag* fuerit nuncupatus. *Caſp. Calvoer.* Saxon. infer. Antiq. Gentil. L. II. c. 6. p. 80.

Hunc *Iouem tonantem* tonitru, fulgure et fulmine, velut armis, inſtructum finxit antiquitas. Perſpicue iſtud docet *Heſiodus*, de Ioue Θεογον. 85 ſq. canens:

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν κόρθυνεν ἑὸν μένος, εἵλετο δ' ὅπλα,
Βροντήν τε, στεροπήν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν.

Iupiter vero, poſtquam incitauit ſuum robur, ſumſit arma, tonitru, fulgur et coruſcans fulmen.

Vnde etiam Iupiter in numis cum fulmine conſpicitur apud *Ioan. Smetium* antiq. Neomagenſ. p. 206. Praeter hunc permulti in *Carol. Patino* Theſaur. numiſm. p. 43. et Impp. Romanor. numiſmat. p. 226. et ſcriptoribus numariis aliis, reperiuntur numi, Iouis ſimulacrum fulmine armatum exhibentes, quibus *Vincentius Chartarius* de imaginis Deorum docte commentatus, diligenter vſus eſt. In primis commemorabiles ſunt duo numi ab *Ezech. Spanhemio* de praeſt. et vſu numiſm. p. 393. 394. producti, in quorum vno legitur: ΖΕΥΣ ΚΕΡΑΥΝΙΟΣ, in altero Diocletiani: IOVI FVLGERATORI. (*ſic*) vid. *ſuis locis.* — Non autem Ioui ſolum, ſed et aliis numinibus fulmina ac tonitrua adſcribebantur. Thuſcorum litterae, ait *Plinius* L. II. c. 52. nouem deos emittere fulmina exiſtimant, eaque eſſe vndecim generum; Iouem enim trina iaculari; Romani duo tantum ex iis ſeruauere; diurna attribuens Ioui, nocturna Summano. — Pluribus nominibus

 nibus

nibus tonitru fuiſſe attributum, *Ger. Io. Voſſius* obſeruauit L. III de origine et prog. Idololatriae p. 281. Ioui tamen inprimis fuit adſcriptum, quare *Elicius* nominatus, pluribus oſtendit *a Seelen* Miſcell P. I. diſſ. 4. de tonitru exiſtentiae Dei teſte.

ΕΛΕΙΔΙΩΝ. Tripus.)(Caput Cereris velatum et ſpicis coronatum. *Pellerin*. Suppl. I. p. 23. ſed ſubdubitat, ſitne *Elidi* in Peloponneſo tribuendus, etſi integerrimum eſſe ſpondeat. *Eckhel*. Num. Vet. p. 129. ſuſpicatur, legendum eſſe potius ΜΕΛΙΤΑΙΩΝ.

Elis ſiue *Elea*, Gr. Ἠλεία, regio Peloponneſi inter Achaiam et Meſſeniam, ab Arcadia ad mare vſque quod occaſum ſolis ſpectat. Adpellatur ab vrbe *Eli* eiuſdem nominis, quo eſt regio, niſi quod regionis vocabulum aiunt creſcere obliquis *Elis*, *Elidis*, non item nomen vrbis *Elis*, quae itidem *Elis* in genitiuo *Elis* format. *Eckhel*. Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 118.) *Cellar*. Not. Orb. Ant. I. p. 958. — Vrbem *Stephanus* Olympiae vicinam ſtatuit: „*Elis* vrbs vicina ei, quae Aegyptia Olympia dicebatur, ab Eleo Tantali filio condita.„ Conſentit *Strabo* L. VIII. p. 232. Et *Plinius* L. IV. c. 5. „*Elis* in mediterraneo et a Pylo XII. M. paſſ. intus delubrum Olympii Iouis, ludorum claritate faſtos Graeciae complexum. *Nonn*. Comment. ad *Golz*. Graec. vet. p. 45. — Ludos hoſce Olympicos in Hadriani Æ 1. numo apud *Froelich*. 4. Tent. p. 180. — Multa tricatur *Stephanus* de gentili nomine ἐκ τῦ Ἦλις deducto. Mirum, regionem vrbemque cognominem cum ſuapte, tum ludis Olympicis tantopere nobilitatam adeo numorum eſſe inopem, cum ignobiliores eius tractus iis abundent.

A) *Autonomus*. 1. Caput bouis)(H vel Ξ ſine alio typo. Æ 3. Editus et illuſtratus a comite *Criſtiani* vel potius *Khellio* Adpend. I. ad Num. Graec. Tb. I. fg. 6. p. 33. ſq.) *Eckhel*. Cat. I. p. 118.) *Froelich*. Not. Elem. p. 82.) *Zaccar*. Iſtit. Num.

B) *Imperiales*. a) *Hadriani*. 2. ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΑΔΡΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. Caput Hadriani nudum.)(ΗΛΕΙΩΝ, *Eleorum* vel *Eliorum*. Vir nudus vndis inſidens, d. coronam, ſ. arundinem, pro pedibus vrna cum palmae ramo. Æ 1. edit. a *Froelich*. 4. Tent. p. 180.) *Eckhel*. Cat. ib. n. 2. Ludis illis Olympicis pulcre congruit vir d. coronam, vel victorum decus, quod Eliacae iuuentuti oſtentat *Peneus* fluuius, qui vrbem *Elim* interluebat. — 3. ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΑΔΡΙΑΝΟϹ. Caput nudum.)(ΗΛΕΙΩΝ. Aquila intra coronam. Æ 1. *Eckhel*. ib. n. 3. — 4. *Al*. ſed aquila alis expanſis roſtro coronam gerit. Æ 3. *Vaill*. Gr. — 5. *Al*. ſed Iupiter ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam puram. Æ 2. *Vaill*. ib. — 6. ΗΛΕΙΩΝ in corona ſmilacea. Æ 1. *Vaill*. ib.) *M. Theup*. p. 876.

b) *Antonini Pii*. 7. ΑΙΛΙΟϹ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ. Caput Ant. Pii.)(Η. intra coronam. Æ 3. *Eckhel*. Cat. I. p. 119.

c) *M. Aurelii*. 8. ΗΛΕΙΩΝ. Imp. eques decurrens. Æ 1. *Vaill*. Gr.) *Eckh*. Num. Vet. p. 130.

d) *Sept. Seueri*. 9. ... ΚΑΙ ... Λ ... Caput Seueri laur.)(ΗΛΕΙΩΝ, in corona ciuica, vel ex quercu compoſita. Æ 1. Muſ. *Theup*. p. 938.) *Vaill*. Gr. ſed Æ 2. — 10. ΗΛΕΙΩΝ. Caput Iouis Olympii. Æ 3. *Vaill*. Gr. — 11. Λ. ϹΕΠ. .... Caput Seueri laur.)(ΗΛΕΙΩΝ. Aquila expanſis alis roſtro coronam ſtringit. Æ 3. *Eckhel*. Num. Vet. p. 129. 130.

e) *Caracallae*. 12. .... ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝ. Caput Caracallae laur.)(ΗΛΕΙΩΝ,

)(ΗΛΕΙΩΝ, in coron. Æ 2. M. *Theup.* p. 969.

Ἑλλάς, άδος, *Hellas*, *Graecia*. ϹΑΡ ΙϹ ΑϹΙΑϹ ΛΥΔΙΑϹ ΕΛΛΑΔΟϹ Α. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙϹ. Cur trium regionum *Aſiae*, *Lydiae*, *Graeciae*, *Prima Metropolis* ſe iactat vrbs Lydiae *Sardes* in n. Tranquillinae, diſquirit *Spanhem.* Pr. I. p. 623 — ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΕΛΛΑΔΟϹ *Trallianorum*, qui ſunt in *Graecia Primi*. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 22. fg. 6. p. 192

ΕΛΛΑΝΙΟΣ, Dorice pro Ἑλλήνιος, *Graecanicus*, Graecis fauens. Iouis epitheton, cuius vocis mentio praeter alios apud *Herodot.* L. IX c 6. — ΔΙΟΣ ΕΛΛΑΝΙΟΥ, *Iouis Graecanici*, ad Iouis modo imberbe, modo barbatum caput, in aere Syracuſanorum. *Beger.* Th. Br. III. p. 41. ſq.) *Dorville* Sicul. Tb. 8. fgg. 3. 5. 6.) *Golz.* Sicil. Tb. 3. fgg. 1. 2.) *Guſſeme* VI p 264 qui vero Tom III. p. 64. ΕΛΛΑΝΙΟΥ ſcribit.) *Harduin.* Num. Pop. et Vrb. p. 163.) *Hauercamp.* ad *Parutam* Sicil. Num. Tb. 58. fgg. 8. 9. et Tb. 59. fgg. 11 12. p. 343. *et* inter numos Agathoclis Tb. 153. n. 19. *it.* Tabul. Numiſm. ad Fl *Ioſephum* p. 24.) *Torremuzza* Sicil Tb. 82. fgg 8. 9) Muſ. *Theup.* p. 1297. ſed cum verſione ΕΛΛΑΝΙΟΥ, *Patris.* — Apollinem, non Iouem, ob iuuenile caput, hic expreſſum eſſe, perperam firmare contendunt *Burmann.* ad Dorville Sicul. p. 345 ſqq. et *Mirabella* Explic. Num. Syrac. p. 244.

ΕΛΛΗΝΙΟΣ idem Iouis cognomentum. ΔΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΟΥ ad Iouis imberbe caput. Æ. Syracuſ. *Golz.* Sicil. Tb. 3 fg. 1. 2.) *Hauercamp.* ad *Parut.* Sic. Tb. 58. fg. 10.) Muſ. *Hunter.* p. 299. 300.

ΕΛΛΗΝΩΝ, ab Ἕλλην, ηνος, *Graecus*, *it.* filius Deucalionis, a quo Graeci nomen Ἕλληνες ſortiti. v. *Graecia*.

ᛯᛆᛗᚺᚿ, ELMAN. *Helmantica*; vt *Polybius*, vel *Hermantica* vt *Liuius* L XXI. c. 5. et *Plutarch.* in vita Hannibalis. Hiſpaniae vrbs *Salmantica*, quae nunc vocatur *Salamanca*. *Cellar.* Not. Vrb. Ant. I. p 59.) *Velazquez.* Enſago p. 102. Tb. 14. fg. 1. edidit Æ 2. numum, in cuius antica caput barbatum nudum ad d. retro delphinus)(Eques ad d. currens d. haſtam protendit, in area aſtrum, ſub equo inſcriptio illa Celtiberica. — *Eadem inſcriptio* in Æ 2. numo legitur ſub equite ibidem fg. 2. p. 103. ſed ᚬ vel A loco Ḥ conſpicitur)(Caput barbatum ſimile, ſed collari ornatum, retro litterae Celtibericae ᛯ ᚿ. quae ſunt initialis E et finalis littera N eiuſdem denominationis ELMAN.

Ἕλος, vid. *Heleon* Boeotiae.

ΕΛΠΙΔΗΦΟΡΟΣ, *Elpidephorus* praetor Cumarum Aeolidis, in quorum numis ΕΠ. ϹΤ. ΑΥΡ. ΕΛΠΙΔΗΦΟΡΟΥ, *Sub Praetore Aurelio Elpidephoro*. Æ mai Valeriani Sen *Band* I. p. 114. 124.) *Vaill.* Gr. *it.* Corn. Salonini. *Band.* I. p. 262. — ΕΠΙ ϹΤ. etc n Valer. Sen. *Band.* I. p. 124. ΕΠΙ. ΑΥ. ΕΛΠΙΔΗΦΟΡΟΥ, *Sub Aurelio* etc n Gallieni. *Band.* I. 204.) *Guſſ.* II. p 401. n. 15 — ϹΤ. ΑΥ. ΕΛΠΙΔΗΦΟΡΟΥ, *Praetore Aur.* etc. n. Valer. Sen. *Band.* I. 134.) *Harduin.* Oper. p. 89.

ΕΛΠΙΔΙΟϹ, *Helpidius* praetor Cyzicenorum. ΕΠΙ ϹΤΡ. ΕΛΠΙΔΙΟΥ ΚΡΑϹϹΟΥ, *Sub Praetore Helpidio Craſſo*. Æ 2. Tranquillinae.

ΕΛΠΙϹ ϹΕΒΑϹΤΗ, *Spes Auguſta*. Dea Spes gradiens, d. florem oſtentat, ſ. pallium attollit, addidis ſubinde L. ΙΑ. *Anni Vndecimi* litteris. Æ 2. Alexandriae Aegypti in Domitiano. *Harduin.* p. 743.) *Morell.* Th. Impp. T. II. in Domitiano Tb. 24 fg. 1. *it.* ſed in plumbo expreſſus. *Harduin.* Oper. p.

739

739. — *Alius*, ſed Traiani ab Alex. Aegypti. *Vaill.* Gr.

ΑΛΡ. *Annus* Flauiopoleos Ciliciae 135. ex illius initii 827 computo cadit in A. V. C. 962. *Vaill.* Gr.

— 135. in n. Trapezuntiorum. *Froelich.* 4. Tent. p. 246.

ΕΛϹ vel ΕΛΣ. *Annus* 235. aerae Aſcalonitarum Syriae, Apamenſium Bithyniae, Antioch. Syriae. *Cimel. Vind.* I. p. 80.

ΕΛΤ. Ἐλυιος, *Heluius*. ΑΤΤ. ΚΑΙϹ. Π. ΕΛΤ. ΠΕΡΤ. *Imperator Caeſ. Publius Heluius Pertinax.* Æ max. *Vaill.* Sel. Num. *Camp.* p. 57.

ΕΛΤΡΙ. Ἐλυρίων *Elyriorum* Cretae; vel integre ΕΛΤΡΙΩΝ et ΕΛΤΡΙΟΝ ſcriptum in *Elyriorum* numis.

Elyrus in Creta inſula, *Stephano*: Ἔλυρος, πόλις κρήτης, ὁ πολίτης Ἐλύριος. Prodidit *Pauſan.* in Phocicis p. 835 ſeu L. X. „Exſtat adhuc in Cretae montibus, vt opinor, Ἔλυρος πόλις, oppidum *Elyros*. Ea ciuitas capellam aeneam Apollini dono miſit. Lac praebere videtur infantibus, Phylacidi et Philandro. Liberos fuiſſe eos Elyrii dicunt Apollinis et nymphae Acacallidis.„ Inde in eorum moneta capra, vel caprae caput et in altera parte apis eſt adpoſita, quae mellis vbertatem ac praeſtantiam in eo tractu ſignificet. *Plinius* L. XXI. c. 46. „Aliud in Creta miraculum mellis. Mons eſt Carina IX. millium paſſuum ambitu, intra quod ſpatium muſcae non reperiantur, natumque ibi mel nuſquam attingunt. Hoc experimentum ſingulare medicamentis eligitur.

Elyriorum numi ſuperſtites: 1. Apis, a ſin. flos.)(ΕΛΤΡΙΟΝ. Caput hirci, infra cuſpis. ꝶ. 8½ pd. *Pellerin.* Tb. 98. fg. 20.) M. *Hunter.* p. 133. n. 1. — 2. Apis volans, in area ΜΙ.)(ΕΛΤΡΙΟΝ. Caput capri ſilueſtris, infra venabulum. ꝶ. 2. moduli. *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 127. — 3. *Al.* ſed ΕΛΤΡΙ. inſcriptus. *Guſſ.* III. p. 125. — 4. Apis volans.)(ΤΡΙΑΚΙΝΙΩΝ. Caput hirci ad d. pone cuſpis. ꝶ. 8½ pd. Muſ. *Hunter.* Tb. 25. fg. 20. — 5. Apis.)(*Epigraphe extrita.* Caput capri ſilueſtris. Æ 3. *Eckhel.* Cat. I. p. 127. n. 2. — 6. Caput imberbe laureatum ad d.)(ΩΤΡ. Apis volans. Æ 2. Muſ. *Hunter.* Tb. 25. fg. 21. 133. n. 3. — 7. Caput Iouis laureat.)(..ΛΤΡΙ. Capra gradiens. Æ 3. editus ab *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 9. fg. 18. p. 148.) *Eckhel.* Cat. n. 3.) Iuxta *Spanhem.* Pr. I. p. 362. ΕΛΤΡΙΚ Capra dictamnum herbam Creticae propriam adpetit. Id certum, inquit *Eckhel.* Num. Vet. p. 158. Cretam herbis ſalubribus ſecundum veterum praeconia a multum fuiſſe celebratam. Ager Creticus, ait *Solinus*, ſilueſtrium caprarum copioſus eſt. Hae ſagittis ictae dictamni paſtu tela eiicere, cuius miraculi fidem faciunt innumera veterum teſtimonia, quae hic recenſere longum foret. Vniuerſus autem numi typus pertinax Cretenſium ſtudium comprobat, de quo auctor etymologici: Cretenſes etc. venationi dediti ſunt

ΕΛΦ. *Annus* 535. Damaſcenorum in Æ max. Anniae Fauſtinae. Muſ. *Theup.* p. 802. 1017.

ΕΜ. *Annus* 45. Antiochiae in Syria, cui ſi adiunges annos aerae eorum 723. habebis A. V. C. 768. — ΕΜϹ. *An.* 245. Aegaeorum. — ΕΜΤ. *An.* 345. Damaſcenorum.

ΕΜ loco ΕΝ in Æ 2. Antiochi VII. vel VI. Euergetis, Syriae regis; ΣΕΛΕΤΚΕΩΝ ΤΩΝ ΕΜ (*ſic*) ΠΙΕΡΙΑΙ etc. *Seleucenſium*, qui *in Pieria* ſunt. *Froelich.* Annal. Syr. Tb. 11. n. 6. p. 81.

EM in area Aemaebrum numi apud *Liebe* Goth. Num. p. 156. Sed quo hae litterae ſpectent dubius eſt editor.

ΕΜΑΙΔΙ .... mutila inſcriptio aerei numi Claudii cum Fortunae typo, pone quam littera Θ adparet. *Morell.* in Claudio Imp. Tb. 7. fg. 20.

EM. AVG. *Emerita Auguſta* Luſitaniae. n. Auguſti. *Florez* Med. Colon.) *Guſſeme* III. p. 127. n. 15.

Ε. Μ. ΑΥΡ. Ἐπὶ Μάρκου Αὐρηλίου, *Sub Marco Aurelio* etc.

ΕΜΒΡΑϹΙΟϹ, *Aſcendens nauim*, ex re nautica Apollini a veteribus datum cognomen, vt ΕΚΒΑϹΙΟϹ, *Deſcendens nauim* dicitur. Numus Antonini Pii inſcriptus: ΑΠΟΛΛΩΝ ΕΜΒΡΑϹΙΟϹ ΕΦΕϹΙΩΝ, *Apollinem* etiam apud *Epheſios* cultum fuiſſe, demonſtrat; de quo vocabulo *Galland* Diction. ſub Ἐμβαςίοις.

EMBDALAD Etruſcis litteris et retrograde *Embratur* loco *Imperator* ſcilicet Samnitum, de qua denominatione *Olivier* ſopra due medaglie Samnitiche, quae diſſertatio inſerta eſt Tom. XVII. Opuſcul. Scientif. p. 241 ſqq. et Vol. II. Diſſertatt. Academiae Etruſcorum Cartonenſis p. 49 ſq.) *Eiuſd.* altera diſſ. ſopra alcune medaglie Samnitiche, quae legitur Vol. IV. eiuſd. collectionis diſſertatt. Acad. Etr. Cort. p. 135 ſqq.

EMER. *Emerita* Luſitaniae. EMER. AVGVSTA. Colonus agens boues. Æ. Auguſti. *Mdb.* p. 48. *Al.*

EMERETA loco *Emerita* in numis Gothorum Hiſpaniae regum Liuvae II. et Witterici.

EMERI. AV. *Emerita Auguſta.* n. Eiuſd. *Florez.* Med. Colon.) *Guſſeme* III. p. 126. n. 2.

EMERIT. *Emerita*, inſcriptio porte vrbis. n. Auguſti. M. *Theup.* p. 651.

Emerita Hiſpaniae Luſitanicae vrbs ad Anam fluuium praecipua, cuius laus ſingularis *Spanhem.* Pr. II. 179. praedicauit, et quam coloniam numi et lapides collaudant. — Veſtigia hodie tantum ſuperſunt, ac loco nomen eſt *Merida.* *Colonia Auguſta Emerita* dicta Ao. 729. poſtquam Auguſtus, finito bello Cantabrico, *emeritos* ibidem milites, ex *Dione* L. LIII. p. 514. collocauit, qui ſcilicet conditam vrbem *Emeritam Auguſtam* adpellarunt, atque plurimos numos in conditoris ſui honorem ex permiſſu eiuſdem percuſſerunt. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 60. — Emeritenſes quoque fundatoris Auguſti, cuius Aeternitati templum conſecrarunt, ſtudioſiſſimi, vt vrbem ſuam, Luſitaniae legati ſedem, eius ſucceſſoris Tiberii clientelae commiſiſſe denotarent, ipſius vrbis proſpectum in eius pariter numis ſignarunt. Poſt mortem Auguſti honorem eundem Liuiae ſeu Iuliae habuerunt, vt itidem patet ex numo, qui portam vrbis exhibet. Atque ideo, vt noua vrbs, et a Romanorum veteranis excitata, ſtructura ipſius vrbis in plurimis numis ſignatur, nomenque *Coloniae Emeritae* ſupra portam eius ſcribitur. Neque in *aere* tantum per colonos, ſed et in *argento* per triumuiros monetales Auguſti memoria conditae vrbis propagata fuit, vt patet ex numis

a) *Auguſti.* 1 ad 6. PER. CAE. AV. *al.* PERM. CAES. AVG. *al.* PERMISSV CAESARIS AVG. vel AVGVSTI. Caput Auguſti nudum, vel perſona barbata eſt.)(EMER. AVGVSTA. *al.* EMERI. AV. *al.* EMERITA. *al.* AVGVSTA EMERITA. *al.* EMERITA AVGVSTA. *al.* COL. EMERITA AVGVSTA. Colonus arans Æ 2. *Sada* in *Anton.* Dialog.) *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 1. ſed perſona

na barbata.) *Florez.* Med. Col.) *Guſſeme* III. p. 126. n. 2. 5. 9. 10. 11. p. 127. n. 11.) *Harduin.* Oper. p. 53.) *Mdb.* p. 48.) *Morell.* in Aug. Tb. 36. fgg. 18. 19. p. 385.) *Patin.* Impp. p 37.) *Vaill.* Col. I. p 50. — 7. 8. PERM CAES. AVG. — Caput Auguſti laur.)(C. A. E. LE V. X. vel CO. A. E. *Colonia Auguſta Emerita.* LE. VX Aquila legionaria inter duo ſigna militaria. *Florez* ib.) *Guſſ* 26. p. 127. n. 14. — 9 10. PER. CAES. AVG. *al.* PERM. CAES. AVG. Caput Auguſti nudum.)(EM AVG. *Emerita Auguſta.* *Al.* AV. EM. LEG. V. X. Aquila leg. inter duo ſigna milit. *Florez* ib.) *Guſſ.* ib n. 15. — 11. PERM. IMP. CAES. Caput Auguſti laur.)(AVGVSTA EMERITA. Proſpectus vrbis *Florez.* ib.) *Guſſ.* p 126. n. 1. — 12. IMP. AVGVST. TR. POT. XIIII. Caput Auguſti laureat.)(COL. AVGVSTA EMERITA. Porta vrbis inter binas turres. Æ 2. *Golz.* in Aug. Tb. 45. fg 16.) *Mdb.* p. 48.) *Morell.* in Aug. Tb. 3.. fg. 17. p. 385. — 13. AVGVST. TRIB. POTEST. Caput Aug. nudum.)(P. CARISIVS LEG. AVGVSTI. EMERITA. Idem vrbis typus. *Florez.* ib.) *Guſſ.* n. 7. — 14. ſed capite Auguſti radiato, et portae vrbis inſcriptum: EMERIT Æ 2. M *Theup.* p 651. — 15. 16. CAES. AVG. TRIB. POTEST. *al.* CAESAR AVG. TRIB. POTES. vel POTEST. Cap. Aug. nudum.)(P. CARISIVS LEG. AVGVSTI in medio numi. Æ 2. *Florez.* ib.) *Guſſ* n. 8.) M. *Theup.* p. 651. — 17 ad 21. CAESAR AVGVSTVS TRIBVN. POTEST. vt legitur apud *Morell.* Fam. Cariſia Tb. 2. n. 2. *Al.* CAESAR AVG. TRIB POT. apud *Morell.* in Aug. Tb 36. n. 20 p. 385 *Al.* CAESAR AVGVST. TRIB. POT. apud *Vaill.* Col. I. p. 50. in omnibus caput Auguſti nudum.)(P. CARISIVS LEG. AVG. *al.* LEG. PROPR. *Legatus Auguſti* vel *Legatus Propraetore.* EMERITA in area numi. *Harduin.* Oper. p. 53. 699.) *Oiſel* Sel. Num. Tb. 31 fg. 9. p. 137.) *Patin.* Fam. Cariſia p. 65. etc vid. *Cariſia gens* in Lex T. I. P. II. p. 393. 394. cum aliis IM RITA et IIMIIRITA inſcriptis. *Publius* ille *Cariſius*, legatus Auguſti pro praetore in Luſitania in tot huius coloniae numis legitur, cuius praenomen *Publius* eſt, conſentientibus numis, non Titus, vt *Dio Caſſius* Τιτο adpellabat, niſi cum *Vrſino* de Fam. Rom p. 64. fratres Cariſios ſub Auguſto res in Luſitania geſſiſſe credas — 22. 23. IMP CAES. *al.* CAESAR AVGVST. vel AVGVSTVS. Auguſti caput ſine corona)(P. CARISIVS LEG. PRO. PR. Porta vrbis cum inſcriptione EMERITA. AR. Num. *Arſchot.* Tb. 16. n. 16.) *Cellar.* Not Orb. Ant. I. p. 60.) *Golz* in Aug.) *Guſſ.* n. 19.) *Morell* Fam. Cariſia Tb. 2. fg. 8. p. 74 *et* in Aug. Tb. 20. fg. 5.) *Vaill.* Pr. II. p. 20. — 24. IMP. CAESAR AVGVSTVS. Caput Auguſti)(*Ead. epigr.* ſed portae IIMIIRITA rudiuſcule inſcribitur. AR. *Morell.* in Aug. Tb. 20. fgg. 6. 7.) *Aen. Vicus* inter AR. Aug. n. 2. — 25. AVGVSTVS PON. MAX. IMP. Caput laur.)(COL. AVGVSTA EMERITA. Porta vrbis. *Florez* Med. Col.) *Guſſeme* III. p. 127. n. 17 — 26. 27 DIVVS AVGVSTVS PATER. Caput Auguſti radiatum, *al* nudum.)(C. A. E. *Colonia Auguſta Emerita.* AETERNITATIS AVGVSTAE Templum quatuor columnis ſuffultum. *Florez* ib.) *Guſſeme* ib n 18. — 28. DIVVS AVGVSTVS PATER. Caput Auguſti radiatum, in vertice ſtella, ante faciem fulmen. *Morell* in Aug. Tb. 7. fg. 27.))(COL. AVGVSTA EMERITA Proſpectus vrbis. Æ 2 *Beger.* Th Br. II. p. 607.) *Cellar.* N. O. Ant. I. p. 60.) *Eckhel.* Cat. I. p. 1.) *Guſſ.* n. 12.) *Harduin* p. 704.) *Morell.* in Aug. p. 354. — 29. *Al.* ſed

ſed omiſſis ſtella et fulmine. Æ 2. *Mdb.* p. 48.) *Morell.* l. c.) *Patin.* Impp. p. 37.) *Spanhem.* Pr. II. p. 179.) *Vaill.* Col. I. p. 51. — 30. *Al.* ſed AVGVSTA EMERITA cum porta ciuitatis. Æ 1. *Guſſ.* n. 3.) *Morell.* in Aug. Tb. 26. fg. 17.) *Spanhem.* l. c.) M. *Theup.* p. 651.) *Vaill.* Col. ib. — 31. *Al.* ſed litterae in inſcriptione vrbis paullo aliter locatae ſunt. Æ 1. *Morell.* ib. fg. 18. — 32. *Al.* ſed ſub nudo Auguſti capite C. A. E. litterae. Æ. *Guſſ.* n. 4.) *Velazquez* Enſayo Tb. 12. fg. 8. p. 93. — 33. *Al.* ſed Auguſti caput eſt radiatum, infra C A. E. *ibid.* fg. 9. — 34. DIVVS AVG. PATER. C. A. E. Caput radiata corona cinctum.)(AVGVSTA EMERITA inſcriptum portae ciuitatis. Æ max. *Eckbel.* Cat. I. p. 1. — 35. 36. DIVVS AVGVSTVS *al.* AVG. PATER. C. A. E Caput Aug radiat.)(PERMI. AVG. PROVIDENT. Ara. *Guſſ.* n. 13. e *Florezio.*

b) *Iuliae* vel *Liuiae:* 37. AVGVSTA EMERITA AVGVSTI SALVS. Caput Liuiae ſub forma Salutis deae.)(IVLIA AVGVSTA. C A. E Mulier ſedens, d. duas ſpicas, ſ. haſtam. *Florez* Med. Col.) *Guſſ.* n. 6. — 38 39. IVLIA AVGVSTA PERM. AVGVST. P. M. Caput velatum vel Liuiae, vel Pietatis.)(AVGVSTA EMERITA in parte vrbis legitur Æ 1. *Florez* ib.) *Guſſeme* n. 16) *Harduin.* p. 53 ſed PERMISSV etc.) *Vaill.* Col. I. p. 74. — 40. *Al.* ſed caput Liuiae non velatum, ſed ornato capillo. Æ. *Morell.* in Liuia Tb. 1. fg. 4. p. 477. — 41. IVLIA AVGVSTA. C. A. E. Caput velatum.)(TI. CAESAR DIVI AVG. F. AVGVST. IMP. Caput Tiberii nudum. Æ 2. *Harduin.* p. 53. 706.) *Vaill.* Col. ib. — 42 *Ead. adu.*)(TI. CAESAR AVGVSTVS PON. MAX. IMP. Caput Tiberii laureatum. *Florez* ib.) *Guſſ.* n. 20.

c) *Tiberii.* 43. TI. CAESAR AVGVSTVS PON. MAX. IMP. Capite laureato.)(COL. AVGVSTA EMERITA. Porta ciuitatis. Æ max. *Florez* ib.) *Guſſ.* n. 24. — 44. *Al.* ſed Æ 2. *Eckbel.* Cat. I. p. 1.) *Florez* ib.) *Guſſ.* n. 21. — 45. TI. CAESAR AVG. PON. MAX. IMP. Caput idem.)(*Eadem.* Æ. *Eckbel.* ib. — 46. 47. *Ead. adu.*)(PERMISSV AVGVSTI PROV. *al.* PER. AVG. PROVIDENT. Ara lucida. *Florez* ib.) *Guſſ.* n. 23. — 48. TI. CAESAR DIVI AVG. F. AVGVSTVS. Caput Tiberii.)(COL. AVGVSTA EMERITA. Porta vrbis. Æ. *Hanthaler.* Adpend. Tb. I. fg. 10. p. 124.) *Patin.* Impp. p. 71. — 49. TI. CAESAR AVG. PON. MAX IMP. Huius caput.)(AETERNITATIS AVGVSTAE. C. A. E. Templum tetraſtylum. *Florez* ib.) *Guſſ.* n. 22. — 50. 51. IMP. TI. CAESAR AVGVSTVS PON. MAX. Caput Tiberii laureat)(COL. AVGVSTA EMERITA. Porta ciuitatis. Æ 1. 2. *Mdb.* p. 69.) *Morell.* in Tiber. Tb. 9. fg 25. p. 607.) *Occo* p. 91.) M. *Theup.* p. 661.) *Vaill* Col. I. p. 108 — 52. 53. *Ead. adu.*)(C. A. E. AETERNITATI AVG. *al.* AETERNITATIS AVGVSTAE. Templum pulcerrimum quatuor columnarum. Æ 2. *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 168.) *Harduin.* p. 53.) *Mdb.* p. 69.) *Patin.* Impp. p. 74. ſed C. A I. loco C. A. E. — 54. *Ead. adu.*)(AVGVSTA EMERITA. Porta vrbis duobus fornicibus et vtrimque turri ornata. Æ 1. *Mdb.* p. 69.) *Morell.* in Tiberio Tb. 6. fg. 15. p. 587.) *Vaill.* Col. I. p. 108.

d) *Caligulae.* 55. CAESAR AVG. P. P. GERM. IMP. Huius caput.)(EMERITA. Duo boues cum aratro Æ. *Mdb.* p. 79. — 56. *Al.* ſed AVGVSTA EMERITA. Idem arantium typus. Æ. *Mdb.* ib.

In

In monetis *Gothicis Hiſpaniae regum* pariter occurrit eiuſdem vrbis memoria. Sic 57. EMERITA VICTOR. Victoria, deſuper crux. *Guſſeme* III. p. 127 *et* IV. p. 285. n. 5. Leouigildi. — 58. *Al.* eiuſdem regis: PIVS EMERITA VICTOR. Protome cum cruce. *Guſſ.* IV. l. c. e *Velaſquetio.* — 59. EMERITA VICTOR. Protome regis, deſuper ſtella. n. Reccaredi. *Guſſ.* III n. 128 *et* VI. p. 24. n. 8. — 60. *Al* eiuſd. regis, ſed EMERITA PIVS. Eadem protome cum ſtella. *ib.* n. 9. — 61. *Al.* eiuſdem, ſed VICTOR PIVS EMERITA. Idem typus. *ib.* n. 10. — 62. EMERETA PIhS (*ſic*) Protome regis. n. Liuvae II. *Guſſ.* III. p. 128 *et* IV. p. 324. n. 3. — 63. EMERETA PIVS. Protome regis, et crux n. Witterici. *Guſſ.* III. ib. *et* VI. p. 618. n. 2. — 64. ƧVERETA IEVS. (*ſic Emerita Pius*) Protome regis cum cruce n. Siſebuti. *Guſſ.* III. ib. *et* VI. p 221. n. 4. — 65. EMERITA PIVS. Protome regis, deſuper crux, intra lauream. n. Chintilae. *Guſſ.* III. ib *et* H. p. 158. n. 1. — 66. *Ead. epigr.* Crux ſuper quatuor gradibus. n. Receſvindi. *Guſſ.* III. ib. *et* VI. p. 25. n. 5. — 67. 68. *Ead. epigr.* Crux ſuper tribus gradibus. n. Wambae. *Guſſ.* III. ib. *et* VI. p. 617. n. 2. 3. — 69. *Ead. epigr.* idemque crucis typus. n. Ervigii. *Guſſ.* III. ib. *et* p 160. n. 5. — 70. *Ead. epigr.* eodem cum typo. n Egicae *Guſſ.* ib. p. 110. n. 7. — 71. *Ead. epigr.* cum crucis gradibus impoſitae typo. n. Wittizae. *Guſſ.* III. p. 128 *et* VI. p 618. n. 8. — 72. Crux cum litteris E. M. R. A. inter duos lauri ramos. n. eiuſdem et Egicae. *Guſſ.* ibid. n. 4. *et* III. p. 111. n. 16.

Emeſa cis Euphratem et ad Orontem ſita. vid. *Emiſa* Syriae.

EMI. Ἐμισῶν, *Emiſorum.* ΚΟΛ. ΕΜΙ. Κολωνία Ἐμισῶν, *Colonia Emiſorum.* n. Elagabali. — ΕΜΙ. ΚΟ. ΜΗ. ΜΕCCΟΠ. in area Δ. Ἐμισῶν Κολωνίας Μητροπόλεως Μεσοποταμίας Πρώτης. n. Alexandri Seueri. *Vaillantio* Col. II p. 110. *Emiſa Metropolis Meſopotamiae Prima*, vt Carrhae vrbs Δ. Δευτέρα, *Secunda Alii* malunt ΕΔΕ pro ΕΜΙ. vid. *Edeſſa* Conf. *Spanhem.* Pt. I. p. 603 ſq.

EMIL. loco AEMIL. in n. Aemiliani. IMP. C. EMIL. EMILIANO AVG. Æ 3. Viminacii Moeſiae Superioris. *Band.* I. p. 98.) *Vaill.* Gr. — SAL. EMILIVM EMILIANVM CAESAREM. Æ 1. Eiuſdem a Damaſcenis. *Band.* I. p. 97.

ΕΜΙΛ. Ἐμίλιος, apud *Harduin.* p. 422. ΕΠ. Π. ΡΟ. ΕΜΙΛ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΝΑΣΩΝΟΣ, Ἐπὶ Πρυτανέως Ῥοδίων Ἐμιλίου Ἀντωνίου Νάσωνος, quam vero Domitiani Æ 3. numi epigraphen tradit *Vaill.* Num. Gr. p. 25. ΕΠΙ ΠΡΟ. ΕΜΙΛΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΝΑϹΩΝΟϹ, *Sub Probo Aemilio Antonio Naſone*, ſimulque coniicit, nomen eſſe magiſtratus Nicomediae.

EMILIANO. — EMILIANVM. — EMILIVM. vid. EMIL.

Emiſa vel *Emeſa*, vt apud *Plinium* L. V. c. n. 19 et 23. *Stephano* Ἔμισα πόλις φοινίκης, *Emiſa vrbs Phoeniciae*, cuius gentile Ἐμισάνος et Ἐμισηνός. Scribitur varie; geminato ſibilo Ἔμισσα, *Emiſſa*, auctoribus *Ptolemaeo* et *Holſtenio* ad *Stephan.* p. 113. quae ſcriptura *Salmaſio* in Vopiſc. Aurelianum videtur vera, quia Λάρισσα, *Lariſſa*, vocabulum comparet *Stephanus.* Idem tamen chorographus fatetur Dionyſium poetam ſcripſiſſe ſimplici Ἐμίσων πόλιν, et alios Ἔμεσαν ſcribere per Ε, etiam feminea forma, cum videatur plurale nomen fuiſſe. Si vero ex numis iudicandum eſt, Ἔμισα, *Emiſa* ſcriptura erit verior, vbi ΕΜΙϹΩΝ et ΕΜΙϹΗΝΩΝ ſcribitur. Alii per Ε ſcripſerunt, aut inconſtantes per Ι vel Ε, vt pluribus oſtendit *Cellar.* Not. Orb. Antiq.

cliq. II. p. 355. — Haec vrbs celebris Syriae iuxta Libani regionem ad Orontem fluuium mediterranea, quae inter magnas et pulcras illius prouinciae ciuitates ab *Amm. Marcellino* numeratur. Metropolis Macedoniae cis Euphratem quoque vocata eſt. Hodie *Amſa* nuncupatur. Patria erat Iuliae Domnae, Seueri vxoris ac matris Caracallae, a quo colonia in matris honorem deducta, iuriſque Italici ab ipſo facta fuit.

Emiſenorum numi ſuperſtites:

a) *Veſpaſiani.* 1. ΕΜΙΣΗΝΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Templum ſex columnarum et gradibus ornatum, cum ara, ſiue potius baſi ad ſtatuam Imperatoris in eo ponendam in medio, in exergo S. C. *Gorius* ad *Morell.* in Veſpaſ. Tb. 17. fg. 21. ex *Golzio.*

b) *Antonini Pii.* 2. ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΤΙ. ΑΙΛ. ΑΔΡΙΑ..... Caput laureat.)(ΕΜΙΣΗΝΩΝ. Aquila globo inſiſtens, roſtro coronam ſtringit, ſummam Romani imperii poteſtatem indicans, in area Γ. Æ 2. *Cellar.* l. c. p. 355.) *Eckbel* Cat. Muſ. Caeſ. p. 230.) *Harduin.* Oper. p. 769. — 3. ΚΑΙ. ΑΔΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ ΣΕΒ. ΕΤC. Caput laur.)(ΕΜΙΣΗΝΩΝ. Aquila alis expanſis, in cuius roſtro corona, globo inſiſtit. Æ. *Hard.* p. 53.) *Patin.* Impp. p. 228. — 4. *Al.* ſed ΕΜΙΣΗΝΩΝ Α. *Guſſeme* III. p. 128. — 5. *Al.* ſed Β. Æ 2. M. *Theup.* p. 889. — 6. *Al.* ſed caput Solis radiatum; Sol enim praecipuum Emiſae numen. *Guſſ.* ib. In *aliis* addita littera Α. vel Β. vel Γ. vel Δ. Æ 3. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* Num. Gr. p. 42 et in eius Adpend. Tb. 6. — 7..... ΝΕΙΝΟΣ ΣΕΒ. ΕΤCΕ.... Caput laureat.)(ΕΜΙΣΗΝΩΝ Β Aquila roſtro coronam globo inſiſtens. Æ 2. M. *Theup.* p. 889.

c) *Iuliae Domnae.* 8. ΙΟΥΛΙΑ ΔΟΜΝΑ. Huius caput.)(ΕΜΙΣΩΝ ΚΟΛΩΝΙΑΣ ΗΚΦ. *Emiſenorum Colonia Anno* 528. vel V. C. 969. Baſilica, ſeu templum pulcerrimum ſex columnis ornatum. Æ 2. *Cellar.* ib. *Guſſeme* III. p. 129. n. 3.) *Hard.* Oper. p. 53) *Patin.* Impp. p. 290.) *Spanhem.* Pr.) *Vaill.* Col.

d) *Caracallae.* 9 ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ Caput laureat.)(ΜΗΤΡ. Κ. ΕΜΙΣΩΝ Vrna ludorum inter duos lauri ramos, ſupra Ε. ΗΛΙΑ, infra.... Æ 2. *Eckbel.* Cat. I. p. 230. n. 2. vid ſimiles apud *Vaillantium* in Colon. ſub Elagabalo. — 10. ΑΥΤ. ΚΑΙ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ. Caput laur.)(ΕΜΙΣΩΝ ΚΟΛΩΝΙΑΣ Ζ Κ. Φ. *An.* 527. Globo ſtellis ornato inſiſtit aquila, roſtro coronam ſtringens. Æ 3. *Cellar.* ib.) *Guſſ.* n. 4.) *Spanh.* Pr.) *Vaill.* Col. II. p. 35. — 11. *Al.* ſimilis, ſed anni nota eſt Η. Κ. Φ. *An.* 528. Æ 2. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* Col. ib. — 12. *Ead. adu.*)(ΕΜΙΣΩΝ ΚΟΛΩΝΙΑΣ, eadem cum anni 528. Η. Κ Φ. nota. Ingens lapis in conum adſurgens ſuper ara in templo ſex columnarum. Æ 1. *Guſſeme* n. 5) *Harduin.* p. 54.) *Triſtan.* II. p. 221.) *Vaill.* Col. ib. — 13. ΑΥΤ. Κ. Μ. Α. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ ΣΕΒ. Caput laur.)(ΕΜΙΣΩΝ ΚΟΛΩΝΙΑΣ. Mulier, vel genius turrito capite monti inſidet, d. fruges, quibus agrum circumiacentem frugibus vberem ſignificat, oppidum ipſum monti impoſitum; additae ſunt anni ΖΚΦ. 527. litterae numerales. Æ 2. *Harduin.* p. 809. — 14. ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ. Caput Caracallae radiatum.)(ΕΜΙΣΩΝ ΚΟΛΩΝΙΑΣ ΚΦ *An.* 520. V. C. 961. Chr. 208. Mulier, vel genius capite turrito ſedens, ad pedes fluuii Orontis imago expanſis brachiis enatantis inſtar. Æ 3. *Guſſ.* n. 6.) *Harduin.* p. 54. 806.) *Patin.* p. 304.) *Vaill.* Col. — 15. *Al.* ſed ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ etc. addito in)(anno ΕΚΦ 525. V. C. 966. *Hard.* p. 53. — 16. *Al.* ſed ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ ΣΕΒ. eodem cum anno. Æ 3. *Hard.* p. 808.) *Vaill.* Col. ſed cum anno ϛΚΦ. 526.

e) Ela-

e) *Elagabali.* 17. Α. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝ. CE. Caput Elag. laureat.)(ΚΟΛ. ΕΜΙ. Caput Solis radiatum. Æ 3. *Guſſ.* n. 7.) *Vaill.* Col. II. p. 80. — 18. 19. IMP. C. M. AVR. ANTONINVS. *al.* ΑΥ. Κ. Μ. ΑΥ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. Caput Elagab. laureat.)(ΜΗΤΡΟ. Κ. ΕΜΙCΩΝ. Aquila ſtans, roſtro coronam ſtringens. Æ 3. *Guſſ.* n. 9.) *Harduin.* p. 54.)(*Vaill.* Col. ib. — 20. IMP. C. M. AVR. ANTONINVS. Caput Elagab. radiatum.)(ΜΗΤΡΟ. ΚΟΛ. ΕΜΙCΩΝ. Vrna, ſeu lebes, hinc et inde ad latera lauri ramus certamina Emiſae celebrata indicat, quorum nomina ΗΛΙΑ ΠΥΘΙΑ inſcripta ſunt. Æ 3. *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 355.) *Guſſeme* n. 8.) *Hard* p. 54.) *Vaill.* Col. ib. — 21. *Al.* ſed deſunt lauri frondes. Æ 3. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib. — 22. IM. C. M. A. ANTONINVS. Caput Elag. radiat.)(ΜΗΤ. ΚΟΛ. ΕΜΙCΩΝ Β. ΗΛΙΑ. ΠΥΘΙΑ. Vrna eadem ſine lauri ramis. Æ 2. *Harduin.* p. 817.

f) *Alexandri Seueri.* 23. ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΑΥ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC C. Protome Alex. Seu. d. haſtam, ſ. clipeum.)(ΕΜΙ. ΚΟ. ΜΗ. ΜΕCCΟΠ. *Emiſa Colonia Meſopotamiae,* in area A. Genius Emiſae, vel mulier turrita patrio habitu ſedens, d. ſpicas tenet, ad abundantiam frumenti denotandam, ante ara. Æ 2. *Guſſeme* n. 10.) *Hard.* p. 54.) *Spanhem.* Pr.) *Vaill.* Col. II. p. 110.

g) *Sulpicii Antonini tyranni.* 24. ΑΥΤΟΚ. COΥΛΠ. ΑΝΤΩΝΙΝΟC CΕ. Huius caput laureatum.)(ΚΟΛΩΝ. ΕΜΙCΩΝ ΕΞΦ. *An.* 565. Lapis forma conica in templo ſex columnarum. *Guſſeme* III. p. 129. n. 11.

ΕΜΙCΗΝΩΝ, *Emiſenorum* adſcriptis Α. vel Β. Γ. Δ. litteris, quae imperii *annos* 1. 2. 3 vel 4. indicant. Aquila roſtro coronam tenet ſupra globum. n. Antonini Pii. — *Ead. epigr.* Caput Solis ſiue Orontis radiis ornatum. Eiuſd. Antonini. v. *Emiſa* Syriae.

ΕΜΙCΗΝΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Emiſenorum Neocororum.* n. Veſpaſiani. v. *ibid.*

ΕΜΙCΩΝ, *Emiſorum* in eiuſdem Syriae vrbis *Emiſae* numis. Ita ΕΜΙCΩΝ ΚΟΛΩΝΙΑC, *Emiſorum Coloniae*, adiectis numeralibus notis ΚΦ. aut ΕΚΦ. ϛΚΦ. ΖΚΦ. ΗΚΦ. quae in n. Iuliae Domnae et Caracallae Seleucidarum annos 520. 525. 526. 527. 528. iuxta *Froelich.* 4. Tent. p. 36. arguunt. — ΚΟΛ. ΕΜΙCΩΝ. in n. ſub initio Elagabali cuſis. — ΚΟΛΩΝ. ΕΜΙCΩΝ. n. Sulpicii Antonini tyr. cum epocha ΕΞΦ. 565. — ΜΗΤΡ. Κ. ΕΜΙCΩΝ. n. Caracallae, prout in Elagabali numis ΜΗΤ. *al.* ΜΗΤΡΟ. ΚΟΛ. ΕΜΙCΩΝ legitur, poſt partam *Metropoleos* dignitatem ſignatis.

ΕΜΜΑ. *Emmanuel.* IC. XC. EMMA. *Ieſus Chriſtus Emmanuel.* vid. *Chriſtus*

Emmanuel filius natu minimus Imperatoris Ioannis Comneni, quem pater morti proximus Iſaacio fratri ob egregias eius dotes praetulit et ad imperium deſignauit. vid. *Manuel.* — Hinc in Æ max. numo Saluatoris imago et nomen X. ЄΜΜΑΝΟΥΗΛ. *Ieſus Chriſtus Emmanuel*, cui acceptum referebat imperium Emmanuel.)(Imperator ipſe conſpicitur ſtans coronatus, d. ſceptrum cruce ſeu Chriſti nomine inſignitum, ſ. codicillos tenet. Muſ. *Piſan.* Tb. 90. n. 2. p. 236.

ЄΜΜΑΝΟΥΗΛ, *Saluatoris* nomen in Æ 2. Ioannis Zimiſcae circum Chriſti protomen, in area hinc IC. inde XC. *Band.* II. p. 738.) *Ducang.* Fam. Byzant. p. 152.) *Triſtan.* p. 39. — *Al.* incerti metalli ac moduli, ſed ſcriptum:

ЄΜΜΑΝΟΥΗΛ. Chriſti protome. *Band.* II. p. 739. — *Al.* ſed circa Sal-

ſaluatorem ſtantem, euangeliorum librum tenentem legitur. *Band.* II. p. 738.) *Ducang.* l. c.

ЄMMANTHV (*ſic.*) Chriſti protome.)(Adoratio trium regum, infra duae columbae. n. Ioan. Zimiſcae, quem deſcripſit *Triſtan.* p. 39. et edidere *Ducang.* p. 152. aeque ac *Band.* II. p. 738.

EMMONIAΔCB vrnae inſcriptum cum duobus palmae ramis. Æ 2. Gallieni a Magnetibus, at litterae, quae inſcriptae ſunt vrnae, adeo detritae, vt earum lectio ab altero quopiam melioris notae numo exſpectanda ſit. *Band.* I. p. 204.

EMOП minime legendum *Emop*, ſed retrograda eſt inſcriptio antiquiſſimi Π ΣΕιδωνιατῶν, *Poſidoniatarum* Lucaniae numi. v. *Poſidonia.*

Empedocles medicus, philoſophus ac poeta Agrigentinus, qui de rerum natura verſibus ſcripſit. Signatus in moneta Agrigentinorum apud *Parutam* Tb. 82. fg. 45. p. 438. vbi vir barbatus pallio philoſophi eo indutus ſtans, d. more docentis extenſa; vel eius tantum caput barbatum, vt apud *Dorville* Sicul Tb. 9. fg. I. p. 353. 479. — Alium protulit *Torremuzza* Sic. vet Tb. 8. fg. 4. cum litteris fugientibus ΔΕΚΛ.. .. quae litterarum reliquiae *Empedoclis* huius nomen indicare videntur. — Idem *Empedocles* quia Selinuntios a peſtis contagine liberaſſe dicitur, in eorum quoque numis ſignatus obſeruatur, teſtibus *Begero* Th. Br. *Burmanno* ad *Dorville* Sic. p. 423 ſq. pariter *Guſſ.* III. p. 130. v. *Selinus.*

EMПIEPIAI loco EN ПIEPIAI. vid. *Seleucia* Syriae.

Emporia ad maris litus ratione mercatus nonnullae veterum ciuitatum, quemadmodum fuere Agrigentum, Selinus, Segeſta, Leontinum et aliae Hiſpaniae habuerunt, indicante *Burmanno* ad *Dorvill.* Sicul. II. p. 357 ſq.

EMPOR. vel EMPORI. *Emporium* certe Siciliae vrbem eſſe vel ex ſolo *Stephani* Byz. loco patet, vbi quatuor eius nominis oppida recenſet, a commerciis, quibus frequentabantur, denominatae, Celticum, Macedoniae, Siciliae et Campaniae. Siculos autem numos EMПOPITΩN a negotiaroribus in illis Siciliae emporiis cuſos cenſet *Harduin.* Num. Pop. et Vrb. in ΔΙΑΤΡΙΒΑΙΤΩΝ p. 95. — Quomodo hi Hiſpaniae et Siciliae numi diſtinguendi ſint, docet *Froelich* Notit. Elem. Num. Antiq. p. 83. „EMPOR. Si equus ſit, *Emporiae*, vrbs *Hiſpaniae*, ſibi numum vendicat.)(Caput Palladis. At ſi EMПOPITΩN. Pegaſus.)(Caput Arethuſae, et duo piſces, tunc *Emporia* vel *Emporium Siciliae.*" Sic in *Muſeo Meadiano* p. 23 *Emporia Hiſpaniae:* Caput.)(EMPOR!. Pegaſus *Emporium* vero *Siciliae*: Caput Arethuſae delphinis circumdatum.)(EMПOPITΩN Pegaſus. — Differunt ab his duo numi, qui occurrunt in *Muſeo Pembrok.* P. II. Tb. 9. fgg. 7. 8. quorum primus aereus habet caput galeatum Palladis)(Pegaſus currens, ſupra quem ſerpens ſe erigit, cum epigraphe ſub equo E ..ORI. niſi potius pro ſerpente corona ſit cum lemniſcis, vt in *Iacobi de Bary* Catalogo Numiſm. Tb. 18. n 1. et 2. vbi ſecundus numus idem prorſus galeatum caput habet, quod in his adparet, ſed in)(ſub pegaſo epigraphe litteris eſt Punicis, non EMPOR. In altero autem argenteo *Pembrokiano* caput eſt Cereris ſpiciferae cum inauribus, in cuius auerſa parte pegaſus, ſub quo epigraphe Graeca EMПOPITΩN. Eorum igitur primus ad *Emporiam Hiſpaniae*, ſecundus ad *Emporitanos Siciliae* forte referendus. — Diuerſus etiam eſt typus numi in *Cimelio Auſtr. Vindob.* Tom. I. Tb. 14. fg. 20. vbi *Palladis* galeatum

caput et in)(Pegaſus, ſupra quem corona lemniſcis ornata, et ſecuris, ſub pegaſo EMPORI. His ſimiles videtur etiam indicare *Holſten.* ad *Steph.* p. 114. de quibus *Burmann.* ad Dorvill. Sic. p. 360. — Alios Emporiae numos habet *Laſtanoſa* Tb. 38. n. 97. et 99. vbi ad caput galeatum in primo eſt epigraphe C. A. T. COS. et in)(Pegaſus, ſub quo EMPORI. In altero ad caput galeatum L. CO. RO. et in)(ſub pegaſo ....PORIT. et ſupra pegaſum corona; eundem cum integra epigraphe EMPORI. inter numos vrbium Hiſpaniae autonomorum retulit *Mahudel* diſſ. ſur les Monnoyes antiq. d'Eſpagne Tb. 8. n. 12. (Latent forte in his nomina magiſtratuum et proconſulum Romanorum illuc miſſorum, cum prouincia Romana eſſet, vt apud *Golzium* Faſt. p. 91. fg. 5. *Vaillant.* Num. Fam. gentis Aureliae Tb. 25. fg. 2. p. 160.) *Morell.* Fam. Aurelia Lit. E. vnus occurrit cum capite Romae galeato, addita epigraphe C. AVR. COT. P. C. id eſt, C. *Aurelius Cotta Proconſul*; vnde *Vaillant. Pighium* Tom. II. p. 56. citat, numumque refert ad *Emporium Agrigentinum*, et colligit proconſules ac rectores Siciliae Romanos illic monetae officinam habuiſſe, numumque iuſſu C. Aurel. Cottae proconſulis percuſſum fuiſſe cf. *Parata* Tb. 176. n. 112. et *Havercamp.* Comm. p. 1101. — At *Maffei* Verona Illuſtr. P. III. c. VII. p. 259. n. 2. repudiata *Golzii*, *Vaillantii*, et *Harduini* ſententia, *Emporitanis Siciliae* abiudicat, et *Emporiae Hiſpaniae* adſerit p. 263. quae ciuitas maritima, et Romanorum colonia, in duas partes diuiſa cum eſſet, quarum prima ab Hiſpanis, altera a Graecis erat habitata, hinc inſcriptiones vel Hiſpanicas, vel Graecas, vel Latinas in numis his obtinere cenſet. Idque firmat deſcriptio vrbis Emporiae et Emporienſium apud *Liuium* L. XXXIV. c. 9. et *Strabonem* Geogr. L. III. p. 241. Sed nemo plures numero *Emporiarum* numos produxit et accuratius explicuit, quam *Henr. Florezius* in Numiſm. Hiſpanicis Tom. II. Tbb. 24. 25. p. 409. ad 425. et in Addendis Tb. 53. n. 4. et 5. p. 643. qui viginti diuerſos edidit; inter quos tamen nullus eandem capiti galeato habet epigraphen, quae in *Dorvill.* Sicul. Tb. 9. In his enim Dorvillianis ex aere n. 6. M. O. H. L. A. -LIϽ. Caput galeatum, forte Palladis.)(EMPOR. Pegaſus ſaliens, ſupra quem corona; et n. 8. MD. R. P. C. Q. Caput gal. pone quod tres piſces.)(EMPOR. cum pegaſo ſaliente et corona deſuper. Litteras in illis occurrentes, de magiſtratibus Romanis exponit *Burmann.* ad *Dorville* p. 361. — Alios tredecim Emporiarum numos, a *Florezianis* diuerſos produxit *Pellerin* Méd. Peup. et Vill. Tom. I. Tb. I. p. 5. qui cenſet commercia inter vrbes Siculas et Emporiam Hiſpanicam, portu inſignem, occaſionem dediſſe ſimilis monetae numis in vtroque tractu Siculo et Hiſpanico cuſis.

Emporiae in Hiſpania Tarraconenſi, hodie *Ampourias*, Διπολις, *gemina urbs Straboni*, muro ſcilicet diuiſa, quomodo etiam *Liuius* L. XXXIV. c. 9. deſcribit. Huius Hiſpaniae vrbis numi in auerſa facie notam habent EMPOR. hoc eſt, *Emporiarum*, ſi cum *Liuio* nomen vrbis intelliges, aut EMPORIT. vel ΕΜΠΟΡΙΤΩΝ. *Emporitanorum*, qua adpellatione incolae audiunt. Conf. *Galland.* Epiſt. ad *Morell.* p. 368. — 1. Caput muliebre ſpicis ornatum.)(ΕΜΠΟΡΙΤΩΝ. Pegaſus volans. AR. 66. pd. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 9. fg. 8.) *Florez.* Med. Col. II. Tb. 24.) *Guſſeme* III. p. 131. n. 10. — 2. *Al* ſed ante caput duo piſciculi.)(ΕΝΠΟΡΙΤΩΝ ſcriptum. Æ 3. *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 6. n. 1. — 3. *Al.* ſed circum caput quatuor piſces.)(ΕΜΠΟΡΙΤΩΝ. Pegaſus volans ad d. AR. 74¼ pd. *Peller.* Tb. 1. fg. 9.) Muſ. *Hunter.* p. 133.

p. 133. n. 1.) *Harduin*. Num. Pop. et Vrb. p. 54 aliter de hiſce numis, cum Arethuſae capite ſentit. — 4. *Alius*, ſed ΕΝΠΟΡΙΤ. retrograde et fabrica nonnihil barbara. Ⓡ 3. *Eckbel*. Cat. ib. n. 2. — 5. *Alius*, ſed ΕΜΠΟΡΙΤ. Pegaſus volans, ſupra corona. Æ 1. M. *Hunt*. n. 4. — 6. Caput imberbe (Palladis) galeatum ad d.)(EMPOR. Pegaſus volans ad d Æ 1. *Florez*. Tb. 24. fg. 1.) M. *Hunt*. n. 2. — 7. *Al*. ex vtraque parte recuſus cum litteris D. D. *Decreto Decurionum*. Æ 1. *Dorville* Sicul. Tb 9.) *Florez* ib.) *Guſſeme* n. 1) M. *Hunt*. n. 3. — 8. Caput Palladis, incuſae ſunt D. D. litterae.)(EMPOR. Pegaſus, deſuper laurea. Æ 2. *Eckbel*. Cat. n. 4.) *Florez*. ib.) *Guſſeme* n. 2.) *Morell*. Fam. Meſcinia fg. 6. p. 280.) *Velazquez*. Enſayo Tb. 10. fg. 3. p. 88. — 9. C. C. A. T. C. O. C. A. Caput galeatum ad d. infra Q.)(EMPORI. Pegaſus volans ad d. ſupra corona. Æ 1. *Florez* II. Tb. 24. fg. 5.) M. *Hunter*. n. 5.) *Guſſeme* n. 3. ſed C. C. A. T. C. O. C. AP. — 10. CN. C. CR. L. C. F. Caput idem Palladis.)(EMPORI. Idem typus. Æ 1. M. *Hunt*. p. 134 n. 6. — 11. *Al*. ſed CN. C. P. C. M. A. Q. *Florez* ib.) *Guſſ*. III. p. 131. n. 3. — 12. *Velazquez*. Enſayo Tb. 9. fg. 7. p. 84. ſed EMPORIT. Idem caput.)(EN. C. P. etc. — 13. M. RV P. C. Q. Caput idem.)(EMPOR. Typus idem. Æ 1. M. *Hunt*. n. 7. — 14. *Al*. ſed L. M. RVF. P. C. Q. *Florez*.) *Guſſ*. n. 4) *Galland*: Epiſt. ad *Morell*. p. 268. ſed tribus litteris RVF per monogramma ſignatis adpoſitae ſunt P. C. Q. *Morell*. Fam. Meſcinia fg. 6. p. 280. — 15. . . . O. Q. . . . Caput Palladis.)(EMPOR. Pegaſus volans, in area corona. Æ 2. *Eckbel*. Cat. n. 3. — 16. M. Q. H. L. A. F. D. Caput idem.)(EMPOR. Typus idem. Æ 2. M. *Hunt*. n. 8. *Dorville* Sicul. Tb. 9. fg. 6. ſed M. O. H. L. A. LI) — 17. P. L. L. F. Idem Palladis caput.)(EMPOR. Pegaſus, in area, aſtrum. Æ. *Velazquez* Tb. 9. fg. 8. p. 84. — 18. P. O. . . . . Caput Palladis.)(EMPORIT. Pegaſus et laurea. Æ. *Florez* ib.) *Guſſ*. n. 5. — 19. C. P. C. M. S. P. Q. Palladis caput.)(EMPORI. Pegaſus et laurea. Æ. *Florez* ib.) *Guſſ*. n. 6. — 20. *Sine litteris*. Palladis galeatum caput.)(Pegaſus cum alis notis, ſed ſcriptum EMPORI*tarum*. Æ 2. *Cimel. Vind*. I. Tb. 14. fg. 20. p. 83. *Eckbel*. Cat. n. 5. — 21. 22. EMPOR. *al*. EMPORI. Caput Dianae, retro arcus et pharetra.)(MVNIC. *al*. MVNI<I. Pegaſus alatus. *Florez* ib.) *Guſſ*. n. 7. — 23. EMPORIA. Idem Dianae caput cum pharetra.)(MVNI<I. ſub pegaſo volante ad d. deſuper ſertum. Æ. *Velazquez* Enſayo. Tb. 8. fg. 3. — 24. P. AP. COT. P. Caput Palladis.)(EMPOR. Pegaſus et laurea. *Florez*. ib.) *Guſſ*. n. 8. — 25. *Al*. ſed M. A. B. M. F. *ibid*.) *Morell*. Fam. inter incertas Tb. 5. fg. 13. p. 468. vbi *Hauercamp*, legit: *Marcus ABurius Marci Filius*. — 26 *Al*. ſed P. H. C. S. M. Q. *Guſſeme* n. 9. — 27. C. A. T. COS. Caput galeatum.)(EMPORI. Pegaſus, *Laſtanoſa* Tb. 38. n. 97. — 28. L. CO. RO. Galeatum Palladis caput.)(. . . . PORIT. Pegaſus, deſuper corona. *Laſtanoſa* ib. n. 99.) *Mabudel* Tb. 8. n. 12. ſed EMPORI. ſcriptum. 29. MD. R. P. C. Q. Caput galeatum, pone quod tres piſces.)(EMPOR. Pegaſus et corona. *Dorville* Sic. Tb. 9. fg. 8. — 30. EMPOR. Idem pegaſus cum corolla.)(ΠΙΠ. C. S. M. Q. Caput idem Mineruae galeatum. *Morell*. Fam. incert. Tb. 5. fg. 14. p. 469.) *Vaill*. Fam. incert. fg. 14.

Litteris peregrinis inſcripti ſunt alii numi, quos *Florez* et *Guſſeme* huic Hiſpaniae vrbi contribuunt: 31. Caput Palladis.)(Pegaſus. — 32. *Al*. ſed ſuper pegaſo corona. — 33. *Al*. cum Victoria deſuper

ſuper volans coronamque offerens. — 35. Caput Palladis.)(Leo, deſuper laurea. — 36. *Al.* ſed corona deeſt. — 37. *Al.* ſed in)(Equus marinus. — 38. *Al.* ſed taurus cornupeta. — 39. Caput virile, pone delphin.)(Equus marinus, deſuper tres globi — 40. *Al.* ſed eques. — 41. Equus marinus.)(Duae ſpicae. Conf. *Guſſeme* III. p. 131. n. 12 ad 17.

ΕΜPORIT. *al.* ΕΜΠΟΡΙΤ. et ΕΜΠΟΡΙΤΩΝ. vid. *Emporiae* in Hiſpania.

ΕΜΠΟΡΙΤΩΝ. An numi 'Εμποριτων inſcripti ad Mazariae eporium referendi, diſquirit *Dorville* Sicul. I. p. 61. — *Harduin.* Num. Pop. et Vrb. p. 54. de eadem numorum epigraphe: „Caue, inquit, numos ita inſcriptos, in quibus ex vna parte pegaſi effigies, Arethuſae caput ex altera tum delphinis, ad Emporias Hiſpaniae oppidum referas, de quo *Plinius* L. III. c. 4. Nam ad Siciliam illi ſpectant, et emporia quatuor, quae ibi in primis frequentabantur. Agrigentinum, Leontinorum, Segeſtanum. et Selinuntinorum; quibus ex *Tullio* Syracuſanum addimus, Panormitanum, ac Lilybaetanum. cf. *Paruta* Sic. Tb. 85.) *Ant. Auguſtin* Dial. VI.) *Laſtanoſa* Num. Hiſp. Tb. 97. p. 99. et prae ceteris *Henr. Florez* Numiſm. Hiſpan. Tom. II. Tbb. 24. 25.

Emporium, hodie *Mazaria*, fuiſſe in Sicilia ciuitatem, auctor eſt *Stephanus* de Vrbibus. Hinc cum *Golzio* Sicil. vet. Tb 12. fgg. 1. 2. bini obueniſſent numi cum inſcr ΕΜΠΟΡΙΤΩΝ, *Emporitarum*, eos omnino ad hanc inſulam tam ipſe, quam *Paruta*, *Hauercampus* ac *Meierus* retulere. Eorum, ſed dubitanter, veſtigiis inſiſtit Princeps *Torremuzza*, numos ipſos argenteos in Tb. 27. Sicil. Numiſm. p. 25. exhibens. Typi cum nonnullis aliis Siculorum ciuitatum conueniunt. — 1. Caput muliebre, vt creditur Arethuſae, inter tres piſces.)(ΕΜΠΟΡΙΤΩΝ. Pegaſus volans. Si demas 'Εμποριτων inſcriptionem, ad Syracuſas numus referendus eſſet. *Torremuzza* l. c.) *Golz* Sicil. Tb. 12. fg. 1.) *Florez* et ex eo *Guſſeme* III. p. 131. n. 10. ad Emporias Hiſpaniae referunt numos ſimiles. — 2. Ara quadripartita, in qua trinacriae ſymbolum et duo piſces)(Pegaſus dimidiatus volans eadem cum epigraphe ΕΜΠΟΡΙΤΩΝ, *Emporitarum*. *Torremuzza* ib.) *Golz.* ib. fg. 2.) *Guſſeme* III. p. 132.

ΕΜΡ. *Annus* 145. vid. *Tyrus* Phoeniciae.

EMRA. i. e. *Emerita* in Gothicis numis Egicae et Wittizae in Hiſpania regum. *Guſſeme* III. p. 111. n. 16. VI. p. 618. n. 4.

ΕΜϹ. vel ΕΜΣ. *Annus* 245. Apameae Syriae. Muſ. *Hunter.* p. 36. *it.* Aegaeorum Ciliciae; *it.* Pharnacis Boſpori vel Ponti regis.

ΕΜΤ. *Annus* 345. Aegaeenſium Ciliciae in n. Sept. Seueri cum aerae initio 707 copulatus, efficiet V. C. annum 951. circa finem Maii. *it.* 345. Damaſcenorum Syriae in n. Tiberii, correſpondens A. V. C. 787, ſi epochae caput 442. additur. *Morell.* in Tiber. Tb 13. n. 29. p. 623.) *Noriſ.* Epoch Syr. Maced. p. 92.) *Vaill.* Gr. p. 270.

Emtio numorum. Refert *Aeneas Vicus* L. I. c. 16. Andream Loredanum, nobiliſſimum Venetum, Vitellii ac Domitiani duos aereos numos redemiſſe 85. ducatis Venetis. Nec minus praeſulem quendam Romae tria Vitellii, Domitiani et Commodi aerea numiſmata 75. ſcutalis paraſſe. Eodem teſte non piguit Io. Andream Aueroldum expendere 30. aureos, vt Commodi aereo numo cum ſimulacro Martis Pacifici, itemque ducatos 60, vt alio, in quo Commodus Herculis ſchema induit poti-

potiretur. — Plura eorum exempla, qui numos care emerunt, protulit *Wagenſeil.* diſſ. de re monetali vet. p. 91.

EMV. *Emundum.* AD. FRV. EMV. EX S. C. *Ad Frumentum Emundum Ex Senatus Conſulto.* Æ. Piſonis et Seruilii Caepionis, qui quaeſtores vrbani EX. S. C. cum Romae caritas annonae eſſet, miſſi ſunt ad emundum et procurandum frumentum. *Spanh.* Pr. II. p. 155.) M. *Pembr.* III. Tb. 10. n. 8.

ЄΜΦ. *Annus* 545. n. Rheſcuporidis IV. regis Boſpori. M. *Pembr.* II. Tb. 68. n. 4.

EN. *Anni* 55. notae numerales Claudiorum et Leucadii. Si iungitur annus 55. cum aerae eius principio ab anno 801, dat A. V. C. 856. n. Traiani. *Vaill.* Gr. p. 278.

EN. in area n. Aradi inſulae.

EN. in monogrammate. n. Alexandri Magni.

EN. Ἐνναίων, *Hennaeorum.* v. *Enna* Siciliae.

EN. Ἐντελλινῶν, *Entellinorum.* v. *Entella* Siciliae.

EN. litteris Celtibericis ✱N ad caput imberbe nudum in Æ 2. apud *Velazquez* Tb. 15. fg. 5. quem interpretatus eſt ille p. 115. inuerſo litterarum NE ordine, et litteras eſſe coniicit initiales vrbis Hiſpaniae Tarraconenſis *Nerios.* vid. *Nera.*

EN praepoſitio regens datiuum *In,* cum ſignificat *in loco*; vel pro εἰς, *In*, cum ſignificat in *locum;* vel facit periphraſin aduerbii; vel notat tempus.

EN ΓΑΞΗΕ... *In Gazenſibus.* ΔΗΜΟC ΤωΝ ΕΝ ΓΑΞΗΕ.. Æ. Gazae. Muſ. *Huter.* Tb. 28. n. 1.

EN ΓΕΑ ΣΕΙΑ. *In Terra Dea.* n. *Ariſtotelis* adulterinus.

ЄΝ ΘЄΟ pro ἐν θεῷ. Sic conſт. ЄΝ ΘЄΟ ΒΑSΙLЄVS ROMЄON. Æ 1. Conſtantini X. Porphyrogeniti. *Band.* II. p. 733.) *Ducang.* *Eckhel.* Cat. II. p. 550. — *Al.* BASILIOS ЄΝ ΘЄΟ ΒΑSΙLЄVS ROMЄON. Æ 2. Baſilii I. *Eckhel.* ib. p. 449. — *Al.* LЄON. ЄΝ ΘЄΟ ΒΑSΙLЄVS ROMЄON. Æ 1. Leonis VI. Sapientis. *Eckhel.* ib. — Sed EN ΘΕω. *In Deo.* ſcriptum in Æ 1. Romani II. RωΜΑΝ ΕΝ ΘΕω ΒΑSΙLΕVS RωΜΑΙωΝ. *Eckhel.* ib. — Pariter occurrit EN ΘΟ loco ἐν θεῷ. in Æ 2. Baſilii I, et filiorum: BASIL. CONSTANT. S. LEON EN ΘΟ. BASILS (Βασιλεῖς) ROMEON. *Eckh.* ib. 549.

EN. ΙΩΝΙ. vel ΙΩΝΙΑ, *In Ionia.* ΑΠΟΛΛΩΝΙΕΩΝ ΕΝ ΙΩΝΙΑ, *Apollonienſium, qui ſunt in Ionia.* — ΚΟΙΝΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΙΩΝΙ. *al.* ΕΝ ΙΩΝΙΑ, *Commune Metropolitarum, qui Ioniae ſunt.* *Froelich.* Not. El. p. 241.

EN. ΚΙΛΒ. vel. ΚΙΛΒΙΑΝΩ. *In Cilbiano* agro. ΝΙΚΑΙΕΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΚΙΛΒΙΑΝΩ, *Nicaeenſium,* qui ſunt *In Cilbiano.*

EN ΚΟΔΡΕΙΓΑΙC vel ΚΟΔΡΙΓΑΙC, *In Quadrigis* certamina adpellata ſunt ab hac ingreſſus pompa, aut ab ipſo decurſionis modo. n. Sept. Seu. *Vaill.* Gr. p. 340.

EN. ΛΙΒΑΝΩ, vel ΕΝ ΤΩ ΛΙΒΑΝΩ, *In Libano monte.* v. *Laodicea* Coeleſyriae ad montem Libanum.

EN ΜΟΝΗ ΔΕΚ. id eſt, ΔΕΚΑ ΕΤΗΡΙΚΑ, *Decennalia,* vrnae inſcripta. Æ 2. Magnetum in Gallieno. *Alii* legunt ΕΝΝΟΝΙΔΙΑ, ſed ſine ſenſu.

EN ΠΑΘΜΩΔΑ. Populorum, qui in numis antiquis ſignati ſunt, nomina fere omnia in genitiuo caſu leguntur; hic res aliter ſe gereret, ſi ex *Patini* iudicio legatur EN ΠΑΘΜΩΔΑ. *Pathmos* ſcilicet Icarii maris inſula, diui Ioannis

nis exſilio clara, in qua apocalypſin conſcripſit, cum ab Imp. Domitiano eo pulſus eſt. Primum *Patin.* Theſ. Num. p. 228. vulgauit hunc Sept Seu. Æ 2. numum, eumque inter rariſſimos. Eundem poſtea et protulit *Vaill.* Num. Gr. p. 85. eadem ΕΝ Π ΘΜΩΔΑ inſcriptione, quam interpretatus eſt: *In Pathmo*, ac pariter maris Icarii inſulam intellexit. *Iobertus* litteris prioribus Ε. Ν. Π. ſeparatis, legendum eſſe ſtatuit: Ἐφεσίων Νεωκόρων Ποβλίῳ ΑΘΜΩΔΑ, *Epheſiorum Neocororum Publio Athmoda.* Cuius vero commentator Baro *Bimardus* Tom. II. p. 142. dubitat de inſula *Pathmo* numi patria, vtet de *P P. Athmoda* Epheſiorum magiſtratus nomine. Inter tot Epheſiorum enim numos ne vnicus quidem occurrit, in quo ſolis initialibus Ε. Ν. litteris voces Ἐφεσίων Νεωκόρων ſint ſcriptae, aeque ac in nullo Graecorum numiſmate magiſtratus cuiuſdam nomen ΑΘΜΩΔΑ inueniatur.

ΕΝ ΠΙΕΡΙΑΙ. *In Pieria.* ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΠΙΕΡΙΑΙ. *Seleucenſium In Pieria. Schlaeger.* Comment. de numo Hadriani plumbeo p. 161

ΕΝ ΠΟΝΤΩ. *In Ponto.* ΑΠΟΛΛΩΝΙΗΤΕΩΝ ΕΝ ΠΟΝΤΩ. v. *Apollonia* Thraciae — ΗΡΑΚΛΕΙΑC vel ΗΡΑΚΛΗΑC ΕΝ ΠΟΝΤΩ, *Heracleae In Ponto.* Sic in numis Domnae, Caracallae, Getae, Macrini, Diadumeniani. Elagabali, Alex. Seueri, Gallieni — *Al.* ΗΡΑ ΛΕΩΝ vel ΗΡΑΚΛΕΩΤΩΝ ΕΝ ΠΟΝΤΩ, *Heracleenſium*, qui ſunt *Ad Pontum*, inſcriptio eſt numorum Commodi, Caracallae, Iul. Maeſae, Gordiani Pii. v. *Heraclae* Bithyniae.

ΕΝ ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΙ, *In Ptolemaide.* Sub verbis: ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΙ, *Antiochenorum*, qui *Ptolemaide* degunt; aut Antiocheni negotiatores, *Ptolemaidem* frequentantes; aut ipſi ciues *Ptolemaidis*, iure ciuitatis Antiochenae donati, intelligi poſſunt. Poſterius praeplacet *Froelichio* Not. Elem. p. 127. *et* Annal. Syriae p. 51. 93. ad numum Antiochi IV. Syriae regis. Magnum eſt apud geographos de hac *Antiochia Ptolemaidem* verſus ſilentium. *Stephanus* ex ſedecim vrbibus, quae *Antiochiae* nomen, teſte, *Appiano* in Syriac. p. 124. tulerunt, decem tantum enumerat. Hanc numis debemus, quorum ſingularis ad veterem geographiam reſtituendam laudanda eſt praeſtantia. Vrbs illa in Phoenicia verſus Palaeſtinae fines ſita videtur, quae Antiochiae nominis in memoriam Antiochi, Seleuci Nicatoris patris, ab ipſo ſibi dati memor, alteri Antiocho regi, huiuſque ſucceſſori gratulans numos ad illius honorem cum Ioue tutelari illius deo ſignauit. vid. *Antiochia in Ptolemaide.*

ΕΝ CΜΥΡΝ. vel CΜΥΡΝΗ, *In Smyrna.* ΠΡΩΤΑ ΚΟΙΝΟΥ ΤΗC ΑCΙΑC ΕΝ CΜΥΡΝΗ. *Prima Communitatis Aſiae In Smyrna* vrbe. Æ. mai. Maximini. — ΠΡΩΤΑ ΚΟΙΝΑ ΑCΙΑC ΕΝ CΜΥΡΝ. *al.* ΕΝ CΜΥΡΝΗ. *Prima Communia* etc. Æ mai. Gordiani Pii, *it.* Gallieni. *Vaill.* Gr.

ΕΝ ΤΟΥ. ΝΙΚΑΤΕ, Ἐν τούτῳ νικᾶτε, *In Hoc* crucis ſigno *Vincite* n. Baſilii II. et Conſtantini XI. *Eckhel.* Cat. II. p. 552.) *Liebe* Goth. Num. p. 270.) *Cimel Vindob.* I. Tb. 10. fg. 9. ſed ЄΝ ΤΟΥΤω ΝΙΚΑ. — Conſtantinus M. Alpes tranſgreſſurus ad liberandam vrbem totamque Italiam a ſaeuiſſima Maxentii tyrannide, *crucis ſignum* media die in coelo vidiſſe dicitur, quod totus etiam conſpexit exercitus, referente *Euſebio* L. I. Erat autem illud radiis coruſcans, luciſque ſplendore fulgens. aureis hiſce litteris: ΕΝ ΤΟΥΤΩ ΝΙΚΑ inſignis, belli victoriam ſignificans. vid. *Crux.* — In dubio tamen eſt, an Conſtantinus ille chriſtianam religionem ante praedictam crucis viſionem fuerit profeſſus, cum numos cum epigr. HERCVLI VICTORI. — IOVI CONSERVATORI. — MARTI CONSERVATORI. — MARTI PROPVGNA-

PVGNATORI — SOLI INVICTO COMITI. alioſue huius tenoris etiam poſt deuictum Maxentium vrbemque liberatam cudi paſſus fuerit.

ΕΝ ΤΩ ΛΙΒΑΝΩ, *In Libano*. In numo Antonini Pii Heliopoli, nobiliſſimo Coeleſyriae oppido, fabrefacto, nequis, eum Aegypti Heliopolim habere patriam, ſibi perſuadeat, ſcribitur: ΗΛΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΛΙΒΑΝΩ. *Schlaeger*. Comment. de numo Hadriani plumbeo p. 161.) *Patin*. Impp. p. 228. qui vero legit ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ, ſed *Harduin*. Oper. p. 72. ΗΛΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ potius eſſe ſuſpicatur, cui *Schlaeger*. l. c. adſtipulatur, donec fuerit demonſtratum, *in Libano* quoque ſtetiſſe quondam *Hierapolim*; qua vero de vrbe, in hoc vſque tempus, nihil apud geographos inuenimus relatum. — ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΛΙΒΑΝΩ, *Laodicenſium*, qui ſunt *In Libano*. v. *Laodicea* Coeleſyriae ad montem Libanum.

ΕΝ ΦΙ. ſiue ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛ. vel ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΙ, *In Philippopoli* Thraciae. ΕΝ ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛ. ΠΥΘΙΑ, in numis ſub Seuero, Caracalla, Elagabalo cuſis. — ΚΟΙΝΟΝ ΘΡΑΚΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΕΝ ΦΙ. Commune Tyracum Alexandria Certamina. *In Philippopoli*; vel ΚΟΙΝΟΝ ΘΡΑΚΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑ ΠΥΘΙΑ ΕΝ ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΙ, *Alexanderia Pythia* certamina etc. Æ. Caracallae. — ΚΕΝΔΡΕΙΣΕΙΑ ΠΥΘΙΑ ΕΝ ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΙ ΝΕΩΚΟΡΩ. *Cendreſia Pythia In Philippopoli Neocoro*. Æ mai. Elagabali. *Vaill*. Graec.

ΕΝ Χ. Ἐν Χριστῷ, *In Chriſto*. ΑΝΔΡΟΝΙΚΟC ΕΝ Χ. ΔΕCΠΟΤ. ΠΟΛ. ΡΟΜ. *Andronicus*, *In Chriſto Dominus Vrbis Romae*. n. Andronici. — ЄΝ ΧΡΙΣΤ. ſcriptum: CONST. ЄΤ ROMAN ЄΝ ΧRΙSΤ. b. ROM Q. Æ 2. Conſtantini Porphyr. *Band*. II. p. 734) ex *Ducang* — *it*. Æ 2. Baſilii II. *Band*. II. p. 741. — ſed ЄΝ ΧW. *In Chriſto*. n. Romani, Chriſtophori, et Conſtantini. *Cimel*. *Vindob*. I. p. 46. — ΑΝΔΡΟΝΙΚΟC ΕΝ ΧW ΒΑCΙΛ. Ν. Andronici. *Band*. II. p. 761. ex *Ducangio*.

ΕΝ ſcriptum ΕΜ in n Æ 2. Antiochi VII. vel VI. Euergetis Syriae regis a Seleucenſibus, qui ΕΜ ΠΙΕΡΙΑΙ (*ſic*) *in Pieria* ſunt, *Froelich*. Annal. Syr. Tb. 11. n. 6. p. 81.

ΕΝΑΤ. ἐνάτῳ *Noni* numeri nota. L. ΕΝΑΤ. Αυκάβαντος Ἐνάτῳ, *Anno Nono*. n. Neronis, Veſpaſiani, Titi, Domitiani ab Alexandrinis Aegypti.

ΕΝΑΤΟΥ integre ſcriptum. A. ΕΝΑΤΟΥ, *Nono Anno*, prout in Alexandriae Aegypti numis in Hadriano, Antonino Pio, L. Vero, Diocletiano occurrit, ad annos regiminis eorum indicandos.

EN. C. P. C. M. A. Q, *Velazquez* Enſago Tb. 9. n. 7. p. 84. vid. *Emporiae* Hiſpaniae.

ΕΝΔ. Ἐνδόξου, *Illuſtris*, *Inclytae*, Anazarbi ac Sides in Pamphilia epitheton. — ΑΝΑΖ. Ρ. ΕΝΔ. ΜΗΤ. *Anazarbi Inclytae Metropoleos*. Æ 2. Herennii. *Band*. I. p. 41.) *Vaill*. Gr.

ΕΝΔΕΚ. *al*. ΕΝΔΕΚΑΤ. vel integre ΕΝΔΕΚΑΤΟΥ, *Vndecimo* ſcil. anno in n. Alexandriae Aegypti Traiano, Hadriano, Antonino Pio cuſis. — ΕΤΟΥC ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΥ ΕΝΔΕΚΑΤΟΥ, *Anno Nouo Sacro Vndecimo*. ꝶ max. Domitiani. *Khell*. Suppl. p. 48. *Vaillantius* vltra *octauum* annum non peruenit; *nonum* ex Gothano muſeo adiecit *Baldinius*; *Vndecimo* anno iam Imperatori percuſſus Seleuciae praeſtantiae prae aliis ſingularis eſt numus.

ΕΝΔΟΞ, Ἐνδόξου, *Illuſtris*. ΑΝΑΖ. *al*. ΑΝΑΖΑΡ. *al*. ΑΝΑΖΑΡΒΟΥ. ΕΝΔΟΞ. ΜΗΤ. vel ΜΗΤΡ. vel ΜΗΤΡΟΠ. ſiue ΜΗΤΡΟΠΟ. *Anazarbi Illuſtris Metropoleos* n. Voluſiani. *Band*. I. p 90.

90. *it.* Valeriani Sen. *Band.* I. p. 122.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 83. n. 6.) *Vaill.* Gr.

ΕΝΔΟΞΗ (*ſic*) legitur in Æ 2. Valeriani Sen. ΑΝΑΖΑΡΒΟΥ ΕΝΔΟΞΗ. ΜΗΤ. etc. *Anazarbi Illuſtris Metropoleos. Band.* I. p. 131.

Ἔνδοξος ex ἐν et δόξα, *gloria, opinio*, cuius vocabuli vberiorem dedit explanationem *Galland.* Diction. voce Ἔνδοξος.

ΕΝΔΟΞΟΥ in Traiani Decii numo apud *Froelich.* 4. Tent. p. 342. ΑΝΑΖΑΡΒΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟ. Pariter in Æ 2. Maximi Caeſaris: ΑΝΑΖΑΡΒΟΥ ΜΗΤ. ΚΑΙ ΕΝΔΟΞΟΥ, *Anazarbi Metropoleos Et Illuſtris. Vaill.* Gr. — ΣΙΔΗΤΩΝ ΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗΣ ΕΝΔΟΞΟΥ ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Sidetum* vrbis *Splendidiſſimae Illuſtris Neocorae.* n. Gallieni. *Guſſeme* VI. p. 193. n. 30.) *Vaill.* Gr.

Endymion primus lunae curſum inuenit, inde Endymionis dormientis et Lunae fabula in numis contorniatis Traiani expreſſa. *Hauercamp.* Num. Contorn. fg. 65. p. 139.) *Patin.* Theſ. p. 158. ſed ad Anchiſem dormientem ac cum Venere concumbentem refert.

ΕΝ ΓΑΞΗΣ..... vid. ΕΝ, *In*, praepoſitio.

— ΓΕΙΑ ΣΕΙΑ. v. *ibid.*

— ΙΩΝΙ. vel ΙΩΝΙΑ. v. *ibid.*

— ΚΙΑΒ. vel ΚΙΑΒΙΑΝΩ. v. *ibid.*

— ΚΟΔΡΕΙΓΑΙΣ, vel ΚΟΔΡΕΙΓΑΙΣ. v. *ibid.*

— ΛΙΒΑΝΩ. v. *ibid.*

— ΜΟΝΗ ΑΕΚ. v. *ibid.* ΕΝ, *In.*

ΕΝΝ. Ἐνναίων, *Ennenſium*, ſeu Η adſpirato *Hennaeorum* Siciliae, apud *Parutam* et *Torremuzzam.*

ΕΝΝΑ, Graecis, Latine *Henna*, maxime mediterranea vrbs, ideoque *Vmbilicus Siciliae* nominata, ſuper eſt et nunc *Caſtrogiovanni*, dicta. Eius nomen ſat in hiſtoriis notum, tota fuit in antiquitate celeberrimum ob Cereris cultum, de quo luculentiſſimum exſtat *Ciceronis* teſtimonium in Verrem Act. II. L. IV. c. 50. „Vrbs illa non vrbs videtur, ſed fanum Cereris eſſe; habitare apud ſeſe Cererem *Ennenſes* arbitrantur, vt mihi non ciues illius ciuitatis, ſed omnes ſacerdotes, omnes accolae, atque antiſtites Cereris eſſe videantur. De eius ſitu *Dorville* Sicula Vol. I. p. 143. ſq. II. p. 366 ſqq.) *Maſſa* Sicil. in Proſpett. Tom. II. p. 199 ſqq. — *Ennenſium numi*, quos huc vſque in apricum protulit aetas, ſunt omnes *aenei*, eoſque princeps *Torremuzza* Sicil. Num. Tb. 28. p. 26. 27. exhibet. — Primus maioris moduli non adeo obuius, prodiit ex *Hauercamp.* Theſ. *Morell.* in Familia CESTIA fg. 3. p. 87. In eo caput Cereris velatum, ante quod fax, quae adludit ad faces illas, quas Cererem filiam Proſerpinam quaerentem, ad ignem Aetnae accendiſſe fabulantur poetae. Inſcriptio eſt L. MVNATIVS M. CESTIVS, qui, prout habetur ex ſequentibus numis, municipii Hennae fuerunt duumuiri.)(Proſerpinae raptus, a *Plutone* patratus, qui virginem in quadrigis ſecum ducit, c. epigr. MVN. HENNA, ex quo firmatur, ſub Romanis *Hennam* municipii iura obtinuiſſe. Fuſius de eodem numo egit *Haym.* Th. Br. II. p. 200 ſq. ad Tb. 24. fg. 2.) *Liebe* Goth. Num. p. 36.) *Hantbaler.* exerctt. IV. p. 64.) *Spanhem.* Pr. I. p. 199.) *Harduin.* Oper. p. 54. et in *Plinio* ſuo Tom. I. p. 163. qui vero pernegat *Municipium Hennae* hic deſcriptum; quo circa voces MVN. HENNA ſolito artificio ſuo ſic diuidit: MVN*us Hadriano Edidere Nocturnum Narbonenſes Augurus.*) Muſ. *Hunter.* p. 134. n. 1. ſed hinc tantum: M. CESTI.

CESTI. Caput muliebre velatum et ſpicis ornatum ad ſ.)(M' N. HENNA. Figura cum velo volitante in quadrigis ad d. ſin. facem, qualis eſt apud *Hauercamp*. ad *Parutam* Tb. 98. fg. 7. — Secundum mediae formae *Torremuzza* protulit ex *Hauercamp* ibid. qui et tertius ſunt vulgares. In vna eorum facie eſt caput Cereris cum epigraphe ſuperius relata: MVN HENNA.)(Mulier ſtans pallio ſiue zona dependente ab humeris, inſcriptis nominibus duumuirorum: M. CESTIVS L. MVNATIVS II. VIR*is* ſupra dictis.) Apud *Morell*. Fam. Ceſtia fg. 4. p. 88. et *Liebium* Goth. Num. p. 37. eadem quidem duumuirorum nomina, ſed Venus toto corpore nuda ſtans, niſi quod laeuo brachio dependens linteolum geſtet, dextra extenſa.) *Combio* ad Tb. 25. fg. 20 Muſ *Hunteriani* p. 134 videtur figura ſtans, d. pateram. — Quartus non adeo obuius prodiit in Sic. *Torremuzzae* e *Paruta* l. c. Caput, quod in eo cernitur, ſpicatum eſt Cereris, cum denominatione ΔΑΜΑΤΗΡ.)(Capella, pone fax, hinc et inde binae frumenti ariſtae, in imo exergo ENNA. *Guſſeme* III. p. 133. n. 1. Quintum anepigraphum praeter *Torremuzzam* edidere *Paruta* et Muſ. *Pembrok* II. Tb. 9. fg. 2. Caput in eo muliebre, forſan cereris.)(Fax ardens inter binas ariſtas erectas. — Sextum iam ante *Torremuzzam* idem *Paruta* edidit, et praecedenti eſt quaſi ſimilis, niſi quod caput laureatum ſit Apollinis cum epigr ΑΡΧΑΓΕΤΑΣ, qui et in numis Tauromenitanorum legitur.)(ΣΥΜΜΑΧΟΣ nomen forſan alicuius ex veteribus Hennae principibus, aut perſonae, quae magiſtratus honore gaudebat. Numi 5. et 6. non adeo ſunt rari. — Rarior ſeptimus Caput in eo expreſſum et ſpicis coronatum eſt Cereris, quod indicatur ab epigraphe ΔΑΜ . . . . *Δαμάτηρ*.)(Vaccae caput c. inſcr. ΕΝΝ . . — In octauo non obuio, eſt coronatum caput femineum certe Proſerpinae.)(Reſectum ſterilis vaccae caput dependentibus e cornibus florum lemniſcis, quibus victimae mactandae ornabantur. Adluditur ad ſacrificium quoddam in Proſerpinae honorem factum, cui ſterilis vaccae caput offerebatur, vt apud *Prudentium* in Symmach. I. v. 357 ſq. legitur. Ad latus inſcriptum ΕΝΝΑ. — Nonus obuius cum ſpicato capite Cereris.)(ΕΝ. *Ἐνναίων* inter duas frontes laureae coronae incluſas; prodiit numulus e *Paruta* Tb. 98 fg. 2.) *Guſſ*. n. 3.) M. *Hunt*. n. 4. ſed duo hordei grana in corona laurea cum litteris ΕΝ. — Decimi minoris moduli pictura ex eodem *Paruta*. Caput eſt Cereris ſpicis coronatum.)(ΕΝΝ. et claua. *Parutae* viſum fuit, adpictum eſſe quoddam cucullum; *Hauercampo* vero militare tropaeum, quod ad Gelonis Syracuſarum regis victoriam de Carthaginenſibus retulit. Legitur enim in *Diodori* L. XI. c. 26. „Gelonem poſt adeptam victoriam Cereri, et Proſerpinae duo templa ex hoſtium manubiis conſecraſſe, et aliud Ennae fanum ad Cereris honorem aedificandum ſtatuiſſe. — Vulgares ſunt 11. et 12. formae mediae, ambo prodierunt in Siculor. *Dorvillii* Tb. 10. n. 1. 2. p. 366 ſqq. Vir ſt. clauam, aut baculum tenens, dependente e laeuo humero veſte c. inſcr. ΕΝΝΑΙΩΝ.)(Aratrum a duobus ſerpentibus alatis rectum, infra quod hordei granum. Vir an Hercules ſit, vt *Combio* ad Tb. 25 fg. 23. Muſ. *Hunter*. p 134. videtur, valde dubitat *Torremuzza*. In notis ad hunc numum de imagine iſta ſiluit *Burmann*. Aratrum Ennenſis agri fertilitatem deſignat. Similis huic numus inter Sicanos relatus eſt in Operae *Parutae* Tb. 163. fg. 1. — In n. 13. minoris moduli inter rariores accenſendo eſt hircus ſedens c. inſcr. ΕΝΝΑΙΩΝ.)(Aper horrentibus ſetis. Idem numus in Muſ. *Hunter*. Tb. 25. fg 24 deſcribitur p. 134. ΕΝΝΑΙΩΝ. Ca-

pra

pra in genubus ad d.)(Aper ſtans ad d.

ENNA, Nouem, L. ENNA, *Anno Nono.*

ΕΝΝΑΙΩΝ, *Ennaeorum*, vid. *Enna* Siciliae.

ΕΝΝΑΟΣ in n. Catanenſium. Muſ. *Hunter*. p. 88. n. 9. vid. *Catana*.

ΕΝΝΕΑ, *Nouem*, in deriuatis et compoſitis etiam Ἐννα. L. ΕΝΝΕΑ. *Anno Nono*. n. Alexandriae Aegypti. — ЄΝΝЄΑ Κ. Δ. Ἐννέα καὶ Δέκα, *Decimi Noni* anni nota in n. Hadriani ab Alexandrinis Aegypti, praepoſito L. id eſt, Λυκάβαντος Ἐννεακαιδεκάτου, *Anno Decimo Nono.*

ΕΝΝΟΜΙΔΙΑ, *Ennonidia* certamina vrnae inſcriptum. Æ 2. Gallieni a Magnetibus. *Band*, I. p. 204. Qualia vero ſint certamina ſilent *Bandurius* aeque ac *Vaillant*. Num. Gr.

Ε. Ν. Π. ΑΘΜΩΔΑ in n. Sept. Seueri, quem vulgarunt *Patin*. Theſ. p. 228 et *Vaill*. Num. Gr. p. 85. quibus litteris interpretationem dedit *Iobert*. Not, Num II. p. 141. Ἐφεσίων Νεωκόρων Πυθίων ΑΘΜΩΔΑ, ſed minus iuſtam eſſe docet *Bimard*. ib. vid. ΕΝ, *In*, praepoſitio.

ΕΝ ΠΙΕΡΙΑΙ, In *Pieria*. vid. *Seleucia*.

ΕΝ ΠΟΝΤΩ, *In Ponto*. vid. ΕΝ, *In*, praepoſitio.

ΕΝΠΟΡΙΤ. retrograde, et ΕΝΠΟΡΙΤΩΝ, *Emporitarum*. vid. *Emporiae* in Hiſpania.

ΕΝ ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΙ, *In Ptolemaide*. vid. ΕΝ, *In*, praepoſitio.

ΕΝΡ. Flauiopolitarum *annus* 155. qui ex aerae computo 827. cadit in annum V. C. 981. n. Alexandri Seueri. *Vaill*. Gr. p. 290.

ΕΝϹ. Aſcalonitarum *annus* 255. cum epochae 650. capite copulatus, efficit A. V. C. 905. n. Antonini Pii. *Vaill*. Gr.

Enſis in numis, modo breuis, qualis vel Laconum vel Macedonum fuerat; vel longior, vt Thracum aut Romanorum peditum; iſque vel ad femur etiam dextrum aut vero a ſiniſtro femore pendulus. *Spanhem*. Epiſt. III. ad *Morell*. — *Enſis* patrius in d. alias in ſ. mulieris. vid. *Dacia* prouincia.

ΕΝ ϹΜΥΡΝ. vel ϹΜΥΡΝΗ. vid. ΕΝ, *In*, praepoſitio.

ΕΝΤΕΛ. Ἔντελλα, vt a *Stephano* ſcribitur, ſed *Diodoro* Ἐντέλλα, *Plinio Entellini* Siciliae. Numi variant. Rudera huius vrbis hodiedum viſuntur ad amnem Crimiſum. vid. *Entella*.

ΕΝΤΕΛΑΣ, litteris antiquiſſimae formae, *Entelae*. Ʀ 3. *Neumann*. Pop. Num. I Tb. 2. fg. 2. p. 44. Hinc fluuius biformis, infra piſciculus.)(Hygia, Salutis dea, pateram ignitae arae infundens ſiniſtra, vt alias, ſerpentem ſtringens.

ENTELECHIA apud *Guſſemium* I. p. 270. in ficto Ariſtotelis numo, in quo alii legunt: ΕΝ ΓΕΑ ΘΕΙΑ, *In Terra Dea*.

ΕΝΤΕΛΛΑ. ante Cereris caput. vid. *Entella* Siciliae. M. *Hunt*. Tb. 26. fg. 3.

Entella floruit olim inter Siciliae vrbes munitiſſima in ſummo montis vertice, praeciſis vndique, et inacceſſis rupibus circumdati, priſcum retinens nomen *Rocca di Antella* dicitur, eſtque in Mazariae valle inter oppida Podii regalis, et comitiſſae haud procul ab arce Calatraſi. Eius fuit origo vetuſtiſſima, longoque temporis ſpatio ſtetit, vſque quo Friderico II. Caeſare in Sicilia imperante, cum Saraceni

eam

eam vna cum Iato pro ſeditionis munimine occupaſſent, funditus fuit deleta. — *Numos* ad eam ſpectantes exhibet princeps *Torremuzza* in Tb. 29. Sicil. Num. p. 27. 28. — Primus *argenteus* prodiit e *Paruta* Tb. 99. fg. 1. eſtque in eo ante quandam ſubſtructionem mulier, vel, vt in ſecundo, potius mulier ante aram ſacrificans.)(Fluuii figura ad formam minotauri, vel ſemibouis viri expreſſa, prout paſſim in aliis numis ad nonnullas veteres Siciliae ciuitates pertinentibus. Additur populi nomen ΕΝΤΕΛΛΑΙΝ. pro quo *Guſſeme* III. p. 134. n. 1. male: ΕΝΤΕΛ. ΑΙΝ. In imo exergo conſpicitur piſcis. Prope Entellam bina decurrebant flumina, *Hypſa* videlicet, et *Crimiſus*, quae ab incolis diuinos obtinebant honores. Argenteos hos numulos inter rariores accenſet *Torremuzza*. Et quidem ſecundo numo ſimilem AR 3. vulgauit *Neumann*. Pop. Num. I. Tb. 2. fg. 6. p. 44 ſq. ſed inſcriptio variat: ΕΝΤΕΛΛΑΣ litteris formae antiquiſſimae. Fluuius biformis, ſubtus piſciculus.)(Mulier ad aram litans, ſ. vt videtur, ſerpentem attinet. — Minimi vero moduli praeter hos ex AR. ſiſtit *Combe* numulum, in quo ſcriptum ΕΝ. Caput muliebre ad d.)(Pegaſus volans ad d. Muſ. *Hunter*. Tb. 26. fg. 1. — Tertius *aeneus*, quem idem protulit *Paruta* Tb. 114. fg. 2. et Muſ. *Hunter*. p. 135. n. 4. non ita eſt rarior. In eo caput Apollinis corona radiata ornatum cum epigr. ΑΤΡΑΤΙΝΟ, quae vero in *Hunteriano* numo deeſt. *Guſſemio* n. 2. videtur caput muliebre radiatum cum epigr. ΤΤΡΑΤΙΝΟ.)(Mulier ſt. d. pateram, ſ. cornucopiae cum populi ſignificatione ЄΝΤЄΛΛΙΝѠΝ, *Entellinorum*. — Quartus, quem edidit *Pellerin*. Vol. III. Tb. 109. non inter rariores, cum ſuperiore conuenit, niſi quod in eo, pone Apollinis caput radiatum, legatur ACHNTINO. Voces iſtae ΑΤΡΑΤΙΝΟ, et ACHNTINO, quae ſunt nomina magiſtratuum inflexa more Campanorum, qui ſuis in numis ſaepe ſcripſerunt CAPVANO. SVESANO. AESERNINO etc. tempus illud reſpiciunt, quo Entella a Campanis ſubacta victorum mores, magiſtratus, et idioma adoptauit. Notatur in his numis O magni figura hoc modo ω expreſſa. — Quintus a praecedentibus differt ſola mulieris figura, quae in illis eſt ſtans, hic vero ſedens. Notatur in eo quoque o magni figura ſingulari modo Ω etiam percuſſa ΕΝΤΕΛΛΑΙΝΩΝ. — Sextum, et ſeptimum item obuios protulit *Paruta*. In eis caput Cereris ſpicatum.)(Vuae racemus, vel vitis palmes, ad agri Entellini feracitatem referuntur. Inſcriptio hinc ΑΤΡΑΤΙΝΟ, inde ΕΝΤΕΛΛΑΙΝΩΝ. *Guſſ.* n. 3. — In octauo etiam e *Paruta* eſt Ceres ipſa ſt. d. facem, ſ. ramum oliuae tenens c. epigr. ΕΝΤΕΛΛΑΙΝΩΝ.)(Vuarum racemus corona ſpicea incluſus, quae omnia agri vbertatem demonſtrant. Apud *Guſſ.* n. 4. Mulier d. caduceum etc. — Nonus maximae eſt nouitatis, et non adeo obuius. Caput in eo Cereris ſpicis coronatum.)(Pegaſus volans, ſub quo viri barbati caput caſſide tectum. Inſcriptio eſt in vtraque parte ΕΝΤΕΛΛΑΣ. ΚΑΜΠΑΝΩΝ, hinc ſcilicet *Entellae*, inde *Campanorum*, prout etiam in Muſ. *Hunter*. Tb. 26. fg. 3. ſed in antica ΕΝΤΕΛΛ. Campani olim moerentes ſub Dionyſio Syracuſarum principe, teſte *Diodoro* L. XIV. c. 9. Entellam profecti perſuaſis ciuibus, vt colonorum ius ſibi concederent, noctu per inſidias opreſſos quotquot pueritiae annos exceſſerant, trucidarunt, vxoribuſque illorum in matrimonium adſcitis vrbem occuparunt. Hinc *Stephanus* de Vrbib. Entellae incolas natione eſſe Campanos, et Carthaginienſium ſocios dixit. — In decimo rariſſimo Martis caput ſingulari caſſide tectum c. inſc. ΕΝΤΕΛΛΑΣ.)(Pegaſus volans, infra quem frumenti ariſta. — *Al.* ſimilis, ſed ſub pegaſo fulmen. Æ 2. Muſ. *Hunter*. Tb. 26. fg.

fig. 2. — Anepigraphus. Caput muliebre hedera coronatum, pone haſta.)(Vuae racemus. *Guſſ.* n. 5.

ΕΝΤΕΛΛΑΣ, *Entellae*; aut vt in aliis:

ΕΝΤΕΛΛΑΙΝ. ſiue integre ΕΝΤΕΛΛΑΙΝΩΝ. vel ſcriptum ЄΝΤЄΛΛΑΙΝΩΝ, *Entellinorum.* vid. *Entella* Siciliae.

ΕΝΤΙΧ forſan Ἐντειχὴν, *probe moenibus munita*; vt in aliis Ἔνδοξος, *Inclyta* vrbs. Scriptum in baſi arae. Æ 2. Caeſareae in Gordiano Pio. *Vaill.* Gr. p. 151.

ENTILOIC KCSS. epigraphe *Æ*. numi Philippi Sen., apud *Pellerin.* Mél de Méd. I. p. 161. et *Khell.* Suppl. p. 164. Vir ſuccinctus ſtans, d. haſtam, ſ. globum. Vel legitur:

ENTTLOICKCSS. Figura militaris ſtans, d. haſtam, ſ. globum. *Æ*. fabricae barbarae Philippi Senioris, *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. II. p. 347.

ΕΝ ΤΟΥ. ΝΙΚΑΤΕ, vel Єn. ΤΟΥΤω ΝΙΚΑ. ſiue ΕΝ ΤΟΥΤΩ ΝΙΚΑ. vid. ΕΝ, *In*, praepoſitio.

ΕΝ ΤΩ ΛΙΒΑΝΩ. v. *ibid.*

ΕΝΥ. *Annus* 455. Tripolitarum Phoeniciae, incidens in A. V. C. 896. addita Seleucidarum aera 442. n. Antonini Pii. *Vaill.* Gr. p. 288.

ΕΝ ΦΙ. *al.* ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛ. *al.* ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΙ. vid. ΕΝ., *In*, praepoſitio.

ΕΝ Χ. *al.* Єn XRIST. *al.* Єn Xω. *In Chriſto.* v. *ibid.*

ΕΞ. Ἐξουσία, *Poteſtas.* Δ. ΕΞ. Δημαρχικῆς Ἐξουσίας, *Tribunitia Poteſtate.* Scribitur et ΔΗΜ. ΕΞ. *al.* ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. vel addita Trib. Poteſtatis numerali nota, vel ΥΠΑΤΟC ſiue *Conſulatus* numero. vid *Antiochia* Syriae. — In *Æ*. max. Elagabali ſcriptum ΔΗΜΑΡΧ. ЄΞ. loco ΕΞ. *Khell.* Suppl. p. 137.

ΕΞ. ΑΝΘΥΠΑΤΟ. Ἐξουσίαν Ἀνθυπατορικὴν ΠΡΑΤΤΟΝΤΟΣ *Poteſtatem Proconſularem Faciente.* vid. *Nicaea. it. Tarquitia* gens.

ΕΞ. ΕΧΟΝ. ΥΠΑΤΟΥ. Ἐξουσίαν Ἔχοντα Ὑπάτου. *Poteſtatem Conſularem Habentem.* Æ mai. moduli Caracallae a Smyrnaeis, vbi dicta Ἐξουσία Ὑπάτου, *Conſularis Poteſtas* haud aliter ac Ἀρχὴ Αὐτοκράτωρ, Summum pace ac bello imperium. *Vaill.* Num. Gr. p. 324. vid. *Smyrna.*

ΕΞ. ΥΠΑΤ. ΠΡΑΤΤΩΝ, *Proconſulatum Faciens.* Μ. ΤΑΡΚΥΙΤΙΟΣ ΠΡΕΤΑΝΙΚΟΣ ΕΞ. ΥΠΑΤ ΠΡΑΤΤΩΝ. n. Neronis. v. *Tarquitia* g.

ΕΞ. notae numerales 65. Inde ΕΞΡ. *Annus* 165. Gadarae. — ΕΞΣ. *An.* 265 Tyri. — ΕΞΦ (*ſic*) loco ΕΞΦ. *An.* 505. Emiſae Syriae.

ΕΞΑΚΕΣΙΟΣ magiſtratus nomen in n. Dyrrhachii. Muſ. *Hunter.* p. 130. n. 29.

ΕΞΟΥ. *al* ΕΞΟΥC. Ἐξουσίας, *Poteſtatis.* ΔΗΜ. ΕΞΟΥ. Δημαρχικῆς Ἐξουσίας, *Tribun. Poteſtate.* — ΔΗΜ. ΕΞΟΥΣ. ΥΠΑΤος, *al.* ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞΟΥ. ΥΠΑΤ. *Trib. Poteſtate Conſul.* — ΔΗΜΑΡΧΙΚ. ΕΞΟΥC ΚΔ. *al.* ΚΕ. *al.* ΚϚ. *Trib. Poſt.* 24. 25. 26. n. M. Aurelii. — Vel integre:

ΕΞΟΥCΙΑC, *Poteſtatis.* ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞΟΥCΙΑC, *Trib. Poteſt.* Occurrit quoque ЄΖΟΥCΙΑC nempe adhibito Ζ pro Ξ. Sic in *Æ*. Otaciliae et in n. Treb. Galli. — Huiuſce numiſmata, quamuis vrbis nomen non praeferant, ad Antiochiam tamen Syriae pertinere indicat *Vaill.* Num. Col. p. 279.

ΕΞΡ. *Annus* Gadarenſium 165.

ΕΞΣ. Seleucidarum *Annus* 265. in numis Tyriorum.

ΕΟ. in area Ʀ 1. Athenienſium. M. *Theup.* p. 1251.

EOANVS poſt Magnum Maximum intruditur, dictus D. N. EOANVS P. F. AVG. de qua ordinis turbatione *Maffei* Epiſt. 23. ad Apoſt. Zeno.

ΕΟΡ. *al.* ΡΟΕ. *Annus* 175. Dorae, qui ex eius computo correſpondet A. V. C. 866. Æ 3. Traiani. M. *Theup.* p. 864.) *Vaill.* Gr. p. 27. 271. — *it. Annus* 175. Sidonis, qui iunctus eius epochae initio 643. dabit A. V. C. 818. n. Neronis. *Vaill.* Gr. p. 286. — *it.* ΕΟΡ. *An.* 175. occurrit in n. Antiochi VII.

ΕΟΡΑΙΟΥ magiſtratus nomen n. Dyrrhachii. M. *Hunter.* p. 130. n. 17.

ΕΟΣ. *al.* ΕΟC. *Anni* 275. notae numerales. n. Apameae Syriae. M. *Hunt.* p. 34. — *it.* Berhaeae Macedoniae. — *it.* Damaſci Syriae. — *it.* Mopſueſtiae Ciliciae, qui ex computo Mopſeatarum aerae capitis 696. cadit in A. V. C. 971. vid. *ſuis locis.*

ϹΟC. eiuſdem *anni* 275. index in n. Aegaeenſium Ciliciae, addito epochae initio 707. indicat A. V. C. 982. Æ max. Alexandri Seueri. *Muſell.* Num. max. mod. Tb. 3. n. 2.) M. *Theup.* p. 1024.) *Vaill.* Gr. p. 134.

ΕΟΤ. Aradiorum *annus* 375. Æ. Traiani. *Cimel. Vindob.* Tb. 15. n. 5.) *Noriſ.* II. p. 457.) *Vaill.* Gr. p. 27.

Eous, Solis eques, nomen habens ab aurora. *Ouid.* L. II. Metam. Conf. *Vaill.* Col. I. p. 181.

ΕΟΥ. Annus Arſacidarum 475. n. Arſacis XXVII.

ΕΠ. Ἐπὶ, *Sub*, ſcil. magiſtratu. Ita enim

ΕΠΙ. ΑΔΡΙΑΝΟΥ, Sub *Hadriano.*

— ΑΙ. *al.* ΑΙΛ. *al.* ΑΙΛΙΟΥ, *Sub Aelio.*

— ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ, *Apollonide.*

— ΑΡ. vel ΑΡΧ. *Archonte* etc.

— ΑΥ. vel ΑΥΡ. *Aurelio.*

— ΒΑ. ΑΓΡ. *Rege Agrippa.*

— ΒΑCΙ. *al.* ΒΑΣΙΛ. *Rege*, addito vario nomine.

— Γ. *al.* ΓΑΙΟΥ, Sub *Caio* etc.

— Γ. *al.* ΓΡ. Ἐπὶ Γραμματέως *Sub Scriba* etc.

— ΓΕΜΙΝΟΥ, *Gemino.*

— ΓΡ. *al.* ΓΡΑΜΜΑΤ. *Scriba.*

— ΔΙΟΝΥCΙΟΥ, *Dionyſio.*

— ΔΙΟΝΥCΟΥ, *Dionyſo.*

— ΔΟΜ. *Domitio.*

— ΕΙΤΕΙ, *Itio.*

— ΕΥΤΥΧΟΥC, *Eutyche.*

— ΙΟΥΛ. *al.* ΙΟΥΛΙΟΥ, *Iulio.*

— ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ, *Iuliano.*

— ΙCΤΡΩ. *Ad Iſtrum*, v. *Nicopolis.* *Froelich.* 4. Tent. p. 238.

— ΚΑΠΙΤΩΝΟC, *Sub Capitone.*

— ΚΛ. *Claudio.*

— Λ. *al.* ΛΟ. *Lucio.*

— Μ. *al.* ΜΑΡΚΟΥ, *Marco.*

— ΜΑΡΚΕΛΛΩ, *Marcello.*

— ΟΚΤΑ. *Octauio*

— Π. *al.* ΠΟ. *Publio.*

— ΠΟΛΛΙΑΝΟΥ, *Polliano.*

— ΠΟΜΠ. *Pomponio.*

— C. Sub. *Praetore* etc.

— CΕΞΤΟΥ, *Sexto.*

— CΤ. *al.* CΤΡ. *al.* CΤΡΑΤ. *Praetore* etc.

— ΤΕΡΤΙΟΥ, *Tertio.*

— ΤΙΤ *Tito.*

— Φ. *al.* ΦΛ. *Flauio.*

ΕΠ ΧΡ. Ἐπὶ Ἀρχόντων, *Sub Archontibus*, in Æ 3. Acmoniae in Phrygia ex iudicio *Neumanni* Pop. Num. II. Tb. 2. fg. 11. p. 62 ſq. non vt *Haymius* Th. Br. II. Tb. 28. fg. 11. p. 240 ΕΙ Χ ΡΤΓ. qui haſce litteras ita diſiungit: ΕΙΧΑΡΤΩΓ, atque aliis eruditis explicandas relinquit. Dubium non eſt, quin apud *Haymium* quoque ſcalptum fuerit monogramma litterarum ΕΠ. ſuperiore lineola, quae binas litteras nectit per aetatem nimirum

mirum detrita. Pariter *Neumannus* ſiglam alteram, non vt *Haymius* ΧΑΡ, ſed ΑΡΧ. ſoluit; et monogramma, quod ſubſequitur, non ΤΩΓ, ſed ΤΟ Γ, et inde aenigma ſolutum: ΕΠΙ ΑΡΧ. ΤΟ Γ. Ἐπὶ Ἄρχοντος vel propter Capitonis ac Iuliae Seuerae adſcripta bina nomina: Ἐπὶ Ἀρχόντων τὸ γ. *Sub Archonte* vel *Archontibus Tertium Capitone* et *Iulia Seuera*. Et ſunt Archontum nomina frequentiſſima in numis Acmonenſium — Negotium faceſſere nequaquam debet eiuſdem populi numus, cuius areae inſcriptum:

ΕΠ ΣΕ. quem *Arigonius* P. I. Tb. 17. n. 10. produxit. Quid enim vetat, quo minus litteras ΣΕ initiales habeamus Σερουηνίου, *Sub Seruenio?*

ΕΠ litteris ΕΠ nexis, Ἐπιδαυρίων, *Epidauriorum*, ſuper A magnum. *Froelich*. Monogr. n. 25. p. 158. vid. *Epidaurium* Argolidis.

ΕΠΑΜ. nomen abruptum. n. Boeotiae.

Epaminondas Thebanus, belli peritus, manu fortis, animo maximo, cuius morte Thebanorum vires hebetatae ſunt, vt non tam illum amiſiſſe, quam cum illo interiiſſe omnes viderentur. Nam ante Epaminondam Thebani alieno imperio paruerunt, poſt interitum eiuſdem in ſeruitutem priſtinam reuoluti ſunt, vt manifeſtum ſit, gloriam Thebanam cum illo natam, et extinctam fuiſſe. *Nonn*. ad *Golz*. Graec. p. 61 et 95) Diſſertation ſur *Epaminondas* et ſur le retabliſſement de Meſſeniens a l'occaſion d' un medaillon rare et curieux etc dans Explication de divers monuments, qui ont rapport à la religion de peuples anciens p. 65 ſq.

Epaphroditus, Graecis Ἐπαφρόδιτος, idem qui Latinis *Felix*, ſeu *Venuſtus*. — a) L. Sullae agnomina Felix et Epaphroditus fuerunt, referente *Plutarcho* in eius vita: „Ob tam proſperos euentus *Felicem* ſe cognominari iuſſit, Graecis ſcribens, aut reſponſa dans, *Epaphroditum* ſe (Veneri carum. et quaſi Venuſtum) adpellauit, eſtque ita in tropaeis eius ſcriptum apud nos: L. CORNELIVS SVLLA EPAPHRODITVS. — b) Magiſtratus Chiorum. ΕΠΙ ΧΡΥΣΟΓΟΝΟΥ ΤΟΥ ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΥ. *Eckhel* Cat. I. p. 174 — c) *Archontis:* ΕΠΙ ΑΡΧ. vel ΑΡΧΟ. ΦΛ ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΥ ΜΗΛΙΩΝ. *Archonte Flauio Epaphrodito*. vid. *Melos*.

ΕΠΑΡΧΕΙΑ vel Ἐπαρχία, *Prouincia*, quod vero vocabulum maius aliquid, quam eiuſdem prouinciae minores quaſdam regiones ſignificare videtur, cum proprie conueniat *prouinciae, quae a ſingulari praefecto gubernatur*, vti nominis origo prodit. Eſt enim ἀρχή, *Principatus*, *Imperium;* inde Ἐπάρχω, *Impero*, *Praeſum*, atque ex hoc Ἐπαρχία. Hac ſane notione vocabulum iſtud *Strabo* L. XVII. in fine atque alibi exhibuit. Χώρα vero magis proprie *regionem*, ſeu maioris prouinciae partem denotat. Et quamquam *Stephanus Byz*. nonnumquam τὸ χώρα loco τῦ Ἐπαρχία ponat, vice tamen verſa Ἐπαρχία pro ſubalterna regione exhibitum neſcit, *Froelich*. 4. Tent. p. 452. an reperiatur.

ΕΠΑΡΧΕΙΑΣ, *Prouinciae*. ΝΕΙΚΑΕΙΣ vel ΝΙΚΑΙΕΙΣ ΠΡΩΤΟΙ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΕΙΑΣ, *Nicaeenſes Primi Prouinciae*, ſcil. Bithyniae, ſic dicti in Æ 2. 3. Domitiani numis. *Morell*. in Domitiano Tb. 21. n. 21.) *Triſtan*. I. p. 334.) *Vaill*. Gr. p. 24. 293.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ, *Prouinciarum*. Vulgauit *Froelich*. 4. Tent. p. 450. iſt. Tarſenſium magni moduli in Caracalla numum, in cuius auerſa facie legitur: ΚΟΙΝΟϹ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΕΠΑΡΧΩΝ, *Commune certamen Trium Prouinciarum;* ſed quarumnam? *ibid*. Sed in Not. Elem. p. 35. eundem

dem commemorat numum, ΚΟΙΝΟΝ etc. inſcriptum.

ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΥ nomen, vid. *Epaphroditus.*

EPE litterae numis Veſpaſiani, Titi ac Domitiani adpoſitae. Si *Patino* fides, *Epheſi* cuſum numum indicant, qui eaſdem in Veſpaſiani numo occurrentes ita explicat Theſ. Num. p. 58. Pariter *Bellorius* litteras PE lineola horizontali connectens ΡΕ *Epheſum* vrbem intelligit. *Liebe* Goth. Num. p. 254. idem litterarum compendium ſoluit: *Exacta Pecunia;* quas vero litteras *Harduinus* interpretatus eſt: *Effigiem Pacis Erexit.* Ex *Khellii* Suppl. p. 39. ſententia illud EPE ſuum Oedipum deſiderat; nihil enim iuuat H inſertum, ac forſan *Epheſi* numum Latinum quaeremus. *Venuti* differtaz. ſpora il Tempio di Giano p. 111. Tom. IV. Differt. Acad. Etruſc. Corton ſimilem Domitiani numum in aere curauit incidi, ſed monogrammatis loco ponit litteras TER. — Conf. de numis EPE litteris ſignatis a) in *Veſpaſiano: Patin.* l. c.) *Tenzel.* Sel. Num. p. 41.) *Eckbel.* Cat. II. p. 121. 130.) *Harduin.* Oper. p. 731.) M *Pembrok.* III. Tb 38. fg. 9. — b) in *Tito: Bellor.* n. 18 p. 73) *Khell.* Suppl p. 39.) *Mdb.* p. 120.) *Morell.* in Tito Tb. 7. fg. 4. — c) in *Domitiano: Eckbel.* Cat. II. p. 156.) *Gusseme* III. p. 14. n. 73.) *Liebe* G. N. p. 254.

EPHE. *Epheſia.* v. DIANA EPHE.

EPHES. *Epheſia.* v. DIAN. EPHES.

EPHESIA. vid. DIANA EPHESIA, quae ita denominata ab *Epheſo* vrbe, in qua ſumma colebatur veneratione. Huius ſimulacrum, vti frequens in Epheſiorum aliorumque vrbium numis, nec caput, nec brachia virginis, ſed lagenam, aut potius monſtrum praefert; pes illi vnicus, vt vaſi, corpus vero mammis plenum; qualem typum depingit etiam *Hieronymus* initio Commentarii ſui in Epiſt. Paul. ad Epheſios. — *Minucius* eam vocat *Epheſiam*, mammis multis et vberibus exſtructam, ſicut eiuſdem polymammiae figura in numis demonſtrat, vt ex ipſa mentirentur omnium eam beſtiarum et viuentium eſſe auctricem. De celeberrimo illius templo ſat dictum a ſcriptoribus; in numis id tandum occurrit notandum in numis Domitiani, Traiani, Sabinae, Anton. Pii, M. Aurelii, Commodi, Domnae, Mamaeae, Gordiani Pii, Otaciliae, Etruſcillae, Gallieni ſub epigraphe ΑΡΤΕΜΙϹ ΕΦΕϹΙΑ, *Diana Epheſia* illam ſemper polymammiam cum verubus ab Epheſiis exhiberi *Vaill.* Num. imp. Gr. p. 23. 28. 37. 51. 69 143. 164. 170. 180. 297. — Non modo *Diana polymaſton* Epheſi colebatur, ſed etiam *venatrix*, quod venationi praeeſſe crederetur; id nos *Pauſanias* et numi Neronis, Hadriani, Sabinae, Commodi, Criſpinae, Gordiani, Valeriani etc. edocent, ſed plurimi cum venatricis effigie, d. telum, ſiniſtra arcum, aliquando canis, ΑΡΤΕΜΙϹ ΕΦΕϹΙΩΝ, *Diana Epheſiorum* inſcribuntur. vid. ΑΡΤΕΜΙϹ — *Diana.*

Epheſus, Gr. Ἔφεσος, vrbs Ioniae litoralis notiſſima in prouincia proconſularis Aſiae. *Lumen Aſiae* et *opus Amazonum* a *Iuſtino* L. II. c. 4. atque a *Plinio* L. V. c. 29. et a *Stephano* πόλις Ἰωνίας ἐπιφανεστάτη, *Vrbs Ioniae Illuſtriſſima* adpellatur. Apud *Vlpianum* vero *Prima Metropoleon* dicitur, quam vero dignitatem in numis, qui proſtant adhuc illius vrbis, numquam accepit, niſi in numo a *Golzio* vulgato dicatur *Aſiae Metropolis;* at non ſola Aſiae proconſularis fuit metropolis. *Spanh.* Ep. I. ad *Morell* §. 18. Sequiori enim aeuo non Aſiae ſolum prouin-

ciae, ſed totius Aſianae dioeceſeos *Metropolis*, inde Epheſinus antiſtes dictus Ἔξαρχος, *Exarchus* ſeu *Primas* et *Patriarcha*, *Spanh.* I. p. 612 ſqq. — *Primam Aſiae* ſe tantum ſub Seuero inſcribere coepit; et cum ſub Caracalla aliae quaedam eiuſdem prouinciae vrbes *primatus* titulum ſibi arrogaſſent, ſub Macrino ſe adpellarunt Epheſii ΕΦΕϹΙΩΝ ΜΟΝΩΝ ΑΠΑϹΩΝ ΑϹΙΑϹ, de quibus apud *Ariſtidem*, *Dionem*, *Chryſoſt.* aliosque, contentiones. Quid ille primatus Aſiae denotaret, v. *Primus* — *Primatus*. — Antiquum ſibi *ius aſyli* conceſſum, in ſenatu ſub Tiberio cum aliis vrbibus, apud *Tacitum*, retulit; ſed nimia vrbium licentia et impunitas effecit, vt Imperator aſyla aboleuerit, narrante *Suetonio*, quod de Aſiae minoris vrbibus intelligendum. Epheſus tamen in numiſis ΑΡΤΕΜΙϹ ΕΦΕϹΙΑ ΑϹΥΛΟϹ, quam ei praerogatiuam mediis tantum temporibus reſtituiſſe videtur Philippus Iunior, cum in eam vrbem adpulit, vt nos docent earum numi. — ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ, *Liberae Et ſuis Legibus vtentis* priuilegium legitur in n. Veſpaſiani apud *Golzium*. Γραμματέως dignitas ſignatur in eius numis ſub Auguſto, triumuiris et Antonino percuſſis, in iiſque Ariſtion, Paetus, vel Glaucon ΕΦΕϹΙΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥϹ, *Epheſiorum Scriba*, adpellantur. cf. *Spanh.* Epiſt. II. ad *Morell.* et *Vaill.* Num. Gr. p. 3. 42. — In Romanorum poſtquam venit poteſtatem, more illorum temporum conſueto, numis procuſis imperium, cui ſubdita erat, eſt venerata, et in numis ſuis imperantis Auguſti atque Auguſtae capita poſuit, vt Auguſti et Liuiae, Neronis et Poppaeae, Hadriani et Sabinae, vel in argenteo numo tria Neronis, Poppaeae et Agrippinae, Neronis matris, capita iunxit. — A Dianae templo et cultu vrbs celeberrima, Dianam ipſam vel polymammiam, vel venatricem numis impreſſit, vt et ceruum, Dianae ſymbolum notiſſimum. Sub habitu fortunae M. Aurelio, aliiſque Impp. obtulit Dianam. Πολυμάσθος Multimammiae ſymbolo naturae vbertatem ac fecunditatem indicauit. De apis typo conf. *Io. Petr. Bellori* notae in numiſmata Epheſia et aliarum vrbium, *apibus* inſignita. Romae 1658. 4. Recuſae in Theſ. *Gronov.* Tom. VII. p. 401 ſqq. — *Edmund. Chiſhull.* diſſ. de numo Epheſiorum ϹΚΩΠΙ. inſcripto ſub initium *Haymii* Th. Brit. Tom II. — *Epheſum* hodiernum oppidum *Ajaſaluk* qui putant, errant errorem dedocente *Chandlero*. Iuxta *Guſſemium* hodie dicitur *Guzel-biſſar* a Turcis. Iam pauca videas ruſticorum paſtorumque tuguria, multoque plures capras, quam homines, vbi ΕΦΕϹΙΩΝ Α. ΑϹΙΑϹ, *Epheſiorum*, *Primorum Aſiae*, vrbs ſtetit; et quo loco Dianae templum, orbis miraculum fuerit, incaſſum quaeſieris, Ipſae periere ruinae.

A) *Autonomi* Epheſiorum, et quidem

a) *argentei*. 1. ΕΦ. Apis, proprium Epheſi vrbis ſymbolum, infra ΓΕ.)(.... ΣΥΝ. Hercules infans ſerpentes ſtrangulans. 172¾ pd. Muſ. *Hunter*. Th. 26. fg. 4. — 2. ΕΦ. Apis.)(ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΗΣ. Cerui pars anterior ad d. capite retrouerſo, pone palma arbor, Dianae ſub ea natae ſymbolum. 232. pd. M. *Hunt.* p. 135. n. 4. — 3. *Al.* ſed ΚΛΕΟΝΙΧΟΣ. 228 pd. Muſ. *Pembrok.* II. Th. 10. fg. 9.) *Guſſeme* III. p. 135. n. 6. — 4. *Al.* ſed ΓΟΡΓΩΡΑΣ. 233. pd. M. *Pembr.* ib. fg. 10.) *Guſſ.* ib. ſed ΓΟΡΓΩΡΑΣ. — 5. *Al.* ſed ΞΗΝΗΣ. 232½ pd. M. *Hunt.* ib. n. 2.) *Guſſeme* ib. n. 2. ſed ΞΕΙΝΗΣ, *Xeines*. — 6. *Al.* ſed ΞΗΝΟΔΟΤΟΣ. 234½ pd. M. *Hunt.* n. 3. — 7. *Al.* ſed ΠΥΘΑΓΟΡΗΣ 233½ pd. M. *Hunt.* n. 5. — 8. *Al.* ſed ΜΑΝΤΙΚΡΑΤΩ. *Wilde* Sel. Num. Th. 6. fg. 35. p. 61.

51. 52. — 9. *Al.* ſed ΜΟΙΡΑΓΟΡΑ. 234$\frac{1}{2}$ pd. M. *Hunt.* n. 6. — 10. *Al.* ſed ΠΟΛΥΚΛΗΣ. 234. pd. M. *Hunt.* n. 8. — 11. *Al.* ſed ... ΥΤΑΝΙΣ. 229$\frac{1}{2}$ pd. M. *Hunt.* n. 7. — 12. *Al.* ſed ΞΕΝΟΚΛΗΣ. M. *Theup.* p. 1265. — 13. *Al.* ſed ΔΟΚΚΑΛΟΣ. Typus idem. 83$\frac{3}{4}$. M. *Hunt.* n. 9. — 14. ΕΦ. Apis.)(ΑΙΧΜΟΚΑ. Ceruus ſtans ad d. iuxta palmam arborem. 61$\frac{1}{2}$ pd. M. *Hunt.* n. 16. — 15. *Al* ſed ΑΠΟΛΛΩΝΙ. Typus idem. 63$\frac{1}{4}$ pd. M. *Hunt.* n. 12. — 16. *Al.* ſed ΒΑΔΡΟΜΙΟΣ. 65$\frac{1}{4}$ pd. M. *Hunt.* n. 15. — 17. *Al.* ſed ΔΑΝΑΟΣ. 61$\frac{1}{4}$ pd. M. *Hunt.* n. 10. — 18. *Al.* ſed ΔΗΜΗΤΡΙΟ. 59. pd. M. *Hunt.* n. 13. — 19. *Al.* ſed ΕΥΚΛΗΣ. 58$\frac{1}{2}$ pd. M. *Hunt.* M. *Hunt.* n. 17. — 20. *Al.* ſed ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤ ... *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 166. n. 1. — 21. *Al.* ſed ΜΟΛΠΟΣ. 63$\frac{1}{2}$ pd. M. *Hunt.* n. 14. — 22 *Al.* ſed ΣΑΤΥΡΟΣ. 62. pd. M. *Hunt.* n. 11. — 23. *Al.* ſed ΦΙΛΙΣΤΙΩΝ. 65 pd. M. *Pembrok.* II. Tb. 10. fg. 11.) *Guſſ.* III. p. 135. p. 7. — 24. ΕΦ. Apis.)(ΕΦ. Damarum capita duo ex aduerſo poſita 13$\frac{1}{2}$ pd. Muſ. *Hunter.* Tb. 16. fg. 5. — 25. Ε+Ε. Vannus inter duos ſerpentes, e qua arcus eminet, in area dimidius ceruus.)(Serpens e ciſta ſemiaperta proſiliens intra ſertum hedera et corymbis contextum. AR mai. mod. *Neumann.* Pop. Num. II. Tb. I. fg. 13. p. 35 ſq. — 26. ΕΦΕ. Serpentes duo capitibus erectis circum quoddam inſtrumentum conuoluti, a d. taeda, a ſin. r.)(Serpens ex ciſta prorepens, in corona hederacea. 196$\frac{1}{4}$ pd. M. *Hunt.* p. 136. n. 19.) *Peller.* Tb. 55. fgg. 3. 4. — 27. ΕΦΕ. Typus fere idem, a d. taeda, a ſin. Μ⊏. inter capita ſerpentum flos loti.)(Typus idem. 186. pd. M. *Hunt.* n. 20.) *Guſſeme* III. p. 135. n. 1. — 28. ΕΦΕ. Typus idem, a d. taeda, a ſin. ΧΖ. Inter ſerpentum capita hordei ſpica inter duo cornua copiae.)(Typus idem 191$\frac{1}{4}$. M. *Hunt.* n. 21. — 29. *Al.* ſimilis ΕΦΕ. ΖΒ. 194 pd. M. *Pembr.* II. Tb. 81. fg. 1. — 30. *Al.* ſed in medio ſerpentum tripus, deſuper figura nuda ſtans, d. elata ramoſculum, ſ. columnae innixa, cum litteris A. M. PROCOS. ΟΖ. ΕΦΕ. in imo ΕΡΜΙΑϹ ΚΑΙΤΣΤΡ. in area fax ardens. 193. pd. Muſ. *Pembr.* Tb. 81. fg. 3.

b) *ex aere autonomi Epheſiorum* numi:

31. Figura ſedens ad ſin. d. icunculam.)(ΕΦΕΣΙΩΝ. in corona laurea. Æ 2. M. *Hunter.* Tb. 26. fg 6. — 32. ΕΦ Apis, in corona laurea.)(. . . . . ΑΜΩΝΙ Ceruus ſtans ad d. iuxta palmam arborem, ante mon. [173] Æ 3. M. *Hunt.* p. 136. n. 23.) *Geſner* Tb. 20. fg. 37. — 33 ΕΦ Typus idem.)(ΔΗΜΗΤΡΙΟϹ. Typus idem, ante mon. [27] Æ 3. M. *Hunt.* ib. n. 24. — 34. Caput muliebre ad d. pone arcus et pharetra.)(ΔΗΜΗΤΡΙΟϹ ΚΩΚΟΣ ΣΩΠΑΤΡΟΣ. Cerui duo ex aduerſo ſtantes, inter quos taeda, inter crura ceruorum ΕΦ. Æ 2. M. *Hunt.* ib. n. 25.) *Peller.* Tb. 55. fg 6 — 35. Idem Dianae caput, ad cuius humerum arcus et pharetra.)(.... ΚΟΚΟΣ ΣΟΠΑΤΡΟΣ (*ſic*) ΕΦ. Simulacrum Dianae multimammiae, hinc et inde ceruus erectus. Æ 3. M. *Theup.* p. 1266. — 36. ΕΦ. Apis.)(Ceruus capite retrouerſo in genubus ad ſ. Æ 3 M. *Hunt* Tb. 26. fg. 7. — 37. Caput barbatum et laureatum ad d.)(Ε. Apis. Æ 3. M. *Hunt.* ib. fg. 8 — 38. Caput fere idem.)(Apis. Æ 3. M. *Hunt.* p. 136. n. 29 — 39. *Alius* paullo diuerſus Æ. ac minoris formae. M. *Hunt.* ib. n. 30. — 40. Caput hirci ad ſ.)(Apis. Æ 4. M. *Hunt.* Tb. 26. fg. 9. — 41 ΕΦ. Apis.)(Ceruus, retro palma, in area monogramma. Æ 3. *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 166. n. 2.

— 42. ΕΦ. Apis, intra lauream. Ceruus paſcens, quod animal iam integro corpore varia poſitione, iam dimidio corpore in Epheſiorum pecunia ſaepiſſime redit, Dianae Epheſiae comes et ſignum. Æ 3. *Eckbel.* ib. n. 3. — 43. 44. 45. ΕΦ. CKωΠΙ. forſan nomen magiſtratus, de quo *Chiſbull.* ad initium *Haymii* Theſ. Br. II. Ceruus iacens et reſpiciens ad ſ.)(ΚΗΡΙΛΙCωΔΕΠΡΟCΠΑΛΤΡΙΝ. Apis. Æ 3. *Eckbel.* Cat. ib. n. 4 — 6. Tres hi numi Muſei Vindob. Caeſarei integerrimi ſunt, et litteram Λ ab Λ linea tranſuerſa rite diſtinguunt. Eodem litteram ductu earumque ordine idem nummus indicatur a *Combio* in Muſ. *Hunter.* p. 137. n. 26. a quo proinde aberrat epigraphe ex ſimili numo citata ab *Edmundo Chiſbull* in *Haymii* Theſ. Brit. T. II. ſub initium, in quo: ΚΤΡΙΛ ΛΙCωΔΕ ΠΡΟC ΠΑΛΛΥΡΝ. Pariter epigraphe non iiſdem numi locis reſpondet in *Cimel. Vindob.* I. p. 83. vbi ΠΡΟCΠΑΛΛΥΡΙΝΚΗΡΙΑCωΔC, de qua diuinare non lubet. Aliter apud *Guſſemium* III. p. 135. n. 3. ΕΦ, ΣΚΩΡΙ. Ceruus.)(ΚΗΡΙΛΙCΩΔΕ. ΠΡΟC. ΠΑΛΤΡΙΝ. Apis. Aliter vero apud *Holſten.* in *Stephan.* p. 123. vbi circum apiculam: ΚΗΡΙΛΙΕΩ ΑC ΠΡΟC ΠΑΛΤΡΙΝ. Idem Æ 3. nummus in Muſ. *Theup.* p. 1265. ita legitur: ΕΦ. ΣΚΟΣ.. Ceruus decumbens.)(ΚΗΡΙΛΛΟΣ ΩΔΕΙΡΟΣ ΠΑΛΤΡ.... *Cerillus*.... Apis. — 46. ΕΦ. Apis, intra lauream.)(ΑΜΑΛΦΙΤΩΝΟΣ. Ceruus, pone palma et monogramma. *Guſſ.* III. p. 135. n. 4. — 47. ΕΦ. Apis,)(ΑΡΜΙΚΟ... *Sub Armico.* Ceruus ſtans, in area ſpiculum. Æ 4. M. *Theup.* p. 1266. — 48. ΕΦ. Apis.)(ΜΕΝΕΣΙΠΠΟΣ. Palma et ceruus decumbens. *Guſſ.* ib. n. 5. — 49. Apis)(ΦΕ. Diota, cuius typus in numis Epheſinis inſolens eſt. Æ 3. *Ecbbel.* Num. Vet. Tb. 12. fg. 6. p. 205.

B) *Triumuirorum.* Capita nuda Auguſti, Antonii et Lepidi, triumuirorum.)(ΑΡΧΙΕΡΕΤΣ ΓΡΑΜ. ΓΛΑΤΚΩΝ ΕΤΘΤΚΡΑΤΗΣ ΕΦΕ. *Pontifex Scriba Glaucon Euthycratis fil.* vel *Euthycrates, Epheſiorum*, Diana Epheſia. Æ 3. *Eckbel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 166.) *Geſner.* Tb. 12. n. 28.) *Guſſeme* III. p. 135. n. 8. cui vero ΑΡΧΙΕΡΕΤΣ ΓΡΑΜ. ΕΤΘΤΚΡΑΤΗΣ ΓΛΑΤΚΩΝ ΕΦΕCΙΩΝ, *Pontifex Scriba Euthycrates Glaucorum Epheſiorum.*) *Morell.* Spec. Tb. 24. p. 235.) *Muſell.* Impp. Tb, 2. fg. 5.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb, 46. fg. 4.) *Spanhem.* Pr. II. p. 173.) Th. R. *Sueciae* Tb. 43. n. 27.) *Vaill.* Gr. p. 2. vbi epigraphe variat.) *Vrſin.* a *Patino* auct. in Fam. Antonia, ſed mutilum reperies numum. Conf. Hiſtoire des triumuirats. — *Al.* Tria capita nuda.)(ΕΦ. ΑΡΧΙΕΡΕΤΣ ΓΛΑΤΚΩΝ ΓΡΑΜ. ΛΕΚΗΠΑΔΗΣ, *Epheſiorum Summus Sacerdos Glaucon. Scriba Lecepades.* Diana Epheſia. Æ. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 25. fg. 4. p. 212. — *M. Antonii* Μ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΑΤΤΟΚΡΑΤ. ΟΙΩΝΙΣΤΗΣ ΤΡΙΩΝ ΑΝΔΡΩΝ, *Marc. Antonius Imperator Augur Triumuir:* Huius caput laureatum, pone lituus.)(ΕΦΕCΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Epheſiorum rerum ſacrarum curatorum* Tripus intra lauream. *Guſſ.* III. p. 137. n. 9.

C) *Imperiales*, et quidem Auguſti, Auguſti et Liuiae, Liuiae, Claudii, Neronis, Neronis et Agrippinae, Neronis et Poppaeae, Poppaeae, Meſſalinae, Veſpaſiani, Titi, Domitiani, Domitiae, Traiani, Plotinae, Hadriani, Sabinae, Aelii, Antonini Pii, Fauſtinae Sen., M. Aurelii, Fauſtinae Iun., L. Veri, Commodi, Criſpinae, Seueri, Domnae, Caracallae, Caracallae et Getae, Plautillae, Getae, Macrini, Diadumeniani, Elagabali, Paulae, Ann. Fauſtinae, Iul. Maeſae, Alex. Seueri, Mamaeae, Maximini, Maximi, Gordiani, Tranquillinae, Philippi Sen., Otaciliae, Philippi Iun., Decii, Etruſcillae, Voluſiani, Valeriani Sen., Gallieni,

ni, Saloninae, Corn. Salonini, Valeriani Iunioris; quibus Imperatorum numis diuerſis temporibus diuerſos rectores ſeu magiſtratus inſcripſerunt Epheſii, vt videre eſt in Muſ. *Alb.* I. Tb. 13. fg. 2. p. 26. in Hadriano; Tb. 24. fg. 3. p. 48. et Tb. 26. fgg. 1. 2. p. 51. in Anton. Pio; Tb. 44. fg. 1. 2. p. 58. in Commodo; Tb. 51. fg. 1. p. 103. in Caracalla; Tb. 59. fg. 2. p. 120. in Macrino.) *Bandur.* I. p. 10. 15. 20. 25. in Trai. Decio; p. 32. 36. in Her. Etruſcilla; p. 63. in Treb. Gallo; p. 86. in Voluſiano; p. 114. 123. 132. 141. in Valer. Seniore; p. 193. 194. 201. 202. 230. in Gallieno; p. 243. 246. 247. in Salonina; p. 263. 265. in Corn. Salonino; p. 269. in Valeriano Iun.) *Bonarrot.* Num. Carp. Tb. 7. fg. 10. p. 124. in Commodo; Tb. 37. fg. 5. p. 424. in Gord. Pio.) *Cimel. Vindob.* I. p. 95. Tb. 16. fg. 3. II. p. 9. Tb. 41. fg. 2.) *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 166 ad 169. n. 1 ad 34. in Auguſto et Liuia, Nerone et Agrippina, Titi, Domitia, Hadriano, Sabina, Anton. Pio, M. Aurelio, Fauſtina Iun., Commodo, Domna, Caracalla, Geta, Elagabalo, Alex. Seuero, Gordiano, Otacilia, Valer. Sen., Gallieno.) *Froelich.* Adpend. ad Num. Graec. in 4. Tent. p. 163. in Neron. et Agrippina; p. 189. in Anton. Pio; p. 210. in Fauſtina Iun. p. 289. in Geta; p. 299. in Elagab. bis.) *Eiuſd.* Adpend. II. nouis p. 76. in Domitiano; p. 84. in Commodo.) *Geſner.* Tb. 12. et alibi.) *Guſſeme* Diccion. Numiſm. III. p. 135 ad 152 et quidem n. 10 ad 250.) *Hanthaler.* Exercit. III. Tb. 4. fg. 2. p. 2. p. 64.) *Harduin.* Oper. p. 57 ad 60 inter Num. Pop. et Vrb. *it.* Impp. p. 764. 767. 797. 813. 817. 848.) *Haym.* Theſ. II. p. 218. Auguſti; p. 242. Poppaeae; 244. Meſſalinae; p. 324. Caracallae; p. 360. Tranquillinae.) *Holſten.* in *Stephan.* de Vrb. p. 123.) *Morell.* Impp. Tb. 152. fg. 8. Sept. Seueri; Tb. 181. fg. 10. Alex. Seueri; Tb. 186. fg. 9. Maximini; Tb. 197. fg. 7. Gord. Pii. *Eiuſd.* Supplem. Impp. Tb. 23. fg. 9. Commodi: Tb. 28. fg. 6. Caracallae: Tb. 33. fg. 16. Gord. Pii; Tb. 36. fgg. 8. 9. Valer. Sen.) *Neumann.* Pop. Num. II. Tb. 1. fg. 14. p. 37 ſq. Tranquillinae.) *Patin.* Impp. ex aere medio etc. p. 19. 57. 169. 186. 226. 241. 264. 267. 289. 290. 302. 319. 323. 344. 351. 354. 356. 373. 378. 383. 388. 392. 407. 412. 415. 416.) *Petit,* de Amazon. p. 224. 233. 248.) Muſ. *Piſan.* Tb. 17. n. 3. 4. p. 45. 46. Anton. Pii; Tb. 66. n. 3. Valer. Sen.) *Spanhem.* Pr. I. p. 636. 793. II. 173. et paſſim, *it.* Epiſt. ad. *Morell.*) Th. Reg. *Sueciae.* Tb. 43 et alibi.) Muſ. *Theupoli* p. 833. Auguſti; 842. Claudii; 844. Meſſalinae; 854. Domitiani; 859. Domitiae; 876. Hadriani; 780 et 1309. Anton. Pii; 902. M. Aurelii; 748 et 915. L. Veri; 788 et 922. Commodi; 952. Domnae; 794 et 066. Caracallae; 995. Getae; 1003. Macrini; 1008. Diadumeniani; 803 et 1013. Alex. Seueri; 1032. Mamaeae; 1036. Maximini: 1044. Gord. Pii; 1067. Otacil. Seuerae; 814 et 1078. Valeriani Senioris; 1084. Gallieni; 1090. Saloninae; p. 1093. Corn. Salonini.) *Triſtan.* II. p. 521.) *Vaill.* Num. Graec. *ſuis locis.* *it.* Sel. Num. *Camp.* p. 55. n. Commodi; p. 59. 61. Sept. Seueri; p. 75. 77. Macrini; p 89 Gord. Pii.) *Wilde* Sel. Num. Tb. 20. fg. 123. p. 164 in Salonina.

In *Epheſiorum numis ſub Imperatoribus* legitur:

a) Ε. Ἐφεσίων, Epheſiorum, prout in Æ 2. Neronis: Ε. ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΑΙΧΜΟΚΛΗΣ ΑΟΥΙΟΛΑ ΑΝΘΥΠΑΤΩ, *Epheſiorum Neocororum Aechmocles Auiola Proconſule.* Templum Dianae Epheſiae, quod quatuor ad frontem, et totidem columnas habet ad latera. *Morell.* Fam. Acilia p. 5.) *Eiuſd.* Impp. II. in Nerone Tb. 1.

b) ΕΦ. Ἐφεσίων, *Epheſiorum.* ΑΡΧ. ΚΟΥΣΕΙΝΙΟΣ Δ. ΕΦ. *Pontifex Cuſinius Quartum Epheſiorum.* Ceruus. Æ 3. Auguſti. *Vaill.* Gr. p. 3. — ΓΡΑΜΜΑΤΕΟΣ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ ΜΗΝΟΦΑΝΤΟΥ ΕΦ. *Sub Scriba Ariſtone Menophantis* filio. Ceruus erectus. Æ 3 Eiuſd. *ibid* — ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΑΡΙΣΤΙΩΝ ΜΗΝΟΦΑΝΤΟΥ ΕΦ *Scriba Ariſtion* etc. Ceruus. Æ 3. Eiuſd. *ibid* — ΕΠΙ ΓΡ. ΑΝΤΑΝΔΡΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΕΦ. *Sub Scriba Antandro Alexandri* fil. Diana Epheſia cum adminiculis. Æ 3. Auguſti *ib.*) *Spanh.* Epiſt. II. ad *Morell.* p. 105.

c) ΕΦΕ. Ἐφεσίων, *Epheſiorum.* ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΑΡΙΣΣΑΣ ΕΦΕ. ΙΣΑ. *Scriba Ariſſas Epheſiorum* . . . . Ceruus ſtans. Æ. Auguſti. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 25 fg. 12. p. 218. — ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΑΣΚΛΑΣ ΕΦΕ. ΤΑ. *Summus Sacerdos Aſclas* etc. Diana Epheſia Æ. Auguſti. *Haym.* ib. fg. 13.) M. *Theup.* refert numum ita inſcriptum: ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΑΣΚΡΑΣ ΝΙΚΟΣΡΑΤΟΣ ΕΦΕ. vid. *Aſclas.* — ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ ΕΦΕ. *Pontifex Nicoſtratus* Ceruus Æ 3. Auguſti. *Vaill* Gr. p. 3 *it.* Æ. Caligulae. *Morell.* in Calig. Tb. 6. fg. 23. — ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΑΣΚΛΗΠ. ΤΡΥΦΩΝ. ΕΦΕ. *Pontifex Aſclepiades Tryphonis* fil. Ceruus erectus. Æ 3. Auguſti. *Vaill.* Gr. — ΕΦΕ. ΑΟΥΙΟΛΑ ΑΝΘΥΠΑΤΩ ΑΙΧΜΟ... apud *Haym.* Th. Br. II. Tb 29. n. 3. p. 242.) *Morell.* in Nerone Tb. 13. n. 1. Theſ. Impp. II. p. 115.) *Vaill.* Gr. ſed ΑΙΧΜΟΚΛΗ ΑΟΥΙΟΛΑ ΑΝΘΥΠΑΤΩ ΕΦΕ. n. Neronis cum Poppaea. — ΑΟΥΙΟΛΑ . . . ΜΗ ΑΙΧΜΟΚΛΗ. ΕΦΕ. *Auiola Romo, Aechmocles.* Mulier turrita ſtans d. haſtam, ſ. icunculam Dianae Epheſiae. n. Meſſalinae. *Haym.* II. Tb 29. fg. 1 p. 244 — ΔΡΑΓΜΗ ΕΦΕ. Tripus cum ſerpente. Æ. mod. Neronis. *Vaill.* Pr. II p. 65 — ΗΡΑΣΑΙΟΣ ΑΡΧ. ΕΦΕ *Heraſaeus Pontifex maximus* Ceruus. Æ 3. Auguſti., *Vaill.* Gr. p. 3. 4. 26 ΕΦΕ. ΝΕΙΚΗ ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΥ, *Epheſiorum Victoria Domitiani.* Victoria ſt. cum corona, ſ. palmam. *Vaill.* in Domitiano Imp. — ΕΦΕ. ΣΜΥΡ. *Epheſiorum* cum *Smyrnaeis* Concordia. Duae amazones dextras iungunt, ſ. bipennem vtraque gerit. Æ 1. Domitiani. *Vaill.* ib. — *Al.* ſed ΕΦΕ. ΖΜΥΡ. eodem eum typo. Æ 3. Domitiae. *Vaill.* Gr — *Al.* ſed ΕΦΕ. ΣΜΥΡ. ΟΜΟΝΟΙΑ, *Epheſior.* et *Smyrnaeorum Concordia.* Diana Epheſia. Æ 3. Domitiani. *Vaill.* Gr. *it.* Domitiae. *Patin.* Impp. p. 169. — *Ead. epigr.* Iſis et Nemeſis ſtantes, Diana Epheſia cum adminiculis intermedia Æ. Domitiani. *Vaill.* — ΟΜΟΝΟΙΑ ΕΦΕ. ΣΜΥΡ. Diana Epheſia. Æ 3. Domitiae. *Eckhel.* Cat. I. p. 167. — ΣΜΥΡ. ΕΦΕ. *Smyrnaeor.* et *Epheſior.* Concordia. Duae Nemeſes ſtantes d. vna rhombum, altera ſcipionem. Æ 2. Domitiani apud *Vaill.* — ΟΜΟΝΟΙΑ ΣΜΥΡ. ΕΦΕ. Diana cum amazone dextram iungit. Æ 1. Domitiani. *Morell.* in Domitiano Tb. 16. fg. 12.) *Liebe* Goth. Num. p. 36. — *Ead. epigr.* ſed Diana tantum. Eiuſd. *Hauercamp.* Th. Reg. *Sueciae* Tb. 53. p. 341.) *Vaill.* Gr.

d) ΕΦΕΣ. Ἐφεσίων, *Epheſiorum.* ΕΦΕΣ. ΣΜΥΡΝ. ΟΜΟ. *Epheſiorum* et *Smyrnaeorum Concordia.* Diana Epheſia. n. Domitiani. *it.* Domitiae. *Vaill.* Gr. — ΘΕΩΝ CΕΒΑCΤΩΝ ΕΦΕC. Diana Venatrix in templo quatuor columnarum, d. arcum. Æ 3. Domitiani. *Vaill.* Adpend. Gr. Tb 3.

e) ΕΦΕCΙ. Ἐφεσίων, in aereo maximi moduli numo Commodi a *Tenzelio* Sel. Num. p. 69. ſeq. vulgato et ΚΟΙΝΟΝ ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ ΝΕΦΕCΙ inſcripto et ſculptoris ἀβλεψία, qui male ante ΕΦΕCΙ. litteram Ν pro Κ poſuit; legendum enim fuiſſet : ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ Κ. ΕΦΕCΙ. eo modo, quo in alio maximae formae numiſmate apud *Patinum* in Theſ. p. 97. legitur Κ. PRO ΚΑΙ compendii cauſa Non deſunt exempla, in quibus circa litteras antiqui ſculptores erra-

errarunt. Quaedam eorum colle-git *Sperlingius*, vt et *Froelichius*.

f) ΕΦΕΞΙΩΝ, vel ΕΦΕΣΙΩΝ, vel ΕΦΕCIΩΝ, vel ЄΦЄCIΩΝ, *Ephesio-rum*. Typi ſunt: *Aper* currens. Cur ille in num. Epheſior. cf. *Athen.* L. VIII. Æ. Anton. Pii. *Vaill.* Gr. *it.* Æ 3. Etruſcillae. *Band.* I. p. 36. — *Aper* telo transfixus. Æ. Sept Seueri, Caracallae, Macrini, Elagabali, Gord. Pii. — *Apri caput.* Æ. Getae. — *Apis* Dianae ſymbolum. Æ 3. Otaciliae. — *Ceruus* erectus, vario modo ſculptus in n. Auguſti, Claudii, Poppaeae, Domitiani, Traiani, Anton. Pii, Getae, Diadumeniani, Alex. Seueri, Gallieni. *Ceruus* ille ſignatus ad Dianae in vrbe cultum ſpectat, cuius etiam *Libanius* in Encomio Dianae meminit: „ Apud Epheſios etiam numiſmata *ceruum referunt*, τὸν ἔλαφον ἔφερεν. *Corona* ex lauro contexta. n. Fauſtinae Iun. et Iuliae Domnae. — *Currus* duorum ceruorum, in quo Diana venatrix auriga n. Hadriani, Domnae, Getae. — *Diana Epheſia* cum adminiculis. n. Æ 3. Auguſti et Liuiae. *Eckhel.* Cat. I. p. 167. *it.* Neronis. *Vaill.* Gr. *it.* Neronis et Agrippinae. *Froelich.* 4. Tent. p. 163. *it.* Neronis, Veſpaſiani, Traiani, Anton. Pii, Alex. Seueri. — *Eadem* hinc et inde figura nuda ad terram decidens. Æ 2. Valer. Sen. *Band.* I. p. 141.) *Beger.* Th. Br. — *Al.* ſed duae figurae aſtragalis ludentes. Æ 3. Corn. Salonini, *Band.* I. 265.) *Vaill.* Gr. — *Eadem* inter duas alias figuras. Æ 3. Sept. Seueri. — *Diana venatrix* d. telum ſ. arcum, pro pedibus modo arcus, n. L. Veri; modo ad pedes canis. Valeriani Iun. *Band.* I, 269.) *Vaill.* Gr. — modo pone eam arbor et canis, n. Macrini. — *Eadem* genu ſupra ceruum, quem cornu ſiniſtra tenet, d. telum depromit. n. Hadriani, Gord. Pii, Valer. Sen. Æ 3. *Band.* I. p. 41.) *Vaill.* Gr. — *Eadem* inequitans ceruum, d. telum e pharetra depromit. Æ 1. M. Aurel. — *Eadem* in curru a duobus ceruis tracto. n. Hadriani, Iul. Domnae, Getae. — *Eadem* d. pateram, ſ. haſtam, coronatur a Victoria. Æ 3. Fauſt. Sen. — *Fortuna* ſtans d. temonem, ſ. cornucopiae tenet. n. M Aurelii, L. Veri, Alex. Seueri, Valeriani Sen. Gallieni, Corn. Salonini. — ΕΦΕ-ΣΙΩΝ intra lauream. Æ 2. Titi. *Eckh.* Cat. — *Leo.* n. Getae. — *Prora* nauis. Æ 3. Gordiani Pii. — *Saturnus* ſt. d. innixa baculo, ſ. extenſa puerulum nudum. Æ 2. Hadriani. — *Templum* 4. col. in quo Diana Epheſia. n. Maximini, Trai. Decii. *Band.* I. p. 20. — *Templum* Dianae octo columnar. Æ max. Hadriani. M. *Alb.* I. Tb. 13. fg. 2. p. 26. — *Vacca*, quam vitulus mulget. n. Getae, Valeriani Sen. *Band.* I, p. 132.) *Vaill.* Gr.) *Petit.* de Amazon. p. 233.

ΕΦΕCIΩΝ legitur inuerſo ſcribendi ordine in numo a *Spanhemio* et *Froelichio* 4. Tentam. p. 381. indicato ΝΩΙϽƎΦƎ. Fortuna ſt. d temonem, ſ. c. c. Æ 3. Corn. Salonini. *Band.* I. p. 265.) *Vaill.* Gr.

ΕΦΕCIΩΝ Α. ΑCΙΑC, *Epheſiorum Primo Aſiae.* *Diana* ceruo inſidens. Æ 1. Tranquillinae. — *Diana* vtraque taedam. Æ 3. Trai. Decii, Saloninae. *Band.* I. p. 25. 246. *it.* Æ 2. Valer. Sen. *Band.* I. p. 132. d. ſubmiſſa facem, ſ. arcum, ad dorſum pharetra. Æ 3. Trai. Decii. *Band.* I. p. 25. — *Diana* Venatr. ſt. d. pharetram, ſ. arcum. Æ 2. Gallieni. *Band.* I. p. 201. — *Latona* gradiens et reſpiciens, ſingulis manibus tenet infantem, quorum is, quem d. portat, globulum tenet. Æ 1. Tranquillinae. *Neumann.* Pop. Num. II. Tb. II. fg. 14. p. 37 ſq.) *Vaill.* Gr. p. 158. ſed ieiunam typi fecit mentionem ita: „Mulier ſtans ſuccincta ambabus ſuſtinet mulierculam.„ Dicere debebat: Latona grad. et reſpicens vna manu portat infan-

 tem

tem Apollinem, altera Dianam, gemellos ſuos, propter quos Διδυματόκος, *Gemellipara*, cognominabatur. — In *aliis Victoria* ſtans, clipeo palmae arbori adpenſo epigraphen inſcribens. Æ 1. Gallieni. *Band.* I. p. 193. — *Biga* cum rectore; curſus autem ſimilis eſt templo quatuor columnis ſuffulto. Æ 1. Gallieni. *Band.* ib. — *Diana* ſ. arcum in curru a duobus ceruis tracto. Æ 2. Saloninae. *Band.* I. 246. — *Ead.* gradiens, d. arcum, ſ. ſagittam. Æ 2. Eiuſd. *ibid.* — ſed d. pharetrae admota, ſ. arcum, iuxta pedes canis venatr. Æ 2. Eiuſd. *ibid.* — In *aliis* Epheſiorum numis legitur ΕΦΕϹΙΩΝ ΑϹΙΑϹ Α. in plurimis autem ſub Caeſaribus ΕΦΕϹΙΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΑϹΙΑϹ. v. *ſuis locis.*

ΕΦΕϹΙΩΝ Α. Δ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Epheſiorum Primorum Quater Neocororum.* *Vrna* in qua duo palmae rami cum epigr. ΕΦΕϹΕΙΑ, *Epheſia* certamina. Æ 2. Gallieni. *Band.* I. p. 202.) *Ducang.*) *Vaill.* Gr.

ΕΦΕϹΙΩΝ Α. ΚΑΤΑΠΛΟΥϹ, *Epheſior. Primus Adpulſus* in Æ 3. Philippi patris, nempe quando per mare Philippus Epheſum venit. *Nauis* cum velo et remigantibus. *Patin.* Impp. 305.) *Vaill.* Graec. 162.) *Spanh.* I. 615 ſq.

ΕΦΕϹΙΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ, *Epheſior.* et *Alexandrenſium* Aegypti c. Concordia. *Serapis et Iſis* pectore tenus. Æ 1. Antonini Pii. — *Serapis* ſedens, d. Dianam Epheſiam, ſ. haſtam. Æ 2. Gord. Pii.) *Muſell.* Impp. Tb. 197. fg. 7.) *Vaill.* Gr. p. 150. — *Iſis* tunicata ſtans, loto ornata, velum explicat verſus pharum. Æ 1. Gord. Pii. — *Mulier* ſtolata et tutulata ſt. d. Serapidis ſignum, ſ. cornuc. Æ 3. Gord. Pii. — *Taurus* circa collum floribus ornatus cum loto ſupra caput. n. eiuſd. *Holſten.* in *Steph.* p. 123.) *Patin.* Imp. p. 372.) *Triſtan.* II. p. 521.) *Vaill.* Gr. — *Triremis*, ſupra quam Diana Epheſia coronam accipit a Victoria. Æ 1. Gord. Pii. — *Eadem* D. E. ſupra triremem adiecto vocabulo ΟΜΟΝΟΙΑ, nempe

ΕΦΕϹΙΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ, *Epheſiorum* et *Alexandrinorum Concordia.* n. Gordiani Pii. *Vaill.* Gr. — Imperator ſacra faciens ſuper aram ignitam. Æ mai. Macrini. vid. ΕΦΕϹΙΩΝ ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ. *Holſten.* in *Steph.* p. 123.) *Vaill.* Gr.

ΕΦΕϹΙΩΝ ΑΠΗΝΗ, *Epheſiorum Tenſa* ſacra a duabus mulis vecta. Æ 2. Philip. Iun. *Vaill.* Gr.

ΕΦΕϹΙΩΝ ΑΠΗΝΗ ΙΕΡΑ legitur in n. Commodi, Iuliae Domnae, Etruſcillae, *Band.* I. p. 32.) *Guſſeme* III. vocabulo. *Epheſus.*) *Holſten.* in *Stephan.* p. 123. vt et in Æ 1. Gallieni. *Band.* I p. 194. *Sacrum* id *vehiculum Epheſiorum* modo biiuges, modo quadriiuges *equi* quoque trahunt, etſi ἀπήνη de *mulari* vehiculo apud *Pindarum* dici tantum ſoleat. Conf. *Spanhem.* Epiſt. IV. ad *Morell.* §. 4. vid. ΑΠΗΝ. — ΑΠΗΝΗ.

ΕΦΕϹΙΩΝ ΑΡΤΕΜΙϹ, *Epheſiorum Diana.* Diana venatrix cum arcu et pharetra, adſtante cane venatico. Æ 1. Gallieni. *Band.* I. p. 195. — et pone arbor, deſignans Dianam ſiluarum et nemorum eſſe deam. Æ. Valer. Sen. apud *Hulſium*, *Patinum* ac *Vaill* — ſed ceruus adſtat. Æ 1. Saloninae. *Band.* I. p. 243.

— — Diana venatrix biga ceruorum vecta. Æ. Tranquillinae. *Haym.* Theſ. Br. II. Tb. 45. fg. 8. p. 360. vid. ΑΡΤΕΜΙϹ ΕΦΕϹΙΑ. *al.* ΕΦΕϹΙΩΝ.

ΕΦΕϹΙΩΝ ΑΡΤΕΜΙϹ ΑϹΤΑ. Diana Epheſia cum attributis et ſole et luna. Æ 2. Phil. Iun. *Vaill.* Gr.

ΕΦΕ-

ΕΦΕϹΙΩΝ ΑϹΙΑϹ Α. *Ephesiorum Aſiae Primorum.* *Diana* venatr. d. telum, ſ. arcum, pro pedibus canis. Æ 2. Gord. Pii. — *Eadem* in curru duorum ceruorum d. telum e pharetra, ſ. arcum. Æ 1. Tranquillinae. *Vaill.* Gr.) *Hölſten.* in *Steph.* p. 123.

ΕΦΕϹΙΩΝ Β. ΝΕ. Ἐφεσίων β Νεωκόρων, *Ephesiorum Bis Neocororum.* Νεωκόρο. Latine *Aedituum* ſonat, vel rerum ſacrarum curatorem. Neocori ac ſingillatim Dianae, Epheſiorum deae, nonnumquam etiam ſacerdotum munere functi ſunt. — *Ceruus* erectus. Æ 3. M. Aurel. — *Fortuna* ſt. ſtolata cum modio d. temonem, ſ. c. cop. eiuſd. Aur. — *Figura* ſt. in templo diſtylo rupi impoſito. eiuſd.

ΕΦΕϹΙΩΝ Β. ΝΕΟ. loco ΝΕΩ. Νεωκόρων. *Victoria* gradiens, faſtigiato capitis ornatu, d. coronam, ſ. palmam. Æ 3 M. Aurelii. *Eckhel.* Cat. I. p. 168. — *Ead. epigr. Victoria* gradiens. Æ 3. Fauſtinae Iun. *Froelich.* 4. Tent. p. 210.

ΕΦΕϹΙΩΝ Β. ΝΕΩΚ. *Diana Epheſia* cum adminiculis in templo 4. col. Æ 2. M. Aurel. — *Diana venatrix* ceruum diſcerpens. Æ 3. Commodi. — *Fortuna* ſt. ſtolata d. temonem ſ. c. copiae. eiuſd. Comm. — *Hercules* d. clauae innixa, ſ. ſpolia leonis. eiuſd. *Vaill.* Gr.

ΕΦΕϹΙΩΝ Β. ΝΕΩΚ. ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ, *Epheſiorum Bis Neocororum* et *Trallianorum Concordia.* Diana Epheſia et Iupiter. Æ max. L. Veri. M. *Theup.* p. 784. 915.) *Vaill.* Gr.

ΕΦΕϹΙΩΝ Β. ΝΕΩΚΟ. Hercules. Æ 2. Commodi.

ΕΦΕϹΙΩΝ Β. ΝΕΟΚΟΡΩΝ. (*ſic*) Diana Venatrix gradiens. Æ 1. Domnae. *Eckhel.* Cat. I. p. 168.

ΕΦΕϹΙΩΝ Β. ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Diana Epheſia* cum attributis. n. Fauſt. Iunioris, Iul Domnae, Caracallae, *Vaill.* Gr. — *Ead.* in templo 8. column. Æ 1. M. Aurel — *Diana venatr.* in curru duorum ceruorum. Æ 2. Commodi. — *Ead.* manibus ceruum diſcerpens. Æ 2. Sept. Seueri. — *Muſell.* Impp. Tb. 152. fg. 8.) *Vaill.* Gr. p. 82. — *Ead.* d. telum depromens. ſ. arcum, pro pedibus tigris. Æ 1. Iul. Domnae. — *Ead.* d. telum depromit, ſ. ceruum cornu adprehendit. Æ. Caracallae. — *Ead.* in templo duorum column. eiuſd. Carac. — *Figura* ſt. in templo ſex figuris ſuffulto. Æ mai. Sept. Seueri. — *Fortuna* ſtolata ſt. d. temonem, ſ c cop. Æ 2. Sept. Seueri. Plautillae Getae. — *Hercules* d. poma, ſ. clauam, iuxta eum aper, pone quem arbor. n. Caracallae. – *Idem* d. pateram, ſ. humero baculum. pone arbor. ante aper. n. eiuſd. Caracallae. — *Hippopotamus* Æ 2. M. Aurel. — *Imperator* paludatus eques telo barbarum impetit. Æ 1. Sept. Seueri. — *Lupa* cum puerulis, Romulo et Remo. Æ 3. eiuſd. Seu. it. Caracallae. — *Mercurius* ſt. d. crumenam, ſ. caduceum. Æ 2. Sept. Seueri.

ΕΦΕϹΙΩΝ Β. ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ, *Epheſiorum Bis Neocoror. Cyzicenorum Concordia.* Diana Polymammia; ex adu. Hercules ſtans. Æ 1. Anton. Pii. *Vaill.* Gr. p. 42.

ΕΦΕϹΙΩΝ Δ. ΝΕΩΚΟ. et ΝΕΩΚΟΡΩΝ, vel ΝΕΟΚΟΡΩΝ vt in Æ 2. Saloninae apud *Bandur.* I. p. 247. *Epheſiorum Quater Neocororum,* nempe *ſemel* Dianae et *ter* Auguſtorum. *Apollo* et *Diana* ſtantes. Æ 2. Valer. Sen. *Band.* I. p. 132. — *Aquila* cum cono in curru a quatuor equis tracto. Æ max. Elagabali. *Vaill.* Gr. — *Diana Epheſia* cum ceruis. Æ 2. Anniae Fauſtinae. *ibid.* — *Ead.* cum adminiculis

niculis in templo 4. column. n. Caracallae. *ibid.* — ſed in templo 8. col. Æ max. Hadriani; *it.* Alex. Seueri. *ibid.* — *Diana lucifera* ſtans, ambabus manibus facem. Æ 2. 3. Gallieni. *Band.* I. 202. 203. *it.* Æ 2. Saloninae. *Band.* I. 247. — et pone dorſum arcus, pro pedibus ceruus. Æ 2. Anniae Fauſtinae. *Vaill.* Gr. — *Diana* Venatrix gradiens comitante cane. Æ 2. Gallieni. *Eckhel.* Cat. I. p. 169. n. 32. — *Eadem* gradiens d. taedam, ſ. arcum. Æ 2. Gallieni. *Band.* I. 202. — *Eadem* gradiens ambabus facem accenſam, iuxta pedes canis venaticus. Æ 1. 2. Saloninae *Band.* I. 243. 247. — *Diana Venatrix* d. telum e pharetra dorſo adpenſa depromens, ſ. arcum, pro pedibus canis. n. Iul. Maeſae, Alex. Seueri, Valeriani Sen. Gallieni, Saloninae, Corn. Salonini. — *Ead.* ſt. pone eam arbor. Æ 2., Valer. Sen. Gallieni. *Band.* I. p. 123. *Genius* vrbis ſtans figura muliebri, capite turulato, d. Dianae multimammiae ſigillum attinet, ſ. cornucopiae. Æ 3. Elagabali. *Eckhel.* Cat. I. p. 168.) *Froelich.* 4. Tent. p. 299. — *Genius* turrito capite ſt. d. ſcimeulam Dianae, ſ. c. c. Æ 3. Alex. Seueri. *Muſell.* Tb. 181. fg 10.) *Vaill.* Gr. p. 136. *Eckhel.* Cat. ib. n. 26. — *Genius* gradiens, d. Apollinis, ſ. Dianae ſignum geſtat. Æ 2. Gallieni. *Band.* I. 202.) *Vaill* Gr. — *Minerua* galeata in quadrigis, d. haſtam, ſ. clipeum, in quo caput Meduſae. Æ mai. Elagab. — *Nauis* cum ſex remigibus. Æ 3. eiuſd. Elag. *Eckhel.* Cat. I. 168.) *Froelich.* 4. Tent. p. 299. — *Templum* 8. columnarum, in quo Diana Epheſia in cippo, hinc et inde fluuius. Æ mai. Alex. Seueri. — *Victoria* in quadrigis, ſ. palmam. Æ 1. Elagab. — *Ead.* ſcribit in clipeo palmae arbori adpenſo. Æ max. Sept. Seueri. *Vaill.* Sel. Num. *Camp.* p. 59. 61. *it.* Æ 1. 2. Gallieni. *Vaill.* Gr.) *Band.* I. 194. 202. — *Ead.* ſtans ſcribit in clipeo ΝΕΙΚΗ, *Victoria.* Æ 1. Elagab. et Valer. Sen. *Band.* I. p. 128.

ΕΦΕCΙΩΝ ΔΙC ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Epheſiorum Bis Neocororum.* Epheſii ſub Hadriano *Bis* facti ſunt Neocori! *Diana Epheſia* in templo 8. columnn. Æ mai. Hadriani et Æ 1. Anton. Pii. — *Ead.* cum adminiculis et ceruis in templo 4. columnn. n. Caracallae. — *Diana* arcitenens in equo. Æ 1. M. Aurel. — *Diana* tunicata cum creſcente luna humeris falcata ſt. vtraque taedam, adſtat ceruus. Æ 2. Fauſtinae Iun. — *Caput apri* conto tranſfixum. Æ 3. Sept. Getae. — *Duo puerüli* aſtragalis ludentes, Diana Epheſia intermedia. eiuſd. Getae. — *Fortuna* ſedet turrita, et ſtolata, d. temonem, ſ. cornucopiae. Æ 1. Anton. Pii. — Imperator eques pacificatoris habitu dextram attollit. eiuſd. — *Mulier* ſedens d. pateram, ſ. cornucopiae. Æ 1. Iul. Domnae. — *Mulier* ſtolata ſtans, d. victoriam, ſ. corn. cop. n. Caracall. — *Al.* ſed d. pateram ſ. c. c. Æ max. Caracallae. *Muſell.* Suppl. Tb. 28. fg. 6. — *Seuerus* et Caracalla ſacra faciunt ſuper aram ante Dianam Epheſiam in cippo. Æ mai. Sept. Seuer. — Taurus cum cane Æ 1. Iul. Domnae. — Templum octo columnarum a latere. *Petit.* de Amazon. p. 233. — *Al.* ſed Diana Epheſia in templo octo columnis fulto. Æ max. Antonini Pii. Muſ. *Piſan.* Tb. 17. n. 3. p. p. 45.) *Petit.* ib. — *It.* ſed Æ max. Caracallae. Muſ. *Alb.* I. Tb. 51. fg. 1. p. 103. — Tria templa, quod in medio eſt, exhibet Dianam Epheſ. Æ 1. Anton. Pii. — *Victoria* ſcribens in clipeo, palmae arbori adpenſo. Æ mai. Sept. Seuer. — *Ead.* ſcribens in clipeo ΝΙΚΗC, *Victoriae.* Æ max. Caracallae. *Vaill.* Gr.) M. *Theup.* p. 795. 966. ſed ſcribens ΝΕΙΚ.

ΕΦΕCΙΩΝ ΔΙC. ΝΕΩ. *al.* ΝΕΩΚΟ. ΠΡΩΤΩΝ ΑCΙΑC, *Epheſiorum Bis* Neo-

Neocororum Primorum Aſiae. M. Aurel. et L. Verus togati ſacra faciunt ſuper aram, cui impoſita eſt Diana Epheſia. Æ mai. mod. M. Aurel. *Eckbel.* Cat I. p. 167.) *Vaill.* Gr. ſed Æ 1. — *Diana Epheſia* in templo 4. columnar. Æ 2. L. Veri — Diana cippo impoſita, ſtantibus hinc inde duobus viris togatis. Æ max. Anton. Pii. M. *Piſan.* Tb. 17. n. 4. p. 16.

ΕΦΕCΙΩΝ ΔΙC ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΚΑΙ ΤΗC ΑΡΤΕΜΙΔΟC, *Epheſior. Iterum Neocororum*, i. e. Auguſtorum, *Et* adhuc *Dianae.* Diana Epheſia inter Caracallam et Getam in equis. Eorundem capitibus adſcriptae ſunt in imo voces ΝΕΟΙ ΗΛΙΟΙ, *Noui Soles.* Æ. Caracallae. *Vaill.* Gr. *et* Sel. Num. *Camp.* p. 82.

ΕΦΕCΙΩΝ ΔΙC ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΚΑΥΣΤΡΟC ΚΕΝΧΡΙΟC. *Epheſior. Bis Neocor. Cayſter, Cenchrius.* Diana multimammia baſi impoſita inter duos fluuios decumbentes. n. Anton. Pii. *Morell.* Specim. Tb. 10. p. 120.

ΕΦΕCΙΩΝ Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Epheſiorum Ter Neocororum*, ſcil. Auguſtorum. Modo ſe *ter*, modo ſe *quater* Epheſii adpellant *Neocoros.* Tum *ter* ſe inſcribunt, Auguſtorum tantum Neocoros intelligunt; *quarta* autem Neocoria eſt Dianae. — *Carpentum* a duabus mulis tractum. Æ 1. 2. Valer. Sen. *Band.* I. p. 123. 132. — *Ceres* tutulata ſtans, vtraque manu taedam ardentem. Æ 2. Valer. Sen. *Band.* I. p. 132.) *Vaill.* Gr. — *Ceruus* erectus. Æ 3. Maximini. — *Diana Epheſia* in templo 4. columnn. n. Elagab. — *Ead.* in templo 8. col. Æ 1. Gord. Pii. — *Diana Epheſia* cum adminiculis, hinc et inde fluuius, alter barbatus, alter imberbis. Æ 2. Phil. Sen. — *Ead.* inter duos fluuios decumb. Æ 2. Philip. Iun — *Diana lucifera* tunicata ac velata gradiens, vtraque facem accenſam. Æ 2. Corn. Salon. — *Diana* tunicata ſt. ambabus taedam, ante quam ceruus. Æ 2. Otacil. — *Diana* tutulata ſt. vtraque manu taedam ardentem Æ 1. 2. Valer. Sen. *Band.* I. p. 123. 132. — *Diana* pone cuius dorſum pharetra, ambabus ard. taedam. Æ 1. Gord. Pii. *it.* Æ 3. Gallieni. *Band.* I. 230. — *Diana venatr.* cum creſcente luna in capite, vtraque taedam, ante eam ceruus. Æ 2. Phil. iun. *Vaill.* Gr. — *Ead* gradiens, ambabus taedam accenſam. Æ 2. Saloninae. *Band.* I. 246.) *Vaill.* Gr. — D. ven. telum e pharetra depromit, ſ. arcum. n. Diadum. Æ 2 Valer. Sen. *Band.* I. p. 132. it. Æ 1. Elagab. Otacil. Valer. Sen. Saloninae. — *Idem typus* et pro pedibus canis. Gallieni, *Band.* I. 194. Saloninae. *Wilde* Sel. Num. Tb. 20. fg. 123. p. 164.) *Band.* I. 246. — *Id. typus* et iuxta Dianam arbor. n. Maximini, Maximi apud *Vaill. it.* Æ 1. Valeriani Sen. *Band.* I. p. 123. — *Diana venatr.* ſuccincta prope arborem ſtat, ſagittam ex arcu emittens, pro pedibus ceruus. Æ 1. Tranquillinae. — *Al.* ſed ad pedes canis venaticus. Æ 2. Gallieni. *Band.* I. 201. — *D. V.* inſidens ſcopulis d. pateram, ſ. arcum. Æ 2. Gallieni. *Band.* I. 202). *Beger.* Th. Br. — *Diana venatr.* ceruum diſcerpens. Æ 2. Plautillae. — *Ead.* ſupra ceruum, cuius cornua diſrumpere conatur. Æ 2. 3. Corn. Salonini. *Band.* I. p. 265.) *Vaill.* Gr. — *Ead.* ſupra triremem, ambabus velum inflatum Æ max. et 1. Valer. Sen. *Band.* I. p. 114. 123. M. *Theup.* 814. 1078.) *Vaill.* Gr. — *Ead.* in curru duorum ceruorum, d. telum depromit, ſ. arcum. Æ 2. Iul. Domnae. — *Diana* et Apollo ſtantes cum attributis. Æ 1. Valeriani Sen. *Band.* I. p. 123. *Figura* iuuenilis nuda, pone quam arbor, ſupra dextrum humerum ſpiculum et ſpolia apri, d. pateram. Æ 2. Gallieni. *Band.* I. 201.) *Vaill.* Gr. — *Fortuna* ſtolata ſtans, d. te-

temonem, ſ. c. c. Æ 2. Maximini. — *Hercules* nudus ſt. d. poculum. ſ. clauae innixa ſpolia. Æ 3. cum capitibus Maximini et Maximi Caeſ. *Vaill.* Gr. — Idem Hercules. Æ 3. Saloninae. *Band.* I. 246. ſed iuxta pedes aper. — *Iſis* tutulata ſt. ſupra triremem, velum manibus explicat. Æ 2. Gallieni. *Band.* I. 202.) *Vaill.* Gr. — Iupiter ſt. d. fulmen, ſ. aquilam. Æ 1. 2. Valer. Sen. *Band.* I p. 123. 132. — In *alio* eiuſd. Valeriani Æ 2. idem *Iupiter*, ſed ante eum ſerpens ſeſe erigit. *Band.* I. 132.) *Vaill.* Gr. — *Mulier* ſt. cum face accenſa. Æ 2 Trai. Decii. *Band.* I. p. 20. — *Victoria* ſt. d. Dianam Epheſiam coronat, ſ. palmam. Æ 2. Iul. Paulae. *Vaill.* Gr.

ΕΦΕCΙΩΝ ΗΛΙΟΙ ΝΕΟΙ, *Epheſiorum Soles Noui. Carpentum* ſeu ſacra tenſa, a duabus mulis tracta. Æ 2. Caracallae. — *Diana venatrix.* ceruo proſtrato gladium d. tenet. eiuſd. — *Fortunae* typus cum temone et c. c. eiuſd. — Quatuor templa, duo ex fronte Seuero et Iuliae, duo a latere, vnum Caracallae, alterum Getae. Æ mai. Caracallae. *Vaill.* Gr.

ЄΦЄCΙΩΝ ΗΡΑΚΛЄΙΤΟC, *Epheſiorum Heraclitus.* Hercules ſtans, d. elata, ſ. clauam. Æ. Maximiani. *Muſell.* Impp. Tb. 186. fg. 9.

ΕΦΕCΙΩΝ ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ, *Epheſiorum Et Alexandrenſium* Aegypti *Concordia.* — Diana Epheſia ſt. cum adminiculis ſupra triremem, coronatur a Victoria. Æ 2. Gordiani Pii. In *alio* *Diana Eph.* cum ceruo inter Iunonem pronubam et Serapidem. Æ mai. Gord. Pii. — In *al.* Diana Epheſia et Imp. in naui praetoria. *Holſten.* in *Steph.* p. 123. *Capita Dianae* et Serapidis iugata. Illa habet pharetram, hic modio ornatus. Æ 2. Gord. Pii. Vel capita Serapidis et Iſidis iugata. eiuſd. — *Iſis* velum manibus explicat verſus pharum. eiuſd. — *Triremis* verſus cuius pupim ſtat Diana Epheſia, et verſus proram Serapis. eiuſd. Gord. Pii. *Vaill.* Gr. vid. ΚΟΙΝΟΝ ΕΦΕCΙΩΝ ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ.

ΕΦΕCΙΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ ΟΜΟΝ. vel ΟΜΟΝΟΙΑ, *Epheſior. Et Hierapolitarum Concordia.* Diana Epheſia et Apollo. Æ 1. M. Aurel. it. Æ mai. Commodi. *Vaill.* Gr. p. 69. 224.) *Harduin.* Sel. Opp. p. 794.

ΕΦΕCΙΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ, *Epheſior. Et Laodicenſ. Concordia.* Diana Epheſia et Iupiter. *Vaill.* Sel. Num. *Camp.* p. 56. *it.* Gr. — In *al.* ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΕΦΕCΙΩΝ. v. *Laodicea* Phrygiae.

ΕΦΕCΙΩΝ ΚΑΙCΑΡ ΑΔΡΙΑΝΟC ΟΛΥΜΠΙΟC, vid. *Hadrianus.*

ΕΦΕCΙΩΝ ΚΑΙ CΑΡΔΙΑΝΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ, *Epheſior. Et Sardianor. Concordia.* Diana Epheſia, ex aduerſo mulier tutulata ſtans. n. M. Aurel. — ΕΦΕCΙΩΝ ΚΑΙ CΑΡΔΙΑΝΩΝ ΟΜΟΝ. *Diana Epheſia* cum verubus et ceruis, ex adu. *Proſerpina* ornamento ſponſalitio. Æ 1. Caracallae. *Vaill.* Gr.

ΕΦΕCΙΩΝ ΚΑΙ CΜΥΡΝΑΙΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ, *Epheſior. Et Smyrnaeor. Concordia* Diana Epheſia inter duos Nemeſes. Æ mai. M. Aurel. *Vaill.* Gr.

ΕΦΕCΙΩΝ ΚΑΙ ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ, *Epheſior. Et Trallianor. Concordia.* Diana Epheſia, ex adu. Iupiter ſedens, d. icunc. ſ. haſtam. n. M. Aurel. it. Æ mai. Commodi. *Vaill.* Gr.

ΕΦΕCΙΩΝ ΚΑΥCΤΡΟC, *Cayſtrus* vel *Cayſter* imberbis fluuius decumbens, d. arund. n. Commodi, Valeriani Sen., Gallieni, Corn. Salonini. vid. ΚΑΥCΤΡΟC.

ΕΦΕ-

ΕΦΕCΙΩΝ ΚΟΙΝΟΝ ΑCΙΑC, *Epheſiorum Commune Aſiae.* Diana Epheſia inter Victoriam a dextris, quae eam coronat, et a ſiniſtris mulierem turr. d. pateram. Æ mai. Anton. Pii. — *Ead. epigr.* Diana Epheſia in medio duarum Victoriarum per aera volitantium, quae ipſi coronas hinc et inde porrigant; ex aduerſo ſtat mulier, d. pateram, ſ. haſtam. eiuſd. Ant. Pii.

ΕΦΕCΙΩΝ ΚΟΙΝΟΝ ΠΑΝΙΩΝΙΩΝ, *Epheſiorum Commune Panioniorum.* Templum quatuor column. Æ 2. Otacil.

ΕΦΕCΙΩΝ ΜΑΡΝΑC, *Epheſiorum Marnas.* Marnas fluuius iuuenili facie decumbens d. arund. Æ 3. Domitiani. *Morell.* Impp. II. p. 481. Iuxta *Harduin.* ad num. Commodi, *Marnas* Gazenſium deus. — *Ead. epigr.* ſed figura virilis ſedens, vna manu ſpicas et papauera, altera c. c. ad latus vrna profluens; retro Victoria mulierem coronans; ante illam alia femina ſedens, et ipſa vrnam effluentem pro pedibus habens. Æ max. Anton. Pii. M. *Alb.* I. Tb. 24. fg. 3. p. 48.

ΕΦΕCΙΩΝ ΜΙΛΗCΙΩΝ, *Epheſiorum* et *Mileſiorum* ſubaud. Concordia. Diana Epheſia et Apollo. Æ 1. M. Aurel. In aliis M. Aurel. et Fauſtinae Iun. numis ΜΙΛΗCΙΩΝ ΕΦΕCΙΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ. Apollo et Diana.

ΕΦΕCΙΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ ΑCΙΑC Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Epheſiorum Metropoleon Aſiae Ter Neocororum*, epigraphe numi ſub Geta apud *Golz.* in Theſauro.

ΕΦΕCΙΩΝ ΜΟΝΩΝ ΑΠΑCΩΝ ΤΕΤΡΑΚΙC ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Epheſiorum, qui ſoli ex omnibus* (Aſiae vrbibus) *Quater Neocori*, quod elogium in Caracallae numo apud *Harduinum* et in numo Æ mai. Caracallae vel Elagabali in Specim. *Morell.* Tb. 2. n. 2. p. 36. vt et apud *Vaill.* Num. Gr. legitur. Imperator patrio habitu ſacra facit ante templum quatuor column., in quo Diana polymammia. Epheſi ſe gloriantur *Solos ex omnibus* Aſiae vrbibus *quater* eſſe *Neocoros*, non quod fuiſſent quarta vice facti ab Elagabalo, ſed quia erant Dianae primum neocori, et ter Auguſtorum; nam in ſequentibus Auguſtis modo ter ſe neocoros, modo quater adpellant. Ante Caracallam nulla vrbs alia hunc honorem obtinuit; at ſubinde *Nicaea* Bithyniae, cui idem honos ſub Caracalla etiam obtinuit, ac Hierapolis Syriae ſe quater neocoros iactauerunt, numis eorum teſtibus. Epheſi deinceps non ſe ſolos omnium, ſed tantum ΕΦΕCΙΩΝ Δ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Quater Neocoros* compellabant. *Froelich.* 4. Tent. p. 52. 299.

ΕΦΕCΙΩΝ ΜΟΝΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΑCΙΑC, *Epheſiorum*, qui *Soli Primi Aſiae.* Diana quadriiugo in curru ceruorum, d. facem, ſ. arcum. Æ max. Macrini. Muſ. *Alb.* I. Tb. 59. fg. 2., p. 120.) *Vaill.* Sel. Num. *Camp.* p. 76.

ΕΦΕCΙΩΝ ΜΟΝΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΑCΙΑC ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Epheſiorum*, *qui ſoli Primi Aſiae Neocori*, vid. ΠΡΩΤΩΝ ΑCΙΑC. — Diana in curru quatuor ceruorum, d. ſpiculum tenet, ſ. haſtam. Æ mai. Macrini.

ΕΦΕCΙΩΝ ΜΟΝΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΝΕΩΚ. Victoria ſcribens in clipeo ΝΙΚ. *Victoria*, adpenſo palmae arbori. Æ max. Alex. Seueri. M. *Theup.* p. 803. 1013.

ΕΦΕCΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Epheſiorum Neocororum.* Equorum bigae tenſam trahunt. Æ 2. Otaciliae. *Eckhel.* Cat. I. p. 168. n. 29. — *Ead. epigr.* Eques, ſub quo figurae. Æ 1. Gallieni. *Band.* I. p. 194. — *Ead. epigr.* Mulier ſt. vtraque manu facem. Æ 2. Gallieni. *Band.* I. p. 201. — *Ead. ep.* Figura in curru male effecto tracta. Æ 3.

Æ 3. Valeriani Iun. *Band.* I. p. 269.

ΕΦΕϹΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ, *Epheſior. Neocorór.* et *Cyzicenorum Concordia.* Diana Epheſia; ex adu. Hercules ſtans, d. clauam, ſpolia leonis. Æ 1. Anton. Pii. *Vaill.* Gr.

ΕΦΕϹΙΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑ cum capite Elagabali, in numi ambitu ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΑ ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Epheſiorum Neocororum* Certamina *Olympia Vniuerſalia.* Æ 1. Elagab. *Vaill.* Gr.

ΕΦΕϹΙΩΝ ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ, *Epheſior.* et *Pergamenorum Concordia.* Diana Epheſia cum attributis et Aeſculapius Pergam. cum baculo. Æ 2. Gallieni. *Baud.* I. p. 202.) *Vaill.* Gr.

ΕΦΕϹΙΩΝ ΠΕΡΓΑ. Κ. ϹΑΡΔ . . . . ΟΜΟΝΟΙ . . . *Epheſiorum* Ioniae, *Pergamenorum* Aſiae, et *Sardianorum* Lydiae *Concordia.* Diana Epheſia et altera figura, forſan Iſis, capite flore ornato, ſtantes. Æ mai. mod. Commodi. *Froelich.* Adpend. II. nouis p. 84.

ΕΦΕϹΙΩΝ ΠΡΩ. ΑϹΙΑϹ, *Epheſiorum Primorum Aſiae.* *Diana* venatr. d. telum e pharetra depromit, ſ. arcum, pro pedibus canis venaticus ſedens. Æ 2. Gallieni. *Band.* I. 201.) *Vaill.* Gr. — *Mulier* tunicata ſt. d. taedam gerit ardentem. Æ 2. eiuſd. Gallieni, *ibid.*

ΕΦΕϹΙΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΑϹΙΑϹ, *al.* ΑϹΙΑϹ, *Epheſior. Primor. Aſiae.* Plures occurrunt Epheſiorum numi, in quibus ΠΡΩΤΗϹ ΑϹΙΑϹ adpellatio citra additam ΝΕΩΚΟΡΟΥ mentionem ab Epheſiis adſumitur. De elogio ΠΡΩΤΩΝ ΑϹΙΑϹ prolixius agit *Spanb.* I. p. 636 ſq. *et* Epiſt. V. ad *Morell.* §. 11. Quae epigraphe legitur ad typos ſequentes: *Diana* cum adminiculis et ceruis. Æ. Auguſti et Liuiae. *Morell.* Impp. I. p. 473. — *Diana venatrix* d. telum depromit ſ. arcum, *al* pro pedibus *ceruus.* n Caracallae, Etruſcillae, Gallieni, Saloninae, in *aliis* illam ſequitur *canis*, ſicut in Macrini, Alex. Seueri, Iul. Mamaeae, Tranquillinae, Traian. Decii, Gallieni, Saloninae numis. — *Ead.* d taedam, ſ. arcum, ad pedes canis. Æ 1. Etruſcillae. — *Ead.* ambabus facem. Æ 2. Gallieni. *Band.* I. 201. — *Diana* ſuccincta, d. demiſſa facem, ſ arcum. Æ 2. Gallieni. *Band.* I. 201.) *Holſten.* in *Steph.* p. 123.) *Vaill* Gr. — *Diana polymammia* cum attributis. Æ 2. Saloninae. *Vaill.* Gr. — *Imperator* eques proſternens captiuum. Æ 1. Maximini. *Vaill.* — *Imp.* eques iaculo aprum confodit. Æ max. mod. Gord. Pii.) *Eckhel.* Cat. I. p. 168. n. 27. 28.) *Muſell.* Suppl. Impp. Tb 33. fg. 10.) *Vaill.* Gr. p. 150. *et* Sel. Num. *Camp.* p. 89. — *Iupiter* ſedens d. fulmen, ſ. haſtam. Æ max. Caracallae. M. *Theup.* p. 795. 966. — *Id.* ſedens, d. icunculam, ſ. haſtam. Æ max. Valer Sen. *Muſell.* Suppl. Tb. 36. fg. 8.) Muſ. *Piſan* Tb. 66. n. 3. — *Mulier* ſtolata ſtans, d. pateram ſuper aram, ſ. duplex cornucopiae. Æ 1. Macrini *Vaill.* Gr. *et* Sel. Num. *Camp.* p. 75. 76. — *Mulier* turrita, ſiue genius ſtans, d Dianam Epheſiam, ſ. cornucop. Æ 2. Alex. Seu. *Vaill* — *Templa tria* cum tribus ſtatuis, quod in medio eſt, habet Dianam Epheſiam, dexterius Caracallam, ſiniſterius Getam. n. Caracallae. *Spanb.* Pr. I. p. 6. 42. — *Templum* diſtylum, in quo Diana Æ 2. Valer. Sen. *Band.* I. p. 132. — *Templum* quatuor columnn. in quo Diana Epheſia cum adminiculis et ceruis, hinc et inde templum diſtylum. Æ mai. Elagabali. — *Templum* 8. columnar. pulcerrimum, in quo pariter Diana Epheſ. cum admin. et ceruis, hinc ſol, inde luna. Æ 1. Valeriani Sen. *Spanb.* I. p 641.) *Band.* I. p. 123.) *Vaill.* — *Templum* diſtylum, in quo

quo Diana venatrix, ſ. arcum. Æ 2. Valer. ſen. — Ante *templum* 4. column. in quo icuncula, plurimae figurae pro ſacrificia ſtantes; in imo ΒΩΤΑ, *Vota*. Æ mai. Maxcrini. — *Triremis* praetoria cum velis expanſis. n. Caracallae. *it*. Sept. Seueri. — *Vacca* cum vitulo lac mulgente. Æ 1. Voluſiani. *Band*. I. p. 86.) *Vaill*. Gr. *it*. Æ 1. Valer. Sen. *Band*. I. p. 123. ex *Ducang*. — *Victoria* ſcribens in clipeo palmae arbori adpenſo ΝΕΙΚΗ, *Victoria*. aer. mai. Elagabali. M. *Theup*. 795. 966.) *Vaill*. Gr. — Omnibus hiſce numis exſtat Epheſiorum antiquior numus ſub M. Aurelio percuſſus e maximorum genere in Theſ. Mauroceni a *Patino* p. 63. vulgato, in quo hinc caput M. Aurelii cum eius nominibus ΑΥΤ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟC, illinc fratres, M. Aurelius et L. Verus Imperatores ſtantes, in medio ſtatua Dianae Epheſiae c. epigr. ΠΡΩΤΩΝ ΑCΙΑC ΕΦΕCΙΩΝ ΝΕΩΚ. *Primorum Aſiae Epheſiorum Neocororum*. — In Sept. Seueri numo maximi moduli apud *Vaill*. Num. Gr. Iupiter ſtans, d. Dianae ſignum c. inſcr. ΖΕΥC ΕΦΕCΙΟC ΠΡΩΤΟC ΑCΙΑC, in ima ΕΦΕCΙΩΝ, *Iupiter Epheſius Primus Aſiae Epheſiorum*.

ΕΦΕCΙΩΝ CΜΥΡ. ΠΕΡΓΑΜ. *Epheſiorum, Smyrnaeorum et Pergamenorum* Concordia. Diana Epheſia inter Nepuſin Smyrnaeorum et Aeſculapium Pergamenorum. Æ 1. Domitiani. *Vaill*. Gr. — *Al*. ſed ΠΕΡΓ. etc. Æ mai. mod. Anton. Pii. *Eckhel*. Cat. I. p. 167.

ΕΦΕCΙΩΝ ΤΕΤΡΑΚΙC ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Epheſiorum Quater Neocororum*. Dianae venatricis typus. Æ 2. Alex. Seueri. — Duo templa, deſuper vas et corn. Æ mai. Elagab.

ΕΦΕCΙΩΝ ΤΟ ΑΓΑΘΟΝ. *Epheſiorum Bonum*, vel *Bonus Euentus*. Figura muliebris ſtolata, d. demiſſa. Æ 1. Saloninae. *Band*. I. 243.

ΕΦΕCΙΩΝ ΤΡΙ ΝΕΟ. (*ſic*) ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ, *Epheſiorum Ter Neocororum* et *Hierapolitarum Concordia*. Diana Epheſia inter duos ceruos, et Apollo ſtolatus, ſ. lyram, ſtantes. Æ mai. mod. M. Aurelii. *Eckhel*. Cat. I. p. 167. n. 16.) *Cimel. Vindob*. II. Tb. 41. fg. 2. p. 9. ſed ΤΡΙC ΝΕΟ. etc.

ΕΦΕCΙΩΝ ΤΡΙC ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Epheſiorum Ter Neocororum*. *Carpentum* a duabus *mulis* tractum. Æ 1. Maximini. *Vaill*. Gr. *it*. Æ 1. Valeriani Sen. *Band*. I. p. 123. — *Al*. ſed *currus* a duobus *equis* vectus. Æ 2. Valer. Sen. *Band*. I. p. 132.) *Vaill*. Gr. — *Ead. epigr*. *Diana* venatrix cum arcu, comite cane venatico. Æ 1. Caracallae. *Eckhel*. Cat. I. p. 162.) *Vaill*. Gr. ſed Æ 2. — *Diana* et *Mercurius* ſtantes. Æ. Einſd. *Vaill*. Gr. — *Fortuna* ſt. d. temonem, ſ. cornucop. Æ 2. Caracallae. — *Triremis* cum velo et remigibus. Æ mai. Elagab.

ΕΦΕCΙΩΝ ΤΡΙC ΝΕΩΚΟΡΩΝ et circum ΚΑΙ ΤΗC ΑΡΤΕΜΙΔΟC, *Epheſiorum Ter Neocororum* (ſubauditur CΕΒΑCΤΩΝ) *Et Dianae*. Imperante Caracalla, ſub quo Epheſii neocoriam tertiam acceperunt, cuſus eſt hic Iuliae Domnae Æ 2. numus, in quo *Diana venatrix* telum e pharetra extrahit, ſ. arcum, ad pedes canis. *Vaill*. Adpend. Gr. Tb. 9. — *Ead. epigr*. ſed Dianae multimammiae ſimulacrum, ex aduerſo amazon. taurum ſiſtens ad Dianae idolum. n. Domnae. *Petit*. de Amaz. p. 224. 248. — *Ead. epigr*. Diana multimammia inter Caſtorem et Pollucem equis inſidentes. n. Caracallae et Getae. *Morell*. Specim. Tb. 2. n. 1. p. 34.) *Strada* ſed corrupte. — Reipublicae tempore *Epheſii Dianae Neocori* fuerunt, vt innuunt acta Apoſtolor. c. 19. v. 35. Deinde numi ſub Nerone illos fuiſſe *neocoros* indicant, forſan ob Claudii apotheoſin, in cuius honorem templum S.

C.

C. condiderant. *Secunda* Epheſiis neocoria ab Hadriano conceſſa eſt, quem ob plurima ſibi collata beneficia adpellauere ΟΛΥΜΠΙΟΝ. *Ter* denique ab Ant. Caracalla, cum ad bellum Parthicum properaret, facti ſunt neocori. Sic in eorum nummis modo Γ. ſiue *Ter*, quando ϹΕΒΑϹΤΩΝ, *Auguſtorum*, tantum neocoros ſe adpellant; modo *quater*, quando ſe etiam *Artemidis* neocoros nominant; vnde illorum inſcriptio ΜΟΝΩΝ ΑΠΑϹΩΝ ΤΕΤΡΑΚΙ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Vaill.* Gr. p. 218.

ΕΦΕϹΙΩΝ ΤΥΧΗ, *Epheſiorum Fortuna.* Ipſa fortuna ſacra facit ſupra aram. Æ 3. Trai Decii. *Band.*) *Vaill.* — Mulier ſtolata ſtans, d. pateram, ſ. cornucopiae. Æ 3. Maximini *Vaill.* Gr. *it.* Trai. Decii. *Band.* I. p. 25. — Fortuna ſtans cum attributis. Æ. Gordiani Pii. *Vaill.* Gr. *it.* Valer. Sen., Gallieni, Salonini *Band* I. p. 132 203. 265. — Mulier ſtans ad arulam, ſ. c. c. Æ 3. Valer. Sen. *Band* I. p. 141. *it.* Æ 3. Gallieni. *Band.* I. 230.) *Beger.* Th Br.) *Eckhel* Cat. I. p. 169. n. 33.) *Vaill.* Gr. — Mulier turrita et ſtolata, d. Dianam polymammiam, ſ. c. c. Æ 3. Corn. Salonini. *Band.* I. p. 265.

ΕΦΕϹΙΩΝ ΤΥΧΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ, *Epheſiorum Fortuna Alexandrenſium.* Fortuna cum modio decumbens humi, ſ. caput ſuſtentat, d. temonem, pro pedibus cornucopiae. Æ 1. Gord. Pii. *Vaill.* Gr.

ΕΦΕϹΙΩΝ. vid. ΑΔΡΑΜΥΤΤΗΝΩΝ ΚΑΙ ΕΦΕϹΙΩΝ Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ, *Adramyttenorum Et Epheſior. Ter Neocororum Concordia.* Iupiter et Diana ſtantes. Æ max. Caracallae. Muſ. *Theup.* p. 794. 966. — ΑΠΑΜΕΩΝ ΕΦΕϹΙΩΝ ΟΜΟΝ. *Apamenſium* et *Epheſior. Concordia.* Iupiter ſedens, d. globum, cui inſiſtit Victoria, ſ. haſtae nixus, ante ipſum ſt. inter duos ceruos figura. Æ max. Treb. Galli. *Band.* I. p. 63. — ΑΠΗΝΗ ΕΦΕϹΙΩΝ, *Tenſa Epheſiorum* a quatuor equis vecta. n. Anton. Pii. *Vaill.* Gr. — ſed a duabus mulis tracta. n. Gord. Pii, Valer. Sen., Gallieni. *Band.* I. p. 202.) *Muſell.* Impp. Suppl. Tb. 36. fg. 9 p. 64.) M. *Theup.* p 1059.) *Vaill.* Gr — ΑΠΗΝΗ ΙΕΡΑ ΕΦΕϹΙΩΝ, *Tenſa Sacra Epheſiorum.* Carpentum cum duabus mulis. n. Commodi, Iul. Domnae, Etruſcillae. *Vaill.* Gr. — ΑΡΤΕΜΙϹ ΕΦΕϹΙΑ, *Diana Epheſia*, quae epigraphe ferme ſemper *Diana polymammia* in numis repraeſentatur, et cum ſequente epigr. *Diana Venatrix.* Diana ſtans, ſ. arcum. Æ 2. Gallieni *Band.* I. 202. *Vaill.* Gr. — ΑΡΤΕΜΙϹ ΕΦΕϹΙΩΝ, *Diana Epheſiorum.* Caput Iuliae. — Caput Dianae in creſcente luna cum pharetra ſupra dorſum. n. Hadriani. — Diana Epheſia cum adminiculis. Anton. Pii. — Diana venanatrix diſcerpens ceruum. eiuſd — D. V. d. telum. n. Commodi, Valer. Sen. Gallieni. *Band.* I. 202. — *Eadem* ſtans, pone arbor Æ 2 Valer. Sen. *Band.* I. p. 132.) *Vaill.* Gr — *Eadem* ſtans prope arborem. d. telum ex pharetra promit, ſ. arcum, pro pedibus canis. Æ 2. Valer. Sen. *Eckh.* Cat. I. p. 169. n. 30. — *Eadem* in bigis n. Criſpinae, Gordiani Pii, Tranquillinae. — *Ead.* ambabus facem, ad pedes canis. n. Gallieni, Saloninae. — *Ead.* d. facem ardentem. Æ. 2. Gallieni. *Band.* I. 202.) *Vaill* Gr. — Carpentum a duabus mulis tractum. n. Commodi, — ΑϹΥΛΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΟϹ ΕΦΕϹΙΩΝ, *Inuiolatae Dianae Epheſiorum.* — ΔΟΓΜΑΤΙ ϹΥΝΚΛΗΤΟΥ ΕΦΕϹΙΩΝ ΟΥΤΟΙ ΝΑΟΙ, *Senatus Conſulto Epheſiorum Haec Templa.* Quatuor templa. Æ. Caracallae. *Haym.* Th. Br. II. Tb 40. fg. 3. p. 324. — ΕΠ. ΑΥ. ΚΛΕΩΝΟϹ ΕΦΕϹΙΩΝ, *Sub Aurelio Cleone Epheſiorum.* n. L. Aelii. — ΕΠΙ ϹΤΡΑ. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΕΦΕϹΙΩΝ. Fluuius decumb. d. Dianam Epheſiam. n. M. Aurel. — ΚΑΥϹΤΡΟϹ ΕΦΕϹΙΩΝ, *Cayſtrus* fluuius

uius. — ΚΑΥΣΤΡΟΣ ΚΕΝΚΡΙΟΣ ΕΦΕ-ΣΙΩΝ. Diana Epheſia inter *Cayſtrum* et *Cencrium* fluuios humi decumbentes. n. Sept. Seueri. — ΚΟΙΝΟΝ ΑΣΙΑΣ ΕΦΕΣΙΩΝ, *Commune Aſiae Epheſiorum*. Diana Epheſia cum duplici modio, et cum ceruis inter Victoriam, quae eam a dextris coronat, et genium vrbis a ſin. capite modium, d. pateram, ſ. haſtam gerentem. Æ max Antonini Pii. M. *Alb* I. Tb. 26. fg. 2. p. 51. — ΚΟΙΝΟΝ ΕΦΕΣΙΩΝ. Diana venatrix. n. Hadriani. — ΚΟΙΝΟΝ ΕΦΕΣΙΩΝ ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ, *Commune Epheſiorum Et Alexandrenſium*. Menſa, ſupra quam vrna cum palmis. n Caracallae. — ΚΟΙΝΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ ΚΑΙ ΕΦΕΣΙΩΝ. Iupiter et Hercules, ara intermedia, ille d. Aeſculapium, hic Dianae Epheſiae ſignum. Æ max. Commodi. Muſ. *Alb*. I. Tb. 44. fg. 2. p. 89.) *Bonarrot*. Num. Carp. Tb. 7. fg. 10. p. 124. ſed omo. etc.) Num. max mod. Reg. Gall. Tb. 16.) *Patin*. Theſ. p 68) M. *Theup*. p. 786.) *Vaill*. Gr. p. 82. — ΚΟΙΝΟΝ ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ ΚΑΙ ΕΦΕΣΙΩΝ *Commune Pergamenor. Et Epheſiorum*. Aeſculapius et Diana Epheſia cum attributis ſtantes. Æ max. Commodi. Muſ. *Alb*. ib. fg. 1.) *Muſell*. Suppl. Impp. Tb. 23. fg. 9) *Vaill*. Gr. p. 26. — ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΦΕΣΙΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ. Capita iugata Serapidis et Iſidis. Æ 2. Gord. Pii. *Patin*. Impp. p. 373. — ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΕΦΕΣΙΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ, *Laodicenſium* et *Epheſior. Concordia*. Iupiter et Diana Epheſia. Æ max. Commodi. *Vaill*. Sel. Num. *Camp*. p. 55. *it* Otaciliae. *Vaill* Gr — ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ Κ. ΕΦΕΣΙΩΝ Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Laodicenſium Et Epheſiorum Ter Neocororum*. Diana Epheſia a dextris, Iupiter Phil. a ſiniſtris. Æ 1. Elagab. — ΜΙΛΗΣΙΩΝ ΕΦΕΣΙΩΝ. Apollo nudus cum lyra et Diana Epheſia. n. Domitiani — ΜΙΛΗΣΙΩΝ ΕΦΕΣΙΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ. Apollo et Diana. n. M. Aurel. et Fauſtinae Iun. — ΟΜΟΝΟΙΑ ΕΦΕΣΙΩΝ Κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ. *Concordia Epheſiorum Et Alexandrianorum*. n. Gordiani Pii. *Spanh*. Obſeru. ad Callim. p. 741. 745.) *Bonarrot*. Num. Carp. Tb. 37. fg. 5. p. 424. ſed omiſſo Κ. *καὶ*. — ΠΕΙΟΣ ΕΦΕΣΙΩΝ, *Pius* ſc. Iupiter *Epheſiorum*. Diana ex aduerſo Apollo, ambo ſtantes. n. Anton. Pii. — ΠΕΛΙΩΝ ΕΦΕΣΙΩΝ. Iupiter in nubibus, d. pluuiam dimittens, ſ. fulmen, in imo fluuii figura, a longe templum. Æ mai. Anton. Pii. — ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ ΚΑΙ ΕΦΕΣΙΩΝ, *Pergamenor. Et Epheſior*. Iupiter d Aeſculapii ſignum, ex aduerſo Diana Epheſia. Æ mai Commodi; in *alio*, Aeſculapius a dextris, Diana Epheſia a ſiniſtris. *Vaill*. Gr — *Ead. ep gr*. Centauri bigas trahunt inſidente muliere turrita; quae icunculam Dianae Epheſiae geſtat. Æ. M. Aurelii. *Liebe* Goth. Num p 437.) *Spanhem*. Epiſt. 1. ad *Morell*. §. 5 ſq — ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ ΕΦΕΣΙΩΝ. vid. *Pergamus* — ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ ΚΑΙ ΕΦΕΣΙΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ. v *Perinthus*. — ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ ΝΕΩΚ. ΕΦΕΣΙΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ, *Philadelphenſium Neocororum Epheſiorum Concordia*. Figura gradiens, vtraque manu ſignum Dianae Æ max. Trai. Decii et Etruſcillae. *Band* I. p. 10. — ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ ΕΦΕΣΙΩΝ Β. ΝΕΩ. ΟΜΟΝ. *Sardianorum* et *Epheſiorum Bis Neocor. Concordia*. Duae figurae ſtantes, vna velata, forſan Iuno, altera vero Diana Epheſia. n. Commodi. — ΣΜΥΡ. ΠΕΡΓ. ΕΦΕΣΙΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ, *Smyrnaeorum*, *Pergamenorum* et *Epheſiorum Concordia*. Nemeſis a dextris, Diana Epheſia in medio, Aeſculapius a ſiniſtris, omnes cum ſolitis attributis. Æ max. Anton. Pii. M. *Alb*. I. Tb. 26. fg. 1. p. 51) *Spanhem*. Pr. I. p. 793) *Vaill* Gr. p. 48. — ΤΟ ΑΓΑΘΟΝ ΕΦΕΣΙΩΝ, *Bonum*, ſeu *Bonus Euentus Epheſiorum*, quae peculiaris inſcriptio in Epheſior. numo a *Sponio* Itiner. T III. p. 198. memorato, hinc Saloninae, cuius numus eſt, illinc dei illius, ſeu Dianae Epheſiae, effigies ſiſtit.

ΕΦΕϹΙΟϹ, *Epheſius.* ΕΠΙ ΠΑΙΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩϹ ΟΜΟΝΟΙΑ ΕΦΕϹΙΟϹ ΚΥΖΙΚΟϹ. Duo adſunt *Ioues*, dextras iungentes, vnus *Epheſius*, alter *Cyzicenus.* Æ I. Anton. Pii. *Vaill.* Gr.) M. *Theup.* 780. 889. ſed alio archontis nomine. Æ max. Ant. Pii. — ΖΕΥϹ ΕΦΕϹΙΟϹ ΠΡΩΤΟϹ ΑϹΙΑϹ, in imo, ΕΦΕϹΙΩΝ, *Iupiter Epheſius Primus Aſiae, Epheſiorum.* Iupiter ſtans d. Dianae polymammiae ſignum. Æ max. Sept. Seueri. *Epheſii Iouem Aſiae Primum*, ſubaudi *Deum*, adpellant in primis, quod *Epheſius* a denominatione vrbis tanquam topicus nuncuparetur, in cuius manu Dianam ſuam poſuerunt. *Vaill.* Num. Gr. p. 42. 82. 293.

Ephiletus, ΕΦΙΛΗΤΟϹ, magiſtratus Smyrnaeorum nomen. v. *Smyrna.*

Ephorus, ΕΦΟΡΟϹ, quaſi tribunus plebis, celebris Laconum magiſtratus. Conf. *Galland.* Diction. vocabulo Ἔφορος. *Froelich.* Num. Reg. p. 3. 17. 18. 28.) Allgemeine Welthiſtorie Tom. V. p. 488.) *Guſſeme* III. p. 153.

Ephyra, vrbs Achaia, deinde dicta *Corinthus*, cuius erat vetus nomen. v. Corinthus. — Teſte *Stephano Byz.* olim et dicta fuit *Cranon* Pelaſgiotidis in Theſſalia oppidum *Ephyra.* v. *Cranon.*

ΕΠΙ, *Sub*, praepoſitio. *Spanhemii* iudicio non in numis ſolum, aliiſque monumentis antiquis, ſed apud auctores etiam paſſim tempus regiminis ſeu rectorum loci, *ſub* quibus res acta eſt, tantum denotat. — In numis Gazae, vrbis Syriae, a *Vaillantio* Num. Impp. Gr. p 33 et 267. prolatis, ΕΠΙ *temporis* eſt nota, ita nempe in aereis Hadriani. ΕΠΙ ΒϘΡ. *Anno* 192. ΕΠΙ ΓϘΡ. 193. ΕΠΙ ΔϘΡ. 194. ſignatur.

Multa *magiſtratus* efferuntur vocabula cum particula ΕΠΙ ſiue ΕΠ. vel Υ. ΥΠ. ΥΠΟ in Thraciae praecipue vrbibus, e c. Nicopoli ad Iſtrum, omnibuſque aliis huius tractus. Saepe ſubauditur nomen muneris geſti, atque τὸ ΕΠΙ genitiuo nominis praeponitur et omiſſo muneris vocabulo legitur nomen, vel praenomen tantum. Sic

ΕΠΙ Α. ΓΕϹϹΙΟΥ, *Sub Aulo Geſſio.* n. Smyrn. *Morell.* in Nerone Tom. II. p. 119.

ΕΠΙ ΑΓΑΘΩΝΟϹ, *Sub Agathone.* n. Thaſiorum. *Morell.* in Domitiano.

ΕΠΙ ΑΓΩΝΟΘΕΤΟΥ, *Sub Agonotheta.*

— ΑΙ. vel ΑΙΛ. *Sub Aelio.*

— ΑΙΛΙΑΝΟΥ. — *Aeliano.*

— ΑΙΜ. vel ΑΙΜΙ. — *Aemilio.*

— ΑΚΥΛΛΙΟΥ. — *Aquilio.*

— ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. — *Alexandro.*

— ΑΜΦΙΛΟΧΟΥ. — *Amphiloco.*

— ΑΝ. ΡΟΥΦΟΥ. — *Annio Rufo.*

— ΑΝΘΥ. vel ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ. — *Proconſule.*

— ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ. — *Antigono.*

— ΑΝΤΙΟΧΟΥ. — *Antiocho.*

— ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ. — *Antipatre.*

— ΑΝΤΙΦΑΝΟΥϹ. — *Antiphane.*

— ΑΟΥΙΟΛΑ. — *Auiola.*

— ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ. — *Apollodoro.*

— ΑΠΟΛΛΩΝΙ. — *Apollonio.*

— ΑΡ. ἐπὶ Ἄρχοντος, *Sub Archonte.*

— ΑΡΙΖΗΛΟΥ. — *Arizelo.*

— ΑΡΙϹΤΕΟΥ. — *Ariſteo.*

— ΑΡΙϹΤΟΝΕΙΚΟΥ. — *Ariſtonico.*

— ΑΡΤΕΜΑ. — *Artema.*

— ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ. — *Artemidoro.*

— ΑΡΧ. Ἄρχοντος. — *Archonte.*

— ΑΡΧΙΕΡ. vel ΑΡΧΙΕΡΕΩϹ. *Sub Summo Pontifice*, loco Praeſidis.

— ΑΡΧΟ. *Sub Archonte.*

— ΑϹΚΛΕΠΙΑΔΟΥ. — *Aſclepiade.*

— ΑΤΕΛΙΑΝΟΥ. — *Ateliano.*

— ΑΤΤΙΟΥ. — *Attio.*

— ΑΥ. Αὐρηλίῳ. — *Aurelio.*

ΕΠΙ

ΕΠΙ ΑΤΓΟΥΡ. vel ΑΤΓΟΥΡΕΙΝΟΥ, *Sub Augurino.*

— ΑΥΡ. — *Aurelio.*

— ΒΑ. ΑΓΡΙ. vel ΕΠΙ ΒΑCΙΛΕ. ΑΓΡΙΠ. Ἐπὶ Βασιλέως Ἀγρίππα, *Sub Rege Agrippa.*

— ΒΑCCΟΥ. — *Baſſo.*

— ΒΟΚ ..... n. Abderae Thraciae. Muſ. *Hunter.* p. 2. n. 8.

— ΒΩΛΑΝΟΥ. *Sub Bolano. Haym.* Th. Br. II. Tb. 30. n. 5.

— Γ. vel ΓΑΙΟΥ. — *Caio.*

— ΓΑΛ. — *Galba.*

— ΓΕΙΣΚΟΥ. — *Giſco. Haym.* ib. p. 227.

— ΓΟ. Γοργίου. — *Gorgia. Froelich.* 4. Tent. p. 183.

— ΓΡ. vel in monogrammate ЄΓΗ Γ. vel ΓΡΑ. vel ΓΡΑΜΜΑ. Γραμματέως, *Sub Scriba* etc.

— ΔΑΜΑ. *Sub Dama Kbell.* Adp. II. Tb. 5. n. 1.

— ΔΑΡΕΙΟΥ. — *Dario.*

— ΔΕΙΚΤΥΟC. — *Dictye.*

— ΔΗΜΗΤΡΙΑΝΟΥ. — *Demetriano.*

— ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. — *Demetrio.*

— ΔΗΜΟCΘΕΝΟΥC. — *Demoſthene.*

— ΔΗΜΟCΤΡΑΤΟΥ. — *Demoſtrato.*

— ΔΙΟΓΕΝΟΥC. — *Diogene.*

— ΔΙΟΔΩΡΟΥ. — *Diodoro.*

— ΔΙΟΝΥCΟΥ. — *Dionyſo.*

— ΔΙΟΣΚΟΥΡ. vel ΔΙΟCΚΟΡΙΔΟΥ, *Sub Dioſcoride.*

— ΔΟΜ. ΡΟΥΦΟΥ. — *Domitio Rufo.*

— ΔΟΡΥΛΑΟΥ. — *Dorylao.*

— ΕΚΑΤΟΝΥΜΟΥ. n. Abderae Thraciae.

— ΕΞ. ΕΧΟΝ. ΥΠΑΤΟΡ. Ἐπὶ Ἐξουσίαν Ἔχοντος Ὑπατορικὴν, *Sub Poteſtatem Conſularem Habente.*

— ΕΠΙΓΕΝΟΥC, *Sub Epigene.*

— ΕΜΟΓΕΝΟΥC. — *Hermogene.*

— ΕΥΑΡΕCΤΟΥ. — *Euareſto.*

— ΕΥΓΕΝΕΟC. — *Eugenio.*

— ΕΥΓΕΝΕΤΟΥ. — *Eugenete.*

— ΕΥΡΗΣΙΠΠΟΥ — *Eureſippo.* n. Abderae Thraciae. *Peller.* Tb. 33. n. 4.

ΕΠΙ ΕΥΡΙ. Εὐρικλέως, *Sub Euricle.* n. Lacedaemonis. *Arigoni.*

— ΕΦΙΛΗΤΟΥ, *Sub Ephileto.* n. Smyrn.

— ΖΗΝΩΝΟC. — *Zenone.*

— ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ. — *Heraclide.*

— ΘΕΑC ΦΑΥCΤΕΙΝΗC, *Sub Divae Fauſtinae* ſcil. ſacerdote. n. Byzantii Thraciae.

— ΘΕΜΙCΤΟΚΛΕΟC, *Sub Themiſtocle.*

— ΙΕΡΑΚΟΣ. — *Hierace.*

— ΙΚΕΤΑ. — *Hiceta* Syracuſano.

— ΙΟΥ Ιουλίου. — *Iulio.*

— ΙΟΥΕΝΤΙΟΥ. — *Iouentio.*

— ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ. — *Iuliano.* n. Hypaepenor.

— ΙΟΥΛΙΑC. — *Iulia.*

— ΙΟΥΛΙΟΥ. — *Iulio.*

— ΙCΑΥΡΙΚΟΥ. — *Iſaurico* n. Byzantii Thraciae.

— ΙΤΑΛΙΚΟΥ. — *Italico Haym.* Th. Br. II. Tb 30. n. 4

— Κ. ΦΑΝ. *al* ΦΑΝΙ. *Sub Cominio Fannio*; *alii* interpretantur: *Sub Chio Fannio*, Κ loco Γ in voce *Caius* poſito.

— ΚΑΙΣΕΝΝΙΟΥ, *Sub Caeſennio.*

— ΚΑΣΣΙΟΥ. — *Caſſio.*

— ΚΕΣΤΙΟΥ. — *Ceſtio.*

— ΚΕΦΑΛΙΩΝΟC. — *Cephalione.*

— ΚΛ. vel ΚΛΑΥΔ. vel ΚΛΑΥΔΙΟΥ, *Sub Claudio.*

— ΚΟΜΙΝΙΟΥ. — *Cominio.*

— ΚΟΥΑΔΡΑΤΟΥ. — *Quadrato.*

— ΚΟΥΛΕΩΝΟΣ. — *Culeone.*

— ΚΡΗΤΑΡΙΟΥ. — *Cretario.*

— Λ. ΑΥΡ. — *Lucio Aurelio.*

— ΛΑΚΙΝΙΟΥ. — *Lacinio.*

— ΛΑΚΩΝΟC. — *Lacone. Haym.* Th. Br. II. Tb. 18. n. 3.

— ΛΕΩΝΙΔΑ. — *Leonida.*

— ΛΟΛΛΙΟΥ. — *Lollio.*

— ΛΟΥ. vel ΛΟΥΚ. vel ΛΟΥΚΙΟΥ, — *Lucio.*

— ΛΥΣΑΝΙΟΥ. — *Lyſania.*

— Μ. vel ΜΑΡΚΟΥ. — *Marco.*

— ΜΑΞΙΜΟΥ. — *Maximo. Froelich,* Adp. II. nouis p. 72.

— ΜΑΡΙΟΥ. — *Mario.*

— Μ. ΑΥ. — *Marco Aurelio.*

— ΜΕΛΙΤΩΝΟΣ. — *Melitone.*

ΕΠΙ ΜΕΝΕΚΛΕΟΥΣ. — *Menecle.*
— ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥ. — *Menecrate.*
— ΜΗΝΟΦΑΝΟΥΣ. — *Menophane.*
— ΜΗΝΟΦΑΝΤΟΥ. — *Menophanto.*
— ΜΗΤΡΟΔΩ. vel ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ. — *Metrodoro.*
— ΜΙΝΔΙΟΥ. — *Mindio.*
— ΜΟΔΕΣΤΟΥ. — *Modeſto.*
— ΜΟΥΚΙΑΝΟΥ. — *Muciano.*
— ΜΥΡ. — *Myrone.*
— ΜΥΡΟΥ . . . n. Abderae Thraciae. M *Hunt.* p. 2. n. 2.
— ΝΕΙΚΗΤΟΥ. — *Niceta.*
— ΝΕΟΚΥΘΟΥ. — *Neocyde.*
— ΝΟΥΜΗΝΙΟΥ. — *Numenio.* n. Maroneae Thraciae.
— ΟΛΥΜΠΙΚΟΥ. — *Olympico.* n. Chalcidis Euboeae.
— ΟΥΑΡΟΥ. — *Varo.*
— Π. Πομπώνιȣ *Sub Pomponio.* *Froelich.* 4. Tent. p. 177.
— Π. Πουβλίȣ, *Sub Publio.*
— ΠΑΓΚΡΑΤΙΔΟΥ. — *Pancratida.*
— ΠΑΙΤΟΥ. — *Paeto.*
— ΠΑΝΣΑ. — *Panſa.*
— ΠΑΥΛ. vel ΠΑΥΛΟΥ. — *Paulo.*
— ΠΑΥΣΑΝΙΩ. — *Pauſanio.* n. Abderae Thraciae.
— ΠΕΤΡΩΝΙΟΥ. — *Petronio.*
— ΠΟ. Πυβλίȣ. — *Publio.*
— ΠΟ. Πομπωνίȣ. — *Pomponio.*
— ΠΟ. ΠΕΙΟΥ ΓΡΑΜ. *Sub Pomponio Pio Scriba.* n. Trallianor. *Froelich.* 4. Tent. p. 193.
— ΠΟΛΛΙ. *Sub Pollione.*
— ΠΟΛΛΙΑΝΟΥ. — *Polliano.*
— ΠΟΛΛΙΩΝΟΥ. — *Pollione.*
— ΠΟΜΠΩΝΙΟΥ. — *Pomponio.*
— ΠΟΠΛΙΟΥ. — *Poplio.*
— ΠΟΥ. — *Publio.* ΕΠΙ ΠΟΥ. ΠΟΝΤΙΚΟΥ, *Sub Publio Pontico.*
— ΠΡΑΣΙΜΟΥ. — *Praſimo.*
— ΠΡΟ. — *Probo.*
— ΡΗΓΙΝΟΥ. — *Rhegino.*
— ΡΟΥΦΕΙΝΟΥ vel ΡΟΥΦΙΝΟΥ. — *Rufino.*
— ΡΟΥΦΟΥ. — *Rufo.*
— С. Στρατηγȣ. — *Praetore.*

ΕΠΙ СΑΒΙΛΟΥ. — *Sabilo.* *Harduin.* Oper. p. 743.
— СΑΒΙΝΟΥ. — *Sabino.* *Morell.* in Domitiano Tb. 17.
— СΑΤΟΡΝΙΝΟΥ. — *Saturnino.* n. Antioch. Syriae. *Peller.* Tb. 76. n. 15.
— СΕΚΟΝΔΙΑΝΟΥ. — *Secundiano.*
— СΕΞΤΟΥ. — *Sexto.*
— СΕΠ. — *Septimio.*
— СΕΡΟΤΕΝΟΥ. — *Serotino.* n. Acmon. *Patin.* Impp. p. 85.
— СΕΡΟΤΙΝΙΟΥ. — *Serotinio.* *Vaill.* Gr.
— СΕΡΟΥΙΛΙΟΥ. — *Seruilio.*
— СЄΡΤЄΙΝΙΟΥ. — *Seruinio.* n. Dioſheris.
— СΕΥΗΡΟΥ. — *Seuero.*
— ΣΙΛΑΝΟΥ. — *Silano.*
— ΣΟΚΡΑΤΟΥ vel СΩΚΡΑΤΟΥС. — *Socrate.*
— СΟΥΛ. vel СΟΥΛΠ. — *Sulpicio.*
— СΤ. vel СΤΡ. vel СΤΡΑ. Στρατηγȣ. — *Praetore.*
— СΤΡΑΒ. — *Strabone.*
— СΤΡΑΤ. vel СΤΡΑΤΗ. vel СΤΡΑΤΗΓ. vel integre СΤΡΑΤΗΓΟΥ, *Sub Praetore* etc. at raro *Sub Praetoribus.*
— СΤΡΑΤΟΚΛΕΟΥС, *Sub Stratocle.*
— СΤΡΑΤΩΝ. Στρατονικιανȣ. — *Stratoniciano.*
— СΥΙΛΛΙΟΥ. — *Suillio.*
— ΣΦΟΔΡΙΑ. — *Sphodria.* n. *Chalcedon.* Bithyniae.
— СΩΚΡΑΤΟΥС. — *Socrate.*
— ΣΩΠΑΤΡΟΥ. n. Agyrinae Siciliae.
— СΩСΘΕΝΟΥС, *Sub Soſthene.*
— Τ. vel ΤΙΤ. — *Tito.*
— ΤΟΥΛΛΙΟΥ ΑΡΧ. — *Tullio Archonte.*
— ΤΡΑΙΑΝΟΥ. — *Traiano.*
— ΤΡΟΦΩΝΙΟΥ. — *Trophonio.*
— ΦΑΙΝΙΑΔΑ. n. Rhodiorum. M. *Hunt.* p. 251.
— ΦΙΛΟΜΗΛΟΥ. *Sub Philomelo.*
— ΦΙΛΟΜΗΤΟΡΟС. — *Philometore.*
— ΦΙΛΩΝΟС. — *Philone.*
— ΦΙΡΜΟΥ. — *Firmo.*

ΕΠΙ ΦΙCΙΚΟΥ. — *Phiſico.*
— ΦΛ. — *Flauio.*
— ΦΛΑΚΚΟΥ. — *Flacco.*
— ΦΛΑΟΥΙΟΥ. — *Flauio.*
— ΦΡΟΝΤΩΝΟC. — *Frontone.*
— ΧΑΡΙΔΗΜΟΥ. — *Charidemo.*
— ΧΡΥCΟΓΟΝΟΥ. — *Chryſogone* n. Chiorum.

ΕΠΙ ΚΑΛΛΙΡΟΗΝ, in *aliis* ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΡΟΗΝ. Duplici modo in Graeco exprimitur τὸ *Ad Callirboen*, quo ab aliis Antiochiis ſe haec *Antiochia* diſcernit in numis: ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΕΠΙ ΚΑΛΛΙΡΟΗΝ et ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΡΟΗΝ, *Antiochenorum, qui ſunt Ad Callirhoen*, inſcriptis, quae vrbs etiam *Edeſſa* vocatur, in Arabia Syriae vicina trans Euphratem ad pulcras aquas, ſeu Callirhoen ſita, de qua *Plinius* L. V.

ΕΠΙ ΤΑΥΡΟΥ. *Ad Taurum*, vel *Sub Tauro* monte, cuius pedem Euphrates adluit. — ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΕΠΙ ΤΑΥΡΟΥ, *Antiochenorum, qui Ad Taurum ſunt*, de qua vrbe *Stephanus*; Ἀντιόχεια ἐπὶ τῷ Ταύρῳ ἐν Κομμαγήνῃ, *in Commagene.*

ΕΠΙ in area n. Neapolis Campaniae.

ΕΠΙ. Ἐπιδαυρίων, *Epidauriorum* in Argolide. *Froelich.* Not. Elem. p. 83. vid. *Epidaurus.*

ΕΠΙ. Ἐπιφανής, *Epiphanes*, cognomen. ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΕΠΙ. ΒΑΣΙ. ΜΕΓ. vel ΒΑΣΙΛ. ΜΕΓ. ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΕΠΙ. vel. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΕΓ. ΑΝΤΙΟΧΟΣ. ΕΠΙ. *Antiochus Epiphanes Rex Magnus.* Sic Antiochus IV. poſtremus Commagenorum rex.

Epicnemidii Locri Parnaſſo ab Ozolis ſeparati, ab illo monte ad ſinum vſque Maliacum habitabant. *Nonn.* ad *Golz.* Graec. p. 31. Nomen eſt, vt *Strabo* L. IX. tradit: ἀπὸ ὄρους Κνημῖδος, *a monte Cnemide*, de qua deriuatione *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 903. — In numis legitur: 1. ΕΠΙ. Caput imberbe galeatum ad ſ. pone mon. [49] infra ΔΩ. mon. [135] et ignotum quiddam.)(Pegaſus volans ad ſ. infra mon. [50] Æ. 130. pd. Muſ. *Hunter*, Tb. 25. fg. 10. — 2. ΕΠΙ. Caput idem. pone ΔΩ. et ignotum quidam, vt ſupra.)(Pegaſus volans ad ſ. infra mon. [50] Æ. 129½ pd. M. *Hunt.* p. 137. n. 2.

Epictetus Phrygiae regio, cuius numi omnes hactenus detecti, quorum ſane pauciſſimi ſunt, galeatum caput et alia parte equum repraeſentant. Huc referendi ſunt ex coniectura *Pellerinii* T. II. Vrb. p. 33. numi, in quibus: 1. Caput imberbe galeatum ad d.)(ΕΠΙΚΤΗΤ. Equus deſultans ad d. ſupra ΑΣ et pileus cum ſtella, inter crura Ε, ante ΒΑ. Æ 3. M. *Hunter.* Tb. 26. fg. 11. — 2. *Al.* ſed retro galeatum caput littera Θ. *Neumann.* Pop. Num. II. p. 258. — 3. Caput Palladis.)(ΕΠΙΚΤΗΤΕ. Equus gradiens cum palmae ramo, ſupra pileus Dioſcurorum, infra Π. Æ 3. *Eckbel.* Cat. Muſ. Caeſ. Vind. I. p. 198.

Epicurus celeberrimus philoſophus, cuius caput caluum, vultu barbato, naſo ſimo, et cornu modico auri adſtituto, in Athenienſium Æ 2. numo ſe inueniſſe credebat *Haymius* Th. Br. II. Tb. 7. fg. 6. p. 76 ſq. cuius vero commentator *Kbell.* obſ 52. non videt, quid ad gloriam conferat conſignatus in obolo, eoque deminuto, vultus. Poteſt Panis aut Sileni caput eſſe, propter cornu, vti coniicit *Froelich.* Not. Elem. p. 239.

ΕΠΙΓΕΝΗC, *Epigenes*, nomen a) magiſtratus in n. Athenienſium. — b) Archontis in Æ max. Sardianorum: ΕΠΙ ΕΠΙΓΕΝΟΥC, *Sub Epigene.*

ΕΠΙΔ. 'Επίδιος, *Epidius*, nomen Lucii Achillei vnius e tyrannis Rom. Imp.

Epidaſne, caſtrum in Moeſia. vid. *Daſne*.

Epidamnus poſtea *Dyrrhachium* Illyrici. *Nonn.* ad *Golz.* Graec. p. 1. vid. *Dyrrhachium*.

Epidauria nuncuparunt Athenienſes diem feſtum, quem quotannis ſacrauerant Aſclepio vel Aeſculapio, quae omnium magnificentiſſima *Epidauri* celebrabantur, ibique certamen in Aeſculapii honorem inſtitutum eſt, quod *magnum* vocatur in veteribus lapidibus. Conf. *Meurſius* in Graecia Feriata voce ΑΣΚΛΗΠΙΑ.

Epidaurus. Plures huius nominis vrbes in Europa numerantur, quarum vna in Dalmatia, quam *Plinius* Epidaurum coloniam vocat. Haec hodierno die emporio et republica nobilis eſt, *Raguſa* dicta. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. 4. 493. — Secunda erat in Laconia, quam *Pauſanias* inter liberos Lacones recenſet quam hodie *Maluaſiam* nautae dicunt. *Cellar.* ib. p. 972. — Tertia vero erat in Argolica terra prope ſinum Saronicum, Aeſculapii delubro celebris, *Plin.* L. IV. c. 5.) *Cellar.* ib. 984. in cuius numis.

A) *autonomis*: 1. ΕΠΙ 'Επιδαυρίων, *Epidauriorum*, intra lauream.)(Aeſculapii barbati vultus corona laurea cinctum, ante ΣΩΤΗΡΟΣ; *Seruatoris*. Æ. *Golz.* Graec. vet. Tb. 12. fg. 8. et *Nonn.* Comment. p. 68. 71) *Harduin.* Oper. p. 54. — 2. Caput barbatum et laureatum ad d.)(ΕΠ in eodem monogrammate. Figura ſtans inſtar ſacrificantis, d. pateram, pone caput duo thyrſi inter ſe iuncti. Æ 3. Muſ. *Hunter.* Tb 26. fg. 12. — 3. *Alius* minoris formae. M. *Hunt.* p. 137. n. 2. — 4 Caput fere idem ad d.)(ΕΠ. in ſimili [30] litterarum nexu. Serpens capite erecto, in gyros conuolutus. Æ 3. Muſ. *Hunter.* Tb. 26. fg. 13. — 5. Caput Aeſculapii barbatum ac laureatum.)(ΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝ. *Epidauriorum*. Serpens in gyros conuolutus. capite erecto, intra coronam. Æ. *Golz.* Graec. vet. Tb. 12. fg. 7. et *Nonn.* p. 70.) *Harduin.* Oper. p. 54.) *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 985. — 6. Caput lupi, ſine epigraphe.)(Α magnum, intra quod ΕΠ in mon. [30] 'Αργείων καὶ 'Επιδαυρίων, *Argiuorum* et *Epidauriorum*. Æ 3. *Froelich.* Animadu. ad Num. Vrb. Tb. 2. fg. 12. p. 38.) *Eckhel.* Cat Muſ. Caeſ. I. p. 122. Numi Argiuorum, quos adferunt *Golzius*, *Harduinus*, *Begerus*, vna ex parte lupi protomen; ex altera epigraphen ΑΡΓΕΙΩΝ vel ΑΡΓ. vel Α. exhibent; ſed ſine Ε. quod in hoc numo ſupremum ductum aliquantum ad perpendiculum inflexum refert, vt Π vna cum Ε exprimeretur, atque ita, vti nullus dubito 'Επιδαυρίων notaretur. Argos vero, quae princeps eſt Argolidis in Peloponneſo vrbs cum *Epidauro* eiuſdem Argolidis vrbe ſingulari quodam vinculo conſtringitur. Viciniae titulo primum obnoxia eſt Epidaurus Argo, quapropter a *Stephano* ita memoratur: 'Επίδαυρος πόλις πρὸς τῷ 'Αργει, *Epidaurus prope Argos vrbs*. Deinde Argiuis parebant Epidaurii, teſte *Pauſania* Corinth. c. 26. Denique conditorum quoque arctiſſimo vinculo hae duae vrbes obſtringebantur, id quod rurſum *Pauſanias* eodem loco perhibet. Epidauro pater Argus Iouis filius; Epidaurii tamen Apollini Epidaurum filium tribuunt. Atque apud Argiuos quoque vetuſtiſſimus erat Apollinis cultus, quem Λύκαιον, *Lupinum* compellabant, propterea quod, vt *Pauſanias* enarrat, infeſtati *a lupis* Argiui, oraculo Apollinis edocti, ſtipitem, deſignato loco inuentum, cortice exuerint, eumque corticem, carnibus incoctum, lupis eſcam expoſuerint, qua delibata lupi omnes perierint; ſtipitem vero memoriae cauſa, in Apollinis, quem Λύκαιον dixere, templo ſtatuerint; quem inde Apollinem

lupi

lupi caput in moneta ſignata indicat. — 7. ЄΠΙΔΑΥΡΟΥ ΙЄΡΑϹ, *Epidauri Sacrae* vrbis. Caput Aeſculapii barbatum ac laureatum.)(ΑϹΚΛΗΠΕΙΑ intra coronam lauream. Æ 3. *Eckhel*, Num. Vet. Tb. 9. fg. 5. p. 137. Eximius ille numus non modo vrbis nomen integre perſcriptum habet, ſed et τὸ ΙΕΡΑϹ adiicit, quo *Sacrae Epidauri* titulo ea vrbs cum primis propter Aeſculapii peculiarem religionem gloriabatur, quare et ἱερὰ vocatur a *Plutarcho* in Pericle. Longum foret de eius numinis apud Epidaurios ingenti religione, magnifico templo et ludis diſſerere. Has partes exſecuti ſunt alii. Meminiſſe ſufficiat, vniuerſam Epidaurum Aeſculapio ſacram, atque inde eius cultum longe lateque fuiſſe diuulgatum.

B) in honorem cuiuſdam *Imperatoris* ab Epidauriis procuſi ſunt:

a) *in Antoninum Pium*: 8. Caput Antonini Pii.)(ΙΕΡΑϹ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ. Hygiae ſtantis imago. *Pellerin.* Suppl. II. Tb. 8. fg. 11. p. 96. — 9. . . . . ΝΙΝΟϹ. Caput Anton. Pii laureatum.)(. . . . . . ΑΥΡΟΥ (integre ΙΕΡΑϹ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ) Aeſculapius ſedens, d. pateram, ſ. haſtam puram, ad pedes ſerpens. Æ 2. *Neumann.* Pop. Num. Tb. 5. fg. 14. p. 160. 161.

b) *Iuliae Maeſae*, ΙΟ. ΙΟΥΛΙΑ ΜΑΙϹΑ ϹΕΒΑϹΤΗ. Huius caput.)(ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΝ (*ſic*) . . . . Aeſculapius ſtans cum baculo, cui ſerpens inuolutus. Æ max. *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* Tom. V. Tb. 20. fg. 4. p. 289 ſq.

c) *Alexandri Seueri.* 11. Huius caput.)(ΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝ. Serpens, ara et arbor. *Guſſeme* III. p. 153.

ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΝ. *al.* ΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝ. *al.* ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ. vid. *Epidaurus* Argolidis.

ΕΠΙΔΗΜΙΑ, *Aduentus.* ΕΠΙΔΗΜΙΑ Β. ϹΕΥΗΡΕΙΑ, *Aduentus Secundus Imperatoris* notatur in Æ. max. Sept. Seueri a Perinthiis, quemadmodum in n. Philippi ab Epheſiis: ΚΑΤΑΠΛΟΥϹ Α. *Aduentus Primus.* — Ϲευήρεια certamina ſunt in Seueri honorem celebrata. *Vaill.* Gr. p. 86.

ΕΠΙ ΕΡΥΡ. legendum eſſe cenſet *Froelich.* Animaduerſ. ad Num. Vrb. Tb. 2. fg. 10. praepoſito Λ ita: Λέπιδος Ἐρυκίνων, *Lepidus Erycinorum.*

Epigraphe, Ἐπιγραφή, *Inſcriptio.* Numi vna ſolum parte inſcripti, hoc ipſo titulo rarioribus fere ſunt accenſendi. *Khell.* Suppl. p. 2. — Epigraphe numi *bilinguis* apud antiquarios illius raritatem adauget, e. c. in numu Heliopolitana cuius antica ΑΥΤΟΚ. Κ. Μ. ΙΟΥΛ. ΦΙΛΙΠΠΟϹ ϹΕΒ. poſtica vero COL. HEL. LEG. V. MACED. VIII. AVG. vid. *Bilinguis.* — In quibuſdam Antiochenſium numis pars anterior epigraphen *Latinam* exhibet, quod Antiochenſes per autonomiam a Pompeio M. ipſis conceſſam et a ſenatu confirmatam numos cudere Latine obtinuerunt, immo et ſaepe cum S. C. nota. In auerſo autem latere inſcriptio eſt *Graeca*, quod Syriae praeſes ſuam habebat monetae officinam, in qua Graece pro impenſis prouinciae numos cudebant. Qui itaque numus Imperatoris effigiem praefert, ab Antiochenſibus ex vna parte cuſus eſt Latinis litteris, et cum ſub praeſidis nomine eſt percuſſus, ideo ex altera parte Graecam exhibet epigraphen. Sed Hadrianus haec priuilegia illis ſuſtuliſſe videtur, vt innuit *Spartianus* in eius vita. Quod confirmant numi Hadriani ab Antiochenſibus ſignati cum epigraphe: ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΗϹ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩϹ, et ab hoc tempore nullatenus *Latine* ſcripſerunt, etiamſi Antiochia facta fuerit colonia ſub Caracalla, ſub quo et deinceps exhibent: ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗΤΡΟΚΟΛΩΝ. tantummodo S. C. litteris retentis. v. *Antiochia* Syriae.

Epigraphes elementa partim recto, partim inuerſo ordine conſpiciuntur in Agrigentinorum numo ΑΚΡΑΣ et infra ΣΟΤΝΑ, id eſt, ΑΚΡΑΓΑΝΤΟΣ. v. *Agrigentum*.

ΕΠΙΚΑΔΟΥ magiſtratus nomen in n. Apolloniae Illyrici.

ΕΠΙ ΚΑΛΛΙΡΟΗΝ, *Ad Callirhoen*. vid. *Antiochia*. — ΕΠΙ, praepoſitio.

ΕΠΙΚΤΗΤ. *al.* ΕΠΙΚΤΗΤΕ. vid. *Epictetus* Phrygiae.

ΕΠΙΚΡΑΤΗΣ, *Epicrates*, nomen. ΕΠΙ ΑΡΧ. ΠΡΥΤΑΝΕΙδος ΕΠΙΚΡΑΤΟΥ Β. ΕΓΙΑΛΕΩΝ, Sub *Archonte Prytanide Epicratis* filio *Iterum Egialenſium*, in Peloponneſo. — ΕΠ. ΣΤΡ. ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣ ΤΗΙΩΝ, *Sub Praetore Epicrate Teiorum*, in Ionia. *Vaill.* Gr.

ΕΠΙΜΕΛΗ. Ἐπιμελητὴς *cui curae eſt* ſeu *Curator* cuiuſque rei; *Procurator* ludorum et etiam negotiorum. ad politicum ſtatum aeque ac ad religionem facientium. Antipater dictus Ἐπιμελητὴς Αὐτοκράτωρ, cui ſumma regni a Macedonibus commiſſa. Apud Atticos Ἐπιμεληταὶ emporii, item reipublicae et legum, item tribus, aut maleficorum inſpectores. Claudius Aglaus Fronto in Æ 2. numo ſub Domitiano Antiochiae in Caria, non quae in Syria ad Orontem, legitur: ΑΝΤΙΟΧΕΙΑ ΕΠ ΜΕΛΗ. ΚΛ. ΑΓΛΑΟΥ ΦΡΟΝΤΩΝΟΣ, *Antiochia Curante Claudio Aglao Frontone*. *Vaill.* Gr. p. 22 324.) *Guſſeme* III p. 153. — De voce ΕΠΙΜΕΛΗΤΟΥ *Spanh* I. p. 714 ſqq. et *Galland.* Diction. ſub Ἐπιμελητὴς — Quod proprium eius munus fuerit, *Ariſtoteles* accurate docet Polit. L. VI. c. 8. „Alia ſpecies adminiſtrationis eſt circa rem diuinam; ceu ſacerdotes et curatores circa templa, vt conſeruentur, quae ſunt, et erigantur ruinoſa aedificia, et cetera omnia, quae pertinent ad diuinum cultum.„ Hunc inſignem locum nec *Vaillantius* l. c. nouiſſe videtur, nec *Pellerin.* Mel. T. II. p. 354 qui *Epimeletes* ad praedictae Antiochiae numos meminerunt; nouit autem *Paciaudius* Mon. Pelopon. P. I. p. 184. — Idem genus magiſtratus Antiochiae in Caria proprium occurrit apud *Neumann.* Pop. Num. II. Tb. 2. fg 3 p. 46. in Æ max. mod. Stratoniceae cum capitibus Sept. Seueri et Domnae.)(ΕΠΙΜΕΛΗΤΙ .... ΡΙΣΤΕΑ ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΕΩΝ, *Templi curam habente Ariſtea Stratonicenſium* Diana duobus fulcita verubus inter duos ceruos eam reſpicientes, in area ſol et luna.

Epimenides, philoſophus et poeta epicus, patria Cretenſis, a quo Epimenidis ſomnum, quamobrem pro deo eſt habitus. *Suidas* de ipſius ſomno mentionem facit. — Huic tribuitur numus, in quo caput virile velatum.)(ΕΠΙΜΕΝΙΣ ΤΕΤ. Neptunus rupi inſidens, d. acroſtolium, ſ. humero tridentem, ante mon. [271] *Guſſeme* III. p. 154.

ΕΠΙΝΕΙΚΙΑ, *Epinicia*, certamina victoriae cauſa inſtituta vid. ΕΠΙΝΙΚΙΑ. *Spanhem.* Epiſt. V. ad *Morell.* §. 8. et *Liebe* Goth. Num. p. 376.

ΕΠΙΝΕΙΟΥ in quodam Britannici numo apud *Triſtan.* I. p. 199. loco ΕΠΙ ΜΙΝΔΙΟΥ.

ΕΠΙΝΙΚΙΑ vel ΕΠΙΝΕΙΚΙΑ, *Victricia* certamina quae in victoriae Imperatoris alicuius memoriam poſt actum triumphum vel poſt ſacrificia ſollemnia celebrabantur. Sic Theſſalonicenſes, cum a Gordiano Pio vt eſſent Neocori impetraſſent, beneficii memores, quod princeps Perſas ex Syria expuliſſet Meſopotamiam recuperaſſet, et toties de hoſtibus victor euaſiſſet, certamina in illius honorem Ἐπινίκια inſtituerunt. Teſtis eſt Gordiani Pii Æ 2. numus, in quo vrna cum palmae ramo et epigraphe ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΝ

ΚΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΕΠΙΝΙΚΙΑ, *Theſſalonicenſium Neocorotum Victricia* ſubaud. certamina. *Vaill.* Num. Imp. Gr. p. 115 334. — CETHPEIA ΟΛΥΜΠΙΑ ΕΠΙΝΕΙΚΙΑ ΟΡΟΙC ΚΙΛΙΚΩΝ ΕΝ ΚΟΔΡΙΓΑΙC ΑΔΡ. CETHPIΑΝΗC ΤΑΡCΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩC, *Seuerea Olympia Epinicia ad Fines Cilicum In Quadrigis Hadrianae Seuerianae Tarſi Metropoleos* Vrna praegrandis Æ mai Sept. Seueri. *Vaill.* l. c p. 88. 334 340) *Spanb.* Epiſt V ad *Morell.* apud *Liebium* p 376. 531. . Ad *Olympia* certamina videtur ſpectare numus, quae in Seueri honorem ideo *Seuerea*, et victoriam, quam reportauit de Peſcennio, vnde *Epinicia*, ad Cilicias portas, ideo Ὅροις Κιλίκων, *in Finibus Cilicum*, quaſi aliud tropaeum, cum eodem loco Alexander Darium viciſſet. Vnde vides, Ἐπινίκια modo eſſe certamina, modo alia certamina vocari Epinicia, ſed ſemper in victoriae ab Imperatore relatae memoriam.

ΕΠΙΝΙΚΙΟΝ, *Epinicium*. Π. ΚΛ. ΑΤΤΑΛΟC ΕΠΙΝΙΚΙΟΝ ΑΝΕΘΗΚΕΝ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ, *Publius Claudius Attalus* τὸ ἐπινίκιον, id eſt, pro victoria epulum *Poſuit Laodicenſium* ſcil. vrbi Æ max. M. Aurelii. *Hard.* Oper. p. 92.) Muſ. *Piſan.* Tb. 3. n. 1. p. 5.) *Vaill.* Gr. p. 53.

Epiphanea vid. *Epiphania.*

Epiphanes, ΕΠΙΦΑΝΗΣ, cognomen familiare in Seleucidarum, vti et aliorum quoque Aſiae et Aegypti regum numis, quo *illuſtres* vel *praeſentes* in myſteriis aliiſque creditis eorum adparitionibus deos, gentiles olim proſequi conſueuerant. De quo *Epiphanis* cognomine in Seleucidarum aliorumque regum numis et de *epiphania* deorum, daemonum et heorum *Spanb.* I. p. 425 ſqq.) *Froelich.* Annal. Syr. et *Vaillant.* Seleucidarum Imperium ſiue Hiſtoria regum Syriae. — De cuius vocis ſignificatione *Galland.* Dictiou. vocabulo Ἐπιφανής *Haymius* vertit, *Illuſtris.* Sic cognominatus eſt e *Seleucidis primus* Antiochus IV. iuxta *Appianum* Syriac. p. 117. qui eundem Antiochum narrat *Epiphanem* dictum, quod expulſis e patrio regno tyrannis, quaſi *patrius et domeſticus rex ille adparuerit.* Sed illa *Epiphanis* ſola epigraphe nunquam in eius numis obſeruatur; coniuncta ſemper cum *Dei* adpellatione occurrit: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΘΕΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ. Vnde vocem ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ retulit *Vaillantius* ad illam epiphaniam et adparitionem, quam gentiles ſuis heroibus in deoreorum numerum relatis, tribuebant, a quibus beneficia quaedam accipiebant. — In memoriam huius Antochi IV. quem pro auo Antiochus VI. nominabat, in eius numis legitur: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΘΕΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ, addito nouo, vt diſtingueretur cognomini ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ, *Victoris.* — Idem Epiphanis cognomentum adſumſit Antiochus VIII. Syriae rex, exſtincta matre Cleopatra, vt qui, femina tam multis ſceleribus conſcia, Syriaeque regno ſublata, *Illuſtrem* ſe praebuerat. Hinc in eius numis poſt matris interitum legitur: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ. — Pariter *Epiphanis* cognomen in patris memoriam ſeruauit Seleucus VI. in numis dictus: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ. — Eundem ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ titulum huius Seleuci fratres, Antiochus XI, Philippus et Antiochus XII, vt moris fuiſſe tum temporis videtur, aut in memoriam patris retinuerunt v. c. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ. — Vltimus quoque Syriae rex, Antiochus XIII. tam vulgarem apud Syros reges et ambitioſam *Epiphanis* nomenclationem praefert, quaſi Syris poſt intolerandum Tigranis Armeniae regis imperium auitae ditionis adſertor illuxiſſet. vid. *Antiochus.* — Idem *Arſacidarum* cognomen inditum regibus *Parthorum.* Arſaces VI. IX. XV. XXVIII. pariter atque Arſaces incerti in numis leguntur vel ΒΑΣΙΛΕΩΣ, ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ, *Regis Regum Arſacis Benefici, Iuſti, Illuſtris, Graecorum Amici.* *Liebe* Goth. Num. p. 131. 486. vel ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΣΑΚΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ, *Regis Arſacis Magni, Epiphanis, Euergetae, Philellinis,* vel ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ. *Spanh.* I. 449. vid. *Arſaces* — Etiam Vologeſi epitheton: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΒΟΛΑΓΑΣΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ, *Regis Regum Bolageſi* (Vologeſi) *Epiphanis Et Philellinis.* — Pariter ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ cognomentum eſt Tigranis, Armeniae regis: ΤΙΓΡΑΝΟΥΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΣ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, *Tigranis Imperatoris Epiphanis Regis.* — Et Nicomedis Bithyniae regis denominatio hic eſt notanda: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΝΙΚΟΜΗΔΟΥ, *Regis Epiphanis Nicomedis* vid. *Nicomedes* II. rex Bithyniae.

Epiphanes rex Commagenes et Callinicus in Æ 2. numo: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΥΙΟΙ, *Regis Filii.* Epiphanes et Callinicus in equis.)(ΚΟΜΜΑΓΗΝΩΝ, *Commagenorum.* Capricornus, ſupra aſtrum, infra ancora, omnia intra coronam. *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 211.

Epiphania vel *Epiphanea,* vrbs gemina, vna Coeleſyriae. ad Orontem, prius *Hemath, Stephano:* Ἐπιφάνεια, πόλις Συρίας, altera Ciliciae, prius *Eniandos,* Stephano: Ἐπιφάνεια, πόλις Κιλικίας, vtraque nomen ab Antiocho Epiphane Syriae rege ſexto; ſed numi maxima forma Gordiani Pii c. epigr. ΕΠΙΦΑΝΕΩΝ ΕΤ. ΣΤ. *Epiphanenſium Anno* 206 et Pluto ſedens cum calatho in capite, d. pateram, ſ. haſtam, pro pedibus Cerberus, denotat Cilicam Epiphaniam, praeterea Syriaca aeram non notat, vbi videre eſt in Elagabalo et in numo regis Syriae. Cilica *epocham* habet Caianam, quando Caligula A. V. C. 791. Antiocho Commageno, qui aliquam partem in Cilicia campeſtri habebat, illam Romano imperio addixit, et adiectis quibuſdam maritimis regi reſtituit. Pluto ſui cultum in vrbe indicat et numi forma maxima non mediocrem fuiſſe ciuitatem denotat. *Guſſeme* III. p. 154.) *Vaill.* Num. Imp. Gr. p. 150. 272. *Al.* ΕΠΙΦΑΝΕΩΝ. ΕΤ. ΣΤ. *An.* 306. aerae incipientis ab anno V. C. 736. Iupiter Serapis ſedet. n. Gordiani Pii. *Harduin.* Oper. p. 55. 828. — Sed p. 126. alium Elagabali Æ 2. numum, ΕΠΙΦΑΝΕΩΝ, *Epiphanenſium,* inſcriptum, *Epiphaniae* in Coeleſyria adſcripſit *Vaillantius,* primo ob numi formam; ſecundo quod non habeat, vt Epiphania Ciliciae epocham; tertio, quod exhibeat Imperatorem Elagabalum Syrum ciuem ſuum. Mulier in numo ſtolata ſtans, d. pateram, ſ. cornucop. ad pedes racemus. *Guſſeme* III. p. 154. — *Noriſius* Epiphaniam Coeleſyriae Pompeiana aera vſam putat Ao. 690. Epiphaniae vero in Cilicia aeram ſtatuit *Harduinus* in Chronol. Vet. Teſtam. et Oper p. 55. a foedere cum Romanis An. 686. — Incertus eſt *Eckhel.* Num Vet. p. 228. cui Epiphaniae tribueret Æ 3 numum Tb. 13. fg. 12 editum. Epigraphe in eo extrita eſt. Caput iuuenile hedera coronatum conſpicitur.)(ΤΡΑΙΑΝΟΠΟ. ΕΠΙΦΑΝΕΩΝ. Figura barbata alte ſuccincta ſtans, d. capiti admota, ſ. demiſſa. Omnes in vtraque Epiphania ſignatos numos ſtudioſe collegit et illuſtrauit *Belley* Mem. des B. L. Tom. XXVI. p. 391. at in horum nullo *Traianopolis* mentio fit, quod vrbi inditum nomen numulus ab *Eckhelio* vulgatus docet. — Ad *Epiphaniam in Syria* refert *Combe* ſequentem: Caput in eo muliebre velatum et turritum ad d. ΕΠΙΦΑΝΕΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ. Figura barbata ſedens, d. pateram, ſ. haſtam, infra ΕΚΡ. Æ 2. Muſ. *Hunter.* Tb. 26. fg. 14. p. 137. — Tiberio dedit editor Muſei *Theupoliani* p. 838. Æ 2. numum: ..... ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΣΕΒΑΣΤ. . . . Caput

put laureat.)(ΕΠΙΦΑΝ . . . eq. *Epiphanenſium Anno* 99. Mulier ſtans, d. temonem, ſ. cornucopiae.

Epirus Ἤπειρος, regio Graeciae, poſt Illyricas gentes ſupra Ceraunios montes incipit, et vſque ad ſinum Ambracium, et quem ille recipit, Arachtum amnem patet. In numis dicitur ΑΠΕΙΡ, Ἄπειρο., et ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ pro ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ, Dorica dialecto, *Stephano* Ἤπειρος, ἐξ αὐτῆς Ἠπειρώτης. In tres regiones diſpeſcitur, quas recenſet *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 872 ſq. — Numi

a) *ex auro*. 1. ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ, *Epirotarum*. Bos cornupeta intra coronam quernam. Capita iugata Iouis barbati in corona querna, et Iunonis ornatum, cum epigr. ΣΤΡΑΤΩΝΙΚΟΥ. *Golz.* Graec. vet. Tb. 4. fg. 6. *Nonn.* Comment. p. 10.) *Harduin.* Oper. p. 55. — 2. ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ. Fulmen erectum intra lauream.)(ΑΡΧΙΔΑΜΟΥ. Caput Iouis barb. et laureatum. *Golz.* ib. fg. 7.

b) *ex argento*. 3. Caput barbatum et corona quercea ornatum ad d. pone mon. [74])(ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ. Aquila, vnguibus fulmen ſtans ad d. in corona quercea. 75¾ pd. Muſ. *Hunt.* Tb 26. fg 15.) *Guſſeme* III. p. 155. n. 1. — 4. Caput idem pone mon. [175])(ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ. Typus idem. 72¼ pd. M. *Hunt.* p. 139. n. 2. — 5. *Al.* ſed omiſſo monogrammate. 65¼ pd. M. *Hunt.* ib. n. 3. — 6. Caput idem ad d. iugatum cum capite mulieris tiara ornato, ante mon. [176])(ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ. Fulmen in corona quercea. 44. pd. M. *Hunt.* Tb. 26. fg. 16. *Guſſ.* ib. n. 3. — 7. Eadem capita iugata Iouis laureatum, et Iunonis diadematum, retro monogramma.)(ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ. Bos cornupeta, intra coronam quernam. primi mod. *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 102. n. 1.) *Guſſ.* ib. n. 3.) M. *Theup.* p. 1266. omiſſo monogr. — 8. *Al.* ſed retro ΣΑ. pr. mod. *Eckhel.* ib. n. 2. — 9. Eadem Iouis et Iunonis capita iugata, ſubtus ΚΑΙΤΑΡΧΟΥ.)(Fulmen alatum erectum intra coronam quernam cum populi nomine ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ. Æ 3. *Golz.* Graec, vet. Tb. 4. fg. et *Nonn.* p. 10.) *Harduin.* Oper. p. 55. — 10. Caput Iouis laureatum, ad caput ΛΥΚΙΣΚΟΣ, *Lyciſcus*.)(ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ. Aquila fulmini inſiſtens, omnia intra coronam quernam. 75. pd. M. *Pembrok.* II. Tb. 4. fg. 11.) M. *Theup.* p. 1266. — 11. ΛΥΣΗΝ. Caput Iouis corona querna redimitum, infra ΦΟΡ. et monogramma ΑΥ.)(ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ. Idem aquilae intra coronam quernam typus, ſecundae formae. *Eckhel.* ib. n. 3. — 12. Caput idem circum tria monogrammata. eiuſd. formae *ibid.* n. 4. — 13 ad 17. *Alii* ſolis monogrammatis diuerſi. Æ 2. *Eckhel.* ib. n. 5 ad 8.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 34. fg. 2. pd. 78 gr. — 18. ΛΥΣΗΙ. pone caput Iouis barbati ac laur. ſub capite . . . ΥΜΥΚΟΣ.)(ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ. Aquila in laurea. *Muſell.* Suppl. Tb. 3. fg. 4. — 19. ΛΥΚΟΓΕΝΟΥΣ. Caput Iouis barbatum et corona querna ornatum, retro monogramma.)(Aquila fulmini inſiſtens intra coronam ex quercu, deſuper Α. infra Κ. Æ. 3. *Golz.* Graecia vet. Tb. 4. fg. 3. *Nonn.* Comment. p. 10. — 20. ΜΥΡΤΙΛΟΥ. Caput Iouis, ſub quo litterae ΚΕ nexae.)(ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ. Aquila fulmini inſiſtens in corona querna. *Beger.* Th. Br. I. p. 463.) Numoph. *Ludovic.* — 21. Caput Iouis.)(ΤΙΜΟΛΕΟΝΤΟΣ. Aquila ſt. intra coronam lauream, infra ΑΠΕΙΡ. Æ 3. *Golz.* Gr. Tb. 4. fg. 4.) *Hard.* p. 55.

c) *ex aere*. 22. Capita Iouis et Iunonis iugata ad d.)(ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ. Bos cornupeta ad d. in corona quercea. Æ 1. M. *Hunter.* p. 138. n. 5. *Geſner.* Tb. 11. fg. 6. — 23. Caput barbatum et vitta redimitum ad d. pone mon. [177] infra

infra mon. [175])(ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ. Fulmen intra coronam querceam. Æ 2. M *Hunter*. Tb. 26. fg. 17. — 24. Caput barbatum et laureatum ad ſ.)(Eadem. Æ 3. *Guſſeme* III. p 155.) M. *Hunt*. p. 138. n. 7.) M *Theup*. p. 1267. — 25. Caput Dianae, ante quod monogramma [60] litterarum ΘΕ.)(ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ. Pilum haſtae intra coronam quernam. Æ 3. *Eckhel*. Cat. n 9. — 26. Caput Dianae ad d. cum arcu et pharetra, pone mon. [74])(ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ. Cuſpis in corona laurea. Æ 3. M. *Hunt*. Tb. 26. fg. 18. — 27 Caput idem, pone ΑΥ. mon. [49] ante Β.)(*Eadem*. Æ 3. M. *Hunt*. p. 138. n. 9. — 28. Caput idem, pone ΑΕ, ante mon. [178])(*Eadem*. Æ. 3. M. *Hunt*. ib. n. 10. — 29. ΠΙΣΙΣΤΡΑΤΟΥ. Caput Iunonis ornatum cum auripendentibus, retro Δ et monogramma.)(Meta ſtriata vel Obeliſcus corona ex lauro incluſus, ludorum certaminumque in honorem Apollinis editorum index. Æ. 3. *Golz*. Graec. Tb. 4 fg. 8.) *Harduin*. p. 55. — 30. Caput muliebre laureatum et velatum ad d. pone ΑΥ. mon. [49] ante ΒΟ.)(ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ. Tripus in corona laurea. Æ 3. M. *Hunter*. Tb. 26. fg 19. — 31. Caput fere idem, pone Ε.)(*Eadem*. Æ 3. M. *Hunt*. p. 138. n. 12. — 32. Duo pilei Dioſcurorum imminentibus aſtris, infra litterae dubiae.)(ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ. intra radios aſtri. Æ 3. *Eckhel*. Num. Vet. Tb. 7. fg. 3. p. 100. — 33. ΑΡΓΕΑΔΗΣ. Caput Iouis laureatum.)(ΜΕΝΕΔΗΜΟΣ ΙΕΡΕΥΣ. Protome Dianae prominente retro pharetra. Æ 1. craſſiuſculus. *Eckhel*. ib. fg. 4. *et* Cat. 1. p. 102. n. 10.) Muſ. *Hunter*. p. 138 n. 13. Eundem numum edidere *Pellerin*. Rec. T. III. p. 130. et *Kbell*. Apend. II. p. 164. Tb. 3. fg 17. at in vtroque inſcriptio ΑΡΓΕΑΔΗΣ dubia eſt et vterque numum hunc, qui vrbis aut regionis nomen omittit, in incertorum claſſem compegit. Serius *Pellerinius* numum ſimilem nactus, ſed cum aquilae typo, id genus monetam *Epiro* adſcribit Suppl. II. p. 92. quod ſatis videtur veriſimile.

ΕΠΙΣΤΑΤΗΣ, *Epiſtata*, idem ac *Proſtata*, *Praeſes Praefectus*. A Graecis in genere dictus de eo, cui cuiuscunque rei inſpectio aut cuſtodia erat credita. Apud Atticos diuerſa eius vocis erat acceptio. In gymnaſio eundem eſſe cum gymnaſiarcha vel xyſtarcha; in ludis vero aut ſtadio ab argonotheta ſiue athlotheta tam auctoritate quam munere proximum exiſtimat Petr. Faber. L. 2 C. 5. In marmore Ancyrano Gruteri p. 406. Ἀγκύρας Πρεστάτης vocatur *Ancyrae Praefectus*. — Ἐπιστατῶν, *Praefectorum*, qui ſubinde extra ordinem a Romanis miſſi, ad ordinandas Graecas in Aſia vrbes, mentio occurrit in numis, vt in Germenon Helleſponti numo ſub Seuero, minus accurate ab *Holſtenio* adducto: ΕΦΙΣΤΑΤΟΥ pro ΕΠΙΣΤΑΤΟΥ. — De *templi praefecto* apud Pergamenos in eorum numis ſumitur Ἐπιστάτης, vt in eiusdem Seueri numo maximi moduli apud *Vaill*. Num. Imp. Gr. p. 86. 314.) *Guſſeme* III. p. 155.) *Spanh*. I. p. 138. ΕΠΙCΤΑΤΟΥ ΤΕΜΕΝ ΑΝΝΙΟΥ ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ Β ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Praefecto Templi Annio Pergamenorum Bis Neocororum*. — De voce ac munere ΕΠΙCΤΑΤΟΥ pluribus egit. *Spanh*. I. p. 715. et *Galland*. Diction. ſub Ἐπιστάτης.

ΕΠΙ CΤΡ. vel CΤΡΑ. etc. *Sub Praetore*.

ΕΠ. ΙCΤΡΩ, Ἐπ' Ἴστρῳ, *Ad Iſtrum*. ΝΙΚΟΠΟΛΙΤΩΝ ΕΠ ΙCΤΡΩ, *Nicopolitarum Ad Iſtrum*, rara in n. aer. 2. Sept. Seueri inſcriptio apud *Froel*. 4. Tent. p. 238. cum in aliis ΠΡΟC ΙCΤΡΟΝ vel ΠΡΟC ΙCΤΡΩ legatur.

Epitheta, ſiue nomina fluuiorum, vel montium, vel prouinciarum vrbes, quae in numiſmatibus eodem nomi-

nomine compellatae, egregie diſcernunt. Illuſtre huius rei exemplum e numis vrbium ab *Harduino* collectis protulit *Froelichius* 4. Tent. p. 46. *Antiochiae* nomen, ſcimus, vrbes complures accepiſſe: eas ita adnotato ſitu numiſmata curate diſtingunt. ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΑΙΑΝΔΡΟϹ, *Antiochenorum Maeander*. In Caria ſitam eſſe hanc Antiochiam, notiſſimus Cariae fluuius Maeander indicat, qui in numo eleganti ponte conſtratus, exprimitur. In alio ita: ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΠΡΟΣ ΕΥΦΡΑΤΗΝ, *Antiochenorum Ad Euphratem*; et quia illic Tauri montis pedem Euphrates adluit, ſic etiam habetur ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΕΠΙ ΤΑΥΡΟΥ, *Antiochenorum, qui Ad Taurum ſunt* in Commagene. Iterum ΑΝΤΙΟΧ. Π. ϹΑΡΟΝ, Ἀντιόχεια Πρὸς Σάρον, *Antiochia Ad Sarum*, Cappadociae vrbem ſe prodit, ad Sarum, Cappadociae flumen, poſitam. Antiochia Syriae *Metropolis* prae ſe fert titulum: ΤΗϹ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩϹ, aut ſic diſcernitur: ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟϹ ΔΑΦΝΗΝ, *Antiochenorum Ad Daphnen*. Daphne enim ſuburbium celeberrimum, vbi fana Apollinis et Dianae. Edeſſa nota vrbs Syriae, olim nominata eſt Antiochia; diſcrimen eius ab aliis: ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟϹ ΚΑΛΛΙΡΟΗΝ, *Antiochenorum Ad Callirhoën* fontem. Denique Antiochia Piſidiae, Plinio teſte, tulit nomen *Caeſareae*. Quo cognomine et *coloniae* titulo ac perpetua Latina inſcriptione ſe ab aliis Antiochiis diſcernit: COL. CAES. ANTIOCH. *Colonia Caeſarea Antiochia* adiectis litteris S. R. *Senatus Romanus*. — Nonnumquam etiam ſimulacra montium, vt Argaei, Garizim, ſeptem collium Romae, Acrocorinthi; aut alia fluuiorum, virili forma, cum vrna videas. Ita Commodi numiſma *Laodiceam* vrbem muliebri habitu effictam exhibet, ſedentem in medio duorum fluuiorum, quorum adſcripta nomina: ΛΥΚΟϹ. ΚΑΠΡΟϹ. Sunt hi Phrygiae fluuii, qui Laodiceam hanc *Phrygiam* ab alio *in Libano* monte, ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΕΝ ΤΩ ΛΙΒΑΝΩ, et ab alia in *Syria* diſtinguit, quae ſignatur: ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΘΑΛΑΣΣΑΝ, *Laodicenorum qui Ad Mare*.

ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ, *Procuratoris* dignitas. n. Bithyniae in Veſpaſiano. *Haym*. Th. Br. II. Tb. 29. n. 9. p. 248.

ΕΠΙΤΥΔΗΣ magiſtratus nomen. n. Rhodiorum.

ΕΠΙΦΑ. Ἐπιφανής, *Epiphanes* vid. *Antiochus* IV. rex Commagenorum.

ΕΠΙΦΑΝ. Idem cognomen. v. Arſaces XV. Parthiae rex.

Ἐπιφάνεια vel Ἐπιφανία. vid. *Epiphania*, cuius nominis plus ceteris inſignes fuere binae, vna Syriae, altera Ciliciae.

ΕΠΙΦΑΝΕΩΝ, *Epiphanenſium*. *Golz*. Theſ. p. 214.) *Hard*. Oper. p. 55. v. *Epiphania* et Ciliciae, et Coeleſyriae.

ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ, *Epiphanis* titulo ornati Antiochus IV. VI *al*. VII. VIII. XI. XII. XIII. *et* Seleucus VI. et Philippus Syriae reges aliique. vid. *Epiphanes* et *ſuis locis* — ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ, *Epiphanis Dionyſi* nomina in n. Antiochi XII. Syriae regis. — ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ, *Epiphanis Philadelphi* denominationes in n. Antiochi XI et Philippi, Syriae regum ΘΕΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ, *Dei Epiphanis*, quem arrogantem ac ſuperbum titulum in n. Antiochi IV. regis Syriae inuenies.

Epocha. Apud Graecos ἐποχαὶ interualla dicuntur, quod in illis ſiſtantur et terminentur menſurae temporum, vnde rerum geſtarum notiones. Harum vero epocharum initia, quibus vſae ſunt vrbes, diuerſa fuerunt; alia enim ab vrbe condita, aut parta libertate, aut remiſſis tributis, vel ab autonomia ipſis conceſſa. De epochis eruendis

dis, erutiſque e numis vrbium, praecipue legi merentur *Noriſius* de epochis Syro Macedonum et *Belley* in Supplementis ad *Noriſii* epochas.) *Vaillant.* poſt numiſmata vrbium Graece loquentium.) *Harduin.* de numis populorum et vrbium *et* in Chronologia veteris teſtamenti.) *Spanhem.* Praeſt. I. paſſim.

Catalogum vrbium et populorum, tam liberorum, quam ſub regibus, aut Auguſtis occurrentium, ordine alphabeti Graeci, immixto, vbi opus fuerat Latino, adſcripto *anno* tam *Vrbis Conditae*, quam *Aerae Chriſti*, quo epocha orditur, vulgauit *Eraſm. Froelich.* in diſſertatione compendiaria de vtilitate rei numariae veteris, inſerta 4. Tentam. c. 4. 29 ſqq. qui vero catalogus plenior atque emendatior in *eiuſd.* Notitia Elem. Numiſm. c. 4. de epochis vrbium et populorum, eorum numiſmatibus p. 24 ſqq. legitur. Non repetit ſolum epochas, ex *Vaillantio*, *Harduino*, *Noriſio* aliiſue deſumtas ac ſtudioſe inter ſe collatas, ſed adnotauit, vbi controuerſia intercedit, vti et cauſam coeptae aerae paucis indicauit, adiunxitque etiam epochas a ſe detectas primum, de quibus fuſius in adpendicula, actum. Si annus ſit *ante Chriſtum*, notatur ita: A. X. ſi *poſt*, ita: P. X. Quaedam non dum ſatis certa adiecto *forte* vocabulo diſcriminauit.

ΑΒΩΝΟΤΕΙΧΙΤΩΝ, *Abonotichitarum* Paphlagoniae. V. C. 803. P. X. 50.

ΑΔΡΑΜΝΩΝ, *Adramnorum* vel

ΑΔΡΑΝΝΩΝ, *Adrannorum* Coeleſyriae, *forte* 706. A. X. 48.

ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, *Hadrianopolitarum* Thraciae, *circa* anum Hadriani imperantis 16. V. C. 885. P. C. 132.

ΑΙΓΕΑΙΩΝ, *Aegeaeorum* Ciliciae; ea vros etiam deinde *Macrinopolis*, et *Alexandropolis* vocata eſt, euius epocha V. C. 707. A. X. 47. *Haym*, Th. Br. II. p. 341. 343.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ ΚΑΤ. ΙΣΣΟΝ, *Alexandrinorum Ad Iſſum* Ciliciae. 686. A. X. 68. Vrbs, et ſinus maris *Iſſus* erat

ΑΜΑΣΙΑΣ, *Amaſiae* Ponti Cappadocici, vel *Primae Ponti.* 745. A. X. 9. *Haym.* ib. p. 308. 313.

ΑΜΙΣΟΥ, *Amiſi* Ponti Galatici. Vrbs ſe liberat a Stratone tyranno V. C. 721. A. X. 33. *Khell.* Suppl. p. 72. 75. 82.) *Froelich.* Adpend. II. nouis p. 88.

ΑΝΑΖΑΡΒΟΥ, *Anazarbi* Ciliciae, in Ciliciam veniente Octauiano Auguſto 735. A. X. 19. *Haym.* ib. 386.) *Noriſ.* diſſ. 4. c. 1.) *Vaill.* Gr. p. 250

ΑΝΘΗΔΟΝΟΣ, *Anthedonis* Syriae *forte* 723. A. X. 31.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΠΡΟΣ ΙΠΠΟΝ, *Antiochenorum Ad Hippum* montem Coeleſyriae. Pompeius libertatem dat 691. A. X. 63. *Harduin.* Oper. Sel. p. 18.) *Bimard.* ad *Iobert* II. 225. *Noriſ.* Epoch. Syro Maced. diſſ. III. c. 9. §. 5.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΠΡΟΣ ΣΑΡΟΝ, *Antiochenorum Ad Sarum* amnem Ciliciae, vel Cappadociae, vti *Anazarbus* 735. A X. 19. *Harduin.* Oper. p. 19. 617. initium ducit ab anno 746. A. X. 8. At *Vaillant.* Num. Gr. p. 255. ab A. V. C. 734.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ, *Antiochenorum* Syriae cum titulis *Metropolis. Autonomae, Coloniae.* Quatuor diuerſis temporibus epochas adhibuit: primo *Seleucidarum* A. V. C. 442. A. X. 312. *Spanhem.* Pr. I. p. 585 ſq. Deinde *Pompeianam* 691. A. X. 63. Porro *Auguſtalem* ſub Auguſto, et ſub Tiberii initia 723. A. X. 31. *Bimard.* ad *Iobert* II. p. 226 Denique *Caeſarianam* ſub Tiberio et reliquis Auguſtis 705. A. X. 49. *Belley* dans Mem. de l' Acad. de B. L. Tom. XXX. p. 273 ſq.

ΑΠΑΜΕΩΝ, *Apamenſium* Coeleſyriae ad Axium fluuium ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩ ΑΞΙΩ. *Seleucidarum* epocha V. C. 442. A. X. 312. et *Auguſtalis* 723. A. X. 31.

ΑΡΑΔΙΩΝ, *Aradiorum* Phoeniciae, poſt iugum Regum excuſſum, et

et arreptam autonomiam *circa* A. V. C. 494. A. X. 260.

ΑΡΕΘΟΥΣΑΤΩΝ, *Arethuſatorum* Phoeniciae *circa* 685. A. X. 69.

ΑΡΚΑΙΩΝ. vid. ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΛΙΒΑΝΟΥ.

ΑΣΚΑΛΩΝΙΤΩΝ, *Aſcalonitarum* Palaeſtinae, vel Phoeniciae. In libertatem ſe vindicat a Regibus 650. A. X. 104.

ΑΥΓΟΥΣΤΑΝΩΝ, *Auguſtanorum* Ciliciae. 773. P. X. 20. *Vaillantium* Gr. p. 261. qui vult V. C. 771. hic correxit *Maſſon* apud *Haym.* Th. Br. II. p. 324.

ΑΧ: ΑΧΑΙΩΝ, *Achaeorum* reſpublica in Peloponneſo conſtabat vrbibus, quarum litterae vel monogrammate connexae, ſiue initiales in numis Achaeorum leguntur ſequentes: Α. *Argiuorum.* Δ. *Dymaeorum.* ΦΑ. *Pharaeorum.* Η. *Eliorum.* Κ. *Cleonaeorum.* Μ. *Megalopolis.* ϘΟΡ. *Corinthiorum.* ΜΥϘ. *Myceenaeorum.* Ν. *Naupliensium.* ΤΥΡ. *Tyriorum* Laconicae. Φ. *Phliuntiorum.* Conf. *Bayer.* de num. Achaeorum. V. C. 474. A. X. 280.

ΒΕΡΟΙΑΙΩΝ, *Berhoeorum* Macedoniae, cum addito: ΚΟΙΝΟΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ, *Commune Macedonum* ec. 691. A. X. 63. *Eckbel.* Num. Vet. p. 117.

ΒΗΡΥΤΙΩΝ, *Berytiorum* Palaeſtinae, *circa* 688. A. X. 66. Etiam deinde *Colonia Pia Felix* adpellata eſt *Berytus.*

ΒΟΣΤΡΑ, *Boſtra* Arabiae Petraeae colonia. Arabia a Traiano Auguſto adquiſita 859. P. X. 106.

ΒΟΤΡΥΗΝΩΝ, *Botryenorum* Phoeniciae *circa* 705. A. X. 49.

ΒΥΒΛΙΩΝ, *Bybliorum* Phoeniciae. Gaudet *Byblos* titulo ΙΕΡΑΣ, *Sacrae* 734. A. X. 20.

ΓΑΒΑΛΕΩΝ, *Gabalenſium* Syriae. 707. A. X. 47.

ΓΑΒΗΝΩΝ, *Gabenorum* Ituraeae ad Phoeniciam. 693. A. X. 61.

ΓΑΔΑΡΕΩΝ, *Gadarenſium* Syriae, cognomine ΠΟΜΠΗΙΤΩΝ, *Pompeianorum.* 691. A. X. 63. *Haym.* Th. Br. II. p. 294.

ΓΑΖΑ, *Gaza* Palaeſtinae, *circa* 692. A. X. 62. *Haym.* ib. 296. 310.

DACIA, Traiani Auguſti prouincia. Epocha V. C. 1000. P. X. 247.

ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ, *Damaſcenorum* in Decapolitana Syriae. 442. A. X. 312.

ΔΙΗΝΩΝ, *Dienſium* in Decapolitana itidem Syriae. 691. A. X. 63.

ΔΙΟΣΠΟΛΙΣ, *Dioſpolis* Palaeſtinae. Sub Domitiano *circa* 846. P. X. 93.

ΔΩΡΕΩΝ, *Dorenſium* Ciliciae. Cilicia filiis Ariarathae regis Cappadociae conceſſa *circa* 623. A. X. 131.

ΟΛ. ΔΩΡΕΩΝ, *Olbenorum* et *Dorenſium* in n. M. Aurelii Aug.

ΔΩΡΗΝΙΤΩΝ. L. ΡΚΗ. *Dorenitarum Anno* 128. Miles ſtans.)(Caput barbatum. Hic numus et eius epocha ad *Doron Ciliciae*, vt cenſet *Froelichius*, pertinet; aut ad *Doron Phoeniciae*, de qua ſequentia:

ΔΩΡΩΝ, *Doron* in Phoenicia, cum titulis ΙΕΡΑΣ ΑΣΥΛΟΥ ΑΥΤΟΝ. ΝΑΥΑΡ. *Sacrae, Aſylo gaudentis, ſuis Legibus vtentis, Claſſicae.* Aera Pompeiana 691. A. X. 63.

ΕΙΡΗΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, *Irenopolitarum* Ciliciae, *circa* 805. P. X. 52.

ΕΜΙΣΩΝ ΚΟΛΩΝ. vel ΕΜΙΣΗΝΩΝ, *Emiſenorum Coloniae* in Phoenicia. Seleucidarum 442. A. X. 312.

ΕΠΙΦΑΝΕΩΝ, *Epiphanenſium* Ciliciae. 791. P. X. 38. — Eſt etiam *Epiphania* Coeleſyriae, cuius epocham *Noriſius* adfigit anno V. C. 690. A. X. 64.

ΖΗΛΙΤΩΝ, *Zelitarum* Ponti Cappadocici. Victo per Iulium Caeſarem Pharnace rege 707. A. X. 47. vel 708. A. X. 46.

ΙΕΡΟΚΑΙΣΑΡΕΩΝ, *Hierocaeſareenſium* Lydiae, *circa* 779. P. X. 26.

ΙΛΙΕΩΝ, *Ilienſium* Troadis, iuxta *Vaillantium* 673. A. X. 81. ſed ex *Harduini* coniectura V. C. 686. A. X. 68.

ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ, *Caeſareae Germanicae* in Palaeſtina ad mare.

mare, antea *Turris Stratonis* dicebatur. *Circa* 792. P. X. 39.

ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΛΙΒΑΝΟΥ, *Caeſareae ad Libanum* montem Syriae, antea ΑΚΡΑ adpellatur. *Haymius* ad Seleucidarum epocham 442. A. X. 313. refert

ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΣΕΒΑΣΤΗΣ ΙΕΡΑΣ. ΑΣΥΛΟΥ ΥΠ. ΠΑΝΕΙΩ, *Caeſareae Auguſtae, Sacrae, Aſylo gaudentis, Sub Panio* monte in Ituraea; eadem *Caeſarea Philippi* 751. A. X. 3. *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 239 ſq.

ΚΑΝΩΘΑΙΩΝ, *Canothaeorum* Decapolitanae Syriae 690. A. X. 63. *Froelich.* Adpend II. nouis p. 73.

ΚΑΠΙΤΟΛΙΕΩΝ, *Capitolienſium* Coeleſyriae. 845. P. X. 93. Niſi ſit ipſa vrbs *Hieroſolyma* dicta *Aelia Capitolina Colonia.*

ΚΕΡΑΣΟΥΝΤΙΩΝ, *Ceraſuntiorum* in Ponto ad Colchidem. Numus Hadriani cum epochae annis ΣΟΔ. 274 *circa* 608. A. X. 146.

ΚΥΡΡΗΣΤΩΝ, *Cyrrheſtarum* Syriae vrbs *Cyrrbus*, et regio *Cyrrheſtica.* In numo Alexandri I. regis Syriae. 442. A. X. 312.

ΙΟΥΛΙΕΩΝ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ, *Iulianorum Laodicenſium* Syriae. 706. A. X. 48.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΠΡΟΣ ΛΙΒΑΝΩ, *Laodicenſium Ad Libanum* Coeleſyriae. 442. A X. 312. et ſubinde *forte* 723. A. X. 31

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ, *Laodicenorum*, vel ΛΑΟΔΙΚΕΙΑ, *Laodicea* Cariae ad Phrygiam Victo rege Syriae Antiocho III. 565 A. X. 189

ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ, *Leucadiorum*, qui et *Claudienſes* Coeleſyriae. Vſque ad Gordianum aerae prioris vſus *circa* 801. P. X. 48. Aera poſterius vſitata 723. A. X. 31.

ΛΥΔΙΑΣ ΚΟΙΝΟΝ *Lydiae Commune.* Sub M. Aurelio numus cum anno 686. *circa* 233. A. X. 521.

ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΚΟΙΝΩΝ, *Macedoniae Commune* ab anno V. C. 706. A. X. 48.

ΜΟΨΕΑΤΩΝ, *Mopſeatarum* Ciliciae. Pompeius M. victis piratis Ciliciae vrbes inſtaurat 696. A. X. 58.

ΝΕΑΠΟΛΙΣ ΣΑΜΑΡΕΙΑΣ cognomine ΦΛΑΟΥΙΑ, *Flauiae Neapolis Samariae;* etiam *Colonia.* 823. P. X. 70.

ΝΕΟΚΑΙΣΑΡΕΙΣ et ΝΕΟΚΑΙΣ. ΜΗΤΡΟΠΟ. *Neocaeſareenſes*, et *Neocaeſarea Metropolis*, Ponti Polemoniaci. 817. P. X. 64 ita *Froelich.* et *Haym* Th. Br. II. p. 336. At *Vaillant.* biennio citius aeram Neocaeſareae inchoandam putarat.

ΝΙΚΑΙΕΩΝ, *Nicaenorum* Bithyniae Aera regum Bithyniae 466. A. C. 288.

ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ ΝΕΩΚ. *Nicomedienſium Neocororum* Bithyniae, pariter 466 A. X. 288

ΟΡΘΟΣΙΕΩΝ, *Orthoſienſium* Phoeniciae. 442. A. X. 312.

ΠΕΛΛΑΙΩΝ, *Pellenſium* Decapolitanae Syriae. 691. A. X. 63.

ΠΟΜΠΗΙΟΠΟΛΙΤΩΝ, *Pompeiopolitarum* Ciliciae, *circa* 686. A. X. 68.

PTOLEMAIS COL*onia* Phoeniciae. 706. A. X. 48.

ΡΑΒΒΑΘΑΜΗΝΩΝ, *Rhabbathamenorum* Syriae. 846. P X 93.

ΡΑΒΒΑΘΜΟΜΗΝΩΝ, *Rabbathmomenorum* Arabiae, vel Palaeſtinae. 811. P. X. 58.

ΡΑΜΑΘΗΝΩΝ, *Rhamathenorum* Palaeſtinae. 650. A. X 104

ΡΑΦΑΝΕΩΤΩΝ, *Rhaphaneotarum* Syriae. 705. A. X 49

ΡΑΦΙΑΣ, *Raphiae* Palaeſtinae. 693. A. X. 61. vel 697. A. X. 57.

ΡΗΣΑΙΝΗΣΙΩΝ ΚΟΛΩΝ. *Rheſaenenſium Coloniae* Meſopotamiae. 886. P X. 133.

ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΝ ΜΗΤΡΟΠ. *Samoſatenorum Metropolis*, cognomine *Flauiorum.* in Commagene, *circa* 824. P. X. 71.

ΣΕΒΑΣΤΗ ΙΕΡΑ ΑΥΤΟΝ. ΝΑΥΑΡΧ. *Sebaſte Sacra, ſuis Legibus Claſſica;* antea *Elaeuſa*, Ciliciae. 734. A. X. 20.

ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ ΣΥΡΙΑΣ, *Sebaſtenorum Syriae*, olim *Samaria*, in honorem Auguſti *Sebaſte* dicta, *circa* 728. A. X. 26.

ΣΕ-

ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ ΠΙΕΡΙΑΣ, *Seleucenſium in Pieria* Syriae. Triplice aera ſunt vſi: *Prima Auguſtuli*, ſub Auguſto 723. A. X. 31. Altera ſub Tiberio *Pompeiana* 691. A. X. 63. Tertiam, ſed antiquiſſimam, addit *Noriſius* a pace inter Antiochos VIII et IX. reges Syriae 645. A. X. 109. — Probabiliter ad *Seleuciam* hanc ſpectant numi: ΑΔΕΛΦΩΝ ΔΗΜΩΝ, *Fratrum Populorum*, cum inſcripta aera Seleucidarum, quae incipit 442. A. X. 312.

ΣΙΔΩΝΙΩΝ, *Sidoniorum* Phoenices. 643. A. X. 111. Olim aera Seleucidarum vſi, et iterum ſub Elagabalo 442. A. X. 312.

SINOPE COL. A. I. F. *Colonia Auguſta Iulia Felix Sinope* Ponti. Duabus epochis vſa fuit: *Priorem*, licet recentioris initii, a Iulio Caeſare vſque ad Seuerum Alexandrum Aug. adhibuit, quam e numo Diadumeniani Caeſaris certo deduxiſſe putat *Froelichius*, Adpend II ad num. Coloniar. p. 49 ſq. nempe ab V. C. 709. A. C. 45. *Poſterior* aera ſub Alexandro Seuero vſurpata, anterius initium ſupputat, quo a Lucullo libertate olim donata fuerat 684. A. X. 70. Ita et *Belley* ſub imperio Alex. Seueri Lucullanam reſumtam ſtatuit.

ΣΚΗΨΙΩΝ. *Scepſiorum* in Aeolide. Aera Auguſtuli 727 A. X. 31.

ΣΜΑΙΤΩΝ, *Smaitarum* Ponti Aſiatici, *forte* 817. P. X. 64.

ΤΙΒΕΡΙΕΩΝ ΚΛΑΥΔΙΕΩΝ, vel ΤΙΒΕΡΙΟ ΚΛΑΥΔΙΕΩΝ, *Tiberienſium Claudianorum* in Galilaea. 770. P. X. 17.

ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ, *Trallianorum* Cariae, ante vel *circa* 898. P. X. 145.

ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙΩΝ, *Trapezuntiorum* Ponti Cappadocici, *circa* 815. P. X. 62.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ, *Tripolitarum* Phoeniciae, triplice initio aerae; Primum aera *Pompeiana* vſi ſunt ab 691 A. X. 63. Secundo aera *Seleucidarum* ſub Auguſto etc. 442. A. C. 312. Tertio, ſi *Harduinum* audimus, aeram *Caeſarianam* adhibuere, ſcilicet 705. A. X 49.

Troadenſium, ſeu ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ Π. ΣΚΑΜΑΝΔΡΟΝ, *Alexandrinorum Ad Scamandrum*. Epocha eorum eſt *incerta*,

ΤΥΡΟΥ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ, *Tyri Sacrae*, *Metropolis* Phoeniciae. Antequam *Colonia* fieret *Tyrus*, vſa eſt aera *Seleucidarum* 442. A. X. 312. Ob *Autonomiam* vero obtentam etiam adhibuit aliam aeram, nimirum 628. A. X. 126. *Belley* dans Mem. de l'Acad. des B. L. Tom. XXI. p. 442

VIM. *Viminacium*, vel vt legitur: P. M S. COL. VIM *Prouinciae Moeſiae Superioris Colonia Viminacium*, aeram inchoat propriam ab anno tertio Gordiani Pii, a Calendis Ianuarii, aut ab autumno praecedente 993. P. X. 240.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ ΚΟΙΛΗΣ ΣΥΡΙΑΣ, *Philadelphenſium Coeleſyriae*. 691. A. X. 63

ΦΛΑΟΥΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, *Flauiopolitarum* Ciliciae. a Veſpaſiano 827. P. X. 74. *Haym*. Th. Br. II. p. 340.

ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ ΦΛΑΟΥΙΕΩΝ, *Chalcidenſium Flauianorum* in Syriae regione Chalcidene. ſub Domitiano initium 845. P. X. 92.

Praedictae vrbium epochae conſtabiliri, aut emendari, propiuſue, ſi nondum certae ſunt, ad veritatem exigi poſſunt, ſi noui deteguntur numi, eorum praecipue Auguſtorum, qui vno dumtaxat alteroue circiter imperarunt anno, quorum chronologiam accuratam habemus apud *Tillemontium*. vid. *Aera*. — *Annus*.

Epocha Lagidarum, ſiue Ptolemaeorum Aegypti regum aera, cuius ſub Ptolemaeo Philadelpho vſus coepit An. V. C. 433. A. X. 321.

— *Seleucidarum*, Syriae et Aſiae regum, a Seleuco I. Nicatore ducta. 442. A. X. 312. *Bimard*. ad *Iobert*. II. p. 264. ſq.) *Noriſ*. p. 67. vid. *Anni Syriae regum*.

Epocha Ponti Aſiatici et Boſpori Cimmerii regum. 457. A. X. 297. iuxta *Harduinum*, vel V. C. 453. vt vult *Cary* Hiſt. des Rois du Boſp. p. 47 ſq.) *Spanh.* Pr. I. p. 483 ſq.

— *Bithyniae* regum, in numis poſtremorum duorum regum Nicomedis II et III. 466. A. X. 288. *Spanh.* Pr. I. p. 515 ſq.) *Morell.* Epiſt. ad *Perizon.* p. 7.) *Haym.* Th. Br. II. p. 55.

— *Arſacidarum* Parthiae regum, quorum epochae initium aut dubium, aut varium ab 498. A. X. 256. *Spanh.* ib. p. 462 ſq.

— *Agrippae* II. Iudaici regis in eius numis initium eſt A. V. C. 814. P. X. 61. *Froelich.* Not. Elem. p. 126.

— *Iudaeorum*, de qua plenius *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 264 ſq.) *Noriſ.* Epoch Syro Maced. diſſ. II. c. 1. p. 75 ſq.) *Petav.* Doctr. Temp. II. L. X. c. 42. 43.) *Scaliger.* de Emend. Temp. p. 405 ſq.

ΕΠΟΙΕΙ, *Fecit.* Artificis, qui numi iconium elaborarat ſeu ſculpſerat nomen in Æ. Cydoniatarum numiſmate, quod in Cimel. Vindoboneſe adſeruatur, vbi ad caput muliebre perelegans, minore ſolito charactere inſcriptum legitur: ΗΡΥΚΑΝΤΟΣ ΕΠΟΙΕΙ, *Herycantus Fecit*, prout cenſet *Froelich* Not. Elem. p. 38. — Similiter ad Plotarchi opus, quod ex *Maffeiana* gemmarum collectione P. III. n. 12. depromtum ſculpi curauit *Schlaeger.* Comment. de numo Alexandri M. Tb. I. fg. 7. ſub Cupidine leonem inequitante ΠΡΩΤΑΡΧΟΣ. ΕΠΟΙΕΙ; *Protarchos Fecit.*

Epora, Hiſpaniae vrbs, elemento P ab *Ebora* Luſitaniae diſtincta, nunc Montori dicta. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 76. — In numis legitur: 1. 2. IPORA vel IIPORA. Caput barbatum.)(Taurus ad aram. *Guſſeme* III. p. 156. n. 1. — 3. Caput virile intra lauream.)(AIPORA. hinc inde piſcis. *Guſſ.* ib. n. 2.

Eppia gens ex equeſtri ordine, teſte enim *Cicerone* Epiſt. ad Atticum L. VIII. ep. 11. recenſita fuit. *Eppius* quaſi *Epius*, vnde quidam ex Graeco Ἤπιος deſumunt, Romanis hanc mutam geminare ſolitis. Deminutiuum Eppiae eſt *Eppuleia*, ſicuti Egnatiae Egnatuleia. Eppuleiam Ampii nominat *Cicero* Epiſt. ad Fam. L. VI. ep. 6. Eppios vero aliquot ex veteribus lapidibus protulit *Vrſinus* et *Fabrettus.* — In numis 1. Caput Iani barbatum et laureatum cum columna; ſeu ara ſublimiori et rotunda intermedia, ex cuius ſummo ſerpens, qui figuram ſpiris amplexus, erumpit.)(EPPIVS. Prora nauis, in imo ROMA. Ante *Morellium* praua et inemendata huius numi Æ. ſiue aſſis pictura fuit, quod ipſe docet *Morell.* Epiſt. ad *Perizon.* p. 171. et *Hauercamp.* ad *Morell.* Th. Fam. p. 163. ad gentem Eppiam n. 2.) *Vaill.* Fam. Eppia. — 2. EPPIVS LEG. Prora nauis.)(MAGNVS PIVS IMP. Caput Iani geminum intermedia columella, per quam forte ſerpens obuoluitur. Æ. 1. *Eckhel.* Cat. II. Tb. I. fg. 7.) *Guſſeme* III. p. 156. n. 2. ſed addit in imo ROMA.) *Mdb.* p. 2. M. Eppius Pompeii M. fuit legatus, vel in aliqua nauali expeditione dux Pompeiarum partium.) *Spanhem.* Pr. II. p. 179. — 3. EPPIVS LEG. F. C. *Eppius Legatus* Scipionis in Africa *Fieri* vel potius *Feriendum Curauit.* Hercules nudus ſtans, brachio dextro clauae ſpoliis inſignis innixo.)(Q. METEL. SCIPIO IMP. *Quintus Metellus Scipio Imperator.* Caput Africae exuuiis elephantinis tectum, ſubtus eſt ſpica frumenti cum aratro Æ. *Beger.* Th. Br. II. p. 542. fg. 6.) *Bimard.* ad *Iobert.* II p. 137.) *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. II.) *Guſſeme*

Guſſeme II. p. 20 et III. p. 156. n. 1.) *Harduin* Oper. p. 688) *Morell.* Fam. Caecilia Tb. 2. fg. 8. et Fam. Eppia p. 163. fg 1.) Muſ. *Pembrok* III. Tb. 12. fg. 5) M. *Theup* p. 40.) *Vaill.* Fam. Eppia.

EPPIVS. vid. *Eppia g.*

EPR. *Effigiem Pacis Erexit*, forte.

ΕΠΡ. *Annus* 158. Seleucidarum inm. Demetrii II. et Alexandri II. Syriae regum, pariter ac Tyriorum. *Froelich.* Annal. Syr. p. 89.

ΕΠΡΙ. *it.* ΕΠΡΙΩ. vid. gens *Epria*, quae

Epria gens apud antiquos non memoratur, vnde patet fuiſſe plebeiam et nouam. At in Æ. numo: ΘΕΟΝ CΥΝΚΛΗΤΟΝ, *Deum Senatum* ſcil. colunt.)(Caput Senatus Romani habitu iuuenili.)(ΕΤ. ΑΝΘΥ. ΕΠΡΙΩ ΜΑΡΚΕΛΛΩ Γ. Κύπριοι Ανθυπάτῳ etc. *Cyprio Proconſuli Eprio Marcello* Anno *Tertio*, ſubintellige monetam hanc percuſſerunt. Figura muliebris ſtans veſte ſuccincta, d. globum, ſiue pomum tenens, ſ. haſtam. *Beger.* Th. Br. I. p. 409.) *Harduin.* Oper. p. 89.) *Guſſeme* II. p 162. n. 1. III. p. 156.) *Morell.* Fam. p. 164.) *Spanhem.* Pr. I. p. 589) *Reinhard.* Geſchichte des Königreichs Cypern P. I. Tb. 3. fg. 5. p. 73.) *Liebe* Goth. Num. p. 38) *Seguin.* Sel. Num p. 91. edit. pr.) *Vaill.* Gr. p 20 et 309 ſed inter Veſpaſiani numos quaſi cum capite Veſpaſiani.

ΕΠΣ. *Annus* 285. Apameae Syriae. M. *Hunt.* p. 36.) *Peller.* Tb. 77. n. 25.) M. *Pembr.* II. Tb. 70. n 4.

ΕΠC. *An* 285. Arethuſae Syriae, addito epochae 685. initio, incidit in A. V. C. 970.

— *An.* 285. regis Arſacis XV, ΕΠ. C. ΚΟΜ. Φ. *Sub Praetore Cominio Fabio.* n. Pergamenorum.

ΕΠ. ΤΙΤ. ΑΙΛ. ΚΑΠΙΤΩΛΕΙΝΟΥ. *Sub Tito Aelio Capitolino.* n. Byzantiorum.

EPV. vel EPVL. *Epulones.* L. CALDVS VII. VIR EPVL. *Septemuir Epulonum. Guſſeme* III. p. 156.) *Liebe* Goth Num. p. 26.) *Morell* Fam. p. 101 q) M *Pembrok.* III. Tb. 9. n. 7. vid. *Coelia* gens.

EPXXI. in area et ſubſignatione n. Cari.

EQ *Equeſtris.* EQ. COH. *Equeſtris Cohortis* — EQ. ORD. *al.* ORD N. *Equeſtri Ordini.* — LVD. EQ. *Ludi equeſtres.*

EQ. *Equitum.* EQ. M. *al.* MAG. EQ. *Magiſter Equitum.*

ΕϘΡ. *Annus* Seleucidarum 195. ΕΤ. *al.* ΕΤΟ. ϘΡ. *An.* 195. Antiochiae Syriae.

ΕϘΣ. *An.* 295 Seleuc. in n Apameae Syriae M *Hunter.* p. 35.

Equa obſeruatur in n Sacili Hiſpaniae Baeticae; *it.* Audoleontis Paeoniae regis.

Eques, ſiue figura virilis in equo. Hoc habitu in numis non raro vrbium conditores, aut reges, aut heroes proponuntur. Sic Diomedes Canuſii Apuliae conditor et rex in equo currente, d. haſtam. n. Canuſii.

Eques in denario M. Tullii Deculae ad denotandum cenſum, quem primus rex Tullius inuenit. Poſt autem exactos reges cenſores facti ſunt, et equites citabantur nominatim a praecone in ſua quiſque tribu, vocatuſque equum publicum traducebat, vt in Tullii denario demonſtratur, cenſoribus oſtendens;

Eques nimirum Romanus ſtans, capiſtro equum tenet, quem traducit, laeua haſtam, in imo clipeus, in cenſurae memoriam. Cenſorum enim officium inter alia erat, equiti adimere equum et annulum, ſi quid in eius vita deprehenderent honeſtati contrarium. Etiam equites ante cenſores tranſmittebant equos, et ſi quis equum habere gracilentum aut paruum nitidum viſus erat, impolitiae vel incuriae notabatur.

Eques in numis. vid. Achaia, Acherontia, Alabanda, Amaſtris, Ameſtra, Antiochia Cariae, Aſpendus, Atinum, Biate, Bilbilis, Bizya, Caeſarea Palaeſtinae, Cariſia, Carthago Africae, Celſa, Celtiberi Hiſpaniae, Clunia, Corinthus, Cranum, Cumae Aeolidis, Cyrene, Dardanus, Drepanum, Eburo, Gela, Gothici numi, Heraclea Lucaniae, Hiſpania, Ilerda, Ilipla, Ilium, Iſtrus, Ituci, Ladino, Laelia, Laſtigi, Leontinum, Magneſia ad Maeandrum et ad Sipylum, Myrina, Neapolis Campaniae, Nicaea, Nuceria, Obulco, Olus, Oſca, Philippopolis Thraciae, Rheſaena, Saguntum, Santones Galliae, Sardes, Segobriga, Segouia, Seleucia Ciliciae, Sinope, Sueſſa, Syracuſa, Tarentum, Termeſſus, Theſſalonica, Toledo, Topirus, Troas, Turiaſo, *it.* Fam. Aemilia, Afrania, Calpurnia, Cornelia, Crepuſia, Fonteia, Licinia, Manlia, Marcia, Poſtumia, Quinctia, Sepullia, Sergia, Seruilia, Vinicia; *it.* Reges Macedonum: Philippus I. II., Alexander M. Caſſander, Philippus Aridaeus, Archelaus; *it.* Seleucus I. Syriae, Antigonus Aſiae, Abgarus Edeſſae, Hiero I. Siciliae, Palaeus rex incognitus, heros, Domnus rex Alpium, Ambiorix et Durnacus Galliae Belgicae; *it.* Gothorum reges; Patraeus heros; *it. Impp.* Iulius Caeſar, Auguſtus, Lepidus, Galba, Domitianus, Hadrianus, Antoninus, Pertinax in n. Titianae vxoris apud *Froelich.* 4. Tent. p. 231. Caracalla, Geta, Gordianus Pius, Probus, Decius, Criſpus, Conſtans, Conſtantius Iunior, Saturninus tyrannus, Iulianus Apoſtata, Conſtantius Gallus.

Eques in Æ. Aetoliae prouinciae apud *Dutens* explicat. Tb. 1. fg. 2.

— armatus, cetera nudus, variis modis effigiatus et cum characteribus variis, frequens occurrit in numis Hiſpanicis etc. *It.* in Tarentinis numis *Phalantus* eſſe creditur, quo duce Lacones Tarentum coloniam duxerunt.

— lento greſſu. n. Andegaui Galliae Lugdunenſis.

— coronatus inſidet equo ad curſum incitato. n. Philippi Mac. reg.

— currens, d. haſtam protendit in Hiſpanicis numis frequens typus. *Vaill.* Col. I. p. 12. 38. 43 etc. pariter in numis Familiarum et Imperatorum.

— d. binas haſtas. n. Tarenti Calabriae; *it.* Archelai regis Macedoniae. *Criſtiani* Num. Vet. Tb. 1. fg. 1.

— d. palmae ramum n. Celſae Hiſpaniae, Heracleae Etruſcorum, Ilerdae Hiſpaniae; *it.* Calpurniae gentis.

— ſ. ramum pendentibus taeniis, d. alium equum ducit. n. Sueſſae Campaniae.

— d. frondem, adſilit canis. n. Marciae g.

— d. coronam praetendit, ſ. habenas. n. Neapolis Campaniae.

— ſ. clipeum. n. Gelae Siciliae.

Eques ſed figura more mulierum equo inſidente. n. Celenderis Ciliciae.

— d. elata, ante quem Apollo ſtans. n. Alexandriae Troadis.

— intra quem figura genuflexa, quae equum calceat. n. Tarenti Calabriae.

— binis equis vectus. n. Fam. Marciae et Sepulliae.

— ſingulari equo inſidens. n. Syracuſae.

— — cuius pes dexter humano ſimilis. n. Nicaeae in Gordiano Pio.

Eques Imperator, vel *eius ſtatua equeſtris*. v. Achaia, Acmonia, Aegaea Ciliciae, Aleſa, Alexandria Aegypti, Amaſia, Amaſtris, Amiſus, Amphipolis Macedoniae, Anazarbus, Antiochia Piſidiae, Aphrodiſias, Apollonia Epiri, Auguſta Ciliciae, Bargaſa, Bargylia, Bithynium, Bruza, Byzantium, Caeſaraugusta, Caeſarea Palaeſtinae, Cilbiani Superiores, Clazomene, Corinthus, Cyme Aeolidis, Cyprus inſula, Dioſhieron, Dioſpolis Aegypti, Elaea, Elis, Epheſus, Gortyna, Hadriani, Hadrianopolis, Hadrianotherae, Hiſpaepa, Macedonia, Magneſia, Moſtene, Mytilene, Nicaea, Nicomedia, Nicopolis Epiri, Odeſſus, Pautalia, Pergamus, Perinthus, Philippopolis Thraciae, Phoenicia, Plotinopolis, Samus, Sardes, Smyrna, Syedra, Tabala, Tarſus, Tauium, Thyatira, Traianopolis, Troas; *it*. Archelai regis Cappadociae.

— — vel habitu pacificatoris, d. elata; vel decurrens cum haſta, vel haſtam in barbaros humi proſtratos vibraturus etc. in numis Auguſti, Lepidi, Caii et Lucii Caeſarum, Tiberii, Druſi Senioris, Neronis et Druſi Caeſarum, Claudii, Neronis, Galbae, Othonis, Vitellii, Titi, Domitiani, Traiani, Hadriani, Antinoi, L. Aelii, Antonini Pii, M. Aurelii, L. Veri, Commodi, Seueri, Caracallae, Getae, Macrini, Elagabali, Iuliae Paulae, Alex. Seueri, Maximini, Maximi Caeſaris, Gordiani Pii, Philipporum, Decii, Hoſtiliani, Galli, Voluſiani, Aemiliani, Valeriani Sen., Gallieni, Poſtumi, Victorini, Tetrici, Claudii Gothici, Aureliani, Taciti, Floriani, Probi, Cari, Carini, Numeriani, Diocletiani, Maximiani, Carauſii, Conſtantii Chlori, Val. Seueri, Maxentii, M. Conſtantini, Conſtantini Iun., Conſtantis, Conſtantii Iun., Magnentii, Decentii, Nepotiani, Conſtantii Galli, Iouiani, Valentiniani Sen., Valentis, Procopii, Theodoſii I., Honorii, Theodoſii II.

Eques Imp. paludatus, d. ſpiculum gerit, tanquam ad expeditionem bellicam promtus. Æ. Titi, *Morell.* in Tito Tb. 8. fg. 51. p. 364.) *Mdb.* 124.

— cum haſta. n. Fam. Crepuſiae. Fonteiae, Marciae; *it*. Alexandri M. *it*. Impp. Hadriani, Antinoi, Anton. Pii, M. Aurelii, L. Veri, Commodi, Sept. Seueri, Caracallae, Macrini, Maximi, Galli. etc. vid. PROF. AVG. FEL. — PROFECTIO. AVG.

— d. elata. n. Alexandri M. *it*. Impp. Hadriani, Anton. Pii, M. Aurelii, Sept. Seueri, Diocletiani, Val. Maximiani, Conſtantini Iun., Theodoſii Sen. vid. ADVENTVI AVG. FELICISSIMO. — ADVENTVS AVG. — FELIX ADVENTVS AVG. N.

— et ſ. haſtam. n. Hadriani, Ant. Pii, Elagabali, Conſtantini M. vid. ADVENTVS AVG. — — AOVENTVS (*ſic*) AVGVSTI N.

Eques pacificatoris ritu. n. Fam. Aemiliae, Iuliae; *it.* Impp. Auguſti, Anton. Pii - M. Aurelii, L. Veri, Pertinacis, Sept. Seueri, Caracallae, Getae, Elagabali, Alex. Seueri, Gord. Pii, Decii, Valeriani Sen., Gallieni Saloninae, Val. Maximiani, Conſtantini M. etc. vid. ADVENTVS AVG. *al.* AVGG. vel AVGVSTI. — PROFECTIO A. G.

— ſed praecedente Victoria. n. Alexandri Seueri, Gord. Pii Trai. Decii. vid. VICTORIA GERMANICA. — *it.* Conſtantis v. VICTORIA AVGVSTORVM — *it.* Conſtantini M. vid. VICTORI GENTIVM BARBARR. *Bonarrot.* N. *Carpin.* Tb. 33.

— et praeterea militibus praeeuntibus ac ſequentibus n. Alex. Seueri, v. PROFECTIO AVG. — *it.* Diocletiani.

— praecedente Victoria et ſignifero, ſequentibus duobus aliis militibus, ſigna militaria ferentibus, cum epigr. VICTORIA AVGVSTI. Æ max. Gord. Pii. *Bonarrot.* ib. Tb. 14 fg. 2.

— ſed figura militari equum ducente. n. Sept. Seueri. v. ADVENT. AVGG.

— ſed ſubſequentibus duobus ſigniferis. n. Traiani.

— ſed praecedente et ſequente figura. n. Neronis, Gordiani Pii.

— ſed adſtant tres, *al.* quatuor milites cum ſignis. n. Hadriani. vid. EXERC. *al.* EXERCITVS DACICVS.

— pone quem tria ſigna militaria. n. Caii Caeſaris.

— ſed praecedente milite et duobus ſequentibus. n. Caracallae. vid. PROF. AVGG.

— — ſed tribus ſequentibus. n. Traiani, M Aurelii, L. Veri. v. PROFECTIO AVG. vel AVGVSTI.

— et captiuus humi ſedens n. Conſtantini M *it.* Probi. v. VIRTVS PROBI AVG.

— ſed ante eum barbarus infra in genua prolapſus. n. Sept Seueri, Caracallae, Decentii. *Bonarrot.* ib. Tb. 9. fg. 2. et Tb. 35.) *Vaill.* Sel. Num. *Camp.* p. 131.

— currens ſupra barbaros duos, *al.* tres, humi proſtratos. n. Caracallae. *Liebe* Goth. Num. p. 217.) *Vaill.* Gr.

Eques d. caduceum. n. Antinoi.

— d. globum, n. Gordiani Pii. v. AETERNITAS AVGVSTI.

— d. globum, ſ. haſtam. n. Alexandri Seu.

— d. ſceptrum. n. Sept. Seueri.

— d. elata, ſ. ſceptrum. Eiuſd.

— cum haſta et clipeo. n. Manliae g. etc.

— citato equo vectus ſ. elata gladium vna cum amputato hoſtis capite. n. Sergiae g.

— decurrens ante Apollinis ſimulacrum. n. Alexandri Seu.

— Imp. adloquitur cohortes. n. Commodi. v. ADLOCVTIO.

— ab aduolante Victoria coronatur. n. Heracleae Lucaniae, Tarenti Calabriae.

— Imp. d. eleuans a Victoria volitante coronatur, ante pedes equi captiuus *al.* duo captiui. n. Caracallae.

— ſed ante eum columna, in cuius apice eſt ſignum Aeſculapii, figura militari eum ſequente. Æ max. Eiuſd. *Bonarrot.* Tb. 9. fg. 6.) *Vaill.* Sel. Num. *Camp* p. 65.

Eques ſed d. extendit verſus mulierem turritam, d. Aeſculapii ſignum tenentem. n. Eiuſd.

— pileo Phrygio tectus aram accedit, cui columna adſtituta eſt, columnae capiti aquila inſiſtit, a tergo equitis arbor. n. Eiuſd.

— eodem pileo ornatus, baculum cum ſerpente tenet. n. Eiuſd.

— iaculum mittens. n. Gelae Siciliae.

— Imp. iaculum vibraturus. n. Alex. Seueri.

— Titus dextra iaculum vibrat in militem proſtratum, gladio et ſcuto armatum. Sine epigr. *al.* addita S. C. nota. Æ 1. Titi. *Beger.* Th. Br. II. p. 635.) *Gorius* ad *Morell.* Th. Imp. II. in Tito Tb. 10. n. 7. qui p. 375. ſuſpicatur equeſtrem ſtatuam Tito poſitam, quae teſtaretur, hoſtes Romani imperii ab eo domitos, et in poteſtatem reductos. Miles ille ſub equo ſtratus, in quem Titus eques iaculum contorquet, forſitan indicat Iudaeum aliquem ab eo proſtratum. — *Al.* Titus eques chlamyde et militaribus armis inſignis, ſ. ſcipionem gerens, d. palladium accipit a Roma galeata, quae dextrum pedem globo imponit, et laeua haſtam praefert, in area S. C. Æ 1. *Morell.* ib. Tb. 10. n. 8.

— Domitianus d. eleuat, ſ. ſcipionem eburneum, cui imminet aquila. *A/.* AR. Æ 2. Domitiani. *Morell.* Impp. in Domit. Tb. 6. fg. 1. Tb. 7. fg. 16. Tb. 8. fg 1. Tb. 14. fgg. 1. 2. 3. 4. Tb. 17. fgg. 17. 18. 19.) *Vaill.* Pr. II. p. 98. Domitianus in numis Titi, vt in patre, eques repraeſentatur, qualis in pompa triumphali de Iudaeis progrediebatur, de quo *Ioſeph.* L. VII. Bell. Iud. c. 17. „Veſpaſianus prior ibat, et Titus deinde ſequebatur; Domitianus autem adequitabat, ipſe quoque ornatus pulcritudine, dignumque ſpectari exhibens equum.

Eques idem toga amictus, d. elata, ſ. gerens eburneum ſcipionem cum iuuenili capite eius vertici inſidente, addita epigr. CAESAR DOMITIAN. COS. DES. in exergo S. C. Æ 1. Titi. *Beger.* Th. Br. II. p. 635.) *Morell.* in Tito Tb 9. fg. 7. p. 370. Equeſtrem ſtatuam S. C. poſitam Domitiano cenſet *Angelonius*, qui hunc numum etiam adducit Tb. 88. n. 4. p. 72. ſed hoc decus ex hoc numo argui non poſſe clamat *Vaillantius.* — Idem typus, ſed *A/* et AR. Domitiani apud *Morell.* in Domit. Tb. 6. fg. 32. *et* Tb. 8. fg. 33. Inſigne illud, addit editor, quod manu gerit, denotat principis iuuentutis collatum ei decus, praefecturam nempe, quam Imperatorum filii obtinebant ſupra nobiles iuuenes ex equeſtri ordine.

— Imp. iaculo *aprum* confodit. Æ max. Gord. Pii. *Vaill.* Sel. Num. *Camp.* p. 89. 90.

— *leonem* conterit adſiſtentibus duobus militibus, cum epigr. VIRTVS AVGVST. n. Traiani. *Mdb.* p. 164.

— *leonem* telo ferit. Æ max. Commodi. *Cimel. Vind.* II. p. 12. vid. VIRTVTI AVGVSTI. — *it.* Gord. Pii.

— in *leonem* currentem ſpiculum vibrat. AR. Conſtantini M. *Khell.* Suppl. p. 236. 240.

— ſed ad pedes equi *leo.* n. Hadriani. *Hauercamp.* Num. Contorn. fg. 21. p. 87. — *Al.* ſimilis, ſed Iouiani. *ibid.* Addend. fg. 12. p. 160.

— in ſerpentem adſurgentem haſtam intorquet. n. Sinopes Paphlagoniae.

Eques Imp. ſupra chimaeram vehitur habitu Bellerophontis. vid. *Bellerophon.*

— Imp. barbarum haſta impetit. v. VIRTVS AVGG. ET CAESS. NN. — VIRTVS PROBI AVG.

— haſtam in proſtratum hoſtem vibrat. n. Palaei regis incogniti. *it.* Commodi, Sept. Seueri, Caracallae, Getae, Elagabali, Alex. Seueri, Maximini, *it.* Gordiani Pii. v. ADVENTVS AVG.

— haſtam in barbarum humi ſedentem torquet, praecedit Victoria, lauream offerens, ſequitur miles. n. Alex. Seueri. v. VICTORIA AVGVSTI.

— haſta Germanum genuflexum tranſuerberat. n Domitiani.

— iaculo Armenum iacentem impetit. n. L. Veri.

— vel Parthum iacentem. Æ. L. Veri. *Cimel. Vind.* II. p. 10.

— Imp. ſpiculum in barbarum vibraturus, Victoria per aera coronam ei profert. n. Maximini.

— — impetit captiuum. Æ max. Sept. Seueri. *Vaill* Sel. Num. *Camp.* p 59 — *Al.* ſed pone Imperatorem alter captiuus. n. Sept. Seueri.

— — ſupplantans proſtratum, haſta eundem petit, infra iacente ſcuto. n. Decentii.

— — ante tropaeum, ad eius imum captiuus n. Elaitarum.

— — ſub quo figurae. n. Gallieni ab Epheſiis.

— — equitans verſus duas feminas ſtantes, ſuperuolitat aquila, in imo fluuius muliebri habitu decumbit. n. Sept. Seueri ab Acmonenſibus.

— — pro pedibus fluuius emergens. n. Commodi a Mytilenaeis.

Eques deformis. vid. *Gothici* nummi Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 95. fgg. 3. 6.

— ſingularis. v. *Celes.* — cum palma vel flagro. n. Fam. Calpurniae, Liciniae, Marciae; ſpectat ad ludos Apollinares.

Eques Amazon. n. Achaeorum, Eumeniae, Gortynae, Hierapolis Phrygiae, Moſtenes, Panemotici, Seleuciae Ciliciae, Tabalae, Tripolis Cariae. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 13. fg. 16. vid *Amazon.*

— *Apollo* cum lyra gryphum inequitat Æ max. Antinoi *Bonarrot.* Num. *Carp.* Tb. 37. fg. 1. p. 416.

— *Bacchus.* v. *Bacchus.* inequitans pantheram.

— *Bellerophon.* v. *Bellerophon.*

— *Caſtor.* v. *Caſtor.*

— *Cupido.* v. *Cupido* inequitans delphinum.

— *Cybele.* v. *Cybele* vecta leone. — *Eadem* capite turrito equo vecta, d. ſceptrum, ſ. tympanum. Æ 1. 2. Sept. Seueri. *Vaill.* Pr. II. p. 118.

— *Diana* arcitenens ceruum vel equum inequitans. n. Epheſi, Magneſiae ad Maeandrum, Pherarum. — *Eadem* equeſtris telo leonem petens. n. Traiani. *Mdb.* p. 149. — *Diana* lucifera ambabus facem ardentem. Æ max. Anton. Pii. *Bonarroti* Num. *Carp.* Tb. 3. fg. 1. — *Al.* ſed vtraque manu taedam. v. *Diana.*

— *Lunus* deus. n. Claudiopolis, Iuliopolis, Laodiceae Coeleſyriae,

ſyriae, Neapolis Thraciae ad Meſtum, Olbae, Sagalaſſi, Seleuciae Ciliciae, Trapezi, Traianopolis v. *Lunus*.

Eques Mulier d. extenſa. n. Gortynae. — capite turrito. n. Seleuciae ad Calycadnam.

— *Puer*, delphinum inequitans. n. Iaſſi Cariae in Gord. Pio. vid. *Cupido*.

— *Serpens* vel draco, inſiſtens equo currenti. n. Domitillae vx. Veſpaſiani. *Patin*. Impp. p. 145. it. Domitiani.

— *Syra* dea leoni inſidens. n. Hierapolis Syriae. *Schlaeger*. Rapt. Europae p 15.

— Vir, camelum inequitans n. Boſtrae. — ſed nudus delphino vectus. n. Tarenti.

Equeſter ordo, qualis diſquirit *Galland*. Diction. ſub: *Equeſter ordo*.) *Vaill*. Fam. Iulia ad num. 69.

EQVESTER ORDO PRINCIPI IVVENTutis, ſupra clipeum. AV. AR. Neronis. Cum Romae. Claudius Troiae luſum exhiberet, Neronem a ſe adoptatum declaravit *principem iuuentutis*, vt iis praeſideret; at cum ille ludus eſſet equeſtris, ideo *equeſter ordo* clipeum Neroni fouit, quod Troiam fauorabiliter et conſtantiſſime luſit teſte *Suetonio* c. 7. in eius vita. *Guſſeme* V. p. 216. n. 23.) *Mdb*. p. 88. 89.) *Morell*. in Nerone. *Pedruſ*. Muſ. *Farneſ*. I. Tb. 5. fg. 2. p. 82. it. II. Tb. 15. fg. 2. p. 208. ſed litteris exeſis.) *Vaill* Pr. II. p. 63. — *Al*. intra coronam lauream, addito S. C. Æ 2. Commodi. *Angelon*. Tb. 217. n. 3. p. 178) *Geſner*. Tb. 126. n. 2.) *Guſſeme* II. p. 235. n. 29.) *Harduin*. Oper. p. 785.) *Mdb*. p. 241.) *Muſell*. Impp. Tb. 133. fg. 5.) *Patin*. Impp. p. 208.) Th. Reg. *Sueciae*. Tb. 61. n. 19.) M. *Theup*. p. 542.

Equeſtre certamen ſingulare in denariis Seruiliae gentis. Duo equites decertant, galeatus d. confodit hoſtem haſta, ſ. clipeum tenet, in quo littera M. (*Marcus*) vid. *Seruilia* g.

Equeſtris figura in n. Bizyae, Ilii, Myrinae, Nicaeae, Ptolemaidis, Seleuciae, Stratonicae.

— — cippo impoſita pone templum 4. columnarum. n. Topiri.

— — ſupra aquae ductum. n. Marciae g. *Morell*. Fam. p. 261 fg. 1.) M. *Pembrok*. III. Tb. 6. fg. 9.

Equeſtris ſtatua erat, cum equo ad curſum incitato aliquis inſidens ſculpebatur, eaque imago ex aere, vel lapide, vel ebore facta ponebatur loco celebri. *Plinius* L. XXXIV. c. 5. „Equeſtres vtique ſtatuae Romanam celebrationem habent, orto ſine dubio a Graecis exemplo; et c. 33. dixerat: „Effigies hominum non ſolebant exprimi, niſi aliqua illuſtri cauſa perpetuitatem merentium. Inde etiam numis memoriam ita ſeruari voluerunt veteres. — *Equeſtres ſtatuae Auguſti* ſeptem numis rarioribus, iiſque fere ſolum argenteis, a *Vaillantio* ſunt repraeſentatae; ſed aureo a *Khellio* Suppl. p. 9. vulgato, ſeu lituum, ſeu partem nauis ſpectes, ſimiles eſt nullus; an ad Pompeium, an ad Antonium mari victos referendus ſit, argumentis deſtitutus in medio reliquit *Khellius*.

— — *Alexandri Seueri* capite radiato, ante ara vel ciſta. n. Seleucenſium.

— — *Antinoi* pone aedificium. n. Rheſaenae. *Liebe* Goth. Num. p. 312.) *Patin*. Impp. p. 208.

Equeſtris ſtatua Antonini Pii galeata. n. Myrinaeorum, Stratonicenſium.

— — *Arcadii. Band.* II. p. 534.) *Mdb.* p. 523.

— — *Caracallae* d. haſtam a Bizyenis.

— — *Domitiani. Patin.* Impp. p. 156.

— — *Hadriani.* n. Nicaeenſium.

Equiria, ludi quos Romulus Marti inſtituit per equorum curſum. Celebrabantur in campo Martio iuxta Tiberim, et per equeſtres decurſiones agitabantur. Ideo in denario Fabii eques decurrens exhibetur galeatus, d. coronam ex lauro oſtentat, ob decurſionis, quod retulit, praemium. *Vaill.* Fam. Fabia fg. 3.

EQVIS (*ſic* loco EQVES) ROMANVS. Imperator equo inſidens pacificatoris habitu, d. eleuat AV mai. mod. Conſtantini M. *Cimel. Vind.*) *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. II. p. 472.) *Khell.* Suppl. p. 238. 239.

EQVIT. *Equit.* vid. FIDES EQVIT. — PAX. EQVIT. — VIRT. *al.* VIRTVS EQVIT.

EQVITAS (*ſic*) pro AEQVITAS. n. Neruae.

Equites duo decurrentes. n. Caelinae in Italia. Muſ. *Hunter.* Tb. 14. fg. 3.

— duo cum gladiis et clipeis, dimiſſis equis, pedeſtrem pugnam ineunt. AR. Seruiliae g.

— duo decertantes, d. confodit hoſtem. *ibid.*

— tres ex fronte decurrentes, effuſis habenis, praeeunte milite. g. Poſtumiae.

Equites cum palma. vid. *Celeres.*

Equites Caſtor et Pollux. n. Lacedaemonis, Macedoniae, Syracuſae; *it.* Antiochi regis Commagenes; *it.* in poſtica numorum antiquiſſimorum Fam. Aeliae, Anteſtiae, Atiliae, Cupienniae, Domitiae, Itiae, Iuniae, Lucretiae, Marciae, Minuciae, Pinariae, Plautiae, Quinctiae, Scriboniae, Semproniae, Terentiae, incertarum. Conf. Geſchichte der K. Academie der Wiſſenſch. zu Paris T. I. p. 266 ſq. vid. *Dioſcuri.*

— — — aduerſi ſtantes, d. equum capiſtro retinent, ſ. haſtam. n. Amaſtris Paphlag.

Equites Imperatores. ſolebant Romani diuerſo modo pro variis eorum geſtis repraeſentare. Cum aliquis ſolito equi gradu incedit, *profectio* eſt Auguſti; accelerata paſſu, eius *expeditio*; captiuum proſternens, *virtus* Imperatoris; denique lento gradu, *aduentus* eius in vrbem.

— *Caius et Lucius* decurrentes, cum epigr. PRINC. IVVENTVT. in imo C. L. *Principes Iuuentutis* ab equeſtri ordine ſcilicet adpellati *Caius* et *Lucius.* AR. Auguſti. *Vaill.* Pr. III. in Addendis p. 324.

— *Seuerus, Caracalla et Geta*, dextris ſublatis. AV. Seueri. vid. ADVENT. AVGG.

— *iidem* in citis equis. Æ. 2. Getae. vid. PRINC. IVVENT.

— *Carinus* et *Numerianus*, d. elata. v. SPES PVBLICA.

— Diocletianus et Maximianus, d. elata, ſ. haſtam, vel ſceptrum, cum epigr. COMITATVS AVGG. AV. Diocletiani. *Froelich.* Supplem. AV. Impp. in *Gorii* Symb. Litt. p. 142.) *Khell.* Suppl. p. 215.

Equi-

Equites iidem, cum epigr. ADVENT S AVG STORVM. *Guſſeme* III. p. 54. n. 3.

Equites Theſſali apud Graecos in proeliis ſemper maxime deſiderati, omnium enim primi in arte equeſtri excellebant; quidquod Theſſalia equeſtri laude multum pollebat. v. *Theſſalia.*

EQVITVM. vid CONCORDIA EQVITVM. AR Poſtumi Sen. *Harduin* Oper: p. 856) *Vaill.* Pr. II. p. 2.

Equitum tranſuectio erat praecipua cenſurae actio, de qua *Spanhem.* Pr. II. p. 100. vid *Cenſor.*

Equuleus in ſinu complectitur ab Imp equitante. Æ max. mod. Traiani Decii a Samiis Ioniae. *Haym.* Th. Br. I. Tb. 29 fg. 2. p. 279. 280.

Equus e tellure eductus a Neptuno, vnde apud *Diodor.* L. V. c. 69. Graecis dictus *Hippius*, ſicuti Romanis *Conſus*, qui in Neptuni equeſtris honorem inſtituere *Conſualia. Varro* L. L. Lib V. — Equitandi artem quis docuerit? *Vaill.* Fam. Titur. n. 5.

Equus cernitur in numis Alexandriae Aegypti, Arcadiae, Arporum, Atragis Theſſaliae, Caeſareae Palaeſtinae, Carthaginis Africae, Emporiarum Hiſpaniae Gallicis, Gelae, Hiſpaniae, Lariſſae, Maroneae, Panormi, Perinthi, Phalannae, Pherarum, Romae, Syracuſae, Theſſaliae, Theſſalonicae, Troadis; *it.* Fam. Atiae, Marciae; *it.* Regum Macedoniae, Attilae Hunnorum et regum Celticorum.

Equus integer iuxta palmam ſtans, quaſi ei innixus, *Carthaginis* Africae ſymbolum. *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 32. fg. 9. p. 142. vid. *Carthago* Africae.

— *Mauretaniae* ſymbolum. *Oiſel.* ib. Tb. 33. fgg. 2. 3. 4. p. 144. 145. vid. MAVRET. — MAVRETANIA. — *Strabo* L. XIII. teſtatur de Mauris, eos paruis equis vſos, celeribus tamen et manſuetis.

— *Macedoniam* notat; equos praeſtantiſſimos plurimis in locis nutrientem, ac *Theſſaliae*, laude equeſtri multum pollenti minime cedentem. *Spanhem.* Pr. I. p 179. — *Pellaei* equi. vid. *Pella* Macedonum vrbs. Teſtatur *Iuſtinus* L. IX. c. 2. Philippum, Macedoniae regem, Scythis deuictis, viginti millia nobilium equarum, ad genus faciendum in Macedoniam miſiſſe; Macedoniae autem, vt et Theſſaliae, circa Lariſſam, Pellam et Magneſiam praecipue, paſcua ad alendos equos laudatiſſima et nobiliſſima fuere, indicat *Plin.* L. V. c. 56. Hinc fabulati ſunt, in Theſſalia primum ortum fuiſſe equum, et primo ibi domitum. — Syriae reges, qui e Macedonia originem ducebant, generoſis equis delectabantur, et optimo pollebant equitatu, quod innuere videtur equus in n. Seleuci, niſi denotet bellicoſum populum, quo ſymbolo Syro-Macedones egregiam belli fortitudinem demonſtrarent.

— in numis Siculis notat praeſtantiam equorum, inde in n. Panormitanorum equus infrenis modo currens, modo ſaliens. *Burmann.* ad *Dorvill.* Sic. p. 289. 470. — Apud Agrigentinos paſcebantur ad certamina Olympica. *ib.* p. 351. — Equi στεφανηφόροι, a Victoria coronati ſaepe in numis Siculis occurrunt. *ib.* p. 295. quem morem in Graecorum agonibus obſeruatum, illuſtrat *Spanhem.* Pr. I. p. 549. 550.

Equus alatus. vid. *Pegaſus.*

— *alatus* paſcens cum ſymbolis ſolis et lunae. AR. Mithradatis Eupatoris. *Liebe* Goth. Num. p. 134.

Equus Circenſis addito palmae ramo in numis *Burmann.* ad *Dorvill.* Sic. p. 281. 606.) *Hauercamp.* Num. Contorn.) *Vaill.* Fam. Calpurnia.) *Wilde* Sel. Num. Tb. 17. fg. 102.

— liber currens et infrenis, libertatis ſymbolum. *Burmann.* ib. p. 328. 497.

— — n. Arporum Apuliae, Caenios inſulae, Carthaginis Africae, Lariſſae Theſſaliae, Maroneae Thraciae, Mylaſae Cariae, Panormi Siciliae, Salapinorum Apuliae, Teiorum, Turon. Galliae Lugdunenſis; *it.* *Equus* liber citato curſu. n. Hieronis, Iubae I. regum; *it.* Calpurniae g. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 93. fgg. 8 ad 12. *it.* Tb. 94 fgg. 1. 3. 8. 9. 10.

— — quem Victoria ſuperuolat n. Dionyſi I. Syracuſarum tyranni.

Equus effrenis libere decurrens, inter cuius pedes fulmen. n. Theſſalonicae. *Wilde* Sel. Num. Tb. 13. fg. 75. p. 106. — ſed ſuper cuius dorſo ſerpens arrectus cum capite humano. n. Alexandriae Aegypti.

— *cornutus.* n. Seleuci I. Syriae regis. *Froelich.* Ann. Syr. Tb. 3. fg. 29. vid. *Cornu.*

— *deformis.* Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 95. fg. 6.

— *deſultorius* ſine ephippiis decurrens, equeſtres arguit ludos. *Vaill.* Fam. Calpurn. ad n. 8. — ſub quo anguis erectus, ſupra tres globuli. Æ 1.

— — abſque epigr. n. Tetrici Sen. *Mdb.* p. 400.) *Triſtan.* III. p. 326.

— *Diomedis* dilanians hominem nudum, dextra maxilla adprehenſum. n. Traiani.

Equus gradiens. n. Amphipoleos Macedoniae, Anazarbi, Arcadiae, Caeſareae Palaeſtinae, Carm. Hiſpaniae Baeticae, Cymes Aeolidis, Gyrton. Theſſaliae, Hiſpaniae, Macedoniae; *it.* Audoleontis Paeoniae reguli; *it.* Antinoi; *it.* Attilae Hunni.

— — freno ad terram defluente, in tetradrachmis Amyntae III., Perdiccae III., Archelai II., et Alexandri, Macedoniae regum.

— — dextramque eleuans. n. Philippi regis Maced. *Wilde* Sel. Num. Tb. 1. fg. 7. p. 8.

— — cum palmae ramo, ſupra pileus Dioſcurorum. n. Epicteti Phrygiae.

— — in cuius tergo ſerpens. n. Alexandriae Aegypti.

— *iacens.* n. Syracuſarum.

— laxis habenis decurrens ſaepius ad ludos Apollinares pertinet.

— *libere ſtans*, vel ſolutis habenis currens in numis vetuſtis ſymbolum plerumque eſt libertatis. M. *Pembrok.* II. Tb. 95. fg. 2.

— — caput ſuperbe reflectit, in Panormitanis, Syracuſanis, aliiſque Siculis numis paſſim conſpicitur propter praeſtantiam equorum Siculorum, qui apud veteres valde laudantur. *Hauercamp.* ad *Parut.* Tb. 5. fg. 49. p. 62.

— — n. Agyrinae Siciliae, ob equeſtria certamina in memoriam Iolai Herculis ſocii ibi peracta.

— — ſtans vel citato curſu in Arpanorum Apuliae numis ad vrbis nomen adludere videtur; Arporum nempe ſincerum nomen erat Ἄργος ἵππιον, *Argos Hippium*, i. e. Argos equeſtre, ſiue aptum equis. *Plin.* L. III, *Seruius* ad *Virgil.* Aeneid. VIII. vſ. 9. — Idem equus in

in n. Salapiae Apuliae, quae Arporum fuit nauale.

Equus libere ſt. ad Carthaginenſes numos refertur apud *Pellerin.* Num. Pop. et Vrb. Tom. III. Tb. 88. fgg. 5. 6. — Idem equi typus in n. vrbium Adanae Ciliciae. Muſ. *Hunter.* Tb. 2. fg. 16. *it.* Aufidenae vel Aufinae Italiae, apud *Arigon. it.* Camarinae Siciliae, Demetriadis Theſſaliae, Syracuſae, aliarumque vrbium.

— liber ſtans et reſpiciens. n. Panormi Siciliae. *Al.* ſed anteriore pede ſublato. *ibid.* et Cymes Aeolidis.

— liber ſtans cum palma. n. Aninesiorum. *Muſell.* Num. Pop. Tb. 2. fg. 4. — ſed iuxta caduceus n. Carthaginis. — ſtans cum tegumento. Æ. Atiae gentis. *Liebe* Goth. Num p. 221.) *Morell.* Fam. p. 34. fg. 1.) M. *Pembr.* III. Tb. 7. fg. 10.) *Patin.* p. 40.) *Vrſin.* p. 133.) *Vaill.* Fam. I. Tb. 23.

— — ſaliens. M. *Pembr.* III. Tb. 6. fg. 10.

Equus abſque freno paſcens. n. Athenarum, Phenei Arcadiae, Lariſſae Theſſaliae, Alexandri M. etc. — Frequentiſſime in numis Alexandriae Troadis apud *Eckhel.* Num. Vet. p. 197.) M. *Hunter.* Tb. 3.) *Patin.* Impp. p. 289.) *Vaill.* Col. I. 221 ſq. II. p. 16. 22. 45 91. 97. 127. 132. 134. ad vrbem ab omnibus tributis immunem indicandam. Alexander M. Troadem hanc liberam et tributi immunem eſſe primus voluit. Iulius Caeſar Alexandrum imitatus, agrum iis attribuit et libertatem. Inde in plurimis Imperatorum Commodi, Seueri, Caracallae, Elagabali, Alexandri, Mamaeae, Maximini, Valeriani Sen. numis occurrit paſcentis equi typus, qui non modo regionis ſolum paſcuis abundans, ideo equis alendis idoneum indicat, ſed praecipue equus ille liber Troadenſes liberos et omni publico onere immunes arguit; non verò ſpectat ille ad Aeſculapium, vt *Harduinus* contra *Triſtanum* hariolatur ob curam equorum, quam huic deo tributam tradit. *Vaillantii*, dum in hunc equi typum commentatur, ſententia eſt: „vbicunque equus ſe conſpiciendum praebet, notari vrbis ἀλειτουργησίαν, immunitatem ab omni tributo, libertatem a vehiculariae rei onere. Sed enim praeterquam quod conceſſa haec Alexandriae priuilegia ante Caracallam probari vix poſſunt, veriſimilius *Kbellio* videtur, typo equi libere paſcentis opima paſcua, et generoſae ſobolis prouentum indicari, cuius exempla ab aliarum quoque vrbium numis peti poſſunt; quae *Kibellii* ſententia prae altera *Vaillantii* proprior vero eſt. Fuſius de hoc typo *Eckhel.* Num. Vet. p. 197. 198. qui eundem equi typum ad Apollinem refert.

Equus paſcens, pone quem arbor et Silenus, quem Troadenſes maxime venerabantur. — *Al.* ſed a latere equi paſtor, d. pedum gerens. n. Alex. Troadis.

— — et noctua. n. Athenarum.

— — ad latera duo phari, vel taedae duae. n. Byzantii.

Equus ſingularis. v. *Bucephalus.*

— — cui eques inſidet. n. Syracuſae.

— — cuius pes dexter humano ſimilis. n. Nicaeae. *Spanhem.* Pr. II. p. 288. 289.

Equus ſubſultans. n. Amphipolis Macedoniae. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 5. fg. 12.

Equus

Equus Theſſalicus Macedoniae regum ſymbolum in numis, yt Amyntae apud *Froelich.* Not. Eleni. Tb. 4. fg. 2. Conſ. *Spanhem.* Pr. I. p. 375.

— *Troianus* in numo Priami, ſed adulterino.

— *pone Imperatores* in numis poſitus, de quo typo plures recitat antiquariorum ſententias *Bonarrotus* Num. *Carpin.* p. 376 ſq. Prae ceteris ea amplectenda, quae equos referri ad militaria imperatorum facinora ſtatuitur. Quod quidem intelligendum potiori iure eſt, cum Caeſares equitatu multiplici in barbarorum fuerint occurſu. Vim enim Romani exercitus, labente imperio, in equitatu ſtetiſſe, nemo ignorat. Sic buſtum Imperatoris equum freno tenentis in numis Claudii Gothici, Carini, Numeriani, etc. Pariter

Equum d. freno retinet, ſ. clipeum, cui inſculpta lupa cum gemellis et ficus Ruminalis, *Maximianus* laureatus cum lorica ad pectus et aegide. Æ max. *al.* ab vno latere inaurat. ab altero argento illit. ab eodem viriculo et calybe, cum epigr. VIRTVS MAXIMINIANI AVG. Muſ. *Alb.* II. Tb. 103. fgg. 1. 2. 3. p. 87.) *Bonarrot.* Num *Carp.* Tb. 31 fg. 1. p. 376 ſq.) *Bandur.* II. p. 55.

Buſtum Imperatoris ſ *equum* freno tenet, d. lanceam retro palmae ramus. Contorn *Conſtantini M. Band.* II. p. 211.) *Ducang.* Tb. 2. p. 16. *et* diſſ. 14.) *Hauercamp.* Num. Contorn. fg. 50. p. 115.) *Patin.* Theſ. p 208. *Al.* ſimilis, ſed retro galea; *Neroni* adſcribitur. *Hauercamp.* ib. fg. 59. p. 133. 134.) *Onuphr. Panvin.* Lud Circenſ. in Tom. IX. Antiq. Rom. p. 126. — Buſtum *Conſtantii Iun.* equi labia ſ. tenentis, d. clipeum ingentem et haſtam. max. mod. *Hauercamp.* ib. p 166. ex *Strada* p. 183. — Buſtum *Magnentii* ſ equum freno tenet d. haſtam praefert, retro ceruicem galea cernitur. *Hauercamp.* ib. fg. 81. p. 146. — *Al.* fere ſimilis, ſed *Deſiderii* fratris Magnentii, cum epigr. DE ID. N. C et d. potius ſceptrum, quam haſtam tenere videtur, in area hinc roſa cum palma, inde alia roſa. *Hauercamp.* ib. fg 72. p. 147. — Buſtum *Iouiani* ſ. equum, d. lanceam, retro galea, circum: D. N. FL. C. IOVIANVS P. F. AV *Hauercamp.* Num. Contorn. Addend. fg. 12 p 160) Medallion. Ludov. Magni Tb. 40. fg. 4 *Al* ſimilis cum iuuenili facie *Placidii Valentiniani*, ſed a tergo conſpicitur columna quadrilatera, quam idem Imperator in hippodromo crexit. *Hauercamp.* ib. Addend. fg. 13. p. 161.) Medall. Lud. M. Tb. 36. fgg. 1. 2.

Equum freno retinet Diana. n. Alexandriae Aegypti.

— — *Neptunus* nudus, vt equorum domitor. Num. Contorn. *Hauercamp.* fg. 43 p. 106. — *it.* Rhauci Cretae.

— — *Caſtor et Pollux* ſtantes, vterque capiſtro d. equum, ſ. haſtam n. Aeliae Capitolinae, Amaſtris, Cyzici, Lacedaemonis. Laodiceae Cariae, Lappae, Magneſiae Sipyli, Orthoſiae, Paeti, Phocidis, Sagalaſſae, Syracuſae, Tripolis Syriae, Tyndaridis; *it* Antiochi VI. Syriae regis; *it.* Fam. Memmiae, Poſtumiae; *it.* Antonini Pii, M. Aurelii, Commodi, Gerae, Philippi Iun., Poſtumi, Conſtantii Chlori, Maxentii. — ſed ara intermedia. Æ max. Fauſtinae. Muſ *Piſan.* Tb. 24. n. 1. p. 68. — inter quos vero Iupiter Capitolinus ſedens. Æ max. Commodi. *Vaill.* Sel. Num. *Camp.* p. 49.

Equum ducit athleta. Conſ. *Hauercamp.* Num. Contorn. fg. 30. p. 98. *et* fg. 62. p. 136.) *Panvin* Lud. Circenſ. numiſma tribuit Seuero.

— — figura n. Erythrarum, Laodiceae Coeleſyriae, Mamerti, Tra-

Trapezoſis; *it*. Fam. Liciniae; *it*. Auguſti, Claudii, Titi, Traiani, Hadriani, M. Aurelii, Commodi, Caracallae, Getae, Philippi Sen., Probi; *it*. poetarum, ita enim

Equus frenatus a certamine victor reducitur in n. Contorn. *Homeri* apud *Hauercamp*. Num. Cont. virorum doctorum fg. 1. p. 149.) *Cimel. Vindob*. II. Tb. 2. p. 1. ſed tecto equi tergo. — *Al*. ſimilis, ſed *Terentii* eſt. *Hauercamp*. ibid. fg. 4. p. 150.) *Morell*. Fam. Terentia p. 413. — *Alii* duo, ſed *Horatii* cum epigr. ALSAN. *Hauercamp*. ib. fgg. 6. 7. p. 152.) *Morell*. Fam. Horatia fg. 4. p. 198.) *Patin*. in fine notarum ad *Sueton*.

Equum generoſum d. freno ducit *Maurus*, ſ virgulam tenens ad equum gubernandum. Teſte *Strabone* L. XVII. Maurorum equi ſola virgula gubernantur. n. Hadriani, cum inſcr. MAVRETANIA. *Oiſel*. Sel. Num. Tb. 33. fg. 1. p. 144. — *Al*. eadem cum epigr ſed *Maurus* ſ. equum alacriter incedentem freno tenet, d. haſtam ferens. n. Eiuſd. *ibid*. fg. 3. p. 145. — *Al*. cum epigr. MAVRET*ania* etc. *Maurus* ſtans iuxta equum, aliquo modo ferociter incedentem, arrectis auribus, collo incuruato, iuba denſa et diſperſa, quam Maurus d. adprehendit, dum ſ. haſtam fert. n. Commodi. *Oiſel*. ib. fg. 4.

— ductor eius per inferius labrum adprehenſum manu quaſi ducere videtur, infra cernitur ſcorpio, Africae typus. n. Auguſti, ſine inſcr. *Oiſel*. ib. fg. 5.

— tenet mulier turrito capite. n. Antiochiae Coeleſyriae vel ad Hippum.

— retinet vir nudus. n. Mamerci Catanenſium tyranni, vel Mamertinorum; *it*. Meſſanae Siciliae.

Equum quadrato incluſum ſine inſeſſore ſiſtunt veteres Macedoniae regum numi Amyntae, Alexandri, Archelai, Ptolemai, Perdiccae. *Golz*. Graec. Tb. 29.) *Spanhem*. Pr. I. p. 375. — pariter in quadro. n. Antigoniae vrbis.

Equus generoſus *intra coronam*. n. Theſſalonic. *Morell*. in Auguſto p. 399.

— et corona laureata. n. Carthaginis, Emporiarum, Gelae, et Sepulliae gentis.

— deſuper aſtrum. Æ. Aeni Thraciae.

— ſupra quem caput barbatum. n. Maroneae. *Eckhel*. Num. Vet. Tb. 5. fg. 1.

— deſuper caput Veneris. n. Cleones Argolidis.

— deſuper Caſtrorum pilei. n. Marciae gentis. *Vaill*. Fam. II. p. 103.

— capite erecto, ſupra quem S. et inter pedes equi pentagoni figura. n. Attilae gentis.

— ſtans, infra quem pentagonum. n. Nuceriae Campaniae.

— ociſſime currens, in cuius dorſo ſerpens ſinuoſus erecto capite. Æ 2. Domitiani, cuius forſitan celeritas et mentis ſagacitas in bellis conficiendis et victoriis reportandis iſto typo deſignatur. *Morell*. in Domitiano Tb. 23. fg. 2. Tb. 24. fgg. 5. 6. 21.) *Patin*. Impp. p. 168. — *Al*. ſimilis, ab Alexandrinis vel Syriis, ſed Domitillae. *Morell*. in Veſpaſ. Tb. 16. fg. 21. Tom. II. p. 324.) *Spanh*. Pr. I. p. 290. II. p. 286.

— ſupra quem ſerpens in gyros caput erigit. Æ 2. Alex. Seueri a Philadelph. Lydiae.

Equus

Equus ſub quo anguis erectus, ſupra tres globuli, infra ROMA. Æ 1.

— modo currens, modo quietus, cum palma in n. Panormitanorum, aliorumque populorum; palma adpoſita notat praemia Hieronicarum.

— et palma. n. Africae, Carthaginis etc. vid. *Palma.*

— cum palma et aſtro. Æ 3. Neronis, cuius equorum ſtudium commendat numulus. *Morell.* in Nerone Tb. 17. fg. 36.

— caduceus, laurea, palma, aſtrum, lyra etc. n. Carthaginis, Caſſandriae, Romae, Syracuſae; *it.* Fam. Marciae; *it.* Mithradatis regis Ponti, et Canobilini Celtici regis.

— et claua. n. Familiae incertae; *it.* Caſſandri regis Macedoniae.

— clipeo inſculptus. n. Honorii.

— cum clipeo. M. *Pembrok.* II. Tb. 94. fg. 12.

—, cupreſſus et taurus. n. Damaſci in Elagab.

— et templum. n. Corinthi.

— et ante ſcorpio. n. Lepidi.

— a tergo. n. Cyzici; *it.* Antinoi.

— pedem vaſi imponit. n. Cumarum Lucaniae.

Equus dimidius vel *equi pars anterior* in numis Siciliae, Magnaeque Graeciae, Syracuſarum et alibi haud infrequens. vid. *Aegaea* Ciliciae. M. *Hunter.* Tb. 3. fg 2. *Atarnea* Myſiae, *Carthago* Africae, *Cephallenia*, apud *Liebe* Goth. Num. p. 178. *Cumae* Campaniae, *Cyme* Aeolidis, *Cyon* Cariae. M *Hunter.* p. 121.) *Peller.* Tb. 67. fg. 38. *Othrytae* Theſſaliae. *Eckhel.* Num. Vet. p. 89. *Panormus* Siciliae, *Poſidonia* Lucaniae, *Scotuſſa* Theſſaliae, *Triacala* Siciliae, *Tricca* Theſſaliae; *it.* *Poſidippus* poeta.

— — in area. n. Athenarum.

Equus dimidius ſaliens. n. Maroneae Thraciae. *Eckhel.* Num. Vet. p. 57. *it.* Tanagrae Boeotiae.

— — decurrens. n Hippiae Theſſaliae. *Wilde* Sel. Num. Tb. 10. fg. 49. p. 75.

— — radiis circumdatus. n. Ceae inſulae. M. *Hunter.* p. 92.

— —, iuxta quem ſtat figura, e regione duae ſunt figurae altera ſtans, altera ſedens, admirantibus ſimiles. n. Alexandri M. *Hauercamp.* Num. Alex. M. fg. 4. p. 36. 37.

Equi dimidium corpus a Victoria coronatur. n. Dionyſii I. Syracuſ. tyranni.

Equus medio corpore, piſcis autem infima parte. n. Lampſacenorum Commodi, Caracallae, Getae. vid. *Equus marinus.*

Equi collum cum capite. n. Aegarum Aeolidis, Carthaginis, Panormi, Pharſali, Romae, Syracuſae; *it.* Demetrii II. regis Syriae, Dionyſii tyranni Siciliae vel Syracuſar. *Burmann.* ad *Dorville* p. 285.

Equi caput proferunt numiſmata Aegaeorum, Carthaginenſium, Demetrii, Hyreſiorum, Nucerinorum, Panormitanorum, Ptolemaei Mauritaniae regis, Romanorum, Temnitarum, Thebanorum, Theſſalorum, aliorumque. v *ſuis locis.* Non vana de cauſa ſignarunt eo ſymbolo numos.

mos. Sic *Demetrium*, ſiue *Poliorcetem*, ſiue *Philopatorem* equi capite equitatus ſui vim et robur commendare voluiſſe, teſtis eſt *Froelichius* Annal. Syr. p. 55. — Cur idem caput *Poenorum* numi oſtentent, certa et explorata ratio eſt, quam *Virgilius* Aen. I. v. 445 ſqq. expreſſit. Philoſ. Tranſact. Vol. LXI. P. I. Tb. 3. fg. 8. p. 91.) M. *Pembrok.* II. Tb. 43. fg. 7. — Nec alia de cauſa *Panormitanorum* in numis equi caput viſitur, quam quod numi illi cuſi fuerint, cum Sicilia Poeni potiebantur. „Acris equi caput, inquit *Havercamp*. Num. Panorm. Tb 10. fg. 94. in auerſa parte cuderunt Panormitani, in gratiam ſcilicet Poenorum. Numiſma igitur percuſſum eſt ſub dominatu Carthaginenſium. *Beger*. Theſ. Palat. p. 285. — Sunt tamen ex illis nonnulli, quos ad *Theſſalos* referre iure poſſis et debeas. *Thebaeorum* in primis, vt enim Phthiotici non ſint, ſed Boeoti, quod *Froelichio* Cimel. Vind. p. 38. placet, Boeotos Theſſaliam priſcis temporibus tenuiſſe atque Aeolenſes adpellatos auctor eſt *Pauſanias* L. X. c. 8. — *Aegaeorum* etiam, qui ad Aegas Aeolidis vrbem pertinent, quas ſi ab Aeolenſibus Theſſalia profectis conditas dicam, non temere dicam. cf. *Odericius* Num. Graec. p. 65. — *Theſſaliae* omnino ſymbolum equi caput; vulgata namque non poetarum ſolum carminibus, ſed hiſtoricorum etiam teſtimonio regionis huius laus, nobilium equorum greges non vno in loco aluiſſe, omnium primam freno domuiſſe et bellicos in vſus armaſſe. *Oderic.* ib. p. 50. — Quid porro ſibi velint, qui *Romanorum* nomen prae ſe ferunt, difficilius ſtatuere. Credamne a Pelaſgis percuſſos, a quibus Romam multo ante Romulum conditam nonnullorum opinio fuit, quam refert *Plutarchus* Vit. Romuli T. I. p. 37.

Equi caput. n. Obulc. Hiſpaniae Baeticae.

Equi caput pone ſcriptum ΟΜΑΛΟC. vid. ΟΜΑΛΟC.

— — iuxta palmae arbor. Carthaginis Africae ſymbola. *Oiſel*. Sel. Num. Tb. 32. fg 8. p. 140. vid *Carthago*. — pariter poſt equinum caput palma. n Segeſtae Siciliae. Philoſ. Tranſact. Vol. LXI. P. I. Tb. 3. fg. 7. p. 91.

— — ante Neptunum. n. Poſidoniae.

— — infra elephantem. n. Antiochi I. regis Syriae.

— — et corpus leonis. n. Biterrae in Gallia.

— — cui caput bouinum fuerit inuſtum, veluti generoſioribus equis Theſſalicis eiuſmodi notam imprimi moris fuiſſe auctor Etymologici magni pluribus adſerit. vid. *Bucephalus*.

Equi caput cornutum. n. Seleuci I. ac Demetrii I. Syriae regum.

— — criſtatum. n. Cleones Argolidis.

— — frenatum. n. Panormi, Pharſali.

— — infra tres globuli. v. *Triens*.

Equi caput collo tenus frequens in Panormitanis numis, quale apud *Parutam* Tb. 1. fg. 1. Tb. 10. fg. 94. Tb. 12. fg. 120. Tb. 13. fgg. 122 ad 126. Tb. 14. fg. 137. Tb. 15. fgg. 143. 145. Tb. 16. fg. 158. Tb. 17. fg. 169. Tb. 18. fgg. 173. 174. et *Burmannum* ad *Dorvill*. Sicul. Tb 1. fgg. 5. 6. 12. — Similes paſſim obuii ſunt in Carthaginenſium et vrbis Caccabae numis, quos duabus tabulis exhibet *Inveges* Carthag. Sic. L. I. c. 3. ad p. 9. et c. 6. ad p. 34. Tom. XII. Theſ. Siciliae.) *Pellerin*. Num. Pop.

Pop. et Vrb. III. Tb. 88. fg. 8.) M. *Pembrok.* II. Tb. 87. fgg. 5. 6. — Idem caput equinum n. Agrigentinorum. — Pariter equi generoſi et freno coerciti caput ad pectus vſque. *AV.* Dionyſii I. Syracuſarum tyranni.

Equi duo Dioſcurorum bibunt ad fontem ob proelium ad Rhegillenſem lacum. n. Poſtumiae g.

— — lente gradientes in numis Hiſpanicis, equorum enim in Hiſpania abundantia. *Vaill.* Col. I. p. 38.

— — pugnantes. n. Theſſalonicae. — Equus, tanquam victoria exſultans, inſilit in equum alterum proſtratum, adſtante Imperatore, d. telum vibrante, ſ. clipeum tenente, cum epigr. FELICIT. PRAEPARATIO. n. Contorn. Valentis. *Hauercamp.* Num. Cont. Addend. fg. 11. p. 159.) *Bandurius*, *Vaillantius* ac *Mediobarbus* ex *Strada*, ſed male, tradunt.

— — ſupra arcum. n. Conſtantii Chlori.

Equis binis vectus eques. n. Fam. Marciae, Sepulliae.

Equos duos freno detinet Hercules nudus ſ. manu, d. clauam attollit. Æ 2. Nicaeae in Caracalla. *Froelich.* 4. Tent. p. 267. Sunt *Diomedis equi*, qui humanis carnibus a rege paſcebantur. *Pauſan.* Boeotic. c. 26.

Inter *duos equos* athleta, vtraque manu et palmae ramum, et equum ducens; nomen ſuperſcribitur EVTIMIVS, infra equos TYRIEI CAT... pro CART. vt exiſtimat *Hauercamp.* ad fg. 30. Numor. Contorn. p. 98. ob celebrandam ſcilicet Afrorum equorum velocitatem, qui in Circenſibus palmam adepti hocce numiſmate honorantur.

Equus trahit currum, in quo vir, quem Victoria ſuperne aduolans coronat. n. Meſſanae Siciliae.

Equorum bigae. vid. *Bigae.*

— *trigae.* v. *Trigae.*

— *quadrigae.* v. *Quadrigae* — *Anym.*

— currus ſex equorum. Æ max. Probi. *it.* *AV* max. mod. Arcadii. vid. *Currus triumphalis.*

Equi quatuor Solis. v. SOL. DOMIN. P. ROMANI.

Equorum decurrentium nomina ſiue a pedum pernicitate, ſiue ab amore domini deſumta, numis inſcribuntur, quales produxit *Hauercamp.* Num. Contorn. ad Addend. fg. 10. p. 157. AMOR. *al.* TOXX. OTES.) *Morell.* Fam. p. 63.) *Spanhem.* Pr. II. p. 132.) *Vaill.* Fam. Calpurnia ad fig. 8.

Equus marinus parte anteriore equi, poſteriore piſcis figuram habens. vid. *Hippocampus.* — *Piſtrix* vel *Piſtris.* — Equus hic fabuloſus Neptuno tribuitur ob mare, nam equum tridentis ictu ab eo e terra excitum narrat *Diodor.* Sicul. L. VI. hinc et *Hippius* dictus eſt Neptunus. — Eius equi typo Lampſacus Myſiae delectatur, cuius vrbis inſigne fere perpetuum. Proin iure *Pellerin.* Mel. I. p. 132. drachmalem Alexandri M., qui equum hunc oſtentat, huc refert. Multo praeſtantiorem *AR.* 1. huius vrbis ſiſtit *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 6. fg. 3. p. 74. Iupiter in eo ſedens, intra ſellae fulcra equus marinus. vid. *Lampſacus.* — In Corinthia pecunia numquam, in Syracuſana vero ad nauſeam uſque rediens id animal. *Neumann.* Pop. Num. I. p. 60.

Equus marinus in area n. Neapolis Campaniae, Poſidoniae Lucaniae.

— — cum epigraphe. NEPTVNO CONS. AVG. *Conſeruatori Auguſti*. AR. et Æ 3. Gallienſ. *Vaill.* Pr. II. p. 363. *it.* Æ 3. Tetrici. *Vaill.* Pr. I. p. 222.

— — trahit mulierem d. extenſa ad Cupidinem adſtantem. n. Bruttiorum.

— — cum delphino et tridente. n. Amphiloch. Acarnaniae.

— — *dimidius*. n. Magae regis Cyrenes. *Neumann.* Pop. Num. II. Tb. 3. fg. 17.

Equi marini quatuor trahunt currum Neptuni. Æ Beryti. *Liebe* Goth. Num. p. 168. *it.* n. Corinthi.

— — — in quo duae figurae ſtantes, cum epigr. L. ATRATINVS PRAEF. CLAS. F. C. Æ max. M. Antonii et Cleopatrae. *Vaill.* Pr. III. p. 100. — *Al.* ſimilis, ſed epigraphe eſt: L. BIBVLVS M. F. PR... Æ max. *Cimel. Vindob.* II. p. 3.

ΕΟΥ. *Anno* 495. in AV. Sauromati regis Boſpori. M. *Theup.* p. 1200.

ΕΡ litterarum nexu [195] Ἐρβησσίων, *Erbeſſeorum*. vid. *Erbeſſus*.

ΕΡ. Ἐρέννια, *Herennia*. ΕΡ. ΕΤΡΟΥϹΚΙΛΛΑ ϹΕΒ. *Herennia Etruſcilla Auguſta*. *Band.* I. p. 41 ſq. — ΓΝ. ΕΡ. ϹΑΛΛ. ΒΑΡΒ. ΟΡΒΙΑΝΑ ϹΕΒ. *Vaill.* Gr. p. 141. *Orbiana* numiſmatum ope a recentioribus pro Alexandri Seu. vxore agnita eſt, cum antea Decii eſſe crederetur, vel Hoſtiliani, vt cenſebat *Triſtanus*.

ΕΡ. Ἐρέννιος, *Herennius*. ΕΡ. ΕΤΡΟΥ. ΔΕΚΙΟϹ ΚΑΙ. *al.* Κ. ΕΡ. ΕΤΡ. ΜΕϹ. ΔΕΚΙΟϹ Κ. *al.* ΚΟΥ. ΕΡ. ΕΤΡΟ. ΜΕ. ΔΕΚΚΙΟϹ (*ſic*) ΚΑΙ. *al.* ΚΥ ΕΡ. ΕΤΡ. Μ. ΔΕΚΙΟϹ ΚΑΙϹΑΡ. *al.* ΚΥ. ΕΡ ΕΤΡ. ΜΕ. ΔΕΚΙΟϹ ΚΑΙ. *Herennius Etruſcus*. *Band.* I. p. 41 ſq.) *Eckhel*. Cat. II. etc.

ΕΡ. vel litteris iunctis mon. [195] Ἐρεσίων, *Ereſiorum*. vid. *Ereſus* inſula Leſbi.

ΕΡ. Ἐρυθραίων, *Erythraeorum*. vid. *Erythrae* Ioniae.

ΕΡ. ligatis mon. [195] litteris. n. Lacedaemoniorum.

ΕΡ. *al.* ΕΤ. ΕΡ. *Annus* 105. Antiochiae in Syria, qui cum illius aerae Iulianae 705. initio copulatus, denotat A. V. C. 810.

— *Annus* 105. Dioſpolis Palaeſtinae, ſi principium epochae 846. adiiciatur, deuenies ad A. V. C. 951.

E. R. *Exercitus Romanus*. GL. E. R. *Gloria Exercitus Romani*.

ERA. *Heraclius*. D. N. ERA... *Dominus Noſter Heraclius et Heraclius* II filius. — ERA CONST. *al.* D. N. ЄRA. CONST. *Heraclius* Conſtantinus, filius Heraclii. *Band.* II. p. 688.) *Eckhel*. Cat. II. p. 542. vid. *Heraclius*.

ERACL. *al.* ERACLIA in n. Tyri ACTIA ERACL. vel ERACLIA, vbi vox *Eraclia* non vrbem *Heracleam* Thraciae, vt *Holſtenius* tradit, ſed ludos denotat iuxta *Harduinum*, in Herculis Tyrii honorem ea in vrbe ſolitos, quorum in aliis eius numis cum litteris Graecis ΗΡΑΚΛΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑ mentio occurrit. *Spanhem.* II. p. 579.) *Vaill.* Col. II. p. 40.

ERACLI. — ERACLIO. — ERACLIVS. vid. *Heraclius* I. et filius *Heraclius* II. *Band.* II. p. 684. ſq. et 688.) *Ducang.* Fam. Byzant. p.

p. 112.) *Harduin.* Oper. p. 463.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 33. n. 9 ad 12.) *Spanhem.* Pr. II. p. 639.

ΕΡΑΣΙΠΠΟΣ ΑΡΙΣΤΕΟΥ ΜΑΓΝΗΤΩΝ, *Eraſippus, Ariſtei* filius, magiſtratum gerens *Magnetum.* vid. *Magneſia.*

ЄRATIANVS loco GRATIANVS ex peculiari litteram G ſcribendi ratione. *Ꟃ.* Gratiani. *Liebe* Goth. Num. p. 363.

Erato Muſa a voce ἔρως, ab *amore* nomen ſortita, quod praeſit his, qui heroum inclyta geſta aut amores canunt. In denario Q. Pomponii huius Muſae caput laurea ornatum cernitur; in)(ipſa ſtans d. tibiam geminam, vel duo plectra tenet, ſ. cubito columnae impoſito, manu mentum ſuſtinet, ex aduerſo MVSA. Elegiam inueniſſe traditur, vnde moeſta ſuſtinet mentum. *Vaill.* Fam. Pompon. fg. 8.

Erbeſſus, vel cum adſpiratione *Herbeſſus. Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 810. 811. *Stephano* · Ἐρβησσός, Σικελίας πόλις, *Erbeſſus, Siciliae vrbs*; *Polybio* L. I. τῶν Ἐρβησσέων πόλις, cui attribuitur argenteus numus, in quo hinc caput Cereris ſpicatum.)(Duae ſpicae in formam coronae iunctae, in cuius medio Ɛ mon. [195] litterarum ΕΡ iunctarum. M. *Pembrok.* II. Tb. 9. fg. 11.) *Guſſeme* III. p. 158.

Ercauica, vel *Ergauica*, vrbs Hiſpaniae Tarraconenſis apud Celtiberos, municipii titulo donata, cuius ciues inter Latinorum veterum populos recenſentur a *Plinio* L. III. c. 4. Diuerſa ab *Ergauica Vaſcorum*; vtramque *Ptolemaeus* diſtincte poſuit, vt gente, ita et ſitu diuerſam. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 103. — Celtiberorum vrbs modo cum ſolo nomine ERCAVICA vel ERGAVICA, modo cum *municipii* titulo Ꟃ. vel MVN. inſcribitur, cui bos municipiorum additur ſymbolum. Hiſpani hodierni, et in his *Moletius*, ſitum eius in loco Alcannis (*Alcaniz*) ſeptem leucis a Dertoſa in occaſum aeſtiuum diſtante, collocant; *Morali* vero *Santaver* vel *Sandaber* videtur. *Guſſeme* III. p. 189. — Diſputat *Anton. Auguſtinus* Dialogo VII. p. 111. an ERCAVICA per C, an ERGAVICA per G ſcribendum ſit, cum et illud repererit in numo Auguſti, niſi forte inferior lineola, quae G a C diſtinguit, aerugine deleta fuerit, quamquam et C ex inſcriptione veteri apud *Gruterum* p. 382. n. 9 firmari poſſit, vbi etiam C loco G legitur: ERCAVIC. Vtraque littera obſeruatur in numis:

a) *Auguſti.* 1. AVGVSTVS DIVI F. Caput Auguſti nudum.)(MVN. ERGAVICA. Taurus ſtans. Æ 2. *Cellar.* l. c.) *Vaill.* Col. I. p. 76. — 2. *Al.* ſed capite Auguſti laureato.)(*Eadem inſcriptio*, idemque typus. Æ 2. *Ant. Auguſtin.* Dial. VII.) *Golz.* in Aug. Tb. 49. fg. 15.) *Hard.* Oper. p. 55) *Morell.* in Aug. Tb. 36. fg. 21. p 385.) *Patin.* Impp. p. 34. — 3. *Ead. adu.*)(MVN. ERCAVICA. Taurus ſt. Æ 2. *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 7.) *Florez.* Medallas de las Colonias.) *Guſſeme* III. p. 159. n. 1.) *Mdb.* p. 48.

b) *Tiberii.* 4. TI. CAESAR AVGVSTVS. Caput Tiberii laureat.)(ERCAVICA intra coronam ex quercu. Æ 3. *Florez.* ib.) *Guſſ.* ib. n. 3. — 5. *Similis*, ſed ERGAVICA ſcriptum. Æ 3. *Cellar.* ib.) *Hard.* ib.) *Vaill.* Col. I. p. 110. — 6. TI. CAESAR AVGVSTI F. Huius caput.)(ERCAVICA in corona quercea. *Mdb.* p. 69. — 7. TI. CAESAR DIVI AVGVSTI F. AVGVSTVS. Cap. laur.)(MVN. ERCAVICA. C. COR. FLORO L. CAE. ALACRE II.VIR*is*. Bos taeniis vel vitta inter cornua ornatus, ſacrificii ac voti pro Caeſaris atque imperii Romani ſalute peracti ſymbolum.

bolum. Æ 2. *Florez.* ib.) *Guſſ.* ib. n. 2.) *Mdb.* p. 69. — 8. *Similis* in omnibus, ſed ſcriptum ER-GAVICA cum G. Æ 2. *Morell.* in Tiberio Tb. 9. fg. 27. p. 607. *it.* Fam. Cornelia Tb. 7. fg. 6.) *Vaill.* Fam. *et* Col. I. p. 110. ſed auerſa tantum.

c) *Caligulae.* 9. C. CAESAR AVG. GERMANICVS IMP. Huius caput laureat.)(*AV.* ER-GAVICA. C. TER. SVRA A. LIC. ITE. II.VIR. *Caio Terentio Sura,* et *Aulo Licinio Iterum Duumuiris.* Bos ſtans. Æ 2. *Harduin.* p. 55.) *Morell.* in Caligula Tb. 5. fg. 9. p. 665 *it.* Num. Conſular. ſub Fam. Terentia Lit. H.) *Vaill.* Num. Col. I. p. 150. — 10. *Alius* fere ſimilis, ſed P. P. loco IMP. et in)(MVN. ER-CAVICA. C. TER. SVRA L. LIC. | GRACVLE. II.VIR*is*. Bos inſulatus. *Florez.*) *Guſſeme* ib. n. 4.

Erchia Atticae, niſi potius magiſtratus Boeotiae nomen indicatur litteris ΕΡΧ. intra coronam ſpiceam.)(Scutum Boeoticum. *Cimel. Vind.* p. 38.) *Froelich.* Not. Elem. p. 83.

ЄRCLIV (*ſic*) in n. Heraclii I. apud *Bandur.* II. p. 683. D. N. ЄRCLIV ET HER. CONST. P. P. AVGΓ.

ERCVL. (loco HERCVL*i*) VICTORI. Hercules nudus ſtans cum pelle leonina ex brachio laeuo dependente, d. clauam, ſ. arcum tenet. *AV.* Aemiliani. *Kbell.* Suppl. p. 174. *it.* *AR.* eiuſd. *Vaill.* Praeſt.

ERCVLI (HERCVLI) PACIF. Hercules nudus ſtans, d. ramum, ſ. clauam cum leonis exuuiis. Æ 3. Probi. *Eckbel.* Cat. II. p. 411.

— PACIFERO. idem typus. Æ 3. Probi. *Eckb.* ibid.

ΕΡΓΑΣΤΗΣ. vid. ΖΕΥΣ ΕΡΓΑΣΤΗΣ. Conf. *Weſſeling.* praefatione ad *Morell.* Theſ. Impp. I. p. 15. et *Morell.* Th. Impp. II. p. 488.

ΕΡΕ. Ἐρέννια, *Herennia.* ΓΝ. ϹΕΙ. ЄΡЄ. ϹΑΛΛ. ΒΑΡΒ. ΟΡΒΙΑΝ. ϹΕ. *Gnea Seia Herennia Salluſtia Barbia Orbiana Auguſta,* vxor Alexandri Seueri. *Guſſeme* V. p. 303.) *Haym.* Th. Br. II. Tb. 44. fg. 1. p. 352.

ΕΡΕ. Ἐρέννιος, *Herennius.* ΚΟΥ. ΕΡΕ. ΕΤΡΟ. ΜΕ. ΔΕΚΙΟϹ ΚΑΙ. *Herennius Etruſcus. Band.* I. p. 41.

ΕΡΕ. Ἐρετρία. vid. *Eretria* Euboeae.

Ereboea, vel *Eriboea* iuxta *Ptolemaeum* L. V. c. 1. qui habet Ἐρέβοιαν, inter oppida Bithyniae mediterranea. In Æ 3. Commodi numo ſcribitur ΕΡΕΒΟΙΩΝ, *Ereboeorum.* Hercules ſtans, d. ſubmiſſa, ſ. clauae cippo impoſitae innixa. *Guſſeme* III. p. 158.) *Harduin.* Oper. p. 55.) *Vaill.* Gr. p. 68.

ΕΡΕΙΝΗ loco ΕΙΡΗΝΗ, in Titi Æ 2. Aegyptio numo apud *Triſtan.* I. p. 303. n. 9.

ΕΡΕΙΤΩΝ ΑΠΟΛΛΩΝΙ. Apollo ſtans, ſiniſtra citharam. Æ 2. Neronis. *Patin.* Impp. p. 118.

ΕΡΕΝ. Ἐρέννια, *Herennia.* ΕΡΕΝ. ΕΤΡΟΥϹΚΙΛΛΑ. *al.* additur ϹΕ. vel ϹΕΒ. *Herennia Etruſcilla Auguſta,* quae in Latino quodam numo ſcribitur: EREN. ETRVSCILLA AVG. *Bandur.* I. p. 32. 35.

ΕΡΕΝ. Ἐρέννιος, *Herennius.* ΚΥΙΝ. ΕΡΕΝ. ΕΤΡΟΥϹΚΟϹ ΔΕΚΙ. vel ΜΕϹ. ΔΕΚΙ. *al.* ΕΡΕΝ. ΕΤΡΟΥ. ΜΕ. ΚΥ. ΔΕΚΙΟϹ ΚΕϹΑΡ. (*ſic*) *al.* ΕΡΕΝ. ΕΤΟΥ. ΜΕϹ. ΚΥ. ΔΕΚΙΟϹ. ΚΑΙϹ. *Herennius Etruſcus. Band.* I. p. 40 ad 43.

ΕΡΕΝΝ. Ἐρέννια, *Herennia.* ΓΝ. ϹΕ. ΕΡΕΝΝ. ϹΑΛ. Β. ΟΡΒΙΑΝΑ, *Gnea Seia Herennia Salluſtia Barbia Orbiana* apud *Triſtanum;* cui minus iuſte

ſuſte Hoſtiliani vxor videtur, quae tamen eſt Alex Seueri coniux.

ΕΡΕΝΝ. Ἑρέννιος, *Herennius.* ΕΡΕΝΝ. ΕΤΡΟΥ. ΜΕ. ΚΥ. ΔΕΚΙΟϹ ΚΑΙϹΑΡ (*ſic*) *Herennius Etruſcus* in n. Antiochiae Syriae. *Band.* I. p. 43. In *alio*;

ΕΡΕΝΝΙ. ΕΤΡΟΥ. ΜΕ. ΚΥ ΔΕΚΙΟϹ ΚΑΙϹΑΡ. *Idem.* ibid. p. 43.

ΕΡΕΝΝΙΑ ΕΤΡΟΥϹΚΙΛΛΑ ϹΕΒ. *Herennia Etruſcilla Auguſta. Band* I. I. p. 31 ſq.) *Harduin.* Oper. p. 18.) *Haym* Th. Br. II Tb. 47. n. 3. p. 371.) *Vaill.* Gr. p. 170. 193. 201. vel Ε omiſſo ΤΡΟΥϹΚΙΛΛΑ ſcriptum. *Band.* I. p. 35. — In *aliis*:

ΕΡΕΝΝΙΑΝ ΕΤΡΟΥϹΚΙΛΛΑΝ ϹΕ. vel ϹΕΒ. *al.* ΕΡΕΝΝΙΑΝ ΑΙΤΡΟΥϹΚΙΛΛΑΝ vel ΑΙΤΡΑϹΚΙΛΛΑΝ vel ΩΤΡΑϹΚΙΛΛΑΝ vel ΩΤΡ ϹΚΛΛΛΑΝ ϹΕΒ. vid. *Herennia Etruſcilla* apud *Bandur.* I. p. 33. 35. 36.

ΕΡΕϹΙ. Ἐρεσίων, *Ereſiorum* Leſbi. *Golz.* Inſul. Gr. Tb. 15. vid. *Ereſos.*

Ereſia dicta Sappho. *Haym.* Th. Br. I. Tb. 13. fg. 2. p. 145.

Ereſos vel *Ereſus* in Leſbi inſula, *Plinio* L. V. c. 39. *Ereſos*; *Stephano*: Ἔρεσος, πόλις ἐν Λέσβῳ, τὸ ἐθνικὸν Ἐρέσιος. *Straboni* L. XIV. p. 618. Ἐρεσσος. *Noun.* ad *Golz.* Graec vet p. 248.) *Harduin.* Oper. p. 55 Haec Theophraſti patria; hodie *Geremia.* — In numis claua Herculis, lyra Apollinis, delphin Neptuni, ſpicae Cereris ſymbolum, ipſaque Ceres ex parte altera inſculpta cernitur; omnes dii *Ereſiorum* praeſides et cuſtodes. *Hard.* l. c.

Ereſiorum numi: 1. Caput Cereris, vel Proſerpinae ſpicis coronatum.)(Ε vel litterae ΕΡ iunctae mon. [195] intra coronam ſpiceam. Æ. 4½ pd. *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 163.) *Golz.* Inſul. Graec. Tb. 15. fg. 4.) M. *Hunter.* p. 139. n. 1.) *Peller.* Tb. 103. fg 3.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb 9. fg. 11. — 2. Caput fere idem.)(ΕΡ. Taeda, in corona ſpicea. Æ 3. M. *Hunt.* Tb. 26. fg. 20. — 3. Caput idem.)(ΕΡΕϹΙ. Ἐρεσίων, *Ereſiorum.* Diota, circum quatuor ſpicae inſtar coronae iunctae. Æ 3. *Golz.* Inſul. Graeciae Tb. 15. fg. 1. p. 249. — 4. Caput idem.)(ΕΡΕϹΙ. Delphin curuatus intra ſimilem ſpicarum coronam. Æ 3. *Golz.* ib. fg. 2. — 5. Caput idem ſpicatum.)(ΕΡΕϹΙ Eadem corona ex ſpicis, in qua claua nodoſa iacens. Æ 3. *Golz.* ib. fg. 3. — 6 Caput idem.)(ΕΡΕϹΙ. Lyra intra coronam ſpiceam. Æ 3. *Golz.* ib. fg. 5. — 7. *Al.* ſimilis, ſed cum alio Apollinis ſymbolo intra coronam ſimilem. Æ 3. *Golz.* ib. fg. 6. — 8. Caput muliebre, non formoſum, peruetuſto more tectum.)(Vir galeatus ſtans, d. lanceam, ſ. clipeum, in area littera Ε, forte Ἐρεσίων Sappho enim ab aliis *Ereſia*, ab aliis *Mytilenaea* adpellabatur. Sunt vero ambae Leſbi inſulae vrbes, *Mytilene* et *Ereſus.* *Haym.* Th. Br. I. Tb. 13. fg. 2. p. 145.) *Froelich.* Not. Elem. p. 241. — *Zaccaria* Iſtit. Num. tradit, in quodam Ereſi numo ſcriptum eſſe ΕΙΡ ſed litterae ſunt Ε Ρ, intermedia taeda, non vero littera I. vt typum vulgauit *Combe* in Muſ. *Hunter.* Tb. 26. fg. 20.

ΕΡΕΤΙΙ ΔΑΜΑϹ. Υ. in Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 35. fg. 13. ad bouem decumbentem legitur in Æ. 73. pd. quem repetit *Guſſeme* III. p. 8 numumque ad Damaſcum Coeleſyriae refert; ſed forte legendum eſſet: ΕΠΙ ΤΙ. ΔΑΜΑϹ. *Sub Tiberio Damaſci.*

Eretra, Sabinorum oppidum, de quo *Vaill.* Fam. Valeria ad n. 30.

ΕΡΕ-

ΕΡΕΤΡΙ. Ἐρετριέων. *Eretriorum*, cum magiſtratu.

Eretria Euboeae ad Euripum contra Cephiſſi ſeptemtrionale oſtium. *Plin.* L. IV. c. 21. *Eretria*, *Stephano* et *Holſten.* p. 116, Ἐρέτρια, πόλις Εὐβοίας, ὁ πολίτης Ἐρετριεύς, καὶ Ἐρέτριος, καὶ Ἐρετρικός. Iuuencam in numis ille quidem, in ſacrificiis donisque publicis bouem adhibebant. *Pauſan.* in Eliac. prior. p. 277. — In numis: 1. Caput Dianae humeris arcus et pharetra.)(ΕΡΕΤΡΙΕΩΝ ΦΑΝΙΑΣ, *Eretrienſium* cum magiſtratus nomine. Taurus in genubus iacens. Æ. 86. pd. *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 132. n. 1.) *Guſſeme* III. p. 159. n. 2.) M. *Hunter.* p. 139. n. 1.) *Peller.* Tb. 92. fg. 6. — 2. Caput idem.)(ΕΡΕΤΡΙΕΩΝ ΧΑΡΙΔΑΜΟΣ. Typus idem. Æ. 86½ pd. M. *Hunt.* ib. n. 2. — 3. Caput muliebre.)(ΕΡΕΤΡΙΕΩΝ ... ΙΔΑΜΟΣ. Duo botri vuae. Æ. M. *Theup.* p. 1267. — 4. Caput muliebre ad d.)(ΕΡΕΤΡΙΕΩΝ ΦΑΝΙΑΣ. Vuarum racemi duo cum pampinis. Æ. 45. pd. *Guſſeme* ib.) *Harduin.* Oper. p. 55.) M. *Hunt.* p. 139. n. 3.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 10. fg. 1. — 5. Caput muliebre.)(ΕΡΕΤΡΙΕΩΝ ΑΜΦΙΝΙΚΟΣ. Duo botri pendentes ex vno palmite ob vini Euboici praeſtantiam. Æ 3. *Eckhel.* Cat. ib. n. 2.) *Spanhem.* Pr. I. p. 366. — 6. Caput Veneris.)(ΕΡΕΤΡΙΕΩΝ ΕΠΙΤΕΛΗΣ. Idem typus. *Guſſ.* ib. n. 1. — 7. Caput Dianae cum arcu et pharetra, ante flos.)(ΕΡΕΤΡΙΕΩΝ ΔΑΜΑΣΙΑΣ. Bos dependentibus taeniis intra lauream. *Guſſ.* ib. n. 3. — 8. Caput muliebre.)(ΕΡΕΤΡΙ. ΑΓΝΩΝ. Vuarum racemi duo cum pampinis. Æ. 43½ pd. Muſ. *Hunter.* p. 139. n. 4. 9. Taurus in genubus ad ſ.)(Racemi duo. Æ 3. M. *Hunt.* Tb. 26. fg. 21. — 10. Caput imberbe galeatum ad d.)(ΕΡΕ. Figura muliebris ad d. arcum tendens. Æ 3. M. *Hunt.* ib. fg. 22. — Litteras .... ΤΡΙΕΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ in n. Auguſti, an *Eretriae* inſulae Euboeae oppido, an *Demetriadi* attribuat, dubius eſt *Haym.* Th. Br. II. p. 221. ad Tb. 26. fg. 3.

ΕΡΕΤΡΙΕΩΝ, *Eretriorum* Euboeae inſulae, ſeu Chalcidis. vid. *Eretria.*

ERGAVICA Hiſpaniae Tarraconenſis. vid. ERCAVICA, litteris C et G variantibus.

ΕΡΗΝΗΙ loco ΕΙΡΗΝΗ, *Pax.* n. Veſpaſiani apud *Triſtan.* I. p. 303. n. 9.

ΕΡΙ. *Eriza* in Caria iuxta *Pellerin.* et *Zaccar.* Iſtit. Num.

Erichtonius, qui etiam *Erichtheus* dictus eſt, quartus Athenienſium rex, ex ſemine Vulcani in terram proiecto editus, vnde et nomen habet. Vt pedum deformitatem draconum tegeret, primus currus vſum adinuenit. *Vaill.* Col. II. p. 56. — Huius fabulae explicationem apud *Comitem* L. IV. c. 5. et L. IX. c. 12. Conf. *Haym.* Th. Br. I. p. 169. 170. *et* II. Tb. 9. fg. 10. p. 97. vbi ſerpens trunco oleae obuolutus, quippe Erichtonium ſub ſerpentis ſpecie educauerat Minerua. Erichtonium in aere Athenienſium ante pedes Mineruae ſpecie ſerpentis reptat. *Neumann.* Pop. Num. I. p. 220.

Erigon, Macedoniae fluuius. *Vaill.* Col. I. p. 152. *et* II. p. 59.

Erimanthus fluuius magnus a Pſophidiis Arcadiae veneratus, atque in eorum numo ſignatus decumbens, ſ. vrnae innixus, d. ad frontem elata.

ERIS. vid. HOC SIGNO VICTOR ERIS.

ΕΡΜΑΓΟΡΟΥ magiſtratus. ΕΠΙ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΕΡΜΑΓΟΡΟΥ... Β... ΕΩ. Dioſcuri gradientes. Æ max. M. Aurelii. edit. in *Cimel. Vind.* II. p 10.

ΕΡΜΕΙΑC, *Hermias* magiſtratus Cymes Aeolidis. ΑΙΑ. ΕΡΜΕΙΑC ΠΡΥΤ. ΚΥΜΑΙΩΝ *al.* ΕΡΜΕΙΑC. ΠΡΥΤ. ΚΥΜΑΟΙC *al.* CΤΡΑ ΕΡΜΕΙΑC ΠΡΥΤ. ΚΥΜΑΙΟΙC, in n. Valeriani Sen ac Gallieni apud *Bandur.* I. p. 194, 203. 230.) *Guſſeme* II. p. 410.) *Vaill.* Gr. p. 181. qui vero eos numos non de *Hermia Prytani*, ſeu Cumaeorum rectori, ſed de Hermia ΠΡΥΤάνιδος, *Prytanidis filio* explicandos ſibi credidit. At *Spanhem.* Pr. I. p. 702. litteras ΠΡΥΤ. in illius vrbis numis de *Prytani*, ſeu ipſo, quo fungebatur apud Cumaeos magiſtratu explicandas cenſet. Neque alia ibi addita ΑΡΧ. aut ΣΤΡ. *Archontis* ſeu *Praetoris* dignitas. — In Valeriani Sen. numo, quem *Bandur.* I. p. 124. exhibet, dicitur ΚΥΜΑΙΟC CΤΡΑ. ΕΡΜΕΙC ΠΡΥΤ.

ΕΡΜΕΙΟΥ, *Hermia* nomen legitur a) in n. Magneſiae Sipuli: ΕΠ. CΤΡ. ΑΥΡ. ΕΡΜΕΙΟΥ ΙΠΠΙΚΟΥ *Sub Praetore Aurelio Hermia Hippici* filio. n Phil. Iun. — b) Temnitarum Aeolidis; CΤΡ. ΑΥΡ. ΕΡΜΕΙΟΥ, *Praetore Aurelio Hermia.* Æ 1. Iul. Maeſae; *it.* Æ 2. Iul. Mamaeae. *al.* ΕΠΙ CΤΡ. ΑΥΡ. ΕΡΜΕΙΟΥ, *Sub Praet. Aur. Hermia.* Æ 1. Alex. Seueri. *Vaill.* Gr. — Vel ſcriptum

ΕΡΜΙΟΥ. *Hermiae.* Ita a) in n. Miletopolitarum: ΕΠΙ CΤΡ. ΑΥΡ. ΕΡΜΙΟΥ, *Sub Praetore Aurelio Hermia.* Æ 1. Gordiani Pii. — b) Phocaeenſium: ΕΠΙ CΤ. ΕΡΜΙΟΥ ΦΩΚΑΙΩΝ, *Sub Praetore Hermia* etc. Æ. Hadriani. *Vaill.* Gr. p. 37. 320.

ЄΡΜΙΑC. vid. *Vaballathus*, in cuius numis Α. ЄΡΜΙΑC ΟΥΑΒΑΛΛΑΘΟC ΑΘΗΝΥ vel ΑΥΤ. ЄΡΜΙΑC ΟΥΑΒΑΛΛΑΘΟC ΑΘΗΝΟΥ. Conf. *Froelich.* Familia Vaballathi numis illuſtrata.

ЄΡΜΗC ΚΤΙCΑC ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ, *Mercurius, qui condidit Vrbem.* n. Amiſi. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 38. fg. 3. p. 308. — Ἑρμῆς, *Mercurius* ab Aegyptiis et Aethiopibus ortum numen, gratumque mercatoribus, in Graeciam Italiamque immigrauit atque cum aliis idolis ſaepe eſt confuſum. Conf. Luſtratio deorum Graecor. et Latinor. in Vnſchuld. Nachricht. 1708. p. 65.

ΕΡΜΗΣΙΛΟΧΟΣ magiſtratus nomen in numis Clazomeniorum.

Ermenegildus rex Gothorum in Hiſpania vſque ad annum 585. in cuius numo: ERMENEGILDI. Buſtum regis cum cruce.)(REGNM BONO OVITA (*ſic*) vel vt alii legunt: REGI A DEO VITA. Victoria. *Guſſeme* III. p. 160.

ЄΡΜΙΟΝЄΩΝ vel ΕΡΜΙΩΝΕΩΝ, *Hermionenſium.* vid. *Hermione* Argolidis

ΕΡΜΙΠΠΟC, *Hermippus* magiſtratus Philadelphiae in Lydia. *Guſſ.* V. p. 414.) *Vaill.* Gr.

ΕΡΜΟ. Ἑρμοπολιτῶν, Hermipolitarum in Aegypto. ΕΡΜΟ. L. ΙΑ. Anno 11. Caput Serapidis cum modio, ante quod ibis. Æ 3. Hadriani. *Vaill.* Gr. p. 34.

ΕΡΜΟΓΕΝΗΣ, ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ, *Hermogenes, is*, nomen a) *Archontis*, Aphrodienſium in Lydia: ΑΡΧ. ΕΡΜΟΓΕΝΟΥC ΑΠΕΛΛΑ. *Archonte Hermogene Apellae* fil. Æ 1. Gallieni. *Vaill.* Gr. — b) *Pontificis maximi* Philadelphorum Lydiae: ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ. n. Autonomus. *Guſſeme* V. p. 414. — c) *Praetoris* α) Hypaepenorum: ΕΠΙ ΕΡΜΟΓΕΝΟΥC Β. *Sub Hermogene iterum.* Æ 2. Getae. — β) Nicó-

comediae: ΕΠΙ ΣΤΡ. ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ, *Sub Praetore* etc. Æ 1. Etruſcillae. *Vaill.* Gr. — γ) Pergamenorum: ΕΠΙ ΣΤΡ. ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ. n. Caracallae. *Vaill.* Gr. *it.* Æ max. Getae. M. *Theup.* p. 800. — δ) Teiorum: Τ. ΑΥ. ΕΡΜΟΓΕΝΟΥ ΤΗΙΩΝ, *Praetore Aurelio* etc. Æ 2. Gallieni. *Vaill.* Gr. — d) *Scribae* Magnetum: ΕΠ. ΓΡ. ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ, *Sub Scriba* etc. Æ 2. Eiuſd. *ibid.* — e) *Magiſtratus* Smyrnaeorum. ΕΠΙ ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ ΣΜΥΡ. *Sub Hermogene. Al.* ΕΠΙ ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ ΚΛΑΡΟΣ ΣΜΥΡ. *Sub Hermogene Clarus.* Æ 3. Neronis. *Patin.* Impp. p. 119.) *Vaill.* Adpend. Gr. Tb. 3. n. 3.

ΕΡΜΟΚ. Ἑρμοκλέους, *Hermoclis* magiſtratus.

ΕΡΜΟΚΑΠΗΛΕΙΤΩΝ, *Hermocapelitarum* in Lydia, legitur in n Sept. Seueri, Treb. Galli, Voluſiani, vid. *Hermocapelia.*

ΕΡΜΟΚΛ. vel integre ΕΡΜΟΚΛΗΣ, *Hermocles*, nomen a) *Magiſtratus* Athenarum: ΕΡΜΟΚΛΗΣ. vid. Athenae. — b) *Praetoris* Smyrnaeorum: ΕΡΜΟΚΛΗΣ. Æ 3. Auguſti. *Vaill.* Gr. p. 6. — c) *Scribae* Trallianorum: ΕΠΙ ΓΡ. ΕΡΜΟΚΛ. ΠΑΓΚΡΑΤΙΔΟΥ, *Sub Scriba Hermocle Pancratidae* filio. n. Caracallae. *Vaill.* Gr.

ΕΡΜΟΛΑΟΣ, *Hermolaus* nomen *Praetoris* a) Cyzicenorum: ΕΠ. Λ. ΕΡΜΟΛΑΟΥ, *Sub Lucio Hermolao.* Æ 2. Gallieni. — b) Hypaepenorum: ΕΠ. ΣΤΡ. ΦΛ. ΕΡΜΟΛΑΟΥ, *Sub Praetore Flauio Hermolao.* Æ 2. Trai. Decii *it.* Æ 1. Etruſcillae. — c) Nicomedienſium: ΕΠΙ ΣΤΡ. ΕΡΜΟΛΑΟΥ. Æ 1. Valer. Sen. *Band.* I. ſuis locis.) *Vaill.* Gr.

ΕΡΜΟΠΟΛΙΤΩΝ, *Hermopolitarum* in Aegypto. Senex togatus, d. victoriolam, ſ. caduceum. Æ 1. Hadriani. *Vaill.* Gr. p. 94.

ΕΡΜΟΣ, *Hermus*, Aſiae minoris fluuius, e monte Dindymenae ſacro ortus iuxta Dorylaum Phrygiae vrbem, per Catacecaumenem, id eſt, iſtius regionis partem combuſtam, decurrit Sardianos vſque campos et Pactolum e Tmolo delapſum recipit, deinde Hyllus ex Phrygia pariter ortus, ad Saïttum vrbem cum iis coniungitur, atque hi tres per Aeolidem, quam ab Ionia diuidunt, adſumtis etiam ignobilioribus aliis, in mare Phocaeae vrbi proximum delabuntur. Sub virili effigie, ſed imberbi ſemper, depingi ſolet; ſub virili quidem, quod in mare ſe praecipitet; imberbis vero, quod non ſit nauigabilis; anguſtus et haud magnus. — ΣΑΙΤΤΗΝΩΝ ΕΡΜΟΣ, *Saittenorum Hermus.* Æ 1. M. Aurelii. *Vaill.* Gr. p. 56. Fluuius ille imberbis decumbens, d. arundinem, ſ. vrnae innixa. Æ 3. Iul. Mammaeae. *Vaill.* Num. Vrb. Imp. p. 142. 143. Saittum Phrygiae vrbem adluit Hermus, et ſub ea Hyllus in Hermum ſe exonerat, vt arguit Tranquillinae numus c. epigr. ΥΛΛΟΣ ΣΑΙΤΤΗΝΩΝ, *Hyllus Saittenorum,* in Lydia. *Vaill.* p. 159. 352. penitus confirmat alter Gordiani eiuſdem vrbis, in quo vterque fluuius depingitur. *Vaill.* l. c. p. 155. vid. ΥΛΛΟΣ. — ΕΡΜΟΣ ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ, *Hermus Sardianorum.* Hermus ſub virile effigie ſine barba decumbit, d. arundinem, ſ. vrnae aquas vomenti impoſita. Æ 2. Sabinae. *Vaill.* l. c. 38. vid. *Sardes*, in quorum campis iuxta *Strab.* L. XIII. Hermus fluebat. — ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ ΕΡΜΟΣ, *Temnitarum Hermus*; Idem typus, Æ 3. Otaciliae. *Vaill.* p. 165. vid. *Temnus* — ΕΡΜΟΣ ΚΑΔΟΗΝΩΝ, *Hermus Caduenorum.* Figura ſeminuda radiata decumbens, d. ramum, ſ. c. c. et ſin. cubito vrnae aquas verſanti innixo. Æ max. Gordiani. M. *Theup.* p. 807. 1044. — ΕΡΜΟΣ cum decumbentis imagine. n. Magneſiae Lydiae. *Froel.* Not. Elem. p. 243. — ΕΡΜΟΣ. Fluuius decumbens, d. arundinem,

ſ. c. c. ſimulque vrnae innixus. n. Tabalae Lydiae.

ΕΡΜΟϹ, *Hermus*, nomen viri. ΑΠΑΜΕΩΝ ΠΑΡΑ ΑΥΡ. ΕΡΜΟΥ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑΡΧΟΥ, *Apamenſium Ab Aurelio Hermo Panegyriarcha.* Æ max. Valer. Sen. vid. *Apamea* Phrygiae.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙΤΩΝ. vid. *Hermopolis* Lydiae. Pluto in quadrigis rapit Proſerpinam. Æ 2. Treb. Galli. *Band.* I. p. 73.) *Vaill.* Gr.

ΕΡΜΟΦΙΛΟϹ, *Hermophilus*, Sardianorum *Archon*, legitur: ΕΠΙ ϹΟΥΛ. vel ϹΟΥΛΠ. ΕΡΜΟΦΙΛΟΥ ΑΡΧ. Α. ΤΟ Β. *Sub Sulpicio Hermophilo Archonte Primo Iterum.* n. Caracallae, Elagabali. — *Al.* ΕΠΙ ΙΟΥ. ϹΟΥΛ. ΕΡΜΟΦΙΛΟΥ Α. ΑΡΧ. *Sub Iulio Sulpicio Hermophilo Primo Archonte.* Æ max. Gord. Pii. — *Al.* ΕΠΙ ϹΟΥΛ. ΕΡΜΟΦΙΛΟΥ ΑΡΧ. Α. Æ 1. Tranquillinae. *Vaill.* Gr. Alii legunt: ΕΠΙ ΙΟΥΛ. ΕΡΜΟΦΙΛΟΥ ΑϹΙ. ΑΡΧ. *Aſiarcha* etc.

ΕΡΜΩΝΘ. Ἑρμωνθιτῶν, *Hermonthitarum* in Aegypto.

ΕΡΟΑ ſub ſellae fulcris compareat in Æ 2. Antiochi IV. Commagenes, cuius vocis vero ſenſum ſibi ignotum profitetur *Eckhel.* Num. Vet. p. 275. ad Tb. 15. fg. 3.

ΕΡΩΤΟϹ, *Erotis* nomen. ΕΠΙ ϹΤΡ. ΦΛ. ΠΑΥϹ. ΕΡΩΤΟϹ, *Sub Praetore Flauio Pauſania Erotis* filio n. Cumaeorum in Maximo Caeſare.

Errores monetariorum in orthographia collegit *Froelich.* diſſ. de numis monetariorum veterum culpa vitioſis, inſerta 4. Tent. p. 361 ſqq. — Exempla protulere *Haym.* Th. Br. I. p. 280. 281.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 109. etc.

ERVC. *Erycis* nomen Veneri datum in memoriam Erycis filii ſui. Templum Erycinae Veneris cum hac ERVC. inſcriptione obſeruatur in *AV.* et *Æ.* gentis Conſidiae C. CONSIDI. NONIANI. inſcriptis. *Cimel. Vindob.* I. p. 154.) *Morell.* Fam. Conſidia p. 109.) *Vaill.* Fam. Conſid.

Eruigius rex Wiſigothorum in Gallia Narbonenſi ad an. 687. cuius numos praeter *Anton. Auguſtin.* Dialog. VI. profert *Guſſeme* III. p. 160. 161. et quidem: 1. +. I. D. N. M. N. ERVIGIVS RX. Buſtum.)(+. TARRACO PIVS. Crux ſuper tribus gradibus. — 2. ERVIGIVS REX. Buſtum eius diadematum.)(PIVS TOLETO. Idem buſtum. — 3. I. DNNM. ERVIGIVS R. Buſtum diademate cinctum, barbato vultu, ante crux.)(TOLETO PIVS. Crux tribus gradibus ſuperpoſita, in vertice crux altera. — 4. IDNM. ERVIGIVS RX. Buſtum, ad latus crux.)(PIVS TOLEVO (ſic) Crux. — 5. I. DIN. M. N. ERVIGIVS RX. Buſtum, deſuper figura et crux.)(EMERITA PIVS. Crux ſuper tribus gradibus, adpoſita alia cruce. — 6. I. DI. NM. ERVIGIVS R. Buſtum, deſuper crux.)(IPSALI. PIVS. Crux tribus gradibus ſuperpoſita, in vertice alia crux et ſtella. — 7. IDI. NM. ERVIGIVS RX. Buſtum.)(CORDOBA. PATRICIA. Crux ſuper gradibus. — 8. I. D. N. N. N. ERVIGIVS. Buſtum, ante crux.)(SALMANTIC..... IGIO. Sol cum octo radiis. — 9. I. D. N. N. N. ERVIGIVS RX. Buſtum et crux.)(TARRACO. PIVS. Crux ſuper gradibus.

ΕΡΥ. vel Ἐρυκινῶν, *Erycinorum* Siciliae, vel Ἐρυθραίων, *Erythraearum* Ioniae ſiue Boeotiae. vid. *ſuis locis.* — Claua Herculis, pharetra et noctua.)(Caput Herculis tectum exuuiis leoninis; quo in Æ numo fingitur Hercules ob interemtum a ſe et regno ſpoliatum *Erycem.*

cem, Veneris et Butae filium. Similem explicat *Harduin.* Oper. Sel. p. 56. in *Erythra*, dicit autem caput eſſe Alexandri.

Eryce, Ἐρύκη, vel *Eryx*, Ἔρυξ, inter veteres Siciliae vrbes vetuſtiſſima, in ſummo montis Erycis vertice ſtetit, qui hodie *Mons Drepani*, ſiue *Sancti Iuliani* vel *Monte St. Iuliano* ab Italis dicitur, vbi ingentes vrbis ruinae viſuntur, teſte *Facello* L. X. decad. I. — *Plinio* L. III. c. 14. *Erycini* in Sicilia. *Stephano*: Ἐρύκη, Σικελικὴ πόλις, τὸ ἐθνικὸν Ἐρυκαῖος, adde καὶ Ἐρυκινός, vel Ἐρυκηνός. *Harduin.* Oper. p. 56. Iuxta *Holſten.* in *Steph.* p. 118. 119. Diuerſa fuit Ἐρύκη ab illa vrbe, quae Ἔρυξ a monte adpellata eſt, in quo ſita. Conſentire videtur *Liebe* Goth. Num. p. 174. cui *Eryce* et *Eryx* duae vrbes. Confer. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 797.) *Dorville* Sicul. I. p. 165.) *Guſſeme* Diccion. III. p. 161. — Binos aut tres ſinceros eius vrbis numos retulit *Paruta*; maiorem vero copiam exhibet princeps *Torremuzza* Sicil. vet. Num. p. 28. 29. Tb. 30. apud quem:

a) *Argentei.* 1. 2. Symbola in his expreſſa fere inter ſe conueniunt, quae ſunt Venus, ante arborem ſedens, columbam manu tenens, de quo columbae typo *Spanhem.* Pr. I. p. 168.) *Holſten.* in *Stephan.* p. 119.)(Canis ſtans, cum inſcr. ΕΡΥΚ. *Erycinorum.* — 3. 4. 5 et 6. quamuis ſint ſimiles ob columbae ſtantis et in)(paguri ſiue cancri figuras, diſcrepant tamen modulo et quarundam litterarum formis. Nam in 3. Erycini populi nomen ſcriptum eſt retrograde ΝΟΝΙΚΥΡΕ et cum littera R alphabeti Latini. — In 4. cum nitidiſſima ΕRVΚΙΝΟΝ inſcriptione, littera P Graecorum veteri more eſt expreſſa, et Y habet etiam ſub forma V antiquiſſima. — 5. infimi moduli cum litteris praecedenti ſimilibus, ſed ſunt ſub cancro litterae AI. — 6. modulo aliquanto maior, litterarum vero ΕΡΥΚΙΝΟΝ forma diſſidet a praecedentibus. — Omnes hi *argentei* 1 ad 6. inter rariores ſunt accenſendi, et columba, qua fuerunt ſignati, ad Veneris cultum refertur.

b) *Aerei.* 7. 8. obuii prodierunt e *Paruta.* Capita ſunt in iis hinc viri, illinc mulieris, quae ad Erycem ipſum filium Butae et Veneris, et ad Venerem refert *Hauercamp.* — 7 eſt inſcriptus ΕΡΥΚΕΙΝΩΝ, vt et apud *Guſſeme* III. p. 161. n. 2. — 8. vero eſt anepigraphus. *Guſſ.* ib. n. 6. — 9. 10. His fere ſimiles aenei ſunt rariores; vnum protulit *Paruta*; alium *Pellerin.* Vol. III. Tb. 109. Eſt in eis caput Veneris.)(Hercules nudus ſtans, d. clauam, ſ. leonis exuuias et binas tenens ſagittas, quas *Hauercamp.* cuiuſdam aquaticae plantae folia eſſe commentus eſt. In vtroque numo epigraphe eſt ΕΡΥΚΕΙΝΩΝ. *Froelich.* Animadu. Num. Vrb. p. 45.) *Guſſeme* III. p. 162. qui ad Erycem refert numos, in quo caput Iouis barbatum et laureat.)(Ε. Ἐρυκινῶν vel Ἐρυκίνων. *Erycinorum*, intra lauream. ibid. n. 11.) *Froelich.* Not. Elem. p. 83. — *Al.* Caput Iani geminum laureat.)(Columba intra lauream. *Guſſ.* ib. n. 4. — *Al.* Caput barbatum et laureatum fortaſſe Iouis.)(ΕΠΙ ΕΡΥΚ. Λεπίδος, *Lepidus Erycinorum.* Claua. Æ 3. *Froelich.* Animaduerſ. ad Num. Vrb. Tb. 2. fg. 10. in *Gorii* Symbol. Litter. p. 34 ſq. qui ex *Pauſania* L. III. c. 16. numum illuſtrat, et quis hic *Lepidus* ſit, quem numo cohoneſtarunt Erycini, exponit.

ERYC. *Erycina* ſcil. Venus in n. C. Conſidii Noniani apud *Guſſ.* III. p. 162. n. 7. Apud alios ſcriptum ERVC.

Erycina Venus. Conf. *Girald.* Syntagm. Deor.) *And. Schott.* in *Golz.* Sicil. vet. p. 104. 105. vid. *Venus.*

Ery-

Erycinae Veneris templum celeberrimum in praealto montis Erycis vertice conſtitutum fuiſſe *Strabo* L. VI. aliique commemorant. Aliud eiuſdem Veneris templum apud Segeſtanos a Tiberio coeptum, ſub Claudio perfectum, docet *Burmann.* ad *Dorville* Sicul. p. 391.

ΕΡΥΘ. vid. *Erythrae* Boeoticae.

ΕΡΥΘΡΑ. — ΕΡΥΘΡΑΙ. — ΕΡΥΘΡΑΙΩΝ. vid. *Erythrae* Ioniae.

ΕΡΥΚ. — ΕΡΥΚΕΙΝΟΝ. — ERVKINON. — ΕΡΥΚΙΝΟΝ. — vel retrograde ΝΟΝΙΚΥЯƎ vid. *Erycè* Siciliae vrbs.

Erymanthius aper in Herculis hiſtoria celebratiſſimus. Notus enim eſt tertius, vt vulgo dicitur, labor Herculis, quo aprum illum ferocem, Arcadiae agros depopulantem, occidit. Nomen dedit, 'Ερύμανθος, *Erymanthus*, ὄρος καὶ ποταμὸς, *Stephano*, at *Holſten.* in *Steph.* p. 119. addit: περὶ 'Αρκαδίαν. *Plin.* L. IV. c. 20. „*Erymanthus* amnis e monte eiuſdem nominis defluens. *Heſychius* vrbem ait quoque fuiſſe amni montique cognominem. — Abacaeni Siciliae vt Herculis cultum indicarent, aprum illum ex ſententia *Burmanni* ad *Dorville* Sicul. p. 418. in numo ſignarunt. — Aper ille et leo ad bigas. Conf. *Hauercamp.* Num. Contorn. fg. 26. p. 94.

ERYMANTINO. vid. HERCVLI. *Vaill.* Pr. III. p. 4.) *Harduin.* Oper. p. 56. in Æ. Poſtumi, qui aprum in victoriae ſignum ad inſtar tropaei ſuper humeros defert.

"Ερυξ, vid. *Eryx.*

'Ερυσίπτολις, et πολίας ſeu *vrbis patrona* dicitur Minerua. *Nonn.* ad *Golz.* Gr. vet. p. 54. vid. ΠΟΛΙΑΣ.

Erythra, 'Ερυθρὰ, a *Stephano* vrbes ita adpellatae, quinque recenſentur: Europaeae duae in Locride vna, altera in Boeotia; alia Lybiae, rurſum alia Cypri, quae Paphus dicta eſt, denique 'Ερυθρὰ πόλις 'Ιωνίας. *Erythra, vrbs Ioniae. Holſten.* in *Steph.* p. 118.

Erythras in Boeotia commemorat *Plinius* L. IV. c. 12. Thebis ab Alexandro expugnatis, vt *Plinius* L. XXXIV. c. 9. refert, videtur moneta ab eodem fuiſſe tranſlata Erythras. — 1. 2. Pegaſus volans, in area pileus.)(ΕΡΥΘ. 'Ερυθραίων, *Erythrarum.* Aſtrum. Æ 3. editus ab *Eckbel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. Tb. 2. fg. 9. p. 110. In numis ſimilibus *Pellerinius* legit. . . ΕΦΥ, eosque *Zephyrio* Ciliciae tribuit. At in praeſente vtroque diſtincte legitur ΕΡΥΘ. Ad has autem Erythras pertinere videntur, cum aliam praeferant fabricam, typum et epigraphen, quam certi Erythrarum Ioniae numi — *Liebe* Goth. Num. p. 171 et ex eo *Guſſeme* III. p. 162. *alios* ΕΡΥ. inſcriptos et argenteos duos et aereum vnum Erythris in Boeotia tribuit — 3. 4. habent Herculis imberbe 5. barbatum, quem Herculem veteres modo imberbem, modo barbatum finxere, cuius caput in tribus hiſce numis pelle leonina tectum cernitur.)(in 3 et 4. litteris ΕΡΥ. impoſita eſt auicula, perdicem eſſe ex *Plinio* docet *Harduin.* Oper. p. 56. ſequitur claua Herculis cum nominibus eorum, qui magiſtratum geſſerunt, in 3. ΑΠΕΛΛΑΣ, *Appellas*; in 4. ΠΕΛΟΠΙΔΗΣ, *Pelopides*; poſtremum eſt pharetra taeniola reuincta cum arcu. *Harduin.* Oper. p. 56. — in 5. omiſſis his Symbolis auiculae, clauae et arcus, legitur in medio numo: ΕΡΥ. ΑΡΙΩΝ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ, *Erythrarum, Arion Apollonii,* quod hominis magiſtratu fungentis nomen eſt; de qua numorum triga *Liebè* Goth. Num. p. 173. pluribus egit. — Addit *Guſſeme* III. p. 162. ſequentes: 6. Caput corona hederacea cinctum.)(ΕΡΥ. ΑΚΥΜΩΝ ΕΡΜΟΤΡΕΦΟΥ in area numi.

numi. — 7. *Alius*, ſed ΕΡΥ. ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙΚΥΡΤΟΥ. quem vero *Combe* Muſ. *Hunt.* p. 140. ad Erythras Ioniae refert. — 8. *Al.* ſed ΕΡΥ. ΔΕ... Η,... ΝΗ... Ρ... ΚΑ. *ibid*, — 9. Vir nudus equum capiſtro ducens)(ΕΡΥΘ. quae litterae in angulis quadrati, in cuius medio clipeus rotundus. AR. 73. pd. *Guſſ.* ib. n. 4.) M. *Pembrok.* II. Tb. 10. fg. 3.

Erythrae in Ionia. *Plinius* L. V. c. 31. plurali numero vſurpauit. *Stephano*: Ἐρυθρὰ, πόλις Ἰώνων, ὁ πολίτης Ἐρυθραῖος. *Straboni* L. XIV. Erythrae vrbs Ionica portum habens et quatuor inſulas ante eum, Ἵπποι, ſeu *equos* dicta. Iacebat vrbs haec ſatis nota in peninſula Smyrnam verſus. In numis ſcribitur ΕΡΥ. vel ΕΡΥΘΡΑΙΩΝ. Conf. *Theoph. Sigefr. Bayeri* numi decem *Erythraeorum* in Ionia illuſtrati, cuius diſſ. legitur in Commentar. Acad. ſcientiar. Petropolit. Tom. II. p. 434 ad 458.

A) *Autonomi.* Haec vrbs in autonomis exhibet arma Herculis, nempe clauam et arcum pharetrae coniunctum. Eadem arma et epigr. ſimilis ΕΡΥ. occurrunt in numo eximio Alexandri Magni Β. Α. ΕΡΥ. Βασιλέως Ἀλεξάνδρου Ἐρυθραίων, *Regis Alexandri Erythraeorum*, apud *Pellerin.* Mel. I. p. 111. Si verum eſt, inquit *Eckhel.* Num. Vet. p. 74. tales Alexandri numos veriſimile eſſe in Aſia tantum, eique adſitis inſulis ſignatos, ope praeſentis numi deciſa eſt lis diu inter antiquarios agitata, vtrum autonomi Erythris Boeotiae, an Ioniae tribuendi ſint. Alioqui credibile non eſt, Boeotios, a quibus Alexander exciſis Thebis exiguam gratiam iniit, voluiſſe ſuperbi victoris memoriam in moneta ſua exſtare. At quod cenſuere *Spanhemius* et *Liebe*, hos numos eſſe Erycis Siciliae, hoc numiſmate plane refellitur.

a) Argentei. 1. Caput Herculis imberbe leonis exuuis tectum.)(ΕΡΥ. ΑΠΕΛΛΑΣ. Claua, arcus pharetrae iunctus vel in coryto, et noctua. AR. 56. pd. *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 169. n. 1.) M. *Hunter.* p. 139. n. 2.) M. *Pembrok.* II. Tb. 10. fg. 2.) M. *Theup.* p. 1268. — 2. *Alius* ſimilis, ſed cum magiſtratu ΑΡΙΣΤΕΑΣ. 55½ pd. *Eckhel.* ib. n. 2.) M. *Hunt.* ib. n. 1.) *Peller.* Tb. 25. fg. 18. — 3. *Al.* ſed ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ. *Eckhel.* ib. n. 3.) ſed 56½ pd. et in area diota. M. *Hunt.* n. 3. — 4. *Al.* ſed ΔΙΟΓΕΝΗΣ. 55½ pd. *Eckhel.* n. 4.) M. *Hunt.* n. 4. — 5. *Al.* ſed ΦΑΝΝΟΘΕΜΙΣ. Typus idem, in area mon. [179] 55¼ pd. M. *Hunt.* p. 140. n. 5. — 6. Caput idem.)(ΕΡΥ. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ ΔΗΜΑΔΟΣ, *Erythraeorum Sub Aſclepiade Demado.* Typus idem. AR. parui moduli. M. *Theup.* p. 1268.

b) *Aerei.* 7. Caput idem Herculis.)(ΕΡΥ. ΚΑΛΛΙΣ. Typus idem, ſine noctua. Æ. 3. M. *Hunt.* n. 6. — 8. Caput idem.)(ΕΡΥ. ΕΥΘΟΜ.. ΣΤΟΣ. Typus idem. Æ. 2. M. *Hunt.* n. 7. — 9. Caput idem Herculis ſed aduerſum.)(ΕΡΥ. ΜΗΤΡΟΔΩΡ. Typus idem, pariter ſine noctua. Æ 3. *Eckhel.* Cat. n. 5. — 10. Caput Herculis imberbe leonis exuuiis tectum.)(ΕΡΥ. ΓΝΩΤΟΣ ΕΚΑΤΟΝΥΜΟΥ. Sine typo. Æ 3. *Eckhel.* Num. Vet. p. 204 *et* Cat. n. 8. — 11. *Alius*, ſed magiſtratus ΔΑΜΑΛΗ... ΑΡΧΕΑΝΑΚΤΟΣ. Æ 3. *Eckhel.* Cat. n. 7. — 12. Caput imberbe ad d.)(ΕΡΥ. ΑΓΑ.. ΙΚΛΗΣ. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ. Supra vuae racemus. Æ 3. M. *Hunt.* Tb. 27. fg. 1. — 13. Caput barbatum et vitis foliis ornatum ad ſ.)(ΕΡΥ. ΑΜΥΜ.. ΕΡΜΟΤΡΙΦΟΥ. in area. Æ 3. M. *Hunt.* ib. fg. 2.) M. *Theup.* ſed ΕΡΥ. ΑΜΥΜΩ.. ΕΡΜΟΤΡΕΦΟΥ, *Erythraeorum ſub Amymo Ermotrepho.* — 14. Caput idem.)(ΕΡΥ. ΠΟΣΙΔΩΝΙΟΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙΚΟΥΡΟΥ. in area. Æ 3. M. *Hunt.* p. 140. n. 9.) *Guſſ.* III. p. 162. ſed ΠΟΣΙΔΩ-

ΝΙΟΣ

ΝΙΟΣ etc. et Erythracis Boeotiae contribuit. — 15. ΕΡΥΘΡΑΙ, *Erythrae.* Caput muliebre turritum.)(ΕΡΙΘΡΑΙΩΝ. Prora nauis; apud *Arigonium.*) *Froelich.* Not Elem. p. 236.) *Guſſeme* III. p. 162. n. 5.) *Harduin.* Oper. 56. — 16 ЄΡΥΘΡΑΙ. Idem mul. caput turribus ornatum ad d.)(ЄΡΥΘΡΑΙΩΝ. Serpens ex ciſta prorepens. Æ 3. M. *Hunt.* Tb. 27. fg. 3. — 17. ΕΡΥΘΡΑΙ. Caput muliebre turritum.)(ΕΡΥΘΡΑΙΩΝ. Tripus, ſeu ara ignita. Æ 4. M. *Theup.* p. 1268. — 18. ΕΡΥΘΡΑ. *Erythra.* Idem caput.)(ΕΠΙ ΖΩΣΙΜΟΥ ΑΣΟΣ ΕΡΥΘΡΑ . . . *Sub Zoſimo* etc. Fluuius decumbens, d. arundinem, ſ. innixus vaſi aquas verſanti. Æ. 2. M. *Theup.* ibid. — 19. ΕΡΥΘΡΑΙΩΝ. Caput mulieris velatum, d. ſpicas, ſ. cornucopiae.)(ΕΠ. ΣΤ. . . . ΑΙΛΠΙΑΝΟ ΑΔΙΟΓΕΝΟΥ. Τ. Β. *Sub Praetore Aelpiano Adiogeno.* Hercules nudus gradiens d. elata clauam, ſ. caput ſeu exuuias leonis. Æ 2. M. *Theup.* p. 1267. — 20. ΕΡΥΘΡΑΙΩΝ. Sphinx pede dextro ſupra vas.)(ΟΜΟΝΟΙ. ΑΧΕΩΝ. ΕΡΥΘΡΑΙΩΝ, *Concordia Acheorum Erythraeorum.* Hercules nudus gradiens d. elata clauam, ſ. leonis ſpolia vel caput. Æ 3. M. *Theup.* ib. — 21. ΙΕΡΑ CΥΝΚΛΗΤΟC, *Sanctus Senatus*, vel *Sanctum Conſilium.* Caput laureatum Senatus crinibus criſpatis.)(ΕΠ. C. Π. Α. ΑΤΤΑΛΟΥ Τ. Β. ΕΡΥΘΡΑΙΩΝ, Ἐπὶ ϲτρατηγοῦ Πυβλίου Αἰλίου Ἀττάλου τὸ β. *Sub Praetore Publio Aelio Attalo Iterum.* Templum tetraſtylum, in quo idolum Fortunae capite tutulato d. temonem, ſ. cornucopiae. *Eckhel.* Cat. n. 8.) *Froelich.* Animadu. Vrb. Num. Tb. 4. fg. 28. p. 70. in *Gorii* Symbol. Litter.) M. *Theup.* p. 1267. ſed cum mutila epigraphe ΕΡΑΣΙ. Ad Ioniae *Erythram* pro Europaea vtraque, nam de Lybica et Cyprica vix eſſe ſuſpicio poteſt, numum pertinere, et magiſtratus praetoris vrbici manifeſtat, quem in monetis ſuis Graecorum Europaeorum vrbes expreſſiſſe non ſunt obſeruatae; et ipſum quoque magiſtratus nomen proprium, quod et in numis Impp. legitur. Ex quo in aperto eſt, eiuſdem anni et regionis eſſe autonomum numum.

B) *Sub Imperatoribus* Traiano, Elagabalo, Alex. Seuero. Mamaea, Otacilia, Valeriano Seniore.

a) *Traiano.* 22. ΑΥΤ. ΝΕΡΟΥΑΝ ΤΡΑΙΑΝΟΝ. *Imp Neruam Traianum* ciuitas veneratur. Huius caput.)(ΕΠΙ CΤΡ. ΠΡΕΙΜΟΥ ΕΡΥΘΡΑΙΩΝ, *Sub Praetore Primo, Erythraeorum.* Iupiter Labradaeus nudus ſtans, d. clauam ſupra caput, ſ. telum. Æ 2. *Guſſeme* III. p. 162. n. 2.) *Harduin.* Oper. p. 56.) *Vaill.* Gr. p. 28.

b) *Elagabalo.* 23 Α. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. Caput Elagabali, ante quod Herculis vultus, vel ex *Harduini* ſententia Caracallae effigies, a quo genitus volebat videri.)(ΕΠΙ CΤΡ. ΑΥΡ. ΝΕΙΚΩΝΟC Β. ΕΡΥΘΡΑΙΩΝ, *Sub Praetore Aurelio Nicone Iterum Erythraeorum.* Templum quatuor columnarum, in quo Hercules nudus ſtans, d. clauam erectam, ſ. telum, et ſpolia. Herculis templo ornatam fuiſſe Erythram Ioniae *Plin.* L. XI. c. 31. et *Pauſan.* in Achaicis, ſeu L. VII. teſtantur. Æ max. *Froelich* Obſeru. Num. Vrb. p. 71.) *Guſſeme* ib. p. 163. n. 3.) *Hard.* l. c.) Muſ. *Piſan.* Tb. 48. n. 1. p. 136.) *Triſtan.* II. p. 331.) *Vaill.* Gr.

c) *Alexandro Seuero.* 24. ΕΠΙ. CΤ. Π. ΑΙ. ΑΤΤΑΛΟΥ ΤΟ Β. ΕΡΥΘΡΑΙΩΝ, *Sub Praetore Publio Attalo Iterum* etc. Idem Herculis ſt. in templo typus. Æ. max. *Froelich.* ib.) *Guſſ.* n. 4.) *Hard.* ib.) *Vaill.* Gr. — 25. *Ead. epigr.* vel ΕΠ. CΤΡ. ΑΙ. ΑΤΤΑΛΟΥ. Ceres ſtans in curru duorum ſerpentum vtraque taedam. Æ max. *Guſſ.* ib.) *Hard.* ib.) *Spanhem.* Pr.) *Vaill.* Gr. p. 136. — 26. Α. Κ. Μ. ΑΥΡ. CΕ-

ΑΛΕΞ-

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ. Caput eius.)(ЄΠΙ. ϹΤΡ. ΠΑΡ. ΑΤΤΑΛΟΥ. Τ. Β. ЄΡΥΘΡΑΙΩΝ, *Sub Praetore Par. Attalo Iterum.* Ceres ſtans, d. ſpicas, ſ. haſtam. Æ. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 43. fg. 6. p. 350.

d) *Iulia Mamaea.* 27. ΕΠΙ. Ϲ. ΠΑΙ. ΑΤΤΑΛΟΥ ΤΟ Β. ΕΡΥΘΡΑΙΩΝ. Aeſculapius ſtans cum baculo ſolito, Æ 2. *Guſſ.* n. 5.) *Vaill.* Gr. — 28. *Al.* ſed Ceres ſtans, d. ſpicas, ſ. taedam oblongam. Æ 2. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib.

e) *Otacilia.* ΕΡΥΘΡΑΙΩΝ. Hercules ſtans, d. elata clauam, ſ. ſpolia. Æ 2. *Guſſ.* n. 6.) *Hard.* ib.) *Vaill.* Gr.

f) *Valeriano Sen.* 30. Hippogryphorum biga, in qua figura muliebris aurigans. Æ 2. *Bandur.* I. p. 132.) *Guſſ.* n. 7.) *Hard.* p. 56.) *Vaill.* Gr.

Erythraea in Creta, quam *Florus* L. III. c. 7. inter inſignes Cnoſſum et Cydoniam memorauit, haud dubio ſub Erythraeo promontorio, *Ptolemaeo* Ἐρυθραῖον ἄκρον poſita vrbs, cuius numum *Combe* vulgauit: Figura ſtans in fronte d. globum.)(ΕΡ. Vuae racemus. Æ 3. Muſ. *Hunter.* Tb. 27. fg. 4. p. 140.

Eryx Veneris et Butae filius fuit, qui occiſus ab Hercule, monti ex ſepultura ſua nomen impoſuit, in quo Aeneas Veneris templum conſtituit. *Hygin.* Mythol. Fab. 206. — *Eryx* et Hercules dimicaſſe dicuntur in Drepanitanis Siciliae agris. *Doruille* Sicul. I. p. 49. — *Eryx* ſtans expanſis brachiis, vtraque manu caeſtum, ſiue corium bubuli. n. Segeſtanorum. — Erycis et Herculis lucta modo cum epigraphe ſiue Aegeſtae ſiue Segeſtae, modo ΣΕΛΓΕΩΝ. *Burmann.* ib. p. 397.) *Paruta* Sicil. vet. inter Erycinorum numos fg. 3.

Eryx Ἔρυξ, *Polybio* L. I. c. 55. eſt mons ad mare Siciliae, quod Italiam ſpectat, inter Drepana et Panorma coniunctus. Hic magnitudine omnes Siciliae montes excedit, praeter vnum Aetnam. In eius vertice planities eſt, inque ea Erycinae Veneris templum, quod ſine controuerſia omnium Siciliae templum opulentiſſimum, atque ornatiſſimum eſt. Paullo infra verticem vrbs ſita eiuſdem nominis *Stephano*: Ἔρυξ πόλις Σικελίας, longiſſimum ac difficillimum vndique habens aditum. Conf. *And. Schott.* in *Goltz.* Sicil. p. 104.) *Holſten.* in *Steph.* p. 118. 119.) *Froelich.* Not. Elem. p. 83.) *Liebe* Goth. Num. p. 174.

ΕΡΧ. *Erchiis* Atticae tribuitur, Ἐρχεῖα δῆμος τῆς Ἀττικῆς *Holſten.* in *Stephan.* p. 119. vel magiſtratus Boeotiae nomen indicat. *Cimel. Vindob.* p. 38. vti in alio:

ΕΡΧΟ. magiſtratus legitur Boeotiae. Muſ. *Hunter.* Tb. 13. n. 12. vid. *Boeotia.*

ΕΣ. *Annus* 205. Seleucidarum. n. Antiochi IX. Cyziceni, Syriae regis *Eckhel.* Cat. I. p. 218.

— *An.* 205. aerae Bithyniae regum.

EC. *al.* ECCAIO in n. barbaro apud *Neumann.* Pop. Num. I. p. 43.

Ε. Ϲ. Ἐπὶ Στρατηγοῦ, *Sub Praetore.* Sic Ε. Ϲ. ΓΕΜΙΝΟΥ, *Sub Praetore Gemino.* n. Pergamenor.

E. S. *Exercitus Suus.* vid. CES. *Cum Exercitu Suo.*

Eſbus, Ἔσβους, Arabiae vrbs, *Ptolemaeo* in Arabia Petraea L. V. c. 17. Ἐσβοῦτα. Ebraeis חשבון *Heſbon*, LXX. Ἐσεβὼν, Vulgato interpreti *Heſebon*, *Hieronymo Eſebon*, vrbs regia Amorrhaeorum, Numer. 21.

21, 26. Deuter. II. 24. 30. Ioſ. 13, 10. in tribu Ruben, Numer. 32, 37. Ioſ. 13, 17. quamuis Ioſuae 21, 39. vbi Leuiticis ciuitatibus admumeratur, in tribu Gad eſt poſita, quod arguit, in vtriusque tribus confinio fuiſſe. *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 559. Meminit *Eſbonitarum* Arabum *Plin.* L. V c. 11. — In M. Aurelii Caracallae gratiam cognominata eſt *Aurelia*, teſtante numo: ΑΥΡ. ΕCΒΟΥC, *Aurelio Eſbus*. Deus Lunus cum pileo Phrygio et luna creſcente humeris falcata, d. haſtam. Æ 3. Caracallae. *Guſſeme* III. p. 163.) *Harduin.* Oper. p. 56.) *Vaill.* Gr. p. 100. 353.

ΕCΕΒ. Ἐυσεβὴς Σεβαςὸς, *Pius Auguſtus*. ΑΥΤ. Φ. ΙΟΥΛΙ. ΜΑΚΡΙΑΝΟC ΕCΕΒ. *Imp. Fuluius Iulius Macrianus Pius Auguſtus*.

Ε. CΗ. Ἔτει, *Anno* 208. Æ. Amaſiae Ponti Sept. Seuero. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 38. n. 3. p. 308.

ЄC ΘЄΥ *ſic* in Muſ. *Theup.* p. 378. ΜΙΧΑΗΛ ЄC ΔЄΥ PISTOS BASILЄVS ROMAIΩN, *Michael In Deum Fidelis Rex Romanorum*.

ESIRM. *Sirmii* in *Quinta* officina. infra in n. Conſtantii Galli. *Eckhel.* Cat. II. p. 502.

ESIS. *Siſciae* cuius numus in officina *Quinta*. n. Conſtantii Chlorii, Helenae etc. — *Al.* ESIS R vel ESIS T. in imo n. Conſt. Chlori.

ΕΜΟΠ (*ſic*) retrogrado ordine pro ΠΟΣΕιδωνιατῶν. vid. *Poſidonia* Lucaniae.

ΕΣΟΥCΙΑC (*ſic*) loco ΕΞΟΥCΙΑC, poſito Σ pro Ξ in numo Antiochenſium Syriae Philippo Seniori dicato. *Vaill.* Col. II. 158.

ΕCCΑΙΟ, item ΕΙCCΑΙΟ et ΗCCΑΙΟ in barbaris tetradrachmis, de quibus nominibus principum vel dynaſtarum *Neumann.* Pop. Num. I. p. 143.

ΕΣΤΡΕΔΙΙΤΣ *al.* ΕΣΤΡΕΔΙΤ. in Æ. Aſpendi Pamphyliae numus. Rationes, propter quas iſti numi Aſpendo tribuendi videantur, protulit *Eckhel.* Num. Vet. p. 77. 219. qui eoſdem quoque numos exhibet Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 182. vid. *Aſpendus*.

ΕCΤΙΑ, Ἑςία, *Ara*. ΕCΤΙΑ Θ. vel ΘΕΩΝ. *Al.* ΕCΤΙΑC ΘΕΩΝ, *Ara Deorum*, in n. Germanipolis Iſauriae in Sept. Seuero, Domna, Caracalla, Geta. *Vaill.* Gr p. 90. 99. 117. vid. *Germanicopolis*.

Ἐςίαια, πόλις Ἐυβοίας. vrbs Euboeae, *Stephan.* et *Holſt.* in *Steph.* p. 120.

ΕΣΤΙΑΙΟΣ magiſtratus nomen n. Athenarum,

ΕCΤΙΛΙΟC, archon Epheſi. ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΟΥ ΕCΤΙΛΙΟΥ, *Sub Archonte Eſtilio Guſſ.* II. p. 426. n. 18.) M. *Theup.* p. 781. 889.

ΕΣΤΜΕΝΗ vocabulum in Æ Rhodiorum Muſ. *Hunter.* p. 249. n. 37.

ET notiſſima coniunctio copulatiua. e. c. AETRVSCVS (*ſic*) ET QVINTVS CAESS. *Band.* I. p. 43. — AVGG. ET CAESS. NN. vid. FIDES. — CONST. ЄT ROMAN *al.* CONSTANT ET ROMAN. AVGG. bA. vid. Conſtantinus X. Prophyr. — CRISPVS ET CONSTANTINVS C C. *al.* IVN. NOB. CAES. *Band.* II. p. 198. 244. 252. 260. — DIOCLETIANO ET MAXIMIANO. vid. *Diocletianus*. — ERA ET ERA. *al.* ЄRACLI. ЄT ЄRA. CONS. vid. *Heraclius* I et II. Conſtantinus *Band.* II.) *Eckhel.* Cat. II p. [illegible]. Leguntur iidem pariter H RA ЄT ЄRA. CONS. *al.* HERACLIVS ET HERACLIVS etc. *ibid.* —

HETRV-

HETRVSCVS ET QVINTVS CAES. *Band.* I. p. 45. — ROMAN. ET XPISTOFO. (*ſic*) AVGG. *Romanus* I. et *Chriſtopherus* fil. *Eckhel.* Cat. II. 550. — TITVS ET DOMITIAN. CAESARES PRIN. IVVENT. *al.* TITVS ET DOMIT. VESPASIANI AVGVSTI F. *Morell.* Th. Impp. II. p. 237 ſq. — VOTIS X. ET XX. FEL. n. Gallieni. *it.* Probi. *Vaill.* Pr. I. p. 237.

ET. *Etenna* in Pamphylia. *Zaccar.* Iſtit. Num. ex *Pellerin.*

· ET loco AET. *Aeternae* in Æ. Veſpaſiani: PACI ORB. PERPET. AC ET. *Paci Orbis Perpetuae Ac Aeternae. Spanh.* Praeſt I. p. 122.) *Venuti.* Sopra il Tempio di Giano p. 106. Tom. IV. diſſert. Acad. Etruſc.) *Harduino* eſt *Paci Orbis Perpetuum Ante Caſtra Erexit Tropaeum.*

ET. *Annus* 305. n. Aegaeenſ. Ciliciae; *it.* Damaſci Syriae; *it.* Palti Syriae. — ET. ET. *Anno* 305. Aegarum Cilic. in n. Valeriani Sen. qui reſpondet ao. V. C. 1011. ſi addas eorum epochae initium 707. quo exeunte Maio incipit aera. *Vaill.* Gr. p. 246. — ET. ΠΑΛΤΗΝΩΝ. *Paltenorum* Syriae in Sept. Seu. et Iul. Domnae. *Froelich.* Adpend. II. nouis. p. 85. n. 37.) *Maffei* Verona Illuſtrata epocham 305. eſſe putat. Ob diuturnum Sept. Seueri imperium difficile eſt huius epochae initium definire.

ET. vel ETO. aliquando etiam expreſſe ETOΣ, numquam per initialem tantum litteram E. *annum* conſignarunt, ſi duas Palaeſtinae vrbes Dioſpolin et Eleutheropolin excipias. Frequentius:

ET. A. *Anno Primo* imperii.
— AI. — *Vndecimo.*
— AIC. — 211.
— AMP. — 141.
— AΠ. — 81.

ET. Aq. — 91. Antiochiae Syriae; *it.* Caſſiae g.
— AP. — 101. Claudio Tiber. Galilaeae.
— AΣC. — 261.
— B. *Anno ſecundo* imperii. e. c. Anemurii in Valer. Sen.
— BKC. *An.* 222.
— BΛC. — 232. Anazarbi.
— BNC. — 252.
— BOP. — 172.
— BOC. — 272. Anazarbi.
— BΠP. — 182.
— BΠC. — 282.
— Bq. — 92.
— BqP. — 192. Irenopolis Ciliciae.
— BC. — 202.
— BE. — 62.
— BΞC. — 262.
— Γ. *Anno Tertio* imperii.
— ΓP. *An.* 103. Claudio Tiber. Galilaeae.
— ΓNC. — 253.
— ΓΞC. 263.
— Δ. *Anno Quarto* imperii, vti Hadriani. n. Caeſareae Cappadoc.
— ΔI. *An.* 14. Domitiani; *Haym.* II. p. 251.
— ΔIP. — 114. Antioch. Syriae.
— ΔNC. — 254.
— Δq. — 94. Ant. Syriae.
— Δq. — 104. eiuſd.
— E. vel Є. *Anno Quinto* imperii. n. Claudii.
— ЄIP. *An.* 115. Antiochiae Syriae.
— EKP. — 125. eiuſd.
— ENΔEKATOT. *An.* 11. imperii Hadriani.
— EOC. *An.* 275.
— EP. — 105. Antioch. Syr.
— Єqp. — 195. eiuſd.
— ET. vel TE. *An.* 305. Aegaenſium. Ciliciae.
— ϟKP. *An.* 126. Antioch. Syriae.
— ϟq. — 96. eiuſd.
— ϛ. *Anno Sexto.* imperii.
— ϛP. *al.* ЄT ϟP. *An.* 106. Antiochiae Syr.

ET. ς. *An.* 206. Epiphaniae Ciliciae.
— ςT. — 306. eiuſd.
— Z. *Anno Septimo* imperii.
— ZIP. *An.* 117. Antiochiae Syr.
— ZΞP. — 267. Anazarbi.
— ZϘP. — 177. Antiochiae Syr.
— ZP. — 107. Ant. Syr.
— ZT. — 307.
— H. *Anno Octauo.* imperii, ita M. Aurel.
— HI. *An.* 68.
— HΞC. — 268.
— HϘP. — 198. *Mopſueſtiae.*
— HP. — 108. Antiochiae Syr.
— Θ. *Anno Nono* Veſpaſiani. *Morell.* in Veſp. Tb. 7. n. 11.
— ΘI. *An.* 19. Craniorum Cephal.
— ΘP. — 109.
— I. *Anno Decimo.*
— IA. *An.* 11 imperii Neronis.
— IΓ. — 13.
— IΔ. — 14. Domitiani.
— Iς. — 16. Seueri.
— IH. — 18.
— IΘ. — 19. n. regis Agrippae. Iun.
— IEPOT NEOT ΠΡΩ. ZΞC. Ἔτυς Ἱερῦ Νέυ Πρώτυ ςξζ. *Anno Sacro Nouo Primo* 267. n. Anazarbi in Trai. Dec. Conf. *Froelich.* 4. Tent. p. 342.
— IP. *An.* 110. Alexandriae ad Iſſum.
— KΔ. — 24. n. regis Agrippae Iun.
— Kς. — 26. eiuſd.
— KZ. — 27. eiuſd.
— Λ. — 30. eiuſd.
— ΛE. — 35. regiminis huius Agrippae Iunioris, qui incidit in Domitiani Imperantis annum 15. et aerae chriſtianae 95. *Vaill.* Gr. p. 25.
— ME. *An.* 45. Iubae II. regis. *Froelich.* Not. Compend. p. 144.) *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 200 ſq.) *Harduin.* Oper. p. 103. ſed Ἐνωσις Μαυρετανίας τῆς Ἔξω, *Adiunctio Mauretaniae Exterioris* ſub Iuba rege.

ET. MP. An. 140.
— NOC. pro ZOC. *Froelich.* 4. Tent. p. 389.
— Ξ. *An.* 60. Samoſatenor. Syriae.
— ΠZ. — 87.
— ΠH. — 88.
— ΠΘ. — 89.
— Ϙ. — 90.
— ϘH. — 98. Neocaeſar.
— PΛB. — 132. Eiuſd.
— APMB. — 142.
— PMH. — 184.
— PΞB. — 162.
— PΞΔ. — 164. Amiſſi.
— PΞς. — 166. eiuſd.
— PΞZ. — 167. eiuſd. *Vaill.* Pr. II. p. 252.
— PϘΘ. — 199.
— CEI. — 215. Germanicopolis.
— CH. — 208. Amaſiae.
— CΛΔ. — 234.
— CM. — 240.
— CMB. — 242.
— CMH. — 248. Amiſſi.
— CMΘ. — 249.
— CNA. — 251.
— CΞH. — 268.
— T. — 300.
— TA. — 301.
— TΓ. — 303.
— TE. — 305. Aegarum Cilic. vid. *ſuis locis.*

Etenna Pamphyliae, vnde ſunt *Polybio* L. V. c. 73. Ἐτεννεῖς *Etennenſes: Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 191. In n. *Pellerinii* ſcriptum ET.

ETERNIT. (*ſic*) PR. *Aeternitati Principis.* Iul. Caeſar in tenſa a quadriiugis equis ramis laureis capita ornatis, tracta, d. coronam lauream et ſcuticam, ſ. palmae ramum tenens.)(DIVO IVLIO. Caput I. Caeſaris laureatum ac diadematum ad frontem aſtrum, in areae mon. ₽ quae litterae P E nexae in aliis et recentioris temporis numiſmatibus occurrunt [73] Num. Contorn. Iul. Caeſ ſed recentioris artificis manum ſapit. *Morell.*

noll. in L. Caeſ. Tb. 6. fgg. 1. 2. p. 76.

ETERNITAS AVGG. *loco* AETERNITAS *Auguſtorum.* Mulier ſtans, d. ſuſtinet globum, cui phoenix inſiſtit, ſ. ſtolam colligit, S. C. in area. Æ 1. Trebon. Galli. *Band.* I. p. 64.) *Guſſeme* III. p. 178.

ΕΤΕωΝΕωC pro ΕΤΕΩΝΕΩC, *Eteonis*, nomen proprium, *Froelich.* Explicat. Monogr. Tb. 20. fg. 86. ad calcem Annal. Syr. p. 158.

'Ετεωνὸς πόλις 'Ευβοίας, vrbs Euboeae, *Stephano* et *Holſten.* in *Steph.* p. 120.

Ε. Θ. *Anno Nono.* n. Dioſpolis Palaeſtinae, Eleutheropolis Iudaeae, quae Palaeſtinae vrbs vocabulum 'Ετους, quo annos imperii deſignant, praeter aliarum vrbium morem vnica prima Ε littera indicant.

ΕΘΗ, 'Εθηκεν *Dicauit*, vel integre ΕΘΗΚΕΝ, prout in n. Caracallae: ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΑΡΧ. ΜΕΓ. ΕΘΗΚΕΝ, *Laodicenorum Sacerdos Maximus Dicauit.*

Ethnarcha, 'Εθνάρχης, ε, *gentis princeps*, ex 'έθνος et 'αρχω, nomen principis, regio minus, maius tetrarchae. Conf. *Galland* Dictiοn. vocabulo 'Εθνάρχης. — Exſtat Herodis Magni primum *Ethnarchae* Coeleſyriae, deinde Regis Iudaeae, numulus ex aere inſcriptus: ΗΡΩΔΟΥ, cum botri imagine.)(ΕΘΝΑΡΧΟυ. *Ethnarchae.* Galea, quaſi flori ſimilis. *Froelich.* Not. El. Tb. 20. fg. 6. p. 224.) *Liebe* Goth. Num. p. 139. ſed hinc ΗΡΩΘης, inde ΕΘΝΑΡΧΟΣ, *Herodes Princeps Gentis.*) *Guſſeme* Diccion. IV. p. 75. n. 1. cui ΗΡΩΔΟΥ et in)(ΕΘΝΑΡ. iiſdem cum typis. Vulgo pro galea creditur cauda equina ornata; *Harduin.* interpretatur lilium iuxta Cant. Cantic. c. 2. vſ. 1.

Ethneſtae, 'Εθνέσται 'Εθνος Θεσσαλίας, *populi Theſſaliae*, quibus *Golz.* in Theſ. p. 214. *et.* Graec. vel. Tb. 20. fg. 1. attribuit Æ. numum, ob litteras ΕΘ ad noctuam cum duobus corporibus.)(Caput Palladis galeatum. Sed iam *Harduin.* Oper. p. 52. recte credidit, litteras ΕΘ inuerſo poſitas, eraſamque priorem Α, quae ſupremam numi partem obtinuit, ſubſtitui oportere, legique ΑΘΕ, et ad *Athenienſium* numos referri qualem ſimilem ſiſtit *Haym.* Th. Br. I. Tb. 18. fg. 9. p. 197. inter *Athenarum* numos.

ΕΤΙΜΙΝΑΙΟΥ in quodam Britannici numo apud *Golzium* Δ in Α transmutato, pro ΕΠΙ ΜΙΝΔΙΟΥ, *Sub Mindio.*

ΕΤΟ. 'Ετους, *Anno.*

— Β. *Anno Secundo* imperii.

— Γ. *Tertio.*

— ΔϘΡ. — 194. Antiochiae Syriae.

— ΕΙΡ. — 115. Ant. Syr.

— ΕΠC. — 285.

— ϛ. *An.* 6. imperii Neronis.

— ΗΙΡ. — 118. Ant. Syr.

— ΘΚ. — 29. regis Agrippae.

— ΙΡ. — 13. imperii Domitiani. *Khell.* Suppl. p. 48. 49.

— ΙΘ. — 19. regis Agrippae.

— ΚΔ. — 24. eiuſdem.

— Κϛ. — 26. eiuſd.

— ΚΖ. — 27. eiuſd. *Froelich.* Not. El. Tb. 20. n. 12.

— ΚΘ. — 29. eiuſd. *Harduin.* Num. Herod. p. 27. 28.

ΕΤΟΥ. 'Ετους, *Anno.*

— ΔΛC. *An.* 234. Aegaeenſium.

— ΔϘΡ. — 194. Ant. Syriae.

— ΖΟΡ. — 177. Ant. Syriae.

ΕΤΟΥΣ Α. *Anno Primo* imperii Othonis. *Vaill.* Pr. II. p. 78.

— ΑΙΡ. Θ. *Anno* aerae Antiochenae III. imperii Neronis 9. *Vaill.* Pr. II. p. 66.

— ΑΠΡ. *An.* 191. Alexandreorum ad Iſſum in Cilicia.

ΕΤΟΥΣ Β. ΙΕΡΟΥ, *Anno Secundo Sacro.* Æ. Veſpaſ. *Kbell.* Suppl. p. 37.

— ΒΙΡ. I. *Anno* aerae Iulianae 112. qui V. C. 817. et imperii Neronis 10. n. Antioch. Syriae. *Vaill.* Pr. II. p. 66.

— ΒΙC. *An.* 212. Ant. Syriae.

— ΒC. *An.* 202.

— Γ. *An.* imperii *Tertio.*

— Δ. *An.* 4 regiminis.

— Δ. ΙΕΡΟΥ, *Anno Quarto Sacro.* Aquila. n. Veſpaſiani. *Hard.* Oper. p. 737. e *Patini.* Theſ. Maurocen.

— ΔΕΥΤΕΡΟΥ, *Anno* imperri *Secundo.* n. Domitiani.

— ΔΙΡ. *An.* 114. Antiochiae Syriae.

— ΔΛC. *An.* 234. Aegarum Ciliciae.

— ΔΜΡ. *An.* 144. Irenopolis Ciliciae.

— ΔϘΡ. *An.* 194. Antiochiae Syriae.

— Ε. *An.* 5. imperii.

— ΕΒΔΟΜΟΥ. *An.* *Septimo.* n. Domitiani.

— ΕΜC. *An.* 245.

— ΕΚ ΝΙΚΗΣ. n. Auguſti M. *Pembork.* III. Tb. 86. n. I.

— ς. *An.* 6. imperii.

— Ζ. *An.* 7. Agrippae Iun. *Vaill.* Gr. p. 21.

— ΖΚ. *An.* 27. Auguſti. *Vaill.* Pr. II. 37.

— Η. *An.* 8. regiminis. ſed in n. Titi ad Veſpaſianum refertur.

— ΗΟΡ. *An.* 178. Aegarum Ciliciae.

— Θ. *Anno Nono* regis Agrippae Iun. *Vaill.* Num. Gr. p. 21.

— ΙΑ. *An.* 11. Polemonis I. *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 286. ſqq.

ΕΤΟΥΣ ΙΓ. — 13. Caeſarienſium

— ΙΔ. — 14 Domitiani. *Morell.* in Domitiano Tb. 12. n. 43.) *Vaill.* Pr. II. p. 110.

ΕΤΟΥC. ΙΕΡΟΥ, *Anno Sacro.* Mons Argaeus, in cuius vertice ſimulacrum nudum, d. pateram, ſ. haſtae innixum. Æ. Caeſareae Cappadociae in Veſpaſiano, in quo nouum deum agnoſcens, a quo magis ſacer locus fieret, et ſacer annus inchoaret. *Vaill.* Pr. II. p. 91. — ΕΤΟΥC Β. ΙΕΡΟΥ, *Anno Secundo Sacro.* Aquila inſiſteus fulmini, in area ramus. Æ. Veſpaſiani *Kbell.* Suppl. p. 37. 38.

— ΙΗ. *An.* 18. n. Polemonis. *Vaill.* Reg. Ponti.

— Κ. *An.* 20. n. Neronis.

— ΚΓ. *An.* 23. n. Polemonis. *Patin.* in *Suetonio* ſuo p. 298.

— ΚΔ. *An.* 24. Eiuſd. *Vaill.* Reg. Pont. p. 244

— Ν. Δ. Ἔτυς Νέυ Δευτέρυ, *Anno Nouo Secundo,* ſubintell. ſacro.

— ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΥ. *Anno Nouo Sacro.* Plurimi obſeruantur numi imperiales argentei cum hac epigraphe et anno Α. Β. etc addito vſque ad Neruae annum Β. nulli deinceps numi ſic inſcripti occurrunt. Diuerſi ſunt typi, prout in variis vrbibus percuſſi; omnes vero ſunt *tetradrachmi,* primuſque occurrit ſub Galba cum Β. et poſt eum ſub Veſpaſiano cum nota Α. id eſt. *Anno Primo,* quem de anno noui templi interpretatus eſt *Seguin.* Sel. Num. p. 144. aera nempe computata a reparato ſub Veſpaſiano Iouis Capitolini templo; ſed cum haec ſtare nequeat, de *Anno Nouo Sacro Primo* intelligendum videtur. *Vaill.* Pr. II. p. 92. Aliam interpretationem vulgauit *Harduin.* Oper Sel. p. 737. cui Ἱερὸς, *Auguſtus* eſt et *Sacroſanctus,* quem vnum in republica ob Tribun. Poteſtatem violari neta:;

nefas; eodem ſenſu nunc quoque *Sacra Maieſtas* titulus eſt Auguſtorum, ſiue Imperatorum proprius. *Henr. Valeſius* exiſtimat, Veſpaſiani annos id circo *ſacros* eſſe adpellatos, quod rempublicam in bonum ſtatum reſtituiſſet. *Piovene* Tom. IX. p. 35. numos eiuſcemodi anno ſignatos deſignari arbitratur didrachmum Iudaeis a Tito imperatum, qui templo Iouis Capitolini inſtaurato penderetur, atque ita legendum quadam interpunctione cenſet: ΕΤΟΥΣ (ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΥ) Α. *Anno* (*Noui Templi* moneta) *Primo* Imperii; quam vero ſententiam reiicit *Froelich.* 4. Tent. p. 343. — *Noriſius* Epoch. SyroMaced. diſſ. 3. c. 6. ad annos imperii hos *Annos Nouos* et *Sacros* atque adiunctos numeros cum *Harduino* refert; annum nouum dici, nouo initio, a ſuſcepto imperio redeunte. In numis Caeſarum, Titi ac Domitiani, non alii notantur anni, quam Auguſtorum, ſub quibus ipſi fuerunt Caeſares. *Harduin.* Oper. p. 737.

a) *Galbae. Belley* dans Memoires de l' Acad. de belles Lettres T. XIX. p 447. ex numo Galbae c. inſcr. ΕΤΟΥΣ ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΥ Β. *Anno Nouo Sacro Secundo,* nos docuit, ipſas vrbes etiam anni ſui initium eodem conſignauiſſe titulo, ita, vt, dum Imperator paucis menſibus ante adiuiſſet imperium, conſequens ſui anni exordium iam numero Β. deſignauerint. *Khell.* Supplem. p. 38. *et* ad *Haym.* Th. Br. II. p. 257. obſ. 159.

b) *Veſpaſiani* numi huiuſmodi generis, omnes AR. maximi moduli, vel tetradrachmales:

ΕΤΟΥΣ ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΥ Α. *Anno Sacro Nouo Primo.* Aquila inſiſtens fulmini, roſtro coronam. Æ Veſpaſ. *Vaill.* Pr. II. p. 91. — *Al.* ſed ante aquilam eſt palmae ramus, Phoeniciae ſymbolum. *Morell.* Th. Impp. II. Tb. 7. fg. 1. p. 283.) *Seguin.* Sel. Num. p. 144.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 737. — *Al.* ſed Β. *Secundo* anno. Aquila alis expanſis clauae inſiſtens, roſtro coronam, ante palmae ramus, intra pedes aquilae luna creſcens. AR. a Tyriis, *Morell.* ib. fg 2. p. 284.) *Vaill.* Pr. II. p. 92.) *Guſſeme* VI p. 537. n 137.) M. *Pembrok.* III. Tb. 86. fg. 3.) *Harduin.* l. c. — *Al.* ſed Γ. *Tertio* anno. Aquila inſiſtit clauae, roſtro coronam lauream, ante illam ramus palmae. *Morell.* ib. fg. 5. — *Al.* ſed Δ. *Quarto* anno. Aquila baſi vel arae lemniſcis ornatae inſiſtens, inter alam dextram caduceum gerit, ante dextrum pedem palmae ramus ſurgit. *Morell.* ib. fg. 6. — *Al.* ſimilis atque eodem cum Δ. *quarti* anni nota, ſed ad vtrumque pedem lauri ramus depingitur. *Ant. Zantanus* et *Aen. Vicus* inter AR. Num. Veſpaſ. n. 43. — *Al.* ſed pro pedibus alitis duae ſpicae prodeunt. *Vaill.* Pr. II. p. 92.) *Harduin.* p. 737. — ſed Η. *Octauo* anno. Templum Veneris Paphiae, in cuius meditullio dea ſub metae forma Muſ. *Alb.* I. Tb. 8. fg. 1. p. 15.) *Morell.* ib. fg. 8.) *Hard.* ib.) *Vaill.* Pr. II. p. 93. — *Al.* ſed Iupiter barbatus et palliatus ſtans, d. pateram tenet, ſ innixa ſcipioni, cui aquila inſiſtit. *Morell.* ib. fg. 9. p. 285.) *Seguin.* Sel. Num. p. 144.) Th. Reg. *Sueciae.* Tb. 52. n. 23. 24.) *Vaill.* Pr. II. p. 93. — *Al.* ſed Θ. *Nono* anno. Idem Iouis typus. *Morell.* ib.) *Patin.* Theſ. p. 59.) *Harduin.* p. 737.) *Vaill.* ib.

c) *Titi*, pariter AR. max. mod.

ΕΤΟΥΣ ΝΕΟΥ. ΙΕΡΟΥ Β. *Anno Nouo Sacro Secundo* Aquila inſiſtens clauae, roſtro coronam, ante palmulam gerens. Muſ. *Alb.* I. Tb. 8. fg. 2. p. 15. — *Al.* ſed inſcriptio eſt; ΤΙΤΟΥ ΦΛΑΦΙΟΥ ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΥ ΕΤΟΥΣ ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΥ Β. *Titi Flauii Veſpaſiani, Anno Nouo Sacro Secundo.* Caput Titi laureatum in area lituus. *Gorius* ad *Morell.* in Tito Tb. 7. fg. 1. p. 335.

ex Muſ. *Mediceo* Claſſ. II. Tb. 10. n. 111. p. 67.) *Haym.* Th. Br. II. Tb. 30. fg. 2. p. 249. ſed Τ. ΦΛΑΟΥΙΟΥ..... ΙΕΡΟΥ Β. — *Al.* ſed legitur: ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΥ Β. omiſſo ΕΤΟΥΣ vocabulo. Aquila roſtro coronam, inſiſtens fulmini. *Morell.* ib. fg. 2. p. 357.) *Vaill.* Pr. II. p. 100.) *Harduin.* p. 737. — ΕΤΟΥΣ ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΥ Η. *Anno Nouo Sacro Octauo.* Aquila inſiſtens clauae, in roſtro corona eſt, ante ramuſculus. M. *Alb.* I. Tb. 8. fg. 3. p. 15.) *Beger.* Th. Br. II. p. 630. — *Eadem inſcr idemque annus*, ſed templum Veneris Paphiae, vt in patre Veſpaſiano. *Bellor.* Tb. 14. p. 73.) *Hard.* p. 737.) *Morell.* in Tito Tb. 7. fg. 3.) *Patin.* Theſ. p. 59.) *Seguin.* Sel. Num. p. 145.) *Vaill.* Pr. II. p. 100.

d) *Domitiani tetradrachmales:*

ΕΤΟΥΣ ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΥ Β. *Anno Nouo Sacro Secundo.* Aquila fulmini inſiſtens, palmam ſtringit. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 31. fg. 1. p. 255 ſqq. — ſed additum Η. *Octauo* anno. Aquila alis expanſis clauae inſiſtens, roſtro lauream coronam praefert, in area palmae ramus; forte a Tyriis Phoeniciae ob clauam, cui aquila inſiſtit. *Morell.* in Domitiano Tb. 8. fg. 4. Tom. II. p. 424.) *Vaill.* Pr. II. p. 109. — *Idem annus*, ſed aquila pedibus fulmen tenens; forte a Seleucenſibus Syriae cuſus. *Morell.* ib. fg. 5. p. 425. — ſed ante aquilam palmae ramus. *Hard.* Oper. p. 737.) *Guſſ.* III. p. 90. n. 125.) *Vaill.* l. c. — *Ead. epigr.* idemque Η. *Octauus* annus. Iupiter ſtans, d. pateram, ſ. ſceptrum, ſiue haſtam breuem tenet, cui aquila inſidet. *Morell.* ib. fg. 6.) *Seguin.* Sel. Num. fg. 18. p. 144. — ΕΤΟΥΣ ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΥ Θ. *Anno Nouo Sacro Nono.* Idem Iouis ſtantis effigies. *Morell.* ib. fg. 7.) *Vaill.* ib.) *Guſſ.* ib. n. 124.) *Liebe* Goth. Num. p. 367.) *Hauthaler.* Exercitat. V. Tb. 3. fg. 15. — *Al.* ſed templum Veneris Paphiae, in cuius penetrali deae ſimulacrum metae formae, vt in patre ac fratre Tito. *Morell.* ib. Tb. 8. fg. 8. p. 426. — ΕΤΟΥΣ ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΥ ΕΝΔΕΚΑΤΟΥ, *Anno Nouo Sacro Vndecimo.* Aquila alis expanſis, roſtro coronam, pede ramum tenet. *Hard.* Oper. p. 737.) *Khell.* Suppl. p. 48.

e) *Neruae*, eiuſdem moduli ac typi.

ΕΤΟΥΣ ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΥ Α. *Anno Nouo Sacro Primo.* Aquila fulmini inſiſtens, ante palmae ramus. *Guſſeme* V. p. 228. n. 53.) *Hard.* p. 737.) *Vaill.* Pr. II. p. 116. — *Al.* ſimili typo, ſed Β. *Secundo* anno. *Hard.* ib.) *Vaill.* ib.

ΕΤΟΥΣ ΝΕΟΥ ΤΡΙΤΟΥ, *Anno Nouo Tertio.* n. Domitiani. *Harduin.* ib. ex *Patini* indice p. 9.

ΕΤΟΥΣ ΝΙΚΗΣ, *Anno Victoriae* ſcil. Actiacae, vel V. C. 723. in n. Antiochenſ. Syriae ſub Auguſto; eo autem mortuo Iulianam Anni 705. receperunt ſub Tiberio. *Vaill.* Pr. II. p. 66.) *Belley* Mem. de l'Acad. de B. L. T. XXX. p. 273 ſq.

ΕΤΟΥΣ ΠΕΜΠΤΟΥ, *Anno Quinto.* n. Alexandriae Aegypti.

— ΡΞΕ loco ΡΞΕ. *An.* 165. Amiſi. n. Hadriani. *Khell.* Suppl. p. 71.

— ΡΞΓ. *An.* 163. eiuſd. *Vaill.* Pr. II. p. 151.

— ΡΞϚ. — 166. eiuſd. vrbis in Sabina. *Khell.* ib. 75.

— ΡΞΘ. — 169. Amiſi in Sabina et L. Aelio. *Vaill.* Pr. II. 156. 158.

ΕΤΟΥΣ

ΕΤΟΥΣ ΡΠΘ. *An.* 189. Amiſſ V. C. 909. n. Anton. Pii. *Khell.* Suppl. p. 82.

— ϹΗ. *An.* 208.

— ϚΙΘ. — 219.

— ϹΛΕ. — 235.

— ΣϞΖ. — 297.

ΕΤΟΥΣ ΤΕΤΑΡΤΟΥ, *Anno Quarto* Imperii. n. Alexandriae Aegypti.

— ΤΡΙΤΟΥ. *An. Tertio* eiuſd. vrbis, vel ordine retrogrado ΥΟΤ-ΙΡΤ ΣΥΟΤΕ in Domitiano. *Morell.* Th. Impp. II. p. 481. Tb. 23. n. 7.

ETR. *Etruſcus* vel in Graecis

ΕΤΡ. *al.* ΕΤΡΟ. *al.* ΕΤΡΟΥ. Ἐτρύ-σκος. vid. *Herennius Etruſcus.*

ΕΤΡΟΥΣΚΙΛΛΑ, *Etruſcilla.* vid. *Etruſcilla.*

ΕΤΡΟΥϹΚΟϹ, *Etruſcus.* vid. *Herennius Etruſcus.*

ETRV. *Etruſcus.* HEREN. ETRV. *al.* M. HE. ETRV. MES. QV. DECIVS CAESAR. *Band.* I. p. 38. 39. 40. vid. *Herennius.*

ETRVC. (*ſic*) in Æ I. Herenniae Etruſcillae: C. HERENNIA ETRVC. AVG. *Alii* legunt: CA-LEONNIA ETRVC. AVG. *Band.* I. p. 31.

Etruria Romanis, Graecis Τυῤῥη-νία, *Tyrrhenia* dicta fuit, quae a Macra fluuio, Liguriae fine, ad Tiberim vſque regio patet. *And. Schott.* ad *Golz.* Sicil. vet. p. 310.) *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 368. — Id nomen *Etruriae* Latini veteres ſine adſpiratione ſcripſerunt; etiam deriuatum *Etruſci*, quod ex inſcriptionibus vetuſtis manifeſtum eſt. Conf. Muſeum *Etruſcum* exhibens inſignia veterum Etruſcorum monumenta, aereis tabulis C nunc primum edita et illuſtrata obſeruationibus *Anton. Franc. Gorii.* Accedunt *Io. Baptiſtae Paſſerii* diſſ. V. — Antiquitates illae Etruſcae in epitomen redactae a *Nic. Schwebelio* Norimb. 1770. vel Germanico idiomate: *Gori* Etruriſche Alterthümer. ibid. eod. anno. — *Paſſerii* diſſ. de numis Etruſcis Paeſtanorum legitur in A. F. *Gorii* Symbol. Litterar. Decad. I. Vol. II. p. 1 ad 37. — Eiuſdem *Paſſerii* diſſ. de re numaria Etruſcorum adiecta eſt Paralipom. in *Thomae Dempſteri* libros de Etruria regali Lucae 1767. p. 147 ad 200. cuius diſſertationis argumenta: Cap. I. *Monetae Etruſcae* dignitas expenditur. Difficultas maxima illius illuſtrandae, potiſſime circa aetatem, qua ſinguli numi ſignati ſunt, populosque diſtinguendos, ex quorum officinis prodierunt, praecipue cum *illitterati* ſunt. Numi *Icuvini* et *Tudertes* omnium primi propriis vrbibus attributi. Vnica ratio ad illorum aetatem diſcernendam petenda eſt ab illorum pondere. — Cap. II. Examinatur, cur *moneta Etruſca* olim frequentiſſima, hodie *rariſſima* ſit; cuius damni triplex cauſa adducitur: a) Eorundem Etruſcorum decreta, per quae cum ſenſim a Romanis pondus propriae monetae deminueretur, etiam Etruſcorum vrbes propriam monetam grauiorem diligenter collectam, conflabant in leuiorem. Praeterea b) atroces Romanorum mulctae Etruſcis indictae, et direptiones, per quas Etruſcorum monetam corraſam Romae deſtruebant ad propriam ſignandam, cum potiſſimum Romani aerifodinis carerent, quibus Etruſci abundabant. Conſpirauit demum ad huius monetae interitum c) ignorantia poſteriorum ſaeculorum, cum id antiquitatis caput paene neglectum a nemine curabatur. — Cap. III. *Materia* huius monetae diſcutitur. Primaeua illius ſignandi ratio apud omnes populos fuſioni tribuenda eſt. Feriri coepit non ante annum 563. Tudertes vero et Campani aliquanto prius politiorem hanc formam introduxerunt; quod ex illorum pondere deprehenditur. Antiquior monetae *forma quadrata*

 fuit;

fuit; dein ſucceſſit *ouális*; demum *rotunda*. Numi quidem grauiores aliquando ſignati ſunt in vſum donariorum, etiam cum moneta communiter deminuta eſſet. *Pondus* monetae fuſae non ſcrupuloſe examinandum ob inuoluntaria incrementa et decrementa numorum, quae contigerunt in actu fuſionis. — Cap. IV. *Aſſis diſtributió* in duodecim partes ab Etruſcis expetita toti Italiae communis fuit. Primaeuum *pondus aſſis* fuit *libra*, quae tamen reſpondebat XIII. ex noſtris vnciis iuxta pondus Romanum. Hinc colligitur aſſes maioris ponderis vſque ad vncias XX. pompaticos fuiſſe. Bello Punico primo ao. 490. Romani aſſem ex librali ad duas vncias redegerunt. *Error Feſti* emendatur. Bello Punico ſecundo ao. 536. aſſes ad vnicam vnciam imminuti. Demum lege Papiriana ao. 563 ſemiunciales prodierunt, cuiuſmodi vſque ad extremum Romanae libertatis cuſi ſunt. Coniectura adducitur, et argumentis confirmatur, quod inter aſſem libralem, et duuncialem plures interuenerint conſecutiuae deminutiones. *Schlaegeri* ſententia expenditur, et refellitur. — Cap. V. Multiplici ratione conſtituitur, monetam Etruſcam eaſdem *deminutiones circa pondus* pati debuiſſe, quas ſenſit moneta Romanorum. — Cap. VI. *Numi Campaniae Magnae Graeciae*, et *Siciliae* inſcripti, et nota monetali ſignati ſunt in ratione aſſis vnciarum trium vſque ad ſemiunciam. Illorum antiquitas aliquantum praecedit annum V. C. 490, nec excedunt ſpatium Romanae libertatis. — Cap. VII. *Notae* quaedam numariae in hiſce monetis exciſae, illarumque ratio examinatur. — Cap. VIII. Enumerantur *Etruſcorum vrbes*, quarum nomina in numis ſcripta adhuc obſeruauimus, quae ſunt · a) *Tudertium*, quorum nomen perpetuo ſcriptum legitur TVTERE, vel TVT. aut TV. idque Etruſcis litteris a dextra in ſiniſtram vergentibus, per quas nomen non gentile, ſed vrbis ipſius in ſexto caſu declaratur, ac ſi *Tudere moneta ſignata* diceretur. Quibus legibus lingua Etruſca obſtringeretur, et an ſexto potius, vel ſecundo caſu vtendum fuiſſet, penitus ignoramus. — b) *Atriatium*, quorum numos *Arigonius* in Proſpectu rei numariae muſei ſui omnium oculis ſubiecit. In his ex vna parte caput mulieris conſpicuum eſt; in alia vero vas, cum inſcr. Etruſca HAT. hoc eſt, *Atriatium*, quorum antiqua vrbs in Venetia circa paludes. Padi fluminis coaluit. — c) *Camartium*. Camartes, id eſt, Cluſini innoteſcunt ex numo *Arigonio* hinc inde obſignato imagine apri, qui numus ſed illiteratus facile occurrit in muſeis; notatus vero cum inſcriptione KAM. in vno muſeo Arigonio adhuc inuenitur. — d) *Icuuinorum*. Icuuini nomen gentile eſt ab Icuuio. — e) *Volaterranorum*. Volaterra a Romanis dicta *Velatri* celeberrima Etruſcorum vrbs, ceterarumque omnium opulentiſſima, cuius numorum perpetua inſignia ex vna parte Ianus biceps, ex altera nomen ciuitatis cum nota valoris, quandoque cum claua, aut delphine. — f) *Telamoniorum*, quorum numum protulit *Oliuerius* cum capite Iani.)(Nauis prora, cum lemmate TLA. quo *Telomonium* oppidum in ora Etruſci maris indicari ſuſpicatus eſt. — g) *Lunenſium*. Vna fuit ex duodecim Etruriae principibus *Luna* ciuitas ad oſtium Macrae fluminis. Caput in antica numi vel Neptunum notat, vel fluuii genium, cui conuenit arundo in)(ſignata. Adeſt rota dentata inſtrumentum fortaſſe nauticum ad ancoras contrahendas. — h) *Populonienſium*, a populi frequentia *Populonia* vrbs, Volaterranorum colonia, cuius vrbis tres numos produxit *Paſſerius* Tb. 5. fgg. 3. 4. 5. — i) *Vetulonienſium*. Non longe a Populonia locant eruditi *Vetuloniam*. Huius vrbis quincuſſim dedit *Dempſter*. Tb. 61. alium vero ſimilem *Paſſer*. Tb. 6. fg.

fg. 1. — k) *Oetalienſium*. *Oetaliae* dotes praecipue ſunt vbertas et copia metallorum. Numum ſiſtit *Paſſer*. Tb. 3. fg. 2. — Ceterum ex potiſſimis Etruriae ciuitatibus numiſmata adhuc deſideramus, et cauſa huius defectus indagatur. Cap. IX. Coniectura aliqua producitur circa numos *illiteratos*, quorum aliqua ſeries producitur. Numi cum inſcriptione ROMANO expenduntur. — Cap. X. *Symbola* numorum expetita a diis tutelaribus, a ſtudiis populorum, a natura locorum, demum a fabulis municipalibus. *Symbola monetae Romanae vſualis* referuntur. Inquiritur, qua aetate numi Romani primum inſcripti ſunt. Sequitur *Chronicon numarium*.

Etruſcorum numos praeter *Dempſterum*, *Oliuerium*, *Paſſerium* ac aliquos commemorant: *Hamilton* Collect. of Etruſc. Grek, and Rom. Antiquit. Vol. I. pl. 49. II. pl. 63.) Philoſoph. Tranſaction Vol. LXI. P. I. p. 82 ad 90.) Notizie Iſtorich. della citta di Volterra, oper. del *Lorenz Ant. Cecin.* in Piſa 1758.) *Mar. Guarnacci* in Origin. Italich. in Lucca 1767.) De numis aliquot aereis vncialibus epiſtola, Romae 1778.) *Magnan.* Miſcell. Num. Tom. I. Tb. 19.) *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 14. 15. et quidem exhibet numos quosdam Coſae; Faliſci, Grauiſcae, Populoniae, Volaterrae.) Muſ. *Pembrok.* III. Tbb. 116. 117.) *Guſſeme* Diccion. III. p. 179. 180. commemorat ſequentes: 1. Caput Iouis barbatum et laureatum.)(Victoria lauream tropaeo imponens. Inſcriptio eſt Etruſca. — 2. Caput biceps imberbe pileo ornatum, intermedio bouis capite.)(Claua, ad latus duo, *al.* quatuor globuli, ac litterae Etruſcae. Æ max. *Guſſ.* ib. n. 2.) *Mazzolen.* Comment. ad Muſ. *Piſan.* Tb. 2.) *Muſell.* Num. Max. Tb. 7. fg. 3. — 3. Caput muliebre pileo tectum. Cuſpis haſtae. — 4. *Al.* ſed in)(bubo. — 5. Caput Sileni barbatum et hedera redimitum.)(Aquila. — 6. Caput muliebre cum laurea et monili.)(Figura galeata d. haſtam, ante eam bouinum caput. — 7. Caput bifrons imberbe pileo tectum.)(Delphin. — 8. HAT. Caput muliebre pileo ornatum.)(Pegaſus et quinque globuli. — 9. Rota.)(Ancora, globulus et litterae. — 10. Bouis caput et duo globuli.)(Luna dimidiata, et litterae. — 11. Canis iacens, lunula, et litterae.)(Lyra, et litterae. — 12. HAT. globulus.)(Ancora. — 13. Manus ceſtu armata intra quatuor globulos.)(Duae clauae, quatuor globuli et litterae. — 14. Vas anſatum, deſuper globulus.)(Pilum haſtae, globulus et litterae.

ETRVSC. *Etruſcilla*. HER. ETRVSC. *Herennia Etruſcilla*.

Etruſcilla. (Herennia ex Herennia gente oriunda) diu pro Voluſiani vxore habita, tandem Decio coniugi legitima ex ſolo numorum teſtimonio reddita eſt; ita vt hodierni critici nec in dubium reuocent. Mater erat Herennii Etruſci, a qua denominatus videtur, et Hoſtiliani, quorum alter Auguſtus a patre dictus in proelio contra Gothos accepto vulnere occubuit; alter Romae poſt patris obitum Imperator a ſenatu factus, paullo poſt peſte atrocius ſaeuiente interiit. Vxorem autem Decii, cum prius filia crederetur, Etruſcillam fuiſſe, *Seguinus* probauit, idque declarant numi Graeci, in quibus ex aduerſo Decii Etruſcilla ſignata cernitur; numus vero a *Bandur.* I. p. 3. propoſitus argenteus, in quo ex vna parte Decius repraeſentatur, ex altera Etruſcilla cum Etruſco et Hoſtiliano, matrem duorum Auguſtorum fuiſſe confirmat. Ex *Vaillantii* aliorumque ſententia ſocrus Hoſtiliani habetur. Ambobus, Herennio ſcilicet et Hoſtiliano, filiu vel

vel filiae ſuae marito, ſuperſtes fuiſſe videtur. *Spanhem.* Pr. II. p. 257.

Etruſcillae Auguſtae nomina in numis ſunt:

a) in *Latinis:* EREN. ETRVSCILLA AVG. *Band.* I. p. 32. — ERENNIA ETRVSCILLA AVG. *ib.* p. 36. — HER. *al.* HEREN. *al.* HERENNIA ETRVSCILLA AVG. — C (*Cupreſſenia*) HERENNIA ETRVC. (*ſic*) AVG. *Band.* I. 31. *Alii* legunt: CALEONNIA ETRVC. AVG. —

b) in *Graecis:* ΕΡΕΝ. ΕΤΡΟΥΣΚΙΛΛΑ (*ſic*) *ib.* 35. — ΕΡ. *al.* ΕΡΕΝ. *al.* ΕΡΕΝΝΙΑ ΕΤΡΟΥΣΚΙΛΛΑ ΣΕ. vel ΣΕΒ. — ΕΡΕΝΝΙΑ ΤΡΟΥΣΚΙΛΛΑ (*ſic*) ΣΕΒ. *Band* I. 35. — ΕΡΕΝΝΙΑΝ ΕΤΡΟΥΣΚΙΛΛΑΝ ΣΕ. *ib.* — ΕΡΕΝΝΙΑΝ ΑΙΤΡΟΥΣΚΙΛΛΑΝ (*ſic*) ΣΕΒ. *ib.*) *Vaill.* Gr. p. 170. — ΕΡΕΝΝΙΑΝ ΑΙΤΡΩΣΚΙΛΛΑΝ (*ſic*) ΣΕΒ. *Band.* I. 33. 36.) *Froelich.* 4. Tent. p. 386. — ΕΡΕΝΝΙΑΝ ΑΙΤΡΑΣΚΙΛΛΑΝ (*ſic*) ΣΕΒ. *Band.* I. 35. — ΕΡΕΝΝΙΑΝ ΟΣΤΡΑΣΚΑΛΛΑΝ (*ſic*) ΣΕΒ. *ib.* — ΕΡ. ΚΟΥΠ. ΑΙΤΡΟΥΣΚΙΛΛΑ ΣΕ. *Herennia Cupreſſenia Aetruſcilla Auguſta.* *Guſſeme* III. p. 179. n. 14. et quidem *Cupreſſeninae* nomen reſtituit integrum *Murat.* Inſcr. T. II. p. 1036. Notae ΚΟΥΠ. alibi antiquariorum ſagacitatem fefellerant, qui *Cupientiam* in iis inueſtigauerant, vt legitur apud *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 401.

Poſticae partis inſcriptiones in Latinis numiſmatibus *Etruſcillae:* ABVNDANTIA AVG. — ADVENTVS AVG. quae vero inſcriptio pariter ac typus, eques nimirum pacificatoris habitu, ad Decium ipſius maritum potius, quam ad vxorem ſpectare videtur, et ſane nonnumquam videas Imperatorum non typos ſolum, ſed inſcriptiones etiam Auguſtis feminis adſcribi; vel aduerſa eſt ex vitioſa typi permutatione Traiani Decii, cuius *aduentum* copioſi celebrant denarii. *Neumann.* Pop. Num. III. p. 194. — AEQVITAS AVG. — CONCORDIA AVG. — FECVND. AVG. — FECVNDITAS AVG *al.* AVGG. — IVNO. — IVNO REGINA. Paſſim *Auguſtae* ſub *Iunonis Reginae* ſpecie repraeſentabantur, quaſi ſingulae altera Iuno eſſet, alterius Iouis vxor. — PVDICITIA. — PVDICITIA AVG. *al.* AVGVSTA. *al.* AVGVSTAE. — SAECVLVM NOVVM. — VBERITAS AVG. — VENERI VICTRICI. — VERITAS (loco VBERITAS) AVG. — VESTA. — VICTORIA AVG. *al.* AVGG.

Etruſcillae numi extra vrbem a coloniis aeque ac vrbibus Graecis cuſi vid. *Antiochia* Cariae, et Syriae, *Caeſarea* Palaeſtinae, *Caſae* Ciliciae Aſperae, *Celenderis* Ciliciae, *Colophon* Ioniae, *Comana* Ponti Galatici, *Cremna* Piſidiae, *Dacia* prouincia, quales nec *Vaillantius* vidit, nec *Bandurius*; *Epheſus* Ioniae, *Hypaepa* Lydiae, *Maeonia* Lydiae, *Magneſia ad Sipylum* in Aſia minore, *Nicaea* Bithyniae, *Nicomedia* Bithyniae, *Rheſaena* Meſopotamiae, *Sagalaſſus* Piſidiae, *Samus* inſula, *Sidon* Phoeniciae. M. *Theup.* p. 755. *Tarſus* Ciliciae, *Viminacium* Moeſiae ſuperioris.

Habentur Herenniae huius *Etruſcillae aerei* vulgares pariter atque *argentei*; *aurei* rariſſimi; *Graeci* inter raros, exceptis Samiis; in *Coloniis* inter rariores, primi moduli praeſertim.

Etruſcillae numos inuenies in Muſ. *Alb.* II. Tb. 69. fg. 3. p. 40.) apud *Angelon.* f. 314.) *Hemelar.* N. *Arſchot.* Tb. 42.) *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 59.) *Band.* I. p. 29 ad 36.) *Beger.* Th. Br. II. p. 733) *Cimel. Vindob.* I. p. 15. *it.* 106. Tb. 18. fg. 8. II. Tb. 26. fg. 1. p. 21.) *Eckhel.* Cat. Muſ.

Muſ. Caeſ. Vind. II p. 353.) *Froelich.* Adpend. Colon. Num. in 4. Tent. p. 135. coll p. 386.) *Guſſeme* Diccion. III. p. 178. 179.) *Hanthaler.* Exercit. I. Tb. 3. fg. 16.) *Harduin.* Oper. p. 838. coll. p. 18. 505.) *Haym.* Th. Br. II. Tb. 47. fg. 3. p. 370 ſq.) *Mdb.* p. 354) *Muſell.* Impp. Tb 211. fgg. 8. 9. 10 *it.* Tb. 212. fg. 1 ad 4. *Eiuſd* Supplem. Impp. Tb. 35. fg. 6.) *Neumann.* Pop. Num. I. p. 91. 103. II. p. 194.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 49. fg. 6. p. 288 ſq. *it.* Tb 84. fg. 6 p. 433.) *Patin.* Theſ. *Mauroc.* et Impp. p. 401. 402.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* IV. Tb. 9. fg. 5. p. 133. V. Tb. 23. fg. 6. p 323. VIII. Tb 5. fg. 8. p. 49. *et* Tb. 6. fgg. 1. 2. p. 51 ſq.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb 21. fg. 7. III. Tb. 27. fg 7. *et* Tb. 57. fg. 5.) Muſ. *Piſan.* I. Tb. 61. n. 3. p. 170. *et* Tb. 62. n. 1. p. 171.) *Schulz.* MzCab. III. p. 5. 6.) Theſ. Reg. *Sueciae* Tb. 37.) Muſ. *Theup.* p. 252. 629. 754. 813. 1074 ad 1076.) *Vaill. Col.* II. p 201.) *Vaill.* Pr. Num. I. p. 170. II. 324. 325. III. 194.) *Vaill.* Graec. Impp. 170. 171.) *Vaill.* Sel. Num. Abbatis *Camp.* p. 103.

ETRVSCVS Caeſar cum Hoſtiliano, in numis ſine adſpirationis nota; at ex vocalium erronea permutatione AETRVSCVS apud *Band.* I. p. 48. et *Froelich.* 4. Tent. p. 386. vid. *Herennius Etruſcus.*

ET XX. vid. VOT. X. n. Gallieni.

— v. VOTIS X. PROBI AVG. n. Probi.

ET XX. FEL. vid. VOTIS X. n. Gallieni, Probi.

ΕΥΥΜΙΝΑΙΟΥ in n. Britannici apud *Octav. Strada* f. 34. loco ΕΠΙ ΜΙΝΑΙΟΥ, *Sub Minio* magiſtratu.

EV in area n. Conſtantii Chlori.

EV. *Eum.* vid. QVOD PER EV. etc.

Eua cum marito *Adamo* in Æ max. mod. adulterino אדם וחוה inſcripto, eorumque protome coniuncta. *Froelich.* Annal. Syr. p. 91.) *Wagenſeil.* diſſ. de re monetali vett. c. 2. p. 11. vid. *Abel.*

Eua Arcadiae oppidum, *Stephano* et *Holſten.* in *Steph.* p. 120. Εὖα πόλις Ἀρκαδίας. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 1002. — 1. In Brandenb. Theſauro p. 443. numus eſt ΕΥΑ inſcriptus, qui ad hoc oppidum a *Begero* refertur. Nec enim ad Agiuorum κώμην, id eſt vicum Εὖαν, *Euam*, quam *Pauſanias* extremo Corinthiacorum oſtendit, numus publicus poteſt reduci. — 2. 3. ΒΑ. Caput muliebre turritum.)(ΕΥΑ. Caput Palladis galeatum. Æ. 110 pd. M. *Pembrok.* II. Tb. 10. fg. 5.) *Guſſeme* III. p. 180.) *Golz.* Graeci Vet. Tb. 11. fg. 8. p. 62. ſed ad caput turritum ΒΑΒΙΚ.) *Harduin.* Oper. p. 56. ex cuius mente adiecta in eodem numo alterius pagi adpellatio, in eodem tractu ΒΑΒΙΚ. capite turrito. Βαρβώκα *Plutarcho* in Pelop. eſt p. 287. agri Laconini, qua nempe hic ager contingit Arcadiam. Sic in Hiſpanicis numiſmatibus, BILBILI et ITALICÀ, vt dicemus verbo OSCA, ſimul copulantur, vt in Graecis oppida bina vel terna paſſim. — 4. ΕΥΑΙΩΝ, *Euaeorum.* Caput Palladis galeat.)(ΒΑΒΙΚ. Caput muliebre turribus inſignitum. Æ. *Golz.* ib. fg. 7.

Euagoras I. rex Cypriorum. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΥΑΓΟΡΟΥ ΚΥΠΡΙΩΝ ΑΙ. *Regis Euagorae Cypriorum. Anno* 14. Aquila.)(Caput barbatum nudum. Æ. 240 pd. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 42. fg. 2.) *Guſſeme* III. p. 180. vid. *Cyprus* ſub regibus.

Euander, Arcadiae rex, qui cum patrem caſu interfeciſſet, dimiſſa Arcadia, in Italiam adpulſus, vbi con-

conſedit et pulſis Aboriginibus tenuit illa loca, vbi poſtea Roma condita eſt. Muſ. *Alb*, I. p. 35.

, *Euboea*, Graecorum inſularum maxima, in Aegaeo, Boeotiae obtenta, a quo Euripo freto admodum anguſto dirimitur. *Cellar*. Not. Orb. Ant. I. p. 1016.) *Nonn*. ad *Golz*. Graec. vet. p. 227. 228. — *Stephano* et *Holſten*. p. 120. Εὔβοια νῆσος, τὸ ἐθνικὸν Εὐβοεύς, ita dicta ab Euboea heroicae indolis matrona, cum antea Abantis et Macris diceretur, vel Chalcis; hodie *Negroponte* nominant. *Plinio* L. IV. c. 21. *Euboea*. — Nonnulli Euboeae numi binas tantum ΕΥ litteras inſcribunt, ex quo veriſimile ſit ſequentes quoque ad hanc inſulam pertinere: 1. 2 Caput muliebre.)(ΕΥ Caput bouis cum collo. Æ. 8. *Eckbel*. Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 132. — 3. Caput muliebre ad ſ.)(ΕΥ. Caput bouis ad d. margaritis, vt videtur, ornatum. AR. 52½ pd. M. *Hunter*. p. 140 n. 3.) *Peller*. Tb. 92. fg. 1. — 4. Caput muliebre, vel Apollinis.)(ΕΥ. Caput bouis ad collum, vittis ornatum, penes quod caput humanum. AR. 55. pd. *Golz*. Inſul. Graec. Tb. 8. 9. 10. fg. 8.) M. *Pembrok*. II. Tb. 10. fg. 8.) *Beger*. Th. Br. I. p. 426. qui vero negat, caput eſſe Apollinis, ſed vel Arethuſae, vel Euboeae heroinae. Apollinis vero caput ſine laurea etiam a veteribus ſculptum interdum nouimus, et Caryſtios ex Euboea Apollini bouem aeneum ſtatuiſſe ex Pauſaniae Phocicis docet *Harduin*. Oper. p. 2. 56. Non abſurdum videtur adſerere eoſdem Apollini bouem immolaſſe, vnde et in numis caput bouis ornatum vittis conſpicitur. Conf. *Saubertus* de Sacrificiis c. 18. p. 385 ſq. — 5. *Al*. ſimilis, ſed ante caput bouis lyra. *Guſſeme* III. p. 161 n. 1. — 6. Caput muliebre ad d.)(Tauri pars anterior ad d. AR. 181 pd. Muſ. *Hunter*. Tb. 27. fg. 5. — 7. *Alius* diuerſus. AR. 83½ pd. M. *Hunt*. p. 140. n. 2. — 8. Caput muliebre aduerſum.)(Caput bouis ad d. AR. 42½ pd. M. *Hunt*. Tb. 27. fg. 6. — 9. Caput imberbe ad d.)(Bouis facies. AR. 85½ pd. M. *Hunt*. ib. fg. 7. — 10. Caput muliebre ad d.)(Tauri facies. Numus in numo altero vetuſtiſſimo cuſus. AR. 43. pd. M. *Hunt*. ib. fg. 8. — 11. Caput muliebre ad ſ.)(Tauri facies margaritis ornata. AR. 40½ M. *Hunt*. ib. fg. 9. — 12. Caput muliebre ad d.)(ΕΥΒΟ. Caput tauri ad collum. AV. *Golz*. Inſul. Graec. Tb. 8. 9. 10. fg. 7. — 13. Caput intra quadratum, in cuius angulis litterae ΕΥΒΟ. diſpoſitae.)(Caput tauri obuerſum. AR 8. *Golz*. ibid. fg. 5. M. *Theup*. p. 1268.) *Guſſeme* III. p. 161. n. 2. — 14. ΕΥΒΟΙΑΣ. Caput agri ad collum, omnia quadro incluſa.)(Caput tauri obuerſum. AR. 3. *Golz*. ib. fg. 6. — 15. Taurus ſtans ad d. ſupra corona, ante ara.)(ΕΥΒΟ. Vuae racemus. Æ 3. M. *Hunter*. p. 141. n. 8.) *Peller*. Tb. 92. fg. 3. — 16. Caput muliebre velatum ad d.)(ΕΥΒΟΙΕΩΝ. Bos cornupeta ad d. Æ 3. M. *Hunt*. ib. n. 9.) *Peller*. ib. fg. 2. — 17. *Alius* ſimilis, ſed ſupra bouem cornupetam thyrſus. Æ 3. *Cimel*. *Vindob*. I. Tb. 14. fg. 21. p. 83. ſed inter litteras ΕΥ compareat tridens, tunc ΒΟΙΕΩΝ ſcriptae ſunt.) *Eckbel*. Cat. I. p. 132. n. 3. — 18. Caput muliebre ad d.)(Tauri facies floribus ornata. Æ 3. M. *Hunter*. Tb. 27. fg. 10. — 19. ΕΥ. Intra lauream tripus ob Apollinis cultum, quem Chalcidis numi perſaepe teſtantur.)(Spica, niſi flos eſt, aut plantae quaedam ſpecies. Æ 3. *Eckbel*. Num. Vet. Tb. 10. fg. 16. p. 159. — 20. *Alius*, ſed ſine inſcriptione. Æ 3. *Eckbel*. N. Vet. p. 160. — 21. Auis volans ad ſ.)(ΕΥ. in corona laurea. Æ 3. M. *Hunter*. Tb. 27. fg. 11. — 22. *Alius* paullo diuerſus. Æ 3.

8. M. *Hunt.* p. 141. n. 12. — 23. ET. Delphinus ad d.)(Tridens in corona laurea. Æ 3. M. *Hunt.* Tb. 27. fg. 12. — Plures eiuſdem inſulae numos vid. *Caryſtus.* — *Chalcis.* — *Eretria.* — *Iſtiaea* vel *Hiſtiaea.*

EVBOEAE. vid. ADVENTVI AVG. EVBOEAE.

Euboicum talentum. Conf. *Raper.* comment. de valore monetar. Graecor. et Romanor. vett. inſerta Philoſoph. Tranſact. Vol. LXI. P. II. §. 2.

Eucarpe vel *Eucarpia* Phrygiae maioris, qua in Galatiam vergit, eſt oppidum, cum *Ptolemaeus* illud Synnadae vicinum velit, *Stephanus*, cui Ἐυκαρπία δῆμος τῆς μικρᾶς φρυγίας, τὸ ἐθνικὸν Ἐυκαρπεύς, Eucarpen Phrygiae minori adcenſet, atque in eius fertilitatem, a qua nomen tulit, magnis laudibus excurrit. *Plinio* L. V. c. 29. *Eucarpeni* in Phrygia — Pauci hactenus *Eucarpiae* numi prolati.

A) *Autonomi* ſunt: 1. ЄΥΚΑΡ.... Caput Apollinis radiatum ad d.)(ЄΠΙ Κ... ΡΗΝΩΝ. Luna creſcens, ſupra duae ſtellae, infra bouis facies. Æ 3. M. *Hunter.* Tb. 27. fg. 13. — 2. ЄΥΚΑΡΠЄΩΝ. *Eucarpenſium.* Caput Mercurii, retro caduceus.)(... ΚΛ. ΦΛΑΚ... *Sub Claudio Flacco.* Luna creſcens vel falcata, cum ſolis aſtro in medio imminente. Æ. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 14. fg. 1. p. 127.) *Froelich.* Not. Elem. p. 84. — 3. ΕΥΚΑΡΠΕΙΑ. Caput turritum. *Harduin.* Oper. p. 57. — 4. ЄΥΚΑΡΠЄΙΑ. Caput muliebre turritum.)(ЄΠΙ ΝЄ. ΠЄΔΙΑΣ СЄΚΟΥΝΔΗС, *Sub Neocoratu Pediae Secundae.* Mulier ſtolata ſtans, d. gubernaculum, ſ. cornucopiae. Æ 3. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 14. fg. 10. p. 248. Similis Eucarpiae numus editus eſt a *Pellerinio* Rec. Tom. II. p. 35. at in eo deſideratur τὸ ΝΕ. quae vox decurtata maximum numo pretium conciliat. Dubitari nequit, iis litteris initialibus honoris quoddam vocabulum latere et expendas Νεωκόρου. Conſtat enim, in multis Graeciae ciuitatibus religionis arbitria et ſacerdotales honores penes mulieres ſtetiſſe.

B) *Imperiales* in Iul. Domna, Macrino, Maximino, Philippo Seniore, Trebonio Gallo. *Harduin.* Oper. p. 56.

a) *Domna.* 5. ЄΥΚΑΡΠЄΩΝ, *Eucarpenſium.* Cybele iuxta *Patinum*, vel mulier ſuccincta calatho ornata ſtans, d. capiti leonis imponit, ſ. veſtem colligit. Æ 3. *Guſſeme* Diccion. III. p. 181. n. 1.) *Patin.* Impp. p. 290.) *Vaill.* Gr. Impp. p. 91. *et eiuſd.* Adpend. Tb. 8.

b) *Macrino.* 6. *Ead. epigr.* Mulier ſeminuda ſtans, dextram occipiti admouet, ſiniſtram ſtatuae in truncum deſinenti imponit. Æ 2. *Guſſ.* ib. n. 2.) *Vaill.* Gr. p. 121.

c) *Maximino.* 7. *Ead. epigr.* Mulier ſtolata ſtans, dextram ſupra caput eleuat, ſ. demiſſa; pro pedibus icuncula. Æ 2. *Guſſ.* ib. n. 3.) *Vaill.* Gr. p. 143.

d) *Philippo Sen.* 8. ΑΥΤ. ΚΑΙΣ. Μ. ΙΟΥΛ. ΦΙΛΙΠΠΟС СЄΒ. Caput laureatum.)(ΕΥΚΑΡΠΕΩΝ. Fortuna ſtans cum attributis in templo quatuor columnar. Æ. *Vaill.* Gr. p. 161.

e) *Trebon. Gallo.* 9. ΕΥΚΑΡΠΕΩΝ. Fortuna ſtans, d. temonem, ſ. cornucopiae. Æ 2. *Guſſ.* n. 4.) *Vaill.* Gr. p. 173. — 10. *Al.* ſed eadem Fortuna in templo quatuor columnis ornato. Æ 2. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib.

Euclides geometra inſignis, de mathematicis ſcripſit, diuerſus fuit

de

de illo Euclide, Megarenſi, Socratis auditore, a quo philoſophi Megarici dicti, qui id bonum ſolum eſſe dicebant, quod eſſet vnum vel bonum et ſimile et ſemper idem. *Nonn.* ad *Golz.* Gr. vet. p. 77.) *Spanb.* Pr. I. p. 52.) *Golz.* III. p. 181. 182. — Caput Euclidis, geometrae notiſſimi, laureatum, crinibus compoſitis, vultu barbato cum epigr. ЄΥΚΛЄΙΔΗϹ, *Euclides.*)(ΑΥΤ. ΚΑΙϹ. ΤΡΑΙΑΝ. ΑΔΡΙΑΝΟϹ ϹЄΒ. Caput Hadriani Imp. laureatum. *Froelich.* Notit. Elem. Tb. 21. fg. 7. p. 239. e *Sponii* Miſcell.

ЄΥΓ. *Eugenes* magiſtratus Aegaeenſium Ciliciae in *n.* Macrini et Diadumeniani. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 42. n. 3. p. 341. ſed legit *Eugenius.* Legendum autem eſſe *Eugenes* docet numus Alex. Seueri apud *Vaill.* p. 134. vbi nomen totum ita ſcalptum ΕΥΓΕΝΕΟΥϹ, apud *Harduinum* p. 10. ΕΥΓΕΝΟΥϹ.

Eudocia (Aelia) Bautonis nobilis Galli filia, Arcadio nupſit ao. 395. eique liberos quinque peperit: Flaccillam, Pulcheriam, Theodoſium Iuniorem, Arcadiam, Marinam, aliis Martinam, ſeu Martianam dictam. Femina ſuperba, mariti in quem dominabatur famae et exiſtimationi nocuit plurimum. Ex partu obiit ao. 404. — Eudociae huius *aereus*, *argenteus* pariter atque *aurei* numi cenſentur rariſſimi.

a) *Aurei.* 1. AEL. EVDOCIA AVG. Huius caput ornatum.)(Crux intra lauream, ſine epigr. in ima parte CONOB. ✱ QVIN. *N. Cimel. Vindob.* I. p. 28.) *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. II. p. 520.) *Bandur.* II. p. 536.) *Mdb.* p. 524.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* I. Tb. 23. fg. 11. p. 308. ſed .... EVDOXIA AVG.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 27. fg. 6.) *Guſſeme* III. p. 182. n. 2.) *Strada* f. 204. — 3. AEL. EVDOCIA AVG. Eudociae caput cum diademate ex vnionibus et corona imminente.)(VOT. XX. MVLT. XXX. Victoria ſtans, d. crucem maiorem et longiorem tenet, ſupra ſtellula, in ima parte CONOB. *Band.* II. p. 535. 536. — 4. *Ead. epigr.* cum eodem capitis typo.)(VOT. XX. MVLT. XXX. B. Typus vt ſupra, cum ſtellula ſuperne, iiſdemque litteris in imo exergo. *Band.* II. 536.) *Guſſeme* III. 182. n. 1.) *Occo, Mediobarbus, Ducang.* Fam. Byzant. p. 65. ad Theodoſii Iun. vxorem retulere 3. 4. numos, quos *Bandurius* l. c. ad eiuſdem matrem, Arcadii coniugem refert. Nam ex artificio dignoſci non poteſt, qua aetate cuſi ſunt huiuſmodi numi *Eudociae* vel *Eudoxiae*, quia idem in omnibus eſt, hoc eſt fere nullum; deinde nec ex litteris quidquam certi elici poteſt, quae in horumce numorum omnium ima parte eaedem occurrunt; poſtremo ſcriptores in vtriuſque Auguſtae nomine ſcribendo variant, adeoque fuerunt, qui Theodoſii Iun. coniugem *Liciniam Eudoxiam* adpellarent. Igitur vna ſupereſt eorum numorum aetatem inueſtigandi ratio, quae in eo conſiſtit, vt ſi quis numus reperiatur cum iis temporum notis, quae in alterutram Auguſtam tantum conueniant, huic adſcribantur numi omnes, qui idem nomen praeferunt, qui diuerſum, alteri. Atqui *Eudoxiae* exſtant numi, in quibus Theodoſii Iun. imperii anni et conſulatus conſignati ſunt, ideoque ad eius coniugem pertinent. Igitur Theodoſii Iun. coniux fuit *Eudoxia; Eudocia* Arcadii ex ſententia *Bandurii.* — Numi huiuſcemodi, in quibus VOT. XX. *votorum vicennaliorum* mentio fit, pertinent ad an. Chr. 404. quo ipſo Eudocia obiit.

b) *Argenteus.* 5. AEL. EVDOCIA AVG. Caput Eudociae margaritis ornatum cum ſtola ad pectus, et monili ex vnionibus circa collum.)(Crux intra coronam erecta, in ima parte CONS. et ſtella.

ſtella. *Ducang.* Fam. Byz.) *Band.* II. p. 536.) *Guſſ.* III. p. 182. n. 2.) *Mdb.*

c) *Aereus tertiae formae.* 6. AEL. EVDOCIA AVG. Caput Auguſtae imminente ſupra corona.)(SALVS REIPVBLICAE. Victoria thoraci inſidens, clipeo columellae impoſito inſcribit monogramma Chriſti, infra.... *Eckbel.* Cat. II. p. 520.

d) *Alii* ab aliis forſan minus iuſte Arcadii vxori attribuuntur. Sic *Mediobarbus*, qui ipſius nomen AEL. EVDOXIA AVG. cum X ſcribit in *aureo* ad caput femineum, cui in aere manus ſertum imponit.)(SALVS REIPVBLICAE. Victoria thoraci inſidens clipeo columnae impoſito, inſcribit Chriſti monogramma, in imo CON. OB. *Mdb.* p. 524. ex *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 20. Eundem protulit *Liebe* Goth. Num. p. 85. pariter ex *AV.* et Arcadii vxori contribuit, ſed ſcriptum SALVS RIPVBLICAE (*ſic*) omiſſo ſcilicet E priore; praeterea in typo prolato Victoria clipeo non inſcribit plenum Chriſti monogramma, ſed tantum crucem decuſſatam, cum lineola tranſuerſa. — Addit *Mdb.* l. c. *aereos*, quos itidem alii ad Theodoſii Iun. coniugem referunt, in quorum poſtica vel SALVS REIPVBLICAE, pariter atque in aureo, ſed in imo exergo ANT. Γ, — vel epigraphe eſt: GLORIA ROMANORVM. Figura muliebris ſtolata ſedens, cui manus deſuper pendens lauream imponit, infra ANT. A. ✝. in *alio* CON. — Editor Muſei *Theupoliani* p. 359. *argenteum* huic Eudociae dedit: AEL. EVDOXIA AVG. Idem caput corona imminente.)(GLORIA ROMANORVM. Mulier ſedens veſte inuoluta, a latere crux, in imo AIIA — *Al.* ſed in)(SALVS REIPVBLICAE. Victoria ſedens, ſcribit in clipeo ☧ in imo MKΔ. Pot. M. *Theup.* p. 360. — *Al.* ſed inſtra S. M. R. Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 31. fg. 23. — D. N. AELIA EVDOXIA P. F. AVG. Caput idem.)(*Sine epigr.* ✝ in corona, in imo CON. OB. Pot. M. *Theup.* ib.

Eudoxia (*Aelia*) Athenis nata, vnde *Athenais* primum adpellata, Leontii ſeu Leonis aut Heracliti Athenienſis philoſophi filia, Theodoſii Iunioris vxor. Femina in omni doctrinae ac eloquentiae genere exercitata, quae etiam poemata ſcripſiſſe fertur. Iratum ob leuem ſuſpicionem maritum ſentiens Hieroſolymam petiit, vbi templa plura conſtruxit. Obiit poſt maritum genuitque *Liciniam Eudoxiam*, Placidii Valentiniani poſtea coniugem. — Aeſtimantur Aeliae huius Eudoxiae *aerei* nummi rari, *aurei* pariter atque *argentei* rariſſimi.

a) *Aurei.* 1. AEL. EVDOXIA AVG. Protome diademata cum inauri, deſuper manus coronam imponit.)(SALVS REIPVBLICA. (*ſic*) Victoria thoraci inſidens, clipeo erecto inſcribit monogr. Chriſti, in imo CONOB. M. *Pembrok.* I. Tb. 28. fg. 3. II. Tb. 98. fg. 6. — 2. *Ead. epigr.* Caput Eudoxiae cum diademate ex vnionibus et corona imminente, quam manus offert.)(SALVS REIPVBLICAE. Victoria ſpoliis inſidens, Chriſti monogramma clipeo inſcribit, intra CONOB *Band.* II. p. 562. 563.) *Cimel. Vind.* I. p. 28.) *Eckbel.* Cat. II. p. 525.) *Guſſeme* III. p. 183. n. 3. — 3. *Ead. epigr.* Caput Eudoxiae cum diademate gemmato, ad pectus cum ſtola.)(Crux in corona laurea, in ima parte COB. *Band.* II. p. 562.) *Guſſ.* ib. n. 4. — 4. EVDOXIA AVG. Huius caput margaritis ornatum, ſine manu coronante, ad pectus cum ſtola.)(Crux intra coronam, infra CONOB. et ſtella. *Band.* ib.) *Cimel. Vind.* I. p. 28.) *Eckbel.* Cat. II. p. 525.) *Guſſ.* ib. n. 5.) *Mdb.* p. 536. — 5. AEL. EVDOCIA (*ſic*) AVG.

AVG. Huius caput.)(*Sine epigr.* Crux intra coronam, in imo CONOB. M. *Theup.* p. 362.) *Mdb.* 536. — 6. AEL. EVDOXIA AVG.)(IMP. XXXXII. COS. XVII. P. P. Victoria ſedens, d. globum cum crucis ſigno, ſ ſcipionem, in ima parte CONOB. *Band.* ib.) *Froelich.* 4. Tent. p. 421.) *Mdb.* 536.) *Gueſſeme* III. p. 183. n. 2. Patet auerſae partis typarium, ad Auguſtum aliquem, et quidem ad maritum Theodoſ. Iuniorem pertinere, in cuius numo itidem aureo exhibetur. — 7. *Ead. adu.*)(Crux in laurea, infra CONS X. *Ducang.* Tb. 21.) *Mdb.* ib. — 8. *Al.* ſed)(VOT. XX. MVLT. XXX. CONOB. *Ducang.* ib.) *Mdb.* ib.

b) *Argentei*, qui inter rariores recenſendi ſunt, nec vllus apud *Mediobarbum* exſtat. 8. AEL. EVDOXIA P. F. AVG. Caput Eudoxiae margaritis ornatum, ad pectus cum ſtola, et monili ex margaritis circa collum)(Chriſti monogramma in corona. Numus hic ob epigraphen, quae Eudoxiae caput ambit rariſſimus eſt; tum primum Auguſtae *Piae Felices* dici coepere. *Band.* II. p. 563.) *Guſſ.* ib. n. 6. — 9. AEL. EVDOXIA AVG. Idem ornatum caput, ſed manus ſublimis coronam capiti imminentem tenet in parte numi ſuperiore.)(GLORIA ROMANORVM. quae epigraphe tum primum in numis Auguſtarum occurrit. Fig. muliebris ſtolata ſedens a fronte, ſ. ad pectus compoſita, d. victoriae ſignum globo impoſitum ſuſtinet, in imo exergo ALE. *Band.* II. p. 562. 563.) *Gaſſeme* III. p. 183. n. 1. — 10. *Ead. epigr.* cum eodem capitis typo.)(IMP. XXXXII. COS. XVII. P. P. *Imperator quadrageſimum Secundum, Conſul Decimum Septimum, Pater Patriae,* vt in aureo. Victoria ſedens, d. globum cum crucis ſigno, ſ. ſcipionem, a d. in area ſtella, in ima parte CONOB. *Band.* II. p. 563.

— 11. *Ead. aduerſa.*)(SALVS REIPVBLICAE. Victoria ſedens, inſcribit clipeo Chriſti, vt videtur monogramma, ante eam cippus, cui tamen clipeus non inſiſtit, infra SMKA. *Band.* ib.

c) *Aerei tertiae formae* haud obuii. Nulli enim Eudoxiae numi ex aere apud *Mdb* exſtant, praeter duos, quos ex *Ducangio* exſcripſit. — 12. AEL. EVDOXIA AVG. Huius caput ad pectus cum ſtola, et manus ex alto coronam ex margaritis capiti eius imminentem tenet.)(GLORIA ROMANORVM. Eudoxia ſtolata manibus ad pectus compoſitis ſedens a fronte; manus ex alto coronam ex margaritis capiti eius imminentem tenet, a ſin. in area crux, in ima parte AMA. *Band.* II. 562. 563.) *Guſſeme* III. p. 183. n. 1. — 13. *Al.* ſimilis ſed infra ANTA. *Band.* ib. 563.) *Ducang.*) *Mdb.*) *Guſſeme.* — 14. *Al.* ſed ANT. Γ. *Band.* ib.) *Guſſeme* ib. — 15. *Al.* ſed ANT Δ. *ibid.* — 16. *Al.* ſed CON. in ima parte, eodem typo vtraque ex parte. *Band.* ib. *Guſſ.* ibid. — 17. *Eadem epigraphe* cum eodem capitis typo et manu coronam tenente.)(SALVS REIPVBLICAE. Victoria ſtolata inſidens cippo, cui impoſitus clipeus, quem ſ. tenet, d. inſcribit Chriſti monogramma; in imo ANT. Γ. *Band.* ib.) *Eckhel.* Cat. II. p. 525) *Guſſeme* III. p. 183. n. 3. — 18. *Al.* ſed Victoria ſpoliis inſidens, cetera vt ſupra. *Band.* ib.) *Ducang.*) *Mdb.* — 19. *Al.* ſed in ima parte CONSA. *Band.* ib — 20. *Al.* ſed infra SMNA. *Band.* ib.) *Guſſ.* ib. — 21. *Al.* cum SMRS. in imo exergo, eodem typo vtraque ex parte. *Band.* II. p 562. 564.) *Guſſ.* ib. — 22. AELIA EVDOXIA AVG. Eius caput abſque manu ſuperne coronam tenente.)(SALVS REIPVBLICAE. Idem Victoriae ſedentis typus, in ima parte SMRA. *Band.* II. 564.) *Guſſ.* ib. ſed SMKA.

Eudoxia (Licinia) Theodoſii Iunioris et Aeliae Eudoxiae filia, Ao. Chr. 423. nata, Placidio Valentiniano nupſit 437. Eandem Nicephorus nuncupat *Eudociam.* Hanc viduam Petronius Maximus ſibi rapuit 455. Ipſa vero viri necem vltura, Genſericum Gothorum regem accerſiuit ex Africa, qui Maximum ſuſtulit, Eudoxiam vero cum duabus Placidia et Eudoxia filiabus ſecum in Africam abduxit. Illinc manſit ad annum 462. quo Conſtantinopolim denique remiſſa dicitur, vna cum maiore filia, quae Olybrio nuptum collocata eſt; ſed Placidiam Hunerico filio copulauit Genſericus.

Aurei Liciniae Eudoxiae numi, qui dumtaxat habentur, omnes cenſentur eximiae raritatis; ipſius nimirum ornatus capitis nouus propter coronam radiatam et margaritas, quae ab vnaquaque capitis parte pendent vſque ad collum, quae et ipſum collum ornant. Singularis quoque eſt inſcriptio auerſae ac typus. 1. 2. LICINIA EVDOXIA P. F. AVG. Huius protome margaritis ornata, quae coronam radiatam ambiunt, in cuius medio crux.)(SALVS REIPVBLICAE. Mulier ſedens in fronte, d. globum crucigerum, ſ. crucem oblongam, in area hinc R. inde M. in imo COMOB. *al.* CONOB. *Band.* II. p. 575.) *Ducang.* cuius vero metalli ſit, non monuit.) *Guſſeme* III. p. 184. n. 1.) *Mdb.* p. 541.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* I. Tb. 26. fg. 1. p. 329. 330.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 28. fg. 9. — 3. *Eadem epigraphe* cum eodem capitis typo.)(SALVS REIPVBLICAE Figura ſimilis, ſed radiata, ſedens, cetera vt ſupra. in area a d. R. a ſin. V. in ima parte COMOB. *Band.* ib.) *Guſſeme* ib.

EVEN. *Euentus.* BON*us* EVEN*tus.* Vir nudus ſtans, d. pateram, ſ. ſpicas et papauer. AV. Galbae. *Raſche Lex. Num.* T. II. *Kbell.* Suppl. p. 29., *it.* AR. eiuſd. *Vaill.* Pr. II. p. 70. c. epigr. BONI EVENTVS. — BON. EVEN. AVG. Figura virilis nuda ſtans ad aram accenſam, d. pateram, ſ. ſpicas. Æ 3. Gallieni. *Band.* I. p. 213.

EVENT. *Euentus.* vid. BON. EVENT. n. Galbae. *Eckhel.* Cat. II. *it.* n. Gallieni. *Band.* I. p. 158. — BON. EVENT. AVG. n. Gallieni. *Band.* ib. — BON. EVENT. LIBO. n Scriboniae gentis. M. *Pembrok* III. Tb. 93. n. 3. — BONVS EVENT. AVG. n. Valeriani Sen. *Band.* I. p. 13. — PACIS EVENT. n. Veſpaſiani. *Morell.* in Veſpaſ. Tb. 8. n. 15. p. 290.) *Vaill.* Pr. II. p. 88.

EVENTVI. vid. BONO EVENTVI. n. Galbae, *it.* Antonini Pii. M. *Theup.* p. 485.

EVENTVM PACIS COS. VII. n. Veſpaſ. *Morell.* in Veſpaſ. Tb. 8. p. 290.

Euentus bonus ſtans ad aram. AR. Commodi, qui in omni metallo abeſt in catalogis ſolitis. *Kbell.* Suppl. p. 96.

— — cuius ſimulacrum ab Euphranore fictum, d. pateram, ſ. ſpicas et papauer tenens, ex *Plinio* L. XXXIV. c. 8. obſeruant *Patin.* in *Plinio* ſuo et *Beger.* Th. Br. II. p. 583.

— — Non niſi ſub Tito epigraphe BONVS EVENTVS AVGVSTI, addito ſcilicet *Auguſti* nomine in monetis Auguſtorum legitur, in cuius AV. AR et Æ numis typus eſt genius nudus d. pateram, ſ. ſpicas cum papauere. *Kbell.* Suppl. p. 40. — BONVS EVENTVS AVG. Ipſe ſtans ad aram luculentam cum patera et ſpicis. Æ 3. Gallieni. *Band.* I. p. 213.

EVENTVS. vid. BONVS EVENTVS. n. Getae. — BONI EVENTVS. n. Galbae, Anton. Pii, Sept. Seueri, Domnae etc. *Bonus Euentus* pro deo ab antiquis cultus et inter conſentes diuos recenſitus a *Varrone* de re ruſt. L. I. Lymphae comes datus, quoniam ſine aqua et ſucceſſu miſera eſt agricultura. Non ſolum ſub forma virili, ſed etiam ſub forma matronae in aere priſco exhibetur *Bonus Euentus*, vt patet ex Æ I. Epheſiorum in Salonina ΤΟ ΑΓΑΘΟΝ inſcripto, et altero Seueri cum inſcriptione BONI EVENTVS, vbi ſub matronae forma decore cultae d. pateram frugibus plenam, ſ. ſpicas exhibetur. Omiſſo nomine in Æ 2. Elagabali a Marcianopolitis repraeſentatur figura virilis ſtans, d. pateram, ſ. duas ſpicas. *Froelich.* 4. Tent. p. 300.

Euergetae, Εὐεργέται Σκυθικὸν ἔθνος, *Stephano* et *Holſten.* in *Steph.* p. 120.

Euergetes, Εὐεργέτης, ex εὖ et ἔργον *opus, qui bene alicui fecit.* Conf. *Galland.* Diction. vocabulo Εὐεργέτης. — *Euergetae* cognomen quinam geſſerint? *Liebe* Goth. Num. p. 123.) *Spanhem.* Pr. I. p. 439. 440 vbi docet, *Euergetis* cognomen adſumtum a variis regibus, vulgo cum Soteris adpellatione apud Graecos coniunctum. In Seleucidarum numis tres occurrunt cum ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ cognomento, Alexander I. vulgo Bala, Antiochus VII. cognomine Sidetis, Demetrius III. cognominatus Philometor et Callinicus. — Pariter cognomen duorum Ptolemaeorum III. et VII. Aegypti regum, quod ex auctoribus a *Spanhem.* I. p. 400. adlegatis et ex numo apud *Liebe* Goth. Num. p. 123. et *Vaill.* Hiſt. Ptolem. p. 50. de Ptolemaeo III. cum inſcr. ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ conſtat. De Septimo vero Ptolemaeo, vulgo Phyſcone, ſilent numi. — *Euergetae* etiam dicti praeter Lagidas et Seleucidas alii in Aſia reges, vti e numis Pylaemenis Paphlagonum, Mithradatis Ponti, et Arſacidarum Parthorum conſtat. Conf. *Froelich.* Not. Elem. Tb. 17. fgg. 1. 2. p. 196. 197.) *Sebaſt. Faeſchii* epiſtola de numo Pylemenis (*ſic*) Euergetae, regis Paphlagoniae. Baſil. 1680. recuſa in Theſ. *Gronov.* Tom. IX. p. 1601 ſq. et Gallice verſa in Recherches curieuſes d'antiquité par *Spon* p. 307 ſq.

Euergetes vocantur reges et principes ex *Harduini* Oper. Sel. p. 599. 600. ſententia, *qui poteſtatem habent*; at Gloſſ. Gr. Lat. ed. *Labb.* p. 81. Εὐεργέτης, *Benemeritus, Beneficus, Beneficus adſertor*; Εὐεργέται, *Benemerentes, Munifici,* quod fuſius comprobat *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 271. 272.

Euergetes in Laodicenſium numo: ΙΟΥΛΙΟΣ ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ, *Iulius Andronicus Euergetes*, apud *Haym.* Th. Br. II. Tb. 26. n. 2. p. 220.

ΕΥΓΑΡΑ incertus locus, forte Boeotiae, quod numus ignotus, vt ceteri Boeotorum numi, craterem, clauam, clipeumque praefert, quibus Liberi atque Herculis patria deſignatur. *Froelich.* Not Elem. p. 83.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 56.

Euſemia vel *Euphemia* (*Aelia Marciana*) Anthemii vxor a quibuſdam dicitur; nominatur item eius filius Marcianus. — Si Procopium audis, barbaris nata parentibus *Euſemia*, mancipium Iuſtini Senioris fuit, ante quam coniux; ceteri ſcriptores Lupicinam adpellant, ac nomen mutaſſe tradunt, cum maritus ad imperium peruenit. Matrimonium eius infecundum fuit et marito adhuc ſuperſtite fatum impleuiſſe videtur quo vero anno incertum.

Euſe-

Euſemiae numi rariſſimi ſunt, ſed videndum, num ad Iuſtini vxorem pertineant; cùm enim eadem ferme, hoc eſt Leonis aetate, altera *Euphemia* fuerit Marciani filia, Anthemii coniux, probabiliſſimum eſt, eam *Marcianam* vocatam, *Auguſtaeque* titulo ornatam fuiſſe; quamobrem, ſi quis ei numos ſequentes tribuere voluerit, in ſententiam eius, ait *Bandur*. II. p. 628. me iturum eſſe profiteor libentiſſime. — 1. D. N. AEL. MARC. EVFEMIAE P. F. AVG. Caput illius margaritis ornatum, ad pectus cum ſtola.)(VICTORIA AVGGG. Victoria ſtans, d. tenet crucem longiorem, ſ. ſtolam colligit, a ſin. in area ſtella, in ima parte COMOB. *AV. Band*. ib.) *Guſſeme* III. p. 184. n. 1. — 2. D. N. AEL. MARC. EVFEMIAE P. P. AVG. Idem caput ornatum.)(*Eadem*) ſed in imo exergo CORMOB. *AV. Band*. ib.) Conſt. Chriſtian. Tb. 26.) *Mdb*. p. 560.) *Guſſ*. ib. — 3. D. N. AEL. EVPHEMIA ..... *Band*. ib. ex *Mdb*. ib.) *Spanhem*. Pr. II. p. 315. AEL. MAR. EVPHEMIA, cui Iuſtini vulgo Thracis vxor.

EVFRATES (*ſic*) in numo Traiani apud *Occonem* p. 215. et *Harduin*. Oper. Sel. p. 56. in quo pons amni impoſitus ad deducendas in Aſſyriam Meſopotamiamque copias, teſte *Xiphilino*. vid. *Euphrates*, de quo flumine multa *Plinius* L. V. c. 20.

Eugenes magiſtratus nomen. Aegarum Ciliciae. *Eckhel*. Cat. I. p. 184.) *Haym*. Th. Br. II. p. 341. obſ. 204. *it*. p. 342. 343. et alibi. vid. ΕΥΓ. — ΕΥΓ. — ΕΥΓΕΝΟΥΣ. — ΕΥΓΕΝΕΟΥΣ.

Eugenius tyrannus Theodoſii M. aetate, genere Francus, rhetor olim ac grammaticus, ab Arbogaſte, qui Valentinianum occiderat, Imperator factus eſt in Galliis, Ao. Chr. 392. et ingenti exercitu contra Theodoſium miſſus. Pugnatum primo eſt prope Aquileiam vario Marte; poſtridie vero, collatis iterum ſignis, Eugenii copiae, non ſine diuino numine, fractae iam ad Theodoſium defecerunt, vinctumque Imperatori tyrannum exhibuerunt, qui ſtatim ad eiuſdem pedes occiſus eſt poſt annos duos et menſes aliquot tyrannidis vſurpatae. Arbogaſtes, qui ſecutus fuerat ſemper Eugenium, fuga lapſus, non multo poſt ſe ipſum interfecit. *Oiſel*. Sel. Num. Tb. 14. fg. 7. p. 73.

Eugenii numi cum *Auguſti*. P. X. 392 ad 394. adſumto titulo *aerei* rariſſimi, *argentei* rari, *aurei* rariores. Quos vero Auguſtos aurei: VICTORIA AVGG. *al*. AVGVSTOR. *al*. AVGVSTORVM inſcripti, praedicant? an Theodoſium M. cum Eugenio iungant, quod tyrannus concepiſſet fore vt ipſi Occidente cederet Theodoſius, et ignominioſam pacem, quam incertum bellum mallet; an vero monetarii adeo imperiti fuerint, vt cum nouos typos cudere nequirent, veteribus vterentur, videant peritiores. a) *Aurei*. 1. D. N. EVGENIVS P. F. AVG. Caput Eugenii diademate ex gemmis cinctum, ad pectus cum paludamento.)(VICTORIA AVGG. Imperatores duo ſedentes a fronte, vna globum tenent, Victoria ſuperne media, ad pedes inter vtrumque laurus emergens, in ima parte COM. *Band*. II. p. 542.) *Guſſeme* III. p. 185. n. 5.) M. *Theup*. p. 358. — 2. *Alius*, ſed abſque lauro, in area a d. L. a ſin. D. in imo COM. *Band*. ib) *Guſſ*. ib. — 3. *Al*. cum CON. inferne, et abſque litteris in area, eodem typo vtraque ex parte. *Band*. ib.) *Ducang*. Conſt. Chriſt. p. 61. — 4. *Al*. ſed in area a d. M. a ſin. D. in imo exergo COM. *Band*. ib.) *Guſſ*. ib.) *de Bie* Tb. 60.) *Muſell*.

Suppl. Tb. 63. fg. a.) M. *Pembrok.* I. Tb. 26. fg. 8. — 5. *Ead. epigr.*)(VICTORIA AVGG. C. CON. Duae figurae ſedentes, dextris globos tenentes, quibus Victoria lauream imponit. *Band.* ib.) *Mdb.* 521.) *Strada* 207. — 6. *Ead. epigr.*)(VICTORIA AVGVSTOR. TR. COM. Victoria gradiens, d. elata cum laurea, ſ. palmam. *Band.* ib.) *Mdb.* 521.) *Guſſeme* n. 6. — 7. *Ead. epigr.* Caput Eugenii diadematum cum margaritis.)(VICTORIA AVGVSTORVM. Victoria gradiens, d. lauream, ſ. palmae ramum, in area M. D. infra CON. Quin. *N. Eckhel.* Cat. II. p. 518. — 8. *Al.* ſed in area T. a ſin. R. in ima parte COM. *Bandur.* ib.) *Ducang.* Conſt. Chriſt. Tb. 19.) *Guſſ.* n. 6. — 9. *Al.* ſed abſque litteris in area, in imo exergo TR. *Band.* ib.) *Mdb.*

b) *Argentei.* 10. D. N. EVGENIVS P. F. AVG. Huius caput.)(GLORIA ROMANORVM. Imperator ſtans, d. tenet labarum, in ima parte MDPS. max. mod. *Band.* II. p. 524.) *Guſſeme* III. p. 185. n. 1. — 11. *Ead. epigr.*)(VIRTVS ROMANORVM. Fig. muliebris ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam. *Band.* ib.) *Mdb.* 520. — 12. *Ead. epigr.* Caput Eugenii laureatum, ad pectus cum paludamento.)(*Ead. epigr.* Mulier galeata et ſtolata ſpoliis inſidens, d. victoriae ſignum globo impoſitum ſuſtinet, ſ. adnititur haſtae ferratae inuerſae, infra MDPS. *Band.* ib.) *Guſſ.* ib. n. 7. — 13. *Ead. epigr.* Caput Eugenii corona ex margaritis et gemmis cinctum, ad pectus cum paludam.)(*Ead. epigr.* Mulier galeata thoraci inſidens, d. victoriolam, ſ. haſtam, in imo exergo MDPS. *Band.* II. p. 523. 524.) *Eckhel.* Cat. II. p. 518. — 14. *Alius* cum TRPS. in imo, eodem typo vtraque ex parte. *Band.* II. 524.) *Beger.* Th. Br. II. p. 834.) *Guſſ.* ib. — 15. *Ead. epigr.*)(VRBS ROMA. Roma ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam. *Band.* ib.) *Mdb.* 521. — 16. *Ead. epigr.* Caput Eugenii corona ex margaritis cinctum, ad pectus cum paludamento.)(VRBS ROMA. Fig. muliebris galeata et ſtolata inſidens ſpoliis, d. victoriae ſignum tenet globo impoſitum, ſ. haſtae adnititur, infra LVCPS. *Band.* ib.) *Ducang.* Tb. 19.) *Guſſ.* n. 8.) M. *Pembr.* III. Tb. 31. fg. 21. — 17. *Al.* ſed haſtae ferratae adnixa ſiniſtra. *Band.* ib. — 18. *Al.* ſed in imo LVC. ES. *Guſſ.* ib.) *Mdb.*

c) *Aerei formae tertiae.* 19. IMP. EVGENIVS P. F. AVG. Suſpectus eſt IMP. titulus, qui in numis illius aetatis nuſquam occurrit.)(SALVS PVBLICA. Victoria gradiens, d. lauream, ſ. captiuum crinibus trahens, in area Chriſti monogramma. *Band.* II. p. 525.) *Mdb.* 520.) *Guſſ.* ib. n. 2. — 20. D. N. EVGENIVS P. F. AVG. Caput Eugenii corona gemmata cinctum, ad pectus cum paludam.)(SALVS REIPVBLICAE. Victoria d. humero geſtat tropaeum, ſ. captiuum genuflexum adprehenſum capite tenet, in area monogr. Chriſti. *Band.* ib.) *Guſſ.* ib. n. 3. — 21. IMP. EVGENIVS P. F. AVG.)(SAPIENTIA PRINCIPIS. Numus hic, ſi quidem Eugenii eſt, inter rariſſimos numerari debet, ſed Licinii eſſe exiſtimat *Band.* l. c.) *Occo* et *Mdb.* p. 520. eum exhibent exſcriptum, vt aiunt, ex *Ant. Auguſtini* Dialogis, vbi illum non reperi. *Guſſ.* ib. n. 4. — 22. D. N. EVGENIVS P. F. AVG. Caput diadematum cum margaritis.)(VIRTVS ROMANORVM. Victoria gradiens, d. lauream tenet coronam, ſ. palmae ramum; qui typus huic inſcriptioni iunctus tum primum occurrit; in ima parte CON. *Band.* ibid.) *Ducang.* Conſt. Chr. Tb. 19.) *Guſſ.* n. 7.) *Mdb.* 520. — 23. IMP. EVGENIVS P.

P. F. AVG.)(VICTORIA AVGVSTOR. TR. COM. Victoria gradiens d. elata cum corona, ſ. palmam. *Chifflet.* Veſont. P. II. c. 15.) *Mdb.* 520. 521.

EVGENIVS. vid. SPECIOSVS DIGNVS EVGENIVS ACHIL. DESIDEREVS. Num. Contorn. *Hauercamp.* fg. 54. p. 119. 120.

Euhippa, id eſt, equitandi perita, Thyatirae fundatrix amazon. *Vaill.* Sel. Num. *Camp.* p. 55. ex *Stephano*.

Eumelus agriculturam Achaeos docuit. *Nonn.* ad *Golz.* Graec. vet. p. 43.

— rex Sauromata. *Haym.* Th. Br. II. p. 64.

Eumenes Cardianus, Cappadociae rex, ab Antigono A. V. C. 438. captus et necatus. *Haym.* ib. p. 44.

— Attali frater iuxta *Eutropium* L. IV. condidit *Eumeniam* vrbem inter fines Lydiae et maioris Phrygiae verſus Galatiam.

— II. Pergami rex, poſſeſſum annis 49. regnum Attalo II. cum tutela filii reliquit circa A. V. C. 597. *Haym.* Th. Br. II. p. 32. 197.) *Sevinus* dans memoires de l'Acad. des Inſcriptions Tom. XII. p. 204 ſq.

Eumenia Phrygiae, *Stephano*: Εὐμένεια, πόλις Φρυγίας, vel Cariae, itidem *Stephano*: Εὐμένεια τῆς Καρίας, ὁ πολίτης Εὐμενεύς. Addit *Holſten.* in *Steph.* p. 121. „Gentile olim fuiſſe Εὐμενείτης oſtendit *Plinius*, dum L. V. c. 29. *Eumeneticam* vocat regionem.

Eumeniae vrbi Phrygiae nomen dedit Attalus in honorem Eumenis Philadelphi. *Neumann.* Pop Num. II. p. 68. Condita vrbs iuxta *Eutropium* L. IV. inter fines Lydiae et maioris Phrygiae verſus Galatiam.

A) *Autonomi*: 1. Caput viri galeatum.)(ΕΥΜΕΝΕΩ... ΜΕΝΕ... Victoria gradiens, d. lauream, ſ. ramum gerit. Æ. *Criſtiani* Adpend: ad Num. Graec. Tb. 1. fg. 5. p. 31 ſq. — 2. Caput Iouis barbatum et laur.)(ΕΥΜΕΝΕΩΝ, *Eumenenſium* intra lauream. M. *Pembrok.* II. Tb. 10. fg. 6.) *Guſſeme* Diccion. III. p. 186. n. 1. — 3. ΕΥΜΕΝΕΙΑ. Caput muliebre turritum.)(ΕΥΜΕΝΕΩΝ ſupra fluuium recubantem cum cornucopiae, ſub fluuio ΓΛΑΥΚΟΣ, *Glaucus* fluuius Cariae. *Froelich.* Not. El. p. 84.) *Harduin.* Oper. p. 57.) *Holſten.* in *Stephan.* p. 121.) *Spanhem.* Pr. p. 890.

B) *Imperiales* huius vrbis rari ſunt admodum, nec in Vaillantio praeterquam ſub M. Aurelio, Philippo Seniore et Ottacilia adnotantur. Magiſtratum gerebant ſummi ſacerdotes. Legitur:

a) *Nero*. 4. ..ΕΡΩΝ ΣΕΒΑΣΤΟΣ, *Nero Auguſtus.* Caput Neronis nudum.)(ΕΥΜΕΝΕΩΝ ΙΟΥΛΙΟΣ ΚΛΕΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΑΣΙΑΣ, *Eumenenſium Iulius Cleon Summus Sacerdos Aſiae.* Iupiter ſtans, d. aquilam, ſ. bipennem tenet. Æ. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 28. fg. 5. p. 236.

b) *Domitianus* forte. 5. Epigraphe extrita. Caput laureatum.)(ΚΛΕΩΝ ΑΓΑΠΗΔΟΣ ΕΥΜΕΝΙΩ.. Figura togata ſtans, d.... in area aſtrum. Æ 3. *Eckbel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 198.

c) *Antoninus Pius.* 6. ΕΥΜΕΝΕΩΝ ΦΛΑΒΙΩΝ, *Eumenenſium Flauiorum*, circum Victoriam et bouem. *Harduin.* Oper. p. 57.) *Holſten.* in *Steph.* p. 121.) *Guſſeme* ib.) *Spanh.* Pr. p. 771. ΦΛΑΒΙΩΝ cognomen vrbi eſt a Flauio Veſpaſiano inditum, qui Ciliciam, Lyciam,

ciam, finitimaſque regiones in prouinciae formam redegit, teſte *Suetonio* in eius vita c. 8.

d) *M. Aurel.* 7. ΕΥΜΕΝΕΩΝ ΑΧΑΙΩΝ, *Eumenenſium Achaeorum*, quod ΑΧΑΙΩΝ vocabulum hic Graecos denotat. *Froelich.* Not. Elem. p. 84. vel ex mente *Harduini* Oper. p. 57. cognomen id Eumenenſium eſt, vt ab aliis eiuſdem nominis ciuitatibus, quae multae ſunt, ſecernantur; Achais autem ea regio adpellabatur, in qua haec *Eumenia* fuit, aut Lydiae proxima, aut ipſius Lydiae pars. Typus numi eſt amazon in equo, ſ. humero bipennem. Æ 2. *Guſſ.* III. p. 186. n. 2.) *Hard.* l. c.) *Haym.* Th. Br. II. p. 118. 119. obſ. *Kbellii* 76.) *Petit.* de Amazon. p. 254 et 286.) *Vaill.* Gr. p. 51. — 8. *Al.* eadem cum epigr. ſed Fortuna tutulata ſtans, d. temonem, ſ. cornucopiae. Æ 2. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib.

e) *Philipp. Sen.* 9. ΕΠ. ΦΛ. ΦΙΣΙΚΟΥ ΑΡΧΙΕ. ΕΥΜΕΝΕΩΝ ΑΧΑΙΩΝ, *Sub Flauio Phiſico Pontifice maximo Eumenenſium Achaeorum.* Fortuna ſtans in templo quatuor columnarum, d. temonem. Æ mai. *Guſſ.* n. 3.) *Hard.* Oper. p. 57.) *Vaill.* Gr.

f) *Otacilia.* 10. ΕΠ. Φ. ΦΙΣΙΚΟΥ ΑΡΧΙ. ΕΥΜΕΝΕΩΝ ΑΧ. Ἐπὶ Φλαυΐου Φισικοῦ Ἀρχιερέως Εὐμενέων Ἀχαιῶν, *Sub Flauio Phiſico* etc. Fortuna ſtans, d. ſpicas et papauera cum temone, ſ. cornucopiae. Æ 1. *Guſſ.* ib. n. 5.) *Vaill.* Gr. — 11. *Al.* ΕΠΙ ΦΙΣΙΚΟΥ ΑΡΧΙ. ΕΥΜΕΝΕΩΝ ΑΧ. Mulier cum calatho ſtans, d. ſpicas, ſ. cornucopiae. Æ 1. *Guſſ.* ib. n. 4.) *Vaill.* Gr.) *Hard.* ib.

Eumenides, Gr. Εὐμενίδες, ab εὐμενὴς, *Beneuolus*, quaſi quae minime beneuolae ſunt, ita dictae Furiae non alatae, ſed veſtitae et faſcibus ac flagellis, aut etiam ſerpente armatae, quales occurrunt in antiquis aliquot numis, memorante *Spanhem.* Pr. I. p. 260. — Vel *Canopus* feminini generis ſic adpellatur. *Iobert.* dans Science d. Méd. I. p. 369.

EVNAMO. litteris Gothicis ſcriptum. v. *Gothici* numi.

EVOIN. XIR. in barbaris tetradrachmis, de quibus *Neumann.* Pop. Num. I. p. 143.

Eupator, Gr. Εὐπάτωρ, *bono, vel nobili patre natus.* Conf. *Galland.* Diction. vocabulo Εὐπάτωρ. — Hoc cognomento vſos fuiſſe duos Ponticos vel Boſporanos reges ex eorum numis et aliunde diſcimus: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΥΠΑΤΟΡΟΣ, *Regis Eupatoris.* Caput diademate inſignitum.)(ΘΝΤ. *Anno* 459. Capita nuda, quae oſtenduntur, videntur eſſe M. Aurelii et L. Veri. *Morell.* Specim. Tb. 7. p. 91.) *Froelich.* Num. Reg. p. 103. — *Eupatorem* hunc tributarium fuiſſe, et imperata in Bithyniam per legatos miſiſſe, patet e *Luciani* Pſeudomante. Duo capita in numo barbara manu expreſſa non adeo dignoſci poſſunt, vt pro certo ſtatuere poſſimus, vtrum Antonini Pii et M. Aurelii; vtrum M. Aurelii et L. Veri ſint.) *Spanhem.* Pr. I. p. 490. *it.* ad Iuliani Caeſſ. p. 421. ad Mithradatem VI. Eupatorem Ponti regem refert, qui in aliis legitur: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΙΘΡΑΔΑΤΟΥ ΕΥΠΑΤΟΡΟΣ. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 66. n. 4. 5. 6. — Mithradatem tamen *Magnum* et *Eupatorem* cognomine, Seleucidarum aera vſum eſſe, quippe qui Romanis infenſus fuerit, numiſma comprobat: ΜΙΘΡΑΔΑΤΟΥ ΕΥΠΑΤΟΡΟΣ ΒΙΣ, *Mithradatis Eupatoris An.* 212. Nam ſi 212. addas aerae Seleucidarum 442. conficitur annus V. C. 654. qui congruit cum temporibus huius Mithradatis. *Froelich.* Not. Elem. p. 32. — *Alius* eiuſdem Mithradatis numus, nota Δ. inſignis, annum eius regni *Quartum* indicat. *Spanhemius* aeram Ponticam deducendam cenſet a pri-

mo Mithradate κτίσιν, *Conditore*, ſeu fundatore regni, quem *Morellius* ad annum V. C. 448. retulit. Conf. *Froelich.* Not. Elem. p. 154. cum epochae numeris 209. 212. 219. 221. 222. 223. 224. qui reſpondent annis ante Chriſtum ab 69 ad 74 vel 73. De cognomento *Appian.* Mithridat. p. 176.

Eupator, rex Boſpori Cimmerii. ΒΑ. ΕΥ. ſupra ΝΟ. infra ΚΔ. intra coronam.)(ΚΑΠΕ. *κατετώλιον*. Templum quinque columnarum. Æ 2. editus a *Froelichio* Animaduerſ. p. 81 ſed ibi perperam *Eumeni* Pergameni regi tribuitur, *Eckhelius* vero Catal. Muſ. Caeſ Vind. I. p. 135. *Eupatori* Boſpori regi adſcripſit cum *Clary* ob ſimiles alios Boſporanos. *Froelich.* Not. El. p. 166.

Eupatoris ſimiliter adpellatio tributa Antiocho V. Syriae regi, Antiochi IV. Epiphanis filio, qui thronum conſcendit 149. aera Seleucidarum, 164. ante Chriſtum. In Æ 1. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΥΠΑΤΟΡΟΣ apud *Vaill.* Hiſt. Reg. Syr. p. 228. et *Froelich.* Annal. Syr. Tb. 7. p. 55. *it.* Not. Elem. Tb. 13. fg. 9. p. 168. quodque cognomen ei inditum a Lyſia poſt parentis miſere exſtincti obitum, dicitur a Macchabaeorum ſcriptore L. II. c. 2. vſ. 11. a Syris autem ob patris virtutem, iuxta *Appian.* Syriac. p. 117. quaſi felix eſſet, cui talis pater contigiſſet. vid. *Antiochus* V.

Eodem cognomento occurrit Arſaces I. Parthiae rex: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΥΠΑΤΟΡΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ. *al.* ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΘΕΟΥ ΕΥΠΑΤΟΡΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΥΣ. *Froelich.* Not. Elem. p. 177. n. 2. 6. vid. *Arſaces* I.

Eupatoria Ponti vrbs iuncta amiſo oppido quam Pompeius a ſe *Magnópolim* adpellauit, teſtibus *Appiano* et *Strabone*.

Eupatria, vrbs Lydorum iuxta *Stephanum* Εὐπάτρια, πόλις Λυδῶν, ἧς πολῖται Εὐπατρίδαι, μᾶλλον δὲ Εὐπατρεῖς. *Golzius* Theſ. p. 214. et *Harduin.* Oper. p. 57. ex eo Veſpaſiani numum adfert: ΑΥΠΑΤΡΙΔΩΝ ΜΗΤΡΟΠόλεων, ſed putat *Holſten.* ad *Steph.* p. 121. in numo fuiſſe ΕΥΠΑΤΡΙΔΩΝ, vt in alio Veſpaſiani numo apud *Golz.* l. c. legitur. Grammatici autem, quorum fidem *Stephanus* hic ſequitur, nomen patronymicae formae cum gentili confudiſſe videntur; nam Εὐπατρίδαι proprie dicebantur Athenienſium nobiliſſimi.

Euphranor ſtatuarius laudatiſſimus Iſthmius, plurima ſigna nobiliſſima ex aere confecit, quae enumerantur a *Plinio* L. XXXIV. c. 8. Idem et pictor et marmorarius fuit, in vnoquoque genere excellens, ſibique aequalis. vid. *Bonus Euentus*.

Euphratis regio eadem quae Syria, a vicino fluuio Euphrate, qui cum Araxe fratre ex monte Armeniae profluit. *Stephano*: Εὐφρατὶς, ἡ Συρία. *Holſten.* in *Steph.* p. 122.

Euphrates fluuius Meſopotamiae, quem *Strabo* ſcribit ex Niphate monte Armeniae magnum, profundum et celerem naſci, influere autem in mare rubrum, prius tamen Babyloniam per medium diuidere, et Tygri coniunctum Meſopotamiam facere. Dictus autem putatur *Euphrates*, quod et *Ambroſius* adnotauit, ἀπὸ εὐφραίνειν, a laetificando, propterea quod circumiacentem agrum ſtagnationibus ſuis adeo laetum fecundumque reddat, vt ſequente anno ſponte creſcat et proueniat ſeges. — *Euphrates* fluuius emergens pro pedibus genii ſcopulis inſidentis. n. Samoſatenſ. — Scribitur EVFRATES in n. Traiani apud *Occonem* p. 215. apud alios vero rectius:

EVPHRATES. S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI. ad pontem amni impoſitum, in quo Imp. cum militibus eum ſequentibus, infra figura fluuii recumbentis, d. vrnam cum temone. *Mdb.* p. 162.) *Guſſeme* III. p. 187. *et* VI. p. 409. n. 57. — In *alio* eiuſdem Traiani cum epigr. ARMENIA ET MESOPOTAMIA IN POTESTATEM P. R. REDACTAE. Imperator d. haſtam, ſ. parazonium gerens, ſtat inter duas fluuiorum *Euphratis* nimirum et Tigris figuras, humi procumbentes, pedibus proculcans figuram prouinciae. Æ 1. Traiani. *Guſſ.* III. 181 et VI. 405. n. 22.) *Vaill.* Pr. I. p. 47.) *Woltereck.* El. Num. p. 105. vid. ARMENIA etc. — TR. P. VII. IMP. VIII. COS. III. Aurelius et L. Verus ſtantes; ille conculcat Tigrim fluuium, hic *Euphratem*, ambo a Victoriis coronantur; in medio ad eorum pedes captiuus genuflexus reuinctis poſt terga manibus. Æ max. L. Veri. *Guſſ.* III. p. 144. *Antiochia ad Euphratem* ſeu ad Tauri montem, cuius pedem *Euphrates* adluit, in n. ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΠΡΟΣ ΕΥΦΡΑΤΗΝ, *Antiochenorum Ad Euphratem.* *Guſſ.* III. p. 187. vid. *Antiochia.*

Euphroſyne vel Hilaritas, Gr. Ευφροσύνη; vna Gratiarum, ſoror Aglaiae et Thaliae. *Vaill.* Col. II. p. 18.

Eupolemus, Eleus patria, celebris victor in ludis Olympicis, vicit Pythia et Nemea, de quo *Pauſanias* L. VI. c. 3. et VIII. c. 45. — Tria ſibi impoſita ſcuta.)(ΕΥΠΟΛΕΜΟΥ, *Eupolemi.* Pharetra. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 7. fg. 7. p. 78 ſq.) *Froelich.* Not. El. p. 234. Protritum eſt, ſcuta, pharetram, quae in n. ſpectantur, vt coronas et id genus alia athletis ceſſiſſe praemia. Qui hoc in argumento plenius inſtrui cupit, eruditas tres diatribas *Burete* dans Mem. pour ſervir à l'Hiſtoire des Athletes conſulat, operibus Academiae inſcriptionum et elegantiorum litterarum Pariſiis editis, Amſtelodami autem recuſis, inſertas.

Euporus a) ſeruus C. Gracchi, qui dominum ex Auentino fugientem, qua potuit ratione tutatus eſt, ac ſuper occiſum, animam euulſis proprio vulnere viſceribus effudit, ex *Macrob.* — b) Praetoris nomen apud Cyzicenos: ΕΠΙ ΣΤΡ. ΙΟΥΛΙΟΥ ΕΥΠΟΡΟΥ ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ, *Sub Praetore Iulio Euporo* etc. n. Sept. Seueri. *Vaill.* Gr. — c) Praetoris Metropolitarum vel Ioniae, vel Phrygiae: ΕΠ. ΣΤΡ. ΑΥΡ. ΕΥΠΟΡΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, *Sub Praetore Aurelio Euporo* etc. Æ 2. Gallieni; *it.* Saloninae; *Band.* Impp. I.) *Harduin.* Oper.) *Patin.* Theſ.) *Vaill.* Gr. — ΕΠ. ΣΤΡ. ΑΥΡ. ΕΥΠΟΡΟΥ Β. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ, *Sub Pr. Aur. Euporo Iterum Metropolitarum:* Æ max. Valeriani Sen. Muſ. *Alb.* II. Tb. 82. fg. 2. p. 45.

EVR. *Europa.* EVR. ASI. AFR. *Europa*, *Aſia*, *Africa* in aureo Cocceii Neruae numo, in memoria diuiſionis prouinciarum inter Auguſtum ac ſenatum populumque. *Guſſeme* III. p. 188.) *Mdb.* p. 32.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 15. fg. 10. p. 76.) *Spanhem.* Pr. II. p. 213. vid. *Cocceia* gens.

Eureſippus magiſtratus Abderae Thraciae. ΕΠΙ ΕΥΡΗΣΙΠΠΟΥ, *Sub Eureſippo.* *Peller.* Tb. 33. fg. 4.

Euricles magiſtratus Lacedaemonia. ΕΠΙ ΕΥΡΙΚΛΕΟΣ, *Sub Euricle.* *Arigoni.*

Euripylus, cuius hiſtoriam in numis ſuis conſignarunt Patrenſes, vt Corinthii Bellerophontis memoriam in plurimis numis renouarunt. — Euripylus in Troiae excidione cum arcam inueniſſet, ea aperta ſtatim vt ſimulacrum adſpexit, mentis impos factus, Delphos perrexit, et ab oraculo reſponſum accepit,

pit, ipſum quo in loco homines offendiſſet peregrino ritu ſacrum facientes, furoris morbo liberatum iri, ſi ibi arcam expoſitam dedicaret et ipſe ſedem ſuam ſtatueret. Ventis Patras delatus, incidit in tempus, quo puer et virgo ad Triaclariae Dianae aram mactarentur. Fortuitus rei euentus Euripylum et ſacra infamia oppidanos liberauit. Patrenſes illum ex patriis antiquitatis monumentis norunt, ipſi parentalia faciebant anniuerſaria poſt Liberi Patris ſacrum. — In Patrenſium numis figura virilis nuda ſacrificans ſuper aram, d. pateram, ſiniſtram imponens capiti cuiuſdam ſimulacri in quadratam formam deſinentis Sic Eurypylus Diis gratias agens ob vſum mentis recuperatum, ſimulacro Liberi Aeſymnetis, cui manum imponit, dedicato ſacrificat. Deo enim, qui in arca fuerat abditus, cognomen erat Aeſymnetes. *Vaill.* Col. I. p. 205.

Eurome vrbs Cariae, *Plinio* L. V. c. 29. *Eurome*; *Stephano* Ἐυρώμη, ſic dicta ab Euromo Idriaei filio. — ΖΕΥΣ ΕΥΡΩΜΕΥΣ ΕΥΡΩΜΕΩΝ, *Iupiter Euromeus Euromeorum.* Æ 2. Caracallae. *Guſſeme* Ill. p. 187.) *Harduin.* Oper. p. 57. vid. ΕΥΡΩΜΕΥΣ.

Euromeus Iouis epithetum. vid. *ibid.*

Europa Agenoris Phoeniciae regis, vel Phoenicis filia, a Ioue ob eximiam formam adamata, quam ſub tauri imagine ex agro vrbis in Cretam rapuit; illa deinceps a Sidoniis pro dea habita et *Sidonis dea*, ΘΕΑ ΣΙΔΩΝΟΣ, adpellata. *Lucian.* de dea Syria. — Inde Augusti, Claudii, Neronis, Traiani, Hadriani, Elagabali, Anniae Fauſtinae, Alex. Seueri a Sidoniis percuſſi numi habent Europam tauro, *Ioui videlicet, inſidentem*, ambabus veſtum manibus ſupra caput volitans ſuſtinentem. *Morell.* Theſ. Impp. H. p. 34.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 799.) *Vaill.* Col. Num. I. p. 106 *et* II. p. 89. 104. 123. — Alii numi Aſtarten et Europam eandem Sidoniorum deam deſignant, ſed Aſtarte plane ab Europa eſt diſſimilis. Conf. *Schlaegeri* Europae raptus p. 8. et de fabulae adumbratae ſenſu, ſeu de eo, quod ſub Europa tauro vecta abſcondiderunt veteres. *ib.* p. 39 ſq. — *Lucas Cuperus* in libro, cui titulus: Παραπιτλα τῆς χρονολογίας etc. Amſtelod. 1721. p. 365 ſq. Moſen, Tzipporam ex Midianis terra abducentem, in ea quaeſiuit et reperiſſe ſibi perſuaſit. — *Iac. Tollius* in Fortuitis, Amſt. 1687. editis, in quibus tota fabularis hiſtoria Graeca, Phoenicia, Aegyptiaca ad Chemiam pertinere adſeritur, vbi p. 191. Iupiter nempe *taurus* ſpiritum *Tollio* denotat igneum, *Agenori* vel lapidis philoſophici ſtudioſo, praeter ſpem opinionemque omnem cariſſimam, ex parentum ipſorumque labore ſuſceptam, filiam, diuitias aufert, in fumum abiens aëremque. — Plurimi rerum mythicarum interpretes haec fabuloſe narrata de Cretenſium quadam aduerſus Phoenices expeditione interpretantur; in nomine tamen ducis, qui bellum illud adminiſtrauit, diſcordes. *Taurum*, e Cnoſſiis oriundum, regnante in Creta Aſterio, cum exercitu aduerſus Phoenices miſſum, Tyriorum vrbe expugnata, inter praedam Agenoris filiam, *Europam*, abduxiſſe, vnde poſtea Iouem in taurum transmutatum exſculpſerint poetae, non modo *Ioa. Malelae* in Hiſtoria Chronica p. 34 ſq. ſed etiam veterum eſt opinio haud paucorum, quos adduxit *Io. Meurſius* in Creta L. IV. c. 14. — Maior contra, eaque melior veterum pars, referente *Bannier.* Hiſtor. Fabular. expoſit. Tom. II. p. 26 ſq. contendit, Iouem, Cretae dominum, naui, cui pro ſigno taurus, aduectum violenta manu Europam Tyriis eripuiſſe, cuius fabulae natales *Sam.*

Bochart. Geogr. Sact. L. I. c. 28. Tom. I. Oper. p. 542. in vocis אלבא ambiguo ſenſu ponit; quippe cum et *nauim* ſignificet et *taurum*; hinc fabulam conditam eſſe a linguae non ita gnaris, coniicit. *Pollux* Onomaſtic. L. I. ſegm. 83. „Sunt et Lybicae naues, quas arietes hircoſque vocitant, vnde veriſimile videtur etiam *taurum* illum, *Europae raptorem* eiuſmodi *nauim* fuiſſe. — *Feſtus* vocabulo *Europa*: „Alii eam a praedonibus raptam, et nauem, quae Iouis tutelam *effigiem tauri* habuerit, in eam regionem eſſe delatam. — *Fulgentius* Mythologic. L I. c. 25. „ *Europam in tauro* rapuiſſe fertur, id eſt, in *nauem tauri picturam habentem*. — Qui fabulae ſenſus quanto videtur antiquior ſimpliciorque, tanto minus fidem merentur, qui *tertiae orbis terrarum parti* cultiſſimae dicta Europae fata indidiſſe adfirmant. Quod ita abſonum iudicarunt viri eruditione graues, vt dudum aliam circumſpexerint nominis, noſtrae peninſulae propriі, deriuandi rationem commodiorem.

Europa tauro inſidens, peplum ſinuoſum vtraque manu explicat. n. Cnoſſiorum. *Wilde* Sel. Num. Tb. 6. fg. 38. p. 55. vid. *Cnoſſus.*

— — n. Amphipolis Syriae. *Peller.* Tb. 76. fg. 1. pariter in Auguſto, Tiberio, Caligula, Fauſtina Iun. vid. *Amphipolis* Syriae vel Macedoniae. *Hauercamp.* ad *Morell.* Impp. Tom. I. p. 396. 702.

— — n. Byzantii. n. Sept. Getae, Elagabali, Alex. Seueri. v. *Byzantium.*

— — n. Calaguris. *Velazquez* Enſayo Tb. 9. fg. 6. p. 85. 92.

— — n. Cretenſium in M. Aurelio; *it.* Caracalla. *Vaill.* Gr. et Adpend. Gr. Tb. 4.

Europa tauro inſidens, n. Gortynae Cretae. *Morell.* Impp. I. p. 702.

— — Sidoniorum rari ſunt nummi autonomi, qui ingenioſam hanc Iouis rapinam ſiſterent. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 15. fg. 11. p. 281. 282. — *it.* n. Claudii, Neronis, Traiani. *Morell.* Impp. III. p. 34.

— — n. Syracuſae. *Guſſeme* III. p. 188.

— — n. Valeriae gentis. *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. II. Tb. 1. fg. 14.

— — n. Volteiae g. *Morell.* Fam.) *Vaill.* Fam.

— — ſed et infra delphin. Æ 2. Amiſi Ponti in Corn. Salonino. *Baud.* I. p. 263.) *Vaill.* Gr.

— — ſed duo delphini inferne. n. Cnoſſi. *Guſſ.* III. p. 188.

Europa tauro decurrente inſidens, velum manibus ambabus explicat, adiectis in auerſa n. aerei parte litteris ΚΥΡ. vid. *Cnoſſus* Cretae.

Europa, Gr. Ευρώπη, orbis pars, non ab Europa Agenoris filia, deriuatur, vt quidam autumant, ſed *Sam. Bochart.* et *Andr. Dacerius* ad Feſt. p. 134. et ad *Horat.* Lib. III. od. 27. ſuſpicati ſunt, eam adpellationem eſſe deducendam a Poenorum חורו אבא *Vr appa*, voce Λευκοπρόσωπον denotante, quia Europaei Africanos candore faciei multum ſuperant. Perbene *Wachterus* Gloſſ. Germ. p. 399. „Quid ſi *Europa* ſit terra *illuſtrium*, ſicut *Aſia* eſt patria deorum, et *Africa* regio ſimiarum „ Alias Europae deriuationes collegit *Schlaeger.* de raptu Europae p 41. 42. — *Europa* quid complectatur. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 39.

EV-

ΕΥΡΥΠΥΛΟC loco Εὐρύπυλος, *Eurypulus*, permixtis Graecorum et Latinorum litteris, vel V pro Y poſito. Muſ. *Pembrok.* II. Tb 44. fg. 4.

Eurydicea ciuitas incerti ſitus, forſan nomen ducens ab Eurydice Orphei vxore. — Caput muliebre velatum.)(ΕΥΡΥΔΙΚΕΩΝ, *Eurydicenſium.* Tripos. Æ.) *Guſſeme* Diction III. p. 188.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 38. fg. 7. Eundem vero numum ad

Eurydyeium Elidos rectius refert *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 119. Caput pariter in eo velatum muliebre.)(ΕΥΡΥΔΙΚΕΩΝ. Tripus. Æ 3.

Eurypylus heros. Plures alios quidem Eurypylos in Traiana expeditione legimus, ſed cuius aereum numum profert *Spanhem.* Pr. I. 504. Priami e ſorore et Telephi eſt filius, vnde Telphides etiam dictus, pro Troianis dimicans interfectus eſt. Imberbis ac decora facies c. epigr. ΕΥΡΥΠΥΛΟC ΗΡΩC, *Eurypylus Heros.*)(Templum cum pyramidos inſtar Paphiae Veneris effigie et nomine ſubſcripto ΠΑΦΙΑ. Circum ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ ΕΠΙ CΤΡΑ ΠΩΛΛΙΩΝΟC, *Pergamenorum Sub Praetore Pollione. Froelich.* Not. Elem. p. 231.) M. *Pembrok.* II. Tb. 44. fg. 4.) *Guſſeme* III. p. 189 *et* V. p. 372. n. 5. — Occurrit ſimilis plane numus in gaza Medicea cum iiſdem ſymbolis ac nominibus, niſi quod loco ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ legatur Η CΑΛΑΜΙΝΙΩΝ, ſed exeſa illa inſcriptio, vnde Pergamenis omnino tribuendus, non Salaminiis Cypriis, *Harduino* obſeruante. *Pauſanias* enim L. I. p. 8. a Telepho ex Arcadia deductam Pergamum coloniam tradit; in cuius originis memoriam primi conditoris ſui filius, Eurypylus, Telephi filius ſeu Telephides, olim circa Pergamenum agrum dynaſta, publico aere a Pergamenis ſignatus eſt. A forma et fortitudine celebratur Ἥρως ab *Homero*, prout et in numis *Heros* dictus.

Euſebes dicti a Seleucidis Antiochus VII. apud *Golzium* et Antiochus X. in numis. *Spanhem.* Pr. I. p. 441. — Idem Ariarathes rex Cappadociae. *ibid.* p. 441. 472. 473.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 70.) *Froelich* Not. Elem. p. 187. 188.) vid. *Ariarathes.* — vel *Pius* Antoninus ita cognominatus, ac dein eius ſucceſſores. *Spanhem.* Pr. I. p. 441. et paſſim. Confer. *Galland* Diction. vocabulo Εὐσεβής.

Euſebia certamina Puteolis in honorem Hadriani. *Spanhem.* Epiſt. V. ad *Morell.* §. 6. et 12.

Euſebia a duobus Cappadociae regibus *Euſebes* cognominatis dicta olim Caeſarea Cappadociae cum ſigno montis Argaei celebris, in numis ΕΥΣΕΒΙΑΣ, *al.* ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ, *Euſebiae Caeſareae*, ſerius forte addito nomine *Caeſareae* in Caeſaris honorem. *Froelich.* Not. Elem. p. 84. 188.) *Spanhem.* Pr. I. p. 473.) *Vaill.* Sel. Num. *Camp.* p. 64. vid. *Caeſarea* Cappadociae. — 1. Caput Palladis galeatum ad d. cum mon. [180] recuſus numus.)(ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ. Scopulus, infra mon. [181] Æ 1. Muſ. *Hunter.* Tb. 27. fg. 14. p. 141. — 2. Caput Palladis galeatum.)(ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ. Galea, vel tridens. Æ. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 10. fg. 7.) *Guſſeme* III. p. 189. qui vero dubius, an ad Tyanam Cappadociae referendus ſit numus, quae Εὐσέβεια πρὸς τῷ Ταύρῳ, *Euſebia Ad Taurum* montem. *Spanhem.* Pr. I. p. 598.) *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 291. — 3. ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. Mons Argaeus, Mazacae vicinus, apud *Seguin.* et *Iobert.* II. p. 241. — 4 ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ Κ. Ε. pone templum. *Froelich.* Not. Elem. p. 188. 189. *Hieronymus* in Chronico putat, Mazacam a Tiberio *Caeſaream* dictam.

Euſe-

Euſebia (Flauia Aurelia) conſularis viri filia, Conſtantii Iun. iuxta quoſdam prima vxor, ſecunda iuxta alios. *Golzius* tantum huius Auguſtae meminit: FLAVIA EVSEBIA AVGVSTA *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 408.

Euterpe Muſa ab εὖ et τέρπω, a *ſuauitate concentus* dicta, quaſi belle delectans. Haec tragoediam inueniſſe dicitur. Ipſius in denario Q. Pomponii caput laurea coronatum. et ipſa ex)(ſtans bifrons hominis et feminae, quod hominum, *vt* et feminarum geſta exhibeat tragoedia, d. clauam Herculis tenet, qui huic deo comoedia dicata, vt ex *Ariſtophanis* comoedia intelligitur, quae Βατραχοι inſcripta eſt; perſonam ſ. tenet, quae tragoediam a comoedia diſtinguere videtur; nam in illa reges et principes, nonnumquam hiſce temporibus heroes et dii, ſub perſonis et in comoedia humiles et priuatae perſonae. Adſcripta eſt vox MVSA. *Morell.* Fam. Pomponia.) *Vaill.* Fam. Pompon. fg. 17. vid. *Pomponia* g.

Euthane iuxta *Pomp. Melam* inter Cnidum et Ceranicum ſinum in receſſu poſita, *Stephanus* *Euthenas* vocat: Εὐθηναὶ πόλις Καρίας, *Euthenae, oppidum Cariae. Plinius* autem L. V. c. 29 *Ethenen* Doridis in ſinu ab *Eutanen* Cariae diſtinguit. *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 84. — Ex *Golzii* Theſauro p. 215. ΕΥΘΗΝΙΤΩΝ, *Harduin.* Oper. p. 56.

EVTHIMIVS athleta. v. *Euthymius.*

Euthycrates, Gr. ΕΥΘΥΚΡΑΤΗΣ in Æ 3. triumuirorum ab Epheſiis legitur magiſtratus. vid. *Epheſus.*

Euthymius Hieronica inſignis in numis contorniatis apud *Hauercamp.* 58 98. 99. 100. 116. 117. 133. — Viuus, vt deus cultus. *ibid.* p. 58. 59. 117. 118. — Graecis ſcribitur ΕΥΘΥΜΟΣ. multaeque de illo, ſeu hiſtoriae, ſeu fabulae apud *Pauſaniam* Eliacorum L. II. c. 6. *et Plinium* L. VII. c. 47. alioſque narrantur. Conf. *Ducang.* diſſ. de Num. inferioris aeui p. 44. — Floruit *Euthymius* Xerxis temporibus. Hic ſeu ſub habitu eiuſdem Nero repraeſentatur tanquam Olympionica victricibus inuectus quadrigis, d. flagellum cum corona tenens, ſ. palmam, capita equarum palmae item ornant, et lemniſcus ex duobus item palmae ramis in inferiore parte conſpicitur. In circuitu EVTHYMIVS legitur. Num. Contorn. Neronis. *Hauercamp.* Contorn. fg. 4. p. 56 ſq.) *Erizzo* Diſcorſo ſopra le Medaglie de gli Antichi, qui in anticae circuitu cerni teſtatur inſcriptionem: IMP. NERO CAESAR AVG. P. MAX. — *Eadem* capitis Neronis epigraphe.)(Idem quadrigarum typus, ſed ſcriptum EVTVMIVS. *Hauercamp.* ib. fg. 16. p. 83.) *Guſſeme* V. p. 216. n. 25. *Mdb.* p. 93. — *Al.* Neronis, circum cuius caput: IMP. NERO CAESAR AVG. P. M.)(EVTHYMIVS in quadrigis, vel ipſe Nero. *Hauercamp.* ib. fg. 57. p. 133.) *Triſtan.* I. p. 217.) *Mdb.* p. 93. ſed EVTVMIVS. — Idem *Mdb.* in Nerone p. 94. ſimilem citat ex *Patini Suetonio* p. 304. et deſcribit numum, verum non addito nominc athletae, et cum hac capitis epigr: NERO CLAVDIVS CAESAR AVG. GERM. P. M. TR. P. II. P. P. — *Al.* Neronis cum victoris nomine EVTYMIVS. Imp. Nero d. telum, ſiue iaculum, quod aliis flagellum videtur, ſ. palmam praeferens, in curru a quatuor equis cum palmis in capitibus tracto, quo ſchemate Neronis e Graecia reditum, de quo *Sueton.* in eius vita c 25. deſignari exiſtimat *Oiſel.* Sel. Num. p. 486. ad Tb. 98. fg. 8.) *Guſſeme* III. p. 189. — Similes hiſce numos *Traiani* adfert *Hauercamp.* ib. fg. 31. p. 99. ex *Angeloni* Opere p. 100. n. 26. cum athletae victoris denominatione EVTHIMIVS ſcri-

ſcripta, qui quatuor itidem equis palmiferis vectus.)(TRAIANVS P. F. AVG. Capite laureato. — *Al.* eadem cum capitis laureati epigraphe, ſed addita eſt ſtella ad Traiani mentum, et athletae, qui curru triumphali vehitur, nomen ſcriptum: EVTYMIVS. *Hauercamp.* ib. fg. 37. p. 102.) *Guſſ.* III. p. 189 et VI. p. 409. n. 58.) *Mdb.* p. 149.) *Triſtan.* I. p. 385. — *Al.* ſola inſcriptione Olympionicae differt, nam legitur circum quadrigas EYTIMIVS. *Hauercamp.* ib. fg. 38. — TRAIANVS P. P. AVG. Caput Traiani laureatum, iuxta ramus inciſus.)(EVTYMIVS. Auriga in quadriga equorum palmatorum, d. flagellum, ſ. palmae ramum, infra ∩ cum duobus foliis aut ramis. Contorn. *Cimel. Vindob.* II. Tb. 17. fg. 2.) *Eckhel.* Cat Muſ. Caeſ. II. p. 558. n. 17. cui in imo corona, loco ∩, inter duos palmae ramos, ſupra globus velut in aere.

EVTIMI VINCAS. Quadriga, in qua vir triumphantis ſpecie d. coronam. ſ. palmam gerens.)(HONORIO AVGVSTO. Caput Honorii corona ex margaritis redimitum, ad pectus cum paludamento, in area P̲ ex P et E conflatum mon. [73] Æ max. Honorii. *Band.* II. p. 539. depictus, ſed p. 543. monogramma Chriſti eſſe perperam exiſtimat.) *Guſſeme* III p. 189. ſed EVTYMI ſcriptum; *it.* IV. p. 97. n. 3. rectius EVTIMI etc.) *Hauercamp.* Num. Contorn. fg. 53. p. 116.) *Ducang.* diſſ. de inferioris aeui numiſmatibus ad numiſmatis huius explicationem p. 43. „Longe alterius generis ſunt numi, ad virorum illuſtrium, qui prioribus ſaeculis vixerant, reuocandam memoriam cuſi ab Imperatoribus, quorum alii inde *reuocati*, alii *contorniati* ab antiquariis adpellantur. Prioris generis multo plures habentur ab ipſomet Auguſto et ſucceſſoribus cuſi, de quibus hic non eſt ſermo; poſterioris vero tum primum occurrunt poſt Conſtantini M. aeuum, atque adeo circa Honorii tempora, in quibus primas tenet aereus ille medallio, in cuius antica parte idem Auguſtus maiori habitu faciei effingitur cum inſcr. HONORIO AVGVSTO, in poſtica expreſſus conſpicitur vir triumphantis ſpecie laurea caput cinctus, d. flagellum, ſ. palmam tenens, curru quadriiugo vectus, cum inſcr. EVTYMI NIKA. — Sed fallitur *Ducangius*, dum in hoc numo NIKA legit, cum legendum fuerit VINCAS. In aliis ſcilicet Graeca, in aliis Latina obſeruatur inſcriptio.

EVTIMIVS. vid. *Euthymius.* — Inter duos equos athleta, utraque manu et palmae ramos et equum ducens; nomen ſuper ſcribitur EVTIMIVS, infra equos TYRIEI CAT... pro CART... vt exiſtimat *Hauercamp.* ad fg. 30. Num. Contorn. p. 98. ad celebrandam ſcilicet Afrorum equorum velocitatem, qui in circenſibus palmam adepti hocce numiſmate honorantur. *Guſſeme* III. p. 189. et VI. p. 409. n. 59.) *Mdb.* p. 164. ſed EVTIMIVS etc.

Eutropia (*Galeria*, *Valeria*) e Syriaca regione ortum duxit, e Sext. *Aurel. Victore.* Maximiano Herculeo nupta Maxentium et Fauſtam Conſtantini coniugem peperit. Antequam Maximiano iungeretur, virum habuiſſe conſtat, ex quo Theodoram ſuſceperat, Conſtantio Caeſari copulatam. — *Bandurius* II. p. 86. e *Golzio* ac *Mediobarbo* p. 436. epigraphen GAL. VAL. EVTROPIA AVG. e paene detrito numo exſcripſit, et *Vallemontius* in tabulis libri de elementis hiſtoriae Eutropiae effigiem ſuo marte confinxit. An *Golzius* in exeſo, quem contrectauit, perlegerit vere, aut ſubſtituerit? — Verum Eutropiae Auguſtae numum ex aere edidit *Ioſeph Maria Vidua* Ateſtinus. Conf. Raccolta d' Opuſculi ſcientif. e filolog. Tom. V. p. 535. ad 538. In illo R r r. numo ad protomen Auguſtae: CAL.

GAL. VAL. EVTROPIA. X SALVS REIPVBLICAE. Figura mulicbris ſtans. *Vatinus* in conſimilibus Aeliae Flacillae deam Salutem putauit ob inſcriptionem. Verius *Vidua* l. c. arbitratur, ipſam Eutropiam exhiberi, quae vel occaſione nuptiarum vel hilaritate feturae SALVS REIPVBLICAE inauguratur; ſicut in Fauſta eius filia ſuſpenſis ad vbera paruulis eandem epigraphen conſpicimus. In imo ANTЄ. arguit numum Antiochiae Syriae in officina *quinta* cuſum.

EVTVMIVS. vid. *Euthymius.*

Eutyches Gr. ΕΥΤΥΧΗϹ, idem ac *Felix*. de cuius ſignificatione *Galland* Diction. vocabulo Εὐτυχής.

— nomen a) magiſtratus. Sic ΕΥΤΥΧΟΣ in n. Dyrrhachii Illyrici. vid. *Dyrrhachium.* — b) archontis Halicarnaſſenſium Cariae. ΕΠΙ ΑΡ. ΡΟΥΦΟΥ ΕΥΤΥΧΟΥϹ ΑΛΙΚΑΡΝΑϹϹΕΩΝ, *Sub Archonte Rufo Eutyche.* Æ. 1. Maximini. — c) *conſularem poteſtatem habentis.* ΕΠΙ ΕΞ. ΕΧΟΝ. ΥΠΑΤΟΡ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝ. ΕΥΤΥΧΟΥϹ ϹΜΥΡΝΑΙΩΝ, *Sub Poteſtatem Habente Conſularem Aurelio Antonino Eutyche, Smyrnaeorum.* Æ max. Caracallae. *Vaill.* Gr. Num. p. 111. 324. de qua epigraphe *Eckhel.* Num. Vet. p. 188. d) *praetoris Adramyttenorum* ΕΠΙ ϹΤΡ. ΠΑΥΛ ΕΥΤΥΧΟΥϹ ΑΔΡΑΜΥΤΤΗΝΩΝ, *Sub Praetore Paulo Eutyche.* Æ 1. Caracallae. — *Aegaeenſium* Aeolidis. ΕΠ. ϹΤΡΑ. ΑΥΡ. ΓΛΑΥ. ΕΥΤΥΧΟΥϹ. *Sub Praet. Aur. Glauco, Eutychis* filio. *Froel.* Adp. II. nouis p. 102. — *Al.* ΕΠ. ϹΤΡΑ. ΕΥΤΥΧΟΥϹ ΑΙΓΑΕΩΝ, *Sub Praetore Eutyche.* Æ 1. Alex. Seu. — *Miletopolitarum* in Helleſponto. ϹΤΡ. ΕΥΤΥΧΟΥϹ ΜΕΙΛΗΤΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, *Praetore Eutyche.* n. Lucillae, Criſpinae., *Al.* ΕΠΙ ϹΤΡ. ΕΥΤΥΧΟΥϹ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΜΕΙΛΗΤΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, *Sub Praetore Eutyche Alexandri* Fil. Æ max. Commodi. — *Phocaeenſium.* ΕΠΙ ϹΤΡ. Μ. ΑΥΡ. ΕΥΤΥΧΟΥϹ ΦΩΚΑΙΕΩΝ, *Sub Praetore M. Aur. Eutyche.* Æ max. Carac. *Al.* ΕΠΙ ϹΤ. ΑΥΡ. ΕΥΤΥΧΟΥϹ ΤΟ Β. ΦΩΚΑΙΕΩΝ, *Sub Praetore Aurelio Eutyche Iterum.* Æ max. Gord. Pii. — *Smyrnaeorum.* ΕΠΙ Ϲ. ΕΥΤΥΧΟΥ ϹΜΥΡΝΑΙΩΝ. *Sub Praetore Eutyche Tychici* Fil. Æ 1. Otacil. Seuerae. — e) *ſcribae* Nyſaeorum. ΕΠΙ ΓΡ. ΕΥΤΥΧΟΥϹ Β. ΝΥϹΑΕΩΝ, *Sub Scriba Eutyche Iterum.* n.. Maximini, Maximi. — *Al.* ΕΠ. ΓΡ. Π. ΕΥΤΥΧΟΥϹ, *Sub Scriba Publio Eutyche.*

EVTYMIVS. vid. *Euthymius* athleta.

EX praepoſitio.

EX ALPIBVS. n. Antoniae gentis.

EX A. P. vel PV. in numis Fabiae et Luciliae Familiarum, iuxta *Vrſini, Vaillantii, Harduini, Froelichii* explicationem: *Ex Argento Publico;* vel *Ex Argento Puro, Vaill.* Fam. I. p. 428. vel iuxta *Kbellium*: *Ex Aere Publico,* ſiue *Ex Argento* vel *Aere Punico.* vid. A. PV. — Alii: *Ex Auctoritate Publica,* quemadmodum in antiquis Romanorum ponderibus ſcriptum legitur: EX A. Q. I. R. P. V. *Ex Auctoritate Q. Iunii Ruſtici Praetoris Vrbani;* itemque EX A. D. C. A. *Ex Auctoritate Diui Caeſaris Auguſti.* Conf. *Liebe* Goth. Num. p. 392.

EX CON. *al.* CONS. D. *Ex Conſenſu Decurionum. Vaill.* Col. p. 115. *al.* EX CONS. DEC. *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 230. vid. *Babba* colonia.

EX CONENSV.... n. Neronis. *Mdb.* p. 90.

EX DD. *Ex Decreto Decurionum,* n. Auguſti. *Mdb.* p. 30. — *it.* ad capita iugata Caii et Lucii. Æ 2. Sinopes. *Froelich.* Adpend. II.

II. nouis Tb. 1. p. 50. 52. — *it.* ad capita iugata M. Antonii et Cleopatrae, vt credidit *Froelich.* 4. Tent. p. 89. ſed iuxta *Eckhelium* Cat. Muſ. Caeſ. I. Tb. 3. fg. 2. p. 141. Capita nuda ſunt Caii et Lucii Caeſſ. iugata.

EX DD. n. Carteiae Hiſpaniae. *Muſell.* Num. Pop. Tb. 7. fg. 5. vid. *Carteia.*

— — coloniae incertae. *Morell.* in Iul. Caeſ. p. 1. *et* Fam. p. p. 35.) *Vaill.* Col. incert.

EX EA P. Q. I. S. AD A. D. E. *Ex Ea Pecunia, Quae Iuſſu Senatus Ad Aerarium Delata Eſt.* n. Cn. Cinnae et L. Vinucii.

EX ORACVLO APOLLINIS. Templum rotundum cum gradibus et idolo: in faſtigio templi aquila. Æ max. Philippi Sen. *Cimel. Vindob.* II. Tb. 79. fg. 2. p. 19.) *Guſſeme* III. p. 190. *et* V. p. 423. n. 10.) Muſ. *Alb.* II. Tb. 74. fgg. 2. 3. p. 29.) *Vaill.* Praeſt. III. p. 187.

EX S. C. *Ex Senatus Conſulto.* Quando in argenteis aureiſque denariis occurrit, non ideo ſenatus illos percuſſit; ſed quod exhibeatur, opus habuit ſenatus conſulto, quando percuſſum, vel nota EX S. C. impenſas ex publico aerario ad ludos faciendos fuiſſe ſumtas demonſtrat; vel additur formula proconſulis ac propraetoris titulo, qui abſque populi comitiis vulgo e conſularibus viris ac praetoriis EX S. C. in prouincias mittebantur. Ita legitur PROCOS. vel PR. COS EX S. C. in gente Annia, Appuleia, Caecilia, Iulia, Manlia, Scribonia, Sextia; ac ſimili Propraetoris exemplo in gente Anicia, nempe GALLVS. PROPR. EX S. C. *Spanhem.* II. p. 177. — Non militari ſolum adclamatione, ſed a ſenatu etiam ſubinde dictos ſua aetate Imperatores docet *Cicero* Orat. Philipp. XIV. c. 4. hinc in Valerii Flacci numo: C. VAL. FLAC. IMPERAT. EX S C.

EX S. C. nota in numis Familiarum Aeliae, Aemiliae. Aniciae, Appuleiae, Aproniae, Atiliae, Autroniae, Caeciliae, Caediciae, Calpurniae, Claudiae, Corneliae, Fabiae, Flaminiae, Flauiae, Fufiae, Furiae, Furniae, Gelliae, Iuniae, Iuliae, Liciniae, Liuiae Lutatiae, Mamiliae, Manliae, Marciae, Mariae, Mummiae, Munatiae, Muſſidiae, Norbanae, Papiae, Papiriae, Pediae, Petilliae, Plaetoriae, Plautiae, Pompeiae, Quinctiae, Rupiliae, Rutiliae, Scriboniae Semproniae, Sergiae, Seruiliae, Sextiae, Sulpiciae, Terentiae, Valeriae, Villiae, Viniciae; *it.* Lepidi, Auguſti, M Agrippae, Claudii, Neronis, Veſpaſiani, Titi, Fauſtinae Senioris, Sept. Seueri; *it.* Carteiae, Toledo vrbis.

EX S. C. OB CIV. SERVATOS. n. Neronis. *Mdb.* p. 92. — EX S. C OB CIVES SERVATOS. in n. Claudii frequens; *it.* n. Neronis *Mdb.* 92. EX S C. P. P OB CIVES SERVATOS. in n. Claudii. *Mdb.* p. 81. vid. OB CIVES SERVATOS.

EX S. C. REX ARETAS etc. AR. Aemiliae gentis, Pompeii M. et Aretae regis. *Froelich.* Not. Elem. Tb. 17. fg. 10. p. 201.) *Haym.* Th. Br. II. Tb. 25. fg. 2. p. 201.) *Oiſel.* Sel. Tb. 17. fg. 11. p. 87. vid. *Aretas.*

EX SENATVS CONSVLTO. Duo elephanti ducentes tenſam, in qua ſedet Fauſtina habitu Cereris, d. ſpicas gerentis; quae tenſae a ſenatu tantum erant conceſſae. AV. Fauſtinae Sen. *Vaill.* Pr. II. p. 167.

— — ſimilis currus facer a duobus elephantis cum ſeſſoribus vectus, cui inſidet figura muliebris velata. Æ. Marcianae. *Hauercamp.*

camp., Th. R. *Sueciae*. Tb. 11. n. 5.) *Mdb*. p. 166.) *Muſell*. Supplem. Impp. Tb. 12. fg. 2.) Muſ. *Theup*. p. 458.) *Vaill*. Pr. I. p. 55.

EXAGIVM SOLIDI. Figura muliebris ſtans intra quadratum, d. bilancem, ſ. cornucopiae, Æ 3. Honorii. *Band*. II. p. 539. 544.) *Guſſeme* III. p. 189. 190. *et* IV. p. 97. n 4.) *Mdb*. p. 529.) *Ducang*. diſſ. de inferioris aeui numiſm. n. 77. — Eſt *Exagium* certae ponderationis genus, inquit *Cuiacius*. Hinc in gloſſis Graeco Latinis pro quauis penſatione ſumitur ἐξάγιον, *Penſatio*, et ἐξαγιάζω, *Examino*, *perpendo*. Ad *Exagium* vero *Solidi* pertinet Nouella Theodoſii Iunioris et Valentiniani de pretio ſolidi: „De ponderibus quoque vt fraus penitus amputetur, a nobis aguntur exagia, quae ſub interminatione ſuperius comprehenſa ſine fraude debeant cuſtodiri. — Atque ea ſunt *exagia ſolidorum*, quibus inſcripta erant Auguſtorum nomina, vt in Honorii. exagio: D. N. HONORIVS AVG, circa protomen diadematem intra quadratum. Inde poſtmodum inualuit, vt id vocabuli pro ipſo ſolidi pondere vſurpatum fuerit, quia ſolidus ſexta pars vnciae fuerit, vt apud *Zonaram*.

Exarcha, Gr. ἔξαρχος, ex ἐξ ἐπιτατικῷ et ἄρχος, *Princeps* quaſi *princeps eximius*. — *Exarchae Rauennates*, quorum ſeries ac nomina: Longinus, Smaragdus, Romanus, Callinicus, Io Lemigius, Eleutherius, Iſaacius Patritius, Theodorus Calliopa, Olympius, Theodorus Calliopa iterum, Theodorus, Ioannes Platon, Theophylactus, Ioannes Tizocop. Scholaſticus, Paulus Patritius, Eutychius Patritius. Conf. *Patarol*. Series Auguſtorum etc. p. 70. Oper. Tom. I.

EXER. *Exercitu*. CVM EXER. SVO, *Cum Exercitu Suo*. n. Gallieni. *Band*. I. p. 106. 165.

EXER. *Exercitus*, vel *Exercituum*. vid. CONCO. *al*. CONCORD*ia*. — FIDES. — GENIVS. — VIRT. *al*. VIRTVS.

— BRITANNICVS. S. C. Imperator adloquitur milites, *al*. in ſuggeſtu ſtans etc. Æ. Hadriani. *Mdb*. p. 178.

— CAPPADOCICVS. S. C. Imp. eques, d. elata, adloquitur tres milites cum duobus ſignis militaribus ſtantes. Æ. Hadr. *Mdb*. ib.) *Spanhem*. Pr. p. 843. ed. pr.) *Guſſ*. II. p. 70.

— DACICVS. S. C. Imp. adloquitur cohortes ex equo, in quo ſedet, adſtant tres milites. Æ. Hadr. *Mdb*. p. 178. — *Al*. ſed ſtans in ſuggeſtu, ante eum quatuor ſigniferi. Æ. Eiuſd. *ibid*.) *Guſſeme* IV. p. 12. n. 73.

— HISPAN. *Exercitus Hiſpanicus*, vel *Hiſpanienſis*. Æ. Eiuſd. *Mdb*. 178.

— SYRI. S. C. Imp. eques d. expanſa adſtant quinque milites cum vexillo et tribus aliis ſignis militar. Æ 1. Hadr. *Pedruſ*. Muſ. *Farneſ*. VI. Tb. 22. fg. 7. p. 308.

— SYRIACVS. S. C. Imp. eques adloquitur cohortes. Æ 1. Hadriani. Muſ. *Theup*. p. 467.) *Guſſ*. IV. p. 13. n. 83.

— *Exercitus*. vid. CONCO. *al*. CONCOR. *al*. CONCORDIA. — FID. *al*. FIDES. — GENIVS. — PAX. — VIRT. *al*. VIRTVS.

— AVGVSTORVM. Licinius paludatus ſtans ſuper tripodem ſacra facit, coronatur a Victoria, ex aduerſo Licinii ſtat figura togata, a dextris eius miles. Æ max. Licinii Sen. *Band*. II. p. 184.) *Guſſeme* IV. p. 308. n. 7.

EXER.

EXERC. BRITAN. Imperator e ſuggeſtu adloquitur milites. Æ 1. Hadriani. *Guſſ.* IV. p. 12. n. 71.) M. *Theup.* p. 467.

— BRITANNICVS. Idem typus. Æ 1. Eiuſd. *Mdb.* p. 178.) *Vaill.* Pr. I. p. 62. — ſed Imp. eques. Æ 1. Eiuſd. *Vaill.* ib.

— CAPPADOCICVS. Æ 1. Eiuſd. *Mdb.* 178.) *Guſſeme* II. p. 70.

— DAC. S. C. Imp. eques d. elata, adloquens tres milites, quorum primus tenet aquilam legionariam, alii ſinguli ſignum militare. Æ 1. Hadriani: Num. *Arſchot.* Tb. 39. n. 23.) *Mdb.* p. 178.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 89. fg. 8. p. 450.

— DACIC. S. C. Imp. ſtans in ſuggeſtu loquitur ad milites. Æ. Eiuſd. M. *Pembrok.* III. Tb. 64. fg. 3.

— DACICVS S. C. Imp. in equo d. elata, adloquitur tres milites cum ſignis militaribus adſtantes. Æ 1. Hadr. *Eckbel.* Cat. Muſ. Caeſ. II. ni frontiſpicio) *Guſſ.* IV. p. 12. n. 73.) *Mdb.* p. 178.) M. *Theup.* p. 467.) *Vaill.* Pr. I. p. 62. — ſed idem pedes in ſuggeſtu adloquitur milites. Æ 1. Eiuſd. *Guſſ.* ib.) M. *Theup.* ib.) *Vaill.* ib. — ſed adſtante alia figura e ſuggeſtu ad eosdem dicit. Æ 1. Eiuſd *Cimel. Vindob.* I. p. 93.) M. *Theup.* ib.

— HERC. ROM. PONT. MAX. TR. P. X. IMP. VI. COS. IV. P. P. Commodus pelle leonina amictus ſtans in ſubſtructione cohortes adloquitur, ſ. clauam tenet. Æ max. Commodi. *Guſſ.* II. p. 235. n. 30.) *Vaill.* Pr. III. p. 146.

— HISPAN. S. C. *Hiſpanicus*, vel *Hiſpanienſis* Imp. eques verba ad milites. Æ 1. Hadr. *Guſſ.* IV. p. 12. n. 75.) *Mdb.* 178.) *Spanh.* Pr. p. 844. ed. pr.

EXERC. IVDAICVS. n. Hadriani, quem exhibet *Patin.* in *Suetonio* ſuo, neque alibi numus ille occurrit, obſeruante. *Hard.* Oper. p. 760.

— MAVRETANICVS. Imp. eques ad cohortes dicit. Æ 1 Hadriani. *Cimel. Vind.* I. p. 93.) *Vaill.* Pr. I. p. 62.

— MOESIACVS. Imp. eques adloquitur cohortes. Æ 1. Eiuſd. *Vaill.* ib.

— NORICVS. S. C. Idem typus Æ 1. 2. Hadr. *Mdb.* 178.) *Vaill.* ib.

— PERS. *Exercitus Perſicus*. Imp. e ſuggeſtu cohortes adloquitur. Æ max. Probi. *Harduin.* p. 873 *Strada* p. 159.

— RHAETICVS. Imp. eques, *al.* ſtans pedes in ſuggeſtu adloquitur cohortes. Æ 1. 2. Hadriani. *Vaill.* Pr. I. p. 63.

— ROM. PONT. MAX. etc. Hercules nudus in ſubſtructione, d. elata, ſ. clauam, capite exuuiis leonis ornato adloquitur milites infra ſtantes cum ſignis, ſcutis et galeis pedites, equites vero capite pelle leonina tecto. Æ. Commodi. *Mdb.* p. 249.) *Strada* p. 74.

— SYRIACVS. S. C. Imp. eques d. elata, adloquitur quatuor milites; in *al.* in ſuggeſtu pedes ſtans verba ad cohortes. Æ 1. Hadriani. *Eckbel.* Cat. II.) *Hard.* p. 760.) *Mdb.* 178.) *Patin. Sueton.* p. 377.) *Vaill.* Pr. I. p. 63.

— VRC. apud *Harduin.* in *Plinio* ſuo I. p. 144. qui inepte legit: EXERC*itus Vrgente Auguſto Conſcriptus*. Alii rectius: EXERCITVS VAC. *Vaccenſis* ab vrbe *Vacca* ſic demominatus.

EXERCI. *Exercitus, Exercituum*. vid. CONCORDIA. — FIDES. — GENIVS EXERCI.

EXERCIT. *Exercitus, Exercituum*. v. CONCORDIA. — FID. *al.* FIDEI. *al.* FIDES. — GENIVS. — VICTORIA. — VIRT. *al.* VIRTVS EXERCIT.

— ISC. *Iſcanicus* S. C. Imp. eques d. extenſa adloquens cohortes. n. Poſtumi. *Hantbaler*. Exercit. III. Th. 2. fg. 11. p. 42.) *Harduin.* in *Plinio* ſuo T. I. p. 144. ſyllabam ISC. diſiicit, in ita legit: EXERCIT*us Iubente Senatu Conſcriptus*.

EXERCITI pro *Exercitus* antiquo loquendi modo in genitiuo vſurpabatur; quae nominis declinatio in numis ſaeculi Conſtantiniani, aliiſque occurrit; nam ſic aetas illa dici poſſe credidit, aeque atque *Exercitus* in gignendi caſu. vid. FIDES. — GENIVS. — PAX. — RESTITVTOR. — SALVS. — VIRTVS. *al.* VIRTVTI EXERCITI.

EXERCITVM (*ſic*) loco *Exercituum*. vid. VIRTVS EXERCITVM. Æ. Conſtantis *Khell*. Suppl. p. 255. — *Ead. epigr.* Æ 2. Vetranionis. *Eckhel.* Cat. II. p. 499.

Exercitus ab exercitio, quod exercitando fiat melior, ex *Varrone*. — *Exercituum nomina* in variis numis, de quibus *Spanhem*. Pr. II. p. 630 ſq. expreſſa, quales ſunt Hadriani numi, in quibus EXERCITVS BRITANNICVS, CAPPADOCICVS, DACICVS, GERMANICVS HISPANICVS, IVDAICVS, MAVRETANICVS, MOESIACVS, NORICVS, PARTHICVS, RAETICVS vel RHAETICVS, SARM*aticus*, SYRIACVS legitur, efficto Imperatore modo ex equo, modo e ſuggeſtu milites adloquente. Conſuetum enim apud Romanos, vt a locis ac regionibus, in quibus agebant Romanorum legiones atque exercitus, iidem vulgo adpellarentur. Vnde obuia apud *Tacitum* aliosque rerum Rom. ſcriptores varia exercitus e regionibus deſumta nomina vt et ex numis patet. In aliis quoque numis facta eſt non ſolum *Exercitus*, ſed virtutis etiam eorum, ſeu fortitudinis commemoratio, ita enim: VIRTVS MILITVM, vel VIRTVS EXERCITVS ROMANI, in aliis ROMANORVM, aut VIRT. EXERCITVS GALL. item GLORIA EXERCITVS GALL*icani* etc. vid. *ſuis locis*.

EXERCITVS. vid. CONCORDIA. *al.* CONCORDIAE. — CONSENSVS. — DACIC. *al.* DACICVS. — FIDES. — GENIO *al.* GENIVS. — GLORIA. — PAX. — SALVS. — SAPIENTIA. — VIRTVS. *al.* VIRTVTI.

EXERCITVS. Imperator eques adloquitur tres milites ſtantes, quorum duo ſigna tenet militaria, ſub equo S. C. in imo S. P. Q. R.)(CRESCENTIVS IMP. CAES. AVG. P. P. Caput Creſcentii nudum. Æ. *Muſell.* Suppl. Impp. Tb. 79.) *Maffei.* Veronae illuſtratae P. III. 271. hoc numiſma cuſum exiſtimat tum, cum ſaeculo decimo exeunte Creſcentius Romam occupauit.

EXERCITVS . . . S. C. Imp. in equo cohortes adloquitur. Æ 1. Poſtumi. *Hard.* p. 854.

EXERCITVS AVG. S. C. Imp. eques d. elata, ante ipſum ſtant plures figurae militares. Æ 1. 2. Poſtumi Sen. *Band.* I. p. 298. 302. 309.) *Guſſeme* V. p. 484. n. 15.) *Mdb.* p. 393.) *Vaill.* Pr. I. p. 191.

— BRITANNICVS. S. C. Imp. eques adloquitur milites. Æ 1. Hadriani. *Guſſ.* IV. p. 12. n. 70.) *Harduin.* p. 760. — ſed e ſuggeſtu pedes adloquitur cohortes, quoniam in eo exercitu equites pediteſque erant. Æ 1. Eiuſd. *Hard.* l. c.

EXERCITVS CAPPADOCICVS. S. C. Imp. eques ad cohortes dicit. Æ 1. *Hadr.* *Guſſ.* II. p. 70 *et* IV. p. 12. n. 72.) *Vaill.* Pr. I. p. 62.) *Spanhem.* Pr. II. p. 630. — ſed e ſuggeſtu etc. Eiuſd. *Harduin.* 760.

— DACICVS. S. C. Imp. ex equo cohortes adloquitur. Æ. 1. Hadriani. *Angelon.* p. 126.) N. *Arſchot.* Tb. 39. n. 23.) *Cimel Vindob.* I. p. 93.) *Eckhel.* Cat. II. in frontiſpicio.) *Guſſeme* IV. p. 12. n. 73.) *Harduin.* p. 47. 760.) *Mdb.* p. 178.) *Muſell.* Impp. Tb. 80. fg. 1.) M. *Pembrok.* III. Tb. 64. fg. 6.) Th. R. *Sueciae* Tb. 12. n. 14.) *Vaill.* Pr. I. p. 62. — ſed ſtans cohortes adloquitur. Æ. 1. Eiuſd. *Harduin.* p. 760.

— GALL. ſeu *Gallicani.* vid. GLORIA EXERCITVS GALL. — VIRTVS EXERCITVS. GALL.

— GERMANICVS. S. C. Imp. eques paludatus, cuius adloquutio ad tres, *al.* ad quatuor figuras fit militares. Æ 1. Hadriani. *Cimel. Vind.* I. p. 93.) *Eckhel.* Cat. in fronte P. II.) *Guſſeme* IV. p. 12. n. 74.) *Harduin.* p. 760.) *Mdb.* p. 178.) M. *Theup.* p. 467.) *Vaill.* Pr. I. p. 62.

— HISPAN. Imp. eques adloquitur cohortes. Æ 1. Hardriani. *Hard.* ib.) *Spanh.* Pr. p. 844.

— HISPANICVS. Idem typus. Æ 1. Eiuſd. *Vaill.* Pr. I. p. 62.

— INLVRICVS. S. C. Figura muliebris ſtolata ſtans, d. tenet ſignum militare inclinatum, ſ. alterum erectum. Æ. Æ 1. 2. Traiani Decii. *Band.* I. p. 3. 5. 11. 18. ſed aliquoties ſcriptum INLYRICVS.) *Eckhel.* Cat. in frontiſp. P. II. et p. 352.) *Guſſeme* III. p. 19. n. 8.) *Harduin.* Oper. p. 839. ſed ILLVRICVS.) *Mdb.* p. 393.) *Spanhem.* Pr.

EXERCITVS. ISC. *al.* YSC. *Iſcanicus* ab *Iſca* magnae Britanniae oppido. Imperator galeato capite eques, d. expanſa, adloquitur milites ſtantes cum ſignis militaribus S. C. Æ. 1. 2. Poſtumi Sen. *Band.* I. p. 298. 309.) *Guſſeme* V. p. 484. n. 16.) *Mdb.* p. 393.) *Haythaler.* Exercit. III. Tb. 2 fg. 11. p. 42. ſed EXERCIT. ISC — it. Æ. Poſtumi Iun. *Band.* I. p. 314. e *Triſtano.*) *Spanh.* Pr.

— IVDAICVS. S. C. Imp. in ſubſtructione adloquitur tres milites ſtantes cum labaro, ſigno militari et aquila legionaria. Æ 1. Hadriani. *Guſſ.* IV. p. 12. n. 76.) *Mdb.* p. 178.) *Patin.* in *Sueton* ſuo p. 377.

— MAVRETANICVS S. C. Imp. eques adloquitur milites. Æ 1. *Eckhel.* Cat. I.) *Guſſ.* ib. n. 77.) *Hard.* 760.) *Mdb* 178.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* Tb. 24. fg. 2. p. 312.) *Vaill.* Pr. I. p. 62.

— MOESIACVS. S. C. Imp. eques adloquitur cohortes. Æ 1. Hadriani. *Guſſ.* ib. n. 78.) *Hard.* 760.) *Mdb.* 178.) *Vaill.* Pr. I. 62.

— NORIC. *al.* NORICVS. Idem typus. Æ 1. Eiuſd. *Eckhel.* Cat. in frontiſp. P. II.) *Guſſ.* ib. n. 79.) *Hard.* l. c. ſed NORIC.

— PARTH. S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI. Imperator adloquitur cohortes. Æ. Traiani. *Guſſ.* VI. p. 109. n. 60.) *Mdb.* p. 163.

— PARTHICVS. Imp. ſtans in ſubſellio cum duabus aliis figuris militaribus, adlocutionem ad cohortes. Æ max. Hadriani. *Guſſ.* IV. p. 12. n. 80.) *Vaill.* Pr. III. p. 116.

— PER. *Perſicus.* Imp. ſtans in triangulari ſubſtructione, adloquitur milites, hine equites, inde pedites, cum ſignis militaribus ſtantes,

tes. Æ. Probi. *Strada* p. 159.) *Band.* I. p. 489.) *Mdb.* p. 417) *Guſſeme* V. p. 511. n. 8.

EXERCITVS PERS. Imp. paludatus ſupra ſubſellium ſtans, dicit ad cohortes ante et pone ſe ſtantes, inter eos vnus eius equum capiſtro tenet. Æ max. Probi. *Band.* I. p. 454) *Vaill.* Pr. III. p. 218.

— RAETICVS. *al.* RHAETICVS S. C. Imp. pedeſtris adloquitur milites. Æ 1. Hadriani. *Cimel. Vindob.* I. p. 93.) *Eckhel.* Catal. in frontiſp. II. P.) *Harduin.* p. 760.) *Mdb.* 178. — *Al.* ſed Imp. eques, ante eum tres milites cum ſignis legionum ſtant. Æ 1. Eiuſd. *Angelon.* p. 148.) *Erizzo.* p. 248.) *Cimel. Vindob.* I. p. 93.) *Guſſeme* IV. p. 12. n. 81.) *Hard.* 760.) *Mdb.* 178.) *Spanhem.* Pr. II. p. 630. M. *Theup.* p. 467.) *Triſtan.* I. p. 473.) *Pedruſ.* Muſ. Farneſ. VI. Tb. 22. fg. 8. p. 308. 309. *it.* Tb. 23. fg. 1. p. 311 ſq.

EXERCITVS *Reſtitutores* dicti Aurelianus et Probus. v. *ſuis locis.*

— ROMANI. *al.* ROMANORVM. vid. VIRTVS.

— SARM. S. C. Imperator eques manu elata, ante quem tres milites cum ſignis milit. Æ 1. Hadriani. *Guſſeme* IV. p. 13. n. 82.) *Harduin.* p. 760.) *Mdb.* p. 178.

— SYRIACVS. S. C. Imp. in equo adloquitur milites modo tres, modo quatuor, cum ſignis militar. Æ 1. Eiuſd. *Cimel. Vind.* I. p. 94.) *Eckhel.* Cat. II.) *Guſſ.* ib. n. 83.) *Hard.* ib.) *Mdb.* ib.) *Muſell.* Impp. Tb. 80. fg. 2.) M. *Theup.* p. 467.) *Vaill.* Pr. I. p. 63. — *Al.* ſed ſtans in ſuggeſtu ad concionem militarem dicit. Æ 1. Eiuſd. *Cimel. Vind.* ib.) *Guſſ.* ib.) M. *Theup.* l. c.

— VAC. vel *Vaccenſis* a *Vacca* Numidiae oppido, vel potius *Vaccaeus* aut *Vaccenſis* a *Vacca* vrbe ad Pirenaeos montes ſitae. Imp. galeato capite paludatus eques adloquitur milites, adpoſitae ſunt S. C. litterae. Æ 1. Poſtumi Sen. *Band.* I. p. 298. 309.) *Guſſeme* V. p. 484 n. 17.) *Harduin.* p. 854) *Mdb.* p. 393.) *Vaill.* Pr. I. p. 192.

EXERCITVS YSC. *al.* ISC. ab *Iſca* Britanniae oppido. S. C Imp. ex equo cohortes adloquitur. Æ 2. Poſtumi Sen. *Band.* I. p. 309.) *Guſſ.* ib. n. 16) *Hard.* ib.) *Mdb.* ib.) *Vaill.* Pr. I. p. 191.

EXERCITVVM. vid. CONCORDIA. — CONSENSVS. — FIDES.

EXERT. (*ſic*) vid. VIRTVS EXERCT.

ΕΞΟΥΣΙΑ, ΕΞΟΥΣΙΑΣ. vid. ΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ, *Trib. Poteſtate*,

EXPECTATE VENI. Mulier et Carauſius ſtantes dextras iungunt. Mulierem, quae dextram hic cum Carauſio iungit, *Britanniam* eſſe ſatis conſtat, quae aduentum principis ſui ſumma cupiditate a ſe expeti ſignificat. Æ. Rr. Carauſii. *Band.* II. p. 116. 117.) *Ducang.*) *Guſſeme* II. p. 93. n. 5. *et* III. p. 192.) *Harduin.* p. 874. *Vaill.* Pr. III. p. 65. — *Al.* ſed Victoria Auguſtum incedentem pone ſequitur. Æ. Eiuſd. ſed fictus. *Hard.* l. c.

EXPED. AVG. *Expeditio Auguſti.* Imp. paludatus f. ſceptrum tenens, in equo generoſo ad expeditionem bellicam proficiſcitur, circum COS. III. in area S. C. Æ 1. 2. Hadriani. *Eckhel.* Cat. II.) *Harduin.* p. 757.) *Mdb* p. 178.) *Muſell.* Impp. Tb. 82. fg. 1.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 88. fg. 4. p. 444.) *Venuti* diſſertaz. ſopra il tempio di Giano p. 117. Vol. IV. diſſ. Acad. Etruſc. Corton. — *Al.* ſed dictus Hadrianus P. M. TR. P. COS. III. Idem typus. *Eckhel.* ib.)

ib.) *Guſſeme* IV. p. 13. n. 84.) *Mdb.* p. 180.) M. *Pembrok.* III. Tb. 64. fg. 9.

EXPEDITIO. Quandoque ſignata *Expeditionis* Imperatorum in hoſtem memoria, et quidem accelerato paſſu; Sic Imp. Sept. Seuerus in equo decurrit haſta demiſſa. Æ. Seueri, qui ad Britannicam eius expeditionem refertur a *Vaill.* Pr. II. p. 224. Sed *Expeditio Aug.* et cum equite lento gradu incedente in numis depingitur. *Vaill.* Col. I. p. 201.

— AVG. S. C. Figura equeſtris d. pilum, praeeunte milite legionario. Æ. Traiani. *Mdb.* p. 154.) *Guſſeme* VI. p. 409. n. 61.

— AVG. S. C. Imp. eques d. haſtam, praeit miles, tres ſequuntur cum ſignis militar. Æ. M. Aurel. *Guſſ.* V. p. 53. n. 41.) M. *Pembrok.* III. Tb. 64. fg. 8.

— AVG. COS. III. S. C. Imp. eques d. ſpiculum. ſ. femori innititur. Æ 1. 2. Hadriani. *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* VI. Tb. 23. fg. 6. p. 314.) *Vaill.* Pr. I. p. 65.) *Mdb.* p. 178.) *Hard.* p. 757.) *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 293.) *Liebe* Goth. Num. p. 65. 277.) *Hantbaler.* Exercit. III. Tb. 2. fg. 9. p. 41.

— AVG. EX S. C. Tria ſigna militaria. Æ. Sept. Seueri. *Mdb.* p. 267.) *Guſſeme* VI. p. 168. n. 41. Hoc numo teſtatum voluit Seuerus eiuſdem expeditionem contra Iulianum a ſenatu hoſtem indicatum S. C. proceſſiſſe, vt iuſtam cauſam belli ſuſcipiendi ſcilicet S. C. habere videretur.

— AVG. PARTH. (*Parthica*) S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI. Imp. eques, quem miles praecedit, duo alii ſubſequuntur. Æ. Traiani. *Mdb.* p. 163.) *Guſſ.* VI. p. 410. n. 62.

EXPEDITIO AVG. P. M. TR. P. COS. III. S. C. Eques decurrens, d. extenſa, ſ. haſtam. Æ 1. Hadriani. *Guſſ.* IV. p. 13. n. 84.) M. *Theup.* p. 468.) *Hard.* p. 757.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* VI. Tb. 23. fg. 7. p. 315.

— GER. (*Germanica*) Imp. eques milite praecedente et aliis ſubſequentibus. Æ. Traiani. *Mdb.* p. 154.) *Guſſ.* ib. n. 63.

— IVDAICA. Figura equeſtris profectura in militiam. Æ. Hadriani. *Mdb.* et *Ant. Auguſtini* Dial. et *Occonis* Num. Impp. p. 326. coll. *Harduin.* Oper. Sel. p. 75. 76. ſed fictum eſſe numum docet *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 293. 294.

Explicationes numorum hieroglyphicae et myſticae reiiciendae prae ſimplicibus et naturalibus, prout fuſius docet *Burmann.* ad *Dorville* Sicul. p. 321. 352.

EXP. Seleucidarum *annus* 165, in n. Seleuci I. atque Alexandri I. Syriae regum. *Froelich.* Ann. Syr. p. 67.) *Vaill.* Hiſtor. Seleucid.

— Gadarae Syriae *annus* 165. iunctus cum libertatis eorum initio 690. dabit annum V. C. 855. *Vaill.* Gr. p. 265.

EXSVP. vid. IOVI EXSVP. in Æ. Commodi apud *Vaill.* Pr. II. p. 186. At apud *Patinum* occurrit IOVI EXSVPERATISSIMO. Conf. *Galland.* Diction. vocabulo *Exſuperator.* — vid. EXVPERATOR.

EXT. *Annus* 365. Aradi inſulae.

EXVLES ROM. RED. S. P. Q. R. in corona quercea. *Exules Romae Reduces.*)(IMP. NERVA CAES. AVG. P. M. TR. P. COS. III. P. P. Capite laureato. Eſt apud *Triſtan.* I. p. 360. Fictus ac recens numus ille peritorum iudicio

 eſt,

eſt, tum quod ſcriberet illa aetas EXSVLES, tum quod dictiones eae S. P. Q. R. non cohaerent cum reliqua epigraphe. Nam in recto caſu eas eſſe oportet, et vnam cum ceteris vocibus ſententiam exhibere, vt in S. P. Q. R. MEMORIAE AGRIPPINAE. — S. P. Q. R. MEMORIAE DOMITILLAE. — S. P. Q. R. CL. V. — S. P. Q. R. OB CIVES SERVATOS. — S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI. Itaque ex hiſtoriis multo poſt tempora Neruae in charta conſcriptis, accepta eſt occaſio illius numi ſaeculo XVI. confingendi cum aliis bene multis. Nam aetas priſca ſcriberet: OB EXSVLES IN VRBEM REVOCATOS S. P. Q. R. coronam nempe decreuit ciuicam. Et vero fruſtra hunc numum quaeras in cimeliis principum, aut virorum illuſtrium, qui numiſmata colligunt. Eum commemorant *Guſſeme* III. p. 193 *et* V. p. 226. n. 20. ſed EXVLES ROMAE etc.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 746.) *Mdb.* p. 144. qui addit: „Scribit *Zonaras* Annal. Tom. II. Neruae primum curae fuiſſe, vt actos in exſilium a Domitiano, decreto reſtitueret, bonis etiam reſtitutis, hinc numus ſignatus grati animi teſtis. Recentiore vero eius Operi adiecit editor: „Fictum et recentem ex peritorum iudicio numum hunc *Harduinus* iudicat, teſtaturque, ſe nullum huic ſimilem in cimeliis principum vidiſſe.

EXVPERATOR OMNIVM GENTIVM. Imperator paludatus thoraci inſidens, d. globum, ſ. palmae ramum, hinc inde captiuus gemens.)(CONSTANTINVS MAX. AVG. Caput Conſtant. M corona ex lauro et gemmis cinctum. Æ max. *Band.* II. Tb. 3. p. 213. 255.) *Ducang.* Tb. 3. p. 18.) *Guſſeme* II. p. 302 *et* III. p. 193.) *Mdb.* p. 469.) *Vaill.* Pr. III. p. 237. Nomen *Exuperator* nuſquam hactenus legimus, ſed praeter *Exupero* verbum, occurrunt etiam *Exuperantia*, *Exuperatio*, *Exuperabilis.* In n. Commodi ſcriptum EXSVP. vel EXSVPERATISSIMO IOVI. Confer. *Galland.* Diction. v. *Exſuperator.* — *Lampridius* in Commodo, Nouembrem menſem *Exuperatorium* ab illo principe adpellatum monet, et ipſe ibidem: Adpellatus Imperator V. Kalendas *Exuperatorias.*

Exuuiae elephantis tegunt caput muliebre. vid. *Elephas.*

— leonis. vid. Hercules.

— pendent ex arbore. v. HERC. COMMODIANO.

— pendent ex claua. n. Alindae Cariae etc. v. *Claua.*

— claua, et pharetra cum arcu. n. Cephaloedii Siciliae. *M. Hunter.* Tb. 6.

— leonis, quibus tectum caput Herculis; *it.* Macedoniae, Heraclidarum, Seleucidarum regum; *it.* Maximiani Imp. vid. *ſuis locis.*

E XXI. litterae ſubſignatae in n. Floriani, pariterque in area et ſubſignatione n. Cari.

E XXIR. in area et ſubſign. n. Aureliani; *it.* Seuerinae. v. *Litterae.*

ΕΥ. 'Ευαίων, *Euaeorum.* v. *Eua* Arcadiae.

ΕΥ. 'Ευβοῖοι vel 'Ευβοιέων *Euboei. Euboeorum*, inſulani Graeciae. v. *Euboea.*

ΕΥ. 'Ευεργέτης, *Beneficus* titulus regum Syriae et Aegypti.

ΕΥ. 'Ευπάτορος, *Eupatoris.* vid. *Eupator*, rex Boſpori Cimmerii.

ΕΥ. Εὐσεβὴς, *Pius*. Ita a) *Antoninus Pius*: ΑΥ. ΚΑΙ. ΤΙ. ΑΙ. ΑΔΡΙΑΝΟϹ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ ΕΥ. *al.* ΑΥΤ. ΚΑΙ. Θ. ΑΙΑ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ ϹΕΒ. ΕΥ. a Tarſenſibus. *Liebe* Goth. Num. p. 452. — b) *Caracalla*: Μ. ΑΥ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ ΕΥ. ΑΥ. ΒΡΙΤ. — c) *Maximinus*: ΑΥΤΟ. ΜΑΞΙΜΕΙΝΟϹ ΕΥ. ϹΕΒ. — d) *Pupienus*. Μ. Κ. Μ. ΚΛΩ. ΠΟΥΠΙΗΝΟϹ ΕΥ. C. — e) *Philippus Senior*: Α. Κ. Μ. ΙΟΥ. ΦΙΛΙΠΠΟϹ ΕΥ. *al.* ΕΥ. ϹΕΒ. — f) *Gordianus Africanus*: Α. Κ. Μ. ΑΝ. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ ϹΕΜ. ΑΦΡ. ΕΥ. ϹΕΒ. — g) *Gordianus Pius*: Α. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ ΕΥ. C. — h) *Trebon. Gallus*: Α. Κ. Γ. ΟΥΙΒ. ΤΡΕΒ. ΓΑΛΛΟϹ ΕΥ. ϹΕΒ. — i) *Conſtantinus Monomachus*: ΔΕϹΠΟΙΝΑ ΜΗ ΘΥ. ϹΩΖΟΙϹ ΕΥ. ΜΟΝΟΜΑΧΟΝ, *Domina Mater Dei! Serues Pium Monomachum.*

ΕΥ. Εὐτυχὴς, *Felix*, e. c. a) *Philippus Senior*: Α. Κ. Μ. ΙΟΥ. ΦΙΛΙΠΠΟϹ ΕΥΤ. ΕΥ. *Pius Felix.* — b) *Valerianus Senior*: Α. Κ. Π. ΛΙ. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟϹ ΕΥ. ΕΥΤ. — c) *Gallienus*: Α. Κ. Π. ΛΙ. ΟΥ. ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ ΕΥ. ΕΥΤ. vid. *Alexandria* Aegypti.

ΕΥ pone Caput Cereris. Æ. Metaponti Lucaniae.

— intra aquilae ſtantis crura. n. Ptolemaeorum Aegypti, pariter atque Antiochorum Syriae regum.

— ſub cancro. Æ. Agrigenti. *M. Hunter.* p. 7. 8.

— in angulis mon. ✕ Achaiae. *M. Hunter.* p. 4. 5.

— in monogrammate [9] n. Aetoliae, Metaponti Lucaniae, Lyſimachi regis Thraciae.

ΕΥΑ. Εὐαίων, *Euaeorum* Arcadiae vel Argolicae, vid. *Eua*, cuius vrbis gentile Εὐαῖος, *Euaeus* apud *Stephanum*. *Eckhelio* autem Num. Vet. Th. 16. ſqq. 3. 4. p. 303. 304. iſtiuſmodi numos proferenti non videtur veriſimile, *Euam* Arcadiae vrbem vix nomine cognitam adeo copioſos in AV et Æ. numos procudiſſe, quod ingentes ſane vrbis opes teſtaretur, cum tamen opulentiſſimae aliae non Peloponneſi ſolum, ſed vniuerſae Graeciae vrbes, quod hactenus conſtet, moneta aurea fere careant. Quod quidem argumentum tantum apud *Eckhelium* valet, vt ne quidem numus a *Golzio* prolatus, in quo plene ſcriptum ΕΥΑΙΩΝ ſatis ſibi perſuadeat, hoc *Euam* Arcadiae notari. Eſto, numum eſſe fidei indubitatae, et epigraphen, vt ea perhibetur, τὸ Εὐαίων perinde viri atque magiſtratus nomen eſſe poteſt, ac ſunt nomina Graeca virorum alia, vt Ἀκραίων, Ἀλκμαίων etc. Conf. *Eckhel.* l. c. et *Neumann.* Pop. Num. II. p. 106. vid. *Cyrene* Lybiae vel Africae oppidum.

ΕΥΑ. inter crura aquilae. n. Antiochorum Syriae et Ptolemaeorum Aegypti regum.

ΕΥΑΓΟΡΟΥ. vid. *Euagoras* Cypri rex.

ΕΥΑΙΝΕΤΟΥ in ſchedula, quam d. Victoria tenet. n. Syracuſarum. Conf. *Bianconii* diſſ. ad una medaglia di Syracuſa. Bononiae 1763.

ΕΥΑΙΩΝ, *Euaeorum*. vid. *Eua* Arcadiae. — ΕΥΑ.

ΕΥΑΡΕϹΤΟϹ, *Euareſtus* nomen a) *magiſtratus* Mileſiorum Ioniae: ΕΠΙ ΑΥΡ. ΕΥΑΡΕϹΤΟΥ ΜΙΛΗϹΙΩΝ, *Sub Aurelio Euareſto.* Æ 1. Valeriani Sen. *Vaill.* Gr. — b) *praetoris* Pergamenorum: ΕΠΙ ϹΤΡΑΤΗΓ. ΕΥΑΡΕϹΤΟΥ ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ, *Sub Praetore Euareſto.* Æ. max. Sept. Seueri. *Vaill.* Gr. — c) *Scribae Trallianorum*: ΕΠΙ ΕΥΑΡΕϹΤΟΥ ΓΡΑ. ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ, *Sub Euareſto Scriba.* Æ. max. M. *Aurel.* *Vaill.* Gr. — ΕΠ. ΕΥΑΡΕϹΤΟΥ ΓΡΑ. ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ.

ΝΩΝ. Æ max. Commodi. Muſ. *Theup.* p. 789. 930.

'Ευάτη a Graecis dicta *Ouatio.* *Spanh.* Pr. II. p. 218.

ΕΥΒΕ (*ſic* loco ΕΥϹΕβής) ΑΥ. ΚΑΙ. ΠΟΥ. ΛΙ. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟϹ ΕΥΒΕ *Valerianus Senior.* Æ max. Attaliae Pamphyliae. *Cimel. Vindob.* II. Tb. 89. fg. 2. p. 22.) *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 182.

ΕΥΒΟ. 'Ευβοίων, *Euboeorum* Graeciae inſ. *al.* ΕΥΒΟΙΑΣ vel ΕΥΒΟΙΕΩΝ. vid. *Euboea* inſula.

ΕΥΓ. 'Ευγενῆς, *Eugenis* magiſtratus nomen. Sic enim legendum eſſe docet numus Alex. Seueri apud *Vaill.* Num. Gr. Impp. p. 134. vbi nomen totum ita ſculptum ΕΥΓΕΝΕΟΥϹ, vel vt apud *Harduin.* Oper. Sel. p. 10. ΕΥΓΕΝΟΥϹ. — Μ. ΕΥΓ. Π. Θ. Μάρκω 'Ευγενῆς Πανηγυρίστῃ Θεῶν, *Marco Eugene Panegyriſta Deorum.* Æ 2. Macrini ab Aegaeenſibus Ciliciae. *Vaill.* Gr. p. 120. 317. — *it.* Æ. Macrini et Diadumeniani. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 42. n. 3. p. 341. ſed *M. Eugenius Pius Maritimae* vrbis minus recte vertit, obſeruante *Kbellio* ibid. obſ. 294. — *it.* Æ 1. 2. Diadumeniani. *Haym.* ib. Tb. 42. n. 5. p. 342.) *Vaill* Gr. p. 124. 317. — ΜΑ. ΕΥΓ. ΠΙΟϹ, *Marcus Eugenius Pius.* Æ. Aegaeenſ. Cilic. in Diadumeniano. *Haym.* ib. Tb. 42. n. 7. p 343.

ΕΥΓΕΝΗΣ, ΕΥΓΕΝΕΟϹ, *Eugenii* vel *Eugenis* nomen. ΕΠΙ ΕΥΓΕΝΕΟϹ, *Sub Eugenio.* Æ 1. Alex. Seueri ab Aegaeis Cilic. M. *Theup.* p. 1024. — ΜΑΡ. ΕΥΓΕΝΕΟΥϹ ΝΕΟΚΟΡΟΥ, *Marco Eugene Neocoro.* Æ 2. Aegaearum Cilic. in Alex. Seu. *Vaill.* Gr.

ΕΥΓΕΝΕΤΗϹ, *Eugenetes*, nomen archontis Philadelphenſium. ΕΠΙ ΕΥΓΕΝΕΤΟΥ Α. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ, *Sub Eugenete Archonte.* n. M. Aurelii, Commodi. *Vaill.* Gr.

ΕΥΓΙ: in Æ. Boeotiorum. M. *Pembrok.* II. Tb. 49. n. 6.

ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑ legitur in Æ. Olympiae, Macedoniae reginae numo, cuius epigr. ΑΓΩΝΟΣ ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑ.

ΕΥΔΑΜΟΣ, *Eudamus*, nomen archontis vel magiſtratus Coiorum: ΕΥΔΑΜΟΣ ΚΩΙΩΝ, *Eudamus Coiorum.* Æ. Claudii. *Vaill.* Gr. — ΠΟ. ΠΡΙΜΟΣ ΕΥΔΑΜΟΣ Β ΚΩΙΩΝ, *Publius Primus Eudamus Iterum* intellige archon Coiorum. n. Caligulae. *Vaill.* ib.) *Harduin.* Oper. p. 91. eundem Coi inſulae numum ita exhibet: ΓΑΙΟΣ ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. ΓΕΡΜΑΝΙΚ. Cap. laur.)(Π. ΟΠΤΙΜΟΣ ΕΥΔΑΜΟΣ, quam vero epigraphen vertit *Harduin:* Πευτάνεις "Οπτιμος et "Ευδαμος.

ΕΥΔΚΡΙΝ apud *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. II. p. 553. vel ЄΥΔΟΚΙΜ, vt ſcriptum in *Cimel. Vindob.* I. Tb. 7. fg. 24. p. 31. in *N.* Romani IV. Diogenis cum vxore Eudocia et Michaele, Conſtantino, Andronico priuignis, qui in poſtica parte leguntur. n. ΚωΝ. ΜΧ. ΑΝΔ.

ΕΥΕ in area, *al.* in imo n. Neapolis Campaniae.

ΕΥΕΡΓΕΤ. 'Ευεργέτης, *Euergetes* cognomen. ΑΡΣΑΚ. ΕΥΕΡΓΕΤ. ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝ. vid. *Arſaces* XV. Parthiae rex.

ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ, ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ, *Euergetes*, *Euergetis*, vel *Beneficus*, *i*, cognomen. vid. *Euergetes.* Conf. *Galland.* Diction. vocabulo 'Ευεργέτης. — ΙΟΥΛΙΟϹ ΑΝΔΡΟΝΙΚΟϹ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ, *Iulius Andronicus Euergetes* vel *Beneficus* in Laodicenſes Phrygiae ex ſententia *Harduini* Oper. Sel. p. 724. ad Æ 3. numum Neronis.

ΕΥΕΤΡΙ. vid. *Chalcis* Euboeae n. 19. ΧΑΛΚΙ. ΕΥΕΤΡΙ. Æ 2. *Eckhel.* Cat. I. p. 132. n. 3.

ΕΥΓΑΡΑ vel incertus Boeoticae locus iuxta *Froelich.* Not. Elem. p. 83. et *Zaccar.* Iſtit. Num. vel pro ΕΥΑΡΑ ſeu *Euvara* magiſtratus nomen. Æ. Boeotiae. M. *Hunter.* p. 68.) M. *Pembrok.* II. Tb. 49. n. 11.) *Dutens* de quelques médailles p. 187. et in frontiſp. praefationis diſſertationis eiuſdem tertiae.

ΕΥΘ. forſan initiales litterae *Euthymii* aut ſimilis nominis. n. Syracuſ.

ΕΥΘΗΝΙΑ de frugum abundantia praeſertim a Graecis dictum a voce εὐθενεῖν, non εὐθηνεῖν. Quo referendi veniunt numi Caeſarum Graeci, ac in Aegypto vnde annonae abundantia in vrbis Romae horrea deferebatur, percuſſi. Signatur in illis vel caput deae Vbertatis vel Cereris additis ſpicis, vt in n. Auguſti, et Agrippinae Claudii vxoris; vel mulier humi decumbit, infra Sphinx, d. ſpicas cum papaueribus, ſ. c. c. geſtat, vt in n. Antonini Pii. Interdum ſpicae e pectore mulieris exuberant, vt in n. Auguſti; aut cum ſinu etiam frugibus pleno cernitur mulier, vt in n. Agrippinae Claudii vxoris ac in ipſius Claudii et Traiani numis in quo poſtremo caduceus exſtat inter duo cornua copiae; vel mulier ſtans ante aram d. pateram ſ. duplex cornu copiae; vel figura muliebris ſedens, d. ſpicas; vel Nilus iacens et prope crocodilus; quandoque etiam addito Imperatoris nomine: ΤΙ. ΚΛΑΥΔ. ΕΥΘΗΝΙΑ, *Claudii Abundantia*, et ΕΥΘΗΝΙΑ ΤΡΑΙΑΝΟΥ, *Abundantia Traiani*, item ΕΥΘΗΝΙΑ ΣΕΒΑΣ. n. Antonini Pii, haud aliter ac in Romanis Caracallae, Elagabali, Alex. Seueri aliorumque Imperatorum numis ABVNDANTIA AVG. expreſſa.

ΕΥΘΗΝΙΑ L. ΜΑ. *Vbertas* vel *Abundantia. Anno* 41. Caput deae Vbertatis, vel Liuiae ſub deae Cereris imagine, cum duabus ante pectus ſpicis. n. Auguſti. *Morell.* Theſ. Impp. I. in Aug. Tb. 41. fg. 28. p. 409. — *Ead. epigr.* capite et ſinu ſpicis onuſto. n. Liuiae. *Morell.* ib. in Liuia Tb. 2. fgg. 24. 25. p. 484.

ΤΙ. ΚΛΑΥΔ. (Τιβερίου Κλαυδίου) ΕΥΘΗΝΙΑ, *Tiberii Claudii Abundantia.* Caput muliebre peculiari faſcia redimitum. n. Claudii. *Morell.* in Claudio Tb. 17. fg. 28. Tom. II. p. 135.

ΕΥΘΗΝΙΑ L. ΙΒ. *Abundantia, Anno* 12. Caput Vbertatis, ſiue Agrippinae habitu deae ſpicatum cum tribus ad pectus ſpicis. Æ 2. Agrippinae, Claudii vxoris. *Baudelot* dans ſon Vtilité de Voyages II. p 349.) *Eckbel.* Cat.) *Morell.* in Claudio Tb. 12. fg. 6.) *Patin.* Impp. p. 109.) *Pedruſ.* M. *Farneſ.* VIII. Tb. 18. fg. 2. p. 282.) *Schulz.* MzCab. II. p. 20.) *Woltereck.* Elect. Num. p. 357. — ΕΥΘΗΝΙΑ L. ΙΓ. *Abundantia Anno* 13. Idem caput cum ſpicis. Æ 2. Eiuſd. Agrippinae. *Geſner.* Tb. 44. n. 11.) *Harduin.* Oper. p. 720.) *Morell.* ibid. fg. 8.) *Muſell.* Suppl. Tb. 3. fg. 9.) *Patin.* ib.) *Pedruſ.* ib.) M. *Theup.* p. 1103.

ΕΥΘΗΝΙΑ L. Γ. *Abundantia, An.* 3. Deae caput ſpicis coronatum. Æ 2. Titi. *Morell.* in Tito Tb. 14. fg. 7. T. II. Impp. p. 391.

ΕΥΘΗΝΙΑ. L. Η. *Abundantia, An.* 8. Mulier humi decumbens ſphingi innixa, fruges in praecinctorio gerens, d. ſpicas cum papauerum capitibus, ſ. cornua copiae geſtans. n. Antonini Pii. *Morell.* Specim. rei numar. Tb. 11. p. 125.) *Spanhem.* Pr. II. p. 537. — ΕΥΘΗΝΙΑ ΣΕΒΑΣ. L. Η. Idem typus. n. Eiuſd. Anton. Pii. *Hanithaler.* Exercit. II. Tb. 4. fg. 10. p. 112. — ΕΥΘΗΝΙΑ. L. ΚΓ. *An.* 23. Mulier humi ſedens, d. ſpicas ad pedes eius ciſta. Æ 1. Ant. Pii. *Eckh.* Cat.) *Geſner.* Tb. 100. n. 37.) *Mu-*

Muſell. Impp. Tb. 105. fg. 3.) M. *Theup.* p. 1151.

ΕΥΘΗΝΙΑ. L. Γ. *An.* 3, Mulier ſt. d. ſpicas, ſ. c. c. Æ 1. Marc. Aurelii. *Eckbel.* Cat. I. p. 272.) M. *Theup.* p. 1152.

ΕΥΘΗΝΙΑ. L. H. *Abundantia, Anno* 8. Idem mulieris ſt. typus. Æ 1. L. Veri. M. *Theup.* p. 1159.

ΕΥΘΗΝΙΤΩΝ. vid. *Euthene* vel *Euthane* Cariae. *Hard.* Oper. p. 56.

ΕΥΘΟΜ.... ΣΤΟΣ. magiſtratus nomen in Æ 2. Erythrarum Ioniae. M. *Hunter.* p. 140. n. 7.

ΕΥΘΥΔΗΜΟΣ ΔΕΛΦΩΝ, *Euthydemus* praetoris vel pontificis nomen in n. *Delphorum*, apud *Harduin.* Oper. p. 49. Legit autem *Nonn.* in *Golz.* Graec. vet. p. 38. ad Tb. 8. fg. 8. ΕΥΡΗΔΕΛΦΩΝ ΔΗΜΟΣ.

ΕΥΘΥΚΛΗΣ magiſtratus nomen Argolidis.

ΕΥΘΥΚΡΑΤ, Ἐυθυκράτης, *Euthycrates.* ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΓΡΑΜ. ΓΛΑΥΚΩΝ ΕΥΘΥΚΡΑΤ. ΕΦΕ. *Pontifex Scriba Glaucon Euthycrates Ephe-ſiorum.* In eodem Æ 3. numo Triumuirorum Auguſti, M. Antonii et Lepidi apud alios integre ΕΥΘΥΚΡΑΤΗΣ ΕΦΕΣΙΩΝ legitur. vid. *Ephesus.*

ΕΥΚΑΡΠΕΙΑ, *Eucarpia.* v. *Eucarpe* Phrygiae.

ΕΥΚΑΡΠΕΩΝ, *Eucarpenſium.* v. *ibid.*

ΕΥΚΑΡΠΟΣ, *Eucarpus* magiſtratus Coi inſulae. *Guſſ.* II. p. 324.) *Hard.* p. 90.) *Patin.* Theſ. p. 137.

ΕΥΚΑΡΣΙΔΗΣ nomen in Æ 1. Athenarum: ΑΘ. ΕΥΚΑΡΣΙΔΗΣ, *Athenae ſub Eucarſide*, Muſ. *Theup.* p. 1251.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ. vid. *Euclides* geometra.

ΕΥΚΛΗΣ. magiſtratus Magneſiae Ioniae.

ΕΥΚΡΑΤ. Ἐυκράτης, magiſtratus Coiorum. M. *Theup.* p. 1262.

ΕΥΚΡΑΤΗΣ. magiſtratus Rhodiorum. M. *Hunter.* Tb. 45. fg. 4. p. 247. 248. n. 30.

ΕΥΚΤΗΜΩΝ. magiſtratus Dyrrhachii Illyrici.

ΕΥΛ. inter aquilae crura. Æ. Ptolemaeorum Aegypti. M. *Pembrok.* II. Tb. 59. fg. 3.

ΕΥΛΟ. forte Ἐυλογία, inſcriptus titulus, quem Victoria quadrigas ſuperuolans, et aurigam coronans, ſ. tenet. Æ. Catanenſium Siciliae. De quo Ἐυλογίας encomio, quod victoribus dabatur plura adnotata reperies in *Torremuzzae* Auctario ad Sicil. Numiſm. *Parutae*, edito in Vol. XIII. Operis, cui titulus: Opuſcoli di Autori Siciliani etc.

ΕΥΜΑΝΙΚΑ. magiſtratus nomen. ΑΔΑΝΕΩΝ ΕΥΜΑΝΙΚΑ, *Adaneorum ſub Eumanica.* M. *Theup.* p. 1244.

ΕΥΜΕΝΗΣ ΕΥΜΕΝΟΥ apud *Baudeloe.* T. II. p. 276. ſed obiter a *Baudeloto* viſum, eumque deceptum fuiſſe oſtendit *Criſtiani* Adpend. ad Num. Graec. p. 32. et iam ante illum *Pellerin.* dans Recueil de Médailles des Rois p. 179.

ΕΥΜΕΝΕΩΝ, *Eumenenſium.* vid. *Eumenia* Cariae vel in Lydiae confinio. Conf. *Harduin.* Oper. p. 57.

— ΑΧΑΙΩΝ, *Eumenenſium Achaeorum.* v. *ibid.*

— ΓΛΑΥΚΟΣ. *Eumenenſium ad Glaucum* fluuium Cariae. v. ibid.

ΕΥΜΕΝΗΣ, ΕΥΜΕΝΟΥ, *Eumenes. Froelich.* Not. Elem. p. 167.) *Criſtiani* Adpend. Num. Reg. p. 32.

ΕΥΜΕΝΟΥ, *Eumenis* nomen diuerſimode poſitum in n. Syracuſanorum.

ΕΥΝΟΟC. nomen ſcribae in n. Trallianorum: ΕΠ. ΓΡ. Μ. ΑΥΡ. ΕΥΝΟΟC, *Sub Scriba M. Aurelio Euno. Froelich.* Animadu. ad Num. Vrb. p. 72.

ΕΥΝΟΥΣ. magiſtratus Dyrrhachii Illyrici.

ΕΥΞ. in area n. Neapolis Campaniae.

ΕΥΠ. vid. *Maronea* Thraciae.

ΕΥΠΑΤΟΡΟΣ pro ΘΕΟΠΑΤΟΡΟΣ male legit *Golzius* in Theſauro n. Alexandri I. regis Syriae.

ΕΥΠΑΤΩΡ, ΕΥΠΑΤΟΡΟΣ. cognomentum duorum Mithradatum Boſpori vel Ponti regum; *it.* Antiochi V. Syriae regis; *it.* Pharnacis I. Parthiae regis. vid. *Eupator* et *ſuis locis.*

ΕΥΠΑΤΡΙΔΩΝ. v. *Eupatris.*

ΕΥΠΟΛΕΜΟΣΧΟΥ. magiſtratus nomen Apolloniae Illyrici, quod legitur apud *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 98. At in *Cimel. Vindob.* I. Tb. 14. fg. 3. ſcriptum: ΥΠΟ ΛΕΜΟΣΧΟΥ.

ΕΥΠΟΛΕΜΟΥ, *Eupolemi*, athletae magis, quam ducis Caſſandri nomen. *Haym.* Th. Br. II. p. 80. vid. *Eupolemus.*

ΕΥΠΟΡΟΥ, *Eupori*, nomen praetoris Cyzicenorum, aeque ac Metropolitarum. v. *Euporus.*

ΕΥΡ. Ἐυρώπη, *Europa.* n. Cnoſſi Cretae.

ΕΥΡΓΑΣΤΗΣ, *Opifex*, pro ΕΡΓΑΣΤΗΣ, ſeu ΣΥΡΓΑΣΤΗΣ, *Serpentarius.* Sic Iupiter dictus in n. Domitiani, Antonini Pii, M. Aurelii a Tianis. vid. ΖΕΥΣ.

c) ΕΥΡΗΔΕΛΦΩΝ ΔΗΜΟC apud *Golz.* Graec. vet. Tb. 8. fg. 8. et *Noris.* Comment. p. 38. 39. pro qua epigr. *Harduin.* Oper. Sel. p. 49. ΕΥΘΥΔΗΜΟΣ ΔΕΛΦΩΝ, *Euthydemus Delphorum.* vid. ΑΔΕΛΦΩΝ ΔΗΜΩΝ. ΕΥΘΥΔΗΜΟC.

ΕΥΡΗΣΙΠΠΟΥ, *Eureſippi* magiſtratus Abderae. v. *Eureſippus.*

ΕΥΡΙ. Ἐυρικλῆς, *Euriclis* nomen. ΕΠΙ ΕΥΡΙ. *Sub Euricle.* n. Lacedaemonis apud *Arigon.* et *Froelich.* Not. Elem. p. 238. v. *Lacedaemon.*

ΕΥΡΥΔΙΚΕΩν, vel integre ΕΥΡΥΔΙΚΕΩΝ. *Eurydicenſium.* v. *Eurydicea*, ſiue *Eurydicium* Elidos.

ΕΥΡΥΚΛΕΟΣ, vel ΕΥΡΥΚΛΕΩΣ, *Euriclis* magiſtratus. v. *Lacedaemon.*

ЄΥΡΥΠΥΛΟC. *Froelich.* Not. Elem. p. 231.) *M. Pembrok.* II. Tb. 24. n. 4. vid. *Eurypylus.*

ΕΥΡΩΜΕΥC, *Euromeus* dicitur Iupiter in n. Caracallae, inſcripto: ΔΙΟC ΕΥΡΩΜΕΥC ΕΥΡΩΜΕΩΝ, *Iupiter Euromeus Euromeorum*, vbi Iupiter velut in truncum deſinens in templo tetraſtylo. Æ 2. *Gusseme* III. p. 187.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 57.) *Vaill.* Gr. p. 100. 293. — Iupiter eſſe videtur, qui *Labradaeus* dicitur in Caria prope Mylaſa in Labrando vico. Eundem Iouem vrbs *Euromus* a ſe *Euromeum*, vt Labranda Labrandaeum, adpellauit, qui apud *Herodotum* L. I. *Iupiter Carius* vocabatur. Conf. *Galland.* Diction. vocabulo Ἐυρωμεύς.

ΕΥΡΩΜΕΩΝ, *Euromeorum.* v. *Eurome* Cariae.

, ΕΥC. — ΕΥCΕ. — ΕΥCΕΒ. Ἐυσεβὴς, *Pius.* — a) *Antonin. Pius:* ΑΥΤ. ΚΑΙC. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC ΕΥC. CΕΒ. *al.* ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΑΝΤΩΝΙΝΟC ΕΥC. CΕΒ. *al.* ΑΥΤ. ΚΑΙC. Τ. ΑΙΛ. Α. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. CΕΒ. ΕΥC. — ΑΥΤΟΚΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ ΣΕΒΑΣ. ΕΥΣ. *Khell.* Suppl. p. 82. — b) *M. Aurelius:* Μ. ΑΥΡ. ΚΑΙCΑΡ ЄΥC. CЄΒ. — c) *Commodus:* Μ. Α. ΚΟΜΜ. CΕΒ. ΕΥC. — d) *Geta:* Π. CΕΠΤΙΜΙΟC ΓΕΤΑC ΕΥC. ΑΥ. ΒΡΙΤ. — e) *Alexander Seuerus:* Α. ΚΑΙ. ΜΑΡ. ΑΥΡ. CΕΥ. ΑΛΕΖΑΜΔΡΟΣ (*ſic*) ΕΥC. — f) *Maximinus:* ΑΥΤΟ. ΜΑΖΙΜΙΝΟC (*ſic*) ΕΥC. CΕΒ. — g) *Gordianus Africanus:* Α. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟC ΣΕΒ. ΑΦΡ. ΕΥΣ. ΣΕΒ. *Vaill* Pr. I. p. 153.) *Froelich.* 4. Tent. p. 323. — h) *Philippus Senior:* Α. Κ. Μ. ΙΟΥ. ΦΙΛΙΠΠΟC ΕΥC. ΕΥ. CΕΒ. — i) *Macrianus:* Α. Κ. Τ. ΦΙ ΙΟΥΝΙ. ΜΑΚΡΙΑΝΟC ΕΥC. CΕΒ. — k) *Aemilianus:* Α. Κ. Μ. ΑΙΜΙΛ. ΑΙΜΙΛΙΑΝΟC ΕΥC. ΕΥΥ. CΕΒ. *Band.* I. Add. ad p. 98. — l) *Saturninus:* ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΠΟΥ. CΑΤΥΡΝΕΙΝΟC ΕΥC. CΕΒ. *Band.* I. p. 281. — m) *Firmius:* ΑΥΤ. Κ. Μ. ΦΙΡΜΙΟC ΕΥC. ΕΥΥ. CΕΒ. *Band.* I. p. 398. — n) *Alexander* tyrannus ſub Maxentio: Α. ΚΑΙC. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC ЄΥC. ЄΥΥ. CЄΒ. *Guſſeme* I. p. 92. 110.

ΕΥCΕ. Ἐυσεβὴς, *Pius.* a) *Antonin. Pius:* ΑΝΤΩΝΙΝΟ. CЄΒ. ЄΥCЄ. Muſ. *Theup.* p. 1147. — b) *Alexander Seuerus:* ΜΑΡΚ. ΑΥΡ. CΕΟΥΗΡ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC ΕΥCΕ.

ΕΥCΕΒ. Ἐυσεβὴς, *Pius.* a) *Antonin. Pius:* ΑΥΤ ΚΑΙC. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC CΕΒ. ΕΥCΕΒ. *Vaill.* Pr. II. p. 165. — b) *Fauſtina* eius filia: ΕΥCΕΒ. CΕΒ. ΘΥΓΑΤΗΡ. *Triſtan.* I. p. 593. — c) *Commodus:* Μ. Α. ΚΟ. vel ΚΟΜ. ΑΝΤΩ. CΕΒ. ΕΥCΕΒ. *al.* Μ. Α. ΚΟΜΜ. CΕΒ. ΕΥCΕΒ. — d) *Alex. Seuerus:* Α. ΚΑΙ. ΜΑΡ. ΑΥΡ. ΑΛЄΞΑΝΔΡΟC ЄΥCЄΒ. — e) *Gordianus Africanus:* Α. Κ. Μ. ΑΝ. ΓΟΡΔΙΑΝΟC CЄΒ. ΑΦΡ. ЄΥCЄΒ. *Vaill.* Gr. p. 147.) *Froelich.* 4 Tent. p. 323. f) *Romanus* I. et *Chriſtophorus* filius: ✠ ROMANO XRISTOFOR CR CONSTAN EN XW EYCEB' BASIL' R'. *Eckhel.* Cat. II. p. 550.

ΕΥCΕΒΕΙΑ, *Pietas*, inſcriptio numi aerei, in cuius poſtica Aeneas Anchiſen humeris portat; paruus Iulus comitatus patrem.

Ἐυσέβεια et Θεοσέβεια eiuſdem ſignificationis apud Graecos, *religionis* nempe *cura* et *in deos pietas.* *Spanhem.* Pr. II. p. 75.

Ἐυσέβεια, *Pia* certamina ab Antonino Pio ſic dicta. ΕΥΣΕΒΕΙΑ ΕΝ ΠΟΤΙΟΛΟΙΣ, *Euſebia Puteolis* in honorem Hadriani celebrata. *Spanhem.* Epiſt. V. ad *Morell.* §. 6. p. 290 et §. 12. p. 333.

Ἐυσέβεια ἡ πρὸς τῷ Ταύρῳ, *Euſebia Ad Taurum* montem. *Spanhem.* Pr. I. p. 598. vid. *Tyana* Cappadociae.

ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ, *Euſebiae*, cognomen inditum Cappadociae metropoli *Mazacae* iuxta *Strabonem* L. XII. p. 538. et *Seguin.* Sel. Num. p. 60. ed. ſec. in cuius numo caput imberbe laur. et pelle leonina circa caput inſignitum.)(Templum, in cuius faſtigio ſtatua inter duas ſtellas viſitur cum inſcr. ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ ΚΕ, *Euſebiae*, *Anno* 25. — Caput Palladis.)(Mons Argaeus, deſuper non phoenix, aut pelicanus, iuxta *Seguinum*, ſed ex mente *Spanhemii* Pr. I. p. 473. aquila cum epigr. ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ..... ΑΡΕΙΑΣ ſeu ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. v. *Caeſarea* Cappadociae.

Ἐυσεβὴς dicti aliquot Syriae Aſiaeque reges *Spanhem.* Pr. II. p. 434. 438. vt et e numis iuxta *Golzium* Antiochi Sidetis VII. Syriae regis, ab omnibus Iudaeis ſic dicti, atque ex Antiochi Cyziceni, ſuperioris filii, numis adparet. — Idem cognomen in duobus Ariarathis Cappadociae regis numis occurrit. —

Voces

Voces 'Ευσεβὴς de homine in deum pio, et 'Ευσέβεια de religionis cura et in deos pietate apud Graecos vſurpantur. — Antoninus Pius Imperator non ΕΥΣΕΒΗΣ ſolum, ſed ΠΙΟΣ etiam, vel ΠΕΙΟΣ, et ſic deia Iulia Pia, Seueri coniux, ΙΟΥΛΙΑ ΠΙΑ ſcribuntur in aliquot numis. *Harduin.* Oper. Sel. p. 686.

ΕΥΣΕΒΕΙΩΝ in numo *Golziano* Auguſti. *Morell.* in Aug. Tb. 52. fg. 16. p. 456. vid. *Caeſarea* Cappadociae.

'Ευσεβὴς, *Pius*, de cuius vocis ſignificatione plenius *Galland* Diction. vocabulo 'Ευσεβὴς. vid. *Euſebes.*

ΕΥΣΕΒΗΣ, ΕΥΣΕΒΟΥΣ, *Euſebes*, *is*, dictus Antiochus X, Syriae rex, ob ſuam in parentem pietatem, iuxta *Appian.* Syriac. p. 133. vid. *Antiochus* X. Philopator quoque cognominatus. — Eodem ΕΥΣΕΒΟΥΣ cognomine Antiochus VII. vulgo Sidetes a *Golzio* cognominatur, ſed haec 'Ευσεβὴς adpellatio non legitur in ſerie *Vaillantii.* — Cognomentum regis Ariarathis VI. Cappadociae. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 70.) *Cimel. Vind.* I. p. 39. v. *Ariarathes.* — Cognomen Imperatorum: a) Antonini Pii: ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ ΕΥΣΕΒΗΣ. Muſ. *Theup.* p. 889. — b) *Seueri Pii*, iuxta *Froelich.* Monogr. Explic. n. 71. p. 158. Σεουῆρος 'Ευσεβὴς, *Seuerus Pius.* — c) Maximini: ΑΥΤ. ΜΑΞΙΜΕΙΝΟϹ ΕΥϹΕΒΗϹ, *Imperator Maximinus Pius.* n. Vlpianor. Anchialenſium. *Froelich.* 4. Tent. p. 313.

ΕΥϹ. ΕΥ. ϹΕΒ. 'Ευσεβὴς 'Ευτυχὴς Ϲεβαστος, *Pius Felix Auguſtus.* Sic *Philippus Sen.* in n. Alexandriae Aegypti.

ΕΥϹ. ΕΥΤ. ϹΕΒ. 'Ευσεβὴς 'Ευτυχὴς Ϲεβαστὸς, ita a) *Aemilianus. Band.* I. Add. ad p. 98. — b) *Firmius. ibid.* p. 398. — c) *Alexander* tyrannus. *Guſſ.* I. p. 92. 110.

ΕΥϹ. ϹΕΒ. 'Ευσεβὴς Ϲεβαστὸς, *Pius Auguſtus.* Sic Anton. Pius, M. Aurel. vid. ΕΥϹ.

ΕΥΤ. 'Ευτυχὴς, *Felix*, de qua voce eiuſque ſignificatu *Galland.* Diction.

ΕΥΤΙΜΙVS. vid. *Euthymius.*

ΕΥΤΥΧΕΙ, *Felix eſt.* ΚΟΜΟΔΟΥ ΒΑϹΙΛΕΥΟΝΤΟϹ Ο ΚΟϹΜΟϹ ΕΥΤΥΧΕΙ, *Commodo Imperante Orbis Felix eſt.* n Nicaeenſium. *Harduin.* Oper. Sel. p. 820.) *Spanhem.* Pr. II. p. 400. 443.) *Spon.* Itiner. III. p. 187.

ΕΥΤΥΧΕΙΣ ΚΑΙΡΟΙ, *Felicia Tempora.* n. Laodicenſ. Cariae in Commodo. *Spon.* Itin. III. p. 183.) *Guſſeme* IV. p. 254. ſed ſcriptum: ΕΥΤΥΧΕΙϹ ΧΑΙΡΟΥ.

ΕΥΤΥΧΗΣ, *Felix.* ΕΥΣΕΒΗΣ ΕΥΤΥΧΗΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ, *Pius Felix Auguſtus.*

ϵΥΤΥΧΙΔΟΥ *Eutychidis* filius. Æ max. Caracallae a Trallibus. *Froelich.* 4. Tent. p. 460 4.

ΕΥΤΥΧΟΥϹ, *Eutychi* nomen. ΕΠ. ΓΡ. ΕΥΤΥΧΟΥϹ, *Sub Scriba Eutyche. Froelich.* Adpend. II. nouis. p. 102.

ΕΥΦΑ. al. ΕΥΦΡ. al. ΕΥΦΩ. magiſtratus nomina in Æ. Thuriorum. vid. *Thurium.*

ΕΥΦΑΝΗΣ magiſtratus nomen n. Rhodiorum.

ΕΥΦΡΑΤΗΝ, *Euphratem.* vid. *Antiochia ad Euphratem.*

ΕΦ. — ΕΦΕ. — ΕΦΕΣ. — ΕΦΕΣΙ. — ΕΦΕϹΙΩΝ vel ΕΦΕΣΙΩΝ. vel ΕΦΕΞΙΩΝ. vid. *Epheſus Ioniae.*

ΕΦΑΙΜΩΝΙ in Getae Æ 2. numo apud *Froelich.* 4. Tent. p. 289.

289. qui legit τὸ ΕΦ. Epheſiorum, et ΑΙΜΟΝΙ. vertit *Haemonicum*.

ΕΦΕCΙΑ. vid. ΑΡΤΕΜΙC.

ΕΦΕCΟC. vid. *Epheſus*. — Cyzicus vel ΚΥΖΙΚΟC.

ΕΦΙΑΛΗΤΟC, *Ephiletus*, magiſtratus Smyrnaeorum. M. *Theup*. p. 1297. ΣΜΥΡ. Γ. ΝΕΩ. ΕΠΙ ΕΦΙΑΛΗΤΟΥ, *Smyrnaeorum Ter Neocororum, Sub Ephileto*.

ΕΦΙΣΤΑΤΟΥ pro ΕΠΙΣΤΑΤΟΥ, *Praefecto* vid. ΕΠΙΣΤΑΤΟΥ.

ΕΦΟΡΟC, *Inſpector*, quaſi tribunus plebis. *Froelich*. Not. Elem. p. 31.) *Vaill*. Gr. p. 18. 315. 323.

ΕΦΥΡ. *Ephyra* olim dicta vrbs Theſſaliae. vid. *Cranon*. *Haym*. Th. Br. II. Tb. 16. n. 3. p. 147.

ΕΧΕΤΡΑΝΩΝ. *Pyrrhus Ligorius* numum adfert ita ſignatum cum capite Herculis.)(Claua trinodoſa cum arcu et pharetra. *Stephano*: Ἐχέτρα πόλις Ἰταλίας. *Holſten*. in *Steph*. p. 125.

ΕΧΕΦΡΩΝ. magiſtratus nomen Dyrrhachii Illyrici. *Golz*. Graec. vet. Tb. 1. n. 9.

F.

F ſexta littera alphabeti Latinorum, non digamma Aeolicum ipſum eſt, a Claudio adiectum, quamuis figura ferme conueniat, ad Γ Graecum lineam nouam addens tranſuerſum; vt docet *Dutens* dans ſon ancien Alphabet des Grecs diſſ. III. p. 186 ſq. — ſed vetus littera habetur F, in Capitolinis fragmentis nominibus Fabii, Flaminii, Furii et aliis expreſſa. Digamma vero V potius, quando vim conſonantis habet reſpexit. v. *Digamma*. — Aliquando eius loco priora quaedam ſaecula pronuntiarunt B. *Bruges* ſcribentia, et alia, quae poſteriori per F. *Fruges*, ſcribere maluerunt.

F ante A poſita littera in vocabulo FΑΞΙΩΝ videtur *Froelichio* Not. Elem. p. 77. pariter *Liebio* Goth. Num. p. 163. aeque ac *Zaccariae* Iſtit. Num. p. 361. ſpiritum lenem denotare. Alias vero de eadem voce protulerunt ſententias *Beger*. Th. Brand. I p. 467. et *Khell*. Comment. ad *Haym* Th. Brit. II. p. 182. obſ. 192. vid. *Axia* in Italia.

F pro H poſteriores Romani in multis locis poſuerunt. *Spanhem*. Pr. I. p. 108.) *Seruius* ad *Virgil*. Aen. L. VII. vſ. 695. Ratio eſt, quia F pro adſpiratione olim poſita fuit, vt Feſtus p. 287. et *Deuſq*. Orthogr. P. I. p. 43. animaduertunt. Hinc *Faleſci* ab *Haleſo* ſunt denominati. Veteres, ait *Salmaſius* Exercitat. Plinian. p. 695. notam Ⱶ, quod eſt dimidiatum H, pro adſpiratione non raro vſurpant etc. Inde forſan ortum eſt, litteras H et F in antiquis monumentis et libris ſaepe variare.

F pro E antiquiſſima ſcribendi forma apud Graecos, de qua *Liebe* Goth. Num. p. 187.

F loco P in voce FIVS pro PIVS occurrit in *Æ*. barbarae fabricae numo Philippi Sen. inſcripto: PHILIPHVS FIVS AVGG. *Eckhel*. Cat. II. p. 347.

F Latinorum loco Φ Graecorum crebro in numis Graecis Faliſcorum Magnae Graeciae, et quidem Latio vicinae, qui FΑΛΕΙΩΝ paſſim inſcribuntur, vt F pro Φ in eo tractu vel inde liqueret vſurpatum. Quae ratio eius rei diſquiritur a *Spanhem*. Pr. I. p. 107 ſq. — Id quod factitum in peregrinis praeſertim dictionibus: FILIPPVS, FOCA, EVFRATES, TRIVMFATOR, etc. quae aeuo Conſtantiniano videtur orthographia in numis recepta.

Numos enim, quos priorum temporum eadem F pro PH ſcribendi ratione laudat *Spanhemius*, ii vno forte Philipporum, in quo FEILIPPVS AVGG. excepto, ſuſpicione non carent. *Liebe* Goth. Num. p. 371. Certum eſt, F pro PH crebro vſurpatum in ſcriptura ſequioris aeui, quod et patet e duobus numis aereis e maximorum genere, vno Numeriani: TRIVMFVS QVAD. altero Honorii: TRIVMFATOR GENT. BARBAR. Eandem etiam ſcripturam praeferunt numi Conſtantis: OB VICTORIAM TRIVMFALEM. Quo etiam referri debet numus Helenae, Iuliani Caeſaris coniugis a *Triſtano* III. p. 734. deſcriptus cum epigraphe: ISIS FARIA. Nec aliam vulgo ſcripturam praeferunt numi Phocae Imperatoris, niſi DN. FOCAS. Dubia vero eſt epigraphe Domitiani apud *Occonem* numi: IOVI IVVENI TRIVMFATORI.

Ⱶ loco F in aerea Paeſti: A. VERGILIV. A. Ⱶ. II.VIR. *Aulus Vergilius, Auli Filius, Duumvir*, quem vulgauit *Eckhel*. Cat. Muſ. Caeſ. I. Tb. 1. fg. 9.

Ⅎ vel inuerſum F ſiue digamma apud *Seguin*. Sel. Num. p. 94.

ᒣ ita inuerſum obſeruatur in n. Sinopes, qualem exhibet *Froelich*. Addend. II. nouis Tb. 1. fg. 8. p. 63. inſcriptum: C. R. I. ᒣ. Ƨ. A. VI. ƆƆƆV. *Colonia Romana Iulia Felix. Sinope, Anno* 305. prioris aerae.

IF nota numeralis in n. gentis Lolliae vbi F illud digamma eſt, quale *Pighius* pro ſimplici Γ adhibuit ad numerum ternarium ſignificandum.

F alphabeti Latinorum littera ſexta in numis Fam. Aeliae, Antoniae, Caſſiae, Cluliae, Crepuſiae, Fabiae, Herenniae, Memmiae, Quinctiae, Seruiliae. — Forma ſingulari in n. Furiae gentis. *Guſſ.* III. p. 194.

F. *Fabius*. C. F. *Caius Fabius*, praenomen et nomen. v. *Fabia* g.

F. *Fabrica*. AQ. O. B. F. *Aquileia Officinae Secundae Fabrica*; vel *Officina Secunda Feriit*; vel in *Officina Secunda Flatum*.

F. *Faciundum, Faciundis*. CVR. X. F. *Curauit Denarium Faciundum*; vel *Curator Denariorum Flandorum*, ſiue *Denarii Faciundi*. — S. F. *Sacris Faciundis*, nempe Ioui Capitolino, in auerſa parte denarii gentis Petilliae, ob decemuiratum. — XV. S. F. *Quindecimuiri Sacris Faciundis*. — F. C. *Faciundum Curauit*; vel iuxta alios: *Frumento Conuehendo*. *Vaill*. Pr. I. 299. vel *Fieri Curauit*; ſiue *Feriundum Curauit* ſcil. numum. *Bimard*. ad *Iobert*. II. p. 135 ſq.

F. *Fauentia*. COL. F. I. A. P. BARCIN. Colonia *Fauentia* cum *Plinio*, vel vt quidam volunt: *Flauia Iulia Auguſta Pia Barcino*, Hiſpaniae nunc *Barcelone*. vid. *Barcino*.

F. *Fauſtus*. vid. A. N. F. F. *Annus Nouus Fauſtus Felix*.

F. *Fecialis* iuxta *Patinum* in n. Arrii Secundi: F. P. R. niſi *Fortitudo Populi Romani*. Conf. *Morell*. Fam. Arria. p. 36.) *Vaill*. Fam.

F. *Fecit*. LVD. SAEC. F. *Ludos Saeculares Fecit*. — SEX. NONI. PR. L. V. P. F. *Sextus Nonius Praetor Ludos Votiuuos Publicos Fecit*; non vero: *Ludos Victoriae Primus Fecit*. v. L. V. P. F.

F. *Felici*. P. F. S. *Pio Felici Seniori* ſcil. DIOCLETIANO *al*. MAXIMIANO. — P. F. V. *Pio Felici Victori*.

F. *Felicia.* F. T. ex *Harduini* Oper. Sel. p. 480. interpretatione; *Felicia Tempora.* n. Criſpi.

F. *Felicitas.* B. F. *Beata Felicitas.* — F. B. *Felicitas Beata.* — F. T. *Felicitas Temporum.* — S. F. *Saeculi Felicitas.* — T. F. *Temporum Felicitas.* Conf. *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 155. 156.) *Vaill.* Pr. I. p. 299. 300.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 480.

F. *Felix.* F. ADVENT. AVGG. NN. *Felix Aduentus Auguſtorum Noſtrorum.* n. Diocletiani, Maximiani, Conſtantii Chlori, Gal. Maximiani. — A. N. F. F. *Annus Nouus Fauſtus Felix.* — C. A. O. A. F. Colonia Antoniniana *Oea* Auguſta Felix; *al.* Colonia Aelia Oea vel Oeenſis Auguſta *Felix,* Africae litoralis. — C. I. AV. F. SIN. Colonia Iulia Auguſta *Felix Sinope:* vel C. I. F. S. Colonia Iulia *Felix Sinope* Paphlagoniae. — C. I. F. AVG. CAESAR. *Caeſarea* Samaritidis. — COL. AEL. CAP. COMM. P. F. Colonia Aelia *Capitolina Pia Felix* Iudaeae. — COL. AVG. F. GERMENO. Colonia Auguſta *Felix Germenorum* Galatiae. — COL. AVR. vel AT. KAP. KOMM. P. F. Colonia Aurelia *Carrhenorum* Commodiana Pia *Felix* Meſopotamiae; *alii* eaſdem litteras ad *Aeliam Capitolinam* referunt. — COL. F. BER. Colonia *Felix Berytus* Phoeniciae. — COL. F. BOSTRA ALEXAND. Colonia *Felix Boſtra* Alexandrina Arabiae. — COL. IVL. AVG. C. I. F. COMAN. Colonia Iulia Auguſta Concordia Inuicta *Felix Comanorum;* vel COL. IVL. AVG. F. COMANORVM in Ponto Galatico. — COL. P. F. AV. F. CAES METRO. vel COL. PR. F. AVG. F. CAESAR METR. P. S. P. Colonia Prima Flauia Auguſta *Felix Caeſarea* Metropolis Prouinciae Syriae Palaeſtinae; *al.* C. P. FL. AVG. F. G. CAES. METR. Colonia Prima Flauia Auguſta *Felix* *Germanica Caeſarea* Metropolis. — C. R. I. F. S. *Colonia Romana, Iulia Felix Sinope. Froelich.* 4. Tent. p. 89. vel C. R. I. ꟻ. Ƨ. (*ſic*) *Froelich.* Adpend. II. nouia p. 53. — D F. vel F. D. in vexillo prouinciae Daciae: *Dacia Felix.* — F. H. *Felix Hilaritas.* n. Gratiani. *Harduin* Oper. p. 419.) *Vaill.* Pr. I. p. 300. — F. K. *Felix Karthago. Band.* II. p 209. — F. S. *Felix Sinope.* — F. T. R. *Felix Temporum Reparatio* — LEG. etc. F. *Legio Felix,* aliis *Fidelis.* — P. F. vel PIVS F. *Pius Felix,* perfrequens in Auguſtorum numis. — P. F. A. vel AVG. *Pius Felix Auguſtus.* In numis Eudoxiae, vxoris Theodoſii II. et ſequentium Auguſtarum quoque P. F. AVG. *Piae Felicis Auguſtae* tituli leguntur. *Band.* II. p. 563. — P. F. TR. A. *Pius, Felix Triumphator Auguſtus.*

F. *Femina.* FAVSTA N. F. *Fauſta Nobiliſſima Femina. Band.* II. p. 395.) *Liebe* Goth. Num. p. 353.

F. *Feretrius,* pone caput Iouis barbatum in denario C. CLOVLI. ſiue Cloelii.

F. *Feriit.* vid. AQ. O. B. F.

F. *Feriundo.* vid. A. A. A. F. F. *Auro, Argento, Aere, Flando Feriundo.* — A. P. F. *Argento,* vel *Auro Publico Feriundo,* iuxta alios: *Ad Pecuniam Feriundam.*

F. *Ferrata.* LEG. V. F. vel LEG. VI. F. *Legio Quinta* vel *Sexta Ferrata* in labaro numorum Damaſci cuſorum.

F. *Fibularia.* M. C. F. *Municipium Calaguris Fibularia* Hiſpaniae. *Velazquez* Enſayo Tb. 7. n. 6. p. 85. 92.

F.

F. *Fidelis*. COHH. PRAET. VI. *al.* VII. P. VI. F. *Cohortes Praetorianae Sextum*, vel *Septimum Piae, Sextum Fideles*. Æ. Gallieni.

F. *Fidelis*. P. F. *Pia Fidelis* ſcil. *Legio*. — P. F. V. *Pia Fidelis Victrix*. — G. P. F. *Gemina Pia Fidelis*. vid. LEG. *Legio*.

F. *Fides* pone caput Fidei laureatum, cuius deae initialis eſt littera. ꝶ. Terentiae g.

F. *Fieri*. F. C. *Fieri Curavit*.

F. *Filia*. ANTONINI AVG. F. vid. *Lucilla*. — AVG. F. *al.* AVG. F. AVGVSTA. *al.* AVGVSTI F. v. *Iulia* Titi. — DIVAE MARCIANAE F. v. *Matidia*. — DIVA FAVSTINA PII F. *Fauſtina* Iun. Antonini Pii filia, M. Aurelii vxor. — DIVI TITI F. v. *Iulia* Titi. — DRVSILLA F. C. CAESARIS AVGVSTI. *Druſilla Filia Caii* Caligulae. — FAVSTINA AVG. PII AVG. F. *al.* FAVSTINA AVG. PII F. *al.* FAVSTINA AVGVSTA AVG. PII F. v. *Fauſtina Iunior* — IVLIA AVGVSTA DIVI TITI F. *al.* IVLIA IMP. T. AVG. F. AVGVSTA. *al.* IVLIA T. AVG. F. AVGVSTA. vid. *Iulia* TITI. — LVCILLA AVG. ANTONINI AVG. F. *Lucilla* vxor L. Veri. — MATIDIA AVG. DIVAE MARCIANAE F. v. *Matidia*. — PII AVG. F. *al.* PII F. v. *Fauſtina* Iun. — TITI F. v. *Iulia* Titi.

F. *Filiae*. DIVAE IVLIAE AVG. DIVI TITI F. S. P. Q. R. vid. *Iulia* Titi. — LVCILLAE AVG. ANTONINI AVG. F. v. *Lucilla* L. Veri.

F. *Filii*. C. L. CAESARES AVGVSTI F. COS. DESIG. PRINC. IVVENT. *Caius et Lucius* ab Auguſto adoptati. — TITVS ET DOMIT. VESPASIANI AVGVSTI F. *Titus et Domitianus Veſpaſiani Auguſti Filii*. *Morell.* Theſ. Impp. II. p. 237.

F. *Filio*. AVGVSTO DIVI F. n. Auguſti. — DIVO AVG. T. DIVI VESP. F. VESPASIAN. *al.* DIVO AVG. T. VESP. F. VESPASIANO. n. Titi. — IMP. CAESARI DIV. F. AVGVSTO. *al.* IMP. CAESARI DIVI F. AVGVSTO. *al.* DIVI F. COS. V. n. Auguſti. — IMP. CAES. TRAIAN. HADRIANO OPT. AVG. GER. DAC.)(PARTHIC. DIVI TRAIAN. AVG. F. etc. Æ. Hadriani. *Khell.* Suppl. p. 70. *Pedruſ.* M. *Farneſ.* III. Tb. 1. n. 2.

F. *Filius*. In Familiarum Rom. numis frequens, quemadmodum N. *Nepos*, ad aliorum eiuſdem ſtirpis idem praenomen gerentium diſtinctionem, e. c. A. F. *Auli Filius*. — C. F. *Caii Filius* etc. Occurrit etiam BRVTI F. *Bruti Filius*; quis ille fuerit v. BRVTI F. — REGVLVS F. PRAEF. VR. *Regulus Filius praefectus Vrbis*. — In antiquis monumentis F littera non *Fratrem*, ſed *Filium* ſignificat. *Spanhem.* Pr. II. p. 379.

— — in imperialibus numis:

AVG. D. F. vel AVG. DIVI F. vel AVGVST. DIVI F. et integre AVGVSTVS DIVI F. *Auguſtus Divi Filius*; ſic *Auguſtus*.

AVG. F. *Auguſti Filius*. vid. *Tiberius*, *Germanicus*, *Domitianus*, *Traianus*.

AVG. F. AVG. vel AVGVST. *Auguſti Filius Auguſtus*. v. *Tiberius*.

AVGVST. F. *Auguſti Filius*. v. *Caligula*.

AVRELIVS CAES. ANTON. AVG. PII F. *Aurelius Caeſar Antonini Auguſti Pii Filius*; in aliis: AVRELIVS CAES. vel CAESAR PII. F. *al.* AVRELIVS CAESAR AVG. PII F. v. *Marc. Aurelius*.

CAES. AVG. F. vel CAESAR AVG. F. DOMITIANVS. v. *Domitianus.*

CAESAR DIVI F. DOMITIANVS. *Idem.*

CAESAR DIVI IVLI F. v. *Auguſtus.*

CAESARIS AVG. F. DOMITIANVS. *Morell.* in Domitiano p. 511.

C. CAESAR AVG. F. vel AVGVST. F. *Caius* (Agrippae filius) *Caeſar Auguſti Filius* adoptatus.

C. CAESAR DIVI F. v. *Auguſtus.*

CLAVD. F. *Claudii Filius* adoptantis nempe, loco gentilis Domitii nomine. v. *Nero.*

DIV. F. *Diui Filius.* v. *Auguſtus.*

DIVI AVG. F. *Diui Auguſti Filius.* v. *Tiberius.*

DIVI CLAVD. F. *Diui Claudii Filius.* v. *Nero.*

DIVI F. *al.* DIVI F. IMP. vel PATER. vel P. P. vel PATER PATRIAE in numis Auguſti, Tiberii, Domitiani.

DIVI IVLI F. v. *Auguſtus.*

DIVI M. PII F. *Diui Marci Pii Filius.* v. Sept. *Seuerus.*

DIVI TRAIAN AVG. F. *Diui Traiani Auguſti Filius.* v. *Hadrianus.*

DIVI VESP. F. v. *Titus*; it. *Domitianus*, Veſpaſiani filii.

DIVI VESPASIANI F. v. *Titus.*

D. IVL. AVG. F. *Diui Iulii Auguſti Filius.* v. *Tiberius.*

DIVVS CAESAR IMP. DOMITIAN. F. *al.* DOMITIANI F. *Domitiani filiolus.*

DIVVS CAESAR TI. AVG. F. v. *Germanicus.*

DOMITIAN. F. *al.* DOMITIANI F. *Domitiani Filius.* vid. *Caeſar* Domitiani fil.

IMP. AVGVST. DIVI F. *Imperator Auguſtus Diui Filius.* v. *Auguſtus.*

IMP. CA. D. VES. F. DOMIT. *al.*

IMP. CAE. VES. F. DOM. etc. vid. *Domitianus.*

IMP. CAESAR DIVI F. *al.*

IMP. CAESAR DIVI IVLI F. *al.*

IMP. DIV. F. vel DIVI F. vel DIVI F. P. P. *al.*

IMP. DIVI IVLI. F. ita *Auguſtus.*

IMP. DOMITIANI F. *Imperatoris Domitiani Filius.*

IMPERATOR T. CAESAR AVGVSTI F. v. *Titus.*

L. F. *Lucii Filius.*

M. F. *Marci Filius.*

NER. AVG. F. *al.*

NERO CLAVD. DIVI CLAVD. F. etc. v. *Nero.*

SEVERI PII AVG. F. v. *Caracalla.*

T. CAESAR DIVI VESPASIANI F. AVG. v. *Titus.*

TI. AVG. F. *Tiberii Auguſti Filius.* v. *Germanicus.*

TI. AVG. F. *Tiberius Auguſti Filius*, vel

TI. CAESAR AVG. F. vel

TI. CAESAR DIVI AVG. F. *al.* AVGVS. F. *al.* AVG. F. AVGV. *al.* AVG. F. AVGVST. vel

TI. DIVI F. AVGVSTVS. ſic *Tiberius.*

F. *Finnius*, ex *Harduini* interpretatione Oper. Sel. p. 841. — vel *Finnicus* iuxta *Vaill.* Num. Col. II. p. 220. et Praeſt. II. p. 338. de qua Voluſiani denominatione *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 191. 192.

F. *Flando.* vid. triumuirorum monetalium notae: A. A. A. F. F. *Auro, Argento, Aere, Flando Feriundo.*

F. *Flauum.* v. AQ. O. B. F. *Aquileiae in Officina Secunda Flauum.*

F. *Flauia.* C. F. A. FEL. CAES. METR. *Colonia Flauia Auguſta Felix*

Felix Caeſarea Metropolis. In aliis eiuſdem Caeſareae numis ſcriptum: C. P. F. A. etc. vel COL. P. F. AVG. *al.* AV. F. CAES. METRO. vid. *Caeſarea* Syriae vel Palaeſtinae.

F. *Flauia.* C. F. P. D. *Colonia Flauia Pacenſis* vel *Pacifica Deultana.* v. *Deulton* Thraciae.

F. *Flauit.* vid. A. P. F.

F. *Fortitudo.* F. P. R. *Fortitudo Populi Romani* ex mente *Vaillantii*, vel

F. *Fortuna.* F. P. R. *Fortuna Pop. Rom.* iuxta *Perizonii* explicationem. Conf. *Hauercamp.* ad *Morell.* Fam. p. 36.) *Guſſeme* III. p. 194.

F. *Frumentum.* S. V. F. P. D. *Suſceptis Votis Frumentum Publice Datum.* — F. C. *Frumento Comuehendo*, vt quidam volunt.

FA. et retrograde Aꟻ vel ΦΑΛΕΙΩΝ, *Phaliſci* populi Italiae, vrbs *Falerii*, vel *Faliſca. Froelich.* Not. Elem. p. 84. vid. *Faliſci* Etruriae.

FA in numis Achaeorum ad Fareos vel Phareos Peloponneſi ſpectare videtur. *Froelich.* ib. — FA. in angulis mon. X *Achaiae* additis aliarum vrbium ſignis. *Bayer.* Comm. Petrop. T. V. p. 373.) *Haym.* Th. Br. II. Tb. 12. fg. 3.) *M. Hunter.* p. 5. 6.) *Magnan.* Miſcell. Num. Tom. III. Tb. 2. fgg. 5. 9. 17. et litteris nexu iunctis fg. 18.) *M. Pembrok.* II. Tb. 2. fg. 7.

F A. Figura ſpoliis inſidens, d. ſigna militaria. n. Conſtantini M. *Band.* II. p. 269.) *Guſſeme* II. p. 302. n. 29. *et* III. p. 194. adiecta litterarum explicatione vel *Fides Auguſta*, vel *Francia.*) *Mdb.* p. 459.

F. A. FEL. CAES. *Flauia Auguſta Felix Caeſarea* etc. vid. *Caeſarea* Palaeſtinae.

FAB. *Fabius* nomen gentis. N. FAB. BVTEO. — Q. FAB. v. *Fabia* gens. — Q. O. C. FAB. *Quinto Ogulnio* et *Caio Fabio.*

FABATI. *Fabatus* a faba, cognomen gentis Roſciae L. ROSCI. FABATI. *Lucius Roſcius Fabatus.* v. *Roſcia* g.

FABI. *Fabius* nomen. C. FABI. C. F. — K. FABI. AMBVST. *Caeſo Fabius Ambuſtus.* — L. FABI. L. F. HISP. Q. *Hiſpaniae Quaeſtor.* — L. FABI. II VIR. *Lucio Fabio Duumuiro.* n. Calaguris. — M. FABI. C. F. LICINVS. — N. FABI. PICTOR. — PAVLLVS FABI. MAXIM. — Q. FABI. LABEO. vid. *Fabia* g. — Q. LVTAT. M. FABI. II. VIR. *Quinto Lutatio M. Fabio Duumuiris.* n. Caeſar Auguſtae.

Fabia gens patricia maiorum gentium. A Fabio Herculis filio ortos indicat *Plutarchus* in vita Fabii. Ex nympha memorant, alii ex muliere indigena, quae cum Hercule iuxta Tiberim amnem concubuerat, Fabium natum. Hanc Vindimam adpellat, Euandri filiam, *Silius Italicus* Punic. L. VI. cuius tamen originis haud expreſſa cernuntur hactenus in reliquis Fabiae gentis denariis veſtigia. — Alii principes Fabiae gentis, quia foſſis feras capiebant, *Fodios* tradunt olim vocatos, qui deinde duabus tempore commutatis litteris, adpellati ſunt *Fabii.* — *Feſtus*, inquit, *Fouii* qui nunc *Fabii* dicuntur, prius dicti, quod princeps gentis eius ex ea natus ſit, cum qua Hercules in fouea concubuit. — Alii *Fabios* eſſe adpellatos ex *fabarum* cultura exiſtimant, vt *Plin.* L. XVIII. c. 3. quemadmodum Piſones a piſendo, Lentuli a lentibus, Cicerones a cicere. — Haec gens in plu-

plurimas diſtincta familias, varia accepit cognomina, quae ſunt ordine alphabetico:

a) *Ambuſtus* dictus eſt Fabius Eburneus, quod fulmine eſſet ambuſtus, vt ſcribit *Feſtus*. — K. FABI. AMBVST. COS. *Kaeſo Fabius Ambuſtus Conſularis*. Duae figurae togatae inſidentes thoraci, d. lauream tenentes, Victoria coronam inter eos ſuſpenſam tenet.

b) *Buteo*, a buteone, id eſt, accipitre dictus, cui principatus in auguriis olim dabatur, proſpero auſpicio ab hac aue in naui ſumto. *Plin*. L. X. c. 8. — N. FABI. M. F. BVTEO. *Numerius Fabius*, *Marci Filius*, *Buteo*. — N. FAB. BVTEO. *Numerius Fabius Buteo*. — *Typi*: Caput Romae galeatum. — Dioſcuri — Eques galeatus.

c) *Hiſpanienſis*. L. Fabius ſenator a Sulla proſcriptus, profugit in Hiſpaniam, vnde nomen L. FABI. L. F. HISP. *Lucius Fabius*, *Lucii Filius*, *Hiſpanienſis*. — Victoria in quadrigis.

d) *Labeo*, a labiorum vitio. Q. FABI. LABEO. *Quintus Fabius Labeo*. — Iupiter in quadrigis.

e) *Licinus*, idem qui Lucinus, cui ſunt parui vtrimque ocelli et breuis viſus. *Plin*. L. XI. c. 37. — M. FABI. C. F. LICINVS. Nauis praetoria cum remis triumphum eius indicat.

f) *Maximus*, a rebus praeclare geſtis adpellatus. *Quintus* nempe *Fabius* tulit cognomen *Maximi* ob reſtitutam rem Romanam cunctando, et proinde conſeruando legiones. — Q. MAX. Q. F. GVRGES, a deuorato patrimonio ita dictus. — Q. FABI. MAX. VERRVCOSVS, a verruca in labio. — Q. MAX. VERRVC. *Maximus Verrucoſus*. — Q. FAB. Q. F. AEMILIA. *Quintus Fabius*, *Quinti Filius*, *Aemilianus*. — Q. MAXIMVS AEMILIANI F. PROCOS. — Q. FABI. MAX. SERVILIANVS. — Q. MAX. Q. F. Q. N. — PAVLLVS FABI. MAX.

g) *Pictor*, qui aedem Salutis, apud *Plinium*, depinxit. C. FABI. C. F. — N. FABI. PICTOR. *Numerius Fabius Pictor*. — N. FABI. C. F. PICTOR.

De huius gentis numis praeter *Vrſinum*, *Vaillantium*, *Morellium* alioſue ſpeciatim: *de Boubier* explication d'une medaille conſulaire de la famille Fabia, dans continuation des memoires de litterature Tom. VI. p. 439 ad 470.

Fabiae gentis numi ſuperſtites:
1. LABEO. Caput Romae galeatum, ante X denarii nota, pone ROMA, quae vox adiecta denotat, Romae hunc denarium eſſe ſignatum.)(Q. FABI. *Quintus Fabius*. Iupiter in quadrigis, d. fulmen tenens, ſ. ſceptrum et equorum habenas, ſub equis prora nauis eſt. Æ. *Guſſeme* III. p. 198. n. 28.) *Morell*. Fam. Tb. fg. 1. p. 165 ſq.) *Vaill*. Fam. Rom. I. p. 414 ſq.) *Vrſin*. per *Patin*. auct. p. 107. n. 1.) *Schulz*. Numoph. I. p. 145. ſq. n. 231. et p. 309. n. 429.) M. *Theup*. p. 41. — 2. *Al*. ſimilis, niſi quod aliter ſit conuerſa prora nauis, poteſtatem Fabii huius naualem indicans. Prora illa in praecedenti ſub ventre equorum, in hoc denario ſub pedibus anterioribus ponitur. *Morell*. ib. Lit. A p. 166. — 3. S. C. *Senatus Conſulto*. Caput Iouis Capitolini laureatum, adponitur ex alphabeto prima littera A. quae monetarii nota eſt.)(Q. FABI. Iupiter in quadrigis, vt ſupra, ſub equis eſt prora nauis. Æ. *Guſſ*. III. p. 196. n. 1.) *Morell*. ib. Lit. B. — 4. Q. MAX. *Quintus Maximus*. Caput Romae galeatum, ante ✱ retro ROMA.)(Copiae cornu cum fulmine per tranſuerſum, coronae ex lauro, glandibus et ſpicis contextae incluſum. Æ.

AR. Numoph. *Burckhard.* I. p. 34. n. 141.) *Bimard.* ad *Iobert.* I. p. 418.) *Guſſ* ib. n. 8. 18.) *Morell.* ib. fg. 2. p. 166.) *Schulz.* Numoph. I. p. 147. n. 232.) M. *Theup.* p. 41.) *Vaill.* Fam. p. 424.) *Vrſin.* a *Patino* p. 107. n. 2.) *Beger.* Obſ. et Coniect. ad Antiq. Numiſm. p. 34. *et* Theſ. Brand. II. p. 535. fg. 1 ſatis confidenter Q. Fabii Maximi prudentem cunctationem exprimi pronuntiat. — 5. *Al.* fere ſimilis ſed loco capitis Romae expreſſum eſt caput Apollinis laureatum muliebri ſub ſpecie, cum eadem nota denarii et dei ſigno lyra. *Epigraphe* eſt eadem. AR. *Beger.* Th. Brand. p. 555. n. 2. *et* in Obſeruat. p. 35. *it.* in Floro.) *Morell.* ib. fg. 3.) Numoph. *Burckhard.* ib. n. 142.) M. *Theup.* p. 41. — 6. Caput Iouis laureatum ac barbatum.)(Q. FAB. *Quintus Fabius.* Figura militaris ſtans habitu ſuccincto, d. pateram, ſ. haſtam, retro illam ſcutum eſt, ante cernitur monogramma [monogram], quod vrbem *Panormum* indicare videtur. Æ. *Guſſeme* ib. n. 2.) *Morell.* ib. fg. 4.) *Paruta* inter Panormitanos Tb. 6. n. 54. 55.) *Vaill.* Fam. p. 423. — 7. Caput Romae galeatum, retro ✱ denarii nota.)(N. FABI. PICTOR. *Numerius Fabius Pictor.* Roma ſedens capite galeato, veſte induta longiore, d. tenet pontificalem apicem, ſ. haſtam, *quirin* antiquitus dictam, laeuo cubito innititur clipeo, cui inſcribuntur litterae: QVIRIN. quas *Quirinalis* reddit *Hauercamp.* ad *Morell.* Th. Fam. p. 167. Alii malunt *Quirinus*, quod nempe Romulus clipeum teneret, et idem Numerius Fabius Pictor, teſtante *Liuio,* eſſet *flamen Quirinalis.* Fabiae genti peculiare praenomen *Numerii*, vna littera N. expreſſum. AR. *Beger.* Th. Br. II. p. 556.) *Guſſ.* III. p. 197. n. 27.) *Morell.* l. c. fg. 5. *et* Lit. C. et ſeqq. p. 167 ſq.) *Pighius* Tom. II. p. 61.) *Vaill.* Fam. p. 429.) *Spanhem.* Pr. II. p. 25. ſiue ed. prioris p. 515.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 9 fg. 4.) M. *Theup.* p. 41. — 8. *Al.* ſimilis, ſed ſub mento Romae littera N. *Morell.* ib. — 9. *Al.* ſed cum littera C. *Morell.* — 10. *Al.* ſed E littera eſt adpoſita. *Morell.* ib. — 11. Caput muliebre turritum et velatum, cum litteris EX A. PV.)(C. FABI. C. F. *Caius Fabius, Caii Filius.* Victoria in citis bigis, ſub anterioribus equorum pedibus auis cernitur. AR. *Eckhel.* Cat. II. p. 37.) *Erizzo* p. 5.) *Golz.* Faſt. p. 82.) *Guſſeme* III. p. 197. n. 17.) *Morell.* ib. fg. 6. p. 170 ſq.) *Pighius* Tom. I. p. 452.) *Schulz.* Numoph. I. p. 148 ſq. n. 233. et p. 310. n. 403) M. *Theup.* p. 41.) *Vaill.* Fam. p. 427 ſq.) *Vrſin.* a *Patino* auctus p. 107 ſq. n. 6. qui vero antiquarii in ſingularis huius denarii explicatione valde inter ſe diſſentiunt. *Vrſinus* nempe non dubitat, quin ad C. Fabium C. F. Pictorem pertineat, qui A. V. C. 484. cum Q. Ogulnio Gallo conſul fuit, quo quidem anno populus Romanus ex S. C. argento ſignato primum vti coepit; ea propter litteras EX A. PV. explicat EX *Argento* PV*blico.* Auem, quam altera numi pagina exhibet, buteonem eſſe credidit, Fabiis Buteonibus, a *buteone* teſte *Plinio* nomen ſortitis, magis conuenientem, vnde miratur *Vrſinus*, qua de cauſa in hoc numo buteonem expreſſerit, cum Caius hic Fabius ex Pictorum familia fuerit. Hanc *Vrſini* dubitationem tolli poſſe *Patinus* exiſtimat, quod nota haec in hoc denario non ſit perpetua, ſed ciconia etiam occurrat, cuius figura multum a butoone, qui accipitris quaedam ſpecies eſt, diſtat. *Hauercamp.* ad *Morell.* Fam. p. 170. ſq. qui ſe pleroſque huius generis denarios contuliſſe refert, neque buteonem, neque ciconiam eſſe adfirmat, ſed in omnibus auem Struthiocamelum exprimi, quam quoque ſententiam bini, qui in numophylacio *Schulziano* adſeruantur, denarii confirmant. *Vrſino* calculum adiicit *Golzius* Faſt. p. 82. qui ciconiam auem depinxit, ſicut

ſicut ibim *Vaillantius*, quem *Guſſeme* ſecutus. *Erizzo* p. 5. itidem ambabus illorum amplectitur ſententiam, qui praeterea turritum et velatum aduerſae paginae caput, de quo altum apud *Vrſinum* et *Patinum* eſt ſilentium, deae Cybeles effigiem eſſe autumat; inſuper etiam credidit, C. Fabium hunc Buteonem quoque fuiſſe adpellatum, ideoque ad nomen ſuum adludentem buteonis typum in hac moneta adhibuiſſe. Verum diuerſae ex gente Fabia Buteonum et Pictorum fuerunt familiae. *Vaillantius* Fam. p. 427. 428. eidem C Fabio Pictori, C. Fabii ex Pictoribus primi, qui aedem Salutis apud *Plinium* depinxit, filio, hunc tribuit denarium; aduerſae autem typum Alexandriam Aegypti vrbem, quae ſcilicet ita in gente Aemilia depingatur, reſpicere contendit, idque confirmat ibis, inquit, in auerſa parte, peculiare Aegypti ſymbolum. Sed caput illud non eſt Alexandriae, nec ibis auis, pluribus docente *Hauercamp*. h c. cui caput eſt *Caeleſtis*, quae dea peculiariter apud Afros culta fuit, ab Aſſyriis, vt videtur, recepto numine. Et ſic ſtruthiocamelus inter aues Africae eſt ſymbolum, vt ibis Aegypti. Fabius, vt auctoritate publica contra Metellum, et qui partes eius ſequebantur, munitum ſe oſtenderet, in quibuſdam denariis ſuis adponi has litteras iuſſit, quae non debent explicari EX *Argento* PV*blico*, vel EX *Argento* PVro, ſed EX *Auctoritate* PV*blica*. Eo enim more docuit *Liebe* Goth. Num. p. 392. in antiquis Romanorum ponderibus ſaepe legi: EX A. Q. I. R P. V. *Ex Auctoritate Quinti Iunii Ruſtici Praetoris Vrbani*; itemque EX A. D. C. A. *Ex Auctoritate Diui Caeſaris Auguſti* — 12 ad 31. *Alii* ſimiles, additis litteris alphabeticis modo Latinis, modo Graecis, quae matricum et monetariorum notae ſunt. Iſa nimirum pone caput muliebre turritum et velatum occurrunt: C. K. M. Ξ. Σ. Φ. Ψ. apud *Morell.* Fam. Fabia Tb. 1.) Lit. D et ſq. p. 170. in poſtica vero B. D. F. L. R. V. in Cat. II. *Eckhelii* p. 37. et A. B. D. F. H. L. N. O. Q. R. in collectione *Morelliana*, ſicut et G. ſub equorum pedibus apud *Schulz.* Numoph. I. p. 148. — 32. Caput Romae galeatum, retro denarii nota.)(C. F. L. R. Q. M. Certum eſt, triumuirorum monetalium nomina eſſe, ſed cum illa prioribus tantum litteris ſignentur, non magis ad Fabiam gentem, quam Fanniam, Farſuleiam, Fonteiam, Furiam etc. accommodari poteſt denarius, in quo Victoria in citis quadrigis, d. corollam ſ. habenas, ſub equis ROMA. *Morell.* ib. fg. 7. p. 173. *et* Fam. Marcia Tb. 3. fg. 1.) *Guſſeme* ib. n. 19.) *Liebe* Goth. Num. p. 392.) *Vaill.* Fam. I. 426.) *Vrſin.* a *Patino* auct. — 33. C. ANNI T. F. T. N. PROCOS. EX S. C. *Caius Annius, Titi Filius, Titi Nepos, Proconſule. Ex Senatus Conſulto.* Caput Iunonis Monetae intra coronam.)(L. FABI. L. F. HISP. Q. *Lucius Fabius, Lucii Filius, Hiſpanienſis, Quaeſtor.* Victoria citas quadrigas agens, d. palmam tenet, ſ. equorum habenas. AR. *Eckhel.* Cat. II. p. 9.) *Guſſeme* I. p. 148. III. p. 196. n. 5.) ſed C. ANNIVS etc.) *Morell.* Fam. Fabia ib. fg. 8. p. 173 ſq.) *Vaill.* Fam. I. p. 414.) *Vrſin.* edit. *Patini* p. 108. n. 8.) *Spanhem.* Pr. II. p. 162. M. *Theup.* p. 41. — 33. *Al.* ſimilis, ſed caput Iunonis Monetae inter caduceum et bilancem. Vtrumque ornamentum in eo, quem ſupra *Hauercamp.* deſcribit, haud comparet. AR. Numoph. *Burckhard.* I. p. 35. n. 143.) *Eckhel.* Cat. II. p. 9.) *Schulz.* Numoph. I. p. 153. n. 234. — 34. Caput Herculis in leonis exuuiis, retro quod tres ſunt globuli, qui quadrantem hoc monetae genus eſſe indicant.)(MAX. *Maximus*. Dimidia ratis cum tribus globulis, ſiue punctis ſimilibus, infra ROMA. Æ. *Morell.* Fam. Fabia Tb. 2. fg. 9. p 174. Hunc et ſequentes numos ad Egnatiam

tiam gentem olim retulerat *Morellius*, ſed pertinent ad Fabios Maximos, prouti inſcriptum cognomen Maximi docet. — 35. Caput idem Herculis adpoſitis tribus globulis.)(Q. MAX. *Quintus Maximus*, Prora nauis cum iiſdem tribus globululis, infra ROMA. Æ. qui pictura tantum nauis differt, et *Quinti* praenomen Maximo additur. *Guſſeme* III p. 197. n. 14.) *Morell.* ib. Lit. E.) *Spanhem.* Pr. II. p. 70.— 36. Caput Iani geminum laureatum cum remo ad tempora adſtante.)(Q. MA. *Quintus Maximus*. Tres nauium prorae, ad latus ſunt pilei Dioſcurorum cum ſtellis ſuperpoſitis, ſub proris ROMA. Æ. *Guſſeme* ib. n. 11.) *Morell.* ib. Lit. F. p. 174. — 37. Caput Iani barbatum.)(Q. MAX. ROMA. Victoria naui inſiſtens cum ſerto et palma. Æ. *Golz.* Faſt. p. 151. ad an. 637.) *Guſſ.* ib. n. 12) *Morell.* Num Conſular. Tb. 16. fg. 14. p. 555.) *Vaill.* Fam — 38. Caput Iani cum nota aſſis I.)(C. FABI. C. F. ROMA. Prora nauis. Æ I. *Guſſ.* ib. n. 13.) *Liebe* Goth. Num. p. 392.) *Vaill.* Fam. I. p. 426. — 39. Caput Mercurii petaſo alato ornatum cum duobus globulis.)(M et A connexae litterae Fabium *Maximum* eundem denotantes, qui in praecedente nummo Q. MAX*imus* inſcriptus fuit. Prora nauis cum trientis nota, duobus nimirum globulis. Æ. *Guſſ.* III. p. 196. n. 10.) *Morell.* Fam. Fabia Tb. 2. Lit. G. p. 175) *Spanhem.* Pr. II. p. 70.— 40. Caput Dianae, ſupra cuius frontem creſcens luna, ſupra humerum laeuum arcus et pharetra, pone ROMA.)(N. FABI. C. F. PICTOR. *Numerius Fabius, Caii Filius, Pictor*. Victoria in quadrigis, d. flagrum. Æ. *Golz.* Faſt. p. 84. ad an. V. C. 487.) *Guſſeme* ib. n. 9. Num. Conſular. Tb. 16. fg. 4. p. 553.) *Vaill.* Fam. I. p 429. — 41. GVRGES. Caput Romae galeatum.)(Q. MAX Q. F. Quintus *Maximus, Quinti Filius*. EX S. C. Triremis imperatoria. ſubtus. ROMA. Æ. *Golz.* Faſt. p. 48. ad an. 488.) *Guſſ.* n. 20.) *Morell.* N. Conſular. ib. fg. 5.) *Spanhem.* Pr. II. p. 70.) *Vaill.* ib. p. 416. qui iudicauit pertinere ad an. 492. quae quoque *Pighii* ſententia eſt Tom. Ann. II. p. 21. — 42. P. CLAD. PVLCHER. *Publius Claudius Pulcher*. Caput dei Triumphi cincinnatis capillis ornatum, faſcia illos redimente, pone eum littera T inter duo puncta.)(M. FABI. C. F. LICINVS. *Marcus Fabius, Caii Filius, Licinus*. Triremis cum ſemis. Æ. *Golz.* Faſt. p. 92. 94. ad an. 507.) *Guſſ.* II. p. 183. n. 16. et III p. 197. n. 16.) *Morell.* Num. Conſular. Tb. 12. fg. 8. p. 534 *et* Tb. 16. fg. 6. p. 553. — 43. VERRVCOSS. *Verucoſſus*. Caput Romae galeatum. pone quod ROMA.)(Q. FABI. MAXIM. *Quintus Fabius Maximus*. Fabius togatus in quadrigis triumphalibus, d. equorum habenas, ſ. ſcipionem tenet eburneum; Victoria, per aëra volitans, ei coronam porrigit. Æ. *Erizzo* p. 31.) *Golz.* Faſt. p. 99. ad an. 720.) *Guſſ.* III. p. 197. n. 21.) *Morell.* N. Conſular, Tb. 16. fg. 7. p. 553. — 44. BVTEO. *Buteo* cognomen. Caput Romae galeatum, ante nota denarii, poſt caput pileus Dioſcurorum eſt, vel Libertatis ſignum.)(N. FABI. M. F. *Numerius Fabius, Marci Filius*. Caſtor et Pollux haſtati in equis decurrunt, in imo exergo ROMA. Æ. *Golz.* Faſt. p. 103. ad an. 529.) quo Fabius Buteo magiſter equitum fuit dictus.) *Guſſeme* ib. n. 22.) *Morell.* ib. fg. 8. p. 554. — 45. Caput Romae galeatum, ante X denarii nota, pone ROMA.)(N. FAB. BVTEO. *Numerius Fabius Buteo*. Eques galeatus decurrens, d. coronam ex lauro oſtentans. Æ. *Golz.* Faſt. p. 108. ad an. 528) *Guſſ.* ib n. 23.) *Morell.* ib. fg 9.) *Vaill.* Fam. — 46. *Ead. adu.* ſed omnia intra coronam ex lauro)(Q. MAX. VERRVC. *Quintus Maximus Verrucoſus*. Neptunus in quadrigis decurren-

currentibus, d. tridentem, f. tenens equorum habenas, ſub anterioribus equorum pedibus prora nauis. AR. *Erizzo* p. 41.) *Golz.* Faſt. p. 111. ad an. 544.) *Guſſ.* ib n. 24.) *Morell.* ib. fg. 10.) *Spanhem.* Pr. II. p. 70.) *Vaill.* Fam. p. 419. — 47. EX S. C. Caput Iunonis Soſpitae, Caprina pelle amictum.)(Q. FAB. Q. F. MAX. AIMILIAN. *Quintus Fabius, Quinti Filius, Maximus Aemilianus.* Ara ſupra quam ſerpens in gyros circumuolutus, caput erigit. AR. *Golz.* Faſt. p. 140. ad an. 608, quo conſul fuit Fabius ille Aemilianus cum L. Hoſtilio Mancino. *Guſſ.* ib. n. 25.) *Morell.* ib. fg. 11. p. 555.) *Vaill.* Fam. — L. Paulli Aemilii, qui Perſen, Macedonum regem vltimum, deuicerat, filium natu maiorem, filio ſuo iam conſulari amiſſo, adoptauit Q. Fabius Maximus Verrucoſus. Dictus itaque fuit Q. Fabius Q. F. Maximus *Aemilianus*, atque ſummos in republica honores magna cum laude geſſit. — 48. Capita Iouis et Ditis iugata.)(Q. FABI. MAX. SERVILIANVS, in vertice S. C. in area globus, quem caduceus et palmae ramus decuſſatim ambiunt. Fuit filius Seruilii Caepionis, quem Q. Fabius Maximus Verrucoſus, praeter L. Paulli Aemilii filium, quoque adoptauit, qui, hinc dictus fuit *Quintus Fabius Maximus Seruilianus.* AR. *Golz.* Faſt. p. 141. ad an. 611. quo conſul fuit cum L. Caecilio Metello Caluo.) *Guſſ.* III. p. 196. n. 4.) *Morell.* ib fg. 12.) *Vaill.* Fam. — 49. AEMILIANI F. PROCOS. Caput Iouis Axuris laureatum et imberbe, ſub quo fulmen.)(Q. MAXIMVS. *Quintus Maximus.* Victoria in bigis decurrentibus; in imo exergo ROMA. AR. *Erizzo* p. 134.) *Golz.* Faſt. p. 150. ad an. 633 quo Q. Fabius, Q. Aemiliani Filius, Maximus Proconſule de Allobrogibus inſignem retulit victoriam.) *Guſſ.* ib. n. 3.) *Morell.* ib. fg. 13. — 50. P. VATINI. P. F. COS. *Publius Vatinius, Publii Filius, Conſul.* Caput Veneris.)(Q. MAX. Q. F. *Quintus Maximus Quinti Filius.* Sella curulis, inter cuius pedes S. C. ſupra ſellam corona, hinc caduceus, inde lauri ramus. AR. *Golz.* Faſt. p. 182. ad an. 708. quo conſul fuit Q. Fabius cum C. Treboniano.) *Guſſ.* ib. n. 6.) *Morell.* ib. fg. 14.) *Vaill.* ib. — 51. Caput Romae galeatum, ante ✱ denarii nota, pone ROMA.)(Q. MAX. Q. F. Q. N. *Quintus Maximus, Quinti Filius, Quinti Nepos.* Fabius togatus quadrigis triumphalibus vectus, d. habenas equorum, f. ſcipionem tenet eburneum, in cuius apice aquila. AR. *Erizzo* p. 221.) *Golz.* Faſt. p. 182, ad an. 708. quo. Fabius ex Hiſpania permiſſu Caeſaris triumphauit.) *Guſſ.* III. p. 197. n. 26.) *Morell.* ib. fg. 16. p. 556. — 52. Caput Apollinis radiatum.)(PAVLLVS FABI. MAXIM. *Paullus Fabius Maximus.* In media area S. C. Luna bicornis inter quinque triones AR. *Golz.* Faſt. p. 215. ad an. 642. quo Paullus Fab. Max. Conſul fuit cum Q. Aelio Tuberone.) *Guſſ.* ib. p. 196. n. 7.) *Morell.* ib. fg. 17.) *Vaill.* Fam. Fabia. — 53. Q. FABIVS MAX. *Quintus Fabius Maximus.* Caput Herculis diademate reuinctum et barba decorum, humeros exuuiae leonis ornant, et claua ibidem exſtans.)(Deſultor in equis, poſt quem littera B. alphabetica matricum nota eſt, ſubtus ſunt litterae L. Q. mure intermedio, et in loco imo litterae D S S. AR. *Guſſeme* III. p. 197. n. 15.) *Morell.* ib. fg. 18. *et* inter Incert. Tb. 1. fg. 6. p. 460. Inueniuntur enim ſatis multi, ſed omnes inſcripti TI. Q. non vt hic L. Q. — 54. L. VOLVSVS IIIVIR. Triumuir monetalis. Caput Concordiae velatum, in area numi EX S. C.)(K. FABI. AMBVST. *Kaeſo Fabius Ambuſtus.* Duae figurae togatae inſidentes thoraci, d. lauream tenentes, Victoria adſtans coronam inter eos ſuſpenſam tenet, in imo exergo: C. VALER. POTIT. COS. *Caius Valerius Potitus*

tus

nus Conſul., *Golz.* Faſt. p. 225. ad an 757.) *Guſſeme* VI. p. 494. in gente Valeria n. 13.) *Vaill.* Fam. Fabia fg. 1. p. 412. *it.* Fam. Valeria, ſed COS. non *Conſul*, ſed *Coſulari Poteſtate* interpretatur. — 55. L. ARRVNTI. L. F. II.VIR. *Lucius Arruntius*, *Lucii Filius Duumuir.* Caput Iouis barbatum ac laureatum.)(IVL. ANTON. M F. Q MAX. AFRICAN. *Iulius Antonius*, *Marci Filius*; *Quintus Maximus Africanus.* Caput tauri vittati. A?. *Golz.* Faſt p. 206 et 215) *Guſſeme* I. p. 274.) *Morell.* Num Conſular. Tb. 8. fg. p. 513 et 557. — 56. ΦΑΒΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ, *Fabius Maximus.* Caput Auguſti nudum)(In medio numo: ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ (*ſic*) ΤΡΥΦΩΝ, *Hierapolitarum Trypbon.* Æ 3. *Morell.* Fam. Fabia Tb. 3. fg. 1. p. 175.) *Seguin.* Sel. Num. p. 99. ſed rectius ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ, vt et ſcriptum apud *Guſſeme* IV. p. 79. n. 7. Pariterque apud *Liebe* Goth. Num. p. 39.) *Spanhem.* Pr. II. p. 70. — 57. IMP. DIVI F. Caput Auguſti laureatum, ante quod eſt lituus.)(CÆSAR. AVGVSTA. Q. MAXIMO ITER. Q. VALENTINO II. VIR. *Caeſarea Auguſta*, vrbs Hiſpaniae Tarraconenſis. *Quinto Maximo Iterum*, *Caio Valentino*, *Duumuiris.* Colonus agens boues. Æ. *Morell.* Fam. Fabia Tb. 3. fg. 2. p. 175. vid. *Caeſar Auguſta.* — 58. IMP. AVGVSTVS. Caput Auguſti nudum. pone quod MV. C. I. *Municipium Calaguris Iulia.*)(M. ANTONI. L. FABI. II.VIR. *Marco Antonio*, *Lucio Fabio*, *Duumuiris.* Bos ſtans. Æ. *Guſſeme* II. p. 45. n. 11.) *Morell.* Fam. Fab. Tb. 3. fg. 3. et in Aug. Tb. 35. fg. 15.) *Vaill.* Col. I. p. 31. ex cuius iudicio *Fabii* Auguſti aeuo noui omnes, et non ex antiquo Fabiorum genere. — 59. *Al.* ſed Q. ANTONI. etc. *Guſſ.* ib. n. 10.) *Mdb.* p. 47.) *Vaill.* ib. — 60. MVN. CAL. *Municipium Calaguris.* Caput Auguſti nudum, pone II.VIR. *Duumuiris.*)(M. ANTON. L. FABI. *Marco Antonio Lucio Fabio.* Taurus ſtans. Æ. *Morell.* Fam. Fabia Tb. 3. fg. 4. p. 175. vid. *Calaguris.* — 61. CÆSAR. AVGVSTA. Q. LVTAT. M. FABI. II.VIR. *Quinto Lutatio*, *Marco Fabio*, *Duumuiris.* Colonus agens boues. Æ 2. Auguſti; *Auguſtini* Dialog.) *Eckbel.* Cat. I. p. 4.) *Guſſeme* I. p. 25.) *Mdb.* p. 46. 47.) *Morell.* Fam. Lutatia fg. 3. et in Auguſto. Tb. 38. fg. 28. p. 380.) *Patin.* Impp. p. 33.) *Vaill.* Col. I p. 25. — 62. TIB. FIANO FABIO. GER. II VIR. C. C. A. Taurus. Æ. Auguſti. *Mdb.* p. 46. — 63. C. C. A. — 63. C. C. A. A. HOSTIL. L. FABIO II. VIR. *Colonia Caeſarea Auguſta. Aulo Hoſtilio*, *Lucio Fabio Duumuiris.* Bos ſtans. n. Caligulae. *Golz.* Theſ. p. 251. 252.) *Morell.* in Caligula. Tb. 8. fg. 4. p. 699.

FABIO. vid *Fabia* gens.

FABIVS eiuſdem gentis nomen. Sic legitur L. FABIVS L. F. HISP. Q. in denario Fabiae gentis. *Eckbel.* Cat. II. p. 10.

FABRIC. *Fabricius* nomen v. *Fabricia* g.

Fabrica, in cuius medio porta, ſupra fabricae periſtylium templum octo columnarum, in cuius aditu tres portae. n. Nicopolis ad Iſtrum.

Fabricia gens plebeia, Siquidem Q. Fabricius tribunus plebis ſtuduit reuocando in patriam Ciceroni. Deſumtum videtur eſſe nomen eius a fabro. Luſcini cognomen deminutiuum eſt a Luſco.

Paternus vero a voce pater et Aſpaſiis, Ouiniis et Taruſiis familiare cognomentum. — Numi ſunt: 1. PATE .... Anguis in ſpiras erectus. PATERNVS integre ſcribit *Vaillantius.*)(L. FABRICI. in tabella per medium numum fornicei, quaſi ponti, ſuperpoſita, in qua inſcriptum *Lucii Fabricii* nomen legi-

legitur, qui Fabricium pontem faciundum curauit; in vertice PR. id eſt, *Praetor*. Æ. *Guſſeme* Ill. p. 198.) *Morell*. Fam. Fabricia fg. 1. p. 175. M. *Pembrok*. Ill. Tb. 19. fg. 3.) *Vaill*. Fam.) *Harduinus* ad *Plin*. L. XXXIII. c. 2. p. 630. pro ſolita innouandi libidine legit: *Protector Auguſtodunenſium Traianus Edua Reſtituta Negotiatorum Vota Suſcepit*; de reliquis litteris: L. FABRICI. PR. ſilet, atque addit, pro ſalute Traiani, quam Epidaurius anguis repraeſentat haec vota ſuſcepta fuiſſe. Magni vero erroris arguit *Vaillantium*, quod ſine auctore *Paterni* cognomen Fabricio det. — 2. AVGVSTVS DIVI F. Caput Auguſti laur.)(CÆSAR. AVGVSTA. Q. STATIO M. FABRICIO II.VIR. *Caeſar Auguſta. Quinto Statio, Marco Fabricio, Duumuiris*. Praeter nomina nihil de *Fabricio* hoc vel *Statio* nobis innotuit. Colonus agens boues. Æ 2. *Morell*. Fam. ib. fg. 2. p. 176. *et* in Aug. Tb. 34. fg. 25.) Num. *Arſchot*. Tb. 16. n. 13.) *Golz*. in Aug. Tb. 50. fg. 36.) *Guſſeme* II. p. 25. Ill. p. 198.) *Vaill*. Col. I. p. 27. — 3. *Al*. ſed M. FABRIC. ORTATI. II.VIR. ſcriptum apud *Mdb*. p. 47. — Denarii quidem, qui circumferuntur cum capite L. Fabricii et ipſo *ponte Fabricio*, falſi ſunt, et ad Paduanos relegandi. *Hauercamp*. ad *Morell*. Th. Fam. p. 176.

FABRINI. *Fabrinius*, nomen gentis, cuius

Fabriniae nulla apud veteres ſcriptores mentio reperitur, etſi numi ſint triti, et vulgares, qui cuſi ſunt tempore belli Punici ſecundi, quod ex pondere aeris colligitur. — 1. Caput Herculis imberbe in leonis exuuiis cum claua ad collum, retro tria ſunt puncta, quae quadrantem eſſe indicant.)(M. FABRINI. *Marcus Fabrinius*. Prora nauis cum eadem quadrantis nota, ſubtus ROMA. Æ 3. *Guſſeme* Ill. p. 198. n. 2.) *Morell*. Fam. Fabrinia fg. 1. p. 176.) M. *Pembrok*. Ill. Tb. 20. fg. 3.) M. *Theup*. p. 41.) *Vaill*. *Fam*. — 2. Caput Mercurii petaſo tectum, cum tribus globulis vel punctis, quadrantis iterum nota, quae per tres globulos exprimitur, quoniam tres ſignificabat vncias, eaſque valebat, quamuis ipſe as libralis, olim iam tempore belli Punici ſecundi ad vnam vnciam redactus eſſet.)(*Eadem*. Æ 3. *Guſſeme* ib. n. 1.) *Morell*. ib. fg. 2.) M. *Theup*. p. 42. *Vaill*. ib. — 3. Caput Romae galeatum, cum quatuor globulis, vnde triens eſſe colligitur, qui quatuor valebat vncias.)(*Eadem* nauis aerecrum numorum ſolita, cum iiſdem quatuor notis. Æ. *Guſſ*. ib. n. 3.) *Morell*. ib. fg. 3.) *Vaill*. ib. patet vero eum erraſſe, dum quadrantem eſſe credidit, atque a parte capitis tres tantum notas addidit, ab altera vero nullas poſuit, ſiue quod numus eius fuerit detritior, ſiue quod non ſatis attenderit.

Fabrum praefecti in numis. Conf. *Spanhem*. Pr. II. p. 170.

FAC. *Faciundis*. C. SACR. FAC. *Cenſor Sacris Faciundis*. — XV. VIR. SACR. FAC. *Quindecim Vir Sacris Faciundis*. Muſ. *Pembrok*. Ill. Tb. 9. n. 8.

Faces in manibus *Cereris*. Plerumque duabus ſolet fingi; vnam modo facem manu etiam tenet Ceres quibuſdam in numis. — Fabula nos docet, Proſerpinam olim a Cerere quaeſitam, quo innuitur, terram ſeminibus refertam vehementer deſiderare atque inquirere fertilitatem, cum aliquot annis ea fuit deſtituta. Sed anonymo in explicatione numi Caracallae potius videtur haec dea, quae agris donat fecunditatem, facem noctis, i. e. *lunam* denotare, eodem modo, quo Liber deus, vini largitor, ſol voca-

vocatur. Conf. Memor. Triuulz. 1701. Tom. I. p. 222 ſq. — *Diana* ideo δαδοῦχος aeque ac *Ceres* fuit dicta. *Spanh.* Pr. II. p. 127. vid. *Taeda.* — *Facium* frequens vſus in ſacris ac pompis veterum. *Spanh.* Epiſt. ad *Morell.*

Facies Antoninorum Impp. conſideranda eſt in dignoſcendis eorum numis ANTONINVS AVG. inſcriptis. v. *Antonini Imperatores.*

Facies cuiuslibet fere numi duae ſunt, altera antica, altera poſtica, et in vtraque conſiderandae veniunt figura et inſcriptio.

Facultas cudendae monetae. vid. *Cudendae* etc. — Antiochenſibus Syriae a ſenatu conceſſa. *Vaill.* Col. II. p. 24.

FAD. et quidem litteris A D monogrammate iunctis, *Fadius* nomen. v. *Fadia* gens. — Auerſa numi Paeſtanorum Lucaniae inſcribitur F AD PONT. *Fadius Pontifex* legit *Paſchalis Magnonius* in diſſertatione de veris Poſidoniae et Paeſti originibus, eamque miratur epigraphen, vtpote inſolitam. Dubium non eſt, in coloniis *pontifices* fuiſſe conſtitutos, quod patet ex *Tullii* oratione II. de leg. agr. c. 95. Quae autem fuiſſet ratio ſcribendi in numo muneris pontificii, praecipue cum contracta ea vocabula multo veriſimilius de *Fadio* et *Pontio* IIviris ex *Eckhelii* Num. Vet. p. 41. ſententia explicari poſſint. Nam et in aliis Paeſtanorum numis leguntur: D. FAD. L. PVL.

Fadia gens plebeia, ſiquidem apud *Ciceronem* T. Fadius, perperam Fabius, reuocationem eius ab exſilio iuuit. Gentem hanc ex Latii oppido Arpinate oriundam cenſet *Vaillantius.* — In numis, qui ſuperſunt, caput galeatum eſt Mineruae.)(L. FAD. L. SAT. *Lucius Fadius, Lucius Saturnius,* vel *Satrienus*, forte aediles. Duae dextrae iunctae ad denotandam inter eos concordiam. *Morell.* Fam. Fadia p. 177.) *Vaill.* Fam. — 2. *Al.* ſed pone caput imberbe galeatum litterae ſunt adpoſitae PAE. vel *Paeſtum* Lucaniae indicantes, vel *Paetus* eſt, quae litterae apud *Morell.* et *Vaill.* deſunt. *Cimel. Vindob.* I. p. 42. — 3. *Al.* ſed puncto intermedio ita P. AE. et caput dicitur Romae galeatum. *Guſſeme* III. p. 198.) M. *Theup.* p. 42. — 4. AVGVSTVS DIVI F. Huius caput laur.)(CAESAR. AVGVSTA. M. PORCI. CN. FAD. II.VIR. *Marco Porcio, Cneo Fadio, Duumuiris. Caeſar Auguſtae.* Vexillum baſi infixum. Æ 3. *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 4.) *Mdb.* p. 46.) *Morell.* in Aug. Tb. 44. fg. 10.) *Patin.* Impp. p. 33) M. *Theup.* p. 649. — 5. IMP. AVGVSTVS. Caput huius nudum.)(M. POR. CN. FAD. II.VIR. intra coronam quernam. *Guſſeme* II. p. 26.) *Vaill.* Col. I. p. 19. — 6. IMP. AVGVST. TRIB. POT. XIV. Caput Auguſti laur. ante lituus et capeduncula.)(CAESAR. AVGVSTA. M. PORCI. CN. FAD. II.VIR. Colonus agens boues. Æ 2. *Geſner.* Tb. 24. n. 43.) *Mdb.* p. 47.) *Morell.* in Aug. Tb. 34. fgg. 23. 24.) *Vaill.* Col. I. p. 27.) *Harduin.* Oper. Sel. ſed FADIO etc. ſcriptum. — 7. *Al.* ſimilis, at omiſſis TR. POT. litteris. *Guſſeme* II. p. 25.) *Velazquez* Enſayo Tb. 13. fg. 6. p. 98.

F. ADVENT. AVGG. NN. *Felix Aduentus Auguſtorum Noſtrorum.* Mulier ſtans, capite elephanti proboſcide tecto, d. vexillum, ſ. dentem elephanti, pro pedibus leo. Ꝛ. Diocletiani. *Band.* II. p. 10) *Cimel. Vindob.* I. p. 24.) *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. II. p. 429.) *Guſſeme* III. p. 56. n. 24.) *Spanhem.* II. p. 622. — *it.* Val. Maximiani. *Band.* II. p. 52. — *Ead. epigr.* ſed pro pedibus leo et taurus procumbentes. Ꝛ. Conſtantii Chlori.

ri. *Band.* II. p. 90. *Eckhel.* Cat. M. p. 446. — *it.* Gal. Maximiani. *Eckhel.* ib. p. 451.

FAELICITAS (*ſic*) SAECVLI. Figura ſtans, d. caduceum, ſ. cornucopiae. Æ. Traiani Decii. *Band.* I. p. 27.) *Mdb.* 352.

Faeſulae, in Italia, nunc pagus *Fieſoli*, ad Apennini radices ſitus, olim oppidum non incelebre, de quo *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 572. — In Æ 2. numo: FAI litteris Etruſcis. Caput Herculis imberbe, exuuiis leonis tectum, pone delphinus.)(Tridens, hinc et inde delphinus, a dext. globulus. M. *Hunter.* Tb. 27. fg. 15. et Conf. Phil. Tranſact. Vol. LIV. p. 101.

FAI. vid. *Faeſulae.*

Falcatus currus. v. *Currus Falcatus.*

ΓΑΛΕΙΩΝ, *Faliſcorum*, vbi Γ pro Φ vſurpatum loco φαλίων. vid. *Faliſcorum* numi.

Faleria, vel *Falerii* nobilis Etruriae vrbs ad Tiberim, cuius incolae aut populus, quos ager ille habuit, *Faliſci* dicti ſunt. Male igitur *Strabo* L. V. p. 156. aut quorum ille ſententiam profert, Falerios et Faliſcos, vt gentes; et *Solinus* cap. de Italia, Faliſcam et Falerios, vt oppida diſtingunt. Aliter *Liuius*, qui L. V. c. 27. et L. X. c. 14. *Falerios* oppidum nominat, et *Faliſcos* populum.

Faliſcorum numi ſunt: 1. FA. Victoria gradiens, d. lauream, ſ. demiſſa.)(Aquila leporem depaſcens, in area ſignum incuſum dubium. AR. 2. *Eckhel* Num. Vet. Tb. 1. fg. 7. p. 9. *Faleria*, Etruriae craſſiuſculum hunc et inſignem propter vetuſtatum numum ſignauit. Victoriae typus in numis Etruſcis inſolens eſt. Varia cum Romanis Faliſcorum bella, varia fortuna geſta enumerat *Liuius*, dum denique ſuccumberent, ſed ad quam victoriam adludat typus, erui nequit. Rari in eo tractu numi ſigno incuſo notati, ſed iſtud ſatis diſtingui non poteſt; aſtrum videtur et proram nauis referre. — 2. Caput Iouis laureatum.)(FA. Aquila, ſerpentem vnguibus ſtringens, in area fulmen, folium et HP. AR 1. *Eckhel.* ib. fg. 8.) *Golz.* Magn. Graec. Tb. 35. fg. 8. numum fere ſimilem vulgauit, ſed omiſſis in area HP litteris. Iunonem tutelarem fuiſſe Faleriae deam, inter omnes conſtat. Eius cultus ab Haleſo Argiuo vrbis conditore, a quo *Haleſii*, dein *Faleſii* dicti iuxta *Spanhem.* Pr. I. p. 107. 108. huc tranſlatus eſt, et copioſe deſcribitur ab *Ouidio* Amor. L. III. eleg. 13. integra. Hinc ab eodem Faſt. VI. vſ. 49. Faliſci dicuntur *Iunonicolae*, et ſerius teſte *Frontino* de colon. eadem vrbs dicta *Colonia Iunonia.* Attamen in numis Iunonis rarius, Iouis cultus perpetuo indicatur. Nam inter copioſa huius vrbis numiſmata vix vnum reperias, in quo non aut Iouis caput, aut quae ad Iouem referuntur, fulmen, aquilaue proponantur. Vnicus impreſſo in auerſa tripode habitos Apollini a Faliſcis honores confirmat, de quibus auctores mira prodiderunt. Nam ii ex Faliſcis, qui ſacrificium annum ad montem Soracten Apollini fecerunt, et *Hirpi* dicti ſunt, ſuper ardente lignorum ſtrue incedentes non adurebantur. Eum ritum fuiſſe antiquiſſimum, patet ex *Virgil.* Aen. XI. vſ. 785. — 3. Caput aquilae ad ſ. infra folium.)(Fulmen. AR. 187. pd. Muſ. *Hunter.* Tb. 27. fg. 16. — 4. Aquila volans ad ſ. vnguibus leporem.)(ꟼA. Phoenicum more dextra ſiniſtram verſus. Fulmen. AR. 184½ pd. M. *Hunt.* ib. fg. 17. — 5. Aquila alis expanſis ſtans ad d. leporem deuorans.)(Aꟼ. Fulmen alatum. AR. 92½ pd. M. *Hunt.* ib. fg. 18.) *Golz.* Magn. Gr.

Gr. Tb. 35. fg. 10. — 6. Aquila ſtans ad ſ. leporem deuorat.)(AT. Fulmen. Æ. 44. pd. M. *Hunt.* ib. fg. 19. — 7. Typus fere idem ad d.)(FA. Fulmen alatum. Æ. 74¼ pd. M. *Hunter.* p. 142. n. 5.) *Golz.* Magn. Gr. Tb. 35. fg. 9. — 8. *Alius*, ſed ante fulmen alatum diota, pone mon. [135] Æ. 75½ pd. M. *Hunt.* ib. n. 6. — 9. Caput Iouis laur. barbat.)(ΦΑΛΕΙΩΝ. Aquila alis clauſis inſiſtens capitello columnae. Æ. 187. pd. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 32. fg. 9.) *Guſſeme* III. p. 199. n. 4. — 10. Caput imberbe tiara ornatum ad d.)(FA. Fulmen in corona. Æ. 185¾ pd. M. *Hunt.* Tb. 27. fg. 20.) M. *Theup.* p. 1269. fulmen in corona ex foliis — 11. ΦΑΛΕΙΩΝ. Caput muliebre auripendentibus et monili ornatum ad d.)(Aquila capite retrouerſo et alis expanſis ſtans ad ſ. in corona laurea. Æ. 187½ pd. M. *Hunt.* ib. fg. 21. *it.* 188 pd. M. *Pembr.* ib. fg. 10.) *Guſſ.* ib. n. 6.) *Golz.* Magn. Graec. Tb. 36. fg. 1. — 12. ΦΑΛΕΙΩΝ. Caput muliebre ad d.)(Aquila capite retrouerſo et alis expanſis ſtans ad d. Æ. 44½ pd. M. *Hunt.* ib. fg. 22. — 13. FA. Caput muliebre vitta cinctum ad d.)(FA. Aquila ſtans ad ſ. pone vuae racemus. Æ. 41½ pd. M. *Hunt.* fg. 23.) — 14. Caput Iouis barbatum et laureatum ad d.)(FA. Fulmen in corona laurea. Æ. 32½ pd. *Eckhel.* Cat. I. p. 14. n. 6.) M. *Hunt.* ib. fg. 24. — 15. Caput idem.)(FA. Tripus, ſupra quem fulmen, ſuperne ΚΡΑ. Æ. pd. 43. *Cimel. Vindob.* I. Tb. 9. fg. 12. p. 38.) *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 14. n. 8.) M. *Hunt.* p. 143. n. 12. — 16. FA. Fulmen intra lauream.)(Caput aquilae magnum ſine collo. Æ 1. fabricae perantiquae. *Cimel. Vind.* ib. fg. 11. *Eckhel.* Cat. ib. n. 1. 17. 18. FA. Caput muliebre redimitum diademate ornato.)(Aquila ſtans, intra coronam. Æ. 1. *Eckhel.* ib. n. 2. 3.) *Golz.* M. Graec. Tb. 36. fg. 2. — 19. 20. Caput Iouis laureatum.)(FA. Aquila ſtans. Æ. 3. *Eckhel.* ib. n. 4. 5.) M. *Theup.* p. 1269. — 21. Caput Iouis laureat.)(FA. Aquila capitello columnae inſiſtens. Æ 3. *Golz.* Magn. Graec. Tb. 35. fg. 7. — 22. *Ead. adu.*)(FA. AM. Fulmen intra lauream. Æ. 3. *Eckh.* ib. fg. 7. — 23. FA. Fulmen.)(Aquila volans leporem vnguibus ſtringit. Æ 73. pd. *Eckhel.* ib. n. 9.) *Guſſeme* III. p. 199. n. 8.) Muſ. *Theup.* II. Tb. 32. fg. 7. — 24. Caput barbatum et laureatum ad d.)(ΦΑΛΕΙΩΝ. in corona laurea. Æ 2. *Peller.* Tb. 10. fg. 17.) M. *Hunt.* p. 143 n. 13.) M. *Theup.* p. 1269. cui corona graminea, vt et *Guſſ.* ib. n. 2. — 25. Caput Iouis.)(ΦΑΛΙΩΝ. intra lauream. Æ 3. *Eckhel.* Cat. I. p. 14. n. 10. — 26. Caput barbatum et pileo ornatum ad d.)(Fulmen in corona laurea. Æ 3. Muſ. *Hunter.* Tb. 27. fg. 25. — 27. Caput laureatum imberbe, forte Apollinis.)(FA. HP. Iupiter nudus ſtans, d. fulmen vibrat, ſ. extenſa, ante corona. Æ. *Guſſ.* ib. n. 6.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 32. fg. 8. — 28. Caput muliebre diademate cinctum.)(FA. Fulmen intra coronam. Æ. *Golz.* Magn. Graec. Tb. 36. fg. 3. — 29. *Al.* ſed deeſt corona. Æ. *Golz.* ib. fg. 4. — 30. Idem caput vitta redimitum.)(FA. Aquila volanti ſimilis, intra coronam. Æ. *Golz.* ib. fg. 5. — 31. Caput imberbe.)(FA. Tripus intra coronam. Æ. *Golz.* ib. fg. 6.

ΦΑΛΙΩΝ. vid. *Faliſcorum* numi.

FALTO idem qui *Falco*, qui pollices pedum curuatos falconis inſtar habet; cognomen gentis Valeriae: Q. VALER. Q. F. FALTO. — P. FALTO Q. F. vid. *Valeria* g.

Falx inſtrumentum, quo ſecantur frumenta, herbae, et ſimilia. Secundum *Plinium* Falcium duo ſunt genera, Italicum breuius, ac vel inter vepres quoque tractabile; Galliarum latifundia maioris compendii, quippe medias caedunt herbas, breuioreſque praetereunt. — Fuere, qui falcem, vt alia huiuſmodi ſigna in exergo monetarum conſpicua, attribuerint Diis, qui in ipſius numis expreſſi conſpiciuntur, et propterea Iouis caput, cui falx adiecta eſt, Saturno adſignarunt, Ioue penitus reclamante. Sic Iunonis caput, cui idem ſymbolum aliquando adpoſitum cernitur, deae Putae, quae Putationi praeerat adſcripſerunt, quo nihil abſurdius.

— inſigne Saturni, agriculturae repertoris, vnde *falcifer* adpellatur a poetis. In numis Siculis fertilitatem Siciliae deſignat. Vtraque manu Saturnus falcem n. Heracleae Cariae, Troadis.

— in f. figurae. n. Apollonieritarum Lydiae. M. *Pembrok.* II. Tb. 4. fg. 9.) *Guſſeme* I. p. 234.

— in manu pueruli aeſtatem deſignat. v. *Anni quatuor tempeſtates.*

— dentata pone caput Saturni propter agriculturae rationem, cuius ipſe repertor fuit. n. Famil. Calpurniae, Memmiae, Seruiliae.

— et ſiſtrum. n. Aegypti. Muſ. *Hunter.* Tb. 3. fg. 5.

— ſine vlla deorum imagine in omnibus paene monetae Etruſcae partibus inuenitur. Autumarunt quidam, huiuſmodi notas e. c. clauam, glandem, lanceae cuſpidem etc. denotare monetam illam noua lege ſignatam eſſe leuioris ponderis, quam eſſet antiquior, ne de illius auctoritate dubitaretur, et ſcirent omnes nihil fraude ſubtractum eſſe, ſed poteſtate magiſtratus ſes imminutum; quapropter, vt iſti diiudicant, hoc ſigno tota antiquior moneta exauctorata erat, vt nullius vſus effecta, aerario reddita in leuiorem conflaretur. Sed difficile admodum eſt vno vel altero ex hiſce numis perpenſo iudicium ferre. Notae omnino huiuſcemodi in numis diuerſiſſimi ponderis inueniuntur. Exemplo ſit *falx* in quadrante, qui eſt in ratione vnciarum 13. in ſemiſſe pertinente ad aſſem vnciarum duodecim, in aliis ſemiſſariis numis, qui ſunt in ratione vnciarum $10\frac{1}{2}$ et vnciarum 10, et vnciarum 9 in quadrante pariter pertinente ad aſſem vnciarum $9\frac{1}{2}$. Confer. *Paſſerii* diſſ. de re numar. Etruſcor. c. 7. — Coniectura eſt vt huiuſmodi *falcis* etc. ſigna diuerſarum vrbium denotent officinas, eaſque notas pro libito monetariorum aliquando fuiſſe adpoſitas, quandoque et praetermiſſas.

Fama an in veterum moneta ſignata? *Henr. Phil. Conr. Henke* de Famae variis apud veteres Latii poetas imaginibus. Helmſtadii 1774. 4. — Famae tribuit *Virgil.* Aen. L. IV. tot linguas, totidemque ora ſonantia, quot ſunt corpore plumae etc. Pari ratione *Ouid.* Metam. XII. 46.

— Tota eſt ex ore ſonanti,
Tota fremit voceſque refert,
iteratque, quod audit.

Famae ſymbolum pegaſus, ideo alas habet, quia volat.

Familiae Romanorum aliunde fere ignotae in numis. In tanta vero vetuſtarum Romanae gentis familiarum caligine, ad quas ſpectant augurari et earum numos interpretari, non facile eſt, praeſertim primis temporibus, cum nec praenomina, nec cognomina inſcriberent, aut ſe filios et nepotes gentis eſſe notarent, vt ſaepe ſint coniecturae ex auctoribus et numorum

for-

formis. *Spanh.* Pr. II. p. 4 ſq. 348.) *Vaill.* Fam. I. p. 69. — *Car. Sigonius* c. 4. libro de nom. Roman. omnia familiarum nomina in IVS deſinere tradit. Nonnulla autem nomina gentili nomine oblitterato eorum vicem occupare tentauerunt, ſed ſemper in iis quaerenda antiqua familiarum nomina, vt in cognomine LABIENVS nomen Atiae reperitur, quem Q. Labienum *Patinus*, *Vaillantius* aliiue ſuae reſtituerunt genti. — Index cognominum, agnominum et adoptiuorum, quae in numis Romanarum familiarum obſeruantur. v. *Cognomen*.

Familiarum, vel *Conſulares numi* in conſulum, cenſorum, praetorum, aedilium et curulium et plebis, quaeſtorum et proquaeſtorum, augurum etc. honorem et memoriam, rerum ab ipſis geſtarum et dignitatum, non autem ab ipſis ſolum, verum etiam praeterea aut ex ſenatus conſulto, aut ab ipſorum agnatis et poſteris, ſi qui triumuiri monetales eſſent conſtituti, pondere vario, variaque aeſtimatione ſignati ſunt, quales exhibuerunt atque illuſtrarunt: *Fuluius Vrſinus* in libro: Familiae Romanae, quae reperiuntur in antiquis numiſmatibus ab Vrbe Condita ad tempora diui Auguſti. Romae. 1577. et *Carol. Patin.* Familiae Romanae in antiquis numiſmatibus ab V. C. ad tempora diui Auguſti, et bibliotheca *Fuluii Vrſini* reſtituit, recognouit, auxit. Pariſ. 1663. — *Petr. Seguini* Epiſt. ad *Franc. Gottifredum* ſuper dubiis quibuſdam ad numos Familiar. Roman. *Fulu. Vrſini* ſpectantibus. Pariſ. 1660. *Abrahami Gorlaei* Theſaurus numiſmatum Romanorum ad familias Romanas ſpectantium vſque ad obitum Auguſti. Amſt. 1608. — *Hub. Golzii* de re numaria antiqua, opera quae exſtant vniuerſa, Tom. I. continens Faſtos magiſtratuum et triumphorum Romanorum ab V. C. ad Auguſti obitum ex antiquis numiſmatibus reſtitutos. Antw. 1708. — *Andr. Morelli* de numis conſularibus epiſtola ad *Iacob. Perizonium*. Amſtad. 1701. Reſponſionem adiecit *Iac. Perizon.* diſſertationi ſuae de aere graui. Lugd. Bat. 1713. — Theſaurus *Morellianus* ſiue Familiarum Romanarum numiſmata omnia, diſpoſita ab *Andrea Morellio*, ex edit. et cum commentar. *Sigeb. Hauercampi.* T. I. II. Amſt. 1734. — *Io. Foy Vaillant* numi antiqui Familiarum Romanarum perpetuis interpretationibus illuſtrati. T. I. II. Amſt. 1703. — Numiſmata Familiarum Romanarum, quae vel ab editis per *Vaillantium* et *Morellium* aliqua ſingulari nota diſtinguuntur, vel etiam in iſtorum tabulis omnino deſiderantur. Conf. *Muſell.* Add. Tb. 13. p. 351 ſqq.

Familiarum nomina, quae reperiuntur in numis conſularibus, ordine alphabeti, adſcripto eorum numero, qui ſi in *Cimelio Caeſareo Vindobonenſi* ſit, notabitur *Caeſ.* ſi in gaza *Gothana* ita *Goth.* ſi in *Vaillantii* collectione edita ſic *Vaill.*

Nomen gentis.	*Caeſ.*	*Goth.*	*Vaill.*
Aburia,	5	4	6
Accoleia,	2	2	1
Acilia,	6	3	10
Aebutia,	—	7	5
Aelia,	17	10	12
Aemilia,	20	18	56
Afrania,	4	2	4
Albia,	—	—	2
Alfinia,	—	—	1
Alliena,	1	—	1
Anicia,	—	—	1
Annia,	6	7	7
Anteſtia,	3	4	8
Antia,	—	3	3
Antiſtia,	—	2	5
Antonia,	105	90	104
Appuleia,	—	1	7
Apronia,	3	2	6
Aquilia,	9	2	11
Arria,	—	1	4
Arruntia,	—	—	1
Aſinia,	—	2	5

Nomen

Nomen gentis.	*Caeſ.*	*Goth.*	*Vaill.*
Atia,	—	2	2
Atilia,	5	6	18
Atteia,	—	—	1
Aufidia,	1	1	2
Aurelia,	12	7	13
Autronia,	1	—	4
Axſia,	2	3	4
Baebia,	2	3	5
Bellia,	—	—	—
Betiliena,	1	—	1
Caecilia,	25	17	44
Caecina,	—	—	2
Caedicia,	—	—	1
Caeſia,	3	2	1
Calidia,	2	2	1
Calpurnia,	132	18	32
Caluiſia,	—	—	2
Canidia,	—	—	1
Caninia,	1	1	7
Cariſia,	14	10	16
Caruilia,	1	1	5
Caſſia,	25	22	22
Ceſtia,	2	—	2
Cicereia,	—	—	1
Cipia,	3	1	2
Claudia ſeu Clodia,	41	21	46
Clouia,	—	1	1
Cloulia,	9	4	2
Cocceia,	1	1	3
Coelia,	34	11	7
Conſidia,	13	7	5
Coponia,	3	2	1
Cordia,	9	6	3
Cornelia,	75	44	91
Cornuficia,	1	1	4
Coſconia,	1	1	1
Coſſutia,	5	6	3
Crepereia,	—	2	2
Crepuſia,	31	14	8
Critonia,	1	1	1
Cupiennia,	2	1	2
Curiatia,	3	3	5
Curtia,	3	2	5
Deidia vel Didia,	3	4	4
Domitia,	15	10	24
Duilia,	—	—	3
Durmia,	1	2	7
Egnatia,	5	4	4
Egnatuleia,	3	3	1
Eppia,	2	1	2
Fabia,	21	21	24
Fabricia,	—	—	1

Nomen gentis.	*Caeſ.*	*Goth.*	*Vaill.*
Fabrinia,	1	—	3
Fadia,	1	—	2
Fannia,	2	3	2
Farſuleia,	10	8	1
Flaminia,	2	3	7
Flauia,	2	2	4
Fonteia,	25	11	10
Fuſia,	2	1	3
Fuluia,	3	1	10
Fundania,	8	3	2
Furia vel Feuria,	9	5	9
Furnia,	—	—	1
Gabinia,	—	—	1
Gallia,	—	1	3
Gellia,	2	1	4
Hateria,	—	—	1
Heluia,	—	—	1
Herennia,	23	7	2
Hirtia,	—	1	2
Horatia,	—	1	1
Hortenſia,	—	—	2
Hoſidia,	5	1	2
Hoſtilia,	7	3	7
Itia,	—	1	1
Iulia,	101	60	72
Iunia,	71	41	47
Laelia,	—	—	3
Laetoria,	—	—	1
Licinia,	15	11	38
Liuia,	—	—	8
Liuineia,	11	1	12
Lollia,	2	3	9
Lucilia,	2	1	1
Lucretia,	14	6	5
Luria,	—	2	8
Lutatia,	4	2	5
Maecilia,	—	3	2
Maenia,	5	1	6
Mamilia,	13	3	6
Manilia,	13	7	2
Manlia,	—	—	14
Marcia,	39	20	28
Maria,	25	7	16
Memmia,	16	7	7
Meſcinia,	1	1	5
Metria,	3	1	4
Minatia,	1	1	3
Mineia,	1	—	—
Mitreia,	—	—	1
Minucia,	9	5	13
Mucia,	2	1	4
Mummia,	—	—	3

Nomen

Nomen gentis.	*Caeſ.*	*Gotb.*	*Vaill.*
Munatia,	7	1	6
Muſſidia,	7	8	15
Naeuia,	22	17	5
Naſidia,	2	2	2
Neria,	1	1	1
Nonia,	2	2	3
Norbana,	25	2	7
Numitoria,	2	4	3
Numonia,	1	—	1
Octauia,	2	—	3
Ogulnia,	1	1	4
Opimia vel Opeimia,	3	3	6
Oppia,	—	—	6
Papia,	39	30	7
Papiria,	3	6	17
Pedania,	1	1	2
Pedia,	—	—	2
Perperna,	—	—	3
Petillia,	7	2	3
Petronia,	2	4	13
Pinaria,	3	4	8
Plaetoria,	27	13	10
Plancia,	2	—	1
Plautia vel Plotia,	16	13	12
Poblicia,	18	10	8
Pompeia,	23	14	17
Pomponia cum nouem muſis,	25	15	22
Pontinia,	—	—	1
Popilia,	—	—	3
Poppaea,	—	—	1
Porcia,	12	12	12
Poſtumia,	13	11	20
Procilia,	4	4	2
Proculeia,	1	—	2
Pupia,	1	2	6
Quinctia,	3	4	12
Quinctilia,	—	1	4
Rabiria,	—	—	1
Renia,	2	1	1
Roſcia,	22	1	1
Rubellia,	1	—	1
Rubria,	8	9	8
Rupilia,	—	—	2
Ruſtia,	3	3	2
Rutilia,	3	1	2
Saluia,	3	3	3
Sanguinia,	2	4	4
Satriena,	19	3	1
Saufeia,	3	2	3
Scribonia,	5	4	6

Nomen gentis.	*Caeſ.*	*Gotb.*	*Vaill.*
Sempronia,	3	8	31
Sentia,	38	3	7
Sepullia,	4	5	5
Sergia,	3	1	1
Seruilia,	27	11	27
Seſtia,	2	3	2
Sextia,	—	—	2
Sicinia,	4	3	2
Silia,	4	1	8
Soſia	—	1	3
Spurilia,	1	1	1
Statia,	—	—	1
Statilia,	1	1	8
Suillia,	—	—	3
Sulpicia,	11	8	23
Taria,	—	—	1
Tarquitia,	3	1	3
Terentia,	4	2	12
Thoria,	27	22	2
Titia,	8	3	6
Titinia,	2	1	2
Tituria,	29	13	9
Trebania,	2	1	3
Trebonia,	2	—	2
Tullia,	2	1	6
Valeria,	14	4	36
Valgia,	—	—	1
Varginteia,	4	1	3
Varia,	—	—	1
Vatinia,	—	—	2
Ventidia,	—	—	2
Verginia,	—	1	3
Vettia,	3	1	1
Veturia,	2	—	6
Vibia,	55	16	22
Villia,	—	—	1
Vinicia,	2	4	6
Vipſania,	—	4	11
Viſellia,	—	—	1
Vitellia,	—	—	1
Vmmidia,	—	1	2
Voconia,	2	2	2
Volcatia,	—	—	1
Volteia,	30	9	6
Voluſia.	—	—	1

Familias Romanas, quarum numi a Traiano *reſtituti* in hanc diem innotuere, recenſet *Beauvais* Hiſt. des Emp. T. I. p. 198. Iis familiis iungendae *Liuineia* in Muſ. *Theup*. p. 57. et *Scribonia* in Muſ. *Pembrok*. III. Tb. 93. quae eius induſtriam

duſtriam fugere; vt adeo numero ſint XXVIII. et ſequentes: *Aemilia. Caecilia. Cariſia. Caſſia. Claudia. Cornelia. Cornuficia. Didia. Horatia. Iulia. Iunia. Licineia. Lucretia. Mamilia. Marcia. Maria. Memmia. Minucia. Norbana. Numonia. Pompeia. Rubria. Scribonia. Sulpicia. Titia. Tullia. Valeria. Vipſania.* Adde *Pembrok.* Comitis denarium, in quo Roma ſedens augurium capit, et alium, de quo *Neumann.* Pop. Num. II. p. 184. egit. Plures poſteri detegent.

Familiarum Rom. argentei numi incuſis notis memorabiles, tantae raritatis ſunt, vt non ita pridem eruditi fuerint, qui negarent exiſtere. Huius vero generis anecdotos *Neumannus* l. c. Tb. 7. fgg. 11. 12. 13. oculis ſubiicit. — Familiis Manliae, Antoniae et Corneliae impreſſa ſunt monogrammata, primae VES. ſecundae MP. VES. tertiae.. b' Æ nempe litteris inuerſis pro IMP. VES. Ea procul dubio nomen continent IMP*eratoris* VES*paſiani*, proindeque eo regnante impreſſa fuere. *Harduin.* ad *Plin.* T. I. p. 481. eaſdem ſiglas ex iocantis ingenii luſu interpretatus eſt IMP*etu* VES*ano*. — Neque vero hi numi ſoli ſunt, qui tales notas referant. Primus, ni fallitur *Neumannus*, familiae Seruiliae denarium protulit *Patinus* Fam. p. 259. cui eaedem ſiglae incuſae ſunt, et *Hauercamp.* ad *Morell.* Th. Fam. p. 390. alterius meminit M. Antonii, qui iiſdem ſiglis notatus fuerat, ſed ordine retrogrado. *Pellerinius* Suppl. II. pl. 3. n. 11. alium familiae Planciae vulgauit, in quo legere ſibi videbatur AB. Æ S. ſed itidem eae notae inuerſo ordine comparent in dicto Cn. Plancii denario, docente *Neumanno* ib. p. 185. Eaſdem quoque deprehendit *Eckbelius* in familiis Antonia et Caruilia Theſauri Caeſarei, quarum proinde ſignificatio non amplius latet. Secus de notis, quae hiant in familiis Antiſtia, Flaminia et Iulia iuxta typos, quos *Neumann.* Tb. 7. fgg. 14. 15. 16 protulit. Tales necdum obtulit Romana pecunia, bene vero Graeca. Sic videas ΑΒΕΩΝ, et ΤΑΒΗΝΩΝ Cariae ac ΣΙΔΗΤΩΝ Pamphiliae numos, quibus ſimiliter incuſi ſunt circuli atque intra hos N. et B. et Ε apud *Pellerin.* III. Suppl. pl. 6. n. 9. *it.* Rec. III. pl 130. n. 6. *it.* IV. Suppl. pl. 2. n. 4. Sed ne quis notas familiarum Antiſtiae ſcilicet S. et Flaminiae N. incuſum confundat cum ſolitariis litteris, quae plurimis reipublicae Romanae denariis non incuſae, ſed inſcalptae ſeu inciſae ſunt. Iſtae quidem recentius additae, forſitan ab iis, qui numos illos in ſuis muſeis adſeruabant, vt poſſeſſorum ſint notae. Simili ratione praeſtantioribus Graecis Latiniſque numis, qui olim Mantuae ducum theſauro condebantur, tanquam gentilitium inſigne impreſſa fuit aquila, aureis quidem argentea, argenteis aurea, vti praeter *Spanhemium* ac *Neumannum* obſeruarunt *Hauercamp.* ad *Morell.* Th. Fam. p. 390.) *Liebe* Goth. Num. p. 135.) *Vaillant.* in praef. ad Num. Fam. Roman. Quod ſi non nemo nouiſſet, in explicanda ea aquila non inanem operam luſiſſet. — Ceterum an tribus Antiſtiae, Flaminiae et Iuliae fam. numis ea ſigna incuſa fuerint reipublicae, an Auguſtorum aeuo, quis auſit definire? Vnde neque conſtat, an moris fuerit Romanis, ſtante libertate, huiuſmodi notis vti. Fuere, qui iſtud definite negauerint, ſed falſa nituntur ratione, nempe quod nullos viderint, adeoque nullos putauerint exſtare familiarum Romanarum numos impreſſis notis conſpicuos. *Pellerinius* contrarium adſeruit aeque fallaci ductus argumento, nempe familiae Planciae denario, cuius auctoritate vſus non fuiſſet, ſi modo recte legiſſet incuſa IMP, VESP. monogrammata. Nempe aliud eſt negare, familiarum exiſtere numos,

quibus

quibus eae litterae incuſae fuerint reipublicae tempore. Primum a veritate maxime abludit; de altero hactenus non liquet, adeoque adfirmari nequit, num integra, vel perdita iam libertate incuſae fuerint. Plura qui generatim de hoc argumento ſcire cupit, conſulat *de Boze* Science de Méd. T. I. p. 349.) *Mabudel* Mem. des Inſcr. T. XIV. p. 132.) *Pellerin.* Suppl. II. p. 61 ſqq. potiſſimum.) *Mangeart.* Science des Méd. p. 38.

Familiarum nomina fere nulla poſt Auguſtum in denariis argenteis, et in numis aereis S. C. percuſſis, ſed tantummodo Graeci occurrunt, qui niſi minuti, celebreſque admodum colonias exhibeant, potius ad doctorum pabulum, quam ad antiquariorum oblectationem in conſularium ſerie admittendi ſunt. Tanto maiori ad familiam aliquam referri poteſt iure numus, qui Auguſti effigiem nullam praefert, cuius generis numos, ſi antiquarum familiarum nomina complectantur, ſine controuerſia ad conſulares numos pertinere *Vaillantius* in praef. ad Num. Rom. Fam. indicat, ac in *Patino* cenſet aliquoties accuſandum, vt ſine delectu eos admiſceret, qui ad familias Romanas non pertinerent. Quare, inquit *Vaillantius*, ſi quos reperias, qui nihilominus in eo numero non videantur reponendi, ſcias velim, aut Graecos eſſe, eoſque perraros, ac ferme omnes ſine Imperatorum effigie, qua parte certiſſime ad antiquas ſuas familias reuocari a nobis debuere.

FAN. vel FAV. *Fannius.* v. *Fannia* gens.

FANE. *Faneſtre*, municipium Italiae, nunc *Fano* dicitur in ducatu Vrbinate, iuxta *Harduin.* Oper. Sel. p. 60. Aliis, vt *Froelichio* Not. Elem. p. 83. *Fanum* vel *Fana* Italiae incerto ſitu; forte Fanum Fortunae, dein colonia. *Plin.* L. III. c. 19. *Colonia Fanum Fortunae.* — MVN. FANE. AEL. *Municipium Faneſtre Aelium*, in Philippi Senioris numo, cum naui et cornucopiae, quem de oppido Hiſpaniae explicandum cenſuit *Spanhem.* Pr. II. p. 607. et dein *Mdb.* p. 347. ad diſcrimen nempe coloniae *Faneſtris* in Italia, *Guſſeme* III. p. 205. — Eadem inſcriptio inter Philippi Iun. numos in *Morelli* ſchedis legitur. — COL. FANESTRIS e Theſauro *Golzii* p. 239. apud *Harduin.* l. c.) et *Guſſ.* III. p. 206.) Cellar Notit. Orb Ant. I. p. 593. — Hanc et *Flauiam Faneſtrem* a Flauiis Conſtantinis poſtea adpellatam intelligimus e Lib. II. Cod. Theodoſ. Tit. IX. de pactis leg. 5.) *Spanh.* l. c. p. 606. — *Al.* apud *Patin.* Impp p. 258. ſub Macrino cum epigr. AEL. MVNICI. COMM *Aelium Municipium Commodianum* a *Mdb.* p. 307. ob typum ſimilem, proram nempe cum cornucopiae, eidem vrbi contribuitur.

Fannia gens plebeia, ſed conſularis. An eius nomen a fano, duplicato conſonante? Gentis illius cognomen fuit *Strabo*, id eſt, qui oculos habet diſtortos. Conſules ex illa gente fuerunt C. Fannius Strabo A. V. C. 592. et filius cognominis A. 631 qui et ante tribunus plebis fuerat. *Cicero* ad Attic. L. XVI. ep. 13. — Numi ſunt: 1. Caput Romae galeatum ante X denarii nota, pone ROMA.)(M. FAV. C. F. *Marcus Fannius, Caii Filius.* Victoria in citis quadrigis, d corollam tenens, ſ. equorum habenas. AR. *Guſſeme* II p. 206. n. 2.) *Morell.* Fam. p. 177. n. 1.) M. *Pembrok.* III. Tb. 17. fg. 1.) Muſ. *Theup.* p. 42.) *Vaill.* Col. — 2. AED PL. *Aediles Plebis.* Caput Cereris ſpicis coronatum.)(M. FAN. L. CRT. *Marcus Fannius, Lucius Critonius.* Duo aediles ſedentes ſupra ſellas, ante illos frumenti ſpica eſt, retro illos duae ſunt litterae P A. quae explicari poſſunt *Publica Auctoritate*, ſed potius

potius ſignificare videntur *Publico Argento.* AR. *Guſſ.* ib. p. 205. n. 1.) *Spanh.* Pr. II. p. 153.) *Morell.* ib. n. 2.) M. *Theup.* ib. vbi litterae P A interpretantur *Primi Aediles.*) M. *Pembrok.* III. Tb. 10. fg. 10. vid. *Critonia* gens.

ΦΑΞΙΩΝ loco ΑΞΙΩΝ, praepoſito ſpiritu leni, vti cenſent *Dutens* dans ſon Explication de quelques Médailles diſſ. 3. p. 165 et 228. cui vrbis Axus, ſiue Oaxus ville de Crete près d'Eleutherne.) *Froelich.* Not. Elem. p. 77 et 85. cui populi *Faxi* dicti ſunt, *Saci* alias.) *Liebe* Goth. Num. p. 163.) *Zaccaria* Iſtit. Num. p. 361. quorum vero coniecturas minime probat *Khell.* ad *Haym.* Th. Brit. II. p. 182. obſ. 128. ex cuius ſententia digamma *Liebii* conuellitur. — Numi, ita inſcripti, ſunt recenſiti ſub *Axia* in Italia.

Farfalla, quam tenet pagurus vel cancer. vid. *Durmia* gens.

FARIA, poſito F pro PH, lenita voce; ſic *Iſis*, quae PHARIA dici debuit, in n. Iuliani et Helenae vxoris apud *Patin.* Impp. p. 483.) *Spanhem.* Pr. I. p. 123.) *Triſtan.* III. p. 734. Conf. *Galland.* Diction. vocabulo *Faria.*

Farneſius Hercules. vid. *Hercules.*

FARSALEI. (*ſic*) pro FARSVLEI*us* in Cat. II. *Eckhelii* p. 38.

Farſuleia gens adeo obſcura eſt, vt praeter lapides duos, quos attulit *Vrſinus* p. 111. nemo ex veteribus illius meminerit. L. Farſuleius Rufus inter pontifices coloniae Iuliae Sutrinae numeratur; vnde ex hac vrbe illam gentem fuiſſe oriundam ſuſpicatur *Vaillantius.* Nuſquam vero exſtat cognomen *Menſor*, ab eo qui agros aut caſtra metitur, quod denarii tantum agnoſcunt, in quibus: MENSOR. Caput Iunonis Monetae, vt vult *Vaillantius*, pariter atque editor Muſ. *Theupoliani*, cum typo monetali; *Hauercampo*, *Eckhelio*, aliiſue videtur deae Libertatis cum pileo pone poſito; adſcribitur S. C. nota et numerus V. *al.* cum numeris XI. — XXXV. — XXXVIIII. — XΨII — L. apud *Eckhel.* Cat. II. p. 38. vel adpoſitae ſunt notae ΨXXI. — XVIII. — ΨV. — XXXX. — ΨXXII. — XXXIII. iuxta *Morell.* Fam p. 178. — vel numeri LXXIII. in Muſ. *Theup* p. 42. — vel IXΨ. in Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 8. fg. 12.)(L. FARSVLEI. *Lucius Farſuleius.* Figura militaris galeata, vel Victoria, ſiue Roma ſtat in bigis, ſ. haſtam tenens et equorum habenas, dextram porrigit figurae togatae in bigas, antiquo more, a parte poſteriori adſcendenti. Sub equis ſunt vel ſcorpio, vel notae ΨII. — ΨXIII. — ΨXX — ΨXXV. — ΨXXVI. — XIII. — XX. — XXC. — XC. — CIV. — CXI. — CXT. — CXIX. Sunt vero haec ſigna monetariorum, quales numeri etiam poſt deae caput in antica numi facie inueniuntur. Cum enim tot centena denariorum millia a Romanis cuſa fuerint, plures adhibendae fuerunt officinae et matrices, illaeque his notis et numeris diſtinguendae. AR. *Eckhel.* Cat. II. p. 38.) *Guſſeme* III. p. 206.) *Morell.* Fam. Farſuleia p. 177. 178.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 8. fg. 12.) Muſ. *Theup.* p. 42.) *Vaill.* Fam. — *Al.* Fabricae non nihil barbarae, hinc ſcriptum L. FARSALEI. (*ſic*) AR. *Eckhel.* ibid. — *Al.* ſed capite iuuenili diademato.)(L. FARSVLEI. Figura in bigis. AR. *Eckhel.* ib. — In ſubaerato vitioſo male compoſitis duarum Farſuleiae et Sergiae familiarum formis ita: Effigies deae Libertatis ad d. a tergo pileus et LIIII.)(SERGI.... Q. Sergius Silus equo decurrens dextrorſum, ſ. tenet gladium et reſectum hoſtile caput. Prior typus eſt Farſuleiae, poſterior Sergiae. Antica alias legitur MENSOR S. C. poſtica M. SERGI.

GI. SILVS Q. Epigraphe et numi ſubaerati partem conſumſit tempus edax. *Neumann.* Pop. Num. II. p. 202. 203.

Faſces ante ſummum magiſtratum ferebant lictores ad plectendos facinoroſos; erant virgae, cum vitia eſſent ſanabilia, quae his corrigerentur; ſecures autem, cum illa eſſent immedicabilia, ipſis amputarentur. Quae *faſces cum ſecuribus* iuſtitiam, ſummamque triumuirorum, conſulum ac magiſtratus in numis quoque denotant potentiam, cum ius vitae et necis haberent illi primi magiſtratus. — Inter duos faſces conſul togatus ſtans in familiarum numis frequens typus. — De faſcibus ac ſecuribus cf. *Spanhem.* Pr. II. p. 88 ſq.

Faſces duodecim cum ſecuribus, poſt reges exactos, alteri conſulum praelati, alteri totidem ſine ſecuribus, qui inde *ῥάβδοι ὑπατικαὶ*, *conſulares faſces* dicti; poſtea vni tantum faſces, verum ſine ſecuribus praelati; *πελέκεις* a Graecis tam ſine ſecuribus faſces, quam cum iiſdem dicti.

Faſces in numis cum ſecuribus, vti in n. Poſtumiae g. interdum cum ſella curuli, interdum abſque ea conſularis poteſtatis indicium. Hinc duo faſces intermedia ſella curuli. n. Liuineiae gentis. *Liebe* Goth. Num. p. 230. — Duo faſces intermediis duobus viris, qui dextras iungunt. n. Caediciae g. *Golz.* Faſt. p. 89. — ſed intermedia ſpica n. Norbanae g.

— cum ſecuri in area n. Fam. Canidiae, Liciniae.

— et ſecuris in manu lictoris. vid. BRVTVS — ΚΟΣΩΝ. Conf. *Spanh.* Pr. II. p. 93 ſq.) *Oiſel.* Sel. Num. p. 478.

— et caduceus, decuſſatim poſiti, ſupra orbis, infra ſecuris, ad latus duae dextrae iunctae. n. Aemilii Bucae et Iul. Caeſaris. — ſed tres manus iunctae cum epigr. SALVS GENERIS HVMANI. n. Augusti.

Faſcibus, tam qui ſine ſecuribus exhibentur, quam quibus ſecures ſint adligatae, cur coronae ſint adnexae. Conf. *Spanh.* Pr. II. p. 89 ſq.

Faſcia pura a priſcis regibus in numis geſtabatur. Gemmis autem diſtincta faſcia, tempora ambiens, labeſcente imperio caput Imperatorum cingebat. v. *Diadema.*

Faſciculus ſpicarum ad indicandam regionis vbertatem et agrorum fertilitatem, quale ſymbolum in n. Alexandriae Aegypti, Apameae Syriae Caeſareae Palaeſtinae. et Cappadociae, Nicomediae etc.

— trium ſpicarum. n. Caeſareae Cappadociae.

— quinque ſpicarum. n. Apameae Syriae.

— ſex ſpicarum. n. Auguſti, Neruae.

— ſeptem ſpicarum intermedio papauere. n. Domitiani. v. *Alexandria* Aegypti.

FAΣΤ. initiales litterae nominis. Etſi id oppidum eſt incomperti ſitus, Boeotici tamen iuris et tractus fuiſſe inſculptus ex parte altera cantharus, clipeusque ex altera, vt in Iſmeniorum numo ſuadet. Eſt autem illud F. Aeolicum digamma pro Φ, prout cenſet *Harduin.* Oper. p. 60. — Locus numi Æ. a *Golz.* Graec. vet. Th. 17. fg. 4. refertur inter Boeotiae vrbes ob adſcripta Thebani clipei et diotae ſymbola, quae in Thebarum aliorumque Boeotiae locorum numis vulgo conſpiciuntur; haeret tamen *Norr.* Comment. p. 97. quid de *Faſtia* dicat, nomen

nomen enim nullo modo Graecanicum eſt, ſiquidem littera F. prorſus illis ignota; ſi vero Φάτια quis contendat legendum, ſcriptionis quidem vitium tollet, ſed vbi gentium locus hic exiſtat, aeque ambiguum eſt. Exhibent numum 186¾ pd. *Combe* inter numos Boeotiae regionis in Muſ. *Hunter*. p. 68. n. 15, ſed ſupra diotam racemus vuae.) *Guſſeme* I. p. 385. n. 1.) *Golz*. l. c.) *Harduin*. Op. p. 60.) M. *Pembrok*. II. Tb. 49. fg. 12.) *Spanhem*. Pr. I. p. 108.

Faſti Romanorum a *fari* nomen habent, quia in primis fabantur, qui dies *faſti*, qui *nefaſti*, qui *interciſi* eſſent. Conf. *Golzii* Faſti conſulares Tom. I. Operum; it. *Iacob Zarabellae* aula heroum, ſiue *Faſti* Romanorum ab V. C. ad A. C. 1674. Petauii 1674. 4.

— emendandi ex ſententia *Harduini* Oper. p. 780. 744. 749. in conſulatibus Gallieni p. 853 et in Addendis.

Faſtigia templorum frequenter in numis ornata aquilis. *Spanhem*. Pr. II. p. 646.

Fata tria victricia in aureo eximiae raritatis numo Diocletiani et collegae Maximiani Herculei adumbrata, de Parcis, quibus Romae exſtitit templum dicatum ſub nomine trium Fatorum dictum. Quam bene in hiſce numis Fortunae habitus conueniat Fatis, quibus bonorum omnium diſpenſationem, poteſtatemque regendi orbis terrarum veteres tribuebant, vberius oſtendit *Liebe* Goth. Num. p. 75 ſq. ſimulque docet, Fortunam Fatumque olim haud diuerſa nomina viſa.

FATIS VICTRICIBVS. Tres Parcae ſtantes, quarum ſingulae ſ. cornucopiae tenent, et harum vna ſeorſim d. temonem, reliquae duae d. ſimul eundem temonem.)(IMP. C. C. VAL. DIOCLETIANVS P. F. AVG. Caput eius laureat. *AV*. Diocletiani. *Band*. II. p. 6.) *Cimel. Vind*. I. p. 20.) *Eckbel*. Cat. Muſ. Caeſ. II. p. 428.) *Guſſeme* III. p. 56. n. 20 et p. 206.) *Hantbaler*. Exercit. IV. Tb. 7. fg. 16. p. 234.) *Liebe* G. N. p. 75.) *Mdb*. p. 423.) *Spanh*. Pr. II. p. 639. Quod in hoc numo Parcae d. tenent, *Vaillantius* et *Bandurius* taedas opinati ſunt; *Froelichius* in Cim. Vind. fuſos cum globo, nempe quos Parcis conuenire ſciuit. At *Eckbel*. l. c. luculentos temones videt, quales in numis paſſim occurrunt. Praeter Vindobonenſe muſeum, et gazam Gothanam, hic numus exſtat tantum in Mediceo cimelio, ſed ibi infra additur S. C. forte *Siſciae cuſus*, prout apud *Vaill*. Pr. III. p. 49.

FATIS VICTRICIBVS. Tria illa Fata vel Parcae ſtantes, niſi quod cornua copiae non compareant; infra SMA. *Signata Moneta Aquileia*.)(IMP. C. M. AVR. VAL. MAXIMIANVS P. F. AVG. Caput Val. Maximiani laureatum, ad pectus cum lorica. *AV*. Maximiani. *Band*. I. p. 49.) *Guſſ*. V. p. 100. n. 32.) *Hantbal*. ib.) *Liebe* ib.) *Morell*. Specim. rei numar. Tb. 6. p. 81.) *Spanh*. Pr. II. p. 639.) *Vaill*. Pr. III. p. 56. Communia his Diocletiano ac Maximiano Auguſtis cuncta erant communia, exercitus, expeditiones, bella, victoriae, triumphi, moneta.

F. AV. *al*. AVG. CAESAR. *Flauia Auguſta Caeſarea*. vid. *Caeſarea*.

FAVINIO ITER*um* TITIO II.VIR*is* COL. CAES. AVG. n. Caeſar Auguſtae in Auguſto. *Mdb*. p. 47.

Faunus apud Aborigenes regnum tenebat, primus loca certis nominibus ſacrauit, vnde fana dicta ſunt a fando, quod et ipſe vates Faunus eſt

eſt adpellatus et laurea coronatus. *Plutarchus* eum Mercurii filium fuiſſe dicit, idcirco caduceus eius dei inſigne Fauno additur. At cum inter homines eſſe deſiit, antiquitas eum tanquam deum coluit. Conf. de *Fauno* et *Faunis*, agrorum et ſiluarum diis *Natal. Comitis* Mytholog. L. V. c. 9.) C. G. *Heyne* vom vorgeblichen vnd wahren Vnterſchiede zwiſchen Faunen, Satyren, Silenen vnd Panen, in Sammlung antiquariſcher Aufſätze II. Stück. n. 2. p. 53 ſq.

Faunus bene caudatus genuflectens phialam tenet. Æ. Thaſi. *Golz.* Graec. Tb. 13. fg. 7.

— pariter in Naxi Siculae argento frequenter conſidet, laetusque phialam ori admouet, quaſi ſtrenue potaturus. Et fuit eadem Fauni ſignandi cauſa Thaſiis, quae Naxiis, nobilitas vitium, quaeque inde conſequitur Bacchi religio. *Neumann.* Pop. Num. I. Tb. 4. fg. 8. p. 134. ſed haud ſatis accurate vt ipſe ſatyrum dein agnoſcit. Tom. II. p. 173. cum additamento: „Faunos Italia peperit, Graecia ignorauit."

Fauni et ſatyri, comites Bacchi. *Hauercamp.* Num. Contorn. p. 104.

Fauni circumdant Bacchum, quorum vnus ei Silenum praeſentat. n. Perinthi. *Vaill.* Gr.

Faunus ſtans ad latus Bacchi. n. Perperenorum. *Guſſeme* III. p. 206.

— ſtans. n. Beryti. *Peller.* Tb. 81. fg. 11.

— cum duabus tibiis. n. Apameae Phrygiae. *Peller.* Tb. 43. fg. 19.

— cum nebride duabus ſimul tibiis canens. n. Antandr. Troadis. *Vaill.* Gr.

Faunus cum hinnulo ludens in gemma, quam exhibet *Beger.* Th. Br. I. p. 18 ſq. vbi typum explicat.

Fauni caput cum aure praegrandi et fiſtulis in imo, ad antiquitatem Iuniae gentis denotandam, cuius fundator L. Brutus, qui reges Rom. eiecit. *Dionyſius* Fauni hiſtoriam refert, quod in proelio inter Etruſcos et Romanos, de reſtitutione Tarquiniorum, vox e ſilua propinqua caſtris audita fuerit, quae iuſſerit Romanos bono animo eſſe, eos victores eſſe, et vno plus Etruſcorum in acie cecidiſſe; vnde ab eo tempore, ao. 245. praecipue Fauni cultus in gente Iunia, quo Domitius Ahenobarbus Fauni aedem in inſula Tiberina dedicauit. *Hauercamp.* ad *Morell.* Fam. p. 73. 222. 534.) *Guſſeme* III. p. 206. — In denario C. Claudii Centhonis, aedilis tunc curulis, caput dei Fauni laurea cinctum cum barba hirſuta et facie ruſtica; aedilium enim erat officium curare, vt templa magnificis operibus reficerentur; forſan ille Fauni templum reſtaurauit, quod erat in monte Caelio, circulari forma multis in ambitu columnis adornatum.

FAVTR. *Fautrici.* Conf. *Gal. Ind.* Diction. voc. *Fautrix.*) *Guſſeme* III. p. 219. — vid. MINER. FAVTR. *Mineruae Fautrici.*

FAVS. *Fauſtus*, L. Sullae filius apud *Spanhem.* Pr. II. p. 74. alioſque in monogrammate VES. quae connexae litterae etiam legi poſſent *Anteſtius*. vid. *Cornelia* gens n. 65.

Fauſta, Conſtantini M. vxor ſecunda A. Chr. 307. Maximiani Herculei et Eutropiae filia, ita vt pater et filius duas eiuſdem Maximiani filias ſibi iugauerint, vt adnotat *Zonar.* in Conſtantino. Non *Fauſta* ſolum, ſed *Flauia* et *Maxima*, vt maritus dictus eſt Flauius Maximus

mus Conſtantinus, ſeu vt vulgo numorum id genus interpretes a Maximiano patre nempe *Maximiana* dicta in aliquot eius numis, qui aerei obuii, argentei aeque ac aurei rariſſimi. — Genuit Conſtantinum Iuniorem, Conſtantium Iuniorem et Conſtantem, omnes Augusti titulo inſignes. Duae etiam huius Fauſtae filiae Auguſtis matrimonio iunctae ſunt; Conſtantia nempe nupſit Conſtantio Gallo, atque Helena Iuliano apoſtatae. *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 313. — Eiuſdem Fauſtae artibus priuignus Criſpus, e Mineruina Conſtantini M. priore coniuge filius, ſublatus eſt; dolo autem detecto, iuſſit ipſam Conſtantinus in balneo aquarum calidarum vapore ſuffocari A. Chr. 326. V. C. 1080. Erat ethnica, inde ea impellente veterum opinionibus haeſit et diis ſacrificauit aliquando Conſtantinus.

Circum caput *Fauſtae* ad pectus cum ſtola collo monili inſigni ſcriptum; FL. MAX. FAVSTA AVG. — FLA. MAX. FAVSTA AVG. — FLAV. MAX. FAVSTA. — FLAV. MAX FAVSTA AVG. — FLAV. MAXIMIANA FAVSTA AVG. — FLAVIA MAXIMA AVGVSTA.

In altera numorum parte: PIETAS AVGVSTAE. — SALVS REIPVBLICAE. — SECVRITAS REIPVBLICAE. — SPES REIPVBLICAE.

Fauſtae huius numos ſiſtunt: *Angelon.* p 305.) *Band.* II. Tb. 6. p. 219 et 206 ad 208.) *Beger.* Th. Br. II. p. 806.) *Cimel. Vindob.* I. p. 24.) *Ducang.* Hiſt. Byzant. Tb. 6. p. 23. 24.) *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. II. p. 481.) *Guſſeme* Diccion. III. p. 207. 208.) *Harduin.* Saecul. Conſtant. in Oper. Sel. p. 471.) *Mdb.* p. 469.) *Morell.* Specim. rei numar. Tb. 4. p. 53.) *Muſell.* Impp. Tb. 248. fgg. 9. 10. p. 310.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 79. fg. 4. p. 417.) *Patin.* Impp. p. 468 *et* Ind. p. 33.) *M. Pembrok.* III. Tb. 30. fg. 14.) *Schulz* MzCab. III. p. 317. 318.) *Spanhem.* Pr. II. p. 313.) *Strada* p. 185.) *M. Theup.* p. 338.) *Triſtan.* III.) *Vaill.* Pr. III. p. 240.

Fauſta alia ſecundum aliquos vxor Conſtantii, qui tres vxores duxit; alteram ac tertiam nominant ſcriptores, illi Euſebiae, huic Fauſtinae nomen fuit; tradunt itidem ſcriptores, Conſtantio nupſiſſe filiam Conſtantii patrui, ſed cum nomen eius ſilentio praetermiſerint, videndum, num ea ſit FAVSTA N. F. vt legitur in numo ſingulari Æ 3. circa huius caput iuuenile.)(inſcriptione caret, in qua nihil cernitur praeter ſtellam in laurea, qui typus aſtri intra lauream coronam in numo hoc aeque ac duplicis Helenae, Criſpi et Iuliani, numis occurrit. Litterae N. F. in aduerſa numi rarioris pagina interpretatur *Liebe* cum *Bandurio: Nobiliſſima Femina,* non *Nobiliſſima Felix,* neque *Nurus Fauſti,* neque iuxta *Harduinum: Nepotiani Filia. Conf. Bandur.* II. p. 395.) *Eckhel.* Cat. II. p. 498.) *Guſſeme* III. p. 208.) *Liebe* Goth. Num. p. 353.) *Triſtan.* in Adpendice III. voluminis.

FAVSTIN. *Fauſtinae.* DIVAE FAVSTIN. AVG. MATR. CASTROR. *Diuae Fauſtinae Auguſtae Matri Caſtrorum* in AR et Æ 1. Fauſtinae Iunioris.

Fauſtina (Annia Galeria) vxor Antonini Pii, Annii Veri filia, Aelii Caeſaris ſoror, cuius adfinitate maritus ab Hadriano imperii ſucceſſor deſtinatus eſt. Malae famae femina, cuius pudicitia tamen ab adultoribus adſerta, tertio mariti dominationis anno e viuis exceſſit, conſecrata a ſenatu, penes quem nempe ius erat conſecrationes decernendi, inde inter diuas EX S. C. relata eſt; ab Antonino ei cir-

circenſis pompa decreta, et templa erecta ſunt.

Fauſtinae huius numi maiori ex parte poſt eius obitum cum ſolitis CONSECRATIO*nis* ſymbolis ac nominibus ſunt percuſſi, et prae aliis cum AETERNITA*tis* typis. — Ad eandem Auguſtam ſpectant etiam inſignes numi, in quibus plures figurae cum puellis occurrunt, Fauſtina vero ſubſellio inſidens; qui inſcripti: PVELLAE FAVSTINIANAE, quae nempe inde nomen nactae, quod in honorem mortuae coniugis alimenta iis e publico, ex Antonini Pii iuſſu, ſint decreta. v. ALIM. ITAL. — Sub variarum dearum forma, modo Iunonis, modo Veneris, Cererisque habitu, aeque ac Dianae et Cybeles ſpecie in numis repraeſentatur, qui ex *AV*, *AR* et *Æ* obuii et vulgares ſunt; at coloniarum eximiae habentur raritatis et elegantiae. Graeci cum vrbis cuiuſdam nomine ex omni forma inter rariſſimos cenſentur. vid. vrbes *Amaſtris* Paphlagoniae, *Aſcalon* Palaeſtinae vel Syriae, *Bithyniae* et Ponti *Haym.* Th. Br. II. Tb. 34. fg. 10. p. 284. *Corinthus* Achaiae, *Delphi* in monte Parnaſſo, *Epheſus* Ioniae, *Gaza* Palaeſtinae, *Nicaea* Bithyniae, *Smyrna* Ioniae, *Theſſalonica* Macedoniae, *Tius* Bithyniae. — Tum mortua et conſecrata dicitur in Graecis ΘΕΑ ΦΑΥϹΤΕΙΝΑ, *Diua Fauſtina.* — *Triſtan.* I. p. 593. adduxit numum, cuius epigr. ΦΑΥϹΤΕΙΝΑ ϹΕΒΑϹΤΗ ΕΥϹΕΒ. ϹΕΒ. ΘΥΓΑΤΗΡ, *Fauſtina Auguſta Pii Auguſti Filia*, quem perperam ad matrem, non ad filiam refert. — ΦΑΥϹΤΙΝΑ ΛΟΥΚΙΛΛΑ, *Fauſtina Lucilla.* Capita matris et filiae n. Gazae.

In *Latinis* numis legitur *Fauſtina Senior*: FAVSTINA AVG. *al.* AVGVSTA — FAVSTINA AVG. ANTONINI AVG. — FAVSTINA AVG. ANTONINI AVG. PII. — FAVSTINA AVG. ANTONINI AVG. PII P. P. — FAVSTINA AVG. ANTONINI AVG. P. P. — FAVSTINA AVG. ANTONINI PII AVG. P. P. — FAVSTINA ANTONINI PII P. P. et poſt conſecrationem: DIVA FAVSTINA. — DIVA FAVSTINA AVG. *al* AVGVSTA. — DIVA AVG. FAVSTINA. — DIVA AVGVSTA FAVSTINA.

Poſticae partes Latinorum numorum Fauſtinae Sen. ita ſunt inſcriptae: AED DIV. FAVSTINAE. *al.* AED. DIVAE etc. *al.* AEDE DIVAE etc. — AETERNITAS, — AETERNITAS AVG. — ANTONINVS PIVS. *al.* ANTONINVS AVG. PIVS P. M. TR P. COS. *al.* ANTONINVS AVG. PIVS P. P. COS. III. cum capite mariti. — AVGVSTA. — CERES. *al.* CERES AVGVSTA. — CONCORDIA. *al.* CONCORDIA AVG. *al.* CONCORDIAE. — CONSECRATIO. — DEDICATIO AEDIS. — DIVVS ANTONINVS. — EX SENATVS CONSVLTO. *al.* EX S. C. — FECVNDITAS. *al.* FECVNDITAS AVGVSTAE. — FELICITAS AVG. — IVNO. — IVNONI LVCINAE. — IVNONI REGINAE. — LAETITIA. — MATRI DEVM SALVTARI. — MATRI MAGNAE. — PAX. — PIET. AVG. *al.* PIETAS. *al.* PIETAS AVG. *al.* PIETAS AVGVSTAE. *al.* PIETATI AVGVSTAE. — PVELLAE FAVSTINIANAE. — SALVTI AVGVSTAE. *al.* SALVTI AVGVSTI. — S. C. — SECVRITAS. — SOVSTI. — S. P. Q. R. — TELLVS STABIL. — TEMPOR. FELICI. *al.* TEMPORVM FELICITAS. — TR. P. VIII. IMP. III. COS. IIII. P. P. in n. vitioſo. *al.* TR. P. XXIIII. COS. IIII. S. C. — VENERI AVGVSTAE. — VENERI GENETRICI. — VENVS. — VENVS VICTRIX. — VESTA. — VOTA PVBLICA. — VOTA VSCEN. (*ſic*) DECENNA.

In quibuſdam *Graecis:* ΑΝΝΙΟϹ ΓΑΛΕΡΙΟϹ vel Μ. ΓΑΛΕΡΙΟϹ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟϹ ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ ΥΙΟϹ; *Annius* vel *Marcus Galerius Antoninus Imperatoris Antonini Filius*. Caput iuuenile filii, cuius et mentio fit apud hiſtoricos. — ΑΥΤ. Κ. Τ. ΑΙΛ. ΑΔΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ, *Imperator Caeſar Titus Aelius Hadrianus Antoninus* cum capite ipſius mariti.

In *anepigraphis* eiuſdem Fauſtinae numis: 1. Antoninus togatus ſt. victoriolam porrigit Fauſtinae globo coeleſti inſidenti, ille ſ. chartam inuolutam tenet. Æ max. *Guſſeme* III. p. 213. n. 42.) *Vaill.* Pr. III. p. 133. — 2. Biga, in quam Fauſtina Imperatrix adſcendit. Æ max. Muſ. *Alb.* I. Tb 27. fg. 2. p. 53.) *Vaill.* ib. — 3. Ceres ſtans, d. haſtam puram, ſ. ſpicas. Æ. *Cimel. Vindob.* I. Tb. 11. fg. 12. p. 57.) *Khell.* Suppl. p. 83. — 4 Coriolanus cum exercitu pugnans contra Romanos, cui Veturia mater, et Volumnia vxor cum pueris occurrunt. Æ max. *Guſſ.* ib.) *Spanhem.* Pr. II. p. 290.) *Vaill.* ib. — 5. Cybele turrita ſedens inter duos leones, a d. ſtat Atys pileo Phrygio in capite, d. pedum. Æ max. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib. — 6. Cybele, vel Fauſtina inter Cybeles vecta leone, ſ. innixa crotalo. Æ max. *Guſſ.* ib.) *Spanh.* Pr. II. p. 290.) *Vaill.* ib. p. 132. — 7. Diana gradiens cum lunula in capite, d. facem, ſ. veſtem attollens. Æ max. cum circulo aereo. Muſ. *Alb.* I. Tb. 28. fg. 1. p. 55.) *Beger.* Th. Br. II. p. 670.) *Vaill.* Pr. III. p. 133.) *Maffei* Gemmar. III. p. 206. vbi numum hunc explicat. — 8. Fauſtina ſtolata ſedens in carpento a duabus mulis vecto. Æ max. *Vaill.* ib. — 9 Figura muliebris velata ſtans a fronte, d. facem demiſſam ad aram accendit, ſ. alteram facem accenſam geſtat; a laeua cippo impoſitum Cereris ſimulacrum, vtraque manu taedam gerens in curru a duobus ſerpentibus tracto. Æ max. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib. et Sel. Num. *Camp.* p. 29. 30. — 10. Figura ſedens manibus globum. *Guſſ.* ib. — 11. Sex figurae muliebres ſacra faciunt ad aram coram templo rotundo. Æ max. *Guſſ.* ib.) *Cantel.* de Romana Republ.) *Vaill.* Pr. III. p. 132. — 12. Iſis cum flore loti in capite, d. ſiſtrum, ſ. haſtam. *Guſſ.* ib. — 13. Lectiſternium cum ſceptro et pauone. Æ. Q. *Guſſ.* III. p. 209. n. 2.) *Vaill.* Pr. I. p. 169. — 14. Stellae inter lunam creſcentem. Æ. *Angelon.* p. 146.) *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 44. fg. 20.) *Geſner.* Tb. 104. n. 48.) *Guſſ.* III. p. 213. n. 42.) *Mdb.* 210.) *Muſell.* Suppl. Tb. 18. fg. 6.) M. *Theup.* p. 507. — 15. Matris Deum, ſiue Idaeae ſimulacrum Romam aduectum ſuper triremi per Tiberim a Claudia Veſtali exceptum matronis ſtipata, quarum vna faces gerit. Æ max. Muſ. *Alb.* I. Tb. 27. fg. 3. p. 54.) *Guſſ.* ib.) *Vaill.* Pr. III. p. 133. — 16. Templum ſex columnar. *Guſſ.* ib.

Fauſtinae Sen. numos exhibent et partim illuſtrant Muſ. *Alb.* I. Tb. 27. fgg. 2. 3. Tb. 28. p. 53 ad 55.) *Angelon.* p. 146. vel 172. 173.) *Argelat.* p. 208.) *Hemelar.* N. *Arſchot.* Tb. 26.) *Ruben.* N. *Arſchot.* Tbb. 43. 44.) *Ant. Auguſtin.* Dial. p. 35. ſq.) *Beger.* Th. Br. II. p. 669. 670.) *Cimel. Vindob.* I. p. 10. 56. 57. Tb. 11. fg. 12. p. 96. *it.* Tom. II. Tb. 36. fgg. 1. 2. Tb. 37. fg. 1. p. 8.) *Eckhel.* Catal. Muſ. Caeſ. II. ſuo loco et p. 509.) *Geſner.* Tbb. 103. 104.) *Grainville* reponſe a Mr. de la Chauſſe, touchant une médaille de Fauſtine la mere et ſa conſecration avec Antonin le Pieux. cf. Mem. de Trevoux 1703. Febr. p. 244 ad 257. *it.* 1703. Nou. p. 326 ad 330. *it.* 1705. Dec. p. 2113 ad 2133. et Latine apud *Woltereek.* El. Num. p. 106 ad 109.) *Guſſeme* Diccion. III. p. 208 ad 213.) *Han-*

Hantbaler. Exercit. II. Tb. 5. fg. 2. p. 129 et Tb. 6. fg 10. p. 190. *it.* IV. p. 180. *it.* VI. Tb. 1. fgg. 16. 17. Tb. 2. fg. 13. p. 99. 104. 106.) *Harduin.* Oper. Sel. 766 ſqq.) *Hauercamp.* Th. Reg. *Sueciae* Tb. 18.) *Haym.* Th. Brit. II. Tb. 34. fg. 10. 284.) *Khell* Supplem. p. 78 et 83.) *Paul. Alex. Maffei* ragionamento ſopra due medaglioni d'Antonino Pio et di Fauſtina. cf eiuſd. Oper. Tom. IV. p. 155 ad 162.) *Mdb.* p. 208 ſqq.) *Mencke* diſſ. de conſecratione, paſſim.) *Muſell.* Impp. Tbb. 105 ad 110. p. 156 ad 161. *it.* Supplem. Tb. 18. *it.* Addend. Tb. 5.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 45. fgg. 3. 4. p 244 ſq. Tb. 46. fg. 6. p. 255. Tb. 51. fg. 4. p. 304. Tb. 78. fg. 5. p. 413. Tb. 82 fgg. 10. 11. p. 429. Tb. 102. fg. 6. p. 504. Tb. 103. fg. 6. p. 507. Tb. 104. fgg. 1. 4. 6 ad 10. p. 508 ad 510. Tb. 105. fgg. 9 ad 12. p. 514. 515. Tb. 106. fgg. 1. 3 ad 6. p. 515. 516 *et* Tb. 107. fgg. 4. 5 p. 519. 520.) *Patin.* Impp p. 231. 232. *et* Ind. p. 14.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* I. p. 132 ſq. III. Tb. 13. p. 188 ſq. VII. Tb. 11 p. 103 ad 118.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 17. fg. 14. Tb. 18. fgg. 1. 2. 3. II. Tb. 97. fg. 9. III. Tb. 24. fg. 17. Tb. 36. fg. 14. Tb. 38. fg. 4. Tb. 43. fg. 2. Tb. 52. fg. 3. Tb. 60. fg. 3. Tb. 73. fgg. 6. 7. *et* Tb. 75. fg. 8.) M. *Piſan.* Tb. 18. n. 2. p. 49 *et* Tb. 19. n. 1. p. 50.) *Schulz.* MzCab. II. p. 122 ad 129.) *Spanhem.* Pr. I. p. 286. II. p. 39. 288. 544. 647. 650.) M. *Theup.* p. 188. 502. 897.) *Triſtan.* Comment. I. p. 593.) *Vaill.* N. Col. p. 144. *Eiuſd.* N. Graec. p. 48. *Eiuſd.* Sel. Num. Camp. p. 29. 30. *Eiuſd.* Pr. I. p. 80. 81. II. p. 166 ad 169. III. p. 132. 133.) P. *Tournemine* explication d'une médaille de Fauſtine la mere avec l'inſcription SOVSTI. cf. Mem. de Trevoux 1703. Febr. p. 257 ad 262. et Latine verſa in *Wolterreck.* Elect. numar. p. 110 ad 112. *it.* 201. 347. 348.

Fauſtina (*Annia*) vxor M. Aurelii, cui pro dote imperium tradidit, id circo ſe *Auguſti Pii filiam* in numis inſcribit, vt dignitatis titulum, non tam accepiſſe a marito, quam illi per matrimonium tuliſſe, oſtendat; id M. Aurelius fatetur, dum eam impudicam et adulteram retinet, exclamans: „ſi repudiamus vxorem, reddamus et dotem.„ — Ex Syria cum marito rediens obiit femina adulteriis infamis et podagra in vico Hahale, ad radices montis Tauri, genitis liberis, e quibus nominantur Annius Verus, Commodus, Lucilla et Fadilla. Ipſi plurimi honores a ſenatu delati, inter dearum numerum refertur, a Corinthiis altera Venus exiſtimata, a Cyzicenis ſub Proſerpinae nomine ΚΟΡΗ ΣΩΤΕΙΡΑ venerata, ſub Cybeles habitu ac Veneris effigie, ac Dianae Luciferae adpellatione et matris Caſtrorum titulo in numis efficta, qui ex omni metallo formaque obuii et triti ſunt; in col. autem eximia praeſtant raritate. Ab vrbibus Graecis vulgares ſunt, at cum *Anniae* nomine rari.

Fauſtina Iunior, quamuis vxor eſſet M. Aurelii, ſemper fere a patre Antonino Pio vocata fuit, quod numi eius teſtantur Latini et nonnulli Graeci ab Aegyptiis cuſi. In *Latinis* circa ipſius faciem legitur: FAVSTINA AVG. *al.* AVGVSTA. — FAVSTINA AVGVSTA AVGVST. vel AVGVSTI PII FIL. vel AVG. PII F. ſiue FIL. — FAVSTINA AVGVSTA PIA AVG. PII FIL. — FAVSTINA AVG. ANTONINI AVG. PII FIL. — FAVSTINA AVG. PII F. — FAVSTINA AVG. PII FIL. AVG. — FAVSTINA AVG. PII AVG. F. vel FIL. vel integre FILIA. — FAVSTINAE AVG. PII AVG. FIL. — *Diuam* etiam Fauſtinam a ſenatu adpellatam gratulatus eſt M. Aurelius ex *Capitolino.* Hinc poſt eius obitum dicitur: DIVA AVG

FAV.

FAVSTINA. — *al.* ſed additur: MATER CASTRORVM. *Cimel. Vind.* I. p. 57. — DIVA FAVSTINA AVG. — DIVA FAVSTINA PIA. — DIVA FAVSTINA PII F. — DIVAE FAVSTIN. AVG. MATR. CASTROR. *al.* DIVAE FAVSTINAE AVG. MATRI CASTRORVM. *al.* DIVAE FAVSTINAE MATRI CASTRORVM. — DIVAE FAVSTINAE PIAE.

In *Graecis* compellatur: ΦΑΥCΤΕΙΝΑ CΕΒΑC. vel CΕΒΑCΤΗ. vel ΦΑΥCΤΕΙΝΑ CΕΒΑCΤΗ. *al.* ΦΑΥCΤΙΝΑ CΕΒΑCΤΗ. In n. Philippopolis ΦΑΥCΤΕΙΑΝ (*ſic*) forte ex lapſu editoris) CΕΒΑCΤΗΝ. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 35. fg. 7. p. 288. In Byzantii numo: ΑΝΝ. ΦΑΥC... ΘΥΓΑΤΗΡ, *Annia Fauſtina Filia.* Conf. *Peller.* Mel. T. II. p. 94. In Æ 2. Amaſtris in *Cimel. Vindob* I. Tb. 19. fg. 14. p. 114. *et* in Æ 2. Anchiali Thraciae: ΦΑΥCΤΕΙΝΑ ΝΕΑ CΕΒΑCΤΗ. *Neumann.* Pop. Num. I. p. 118. In Æ 3. Nicaeae Bithyniae: ΑΝ. ΝΕΑ. ΦΑΥΣΤΕΙΝΑ (*ſic*) CΕΒ. non ΑΝΝΕΑ, ſed in binas voces diſpeſcitur ab *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 11. fg. 11. p. 183. ad quam vero diſtinctionem *Neumann.* l. c. obſeruat, ΝΕΑ Fauſtinae nomen ſemper ſubſequitur, numquam praeit. Perperam matri Fauſtinae attribuis *Triſtan.* I. p. 593. epigraphen, quae ad filiam referenda eſt: ΦΑΥCΤΕΙΝΑ CΕΒΑCΤΗ ΕΥCΕΒ. CΕΒ. ΘΥΓΑΤΗΡ, *Fauſtina Auguſta Pii Auguſti Filia.*

Fauſtinae Iunioris numi extra vrbem ſignati. vid. *Aezanis* Phrygiae, *Alexandria* Aegypti, *Amaſia* Ponti, *Amaſtris* Paphlagoniae, *Amphipolis* Macedoniae, *Anchialus* Thraciae, *Ancyra* Phrygiae, *Berytus* Phoeniciae, *Bizya* Thraciae, Byzantium Thraciae, *Caeſarea* Palaeſtinae, *Calchedon* Bithyniae, *Claros* Ioniae, *Claudiopolis* Lycaoniae, *Cnidus* Cariae, *Corcyra* inſula, *Cyzicus* Myſiae, *Derbe* Lycaoniae, *Epheſus* Ioniae, *Gaza* Iudaeae, *Hadrianopolis* Thraciae, *Hierapolis* Phrygiae, *Hypaepa* Lydiae, *Iconium* Lycaoniae, *Ilium* Troadis, *Iulia* Phrygiae, *Laodicea* Cariae, *Macedonia* Prouincia, *Magneſia* ad Maeandrum Aſiae, *Methymna* Leſbi, *Miletus* Ioniae, *Moſtene* Lydiae, *Neapolis* Palaeſtinae, *Nicaea* Bithyniae, *Nicomedia* Bithyniae, *Nicopolis* Epiri, *Nyſa* Cariae, *Pautalia* Thraciae, *Pergamus* Myſiae, *Perinthus* Thraciae, *Peſſinus* Galatiae, *Philippopolis* Thraciae, *Plotinopolis* Thraciae, *Pompeiopolis* Paphlagoniae *Pruſia* ad Hypium Bithyniae, *Samus* inſula, *Smyrna* Ioniae, *Sectorium* Phrygiae, *Temnus* Aeoliae, *Theſſalia* regio, *Theſſalonica* Macedoniae, *Tius* Bithyniae, *Traianopolis* Thraciae.

Nomen non adpoſuit vrbs Graeciae numis, qui inſcripti ſunt: 1. ΑΥΡΕΛΙΟC (*ſic*) ΚΑΙCΑΡ, *Aurelius Caeſar*, adpicto capite mariti Aurelii nudo. *Guſſeme* III. p. 218. n. 44. — 2. ΥΠΕΡ ΝΙΚΗΣ ΡΩΜΑΙΩΝ, *Pro Victoria Romanorum.* Mulier ſtans cum quatuor puerulis, duos manibus gerit, duo ſtant in imo. AV. AR. *Guſſ.* ib. n. 46.) *Vaill.* Pr. II. p. 175. — 3. ΥΠΕΡ ΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΣΕΒΑΣτων, *Pro Victoria Auguſtorum.* Venus ſtolata ſtans, d. pomum, ſ. haſtam. AR. *Vaill.* Pr. II. p. 176.

Latinorum facies altera inſcribitur AETERNITAS. *al.* AETERNITAS AVGVSTA. — AVGVSTI PII FIL. — AVRELIVS CAESAR AVG. PII F. — CERES. — CONCORDIA. — CONSECRATIO. — DIANA LVCIF. vel LVCIFERA. — FECVND. AVGVSTAE. *al* FECVNDITAS. *al.* FECVNDITAS AVGVSTAE *al.* FECVNDITATI AVGVSTAE. — FORTVNAE MVLIEBR. vel MVLIEBRI. — HILARITAS. — INDVLGENTIA AVG. — IVNO. *al.* IVNO REGINA. *al.* IVNONI REGINAE. *al.* IVNONI LVCINAE.

CINAE. — LAETIT. PVBLICAE. *al.* LAETITIA. *al.* LAETITIAE PVBLICAE. — LVNA LVCIFERA. — MATRI CASTRORVM. — MATRI MAGNAE. — PIETAS. — P. M. TR. P. XII. etc. *al.* P. M. TR. P. XIX. IMP. III. COS. III. — PVDICITIA. *al.* PVDICITIA AVG. — SAECVLI FELICIT. *al.* FELICITAS. — SALVS. *al.* SALVTI AVGVSTAE. — S. C. — SIDERIBVS RECEPTA. — S. P. Q. R. — TEMPOR. FELIC. — VENERI AVGVSTAE. *al.* VENERI FELICI. *al.* VENERI GENETRICI. *al.* VENERI VICTRICI. — VENVS. *al.* VENVS FELIX. *al.* VENVS GENETRIX. *al.* VENVS VICTRIX. — VESTA.

Fauſtinae huius *Iunioris anepigraphi* ſunt, in quibus: 1. Ceres velata vel Fauſtina ſub eius forma, d. facem ceruam inequitat. Æ. max. *Vaill.* Sel. Num. *Camp.* p. 35.) *Guſſeme* III. p. 218. n. 43. — 2. Cybele, vel ſub habitu Cybeles Fauſtina inter duos leones ſedens, ac vna manu tympanum, altera papauera, vel ſpicas geſtans. Æ max. *Spanhem.* Pr. II. p. 291.) *Vaill.* Pr. III. p. 142. — 3. Eadem Cybele vel Fauſtina ipſa ſedens aduerſo vultu, d. tympanum, ſ. ramum, pro pedibus eius hinc inde leo, adſtat Atys, vaſculum d. geſtans, a ſin. adſurgit arbor nucis pineae. Æ max. *Pedruſ.* M. *Farneſ.*) *Cimel. Vindob.* II. Tb. 44. fg. 2. p. 10.) *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib. — 4. Fauſtina ſedens, ſtanti filiae coronam imponit, ante quam ſtat M. Aurelius cum icunculis. Æ max. *Spanh.* Pr. II. p. 291.) *Vaill.* Pr. III. p. 141. ſed Venus ſtans, ante eam puerulus, cui Fauſtina ſedens coronam imponit. — 5. Fauſtina ſtans, ſ. haſtae innixa, d. ſtolae laciniа tegens icunculam, ad leuam alia paullo maior icuncula. Æ max. *Vaill.* ib. p. 142. — 6. Figura muliebris ſedens ſeminuda paſcit ſerpentem. Æ max. *Cimel. Vindob.*) *Vaill.* ib. — 7. Fig. mulieb. ſacra facit ad aram, pone eam arbor. Æ max. *Vaill.* ib. — 8. Fig. mulieb. ſtans cum ſtella in capite, d. ſiſtrum, hinc pauo, inde leo. *Guſſeme* III. p. 218. n. 43. — 9. Iſis cum flore loti in capite, d. ſiſtrum, ſ. haſtam. Æ. *Guſſ.* ib.) *Patin.* Impp. p. 248. — 10. Media luna inter ſeptem ſtellas. *Guſſ.* ib.) M. *Pembrok.* III. Tb. 94. fg. 3. — Duo muli trahunt currum, ſupra quam figura velata Æ max. *Vaill.* Pr. III. p. 142. — 12. Pauo cauda expanſa. Æ max. *Vaill.* ib. — 13. Puer praetextatus ſtans medius inter figuram muliebrem ſedentem a ſiniſtris ſertum eidem imponentem dextra, et ſiniſtra ſcipionem gerentem et figuram virilem a dextris ſtantem, ſ. haſtam et d. tres icunculas, tres Gratias repraeſentantes, puero extendenti manum porrigit. Æ max. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib. — 14. Pueri plurimi ludentes, mulier ſeminuda ramum ex palma arbore colligit, vt det victori manum porrigenti; a dextris Cupido cadentem puerum ex loco, ad quem adſcendere debuerat, excipit. Æ max. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib. — 15. Venus mammis nudis ac reliquo corpore pellucida veſte amicta, d. nauis gubernaculum, ſ. concham tenet, adeſt Cupido genibus flexis et captiui inſtar manibus poſt tergum deuinctis, ab altera parte vero Nereidum aliqua cum ſpeculo. *Guſſ.* ib.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 48. fg. 9. p. 282. — 16. Venus ſeminuda adblandiens Marti galea protecto caput, et ſcuto laeuam; iuxta illam Cupido, iuxta hunc thorax. Æ max. *Guſſ.* ib.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.*) *Vaill.* Pr. III. p. 142.) *Cimel. Vindob.* II. Tb. 44. fg. 1. p. 10.

Fauſtinae Iunioris numos vel ediderunt, vel illuſtrarunt, vel ſuis catalogis tantum addiderunt: Editor Muſei *Alb.* I. Tb. 33. fg. 3. p. 66. 67.) *Angelon.* p. 161. vel 194.) *Biaeus* et *Hemelar.* N. *Arſchot.* Tbb. 30. 31.) *Ruben.* N. *Arſchot.* Tbb.

Tbb. 48. 49. *Argelat.* p. 130.) *Beger.* Th Br. II. p. 675.) *Bonarrot.* N. *Carp.* Tb. 5. fg. 1. p. 71 ſq.) *Cimel. Vindob.* I. p. 10. 57. 97. 114. Tb. 19. fg. 14. Tb. 20. fg. 1. *it.* Tom. II. Tb. 43. fg. 2 *et* Tb. 44. fgg. 1. 2. p. 16.) Collect. reg. *Gall.*) *Eckhel.* Cat. I. p. 209. et II. ſuo loco. *Eiuſd.* Num. Vet. p. 183. 266. 273. 282.) *Froelich.* 4. Tent. p. 209 ad 215. *Eiuſd.* Adpend. II. nouis n. 24. 25. 26. p. 79. 80.) *Geſner.* Tbb. 113. 114. 115.) *Guſſeme* Diccion. III. p. 214 ad 219.) *Hantbaler.* Exercit. I. Tb. 3. fg. 15. II. Tb. 6. fgg. 12. 18. p. 192. 198. III. Tb. 4. fg. 1. p. 63. IV. Tb. 7. fgg. 1. 11. p. 213. 226. VI. Tb. 2. fg. 2. p. 100.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 778 ſqq.) *Hauercamp.* Th. reg. *Suecine* Tb. 20. 60.) *Haym.* Th. Br. II 35. fg. 7. p. 288.) *Io. Hoffmanni* progr. de Fauſtinae, M. Aurelii Antonini philoſophi coniugis moneta. Erf. 1709. 4.) *Kbell.* Suppl. p. 90. *Mdb.* p. 229 ſqq. (*Mencke* diſſ. de Conſecratione, paſſim.) *Morell.* Specim. rei numar. Tb. 17. p. 178. et Tb. 22. p. 217. 218.) *Muſell.* Impp. Tbb. 124 ad 127. p. 175. ad 179. *Eiuſd.* Supplem. Tb. 20. fgg. p. 9. 10. Tb. 21. fgg. 1. ad 7. *Eiuſd.* Addend. Tb. 5. fgg. 9. 10.) *Neumann.* Num. Pop. I. p. 118. 119.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 48. fgg. 3. 7. 8. 9. 11. 12. p. 277. ſq. Tb. 49. fgg. 7. 8. p. 290 ſq. Tb. 50. fg. 4. p. 299. Tb. 55. fg. 9. 336. Tb. 57. fgg. 8. 9. p. 341. Tb. 66. fg. 3. p. 372. Tb. 82. fg. 7. p. 428. Tb. 83. fg. 6. p. 430. Tb. 84. fgg. 8 ad 11. p. 433 ſq. Tb. 85. fg. 2. p. 434. Tb. 89. fg. 12. p. 452. Tb. 102. fg. 4. p. 503. Tb. 103. fgg. 2 ad 5 et 9 ad 12. p. 506 ad 508. Tb. 104. fg. 5. p. 509.) *Patin.* Impp. p. 248 ad 253 *et.* Ind. p. 15.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* I. p. 203 ſq. III. p. 223 ſq. VII. Tb. 18.) *Pellerin.* Mel. T. II. p. 94.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 18. fg. 6. II. Tb. 97. fg. 10. III. Tb. 24. fg. 21. Tb. 41. fg. 9. Tb. 43. fg. 4. Tb. 52. fg. 9. Tb. 60. fgg. 5. 10. Tb. 61. fgg. 1. 2. 6. Tb. 73. fgg. 9 ad 13. Tb. 94. fg. 3.) Muſ. *Piſan.* Tb. 23. fg. 3. p. 67 *et* Tb. 24. fg. 1. p. 68.) *Schulz* MzCab. II. p. 147 ad 155.) *Camillo Silveſtri* Lettera etc. Tom. V. Opuſc. ſcientif. p. 143) *Spanhem.* Pr. II. p. 291 et paſſim) *M. Theup.* p. 196. 525. 691. 783. 908. 1155.) *Triſtan.* I. p. 593. II. p. 314.) *Vaill.* Col. I. p. 187. *Eiuſd.* Graec. p. 59 ſq. *Eiuſd.* Sel. Num. *Camp.* p. 35. 36. *Eiuſdem* Pr. I. p. 87. 88. II. p. 174 ad 176. III. p. 141. 142.

FAVSTINA (*Annia*) tertia Elagabali vxor, quae genus ſuum ad Commodum Imp. referebat. vid. ANNIA FAVSTINA in Lex. noſtr. T. I. P. I. p. 663 ſqq.

Fauſtina (*Flauia Maxima*) de cuius parentibus altum eſt apud ſcriptoris ſilentium, Conſtantio nupſit A. Chr. 361. eique iam e viuis ſublato filiam peperit, Conſtantiam poſtumam, quae Gratiano Auguſto nuptum collocata eſt. Apud *Bandur.* II. p. 396. occurrit numus incerti metalli, ſi quidem genuinus eſt, in quo: FL. MAXIMA FAVSTINA AVG.)(SALVS REIPVBLICAE. Mulier duos geſtans infantes.

FAVSTINAE. v. DIVAE FAVSTINAE. PIAE inter n. *Fauſtinae* Iun.

FAVSTINIANAE PVELLAE ab Antonino Pio in honorem vxoris ſuae inſtitutae. vid. ALIM. ITAL. — PVELLAE FAVSTINIANAE.

Fauſtinianus magiſtratus nomen in n. Marciapolitarum Sept. Seueri: Τ. Ι. ΦΑΥϹΤΙΝΙΑΝΟΥ ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΙΤΩΝ, *Sub Iulio Fauſtiniano* etc. *Froelich.* 4. Tent. p. 447. β.

Fauſtulus cognomen a fauore *Vaill.* Col. I. p. 87. — Fauſtulus

paſtor

paſtor regius, Quirini educator legitur FOSTVLVS iuxta veterem ſcribendi O loco AV rationem, in denario Pompeiae gentis. v. FOSTVLVS. — Pompeia g.

FAVSTVS, a proſpera qua vſus fortuna, cognomen filii L. Sullae, qui ipſe *Felix* cognominatus. *Morell.* Fam. p. 124.) M. *Pembrok.* III. Tb. 7. fg. 13.) *Spanhem.* Pr. II. 213.) *Vaill.* Fam. I. p. 360. vid. *Cornelia* g. — L. A. FAVSTVS, *Lucius Antiſtius Fauſtus* in Æ 3. apud *Vaill.* Num. Col. inter incertos.

FAX. vid. *Taeda.*

ΦΑΥCΤΙΝΑ loco ΦΑΥCΤΙΝΑ, *Fauſtina. Guſſeme* I. p. 149.) M. *Pembrok.* III. Tb. 55. fg. 5.

F. B. *Felicitas Beata,* in area numorum ſaeculi Conſtantiniani.

F. C. in numis triumuirorum Antonii et Octauii Caeſaris non ſolum, ſed et Fam. Caeciliae, Eppiae, Memmiae, Semproniae, Vibiaeque, item Imp. Tiberii, e coniectura *Bimardi* ad *Jobert.* II. p. 135. *Feriundum Curauit*; vel *Fieri Curauit* iuxta *Angelon.* p. 28. edit. ſecundae.) *Beger* Th. Br. II. p. 542.) *Guſſeme* II. p. 20. III. p. 194) *Hauercamp.* ad Th. *Morell.* Fam. p. 52. 163 *et* Th. Impp. II. p. 428.) *Liebe* Goth. Num. p. 301.) *Vaill.* Col. I. p. 87. — vel *Frumento Comuehendo* ſcil. e Sicilia ex interpretatione *Harduin.* Oper. Sel. p. 688. 696. — Conf. *Vaill.* Pr. I. p. 299.) *Zaccar.* Iſtit. Num. p. 240.

F. C. *Filia Caii.* DRVSILLA F. C. CAESARIS AVGVSTI. n. Caligulae. *Mdb.* p. 80.) *Harduin.* p. 716.

F. CAE. METRO. *al.* F. CAES. METROPOL. *al.* F. CAES. MET. PR. S. PAL. *al.* F. CAESAR. METR. P. S. P. *Flauia Caeſarea Metropolis*, vel *Felix Caeſarea Metropolis Prouinciae Syriae Palaeſtinae.*

F. D. *Felix Dacia,* in vexillo. vid. *Dacia.*

FE. ad caput iuuenile obuerſum. Æ. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 33. fg. 3.

FE. *Felix.* FE. ADVENT. AVGG. N. N. n. Dioclet. *Band.* II. p. 10. — COL. IVL. AVG. FE. CREMNA. *Colonia Iulia Augusta Felix.* vid. *Cremna* Piſidiae.

FE. AV. *Felix Auguſtus.* IMP. GORDIANVS. PIVS FE. AV. *Gordianus Pius.* n. Deulti. *Froelich.* Adpend. II. Colon. p. 65. vel

FE. AVG. *Felix Auguſtus.* IMP. C. M. IVL. PHILIPPVS P. FE. AVG. *Philippus Sen.* — IMP. GORDIANVS PIVS FE. AVG. *Gordianus Pius.* — IMP. LIC. VALERIANVS PI. FE. AVG. *Vallerianus Sen.* apud *Band.* I. 119.

FEC. *Fecit.* vid. COS. LVDOS SAECVL. FEC. n. Caracallae. — COS. XIIII. LVD. SAEC. FEC. — LVD. SAEC. FEC. — LVDOS SAECVL. FEC. n. Eiuſd.

Feciales, Σπονδοφόροι a Graecis dicti, non ſolum ad res repetendas, aut bella indicenda, ſed etiam ad foedera et pacem faciendam adhibebantur. *Spanh.* Pr. II. p. 201 Fecialium collegium Numa, cum bellum Fidenatibus eſſet indicturus, inſtituit, vt ex *Dionyſ. Halic.* L. II. p. 131. patet; ius vero ipſum ad bellicas caerimonias formulamque, bellum indicendi, Ancus Martius demum accepit, vt *Liuius* L. I. c. 32. tradit. Officium vero horum Fecialium copioſe enarrat *Dion. Halic.* loco excitato, breuius autem *Cicero* L. II. de Leg. c. 9. Conf. *Io. Dan. Ritter.* diſſ. de Fetialibus (*ſic*) populi Romani. Lipſ. 1732. 4.) *Franc. Carol. Conradi* diſſ.

diſſ. de Fecialibus et Iure Feciali populi Romani, Helmſtad. 1734. 4. in cuius diſſertationis fronte conſtituit primo loco feriendae porcae ritum in. Veturiae gentis numo, cuius ectypum adiecit. Aduerſa pars exhibet caput deae Romae galeatum, pone adſcripto TI. VE. Titi Veturii nomine et denarii x ſigno. *Morellius* quidem Epiſt. de num. conſular. hunc potius *Vettiae* genti tribuendum cenſet, quia mortuo Romulo interrex fuiſſe dicitur Vettius apud *Plutarchum* in Numa. Sed iſtas litteras V E iunctas facilius *Veturium*, quam *Vettium* interpreteris, et Veturiam gentem antiquiſſimam inde a regum temporibus Romae habitaſſe, vel ex eo intelligi poteſt, quod Mamurius Veturius inclytus ille ancilium opifex, Numa rege vixiſſe fertur.)(Fecialis genu ſubnixus porcam tenet, cui ad ſiniſtram conſul praetorue Romanus, admoto ſuper porcam ſceptro iurans, ad dextram ducem gentis exterae, quacum foedus fit, adſtant. Foederis feriendi ſacrum in hoc numo conſpici iam docuerunt *Patinus* p. 289. *Vaillantius*, Num. Fam. p. 533. *Morellius*, *Spanhemius*, fruſtra diſſentiente *Perizonio* in Triad. diſſert. p. 132 et in litteris ad *Spanhem.* vbi numum hunc ad Tit. Veturium Philonem, Flaminem martialem A. V. C. 549. factum, refert et in)(hinc ducem aliquem Romanum, inde Martem haſta inſignem, vtrimque deiectum populi Romani hoſtem vulnerantes, exſtare cenſet, inductus *Vrſiniani* Operis de Fam. Rom. caelatura, in qua porca eſt amiſſa, prout *Spanhem.* Pr. II. p. 203. animaduertit. *Vrſinus* nempe et qui eum ſequitur *Beger*. Th. Br. II. p. 124. *et* ad *Flor*. L. I. c. 3. antiquiſſimi illius foederis inter Romulum Tatiúmque icti memoriam deprehendere ſibi videntur; ſed *Patinus* foedus aliquod vel ab ipſo Veturio, cum eſſet fecialis, vel ab eius gentili ictum ſignificari exiſtimat; ſed rectius denarium *Vaillantius* ad pacem reuocat cum Liguribus factam, cuius *Liuius* L. XLII. c. 22. meminit.

Fecialis apice ornatus ſtans, ſ. clipeum rotundum, d. caduceum, quia per Feciales pax fiebat. Conf. *Ritter*. diſſ. de Fetial. P. Rom.) *Vaill.* Fam. Sanquinia n. 2.

Feciales duo capite velato, dextras porrigentes ſupra aram, in qua porca caeſa iacet, addita inſcr. C. ANTIST. VETVS FOED P. R. CVM GABINIS. *Caius Antiſtius Vetus. Foedus Cum Gabinis.* Æ. Antiſtiae gentis. — *Al* ſimilis, ſed QVM. — *Al.* ſed QVVM. vid. Fam. *Antiſtia.* Sacrificium porcae in hiſce Antiſtiae gentis numis expreſſum cernitur. Conf. *Rube* Philol. Numiſm. Lat. Specim. I. Tb. I. fg 29.) *Conradi* diſſ. de Fecialibus p. 98. Equidem dextras a Fecialibus iungi ſolitas, dum foedus feriebatur, non memini apud auctores veteres inter caerimonias Fecialium diſerte referri, nec tamen *Spanhem.* Pr. II. p. 210. et *Vaillantii* Fam. Antiſt. ad fgg. 1 ad 4. p. 75. Explicationi, quibus Feciales dextram iungere videntur ad pacem denotandam, multum repugnabo; quamuis dextras inter iurandum ſuper aram porrectas facile interpretari poſſimus. — *Patinus* inter incertos p. 303. n. 3. produxit numum aereum, quem etiam *Conradi* in fronte diſſertationis ſuae tertia ſerie collocauit, cuius licet incertus ſit auctor, eum tamen ad celeberrimam illam Italicorum coniurationem, ex qua Marſicum bellum deinde exortum iuxta *Flor*. L. III. c. 18. ſpectare, indicat non ſolum, quod in anteriore parte eſt caput Italiae laureatum et monili ornatum cum nomine ITALIA, et quia in poſteriore comparent ipſi coniurationis duces, quos *Vellei*. L. II. c. 16. et *Appianus* Bell. Ciu. p. 374. referunt, quorum vnus ſceptrum protendit; in medio vero porcam, cuius percuſſio-

cuſſione foedus confirmaretur, ſuſtinens Fecialis, prope quem haſta, noſcitur.

Maxime ſupinus eſt eorum error, qui porcam in iſtis numis viſendam putarunt eam, quae Lauinio condendo indicium praebuerat Aeneae, vtrimque vero adſtare Penates Lauinii cultos; quae interpretatio autem omnino conuenit numo gentis Sulpiciae, in cuius aduerſa parte ſunt duo capita Penatium iugata, coronis cincta, additis litteris D. P. P. id eſt, *Dii Penates Patrii*. In)(Penates ſtant haſtati, inter eos procumbit ſcrofa cum porcellis, et adſcriptum C. SVLPICI. C. F. Q. *Caius Sulpicius*, *Caii Filius*, *Quaeſtor*, vel *Quirinus*. Hunc enim numum alii, inter quos *Gabriel Simeon* Obſeruatt. Ill. antiq. p. 112. de Fecialibus et ritu foederis feriendi; alii, inter quos *Golz*. Faſt. p. 95. de praetoribus duobus, Vrbano et Peregrino, explicant. Conf. *Ritter*. diſſ. de Fetialibus, qui ectypum, quem in fronte diſſ. conſtituit, ad Penates duos refert, militari habitu Lauinii cultos, teſte *Dionyſio*. Cum enim Sulpicius Quirinus ſecundum *Tacitum* ortus eſſet Lauinii, filius eius numiſma hoc ſignauit. Conf. *Beger*. ad *Flor*. ab initio.

FECIT. vid. COS. LVD. SAEC. FECIT. Quinque figurae ad aram ſacrificantes. Æ. Caracallae. *Mdb*. p. 287.

FECVND. *Fecunditas* FECVND. AVG. S. C. Mulier ſtans cum puerulo. Æ. Etruſcillae: *Band*. I. p. 36.) *Guſſeme* III. p. 178. n. 5.) *Mdb*. p. 354.) *Patin*. Impp. p. 401.

FECVND.... S. C. Figura ſtans, ſ. haſtam, d. puerulo porrigens. Æ. Saloninae *Band*. I. p. 256.) *Guſſeme* II. p. 358. n. 16.) *Mdb*. p. 381.

FECVND. AVGVSTAE. Mulier ſtans, vtraque manu infantem geſtat, aliis binis hinc inde adſtantibus. AR et add. S C. nota Æ max. *it*. Æ 1. 2. Fauſtinae Iunioris. *Angelon* p. 161. vel 194. n. 42.) *Hemelar*. N. *Arſchot*. Tb. 30.) *Ruben*. N. *Arſchot*. Tb. 49. n. 7.) *Beger*. Th. Br. II. p. 675.) *Eckhel*. Cat. II.) *Geſner*. Tb. 114. n. 27.) *Guſſeme* III p. 215. n. 11.) *Hanthaler*. Exercit. II. p. 198.) *Harduin*. Oper. p. 778.) *Mdb*. p. 230.) *Muſell*. Impp. Tb. 125. fg. 4.) *Oiſel*. Sel. Num. Tb. 84. fg. 9. p. 433.) *Patin*. Impp. p. 248. *et* Theſ. p. 72. n. 2.) *Pedruſ*. Muſ. *Farneſ* VII. Tb. 16. fg. 8. p. 150.) *Schulz*. MzCab. II. p. 159. n. 681. 682.) M. *Theup*. p. 197. 528.

FECVND. AVGVSTAE. Mulier ſedens d. porrigit puello, adſtanti AR. Mamaeae. *Eckhel*. Cat. II. p. 328.) *Mdb*. p. 326.) *Muſell*. Impp. Tb. 182. fg. 1.

— — Mulier ſtans d. porrigens adſtanti puello, ſ. cornucop. AR. Mamaeae. *Eckhel*. ib.) *Guſſeme* IV. p. 178. n. 4.) *Mdb*. ib.) *Beger*. Th. Br. II. p. 715) M. *Theup*. p. 239.

FECVND. AVGVSTAE. Mulier ſtans, d. extenſa ad puerulum, ſ. c. c. AR. Alexandri Seueri. *Khell*. Suppl. p. 143. Errore monetariorum hic auerſae typus inter monetas Mamaeae matris coniunctus filii capiti nihil de eius raritate detrahit.

FECVNDAE. vid. INDVLGENTIAE FECVNDAE. n. Caracallae.

Fecunditas agrorum in n. Gadarae Nicomediae, aliarumque vrbium exprimitur cornucopiae duplici decuſſatim poſito. — *Auguſtarum Fecunditas* variis typis in Auguſta-

rum

rum numis, modo adſcripto nomine FECVNDITAS etc. modo TEMPOR. FELICI. vel SAECVLI FELICITAS, modo aliter. Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 61.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 84.

FECVNDITAS ſine diphthongo in numis Fauſtinae, Lucillae, Iuliae Domnae etc. *Gellius* L. XVI. c. 12. *Varronis* verba probat, ipſum et *fenus*, et *fetus* et *fecunditas* e ſimplici ſcripſiſſe.

FECVNDITAS. Figura ſedens puerum vnum brachiis ſuſtinens, alium ad pedes ſtantem adſpicit. Æ. Lucillae L. Aelii. *Mdb.* 190.

FECVNDITAS. S. C. Fig. ſtans, d. haſtam, ſ. puerulum. Æ. Fauſtinae Sen. *Mdb.* 208.

FECVNDITAS. Mulier ſtans, d. haſtam puram, ſ. puerulum nudum. Æ et add. S. C. Æ 1. 2. Fauſtinae Iun. *Angelon.* p. 161. vel 194. n. 41.) *Beger.* Th. Br. II. p. 675.) *Eckbel.* Cat. II.) *Guſſeme* III. p. 215. n. 10.) *Hard.* p. 778.) *Mdb.* p. 230.) *Muſell.* Impp. Tb. 125. fg. 3.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 84. fg. 8. p. 433.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* III. Tb. 15. fg. 9. p. 226 ad 228.) M. *Pembrok.* III. Tb. 61. fg. 1.) *Schulz.* MzCab. II. p. 150. n. 678. 679. 680.) M. *Theup.* p. 197.) *Vaill.* Pr. II. p. 324.

FECVNDITAS. Mulier ſedens infantem in vlnis tenet, alio adſtante. Æ. Lucillae L. Veri. *Eckbel.* Cat. II.) *Mdb.* p. 190. — *Al*, ſed ſedens inter puerum et puellam adſtantes veſtitos, aliumque puellum nudum in gremio fouet. S. C. Æ 1. Lucillae L. Veri. *Eckbel.* Cat. II.) *Beger.* Th. Br. II. p. 678.) *Geſner.* Tb. 119. n. 59.) *Guſſeme* IV. p. 332. n. 6.) *Hard.* p. 778. 802.) *Hauercamp.* Num. R. *Sueciae* Tb. 21. n. 13.) *Mdb.* p. 190.) *Muſell.* Impp. Tb. 131. fg. 8.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 84. fg. 5. p. 433.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 61. fg. 4.) *Schulz.* MzCab. II. p. 161. n. 731.) *Vaill.* Pr. II. p. 180. — *Al.* ſed mulier ſedens d. extendit verſus puellum adſtantem. Æ 2. Lucillae. *Eckbel.* Cat. II.) *Mdb.* 239.) *Muſell.* Impp. Tb. 131. fg. 9.

FECVNDITAS. S. C. Fig. ſedens, d. blanditur puerulo ante eam ſtanti. Æ. Criſpinae. *Guſſ.* II. p. 393. n. 8.) *Mdb.* p. 259.

— Mulier ſub habitu telluris humi ſedens ſ. racemum, et ſimul caniſtro innititur, d. globum aſtriferum contingit, per quem quatuor paruae figurae incedunt. Æ et add. S C. Æ 2. Domnae. *Eckbel.* Cat. II. p. 285.) *Mdb.* p. 281. 282. 283.) *Guſſ.* IV. p. 172.) *Harduin.* p. 802.) *Patin.* Impp. p. 287.) M. *Pembrok.* Tb. 61. fg. 7.) *Vaill.* Pr. I. p. 118. II. p. 234. Iuliae omnia deberi exiſtimant adulatores. Mundum, quem cum Seuero regebat, orbis indicat ſtellatus, cuius regimini duos ſuos filios, Caracallam et Getam, totidemque puellas deſignabat ſuae fecunditatis indices.

FECVNDITAS. S. C. Mulier ſedens, ſ. puerulum tenens, ad pedes alius ſtans. Æ. Domnae. *Mdb.* p. 282.) *Muſell.* Impp. Tb. 154. fg. 6.) M. *Theup.* p. 570.

FECVNDITAS AVG. Mulier ſtans, d. extendit verſus puellum adſtantem ſ. cornuc. Æ. Iul. Maeſae. *Eckbel.* Cat. II. p. 316.) *Harduin.* p. 815.) *Mdb.* p. 316.

— — Mulier ſtans d. pateram, ſ. cornucopiae, pro pedibus puellus ſtans. Æ et add. S. C. Æ 1. 2. Etruſcillae. *Band.* I. p. 29. 30. 31. 34. 36.) *Beger.* Th. Br. I. p. 31.) *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 59.

59.) *Hauercamp.* Th. R. *Sueciae* Tb. 37. n. 7.) *Guſſeme* III. p. 178. n. 5.) *Hard.* p. 838.) *Mdb.* p. 354.) *Muſell.* Impp. Tb. 212. fg. 1.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 84. fg. 6. p. 433.) *Pedruſ* Muſ. *Farneſ.* VIII. Tb. 5. fg. 8. p. 49.) *Schulz* MzCab. III. p 6 n. 1166.) M. *Theup.* p. 629.) *Eckhel.* Cat. II. p. 353.

FECVNDITAS AVG. Mulier ſt. dextram extendit ſuper figuram paruam adſtantem. Æ 3. Gallieni. *Band.* I. p. 214.) *Cimel. Vindob.* I. p. 134.) *Eckhel.* Cat. II. p. 371.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 44. fg. 6.) *Guſſeme* III. p. 220 et 304. n. 47.

— — Idem typus. Æ 3. Saloninae. *Band.* I. p. 238. 251.) *Eckhel.* Cat. II. p 379.) *Guſſeme* II. p. 358. n. 16.) *Mdb.* p. 380.) *Vaill.* Pr. I. p. 188.

— — Mulier ſt. d. puellum ducit, altero ſ. inſidente AV, Quin. AR. Æ 1. Saloninae. *Cimel. Vind.* I. Tb. 4. fg. 11. p. 17.) *Eckhel.* Cat. II p. 379.) *Band.* I. p. 237. 244.) *Guſſ.* ib.) *Mdb.* p. 380.) *Muſell.* Suppl. Tb. 40. fg. 3.) M. *Theup.* p. 269.

— — ſed duo pueruli adſtant. n. Saloninae. *Band.* I. p. 237. 244.) *Guſſ.* ib. — Salonina duos marito Gallieno peperit filios, Saloninum nempe et Q. Gallienum Saloninum; ſed ſpes de iis concepta, ipſi praeciſa. Prior enim a Poſtumo occiſus, alter vero in puerili aetate iam mortuus fuit.

— — Mulier ſt. dextram porrigit puerulo nudo, ante ipſam ſtanti, ſ. cornucopiae tenet. AR et Æ. Saloninae. *Band.* I. p. 251.) *Harduin.* p. 847.) *Mdb.* p. 380.) *Muſell.* Suppl. Tb. 40. fg. 4.

— — ſed haſtam ſ. tenet. Æ. Saloninae. *Band.* I. p. 256.

FECVND...... G Mulier ſtans cum cornucopiae dextram extendens ſupra puellam prae ſe pariter ſtantem. Æ Claudii Gothici, *Haym.* Th. Br. I. Tb. 30. fg. 1. p. 289. cui probabile videtur, quod cuſus ſit numus a ſenatu in honorem filiae Claudii.

FECVNDITAS AVG. Figura ſt. ſ. c. c. dextram porrigit infanti nudo ad pedes ſtanti. Æ. Seuerinae. *Angelon* p. 363.) *Guſſeme* VI. p. 163 n. 4.) *Harduin.* p. 862.) *Mdb.* p. 408.

— AVGG. Mulier ſtans, d. pateram, ſ. cornucop pro pedibus puellus ſtans. AR et add. S. C. Æ 2. Etruſcillae. *Band.* I. p. 30. 34.) *Eckhel.* Cat. II. p. 353.) *Vaill.* Pr. II. p. 324.

— AVGVSTAE. S. C. Mul. ſtans, d. haſtam, ſ. puerulum. Æ. Fauſtinae Sen. *Guſſeme* III. p. 211. n. 15.) *Mdb.* p. 208.

— — Mulier cum quatuor liberis ſtipata, duobus, quos vlnis fouet, et duobus, puero ac puella adſtantibus. n. Fauſt. Iun. *Guſſ.* III. p. 215. n. 11.) *Hard* Oper. p. 778.

— — Mulier ſedens cum puerulis. n. Lucillae L. Veri. *Guſſeme* IV. p. 332. n. 6.

— — S. C. Mulier ſedens, d. extendit verſus puellum adſtantem. Æ 1. 2. Iul. Maeſae *Eckhel.* Cat. II. p. 316.) *Mdb.* 316.

— — S. C. Mulier ſtans, d. porrigit puello adſtanti, ſ. cornucop. Æ 1. 2. Mamaeae. *Eckhel.* ib. p. 328.) *Guſſ.* IV. p. 178. n. 4.) *Hard.* p. 820.) M. *Pembrok.* III. Tb. 55. fg. 10.) *Mdb.* p. 326) *Muſell.* Impp. Tb. 182. fg. 8.) *Hauercamp.* Th. R. *Sueciae* Tb. 22. n. 10.) M. *Theup.* p. 603.

FECVNDITAS AVGVSTAE. Eodem typo figura ſedente et puero ſtante Æ. Mamaeae. *Mdb.* p. 326. — *it.* add. S. C. Æ. Eiuſd. *ibid.*

— — S. C. Caput muliebre columnae impoſitum, ad cuius latus cornucopiae et puerulus adſtans. Æ adulterinus Aquiliae Seuerae. *Guſſeme* II. p. 242.) *Liebe* Goth. Num. p. 291. vid. AQILIA (*ſic*)

FECVNDITAS TEMPORVM. Auguſta ſedens dextro brachio ſellae innixa, ſ. cornuc. gerit; duo pueruli, quorum vnus hinc et inde; a dextris Felicitas ſtans cum caduceo; ex aduerſo Auguſtae tellus decumbens. Æ max. Sall. Orbianae. *Guſſ.* V. p. 303. n. 3.) *Vaill.* Pr. Ill. p. 178.

FECVNDITAS VICTRIX. S. C. Figura ſ. palmitem gerens, qui et ſupra caput excreuit, et ſuo onuſtus eſt fructu, d. extenſa ſupra globum ſtellis ornatum circa quem quatuor pueruli. Æ Domnae *Guſſ.* IV. p. 172. n. 13.) *Mdb.* p. 282. ſed ſcriptum FAECVNDITAS.

FECVNDITATI. Mulier ſedens infantem in vlnis tenet. Æ max. Domnae. *Eckhel.* Cat. II.

— AVG. Mul. ſedens cum puerulo ad pectus lactante. Æ max. Domnae. *Guſſeme* IV. p. 172. n. 14.) *Mdb.* p. 283.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* Tom. VII.) *Vaill.* Pr. Ill. p. 164.

— AVGVSTAE. Mulier ſedens puerulum vlnis tenet, ac duo alii hinc inde adſtant. n. Fauſtinae Iun. *Guſſ.* Ill. p. 215. n. 12.

FECVNDO. vid. SAECVLO FECVNDO. n. Neronis et Albini Impp.

FEELIX (*ſic* geminatis litteris) loco FELIX in numis Sullae, gentis Corneliae apud *Morell.* Fam. p. 124. 125.) *Vrſin.* Fam. Rom.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 43. fgg. 11. 12. p. 227 ſq. etc. vbi E longum cum duobus E ſcriptum reperitur. Male in libris quibuſdam FOELIX offendimus; ſine diphthongo enim numi et lapides. Et ſane nihil frequentius in Auguſtorum numis, quam FELIX, FELICITAS etc.

FEELIX ad caput diademate cinctum, in numo, qui in honorem Sullae cuſus eſt. *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 43. fg. 11. p. 227.) *Seguin.* Epiſt. ad *Gottifred.*) *Patin.* in *Vrſino* aucto aliique adſerunt, non Fauſti caput hic exprimi, ſed Iugurthae regis Numidarum. Inſcriptio FEELIX, prout hic legitur, Sullae cognomen deſignat. Sullam autem *Felicis* cognomen ſibi adſumſiſſe praeter *Appianum* L. I. Bell. Ciuil. et *Plutarchum* in eius vita, teſtis quoque *Plinius* L. VII. c. 43. — *Ead. epigr.* in alio numo a Fauſto, Sullae filio, quoque in honorem patris cuſo, cum integra Iugurthae hiſtoria. Ipſe rex fere nudus et humi in genua prolapſus, capite quidem diademate ornato, ſed vinctis poſt tergum manibus, a Boccho rege eius ſoccero, propemodum quoque nudo, et genibus nixo, Sullae togato in ſolio ſedenti traditur. *Oiſel.* ib. fg. 12. p. 229.

FEL. *Felici*, *Felicia*, *Felicis*, *Felicitas* etc. vid. AVSPIC. FEL. n. Diocletiani. — CAES. DECENNALIA FEL. n. Traiani Decii. — PLVR. *al.* PLVRA NATAL. FEL. intra coronam ex quercu. n. Conſtant. M. — PROFECT*io* AVG. FEL. n. Seueri. — PVB. FEL. n. Commodi. — ROM. *al.* ROMA. *al.* ROMAE FEL. — SAEC. FEL. — VICTORIA AVG FEL. n. Cari. — VENVS. — VOT. X. FEL. in clipeo. n. Diocletiani. — VOT. XV. FEL. XX. PR. n. Licinii Iun. — VOTIS X. ET XX. FEL. n. Probi.

Probi. — VOTIS X. MVLTIS XX. FEL. n. Gallieni, Probi.

FEL. *Felix* dicitur colonia, quod vrbes ſeſe felices praedicabant, cum coloniae eſſent conſtitutae. v. COL. FEL. BERytus. — FEL. CAES. METR. *Caeſarea* Palaeſtinae. — FEL. KARThago. — OCTAVIOLA FEL. apud *Ligorium* etc.

FEL. *Felix* frequens Imperatorum Commodi, aliorumue epitheton, vti PIVS.

FEL. *Felici.* v. ROMAE FEL. n. Caracallae, Diadumeniani, Macrini.

FEL. *Felicia.* v. AVSPIC. FEL. *Auſpicia Felicia.* n. Diocletiani. — DECENNALIA FEL. n. Traiani Dec. — MVL. FEL. *Multa Felicia.* — VOT. X. FEL. *Vota Decennalia Felicia.*

FEL. *Felicis.* FL. FEL. *Flauiae Felicis* ſcil. legionis. — PROF. AVG. FEL *Profectio Auguſti Felicis.* n. Seueri. — VICTORIA AVG. FEL n. Cari.

FEL. *Felicitas.* vid. FEL. PR. *Felicitas Populi Romani.* — PVBL. *al.* PVBLIC. *al.* PVBLICA FEL. — SAEC. *al.* SAECVLI FEL. — TEMPORVM FEL.

FEL. *Felix.* vid. ADVENT. — FORT. — ROM. *al.* ROMA FEL. — VENVS.

FEL. ADVENT. AVGG. N. N. *Felix Aduentus Auguſtorum Noſtrorum.* Figura muliebris ſtans cum proboſcide ſupra caput, d. tenet vexillum militare, ſ. dentem elephanti, ad pedes leo et taurus cubantes, in imo P. AV. AR. Diocletiani, cui promiſcue tribuuntur victoriae, quae Maximianus perfecit, ad indicandam perfectam eorundem concordiam. *Vaill.* Pr. III. p. 50. — *it.* ſed AR. Val. Maximiani, in imo S. vel P. *Bandur.* II. p. 53.) *Eckhel.* Cat. II. p. 437.) *Vaill.* Pr. III. p. 56.

FEL. ADVENT. AVGG. N N. Mulier ſt. d. ſignum militare, ſ. dentem elephanti, in imo S. AR. GAL. Maximiani. *Band.* II. p. 131.) *Vaill.* Pr. III. p. 69.

FEL. AVG. *Felix Auguſtus.* Sic *Commodus* : L. AEL. AVREL. COMM. AVG. P. FEL. vel M. COM. ANT. P. FEL. AVG. — *Caracalla* : ANTONINVS PIVS FEL. AVG. BRIT. — *Elagabalus* : ANTONINVS PIVS FEL. AVG. — *Gordianus Pius* : IMP. GORDIANVS PIVS FEL. AVG. — *Philippus Sen.* IMP. C. M. Iul. PHILIPPVS PIVS FEL. AVG. — *Aemilianus* : IMP. AEMILIANVS PIVS FEL. AVG. *al.* IMP. CAES. etc. *al.* IMP. CAES. C. IVL. etc. Pariter *Tacitus*, *Florianus*, *Diocletianus*, *Conſtantius Chlorus*, *Carauſius*, *Allectus* etc. nuncupati leguntur.

FEL. AVG. COS. II. *Felicitas Auguſti, Conſule Secundum.* Figura ſt. d. ramum, ſ. haſtam, *al.* ſt. d. ramum, ſ. c. c. Æ. Albini. *Mdb.* p. 266.) *Harduin.* Oper. p. 798.

FEL. AVG. P. M. TR. P. COS. III. Mulier ſtans, d. caduceum, ſ. cornuc. AR et add. S. C. Æ. Hadriani. *Eckhel.* Cat. II.) *Mdb.* p. 169. 179. 180.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 56. fg. 5. p. 338.

FEL. AVG. P. M. TR. P. X. etc. Felicitas ſt. d. victoriolam, ſ. caduceum. AR et add. S C Æ 1. Commodi. *Eckhel.* Cat. II.) *Mdb.* p. 244.

— — ſed TR. P. XI. IMP. VII. COS. V. P. P. Idem typus. AV. Commodi. *Vaill.* Pr. II. p. 184.

FEL. AVG. TR. P. etc. S. C. Mulier ſt. d caduceum, ſ. haſtam. Æ 1. Commodi. *Eckhel.* Cat. II.) *Mdb.* p. 245.) *Muſell.* Impp. Tb. 135. fg. 8.

FEL. BER. *Felix Berytus.* v. *Berytus.*

FEL. CONCORDIA AVGG. S. C. Figura ſtolata, d. pateram, ſ. duplex cornucopiae. Æ. Voluſiani. *Band.* I. p. 91.) *Mdb.* p. 362.

FEL. KART. *Felix Carthago* in n. Gal. Maximiani iuxta conſuetas reſtauratarum ſub Caeſaribus vrbium adpellationes. *it.* n. Conſtantii Chlori. *Ducang.* Tb. 1. p. 14.) *Band.* II. p. 209.

FEL. P. R *Felicitas Populi Romani.* Felicitas, vt Auguſtorum praecipua, ſedens, d. caduceum, ſ. cornucopiae. ꝶ. Hadriani. *Eckhel.* Cat. II.) *Mdb.* p. 179. 180.) *Geſuer* Tb. 85 n. 62.) *Muſell.* Impp. Tb 81. fg. 4.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* VIII. Tb. 8.) *Schulz.* MzCab. II. p. 84.

FEL. PROCE. CONSVL. AVG. *al.* FEL. PROCES. CONSVLAT. AVG. N *al.* FEL. PROCESS. CONSVL. AVG. N. Imperator in quadrigis elephantorum, d. ramum, ſ. ſceptrum; Victoria volitans coronam offert. AV et Æ max. Maxentii. *Band* II. p. 148. 149. 154.) *Mdb.* p 450.) *Spanhem.* Pr. I. p. 180. II. p. 457 ſq) *Vaill.* Pr. I. p. 280.

FEL
RTE litterae ita diſſeminatae in Gratiani numo, diſerte *Felix Temporum Reparatio* legitur in Conſtantii adhuc Caeſaris cum eadem figura militis et captiui, vt in numis Conſtantis Auguſti, eius fratris, cum phoenice. Conf. *Leibnit.* diff. de numis Gratiani p. 3. et apud *Wolterck.* El. Num. p. 309.

FEL. TEM. REPARATIO, *Felix Temporum Reparatio.* Figura militaris captiuum cum equo prolapſum ſternens. Æ. Conſtantii Iun. *Mdb.* p. 487.

FEL. TEM. *Felicitas Temporum.* TR. P. XV. COS. III. Mulier ſtans, d. caduceum, ſ. c. c. Æ 1. M. Aurel. *Eckhel.* Cat. II.

FEL. TEMP. *Felicitas Temporum.* COS. II. S. C. Idem typus Felicitatis. Æ. L. Veri. *Mdb.* p. 234.

FEL. TEMP. MEVHNATIO (*ſic* loco REPARATIO.) Triremis cum Imperatore, Victoria ad gubernaculum ſtante. Æ 2. Conſtantis. *Band.* II. p. 358.

FEL. TEMP. REP. *al.* REPAR. *al.* REPARATIO, *Felix Temporum Reparatio* epigraphe Conſtantis et Conſtantii Iunioris numorum, in quibus Phoenix modo ſupra rupem, modo ſupra ſphaeram modo aliter poſitus cernitur apud *Triſtanum, Patinum, Spanhemium*, alios.

FEL. TEMP. REPARA. Imperator d. phoenicem, ſ. labarum, in quo monogramma Chriſti, inſiſtens naui, Victoria ad clauum adſidente. Æ 3. Conſtantis. *Eckhel.* Cat. II. p. 489.

FEL. TEMP. REPARATIO. Imp. nauis prorae inſiſtens, ſ. labarum Chriſti nomine ☧ inſignitum, d. globum, cui phoenix radiatus inſidet, ad clauam adſidet Victoria, nauim dirigens. Æ 3. Conſtantini M. *Band.* II. Tb. 5. p. 217. 271.) *Ducang.* Fam. Byzant. Tb. 5. p. 22.) *Guſſeme* Diccion. II. p. 302.) *Mdb.* p. 461.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 58. fg. 6. p. 347.

— — — ꝶ et Æ 2. 3. Conſtantis. *Band.* II. p. 352. 357. 360.) *Ducang.* ib. Tb. 12. p. 35. 36.)

36.) *Beger*. Th. Br. II. p. 813.) *Eckbel*. Cat. II. p. 489.) *Guſſeme* II. p. 292. n. 10.) *Hulſ*. Impp. Rom.) *Mdb*. p. 478. 479.) *Muſell*. Impp. Tb. 250. fg. 7. *et* Suppl. Tb. 68. fg. 1.) *Patin*. Impp. p. 472.) *Triſtan*. III. p. 619.

FEL. TEMP. REPARATIO. Æ max. *it*. Æ 2. 3 Conſtantii Iun. *Band*. II. p. 368. 377. 382. 386. 392.) *Eckbel*. Cat. II. p. 494.) *Mdb*. p. 491.) *Muſell*. Impp. Tb. 251. fg. 2 *et* Suppl. Tb. 68. fg. 9.) *Patin*. Impp. p. 475.) M. *Theup*. p. 345.) *Vaill*. Pr. III. p. 247.

— — — Imperator paludatus ſtans in naui, quam Victoria regit, d. ſuſtinet Victoriae ſignum, ſ. tenet labarum, in quo nominis Chriſti monogramma ☧ Æ 2. Magnentii. *Band*. II. p. 404.) *Mdb*. p. 484.

— — — Æ 2. Conſtantis, ſed victoriola globo impoſita eſt. *Band*. II. p. 358. 364.) *Ducang*. Tb. 12. p. 35. 36.) *Mdb*. p. 478.) *Muſell*. Impp. Tb. 250. fg. 8 et Suppl. Tb. 67. fg. 10.) *Patin*. Impp. p. 475.

— — — Æ 2. Conſtantii Iun. *Band*. II. p. 383.) *Eckbel*. Cat. II. p. 494.) *Mdb*. p. 489.) *Muſell*. Impp. Tb. 251. fg. 3.) *Patin*. Impp. p. 475.

— — — Æ 2. Conſtantii Galli. *Band*. II. p. 420. 421.) *Eckb*. Cat. II. p. 502.) *Mdb*. p. 495.

— — — Imperator paludatus ſtans, d. tenet ſignum militare, cui Chriſti monogramma inſculptum, prope ſtant captiui duo manibus poſt tergum reuinctis. Æ 2. 3. Conſtantis. *Band*. II. p. 359.) *Eckbel*. Cat II. p. 489.

— — — Æ 2. 3. Conſtantii Iun. *Band*. II. p. 382. 387.) *Ducang*. Tb. 11.) *Eckb*. Cat. II. p. 494.) *Mdb*. p. 490.) *Oiſel*. Sel. Num. Tb. 58. fg. 4. p. 345.

FEL. TEMP. REPARATIO. ſed duo captiui non ſtantes, ſed genuflexi. Æ 3. Conſtantii Iun. *Eckb*. ib.) *Hard*. Oper. p. 489.) *Muſell*. Impp. Tb. 251. fg. 4.) *Patin*. Impp. p. 475.) *Strada* p. 185.) *Triſtan*. III. p. 679.

— — — ſed Imp. ſ. tenet clipeum humi inſiſtentem. Æ 3. Conſtantis. *Band*. II. p. 359.

— — — Idem typus. Æ 3. Conſtantii Iun. *Band*. II. p. 382. 387. 392.) *Ducang*. Fam. Byz. Tb. 10.

— — — Imp. palud. ſtans, d. labarum, cui monogramma Chriſti inſcriptum, ſ. clipeum humi poſitum, iuxta labarum procumbunt duo captiui. Æ 2. Conſtantii Iun. *Band*. II. p. 382.

— — — Imp. galeatus ſtans, d. haſtam, ſ. clipeum, pro pedibus captiuus in genu procumbens. Æ 2. Conſtantii Iun. *Band*. II. p. 383.

— — — Imp. gal. ſtans, ſ. clipeum tenet, d. equum iaculo ſternit, vt et d. genu taurum. Æ. Valentis. *Band*. II. p. 477. ſed ſcriptum apud *Stradam* et *Mediobarbum*: FELICIT. PRAEPARATIO. Sed audiendus eſt *Hauercamp*. Num. Contorn. p. 159.

— — — Imp. gal. ſtans, d. hoſtem adprehenſum educit e ſiluarum latebris, ſ. ſpiculum inuerſum tenet. AR et Æ. 2. Conſtantis. *Band*. II. p. 352. 358. 359.) *Oiſel*. Sel. Num. Tb. 58. fg. 3. p. 345.

— — — Idem typus. Æ 2. Conſtantii Iun. *Band*. II. p. 382. 392.

FEL. TEMP. REPARATIO. Imperator hoſtem d. prehenſum ex antro vel ſpecu producit. Æ 3. Conſtantis. *Band.* II. p. 231. 359. 364.) *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 12. p. 35. 36.) *Ruben.* N *Arſchot.* Tb. 67. n. 3.) *Beger* Th. Br. II. p. 813.) *Eckhel.* Cat. II. p. 490.) *Gusseme* II. p. 292. n. 10.) *Mdb.* p. 479.) *Muſell* Suppl. Tb. 68. fgg. 2. 3.) *Patin.* Impp. p. 472.

— — — ſed pone antrum arbor. AR et Æ 3. Conſtantii Iun *Band.* II. p. 387.) *Eckhel.* Cat. II. p 495.) *Mdb.* 489.

— — — Imperator paludatus ſtans, d. tenet labarum, in cuius ſiparo Chriſti monogramma, ſiniſtra paludamento operta. Æ 2 3. Magnentii. *Band.* II. 404. 408.) *Beger* Th. Br. —

— — — ſed ſiniſtra clipeo innititur. Æ 3. Procopii. *Band.* II. p. 479. — et ad pedes captiuus humi ſedens cum epigr. noua: REPARATIO FEL. TEMP. Æ 3. Eiuſd. *Band.* ib.

— — — Imp. laureato capite paludatus ſtans, d. figuram muliebrem capite turrito procumbentem ſubleuat, ſ. ſuſtinet Victoriae ſignum globo impoſitum. Æ 2. Gratiani. *Band.* II. p. 484.

— — — Imp. paludatus ſtans, d. ſuſtinet victoriolam ſ. adnititur labaro, in quo Chriſti monogramma. Æ 3. Conſtantii Iun. *Band.* II. p. 386.

— — — et d. pede captiuum humi ſedentem calcat, inde barbarus ſupplex genuflexus. Æ 2. Magnentii. *Eckhel.* Cat. II. p. 499.

— — — Imp. barbarum proſtratum confodiens. Æ 3. Vetranionis *Band.* II. p. 399.

— — — Imp. paludatus ſtans, pede dextro captiuum conculcat. Æ 3. Conſtantii Iun. *Band.* II. p. 387. 392. 393.) *Mdb.* 487. 489. 490 — *it.* Æ. Iuliani. *Mdb.* 496.) *Patin.* Ind. p. 83.

FEL. TEMP. REPARATIO ſed clipeum humi poſitum laeua tenet. Æ 3. Conſtantii Iun. *Band.* II. p. 387.

— — — Imp. paludatus ſtans et captiui humi ſedentis dorſum pede premens, d. victoriolam globo impoſitam ſuſtinet, ſ. labarum tenet, in quo nominis Chriſti monogramma. Æ 2. Conſtantii Iun. *Band.* II. p. 229. 381. 392.) *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 41. p. 33. 34.) *Eckhel.* Cat. II. p. 492. 494.) *Mdb.* 490.) *Patin.* Impp. p. 476.

— — — Imp. gal. ſtans, d. hoſtem equitem cum equo prolapſum ſpiculo tranſfigit, ſ. clipeum tenet, a dextris clipeus proiectus. Æ 2. 3. Conſtantis. *Band.* II. p. 359. 360. 364.) *Eckhel.* Cat. II. p. 489.) *Mdb.* p. 479.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 58. fg. 2. p. 345.

— — — Idem typus. Æ 3. Saturnini. *Band.* II. p. 365. 366.

— — — Idem typus. AR et Æ 2. Conſtantii Iun. *Band.* II. p. 229. 374. 385.) *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 11. p. 33. 34.) *Eckhel.* Cat. II. p. 492. 494.) *Mdb.* p. 487. 489.) *Muſell.* Impp. Tb. 251. fg. 5 *et* Suppl. Tb. 69. fg. 1.) *Patin.* Impp. p. 476.

— — — Idem typus. Æ 2. 3. Conſtant. Galli. *Band.* II. p. 419. 420.) *Eckhel.* Cat. II. p. 502.) *Muſell.* Impp. Tb. 250. fg. 10.

— — — Idem typus. Æ 3. Iuliani. *Band.* II. p. 433. 434.) *Ducang.* Tb. 13.) *Eckh.* ib. p. 502.) *Mdb.* p. 496.

— — — Idem typus, ſed a dextris clipeus proiectus et ſpiculum

lum fractum. Æ 2. Conſtantii Iun. *Band.* II. p. 380. 381.) *Muſell.* Suppl. Tb. 68. fg. 10.) *Patin.* Impp. p. 475.

FEL. TEMP. REPARATIO. Idem typus. Æ 2. Conſtant. Galli. *Band.* II. p. 421.

— — — Imperator ex equo hoſtem confodit. Æ 2. Conſtantii Iun. *Band* II. p. 383.

— — — Imp. eques barbarum abiectis armis ſupplicem haſta impetit. Æ 2. Magnentii. *Eckhel.* Cat. II. p. 499.

— — — Imp. eques d. iaculo captiuum ſternit, dum alius miles clipeum ei porrigit. Æ 3. Conſtantii Iun. *Band.* II. p. 392.) *Mdb.* p. 488.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 67. fg. 2.

— — — Imp. eques figuras duas hoſtiles manibus protenſis ſupplices ac genuflexas impetit haſta, ſ. equum regit. Æ 3. Conſtantii Iun. *Band.* II. p. 386.) *Ducang.* Tb. 11. p. 33. 34.) *Eckhel.* Cat. II. p. 494.) *Mdb.* p. 491.

— — — Idem typus, ſed ſub equo clipeus proiectus et haſta fracta. Æ 2. 3. Conſtantii Iun. *Band.* II. p. 382. 385. 386.) *Mdb.* p. 491.

— — — Miles gradiens, d. captiuum trahens, a tergo arbor. Æ. Conſtantis. *Band.* II. p. 368.) *Mdb.* p. 479.) *Triſtan.* III. p. 620.

— — — Duae figurae muliebres, quarum vnius galeatum caput, alterius turribus cinctum eſt, vna ſuſtinent clipeum, in quo ſidus, in ima parte RSMS. AV. Iuliani. *Band.* II. p. 425.

— — — Victoria ſeminuda, ſ. pede galeam calcans, clipeum, cui inſcriptum: VOT. XX. vtraque manu tenet, quem mulier genuflexa capite ſuo fulcit, et vna vtraque manu tenet. AR. Conſtantis. *Band.* II. p. 352.) *Beger.* Th. Br. II.) *Guſſeme* II. p. 292. n. 10.

FEL. TEMP. REPARATIO. Idem typus. AR. Conſtantii Iun. *Band.* II. p. 374.) *Eckhel.* Cat. II. p. 494.

— — — Phoenix radiatus orbi ſtellato inſiſtit. AR et Æ 3. Conſtantis. *Ruben.* Num. *Arſchot.* Tb. 67.) *Band.* II. p. 353. 360. 364.) *Beger.* Th. Br. II. *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 12.) *Eckh.* Cat. II. p. 489.) *Guſſ.* l. c.) *Mdb.* p. 479. 480.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 58. fg. 5. p. 346.) *Triſtan.* III. p. 610.) *Nicol. Erneſt. Zobel.* Cacozelia gentium. Altorf. 1737. in fronte libri et p. 109.

— — — Idem Phoenicis typus. Æ 3. Conſtantii Iun. *Eckhel.* Cat. II. p. 495.

— — — Phoenix radiatus rogo inſiſtens. Æ 3. Conſtantis. *Band.* II. p. 360. 364.) *Eckhel.* Cat. II. p. 489.) *Pet. Texelius* in phoenice viſo et audito. Amſt. 1706. p. 127.) *Zobel.* ib. in fronte et p. 109.

— — Idem typus. Æ 3. Conſtantii Iun. *Band.* II. p. 386. 393.) *Ducang.* Tb. II. p. 33. 34.) *Eckh.* Cat. II. p. 495.

— — — Phoenix radiatus gradibus inſiſtens, roſtro coronam lauream tenet. Æ 2. Conſtantis. *Band.* II. p. 357.) *Harduin.* Oper. p. 488.) *Mdb.* p. 478.) *Muſell.* Impp. Tb. 250. fg. 6.) *Patin.* Impp. p. 472.

— — — Phoenix monticulo inſiſtens. Æ. Conſtantii Iun. *Muſell.* Impp. Tb. 251. fg. 6.

EL. TEMP. REPARATIO. ;nix, vel aquila cum corona ıta pyramidi inſiſtens. Æ. Iu- . *Beger*. Th. Br. II. p. 821.) *ell*. Impp. Tb. 253. fg. 3.

ΞL. TEMP. REPHRATIO. Imperator paludatus ſtans, d. ıriolam, ſ. labarum, in quo ɔgramma Chriſti. Æ 2. Ma- tii. *Eckbel*. Cat. II. p. 499.

LAΘPI. *Felathri*, litteris Etru- et retrograde, hodie *Velletri*. *Volaterra* Etruriae.

:LI. vid. FORT. — *Fortu-* *Felici*. Æ max. Commodi. Muſ. *n*. Tb. 28. n. 1. p. 80. GEN. ;. — TEMPOR. vel TEM- .VM.

:LI. TEMP. *Felicitas Tempo-* Figura ſtolata ſtans, d. ca- um, ſ. cornucop. Æ. Taciti. I. I. p. 428.) *Mdb*. p. 410.

ΞLIC. vid. FORTVN. — IP. vel TEMPOR.

:LIC. AVG. *Felicitas Auguſti*. [C. AVG. COS. III. Triremis. Hadriani. *Eckbel*. Cat. II.

. — COS. II. Æ. Albini. . p. 266.

— P. M. TR. P. COS. III. a ſtans, d. caduceum, ſ. cor- Æ. Hadriani. *Geſner*. Tb. 1. 29.) *Muſell*. Suppl. Tb. g. 6.

— TR. P. III. COS. II. Nauis cum remigantibus et ratore in puppe ſedente. Æ L. Veri *Eckbel*. Cat. II.) *r*. Tb. 118. fg. 26.) *Har-* p. 780.) *Hauercamp* Th. *ueciae* Tb. 20. n. 23.) *Mdb*. 4.) *Muſell*. Impp. Tb. 128. *f* 8.) *Vaill*. Pr. I. p 91.) *Vi-* b. 61. — *Al*. in cuius prora Victoria. Æ 1. L. Veri. *Eckbel*. Cat. II.

:FELIC. PERPETVA AVG. Imp. togatus, ſ. cornuc. dextram iungit figurae muliebri ſ. haſtam tenenti. Æ. Commodi. *Mdb*. p. 250.

FELIC. PERPETVAE AVG. *Felicitati Perpetuae Auguſti*. Idem typus Imperatoris dextram cum muliere adſtante iungentis. Æ. Commodi. *Eckb*. Cat. II. p. 263.) *Harduin*. Opes. p. 790.

— — — add. COS. VI. P. P. S. C. Idem typus. Æ 1. Commodi. *Eckb*. ib.

FELIC. PVBL. *Felicitas Publica*. Mulier ſtans, d. caduceum, brachio ſiniſtro columnae innititur. Æ 3. Saloninae. *Band*. I. p. 252.) *Guſſeme* II. p. 358. n. 18.

— PVBLI. Mulier ſedens, ſ. c. c. d. ſcipionem. Æ. Saloninae. *Band*. I. p. 238.) *Guſſ*. ib.) *Mdb*. p. 380.

— PVBLIC. S. C. Caduceum, vel quid ſimile, inter duas ſpicas adligatum. Æ. Titi. *Mdb*. 125.

— PVBLICA S. C. Figura ſtans, d. haſtam, ſ. cornucopiae. Æ. Titi. *Mdb*. ib.

FELIC. SAEC. *Felicitas Saeculi*. FELIC. SAEC. COS. IIII. Mulier ſtans, d. caduceum, ſ. columnae innixa. Æ. Antonini Pii. *Eckbel*. Cat. II.) *Mdb*. p. 205. ſed FELIC. SAECVLI COS. IV.

— SAECVLI. Luna creſcens cum ſeptem ſtellis, familiam omnem Seueri repraeſentantibus, Seuerum ipſum et Getam eius fratrem, vxorem Iuliam, binos filios, Caracallam et Getam, et duas filias, quarum mentionem facit *Spartianus*, inquiens filias ſuas dotatas maritis

Probe

Probo et Aetio dedit. AR. Seueri. *Vaill.* Pr. II. p. 217.

FELIC. SAEC. Mulier ſtans ad aram ſacrificans, d. pateram, ſ. haſtam caduceatam tenet. Æ 3. Aureliani. *Band.* I. p. 375. 387.) *Eckhel.* Cat. II. p. 295.) *Mdb.* p. 406.) *Vaill.* Pr. I. p. 213.

FELIC. TEMPO. *Felicitas Temporum.* Felicitas ſtans, d. caduceum, ſ. haſtam. AR et Æ 3. Claudii Goth. *Band.* I. p. 333. 341. 353.) *Eckhel.* Cat. II. p. 389.) *Harduin.* p. 858.) *Mdb.* p. 402.) *Muſell* Suppl. Tb. 41. fg. 6. ſed ſcriptum TENPO.) Muſ. *Theup.* p. 281.

FELICI. vid. FORTVNAE. — GEN. AVG. — MERCVRIO. — ROMAE. — TEMPOR. — VENERI. — VICTORIAE.

FELICI. AET. Mulier ſtans d. caduceum, ſ. columnae innixa. Æ 3. tinctus Gallieni. *Cimel. Vindob.* I. Tb. 24. fg. 18. p. 134.

— AVG. Mulier ſt. d. caduceum, ſ. c. cop. Æ 3. Gallieni. *Band.* I. p. 214.) *Eckhel.* Cat. II. p. 371.

— PVBLICA. Genius ſtans, d. pateram ſuper aram, ſ. c. c. AR. Commodi. *Mdb.* p. 248.

— — Mulier ſt. d. caduceum, ſ. columnae innititur. Æ 3. Carini. *Eckhel.* Cat. II. p. 426.

— TEMPOR. *Felicitas Temporum*, cum typo Felicitatis ſolito, ſcil. ſt. d. caduceum, ſ. c. c. n. Probi.

FELICIA. vid. OMNIA FELICIA. n. Commodi. *Muſ. Alb.* I. p. 82.

— DECENNALIA. Genii duo ſuſtinent corollam querceam, intra quam ſcriptum: VOTIS X. MVLTIS XX. AV. Conſtantis. *Band.* II. p. 231. 349.) *Ducang.* Fam. Byzant. Tb. 12. p. 35. 36.) *Morell.* Specim. rei numar. p. 53.) *Harduin.* Oper p. 490.) *Triſtan.* III. p. 645.

FELICIA TEMPORA. Quatuor pueruli quatuor anni tempora deſignantes in n. Commodi, Caracallae, Getae, Probi, Conſtantini M. *Vaill.* Pr. III. p. 87. vid. *Anni quatuor tempeſtates* Lex. noſtr. T. I. p. 652. 653. v. ΕΥΤΥΧΕΙϹ ΚΑΙΡΟΙ.

— — quatuor puerulis deſignata in n. Hadriani, vel iuxta *Patinum* Antonini Pii. *Woltereck.* El. Num. Tb. 1. fg. 3.) *Hannbal.* Exerc. IV. Tb. 3. fg. 15. p. 96.

— — Antonini, quomodo expreſſa. M. *Alb.* I. p. 43. 44.

FELICIBVS. v. VOTIS FELICIBVS. n. Commodi.

FELICIS. v. VENERIS.

FELICISS. v. PROFECTIO AVG. FELICISS. n. Caracallae.

— *Feliciſſimq* poſt abdicatum a Diocletiano et Val. Maximiano imperium: D. N. DIOCLETIANO FELICISS. SEN. AVG. *Band.* II. p. 22. *it.* D. N. MAXIMIANO FELICISS. SEN. AVG. *Eckhel.* Cat. II. p. 445. vel legitur integre:

FELICISSIMO in eorundem numis: D. N. DIOCLETIANO FELICISSIMO. *it.* D. N. MAXIMIANO FELICISSIMO AVG. vel SEN. AVG. vel SENI. *Band.* II. p. 15. 22. 25. 42.) *Eckhel.* Cat. II. p. 435. 445.) *Vaill.* Pr. I. p. 253. III. p. 225. de quo vocabulo *Galland* dans Diction. et *Spanhem.* Pr. II. p. 485. 513. — Elogium *Feliciſſimi* L. Sullae largitur *Seneca* Conſolat. ad Marciam. c. 12.

FELI-

FELICISSIMO vid. ADVENTI. *al.* ADVENTVI AVG. FELICISSIMO. n. Sept. Seueri.

FELICISSIMI. vid. ANN. AVG. *al.* AVGG. n. Caracallae. *Hard.* Oper. p. 801.) *Vaill.* Pr. I. p. 121.

FELICIT. *Felicitas.* vid. SAECVL. *al.* SAECVLI FELICIT. et erronee ſcriptum SPECVLI FELICIT. in Æ. Sept. Seueri. *Eckhel.* Cat. II. p. 272. — TEMPOR. FELICIT. *Temporum Felicitas.*

FELICIT. Felicitas ſtans, d. caduceum, f. ſupra columnam. n. Saloninae. *Guſſeme* II. p. 359. n. 19.

— AVG. Fig. ſtans. d. caduceum, f. haſtam. Æ 3. Gallieni. *Band.* I. p. 160. 214.) *Eckhel.* Cat. II. p. 371.

— AVG. Fig. ſtans, d. haſtam, f. caduceum. Æ. Gallieni. *Mdb.* p. 373.

— AVG. Fig. ſtans, d caduceum, f. cornucopiae. Æ. Claud. Goth. *Band.* I. p. 353.) *Mdb.* p. 401.

— AVG. COS. III. Fig. ſtans, d. haſtam, f. c. c. Æ. M. Aurel. *Mdb.* p. 221.

— AVG. IMP. VI. COS. III. S. C. Fig. ſeminuda ſtans, d. pateram, f. caduceum. Æ. M. Aurel. *Mdb.* p. 222.

— AVG. P. Fig ſtans, d. haſtam, f. caduceum. Æ. Gallieni. *Mdb.* p. 373.

— AVGVSTORVM. Currus triumphalis, in quo Imperator et duo filii, hinc et inde miles cum haſtis. Æ 1. Valeriani Sen. *Band.* I. p. 177.) *Vaill.* Pr. I p. 182.

FELICIT. DEOR. *Felicitas Deorum.* Felicitas ſtolata ſtans, d. caduceum oblongum, f. cornucopiae, in auerſa parte numi argentei Marinianae. Apud *Occonem*, *Auguſtinum*, *Patinum*, alioſue rerum iſtarum olim peritos, quorum exſtant volumina, nullus Imperator, Auguſta nulla, cuius in numis reperiatur FELICITAS DEORVM. Tritae ſunt ac peruulgatae inſcriptiones iſtae: FELICITAS AVG. — PERPETVA. — PVBLICA. — SAECVLI. — TEMPORVM. Hoc enim principum eſt, vt publicae Felicitatis auctores parenteſque ſint. Itaque ſi victoria quaptam caritatem annonae leuaſſent, aut beneficii aliquid aliud populo contuliſſent, continuo numos cum eiuſmodi epigraphe, ſane ad rem ſignificandam idonea, cudi iubebant. At quo tandem pacto *Deorum Felicitas* Mariniana Auguſta dici poteſt? Id vero citra impietatem in quacunque religione praedicari non poteſt, niſi forte dixeris, apud Gallienum et Valerianum Iuniorem tanto in honore ac pretio Marinianam fuiſſe, vt deos ea in coelum recepta quaſi *feliciores* profiteri non dubitauerint. Neque enim cuſus, niſi poſt eius obitum, iſte numus fuit. Velatum enim in antica parte eius caput, addita lunulae imago, voces iſtae in orbem diſpoſitae: DIVAE MARINIANAE, haud dubia conſecrationis atque apotheoſeos argumenta. Conf. qua cauſa numo inſcripta. *Band.* I. p. 144. 145.) *Chamillard.* epiſtola de numis Marinianae, Valeriani I. vxoris, Amſtelod. 1701. recuſa in *Woltereck.* El. Num. p. 353. addito Tb. 5. fg. 9. eodem ectypo.) *Hansthaler.* Exercit. II. p. 25.) *Harduin.* Oper. p. 852.) *Spanhem.* Pr. II. p. 306.

FELICIT. PERPET. *Felicitas Perpetua.* Fig. muliebris ſtolata ſtans, columna innixa. AV. Conſtantini M. *Band.* II. p. 244.) *Guſſeme* II. p. 302.

FELICIT. PRAEPARATIO. Equus, tanquam victoria exſultans, inſilit

inſilit in equum alterum proſtratum; adſtante Imperatore, d. telum vibrante, ſ. clipeum tenente. n. Contorn. Valentis. Hauercamp. Num. Contorn. fg. 14. p. 159.) Bandur. ll. p. 477. cui inter Æ. incerti moduli, in quo miles ſ. ſcutum, d. iaculum, quo equum ſternit, vt et d. genu taurum. Pariter deſcribitur a *Strada* p. 196 et ex eo a *Mdb*. p. 506.

FELICIT. PVBL. *Felicitas Publica*. Mulier ſedens, d. caduceum, ſ. cornucopiae. Ꝛ. Æ. Gallieni. *Band*. I. p. 152. 160. 161. 215.) *Eckhel*. Cat. ll. p. 371.) *Mdb*. p. 375.

— — Mulier ſtans, d. caduceum, ſ. columnae innititur. Ꝛ et Æ 3. Saloninae. *Band*. I. p. 238. 252.) *Eckhel*. Cat. ll. p. 379.) *Mdb*. p. 380.

— — Figura muliebris ſtans, caduceum d. tenet, ſ. cippo innititur. Æ 3. Val. Maximiani. *Band*. ll. p. 69.) *Vaill*. Pr. I. p. 257.

— PVBLICA. S. C. Figura ſtans, d. haſtam, ſ. cornucopiae. Æ. Titi. *Mdb*. p. 125.

— — Figura muliebris ſtolata ſtans, d. caduceum tenet, ſ. cubito columnae innixa. Æ 3. Carini. *Band*. I. p. 530. 532.) *Beger*. Th. Br. ll. p. 772.) *Eckhel*. Cat. ll. p. 426.) *Muſell*. Suppl. Tb. 52. fg. 10 *et* Tb. 53. fg. 1.) *Patin*. Impp. p. 439.) M. *Theup*. p. 307.

— — Mulier columnae innixa, d. caduceum, ſ. ſignum militare. Ꝛ. Carini. *Band*. I. p. 528.

FELICIT. SAECVLI. Lectulus, cui inſident duo infantuli nudi, Commodus nempe cum fratre Antonino, qui gemelli fuere. n. Fauſtinae Iun. *Oiſel*. Sel. Num. Tb. 57. fg. 8. p. 341. vid. SAECVLI FELICIT.

FELICIT. SAECVLI. Figura muliebris ſtans, vtraque manu facem accenſam tenet. Ꝛ. Valeriani Sen. *Band*. I. p. 106.

— SAECVL... Figura ſtans, d. ramum, ſ. ſceptrum. in imo PR. Æ max. Criſpi. *Band*. ll. p. 312. *Gueſſeme* ll. p. 395. n. 8.) *Vaill*. Pr. lll. p. 241.

FELICIT. TEMP. *Felicitas Temporum*. Nauis cum velo et remigibus, nec non gubernatore ad clauum. n. Elagabali. *Oiſel*. Sel. Num. Tb. 57. fg. 1. p. 340.

— — Mulier ſtans, d. caduceum, ſ. haſtam. Ꝛ. Gordiani Pii. *Eckhel*. Cat. ll.) *Mdb*. p. 336.

— — Idem Felicitatis typus. Æ 3. Taciti. *Mdb*. p. 410.) *Muſell*. Impp. Tb. 234. fg. 2.) *Vaill*. Pr. I. p. 228.

— — ſed columnae innititur, in ima parte V. Æ 3. Taciti. *Band*. I. p. 422.) *Eckhel*. Cat. ll. p. 402.

— — Idem typus. Æ 3. Probi. *Eckh*. ib. p. 411.

— — ſed haſtae ſ. adnititur. Æ 3. Probi. *Band*. I. p. 465.) *Beger*. Th. Br. ll.

— TEMPO. Figura ſtans, d. caduceum, ſ. haſtam, Æ. Claud. Goth. *Band*. I. p. 353.) *Mdb*. p. 402.

— TEMPOR. Duo cornua copiae, ſpica intermedia. *Felicitas Temporum* eſt rerum omnium abundantia, quae per duplex illud cornucopiae deſignatur, et praeſertim annona, quae ſpica indicatur. Ꝛ. Sept. Seueri. *Vaill*. Pr. ll. p. 217.

— — Duo caducei, intermedia ſpica. n. Gordiani Pii. *Eckhel*. Cat. ll.

FE-

FELICIT. TEMPOR. S. C. Mulier ſtans, d. caduceum, ſ. haſtam. Æ 1. Gord. Pii. *Eckhel* ib.) *Geſner*. Tb. 174. n. 6.) *Mdb*. p. 337.) *Muſell*. Suppl. Tb. 33. fg. 8.) M. *Theup*. p. 613.

— — Mul. ſtans, d. caduceum oblongum, ſ. cornuc. Æ. Probi. M. *Pembrok*. Ill. Tb. 45. fg. 4.

—. TEMPORVM. Figura velata ſtans, d caduceum, ſ. cornuc. AR. Gordiani Pii. *Mdb*. p. 336.

FELICITA. AVGVST. S. C. Mulier ſtans, d. ramum, ſ. c. c. Æ 1. Commodi. *Eckhel*. Cat. II. p. 265.

FELICITAS. vid. AETERNA. — SAEC. *al*. SAECVLI. *al*. SECVLI. (*ſic*) — TEMPORVM. *Felicitas* ſuorum temporum a multis Caeſaribus praecipue vt monumentis publicis traderetur, cautum in praeclaris eorundem numis inſcriptis: FELICITAS AVG. vel AVGG. vel AVGVST. et AVGVSTI — BONI EVENTVS. — CAESS. NOSTR. — IMP. vel IMPERII. — ORBIS. — PERPETVA — P. R. — PROVINCIARVM — PVBL. vel PVBLICA. — REIPVBLICAE. — ROMANORVM. — SAEC. vel SAECVLI. — TEMP. vel TEMPO. vel TEMPOR. vel TEMPORVM. Similiter FELICIA TEMPORA ac FEL. vel FELIX TEMP*orum* REPARATIO, item ADVENTVI AVG. FELICISSIMO et in n. Maxentii AETERNA FELICITAS AVG. pariter ac in Caracallae numo ANN. AVG. SAECVLI FELICISSIMI. Haec omnia vero variis in numis ſymbolis expreſſa, triremi, ſeu proſperae nauigationis curſu; quatuor pueris et cornucopiae, ceu quatuor anni tempeſtatum felici prouentu, oliuae ramo et caduceo, ceu pacis nuntiis; tum figuris Victoriarum nonnumquam, vt belli feliciter confecti teſtibus.

Felicitatis imago in omnium Caeſarum numis fere occurrit, quia ſenatus principes omnes procurandae Felicitatis publicae admonere voluit, et quia principes ipſi vnice poſtulabant, de ſuis temporibus eam praedicari, cuius tamen praedicatae variae erant cauſae, variis quoque ſymbolis adumbratae. — Aduertit *Iobertus* Inſtr. VI. ſi in numis, quod creberrime fit, de Imperatoribus praedicentur Felicitas, Securitas, Spes, Prouidentia, Aequitas, aliaeque, virtutes, voxque AVG. addatur, nullum dubium eſſe, quin ea virtus, ſiue qualitas bona, de principe, tanquam in eo reſidens, atque reſplendens celebretur, ſiue deinde ſcribatur FELICITAS AVGVSTI vel FELICITATI AVGVSTI Contra vero cum legitur AVGVSTA, eſſe nonnullos eruditos, quorum opinione, quamuis illa necdum certo ſtabilita ſit, illo pacto non tam princeps, quam ipſa virtus, aut deitas, tanquam Auguſta, id eſt, ſancta, commendetur. Qua proinde in ſententia FELICITAS AVGVSTA non eſſet praeconium principis, rempublicam felicem reddentis, ſed purum dumtaxat nomen deae. Idem eſſet, ſi ſcriberetur FELICITATI AVGVSTAE, nimirum ad mentem *Ouidii* canentis:

Sancta vocant Auguſta patres.

Sed licet hic interim ſentire, quod libet. — De epigr. FELICITAS ORBIS, ſiue IMPERII, ſiue ROMANORVM et in peculiari Maxentii numo: AETERNA FELICITAS AVGVSTI ET IMPERII. Conf. *Spanhem*. Pr. II. p. 442. Ex eodem Pr. I. p. 147. quoque diſcimus, Graecas vrbes, ſi quando *Felicitatem* Imperatoribus gratularentur, ſcripſiſſe: ΤΥΧΗ ΣΕΒΑΣΤΗ, quod quidem proprie, *Fortuna Auguſta*, legendum. Notat inſuper

Liebe

Liebe Goth. Num. p. 286. Graecis in numis, vti in Cianorum ſub Seuero, imaginem Felicitatis, praeter cornucopiae et temonem, modium inſuper, nouum vbertatis ſymbolum in capite geſtare. *Morellius* porro aduertit, cum imago occurrit feminae, temonem orbi imponentis, ſiue fortunam illam, ſiue Felicitatem dixeris, repraeſentatam videri auream fortunam domus auguſtae, quam Imperatores in cubiculo ſuo adſeruabant, et morituri quandoque ſucceſſoribus ſuis tranſmiſere. *Liebe* ib. p. 442. Conf. *Io. Gottlieb Lindner*. progr. de *Felicitate* dea ex numis illuſtrata. Arnſtad. 1770. 4. *it*. Eiuſd. de ſaeculi Auguſtei *Felicitate*. ibid. 1767. 4.

Felicitas, vti in plurimis Hadriani, Antonini Pii, Philippi aliorumque numis repraeſentari conſueuit, d. caduceum, pacis ſymbolum tenet, ſ. cornucopiae, ad indicandum, veram *Felicitatem* ex coniunctis hiſce donis pretioſiſſimis numinis conſiſtere. Quid enim felicius eſt, quam frui pace et annona vbere. — Eadem Felicitas d. caduceum, ſ. c. c. tenens ſtat a tergo mulieris ſedentis. n. Magn. Vrbicae. — Eadem in templo octo columnarum ſtans &c. epigr. S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI. Æ. Traiani, ob pacem et abundantiam, quibus fruebantur Romani ſub Traiano. — Matronali habitu ſtans in denario L. Flaminii, d. caduceum, ſ. haſtam., *Morell.* Th. Fam. p. 179.

FELICITAS inſcriptum frontiſpicio templi vel epiſtylio arcus Æ 1. Poſtumi Sen. *Harduin.* Oper. p. 857.) *Eckhel.* Cat. II. p. 385.

— Figura d. bacillum, ſ. c. c. Æ. Antonini Pii. *Mdb.* p. 200.

— Figura d. caduceum, ſ. flores et fructus in gremio. Æ. Eiuſd. *ibid.*

FELICITAS mulier ſtans, d. caduceum, ſ. haſtam. AR et add. Domnae. *Eckhel.* Cat. II.) *Muſell.* Impp. Tb. 155. fg. 3.

— Mul. d. cornucopiae ſ. haſtam. AR. Domnae. *Mdb.* p. 281.

— Mul. ſtans, d. caduceum, ſ. ſupra columnam. n. Saloninae. *Guſſeme* II. p. 359. n. 19.

— S. C. Mul. ſtans, d. caduceum. Æ 2. Fauſtinae Iun. *Eckhel.* Cat. II.

— S. C. Figura ſedens cum tribus puerulis. Æ. Lucillae L. Veri. *Mdb.* p. 190.

— Nauis cum remigantibus. Æ. Carauſii. *Guſſeme* II. p. 92.) *M. Pembrok.* ill. Tb. 29. fg. 12 *et* Tb. 45. fg. 10.

FELICITAS AVG. Imperator dextram offert vxori. n. Domitiani. *Guſſ.* III. p. 81. n. 27.

— — Imperator togatus ſtans, dextram iungit cum felicitate, ſ. caduceum tenente. AR et add. S. C. Æ 1. 2. Hadriani. *Angelon.* p. 126. vel 148. n. 35.) *Eckhel.* Cat. II. p. 183.) *Mdb.* p. 181. 182.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 57. fg. 4.) *Schulz.* MzCab. II. p. 97. 99.) *Muſell.* Impp. Tb. 84. fg. 2.

— — Mulier ſtans, d. caduceum, ſ. cornucopiae. AR et add. S. C. Æ. Hadriani. *Geſner.* Tb. 84. n. 62.) *Muſell.* Impp. Tb. 83. fg. 2.) *Mdb.* p. 181. 182.) *M. Theup.* p. 171.

— — Idem typus, ad pedes mulieris rota. Æ 1. Hadriani. *Eckhel.* Cat. II.

— — Figura d. bacillum, ſ. haſtam. S. C. Æ. Eiuſd. *Mdb.* p. 181.

FELICITAS AVG. Mulier ſt. d. ramum, ſ. caduceum. S. C. Æ 1. 2. Hadriani. *Eckhel.* ib.) *Mdb.* p. 181. 182.) M. *Pembrok.* III. Tb. 67. fg. 10.

— — ſed d. ramum, ſ. haſtam. Æ. Eiuſd. *Mdb.* p. 181.

— — ſed d. ramum, ſ. haſtam et caduceum. Æ. Eiuſd. *ibid.*

— — Mulier ſtans, d. caduceum, ſ. ramum. AR. Hadriani. *Eckh.* ib.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* III. Tb. 4.) *Mdb.* p. 181. *Schulz.* II. p. 86.

— — Imperator d. globum, et mulier ſ. cornucopiae ſtantes iungunt dextras. AR et add. S. C. Æ 1. 2. Hadriani. *Eckhel.* Cat. II. p. 183.) *Magnan.* Miſcell. Num. I. Tb. 21. fg. 4.) *Mdb.* p. 182.

— — Duae figurae iunctis dextris, quarum vna ſ. haſtam, alia ſ. cornucop. AR. Hadriani. *Mdb.* p. 181.

— — Mulier ſedens, d. caduceum, ſ. cornucop. S. C. Æ. Eiuſd. *Mdb.* ib.

— — ſedens, d. cornucop. ſ. caduceum. Æ 1. Eiuſd. *Eckhel.* Cat. II.

FELICITAS AVG. Fig. mul. ſtans, d. caduceum, ſ. c. c. AV. AR. L. Aelii. *Mdb.* p. 188.) *Vaill.* Pr. II. p. 157.

— — Idem typus. Æ. Antonini Pii. *Mdb.* p. 191.

— — ſt. d. capricornum, ſ. caduceum. Æ 1. 2. Ant. Pii. *Eckhel.* Cat. II.) *Mdb.* 191.) *Pedruſ.* M. *Farneſ.* VII. Tb. 5. fg. 8.) *Schulz.* MzCab. II. p. 114.

— — ſt. d. caduceum, ſ. ramum. Æ 2. Ant. Pii. *Angelon.* p. 144. vel 171. n. 16.) *Mdb.* 191. 195.) *Eckh.* Cat.) *Muſell.* Impp. Tb. 92. fg. 3.) *Schulz* ib. p. 112.) *Vicus* Tb. 29. n. 36.

FELICITAS AVG. ſt. d. ramum, ſ. caduceum haſtatum. Æ. Ant. Pii. *Mdb.* p. 194.

— — ſt. d. delphinum, ſ. caduceum longum AR et add. S. C. Æ. Ant. Pii. *Mdb.* p. 198. 205. 206.

— — ſt. d. haſtam, ſ. caduceum. Æ. Ant. Pii. *Mdb.* p. 200.

— — ſt. d. caduceum humi poſitum tenens, ſ. veſtis laciniam attollens, ac ſi circulum efficeret, in aeternitatis ſignum, vt nempe Felicitatem Imp. aeternam eſſe denotetur. AV. Anton. Pii. *Raben.* N. *Arſchot.* Tb. 41. fg. 11.) *Mdb.* p. 191.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 57. fg. 3. p. 340.

— — S. C. ſt. d. capricornum, ſ. ramum oblongum. Æ. Anton. Pii. *Geſner.* Tb. 98. n. 32.) *Mdb* p. 198.) *Muſell.* Impp. Tb. 95. fg. 8.) *Vicus* Tb. 30. n. 38.

— — S. C. Mul. ſtans d. caduceum, ſ. ramum. Æ. Fauſtinae Sen. *Guſſeme* III. p. 211. n. 16.) *Muſell.* Impp. Tb. 105. fg. 8.

— — Mul. ſt. d caduceum, ſ. c. c. AR. Sept. Seueri. *Eckhel.* Cat. II.

— — S. C. Figura ſtans. Æ. Caracallae. *Mdb.* 286.) *Patin.* Impp. p. 296 *et* Ind. p. 19.

— — Figura ſtans inter duos clipeos. AR. Elagabali. *Guſſeme* III. p. 114. n. 9.) *Mdb.* p. 310.

— — Nauis cum velis et remigibus. AR. Eiuſd. *Guſſ.* ib.) *Mdb.* 311.

FELI-

FELICITAS AVG. et gubernatore ad clauum. n. Eiuſd. *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 57. fg. 1. p. 340.

— — Mulier ſtans, d. pateram, ſ. caduceum ad aram ſacrificat. AR Alexand. Seu. *Eckbel.* Cat. ll.) *Mdb.* 322. ſed typo omiſſo.

— — S. C. Mul. ſtans, d. caduceum, ſ. c. c. Æ 1. 2. Mamaeae. *Eckh.* Cat. ll. 328.) *Mdb.* p. 326.) *Harduin.* Oper. p. 820.

— — S. C. Fig. ſt. d. caduceum oblongum, ſ. c. c. Æ 1. Gordiani Pii. *Eckb.* Cat. ll.) *Mdb.* p. 337.) *Muſell.* Impp. Tb. 189. fg. 7.) M. *Theup.* p. 613.

— — Quinque figurae ſupra pontem, inter quas Victoria d. elata cum laurea. S. C. Æ. Gord. Pii. *Mdb.* p. 340.) *Patin.* Ind. p. 24.

— — Mul. ſtans, d. caduceum oblongum, ſ. c. c. AR et Æ 3. Gallieni. *Band.* I. p. 160.) *Harduin.* Oper. p. 848.) *Mdb* p. 374.) *Muſell.* Suppl. Tb. 37. fg. 3.

— — Idem typus. AR. Æ 1. 2. 3. Poſtumi Sen. *Band.* I. p. 290. 299. 302. 306.) *Eckbel.* Cat. ll. p. 385.) *Mdb.* p. 391. 392. 393.

— — Duae figurae laureatae fertum et ramum tenentes. AV. Poſtumi. *Beger.* Th. Br. ll. p. 749.

— — Tropaeum cum duobus captiuis. Æ 1. Poſtumi. *Band.* I. p. 299.

— — Arcus triumphalis cum fornicibus. Æ 1. 2. Poſt. Sen. *Band.* I. p. 299. 302. 309.) *Eckbel.* Cat. ll. p. 385.) *Harduin.* Oper. p. 857.) *Haym.* Th. Br. ll. p. 392.) *Vaill.* Pr. I. p. 192.

— — Capita aduerſa Poſtumorum patris et filii laureata. AV. *Raſche Lex. Num.* T. II. Poſt. Sen. *Band.* I. p. 284 286.) *Vaill.* Pr. lll. p. 3.) *Hard.* Oper. p. 856. cui duo capita laureata aduerſa Poſtumi et Iouis ſimillimum Poſtumo.

FELICITAS AVG. Capita duo muliebria pectore tenus; quod ad d. Victoriam repraeſentat cum corona et palma, quod ad ſin. Pacem cum ramo oleae. AV. Poſt Sen. *Band.* I. p. 284 286.) *Hard* p. 856.) *Triſtan.* lll. p. 152) *Vaill.* Pr. lll. p. 3.

— — Mulier ſtolata d. haſtam, ſ. cornuc. AV. Poſtumi Sen. *Band.* I. p. 286.) *Mdb.* p. 391.

— — Mul. ſtans, d. caduceo nititur oblongo, ſ. c. c geſtat. AR. Marii, cuius vero Felicitas fuit breuiſſima, cum vix triduum regnaſſet. *Band.* I. p. 325.) *Vaill.* Pr. lll. p. 18. — *it.* Æ 3. Eiuſd. *Vaill.* Pr. I. p. 202.

— — Idem typus. AV. AR et Æ 3. Claudii Goth. *Band.* I. p. 332. 333. 341. 353.) *Eckbel* Cat. ll. p. 389.) *Mdb.* p. 401.) *Sybulæ* MzCab. lll. p. 81.) M. *Theup.* p. 281.

— — ſtans ſ. haſtam, d. caduceum. AR. Eiuſd. *Band.* I. p. 333.) *Mdb.* p. 401.

— — ſt. ſtolata, d. caduceum, ſ. haſtam. AV. Eiuſd. Claudii. *Mdb.* p. 403.

— — ſtans, d. caduceum erectum, ſ. c. c. Æ 3. Tetrici Sen. *Band.* I. p. 402.

— — ſt. innixa columnae cum caduceo et c. c. Eiuſd. *Harduin.* p. 860.

— — ſtans, d. fertum, ſ. temonem. Æ 3. Eiuſd. Tetrici. *Vaill.* Pr. I. p. 22.

— — ſtans, d. caduceo oblongo innixa, ſ. c. c. Æ 3. Taciti

citi. *Band.* I. p. 422.) *Vaill.* Pr. I. p. 228.

FELICITAS AVG. ſt. ad aram, ſupra quam ignis accenſus, d. pateram, ſ. caduceo adnititur oblongo. Æ 3. Taciti. *Band.* I. p. 422.) *Eckhel.* Cat. II. p. 402.

— — Idem typus. AV. Floriani, cuius tamen Felicitas tam miſera, vt duobus tantum menſibus durauerit. *Band.* I. p. 431. — *it.* Æ 2. 3. Eiuſd. *Band.* I. p. 433. 435.) *Eckhel.* Cat. II. p. 405.) *Harduin.* p. 868.) *Mdb.* p. 411.) *Vaill* Pr. I. p. 231. — *it.* AR. Floriani. M. *Theup.* p. 294.

— — ſtans, d caduceum longiorem, ſ. c. c. geſtat. Æ 3. Floriani. *Band.* I. p. 435.) *Cimel. Vindob.* I. p. 137.) *Eckh.* Cat. II. p. 405.

— — ſtans, d. pateram, ſ. c. c. Æ. Floriani. *Band.* I. p. 438.) *Mdb.* p. 411.

— — ſt. ad aram, d. pateram, ſ c. c. Æ 3. Probi. *Band.* I. p. 464.) *Eckh.* Cat. II. p. 411.

— — Idem typus, ſed ſ. caduceo oblongo innixa. AR. Probi. M. *Theup.* p. 297. — *it.* Æ 3. Probi. *Band.* I. p. 464. 489.) *Mdb.* 414.

— — ſtans, d. caduceo adnititur longo, ſ. c. c. geſtat. AR. Probi. *Mdb.* 416. — *it.* Æ 3. Probi. *Band.* I. p. 464.

— — ſt. columnae nixa. Æ. Diocletiani. *Band.* II. p. 40.) *Mdb.* p. 423.

— — ſtans, d. caduceum, ſ. columnae innixa. Æ 3. Dioclet. *Cimel. Vindob.* I. p. 140.) *Eckhel.* Cat. II. p. 428.) *Guſſeme* III. p. 56. n. 21.

FELICITAS AVG. ſtans, d. caduceum longiorem, ſ. brachio innititur cippo. Æ 3. Dioclet. *Band.* II. p. 28.

— — ſt. cum caduceo, ſed ſ. c. c. geſtat, infra XXI. B. Æ 3. Dioclet. *Cimel. Vind.* I. p. 140.

— — Triremis praetoria. AR. Carauſii, quo numo indicare voluit propriam Felicitatem in claſſe, quam optimam habuit, potitam fuiſſe, quod vtique expertus eſt, dum claſſem Maximiani Herculei vicit. *Band.* I. p. 117.) *Guſſeme* II. p. 92.) *Mdb.* p. 428.

FELICITAS AVG. pro qua epigr. in Commodi Æ max. moduli legitur ΦΟΕΛΙΚΙΤ. ΑΤΓ conf. *Tenzel.* Sel. Num. p. 77. ſqq.

FELICITAS AVG. COS. II. S. C. Mulier ſtans, d. caduceum, ſ. c. c. Æ 1. 2. Antonini Pii. *Eckhel.* Cat. II.

— AVG. COS. III. P. P. Idem Felicitatis ſt. typus. AR. Hadriani. *Eckhel.* ib.

— AVG. COS. IIJ. Mulier ſtans, d. caduceum, ſ. haſtam. AV. AR. M. Aurel. *Eckhel.* ib.) *Muſell.* Impp. Tb. 116. fg. 9 *et* Tb. 117. fg. 4.

— AVG. COS. III. *al.* IIII. S. C. Fig. ſtans, d. caduceum, ſ. ramum. Æ. Anton. Pii. *Muſell.* Suppl. Tb. 16. fg. 5.) M. *Theup.* p. 488.

— — COS. IIII. S. C. Mul. ſtans, d. caduceum, ſ. pallium adducit. Æ 2. Ant. Pii. *Eckhel.* Cat. II.

— — ſtans, d. caduceum, *al.* haſtam, ſ. ſpicas. Æ 2. Ant Pii. *Eckhel.* ib.) *Mdb.* p. 200.) M. *Theup.* p. 488.

FELI-

FELICITAS AVG. ſtans, d. auiculam, ſ. caduceum. Æ. Ant. Pii. *Mdb.* p. 205.

— AVG. IMP. VI. S. C. Fig. ſt. velato capite, d. caduceum, ſ. haſtam. Æ. M. Aurel. *Mdb.* p. 220.

— AVG. IMP. VIII. *al.* VIIII. COS. III. P. P. S. C. Mulier ſtans, d. caduceum, ſ. haſtam puram. Æ 1. M. Aurelii. *Eckbel.* Cat. II.) *Geſner.* Tb. 108. n. 17.) *Mdb.* p. 227.) *Muſell.* Impp. Tb. 122. fg. 4.) *Schulz* MzCab. II. p. 145. n. 654. 655.) M. *Theup.* p. 511.

— AVG. IMP. X. etc. Æ 1. M. Aurel. *Eckb.* ib.) *Mdb.* p. 228.

— AVG. N. EX. I. (*ſic*) Figura ſtans, d. caduceum, ſ. c. c. Æ. Probi. *Band.* I. p. 448.) *Mdb.* p. 413.

FELICITAS AVGG, Mulier ſtolata ſtans, d. caduceum, ſ. cornuc. Æ. Sept. Seueri. *Geſner.* Tb. 132. n. 41.) *Mdb.* 272.) *Muſell.* Impp. Tb. 149. fg. 4.) M. *Theup.* p. 212.

— — Mul. ſtans, d. caduceum, ſ. ramum. Æ. Domnae. *Eckbel.* Cat. II.

— — Mul. ſt. d. caduceum, ſ. c. c. Æ. Caracallae. *Eckbel.* ib.) *Guſſeme* II. p. 78.) *Mdb.* p. 285. 286.

— — ſedens, d. ramum, ſ. haſtam tranſuerſam. Æ. Caracallae. *Mdb.* p. 285.

— — Mul. ſtans, d. caduceum, ſ. c. c. Æ. Getae. *Eckbel.* Cat. II.) *Mdb.* p. 299. 300. 301.) *Muſell.* Impp. Tb. 163. fg. 4.) M. *Theup.* p. 228.

— — ſedens, d. ſpicas ad caniſtrum frumentarium, ſ. c. c. geſtat. Æ. Getae. *Mdb.* p. 299.

FELICITAS AVG. ſtans, d. caduceum, ſ. haſtam. Æ. Pupieni. *Mdb.* p. 335.) *Vaill.* Pr. II. p. 304.

— — ſt. d. caduceum. Æ. Treb. Galli. *Band.* II. p. 57.) *Mdb.* p. 358.

— — ſt. d. victoriolam, ſ. cornuc. Æ. Eiuſd. Galli.) *Band.* ib.) *Mdb.* ib.

— — ſt. d. caduceo oblongo innititur, ſ. c. c. Æ 3. Treb. Galli. *Band.* I. p. 75.

— — ſt. cum caduceo et cornucopiae. Æ. Voluſiani. *Hard.* Oper. p. 841.

— — Idem typus. Æ. Æ et add. S. C. Æ 1. 2. 3. Valeriani Sen. *Band.* I. p. 104 106 117. 127. 139. 142.) *Cimel. Vindob.* I p. 16.) *Eckhel.* Cat. II. p. 364.) *Guſſeme* V. p. 484. n. 19.) *Mdb.* p. 366.) *Muſell.* Impp. Tb. 219. fgg. 9. 10.) *Pedruſ.* M. *Farneſ.*) M. *Theup* p. 636.) *Vaillant.* pro caduceo cornucopiae ſubſtituit.

— — ſt. d. haſtam, ſ. c. c. Æ. Valer. Sen. *Band*, I. p. 106.) *Mdb.* 366.

— — ſt. d. caduceum, ſ. cornuc. Æ. et add. S. C. Æ 1. 2. 3. Gallieni. *Band.* I. p. 160. 189. 190. 197. 215. 232.) *Eckb.* Cat II. p. 367. 371.) *Guſſeme* III. p. 305. n. 49.) *Mdb.* p. 378.) *Patin.* Ind. p. 27.

— — Diana Lucifera gradiens lampadem geſtat. Æ 3. Gallieni. *Band.* I. p. 215.) *Guſſ.* III. p. 305. n. 49.

— — ſt. d. caduceo oblongo innixa, ſ. c. c. geſtat. Æ 3. Saloninae. *Band.* I p. 252.) *Guſſeme* II. p. 358. n. 17.

— — Idem typus. Æ 3. Poſtumi Sen. *Band.* I. p. 306.

— — ſt. d. caduceum, ſ. brachio columnae innititur. Æ 3. Numeriani

meriani. *Band.* I. p. 518. 524.) *Guſſeme* V. p. 273. n. 5.) *Mdb.* p. 422.) *Vaill.* Pr. I. p. 243.) *Patin.* Ind. p. 30.

FELICITAS AVG. ſt. ad columnam, d. caduceum, ſ. pateram. Æ. Numeriani. *Band.* I. 524.) *Mdb.* 422) *Guſſ.* ib.

FELICITAS AVGG. N N. *Auguſtorum Noſtrorum.* Mulier galeata ſedens, d. elata oleae ramuſculum, ſ. globum. Æ 2. 3. Conſtant. M. *Band.* II. p. 260. 271. 296. *Eckbel.* Cat. II. p. 472.) *Golz.* Th. 4.) *Mdb.* p. 460.) *Vaill.* Pr. I. p. 294.

— — AVGG. NOSTR. Mulier ſedens, d. caduceum, ſ. c. c. *AV.* Val. Maximiani. M. *Theup.* p. 316.

— — — Fig. muliebris capite turrito ſedens, d. caduceum, ſ cornucopiae. *AV.* Conſtantii Chlori. *Band.* II. p. 90. 91.) *Vaill.* Pr. III. p. 62.

— AVGVSTI. S. C. Fig. ſt. d. caduceum, ſ. c. c. Æ 1. 2. Traiani. *Eckbel.* Cat. II.) *Piovene* M. *Farneſ.* X. Tb. 7.) *Mdb.* p. 158. 161.) *Muſell.* Impp. Tb. 65. fg. 9 *et* Suppl. Tb. 11. fg. 9.) M. *Theup.* p. 447. 448.) *Schulz* Mz-Cab. II. p. 77.

— — S. C. ſtans, d. lauream, ſ. c. c. Æ Traiani. *Mdb.* p. 158.

— AVGVSTA. Mul. ſt. d. ramum, ſ. haſtam tranſuerſam. Æ max. Helenae. *Vaill.* Pr. III. p. 231.) *Guſſ.* III. p. 224 et IV. p. 41. n. 1.

— AVGVSTI. S. C. Mul. ſt. d. caduceum, ſ. c. c. Æ. Galbae. *Mdb.* p. 101.) *Spanb.* Pr. II. p. 442.

— — Idem typus. *AR.* Traiani. *Mdb.* p. 147. *Triſtan.* I. p. 478. — *it.* add. S. C. Æ 1. 2. Traiani. *Eckbel.* Cat. II) *Mdb.* 149.

FELICITAS AVGVSTI. S. C. ſt. d. elata, ſ. c. c. Æ. Traiani. *Mdb.* 161.

— — COS. II. S. C. ſt. d. caduceum, ſ. c. c. Æ 2. Antonini Pii. M. *Theup.* p. 488.

— — S. C. ſt. d. caduceum, ſ. c. c. Æ 2. Hadriani. *Eckb.* Cat. II.) *Mdb.* 170. 182.

— — Triremis praetoria cum tribus remorum ordinibus, ſupra eam ſcriptum legitur: VICT. GORDIANI. Imperator ſedet in puppi paludatus, adſtant tres praetoriani cum ſignis militaribus. Æ max. Gordiani Pii. *Vaill.* Pr. III. p. 181.

FELICITAS BONI EVENTVS. Caput Felicitatis.)(P. R. PAX. *Populi Romani Pax.* Duae dextrae tenent caduceum. *AR.* circa Galbae vel Vitellii tempora. *Harduin.* Oper. p. 728.

FELICITAS CAESS. NOSTR. *Caeſarum Noſtrorum.* Mulier ſedens, d. caduceum, ſ. cornuc. infra AQ.)(SEVERVS NOB. CAES. Caput laureat. *AV.* Val. Seueri. *Cimel. Vindob.* I. Tb. 5. fg. 18. p. 22.) *Eckbel.* Cat. II. p. 456. — *it.* *AR.* Eiuſd. infra AQ. *Khell.* Suppl. p. 226.

FELICITAS COS. Mulier ſtans, d. caduceum, ſ. haſtam. *AR* et add. S. C. Æ 1. 2. Albini. *Eckbel.* Cat. II. p. 269.

— COS. II. S. C. Idem typus. Æ 1. Albini. *Mdb.* p. 265.) M. *Theup.* p. 562.

— — ſt. d. caduceum, in aliis d. pateram, ſ. c. c. Æ 1. 2. Albini. *Vaill.* Pr. I. p. 109.

FELI-

FELICITAS COS. II. S. C. ſt. d. caduceum, ſ. c. c. dextro pede globum calcans. Æ. Albini. *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 52. n. 24.) *Mdb.* p. 265.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 56. fg. 9. p. 339.

— COS. IIII. S. C. Fig. ſtans, d. caduceum oblongum, ſ. duas ſpicas. Æ. Antonini Pii. *Geſner.* Tb 101. n. 18.) *Mdb.* p. 203.) *Muſell.* Impp. Tb. 100. fg. 9.) *Schulz* MzCab. II. p. 119. n. 531.

— — ſt. d. haſtam, ſ. protenſa cum duabus ſpicis. Æ. Ant. Pii. *Mdb.* p. 203.

— — ſt. d. pilum. Æ. Ant. Pii. *Mdb.* p. 202.

— — ſt. d. bacillum, ſ. c. c. Æ. Ant. Pii. *Mdb.* p. 200.

— — ſt. d. caduceum, ſ. flores et fructus in gremio. Æ. Ant. Pii. *Mdb.* ibid.

FELICITAS DEORVM, epigraphe notabilis nec alibi obuia in numo Marininiae, vxoris Valeriani Senioris, in quo mulier ſt. d. caduceum, ſ. cornucopiae tenet, ob ſummam pacem et omnium rerum abundantiam Conf. Lettres du P. *Chamillard.* à Paris 1697. — Similem huius Marinianae numum eadem cum epigr. adduxit *Harduin.* Oper. Sel. p. 852. qui vero hanc epigr. de *Felicitate*, quam *Dii*, nempe Auguſti, Valerianus et Gallienus procurant, male explicat. vid. FELICIT. DEOR. *Band.* I. p. 145.) *Spanhem.* Pr. II. p. 306.) *Guſſ.* V. p. 72.

FELICITAS IMP. *Imperii* vel *Imperatoris*, in corona quercea. AV. Philippi Sen. *Mdb.* p. 343. — *it.* AR. Eiuſd. M. *Theup.* p. 247.) *Guſſeme* III. p. 223.

— IMPP. *Imperatorum*, vtriuſque ſcil. Philippi, intra coronam lauream. AR. Phil. Sen. *Eckhel.* Cat. II. p. 346.) *Harduin.* Oper. p. 833.) *Mdb.* p. 346.

FELICITAS IMPERII. Figura ſtans. AR. Caracallae. *Mdb.* p. 291.) *Guſſeme* II. p. 78. III. 223.

— IMPERII. omiſſo typo. AR. Diadumeniani. *Golz.* Th. 4.) *Mdb.* p. 308.

— ORBIS, omiſſo typo. AR. Galbae. *Golz.* n. 4.) *Mdb.* p. 103.) *Guſſeme* III. p. 223. 224.

— PERP. *Perpetua.* Victoria gradiens, d. coronam, ſ. palmam. AV. Magnentii. *Band.* II. p. 401. V. p. 14. n. 2.

— PERPETVA. Mul. galeata ſtans, d. ſupra clipeum, ſ. haſtam. n. Caracallae. *Guſſeme* II. p. 78 et III. p. 223.

— — S. C. Mulier ſedens d. haſtam, a tergo mulier prope nuda, d. elata caduceum, ante eam duae figurae muliebres ſtant. Æ max. Mamaeae. *Hanthaler.* Exercit. II. Tb. 3. fg. 15. p 90. 91.) *Patin.* Impp. p. 274.) Muſ. *Piſan.*) *Vaill.* Pr. III. p. 175.

— — Mul. ſedens a Victoria coronatur, adſtantibus duabus figuris muliebribus, quarum vna haſtam gerit. Æ 2. Mamaeae. *Mdb.* p. 326.) *Vaill.* Pr. I. p. 147.

— — Imp. vultu aduerſo et habitu conſulari ſedens in pegmate altiore, capite nimbato, d. elata, pegmati inſcriptum VOT. V. pone in inferiore pegmate duae figurae iuueniles habitu eodem, d. volumen, aut ſceptrum, infra SIS. AV. Conſtantis. *Khell.* Suppl. p. 251.

— — Imperatores tres paludati ac ſtolati ſedent a fronte; medius ceteris altior cum nimbo circa caput dextram attollit et in eius

ſuppedaneo ſcriptum VOT. V. alii duo dextram pectori admouent, omnes ſ. limbum ſtolae tenent. AR max. mod. Conſtantis. *Band.* II. Tb. 12. fg. 1. p. 231. 352.) *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 12. p. 35. 36.) *Guſſeme* II. p. 292. n. 8.) *Mdb.* p. 480.

FELICITAS PERPETVA. Victoria gradiens, d. lauream, ſ. tropaeum. AR. Conſtantis. *Cimel. Vindob.* I. Tb. 13. fg. 8. p. 76.) *Eckhel.* Cat. II. p. 488.

— — Idem typus. AR. Conſtantii Iun. *Band.* II. p. 229. 273.) *Ducang.* Fam. Byzant. Tb. 11. p. 33. 34.) *Mdb.* p. 489.

— — Victoria thoraci inſidens, vna cum puello nudo alato adſtante clipeum tenet, cui inſcriptum: VOT. X. MVLT. XX. AV. Conſtantii Iun. *Band.* II. p. 369.) *Eckhel.* Cat. II. p. 493.

— — Victoria gradiens, d. lauream, ſ. palmae ramum. AR. Conſtantii Iun. *Band.* II. p. 373.

— — Idem typus. AV. Magnentii. *Band.* II. p. 401. 402. — *it.* AR. Eiuſd. *Band.* II. p. 401. 402. 403.) *Guſſeme* III. p. 223. V. p. 14. n. 2.

— — Corona, in qua: VOT. XX. MVLT. XXX. AR max. Conſtantii Iun. *Band.* II. p. 373.

FELICITAS PERPETVA AVG. Imperator togatus ſtans, ſ. cornucopiae, dextram porrigit figurae muliebri ſtanti, laeua caduceum oblongum gerenti. AR. Commodi. *Mdb.* p. 245.) *Vaill.* Pr. II. p. 184.

FELICITAS PERPETVA AVGEAT REM DOMINORVM NOSTRORVM. Imperator ſedens cum praetorianis. AV max. mod. Conſtantini M. *Band.* II. p. 245.) *Guſſeme* II. p. 302.) *Mdb.* p. 462. ex *Occone.*) *Vaill.* Pr. III. p. 87.

FELICITAS PERPETVA AVGG. ET CAESS. NN. *Auguſtorum Et Caeſarum Noſtrorum.* Duae figurae militares laureatae ſtantes cum haſtis et clipeis, et Imperator laureato capite paludatus d. haſtam, ſ. globum, ſedens in medio eorum. AV max. mod. Conſtant. M. *Band.* II. p. 244.) *Guſſ.* ib.) *Mdb.* p. 265.) *Vaill.* Pr. III. p. 87.

— POPVLI ROM. Iupiter nudus ſtans, ſ. haſtam gerit, d. globum Imperatori porrigit paludato; hinc et inde adſtat praetorianus cum ſigno militari. Æ max. Philippi Sen. *Vaill.* Pr. II. p. 186.

FELICITAS P. R. *Populi Romani.* Typus priori ſimilis. n. Alex. Seueri. *Guſſeme* III. p. 222.

— — Mulier ſtans, d. ramum, ſ. cornucopiae. AR et add. S. C. Æ 2. Hadriani. *Eckhel.* Cat. II.) *Geſner.* Tb. 88. n. 16.) *Guſſeme* IV. p. 13. n. 87.) *Mdb.* p. 182.) *Muſell.* Impp. Tb. 85. fg. 4.

— — Mul. d. caduceum, ſ. c. c. Æ 2. Hadriani. *Eckh.* Cat.

— — d. ramum, ſ. caduceum. n. Titi. *Guſſ.* III. p. 222.

FELICITAS PROVINCIARVM. Felicitas ſtans, loco caducei d. oleae ramum, pacis ſignum, ſ. c. c. ſolito more. AR. Domitiani. *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 31. n. 24.) *Guſſeme* III. p. 81. n. 28. *et* p. 223.) *Mdb.* p. 131.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 57. fg. 5. p. 341.

— — cum eadem epigraphe habetur numus AV. Poſtumi Senioris, quem e *Golz.* Theſ. 4. proferunt. *Mdb.* p. 392.) *Band.* I. p. 286.) *Guſſeme* V. p. 484. n. 20.

FELICITAS PVBL. *al.* PVBLI. *al.* PVBLIC. *al.* PVBLICA variis typis in Impp. numis expreſſa. Sic

Sic figura muliebris ſtolata ſtans, columnae brachio ſiniſtro ſeſe inclinat. n. Veſpaſiani, Mamaeae, Carini. — ſed d. caduceum oblongum tenet, ſ. columnae innixa. n. Mamaeae, Gordiani, Pii, Voluſiani, Saloninae, Carini, Val. Maximiani. — Eadem ſ. columnae adnixa haſtam tenet. n. Trebon. Galli, Voluſiani, Tetrici. — Ead. ſtans, d. elata caduceum, ſ. cornucopiae gerit. n. Veſpaſiani, Titi, Domitiani, Hadriani, Getae, Treb. Galli etc. — ſed d. adnititur caduceo oblongo, ſ. c. c. tenet. n. Treb. Galli, Voluſiani, Poſtumi, Claudii Goth. — Eadem radiato capite. n. Poſtumi Sen. — ſed ſedens, d. caduceum, ſ. c. c. n. Mamaeae, Gallieni, Saloninae. — Mul. ſtolata ſtans, d. pateram, ſ. columnae innixa haſtam tenet. n. Cari. — ſtans, d. ſignum militare, ſ. columnae innixa caduceum, n. Carini. — ſt. d. Victoriae ſignum vel caduceum, ſ. c. c. gerit. n. Treb. Galli. — ſedens, d. ſcipionem, ſ. globum ſuſtinet. n. Saloninae. — Diana Lucifera gradiens, vtraque manu facem accenſam geſtat. n. Gallieni. — Imperator paludatus ſtans, d. ſuſtinet Victoriae ſignum, ſ. labaro adnititur. n. Magni Maximi. — Duo cornuacopiae cum ſpica intermedia. n. Seueri.

FELICITAS PVBL. *Publica.* Mulier ſtans, d. caduceum, ſ. c. c. geſtat. ꝶ et Æ 3. Trebon. Galli. *Band.* I. p. 59. 75.) *Eckhel.* Cat. II. p. 357.) M. *Theup.* p. 254.

— — Idem typus. ꝶ. Voluſiani. *Band.* I. p. 81.) *Mdb.* p. 361.) *Muſell.* Impp. Tb. 216. fg. 6.) M. *Theup.* p. 255.

— — et praeterea columnae innixa. ꝶ. Voluſiani. *Eckhel.* Cat. II. p. 359.

— — ſed ſcriptum: FIDES ITAS PVBL. (*ſic*) ꝶ. Voluſ. *Band.* I. p. 81.

FELICITAS PVBL. ſtans, d. caduceum, ſ. columnae adnititur. ꝶ. Saloninae. *Band.* I. p. 238.) *Mdb.* p. 380.

— PVBLI. *Publica.* Idem typus. Æ 3. Saloninae. *Band.* I. p. 252.

— PVBLIC. *Publica.* Mulier ſtans, d. caduceum, ſ. columnae innixa. Æ 3. Val. Maximiani. *Eckhel.* Cat. II. p. 437.

— PVBLICA. S. C. Mulier ſtans, d. caduceum, ſ. c. c. Æ 2. Galbae. *Mdb.* p. 100.) M. *Theup.* p. 408.

— — S. C. Typus priori ſimilis. Æ 2? Veſpaſiani. *Angelon.* p. 71. vel 80. n. 9.) *Bellor.* p. 61. n. 6. 15.) *Geſner.* Tb. 58. n. 5.) *Mdb.* p. 111. 114. 115. 116.) *Muſell.* Impp. Tb. 33. fg. 6 *et* Tb. 34. fgg. 2. 9.) M. *Theup.* p. 415.

— — S. C. Idem typus. Æ 2. Titi. *Bellor.* p. 70. n. 12.) *Harduin.* Oper. p. 736.) *Mdb.* p. 121. 122. 123.) *Muſell.* Impp. Tb. 39. fgg. 1. 3.) M. *Theup.* p. 425.

— — S. C. Idem typus. Æ 2. Domitiani. *Geſner.* Tb. 66. n. 21.) *Guſſeme* Ill. p. 18. n. 29.) *Mdb.* p. 129.) *Morell.* Th. Impp. in Domitiano Tb. 18. fg. 9.) *Muſell.* Impp. Tb. 43. fg. 9.) M. *Theup.* p. 434.

— — S. C. Idem typus. Æ. Hadriani. *Mdb.* p. 182.) *Patin.* Ind. p. 11.

— — Idem typus. ꝶ. Getae. *Eckhel.* Cat. II.) *Mdb.* p. 300.) M. *Theup.* p. 228.

— — Idem typus. ꝶ. Trebon. Galli. *Band.* I. p. 59.) *Eckhel.* Cat. II. p. 357.) *Harduin.* p. 840.) *Mdb.* p. 359.) *Muſell.* Impp.

Impp. Tb. 215. fg. 1.) M. *Theup.* p 254. — *it.* add. S. C. Æ 1. Ei id. Galli. *Band.* I. p. 65.

FELICITAS PVBLICA. Idem typus. Æ et add. S. C. Æ 1. Voluſiani. *Band.* I. p. 81.) *Hard.* Oper. p. 841.) *Mdb.* p. 361.

— — Idem typus. Æ max. Poſtumi Sen. *Band* I. p. 297.) *Vaill.* Pr. III. p. 210. — *it.* Æ 1. Eiuſd. *Band* I. 299.) *Vaill.* Pr. I. p. 192. — *it.* Æ 2. Eiuſd. *Band.* I. 303.) *Guſſeme* V. p. 484. n. 21.

— — Idem typus. Æ. Claud. Gothici. *Band.* I. p. 353.) *Mdb.* p. 401.

FELICITAS PVBLICA. Figura ſtans d. eleuans, ſ. c. c. tenens. Æ Titi. *Mdb.* p. 121.

— — ſtans, d. ramum, ſ. c. c. Æ. Domitiani. *Mdb.* p. 128.

— — ſtans, d. bacillum aut radium, ſ. haſtam, a tergo tropaeum. Æ. Getae. *Mdb.* p. 300.

— — ſtans, d. caduceum tenet, ſ. columnae innixa. AV. Mamacae. Catal. Num. Aur. in *Gorii* Symb. Litt. p. 139.) *Khell.* Suppl. p. 148 — *it.* Æ et add. S. C. Æ 1. 2. Mamaeae. *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 56. n. 4.) *Beger.* Th. Br. II. p. 715.) *Eckhel.* Cat. II. p. 328.) *Harduin.* p. 820.) *Mdb.* p. 326.) *Muſell.* Impp. Tb. 182. fg. 2. 10.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 56. fg. 7. p. 329.) M. *Theup.* p. 240. 603.

— — ſedens, d. caduceum, ſ. cornuc. Æ et add. S. C. Æ 1. Mamaeae *Angelon.* p. 224.) *Eckhel.* ib.) *Hard* ib.) *Mdb.* ib.) *Muſell.* ib. fgg. 3 9.) *Oiſel* ib. Tb. 56. fg. 8.) M. *Theup* p. 239. 603.) *Vaill.* Pr. III. p. 288.

— — S. C. Mulier ſtans, d. caduceum, ſ. columnae innixa. Æ 2. Gordiani Pii. *Hanthaler.* Exercit. II. Tb. 1. fg. 15. p. 22. 23.) *Guſſeme* III. p. 384. n. 16.

FELICITAS PVBLICA. Mul. ſtans, d. caduceum, ſ. haſtam tranſuerſam et cippo innititur. AV. Æ. Trebon. Galli. *Band.* I. p. 59.) *Eckhel.* Cat. II. p. 357.) *Mdb.* p. 359.) *Muſell.* Impp. Tb. 215. fg. 2.) M. *Theup.* p. 254.

— — Idem typus, add. S. C. Æ 1. Eiuſd. Galli. *Band.* I. p. 65.) *Muſell.* ib. fg. 3.

— — S. C. ſtans, d. caduceum, ſ. haſtam per tranſuerſum. Æ. Treb. Galli. *Band.* I. p. 77.) *Mdb.* p. 259.

— — Mul. ſtans, d. victoriolam, ſ. c. c. AV. Eiuſd. Treb. *Band.* I. p. 57.) *Mdb.* p. 358.

— — ſtans, d. caduceum, ſ. brachio columnae innixa haſtam tenet tranſuerſam. Æ. Voluſiani. *Eckhel.* Cat. II. p. 359.) *Hulſius* Impp. p. 83. — *it.* add. S. C. Æ max. et Æ 1. 2. Eiuſdem Voluſ. *Angelon.* p. 257.) *Band.* I. p. 84. 87. 91.) *Eckhel.* ib.) *Harduin.* p. 841.) *Khell.* Suppl. p. 173.) *Mdb.* p. 362.) *Muſell.* Impp. Tb. 216. fg. 7 *et* Suppl. Tb. 36. fg. 1. M. *Theup.* p. 633. 634.

— — Duo copiae cornua frugibus plena, in quorum medio ſpicae. Æ. Seueri. *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 53. n 8.) *Guſſeme* III. p. 223.) *Mdb.* p. 269.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 57. fg. 2. p. 340.

— — Diana gradiens, vtraque manu facem geſtat, ſtola a tergo et ante volitante. Æ. Gallieni. *Band.* I. p. 161.) *Guſſeme* III. p. 305. n. 50.

— — Mul. ſtans, *al.* ſedens, d. caduceum, ſ. c. c. n. Gallieni. *Guſſeme* III. p. 223. 305.

FELI-

FELICITAS PVBLICA. Mulier ſedens, d. caduceum, ſ. c. c. AV. AR et Æ 3. Saloninae. *Band.* I. p. 235. 236. 238. 252.) *Eckhel.* Cat. II. p. 379.) *Guſſeme* II. p. 358. n. 18.) *Harduin.* p. 847.) *Mdb.* p. 380.) *Vaill.* Pr. II. p. 376.

— — Figura ſedens, d. ſcipionem vel ſceptrum, ſ. globum. AV. Saloninae. *Band.* I. p. 236.) *Guſſeme* II. p. 358. n. 18.) *Mdb.* p. 380.

— — ſtans, d. caduceum, ſ. columnae nixa. n. Eiuſd. *Guſſeme* ib. n. 19.

— — ſtans, d. caduceum, ſ. brachio cippo columnae adnititur et haſtam geſtat tranſuerſam. AV. Tetrici Sen. *Band.* I. p. 400.

— — ſtans cum caduceo et cippo innixa. Æ 3. Carini. *Band.* I. p. 532.) *Mdb.* p. 420.

— — ſtans, d. ſignum militare, ſ. caduceum et ſimul nixa columnae. Æ. Carini. *Band.* I. p. 539.

— — ſtans, d. tropaeum, ſ. columnae adnititur. AR. Carini. *Harduin.* Oper. p. 877.

— — ILCI. Figura ſtans, d. victoriolam, a qua coronatur, ſ. labarum. Æ. Magn. Maximi. *Band.* II. p. 521.) *Mdb.* p. 514.

FELICITAS REIPVBLICAE. Mulier ſtolata ſtans, d. caduceum, ſ. haſtam tenet tranſuerſam, qua et cippo innititur, in imo exergo XI *al.* XII *al.* XXI. Æ 3. Cari. *Band.* I. p. 498. 504. 505.) *Guſſeme* II. p. 105. n. 8.) *Harduin.* Oper. p. 876.

— — Idem typus, in imo X.I. AR. Carini. *Band.* I. p. 526. 528.

FELICITAS REIPVBLICAE. ſtans, d. pateram, ſ. haſtam tranſuerſam, qua innititur columnae. Æ 2. 3. Cari. *Vaill.* Pr. I. p. 239.

— — Imperator ſedens in ſuggeſtu, adſtantibus retro duabus figuris paludatis haſtatis, infra duae figurae genuflexae. AV. Conſtantini M. *Band.* II. Tb. 3. p. 213. 245.) *Ducang.* Fam. Byzant. Tb. 3. p. 17. 18.) *Guſſeme* II. p. 302. III. p. 223.) *Mdb.* p. 460.) *Vaill.* Pr. III. p. 88.

— — Idem typus, ſed infra tres figurae genuflexae manum attollentes. AV. Q. Eiuſdem. *Band.* II. p. 245.) *Cimel. Vindob.* I. p. 23.) *Eckhel.* Cat. II. p. 472.) *Mdb.* ib.) *Vaill.* ib.)

— — Duae Victoriae tenent clipeum, in quo VOT. X. Æ. Conſtant. M. *Band.* II. p. 296.) *Guſſeme* II. p. 302. n. 33.

— — Imperator paludatus ſtans, d. globum, cui victoriola inſiſtit, ſ. labarum, cui Chriſti nomen ☧ intextum. Æ 2. 3. Magnentii. *Band.* II. p. 404. 408. 410.) *Mdb.* p. 483.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 58. fg. 7. p. 347.) *Guſſeme* III. p. 223.

— — Miles d. victoriolam, ſ. haſtam. Æ. Magnentii. *Band.* II. p. 410.

FELICITAS REIPVBLICE. (*ſic*) Laurea, intra quam VOT. XX. MVLT. XXX. AR. Conſtantii Iun. *Eckhel.* Cat. II. p. 493.

— — Imperator paludatus ſtans, d. victoriolam, ſ. labarum, in quo monogramma Chriſti. AR et Æ 2. Magnentii. *Band.* II. p. 403. 404.) *Eckhel.* Cat. II. p. 499.

FELICITAS ROMANORVM. Fornix binis columnis ſpiralibus fultus, intus duae figurae paludatae haſta-

haſtatae ſtantes, ſinguli globum ſ. ſuſtinent. AR. formae maiuſc. Conſtantii Iun. *Cimel. Vindob.* I. Tb. 10 fg. 6. p. 45.) *Eckhel.* Cat. II. p. 493.) *Khell.* Suppl. p. 257.

FELICITAS ROMANORVM. Idem typus. AV. max. mod. it. AR. max. mod Conſtantii Galli. *Band.* II. p. 417.

— — Tres Imperatores paludati ſub arcu ſtantes, ſinguli haſtae adnituntur dextra. Æ 3. Conſtantini Iun. *Band.* II. p. 337.

— — Quatuor Imperatores armati et paludati, d. haſtas tenentes ſtant ſub arcu. AR Conſtantii Iun. *Band.* II. p. 373) *Beger.* Th. Br. II.) *Mdb.* p. 488.

— — Victoria ſtans, d. lauream, ſ. palmam. n. Conſtantii. *Guſſeme* III. p. 203.

— — Idem typus. n. Valentis. *Guſſ.* VI. p. 482. n. 2.

— — Laurea corona, in qua VOT. XV. MVLT. XX. infra S. M AN 2. AV. Conſtantii Iun. Catal Num. Aur in *Gorii* Symb. Lit. p. 146.) *Khell.* Suppl p. 256. — *it.* AR. Conſtantii Iun. *Band.* II. p. 373.) *Mdb.* p. 490.

FELICITAS SAE. *Saeculi.* Fig. muliebris caduceo oblongo adnititur dextra, ſ. cornuc. geſtat. Æ 3. Probi. *Band.* I. p. 464.)

— SAEC. in AV. AR. Marii. M. *Theup.* p. 278.) *Vaill.* Pr. III. p. 18.

— SAEC. Mul. ſtans, d. caduceum, ſ c. c. AR. Probi. M. *Theup.* p. 297.

FELICITAS SAECVLI omiſſo typo cum S. C. nota. Æ. Marcianae. *Mdb.* p. 166.

FELICITAS SAECVLI. Caput Iuliae Domnae directa fronte inter capita filiorum aduerſa Caracallae et Getae nuda. *Felicitatem Saeculi* denotare ſolebant principes per filios imperii ſucceſſores; nam deficiente in iis prole, pro ſucceſſoris electione grauiſſima oriebantur bella, vt poſt Commodum euenerat. Ideo Caracalla et Geta in AV et AR. Sept. Seueri dicuntur *Felicitas Saeculi*, ipſa matre intermedia, quae inter eos concordiam conciliet. *Cimel. Vindob.* I. p. 12.) *Eckhel.* Cat. II. p. 280.) *Magnan.* Miſcell. Num. I. Tb. 32. fg. 5.) *Mdb.* p. 275.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 57. fg. 7. p. 341.) *Patin.* Theſ Maurocen.) *Vaill.* Pr. II. p. 217.) M. *Theup.* p. 212.

— — Seuerus ſedet inter Caracallam et Getam, adſtat Liberalitas, et alia figura adſcendit ad congiarii diſtributionem. Æ 1. 2. Seueri. *Eckhel.* Cat. ib.) *Mdb.* p. 275) *Vaill* Pr I. p. 112. — *it.* ſed ſcriptum: FAELICITAS SAECVLI. Æ. Seueri. *Mdb.* p. 275.

— — Idem typus. Æ 2 Caracallae. *Eckhel.* Cat. II.) *Guſſeme* II p 78.) *Mdb.* p. 287) *Patin.* Impp. p. 296.) *Spanhem.* Pr. II. p 542.) M. *Theup.* p. 574.) *Vaill.* Pr. I. p. 122.

— — Idem typus. Æ 2. 3. Getae. *Eckhel* Cat. II.) *Mdb.* p. 301) *Vaill.* Pr. I. p. 129.) M. *Theup.* p. 583.

FELICITAS SAECVLI. Felicitas ſtans, d. caduceum, ſ. c. c. in *al.* additum S. C. et d. caduceum terrae impoſitum, in cuius apice duo ſerpentes inuicem inuoluti, et per eam diuiſi. Æ max. et Æ 2. Trai. Decii. Muſ. *Alb.* II Tb. 79. fg. 2. p. 39.) *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb 59. n. 8) *Band.* I. p. 7. 27.) *Bonarrot.* N. *Carpin.* Tb. 18. fg. 2 et add. S. C. fg. 3 p. 307 ſq.) *Cimel. Vindob.* II. Tb. 24. fg. 1. p. 20.)

p. 20.) *Eckhel.* Cat. II.) *Guſſeme* III. p. 19. n. 9.) *Harduin.* Oper. p. 838.) *Mdb* p. 352.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 56. fg 6 p. 338) M *Piſan.* Tb. 60. n. 3. p. 168) *Schulz* MzCab. III. p. 3.) *Tenzel.* Sel. Num. Tb 3. fg 6. p. 29 ſq.) M. *Theup.* p. 812.) *Vaill.* Pr I. p. 168. III p. 193 *et* Eiuſd Sel. Num. *Camp* p. 101 fg. 2. Manu altera caduceum tenet oblongum, terrae impoſitum, ad conſtantiam Decii deſignandam; altera cornucopiae geſtat, pax enim et omnium rerum abundantia *Felicitatem Saeculi* conficiunt. Pacauit vero imperium Decius, tum quod tyrannos ſuſtulit, teſte *Zoſimo* L. I. et *Aur. Victore*, tum quod hoſtes exteros arcuit et profligauit, quod complures Decii numi alii conteſtantur. Neque Felicitas illa diu durauit; biennio enim imperii nondum exacto Decius contra Gothos infeliciter pugnans, in voragine paludis periit, ita vt nec cadauer eius potuit inueniri. — *Al.* ſimilis, ſed ſcriptum: FAELICITAS SAECVLI Æ. Decii. *Band.* I. p. 27.) *Mdb.* p. 352.) *Guſſeme* III. p. 223.

FELICITAS SAECVLI. S. C. Mulier ſtans, d. haſtam, ſ. cornucopiae. Æ 1. Valeriani Sen. *Band.* I. p. 117.) *Vaill.* Pr. I. p. 182.

— — SAECVLI. Mulier gradiens, facem vtraque manu praefert. AR. Valer. Sen. *Eckhel.* Cat. II. p. 264.) *Cimel. Vind.* I. p. 67.) *Band.* I. p. 106. ſed FELICIT. SAECVLI.

— — Idem typus. AR. Gallieni. *Cimel. Vind.* I. Tb. 12. fg. 16. p. 68.) *Eckhel.* Cat. II.) *Khell.* Suppl. p. 178.

— — Mul. ſtans, d. caduceum, ſ. cornuc. Æ 2. Claudii Gothici. *Schulz* MzCab. III. p. 31.

— — ſtans, d. pateram ſuper aram ardentem, ſ. haſtam tenet caduceatam. Æ. Aureliani. *Angelon.* p. 278. n. 5.

FELICITAS SAECVLI. Idem typus. AR et Æ 3. Taciti, cuius vero ſaeculum durationis fuit breuiſſimae, ſiquidem ſexto imperii menſe inſidiis militaribus Tarſi occubuit. *Band.* I. p. 416. 422. 428.) *Eckhel.* Cat. II. p. 402.) *Mdb.* p. 410.) *Schulz* MzCab. III. p. 49.) M. *Theup.* p. 292.

— — Mul. d. caduceum, ſ. cornucopiae, vel haſtae innititur. Æ 3. Taciti. *Vaill.* Pr. I. p. 228.

— — Dea ſtans cum patera ante aram et cum caduceo. AR et Æ 3. Floriani. *Band.* I. p 431. 435.) *Harduin.* p. 868.) *Eckhel.* Cat. II. p. 405.) *Muſell.* Impp. Tb. 234. fg. 8.

— — Idem typus. Æ 3. Probi. *Band.* I. p. 464. 465.) *Eckh.* Cat. II. p. 411.

FELICITAS SAECVLI AVGG. NN. Duae Victoriae lauream tenent, intra quam VIC. AVGG. AV. Val. Maximiani. *Eckhel.* II. p. 437. — Hic numus a *Froelichio* in *Cimel. Vindob.* I. Tb. 5. fg. 22. p. 22. et a *Khellio* in Suppl. p. 228. tribuitur Gal. Maximiano, fors indicio, capto a lineamentis vultus nimium fallace hac aetate.

— SAECVLI CAES. NN. Duae Victoriae tenent ſcutum, in quo VIC. CAESS. infra S. M. AQ. AV. Maximini. Catal. Num. Aur. de *France* in *Gorii* Symb. Lit. p. 144.) *Khell.* Suppl. p. 232.

— SAECVLI CAESS. NN. Duae Victoriae clipeum tenent ſuper aram, in quo VOT. X. AV. Gal. Maxim. *Band.* II. in Addend. ad p. 163.

— SAECVLI. P. M. TR. P. etc. Dea ſtans, d. caduceum, ſ. c. cop.

cop. pede dextro nauis roſtrum calcat. Æ. Commodi. *Harduin.* Oper. p. 792.) *Mdb.* p. 254.

FELICITAS SEC. (*ſic*) *Saeculi.* Mulier ſtans, d. caduceum oblongum, ſ. c. c. Æ 3. Probi. *Angelon.* p. 351.) *Band.* I. p. 464. 465. 489.) *Eckhel.* Cat. II. p. 411.) *Harduin.* Oper. p. 872. cui ſignum militare loco caducei longioris.) *Mdb.* p. 412.) *Vaill.* Pr. I. p. 234.

Felicitas Saeculi in aliis Imperatorum numis expreſſa legitur:

SAEC. FEL. P. M. etc. n. Commodi.

SAEC. FELICITAS. n. Marii.

SAECVLI FEL. n. Gallieni, Conſtantii Chlori.

SAECVLI FELIC. AVG. vel FELICI. AVG. etc. n. Maxentii.

SAECVLI FELICIT. n. Fauſtinae Iun.

SAECVLI FELICITAS. n. Fauſtinae Iunioris, Seueri, Domnae, Maeſae, Gord. Pii, Galli, Valeriani, Gallieni, Poſtumi, Marii, Victorini vtriuſque, Aureliani, Probi, Cari, Carini, Conſtantini M.

SAECVLI. FELICITAS AVG. n. Conſt. M.

SAECVLI FELICITAS AVG. N. etc. n. Maxentii.

SECVLI FELICITAS. n. Valer. Senioris, Gallieni.

Felicitas Saeculi variis adumbrata typis, qui ſunt: Mulier ſtans ad aram, d. pateram, ſ. caduceum. n. Domnae, Taciti, Floriani, Probi. — Eadem ſ. cornucop. n. Aureliani, Taciti. — Ead. ſ. haſtam. n. Aureliani. d. — haſtam. n. Valeriani Sen. — d. haſtam, ſ. globum. n. Gordiani Pii. — brachio puerulum, pede naui inſiſtens. n. Domnae, Gallieni. — ſtans, d. caduceum, ſ. haſtam n. Taciti. — d. caduceum, ſ. c. cop. n. Traiani Decii, Probi. — et pede prorae impoſito n. Seueri, Probi. — ſt. cum cornucopiae et quinque puerulis. n. Seueri. — ſt. d. globum, ſ. haſtam, n. Poſtumi Sen. ſt. d. ramum, ſ. haſtam, vel ſcipionem. n. Criſpi. — ſt. d. pateram, ſ. copiae cornu. n. Maximiani. — ſedens, congiarium diſtribuens. n. Caracallae, Getae, — ſedens, d. globum cum victoriola coronam offerente. n. Alexandri Seu. — Diana Lucifera gradiens, facem accenſam geſtat vtraque manu. n. Valeriani Sen. — Duae Victoriae ſtantes tenent coronam. n. Maximini. — Quatuor puerули anni tempora indicantes. n. Treb. Galli. — Luna creſcens inter ſeptem ſtellas. n. Seueri. — Lupa cum puerulis. n. Maxentii. — Capita Domnae, Caracallae et Getae filiorum. n. Seueri. — Capita Poſtumi vtriuſque. n. Poſtumi Sen. — — Boni non ſolum Imperatores, ſed qui malis etiam artibus ad ſummam imperandi poteſtatem erant euecti, ſolebant omnia tuta et Felicitatem populo Romano promittere, idque non priuatim tantum, ſed et publice per ſuos numos pateſaciebant. Inde etiam

FELICITAS TEMP. *al.* TEMPO. *al.* TEMPOR. vel integere TEMPORVM diuerſis deſignatur typis; modo quatuor puerulis. n. Caracallae, Getae; modo vt in numo Pergamenorum Solis ac Lunae capitibus, quam ſententiam Commodi numus probat, aliis autem eiuſdem rei ſymbolis ſignatus, duobus nempe copiae cornibus, cum caduceo intermedio, vel cum ſpica intermedia, n. Antonini Pii, Seueri, Peſcennii; vel Mercurius d. caduceum cum duabus ſpicis tenet, laeua raſtrum, vt in Seueri numis; vel caniſtrum floribus et frugibus refertum Felicitatis Temporum typus eſt. n. Peſcenii; vel triremis cum ſigno militari. n. Seueri, Caracallae, Elagabali. — In plurimis autem Imperatorum numis Felicitas ſtans ſub ſpecie mulieris, d. caduceum, ſ. cornuc. ita in n. L. Veri, Caracallae, Getae, Macrini, Elagabali, Gordiani Pii, Tranquillinae, Philippi Senioris, Floriani, Taciti, Pro-

Probi. — Eadem d. haſtam, ſ. copiae cornu. n. Caracallae, Floriani. — Ead. d. caduceum, ſ. haſtam. n. Claudii Gothici, Taciti, Probi, Iuliani tyranni. — Mulier galeata ſedens, d. ramum oliuae, ſ. globum. n. Conſtantini M. — Mulier turrita ſedens, d. caduceum, ſ. cornuc. n. Conſtantii Chlori. — Duae figurae manus ſibi porrigentes. n. Getae. — Imperator ſtans, ſ. haſtae adnititur, d. victoriolam globo impoſitam praefert. n. Decentii, — Imp. ſtans cum duobus filiis in quadriga triumphali, a Victoria coronatur. n. Valeriani Sen. — Fauſtinae Iunioris fecunditas iisdem inſcriptionibus, variiſque typis honorata eſt in numis.

FELICITAS TEMP*orum*. Triremis cum vectoribus, in cuius medio erectum labarum cum aquila legionaria. Æ. Elagabali. *Ruben.* Num. *Arſchot.* Tb. 55. n. 21.) *Eckhel.* Cat. II.) *Guſſeme* III. p. 115. n. 10.) *Mdb.* p. 311.) M. *Theup.* p. 232.) *Vaill.* II. p. 270.

— — S. C. Mulier ſtans, d. caduceum, ſ. cornucopiae. Æ 2. Mamaeae. *Eckhel.* Cat. II. p. 328.) *Mdb.* p. 326.) M. *Theup.* p. 604.

— — Typus priori ſimilis. Æ et add. S. C. Æ 1. 2. Philippi Sen. *Eckh.* ib. p. 346.) *Mdb.* p. 343. 344.) *Muſell.* Impp. Tb. 199. fg. 8.) M. *Theup.* p. 621.

— — Triremis cum quatuor remigibus et labaro erecto in medio. Æ. Poſtumi Sen. *Band.* I. p. 290.) *Guſſeme* V. p. 484. n. 22.) *Harduin.* Oper. p. 856.) *Vaill* Pr. III. p. 3.) *Chamillard* apud *Wolzereck.* El. Num. Tb. 5. 10.

— — II. Figura ſtans, d. caduceum, ſ. haſtam Æ Taciti. *Band.* I. p. 428.) *Mdb.* p. 410.) *Vaill.* Pr. I. p. 228.

TEMPO*rum*. Fig. ſtans d. haſtam, ſ. cornuc. Æ. Philip. Sen. *Mdb.* p. 343.

FELICITAS. . . M . . . . S. C. Fig. ſtans, d. caduceum, ſ. haſtam. Æ M. Aurelii. *Mdb.* p. 228.) *Muſell.* Suppl. Tb. 20. fg. 5.

FELICITAS TEMPOR*um*. Duo cornua copiae. Æ. Peſcennii. *Mdb.* 264.

— — Typus priori ſimilis, ſed ſpica intermedia AV. Seueri. *Mdb.* p. 267.

— — Mul. ſtans, ſ. caduceum, dextram porrigit Caracallae, ſ. cornucopiae gerenti. Æ. Caracallae. *Guſſeme* II. p. 78.) *Mdb.* p. 291.) *Vaill.* Pr. II. p. 243.

— — Idem typus, ſed Felicitas ſt. coniungit dextram cum Geta togato adſtante, et laeua cornucopiae geſtante. AV. Æ. Getae. *Vaill.* Pr. II. p. 258.) *Mdb.* p. 299.) *Eckhel.* Cat. II.

— — ſtat dea cum caduceo et cornucop. Æ. Getae. *Eckhel.* Cat. II. *Mdb.* p. 299.) *Muſell.* Impp. Tb. 163. fg. 1.

— — S. C. ſtans, d. caduceum longum, ſ. cornucopiae Æ. Gordiani Pii. *Mdb*, p. 337.) *Guſſeme* III. p. 384. n. 17.

— — S. C. ſtans, d. haſtam, ſ. c. c. Æ. Floriani. *Band.* I. p. 438.) *Mdb.* p. 411.

FELICITAS TEMPORVM. Caniſtrum floribus et frugibus refertum. Æ. Peſcennii. *Mdb.* p. 264.) *Vaill.* Pr. II. p. 202.

— — Duo copiae cornua, intermedia ſpica. Æ. Seueri. *Mdb.* p. 269.

— — Nauis praetoria expanſis velis, et in mari duo piſces. Æ. Serueri. *Mdb.* p. 270.) *Triſtan.* II. p. 66.

— — Mul. ſtans, d. caduceum ſ. c. c. Æ. Caracallae. M. *Theup.* p. 220.

FELICI-

FELICITAS TEMPORVM. Quatuor puerulí, quatuor anni tempora deſignantes. Æ. Caracallae. *Guſſeme* II. p. 79. n. 32.) *Mdb*. p. 291.) M. *Theup*. p. 220.

— — Mulier ſtans, d. caduceum, ſ. haſtam. Æ. Macrini. *Kbell*. Suppl. p. 132.) M. *Theup* p. 230. — *it*. add. S. C. Æ 1. 2. Macrini. M. *Theup*. p. 586.

— — ſtans, d. caduceum, ſ. cornucop. AV. Æ. et add. S. C. Æ 2. Macrini. *Eckbel*. Cat. II.) *Harduin*. Oper. p. 812.) *Mdb*. p. 305. 306.) *Muſell*. Suppl. Tb. 29. fg. 5.) M. *Theup*. p. 230.) *Vaill*. Pr. II. p. 264.

— — Idem typus. Æ. Alex. Seueri fabricae non nihil barbarae. *Eckbel*. Cat. II. p. 325.

— — Idem Typus. Æ. et add. S. C. Æ. 1. Gordiani Pii *Eckbel*. Cat. II.) *Harduin*. p. 829.) *Muſell*. Impp. Tb. 189. fg. 6.) M. *Theup*. p. 613.

— — Triremis praetoria. Æ. Elagabali. *Guſſeme* III. p. 115.) *Mdb*. p. 311.) *Patin*. Th. Maurocen.

— — Imperator togatus et laureatus ſedens d. globum; a fronte illi adſiſtunt Felicitas cum caduceo maiore et altera figura ſtolata, forte mater Alexandri Mamaea; a tergo Victoria ſtans, d attollens corona imminet capiti Imperatoris, ſ. ramum tenet. AV. max. mod *it*. Æ max. formae, Alexandri Seueri et Mamaeae *Cimel*. *Vindob*. II. Tb. 67. fg. 1. p. 16.) *Eckbel*. Cat. II.) *Vaill*. Pr. II p. 280. — *it*. Æ 2. Alex. Seu. *Vaill*. Pr. I. p. 143. *Hanthaler*. Exercit. II. Tb. 3. fg. 14. p. 88. 89.) *Mdb*. p. 318. 319. 326. 327.) *Patin*. Impp. p. 274. 278.) *Oiſel*. Sel. Num. Tb. 57. fg. 12. p. 343. — *Al*. Æ max. Alexandri et Mamaeae viderit *Vaillantius* Pr. III. p. 176. quod vero numiſma praeter capitis epigraphen diuerſam quartam omittit figuram. — *Al*. add. S. C. Æ. 2. cum quatuor figuris, vt in aureo. M. *Theup*. p. 595.

FELICITAS TEMPORVM. Figura ſtans, d. haſtam, ſupra quam adparet puerulus, ſ. cornucopiae. Æ. add. S. C. Æ. Gordiani Pii *Mdb*. p. 336. 337.) *Guſſeme* III. p. 384. n. 17.

— — S. C. Figura ſtans, d. caduceum. Æ. Tranquillinae. *Mdb*. p. 342.

— — Quadrigae triumphales, in quibus Valerianus ſtat inter duos filios, Victoria eum coronat; hinc et inde miles currum comitatur; in imo numi margine TRIVMPHVS. Æ max. Valeriani Sen. *Band*. I. p. 113.) *Vaill*. Pr. III. p. 200.

— — ſtans, d. globum, ſ. haſtae adnititur. n. Probi. Conf. *Venuti* diſſertaz. ſopra il tempio di Giano p. 117. Vol. IV. diſſ. Acad. Etruſc. Corton.) *Band*. I. p. 465.

— — Mulier ſtans. d. caduceum, ſ. haſtam puram, vel ſceptrum, hinc S. inde B. forte *Saeculum Beatum*. Æ. mixtus Æ. *it*. Æ 3 Aurel. Iuliani. *Band*. I. p. 541.) *Eckbel*. Cat. II.) *Harduin*. Oper. p. 873.) *Vaill*. Pr. I. p. 250.) M. *Theup*. p. 309.

— — Figura paludata ſtans, d. globum cum victoriola ſ. haſtam. Æ. Decentii *Band*. II. p. 415. *Guſſeme* III. p. 13. n. 1.) *Mdb*. p. 484.) *Strada*. p. 188.

Felicitas Temporum in aliis numis legitur:

TEMP. FELIC. P. M. etc. n. Commodi.

— — TR. P. etc. Eiuſd.

— FELICIT. n. Probi.

— FELICIT. P. M. etc. n. Commodi.

— FELICITAS. n. Quintilli.

TEMPOR.

TEMPOR. FEL. n. Conſtantii Chlori.

— FELIC. n. Fauſtinae Iunioris, Probi.

— FELICI. n. Probi.

— FELICIT. n. Probi, Val. Maximiani, Conſtantii Chlori, Gal. Maxim.

— FFLICITAS. n. Getae.

TEMPORVM FELI. n. Claudii Gothici, Quintilli.

— FEL C n. Claud. Gothici.

— FELICIT. P. M. etc. n. Commodi.

— FELICITAS. n. Antonini Pii, Fauſtinae-Senioris, M. Aurelii, Commodi, Caracallae, Elagabali, Alexandri Seueri, Mamaeae, Otaciliae, Valeriani, Aeliani, Taciti, Floriani, Probi Val. Maximiani, Conſtantini M.

— FELICITAS AVG. n. Maxentii.

— FELICITAS. P. M. etc. n. Commodi.

FELICITAS TEMPORVM AVG. S. C. Tres obeliſci erecti. Æ. Balbini *Guſſeme* I. p. 370.) *Mdb.* p. 334.) *Triſtan.* II. p. 485.

FELICITAT. PVBL. *Felicitati Publicae.* Mul. ſedens, d. caduceum, ſ. c. c. AR. Gallieni M. *Theup.* p. 261.

FELICITATEM PO. R. *Populi Romani.* Mulier. ſtans, d. caduceum, ſ. cornucopiae. Æ I. Gordiani Pii. *Vaill.* Pr. I. p. 160.) *Guſſeme* III. p. 225.

FELICITATEM PVBLICAM. Mulier ſtans, d. caduceum. ſ. haſtam. AR. Caracallae. *Guſſeme.* II. p. 79.) *Muſell.* Impp. Tb. 156. fg. I.

FELICITATI. vid. VIRTVTI FELICITATI. Traiani. *Morell.* Specim. rei numar. p. 62.

FELICITATI AVG*uſti.* Felicitas cum caduceo, et Hadrianus Imp. togatus dextras inuicem iungunt, ac ſi foedus inirent et Imperator Felicitatem perpetuam ſibi ſtipularetur. AV. Hadriani. *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 37. n. 3.) *Mdb.* p. 167.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 57. fg. 4. p. 340.

FELICITATI AVG. inſcriptum velo expanſo elegantis triremis, in qua praeter turbam remigum Neptunus in prora. Æ I. Hadriani. *Cimel. Vindob.* I. p. 94. Nauis Felicitatis ſymbolum, vel de felici Hadriani nauigatione explicanda.

— — ſed infra COS. III. P. P. AR et add. S. C. Æ I. 2. Hadriani. *Angelon.* p. 125. vel p. 147. n. 19.) *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 38. n. 17.) *Eckhel.* Cat. II. p. 183. *Harduin.* Oper. p. 762.) *Mdb.* p. 181. 183.) *Muſell.* Impp Tb. 82. fg. 6.) *Hauercamp.* N. reg. *Sueciae.* Tb 14.) *Oiſel.* Sel Num Tb. 57. fg. 4.) *Pedruſ.* N. *Farneſ.* VI. Tb. 34 fg. 4.) *Schulz* MzCab. II. p. 92. n. 404.) M. *Theup.* p. 468. *Vaill.* Pr. I. p. 65.

— — Triremis praetoria roſtrata, delphinis circumſalientibus; ſedet in puppi Imperator militaribus ſignis adpoſitis; in prora Minerua iaculatrix et genii marini. Æ max. Hadriani Muſ. *Alb.* nunc Vatican.) *Vaill.* Pr. III. p. 118.

— — COS. III. P. P. S. C. Idem typus, ſed Imperator ſedet in puppi inter duo ſigna militaria. Æ I. Hadriani. *Erizzo* p. 370.) *Geſner.* Tb. 88. n. 70.) *Mdb.* p. 181.) *Muſell.* Impp. Tb. 82. fg. 7.) *Schulz.* ib. p. 93. n. 405.

— — COS. III. P. P. S. C. Typus priori ſimilis, ſed Imperator ſedet in puppi cum tribus ſignis militaribus et labaro. Æ I. 2. Hadriani. *Erizzo* ib.) *Geſner.* Tb. 88. n. 22.) *Mdb.* ib.) *Muſell.* ib. fg. 8.) *Schulz.* ib. n. 409. et 94. n. 410. 413 *it.* p. 96. n. 423.

FELICITATI AVG. COS. III. P. P. Nauis cum quatuor remigibus, Imp. in puppi reſidente, in prora ſtante Neptuno, d. tridentem, aut Tritone. Æ. Hadriani. *Khell.* Suppl. p. 69.

— — COS. III. Mulier ſtans, d. elata, ſ. haſtam. Æ. M. Aurel. Muſ. *Theup.* p. 192.

COS. IIII. Mulier ſtans, d. globum praeferens, ſ. cornucop. Æ et add. S. C. Æ 1. Antonini Pii. *Eckhel.* Cat. II.) *Harduin.* p. 780.) *Guſſeme* IV. p. 13. n. 88.) *Mdb.* p. 205. *Oiſel.* Sel. Num. Tb 56. fg. 10. p. 339.) *Pedruſ.* Muſ. Farneſ. III. Tb. 12. fg. 7.) *Schulz* MzCab. II. Tb. 190. n. 484.) M. *Theup.* p. 183.

— — IMP. VIII. COS. III. S. C. Nauis cum multis remigantibus. Æ 2. M. Aurel. *Eckh.* Cat. II.) *Mdb.* p. 226.

— — — — Triremis cum Neptuno Æ. Eiuſd. *Mdb.* ib.

— — P. P. COS. III. Triremis cum remigantibus. Æ. Hadriani. *Eckh.* Cat. II. p. 183.

— — P. P. IMP. VI. *al.* VII. *al.* VIII. COS. III. S. C. Nauis ſimilis cum quatuor figuris, Neptuno in prora ſtante. Æ 2. M. Aurel. *Angelon.* p. 161.) *Eckh* Cat. II.) *Harduin.* p. 786.) *Mdb.* p. 224. 226.) *Muſell.* Impp. Tb. 121. fg. 9.) M. *Theup.* p. 511.

— — TR. P. III. COS. II. Nauis cum ſex remigibus, et Imperatore ad puppim ſedente. Æ 1. 2. L. Veri. *Vaill.* Pr. I. p. 91.) *Harduin.* Oper. p. 780.) *Mdb.* p. 234.

FELICITATI AVGVSTI. Felicitas ſedens, d. caduceum, ſ. duplex cornucopiae. Æ. Titi. *Hauthaler.* Exercit. II. Tb. 1. fg. 13. p. 21.

— — Triremis, ſeu nauis praetoria, in mediis fluctibus vecta plenis velis, et a remigibus propulſa, cum gubernatore ad clauum in puppi. Æ. Hadriani. *Hemelar.* N. *Arſchot.* Tb. 29.) *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 38. n. 13. 17.) *Eckhel.* Cat. II. p. 183.) *Hauercamp.* N. reg. *Sueciae* Tb. 14.) *Magnan.* Miſcell. Num. I Tb 21. fg. 11.) *Mdb.* p. 181.) *Muſell.* Impp. Tb. 82. fg. 9.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 56. fg. 12. p. 340.) *Pedruſ.* N. *Farneſ.* III. Tb. 5. fg. 5.) *Schulz* MzCab. II. p. 87. n. 377.) M. *Theup.* p. 172.

FELICITATI AVGVSTI. COS. etc. Idem typus Æ. Hadriani. *Mdb.* p. 180.) *Guſſeme* IV. p. 13. n. 88.

— CAES. Triremis praetoria cum ſex remigantibus. Æ 2. Commodi. *Eckhel.* Cat. II.) *Vaill.* Pr. I. p. 97.

— ORBIS TERRARVM, omiſſo typo. Æ. Titi. *Golz.* Theſ. 4.) *Mdb.* p. 123.) *Guſſeme* III. p. 225. VI. p. 373.

— PERPETVAE AVG. COS. V. P. P. Mulier ſtans, ſ. haſtam, dextram Imperatori togato ſtanti porrigit; ipſe ſiniſtra cornuc. gerit. Æ 1. Commodi. *Guſſeme* III. p. 225.) *Vaill.* Pr. I. p. 97.

— POP. ROM. *al.* POPVLI ROM. *al.* POPVLI ROMANI. Quatuor figurae militares, quarum vna nuda globum porrigit. Imperatori. Æ. Philippi Sen. *Mdb.* p. 344.) *Guſſ.* ibid.

— POPVLI ROMANI. Iupiter porrigit globum Imperatori paludato; pone Iouem miles; pone Imperatorem Mars laeua clipeo innixa. Æ max. Alexandri Seu. *Mdb.* p. 324.) *Vaill.* Pr. III. p. 172.

— PVBLICAE. Figura ſtans, d. cornuc. ſ. haſtam. Æ. Caracallae. *Mdb.* p. 285.

FELICITATI PVBLICAE. Fig. mul. ſtans d. pateram, ſ. cubito columnae innixo ſimulque haſtam tenet. Æ 2. Cari. *Band.* I. p. 503.) *Guſſeme* II p. 105. n. 8.) *Vaill.* Pr. I. p. 239.

— REIPVBLICAE. Imp. ſtans d. victoriolam, ſ. vexillum. n. Magnentii.

FELICITATIS. vid. SPES. FELICITATIS ORBIS cum typo Spei ſolito AR. Phil. Sen. *Cimel. Vindob.* I. p. 66.

Felicitatis templum iuxta *Victorem* in quinta regione vrbis Eſquilina, non procul ab Honoris aede ſignatum in AV. Traiani numo. *Vaill.* Pr. II. p. 124. Quod aedificium autem octo columnarum de Iouis templo interpretatur *Beger.* Th. Br. II. p. 644.

Felicitatis typus cum caduceo et cornucopiae obſeruatur in numis Galbae, Traiani, Hadriani, Aelii, Antonini, Seueri, Domnae, Caracallae, Getae, Mamaeae, Phil. Iunioris, Gordiani Pii, Treb. Galli, Valeriani, Marii. — *Al.* Mulier ſtans d. capricornum, ſ. caduceum, vel ſpicas. n. Antonini Pii. — *Al.* in ſ. ramum. n. Hadriani et Fauſtinae Sen. — *Al.* in ſ. haſtam. n. M. Aurelii, Pupieni. — *Al.* in d. haſtam, ſ. caduceum vel cornucopiae. n. Poſtumi Sen. — *Al.* Mulier ſt. ad aram, d. Pateram, ſ. cornucop. n. Probi — *Al.* Mulier ſtans, d. lauream, ſ. temonem. n. Tetrici Sen. — *Al.* d. ramum, ſ. haſtam. n. Helenae Conſtantini M. matris. — *Al.* d. victoriolam, ſ. caduceum. n. Galli. — Vel Felicitatis ſymbolum eſt nauis. n. Hadriani, M. Aurelii, L. Veri, Gordiani Pii. — Vel mulier inter duos clipeos. n. Elagabali. — Vel mulier ſtans, d. globum, ſ. cornucop. n. Antonini Pii. — Vel duae figurae dextras iungunt. n. Domitiani. — Vel Roma ſedens, d. ramum; ſ. globum. n. Conſtantini. — Vel capita Victoriae et Pacis coniuncta. n. Poſtumi. — Vel tropaeum inter duos captiuos. n. Eiuſd. — Vel arcus triumphalis, deſuper tropaeum, n. Eiuſd. — Vel currus triumphalis. n. Valeriani Sen. et quae ſunt reliqua felicitatis ſymbola in numis.

FELICITER formula acclamationis. *Hauercamp.* diſſ. de Alex. M. p. 36. — DOMIN. AVG. FELICITER intra lauream. Æ. Lucillae. *Guſſeme* IV. p. 332. n. 5.) *Mdb.* p. 240.

FELICITER. NVBTIIS. (*ſic*) Marcianus et Pulcheria ſponſa ſtantes dextras iungunt. adſtante Anatolio, tum Romae nouae patriarcha, ſingulorum capita nimbo ſunt cincta infra CONOB.)(D. N. MARCIANVS P. F. AVG. Protome Marciani galeati, d. haſtam, ſ. ſcutum tenentis. AV. Catal. Num. Aur. de France in *Gorii* Symb. Lit. p. 148.) *Kbell.* Suppl. p. 291. Per ſponſorum Auguſtorum dextras iungentium ſigna prioribus Imperatorum ſaeculis perſaepe nuptiae indicatae fuerunt, numquam vero poſteriore hac aetate; Adſiſtens praeſul chriſtianum nubentibus bene precandi morem ſine exemplo oſtendit; Epigraphe tam noua, quam eximia eſt, in nullo etiam deinceps numo caelata, vt de orthographiae ratione nihil dicam.

FELICORDIA AVG. S. C. (*ſic* ſcriptum per monetarii oſcitantiam, pro CONCORDIA, cum initio intendiſſet ſcalpere FELICITAS.) Mulier ſtans, d. pateram, ſ. duplex cornuc. Æ 1. Voluſiani. *Cimel. Vindob.* I. Tb. 18. fg. 5. p. 107.) *Eckbel.* Cat. II. p. 361.

FELIL IIII NIERVBLICAE (*ſic* pro FELICITAS REIPVBLICAE.) Imp globum cum Victoriae ſigno tenet, ſ. labaro, in quo nominis Chriſti monogramma adnititur.

Æ. 2. Magnentii. *Band.* II. p. 404.) *Guſſeme* V. p. 14. n. 4.

FELIX. vid. CONCORDIA. — DACIA. — DIANA. — MEMORIA. — ROMA. — VENVS. — VESTA. —

FELIX a proſpera, qua vſus fortuna, cognomen L. Sullae in Cornelia gente, quod probant eiuſdem gentis denarii *Morell.* Fam. Cornel. p. 124. fg. 3.) M. *Pembrok.* III. Tb. 7. fg. 13.) *Spanhem.* Pr. II. p. 72 ſq.) *Vaill.* Fam. Cornelia, *et* Col. I. p. 89. — C. CASSIVS FELIX A. n. Vticae municipii — *Felicis* titulus, cui primum datus. Conf. Muſ. *Alb.* I. p. 75.) *Galland.* Diction. vocabulo *Felix.*

FELIX adpellatus eſt inter Imperatores primus *Commodus*, peculiari Senatus decreto, Perenne occiſo, vt refert *Lamprid.* in Comm. c. 8. inde in eius numis modo FELIX AVG. modo BRIT. FELIX, *Britannicus Felix*, modo FELIX. AVG. BRIT. legitur. Inchoant vero Ao. Chr. 184 Britannici et Felicis tituli in moneta Commodi. *Eckhel.* Cat. II. p. 265.) *Harduin.* Oper. p. 790.) *Vaill.* Col. I. p. 214. Scriptum etiam inuenitur: M. COMMODVS ANT. FELIX AVG. P. (*Pius*) BRIT. de quo permutato cognominum ſitu et de Felicis titulo in numis Imperatorum *Spanh.* Pr. II. p. 441. — Dein eadem *Felicis* adpellatio inter ſollemnes Auguſtorum titulos relata eſt, quamquam poſt Commodi tempora non ſemper Felicis cognomen ab Imperatoribus eſt receptum. — In *Caracallae* numis rarior occurrit Felicis titulus, haud tamen cum *Harduino* Oper. p. 801 ſq. ſtatuendum eſt, ni potius vt addit, adulterini habendi ſint iidem numi, id ab opifice factum, qui illud Commodi, eius ſcilicet auunculi, Felicis cognomentum in ſororis filium, hunc nempe Antoninum Caracallam, tranſmitti poſſe praeter morem cenſuerit. Inchoat vero Felicis Caracallae titulus in numis Muſei Caeſ. Vindob. Ao. Chr. 213. ſed iam *Mediobarbus* eundem refert ad annum 204. — *Elagabalus* pariter dicitur: ANTONINVS PIVS. FEL. AVG. vel FELIX AVG. — *Alexander Seuerus* nuncupatur: ALEXANDER PIVS FELIX AVG. ex adulatione a praedeceſſoribus repetita. Muſ. *Alb.* II. p. 4. contradicente perperam *Harduino* Oper. p. 819. — *Gordianus Pius* ab Ao. Chr. 239. IMP. GORDIANVS PIVS FEL. vel FELIX AVG. legitur. — Quando Felix dictus *Philippus* Imp. diſquirit *Hard.* Oper. p. 832. — Occurrit Felicis denominatio inter titulos *Treboniani, Aemiliani, Gallieni, Poſtumi, Taciti, Conſtantii Chlori.* — Alii Imperatores, vt *Diocletianus* et collega Val. *Maximianus* dicti in numis *Feliciſſimi.*

FELIX Auguſtae Iuliae Domnae titulus: IVLIA FELIX AVG. *Vaill.* Pr. I. p. 118. vel IVLIA PIA FELIX AVG. *Vaill.* Pr. III. p. 164. 165.

FELIX et BEATA dicta eſt regia Caeſarum vrbs ROMA, ſimiliter *Felices* ſe nominabant quaedam prouinciae, coloniae et vrbes, quae imperio Romano accedebant, eiuſque denominationis rationem profert *Band.* II. p. 66. vid. FEL. BER. ſeu *Felix Berytus* — DACIA FELIX. — FELIX. IADERA. — OCTAVIOLA FEL. apud *Ligorium.* — COL. AVR. KAR. KOMM. P. F. — FEL. KART. vel FELIX CART. ſiue KART. aut KARTHAGO. — FELIX. RAVENNA.

Felix Berytus legitur FEL BER. in numis Auguſti Tiberii, Caligulae, Claudii, Domitiani, Neruae, Traiani, Hadriani, Commodi, Seueri, Domnae, Caracallae, Macrini, Diadumeniani, Elagabali, Anniae Fauſtinae, Gordiani Pii, Otaciliae, Valeriani Senioris, Gallieni, Saloninae. v. *Berytus* Phoeniciae.

Felix

Felix Boſtra Arabiae dicta in n. Mamaeae F. BOSTRA.

— *Carrhae* vrbs Meſopotamiae ex coniectura *Guſſemii* et aliorum: KAP. COM. P. F. in n. Seueri, Caracellae et Traiani Decii, quibus accenſuit et *Haymius* Pertinacis numum.

— *Carthago* in n. Seueri, Caracallae, Diocletiani, Val. Maximiani, Gal. Maximiani Maximini, Maxentii, Conſtantii Chlori, Conſtantini M. Val. Seueri, Alexandri tyrami, Hilderici regis.

— *Cremna* in n. Etruſcillae FE. CREMNA.

— *Dacia*, vel DACIA FELIX in n. Traiani Decii, Aureliani.

— *Germe* Helleſponti, FL. GERMANO. in. n. Commodi.

— *Heliopolis*, vel *Heluia*, FEL. HEL. in n. Caracallae, Macrini, Philipporum, Otaciliae, Valeriani Senioris, Gallieni, Iul. Salonini.

— *Roma*, et quidem ROMA FELIX. n. Neruae, Hadriani, Commodi Caracallae. — ROMAE FEL. n. Caracallae, Macrini. — ROMAE FELICI. n. Antonini Pii, Commodi, Caracallae.

— *Sinope*, ſiue F. S. vel SIN. aut SINOP: et SINOPES in n. Augusti, Neronis et Octauiae, Titi, Hadriani, L. Aelii, M. Aurelii, Getae, Alex. Seueri ſed cum litteris inuerſis ꟻ Ƨ. Gordiani Pii, Tranquillinae, Philippi Iun. Conf. *Froelich.* Append. II. nouis p. 49. ſq.

— pariter dicta *Diana* in n. Gallieni : DIANA FELIX.

— *Venus* in n. Hadriani, Antonini, Fauſtinae et matris et filiae, Criſpinae, Domnae, Mamaeae, Gallieni, Saloninae, Seuerinae.

Felix Veſta in n. Gallieni, Saloninae.

— *Mercurius* dicitur in n. Poſtumi.

— *Genius* in n. Commodi.

— *Fortuna* in n. Domnae.

— *Concordia* in n. Caracallae, Plautillae, Conſtantini M.

— *Victoria* in n. Commodi.

— *Mundus* in Graeco Nicaeae ſub Commodo: Ο ΚΟϹΜΟϹ ΕΥΤΥΧΕΙ ΝΙΚΑΙΕΩΝ, *Mundus Felix eſt* Commodo regnante.

— *Orbis Terarrum*. FEL. ORBIS TERRARVM. n. Maximiani.

— vel *Feliciſſima Annona*. n. Caracallae.

— *Aduentus* Imperatoris. n. Seueri, Diocletiani, Val. Maximiani, Conſtantii Chlori, Gal. Maximiani, Maximini, Conſtantini M. Valentiniani, Valentis.

— *Profectio* Imperatoris. n. Seueri, Caracallae.

— *Proceſſus Conſulis*. n. Conſtantini M., Maxentii.

— *Reſpublica*. n. Iuſtini Iun.

— *Temporum Reparatio*. n. Conſtantini M. et filiorum Conſtantii Conſtantis, *it.* Conſtantii Galli, Magnentii, Vetranionis, Iuliani, Procopii, Saturnini, Gratiani.

— *Memoria* n. Domitii Domitiani, Conſtantii Chlori, Conſtantii Iunioris.

— *Legio*. n. Gallieni, Victorini.

Felicia Decennalia. n. Conſtantis.

— Tempora. n. Commodi, Caracallae, Getae, Probi, Diocletiani,

ni, Conſtantini M. vid. ΕΥΤΥΧΕΙΣ ΚΑΙΡΟΙ.

Felicia Vota. n. Probi, Conſtantii Chlori, Licinii Iunioris, Maxentii. *it.* n. Commodi, cuius inſcriptio eſt: PIO IMP. OMNIA FELICIA. — vid. epigraphes: DOM. AVG. FELICITER. n. Lucillae. — VIVE FELIX. n. Gordiani. — AVSPICE FEL. n. Diocletiani et Val. Maximiliani. — PLVRA NATAL. FEL. n. Conſtantini M.

FELIX ADVENT. AVG. *Felix Aduentus Auguſti.* Imperator eques, d. elata, ſ. haſtam. AV. Diocletiani. *Ruben.* Num. *Arſchot.* Tb. 64. n. 5.) *Band.* ll. p. 6.) *Guſſeme* lll. p. 56. n. 22.) *Mdb.* p. 423.) *Polyc. Leyſeri* principum profectio et *aduentus Felix* in numis veterum Romanorum. Helmſtad. ſine anno.

FELIX ADVENT. AVG. (*ſic*) NN. *Felix Aduentus Auguſtorum Noſtrorum.* Fig. muliebris ſtolata ſtans, d. haſtam tenet. Æ max. Val. Maximiani. *Band.* ll. p. 55.) *Vaill.* Pr. lll. p. 227.

— — AVGG. NN. Figura peregrinantis habitu ſtans, d. labarum, ad pedes icuncula. Æ. Diocletiani. *Mdb.* p. 427.

— — Idem typus. Æ. Val. Maximiani. *Band.* ll. p. 82.) *Mdb.* 434. 435.

— — — Fig. ſtans, d. labarum tenens. Æ. Conſtantii Chlori. *Band.* ll. p. 209.) *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 1. fg. 7. p. 13. 14.) *Mdb.* p. 438.

— — — Victoria cum labaro captiuum ſupplantans. Æ. Maximini. *Band.* ll. p. 176.) *Mdb.* p. 446.

— — — Fig. ſtans, d. labarum, ſ. cornucopiae, ad pedes leo. Æ. Conſtantii Chlori. *Band.* ll. p. 109.) *Mdb.* p. 438.

FELIX ADVENT. AVG. ſtans, d. labarum, ſ. dentem elephantinum. Æ 2. Conſt. Chlori. *Band.* ll. p. 95.

— — — ſtans, d. labarum, ſ. ſceptrum cum leone ad pedes. Æ. Gal. Maximiani. *Band.* ll. p. 144.) *Mdb.* 443.

— — — ſtans, d. labarum, ad pedes leo. Æ. Val. Maximiani. *Band.* ll. p. 82.) M. *Theup.* p. 316.

— — — Idem typus. Æ 2. Gal. Maximiani. *Band.* ll. p. 134.

— — — ſed ad pedes ſerpens capite leonino. Æ. Diocletiani. *Band.* ll. p. 40.) *Mdb.* p. 427.)

FELIX ADVENT. AVGG. NN. Mulier ſtans capite tecto elephanti proboſcide, d. vexillum, ſ. dentem elephanti, pro pedibus leo et taurus decumbentes. Æ 2. Diocletiani. *Band.* ll. p. 16.) *Beger.* Th. Br. ll. p. 77. vbi contra *Mediobarbum* probat ex typo, Imperatorem in Africa et Carthagine adueniſſe.) *Eckhel.* Cat. ll. p. 429.) *Guſſemie* lll. p. 56. n. 23.) *Mdb.* p. 427.) *Spanhem.* Pr. ll. p. 622.

— — — Typus priori ſimilis. Æ 2. Val. Maximiani. *Band.* ll. p. 57.) *Eckhel.* Cat. ll. p. 437.) *Hard.* p. 453.) *Muſelk* Impp. Tb. 240. fg. 8.) *Patin.* Impp. p. 444.) *Vaill.* Pr. I. 257.

— — — Idem typus. Æ 2. Conſtantii Chlori. *Band.* ll. p. 95. 109.) *Eckhel.* Cat. ll. p. 446.) *Hard.* p. 452.

— — — Idem typus. Æ 2. Gal. Maximiani. *Band.* ll. p. 134.) *Beger.* Th. Br. ll. p. 789.) *Eckhel.*

bel. Cat. II. p. 451.) *Mdb.* p. 443.) *Muſell.* Impp. Tb. 243. fg. 1.) *Vaill.* Pr. I. p. 275.

FELIX ADVENT. AVGG. NN. ſed ad pedes leo tantum adiacet, vt ſymbolum roboris Herculei, cuius nomen Val. Maximianus adſumſerat. Æ. Eiuſd. Maximiani. *Mdb.* p. 435.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 90. fg. 9. p. 455.) *Patin.* Impp. p. 444. niſi quod capitis tegumentum non elephanti proboſcidem, ſed neſcio quid aliud, per ſcalptoris forte errorem, referat.

— — — ſed leo cauda pedibus figurae muliebris implicita. Æ 2. Diocletiani. *Band.* II. p. 16.) *Beger.* Th. Br. II. p. 77.) *Harduin.* p. 452.

FELIX ADVENTVS AVGG. NN. Figura muliebris cum capite proboſcide tecto ſtans, labarum tenet dextra, elephanti dentem ſiniſtra, ad pedes leo et taurus cubantes, in imo PFP. Æ 2. Diocletiani. *Vaill.* Pr. I. p. 252.

— — — Idem typus, in imo PKT. Æ 2. Conſtantii Chlori. *Vaill.* Pr. I. p. 264.

— — — Typus priori ſimilis, in imo PKL. Æ 2. Gal. Maximiani. *Vaill.* Pr. I. p. 275.

— — — ſed ad pedes leo cubans. Æ 2. Val. Maximiani. *Hard.* Oper. p. 452. — *it.* ꝶ. Conſtantii Chlori. *Band.* II. p. 92.) *Vaill.* Pr. III. p. 62.

— — — ſed pro pedibus taurus cubans. Æ max. Conſtant. Chlori. *Band.* II. p. 94.) *Vaill.* Pr. III. p. 229.

— — — Victoria cum labaro captiuum ſupplantans. Æ. Maximini. *Band.* II. p. 176.) *Mdb.* p. 446.

FELIX ADVENTVS AVGGG. Imperator eques, pacificatoris habitu, in ima parte SMTR. AV. Valentis. *Band.* II. p. 471.

FELIX ADVENTVS AVG. M. (*ſic*) Idem typus, infra equitem SMAQ. AV. Valentiniani Sen. *Band.* II. p. 449. 455.) *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 17. p. 54.) *Eckhel.* Cat. II. p. 506.

— — — Figura paludata ſ. labarum, in quo monogramma Chriſti, captiuum genuflexum crinibus prehenſum rapit. Æ 3. Valentin. Sen. *Eckhel.* Cat. II. p. 506.

FELIX ADVENTVS AVG. N. *Auguſti Noſtri.* Imperator eques d. protenſa, infra S. M. AN. AV. maioris formae Conſtantii Iun. *Cimel. Vindob.* I. Tb. 1. fg. 5. p. 3.) *Eckhel.* Cat. II. p. 493.) *Khell.* Suppl. p. 256.

— — — Imp. eques eodem pacificatoris habitu, in imo exergo S. M. AQ. Æ. Valentiniani Sen. *Band.* II. p. 466.) *Cimel. Vind.* I. p. 3.) *Mdb.* p. 501.

— — — Typus priori ſimilis, in area L. P. in imo COM. AV. Valentin. Sen. *Band.* II. p. 465.

— — — Imp. eques habitu pacificatoris, infra TROBS. AV. Valentis. *Band.* II. p. 470.

FELIX ADVENTVS AVG. N. CON. Figura equeſtris Imperatoris laureati, d. elata, ſ. ſceptrum. AV. Conſtant. M. *Band.* II. p. 245.) *Guſſeme* II. p. 302.) *Mdb.* p. 468.) *Patin.* Theſ. Maurocen.

FELIX. CART. *al.* KART. *Carthago.* Figura muliebris ſtans, ambabus manibus ſpicas tenens frumentarias. ꝶ. Hilderici. *Band.* II. p. 629.) *Ducang.* Fam. Byzant. Tb. 22.) *Mdb.* p. 560.) *Seguin.* Sel. Num. p. 43.

FELIX CARTHAGO vel KARTHAGO in n. Alexandri tyranni apud *Mediob.* ex *Triſtano* III. p. 440.) *Hantbaler.* Exerc. V. p. 35.) *Patin.* Impp. p. 362.) *Vaill.* Pr. I. p. 283.

— — Mulier ſtans vtraque manu expanſa d. geſtat ſpicas, ſ. vuae racemum. AV. Maxentii, *Band.* II. p. 148.) *Eckhel.* Cat. II. p. 461.) *Vaill.* Pr. III. p. 72.

FELIX CONCORDIA. vid. CONCORDIA FELIX.

FELIX INGRESSVS SEN. AVG. *Senioris Auguſti.* Roma galeata clipeo inſidens, ſ. haſtam, d. clipeum, cui ipſcriptum: VOT. XXX. infra alius clipeus. AV. Val. Maximiani. *Cimel. Vindob.* I. Tb. 5. fg. 14. p. 21.) *Khell.* Suppl. p. 220.

FELIX KART. vel KARTHAGO. vid. *Carthago.*

FELIX PROCESS. CONSVLAT. AVG. N. Imperator ſtans togatus, d. globum, ſ. ſcipionem. AV et AR. Maxentii. *Band.* II. p. 149.) *Vaill.* Pr. III. p. 72. vid. FEL. PROCESS. etc.

FELIX PROCESSVS COS. II. AVG. Caeſar togatus ſtans, d. globum, ſ. ſceptrum, infra SIRM. AV. Conſtantini Iun. Catal. Num. Aur. de France in *Gorii* Symb. Lit. p. 146.) *Khell.* Suppl. p. 249.

FELIX PROCESSVS COS. IIII. AVG. N. infra S. M. T. Imperator ſtans, d. globum, ſ. ſceptrum. AV. Conſtant. M. *Khell.* Suppl. p. 239.

FELIX PROCESSVS COS VI. AVG. N. Imperator togatus ſtans, d. globum, ſ. ſceptrum, in imo AQ. AV. Conſtantini M. *Band.* II. p. 243. 245.) *Cimel. Vindob.* I. p. 23.) *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 4. p. 18.) *Eckhel.* Cat. II. p. 470.) *Guſſeme* II. p. 302.) *Harduin.* Oper. p. 459. 467.) *Mdb.* p. 465.) *Morell.* Specim. rei numar. Tb. 7. p. 87.) *Spanhem.* Pr. II. p. 457.) *Vaill.* Pr. III. p. 88. Conſignatur in hoc numo annus 320. quo proceſſerunt conſules Conſtantinus pater ſextum, et Conſtantinus filius primum. vid. *Proceſſus Conſularis.*

FELIX RAVENNA. Caput muliebre cum corona murali, auripendentibus et monili. Æ 3. Mauritii. *Band.* II. p. 662. 668.) *Ducang.* Fam. Byz. p. 104. 105.

FELIX RESPVBL. in corona.)(D. N. IVSTINVS P. F. AVG. Caput gemmatum. AR. Iuſtini Iun. *Band.* II. p. 652.) *Muſell.* Suppl. Tb. 76. fg. 10.

FELIX SENATVS. vid. INVICTA ROMA. FELIX SENATVS. *Erizzo* p. 116.) *Havercamp.* Num. Contorn. p. 158.

FELIX TEMP. REPARATIO in quibuſdam Conſtantiniani aeui numis ad ſingularem Imperatorum vel Caeſarum illius aetatis laudem. vid. FEL. TEMP. REPARATIO.

— — — Figura muliebris inſiſtens prorae nauis, d. ramum, ſ. vexillum.)(CONSTANTINOPOLIS. Caput iuuenile galeatum. Æ max. haud dubie cuſus Conſtantio et Conſtante imperantibus. *Band.* II. p. 302.

— — Imperator ſtat in naui, d. victoriolam, ſ. labarum cum Chriſti monogrammate tenens; in puppi conſpicitur Victoria, nauim gubernaculo regens, quo deſignatur, Imperatorem in expeditionibus ſuis Victoriam pro comite ac gubernatore habuiſſe. n. Conſtantis cuſus, poſtquam Gallias, pro quibus per biennium pugnauerat, ſub Romanorum ditionem, non ſine magno labore

labore redegiſſet, et imperium reparaſſet.

FELIX TEMP. REPARATIO Aquila, vel potius phoenix inſiſtens rogo. Æ. Æ. Conſtantis. *Band.* II. p. 353. 364.) *Gueſſenie* II. p. 292. n. 9.) *Mdb.* 478. 479.) *Triſtan.* III. p. 610.

— — — Phoenix monticulo inſiſtens. Æ 3. Conſtantii Iun. *Band.* II. p. 386.

— — — Miles captiuum ſternens. Æ. Conſtantii Iun. *Band.* II. p. 393.) *Mdb.* p. 487. 488.

— — — Figura equeſtris confodiens captiuum. Æ 3. Iuliani. *Band.* II. p. 434.

FELIX. TICINVS. Caput turritum, vel infulatum cum buſto. Æ. Baduelae. *Band.* II. p. 647.) *Mdb.* p. 568.) *Guſſ.* III. p. 229. VI. p. 367.

FELT. loco FELIX. in Æ max. Gordiani Pii: IMP. GORDIANVS PIVS. FELT. AVG. *Eckhel.* Cat. II. p. 341.

FELVRIAƧ ƧEMPER pro FLOREAS SEMPER. in n. Baduelae apud *Bandur.* II. p. 647.

Feminae archontibus ſociatae quandoque, pariter ac magiſtratus eponymi in Phrygiae ciuitatibus, immo neocoratus honore gaudebant, teſte numo Eucarpiae, cuius auerſa legitur: ЄΠΙ ΝЄ. ΠЄΔΙΑϹ ϹЄΚΟΥΝΔΗϹ. *Eckb.* Num. Vet. Tb. 14. fg. 10. p. 248. Minus, inquit, mirandum, *Pediae Secundae*, quam praeſens numus nobis offert, tributum *Neocoratum*, quo munere ſacrum templi miniſterium intelligebatur cum conſtet, in multis Graeciae ciuitatibus religionis arbitria et ſacerdotales honores penes mulieres ſtetiſſe. Magis mirum videatur, magiſtratus eponymi honorem feminae tribui, vt Eucarpenſis haec moneta docet. Huius facti et numi Byzantini exemplum praebent, in quibus Fauſtina, Apheſta, Iulia Seuera, Alexandra occurrunt, quos collectos videre potes apud *Pellerinium* Mel. I. p. 58 ſq. — Archontibus ſociari feminas res eſt rariſſima nec tamen inaudita. Ita enim Iulia Seuera Capitoni iuncta in aere Aemoniae apud *Neumann.* Pop. Num. II. Tb. 2. fg. 11. p. 62 ſq. vbi .... Τ ΚΑΠΙΤΩΝΟϹ (*ſic*) ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΑϹ ... in area hic ЄΠ Χ̃Ρ. illic ΑΚΜΟΝЄΩΝ (*ſic*) littera Ω conſtanter formata vt Koph. ϙ. — Plus nonnumquam permiſſum feminis, quando et ludis praefuiſſe legimus, vt docet inſcriptio Pari inſulae edita a *Sponio* Miſc. p. 335. quae nobis proponit Aureliam Liten ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝ, *Gymnaſiarcham*, et alia Cyzicena a Comite *Caylus* Rec. d' Ant. T. II. p. 204. edita, in qua Aurelia Iulia Menelais titulo ΙΠΠΑΡΧΟΥΣΗΣ, *Magiſtrae equitum* in ſollemnibus ludis Olympicis decoratur. Ex *Nonnii* vero ſententia Comment. ad *Golz.* Graec. vet. p. 470. feminis Olympici ludi interdicti fuerant. Conf. Muſ. *Alb.* II. p. 7.

Femoria tria Siciliae ſymbolum. *Vaill.* Col. I. p. 13. vid. *Trinacria*.

FEN. *Feneſtella* cognomen gentis Valeriae. VAL. FEN. *al.* VALER. FEN. II. VIR. *Valerio Feneſtella Duumuiro.* n. Caeſar Auguſtae. *Vaill.* Col. I. p. 17.) *Mdb.* p. 46.

FENI. *Fenius* nomen gentis Feniae parum notae. C. VALERI. C. FENI. II. VIR. *Caio Valerio, C. Fenio, Duumuiris* municipii Calaguris. Bos. Æ 2. *Guſſeme* II. p. 45. n. 13.) *Morell.* Th. Impp. in Auguſto Tb. 35. fg. 5.) *Vaill.* Col. I. p. 25.

Ferae peregrinae publicis in ludis et ſpectaculis productae, de quibus *Froelich.* 4 Tent. p. 59 ſq.) *Span-*

Spanhem. Pr. I. p. 165. ſq. vid. *Animalia.*

Ferentinum vrbs Latii in finibus Hernicorum. *Cellar:* Not. Orb. Ant. I. p. 647.) *Vaill.* Fam. Valeria ad n. 30.

Feretrius Iupiter diuerſus eſt a Capitolino, et in denariis capillos habet non ita amplos, barbamque non adeo prolixam. Sic dictus eſt, non *a pace ferenda*, vt quibuſdam viſum, ſed *a ferendis ſpoliis*. Nam Romulus, deuictis Ceninenſibus, hoſtium ſpolia, ferculo ad id facto, in Capitolium detulit, ibique ex quercu ſuſpenſa, Ioui conſecrauit, eodemque in loco Ioui Feretrio templum condidit, autorque fuit poſteris, vt eo capta ex hoſtibus ſpolia deferrent, *Liuio* teſte.

FERO. *al.* FERON. *Feronia* dea a Sabinis peculiariter ſub pluribus nominibus Iunonis Feroniae, Feroniae matris, praeſertim ſub Proſerpinae adpellatione culta, cuius caput in denariis g. Petroniae effictum cernitur. *Morell.* Fam. Petronia fg. 2.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 2. fg. 3.) *Vaill.* Fam. Petronia. Eandem deam Graeci in ſuam linguam modo Ἀνθηφόρον, modo Φιλεστέφανον vertunt, de qua Feronia *Dion. Halicar.* „Fanum eſt, quod Sabinis aeque ac Latinis ſumma religione colitur, ſacrum deae Feroniae, quae

Feronia ἀπὸ τοῦ φέρειν, vel a ferendis arboribus nemorum dea ducta, et Florum dea habita. Vnde et in n. Turpiliani dea cum ſerto e floribus in capite expreſſa c. epigr. TVRPILIANVS III. VIR. FERONia. *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 48. fg. 4. p. 278. 279. — Nihil aliud eſſe Feroniam, quam arcanam illam vim arboribus a Deo inſitam, quae illas et ſeruaret, et pullulare faceret, plerique crediderunt, qua et vigent, et florent, fructus ad maturitatem perducunt. Nam cum viderent ethnici, nihil ſine omnipotenti quadam prouidentia poſſe conſiſtere, neque tamen veri Dei cognitionem haberent, vires inde profectas in naturalibus corporibus inſitas, pro diis coluerunt.

Ferrum lanceae in exergo monetarum Etruriae pone deorum capita conſpicuum. Tudertes in unciis antiquioribus lanceae Mucronem adpoſuerunt pro ſymbolo principali, et aream nummi occupante, quod longe differt a notis illis ſecundariis, quae in exergo adponebantur. vid *Cuſpis.*

Fertilitas agrorum: vid. ΣΙΤΟΔΟΣΙΑ. — Fertilitatis huius typi vt plurimum cornucopiae, ſpicae, caduceus inter ſpicas, caniſtrum vel modiis ſpicis et frugibus refertus, vel mulier ſpicas efferens agri luxuriantem annonam denotat. Aegyptus, ac in ea Alexandria, Africa, Italia et praeſertim Sicilia, ſpicis ſignatis vbertatem tritici indicarunt. Vini generoſi adfluentiam vuae ſymbolo iactauere Thraces, Byzantii, Dacia, Cpidii, Maronitae in Thracia, et plures eius regionis vrbes; Caſſandrenſes quoque in Macedonia, Perpereni Lydiae, et Palaeſtini in numis, Samaritano charactere inſcriptis. Theſſalia, Hiſpania, Numidia, Mauretania numis ſuis equos inſculpſere, quibus eae regiones abundant. Notiora alia feracitatis inſignia ſunt: Euboeae bos, Arabiae camelus, Africae elephanti exuuiae et ſcorpio, Aegypti crocodilus etc. Tyrii muricis ſui, ex quo celeberrima illa purpura confecta eſt, imaginem in numis reliquerunt: Aegypti ibidis auis, quam quod ſerpentes exterminet, ſacram habuere; Hiſpaniae cuniculus adſidet, quorum illic mira copia; Alexandrina, Cretenſia ac de Iudaea numiſmata palmas oſtentant, etiam triſidas, et caryotas, quae ſingularis ſaporis dactylos, praeſertim in valle Hierichuntina ferebant. Pretioſiſſimam balſami arborem Samaritanorum numiſmata; Cretenſia vero

Cydaeo-

Cydaeorum et Elyriorum dictam nummi repraeſentant, herbam Cretae propriam. Balauſtium Rhodiorum in monetis frequens occurrit; flos mali Punici eſt, quo ad tingendas lanas vtebantur Aſcalonitarum toties laudatas veteribus cepas, vnaque columbas, aliquot eorum numi exhibent. Nobiliſſimam Aegypti plantam lotum, vnde populi Lotophagi nomen traxerunt, variis in numis ita videre datur; vt eiuſdem folia, flores et fructus, qui lilio non abſimiles, caput inſtar papaueris efferunt, belle illic exprimantur. Lotum triumphali in curru ſublimem Auguſti numiſma adducit, Aegypti captae ſymbolum. is honos in alio Auguſti numo etiam ſtrobilo nucis pineae eſt habitus; inſigne id erat Auguſtae Vindelicorum, quod Vindelicium harum arborum ferax eſſet. Mamertini et Syracuſii itidem ſtrobilum in numis, ob ſimilem feracitatem oſtentant. Illuſtre prae ceteris numiſmatum antiquorum decus Barce, vrbs Pentapoleos Cyrenaicae, protulit, in cuius aere adeo dilaudata apud veteres herba Laſerpitium ſeu Silphium Cyrenaicum dicta, floret etiamnum, et ſui memoriam conſeruat. Nuſpiam ea herba iam inuenitur; ſi forte aliquando inuenietur, id numis debebitur, ſine quibus eius figura, variaeque floris ad fructus formae omnino interiiſſent.

Ferula, Gr. Νάρθηξ, in Imperatorum thoracatorum manu haud raro obſeruatur. Eſt autem ferula taeda ſimilis arbuſcula, et igni concipiendo apta, de qua ferula *Plin.* L. XIII. c. 22.) *Iuuenal.* Satyr. I. vſ. 15 et VI. vſ. 478.) *Martial.* L. XIV. epigr. 73.

Ferula menſoria in manu Nili fluminis, viri ſpecie effictі, adiecto cornucopiae, et inſcriptis imperii Hadrianei annis. L. ΔΩΔΕΚ. Λυκάβαντος Δωδεκάτου, *Anno Duodecimo* vel aliis 13. 16. quae additae annorum notae ita accipiendae ſunt, annos 12. 13. 16. Hadriani regiminis maximae fecunditatis in Aegypto fuiſſe. Cum enim Nilus quotannis Aegyptiorum terras inundet, hi longa experientia edocti, tum fertiliſſimum annum fore praenuntiabant, cum Nilus in locis certis ſedecim cubitos altus menſoria virga deprehenderetur.

Feſta varia e numis demum nota. Conf. *Spanhem.* Epiſt. ad *Morell.* paſſim. — variis certaminibus celebrata et in numis expreſſa. vid. *Centamina.* — deae Fortunae annua. *Haym.* Th. Brit. II. p. 101. pro decennio Imperatorum. *Vaill.* Pr. II. p. 230. — Amoris *Erotidia* apud Theſpienſes dicta. *Vaill.* Col. II. p. 119. — Bacchi apud Athenienſes *Aſcolia. ibid.* p. 65. — Ellotiorum apud Corinthios. *ib.* p. 123. — Mineruae apud eoſdem cum curſu lampadum. *ib.* p. 19. — metropoleon in colonias ab iis deductas inuecta, cuius rei exempla addixit *Spanhem.* Pr. I. p. 581.

FESTINA LENTE. n. adulterinus Auguſti.

Feſtinitas, vna ex Gratiis, quae Thalia. *Vaill.* Col. II. p. 118.

FESTO II.VIRo. vid. *Celſa* Hiſpaniae n. 4. inter numos Auguſti.

FF in imo n. Conſtantii Chlori apud *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 1. p. 14 et *Band.* II. p. 209.

F. F. *Fauſtum Felicem.* S. P. Q. R. A. N. F. F. O. P. P. *Senatus PopuluſQue Romanus Annum Nouum Fauſtum Felicem Optimo Principi Pio* ſcil. Antonino adprecatur. vid. A. N. F. F.

F. F. *Flando Feriundo.* vid. A. A. A. F. F. triumuirorum monetalium ſymbolum. *Flare* eſt fundere, quod aes flando vel flatu calefaciendo fundatur. *Fuſa* deinde materia illa ad vſum monetae *feritur.*

FFILIPPIS, *duobus Philippis* in Æ. Philipporum patris ac filii: II. MM. CC FFILIPPIS AVG. *Imperatoribus Caeſaribus Philippis Auguſtis.* *Spanh.* Pr. I. p. 123. e *Seguini* Sel. Num.

F. G. CAES. *Felix Germania Caeſarea.* v. *Caeſarea.*

F T in area n. Æ. Conſtantii Chlori.

F. H. in Gratiani media numi area latere dextro.

F/R laeuo H/Æ ex coniectura *Harduini* Oper. p. 419 et *Vaill.* Pr. I. p. 299. *Felix Hilarium Reparatio Temporum.*

F. I. A. P. BARCIN. *Fauentia Iulia Auguſta Pia Barcino* Hiſpaniae Tarraconenſis, nunc *Barcelone*. vid. *Barcino*.

FIANO II.VIR*o* Caeſar Auguſtae. *Mdb.* p. 46. inter numos Auguſti.

Ficus arbor, prope quam Romulus et Remus inuenti, et Ruminalis, et Romularis inde vocata. *Vaill.* Col. I. p. 221. II. p. 27. 112. — cum paſtore Fauſtulo, lupa et gemellis, addita epigr. SEX. POM. FOSTVLVS in denario Pompeiae gentis. — Eandem ficum cum foeta ſue et porcellis in n. Hadriani credidit *Erizzo*, qui ficum illam et ilicem, ſimulque diſcretas pluribus ſaeculis hiſtorias aut fabulas confudit. vid. *Scrofa*.

FID. EXER. *Fides Exercitus*, ad quam erga Imperatorem ſuum indicandam in AR. Commodi: FID. EXER. P. M. TR. P. XI. IMP. VII. COS. V. P. P. Imperator ſtans in ſuggeſtu, adloquitur cohortes. *Cimel. Vindob.* I. p. 57.) M. *Theup.* p. 203.) *Vaill.* Pr. II. p. 184.

FID. EXERC. P. M. TR. P. XI. IMP. VII. COS. V. P. P. Imp. in ſuggeſtu ſtans, ſ. haſtam, tres milites, cum ſignis militaribus adſtantes adloquitur. AR. et addito S. C. Æ I. Commodi. *Eckhel.* Cat. II. p. 257.

FID. EXERC. TR. P. III. COS. II. Figura muliebris velata, d. pateram, ſ. ſignum militare, ſtat inter duo alia. AR. Getae. *Vaill.* Pr. II. p. 258. — *Ead. epigr.* ſed mulier d. ſignum militare, et aliud ſiniſtra, pone eam aliud ſignum. AR. Eiuſd. M. *Theup.* p. 228. — *Ead. epigr.* Mulier ſt. inter duo ſigna militaria, d. horum vnum contingit, ſ. aquilam legionariam. AR. Getae. *Eckhel.* Cat. II. p. 306.

FID. EXERCIT. Imp. in ſuggeſtu adloquitur tres milites ſtantes cum ſignis militaribus. S. C. Æ I. Philip. Sen. M. *Theup.* p. 621.

FID. EXERCIT. P. M. TR. P. XI. IMP. VII. COS. V. P. P. S. C. Imp. paludatus ſt. in ſuggeſtu, ſ. ſceptrum tenens, d. elata adloquitur quatuor milites cum tribus ſignis adſtantes, eoſque ad fidem Imperatori praeſtandam exhortatur. Æ I. Commodi. *Mdb.* p. 251.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 86. fg. 2. p. 437. ſed omiſſo P. *Pontifice*.) *Patin.* Theſ.) *Vaill.* Pr. I. p. 97.) —. *Al.* eodem cum typo, ſed IMP. VIII. etc. AR. Commodi. *Mdb.* p. 250.) *Patin.* Theſ.

FID. MILITVM. Mulier ſtolata ſtans, d. tenet ſignum militare erectum; alterum ſiniſtra. Æ 3. Gallieni. *Band.* I. p. 215.

— — Mul. ſtolata ſtans, d. labarum, ſ. haſtae adnixa. Æ 3. Claud. Goth. *Band.* I. p. 341.

FID. PRAETORIANORVM. Genius ſtans, d. pateram, ſ. cornucopiae, a ſin. ſignum militare erectum. AR. Gallieni. *Band.* I. p. 162.

FIDEI COH. *Fidei Cohortium.* P. M. COS. S. C. Fig. ſt. d. ſpicas, ſ. haſtam; *al.* d. ramum. Æ. Commodi. *Mdb.* p. 249.

— — P. M. TR. P. XV. COS. VI. Fig. ſtolata ſtans, d. ſpicas, ſ. haſtam. AR. Commodi. *Mdb.* p. 254. — *Ead. epigr.* ſed d. labarum, ſ. haſtam. AR. Eiuſd. *Mdb.* ib.

— — P. M. TR. P. XVI. COS. VI. Dea ſtans cum patera. AR Commodi. *Hard.* p. 793. — *Ead. epigr.* Mul. ſt. d. ramum, ſ. labarum AR. Commodi. *Mdb.* p. 255. et add. S. C. Æ 2. Eiuſd. M. *Theup.* p. 543. — *Al.* ſed d. ſpicas, ſ. haſtam ſupra quam auis. Æ. Commodi. *Mdb.* 256.

FIDEI COHORTIVM AVG. Mul. ſtans, d. ramum, ſ. labarum. AR. Commodi. M. *Theup.* p. 203.

— COHORTIVM P. M. TR. P. XIII etc. AR. Commodi. *Golz.* Theſ. 4.) *Mdb.* p. 253.

— COM. (*Commodi*) P. M. TR. P. XVI. COS. VI. Mulier ſtans, d. ſpicas, ſ. vexillum. AR. Commodi. *Eckhel.* Cat. II. p. 160.

FIDEI EQVITVM in laurea corona. AV et AR. Gallieni. *Band.* II. p. 153. 160.) *Harduin.* p. 848.) *Mdb.* p. 378. 379.) *Vaill.* Pr. II. p. 353.

— EXERCITus. Mulier ſtans inter duo ſigna militaria, d. horum vnum contingit, ſ. tropaeum. AR. Caracallae. *Eckhel.* Cat. II.

— EXERCITVS. Idem typus, et cum alio ſigno a tergo. AR. Caracallae. *Guſſeme* II. p. 79.) *Mdb.* p. 290.

— — Figura ſt. inter duo ſigna militaria. AV. AR. Elagabali. *Mdb.* p. 310.

FIDEI EXERCITVS. ſed ſedens inter duo ſigna militaria, d. victoriolam, ſ. bacillum. AR. Eiuſd. *Mdb.* ib. — *Al.* ſed add. S. C. et d. aquilam. Æ. Eiuſd. *Mdb.* p. 311. — *Al.* ſed d. galeam. Æ. Eiuſd. *Mdb.* ib.

FIDEI EXERCITVS GALL. LVG. Figura inter duo ſigna militaria. AR. Sept. Seueri. quem attulit *Mdb.* p. 274. e *Savot*, qui nempe *Exercitus Gallicanus* a partibus Seueri contra Albinum in Gallia, aç, vt id a *Herodiano* L. III. c. 7. traditur, prope *Lugdunum* proſtrati ac caeſi, ſteterit.

FIDEI LEGionem. TR. P. COS. Mulier ſtans, d. victoriolam, ſ. vexillum, vel haſtam, cui impoſitum eſt caput beſtiae. AR et add. S. C. Æ 1. 2. Sept. Seueri. *Eckhel.* Cat. II.) *Hantbaler.* Exercit. III. Tb. 2. fg. 4. p. 38.) *Harduin.* Oper. p. 798.) *Mdb.* p. 268.) *Patin.* Impp. p. 278.) M. *Theup.* p. 564.) *Vaill.* Pr. I. p. 112.

— LEGIONVM. AR. Seueri. *Mdb.* p. 274. e *Golz.* Theſ. 4.

FIDEI MILITum. PONT. MAX. TR. POT. COS. II. P. P. Imp. in ſubſtructione d. elata adloquitur milites infra ſtantes cum ſignis, labaro, aquilis; a tergo Imperatoris in eadem ſubſtructione duae figurae paludatae iuueniles, forte Caracallae et Getae. Æ. Seueri. *Muſ. Alb.* nunc Vatican.) *Mdb.* p. 269. e *Strada* p. 84.) *Vaill.* Pr. III. p. 162.) Theſ. Reg. *Sueciae.*

— MILITVM. Mulier ſtans, d. extenſa vexillum, ſ. ſignum militare tranſuerſum. AR. Caracallae. *Guſſeme* II. p. 79.) *Khelk.* Suppl. p. 120.

— — in laurea. AV. Gallieni. *Vaill.* Pr. II. p. 353.

FIDEI

FIDEI MILITVM. P. MAX. TR. POT. XI. IMP. XI. COS. III. Imperator ſtans cum duobus filiis in ſuggeſtu, adlocuturus milites. Æ. Seueri. *Mdb.* p. 276.

FIDEI PRAETorianorum. Tria ſigna militaria diuerſa humi fixa. AR et Æ. Gallieni. *Band.* I. p. 162.) *Harduin.* Oper. p. 849.) *Mdb.* p. 379.) M. *Pembrok.* III. Tb. 44. fg. 11.) *Triſtan.* III. p. 79.) *Vaill.* Pr. II. p. 354.

— — Genius ſtans, d. pateram, ſ. cornuc. pone eum ſignum militare. AV. AR et Æ. 3. Gallieni. *Band.* I. p. 151. 153. 162. 215.) *Hard.* p. 849, cui dea d. crumenam etc.) M. *Pembrok.* III. Tb. 44. fg. 12.) *Vaill.* Pr. II. p. 354. — Idem typus, ſed FID. PRAETORIANORVM ſcriptum. AR. Eiuſd. *Band.* I. p. 151. 162.

FIDEI PVBLICAE. AR Titi. *Mdb.* p. 120. e *Golz.* Theſ. 4.

— — S. C. Mulier ſtans, d. pateram frugibus refertam, ſ. ſpicas; *al.* d. ſpicas, ſ. pateram cum frugibus. Æ 2. Domitiani. Femina ſtantis habitu altera manu diſcum frugibus ac floribus plenum, altera ſpicas geſtans, deſignat forte, quod per *Fidem* omnia floreant et fecunda reddantur; aut potius indicium eorum, quae ex S. C. *Fidei Publicae* in ſacrificio quodam oblata fuerint. Num. *Burckhard.* I. 117.) *Eckhel.* Cat. II.) *Guſſeme* III. p. 81. n. 33.) *Hanthaler.* Exercit. IV. Tb. 7. fg. 19. p. 241.) *Harduin.* p. 746.) *Mdb.* p. 133. 135. 139.) *Morell.* in Domitiano Tb. 18. fgg. 7. 8.) *Muſell.* Impp. Tb. 48. fg. 2.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 85. fg. 6. p. 435.) M. *Theup.* p. 434.) *Ant. Vicus* inter Domitiani n. 30

FIDEL. *Fidelis.* LEG. VII. CL. GEM. P. FIDEL. *Legio Septima Claudia Gemina Pia Fidelis,* de qua denominatione *Galland.*-Diction. vocabulo Fidelis.) *Oderic.* diſſertatt. p. 266. 267.

FIDEM MILITVM NN. *Fidem Militum Noſtrorum.* Figura muliebris ſtans, d. bilancem, ſ. cornucopiae. AR. Carauſii. Cum hac epigraphe minime conuenire videtur typus Aequitatis. Fortaſſe diſciplinam Carauſii militarem commendat hic numi titulus, vel Carauſius fidem ſuorum militum celebrat, qui ſuae cauſae aequitati adſtipulati fuerint. *Band.* II. p. 117.) *Guſſeme* II. p. 92. cui vero FIDES etc.) *Harduin.* p. 874.) *Vaill.* Pr. III. p. 65. 66.

FIDENTIA *Plinio* L. III. c. 3. in Hiſpania Baetica: *Iulia* quae *Fidentia* cognominatur, prope Cordubam. COL. IVL. FIDENTIA in n. Tiberii e *Golzii* Theſauro p. 240. apud *Harduin.* Oper. p. 60.

Fides dea a Romanis culta, teſtibus Cicerone, Lactantio, Auguſtino cet. — In nummis huius deae typus variis modis ab *Anton. Auguſtino* et ſequentibus numorum collectoribus exhibetur. Interdum manibus iunctis, vt in n. M. Antonii, Vitellii, Veſpaſiani, Titi, Balbini, Pupieni. — Aliquando cum turture, qui conſorti fidelis eſſe dicitur, vt in n. Elagabali, Alexandri. — Vtraque manu tenet ſignum militare, prout plerumque in omnibus numiſmatibus Fides militum ſignis deſignatur militaribus.

ΠΙΣΤΙΣ quibuſdam in Graecis legitur; e. c. in *Golziano* Locrorum Bruttiorum apud *Liebe* Goth. Num. p. 181. vbi *Fides* mulier coronat Romam ſedentem. — ΠΙΣΤΙΣ. Nexus dextrarum manuum, caduceo intermedio. Æ. Commagenes Syriae. Muſ. *Hunter.* Tb. 19. fg. 10.) *Harduin.* Oper. p. 85. — Dextrarum ſcilicet iunctarum ſymbolo Fides in numis deſignata; vrbes enim aut gentes deuictae, ſponte

etiam

etiam nonnumquam ſe in fidem populi Romani dabant, cuius rei rationem ac monumenta tradidit *Polybius*, exempla autem ſuppeditant quidam veteres Graecorum numi.

FIDES. Figura ſtans, ſ. haſtam. Æ. Claudii Gothici. *Band*. I. p. 353.) *Mdb*. p. 401.

FIDES. Caput deae corona oleagina inſigne, quod ea ſit pacis conſeruatrix, in denario Fam. Caeciliae, in cuius auerſa parte Fides ipſa ſtans, d. calatum frugibus plenum, ſ. ſpicas.

— idemque Fidei caput olea corona ornatum in den. L. Licinii Luculli, ad Fidem indicandam, quam pacis infractor Mithradates toties violauerat. — Idem typus in denariis A. Licinii Neruae, ob Liciniorum erga hunc deum cultum,

— eiuſque caput et templum in n. Aemiliae gentis, pariter ac in denario P. Scipionis Naſicae Serapionis. Duo erant *Fidei templa* in vrbe, vnum in regione ſexta, vulgo Alta Semita dicta, alterum in Capitolio.

Fidei deae caput non in omnibus numis corona oleagina, ſed laurea quoque ornatum cernitur, vti adparet eius effigies in n. Fam. Aemiliae, Caeciliae, Corneliae, Fuluiae, Liciniae, Semproniae, Terentiae, Villiae apud *Vaillantium* et *Morell*. Th. Fam. p. 239. 486. 523. 541. 545. 559. 582. 617. 625. 634. — In denariis Aemiliae et Terentiae Familiarum pone idem caput ſcripta eſt littera F. antiqua.

Fides, *Spes*, *Caritas*, an aliquando nomina propria. Conf. *Oderic*. Differt. p. 28. 29.

FIDES AVG. Mercurius nudus ſtans, d. crumenam, ſ. caduceum. AR. vel argento inductus Gallieni. *Band*. I. p. 215.) *Cimel. Vind*. I, p. 68.) *Eckhel*. Cat. II. p. 271.) M. *Theup*. p. 261.

FIDES AVG. Idem typus Mercurii cum attributis. Æ 3. Claud. Gothici. *Band*. I. p. 341.) *Eckhel*. ib. p. 389.) *Vaill*. Pr. I. p. 206. — ſed figura muliebris ſtans, d. crumenam, ſ. haſtam. Æ 3. Claud. Goth. *Band*. I. p. 341.

— — COS II. Mulier ſtans, d. ſpicas, ſ. caniſtrum frugibus refertum. AR. Albini. *Eckhel*. Cat. II.) *Harduin*. p. 798.) *Mdb*. p. 266. — *Al*. ſed d. ſpicas declinans, ſiniſtram attollens. AR. Eiuſd. *Mdb*. p. 266.

FIDES AVGG. Fides ſtans, d. cornucopiae. AR. Maximiani.

FIDES AVGG. ET CAESS. NN. Mulier tunicata ſtans cum ſtola a tergo pendula, ſingulis manibus tenet ſignum militare, in imo AQP. Æ 2. Val. Maximiani. *Band*. II. p. 57.) *Vaill*. Pr. I. p. 257.

FIDES AVGVST. S. C. Mulier ſtans, d. ſpicas, ſ. caniſtrum gerens florum ac frugum. Æ 1. Plotinae. *Eckhel*. Cat. II.) *Harduin*. p. 747.) M *Theup*. p. 458.) *Vaill*. Pr. I. p. 54. — *Al*. ſed dextram eleuans, ſ. caduceum. Æ. Plotinae. *Mdb*. p. 165.) *Band*. I. p. 341. obſ. 4.

— AVGVSTA. S. C. Figura ſtans, d. ſpicas, ſ. eleuans cum caniſtro florum. Æ. Plotinae. *Mdb*. ib.) *Band*. l. c.) *Angelon*. e quo *Montfaucon*. P. II. Tb. 210. n. 14.

FIDES EQVIT*um*. Mulier ſedens, d. pateram, ſ. ſignum militare erectum, in imo P. AR et Æ 3. Poſtumi Sen. *Band*. I. p. 291. 306. 310.) *Harduin*. p. 856.) *Mdb*. p. 393.

— EQVITVM. Typus priori ſimilis, ſed abſque littera in ima parte

parte, Æ 3. Poſtumi Sen. *Band.* I. p. 306.

FIDES EXER. — FID. EXERC. — FIDES EXERC. *al.* EXERCI. *al.* EXERCIT. *al.* EXERCITVS vel EXERCITVVM variis typis adumbrata obſeruatur. Mulier nempe ſtans, d. ſigno militari, ſ. haſtae adnititur. n. Aemiliani. — ſed ſingulis manibus tenens ſignum militare erectum. n. Gallieni, Poſtumi, Claud. Gothici, Carini. — ſed d. tenet ſignum militare erectum, alterum tranſuerſum ſiniſtra. n. Gallieni, Claud. Gothici, Conſtantii. — Mulier ſedens inter duo ſigna militaria, d. pateram. n. Numeriani. — ſedens d. pateram, ſ. ſignum militare, a dextris duo ſigna militaria, erecta. n. Eiuſd. Numeriani. — Aquila legionaria erecta inter duo ſigna militaria. n. Iuliani. — Quatuor ſigna militaria erecta, quorum vnum cum aquila. n. Philippi Iun., Poſtumi. — Quatuor ſigna militaria erecta, duo eorum cum aquila intermedia. n. Eiuſd. — Mars gradiens, d. haſtam, ſ. humero ſignum gerit militare. n. Aureliani. — Duo Impp. paludati, quorum alter a Victoria coronatur, dextras iungunt; in imo hinc et inde fluuius decumbens cum vrna. n. Gallieni.

FIDES EXER*citus.* Figura ſtans inter duo ſigna militaria. Æ. Claud. Gothici. *Band.* I. p. 353.) *Mdb.* p. 401.

FID. EXERC. *Fides Exercitus.* TR. POT. III. COS. II. Dea velata inter duo ſigna militaria; d. pateram, ſ. ſignum militare tenet. AR. Getae. *Harduin.* p. 808.) *Froelich.* diſſ. de num. vitioſ. in 4. Tent. p. 386. ſed FED. EXERC. etc.

FIDES EXERC. S. C. Quatuor milites cum tribus ſignis diuerſis militaribus praeeuntem ducem cum haſta, cui vexillum militare adnexum, ſtrenue ſequuntur. Æ. Hadriani. *Mdb.* p. 178.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 86. fg. 3. p. 437.

FIDES EXERC. S. C. Mulier ſtans, d. ſignum militare, ſ. alterum. Æ 2. Poſtumi Sen. *Band.* I. p. 303.) *Vaill.* Pr. I. p. 192.

— — ſtans, d. ſignum militare erectum, ſ. haſtam tranſuerſam. AR et Æ 3. Claud. Gothici. *Band.* I. p. 333. 341.) *Harduin.* p. 858.

— — Idem typus. Æ 3. Victorini. *Hard.* p. 869.

— — COS. IIII. S. C. Mul. ſtans, d. aquilam legionariam, ſ. militare ſignum Æ 1. Antonini Pii. *Eckhel.* Cat. II.) *Mdb.* p. 203.) M. *Theup.* p. 489.

— — TR. P. III. COS. II. Figura militaris ſt. vtraque ſignum militare. AR. Getae. *Mdb.* p. 303) *Hard.* p. 808. ſed FID. EXERC. etc. ſcriptum.

— — VIII. Mulier ſtans, d. et ſ. ſignum militare. Æ 3. Gallieni. *Band.* I. p. 161. 215.) *Eckhel.* Cat. II. p. 372.) *Mdb.* p. 378.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 44. fg. 10.

FIDES EXERCI*tus.* Idem typus Fidei vtraque manu ſignum militare tenentis. AR et Æ 3. Claud. Gothici. *Band.* I. p. 333. 341 353.) *Eckhel.* Cat. II. p. 390.) *Harduin.* p. 859.) *Mdb.* p. 401.

EXERCIT*us.* Imperator togatus porrigit manum ſuper aram quatuor militibus adſtantibus. Æ 1. Domitiani. *Vaill.* Pr. I. p. 40.

— — Duae dextrae iunctae, caduceo medio. AR. Albini. *Mdb.* p. 266.

— — Mulier ſtans, d. ſigno militari innixa, ſ. haſtae. Æ 1. Aemiliani. *Band.* I. p. 96.) *Vaill.* Pr. I. p. 179.

FIDES EXERCIT. AVGG. Figura inter duo ſigna militaria ſubſellio inſidet, d. pateram. Æ. Numeriani. *Band.* I. p. 524.) *Mdb.* p. 422.) *Patin.* Impp. p. 440.) *Hanthaler.* Exercit. III Tb. 2. fg. 2. p. 37. ſed FIDES EXERCITVS AVG.

— — — Mulier ſedens, d. pateram, ſ. innititur ſigno militari, duobus aliis iuxta defixis. Æ 3. Numeriani. *Band.* I. p. 518. 524.) *Eckbel.* Cat. II. p. 423.) *Harduin.* p. 878.) *Mdb.* p. 422.) *Triſtan.* III. p. 314.) *Vaill.* Pr. I. p. 244.

— EXERCIT. P. M. TR. P. XI. IMP. VII. COS. V. P. P. Imperator ſtans in ſubſellio cum praefecto praetorii adloquitur cohortes. AR et add. S. C. Æ max. Commodi. *Mdb.* p. 250. 251.) *Vaill.* Pr. III p. 146. — *Al.* ſed TR. P. XII. IMP. VIII. etc. eodem cum typo. Æ. Commodi. *Angelon.* p. 217. n. 21.) *Mdb.* p. 252. — *Al.* ſed TR. P. XV. etc. Imp. in ſuggeſtu cum duabus aliis figuris adloquitur milites ſeptem infra ſtantes cum vexillo. Æ. Eiuſd. *Mdb.* p. 254.

FIDES EXERCITI. pro EXERCITVS. Quatuor ſigna militaria, quorum intermedia duo aquilam habent in ſummitate. AR. Poſtumi. *Band.* I. p. 291.) *Harduin.* p. 856.

— — Mars gradiens, d. haſtam, ſ. humero ſignum militare. Æ. Aureliani. *Band.* I. p. 587.) *Mdb.* p. 406.

— EXERCITVS. Mulier ſedens coram ſigno militari, ſ. aliud ſignum militare. AR. Caracallae. *Guſſeme* II. p. 79.) M. *Theup.* p. 220.

— — Mulier ſedens inter duo ſigna militaria, quorum alterum ſ. adprehenſum ſuſtinet, d. manu auem quandam ferens, turturem, vt vult *Oiſel.* p. 437. aut forſan columbam, vel etiam cornicem, ſymbolum concordiae et fidei. AV. AR et add. S. C. Æ 1. Elagabali. *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 86. fg. 4.) *Khell.* Suppl. p. 136.) M. *Theup.* p. 232. — *Ead. inſcriptio* tam inter aureos quam argenteos *Mediobarbi* p. 310. 311. adeſt, ſed ſignis poſticae partis diuerſis.

FIDES EXERCITVS. Mulier ſedens inter duo ſigna militaria, quorum vnum ſ. contingit, d. aquilam. AV. AR. et Æ max. cum S. C. nota Æ 1. 2. Elagabali. Muſ *Alb* I. Tb. 60. fg. 1. p. 121.) de *Bie* Num. *Arſchot.* Tb. 38. p. 86.) *Eckbel.* Cat. II.) *Guſſeme* III. p. 115. n. 11.) *Harduin.* p. 814. 815.) *Mdb.* p. 310. 311.) *Muſell.* Impp. Tb. 167. fg. 1.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* VII. Tb. 33. fg. 2. p. 326.) Muſ. *Theup.* p. 589.) *Vaill.* Pr. III. p. 170.

— — ſedens etc. d. galeam. Æ. Elagab. *Mdb.* 311.

— — ſedens, d. victoriolam, ſ. bacillum. Æ. Eiuſd. *Mdb.* ib.

— — Mulier ſtans inter duo ſigna militaria. AV. AR. Elagab. *Guſſeme* III. p. 115. n. 11.) *Mdb.* p. 310.

— — Mulier ſedens, vtraque manu ſignum militare. AR. Alex. Seueri. *Eckbel.* Cat. II.) *Mdb.* p. 321.

— — Mulier ſtans, d. vexillum, ſ. ſignum militare tranſuerſum tenet. AR. vel ſubaerat. Gordiani Pii. *Cimel. Vindob.* I. Tb. 12. p. 65.) *Eckbel.* Cat. II.

— — Duae figurae militares ad duo ſigna militaria dextras iungunt, ſupra quas aliquid plantae ſimile, ſiniſtris ambae haſtas; ad latus

latus adſiſtit Victoria, d. ramum; infra figura fluuii decumbens et vrnae nixa, vtraque manu arundinem; ex aduerſo figura virilis ſeminuda decumbens, d. ſcribit in clipeo, pone ramus. Æ max. Gordiani Pii. *Cimel. Vindob.* II. Tb. 74. fg. 2. p. 18.) *Eckhel.* Cat. II.) *Vaill.* Pr. III. p. 184.

FIDES EXERCITVS. Mulier ſtans, d. et ſ. labarum tenet. Æ. Philippi Sen. *Eckhel.* Cat. II. p. 346.) *Mdb.* p. 344.) *Muſell.* Impp. Tb. 199. fg. 2.

— — Quatuor ſigna militaria. Æ et add. S. C. Æ 1. 2. Philip. Sen. *Angelon.* p. 250. n. 1. 2.) *Eckh.* ib. p. 346.) *Harduin.* p. 832.) *Mdb.* p. 343. 344.) *Muſell.* Ib. Tb. 199. fg. 3.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 86. fg. 5. p. 437.) M. *Pembrok.* Tb. 65. fg. 15.) Muſ. *Theup.* p. 247. 621.

— — S. C. Quatuor ſigna militaria. Æ. Philippi Iun. *Hulſ.* Impp. Rom. Num. fg. 38. p. 75.) *Mdb.* p. 350.

— — Idem ſignorum erectorum typus. AV. Æ. Æ 2. 3. Poſtumi. *Band.* I. p. 286. 291. 303. 306. 810.) *Eckhel.* Cat. II p. 385.) *Harduin.* p. 856.) *Mdb.* 293.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 22. fg. 7.

— — Valerianus et Gallienus ſtantes dextras iungunt; Valerianus coronatur a Victoria; in imo hinc et inde fluuius decumbens cum vrna. Æ max. Gallieni. *Band.* I. p. 188.) *Vaill.* Pr. III. p. 203.

— — Mulier ſtans inter duo ſigna militaria. Æ. Gallieni. *Band.* I. p. 161.) *Mdb.* p. 378.

— — Mulier ſedens, d. aquilam, ſ. ſignum gerit militare, alio coram defixo. AV. Conſtantini M. *Band.* II. p. 245.) *Eckhel.* Cat. II. p. 472.

FIDES EXERCITVS AVG. Mulier ſedens, d. pateram, ſ. ſignum militare, ſignis aliis duobus poſt eam hinc inde erectis. Æ 3. Numeriani. *Hautbaler.* Exercit. III. Tb. 2. fg. 2. p. 37.

FIDES EXERCITVS P. M. TR. P. XIII. IMP. VIII. COS. V. P. P. Imperator adloquitur cohortes. Æ. Commodi. *Mdb.* p. 253.

FIDES EXERCITVVM. Duae dextrae iunctae. Æ. M. Antonii. *Geſner.* Tb. 9. n. 14.) *Golz.* Oper. Tom. II. Tb. 39. fg. 10.) *Liebe* Goth. Numar. p. 248.) *Mdb.* p. 16.) *Muſell.* Impp. Tb. 2. fg. 8.

— — Idem manuum iunctarum typus. Æ et Æ 1. 2. Vitellii. *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 24. n. 6.) *Beger.* Th. Br. II. p. 629.) *Bellor.* p. 58. n. 2. 15.) *Geſner.* Tb. 53. n. 16.) *Hautbaler.* Exercit. III. p. 38.) *Harduin.* p. 727.) *Khell.* Suppl. p. 31.) *Liebe* Goth. Num. p. 249) *Mdb.* p. 105. 106.) *Muſell.* Impp. Tb. 28. fg. 7 et Tb. 29. fg. 3.) *Patin.* Impp. p 104.) Th. R. *Sueciae* Tb. 51. n. 37.) M. *Theup.* p. 138. 413.) *Vaill.* Pr. I. p. 28) *Froelich.* 4. Tent. p. 444.

— — Idem typus. Æ 1. Veſpaſiani. *Harduin.* p. 731.

— — Dextrae iunctae ſignum militare tenent, prorae nauis impoſitum. Æ 1. Veſpaſ. *Morell.* Impp. in Veſpaſ. Tb. 12. fgg. 13. 14.) *Angelon.* p. 75.) *Mdb.* p. 111.) *Aen. Vicus* inter Æ. Veſpaſ. n. 23.

— — Dextrae iunctae caduceum tenent cum quatuor ſpicis. Æ 1. Veſpaſ. *Morell.* in Veſp. Tb. 12. fg. 15.

— — Imperator ſtans ante aram ignitam, dextram porrigit legato legionis, ad cuius latus primipilus.

mipilus. Militare ſacramentum in hoc Æ 2. Domitiani numo exhibetur, de more ad aram ignitam perăctum, imperatore et legato legionis dextras iungentibus, cui adſtant alii legionarii milites. *Gorius* ad *Morell.* Theſ. Impp. II in Domitiano Tb. 14. fg. 17. p. 456.) *Guſſeme* III. p. 81. n. 30.) *Magnan* Miſcell. Num. I. Tb. 18. fg. 1.) *Mdb.* p. 134.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 86. fg. 1. p. 436.) *Ruben.* Num. *Arſcbot.* Tb. 31. n. 19. Tb. 68. n. 6.) *Vaill.* Pr. I. p. 40. — *Al.* eodem cum typo et S. C. nota, adſtant quatuor figurae militares cum vnico ſigno militari. *Morell.* ib. fg. 18. — ſed quinque cum duobus ſignis. *Morell.* ib. fg. 19.

FIDES EXERCITVVM. S. C. Mulier ſtans, d. victoriolam, ſ. ſignum militare. Æ 2. M. Aurelii. *Mdb.* p. 222.) M. *Theup.* p. 511.

— — COS. III. S. C. Mul. ſt. d. victoriolam, ſ. ſignum militare. Æ 1. 2. M. Aurelii. *Eckbel.* Cat. II.) *Mdb.* p. 222.) *Muſell.* Impp. Tb. 117. fg. 9.

— — IMP. VIIII. COS. III. P. P. S. C. Idem typus. Æ 2. M. Aurelii. *Eckbel.* ib.

— — S. C. Quatuor ſigna militaria. Æ. Phil. Sen. *Mdb.* p. 344.

— — Figura ſtans, d. labarum, ſ. haſtam. n. Quintilli. *Mdb.* p. 404.

— — Mulier ſtans inter duo ſigna militaria. Æ. Carini. *Guſſeme* II. p. 98. n. 7.) *Band.* I. p. 539.

— — Aquila legionaria erecta in medio duorum labarorum. AR. Iuliani Apoſtatae. *Band.* II. p. 439.) *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 14.) *Mdb.* p. 497.

FIDES FELICITA. *Fides Felicitatis*, h. e. conſtans ac perpetua Felicitas. S. C. Dea ſtans, d. tenet caduceum, ſ. cornucopiae. Æ. Titi. *Harduin.* p. 735.

FIDES ITAS PVBL. (*ſic*) Typus priori ſimilis. AR. Voluſiani. *Band.* I. p. 81.

FIDES LEG. COS. II. Duae dextrae iunctae aquilam legionariam ſuſtinent. AR. Albini ſuſpectus. *Eckbel* Cat. II. p. 270.) M. *Theup.* p. 210.

— LEGION. COS. II. Idem typus. AR Albini. *Cimel. Vindob.* I. p. 60.) *Harduin.* p. 798.) *Mdb.* p. 266.

— — — Aquila legionaria inter duo ſigna militaria. AR. Albini. *Cim. Vind.* ib.) *Eckbel.* Cat. II. p. 270.) *Mdb.* p. 266.) *Vaill.* Pr. II. p. 209.

— — — Fides ſtans vtraque manu ſignum militare tenens. AR. Albini. *Ruben.* N. *Arſcbot.* Tb. 52. n. 23.) *Mdb.* p. 266.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 86. fg. 6. p. 437.

FIDES MAXIMA. Figura muliebris ſtolata ſtans, ſ. temonem inuerſum gerens, d. globum porrigit Imperatori paludato, haſtam ſiniſtra tenenti, inter vtrumque ara. Æ max. Probi. *Band.* I. p. 454.) *Vaill.* Pr. III. p. 218.

FIDES MIL. — MILI. — MILIT. — MILITVM vel add. AVG. *al.* AVGG. *al.* AVGG. ET CAESS. qua cum epigraphe variante paſſim occurrunt numi Imperatorum, et frequentiſſime cum typo mulieris modo ſtantis, modo ſedentis, dextra et ſ. ſignum militare tenentis. Iis enim adhibitis, ſacramento et militari iureiurando, quod iuxta *Herodian.* Hiſt. L. VIII. ſanctiſſimum Romani principatus myſterium, milites fidem ſuam obligabant. Ex ſignorum forma haud facile ſit iudicare, quam ad cohortem ſigna in numo expreſſa pertineant, certum enim eſt, omnia fuiſſe inter ſe aliqua in re diſtincta, ſta, vt quaeque cohors, vel turma a ceteris diſtingueretur — Numquam idem ſignorum typus exornat

exornat Auguſtarum numos, excepta Mamaea et Salonina. — Vel mulier ſtans, d. tenet haſtam, ſ. ſignum militare, vt in n. Floriani, Probi. — ſt. d. ſignum militare, ſ. haſtam. n. Gallieni, Aureliani. — ſtat inter duo ſigna. n. Gallieni. — ſt. d. labarum, ſ. haſtam. n. Claud. Gothici, Quintilli. — ſ. ſignum militare. n. Valeriani Sen., Conſtant. Chlori. — ſt. d. ſignum militare, ſ. c. c. a tergo alterum ſignum militare. n. Probi. — ſt. d. bilancem, ſ. c. c. n. Carauſii. — ſt. d. ſign. milit. ſ. ſceptrum. n. Gordiani Pii. — Vel ſedens d. ſign. milit. ſ. haſtam. n. Conſtant. Chlori. — ſedens, d. galeam, ſ. ſignum militare. n. Val. Maximiani. — ſedens, d. coronam lauream, ſ. ſign. milit. n. Conſtant. Chlori — Vel aliis typis adumbrata eſt *Fides Militum.*

FIDES MIL*itum.* Mulier ſedens bina ſigna tenens, ſingulis manibus ſingula. AR. Gallieni. *Band.* I. p. 161.

— — ſtans, d. ſignum tenet militare, ſ. alteri adnititur. AR. Gallieni. *Band.* I. p. 161.

— — Typus priori ſimilis. Æ 3. Saloninae. *Band.* I. p. 252.) *Guſſeme* II. p. 359. n. 20.

MILI*tum.* Mulier ſt. vtraque manu ſingula ſigna militaria. AV. Aureliani. *Cimel. Vindob.* I. Tb. 4. fg. 16. p. 18.) *Eckhel.* Cat. II.) *Khell.* Suppl. p. 198. — Idem typus. Æ. Eiuſd. *Band.* I. p. 388.) *Mdb.* p. 406.

— — Duae figurae, quarum vna alteri globum porrigit. Æ. Aureliani. *Band.* p. 388.) *Mdb.* p. 406.

— MILI. GERM. *Fides Militum Germanorum*, quae epigraphe tum primum in Impp. numis occurrit; intra coronam lauream. AR. Rrr. Gallieni. *Band.* I. p. 162.) *Harduin.* p. 849.

FID. MILIT. S. C. Signum manipulare baſi inſiſtens. Æ. L. Aelii. *Mdb.* p. 188.

FID. MILIT. Mulier ſtans, d. haſtam, ſ. ſignum militare tranſuerſum. AR. Philip. Sen. *Khell. Supplem.* p. 162.) *Harduin.* p. 832.) *Mdb.* p. 343.) *Muſell.* Impp. Tb. 198. fg. 9. — et add. S. C. Fig. ſtolata ſtans, d. pilum, ſ. ſpolia. Æ. Eiuſd. *Mdb.* p. 344.

— — Mulier ſtans, ambabus ſignum militare tenens. Æ 3. Gallieni. *Band.* I. p. 215.

— — Eodem typo. Æ 3. Claud. Gothici. *Band.* I. p. 342. ſed infra S. ib. p. 354.) *Eckhel.* Cat. II. p. 390.) *Mdb.* p. 402.) M. *Theup.* p. 382. ſed AR.

— — Idem typus. AR. Quintilli. M. *Theup.* p. 285. — *it.* Æ 3. Quintilli. *Band.* I. p. 358. 361.) *Eckhel.* Cat. II. p. 392.) *Harduin.* p. 868.) *Mdb.* p. 404.) *Muſell.* Impp. Tb. 131. fg. 3.

— — Idem typus. Æ 3. Aureliani. *Band.* I. p. 375.

— — ſed AR. Probi M. *Theup.* p. 298.) *Band.* I. p. 448. — *it.* Æ 3. Probi. *Band.* I. p. 465.

— — ſed Æ 3. Cari. *Band.* I. p. 509.) *Guſſ.* II. p. 105. n. 9.) *Mdb.* p. 418.

— — Idem typus. Æ 3. Carini. *Eckhel.* Cat. II. p. 426.

— — ſed Æ 3. Diocletiani. *Band.* II. p. 28.

— — Æ 3. Val. Maximiani. *Band.* II. p. 70.

— — Æ 3. Conſtantii Chlori. *Band.* II. p. 105.

FIDES MILIT. Æ 3. Carauſii. *Band.* II. p. 118.

— — Idem typus mulieris d. et ſ. ſignum militare. Æ 3. Gal. Maximiani. *Band.* II. p. 141.

FIDES MILIT. Figura ſtans, d. labarum, ſ. haſtam. Æ. Quintilli. *Band.* I. p. 361.) *Mdb.* p. 404.

— — Mulier ſtans, d. haſtam, ſ. ſignum militare. Æ 3. Floriani. *Band.* I. p. 435. 438.) *Eckhel.* Cat. II. p. 405.) *Mdb.* p. 411.

— — Typus idem. Æ 3. *Eckhel.* ib. p. 420.

— — ſed ſ. ſignum militare tranſuerſum. Æ. Floriani. *Band.* I. p. 435.) *Muſell.* Suppl. Tb. 46. fg. 5.

— — Idem typus. Æ 3. Probi. *Band.* I. p. 465. 489.) *Eckhel.* Cat. II. p. 411.) *Mdb.* p. 416.) *Muſell.* Suppl. Tb. 48. fg. 5.

FIDES MILIT. Duae figurae ſtantes inter ſigna duo militaria. Æ 3. Cari. *Band.* I. p. 509.) *Guſſeme* II. p. 105. n. 9.) *Mdb.* p. 419.) *Hulſius* Impp. fg. 54. p. 109.

FIDES MILITVM. Ꜹ. Auid. Caſſii. *Mdb.* p. 233. e *Golzio.*) *Guſſeme* I. p. 338. vid. *Auidius Caſſius.*

— — S. C. Mulier ſtans vtraque manu ſignum militare. Ꜹ. Did. Iuliani. *Guſſ.* III. p. 49. n. 4.) *Mdb.* p. 262.

— — Aquila legionaria inter duo ſigna militaria. Ꜹ Caracallae. *Guſſeme* II. p. 79.) M. *Theup.* p. 220.

— — Mulier ſtans, d. labarum, ſ. ſignum militare. Ꜹ. Caracallae. *Guſſ.* ib.) *Mdb.* p. 285.) M. *Theup.* ib.

FIDES MILITVM. Mulier ſt. vtraque manu ſignum militare. AV. Ꜹ et add. S. C. Æ. Macrini. Num. *Arſchot.* Tb. 55. n. 3.) *Harduin.* p. 812.) *Mdb.* p. 305. 306.) *Muſell.* Impp. Tb. 165. fg. 1.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 86. fg. 10. p. 436.) M. *Pembrok.* I. Tb. 20. fg. 3.) *Vaill.* Pr. II. p. 264.) M. *Theup.* p. 230.

— — Eadem ſt. vtraque manu ſignum militare adprehendit, quorum duo hinc, totidem inde defixa ſunt. Ꜹ et add. S. C. Æ 2. Macrini. *Eckhel.* Cat. II.) *Harduin.* p. 812.

— — Idem typus mulieris ſt. inter quatuor ſigna militaria, vtraque manu vnum gerit Ꜹ. Rrr. Diadumeniani adhuc pueri, quem cum patre Macrino Imperatorem dixit exercitus, *Lampridio* teſte. *Guſſeme* III. p. 41. n. 1. *Mdb.* p. 308.) *Vaill.* Pr. II. p. 267.

— — Idem typus mulieris ſt. inter quatuor ſigna militaria, quorum viciniora vtraque manu contingit. Ꜹ. Elagabali. *Eckhel.* Cat. II.

— — Mulier ſtans, d. labarum, ſ. ſignum militare. Ꜹ. Elagabali. *Eckhel.* ib.

— — Idem typus. Ꜹ. Alexandri Seueri. *Eckh.* ib.

— — Mul. ſtans, d. ſignum militare, ſ labarum. Ꜹ. Elagab. *Mdb.* p. 310.) *Muſell.* Suppl. Tb. 30. fg. 1.

— — Figura galeata ſtans, d. haſtam. AV. Ꜹ Elagab. *Guſſeme* III. p. 115. n. 12.) *Mdb.* p. 309. 310.

— — Fig. ſt. d. vexillum, ſ. tropaeum. Ꜹ. Elagab. *Pedruſ.* M. *Farneſ.* IV. Tb. 1. fg. 9. p. 9.

FIDES MILITVM. Duo ſigna militaria. AR. Elagab. *Guſſ.* ib.) *Mdb.* p. 310.

— — Aquila legionaria inter duo ſigna militaria. AR. Elagab. *Eckhel.* Cat. II.) *Guſſ.* ib.) *Mdb.* ib.

— —, Imperator gradiens, d. demiſſa haſtam transuerſam, praecedente milite d. vexillum, ſ. clipeum praegrandem geſtante, et ſubſequente alio milite cum vexillo. AR. Elagab. *Vaill.* Pr. II. p. 270.

— — Mulier ſtans cum duobus ſignis militaribus. AR et add. S. C. Æ 1. Alexandri Seueri, qui vero bonus Imperator a militibus proditus eſt atque occiſus. *Eckhel.* Cat. II.) *Harduin.* p. 821.) *Mdb.* p. 318. 322.) *Muſell.* Impp. Tb. 173. fg. 8.) M. *Theup.* p. 236. 595.

— — Mulier ſedens cum binis ſignis militaribus. AR. Alex. Seu. *Eckh.* Cat. II.

— — Imperator ſt. paludatus ante tripodem, d. pateram, ſ. ſignum militare, coronatur a figura militari vel Pallade, retro ſtante; ex aduerſo ſt. Iupiter, d. fulmen, ſ. haſtam. S. C. Æ 1. 2. Alex. Seu. *Eckhel.* Cat. II. p. 325.) *Hantbalet.* Exercit. III. Tb. 2. fg. 3. p. 38.) *Harduin.* p. 819. 820.) *Mdb.* p. 319. 322.) *Patin.* Impp. p. 348.) M. *Theup.* p. 595.) *Vaill.* Pr. I. p. 143.

— — Idem typus. Æ. Iul. Mamaeae. *Mdb.* p. 327.) *Patin.* ib.

— — Tres figurae ſacrificantes. Æ. Mamaeae. *ibid.*

— — Mulier ſtans, vtraque manu ſignum tenet militare, quibus ſignis *Fides militum* in plurimis numiſmatibus deſignatur, cum in iis ſacramentum fidelitatis praeſtarent milites. AV. AR et add. S. C. Æ 1. 2. Maximini. *Beger.* Theſ. Br. II. p. 719.) *Eckhel.* Cat. II. p. 329. 330.) *Cimel. Vindob.* I. p. 65.) *Harduin.* p. 824.) *Mdb.* p. 328.) *Muſell.* Impp. Tb. 184. fg. 4 *et* Tb. 185. fgg. 8. 9. 10.) M. *Theup.* p. 240. 605.

FIDES MILITVM. Idem typus mulieris ſt. d. et ſignum militare. AV. AR et add. S. C. Æ 1. 2. Gordiani Pii. *Eckhel.* Cat. II.

— — Mulier ſtolata ſtans, d. ſignum militare, ſ. haſtam transuerſam. AR. Æ max. et 1. Gord. Pii. Muſ. *Alb.* II. p. 17.) *Harduin.* p. 829.) *Mdb.* p. 337. 339.) *Muſell.* Impp. Tb. 193. fgg. 3. 4.) M. *Theup.* p. 243. 613.) *Vaill.* Pr. III. p. 184.

— — Mulier ſt. d. ſignum militare, ſ. cornuc. AR. Eiuſd. Gord. *Mdb.* p. 336. 337.) *Occo* p. 301.

— — Eadem ſed ſedens, d. ſignum militare, ſ. c. c. AR. Gord. Pii. *Khell.* Suppl. p. 158.) *Eckhel.* Cat. II.

— — Mulier ſt. d. ſignum, militare, ſ. ſceptrum. Æ max. Gordiani Pii. Muſ. *Alb.* II. Tb. 68. fg. 1. p. 17. — *Al.* ſed Æ 1. Eiuſd. *Hard.* p. 829.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 85. fg. 12. p. 436.

— — Eadem ſed ſedens cum ſigno milit. et ſceptro. Æ. Eiuſd. *Mdb.* p. 339.

— — S. C. Imperator paludatus eques inter ſigna duo militaria dextram eleuat. Æ 1. Gordiani Pii. *Angelon.* p. 245.) *Hauercamp.* Th. R. *Sueciae* Tb. 37. n. 13.) *Mdb.* p. 337.) *Muſell.* Impp. Tb. 193. fg. 2.) M. *Theup.* p. 613.) *Vaill.* Pr. I. p. 161.

FIDES MILITVM. Mulier ſtans, d. haſtam, ſ. ſignum militare. AR et add. S. C. Æ 1. 2. Philippi Sen. *Eckhel.*

Eckbel. Cat. II.) *Mdb.* p. 344.) *Muſell.* Impp. Tb. 199. fg. 1.) M. *Theup.* p. 621.

FIDES MILITVM. ſtans, d. haſtam, ſ. bacillum. AR. Valer. Sen. *Band.* I. p. 106.) *Mdb.* p. 365.

— — ſtans, d. ſignum militare. AR. Gallieni. *Mdb.* p. 378.

— — Mul. ſt. d. ſignum militare, ſ. cornucopiae. AV. Rrr. Philippi Sen. *Vaill.* Pr. II. p. 313.

— — ſtans d. labarum, ſ. cornucopiae, a tergo a ſin. ſignum militare erectum. Æ 3. Rr. Probi. *Band.* I. p. 466.) *Vaill.* Pr. I. p. 235.

FIDES MILITVM. Mulier ſtans, vtraque manu ſignum militare tenens AR et add. S. C. Æ 1. Philippi Sen. *Eckbel.* Cat. II.) *Harduin.* p. 832.) *Mdb.* p. 343. 344.) *Muſell.* Impp. Tb. 198. fg. 10.) M. *Theup.* p. 621. — *it.* AV. Rrr. Phil. Sen. *Cimel. Vindob.* I. Tb. 3. fg. 24. p. 15.

— — Idem typus. AR. Philippi Iun. *Harduin.* p. 835.

— — Idem typus. AV. AR et add. S. C. Æ 1. 3. Valeriani Sen. *Band.* I. p. 104. 106. 118. 139. 142.) *Eckbel.* Cat. II. p. 364.) *Harduin.* p. 846.) *Mdb.* p. 365. 366.) *Muſell.* Impp. Tb. 218. fg. 3.) M. *Theup.* p. 257. 636.

— — Idem typus. AV. AR et add. S. C. Æ 1. 2. Gallieni. *Band.* I. p. 152. 161. 190. 232.) *Eckbel.* Cat. II. p. 372.) *Harduin.* p. 849.) *Mdb.* p. 370. 372. 378.) *Muſell.* Suppl. Tb. 37. fg. 4.) *Pedruſ.* M. *Farneſ.*) M. *Theup.* 261. 638.

— — Idem typus mulieris d. et ſ. ſignum militare. Æ 3. Saloninae. *Band.* I. p. 252.) *Guſſeme* II. p. 359. n. 20.

FIDES MILITVM. Idem typus. AV. AR. Æ max. et add. S. C. Æ 1. 2. 3. Poſtumi Sen. *Band.* I. p. 286. 291. 297. 299. 303. 306. 310.) *Harduin.* p. 856.) *Mdb.* 392. 393.) M. *Theup.* p. 274. 642. 817.) *Vaill.* Pr. III. p. 211.

— — Idem typus. AR et Æ 3. Victorini Sen. *Band.* I. p. 319. 320. 321. 322.) *Eckbel.* Cat. II. p. 388.) *Harduin.* p. 869.) *Mdb.* p. 398.) *Patin.* Ind. p. 28.

— — Idem typus mulieris ſt. inter duo ſigna militaria. Æ. Victorini Iun. *Band.* I. p. 324.) *Mdb.* p. 398.

— — Idem typus. AV. Rrr. Aureliani. *Kbell.* Suppl. p. 198.) *Liebe* Goth. Num. p. 70. — *it.* Æ 3. Eiuſd. *Band.* I. p. 367. 375.) *Eckbel.* Cat. II. p. 395.) *Patin.* Impp. p. 432.

— — Idem typus. AR. Tetrici Sen. *Hard.* p. 860.) M. *Theup.* p. 197. — *it.* Æ 3. Eiuſd. *Band.* I. p. 399. 402. 406.) *Eckbel.* Cat. II. p. 400.) *Mdb.* p. 399.

— — Idem typus. AR. Taciti. *Band.* I. p. 416.) M. *Theup.* p. 292. — *it.* Æ 3. Eiuſd. *Band.* I. p. 422. 428.) *Beger.* Th. Br. II. p. 764.) *Eckbel.* Cat. II. p. 402.) *Mdb.* p. 409.) *Muſell.* Suppl. Tb. 45. fg. 2.) *Patin.* Impp. p. 434.

— — Idem typus. Æ 2. 3. Floriani. *Band.* I. p. 433. 435.) *Vaill.* Pr. I. p. 231.) *Patin.* Impp. p. 435.

— — Idem typus. AV. Probi. Catal. Num. Aur. de France in *Gorii* Symb. Lit. p. 140. — *it.* Æ 2. Eiuſd. *Band.* I. p. 456. — *it.* Æ 3. Eiuſd. *Band.* I. p. 465. 466.

. 489. 490.) *Eckhel.* Cat. II. p. .) *Harduin.* p. 872.) *Mdb.* p. 416.) *Muſell.* Suppl. Tb. 48. 4.) *Patin.* Impp. p. 437. — am minime autem fidendum ſit itibus, exitus Probi probat, ſidem ab ipſis militibus apud Sirım cum ſex annos regnaſſet ocıs fuit Probus.

FIDES MILITVM. Idem typus. 3. Cari. *Band.* I. p 505.) *Eckhel.* t. II. p. 420.) *Harduin.* p. 876.

— — Idem typus. AV. Cari-*Cimel Vindob.* I. Tb. 5. fig. 5. 19.) *Eckhel.* Cat. II. p. 425.) *ell.* Suppl. p. 211. — *it.* AR. rini. *Band.* I. p. 528.) *Eckhel.*) *Gusseme* II. p. 98. n. 8.) M. *eup.* p. 307. — *it.* Æ 3. Eiuſd. *nd.* I. p. 532. 539.) *Eckh.* Cat. p. 426.) *Harduin.* p. 877.) *db.* p. 420. 421.) *Vaill.* Pr. I. 247.

— — Idem typus.)(IMP.... ı. PACATIANVS P F AVG. ıput Pacatiani. *Bandur.* I. Suppl. d. ad p. 542. ex *Harduino.*

— — Idem typus. AR. Val. aximiani. *Band.* II. p. 57.) M. *beup.* p. 316. — *it.* Æ 2. Rr. uſd. *Band.* II. p. 57. 58. 82.) *ill.* Pr. I. p. 257.

— — Idem typus. AR. Conntii Chlori. M. *Theup.* p. 320.

— — Idem typus. AR. Carau-*Band.* II p. 117.) *Mdb.* p. 8. — *it.* Æ 3. Carauſii. *Cimel. indob.* I. p. 144.) *Eckhel.* Cat. p. 455.) *Gusseme* II. p. 92.

— — Idem typus Æ 2. Gal. aximiani *Band.* II. p. 134.) *Be-r.* Th. Br. II.

— — Figura ſtans, d. ſignum litare, ſ. palmam. AV. Claudii othici. *Band.* I. p. 332.) *Mdb.* 403.

FIDES MILITVM. Mul. ſtans, d. ſignum militare, ſ. haſtam. AR. et Æ 3. Gallieni. *Band.* I. p. 161. 215.) *Eckhel.* Cat. II. p. 372.) *Mdb.* p. 378.

— — Idem typus. AR et Æ max. Poſtumi Sen. *Eckh.* Cat. II. p. 385.

— — Idem typus. AR et Æ 3. Claud. Gothici. *Band.* I. p. 333. 342. 353.) *Mdb.* p. 402.

— — Idem typus. Æ 3. Quintilli. *Band.* I. p. 358. 361.) *Eckhel.* Cat. II. p. 392.) *Mdb.* p. 404.

— — Idem typus. Æ 3. Aureliani. *Band.* I. p. 375. *Eckhel.* Cat. II. p. 395.

— — ſtans, d. aquilam legionariam, ſ. haſtam, in area C. S. Aureliani. *Harduin.* p. 861.

— — ſtans, d. labarum, ſ. ſceptrum. AR. Claud. Goth. M. *Theup.* p. 282.

— — Figura militaris ſtans, victoriola capiti ipſius inſiſtente. AR. Gallieni. *Band.* I. p. 161.

— — Imperator paludatus ſ. ſcipionem, dextram iungit cum figura paludata, inter vtramque littera A. Æ 3. Val. Maximiani. *Band.* II. p. 70.

— — Imp. paludatus globum recipit a figura paludata d. haſtam tenente. Æ. Aureliani. *Band.* I. p. 388.) *Mdb.* p. 406.

— — Iupiter nudus cum pallio in humeros reiecto ſtans, ſ. haſtae adnititur, d. globum tenet vna cum Imperatore paludato a d. ſtante, et ſceptrum ſ. geſtante. Æ 3. Aureliani. *Band.* I. p. 375.) *Beger.* Th. Br. II.

FIDES

FIDES MILITVM. Duo viri paludati ſtantes cum haſtis, globum vna ſuſtinent. Æ 3. Diocletiani. *Cimel. Vindob.* I. Tb. 25. fg. 3. p. 140.) *Eckhel.* Cat. II. p. 429.

— — Idem typus. Æ 3. Val. Maximiani. *Eckhel.* ib. p. 438.

— — Duae mulieres aduerſae ſtantes cum haſtis dextras iungunt. Æ 3. Aureliani. *Eckhel.* Cat. II. p. 395.

— — Miles gradiens, d. victoriolam cum laurea ſupra caput attollens. AR. Gallieni. *Band.* I. p. 161.) *Mdb.* p. 378.

— — Figura *ſedens*, d. ſignum militare. Æ. Val. Maximiani. *Band.* II. p. 82.) *Mdb.* p. 431.

— — Mulier ſedens, d. et ſ. ſignum militare. Æ 2. Val. Maximian. *Angelon.* p. 292.) *Band.* II. p. 58.) *Muſell.* Impp. Tb. 240. fg. 5. ft. Suppl. Tb. 56. fg. 2.

— — Idem typus. Æ 2. Conſtantii Chlori. *Band.* II. p. 95. 109.) *Mdb.* p. 439.) *Muſell.* Impp. Tb. 242. fg. 6.

— — Idem typus. Æ. 2. Valer. Seueri. *Band.* II. p. 124. 127.) *Eckhel.* Cat. II. p. 457.) *Mdb.* p. 449.) *Muſell.* Impp. Tb. 244. fg. 7.

— — Mulier ſedens, d. et ſ. ſignum militare tenet, tertio iuxta defixo. Æ 3. Probi. *Band.* I. p. 466.) *Beger.* Th. Br. II. p. 764.) *Eckhel.* Cat. II. p. 411.

— — Idem typus. Æ 2. Val. Maximiani. *Eckh.* ib. p. 438.) *Mdb.* p. 435.

— — Idem typus. Æ 2. Conſtantii Chlori. *Eckh.* ib. p. 449.

FIDES MILITVM. Mul. ſedens, d. ſertum, ſ. ſigno militari innixa. Æ 2. Conſtantii Chlori. *Band.* II. p. 95. 209.) *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 1. p. 14.

— — Mulier galeata ſedens, d. eaſſidem, ſ. ſignum militare. Æ 2. Val. Maximiani. *Band.* II. p. 58.

— — Mul. gal. ſedens, d. ſignum militare, ſ. haſtam. Æ max. Conſtant. Chlori. *Band.* II. p. 94.) *Vaill.* Pr. III. p. 229.

— — Aquila legionaria inter duo ſigna militaria. AR. Valeriani Iun. M. *Theup.* p. 272.

— — Signum militare cum aquila Romana, in cuius imo clipeus rotundus, inter duo ſigna militaria abſque aquila, in quorum imo clipei duo oblongi decuſſatim poſiti. AR. Salonini. *Band.* I. p. 259.

— — Tria ſigna militaria.)(MACRIANVS NOBIL. CAES. Caput iuuenis Macriani radiatum. Æ. Macriani. *Haym.* Theſ. Brit. I. Tb. 29. fg. 7. p. 288.

— — Aquila alis expanſis inſiſtens globo inter duo ſigna militaria. AR. Gallieni. *Band.* I. p. 151. 161.) *Cimel. Vindob.* I. p. 68.) *Eckhel.* Cat. II. p. 372.) *Harduin.* p. 848. 849.) *Mdb.* p. 379.

— — Idem typus aquilae globo inſiſtentis ac roſtro coronam geſtantis, hinc inde duo ſigna legionaria. Æ. Poſtumi Iunioris. *Band.* I. p. 314.

— — in corona laurea. AV. AR. Gallieni. *Band.* I. p. 152.) *Beger.* Th. Br. II.) *Mdb.* p. 372.

— — ſed in corona oleagina. AV. Eiuſd. *Mdb.* p. 369.

FIDES MILITVM AVG. N. *Auguſti Noſtri.* Mulier ſtans, d. et ſ. ſignum militare, ad imum litterae diuerſae. Æ 2. Maxentii. *Band.* II. p. 154.) *Eckhel.* Cat. II. p. 462.) *Mdb.* p. 450.) *Muſell.* Suppl. Tb. 62. fgg. 1. 2.) M. *Theup.* p. 329.) *Vaill.* Pr. I. p. 280.

— — — Mulier ſtolata ſedens, ſingulis manibus ſignum militare. Æ 2. Maxentii. *Band.* II. p. 154.

— — AVG. N. NOSTR. Idem typus. Æ. Maxentii. *Band.* II. p. 158.

FIDES MILITVM AVGG. Idem typus. Æ. Maxentii. *Band.* ib.) *Mdb.* p. 450. ſed AVGG. N. verum legendum putamus AVGG. NN. prout in ſequente:

— — AVGG. NN. *Auguſtorum Noſtrorum* Idem typus. Æ 2. Rrr. Maxentii, cuſus quo tempore foedus contra Conſtantinum inter Maximinum et Maxentium initum. *Band.* II. p. 154.) *Vaill.* Pr. I. p. 280.

FIDES MILITVM AVGG. ET CAESS. NN. *Auguſtorum Et Caeſarum Noſtrorum.* Mulier ſtans vtraque manu ſignum militare. Æ 2. Val. Maximiani. *Band.* II. p. 58. 82.) *Eckhel.* Cat. II. p. 438.) *Harduin.* p. 448.) *Mdb.* p. 433.) *Muſell.* Impp. Tb. 240. fg. 4.) *Vaill.* Pr. I. p. 257.

— — — — Typus idem ac ſuperior. Æ 2. Conſtantii Chlori. *Band.* II. p. 95. 109.) *Beger.* Th. Brand. II. p. 786.) *Eckhel.* Cat. II. p. 449.) *Harduin.* p. 454.) *Mdb.* p. 439.) *Muſell.* Impp. Tb. 242. fg. 5.) *Vaill.* Pr I. p 264.

— — — — — Typus idem. Æ 2. Val Seueri. *Band.* II. p. 123. 124.) *Eckhel.* Cat. II. p. 457.

FIDES MILITVM AVGG. ET CAESS. NN. Mulier ſedens, d. ſignum militare inclinatum tenet, ſ. alteri erecto adnititur. Æ 2. Eiuſd. Seueri. *Vaill.* Pr. I. p. 273.

— — — — Mul. ſedens, d. et ſ. ſignum militare. Æ 2. Gal. Maximiani. *Band.* II. p. 134. 144.) *Golz.* Theſ. 4.) *Mdb.* p. 442.) *Vaill.* Pr. I. p. 275.

FIDES MILITVM EXERCITVS GALL. Figura equeſtris et miles labarum ferens cum aliis militibus ſigniferis. Noua epigraphe, nouus typus, ſed eruditis ſuſpectus non abs re hic numus. *N.* Lolliani. *Band.* I. p. 316.) *Mdb.* p. 397. profert hunc numum poſt *Occonem* ex *Vrſino.*

FIDES MILITVM. P. M. TR. P. II COS II. P. P. Imperator paludatus ſtans cum duabus figuris eum comitantibus in ſuggeſtu, adloquitur ſex milites, quorum tres ſigna militaria geſtant. Æ max. Sept. Seueri. *Vaill.* Pr. III. p. 163. ſed in ectypo ibid. p. 162. ſcriptum FIDEI MILIT. etc. quemadmodum etiam in Muſeo Reginae *Sueciae* legitur FIDEI non FIDES. In numo Muſei *Albani* nunc Vaticani eſt TR. P. III non II.) *Harduin.* p. 798. qui TR. P. II. etc.

FIDES MILITVM. S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI S. C. Imperator cum figura muliebri, ſ. cornucopiae tenente adloquitur milites. Æ. Traiani. *Mdb.* p. 157.

FIDES MVTVA. Duae dextrae iunctae, Fidei notiſſimum ſymbolum. AR. Pupieni. *Mdb.* p. 335.) *Vaill.* Pr. II. p. 304.

FIDES MVTVA AVGG. duorum ſcil. *Auguſtorum* Balbini et Pupieni, qui coniunctis copiis animiſque partem Orientis adminiſtrabant. Duae dextrae iunctae. AR. Bal-

Balbini. *Beger*. Th. Br. II. p. 723.) *Eckbel*. Cat. II.) *Harduin*. p. 825.) *Hulſius* Impp. fg. 34. p. 69.) *Mdb*. p. 333.) *Oiſel*. Sel. Num. Tb. 85. fg. 9. p. 435.) *Vaill*. Pr. II. p. 300.

FIDES MVTVA AVGG. Idem dextrarum iunctarum nexus. Æ. Pupieni. Num. *Arſchot*. Tb. 57. n. 8.) *Mdb*. p. 335.) *Oiſel*. l. c. — Qua de *Fide mutua Auguſtorum* minimum publica *Capitolinus*: „Erant quidem diſcordiae inter Balbinum et Pupienum, ſed tacitae, et quae intelligerentur potius, quam viderentur.

Fides numorum. In rebus et ſacris et profanis id praerogatiuae habent numi, vt velut teſtes omni exceptione maiores in dilucide explicandis, plenam mereantur fidem, et quidem omnibus hiſtoricis maiorem, fraudis ſcilicet et malitiae omnis cum numi ſint expertes. Quis enim neſcit, quantam diligentiam in illis flandis feriundis adhibuerint apud Romanos praefecti monetales, quaeſtores, triumuiri et alii?

FIDES PRAET*orianorum*. Signum militare cum aquila Romana inter duo ſigna abſque aquila. Æ 3. Gallieni. *Band*. I. p. 215.

— PRAETORIA*norum*, cum dextris duabus iunctis. Æ. Vitellii. *Liebe* Goth. Num. p. 249.) *Froelich*. 4. Tent. p. 444.) *Hanthaler*. Exercitat. III. p. 38. vid. anticae partis inſcriptionem: FIDES EXERCITVVM.

— PRAET..... Duae dextrae, vt ſupra. Æ. M. Antonii. *Geſner*. Tb. 9. n. 14.) *Golz*. in M. Antonio Tb. 39. fg. 10.) *Mdb*. p. 16) *Muſell*. Impp. Tb. 2. fg. 8.

— PRAETORIANORVM. Nexus manuum dextrarum. Æ. Vitellii. *Harduin*. p. 727.) *Khell*. Suppl. p. 31.

FIDES PRAETORIANORVM. Æ. Did. Iuliani. *Golz*. Theſ. 4.) *Mdb*. p. 262.

— — P. V. A. *Poſt Victoriam Actiacam*. Duae dextrae iunctae. Æ. M. Antonii. *Mdb*. p. 16.

FIDES PVBL*ica*. Duae dextrae iunctae caduceum, ſpicas et papauer ſuſtinent. Æ. Veſpaſiani. *Harduin*. p. 732.) *Mdb*. p. 114.) *Aen. Vicus* n. 14.

— — Eodem cum typo. Æ. Domitiani. *Eckbel*. Cat. II. p. 156.) *Guſſeme* III. p. 81. n. 31.) *Mdb*. p. 129.) *Morell*. Theſ. Impp. II. Tb. 8. fg. 28. p. 430.) M. *Theup*. p. 142. 143.

FIDES PVBLIC*a*. Duae dextrae ſe iungentes, caduceo intermedio. Æ 1. Rrr. Balbini. *Vaill*. Pr. I. p. 156.

FIDES PVBLICA. Dextrae coniunctae tenentes caduceum cum ſex ſpicis. Æ max. Veſpaſiani. *Morell*. in Veſpaſ. Tb. 12. fg. 16.) *Aen. Vicus* inter Æ. Num. Veſpaſ. n. 14.

— — S. C. Fides ſtans, deae inſtar, d. pateram, ſ. cornuc. Æ 2. Veſpaſ. *Hard*. p. 734.) *Mdb*. p. 111. 116.) *Oiſel*. Sel. Num. Tb. 85. fg. 7. p. 435.

— — ſt. dextra vacua extenta, ſ. cornucopiae. Æ. Veſpaſiani. *Aen. Vicus* n. 7.

— — Duae dextrae iunctae, caduceum et duas ſpicas complectentes, quibus felicitas imperii deſignatur, quae ex tam egregia *Fide Publica* cum P. R. tum militum erga Imperatorem naſcitur. Æ et add. S. C. Æ 2. Titi. *Mdb*. p. 120.) *Oiſel*. Sel. Num. Tb. 85. fg. 8. p. 435.) M. *Theup*. p. 425.

— — Nexus manuum caduceo medio, hinc papauer, inde ſpicae.

S. C. Æ. Titi. *Angelon.* p. 88. n. 5.) *Ruben.* Num. *Arſchot.* Tb. 28. n. 23.) *Geſner,* Tb. 61. n. 26.) *Hauercamp.* Theſ. Reg. *Sueciae* Tb. 52. n. 29.) *Mdb.* p. 122.) *Muſell.* Impp. Tb. 41. fg. 6.

FIDES PVBLICA. Mulier ſtans, d. duas ſpicas, ſ. . . . . Æ. Domitiani. *Mdb.* p. 133) *Patin.* Ind. p. 9.

— — Mul. ſt. d. caniſtrum frugibus refertum, ſ. ſpicas. S. C. Æ 2. Domitiani. *Eckhel.* Cat. II.

— — Mul. ſt. d. pateram, ſ. e. c. S. C. Æ. Domitiani. *Mdb.* p. 134. 135.

— — Mul. ſt. d. cum ſpicis demiſſa, ſiniſtram leuans cum patera. Æ. Plotinae. *Mdb.* p. 165.

— — Mulier ſtans, d. demiſſa ſpicas, ſ. elata calathum frugibus plenum. AV. AR et add. S. C. Æ 1. Hadriani. *Eckbel.* Cat. II.) *Mdb.* p. 182.) M. *Theup.* p. 170.

— — Mul. ſt. d. elata pateram cum pomis et frugibus, ſ. demiſſa duas ſpicas. AR. Hadriani. *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* III. Tb. 4. fg. 4.) *Schulz* MzCab. II. p. 89. n. 391.

— — Mul. ſt. d. ſpicas cum papauere, ſ. pateram frugibus plenam. AR. Caracallae. *Eckh.* Cat. II.) *Guſſeme* II. p. 79.) *Mdb.* p. 285.

FIDES PVDI, Sententia eſt ex coniectura *Harduini* Oper. p. 734. *Fides Publica Decus Imperii.* Caduceus et ſpicae, vbertatis et felicitatis notae, implexis duabus manibus. AR. Veſpaſ. *Hard.* l. c.

FIDES SENATVS et duae dextrae iunctae in *Golziano* numo Seueri Hoſtiliani a *Mdb.* p. 342. commemorato, de cuius autem numi ingenuitate iudicent antiquarii.

Fidius deus, Iouis filius, a Fide dictus, cui praeeſt, vt nonnullis placet. Fuit apud veteres Romanos in honore maximo, adeo vt templa et ſacrificia meruerit. Vel idem eſt cum Hercule, quem et Sancum et Semonem a Sabinis vocatum audimus; eundem a Romanis Sanctum nuncupatum fuiſſe legere eſt apud *Dionyſ. Halicarnaſ.* L. IV. et *Propert.* L. IV. Eleg. 10. ad Herculem. In n. Fam. Rom. litterae D. S. S. a quibuſdam interpretantur: *Deus Fidius Semo Sancus* ſiue *Deus Fidius Sanctus Sancus*, id eſt, Hercules. *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 44. fg. 12. p. 240 ſq.

FIGVL. vel integre FIGVLVS cognomen gentis Marciae, quod inconſtantiam rerum humanarum rotae figulinae compararent. ex *Sigonio.* — C. MARCI. FIGVL. — C. MARCI. C. F. Q. N. FIGVLVS. — C. MARCIVS FIGVLVS AED. CVR. vid. *Marcia* gens.

Figura numi dicitur, in qua perſonae, numerus, actio et res ipſa proponitur, cuius in vſum ſiue fauorem numus eſt cuſus. Figura numi principalis in conſularibus numis genius eſt Romae galeatae, aut alia dei cuiuſdam imago, cuius in tutela gens illa fuit, cui numus a triumuiris monetalibus honoris memoriaeque cauſa dicabatur. Pro Perſonae voce plerumque figurae vocabulo vtuntur antiquarii, quando vel ignorant, vel non certo iis conſtat, quis deus aut homo exhibeatur. — Inde figura ſtans, — ſedens, — equeſtris, — muliebris etc.

Figurarum ſpecimen, quae in populorum vrbiumque monetis frequentius obuiae ac paene propriae habentur:

Achaeorum reipublicae. Caput Iouis.)(Monogramma X in corona laurea atque aliae litterae, quae vel initiales ſunt vrbium reipubl

publ. Achaeorum, aut numericae epochae Achaicae.

Aegina inſula infra Atticam. Caput arietis et nauis.

Aetoli ſuis numis impreſſerunt Herculem, cornu Acheloo claua confringentem

Agrigenti in Sicilia, pagurum; item aquilam, leporem vel piſcem carpentem.

Amiſi et aliarum *Ponti*, *Cappadociae* vrbium, ſcutum ſquammatum Palladis et pharetram arcumque, vel Victoriam gradientem.

Apolloniatae in Epiro, et *Dyrrhacheni*, hortos Alcinoi, qui in Corcyra inſula erant, et vaccam cum vitulo ſignabant, praeter magiſtratuum nomina.

Argiui in Peloponneſo, A. vel A et P coniunctum AP, ac dimidium lupum. Infeſtati a lupis, liberati ſunt Apollinis oraculi conſilio.

Aſia puerum delphino vectum.

Aſpendii in Pamphylia, palaeſtritas, vel duos luctatores nudos.

Athenienſes in Attica, caput Palladis; noctuam; ramum oleae; diotam.

Boeotiae vrbes, caput bouis, aut ſcutum Boeoticum; muſcam alatam cum ceruo; cantharum Bacchi cum racemo.

Brutii, Martem; vel victoriam etiam Bruttii.

Byzantini, delphinum tridenti circumuolutum.

Caulonia Calabriae, Iouem gradientem cum fulmine, et ceruum.

Cephalenii, equum.

Chienſes, Sphingem, et gyrgillum ſerico euoluendo, qui ſimilis fere diotae videtur; item Homerum.

Corcyraei, triremem remis impulſam.

Corinthii et eorum coloni *Syracoſii*, caput Palladis, et pegaſum, cum littera Ϙ, quae videtur indicare *Corinthum*, praeter alia ſigna.

Cretenſes vrbes, et coloniae Cretenſium in Italia, ſaltem aliquae, Minotauri caput; labyrinthum.

Crotoniatae, tripodem Delphicam.

Cyrenaei, *Ammonem*, altera facie ſylphium, ex cuius ſucco aſa foetida conficitur, vnde ſuccus Cyrenaicus audit.

Cyziceni, leonem.

Dardani, duos gallos pugnantes.

Dymaei, caprum proterentem ranam.

Dyrrhacheni, Alcinoi hortos; vaccam cum vitulo.

Ebraei, virgam Aaronis in flores ſe induentem cum turibulo fumante.

Eleuſinii in Attica, Cererem in curru bigis ſerpentibus, et fuem.

Epheſii, Dianam polymaſten et venatricem; ceruum; templum Dianae, etiam apiculam.

Eretrienſes, Dianam.

Euboea, bouis caput.

Hiſtiaei, Neptunum ceto vectum.

Inſenſes, puerum delphino inſidentem.

Itali veteres, Ianum bifrontem, et nauem.

Leontini in Sicilia, leonem dimidium.

Leucadii, nauem.

Locrorum alii ſtellam, alii cicadam, alii pugilem.

Lycii, leonem cum capra inſidente.

Macedones, clauam Herculis, et cornua hircina.

Mamertini in Sicilia, Martem, qui *Mamers* dictus fuit.

Maronitae in Thracia, caput bacchae, hedera coronatum, aut Bacchum nudum ſtantem, d. botrum: alias vitem cum botris.

Maſſaliotae ſeu *Maſſilienſes* in Gallia, leonem ſtantem; caput Florae aut alius deae.

Metapontini, Cererem cum ariſta.

Mytilenaei, Sapphus ſuae ciuis imaginem.

Naxii, Bacchum barbatum et ſatyrum cum cyatho.

Neapolitani Campaniae; Apollinis caput, et attributa; minotaurum item.

Panor-

Panormitani Siciliae, equum; palmam arborem.

Parii in ſuis drachmis aratrum.

Peloponneſii teſtudinem et rectangulum quinquepartitum. χελώνη, *Teſtudo*, vrbis et promontorii nomen erat in Peloponneſo, cuius partes olim quinque fuerunt.

Pergami in Aſia, Aeſculapium; templum, aut caput deae Romae.

Perſae, Sagittarium.

Pharſalia Theſſaliae, caput Palladis; caput equi.

Phocenſes, aquilam cum tripode.

Rhegini in Calabria, rictum leonis, aut leporem, ſi *Polluci* credimus; Apollinem; lyram; tripodem; currum etc.

Rhodii, caput Phoebi, et balauſtium, ſeu florem mali Punicae.

Seleucienſes in Pieria Syriae, caput Iouis, et fulmen, aut conoides Iouis Caſii ſimulacrum in templo.

Tarentini in Apulia, Tarantem, Neptuni filium, (conditorem ſuum delphino inſidentem; caput Palladis et noctuam.)(Phalantum heroem equitem.

Tenedii, bipennem, cum viri et feminae capitibus inuicem auerſis, ſymbolum poenae adulterii.

Thaſus inſula ad Thraciam, caput bacchae, ſicut Maronitae; Herculem ſeruatorem, nudum ſtantem cum claua et pelle leonis.

Thebani, bipennem Herculis.

Theſſalia et *Macedonia* et vicini populi, equum, vel equitem.

Theſſalonica Macedoniae, Palladem haſtam vibrantem.

Trachinii, Herculem ſedentem.

Traiani, ſcrofam.

Troezenii, tridentem, in facie verſa Mineruam.

Tyrii, caput Herculis laureatum, et aquilam, vel nauem, quam et *Sidonii* ſignabant; iidem porro deam Sidoniam ſeu Aſtarten; ſaepe etiam murex in Tyriorum aere comparet, vnde Tyrium oſtrum, ſeu purpura conficiebatur.

Veliae ſeu *Velitarum* numi in Magna Graecia, olim *Heliae*, Palladem eum noctua vel leonem gradientem ſignabant.

Pariter in numis regum, e. c.

Alexandri typus ſolitus eſt equus bucephalus, aut effigies in ſolio ſedens, cum aue in manu, ſiue alata Victoria.

Demetrius ſignat Neptunum reducem.

Philippus bigas, aut ſuam effigiem; facie auerſa ſemet ipſum, vel Iouem ſolio inſidentem cum aquila; quod inſigne filius Alexander imitatus eſt.

Pyrrhus, Palladem haſtatam in ſolio.

Seleucus Nicator, ancoram.

Simili modo *Auguſtus*, capricorni ſidus.

Brutus, ſuam effigiem; ex altera parte pileum Libertatis cum duobus pugionibus.

Iulius Caeſar, ſtellam crinitam.

Liuia, Cererem legiferam.

Fauſtina, Iunonem; Venerem; Veſtam.

Figurae obſcoenae in n. Tiberii. vid. *Spintria*.

FIL. *Filia*. Fauſtina Iunior ac Lucilla ſolae ſunt Auguſtae ex patribus genitae Imperatoribus. Hinc vtraque nomen parentis adhibuit, et

a) *Fauſtina Iunior* legitur: FAVSTINA AVG. PII AVG. FIL. vel FAVSTINA AVGVSTA AVGVSTI PII FIL. vel FAVSTINA AVG. ANTONINI AVG. PII FIL.

b) *Lucilla* pariter: LVCILLA AVG. ANTONINI AVG. FIL.

Criſpina quidem Commodi in Æ. apud *Mab*. p. 259. dicitur: AVGVSTI PII FIL*ia*, at vel adulterinus eſt numus, vel ſcalptor non bene litteris perſpectis forſan pro BRIT. ſculpſit FIL. Criſpina enim ſi Filia Bruttii Conſulis, quomodo Filia Auguſti? In aliis rectius ſcriptum: CRISPINA AVG. IMP. COM-

COMMODI AVG. ſcil. vxor, prout ſupplendae ſunt epigraphes: PLOTINA AVG. IMP. TRAIANI coniux. — SABINA AVGVSTA HADRIANI AVG. vxor. — FAVSTINA AVG. ANTONINI AVG. PII ſubintellige coniux.

FIL. *Filiae.* FAVSTINAE AVG. PII AVG. FIL. n. Fauſtinae Iun. M. Aurelii coniugis.

FIL. *Filio.* COMMOD. CAES. FIL. AVGG. Æ 2. M. Aurelii. M. *Theup.* p. 511. — COMMODO CAES. AVG. FIL*io* GERM*anico* SARM*atico.* AR et Æ Commodi. *Vaill.* Pr. II. p. 183. — NERONI CLAVD. DIVI FIL. etc. AR. Neronis. *Cimel. Vindob.* I. p. 51.

FIL. *Filius.* ANNIVS VERVS CAES. ANTONINI AVG. FI*Lius.* Annius ille Verus et Commodus filii erant M. Aurelii et Fauſtinae Iunioris, inde et Commodus legitur: COMMODVS CAES. ANTONINI AVG. FIL. vel COMMODVS CAES. AVG. FIL. vel COMMODVS AVG. FIL. GERM. vel L. AVREL. COMMODVS CAESAR AVG. FIL. GERM. — AVRELIVS CAESAR ANTONINI AVG. PII FIL. ſic *M. Aurelius* vt Antonini Pii Filius; vel AVRELIVS CAESAR AVG. PII FIL. — SEVERI AVG. PII FIL. *al.* SEVERI PII AVG. FIL. *Caracalla.* — SEVERI INVICTI AVG. PII FIL. *Geta.*

FIL. AVGG. *Filius Auguſtorum,* quod ex conſtanti vſu duplex G G ſignificat. Gal. Maximinus et Conſtantinus M. *Filii Auguſtorum* vocantur, neque Caeſares, neque Imperatores, neque Auguſti ſalutantur, cuius rei exemplum, ſi numos ſuperſtites conſulamus, nullum reperitur. Ita enim *Conſtantinus* audit: CONSTANTINVS FIL. AVGG. *Bandur.* II. p. 243. 260. 297.) *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 366.) *Harduin.* Oper. 461.) *Vaill.* Pr. III. p. 86. *Conſtantius* Chlorus eius pater, et Maximianus Herculeus eius auus fuerunt Auguſti, atque Claudius Imperator cognomine Gothicus ex eius fuit maioribus. — Pariter *Maximinus* legitur: MAXIMINVS FIL. AVGG. *Band.* II. p. 167. 168. 176.) *Hard.* p. 461.) *Vaill.* Pr. I. p. 285. Confer. de hac denominatione ſingulari *Grainvillii* epiſtola in Memor. Triuult. 1704. Ianuar. p. 59 ſqq. et apud *Woltereck.* Elect. Num. p. 276 ſqq. pariter *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 366. ſqq. — Duo Agrippae filii *Caius et Lucius* ab Auguſto auo adoptati titulum ſumſerunt *Filiorum Auguſti,* vt toti terrarum orbi adoptionem ſuam notam redderent; ſed iidem erant Caeſares, atque hoc elogium ſuis in numis ferunt. *Tiberius* ab eodem adſcitus Auguſto iidem ſeſe *Auguſti Filium* vocauit, ſed eodem tempore Imperatorem atque Auguſtum. Quam plures alii exinde principes, ſimili dignitate inſigniti, omnes aut Imperatores, aut Auguſti fuerunt. *Fauſtina* quoque *Iunior* et *Lucilla,* vno eodemque tempore et Auguſtae ſunt, et *Filiae Auguſtorum* adpellatae.

Filepicus Bardanes, Armenus, Imperator poſt Chr. 711 ad 713. In omnibus numis, qui ex auro tantum exſtant et rariores ſunt, aut *Filepicus* aut *Fileppicus* legimus, nuſquam *Filippicus,* aut *Philippicus.* — 1. DN. FILEPICVS MVLTVS AN. Protome cum ſtemmate crucigero, d. globum crucigerum, ſ. ſceptrum cum aquila.)(VICTORIA AVG. Δ. Crux gradibus inſiſtens. *Band.* II. p. 698. — 2. *Al.* ſed AVGV B. *Band.* ib. — 3. *Al.* ſed et infra CONOB. *Eckhel.* Cat. II. p. 545. — 4. *Al.* ſed AVGV. S. *Eckhel.* ib.) *Guſſeme* III. p. 236. — 5. *Al.* ſed AVGV Z. cum CONOB. in ima parte. *Band.* II. 698. 699.) *Guſſ.* ib.) *Liebe* Goth. Num. p. 268. — 6. ſed AVGV Θ. et in imo CONOB. *Band.* II. 699. — 7. *Ead.* *adu.*)(VI-

)(VICTORIA IVSTA. Crux gradibus inſiſtens, cum CONOB. in imo. *Band.* ib.) *Guſſ.* ib. — 8. DN. FILEPIC S MULTI AN. Idem caput.)(VICTORIA AVGU I. Crux eadem et CONOB. *Band.* ib — 9. *Al.* ſed VICTORIA AVGVS. et CONOB. *Band.* ib.) *Ducang.* — 10. DN. FILEPPIC S (*ſic*) MULTUS AN. Eadem protome.)(VICTORIA AVGU. B. Crux gradibus inſiſtens, in ima parte CONOB. *Band.* II. p. 698.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 34. fg. 6.

Filepici numiſma incerti metalli ac moduli: DN. PHILIPPICVS P. P. AVG. Filepicus cum ſtemmate crucigero, d. globum, cui inſiſtit aquila)(ANNO GIII. M. magno intermedio cum crucicula ſupra et infra inter crura A. in ima parte NIKO. *Band.* II. p. 699.) *Ducang.* e *Strada*; at capitis epigraphe perperam deſcripta eſt et *octauus* imperii annus conſignari non potuit eius, qui ſeſquiannum imperauit.

FILEPPICVS. vid. *Filepicus.*

Filia non ſemper patris praenomine apud Romanos dicta, vt Q. Meſſi Traiani Decii filia *Herennia Etruſcilla*, nullo paterno nomine adſumto, a matre demum adpellata eſt. — *Filiae* Imperatorum in numis quibuſdam *Auguſtae* dictae, in aliis omiſſa eſt ea adpellatio. Sic *Fauſtina Iunior* modo AVGVSTI PII FILIA, modo FAVSTINA AVG PII AVG FILIA legitur; pariter *Iulia Titi* et IVLIA AVGVSTA TITI AVGVSTI F. vel IVLIA IMP. T. AVG. F. AVGVSTA et DIVI TITI FILIA.

Filiae Auguſtorum in numis illorum occurrentes:

Liuia Auguſti, vt *Iulia* mariti teſtamento apoptata filia, dicitur in n. DIVAE IVLIAE AVGVSTI FILIAE, deinceps quoque Auguſta dicta.

Iulia Auguſti et tertiae eius vxoris Scriboniae filia.

Claudia Poppaea Auguſta, Neronis et Poppaeae filia, intra quartum menſem defuncta et *Diua* nuncupata.

Domitilla Veſpaſiani adhuc priuati et Domitillae filia.

Iulia Sabina Aug. Titi et Marciae filia inter *diuas* relata.

Fauſtina, Antonini Pii et Fauſtinae Senioris filia, coniux M. Aurelii.

Lucilla, M. Aurelii et Fauſtinae filia, L. Veri vxor.

Didia Clara Aug. Didii Iuliani et Manliae Scantillae filia.

Herennia Etruſcilla, Decii et Etruſcillae filia, Voluſiani vxor.

Galeria Valeria, aliis Decii vxor, Diocletiani filia, et Maximiani Armentarii vxor.

Conſtantina Auguſta, Conſtantini M. et Flauiae Maximae vel Maximianae filia.

FILIAE. vid. DIVAE IVLIAE AVGVSTI FILIAE.

FILINVS inſcriptio Traiani numiſmatis contorniati, quod praeter *Angelon.* p. 123. protulit *Triſtan.* I. p 403. et *Hauercamp.* Num. Contorn. fg. 69. p. 142 qui Filinum capiunt de Philino iſto eximio Olympionica, Coo inſula oriundo, cuius laudes *Pauſanias* ad palmas viginti quatuor vſque extendit Stat inter duas figuras, quas Muſas, Apolline intermedio, interpretatur *Mdb.* p. 149 et ex eo *Guſſeme* III. p. 236. Olympiadas autem deas *Triſtanus* intelligit, quarum ſcilicet *Pauſanias* det notitiam.

FILIO. vid. DIVO ROMVLO etc. M. *Theup.* p. 330.

FILIPPIS AVGG. vel integre IIMM. CC. FILIPPIS AVGG. *Imperatoribus Caeſaribus Philippis Auguſtis* patre ac filio. Capita amborum coniuncta et laureata. *Harduin.* Oper. p. 836.

FILIVS. vid. DIVI FILIVS, ita Auguſtus *Khell*. Suppl. p. 1.) *Mdb*. p. 6.) *Vaill*. Pr. I. p. 2.

Filius quis in numis dicitur ex ſententia *Harduini* Oper. p. 684. 721. — quis FIL*ius* AVGG*uſtorum*, *ib*. p. 420. 461. — Filius vrbis noſtrae. ib. p. 463. — Filius pro genero. *ib*. p. 420. 461. 798.

FIMBRIA cognomen gentis Flauiae, quo culuſlibet rei extremitatem ſignificare tradunt. C. FLAVIVS T. F. FIMBRIA. — *Plutarchus* in Sulla memorat: „*Fimbria* (Romanorum dux) in templo Aeſculapii Pergami traiecit ſe gladio.„

FIRMA ſecundum *Plin*. L. III. c. 3. Aſtigitana in Hiſpania Baeticea cognomine *Auguſta Firma*. In n. Galbae: COL. AVG. FIRMA. *Golz*. Theſ. p. 237. vid. *Aſtigitana* colonia.

Firmius ſeu *Firmus*, Seleuciae in Syria ortus, Aureliani temporibus tyrannidem arripuit in Aegypto. Fuit mirae fortitudinis et edacitatis. Ab Aureliano victus eſt paucos poſt menſes; et quidam tradunt ipſum ſe occidiſſe Ao. Chr. 273. *Vopiſc*. in Firmo. In Graeco eius Æ. numo e *Golz*. Theſauro a *Caſaubono* pariter ac *Bandurio* I. p. 398. it. *Guſſeme* III. p. 236. et *Mdb*. p. 409 memorato cum *Auguſti*, tum *Imperatoris* nomina per ſolita litterarum compendia ATT. et CEB. ei tribuuntur: ATT. K. M. ΦΙΡΜΙΟϹ ϹΕΒ. ΑΤΤ. ϹΕΒ. *Imperator Caeſar M. Firmius Pius Felix Auguſtus*.)(ΕΤΟΥϹ ΠΡΩΤΟΥ, *Anno Primo*.

Firmus alius tyrannus, non Aureliani, ſed Valentiniani Senioris aetate exortus in Mauretania, vt eſt apud *Paul. Diaconum*. Quidam tamen dicunt, ipſum ſe regem tantum, non Imperatorem adpellaſſe. A Theodoſii M. patre victus, eidem ſupplicem ſeſe exhibuit, veniamque obtinuit. Noua inde cupiens ad Iſafienſes confugit, a quorum rege captus eſt, ſed ne Theodoſio traderetur, ſibi fauces eliſit Ao. Chr. 374 aut 375. *Band*. II. p. 468. In *Golziano* numo legitur: DN. FIRMVS P. F. AVG. *Guſſeme* III. p. 236. 237.

FISCI IVDAICI. CALVMNIA SVBLATA. S. C. Palma arbor, Iudaeae in numis antiquis ſeu Iudaicis, ſeu Romanis ſymbolum, cum maioribus ſolito dactylis ſeu palmulis, quae ad caryotas *Spanhemio* Pr. I. p. 350. 354. videntur referendae.)(IMP. NERVA CAES. AVG. P. M. TR. P. COS. III. P. P. Caput Neruae laureatum. Æ 1. Neruae, qui obuius apud *Angelon*. p. 91.) *Rubeh*. N. *Arſchot*. Tb. 32. n. 22.) *Beger*. Th. Br. III. p. 110.) *Erizzo* p. 300.) Muſ. St. *Genoveſ*. p. 68.) *Guſſeme* II. p. 58.) *Hanthaler*. Exercit. II. Tb. 5. fg. 8. p. 143.) *Harduin*. de numis Herodiadum p. 21. *et* in Oper. Sel. p. 314. 745. vbi ad annum Chr. 96. Neruae 1. refertur.) *Hauercamp*. Num. Reg. *Sueciae* Tb. 9. n. 4.) *Liebe* Goth. Num. p. 368. 369.) *Mdb*. p. 143.) *Muſell*. Impp. Tb. 55. fg. 7.) *Oiſel*. Sel. Num. Tb. 16. fg. 12. p. 85. 86.) *Patin*. Theſ. p. 155 *et* in *Suetonio* ſuo p. 429.) *Schulz* MzCab. II. p. 59. n. 255.) *Spanhem*. Pr. I. p. 354. II. p. 571.) M. *Theup*. p. 444.) *Vaill*. Pr. I. p. 45.) *Vicus* Tb. 4. n. 7.) *Waſer* Antiq. Num. Hebr. p. 68.) Petri Zornii Hiſtoria Fiſci Iudaici ſub imperio veterum Romanorum. Altonau. et Flensb. 1734. Eiuſd. diſſ. Anti Baroniana in numum argenteum Imperatoris Neruae de Fiſco Iudaico eiuſque Calumnia ſublata. Sedini. 1732. 4.

Fiſci Iudaici ratio poſt Hieroſolymas euerſas maximopere erat corrupta; Fiſcum enim Iudaicum in primis acerrime tunc actum fuiſſe *Suetonius* in Domitiano c. 12. auctor eſt. Laudatus vero Nerua calu-

lumnioſam Iudaeorum vexationem ſuſtulit et eorum fiſcus ab eo quidem non ſublatus, ſed tantum tranſlatus ad profeſſos Iudaeos. Iuxta editorem Muſei St. *Genovefae* p. 70. ille Neruae numus monumentum eſt grati Iudaeorum in Neruam animi, qui eos a tributo capitis, quod iis impoſuerat Domitianus, immunes continuo praeſtiterit. Sed nec a Iudaeis, ſed a Romania, et quidem *Senatus Conſulto*, quod in eodem S. C. legitur, percuſſus eſt idem numus; nec tributum capitis Iudaeis poſt eorum excidium a Domitiano, ſed iam ante a fratre eius indictum, nec ab eodem Nerua illud omnino iis remiſſum, quod breui ſubſecutis eum Imperatoribus adhuc exactum. Nulla etiam ratio ſuberat, cur ſola e prouincialibus gens Iudaica, eaque iam ante excidium ſtipendiaria ſeu tributaria, ſingulari adeo ac inſolito poſt illud excidium priuilegio gauderet. Aliam, ſed ab omni huius numi ſeu inſcriptionis in eo contentae explicatione prorſus alienam explicationem protulit *Harduin.* Oper. p. 314.

FISCI IVDAICI CALVMNIA SVBLATA, quam epigraphen alio Neruae Æ. numo add. S. C. attribuit *Mdb.* p. 144. e *Patini* Theſauro adpoſito mularum paſcentium typo, qui in alio eiuſdem Neruae numo adparet, cuius vero epigraphe eſt: VEHICVLATIONE ITALIAE REMISSA.

Fiſtula agreſtis. vid. *Pella.*

FIVREAS SMIES (*ſic* loco FLOREAS SEMPER) Miles ſtans d. haſtam, ſ. clipeum. Æ. Baduelae. *Band.* ll. p. 647.) *Mdb.* p. 568.

FIVREAZ ZEMPEP X. Similis epigraphe erronea. Imperator paludatus et galeatus, d. haſtam, ſ. clipeum. Æ. Eiuſd. Baduelae *Mdb.* p. 568.

FIVS pro PIVS in barbarae fabricae *Æ*. Philippi Senioris, cuius inſcriptio: PHILIPHVS FIVS AVGG. *Eckhel.* Cat. ll. p. 347.

F. K. forte *Felix Carthago* in area Æ. Diocletiani, Gal. Maximiani, Conſtantii Chlori etc.

FL. *Flaccus* cognomen. P. VAL. FL. *Publius Valerius Flaccus*, Valeriae gentis.

FL. *Flamen.* FL. D. *Flamen Diui* etc.

— *Flandorum.* LENT. CVR. X. FL. *Lentulus Curator Denariorum Flandorum.* *Morell.* Fam. p. 115.) M. *Pembrok.* Ill. Tb. 11. fg. 3. vid. *Cornelia g.*

FL. *Flauia* dicta colonia, a Veſpaſiano ac filiis deducta, de nomine gentis ſuae. Sic *Caeſarea* Palaeſtinae: COL. PR. FL. AVG. CAESAR. *Colonia Prima Flauia Auguſta Caeſarea.* vid. *Caeſarea.* — Similiter *Deultum* Thraciae in variis Imperatorum numis: COL. FL. PAC. DEVLT. *Colonia Flauia Pacifica Deultum.* v. *Deultum.* — Exſtat in collectionibus *Ligorianis* numus inſcriptus COLONIA FL. AMANVS Hiſpaniae oppidum.

— *Flauia.* vid. LEGio.

FL. *Flauia* praenomen, quod legitur:

FL. AELENA (*ſic*) AVGVSTA. *Helena* vxor prima Conſtantii Chlori. *Band.* ll. p. 114. — Similiter ſcriptum

FL. AELENA AVGVSTA *Helena* Iuliani. *Band.* ll. p. 442.

FL. ARIADNES AVGVSTA. *Ariadne* Zenonis, et dein Anaſtaſii vxor. *Golz.*

FL. HELENA AVGVSTA. *Helena* Conſtantii Chlori. *Band.* ll. p. 112 ſq.) *Vaill.* Pr. I. p. 267. — it. *Helena* Iuliani *Band.* ll. p. 422. quae et

FL. HELENAE AVG. *ib.* p. 441.

FL.

FL. IVL. CONSTANTINA AVG. *Flauia Iulia Conſtantina* cum addito *Auguſtae* titulo, Conſtantini M. filia et Galli Caeſaris coniux. *Band.* II. p. 422.

FL. IVL. HELENA AVG. *al.* AVGVSTA. *Helena* Iuliani *Band.* II. p. 441.

FL. IVLIA HELENA AVG. *al.* AVGVSTA. *Helena* Conſtantii Chlori vxor, mater Conſtantini M. *Band.* II. p. 114.) *Vaill.* Pr. I. p. 267.

FL. IVSTINA AVGG. *Iuſtina* altera Valentiniani I. vxor. *Golz.*

FL. MARCA AVG. Honorii vxor, Auguſta dicta in numo, qui ſola *Golzii* fide nititur.

FL. MARCIANA AVG. Anthemii coniux. *Golz.*

FL. MAX. CONSTANTIA AVG. *Conſtantia*, Gratiani vxor. *Band.* II. p. 490.

FL. MAX. FAVSTA AVG. *Fauſta*, filia Maximiani Herculei, et vxor ſecunda Conſtantini M. *Eckbel.* Cat. II. p. 481.

FL. MAX. HELENA. *Flauia Maxima Helena* Criſpi coniux, nec Auguſta in numis dicta. — HELENA FL. MAX. *Helena* Iuliani Imp. vxor.

FL. MAX. THEODORA AVG. *Theodora*, Conſtantii Chlori vxor poſterior. *Band.* II. p. 115.

FL. MAXIMA CONSTANTIA AVG. *Conſtantia* Gratiani coniux, iuxta *Golz.*

FL. MAXIMA FAVSTINA AVG. *Fauſtina* Conſtantii vxor. *Band.* II. p. 396.) *Liebe* Goth. Num. p. 353.

FL. SOPHIA AVG. *Sophia*, Iuſtini II. vxor. *Golz.*

FL. VAL. CONSTANTIA AVG. *Flauia Valeria Conſtantia*, Conſtantii Chlori et Theodorae filia, Licinio nupſit. *Band.* II. p. 198.

FL. ZENONIDA AVG. Coniux Baſiliſci.

FL. *Flauiae.* FL. FEL. *Flauiae Felicis* ſcil. Legionis. — LEG. IIII. FL. VI. P. VI. F. *Legio Quarta Flauia, Sextum Pia, Sextum Felix* vel *Fidelis.*

FL. *Flauiae* FL. HELENAE AVG. n. *Helenae* Iuliani *Band.* II. p. 441.

— — FL. IVL. HELENAE AVG. *Flauiae Iuliae Helenae Auguſtae.* n. Helenae Conſtantii Chlori. *Band.* II. p. 112. — *it.* n. Helenae Iuliani. *Band.* II. p. 442.

— — FL. IVLI HELENAE AVG. n. Helenae Conſt. Chlori. *Band.* II. p. 112.

— — FL. MAX. THEODORAE AVG. *Flauiae Maximae Theodorae Auguſtae* poſterioris coniugis Conſtantii Chlori. *Vaill.* Pr. I. p. 268.

FL. *Flauii.* FL. CONSTANTIS etc. *Band.* II. p. 364.

FL. *Flauio.* FL. CONSTANTINO MAX. P. F. AVG. n. Conſtant. M. *Band.* II. p. 257.) *Vaill.* Pr. III. p. 239. — FL. HANIBALIANO etc. n. Hanibaliani. *Band.* II. p. 328. 329.

FL. *Flauit* ex interpretatione *Vrſini*: L. FLAMINI CHILO. IIII. VIR. PR. FL. *Primus Flauit*; aliis: Primus Flamen. *Morell* Fam. p. 178. fg. 2.) M. *Pembrok.* III. Tb. 11. fg. 11. vid. *Flaminia* g.

FL. *Flauius.* T. FL. *Titus Flauius.*

FL. ANIC. IVSTINVS P. AVG. Iuſtinus I

— ANICIVS MAXIMVS P. F. AVG. Petronius Maximus.

— C. IOVIANVS P. F. AVG. Iouianus. *Band.* II. p. 446.

— CL. CONSTANTINVS. Conſtantinus Iun. *Bimard.* ad Iob. II. p. 318.

— CL. CONSTANTINVS NOB. CAES. Conſtantinus M. *Band.* II. p. 296 et paſſim.

FL. CL. CONSTANTINVS AVG. Conſtantinus. *Band.* ll. p. 549.

— CL. CONSTANTIVS NOB. CAES. *al.* P. F. AVG. Conſtantius Iun. *Band.* ll. 225. 392. 394.

— CL. CONSTANTIVS NOB. CAES. Conſtantius Gallus. *Band.* ll. 417.) *Vaill.* Pr. lll. 254.

— CL. HANNIBALIANO *al.* HANNIBALLIANO REGI. Hannibalianus. *Band.* ll. 328. 329.

— C. L. IVLIANVS NOB. C. *al.* AVG. Iulianus. *Band.* ll. p. 427 et paſſim.) *Vaill.* Pr. lll. p. 256.

— C. L. LICINIVS. P. F. AVG. Licinius Sen. *Band.* ll. p. 185.) *Vaill.* Pr. ll. p. 287.

— CONSTANS AVG. *al.* P. F. AVG. Conſtans *Band.* ll. 231 ſq.) *Vaill.* Pr. lll. 245.

— CONSTANTIS P. F. AVG. *Band.* ll. p. 364.

— CONSTANTIVS. NOB. C. *al.* AVG. Conſtantius Iun. *Band.* ll. 227. 379.) *Vaill.* Pr. lll. p. 247.

— DALMATIVS (*ſic*) NOB. C. Delmatius. *Eckbel.* Cat. ll. p. 484. In aliis

— DELMATIVS etc. *Band.* ll. p. 326 ſq.

— FOCAS P. F. AVG. *Phocas.* *Band.* ll. p. 673.

— HANIBALIANO REGI. *Band.* ll. p. 328. ſed

— HANNIBALLIANO REGI. *Eckbel.* Cat. ll. p. 485.

— IVL. CONSTANS AVG. *al.* P. F. AVG. Conſtans. *Band.* ll. 356 ſq.) *Vaill.* Pr. lll. p. 245.

— IVL. CONSTANTINVS. Conſtantinus Iun. *Bimard.* ad *Iobert.* ll. p. 318.

— IVL. CONSTANTIVS NOB. C. *al.* AVG. etc. Conſtantius Iunior. *Band.* ll. p. 369 ſq.) *Vaill.* Pr. lll. p. 247 ſq.

— IVL. CONSTANTIVS CAES. *al.* PERP. AVG. Conſtantius Gallus. *Band.* ll. 417.) *Vaill.* Pr. lll. p. 254.

FL. IVL. CRISPVS NOB. CAES. Criſpus *Band.* ll. p. 311 ſq.) *Vaill.* Pr. lll. p. 241.

— IVL. DELMATIVS. NOB. C. Delmatius. *Band.* ll. p. 327.) *Eckbel.* Cat. ll. p. 484.

— IVL. NEPOS P. F. AVG. *al.* PERP. P. F. AVG. Nepos. *Band.* ll. p. 603.

— IVLIANVS N. C. *al.* P. F. AVG. Iulianus Apoſtata. *Band.* ll. p. 434.

— LEO IVN. PERPET. AVG. Leo Iunior. *Band.* ll. p. 597.

— LICIN. LICINIVS. NOB. CAES. Licinius Iunior. *Band.* ll. p. 198.

— MAECILLI. (*ſic*) AVITVS P. F. AVG. Auitus. *Band.* ll. p. 583.

— PLAC. *al.* PLACIDIVS VALENTINIANVS P. F. AVG. Placidius Valentinianus. *Band.* ll. p. 572.) *Vaill.* Pr. lll. 265.

— POP. NEPOTIANVS P. F. AVG. Popilius Nepotianus Conſtantinus. *Eckbel.* Cat. ll p. 498.

— PRISCVS ATTALVS P. F. AVG. Priſcus Attalus. *Band.* ll. p. 554.

— SYLVANVS P. F. AVG. Syluanus. *Band.* ll. p. 422.

— VAL. CONSTANTINVS FIL. AVG. Conſtantinus M. Filius Auguſti. *Bimard.* ad *Iobert.* ll. Tb. 12. fg. 4. p. 382.) Saggi di Cortona P. lll. diff. 6. p. 156.

— VAL. CONSTANTINVS N. C. etc. *al.* AVG. vel P. F. AVG. Conſtantinus M. *Band.* ll. p. 243 ſq.) *Vaill.* Pr. lll. p. 84 ſq.

— VAL. CONSTANTIVS N. C. vel NOB. CAES. *al.* P. F. AVG. Conſtantius Chlorus. *Band.* ll. p. 93 ſq.) *Vaill.* Pr. I. p. 263 ſq. lll. p. 61. 229 ſq.

— VAL. CONSTANTIVS NOB. C. Conſtantius Iun. *Band.* ll. p. 379. 391 ſq.

— VAL. LICINIVS CAES. Licinius Iunior. *Band.* ll. p. 200.

FL.

FL. VAL. SEVERVS NOB. CAES. *al.* P. F. AVG. Valer. Seuerus. *Band.* ll. p. 125 ſq.) *Eckhel.* Cat. ll. p. 456.

— VALENTINIANVS P. F. AVG. Valentinianus Sen. *Band.* I. p. 466. 467.

— VALERIVS CONSTANTINVS. P. F. AVG. Conſtant. M. *Band.* ll. p. 296.

— V. CONSTANTIVS P. F. AVG. Conſtantius Chlorus. *Band.* ll. p. 96.

— VICTOR P. F. AVG. Victor. *Cimel. Vindob.* I. p. 27. *Band.*) ll. p. 522.

FLA. *Flaccus* cognomen. C. VAL. FLA. *Caius Valerius Flaccus.* vid. Fam. *Valeria.*

FLA. *Flauia.* FLA. MAX. FAVSTA AVG. *Flauia Maxima Fauſta Auguſta.* Maximi Herculei filia et coniux ſecunda Conſtantini M. qui ipſe dictus eſt: *Flauius Maximus Conſtantinus. Band.* ll. p. 306.

FLA. *Flauius.* FLA. VAL. SEVERVS NOB. C. *Flauius Valerius Seuerus Nob. Caeſar. Band.* ll. p. 124.) *Vaill.* Pr. I. p. 272. — DN. FLA. VALENTINIANVS P. F. AVG. *Placidius Valentin. Band.* ll. p. 572.

FLAC. *Flaccus,* qui aures latas habet et ob magnitudinem deorſum deflexas; cognomen. CN. ATEL. FLAC. CN. POMP. FLAC. *Cneus Atellius Flaccus Cneus Pomponius Flaccus,* Duumuiri. *Morell.* in Caligula Tb. 5. fg. 6 *et* in Fam. Pomponia Tb. 3. Lit. M. — C. VAL. FLAC. IMPERAT. *Caius* vel Cneus *Valerius Flaccus, Imperator.* v. *Valeria* g. — L. FLAC. P. F. AED. CVR. *Lucius* (Valerius) *Flaccus, Publii Filius, Aedilis Curulis.* v. *Valeria* g. — L. RVTILI. FLAC. *Lucius Rutilius Flaccus.* v. *Rutilia* g. — L. VAL. FLAC. AED. *Lucius Valerius Flaccus, Aedilis.* v *Valeria* g. — M. FLAC. *Marcus Flaccus. Al.* M. FVL. Q. F. FLAC. *Al.* Q. FLAC. *Al.* Q. FVL. Q. F. FLAC. PROPR. *Al.* SER. FLAC. vid. *Fuluia* gens.

FLACC. *Flaccus,* idem cognomen. M. FLACC. *Marcus Flaccus.* v. *Fuluia* g. — Q. FLACC. ANNIO II VIR. COR. *Quinto Flacco Annio Duumuiro Corinthi. Liebe* Goth. Num. p. 34.) *Morell.* Fam. Annia Lit. O. p. 16.

FLACCI. *Flaccus,* cognomen. L. FLACCI. L. F. *Al.* L. VALERI. FLACCI. vid. *Valeria* g.

Flacilla, vel *Flaccilla,* Nicephoro *Placilla,* aliis *Placidia,* nobilis Hiſpana, Theodoſii M prima vxor, femina pietate et liberalitate in pauperes inſigni. Ex hac nati *Arcadius,* et *Honorius.* Obiit Ao. Chr. 385. — Huius numi aurei, et ſi exſtant argentei ſunt rariſſimi, aerei rari.

a) *Aureus.* AEL. FLACCILLA AVG. Huius caput cum diademate ex lapillis, inauribus et monili, ad pectus cum ſtola.)(SALVS REIPVBLICAES. (*ſic*) Victoria ſedens Chriſti monogramma ☧ inſcribit clipeo, in ima parte CONOB. *Band* ll. p. 497 515.) *Ducang.* Fam. Byz. Tb 19. p. 61. 62.) *Guſſeme* lll. p. 237.) *Mdb.* p. 519.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 79. fg. 3. p. 416.

b) *Argenteus. Ead. adu.*)(SALVS REIPVBLICAE Victoria ſedens idem nominis Chriſti monogramma inſcribit clipeo ſupra cippum poſito, quem tenet ſiniſtra, in area T. in ima parte ANT. B. *Band.* ll. p. 516.

c) *Aerei.* CAEL FLACCILLA *al.* FLACILLA. AVG. Huius caput ornatum.)(SALVS REIPVBLICAE. Idem Victoriae monogramma Chriſti clipeo inſcribentis typus, in imo exergo ANT. E. — ANTS. — ASIS. — ASISC. — BSIS.

BSIS. — CON. — CONA. — CONC. — CONЄ. — CONS. — TЄSA. — TES. △. — TSA. Æ 2. 3. 4. *Band.* II. p. 497. 516. 517.) *Beger.* Th. Br. II. p. 835.) *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 19. p. 61. 62.) *Eckhel.* Cat. II. p. 517.) *Guſſeme* III. p. 237.) *Mbd.* p. 519. 520.) *Muſell.* Suppl. Tb. 73. fg. 1.) *Patin.* Impp. p. 491.) M. *Theup.* p. 357. 358.

Ead. adu.)(*Ead. epigr.* Victoria ſedens clipeo columellae impoſito eaſdem XP. litteras inflexas inſcribit, ſed in area T. infra ANTB. — CONC. — CONЄ. — SMN. — TES△. Æ 2. *Band.* II. p. 497. 516.) *Ducang.* Tb. 19.) *Eckhel.* ib.

Ead. adu.)(*Ead. epigr.* Mulier ſtolata ſtans, manibus intra veſtem impoſitis; infra ALEB. — ANTC. — ANTΓ. — ANTЄ. — SMKΓ. — SMNA. — SMN△. Æ 2. 3. *Band.* II. p. 497. 516. 517.) *Ducang.* Tb. 19.) *Eckhel.* Cat. II. p. 517.) *Mdb.* p. 519. 520.) *Muſ. Pembrok.* III. Tb. 32. fg. 6.) M. *Theup.* p. 358. — *Al.* ſed in area crux, infra CONSЄ. Æ 2. *Band.* II. p. 516. 517.) *Eckhel* ib. — *Al.* ſed in area monogramma Chriſti, in ima parte ANT. — CON. — CON. A. — CONS. — CONSЄ. Æ 2. *Band.* II. p. 516.) *Eckhel.* ib.) *Guſſeme* III. p. 237.) *Mbd.* p. 519.) *Muſell.* Impp. Tb. 256. fg. 3.) *Patin.* Impp. p. 491. — *Al.* ſed in area hinc ſtella, inde crux, in imo SMNA. Æ 3. *Band.* II. p. 497. 517.) *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 19.) *Mdb.* p. 519.

Ead. adu.)(*Ead. epigr.* Mulier ſtolata ſtans, manus eleuans, infra ALEX. — ANTΓ. — CON. OBS. Æ. *Band.* II. p. 517.) *Mdb.* p. 520.) *Strada* p. 202. — *Ead. adu.*)(*Ead epigr.* Mulier ſtolata gradiens, infra SMNA. Æ. *Mdb.* p. 519.

DN. AELIA FLACCILLA AVG. Huius caput ornatum.)(SALVS REIPVBLICAE. Typus Victoriae clipeo monogramma Chriſti inſcribentis, in imo SMRP. Æ 3. *Band.* II. p. 516.

AEL. FLACCILLA AVG. Idem caput.)(SALVS REIPVBLICAES. (*ſic*) Mulier ſtolata ſtans, vtraque manu ad pectus admota, in imo exergo CONOB. Æ 3. ſed aut falſus eſt, aut ad exemplum aurei fuſus; nuſquam enim CONOB. in aereis numis legitur. *Band.* II. p. 517.

d) *Plumbeus.* *Ead. adu.*)(SALVS REIPVBLICAE. Idem mulieris ſt. typus, manibus intra veſtem impoſitis, a d. in area ſtella, a ſin. crux, in ima parte SMAN. *Band.* II. p. 516.

Flacidia gens parum nota. Inter Agrippinae Iunioris numos occurrit inſcriptio: Q. FLACIDIO II.VIRo CORinthi. *Guſſeme* III. p. 237. 238.) *Mdb.* p. 87.

FLACCO II.VIRo. COR. vid. *Corinthus,* vbi inter n. Claudii Q. FVL. FLACCO II.VIR. COR. ex Muſ. *Theup.* p. 668. pariter ſub Agrippina Iun. eadem epigraphe apud *Vaill.* Col. I. p. 164. ſicut in aliis eiuſdem Agrippinae: Q. FLACCO II.VIR. COR. vel Q. FLACCO ANNIO II.VIR. COR. exhibetur.

Flaccus ab auribus latis, vel quibus ſunt immobiles, cognomen Fuluiae genti peculiare. Primus huius nominis Q. Fuluius Flaccus conſul A. V. C. 489. exſtitit. — Idem ab aurium deformitate cognomen plurimis familiis diuerſarum gentium, Norbanae, Pomponiae, Rutiliae, Valeriae commune fuit vid. *ſuis locis* et ſub FL. — FLAC. — FLACCI. — FLACCO. *item* ΦΛΑΚΚΟΥ. — *Flaccum* Aegypti praefectum tam vehementi odio proſecutus eſt Caius

Caius Caeſar, vt in aliis quoque exoſum et ſuſpectum haberet idem nomen. *Philo* in Flaccum. p. 990.

FLACCVS II.VIR. Duo monſtra marina cum icuncula. Æ. Agrippinae Claudii. *Mdb.* p. 87. — FLACCVS II.VIR. COR. Duo monſtra marina cum nuda Venere currui inſidente. Æ. Eiuſd. *Mdb.* ib.) *Patin.* Sueton. p. 292.

Flagellum, vel *flagrum* ſaepius in d. Solis ad equos trahentes currum inſtigandos, vel ipſe currens cum flagro in manu; ita in n. Amaſiae Ponti, Nicaeae Bithyniae, Philadelphiae Lydiae, Rhodi inſulae, Tarſi Ciliciae; Pariter typus Solis cum flagro in n. Seueri, Caracallae, Elagabali, Alexandri Seueri, Maximi Caeſaris, Philipporum, Valerianorum, Poſtumi, Victorini, Claudii Gothici, Quintilli, Aureliani, Tetricorum, Floriani, Probi, Cari, Numeriani, Diocletiani, Carauſii, Allecti, Licinii Senioris, Gal. Maximini, Conſtantini patris ac filii.

— in manu athletae, bigis vel quadrigis inſiſtentis. n. Macedoniae; *it.* Fam. Anniae, Marciae, Spuriliae, Valeriae; *it.* Impp. Traiani, Seueri, Caracallae, Iuliani Apoſtatae, Placidii Valentiniani.

— in manu Annonae. n. Titi.

— in manu Dianae Epheſiae. n. Neapolis Samariae.

— in manibus trium Furiarum. n. Laodiceae Cariae.

— in manu Herculis. n. Commodi.

— in manu Iouis. n. Alexandri Seueri, Pupieni.

— in manu Martis. n. Claudiae gentis, pariter ac M. Antonii, Lepidi, Auguſti.

Flagellum. in manu Nemeſis. n. Aegarum Ciliciae, Nicopolis Moeſiae.

— in manu Victoriae in bigis vel quadrigis, in denariis Familiarum Rom. frequens typus; *it.* n. Anazarbi, Corinthi, Theſſaliae.

— in manu figurae viam repraeſentantis n. Traiani.

— in manu figurae virilis. n. Melitae, Tomorum *et* Auguſti Imp.

— in manu mulieris. n. Corinthi; *it.* Tetrici Iunioris.

FLAM. *Flamen.* FLAM. DIAL. *Flamen Dialis.* — FLAM. MART. *Flamen Martialis.*

FLAM. *Flamininus,* cognomen gentis Quinctiae.

Flamen, quaſi filamen, a filis, quae in ornatu capitis ex galero dependebant, vt *Feſtus Pompeius* interpretatur, vel vt *Seruius:* „Flamines in capite pileum, in quo erat breuis virga habens deſuper lanae aliquid. Quod cum per aeſtus portare non poſſent, filo tantum caput religare coeperunt. Nam nudis penitus eos capitibus incedere nefas fuerat; vnde a filio, quo vtebantur *Flamines* ſunt dicti, quaſi filamines. Verum feſtis diebus, filo depoſito, pilea neceſſe erat accipere, quae ſecundum alios ad oſtendendam ſacerdotis eminentiam ſunt reperta. *Plutarcho* a pileo, quaſi pileamines dicuntur; at *Voſſio* Flamines a flameo, hoc eſt, albo galero ſeu velamine capitis. Conf. *Solerius,* ſiue, qui ſub hoc nomine latet, *Theoph. Raynaudus* de pileo p. 140. 238. vid. *Apex.* — *Flamines* ſacerdotes quidem fuerunt, non vero pontifices; ita tamen in eorum collegium recepti fuiſſe videntur, vt, quando ſenatus rem maioris momenti ad pontifices detulerat, et ipſi ſedem in eorum collegio

gio habuerint; quod ex *Cicerone* pro domo c. 49. luce clarius poteſt comprobari; adde *Onuphr. Panuinium* de ciuit. Rom. c. 12. — Flamines hi ſingulare collegium non conſtituebant, quoniam ſinguli alicuius dei ſacris praeerant, quae quilibet per ſe adminiſtrare debebat, vt *Cicero* L. II. de legibus c. 8. docet. Quando autem nonnumquam *Flaminis diuorum omnium* fit mentio, ſciendum eſt, Flaminis pariter ac pontificis nomen ſacerdotes publicos municipiorum geſſiſſe, et ſacerdotem praecipuum hoc nomine inſignitum fuiſſe. *Spanhem.* Pr. II. p. 419. 420.

Romulo primam eorum creationem adſignat *Plutarch.* vit. Numae p. 64. ſed iſte ſcriptor in Romana hiſtoria tantam fidem, quantam alii, ſibi non vindicauit. A Numa fuiſſe inſtitutos Flamines praeter *Liuium* L. I. c. 20. confirmant *Dion. Halicarnaſſ.* L. II. p. 124.) *Aurel. Victor.* c. 3. §. 1.) *Lactant.* diuin. inſtitut. L. I. c. 22. Et quidem tres creauit Numa: *Flaminem Dialem*, id eſt, Iouialem, qui omnium maximus erat, vt Ioui ſacra faceret; huic duos Flamines adiecit: *Marti* vnum, alterum *Quirino*. — Creabantur Flamines dein a populo comitiis tributis, ita, vt pontifex maximus tres nominaret, ex quibus vnus a populo electus et conſtitutus eſt, vt ex *Valer. Max.* L. VI. c. 9.) *Gellio* L. XV. c. 27.) *Liuio* L. XXXVII. c. 54. conſtat. — Flaminibus certis de cauſis ſacerdotium eripi potuiſſe, itidem *Liuius* L. XXVI. c. 23. et *Valer. Maxim.* L. I. c. 1. §. 4. docent. — Poſtea ſupra tres illos, a Numa conſtitutos, creati fuerunt et alii Flamines, ſed minores; qualis fuit *Flamen carmentalis* apud *Cicer.* de claris orator. c. 14. et plures in prouinciis ac municipiis, quorum forma prope ad ſimilitudinem reipublicae Romanae accedebant, referente *Cicerone* pro Milone c. 10. Erant ex ordine decurionum, a quibus etiam creari ſolebant. — Maxime autem diuorum, ſiue Caeſarum, in deorum numerum relatorum, Flamines conſtituebantur, qui a diis ſuis, quos colebant, cognomen adepti ſunt, vt *Flamines Auguſtales*, *Flauiales*, *Traianales* cet. etiam alio caſu *Flamen Caeſaris dictatoris.* *Vaill.* Fam. Iul. ad n. 52. item *Flamen Claudii*, *Flamen* Adriani, paſſim in inſcriptionibus, quales illuſtrat *Spanhem.* Pr. II. p. 276.

De *Flaminibus* plura exhibent: *Henr. Dodwell.* praelection. Cambden. p. 1613. ſq.) *Laur. Theod. Gronov.* marmor. baſ. Coloſſi Tib. Caeſ. erecti c. 11. Tom. VII. Theſ. ant. Graec. *Gronov.* p. 475.) *Iac. Guther.* de vet. iur. pontificio L. I. c. 6. 11 et 29 ſq.) *Onuphr. Panuinius* de ciuitat. Rom. c. 12. 26 et 27.) *Roſin.* Antiq. Rom. L. III. c. 15 ſq.) prae ceteris *Henr. Noriſius* cenotaph. Piſanis diſſ. I. c. 4. Tom. III. Operum p. 79. 117 et diſſ. II. c. 5. p. 204.

Flamen Dialis Iouis adſiduus ſacerdos erat, nec poterat ab vrbe abnoctare, vt *Liuius* L. V. c. 52. tradit, neque licebat, exercitum videre, quod *A. Gellius* addit L. X. c. 15. De hoc Flamine Diali, eiusque dignitate, officiis ac eximiis priuilegiis legi poſſunt; *Onuphr. Panuin.* de ciuit. Rom. c. 25.) *Andr. Dominic. Floccus* de poteſt. Rom. L. I. c. 5.) *Paul. Merula* de ſacerd. Rom. c. 2. §. 9.) *Iac. Gutber.* de vet. iur. pontif. L. I. c. 31. Tom. V. Theſ. ant. Rom. p. 65 ſq.) *Iac. Oiſel.* animaduerſ. in *Gellii* Noct. Att. L. X. c. 15.) *Sam. Pitiſcus* Lex. ant. Rom. T. II. p. 162.) *Vaill.* Fam. Col. I. p. 41.

Flamen Dialis vino et farina abuti non debebat. Vnde in *N.* Corneliae gentis numo capita Bacchi et Cereris iugata, addito ad latus cornucopiae, ad denotandum,

Fla-

Flaminem Dialem ea numina ſtrenue venerari.)(SERuius LENTVLus CNei F. MALVGINENSIS. Ancilia, quae Dialis Flaminis cuſtodiae data erant; ſubtus EX S. C. Golz. Faſt. p. 230.) Guſſeme II. p. 352. n. 28.) Morell. Num. Conſular. Tb. 15. fg. 2. p. 549.) *Vaill.* Fam. Cornel. fg. 1.

Flamen Martialis, cuius dignitas praeclara, *Spanh.* II. p. 85. inter inſignia gentis Corneliae relatus occurrit. Dicitur enim L. LENTVLVS FLAMEN MARTIALIS. Ipſe ſtans velato capite, ſ. clipeum magnum, ſiue vt alii volunt, pateram grandiorem ſuſtinens, d. protenſa cum ſtella ſupra verticem alterius figurae, minoris ſtaturae, togatae, d. lituum, ſ. ſcipionem, ſiue haſtam puram tenentis. Æ. *Ruben.* Num. *Arſchot.* ad Tb. 14. n. 16. arbitratur hoc ſchemate decerni clipeum votiuum Auguſto adſtanti cum aſtro ſupra verticem. Verum *Rubenianae* ſententiae obſtare videtur, cum quod Auguſtus et ceteri Imperatores poſt eum omnes fuerint pontifices maximi, tum praeſertim, quod Impp. Romani numquam minori, ſed ſemper maiori quadam forma et ſtatura ceteris hominibus in numis repraeſentari ſoleant. *Cimel. Vindob.* I. p. 48.) *Golz.* Faſt. ad an. 750 *et* in Aug. Tb. 71. fg. 11.) *Guſſeme* II. p. 353. n. 79.) *Mdb.* p. 29.) *Morell.* Fam. Cornel. Tb. 3. fg. 7. p. 117. 118 *et* 654. *et* Theſ. Impp. I. in Auguſto p. 321. Tb. 20. fg. 14. qui denarium ad dedicationem imaginis Iul. Caeſaris refert.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 110. fg. 1. p. 535. 536.) *M. Pembrok.* III. Tb. 9. fg. 5.) *Vrſin.* a *Patino* auct. p. 15. at capite Lentuli non velato, ſed nudo, adſtante figura non togata, ſed penitus nuda, praeterquam quod velamine quodam circa pubem cincta, ſiniſtra autem haſtam cum cuſpide, et dextra non lituum, ſed imagunculam alatam, ita vt victoriolam referre videatur, geſtet.) *Vaill.* Fam. Cornel. fg. 38. p. 327 *et* Praeſt. III. p. 21.) *Aen. Vicus* inter arg. Auguſt. n. 67. — De Lentulo Flamine Martiali et de ſumtuoſo coenae adparatu *Macrob.* Saturn., L. II. c. 9.) *Spanhem.* Pr. II. p. 85. 203.) *Galland.* Diction. voc. *Flamen Martialis.*) *Guſſeme* III. p. 238.

Flamines Martiales duo iuxta *Vrſinum* occurrunt in numis gentium Corneliae et Valeriae, quibus tertium addit *Vaillant.* Rom. Fam. II. p. 358. in gente Satriena fg. 1. Forſan duo etiam Flamines Martiales in numo Veturiae ſeu Vettiae gentis apud *Spanhem.* Pr. II. p. 204. alioſque.

Flamen Quirinalis apice inſigni obſeruatur in denario gentis Fabiae inſcripto N. FABI. PICTOR. et in clipeo QVIRIN. *Beger.* Th. Br. p. 559.) *Morell.* Fam. Fabia. p. 167. fg. 5.) *M. Pembrok.* III. Tb. 9. fg. 4.) *Vaill.* Fam. Fabia. fg. 22.) *Vrſin.* a *Patino* auct. p. 107.) *Spanh.* Pr. II. p. 85. 86.) *Guſſeme* III. p. 197. n. 27.) *Hanthaler.* Exercit. IV. p. 1. fg. 14. p. 49.

FLAMI. *al.* FLAMIN. *Flamininus* cognomen gentis Quinctiae a flamine dictus. Caius enim Quinctius fuit Flamen Dialis, cui hoc cum toga praetexta et ſella curuli datum, et vt ſenatum ingredi poſſet conceſſum, quem cognominis Flaminini auctorem in gente Quinctia cum *Glandorpio* exiſtimat *Vaillantius*, — T. FLAMIN. *Titus* (Quinctius) *Flamininus.* — T. FLAMIN. T. F. *al.* T. FLAMI. T. F. L. N. *Titus* (Quinctius) *Flamininus*, *Titi Filius*, *Lucii Nepos.* vid. *Quinctia* g.

FLAMIN. *al.* FLAMINI. Flaminius nomen gentis Flaminiae. L. FLAMIN. vel FLAMINI. CHILO etc. — C. FLAMIN. C. F. vid. *Flaminia* g. quae

Flaminia gens plebeia a Flamine nomen habet deſumtum, et ei cognomen CHILO vel CILO, quod et ſine adſpiratione et cum adſpiratione H in denariis ſcribitur, prout modo addere, modo omittere Romani ſolebant. Dicti autem ſunt ita, quorum capita oblonga et compreſſa ſunt, vel quibus frons eminentior. Diſcrimen tamen grammatici ſtatuunt, et *Cilones* a capitis longioris vitio, *Chilones* vero a labiorum denſitate et prominentia, qui iidem *Labrones* dicti ſunt, adpellari contendunt. — In numis: 1. Caput Romae galeatum, iuxta nota denarii X et denominatio ROMA.)(L. FLAMINI*us* CILO. Victoria in citis bigis, d. corollam protendens, ſ. equorum habenas tenens. Æ. quem *Pighius* Tom II. n. 97. credit pertinere ad A V. C. 619.) *Eckhel.* Cat. II. p. 38.) *Morell.* Fam. Flaminia fg. 1. p. 178.) *Vaill.* Fam. ſed typum putat eſſe Veneris victricis, quae coronam gerat in bigis decurrentibus, ſignatae in Caeſaris, qui a Venere genus repetebat, gratiam. Falſae coniecturae reclamat denarii typus, in quo clare alata agnoſcitur Victoria.) *Guſſeme* III. p. 239. n. 5.) *Schulz.* Numoph. I. p. 156. n. 238.) M. *Theup.* p. 43.) *Vrſin.* a *Patino* auct. p. 111. n. 1. — 2. *Al* ſimilis, ſed omiſſo CILO*nis* cognomine. Æ. *Guſſ.* ib.) M. *Pembrok.* III. Tb. 17. fg. 2. — 3. IIII.VIR. PRI. FL. *Quatuoruir* ſcil monetalis *Primus Flauit* Caput Veneris.)(L. FLAMIN*ius* CHILO. qui inter primos e quatuoruiris a Iulio Caeſare flandae monetae exſtitit ex *Suetonii* teſtimonio. Victoria in citis bigis, d. elata ſertum, ſ. equorum habenas. Æ. *Guſſeme* ib. n. 4.) *Morell.* ib. fg. 2.) *Pigbius* Tom. I. p. 452.) M. *Pembrok.* III. Tb. 11. fg. 11.) *Vaill.* Fam. ib.) *Vrſin.* a *Patin.* ib. ſed *Vrſini* prior explicatio erat PRI*mus* FL*amen.*) *Spanhem.* Pr. II. p. 168. cui caput Monetae videtur. — 4. Caput Iulii Caeſaris laureatum, ſine epigraphe.)(L. FLAMINIVS IIII.VIR. Felicitas matronali habitu ſtans, d. caduceum tenens, ſ. haſtam puram. *N.* *Golz.* in Iul. Caeſ. Tb. 8. fg. 23. *Nonn.* Tb. 7. n. 23.) *Morell.* in Aug. Tb. 10. fg. 27. p. 114. — Idem ab vtraque parte typus, ſed Æ. *Vrſin.* a *Patino* auct. in Fam. Flaminia n. 3. p. 111 *et* in Fam. Iulia Tb. 6. n. 2. p. 131. 133.) *Vaill.* Fam. Flaminia Tb. 64. fg. 7. p. 438 *et* in Iulia Tb. 74. fg. 35. p. 518. itemque Pr. II. p. 4.) *Morell.* Fam. Flaminia fg. 3. p. 179. *et* in Iul. Caeſ. Tb. 3. fg. 40. p. 53. 54.) *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 3. n. 11.) *Beger.* Th. Br. II. p. 603.) *Guſſeme* ib. n. 6. ſed capiti Caeſaris ſimpulum et lituum addit.) *Mdb.* p. 7.) *Occo* p. 10.) M. *Pembrok.* III. Tb. 21. fg. 12.) *Spanhem.* Pr. II. p. 168.) M. *Theup.* p. 43.) *Ant. Zantan.* in Caeſaris arg. Tb. 3. n. 15. — 5. C. CONSIDI. NONIANI. S. C. Caput Veneris Erycinae myrto coronatum.)(L. FLAMIN. CHILO. Victoria in bigis, vt ſupra. Æ. *Guſſeme* III. p. 238. n. 2.) *Morell.* Fam. ib. fg. 4. p. 179.) *Vaill.* Fam. ib. — 6. Caput Iouis Capitolini in laurea.)(L. FLAMINI. C. F. ROMA. Victoria ſtans coronam imponit tropaeo, ſ. palmam gerit. Æ. Quin. *Erizzo* p. 36.) *Golz.* Faſt. p. 103. ad A. V. C. 530.) *Guſſeme* ib. n. 1.) *Morell.* Num. Conſular. Tb. 16. fg. 19. p 557.) *Vaill.* Fam. ib. — 7. Caput Romae galeatum, ante ROMA. poſt X denarii ſignum.)(L. FLAMINI. C. F. *Caius Flaminius, Caii Filius.* Victoria citis bigis inſiſtit, equos ſeutica propellens. Æ. *Erizzo* p. 37.) *Golz* Faſt. p. 104.) *Morell.* Num. Conſular. ib. fg. 20. p. 558.) *Vaill.* Fam. ib. — 8. Capita iugata Penatium laurea coronata, ante vero illa duae litterae initiales D. P. id eſt, *Dii Penates.*)(Sella curulis praetoria, ſupra quam bilanx, in cuius medio cornucopiae, ad latus caduceus, in area EX. S. C. in imo exergo: L. FLA-

FLAMINIVS C. F. Cum in hoc denario non adſcribatur nomen Romae, extra vrbem cuſus eſſe videtur, videlicet in Sicilia, ad quam recens prouinciam factam miſſus fuit C. Flaminius, ex *Solino*. *Golz.* Faſt. p. 105 ad an. V. C. 533.) *Guſſeme* ib. n. 3.) *Morell.* ib. fg. 21.) *Vaill.* Fam. ib. — 9. Caput Iul. Caeſaris laureatum, ſine epigraphe. Ab altera parte aream numo per tranſuerſum et in circuitu haec occupat inſcriptio: L. FLAMINIVS T F L. N. IIII. VIR. A. A. A. F. F. *Lucius Flaminius, Titi Filius, Lucii Nepos, Auro Argento Aere Flando Feriundo.* AR. *Golz.* in Iul. Caeſ. Tb. 13. fg. 3. *Nonn* Tb. 12. fg. 3.) *Biaeus* N. Caeſ. Tb. 3. n. 16.) *Morell.* Num. Conſular. Tb. 16. fg. 22. p. 558 *et* in Iul. Caeſare Tb. 9. fg. 8. p. 103.) *Hieron. de Grandis* de numo familiae Flaminiae, ſiue de L. Flaminio L. F. L. N. etc. et Caeſaris capite. Mſt.) *Guſſeme* III. p. 239. n. 7. — De ſolitariis litteris in n. Flaminiae gentis, quae plurimis reipublicae Romanae denariis non incuſae, ſed inſcalptae ſeu inciſae ſunt, legendus eſt *Neumann.* Pop. Num. II. p. 185 ſq.

FLAMININ. *Flamininus* cognomen Quinctiae gentis. T. FLAMININ. T. F *Titus.* (Quinctius) *Flamininus, Titi Filius.*

FLAMINIVS nomen gentis. vid. *Flaminia* g.

FLAND. *Flandorum.* LENT. CVR. X. FLAND. *Lentulus Curator Denariorum Flandorum.* v. *Corneliae* g.

Flaturarii in codice Theodoſiano dicuntur, quibus cura erat flandae monetae. *Spanhem.* Pr. II. p. 168.

FLAV. *Flauia.* A. FLAV. *Prima Flauia* iuxta *Harduinum.* — C FLAV. CAESAR. *Colonia Flauia Caeſarea* Palaeſtinae. — *Al.* COL. PRIMA FLAV. CAESAR. vid. *Caeſarea* Palaeſtinae. — COL. FLAV. AVG. COR. vid. *Corinthus.*

FLAV. *Flauia.* FLAV. IVL. HELENA AVG. *Helena* Iuliani. *Band.* II. p. 441. — FLAV. MAX. FAVSTA. *Al.* FLAV. MAX. FAVSTA AVG *Al.* FLAV. MAXIMIANA FAVSTA AVG. *Fauſta,* vxor ſecunda Conſtantini M. *Band.* II. p. 306 ſq.) *Eckhel.* Cat. II. p. 481.) *Vaill.* Pr. III. p. 240.

— *Flauius.* FLAV. CONSTANTIVS NOB. CAES. *Conſtantius* Iunior. *Band.* II. p. 380. FLAV. DELMATIVS NOB. C. *Delmatius* Caeſar. *Eckhel.* Cat. II. p. 484. — FLAV. ROMA. vid. *Flauia* g. — C. FLAV. HEMIC. LEGAT. PROPR. *Caius Flauius Hemicyclus* vel *Hemichordus* Bruti *Legatus Pro Praetore. Eckhel.* Cat. II. p. 38. ſed HEMC. etc.

— *Flauo.* TIB. FLAV. II. VIR. *Tiberio Flauo Duumuiro.*

FLAVI. *Flauia.* COL. FLAVI. CAESAR. *Colonia Flauia Caeſarea* Palaeſtinae.

— *Flauius.* L. FLAVI. C. F. SAEVINVS, *Lucius Flauius, Caii Filius, Saeuinus.*

Flauia gens plebeia, ſed conſularis, nomen habens a flauo colore ex viridi et rufo et albo concreto, qui fuluo clarior, qualis eſt color auri et mellis et ariſtarum, cum iam maturauerunt. Cognomen in numis eſt FIMBRIA. *Nonius* cuiuſlibet rei extremitatem hoc nomine ſignificari tradit. SAEVINVS a ſaeuo deminutiuum. Brutianarum partium Flauius quidam cum demidiato cognomine HEMIC. Conf. Z. Z. Z. diſquiſitio de *Hemichora* Siciliae et gentis Flauiae et Mitreiae numis, quae legitur in Miſcell. Obſeruatt. in auct. vet. et recent. ab eruditis Bri-

Britannis. Vol. V. Tom. III. p. 103. ad 107. — 1. C. FLAV. HEMIC. LEG. PROPR. Caput Apollinis nudum, iuxta lyra.)(Q. CAEP. BRVT. IMP. *Quintus Caepio Brutus Imperator.* Victoria coronans tropaeum. In hoc Æ. denario quid per vocem HEMIC. ſit intelligendum magnopere dubitant viri eruditi. Credidit *Perizonius* diſſ. 3. THEMIS eſſe ſcriptum, quae coniectura, cum contra numos ſit, neque *Vaillantio* placuit, neque *Morellio*. Vnde *Vaillantius* ex illo vocabulo facit HEMI*Cyclum*, hoc eſt, ſellam ſemicircularem; id vero eſt aliquid velle dicere, qualecunque id tandem ſit, ne nihil plane dicas, et arripere quamcunque Latinam vocem, quae ab hiſce litteris incipiat. Quid enim huc facit talis ſellae nomen cuius nullum in numo veſtigium adparet. Haec *Perizonius*; Neque *Hauercampo* ad *Morell.* Fam. p. 180. n. 2. illud *Hemicyclus* probatur, cum magis ad typum numi accedat, ſi legamus HEMI*Chordus*, ad quod Flauii cognomen adludere poteſt Apollo cum cithara ſua chordis inſtructa.) *Eckhel.* Cat. II. p. 38. eundem profert denarium, ſed eius epigraphe eſt: C. FLAV. HEMC. (*ſic*) etc.) *Guſſeme* III. p. 239. n. 1. qui HEMIC.) *Vrſin.* a *Patino* auct. — 2. Caput Romae galeatum.)(FLAV. ROMA. Diana bicornis in bigis. Æ. *Guſſ.* ib. n. 4.) Muſ. *Theup.* p. 43. — 3. Idem caput Romae galeatum, retro X denarii nota.)(FLAVS. (*ſic*) ROMA. Eadem Diana in citis bigis, d. coronam geſtans, ſ. tenens habenas. Æ. *Eckhel.* Cat. II. p. 38.) *Morell.* Fam. Flauia p. 179. n. 1.) *Vaill.* Fam. Flauia. — 4. FIMBRIA Capita Caſtoris et Pollucis laureata.)(C. FLAVIVS T. F. *Caius Flauius, Titi Filius.* Aquila legionaria inter duo ſigna militaria. Æ. *Golz.* Faſt. p. 157. ad A. V. C. 649. quo conſul fuit Fimbria.) *Vaill.* ib. ſed obſeruat, a quaeſtore C. Flauio Fimbria cuſum fuiſſe hunc denarium A. V. C. 632. occaſione coloniae Carthaginem lege Rubria deducendae. Aquila et ſigna militaria veteranos milites reſpiciunt, qui in coloniam mittebantur, Dioſcuri vero felicem eorundem nauigationem.) *Guſſeme* ib. n. 2.) *Morell.* Num. Conſular. Tb. 16. fg. 23. p. 558. — 5. L. FLAVI*us* C. F. SAEVINVS. Caput Romae galeatum.)(Caduceus in medio duorum copiae cornuum cum vocibus EX S. C. in corona e lauro compoſita. Æ. *Golz.* Faſt. p. 197. ad A. V. C. 720.) *Guſſeme* ib. n. 3.) *Morell.* ib. fg. 24.) *Vaill.* ib. — 6. AVGVSTVS DIVI F. Caput Auguſti laur.)(C. V. I. CEL. L. BACCIO MV. FESTO II.VIR. *Colonia Victrix Iulia Celſa. Lucio Baccio, Manio Feſto, Duumuiris.* Bos coloniae ſymbolum. Æ. Numum hunc ob cognomen *Feſti* inter familiarum numos referri a *Morellio* Fam. p. 180. fg. 3. putat *Hauercampus.* vid. *Celſa* n. 4.

Flauia Domitilla, ΦΛΑΟΥΙΑ ΔΟΜΙΤΙΛΛΑ, Veſpaſiani coniux. vid. *Domitilla.*

FLAVIA HELENA AVGVSTA, *Helena* Conſtantii Chlori, *Vaill.* Pr. III. p. 231. — *Alia* eſt Iuliani vx.

FLAVIA MAX*ima* CONSTANTIA, filia Conſtantii Imperatoris, vt interpretatur *Ducang.* Fam. Byzant. p. 51. in veteri numo *Golziano.*

FLAVIA MAXIMA FAVSTA AVGVSTA, *Fauſta*, Conſtantini M. vxor ſecunda. *Band.* II. p. 306.) *Morell.* Specim. rei numar. Tb. 4. p. 53.

Flauiae gentis Imp. Veſpaſiani ſtemma apud *Harduin.* Oper. Sel. p. 425 ſq.

Flauiae adpellatio indita pluribus coloniis ſub Veſpaſiano ac filiis deductis, vt docent plures earum vrbium numi FL. vel Graece ΦΛ. ſiue ΦΛΑ. aut ΦΛΑΟΥΙ. inſcripti. Ita

Amanus Hiſpaniae apud *Ligerium*: COLONIA FL. AMANVS.

Caeſarea in Palaeſtina, ſub Veſpaſiano colonia facta; obuium illud *Flauiae* cognomen in vrbis illius numis ſub Tito ac aliis dein Imperatoribus percuſſis. *Patin.* Impp. p. 195. 220. 249. 255. 261. vid. *Caeſarea.* — In eiuſdem Titi numo ſignata eadem Caeſarea: COL. CAESAREA LIB. ΦΛΑ. ſeu *Libera Flauia.* Fruſtra *Harduin.* Sel. Oper. p. 39. poſtremas has litteras ΦΛΑ. in ſimili Caracallae apud *Triſtanum* II. p. 168. numo, quod idiomatis ſint diuerſi, ad aeram reuocat 531. quae vtique eadem in Tito ac Caracalla, vt monuit *Vaill.* Num. Colon. I. p. 135. ſtatui neutiquam potuit. *Bimard.* ad *Iob.* II. p. 239. Neque vero aliunde ignotae bilingues ſubinde in coloniarum numis, vti et in lapidibus antiquis, inſcriptiones. Ex numorum monumentis etiam conſtat, *Flauias* dictas plures alias vrbes, modo cum, modo ſine coloniae cognomento, quae ab iiſdem Flauiis, Veſpaſiano ac filiis Tito et Domitiano, ſunt hoc nomen nactae, cum Veſpaſianus Flauius eſſet origine.

Chalcis Syriae ſub Domitiano *Flauiae* nomen adſumſit, inde ΦΛ. ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ in numis Traiani, Hadriani, Veri, Commodi.

Commagene, pars Syriae, a Veſpaſiano in prouinciam Romanam redacta, ab eo dicta eſt *Flauia*, teſte *Suetonio* in Veſp. c. 8. Legitur ΦΛΑΟΥΙΑ in n. Hadriani, L. Veri, Sept. Seueri, Caracallae, Elagabali, Alex. Seueri, Philippi Senioris, Decii.

Corinthus Achaiae plurimis a Domitiano adſtricta beneficiis adſumſit etiam *Flauiae* cognomen. Hinc in numis Domitiani: COL. FLAV. AVG. COR. *Colonia Flauia Auguſta Corinthus.* — Vel adiunxit *Iuliae* nomen, quod a Iulio, coloniae fundatore acceperat: COL. IVL. *Flauia* AVG. COR.

Deultum Thraciae, colonia a Veſpaſiano deducta ab eodem *Flauia* nuncupatur: COL. FL. PAC. DEVLT. *Vaill.* Col. II. p. 33.

Eumenia Phrygiae *Flauia* a Fl. Veſpaſiano cognominata: ΕΥΜΕΝΕΩΝ ΦΛΑΒΙΩΝ n. Antonini Pii.

Neapolis Samariae, ab eodem Imp. *Flauia* vocata, legitur ſub Tito: ΦΛΑΟΥ. ΝΕΑΠΟΛΙ. ΣΑΜΑΡΕΙΑΣ, *Flauia Neapolis Samariae*, ſub Domitiano: ΦΛΑΟΥΙ. ΝΕΑΠΟΛΙ. ΣΑΜΑΡ. ſub Antonino Pio, M. Aurelio, Fauſtina Iuniore, Commodo, Caracalla, Macrino, Diadumeniano, Elagabalo: ΦΛ. ΝΕΑΠ. ΣΥ. ΠΑ. vel ΦΛ. ΝΕΑϹ Π. ϹΥΡ. ΠΑΛΕ. vel ΦΛ. aut ΦΛΑ. ΝΕΑϹ ΠΟΛΕΩϹ vel ΦΛΑΟΥΙΑΣ ΝΕΑΣ ΠΟΛΕΩΣ ϹΥΡΙΑϹ ΠΑΛΑΙϹΤΙΝΗϹ, *Flauiae Neapolis Syriae* Palaeſtinae.

Philadelphia Lydiae extremis etiam temporibus *Flauia* dicta: ΦΛ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ. n. Gordiani, Philippi.

Samoſata Commagenes in Flauii Veſpaſiani gratiam: ΦΛ. ϹΑΜ. vel ϹΑΜΟϹ. vel ϹΑΜΟϹΑΤΕΩΝ. *al.* ΦΛΑ. ϹΑΜΟ. n. Hadriani, L. Veri, Sept. Seueri, Caracallae, Elagabali, Alex. Seueri, Philippi Senioris, Decii.

FLAVIA legio dicta, quae a Veſpaſiano conſcripta fuit, ex *Dione*. Hanc vidimus in Gallieno cum typo leonis pedibus anterioribus adſurgentis. Æ. cum epigr. LEG. IIII. FL. VI. P. VI. F. *Vaill.* Pr. II. p. 359. — In Æ. Victorini Sen. prodit

prodit cum typo duorum leonum ex aduerſo ſtantium, et ſupra in area caput galeatum fortaſſe Palladis, quam gens Flauia prae ceteris diis colebat. Inſcriptio eſt: LEG. IIII. FLAVIA P. F. *Vaill.* Pr. III. p. 15.) M. *Pembrok.* I. Tb. 22. fg. 9.

FLAVII FOCAS PERP. AVG. ſic *Focas. Band.* II. p. 673.) *Vaill.* Pr. III. p. 273.

FLAVIO FESTO II.VIRo. *Velazquez* Enſayo Tb. 12. fg. 1. p. 91. vid. *Celſa* Hiſpaniae.

FLAVIOBRICA AVGVSTA Hiſpaniae, de qua colonia *Spanb.* Pr. II. p. 604.) *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 86. vid. *Amanus.*

Flauiopolis Bithyniae, quae vetuſtius legitur, *Cretia*, vel *Cratia*: φλαυιόπολις, ἡ καὶ Κράτεια, vid. *Cretia.*

Flauiopolis Ciliciae campeſtris vrbs mediterranea prope fontes Calycadni ac ſub Tauro monte ſita, quae eſt φλαβιὰς, *Flauias*, Hieroclis et alterius Notitiae in Cilicia ſecunda. *Cellar.* Notit. Orb. Ant. II. p. 204. Nomen trahit a Flauio Veſpaſiani gente, et ab ipſo Imperatore condita, vel reſtaurata, quando ille Ciliciam in prouinciam redigit A. V. C. 827. ex *Suetonio*, vnde deinceps aeram computauit, vt numis ET. HZ. *Anno* 68. — ΔIP. 114. — AMP. 141. — BMP. 142. — ΓMP. 143. — ΔMP. 144. — ENP. 155. inſcriptis confirmatur. *Harduin.* Oper. Sel. p. 180. 181.) *Vaill.* Gr. Impp. p. 290. — Numi ſunt:

a) *Antonini Pii.* 1. ΦΛΑΟΥΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ET. HZ. *Flauiopolitarum, Anno* 68, ducto aerae initio ab autumno anni V. C. 827. Flauii Veſpaſiani ſexto, et eſt V. C. 894. Antonini vero 4. Capita Serapidis cum modio, et Iſidis cum flore loti aduerſa. Æ. 3. *Guſſeme* III. p. 240. n. 1.) *Harduin.* p. 180.) *Vaill.* Gr.

b) *M. Aurelii.* 2. Eadem aduerſa. Æ 2. *Vaill.* Gr. p. 290.

c) *Commodi.* 3. ΦΛΑΟΥΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΔIP. *An.* 114. V. C. 940. Commodi 8. Eadem vrbis numinum capita Serapidis et Iſidis. Æ 2. *Harduin.* p. 180. 791.) *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* ib. n. 2. ſed perperam M. Aurelio tribuit.

d) *Caracallae.* 4. ΦΛΑΟΥΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ET. AMP. *An.* 141. V. C. 967. Caracallae 4. Caput Serapidis cum modio. Æ 1. *Guſſeme* ib. n. 3.) *Harduin.* p. 181. 809.) *Vaill.* Gr. — 5. *Al.* cum BMP. *An.* 142. V. C. 968. Caracallae 5. Capita Serapidis et Iſidis aduerſa. *Harduin.* p. 180.

e) *Plautillae.* 6. ΦΟΥΛΟΥΙΑ ΠΛΑΥΤΙΛΛΑ CEB. *Fuluia Plautilla Auguſta.* Huius caput.)(ΦΛΑΟΥΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΓMΓ. *An.* 143. V. C. 969. Idem typus. *Harduin.* p. 180. 809.) *Strada.*, qui vero minus recte ΒΝΓ pro ΓMΓ.

f) *Diadumeniani.* 7. ΦΛΑΟΥΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΔMP. *An.* 970. Victoria ſtans, d. palmam, ſ. coronam. Æ 2. *Guſſeme* ib. n. 4.) *Harduin.* p. 181.) *Vaill.* Gr.

g) *Elagabali.* 8. ΦΛΑΟΥΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Fortuna ſtans cum temone. Æ 2. *Guſſ.* n. 5.) *Vaill.* Gr.

h) *Alexandri Seueri.* 9. AYT. KAI. C.... *Imp. Caeſar Seuerus*... Caput Seueri Alexandri laureat.)(ΦΛΑΟΥΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΑΝΡ. *An.* 154. V. C. 980. Alexandri 6. Capita aduerſa Serapidis modio ornatum et Iſidis cum loto. Æ 2. Muſ. *Theup.* p. 1024. 1025. — 10. *Al.* cum anno ENP. 155. V. C. 981. Alexandri 7. eodemque duorum numinum typo. Æ 2. *Vaill.* Gr.) *Guſ-*

Guſſeme III. p. 241. n. 6. ſed erronee ΕΛΡ. adpoſito numero 155.) *Harduin.* p. 181 et 822. at vtroque loco ΡΝΕ ſcriptum.

i) *Valeriani Senioris.* Π. ΑΤΤ. Κ. Π. ΛΙ. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝ.... *Imp. Caeſ. Publ. Licin. Valerianus*.... Huius caput laureat.)(ΦΛΑΟΥΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΕΤ. ΔΠΡ. *An.* 184. Caput Iouis Serapidis cum modio. Æ 1. M. *Theup.* p. 1080.

Flauiopolis Thraciae vrbs, et colonia a Veſpaſiano conſtituta. *Plinio* L. IV. c. 18. „Colonia Flauiopolis, vbi antea *Zela* oppidum vocabatur. A Veſpaſiano Titoue Flauiae gentis id nomen habet. *Vaill.* Col. I. p. 131. — COL. FLAVIOPOLIS. n. Titi. *Golz.* Theſ. p. 239.) *Harduin.* Oper. p. 60.

FLAVIORVM. vid. AETERNITAS. — AETERNITATI FLAVIORVM, epigraphe templi in honorem Veſpaſiani totiusque ſimul Flauiae gentis erecti.

Flauius praeter Veſpaſianum eiusque poſteros Flauiorum Conſtantinorum genus nobilitat, quorum ſtemma ex ſolis numis antiquis apud *Harduinum* Oper. p. 428. Legitur et

— archon *Abydenorum.* ΕΠΙ ΑΡΧ. ΦΛ. ΚΑΠΙΤΩΝΟϹ, *ſub Archonte Flauio Capitone.*

— archon *Acmonenſium:* ΦΛ. ΠΡΕΙϹΚΟΥ ΑΡΧ. *Flauio Priſco Archonte.*

— duumuir *Celſae* Hiſpaniae: M. FESTO. *Manio* (Flauio) *Feſto.*

— praetor *Colophoniae:* ΕΠΙ ϹΤΡΑ. ΦΛ. ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥϹ, *Sub Praetore Flauio Agathocle.* n. Etruſcillae. *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* V. Tb. 6. fg. 2.

Flauius praetor *Cymes* Aeolidis: ΦΛ. ΠΑΥ. ϹΕΡΩΤΟϹ, *Flauius Pauſanias Serotis* filius; vel iuxta alios: ΦΛ. ΠΑΥΣ. ΕΡΩΤΟΣ, eiuſdem Cymes praetor.

— praetor alius *Cymes:* ΦΛ. ΜΗΝΟΦΑΝΤΟΥ, *Flauio Menophanto.*

— pontifex maximus *Eumeniae* in Phrygia: ΦΛ. ΦΙϹΙΚΟΥ ΑΡΧΙΕ. vel Φ. ΦΙϹΙΚΟΥ ΑΡΧΙ. *Flauio Phiſico.* n. Otaciliae.

— praetor *Germes* Helleſponti: ϹΤΡΑ. Μ. ΦΛ. ΝΕΙΚΟΜΑΧΟΥ, *Praetore Marco Flauio Nicomacho.*

— archon *Halicarnaſſi* Cariae: ΦΛ. ΜΑΞΙΜΟΥ ΑΡΧ. *al.* ΑΡΧ. Γ. ΦΛ. ΜΑΞΙΜΟΥ, *Archonte Caio Flauio Maximo.* n. Caracallae, Gordiani.

— archon alius eiuſdem *Halicarnaſſi:* ΑΡΧ. Τ. ΦΛ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ in numo ſuſpecto.

— magiſtratus *Hierapytnae* Cretae: ΕΠΙ ΦΛΑΟΥΙΟΥ, *Sub Flauio.* n. Caligulae.

— praetor, *Hipaepae* Lydiae: ϹΤΡ. ΦΛΑΟΥ. ΙΕΡΑΚΟϹ, *Praetore Flauio Hierace.* n. Tranquillinae.

— praetor alius *Hypaepae:* ϹΤΡ. ΦΛ. ΕΡΜΟΛΑΟΥ ΝΕΙΚΩΝΟϹ, *Praetore Flauio Hermelao Nicone.* n. Traiani Decii.

— ſcriba *Magneſiae* ad Maeandrum: ΓΡ. ΦΛ. ΜΑΞΙΜΟΥ, *Scriba Flauio Maximo.* n. Alexandri Seueri. — *Al.* ΓΡ. ΦΛ. ΒΑϹϹΟΥ, *Scriba Flauio Baſſo.*

— magiſtratus *Marcianopolis:* ΥΠ. ΦΛ. ΟΥΛΠΙΑΝΟΥ, *Sub Flauio Vlpiano.* n. Caracallae:

— archon *Meli* inſulae: ΕΠΙ ΑΡΧ. ΦΛ. ΕΠΑΦΡΑΠΟΥ, *Sub Archonte Epaphrapo;* vel ΦΛ. ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΥ, *Flauio Epaphrodito.*

Flauius

Flauius magiſtratus *Nicopolis* ad Iſtrum : ΤΠ. ΦΛ. *al.* ΤΠ. ΦΛΑΟΥ. *Sub Flauio.* n. Caracallae. — ΤΠ. ΦΛ. ΟΥΛΠΙΑΝ. vel ΟΥΛΠΙΑΝΟΥ, *Sub Flauio Vlpiano.* n. Sept. Seueri.

Flauus a capillitio dictus, cognomen Baebiae gentis. *Vaill.* Col. I. p. 22. et Clodiae. *Vaill.* ib. p. 16. TIBerio FLAVO PRAEFecto GERManorum etc. et in alio Auguſti numo : TIB. CLOD. FLAVO PRAEF. GERM. vid. *Caeſar Auguſta.* — Q. BÆBio FLAVO II.VIRo. n. Calaguris in n. Auguſt. — L. VALerio FLAVO T. VALerio MERVLA AEDilibus. n. Calaguris in Tiber. vid. *Calaguris.*

FLAVS pro FLAVIVS in Æ. Flauiae gentis. *Eckhel.* Cat. II. p. 88.) *Morell.* Fam. Flauia fg. 1.) *Vaill.* Fam. eodem.

FL. D. *Flamen Diui.*

Flexus Maeandri, ſupra quos volans aquila, hinc et inde pileus Dioſcurorum. n. Apameae Phrygiae. *Geſner.* Tb. 10. fg. 32.) M. *Hunter.* p. 33. — Marſyas, vel Satyrus ſtans in flexus Maeandri modulans duplicem tibiam. n. Apameae eiuſd. M. *Hunter.* p. 34.) *Peller.* Tb. 43. fg. 19.

FL. FEL. *Flauiae Felicis* ſcil. legionis.

FLICISS. pro FELICISSimo. n. Diocletiani : DN. DIOCLETIANO FLICISS. *Band.* II. p. 35.

FLOR. *Florus* cognomen Aquiliae gentis a florum ſtudio.

Flora, dea quaedam a Romanis in honore habita, quam floribus praeeſſe volebant. Hanc meretricem fuiſſe aiunt ; quae cum magnas opes corporis quaeſtu quaeſiuiſſet, populum Romanum ſcripſit heredem, certamque pecuniam reliquit, cuius ex annuo foenore ſuus natalis celebraretur dies editione ludorum, quos adpellabant *Floralia*, ſiue ludos Florales. Quod quia ſenatui flagitioſum tractu temporis videbatur, ab ipſo nomine argumentum ſumi placuit, vt pudendae rei quaedam dignitas adderetur ; Deam finxerunt eſſe, quae floribus praeſit, eamque oportere placari, vt fruges cum arboribus et vitibus bene proſpereque floreſcerent.

Florae caput, cui corona ex floribus contexta eſt iuxta *Ouidium* L. IV. Faſtor.

Mille venit variis florum dea nexa coronis ;

et flos pone caput, Florales ludos exprimit in denariis Fam. Claudiae pariter ac Seruiliae. *Morell.* Fam. p. 39. 391. — Idem typus. n. Corcyrae in Plautilla.

— — laureatum et inauribus ornatum. n. Maſſiliae.

FLORAL. PRIMVS. *Floralia Primus* inſtituit ; at *Harduin.* in *Plinio* ſuo Tom. II. p. 139. not. 9. pro more ſuo in plurimis numis exponendis vocem PRIMVS diſiicit et legit : FLORALia PRopriis IMpenſis Veneri Sacrauit. Caput *Florae*, in cuius honorem Floralia iſta celebrabantur, floribus redimitum, pone quod lituus, auguris inſigne.)(C. SERVEIL. M. F. *Caius Seruilius, Marci Filius.* Duae figurae militares ſtant, tollentes dextras pugionibus armatas Æ. Seruiliae gentis. *Beger.* Th. Br. p. 585.) *Guſſeme* VI. p. 160. n. 6.) *Hanthaler.* Exercit. III. p. 35.) *Harduin.* l. c.) *Morell.* Fam. Seruilia p. 391. fg. 4.) *Oiſel* Sel. Num. Tb. 98. fg. 12. p. 488.) M. *Pembrok.* III. Tb. 3. fg. 21.) *Schulz.* Numoph. I. Tb. 5. fg. 6. p. 269 ſq.) *Spanhem.* Pr. II. p. 146 ſq.) M. *Theup.* p. 94.) *Vaill.* Fam. Rom. II. p. 409.) *Vrſin.* a *Patino* auct. p. 260 ſq.) *Sueton.* ex editione *Graeuii* p. 610.

Floralia, ſiue *Florales ludi* apud Romanos celebres, Florae deae ſacri, memoriae vero meretricis conuenientes, ſumma laſciuia et licentia Romae peragebantur. Nam praeter verborum licentiam nudabantur flagitante populo meretrices, quas ſpectatores impudicis motibus detinerent. Ludi iſti aedilibus curulibus erant commiſſi et primum a C. Seruilio editi. De quorum origine, procuratione et ſollemnitate *Spanhem.* Pr. II. p. 145 ſq.) *Schurzfleiſch.* diſſ. de ritu flores ſpargendi. 1679 et 1699.

Floralia quando Romae coepta, docet inter alios *Vaillant.* Fam. Seruil. ad n. 17. Incidebant IV. Cal. Maii teſtantibus *Plinio* L. XVIII. c. 29. et *Varrone* de re ruſtica L. I. c. 1. — *Borrichius* Antiq. vrb. Rom. fac. c. 7. ex *Ouidii* effato probare voluit, feſtum hoc primum menſe Aprili celebratum, poſtea vero in Maium translatum eſſe. Poeta ne verbo quidem huius rei mentionem facit, vt ex his ipſis verſibus L. V. Faſtor. vſ. 183 ſq. ad quos prouocauit, cognoſci poteſt:

Mater, ades, florum ludis celebranda iocoſis;
Diſtuleram partes menſe priore tuas.
Incipis Aprili, tranſis in tempora Maii;
Alter te fugiens, cum venit alter, habet.
Cum tua ſint cedantque tibi confinia menſum,
Conuenit in laudes ille, vel iſte, tuas.

Poeta initium illorum menſe Aprili ac finem Maio adſignat; inde vero nullo modo ſequitur, ferias has ex vno in alterum tanslatas eſſe menſem.

FLOREAS SEMPER. Figura militaris galeata ſtans, d. haſtae, ſ. clipeo humi poſito innititur. n. Iuſtini. *Band.* II. p. 627. — *Eadem epigr.* idemque armati typus. Æ 3. Baduelae. *Band.* II. p. 647.) *M. Theup.* p. 368. 1210.

Flores, vid. *Flos*.

FLORIANI AVG. vid. VIRTVS FLORIANI AVG.

Florianus (Marcus Annius) Taciti frater ex eadem matre, ſed ex alio patre, vt creditur; vir prodigus et cupidus imperandi, mortuo fratre Ao. Chr. 276. V. C. 1029. arripuit imperium tanquam hereditarium, non exſpectato iudicio ſenatus. *Vopiſc.* in Floriano c. 1. Sed vix in Occidente a militibus Imperator ſalutatus fuerat, cum accepiſſet, Probum a militibus Orientis electum, fortitudine illi imparem, venas ſibi ſecari iuſſit, cum nollet priuatus viuere; alii a militibus Tarſi, acclamato Probo, occiſum narrant. Licet autem duos tantum vel tres menſes imperaſſe dicatur Florianus, numi eius maximi non admodum perrari ſunt, ſed tantum cum trium Monetarum typo et epigr. MONETA AVG. qui teſtes ſunt, Florianum curaſſe aut etiam confirmaſſe legem, quam de monetis Tacitus tulerat, teſte *Vopiſc.* in Tacito c. 9. quaue cauit, vt ſi quis argento publice priuatimque aes miſcuiſſet, ſi quis auro argentum, ſi quis aeri plumbum, capitale eſſet cum bonorum proſcriptione. — Mediocris moduli numi omnes ſunt rari, parui moduli obuii; ex argento aeque ac auro rariores. — De vxoris Floriani, liberorumque ipſius nomine apud auctores nulla mentio; et tamen liberos ipſi fuiſſe certum eſt.

Floriani numos, ob breuitatem imperii raros, vel ediderunt vel recenſuerunt, ſiue in catalogis ſuis exhibuerunt: Muſ. *Alb.* II. Tb. 89. fgg. 1. 2. p. 59.) *Angelon.* p. 279. vel 342.) *Band.* I. p. 430 ad 438.) *Cimel. Vindob.* Tom. I. Tb. 4.

4. fgg. 23. 24. *it.* Tb. 5. fg. 1. p. 18. 19. 137. *it.* Tom. II. Tb. 93. fg. 2 *et* Tb. 94. fg. 1. p. 23.) *Eckhel.* Cat. II. p. 404 ad 406.) *Guſſeme* Diccion. III. p. 244 ad 247.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 867. 868.) *Hulſius* Impp. fg. 52. p. 104.) *Khell.* Suppl. p. 204. 205.) *Mdb.* p. 411.) *Muſell.* Impp. Tb. 234. fgg. 6 ad 10. *Eiuſd.* Suppl. Tb. 46. fgg. 4 ad 8.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 11. fg. 11. p. 57. *it.* Tb. 81. fg. 5. p. 424.) *Patin.* Impp. p. 435 *et* Ind. p. 29.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* IV. Tb. 15. fgg. 1. 2. 3. p. 221 ad 223. *it.* Tom. V. Tb. 24. fg. 6. p. 333. 334.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 29. fg. 5.) *Schulz* MzCab. III. p. 51.) *Spanhem.* Praeſt. paſſim.) *Strada* p. 259.) Muſ. *Theup.* p. 294. 295. 818.) *Triſtan.* II. p. 268.) *Vaill.* Pr. I. p. 230 ad 232. III. p. 33. 216. *it.* Sel. Num. *Camp.* p. 115. 116.

Circum caput *Floriani* ſcriptum: IMP. FLORIANVS AVG. — IMP. C. FLORIANVS AVG. vel PIVS FEL. AVG. — IMP. ANNIVS FLORIANVS AVG. *Band.* II. p. 437. — IMP. M. ANNIVS FLORIANVS AVG. *ibid.* p. 435. 436. — IMP. C. M. AN. FLORIANVS AVG. vel P. AVG. vel P. F. AVG. — IMP. C. M. ANN. FLORIANVS AVG. vel P. AVG. vel P. F. AVG. — IMP. C. M. ANNIVS FLORIANVS. *Cimel. Vind.* I. Tb. 4. fg. 23. p. 18. — IMP. C. M. ANNIVS FLORIANVS AVG. *Eckhel.* Cat. II. p. 405. — IMP. CAE. M. ANN. FLORIANVS AVG. *Cimel. Vind.* II. p. 23. — IMP. CAES. M. ANNI FLORIANVS AVG. — VIRTVS FLORIANI AVG. *Cimel. Vind.* I. Tb. 4. fg. 24.) *Khell.* Suppl. p. 204. 205.

Poſticae partis inſcriptiones eaedem ſunt plurimae in numis *Floriani*, quae ſunt in moneta fratris Taciti: AEQVITAS AVG. — AETERNITAS AVG. — CLEMENTIA TEMP. vel TEMPOR. vel TEMPORVM — CONCOR. EXERCI. *al.* CONCORDIA EXERCI. vel EXERCIT. — CONCORD: MILIT. *al.* CONCORDIA MILITVM. — CONSERVATOR AVG. — FELICITAS AVG. — FELICITAS SAECVLI. — FELICITAS TEMPOR. — FIDES MILIT. vel MILITVM. — FORTVNA REDVX. — INDVLGENTIA AVG. — IOVI CONSERVAT. — IOVI. STATORI. — IOVI VICTORI. — LAETITIA FVND. — MATRI PACIFERO — MONETA AVG. vel AVGG. — PACATOR ORBIS. — PAX AETERNA. — PAX AVGVSTI. — PERPETVIT. AVG. *al.* PERPETVITA. AVG. *al.* PERPETVITATE (*ſic*) AVG. *Cimel. Vind.* I. Tb. 4. fg. 24. p. 19.) *Khell.* Suppl. p. 204. — PRINCIPI IVVENTVTIS. — PROVID. AVG. *al.* PROVIDE. AVG. *al.* PROVIDEN. AVG. *al.* PROVIDENTIA AVG. vel AVGVST. — PROVIDENT. DEOR. *al.* PROVIDENTIA DEOR. — ROMAE AETERNAE. — SALVS AVG. — SALVS PVBLI. — SECVRITAS AVG. — SECVRITAS SAECVLI. — TEMPORVM FELICITAS. — VICTOR ORBIS in numis Groſſeto 1770 detectis. — VIRTVS AVG. vel AVGVSTI.

FLORO. II. VIRo. vid. *Ergauica.*

FLORVS cognomen gentis Aquiliae, vel a cultura florum, vel a flore quodam peculiari Romam primum adlato, vnde flos in area Æ. numorum Auguſti: L. AQVILIVS FLORVS III. VIR. inſcriptorum, vt denotet monetalis antiquitatem a flore deſumtam. *Vaill.* Pr. II. p. 18. de quo vero ſymbolo dubitat *Morell.* vid. *Aquilia* gens. — L. AQVILIVS FLORVS III. VIR. Caput Meduſae ſupra triquetram Siciliae. AV. Auguſti. *Cimel. Vind.* I. p. 5.

Flos

Flos indicium veris, ſecundum *Plinium*: Arborum flos eſt pleni veris indicium et anni renaſcentis, flos gaudium arborum; inde ver caniſtrum floribus refertum gerit. vid. *Anni tempeſtates*. — SAECVLI FELICITAS. — Floribus ſacra genio fieri ſolita. *Vaill*. Col. II. p. 104.

Flos erumpit e quadrigis triumphalibus. n. Titi. *Morell*. Impp. II. p. 361.) *Vaill*. Pr. II. p. 97. — Idem typus in n. Fam. Aquiliae ac Durmiae. vid. *Aquilia g*. — *Durmia g*.

— in n. Fam. Caſſiae et Serniliae. *Woltereck*. El. Num. p. 58. — Vnde in denariis gentis Seruiliae. *Hauercamp*. ad *Morell*. Fam. p. 391.

— ſub Europa tauro vecta. n. Volteiae g.

— ſub aquila. n. Ptolemaeorum V et VI. Aegypti regum.

— ſub cancro. n. Agrigenti. Muſ. *Hunter*. p. 7. 8.

— pro pedibus Neptuni. n. Teni inſulae.

— ſupra hircum. n. Celenderis Ciliciae.

— ante caput Dianae. n. Eretriae.

— ante caput iuuenile. n. Perinthi.

— poſt caput Arethuſae. n. Syracuſae.

— inter duo capita. n. Domitiani.

— inter duos delphinos. n. Rhodi inſulae.

— in manu mulieris. n. Amaſtris, Cadorum etc.

— in manu Spei. vid. *Spes*.

Flos in manu mulieris columnae innixae. n. Philipporum Thraciae.

— in manu figurae paludatae. n. Sami.

— in manu figurae nudae. *al*. alatae. n. Himerae Siciliae.

— multiplex in manu figurae. n. Pharnacis Ponti regis.

— et caduceus. n. Rhodi. *Wilde* Sel. Num. p. 62.

— et calix. n. Ebraeorum.

—, luna creſcens et aſtrum. n. Antiochi VII. Euergetis Syriae regis.

—, noctua et globus. n. Athenarum.

Floribus refertum caniſtrum. n. Caiarum, Cyzici etc. vid FELICITAS TEMPORVM. — FIDES AVGVST. — PIETAS. — *Anni tempeſtates*.

Floribus collo ornatus taurus. n. Epheſi. vid. *Bos vittatus*. — *Bouis caput*.

Flos ſingularis in n. Rhodiorum. *Beger*. Theſ. Palat. p. 229 ſq.

— — Antiſſae Leſbi. *Peller*. Tb. 103. fg. 2.

— — Cythni. M. *Hunter*. p. 104. n. 1.) M. *Pembrok*. Tb. 16. fg. 12.

— — Cyrenes, Sidonis, Staſis, v. *ſui locis*.

Flos loti frequentius inter capitis ornamenta receptus in antiquis Aegyptiorum numis. v. *Lotus*.

— — caput Iſidis exornat. n. Syracuſae. v. *Iſis*.

Flos loti in capite Oſiridis. n. Coptitorum Aegypti.

— — ad dextrum humerum figurae Nili. n. Titi. *Morell.* Impp. II. p. 391.

— — inter duas ſpicas decuſſatim, in laurea. n. Peſſinuntis.

— — ſub quo aſtrum. n. Cleopatrae Silenes, vx. Antiochi VIII. regis Syriae.

— — in area. n. Antiochiae Syriae, Ptolemaeorum regum.

Flos perſeae tanquam inſigne capitis in Aegyptiorum numis, quem diis ſuis impoſuere Aegyptii. v. *Perſea.*

Flores coronam formant. v. *Corona ex floribus* contexta. — Coronas, e *floribus* plexas, mortuis quoque impoſitas fuiſſe tradunt, et vno ore teſtantur *Xenophon* in VI. de expedit. Cyri.) *Euripidis* commentator in Phoen.) *Lucianus* in dialogo de luctu.) *Iuſtinus* Martyr Apolog. II.) *Clem. Alexandrinus* paedag. L. II. c. 8. — Tumulos praeterea floribus ſparſos indicant *Sophocles* in Electra, *Plutarch.* in Numa, et *Tranquill.* in Nerone. Frondes enim et flores ad ſepulcra ferebant, floreſque in funere ſpargebant, quem morem veteres chriſtiani aetate *Prudentii* non improbarunt, et aliquamdiu retinuerunt, etſi primis rei chriſtianae ſaeculis non adhibebant ſepulcris coronas, ſed iuſto in paganorum ritus odio auerſabantur, vt ex *Tertulliano* et *Minutio Felice* conſtat, quippe qui in coronas et ſerta, tanquam inania et impia dantium munera, inuehuntur.

ΦΑΡΙΩΝ. inſcriptio monetae, quam *Pellerin.* Rec. III. Tb. 144. *Phariae* ſeu *Pharo,* Adriatici maris inſulae, tribuit. Verum hoc priuanda honore eſt, certiſſimeque reiicienda in claſſem pecuniae barbarae, monente *Neumanno* Pop. Num. I. p. 143. 173. 176.

FLVREAƧ ƧEMPER (*ſic*) pro FLOREAS SEMPER. Rex paludatus ſtans, d. haſtam, ſ. clipeum, in area littera X. Æ 3. Baduelae, Oſtrogothorum regis. *Band.* II. p. 647.) *Gueſſeme* VI. p. 402.) *Jobert.* Science I. p. 137.) *Muſell.* Regg. Tb. 11. fg. 6.) M. *Theup.* p. 120.

FLVREAZ ZEMPER. Item *Band.* II. p. 647.

FLVRIAƧ ƧEMPER. itemque S. inuerſis, eodemque regis ſt. typo. Æ 2. *Eckhel.* Cat. II. p. 537.

Fluuii cum ſuppeditent maxima vrbibus commoda, et humanae vitae adiumenta et opes; non eſt quod miremur, ſi tam frequenter in numis ſculpti ſpectantur, aquarum plerumque ſuarum copiam oſtentantes, vrnae, e qua aquam fundunt, innixi; vel fluuiorum figurae pro varia ipſorum poſitione diuerſos eorundem curſus deſignant, vel vrbis ſitum quoque indicant. Muſ. *Alb.* I. p. 87. 88. 122.

Fluuius Achelous, Ἀχελῶος, Aetoliae vel Acarnaniae fluuius, Aetoliam nempe ab Acarnania diuidit, oritur in Pindo monte; primus erupiſſe terram dicitur; in Maliacum (Corinthiacum) ſinum effluit. Conf. *Plutarch.* de fluuiorum et montium nominibus, edente Mauſſaco. Toloſae 1615. p. 76 ſq. 320 ſq.) *Vibii Sequeſtri* liber de fluminibus etc. p. 100. — ſub tauri facie vno aut duobus cornibus effigiatus in n. Acarnaniorum, Ambraciotarum, Oeniadarum, Anactorii et Thyrei Acarnaniae. *Geſner.* Num. Pop. Tb. 8.) *Pellerin.* Rec. I. Tbb. 12. 13.) *Spanhem.* Pr. I. p. 396. vid. *Achelous.* — Ex ſententia *Nic. Ignarrae* ad calcem commentarii ſui de Palaeſtra Neapolitana p. 232 ſq. pre-

prolata, *Achelous* commune aquarum apud veteres fuit vocabulum, ſymbolumque fertilitatis agrorum et abundantiae typus; ideoque numos omnes figura ſemibouis barbati viri inſignes *Acheloios* rite nominare poſſe contendit; cuius vero ſententiam in examen vocat princeps *Torremuzza* in proemio nouae collectionis Siciliae etc. Inſcriptionum.

Fluuius Acragas, Ἀκράγας, Siciliae, hodie *Dragus*, ſiue *S. Blaſii* dictus, prope ciuitatis Agrigenti moenia decurrebat, inde numi Agrigentinorum nonnulli caput iuuenile cornuta fronte referunt. *Dorville* Sicul. c. 5. p. 88 et *Burmann* ad *Dorville* p. 350.

— *Adonis* ex Libano oritur. *Schlaeger*. rapt. Europae p. 12. — pro pedibus genii rupibus inſidentis emergens. n. Bybli, Caeſareae Palaeſtinae.

— *Alabon*, Ἀλαβών, apud *Diodor*. L. IV. c. 80. ſiue *Alabus* Siciliae, prope Megaridem, quem hodie dicunt *la Cantara*, quemue Megarenſium numi bouem humanam faciem habentem praeferunt.

— *Amenanus* Siciliae, ΑΜΕΝΑΝΟΣ, hodie *Ciudicello*, cum capite iuuenile cornuto depictus in n. Catanenſium. *Dorville* Sicul. c. 13. p. 218. vid. ΑΜΕΝΑΝΟΣ.

— *Anapus*, Ἄναπος, Siciliae. *Cellar*. Not. Orb I. p. 789. — in n. Syracuſanorum expreſſus.

— *Aous*, a quibuſdam *Aeas* nominatus, teſtante *Mela* L. III. c. 2. Illyridis Graeciae. — decumbens, a dextris nauis cum velo, f. vrnae innititur. Apolloniae Epiri.

— *Aſſines* Siciliae, e regione Aetnae, hodie *Fiume freddo* cum iuuenili capite cornuto in n. Naxiorum, adſcripto nomine ΑΣΣΙΝΟΣ.

Fluuius Beleus, vel *Belus*. *Cellar*. Not. Orb. Ant. II. p. 406 — ſub forma mulieris turritae rupibus inſidentis. n. Ptolemaidis Phoeniciae.

— *Betis*, hodie *Guadalquiuir*, Hiſpaniae. n. Hadriani. *Guſſeme* II. p. 292.

— *Billaeus* Bithyniae. *Plin*. L. VI. c. 1. parum nauigabilis, inde imberbis depictus. n. Hadrianenſium, Tianorum. v. *Billaeus*, ΒΙΛΛΑΙΟC.

— *Caicus*, Κάϊκος, Myſiae. *Plutarch*. III. p. 71 ſq. *Mauſſac*. p. 317 ſq. — in n. Pergamen. *Spanhem*. Epiſt. IV. ad *Morell*.

— *Calycadnus* Ciliciae, nauigabilis mediam interſcidit regionem. *Ammian*. L. XVI vid. *Calycadnus*. — *Seleucia ad Calycadnum*.

— *Caper*, vel *Caprus*, ΚΑΠΡΟC. n. Laodiceae Cariae. v. *Caper*. — *Laodicea*.

— *Caſuentus*, cui Metapontum Lucaniae adhaeſit. — Capite taurino effictus. *Magnan*. Lucan. Num. Tb. 34. fg. 3.) *Neumann*. Pop. Num. I. p. 8.

— *Cayſter*, vel *Cayſtrus*, Ioniae, ΚΑΥΣΤΡΟΣ, imberbis depictus, decumbens cum arundine et vrna. n. Epheſ. *Morell*. Specim. rei numar. p. 120. — *it*. n. Dioſheris Ioniae. M. *Pembrok*. II. Tb. 8. fg. 9. — *it*. Metropolis Phrygiae, Nicaeae in Cilbiano.

— *Cenebris*, vel *Cenchrius* Ioniae, ΚΕΝΧΡΙΟC, humi decumbens. n. Epheſi. *Morell*. ib.

— *Ceteius*, vel *Cetius*. n. Pergamen. *Spanhem*. Pr. I. p. 508. v. ΚΕΤΙΟC. — ΚΗΤΕΙΟC. — *Cetius* et Selinus, fluuii iuncti. n. Pergami. v. CΕΛΙΝΟC ΚΗΤΙΟC.

Fluuius Chaboras in Euphratem defluit. Forte in n. Carrharum, Rheſaenae.

— *Chryſas* Siciliae, rigabat Agrigentinorum agros. *Diod. Sicul.* L. XIV. §. 95. Legitur et ſine adſpiratione. vid. *Cryſas.*

— *Chryſorrhoa* Lydiae, vel Syriae, ΧΡΥΣΟΡΟΑΣ. *Morell.* Specim. rei numar. p. 227. 228. — *Haym.* Theſ. Br. II. p. 136. obſ. 86. — an in n. Damaſci?

— *Chydas*, χύδας, Siciliae. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 802. Moenia Alontinorum adluebat, in quorum numo biformis taurus plurimam aquam ore euomens. *Neumann.* Pop. Num. II. p. 116. 117.

— *Cilleus*, ex Ida profluens, ad pedes Apollinis Cillei figura ſeminuda iacens, d. cubito terrae innixa, ſ. pinum, vt videtur, ſuſtinet. n. Antandri Troadis. *Oderic.* Num. Gr. p. 116 ſq.

— *Clarus*, ΚΛΑΡΟϹ, decumbens. n. Smyrnae.

— *Corſymus*, ΚΟΡΣΥΜΟΣ, decumbens. n. Aphrodiſiae vel Cariae, vel Ciliciae. *Haym.* Th. Br. II. p. 112.) *Zaccar.* Iſtit. Num. p. 354.

— *Cranicus*, vt quidam volunt, in n. Cyzici.

— *Cryſas* vel *Chryſas* Siciliae, hodie *Dittiano*, in Aſſorenſium et Agyrinenſium finibus profluens, cum iuuenis imagine cornuta fronte, hydriam et cornucopiae tenentis obſeruatur in n. Aſſorenſium, cum nomine ASSORV. *Harduin.* Num. Pop. p. 153.) *Torremuzza* Num. Sicil. Tb. 15. fgg. 1. 2. Pariter cum boue humanam faciem habente. n. Agyrinae. vid. *Cryſas.*

Fluuius Cydnus Ciliciae, ΚΥΔΝΟϹ. — virili vultu, ſed imberbi pro pedibus genii. n. Tarſi. *Bonarrot.* N. Carp. Tb. 2. fg. 2.) *Vaill.* Gr. p. 345.

— *Danuuius* Europae, qui et *Iſter.* n. Traianopolis, Traiani, Conſtantini M. — iacens ſub ponte cum hiſpida et longa barba, d. brachio ſupra hydriam; *al.* ſ. cubito vrnae impoſito, ex qua aqua profluit; d. naui adſtitutae adplicat. v. DANVBIVS. — DANVVIVS.

— *Erigon* Macedoniae. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 832. — Erigon et Rhoedias duo fluuii procumbentes, quorum alter barbatus, alter imberbis, indicant ſitum, ad quorum confluentiam vrbs condita videtur. n. Stobenſium. *Vaill.* Col. I. p. 152. II. p. 59.

— *Erimanthius* in n. Pſophidiorum Arcadiae decumbens, ſ. vrnae innixus, d. ad frontem elata.

— *Euphrates* Meſopotamiae, *Plin.* L. V. c. 20. Εὐφράτης, *Plutarch.* de flum. p. 71 ſq.) *Mauſſac.* p. 314 ſq. — pro pedibus genii ſcopulis inſidentis n. Samoſatae — vel alio idiomate. n. Antiochiae ad Euphratem; *it.* Traiani. L. Veri, Alexandri Seueri. vid. EVFRATES vel EVPHRATES.

— *Gela* Siciliae, hodie ab incolis *Fiume di Terranoua* dictus, vrbi Gelae nomen dedit, in cuius numis cornuta facie effictus cernitur, addita epigraphe ΓΕΛΑΣ ſiue inuerſo ordine ƧΑΛƎΊ. *Torremuzza* Num. Sicil. idemque Tabula numor. fgg. 23. 24. 25. praefixa nouae collectioni Inſcriptionum Siciliae 1784. — Pariter faciei ſemiuiri bouis adiecta eſt vox ΓΕΛΑΣ. n. Hieronis Syracuſarum et Gelae tyranni. *Torremuzza* ib. fg. 33.) *Paruta* Sicil. Numiſm.

Fluuius

Fluuius Glaucus Phrygiae, in n. Eumeniae: ΕΥΜΕΝΕΩΝ ΓΛΑΥΚΟϹ. *Guſſeme* VI. p. 368. 369.

— *Halaeſus* Siciliae. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 801.

— *Hales* Ioniae. — decumbens, d. arundinem, ſ. cornucopiae ſuper vrnam. n. Colophonis, quam adluit. *Harduin.* p. 84.) *Vaill.* Gr. — *Hales*, etis, Lucaniae. *Cellar.* ib. I. p. 724. — *Halex*, ecis, Bruttiae fluuius. *Cellar.* ib. I. p. 736.

— *Halys* Paphlagoniae a radicibus Tauri ad Pontum Euxinum. *Cellar.* ib. II. p. 268. — decumbens, d. arundinem. n. Ancyrae Galatiae. *Vaill.* Gr.

— *Hebrus*, ΕΒΡΟϹ, Thraciae. *Plutarch.* flum. p. 9 ſq. *Mauſſac.* p. 224 ſq. proximus Oeno oppido. *Vib. Sequeſt.* p. 108. — depictus in n. Hadrianopolis. *Guſſeme* IV. p. 29. 30. 39. v. *Hadrianopolis*; item *Philippopolis* Thraciae.

— *Hermus* Aſiae minoris, ſemper imberbis, quod non ſit nauigabilis, ſed anguſtus et haud magnus; ſub virili tamen effigie depingitur, quod in mari ſe praecipitet. Cum decumbentis imagine in n. Cumaeorum Aeolidis apud *Harduin.* Oper. p. 89. *it.* Magneſiae Lydiae, Saittenorum, Sardianorum, Tabalenſium Lydiae, Temnitarum Aeolidis et forte Phocidis. — ſed capite radiato decumbens cum ramo, et cornucopiae vrnae innixus n. Caducnorum. v. ΕΡΜΟϹ, *Hermus*.

— *Hiberus*, vel vt plurimi *Iberus*, ſine adſpiratione, fluuius Hiſpaniae Tarraconenſis. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 80. — capite nudo aquam euomente. n. Celſae. *Florez.* II. p. 638.) *Guſſeme* II. p. 133. n. 2 *et* IV. p. 77.

— *Himera* ſeptemtrionalis Siciliae, cuius hodie nomen eſt *Fiume grande*, qui prope ipſius Himerae ciuitatis moenia decurrebat. — Taurus humana facie praeditus in n. Himerenſium apud *Torremuzzam* in tabula nummorum praepoſita nouae collectioni Inſcriptionum Siciliae etc. fg. 30.

Fluuius Hipparis Siciliae, ΙΠΠΑΡΙΣ, prope Camarinam, in cuius numis cernitur iuuenis effigies fronte cornuta. *Torremuzza* Sicil. Num. Tbb. 17. 18. 19. vid. *Camarina.*

— *Hippurius*, ΙΠΠΟΥΡΙΟϹ, imberbis decumbens, d. arundinem, ſ. vrnae innititur cum cornucopiae, n. Blaundi Lydiae. *Vaill.* Gr.) *Haym.* Th. Br. II. Tb. 12. fgg. 2. 3.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 7. fg. 5.) *Spanh.* Pr. I. p. 625.

— *Hyllus*, ΥΛΛΟϹ, Lydiae, decumbens muliebri habitu, ſ. vrnae innixa tenet cornucopiae. n. Saittenorum. *Vaill.* Gr.

— *Hypius* Bithyniae. vid. *Pruſia ad Hypium.*

— *Hypſa*, ΥΨΑΣ, Siciliae, hodie *Belice ſiniſtro*, qui Entellinorum et Selinuntiorum agros profluebat; hinc bos humanam faciem praeferens. n. Entelliner. — vel ſignatur vir cornuta fronte ad aram ſacrificans. n. Selinunt. *Burmann.* ad *Dorville* Sicul. Tb. 14. fg. 2. p. 428. — ſub iuuenis formoſi ſpecie. n. Selinunt. *ibid.* p. 423.

— *Iberus* Hiſpaniae Tarracon. v. *Hiberus.*

— *Imbraſius* Ioniae, decumbens. n. Samiorum.

— *Iſter*, ΙϹΤΡΟϹ, Moeſiae, qui et *Danuuius*. — barbatus decumbens, d. vrnae innixa, ſ. arundinem tenet. n. Nicopolis ad Iſtrum Moeſiae.

Fluuius Lycus, ΛΥΚΟϹ, depictus decumbens n. Laodiceae Cariae, et forte Thyatirae.

— *Maeander*, Μαίανδρος, Aſiae tam flexuoſus eſt, vt in ſeſe recurrat. *Plutarch.* flum. p. 31 ſq. *Mauſſac.* p. 260 ſq.) *Vib. Sequeſt.* p. 108. - virilis imberbis, d. arundinem, ſ. cornucopiae tenet; *al.* ſ. vrnae innititur. n. Antiochiae Cariae, Apameae Phrygiae, Magneſiae, Trallium, Tripolis Cariae. v. ΜΑΙΑΝΔΡΟϹ. — *Maeander* et *Marſyas* fluuii decumbentes cum vomentibus aquarum vrnis. n. Apameae.

— *Marnas*, ΜΑΡΝΟϹ, Ioniae; iuuenili facie decumbens, d. arundinem. n. Epheſ. Muſ. *Alb.* I. p. 48.

— *Maronus*, ΜΑΡΩΝΟϹ, fluuii, vt videtur, nomen; imberbis decumbens, d. arundinem, ſ. vrnae impoſita n. Smyrnae.

— *Marſyas* Phrygiae, ΜΑΡϹΥΑϹ, *Plutarch* flum. p. 35 ſq. *Mauſſac.* p. 264 ſq.) *Vib. Sequeſt.* p. 108. — decumbens in antro, d. cornucopiae, ſiniſtram vrnae admouet. n. Apameae Phrygiae — *Maeander* et *Marſyas* decumbentes cum vrnis. n. Gordiani Pii, Philippi Sen. vid. *Maeander.*

— *Meles* Ioniae, ΜΕΛΗϹ. — barbatus decumbens, d. cornucopiae, ſ. vrnae adpoſita. n. Amaſtris, Smyrnae.

— *Meſtus* vel *Neſtus* Thraciae, vnde *Nicopolis* Thraciae: ΟΥΛΠ. ΝΙΚΟΠΟΛΕΩϹ ΠΡΟϹ ΜΕϹΤΩ vel ΠΡ. ΜΕϹΤΩ. *Ad Meſtum*, in n. Criſpinae, Caracallae, Getae. Idem *Meſtus* fluuius depictus in n. Topiri Thraciae.

— *Nilus* Aegypti, Νεῖλος. *Plutarch.* flum. p. 51 ſq. *Mauſſac.* p. 288 ſq. ex Aethiopia decurrens. *Vib. Sequeſt.* p. 108. — *Nili* figura in n. Traiani, Hadriani, Balbini, Iuliani Apoſtatae. — pectore tenus barbatus, corona cinctus, cum loti flore ad dextrum humerum. n. Titi ab Aegyptiis. *Morell.* in Tito Tb. 14. fg. 5. p. 391. — Caput Nili cornutum. n. Seueri Saloninae. — vel alio idiomate. v. ΝΕΙΛΟΣ. — NILVS.

Fluuius Onabala Siciliae, hodie qui vocatur *la Cantara,* ſiue *Fiume di Tauormina*, in n. Tauromenitanorum.

— *Oretus* Siciliae, qui vetus adhuc retinet nomen, obſeruatur in n. Panormitanorum.

— *Orontes* in n. Antiochiae Syriae, Emiſae, Laodiceae Coeleſyriae, Samoſatae.

— *Panyſus* Thraciae fingitur barbatus, d. arundinem, ſ. cornucopiae et ſimul vrnae aquas vomenti innixa. n. Deulti in Gordiano Pio. *Vaill.* Col.

— *Parpar* forte in n. Damaſci. *Guſſeme* V. p. 346.

— *Parthenius* Paphlagoniae, ΠΑΡΘΕΝΙΟϹ, qui iuuenili facie decumbens, d. arundinem, ſ. cubito innixus monticulis, vnde aqua. n. Amaſtris in M. Aurel.

— *Penaeus*, ΠΗΝΑΙΟϹ, *al. Pinaeus*, barbatus decumbens, dextram ſuper caput attollens, ad obſcuritatem capitis, ſeu ortus indicandam, ſ. vrnae impoſita cornucopiae tenet. n. Aegaeenſium Aeolidis in Trai. Decio. *Vaill.* Gr. Sed conſulendus eſt *Khell.* ad *Haym.* Th. Br. Tb. 36. fg. 1. p. 292. obſ. 180.

— *Pyramus* Ciliciae, ΠΥΡΑΜΟϹ, barba inſignis decumbit, ſ. vrnae innititur et cornucopiae ſuſtinet, d. arundinem. n. Anazarbi, Hierapolis Phrygiae. vid. etiam *Eleuthero Cilices* ΠΡΟΣ ΤΩΙ ΠΥΡΑΜΩΙ.

Fluuius Rhenus Germaniae notiſſimus. — decumbens, cum denominatione RHENVS. n. Druſi Senioris; *it*. Domitiani. — omiſſo nomine decumbens. n. M. Aurelii. *Patin*. Impp. p. 234. — hominis quoque figuram praeferens, duobus vero cornibus in fronte additis n. Poſtumi. *Spanh*. Pr. I. p. 395. vid. RHENVS. — ALEMANNIA SVBACTA. — SALVS PROVINCIARVM.

— *Rhodius*, ΡΟΔΙΟϹ, virili ſchemate et imberbi decumbens, d. cymbae gubernaculum, ſ. vrnae innixa. n. Dardaniorum.

— *Rhaedias* Macedoniae, iuncto Erigone fluuio. n. Stobenſium. *Guſſeme* VI. p. 45. vid. *Erigon*.

— *Rhyndacus*, ΡΥΝΔΑΚΟϹ, ortus ex Aganitide iuxta *Strabonem*. — barbatus decumbens, d. cymbam tangit more fluuiorum, qui nauigabiles in mare dilabuntur, ſ. vrnae impoſita. n. Apolloniae Myſiae.

— *Sagaris* Phrygiae, Ϲάγαρις. *Plutarch*. flum. p. 41 ſq. *Mauſſac*. p. 274 ſq.) *Vib. Sequeſt*. p. 112. — decumbens barbatus, d. herbam, ſ. arundinem, pro pedibus cymba, addito nomine ϹΑΓΑΡΙϹ. n. Nicaeenſ. — Bacchus ſtans inter duos fluuios, adſcriptis nominibus: ΒΙΛΛΑΙΟϹ n. Antonini Pii a Tianis. *Morell*. Specim. rei numar. p. 175.

— *Saocoras* Meſopotamiae, in n. Singarae figura natans. *Guſſeme* V. p. 103.

Sardo Bithyniae, idemque *Billaeus* in alio Tianorum numo cum lemmate: ΒΙΛΛΑΙΟϹ ϹΑΡΔΩ ΤΙΑΝΩΝ.

Scamander, Σκάμανδρος, Troadis. *Plutarch*. flum. p. 43 ſq. *Mauſſac*. p. 280 ſq. — barbatus decumbens, d. prorae cymbae adponit; *al*. d. herbam, ſ. vrnae innixa cornucopiae. n. Ilienſium cum denominatione ϹΚΑΜΑΝΔΡΟϹ.

Fluuius Scirtus Meſopotamiae. — natans figura, n. Edeſſae. *Guſſeme* V. p. 120.

— *Scopas* Bithyniae, ſub muliebri effigie decumbens, d. ſpicas et papauer, ſ. vrnae ad montis radices poſitae impoſita arundinem tenet. n. Iuliopolis cum capite Getae et fluuii nomine ϹΚΟΠΑϹ.

— *Selinoes* Siciliae, prope exciſae Selinuntis vrbis rudera; conf. *Amicus* in Lex. Topogr. Sicil. Vol. II. p. 324. — taurus facie humana, addito lemmate ϹΕΛΙΝΟΕϹ. n. Selinuntis. *Torremuzza* Sicil. Num. Tb. 66. fg. 6.

— *Selinus* Myſiae, ϹΕΛΕΙΝΟϹ. imberbis virili habitu decurrens, d. arundinem, ſ. cymbam tangit, ſimul vrnae impoſita. n. Pergam. *Vaill*. Gr. — *Selinus* et Cetius, fluuii iuncti. n. Pergam. v. *Cetius*. — *Pergamus*.

— *Simaethus* Siciliae, ab incolis hodie vocatur *Giaretta*, ſiue *Fiume di San Filippo*, cui vrbes Agyrina, Catana etc. adiacebant, in earumque aere expreſſus cernitur. *Torremuzzae* Tabula numorum fg. 29. praefixa nouae collectioni Inſcriptionum Siciliae. — — *Hauercamp*. ad *Parut*. Sic. Num. ex Simaetho, Chryſa, atque Adrano vnum eundemque facit fluuium, diuerſis tantum vocabulis; ſed geographi omnes inter eos diſtinguunt.

— *Sipylus* nomen dedit Magneſiae, quae inde *Magneſia ad Sipylum*.

— *Strymon* Thraciae, Ϲτρυμών, *Plutarch*. flum. p. 38 ſq. *Mauſſac*. p. 269 ſq. plurimo gelu ſtrictus. *Vib. Sequeſt*. p. 110. — obſeruatur in n. Vlpiae Pautaliae.

— *Sunias*, d. ramum, ſ. vrnae aquas vomenti innixa. n. Pompeiopolis Ciliciae.

Fluuius TIBERIS in n. Hadriani et Antonini Pii legitur. Omiſſo nomine depictus in n. Neronis, Veſpaſiani, Traiani, M. Aurelii, Pertinacis, Getae.

— *Tigris* Armeniae, Τίγρις. *Plutarch.* flum. p. 83 ſq.) *Mauſſac.* p. 323 ſq. — n. Traiani, L. Veri, Alexandri Seueri. vid. TIGRIS.

— *Titelius*, ΤΙΤΗΛΙΟC, vt ad fluuii decumbentis figuram in Trai. Decii numo apud *Haym.* Th. Br. Il. Tb. 36. fg. 1. p. 292. ſed *Haymii* editor *Khellius* ib. obſ. 180. fluuii nomen reſtituendum exiſtimat ΤΙΤΝΑΙΟC. In ſimili Decii numo cum eadem epigraphe ΑΙΓΕΩΝ et fluuio decumbente legerunt *Harduinus* et *Vaillantius* ΠΙΤΝΑΙΟC, ſed aequalis vtriuſque fluuii ignoratio eſt.

— *Vulturnus*, hodie dictus *Voltorno*, Campaniae agros irrigat. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 665. — Bos humana facie eum fluuium adumbrat. *Neumann.* Pop. Num. I. p. 12.

Fluuii nomina vrbibus, praecipue Siculis, dederunt, non vrbes fluuiis, prout obſeruat *Burmann.* ad *Dorville* Sicul. p. 419.

— nomen ab vna, populi ab altera numi parte legi, idque in Siculis praeſertim numis inueniri, cenſet *Harduin.* Num. Pop. et Vrb. p. 153. Sic in n. Catanenſium ab altera parte legitur ΑΜΕΝΑΝΟΣ, *Amenanus.* — Ita ΙΠΠΑΡΙΣ, *Hipparis* fluuii nomen in n. Camarinae vrbis ab *Vrſino* ad rei ruſticae ſcriptores, et ab aliis profertur. — In Aſſorinorum etiam numiſmate ab vno latere CRVSAS vel CRYSAS dicitur, vbi fluuius ille ſub ſpecie viri nudi conſpicitur, ab altera ASSORV. — Pariter in n. Selinuntinorum ex ſententia *Burmanni* ad *Dorville* Sicul. Tb. 14. fg. 2. p. 428. additum vrbis nomini eſt ΥΨΑΣ, nomen fluuii *Hypſae.* — Item ΓΕΛΑΣ in n. Gelenſium. Siculi enim fluminibus perſaepe adſcripſerunt nomina; non ita Graeci Italiotae, quorum numi fluuiorum vocabula pertinaciter diſſimulant.

Fluuii diuerſis omnino modis in numis repraeſentati, plerumque adumbrantur in terra conſidentes, veluti liberi fecundae huius matris; vrnae innituntur, e qua tanquam ex fonte aqua profluit, altera manu nonnumquam arundinem, vel cymbam, ſiue cornucopiae in ſ. ſuper vrnam ſimul ſuſtinent, quales typi occurrunt in n. Acmoniae, Adanae, Aeliae Capitolinae, Amaſiae, Amaſtris, Anazarbi, Ancyrae Galatiae, Antiochiae Cariae, Apameae Phrygiae, Apolloniae Epiri, et Myſiae, Attaiae, Blaundi, Cadorum a. Cataneae, Cibyrae, Cilbianorum Superiorum, Colophonis, Cretae, Cyzici, Damaſci, Deulti, Dioſhierae, Epheſi, Germes Helleſponti, Gordi, Hadrianorum, Hadrianopolis, Hyrgaleae, Ilii, Iuliopolis, Laodiceae Cariae, et Coeleſyriae, Leſbi, Magneſiae ad Maeandrum, et ad Sipylum, Metropolis Phrygiae, Neapolis Samariae, Nicaeae Bithyniae, et in Cilbiano, Nicopolis Moeſiae, Odeſſi, Pautaliae, Pergami, Perinthi, Perperenae, Philippopolis Thraciae, Phocidis, Saittes, Sami, Sardium, Sides, Smyrnae, Tarſi, Thyatirae, Tii, Topiri, Traianopolis, Tripolis Cariae; *it.* in n. regis Tigranis Armeniae; *it. Impp.* Iulii Caeſaris, Druſi Senioris, Veſpaſiani, Domitiani, Traiani, Hadriani, Antonini Pii, L. Aelii, M. Aurelii, L. Veri, Commodi, Pertinacis, Seueri, Getae, Alexandri Seueri, Gordiani Africani I., Balbini, Gordiani Pii, Gallieni, Poſtumi, Probi, Conſtantini M., Hanniballiani, Iuliani Apoſtatae, Valentis. Conf. Fluuiorum imagines, quas ſiſtit Muſ. *Pembrok.* Ill. Tb. 82.) *Vaill.* Gr. Num. Impp. p. 5. 17. 22. 24. 25. 35.

35. 38. 47. 49. 53. 55. 56. 58. 66. 68. 73. 83. 88. 94. 99. 116. 117. 137. 139. 149. 151. 163. 170. 180. 184. 188.) *Guſſeme* Diccion. VI. p. 45 ſqq.

Fluuiorum ſimulacra illa in numis cum nomine vel ſine adpellatione viſuntur; hos certo deſignare non eſt facile, de illis autem a *Vaill.* Gr. p. 342 ſqq. nominatur: ΒΙΛΛΑΙΟϹ, ΕΡΜΟϹ, ΙϹΤΡΟϹ, ΚΑΠΡΟϹ, ΚΑΫϹΤΡΟϹ, ΚΕΝΧΡΙΟϹ, ΚΕΤΙΟϹ, ΚΥΑΝΟϹ, ΛΥΚΟϹ, ΜΑΙΑΝΔΡΟϹ, ΜΑΡΣΙΑΣ, ΜΕΛΗΣ, ΠΑΡΘΕΝΙΟϹ, ΠΙΤΝΑΙΟϹ vel ΠΗΝΑΙΟϹ, ΠΥΡΑΜΟϹ, ΡΟΔΙΟϹ, ΡΥΝΔΑΚΟϹ, ϹΑΓΑΡΙϹ, ϹΑΡΔΩ, ϹΕΛΕΙΝΟϹ, ϹΚΑΜΑΝΔΡΟϹ, ΣΚΟΠΙΑΣ, ΤΑΛΟϹ. vid. *ſuis locis.*

Fluuii ſub muliebri vel virili ſchemate fere ſemper decumbentes occurrunt; alii in alios influunt, vel in mari ſe praecipitant. Illi primi in alium influentes plurimi ſub muliebri forma depinguntur; hi vero aliquando barbati, modo imberbes, tanquam ad commercia parum idonei et nauigabiles, aut qui cum alium receperint, in alterum ſe exonerant, adde quod ſub principibus imberbibus ſignantur. Alii barbati, vel quod magni ſint, vel quod ſub Imperatoribus, barbam nutrientibus, repraeſentantur. Populi enim Auguſtorum exemplum in fluuiorum a ſe pro numinibus cultorum ſimulacris depingendis ſequebantur. Conf. *Io. Ge. Neumann.* diſſ. de imaginibus fluuiorum (ex numis) Wittenb. 1691. 4.) *Spanhem.* Epiſt. IV. ad *Morell.* ad calcem *Liebii* Goth. Num. p. 514 ſqq.) *Vaill.* diſſ. de numo Traiani, apud *Woltereck.* El. Num. p. 105. *it.* Num Graec. p. 342 et paſſim; *it.* Num. Colon. II. p. 112. 180.

Fluuiis figuram hominis tribuere et in numis exhibere veteres in primis ſolebant Siculi; ita videntur fluuius *Acragas* in Agrigentinorum, *Gela* in Geloorum, Amenanus in Catanenſium, *Cryſas* in Aſſorinorum, *Hypſas* ſub iuuenis formoſi ſpecie in Selinuntiorum, *Hipparis* in Camerinenſium numis, aliique; de quo fuſius egit *Torremuzza* tam in exercitatione de Graecis Siculorum dialectis edita in limine operis Siciliae Veter. Inſcript. quam in primo et ſecundo Auctariis ad Sicil. Numiſm. *Parutae*, quae exſtant in XI. et XII. Volum. operis cui titulus: Opuſcoli di Autori Siciliani etc. Nec non *Burmann.* ad *Dorville* Sicul. p. 423.

Fluuios, qui in mare ſe exonerant, deſcribebant antiqui admodum ſenes barbam promittentes, cum alios referrent ſub forma viri iuuenis, alios habitu florentis feminae; ſub figura quidem iuuenis, ſi fuerint nauigabiles; ſub feminae autem forma, ſi naues neutiquam ferant, atque in alium nobiliorem fluuium ſeſe exonerent. Sic

Fluuius muliebri habitu decumbens depictus eſt *Billaeus.* Muſ. *Alb.* I. p. 122.) *Vaill.* Arſacid. II. p. 403. pariter *Beleus*, *Hermus*, *Hyllus*, *Scopas*, alii.

— — — d. arundinem. n. Trallium.

— — — d. arundinem, ſ. vrnae innititur. n. Phocaeenſium Aeolidis, Samiorum, Saittenorum. v. ΕΡΜΟϹ, *Hermus.*

— — — cum vrna. n. Saittenorum. v. *Hyllus.*

— — — d. innixus vrnae aquas vomenti, pone fluuii imaginem Mercurius et arbor. n. Hadrianeorum.

— — — d. ramum, prope cymba, ſ. cubito vrnae impoſito. n. Dardaniorum.

— — — d. ſpicas et papauer, ſ. vrnam et arundinem. v. *Scopas.*

 Flu-

Fluuius muliebri habitu ſed turrita eſt mulier rupibus inſidens. n. Ptolemaidis Phoeniciae. v. *Beleus.*

Fluuius ſub virili forma depictus, quod in mare ſe praecipitet. *Vaill.* Gr. p. 40 et paſſim.

— *capite radiato* decumbens, d. pateram, ſ. cornucopiae et ſimul vrnae innititur. n. Odeſſenorum Thraciae.

— — — *Hermus* imberbis decumbens cum ramo et cornucopiae, iſidem vrnae innixus, n. Cadmenorum.

— — — *Nilus* barbatus cum loti flore. n. Aegyptius in Tito.

Fluuius barbatus, e. c. *Calycadnus*, *Danuuius*, *Erigon*, *Iſter*, *Marſyas*, *Meles*, *Nilus*, *Panyſus*, *Penaeus*, *Pyramus*, *Rhyndacus*, *Sagaris*, *Scamander* etc. Conf *Vaill.* Gr. p. 5. 15. 35. 59. 102. 147. 170. 183.

— — *decumbens*, prout in n. Antiochiae Cariae, Nicaeae, Smyrnae, Tripolis.

— — — d. cymbam tangit, ſ. cornuc. impoſita. v. *Rhyndacus.*

— — — d. arundinem prope cymbam, ſ. rupibus innixa. n. Amaſiae.

— — — d. arundinem, ſ. innixa vrnae aquas vomenti. n. Caeſarenſium Bithyniae, Cretenſium, Samiorum. — ſed ſ. cornucopiae. n. Deulti, Sami.

— — — d. vrnae impoſita, ſ. arundinem. n. Nicopolis ad Iſtrum.

— — — d. cornucopiae, ſ. vrnae adpoſita. n. Amaſtris Smyrnae. v. *Meles.*

Fluuius barbatus decumbens d. vrnam, a qua duo palmae rami, ſ. vrnae aquas vomenti innixa. n. Sidetum.

— — — d. extenſa, ſ. humero temonem gerit inuerſum. n. Smyrnae.

— — — d. ſuper caput, ſ. vrnae impoſita cum c. copiae. n. Aegaeenſ. Aeolidis. v. *Penaeus.*

Fluuii Nili barbatum caput, ante quod puer e cornucopiae erumpit. n. Claudii ab Aegyptiis. *Morell.* in Claudio Tb. 8. fg. 13.

Fluuii duo barba inſignes. n. Magneſiae ad Maeandrum. — in quorum medio Diana cum duabus Victoriis per aera volitantibus. n. Magneſiae.

— — alter barbatus, alter imberbis, *Erigon* et *Rhoedias*. n. Stobenſium, quorum vrbs ad eorum confluentiam condita videtur.

— — alter barbatus, alter ſine barba, Diana intermedia. n. Epheſ.

— — alter barbatus, d. arundinem, ſ. c. c. vrnae aquas vomenti innixa; alter muliebri effigie, d. etiam arundinem, laeuo cubito pariter vrnae innixo. n. Deulti, quam vrbem alter interfluit, alter vero adluit, infra autem confluunt.

Fluuius virili ſchemate ſed *imberbis*, quod non ſit, vel parum nauigabilis. e. c. *Billaeus*, *Cayſter*, *Cryſſas*, *Cydnus*, *Hermus*, *Hippurius*, *Maeander*, *Marnas*, *Marſynus*, *Parthenius*, *Rhodius*, *Selinus* etc. Conf. *Vaill.* Gr. p. 23. 39. 109. 118. 143. 154. 158. 159. 172. 177.

Fluuius imberbis decumbens, d. arundinem, ſ. aquas vomenti innixa n. Epheſi, Magneſiae Lydiae, Metropolis Phrygiae, Nicaeae, Saittes,

tes. Sardium, Tabalae, Temni, Tripolis Cariae.

Fluuius imberbis decumbens, d. arundinem, ſ. cornucop. n. Apameae. et ſimul ſ. vrnae innititur. n. Blaundi Lydiae v. *Hippurius*. *it*. n. Tabalae Lydiae. vid. *Hermus*.

— — — d. cornucopiae. n. Apameae.

— — — d. cornuc. et ſ. vrnae impoſita. n. Blaundi, Sami, Topiris.

— — — d. arundinem gerit, ſ. cymbam tangit vrnae innixa. n. Pergam. vid. *Selinus*.

— — — d. cymbam tangit, ſ. vrnae impoſita. n. Nicopolis ad Iſtrum.

— — — d. cymbae gubernaculum, ſ. vrnae adpoſita. n. Dardaniorum. v. *Rhodius*.

Fluuius decumbens. n. Adanae, Antiochiae, Damaſci, Ilii, Nicaeae etc. — cum inſcr. GERMAN. INDVTI. n. Aemiliae g.

— — ſ. cubito vrnae aquam fundenti innixus. n. Sami.

— — ſ. vrnae innixus, d. elata. n. Pſophidiorum. v. *Erimanthus*.

— — cum vrna ſub quadrigia. n. Thyatirae.

— — d. vrnam cum temone. v. EVPHRATES.

— — d. vrnam, ex qua aqua maiore arcu profluit, ſ. arundinem. n. Aegii Achaiae, Nicopolis ad Iſtrum.

— — d. arundinem, Ancyrae Galatiae, Cibyrae, Smyrnae, Trallium etc.

Fluuius decumbens d. arundinem, ſ. vrnae aquas vomenti innixa. vid. AQVA TRAIANA, *Cayſtrus*, *Cenchris*, *Corſymus*, *Hales*, *Halys*, *Hermus*, *Hippurius*, *Imbraſius*, *Iſter*, *Maeander*, *Marnas*, *Marſyas*, *Meles*, *Parthenius*, *Rhenus*, *Selenes* etc. *it*. n. Aphrodiſ., Blaundenſium, Cadorum, Dioſheritarum, Erythrarum, Germenorum, Magnetum Lydiae, Metropolit. Phrygiae, Nicaeenſium, Nicopol. ad Iſtrum, Philippopolit., Phocenſ., Samiorum, Temnitarum, Trallianorum, Tripolit. Cariae etc. — et ſimul ſ. cornucopiae tenet. n. Anazarbi, Blaundi, Colophonis, Tabalae Lydiae.

— — ſub arbore, d. arundinem, ſ. vrnae innititur; ex aduerſo ſt. Mercurius, d. crumenam, ſ. caduceum, pro pedibus aries. n. Hadrianor. Bithyniae.

— — cum arundine et oleae ramo. n. Vlpiae Pautaliae.

— — d. ramum, ſ. cornucopiae. n. Magneſiae Sipyli, Pergami.

— — d. ramum, ſ. vrnae aquam verſanti impoſita. n. Attaeae, Hadrianopolis, Metropolis Phrygiae, Pompeiopolis Ciliciae.

— — d. remum, ſ. vrnam, ex qua vnda profluit. AV. Hadriani. — et ad pedes nauis. n. Nicopolis ad Iſtrum.

— — d. icunculam gerit, ſ. cubito vrnae aquas vomenti innixo cum cornucopiae. n. Damaſci.

— — d. cornucopiae, ſ. vrnae innixa. n. Hadrianopolis, Philippopolis, Vlpiae Pautaliae.

— — d. cornuc. prope arundo, ſ. vrnae innititur, aquila ſuperuolat. n. Perperenae.

— — d. ancorum ad horizontem inclinatam; *al*. perpendiculari ſitu;

ſitu; *al.* retro inclinatam. n. Hadriani.

Fluuius decumbens ſ. ancoram inuerſam, d. ſpicas. n. Philippopolis Thraciae.

— — d. ſpicas et papauera. v. *Scopas*.

— — d. papauer cum ſpicis, ſ. arundinem. n. Pautaliae Thraciae.

— — d. lyram, ſ. arundinem. n. Amaſtris. v. *Meles*.

— — d. cymbae gubernaculum. v. *Rhodius*.

— — nauim contingit, ſ. vrnae innititur, ex qua aquae profluunt. n. M. Aurelii.

— — a dextris nauis cum velo, ſ. vrnae innixa. n. Apolloniae Epiri. v. *Aous*.

— — d. Dianam Epheſiam. n. Epheſi.

— — d. pateram. n. Cyzici.

— — d. elata, ſ. cornuc. et ſimul vrnae innititur. n. Nicopolis ad Iſtrum.

— — d. cubito terrae innixo, ſ. pinum ſuſtinet. n. Antandri Troadis v. *Cilleus*.

Fluuius emergens repraeſentatur in n. Aeliae Capitolinae, Antiochiae Syriae, Bybli, Caeſareae Palaeſtinae, Capitoliadis, Carrharum, Damaſci, Edeſſae Meſopotamiae, Epheſi, Emiſae, Germaniciae, Hadrianopolis, Laodiceae Cariae, et Syriae, Mytilenes, Orthoſiae, Pompeiopolis Ciliciae, Ptolemaidis, Rheſaenae, Sagalaſſi, Sami, Samoſatae, Sebaſtes Ciliciae, et Samariae, Sides, Sillii, Singarae, Tarſi, Tauii, Tripolis Syriae; *it.* Aretae, regis Arabiae;

Fluuius emergens pro pedibus genii ſeu mulieris ſedentis. n. Antiochiae Syriae, Caeſareae Germaniciae, vel Syriae, Demetriadis Aſſyriae, Edeſſae, Rheſaenae, Samoſatae, Sides, Singarae, Tyanae.

— — ad pedes genii ſcopulo inſidentis. n. Antiochiae Syriae, Bybli, Damaſci, Samoſatae, Sebaſtes Ciliciae, Sillii, Smyrnae, Tauii.

— — et deſuper colonus arans. n. Rheſaenae Meſopotamiae. — ſed deſuper templum. n. Eiuſd. coloniae.

— — ad pedes Apollinis. vid. *Cilleus*.

— — ad pedes Imp. Domitiani ſtantis. v. *Rhenus*.

— — pro pedibus Imp. Commodi in equo. n. Mytilenes.

Fluuii figuram Imperator proculcat. v. *Euphrates*. — *Tigris*.

— — pede calcat Aſtarte. v. *Aſtarte*.

Fluuius Danuuius ſ. arundinem tenet, d. Daciae iacentis collum premit, d. genu eius femori impoſito, n. Traiani.

— ſtans d. vrnam, ſ. cornucopiae. n. Aſſori.

— ex monte defluens decumbit. n. Magneſiae Sipyli.

— inſidens monticulis, d. arundinem tenet, ſ. vrnae aquas vomenti impoſita. n. Topiri Thraciae.

— iacens ſub ponte cum arundine. v. DANVVIVS.

Fluuii cuiuſdam dimidium corpus. n. Syracuſanorum. — In Sicilia paſſim flumina exhibentur dimidio corpore, praeſertim a Gelenſibus;

ſibus; in Graecia Magna perraro, atque a ſolis Neapolitanis.

Fluuius hinc et inde. n. Neapolis Syriae.

Fluuii duo barbati. n. Magneſiae ad Maeandrum.

— — alter barbatus alter imberbis. n. Deulti, Stoborum.

— — et Diana intermedia. n. Epheſi, Magneſiae

— — decumbentes cum vrnis. n. Apameae, Laodiceae ad Libanum, Perinthi, Saittes Lydiae.

— — decumbentes ex eodem latere. n. Amaſiae.

— — *Caper* et *Lycus*, ad latera figura natans, *al*. ad latus icuncula cum temone Laodic. Phrygiae.

— — ſedentes muliere intermedia, quae ſtans, d. elata duas ſpicas ſ. nauis gubernaculum inuerſum. n. Galbae. *Schulz* MzCab. II. Tb. I. fg. 2. p. 28.

— — ſedentes cum arundine et vrna, ex qua aqua profluit, deſuper Imperator ſtans a Victoria coronatur, quo ſimul dextram iungit cum figura militari. Æ max. Gordiani Pii. *Cimel. Vindob*. II. Tb. 74. fg. 2.) *Eckbel*. Cat. II.

— — humi procumbentes, qui vna manu arundinem tenet, altera vrnae innituntur, ex qua aqua profluit, intermedio Imperatore paludato ſtante, d. haſtam ſ. ſceptrum. Æ. Gallieni. *Cimel. Vindob*. I. Tb. 4. fg. 6. p. 16.) *Eckbel*. Cat. II.

— — *Selinus* et *Cetius*, inter quos *Aeſculapius* ſupra cippum n. Pergam. v. *Aeſculapius*.

— —, *Billaeus* et *Sardo*, inter quos *Bacchus*. v. *Bacchus*.

Fluuii duo barbati, *Cayſter* et *Cenchrius*, intermedia *Diana* v. *Epheſus*.

— —, *Maeander* et *Marſyas*, *Diana* intermedia. v. *Diana*.

— —, *Caper* et *Lycus*, inter quos *Genius* ſedens. v. *Caper*.

Fluuii caput in numis. Siciliae perfrequens eſt, e. c. in n. Agyrinae, Agrigenti, Catanae. Gelae etc. numis, apud *Torremuzzam* Sic. Num. Tb. 11. fgg. 7. 9. et paſſim.

— — iuuenile nudum cum duobus cornibus, ante quod ramus, niſi corona eſt, totum corpus ambiens. Æ. Agyrii Siciliae. *Eckbel*. Num. Vet. Tb. 4. fg. 7. p. 46. An hoc capite *Simaethus* cui vrbs Agyrina adiacebat, an *Chryſus*, qui Agyrinorum agros rigabat, indicetur dubitari poteſt. *Hauercamp*. ad Num. *Parutae* p. 634. ex Simaetho, Chryſa, Adrano vnum eundemque fluuium, quidem facit diuerſis tantum vocabulis, Geographi vero omnes eos diſtiguunt.

Fluuii tauriformes, ſeu cum cornibus taurinis in numis ſaepe exhibentur; quae cornua eis tribuuntur vel ob mugitum taurorum aquae ſonitum ſimilem, vel ob flexus alueorum, qui cornua dicuntur apud *Strab*. L. X. p. 458. Sic *Acheloum* cum taurino cornu depictum exhibent vetuſti numi Ambraciotarum et Acarnanum, quos male *Nonnius* ad *Minotaurum* refert. Vulgo enim iſte barbatus, ille imberbis. Eadem etiam forma *Achelous* fluuius in Etruſca, vt vocant vrna e lapide tophaceo apud *Gorium* Muſ. Etr. T. II. Tb. 122. n. 11. exhibetur, atque in gemma apud *Mariettum* Pierres grav. T. II. fg. 76. — In numo Poſtumi Imperatoris *Rhenus* fluuius bicornis ſignatus, quod nempe in duo brachia ſcindatur.

virorum ſpecie venerantur. Deque hoc plura fuſius notauit *Torremuzza* in Collect. veter. Panormit. Inſcript. 1762. p. 322.

Secundo: Fluuios taurina forma veteres expreſſiſſe obuium eſt, prout habetur ex eodem *Aeliani* loco citato: „Fluuiorum naturam et fluenta eorum oculis cernimus; nihilominus tamen qui colunt eos, et imagines eorum fabricantur, partim forma humana eos conſecrarunt, partim boum figuram eis adfinxerunt; bubus quidem adſimilant Stymphalii Eraſinum et Metopam, Lacedaemonii vero Eurotam Sycionii et Phlyaſii Aſopum, Argiui Cephiſſum, et a *Strabone* Geograph. L. X. Qui autem ex fabulis verum colligunt, tauro ſimilem forma Acheloum aiunt, vt et alios fluuios ob ſtrepitum eſt flexus alueorum, qui *cornua* dicantur; hinc *Virgil.* Georg. L. IV. vſ. 371. de Eridano:

Et gemina auratus taurino cornua vultu Eridanus.

Et *Horatius* L. IV. od. 14. de Aufido Apuliae fluuio:

Sic tauriformis voluitur Aufidus etc.

Tertio: Fluuios humana etiam facie vno aut duobus adiectis cornibus veteres effingere ſolebant; cuius rei perenne nobis exhibet teſtimonium in primis *Ouidius* Metamorph. L. XIII. vſ. 893 ſq. vbi de Aci in fluuium verſo loquitur. Quod et idem obſeruatur in pluribus Siciliae numis, prout ſunt Agrigentinorum nonnulli, qui caput iuuenile cornuta fronte praeferunt, cum fluuii nomine ΑΚΡΑΓΑΣ, qui prope ipſius vrbis moenia decurrebat. Idem caput iuuenile cornutum habent Catanenſium numi, addita fluminis denominatione ΑΜΕΝΑΝΟΣ. Conſimilem referunt effigiem Gelenſium numi, quibus eſt inſcriptum ΓΕΛΑΣ, *Gelae* fluminis nomen. In Selinuntiorum numis vir cernitur cornuta fronte ad oram ſacrificans, eſtque ei adpoſita vox ΥΨΑΣ, *Hypſa* fluuius is erat, qui in Selinuntiorum agros profluebat. In Camarinenſium numis iuuenis etiam cernitur effigies fronte cornuta, cui adiicitur epigraphe ΙΠΠΑΡΙΣ ad oſtendendum tali ſpecie figurari flumen *Hipparim*, qui prope Camarinam decurrebat. Aſſorenſium videntur numi cum iuuenis imagine cornuta fronte, hydriam tenentis dextra, et inſcriptione CRYSAS, quod erat nomen fluuii in Aſſorenſium finibus profluentis. Naxiorum tandem pariter ſunt numi cum ſimili capite iuuenili, addito nomine ΑΣΣΙΝΟ, quod eſt *Aſſinis* fluminis. — Exſtat praeterea apud *Spanhem.* Pr. I. 395. rariſſimum Poſtumi Imperatoris numiſma. in quo ex vna parte conſpicitur *Rhenus* fluuius hominis Figuram praeferens, duobus cornibus in fronte additis. — Tandem luce ipſa meridiana clarius eſt, *Acheloum* amnem eadem ipſa forma, tauri nempe humanam habentis faciem vno, aut duobus additis cornibus, effigiatum eſſe in numis Ambraciotarum, Acarnaniorum et Oeniadarum, qui omnes cuique patent apud *Spanhem.* Pr. I. p. 396.) *Geſner.* Tb. 8.) *Peller.* Recueil I. Tb. 12 et 13.

E quibus omnibus *Torremuzza* princeps ſtatuendum cenſet monſtrum hoc biforme in *Campaniae* numis figuram eſſe fluminum *Sarni*, *Vulturni*, *Scheti* aliorumque, ea in regione profluentium; et in illis, qui ad *Siciliae* populos et vrbes ſpectant, ſymbolum eſſe illorum, quae proximiora eſſe ciuitatibus ipſis erant, ita vt Syracuſanorum numis exprimatur *Anapus* fluuius, in Catanenſium aut *Amenanus*, aut *Simaethus*; in Gelenſium *Gela*; in Panormitanorum *Oretus*; in Agyrenſium, quorum ineditum Maximi moduli numiſma, bouem humanam faciem habentem praeferens exhibet *Torremuzza* in tabula numorum nouae collectioni Inſcriptionum Siciliae 1784. addita

ſq.

fg. 29. aut *Simaethus*, aut *Cryſas*, ambo in Agyrinenſium fines profluentes; in numis Tauromenitanorum *Onabala*; in n. Entellinorum et Selinuntinorum *Hypſa*; in n. Megarenſium *Alabus*; et tandem in rariſſimo Himerenſium numo, quem apud *Torremuzzam* l. c. fg. 30. inuenies, taurus ille humana facie praeditus, fluuius eſt *Himera ſeptemtrionalis*, qui prope ipſius ciuitatis moenia decurrebat.

Nicolaus Ignarra ad calcem commentarii ſui de Palaeſtra Neapolitana p. 232 ſqq. nouum de hac ſemibouis barbati viri figura, quae eſt in numis tam Siciliae, quam Campaniae, propoſuit ſyſtema: eum eſſe nimirum *Acheloum*, apud veteres commune aquarum vocabulum. Recte quidem adſerit, monſtrum biforme eſſe ſymbolum figuramque fluuii; reliquum vero, an ad Acheloum et ad typum aquarum et abundantiae prout ipſi videtur; an potius ad contermina fluenta regionum illarum et ciuitatum, ad quas numi ſpectant, ſymbolum hoc eſſet referendum, ab ipſis numis, tanquam a viuis et loquentibus teſtibus eſt explorandum. — Perſpicuum certe ex ante adnotatis eſt, in n. Agrigentinorum, Gelenſium, Camarinenſium, Selinuntinorum, Catanenſium, Aſſorinorum et Naxiorum iuuenes illos cornuta fronte additis inſcriptionibus: ΑΚΡΑΓΑΣ, ΓΕΛΑΣ, ΙΠΠΑΡΙΣ, ΥΨΑΣ, ΑΜΕΝΑΝΟΣ CRVSAS et ΑΣΣΙΝΟ imagines eſſe fluuiorum *Acragantis*, *Gelae*, *Hipparis*, *Hypſae*, *Amenani*, *Cryſae* et *Aſſinis*, qui conterminos agros ciuitatum Agrigenti, Gelae, Camarinae, Selinuntis, Catanae, Aſſori et Naxi adluebant; ex quo id deducendum, vt ſi ſemibouis viri figura inueniatur cum iiſdem nominibus, nil aliud indicare velle, fluuium illum, cuius nomen deſignatur. Hoc praeſtant nobis in primis Geloorum numi paſſim obuii, quorum duos treſue inuenies in *Torremuzzae* Tabula nouae Inſcriptionum Siciliae collectioni praefixa fgg. 23. 24. 25. in quibus biformis monſtri figura addita eſt fluuii denominatio ΓΕΛΑΣ, idem habetur in Selinuntinorum numo argenteo, quem idem princeps edidit in Sicil. Num. Tb. 66. fg. 6. Conſpicuus in eo eſt taurus humana facie et lemma additur ΣΕΛΙΝΟΕΣ, quod erat vetus nomen fluminis illius, hodie dicti *Madiuni*, prope exciſae Selinuntis vrbis rudera decurrentis. — His addi poſſunt *Hieronis* Syracuſarum et Gelae tyranni alii numi, qui in antica praeferunt equorum currus, et nomen ΙΕΡΩΝΟΣ, in poſtica vero facie ſemiuirum bouem, adiecta voce ΓΕΛΑΣ apud *Torremuzzam*, in tabula nouae Inſcriptionum collectioni praemiſſae fg. 33. et apud *Parutam* Sicil. Num. e quibus id certo firmari oportet, quodſi bouis figura ad Acheloum eſſet referenda, non ΓΕΛΑΣ, quod nomen eſt fluuii *Gelae*, ſed ΑΧΕΛΩΟΣ potius in eis fuiſſet inſcriptum. Neque hic dicatur, ΓΕΛΑΣ et ΣΕΛΙΝΟΕΣ voces eſſe adhibitas ad indicandum nomina vrbium Gelae et Selinuntis, ad quas numi ſpectant; perſpicuum eſt enim ex aliis quamplurimis earum ciuitatum numis, gentilitia earum ciuium nomina in eis expreſſa tantummodo eſſe ΓΕΛΩΙΩΝ et ΣΕΛΙΝΟΝΤΙΩΝ vel ΣΕΛΙΝΟΝΤΙΝΩΝ.

FOCA. vid. *Focas*, qui per F. exprimitur, non per Ph, vt in numis exſtat, pariter atque in veteribus inſcriptionibus, et in probatiorum auctorum ſcriptis.

Focas ſeu *Phocas* (*Flauius*) in Thracia ortus obſcuro genere; vir corpore animoque turpiſſimus, ab exercitu, qui conſpirauerat in Mauritium, adpellatus eſt, tunc centurio militum, Auguſtus A. V. C 1355. An. Chr. 602. Crudelem et libidinoſum ſe geſſit, praetereaque ignauum, et timidum, licet eſſet terribilis adſpectu. A Coſroe Perſarum rege, Mauritii necem inique ferente, laceſſitus bello eſt et victus. Alii quoque reges,

reges, tum in Europa, tum in Aſia, tum in Aegypto contra eundem irruerunt, ſummo cum imperii damno atque ignominia. Facta in ipſum omnium conſpiratione, adclamatus eſt Heraclius, qui Focam proelio vicit et captum ignominioſo mortis genere confecit octauo imperii anno, Chr. 610. d. 5. Octob. A. V. C. 1363. — Leonto, ſeu Leontia, Focae vxor, genuit Domantiam, ſiue Domnentiam, quam in vxorem duxit Priſcus, ſeu Criſpus, Patritius Conſtantinopolitanus. — Poſt Focam ferme Imperatorum imagines in numis barbatae eſſe ſolent; quo diſcrimine vtuntur antiquarii ad numos ſimile nomen praeferentes proprio Imperatori adiudicandos.

Focae numi aerei vulgares, argentei rariores, aurei rari habentur. *Vaill.* Pr. III. p. 295.) *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 412. — Cuius numorum ectypos dedere, vel catalogis ſuis addidere: *Bandur.* II. p. 671 ad 675.) *Beger.* Th. Br.) *Ducang.* p. 109 addita deſcriptione p. 110.) *Eckhel.* Cat Muſ. Vindob. II. p. 540. 541.) *Guſſeme* Diccion. III. p. 247. ad 250.) *Hantthaler.* Exercit. I. Tb. 3. fg. 10. p. 91. *Hulſius* Impp. Rom. fg. 93. p. 187.) *Mdb.* p. 580 ad 582.) *Muſell.* Impp. Tb. 258. fgg. 5. 6.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 71. fg. 4. p. 343.) *Patin.* Impp. p. 498 *et* Ind. p. 35.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 33. fgg. 6. 7. III. Tb. 33. fg. 9.) *Pedruſ.* M. *Farneſ.* Tb. 28. fg. 7. p. 368.) Muſ. *Piſan.* Tb. 90. n. 1. p. 235.) Muſ. *Theup.* p. 373. 374.) *Vaill.* Pr. III. p. 273.

Focae caput vel cum diademate crucigero, vel protome ipſius cum ſtemmate crucigero, d. globum crucigerum, *al.* d. volumen, ſ. globum cum cruce; vel Focas cum camelaucio crucigero a fronte, d. elata praeferens volumen ſiue acaciam, ſiniſtra pariter alata crucem; ſtola ex humeris deſcendente ad pectus in formam crucis.

Capitis Focae epigraphes ſunt: DN. FOCAS. — DN. FOCAS AVG. — DN. FOCA P. AVG. *al.* PER. *al.* PERP. AVG. — DN. FOCAS P. AVG. *al.* P. F. AVG. *al.* P. P. AVG. *al.* PEP. AVG. *al.* PERP. AVG. — DNN. FOCAS PЄRP. AVG. — DN. FOCA NEP. F. AV. *al.* NЄP. F. AV. *al.* NЄP. Є. AV. *al.* NЄP. Є. AVG. — DN. FOCAS C. PЄ. AV. — DN. FL. FOCAS P. F. AVG. — FLAVII FOCAS PERP. AVG. *Vaill.* Pr. III. p. 273.) *Band.* II. p. 671. 673. ſed FLAVIII etc. pariter atque apud *Ducang.* in caelatura p. 109. n. 2. at in deſcriptione eiuſdem numi e maximorum genere FLAVIVS etc.

Poſtica pars ita inſcripta: ANNO I. magno M intermedio cum crucicula ſupra, in imo exergo CONЄ. vel THЄVP. *Conſtantinopoli*, vel *Antiochiae.* — ANNO I. in medio XXXX. infra KYZA. — ANNO I. in medio X cum crucicula deſuper, infra P. — ANNO II. et M magnum, infra THЄVP. — ANNO II. in media XX — ANNO III. et M magnum, infra A. *al.* XC. *al.* THEVP. vel THEЧP. — III. ONNA loco ANNO III. infra ЧVƷHT inuerſo ordine, pro THEVP. — ANNO IIII. in medio XXXX. — ANNO Ч. in medio XXXX. — ANNO Ч. in medio X magnum. — ANNO ЧI. in medio XXX. — ANNO IIЧ. in medio K magnum — ANNO XXXX. — ANNO XXXXG. — ANNO XXXXIIII. — FOCA. — ΦK. — RAVENA. in medio K magnum. — VICTORIA AVGVSTA. — VICTORIA AVG. *al.* AVGG. *al.* AVGGB. *al.* AVGGΓ. *al.* AVGGΔ. *al.* AVGE. *al.* AVGЧE. *al.* AVGGS. *al.* AVGGΘ. *al.* AVGGH. *al.* AVGGI. *al.* AVGЧI. *al.* AVGGP. *al.* AVGЧZ. *al.* AVGGG. — VICTORIA AVGVSTI *al.* AVGVSTORVM. — VICTORI. FOCAS AVG. — X ma-

magnum, deſuper crux, ad latus N inde M. vel hinc M inde M aliud. — XX. infra CONA. vel CONΔ. vel KYZA. — XXIIII. infra KYZB. — XXЧ. in imo NIKOB. — XXXX. infra CON. *al.* CONΔ. *al.* ONT.

Foedera et ſocietates vrbium inter ſe, renouata cum vicinis non ſolum, ſed cum diſſitis etiam populis vel ciuitatibus, in antiquis numis expreſſa, cuius rei ſymbolum in iiſdem dextrae iunctae. *Spanhem.* Pr. I. p. 143. — Aliud foederis faciundi ſymbolum: duo viri ſtantes, alter Romano more veſtitus, alter alienigeno, baculo ſupra porcam admouent, quam fecialis genuflexus feriendam tenet. vid. *Fecialis.* — An hoc typo in n. Vettiae ſiue Veturiae gentis *Foedus inter Romulum et Tatium*, regem Sabinorum, ſit ſignatum? *Spanhem.* Pr. II. p. 203. 204.) M. *Pembrok.* III. Tb. 8. fg. 11.) *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. II p. 6. *Oiſel.* Sel. Num. Tb. III. fg. 5. p. 543.) Olivier ſopra due medaglie Samnitiche n. 3. 4. quae diſſertatio legitur Tom. XVII. Opuſcul. Scientif. p. 241 ſq. et Vol. II. diſſertatt. Acad. Etruſcor. Cortonenſis p. 49 ſq.) *Vaill.* Fam. Vetuia fg. 1. Similes exſtant apud *Morell.* Theſ. Fam. inter incertos Tb. I. fg. 3. C. D. — Vir ingeniculatus ſcrofam tenet inter adſtantes duos milites, quorum vnus haſtam tenet erectam, alter inuerſam, et vterque ſcrofam bacillo contingit, adſcriptum ROMA.)(Caput Iani geminum imberbe laureatum. Æ. Veturiae gentis. *Eckhel.* Cat. II. p. 6. — Foedus inter Italiae populos initum ad extorquendum a Romanis ius ciuitatis creditur expreſſum in Samniticis numis ſimile argumentum offerentibus. Conf. Saggi di Cortona T. II. et IV.

Foedera populi Romani cum exteris populis ſancita in numis obuia, de quibus fuſius *Spanhem.* Pr. II. p. 201 ſq. — Ritum pangendorum apud Romanos foederum, atque e *Cicerone*, *Liuio*, aliiſque notum, pulcre ante oculos ponunt Antiſtiae gentis numi, in quibus hinc caput Auguſti ac nomina; illinc duo feciales togati, qui veluti dextras iungunt ſupra aram inter eos accenſam cum inſcr. C. ANTISTIVS IIIVIR. FOEDVS P. R. CVM GABINIS. Sub aram porcam occiſam cerni tradit *Vaillantius*, quae tamen in numi icone, ab eo Fam. Rom. I. p. 75. fg. 4 *et* Pr. II. p. 16. adducta non compareret. *Liebe* Goth. Num. p. 34. 216. — vel ſcriptum eſt QVM. GABINIS, vt apud *Morell.* Specim. rei numar. Tb. 8. p. 93.) *Guſſeme* III. p. 250. — vel QVVM loco CVM. ſic *Mdb.* p. 36. vid. *Antiſtia* gens.

Foedus Romanorum cum Theſſaliis exhibet numus apud *Arigonium* Num. Pop. Tb. 5. n. 3. et in Muſ. *Theup.* p. 1305. deinde etiam apud *Pellerin.* Tom. II Tb. 26. fg. 1. Quando autem, quaue de cauſa foedus hoc ictum ſancitumque fuerit, definire non auſus eſt *Oderic.* Num. Graec. p. 67. qui tria tamen tempora incidiſſe videt, quibus fieri id potuerit.

FOENICA male ſcriptum pro PHOENICE in numo Antonini Pii, quondam conſeruato in cimelio reginae Chriſtinae. Eſt in eo figura ſtans, d. coronam tenens, ſ. cornucopiae, pone palma. *Guſſeme* III. p. 250.

Foenum perticis temporibus reipublicae primis manipulorum erat ſignum, cuius generis duo intueris in Æ 1. Auguſti numo a colonia Caeſar Auguſta apud *Seguin.* Sel. Num. Ant. p. 108.

Folium in numis Siculis, vt Meſſanenſium, aliarumque vrbium, ſiluis atque arboribus abundaſſe Siciliam ſignificat, vt cenſet *Hauercamp.* ad *Parut.* Sic. Num. p. 151.

 At

At *Begerus* Th. Br. I. p. 393. vel ad mororum ſiluas refert, quas teſtatur *Fazellus* in Sicilia eſſe; vel lauri folium eſſe coniicit.

Folium in area. n. Acinipo Hiſpaniae. *Velazquez* Enſayo. Tb. 11. fg. 2. p. 88. — Crotonis Bruttiorum. — Rhegii Bruttior. — Lyſimachi regis Thraciae.

— apii. n. Selinuntis Siciliae, tanquam ſignum huius vrbis characteriſticum. v. *Selinus*,

— hedera in area. n. Aſpendi Pamphyliae, Locridis, Pergami. — ſupra diotam. n. Methymnae Leſbi.

—, palmatum ſupra cancrum. n. Agrigenti. M. *Hunter*. p. 9.

— vitis inter crura pegaſi. n. Amphilochiae Acarnaniae. M. *Hunt*. Tb. 4. fg. 13.

— ſupra culmum ſpicae. n. Metaponti Lucaniae.

— pone caput Iouis. n. Mamerti Italiae.

— pone caput muliebre. n. Neapolis Campaniae.

Fons a fundendo, quod inde aqua fundatur. Fontes nymphis Naiadibus conſecrati; omni enim fonti numen praeeſſe credebatur propter perennem ſcaturiginem et quod nec aquarum natura a miraculis ceſſat. *Vib. Sequeſtri* liber de fluminibus, *fontibus* lacubus etc. — *Fontium ſymbola* in aere vetere, ſpeciatim in Siculorum pecunia, leonis ſunt fauces, aquas eructantes. *Pellerin* Rec. T. III. Tb. 109. fg. 31 *et* Tb. 111. fg. 64.) *Torremuzza* Agg. IV. T. 8. n. 1.

— *Pirene* ad radicem Acrocorinthi, Muſis ſacer. *Vaill*. Col. II. p. 10.

Fons Sunias in honorem Mineruae *Suniadis*. ΠΗΓΗ CΟΥΝΙΑC ΠΟΜΠΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. *Fons Sunias Pompeiopolitarum* Ciliciae. Figura decumbens, d. ramum, ſ. vrnam. *Guſſeme*, III. p. 261) *Vaill*. Gr. p. 109. vid. *Pompeiopolis*.

— *Stymphalius*. *Nonn*. ad *Golz*. Gr. vet. p. 63.

— *Tera*, ΤΕΡΑ in n. Phocidis Aeolidis. Figura decumbens, cum ramo in d. vid. *Phocis*. — *Tera*.

FONT. pariter FONTEI. vel litteris colligatis FONTEI. *Fonteius*. vid. *Fonteia* gens, quae

Fonteia gens, quamuis inſigni et temporibus iſtis vſitata ambitione genus ſuum ad Fontonem, Iani filium, referret, plebeia fuit, quod ex nefario illo Ciceronis inimico Clodio intelligimus, qui, vt tribunus plebis fieret, et Tullium vrbe expelleret, P. Fonteio plebeio homini, vix viginti annos nato, adoptandum ſe dedit. Nomen gentis huius alii a *fontibus* defluxiſſe, alii a *Fonto*, Iani filio, originem habuiſſe exiſtimant. Hinc ſine dubio Ianus in denario ad indicandam Fonteiorum originem expreſſus eſt. Conf. *Arnobii* aduerſus gentes L. III. edit. *Elmenhorſt* p. 69. — CAPITO cognomen a capite, cui enim magnum erat caput, Capitonis cognomen eſt inditum. — Numi ſunt: 1 ad 9. Caput Iani geminum, laurea coronatum, ſed imberbe, iuxta F. in aliis G. — K. — O. — P. — Q. — R. — S. — V. — quae litterae ad alphabeticas matricum notas pertinent. et X ſolitum denarii ſignum.)(C. FONT. *Caius Fonteius*. In imo adſcripta vox ROMA teſtatur, non in prouincia, ſed Romae, pecuniam hanc ſignatam fuiſſe. Triremis cum remigantibus et ſtante ad puppim gubernatore; diadema regale dependet a puppi, in *Vrſini*, *Patini*, *Vaillantii* aliorumque picturis perperam negle-

neglectum, a *Gorlaeo* autem et *Morellio* probe obſeruatum. Credidit *Hauercamp.* ad *Morell.* Fam. p. 181. illud additum eſſe, quod hac expeditione, quam triremis indicat, vltum irent Romani regum iniurias. *Æ*. *Eckhel*, Cat. Muſ. Caeſ. II. p. 38.) *Gorlaeus* Tb. 18 fg. 1.) *Guſſeme* III. p. 251. n. 5.) *Morell.* Fam. p. 180. fg. 1. ſqq. ſine numero adpoſito.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 2. fg. 13.) *Schulz.* Numoph. I. p. 157 ſq. n. 239.) M. *Theup.* p. 44.) *Vaill.* Fam. I. p. 449. qui litteram Q. *Quaeſtor.* interpretatur.) *Vrſin.* per *Patin.* auct. p. 114. — 20 ad 21. Capita duo iugata laureata imminentibus aſtris; adeſt denarii nota.)(Ⅿ. FONTEI. *Manius Fonteius.* Triremis, adeſt gubernator ſedens ad puppim, remum torquens, in imo alphabeticae matricum notae A. — F. — G. — H. — I. — K. — M. — P. — T. — X. *Vrſinus, Vaillantius Guſſeme,* editorque Muſei *Theupoli,* in antica *Caſtoris et Pollucis,* qui tutelares nauigationis dii ab antiquis habebantur, iugata capita expreſſa eſſe crediderunt, tanto magis, quod in poſtica triremis cernatur. *Penatium* autem potius has eſſe imagines *Hauercamp.* ad *Morell.* Fam. p. 181. ſtatuit, idque tribus probat fuſius argumentis. *Æ*. *Eckhel.* Cat. II. p. 38.) *Gorlaeus* Tb 18. n. 3.) *Guſſeme* ib. n. 6.) *Landi,* Sel. Num. p. 111 ſq. *Morell.* Fam. p 181. fg. 2. et ſqq. omiſſo numero.) *Schulz.* ib. p. 158. n. 240.) Muſ. *Theup.* p. 43.) *Vaill.* Fam. I. p. 449.) *Vrſin.* a *Patin.* p. 114. n. 2. — 22. P. P. *Penates Patrii.* Capita deorum Penatium iugata et laureata cum ſtella in vertice, denarii nota in area. *Eadem epigraphe* eademque triremis, infra D. *Æ*. *Eckhel.* Cat. II. p. 38. — 23. *Al.* ſimilis, ſed pone triremem tria puncta, ſiue notae monetariorum, vt videtur, ſiue matricum inſignia *Æ*. *Morell.* Fam. p. 182. Lit. A.) *Guſſeme* ib. n. 7. — 24. Ⅿ. FONTEI. C. F. *Manius Fonteius, Caii Filius.* Caput Veiouis iuuenile laureatum, ſubtus eſt fulmen, dei eius ſymbolum.)(*Sine inſcr.* Cupido vel genius hirco inequitans, ſuperne duo pilei Dioſcurorum, infra thyrſus Bacchicus, omnia intra coronam myrteam. *Æ*. *Eckhel.* Cat. II. p. 38.) *Guſſeme* ib. n. 2.) *Liebe.* Goth. Num p. 39.) *Morell.* Fam. p. 182. III.) *Pighius* Annal. III. p. 228.) M. *Theup.* p. 44.) *Vrſin.* a *Patino* auct. p. 114. n. 3. — 25. *Al.* ſed praeterea iuxta caput additur ☧, quod monogramma diſpoſitis in ordinem litteris legitur *Apollo.*)(Typus ſimilis praecedenti. *Æ*. *Eckhel.* ib.) Guſſeme ib. n. 3. ſed monogramma vertit in R.) *Morell.* ib. Lit. B.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 2. fg. 24.) *Schulz.* Numoph. I. p. 159 ſq. n. 241.) *Vaill.* Fam. I. p. 450. ſq. ſed in imo acroſtolium trifidum, ad rem naualem ſpectans. — 26. *Al.* omiſſo monogrammate, et cum pileis ad latera capellae poſitis *Æ*. *Morell.* ib. 183.) M. *Theup.* p. 44. — 27. *Al.* EX A. P. Caput ſimile.)(Similis. *Æ*. *Eckhel.* Cat. II. p. 38. — 28. MAXSVMVS. Caput Libertatis, retro quod pileus eſt,)(Puerulus idem alatus caprae inſidens, deſuper duo pilei, infra thyrſus, intra coronam myrteam. *Æ*. *Guſſeme* ib. n. 8.) *Morell.* ib. Lit. D.) *Liebe* Goth. Num. p. 39. cui videtur caput Veneris, additque: „denarium hunc Egnatiae potius familiae, praeter typi aduerſa in parte ſimilitudinem, vindicat nomen MAXSVMVS, quod Fonteios geſſiſſe non conſtat. — 29. P. FONTEIVS P. F. CAPITO III.VIR. Caput iuuenile modeſte barbatum ac galeatum, pone tropaeum.)(Ⅿ. FONT. TR. MIL. *Manius Fonteius Tribunus Militum.* Vir citato equo vectus, d. haſtam, in imo duo digladiantes, poſt horum vnum galea. *Hauercamp.* ad *Morell.* Fam. p. 183. 184. paullo prolixiorem auerſae huius denarii paginae ſuppeditat deſcriptionem. *Æ*. *Beger.* Th. Br. p. 556.) *Eckhel.* Cat.

ll. p. 39.) *Guſſeme* n. 10.) *thaler*. Exercitat. III. Tb. I. 5. p 30.) *Morell*. ib. fg. 4) *Pembrok*. III. Tb. I. fg. 4 *et* 10. fg. 5.) *Schulz* Numoph. 161 ſq. n. 242.) *Vaill*. Fam. *Vrſin*. per *Patin*. p. 114. n. — 30. *Similis* plane eſt prae- nti, niſi quod pictura militum iantium ſub equo aliquantum epet. AR. *Gorlaeus* Tb. 18. n. quo *Morell*. Lit. E. numum neauit. — 31. P. FONTEIVS PITO III.VIR. CONCORDIA. ut deae Concordiae velatum. T. DIDI. IMP. VIL. PVB. *us Didius Imperator*. *Villa lica*. Aedificium columnis ful- . AR. vt in gente *Didia*. *Eck-* Cat. ll. p. 39.) *Guſſeme* III. p. n. 3 *et* p. 251. n. 9.) *Har-* . Oper. p. 797.) *Morell*. Fam. ia p. 153 et Fonteia fg. 5. p. .) *Schulz*. Numoph. p. 140. .) *Spanhem*. Pr. ll. p. 193.) *Theup*. p. 35. 43.) *Vaill*. Fam. . 385. 450.) *Vrſin*. a *Patino* . p. 98. n. 2. *it*. 114. n. 5. — FONTEIVS CAPITO PRO- *ietore*. Capita iugata M. Anto- et Cleopatrae.)(M. ANT. P. COS. DESIG. ITER. ET RT. III.VIR. R. P. C. *Mar- Antonius Imperator, Conſul De- iatus Iterum Et Tertium Trium- Reipublicae Conſtituendae*. Tri- iis praetoria cum velo. Hunc iteium Capitonem docent anti- irii eſſe eundem, quem *Horatius* intimis Antonii eſſe notauit; ſſi ſub Antonio praefectus et ab cum militari imperio miſſus, quo opatram ad eum in Syriam ad- eret. Æ 2. *Guſſeme* III. p 252. 12.) *Harduin*. Oper. p. 697.) *ib*. p. 18. 19.) *Morell*. Fam. p. . fg. 6.) *Spanhem*. Pr. ll. p. .) M. *Theup*. p. 44.) *Vaill*. n. Rom. I. p. 102. *it*. Col. I. p. *Vrſin*. a *Patin*. p. 36. n. 29. — 33. DIVVS AVGVSTVS THERONTE II.VIRo. Caput guſti radiatum.)(VICTO- A AVGuſti CAPITONE ITE- *Rum* II.VIRo. Victoria gradiens, d. ſertum gerit, ſ. palmam. Æ. forte Corinthi cuſus. *Morell*. Fam. p. 184. fg. 7. — 34. DIVVS AV- GVSTVS CAPITONE II.VIRo. Idem radiatum Auguſti caput.)(VICTORIA AVG. CYTHERON- TE II.VIRo. Victoria eadem. Æ 2. a Corinthiis. *Eckhel*. Cat. I. p. 115. n. 12.) *Guſſeme* II. inter Co- rinth. n. 36.) *Morell*. Fam. p. 184. Lit. F. *it*. Theſ Impp. I. in Auguſto p. 395.) *Woltereck*. El. Num. p. 79. — 35. *Ead. adu*.)(VICT. AVG. *Victoria Auguſti*, CITHERONTE II.VIRo. Victo- ria, vt in prioribus. Æ 2. *Morell*. Fam. p. 184. Lit. G. — 36. C. C. A. C. FONTEI (litteris colli- gatis) CAPITO etc. II.VIRo. Co- lonus agens boues. *Morell*. in Tiberio Tb. 15. fg. 7. vid. *Caeſar Auguſta*. — 37. Caput Iouis Ca- pitolini, retro S. nota ſemiſſis.)(C. FONT. *Caius Fonteius*. Prora nauis, additur S. eadem nota ſe- miſſis, ſubtus ROMA. Æ. *Morell*. ib. Lit. H.) *Vaill*. Fam. p. 448. — 38. Caput Romae galeatum cum quatuor globulis, qui trientem id genus monetae eſſe indicant.)(*Ead. epigr*. ſed ad ratem dimidiam quatuor itidem globuli adpoſiti ſunt. Æ. *Guſſeme* III. p. 152. n. 11.) *Morell*. Fam. p. 185. Lit. I.) *Vaill*. Fam. p. 448. — 39. Caput Ve- neris.)(C. FONTEIus CAPI- TO III.VIR. Tripus, deſuper corona, intra lauream. AV. *Golz*. Faſt. p. 231.) *Guſſeme* n. 4.) *Mo- rell*. Num. Conſular. Tb. 17. fg. 1. p. 559.) *Vaill*. Fam. — 40. Ca- put Iouis laureatum cum nota de- narii.)(C FONT. ROMA. Nauis prora. *Guſſeme* III. p. 251. n. 1.) *Vaill*. Fam.

FONTEIVS nomen Fonteiae gentis. v. *Fonteia g*.

FOR. *Fortis*. LEG. II. TR. FOR. *Legio Secunda Traiana Fortis*.

FOR. *Fortiſſimus.* DECENTIVS FOR. CAES. Conf. *Galland* Diction. voce *Fortiſſimus.*

FOR. *Fortuna.* FOR. P. R. *Fortuna Populi Romani.* n. Siciniae g. *Spanhem.* Pr. diſſ. 6.) *Iac. Perizon.* diſſ. 3. — Aliis *Fortitudo Populi Romani.* *Guſſeme* III. p. 252.

FOR. RE. *Fortuna Redux* in Auguſti numis vulgo proſtat. *Dio* L. LIV. rationem reddit: Ob reditum eius, inquit, ac propter ea, quae abſens egiſſet, multa et varia in honorem eius decreta ſunt, quorum ille nihil accepit, niſi quod *Fortunae Reduci* aram conſecrari, diemque ſui reditus inter ferias referri, ac Auguſtalia dici, paſſus eſt.

— — Ara hac cum inſcriptione, circum: CAESARI AVGVSTO, in ima parte: EX S. C. n. Ruſtiae gentis. *Morell.* Fam. p. 324.) *Vaill.* Fam. p. 238. 239. 240.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 54. fg. 1. p. 327.) *Swinton.* diſſ. in Philoſoph. Tranſact. T. LXII. P. I. Tb. 2. fg. 2. p. 61.

FOR. RED. *Fortuna Reduci.* Fortunae ſedentis typus. Æ. M. Aurel. *Angelon.* p. 189.) *Mdb.* p. 220.

— RED. P. M. TR. P. XI. IMP. VII. COS. V. P. P. Fortuna ſedens, d. temonem, ſ. cornuc. AR. Commodi. *Eckbel.* Cat. II.) Muſ. *Theup.* p. 203. — ſed IMP. VIII. COS. V. P. P. S. C. Idem. Fortunae reducis typus. Æ. Commodi. *Muſell.* Impp. Tb. 139. fg. 2.

— REDVCI. in medio numi in quadrato. *Guſſeme* V. p. 54.) *Mdb.* p. 225.

Forceps pone Vulcani caput, aut vulcani cultum, aut aliquid ad monetae fabricam ſpectans arguit. n. Aureliae Cottarum, Caeſiae g., Caſſiae gentis. *Vaill.* Fam. Caſſia fg. 4. — *it.* Aeſerniae Samnii. — *it.* Demetrii II. regis Syriae.

Forceps ad caput imberbe. n. Ancyrae Phrygiae.

— ſupra culmum ſpicae. n. Metaponti. Lucaniae.

— et malleus ad monetas cudendas. n. Cariſiae gentis.

— et malleus. n. Lemniorum, ad deſignanda Vulcani, dei Lemnii fabrilia inſtrumenta. *Spanh.* Pr. II. p. 170.

Forenſis. *Iupiter*, quod iudiciis praeeſſet, a Nicaeenſibus Bithyniae cultus, teſte numo: ΝΕΙΚΑΙΕΙϹ ΠΡΩΤΟΙ ΤΗϹ ΕΠΑΡΧΕΙΑϹ inſcripto, aerae vero accenſae inſculptum: ΔΙΟΣ ΑΓΟΡΑΙΟΥ, *Iouis Forenſis.* Æ. 2. 3. Domitiani. *Guſſeme* III. p. 64. 252. V. p. 241.) *Harduin.* p. 346.) *Morell.* in Domitiano Tbb. 21. 26.) *Triſtan.* I. 334. *Vaill.* Gr. p. 24. 293.

Forma litterarum Latinarum priſca e Graecis Cadmeis ſeu Phoeniciis eſt deducta. E Graecia enim litterae numero 16. ab Euandro Arcade, ſeu in genere a Pelaſgis iuxta *Plinium*, L. VII. c. 56. in Latium ſunt illatae, eaeque cum antiquis Graecorum litteris ordine, numero, poteſtate et forma propemodum conformes, vt idem *Plinius* L. VII. c. 58. adſerit, et *Spanhem.* Pr. I. p. 61 ſqq. ex numis aliquot antiquis probat.

Fornix, vid. *Arcus.* — Fornix, ſeu porta vrbis cum turribus et arcubus. n. Traianopolis. — Fornix binis columnis ſpiralibus fultus, intus duae, *al.* tres, *al.* quatuor figurae ſtantes. vid. FELICITAS ROMANORVM. — Danubius fluuius iacens ſub fornice cum arundine. n. Traiani. *Harduin.* Oper. p. 749.

FORT. vid. I. O. M. ET FORT. n. Licinii.

— *Fortiſſimus*, quo elogio ornantur in numis a) *Val. Maximianus:* DIVO MAXIMIANO SEN. FORT. IMP *Seniori Fortiſſimo Imperatori. Guſſeme* III. p. 252. De eodem Maximiano legitur in antiqua inſcriptione apud *Gruter.* Theſ. 281 4. MAGNO INVICT. AC SVPER OMNES RETRO PRINCIPES FORTISSIMO etc. — b) *Decentius:* DN DECENTIVS FORT. CAES. *Dominus Noſter Decentius Fortiſſimus Caeſar.* Fortiſſimi quidem Decentius cognomen tulit, quod patet ex numo a *Band.* II. p. 233.) *Ducang.* Tb. 13. p. 38.) *Mdb.* p. 483. memorato, haud tamen hoc merens, cum audito fratris Magnentii caſu, apud Senonas laqueo vitam finiuerit.

FORT. *Fortitudo*, vel *Fortuna. Guſſeme* III p. 252. — FORT. P. R. *Fortitudo Populi Romani*, vt vult *Spanhemius*, vel *Fortuna Pop Romani*, prout cenſet *Beger.* Th. Br. p. 586 Caput muliebre inauribus ornatum, crinibus per collum defluentibus.)(Q. SICINIVS III.VIR. Caduceus et palma decuſſatim, ſupra laurea cum taeniis. Æ. Siciniae gentis. vid. *Sicinia g.* De Sicinii fortitudine *Aul. Gellius* L. II. c. 11. vbi etiam de eiuſdem coronis agit. Conf. *Woog* diſſ. de coronis p. 25.

FORT. *Fortuna.* Secundum *Plinium:* Toto mundo, et locis omnibus, omnibuſque horis omniumque vocibus *Fortuna* ſola inuocatur, ſola laudatur, ſola arguitur, ſola vtramque paginam facit.

FORT. AVG. S. C. Figura ſtans, d. temonem ſ. cornucopiae. Æ. Antonini Pii. *Mdb.* p. 192.

— AVG. COS. II. Fortunae ſtantis idem typus ſolitus. Æ. Albini. *Cimel. Vindob.* I. p. 60.

FORT. DVC. (*ſic*) Mulier ſedens, d. temonem, ſ. c. c. Æ. M. Aurel. *Eckhel.* Cat. II. p. 232.

— DVCI. TR. P. XXX. IMP. VIII. COS. III. Idem ſedentis typus. Anonym. p. 72.

— FEL. P. M. TR. P. XIII. IMP. VII. COS V. P. P. Mulier ſtolata pede prorae impoſito, d. caduceum gerit, ſ. cornuc. Æ max. ex flauo et rubro, Commodi. *Vaill.* Pr. III. p. 147. — ſed Æ. Commodi *Eckhel.* Cat. II. p. 260.) *Guſſeme* II.

— FEL. P. M. TR. P. XIIII. COS. V. P. P. Idem Fortunae typus, ſed d. ramum, ſ. c. c. cum prora nauis pro pedibus. Æ. Commodi. *Mdb.* p. 253.

— FELI. P. M. TR. P. XIIII. IMP. VIII. COS. V. P. P. Mulier d. pede nauis prorae inſiſtens, d. caduceum, ſ. duplex cornucopiae. Æ max. Commodi. *Bonarrot.* Muſ. *Carpin.* Tb. 7. fg. 5.) Muſ. *Piſan.* Tb. 28. n. 1. p. 80. — add. S. C. Æ 1. Commodi. Idem typus. *Eckhel.* Cat. II. p. 260.) *Harduin.* p. 792.) *Mdb.* p. 254.) M. *Theup.* p. 543.

— MANENTI TR. P. XIIII. COS. V. P. P. S. C. Mulier ſedens, d capiſtro equum retinet, ſ. cornuc. Æ 1. 2. Commodi. *Mdb.* p. 253.) M. *Theup.* p. 543.) *Vaill.* Pr. II. p. 184.

— PRIM. *Fortunae Primigeniae.*

— RAEDVX loco REDVX, vbi AE pro E mendoſe inſculptum obſeruatur. n. Carauſii.

FORT. RED. *Fortunae Reduci,* ac ſi Imperator fortunam vrbis, prouinciae ac terrarum ſecum attuliſſet. Typus ſolitus Fortuna ſedens d. temonem, ſ. cornucopiae tenet.

FORT.

FORT. RED Fortuna ſedens cum temone et cornucopiae. *AV*. *AR* et add S. C. *Æ* I. Traiani. *Eckbel*. Cat. II. — Idem typus. *AV*. *AR*. et add. S. C. *Æ* I. 2. Hadriani. *Eckbel*. ib.) *Mdb*. p. 181.) *Patin*. Ind p 11. — *AR*. *Æ* I. 2. M. Aurel. *Eckbel*. ib — *AR*. *Æ* I. L. Veri *Eckb* ib — *Æ* I. Commodi. *Eckb*. ib.) *Mdb*. p. 249. — Idem ſedentis typus. *AR*. Gordiani Pii *Mdb*. p. 339.

— — Fortuna ſtans, d. temonem, ſ. cornuc. *Æ* I. Lucillae. *Mdb*. p. 240.) *Vaill*. Pr. I. p. 93.

FORT. RED. CAES. AVG. S. P. Q R. Arae inſcriptum. *AR*. Auguſti. *Hantbaler*. Exercit. IV. Tb. 3. fg. 3. p. 80.) *Vaillant*. Pr. II. p. 30.) *Vicus* arg. Auguſti n. 19. Eundem numum commemorat *Argelat*. ad *Mdb* p. 35. cui vero clipeus, ſupra quem duo delphini. Pariter depictus eſt numus apud *Oiſel*. Sel Num. Tb. 53. fg. 9. et illuſtratus p. 325. — *it*. ſed max. mod. *Vaill*. Pr. II. p. 30.) *Guſſeme* III. p. 256.

— RED. COS. ITER. Fortuna ſ. cornucopiae tenens, d. prorae nauis admouens. *AR*. *Æ*. Veſpaſiani *Ruben*. N. *Arſchot*. Tb. 25. n. 7.) *Bellor*. p. 65. n 10.) *Geſner*. Tb. 55. n. 18.) *Harduin*. p. 730.) *Mdb*. p. 109.) *Muſell*. Suppl. Tb. 5. fg. 9.) *Oiſel*. ib. fg. 11. p. 326.) *Vicus* n. 10.

— RED. COS. III. Mulier ſtans, d. partem nauis tangit, ſ. cornuc. *AV*. Veſpaſiani, *Kbell*. Suppl. p. 33. Typus forte nauem ipſam deſignat, de qua *Sueton*. c. 8. „Feſtinans in Italiam, cum Rhegium, dehinc Puteolos oneraria naue adpuliſſet, Romam inde contendit expeditiſſimus. — *Ead*. *epigr*. Mulier ſtans, d. pomum aut globum, ſ. caduceum; typus inſolens, pro cornucopiae enim caduceus ſiniſtram ornat. *AV*. Veſpaſ. *Kbell*. Suppl. p. 34. — *Ead*. *epigr*. Figura d. globum, ſ. cornucop. *AR*. Veſpaſ. p. 111. — *Ead*. *epigr*. Fortuna ſedens, d. temonem, ſ. c. c. *Æ* max. Hadriani. Muſ. *Alb*. I.) *Vaill*. Pr. III. p. 118.) *Schulz* MzCab. II. p. 96. ſed addito S. C. *Æ* I. — *Ead*. *epigr*. idemque ſedentis typus. *AR* et add. S. C. *Æ*. M. Aurelii. *Mdb*. p. 221.

FORT. RED. COS. III. P. P. S. C. Figura ſedens, d. temonem, ſ. c. c. *Æ* I. Hadriani. *Mdb*. p. 180.) M. *Theup*. p. 470.

— REDuci. DAC. PARTHICO P. M. TR. P. COS. P. P. S. C. Fortunae Reducis ſedentis typus. *Æ*. Hadriani. *Muſell*. Impp. Tb. 71. fg. 7.

— RED. DIVI NER. NEP. P. M. TR P. COS. Idem ſedentis typus. *AV*. Hadriani. M. *Theup*. p. 172.

— RED. IMP. IIII. COS. II. P. P. S. C. Idem typus Fortunae Reducis. *Æ*. Commodi. *Mdb*. p. 245.

— RED. PARTH. F. DIVI NER. NEP. P. M. TR. P. COS. Eadem ſedens. *AR*. Hadriani. *Mdb*. p. 169.

— RED. PARTHICO P. M. TR. P. COS. VI. P. P. S. P. Q. R. Fortuna ſtans, d. temonem, ſ. cornucop. *AR*. Traiani. *Mdb*. p. 161.) *Hard*. Oper. p. 753. ſed ſedens cum temone et c. c.) M. *Theup*. p. 162.

— RED. P. M. TR. P. COS. VI. P. P. S. P. Q. R. Mulier velato capite ſedens, d. temonem, ſ. cornuc. *AV*. *AR*. Traiani. *Ruben*. N. *Arſchot*. Tb. 36.) *Hemelar*. N. *Arſchot*. aur. Tb. 17.) *Geſner*. Tb. 74. fg. 7.) *Mdb*. p. 159.) *Muſell*. Impp. Tb. 67. fg. 7.) *Pedruſ*. M. *Farneſ*. II. Tb. 34.) *Schulz* MzCab. II.

II. p. 69.) M. *Theup.* p. 162.) *Vicus* Tb 24. n. 88.

FORT. RED. P. M. TR. P. COS. II. Fortuna ſedens, d. temonem, ſ. cornucop. AV. Hadriani. M. *Theup.* p. 172. — *it.* AR. Eiuſd. *Mdb.* p. 169.) *Muſell.* Suppl. Tb. 12. fg. 4. — *Al.* ſed COS. III. S. C. Fortunae Reducis ſedentis typus. Æ. Hadriani. *Mdb.* p. 180.

— RED. TR. P. XI. IMP. VII. COS. V. P. P. Fortunae ſedentis ſolitus typus. AR. Commodi *Mdb.* p. 250. — *Al.* ſed IMP. VIII. etc. add. S. C. Æ. Commodi. *Mdb.* p. 251.

— RED. TR. P. XIII. IMP. VIII. COS. V. S. C. Idem typus. Æ 1. 2. Commodi. *Mdb.* p. 253.) Muſ. *Theup.* p. 543 544. — *Al.* ſed TR. P. XVII. IMP. VIII. COS. VII. P. P. S. C. Æ. Commodi. *Mdb.* p. 257.

— RED. TR. P. III. COS. II. Typus ſedentis Fortunae cum temone et cornuc. AR. add S. C. Æ. 1. 2. Getae. *Eckhel.* Cat II. — *Al.* Fortuna humi ſedens, d. rotae innixa, ſ. cornuc. AR. Getae. *Eckhel.* ib.

— RED. P. M. TR. P. XIX. COS. III. P. P. Fortuna ſtans in quibuſdam, d. temonem, ſ. c. c. AR. Sept. Seueri. *Mdb.* p. 279. — *Al.* ſed Fortuna ſedens, d. temonem cum globo, ſ. cornucop. AR et add. S. C. Æ. 1. 2. Seueri. *Mdb.* p. 280.) *Eckhel* Cat. II.

— RED. P. M. TR. P. III. COS. III P. P. S. C. ſedens cum temone et c. c. Æ. Caracallae. *Hard.* p. 806.) *Muſell.* Suppl. Tb. 27. fg. 4.) M. *Theup.* p. 574.

— RED. P. M. TR. P. XIIII. COS. III. S. C. Sedentis typus. Æ 1 2. Caracallae. *Eckhel.* Cat. II.) *Geſner.* Tb. 144. fg. 15.) *Mdb.* p. 291. ſed COS. III. P. P.) *Muſell.* Impp. Tb. 158. fg. 4.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 65. fg. 14.) M. *Theup.* p. 574. ſed COS. III. P. P. — *Ead. epigr.* ſed ad pedes ſedentis Fortunae rota. Æ 2. Caracallae. M. *Theup.* p. 574. — *Ead. epigr.* ſed mulier ſtans, d. cornucop. ſ. haſtam, pro pedibus rota. AR. Caracallae. *Eckhel.* Cat. II.

FORT. RED. PON. MAX. TR. POT. COS. II. S. C. Fortuna ſedens, d. temonem, ſ. cornuc. Æ. Hadriani. *Mdb.* p. 169.

— — PONT. MAX. TR. POT. COS. S. C. Idem typus. Æ. Hadriani. *Mdb.* ib.

— — PONT. MAX. TR. POT. COS. II. S. C. Fortuna ſedens, d. bacillum ſuper temonem, ſ. cornuc. Æ 1. 2. Hadriani. *Rubens.* N. *Arſchot.* Tb. 37. fg. 9.) *Harduin.* p. 756.) *Mdb.* p. 169.) *Muſell.* Impp. Tb. 72. fgg. 7. 8.) *Schulz.* MzCab. II. p. 91.) M. *Theup.* p. 470. — *Ead. epigr.* Fortuna ſedens cum cornuc. iuxta modius ſpicis exſtantibus et nauis. Æ 1. Hadriani. *Hard.* p. 756. — *Ead. epigr.* Aedes. Æ 2. Hadriani. *Vaill.* Pr. I. p. 65. — *Al.* ſed COS. III. etc. Fortuna ſedens cum attributis. Æ. Hadriani. *Mdb.* p. 180.

— — PONTIF. MAX. etc. Fortunae ſedentis typus ſolitus. Æ. Hadriani. *Mdb.* p. 169.

FORT. RED*uci*. SENATVS POPVLVSQVE ROMANVS. S. C. Idem Fortunae ſedentis typus. Æ 1. 2. Traiani. *Eckhel.* Cat. II.) *Harduin.* p. 752.) *Mdb.* p. 160.) *Muſell.* Impp. Tb. 68. fg. 2. — *Al.* ſed ſedens, d. ramum, ſ. cornucop. Æ. Traiani. *Mdb.* p. 160. — *Al.* ſed ſedens, ſ. cornucopiae temonemque, d. tenet ſignum. Æ. Traiani, forte ob ipſius reditum ex Oriente, poſt Armeniam adquiſitam. Æ. Traiani. *Mdb.* p. 158.

— RED. S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI. Eadem Fortuna ſedens cum

cum temone et cornuc. AV. AR. Traiani. *Geſner*. Tb. 74. fg. 40.) *Mdb.* p. 159.) *Muſell.* Impp. Tb. 66. fg. 3.

FORT. RED. TR. P. II. COS. II. S. C Idem ſedentis typus. AV et add. S. C. Æ. L. Veri. *Mdb.* 234.

— — TR. P. II. COS. P. P. S. C. Fortunae Reducis typus. Æ. Alexandri Seueri. *Mdb.* p. 320.

— — TR. P. III. COS. II. P. P. Fortuna ſedens more ſolito. AR et add. S. C. Æ 1. 2. Getae. *Harduin.* p. 808.) *Mdb.* p. 303.) *Muſell* Impp. Tb. 164. fg. 4.) *Patin.* Impp. p. 251. — *Al.* ſed humi ſedens, d. cubito rotae impoſito, ſ. caduceum, *al.* cornucop. AR et add. S. C. Æ 1. 2. Getae. *Mdb.* p. 303.) M. *Theup.* p. 228. 584.

— — TR. P. V. IMP. II. S. C. Idem ſedentis typus. Æ L. Veri. *Mdb.* p. 236.) *Muſell.* Impp. Tb. 129. fg. 9.

— — TR. P. V. IMP. II. COS. II. S. C. Idem typus. Æ. L. Veri. *Angelon.* p. 197.) *Mdb.* p. 236.

— — TR. P. V. IMP. III. etc. Æ. L. Veri. *Mdb.* ib.

— — TR. P. VIII. IMP. V. COS. III. Idem Fortunae ſedentis ſchema. AR et add. S. C. Æ 1. L. Veri. *Harduin.* p. 781.) *Mdb.* p. 237.) *Muſell.* Impp. Tb. 130. fg. 7.) M. *Theup.* p. 199. — *Fortunae Reduci* ſacrificatum, non tantum cum redibant Impp. ex aliqua expeditione, ſed cum ad illam profecturi erant, docet nos inter alios numus hic cuſus Trib. Pot. VIII. L. Veri vel V. C. 921. et poſt Chr. 168, quo L. Verus Romae, detinebatur, Marcomannicam expeditionem a peſte retardatum cogitans.

FORT. RED. TR. P. VIIII. etc. Idem Fortunae ſedentis typus. Æ. L. Veri. *Mdb.* p. 238.

— L. TR. P. XIIII. COS. III. S. C. Idem typus. Æ 2. Caracallae. *Harduin.* p. 806.

— — TR. P. XXII. IMP. V. (*al.* VI.) COS. III. Typus idem. AV. AR et add. S. C. Æ 1. 2. M. Aurelii. *Geſner.* Tb. 105. fg. 31.) *Guſſeme* V. p. 54. n. 49.) *Mdb.* p. 220. 221.) *Muſell.* Impp. Tb. 116. fg. 7.) Schulz MzCab II p. 133. 140.) M. *Theup.* p. 192.) *Vicus* Tb. 56. n. 100.

— — TR. P. XXIII. IMP. V. COS. III. S. C. Idem typus. Æ. M. Aurel. *Mdb.* p. 221.

— — TR. POT. II. COS. II. S. C. Fortuna ſedens, d. bacillum ſuper temonem, ſ. c. cop. Æ. L. Veri. *Geſner.* Tb. 117. fg. 27.) *Sulzer.* Numoph. n. 1577.

— — TR. POT. III. COS. II. S. C. Idem typus. Æ 1. 2. L. Veri. *Eckhel.* Cat. II.) *Geſner.* Tb. 118. fg. 27.) *Harduin.* p. 780.) *Mdb.* p. 234.) *Muſell.* Impp. Tb. 128. fg. 5.) *Sulzer.* Numoph. n. 1580. 1591.) M. *Theup.* p. 533.

— — TR. POT. IIII. etc. Æ. L. Veri. *Muſell.* Suppl. Tb. 21. fg. 8.

— — TR. POT. V. etc. Æ. Eiuſd. *Eckhel.* Cat. II.

— — TR. POT. VIII. IMP. V. COS. III. Idem ſedentis Fortunae typus. AR et add. S. C. Æ 1. L. Veri. *Eckhel.* Cat. II.) *Schulz* MzCab. II. p. 159.

— — TR. POT. XXII. IMP. IV. COS. III. S. C. Idem typus. Æ 1. M. Aurel. M. *Theup.* p. 511.

FORT. REDV. Fortuna inſidens ſubſellio, d. temonem, ſ. cornuc. AR. Victorini. *Band.* II. p. 319.) *Mdb.* p. 398.

FORT.

FORT. REDV. COS. ITER. Figura ſtolata, d. prorae nauis admouet, ſ. c. c. tenet. Æ. Veſpaſian. *Mdb.* p. 109.

— REDVC. Fortuna ſt. cum attributis. Æ. Sept. Seueri. *Eckhel.* Cat. II.

— REDVCI. Fig. ſedens cum temone et cornuc. AV. Hadriani. *Mdb.* p. 181.

— — Imp. togatus ſtans d. iungit cum muliere ſ. c. c. tenente. Æ et add S. C. Æ 1. 2 Hadriani. *Eckhel.* Cat. II.) *Guſſeme* IV.) *Khell.* Suppl. p. 69.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* III. Tb. 4. fg. 14.) *Schulz* MzCab. II. p. 89.) *Sulzer.* Numoph. n. 1046.

— — Arae inſcriptum. Æ. Commodi. *Eckhel.* Cat. II. *Fortunae Reduci* gratias agere ſolebant Romani, dum Imperatorem ſuum ex diſtantibus prouinciis *reducem* ſalutabant. Id probant Auguſti, Veſpaſiani, Traiani, Hadriani, Antonini, M. Aurelii, L. Veri, Commodi, etc. numiſmata.

— — Fig. ſt. d. temonem, ſ. c. c. Æ. Albini. *Hard.* p. 796. 797. — *Al.* ſed ſedentis typo, add. S. C. Æ. Albini.) *Mdb.* p. 265.) *Patin.* Impp. p. 276. ſed in n. Albini haec inſcriptio votum eſt tantum. Nam et hunc ex Galliis Romam peruenire peroptabant Romani, nec vmquam ab eo die, quo Imperator ſalutatus eſt, Romam peruenire potuit Albinus.

— REDVCI. COS. II. Fortuna ſedens cum temone et cornuc. Æ. et add. S. C. Æ 1. 2. Albini. *Eckhel.* II. p. 269.) *Mdb.* p. 265.) *Sulzer.* Numoph. n 1739.) *Patin.* Impp. p. 323.) M. *Theup.* p. 562.) *Vaill.* Pr. I. p. 110.

— REDVCI. TR. P. III. COS. II. P. P. S. C. Fortuna eadem ſedens, ad pedes rota. Æ. Getae. *Patin.* Impp. p. 315.

FORT. REDVCI arae inſcriptum, circum: TR. P. XXX. IMP. VIII. COS. III. P. P. n. M. Aurel. *Hard.* p 785.) *Mdb.* p. 225. qui FOR. REDVCI etc.) *Muſell.* Suppl. Tb. 20. fg. 3.

FORT. REDVX. Fortuna ſt. capite tutulato, d. cornucopiae tenet, et aliud c. c. ſiniſtra. Æ. Iul. Domnae. *Vaill.* Pr. II. p. 234.

— — Fortuna ſedens cum temone et cornucopiae, humi rota. Æ. Gordiani Pii. *Eckhel.* Cat. II.) *Mdb.* p 339.) *Muſell.* Impp. Tb. 195. fg. 3.) *Sulzer.* Numoph. n. 2391.

— — Typus ſedentis Fortunae cum attributis. Æ et Æ 3. Gallieni. *Band.* I. p. 162. 215.) *Eckhel.* Cat. II. p. 372.) *Sulzer.* ib. n. 3252.) M. *Theup.* p. 261. — ſed ſ. duplex c. c. Æ. Eiuſd. *Eckhel.* ib. — ſed ſt. d. caduceum, ſ. c. c. infra VIIC. Æ 3. Eiuſd. *Eckh.* ib.

— — Mulier ſedens, d. temonem, ſ. cornuc. ad pedes rota. Aeneus argento obductus Macriani. *Cimel. Vindob.* I. Tb. 12. fg. 24. p. 72.) *Eckhel.* Cat. II.

— — Figura muliebris clipeo inſidens, d. baculum inclinatum tenet, ſ. cornucopiae, in area ſtella. Nouus Fortunae typus, proſpere abſolutis bellis. Æ. Quieti. *Band.* I. p. 275.) *Vaill.* Pr. III. p. 12. *Al.* ſed Æ 3. Quieti. Figura ſedet ſuper dolio vini, ſ. c. c. iuxta explicationem *Harduini* p. 866.

— — Fig. muliebris ſedens ſupra rotam, d. temonem, ſ. c. c. Æ 3. Victorini. *Band.* I. p. 321.) *Vaill.* Pr. I. p. 200.

FOR-

FORTI. tribuitur Val. Maximiano: DIVO MAXIMIANO SEN. FORTI. Æ 1. *Vaill.* Pr. I. p. 259. de quo titulo conf. *Galland.* Diction. vocabulis: *Fortis* — *Fortiſſimus*.

FORTI FORTVNAE. Fortuna ſtans, d. temonem globo impoſitum, ſ. cornucopiae; a dextris ſigna Solis et Lunae. cum littera L. in imo SIS. Æ 2. 3. Gal. Maximiani. *Mdb.* p. 444.) *Vaill.* Pr. I. p. 275. — *Al.* ſed pro pedibus Fortunae rota. Æ 2. Eiuſd. *Eckbel.* Cat. II. p. 454.) *Guſſeme* III. p. 252.

FORTISS. *Fortiſſimus.* Ita Decentius: DN. DECENTIVS FORTISS. CAE*ſar.*

FORTISSIMO IMP. vid. tituli Val. Maximiani, inter quos et occurrit: DN. MAXIMIANO SEN. FORTISSIMO IMP. *Vaill.* Pr. I. p. 260.

Fortitudo depicta in Caeſarianis numis ſub figurae ſtantis ante tropaeum effigie; in Graecis itidem ſub typo mulieris d. victoriolam, ſ. tropaeum tenentis. vid. ΚΡΑΤΗΣΙΣ. — In aliis claua Herculis fortitudinis ſymbolum eſt. — *Fortitudinis* populi Romani caput. *Vaill.* Fam. Arria fg. 2.

FORTITVDO AVG INVICTA. Hercules ſtans pelle leonina in pallii forma ornatus, d. clauae innixa, ſ. globum. AR. Albini, qui ob egregia facinora Herculi comparatur, ſub cuius effigie exhibetur cum elogio *Inuicti*, quod habent etiam inſcriptiones antiquae apud *Gruterum* p. 315. 382. Herculem vero ita cognominatum exiſtimat *Varro*, quod animalium omne genus vicerit; *Lucretius* autem, omnia monſtra animi. *Guſſeme* III. p. 252.) *Vaill.* Pr. II. p. 209.

FORTV. REDVC. *Fortunae Reduci.* Mulier capite tutulato ſedens, d. cornuc. ſ. haſtam. AR. Sept. Seueri. *Eckbel.* Cat. II.

FORTVN... Fortuna ſt. d. nauis gubernaculum, ſ. copiae cornu. Æ 3. Carauſii. *Band.* II. p. 118.) *Guſſ.* II.

FORTVN. AVGVSTAE. Idem typus. AR. Domitillae, cui inter diuos relatae minime conuenit iſte Fortunae typus.

FORTVN. FELIC. Mulier ſedens, d. globum, ſ. cornuc. AR. Iul. Paulae. *Kbell.* Suppl p. 138.) *Froelich.* 4. Tent. p. 409. ſed ei ſubaeratus eſt c. epigr. FORTV... FELIC.

FORTVN. RED*uci.* Mul. ſtans d. temonem, ſ. c. c. — *Al.* ſedens iiſdem cum attributis. — *Al.* d. palmae ramum, ſ. cornuc. tenet. n. Sept. Seueri. Anom. p. 83. n. 553 ad 555.

— REDVC*i.* Eadem ſt. d. temonem, ſ. c. c. AR. Sept. Seueri. *Eckbel.* Cat. II.) *Sulzer.* Numoph. n. 1756. — *Al.* ſed ſedens. AR. Eiuſd. *ibid.* — *Al.* ſed ſtolata ſt. d. palmae ramum, ſ. c. c. AR. Eiuſd. *Eckb.* ib.) *Geſner.* Tb. 131. fg. 42.) *Mdb.* p. 270.) *Muſell.* Impp. Tb. 147. fg. 8. — *Al.* ſed mulier ſtans ad aram, d. pateram. AR. Eiuſd. *Kbell.* Suppl. p. 108.

— REDVC. Typus Fortunae ſedentis et reducis ſolitus. AR. Iul. Domnae. *Mdb.* p. 282.

— REDVC. CAISAR. AVGVS. S. P Q. R. in baſi ſeu ara. AR Auguſti. Muſ. *Theup.* p. 120.) *Guſſeme* Dicc. I.

— REDVCI. Fortunae ſtantis ſchema. AR. Domnae. *Eckbel.* Cat. II.

— REDVX. S. C. Mul. ſedens, d. temonem, ſ. c. c. infra rota.

rota. Æ 1, 2. Gordiani Pii. M. *Theupol.* p. 613.

FORTVN. REDVX. S. C. Ead. ſedens cum temone et cornuc. Æ 3. Quieti. *Band.* I. p. 275.) *Guſſeme* VI.) *Vaill.* Pr. I. p. 197.

Fortuna ſimulacro cum copiae cornu et gubernaculo fingitur, tanquam haec opes et humanarum rerum regimen obineat, iuxta *Lactantium* L. III. Inſtit diuin. c. 29. vel ex *Dione Chryſoſtomo:* Alii illi dederunt clauum in manibus, alii porro meliora pingentes, Amaltheae dederunt cornu plenum, et exuberans omnium temporum fructibus. Clauus autem quod hominum gubernet vitam Fortuna notat; Amaltheae vero cornu indicat bonorum dationem atque felicitatem.

— ſtans cum temone et copiae cornu efficta in n. Abydi, Aegaeae Ciliciae, Aezani, Alexandriae ad Iſſum, et Aegypti, Amaſiae, Amaſtris, Amiſi, Amphipolis, Ancyrae Phrygiae, Andrinopolis, Antiochiae, Apameae Phrygiae, Apolloniae Epiri, Aſſi, Attaliae, Attudae, Bargyliae, Bizyae, Blaundi, Burae, Byzantii, Carthaginis, Celenderis, Chalcis, Cibyrae, Cilbianorum Superiorum, Cii, Claudiopolis, Clazomenes, Colophonis, Corinthi, Cotiaei, Cretae, Cretiae Flauiopolis, Cymes Aeolidis, Cyzici, Daldis, Damaſci, Deulti, Elaeae, Epheſi. Eucarpiae, Eumeniae, Flauiopolis, Gabalae, Gazae, Germes Helleſponti, Gordi, Hadrianopolis, Heliopolis, Hermocapeli, Hypaepae, Hyrcanorum, Hyrgalaeae, Iuliopolis, Laodiceae Cariae, et Syriae, Limyrae, Lyrb. Piſidiae, Magneſiae ad Maeandrum, Marcianopolis, Methymnae, Metropolis Phrygiae, Miletopolis, Myrae, Myriandri, Myrinae, Naxi, Nicaeae, Nicomediae, Nicopolis Epiri, et Moeſiae, Nyſae, Odeſſi, Pautaliae, Pergae, Perinthi, Philadelphiae Lydiae, Philippopolis Thraciae, Pompeiopolis, Prienes, Pruſae ad Olympum, Pruſiae ad Hypiam, Pſophis, Ptolemaidis, Salis, Sami, Sardium, Seleuciae Ciliciae, Serdicae, Sillii, Smyrnae, Stratoniceae, Tabae, Tarſi, Tauii, Tei, Thuriae Meſſeniae, Thyatirae, Tiberiadis, Tiberiopolis, Tomorum, Topiri, Traianopolis, Trallium, Tripolis Cariae, Tyrae; *it.* regis Agrippae; *it.* Semproniae gentis. Pariter in n. *Impp.* Auguſti. Galbae, Veſpaſiani, Domitillae, Titi, Domitiani, Domitiae, Neruae, Traiani, Hadriani, L. Aelii, Antonini Pii, M. Aurelii, Lucillae, Commodi, Did. Iuliani, Albini, Seueri, Caracallae, Macrini, Elagabali, Iuliae Paulae, Alexandri Seueri, Gordiani Africani patris, Valeriani, Gallieni, Poſtumi, Claudii Gothici, Quintilli, Aureliani, Cari, Carini, Carauſii, Diocletiani, Maximiani, Galerii.

Fortuna Aegyptia cum modio in capite repraeſentatur in numis Amaſtris, Antiochiae Piſidiae, Attaliae, Burae, Carthaginis, Cii, Cretae, Cymes Aeolidis, Cyzici, Daldis, Deulti, Hermopolis Aegypti, Sami, Stectorii, Traianopolis; *it.* *Impp.* Hadriani, Gordiani Africani patris, Iuliae Paulae, Alexandri Seueri, Carini. — *Eadem capite tutulato* in templo quatuor, vel ſex columnarum in n. Anemurii, Halicarnaſſi, Magneſiae ad Sipylum, Nicaeae, Nicomediae, Sagalaſſi, Seleuciae Syriae, Smyrnae, Zelae. — *Eadem tutulata* in templo octo columnarum. n. Ptolemaidis.

Fortuna capite tutulato ſt. d. ſpicas, ſ. c. c. *al.* d. ſpicas, papauer et temonem, ſ. c. c. n. Eumeniae.

— cum calatho in capite ſt ſtolata, d. temonem, ſ. c. c. pone quam Victoria alata columnae impoſita ei coronam porrigit. n. Coloniae Ptolemaidis. *Vaill.* Col. p. 42.

— ſt. capite cucullato cum temone et c. c. AR. Peſcennii. *Mdb.* p. 264.

For-

Fortuna per cornucopiae opes tribuere, per temonem humanarum rerum regimen obtinere dicebatur. *Arnob.* L. VI. aduerſ. Gent. „Fortuna cum cornu pomis, ficis aut frugibus autumalibus pleno fingitur.) *Prudent.* L. I. contra Symmach.

Formatum Fortunae habitum cum diuite cornu. *Ammian. Marcellin.* L. XXII. „ Mundanam cornucopiam Fortuna geſtans propitia, cuncta glorioſa deferebat et proſpera.) *Plutarch.* de Fortun. Romanor: „Illud vero omnium ſermonibus celebratum copiae cornu in manu habet, non frugibus ſemper florentibus refertum; ſed largiſſime omnia profundens, quae omnis terra, omne mare, omnia flumina, metalla, portusque ferunt.) *Pauſanias* L. IV. ſiue Meſſenicis: „Bupalus templis aedificandis et ſimulacris fingendis admodum ſolers, cum Smyrnaeis Fortunae ſignum, omnium, quos ipſi ex antiquitatis monumentis cognouerimus, primus finxiſſet, capiti polum impoſuit, altera vero manu Amaltheae cornu, vt Graeci adpellant, tenentem fecit. Ad hunc ille modum Fortunae munera declarauit.) *Dio Chryſoſtomus* Orat. LXIV. de Fortuna: „Videntur artifices primum adparatus modo illius potentiam deſignaſſe. Primum enim poſita eſt, vt promta ad opera; deinde in d. manu clauum tenet, et, vt quis dicere poſſet, nauem regit. Quid vero hoc erat? An quod maxime nauigantes indigeant Fortuna? An quod vitam nobis quaſi nauem magnam gubernet, omneſque ſaluet nauigantes etc. Altera autem manu dea paratos collectosque tenet fructus, indicans, quae ipſa dare ſoleat multitudinem.

Fortuna ſt. capite turrito, d. temonem, ſ. cornucopiae. n. Cnidi. *Patin.* Impp. p. 336. *it.* n. Epheſi.

— ſt. more ſolito cum temone et cornucopiae, vel Iulia, Caligulae ſoror, ſub habitu fortunae. n. trium ſororum huius Caii.

Fortuna ſt. iiſdem cum attributis, cum epigr. DIS CVSTODIBVS, inter quos Cuſtodes praecipue Fortuna ab antiquis culta eſt. Æ. Pertinacis. *Vaill.* Pr. II. p. 195.

— ſt. ſimili modo, ſed adſcriptum PIETAS. n. M. Antonini. *Beger.* Th. Br. II. p. 534) *Hamberger.* Exercit. II. Tb. 2. fg. 4. p. 40.) *Liebe* Goth. Num. p. 23.) *Morell.* et *Vaill.* Fam. Antonia.

— ſed ad pedes aries. n. Pompeiopolis.

— ſed in imo globus, a dextris ſignum Solis et Lunae. n. Gal. Maximiani. — ſt. ſed temo globo impoſitus. n. Carthaginis, Anton. Pii etc.

— ſtans, hinc inde icuncula. n. Heliopolis. *Vaill.* Col. II. p. 181.

— ſt. puerulum in brachiis, ad pedes duo alii. n. Fauſtinae Iun.

— ſt. ſed rota eius pedibus ſubiicitur, inde Fortuna et Nemeſis confunduntur. n. Seueri, Gal. Maximiani, Conſtantii Chlori.

— ſt. pro pedibus prora nauis. n. Sept. Seueri.

— ſt. d. bacillum ſuper temonem, ſ. c. c. n. Traiani, Hadriani, Seueri etc.

— ſt. d. cornucopiae tantum. n. Iul. Domnae.

— ſt. d. temonem, ſ. ſpicas et cornuc. n. Hypaepae.

— ſt. d. temonem, ſ. c. c. et oleae ramum, cum epigr. ΚΑΛΛΗ ΤΥΧΗ ΑΙΓΗΠΤΟΥ (*ſic*) *Bona Fortuna Aegypti.*

For-

Fortuna ſt. d. temonem et ſpicas, ſ. cornuc. n. Tomorum.

— ſt. d. temonem, ſpicas et papauera, ſ. cornuc. n. Eumeniae.

— ſt. d. temonem cum tribus papauerum capitibus, ſ. c. c. duplex. n. Hierapolis.

— ſt. cum cippo et temone. n. Gabalae.

— globo inſiſtens, d. caduceum, ſ. cornuc. n. Commodi.

— ſt. d. caduceum, ſ. c. c. et temonem. Æ 2. L. Aelii. *Mdb.* ex *Patini* Ind. p. 12.

— ſt. d. palmam, ſ. c. cop. n. Seueri.

— ſt. d. pateram, ſ. cornuc. n. Epheſi.

— ſt. ad aram ſacrificans, d. pateram, ſ. c. c. n. Epheſi. *it.* n. Domitiani a Perinthiis. *Morell.* in Domitiano Tb. 16. fg. 14. *it.* n. Gallieni.

— ſt. d. proram, ſ. cornuc. n. Veſpaſiani.

— ſt. cum attributis, pede prorae impoſito. n. Sept. Seueri. *it.* Claudio Tiberienſ.

— d. extenſa, Fortunam naualem indicans. n. Sidonis.

— ſt. ac ſimul columnae innixa. n. Hadriani. — ſed idem typus intra lauream. n. Meli.

— — ſt. cum attributis, pone columna, deſuper Romulus et Remus. n. Col. Ptolemaidis.

— ſtans cum temone et c. c. in *templo quatuor* columnarum. n. Anemurii, Antiochiae Cariae, Bithyniae prouinciae, Erythrarum Ioniae, Eucarpiae, Eumeniae, Halicarnaſſi, Magneſiae Sipyli, Marcianopolis, Mocae, Nicaeae, Nicomediae, Sagalaſſi, Sami, Seleuciae Syriae, Smyrnae, Zelae *Vaill.* Gr. Num. paſſim, *et* Col. II. p. 99. 103.

Fortuna ſtans more ſolito in *templo ſex* columnarum. n. Nicaeae, Smyrnae. *it.* n. Treb. Galli, Voluſiani.

— — ſed in *templo octo* columnar. n. Ptolemaidis coloniae. *Vaill.* Col. II. p. 85.

— — vel Claudia, Neronis filia, Fortunae habitu in templo ſt. vid. *Claudia.*

— ſt. in templo coronatur a victoriola. *Vaill.* Col. II. p. 99. — Ea tanquam dea a Romanis culta eſt, cuius templa ſeu aedes in vrbe triginta ſex numerat *Victor.* — Bupalus omnium primus Fortunae ſimulacra apud Smyrnaeos ſculpſit. Vt iuuenis mulier depingitur teſte *Artemidoro.*

— cum ſuis attributis, temone nimirum et cornucopiae, ſociata cum *Aeſculapio.* n. Pergami.

— cum *Apolline,* ſ. arcum, ſtantes. n. Apolloniae Illyrici.

— — cum *Cerere* ſedente. n. ronis, Domitiani, Neruae. *Vaill.* Pr. I. p. 21. 39. 45.

— — cum *Diana* Epheſia, ſtantes. n. Acraſi Lydiae. — Ambae pariter ſtantes, a duabus Victoriis coronantur. n. Magneſiae ad Maeandrum. *Spanhem.* Pr. I. p. 707. — Fortuna turrita et ſtolata ſtans, d. Dianam polymammiam, ſ. c. c. n. Epheſi. — Diana ſignum Fortunae d. ſuſtinet. n. Acraſi.

— cum *Ioue* ſtante. n. Pergami. — cum Ioue Capitolino ſedente. n. Antiochiae Cariae.

Fortuna

Fortuna cum *Iunone* Pronuba. n. Hypaepae.

— cum *Pallade*. n. Athenarum et Smyrn. — ſed caput Palladis pone poſitum. n. Ancyrae Phrygiae.

— cum *Spe*, n. Hadriani, L. Aelii Caeſaris.

— cum *aliis* figuris iuncta. n. Antiochiae Syriae, Germes Helleſponti, Heliopolis, Laodiceae Phrygiae, Pergami.

— ſtans Imperatori aliquid offerens. n. Tarſi.

— ſt. ex aduerſo Imperator coronatur a Victoria n. Germes.

— ſedens ex aduerſo Imperator ſacrificans. n. Sept. Seueri.

— ſtans coram figura turrita ſedente. n. Peſcennii. *Patin*. Impp. p. 274.

— ſt. cum temone et cornucopiae, et pone Victoria coronam offerens. n. Ptolemaidis.

Fortuna ſedens firmam ac ſtabilem Imperatoris Fortunam eſſe denotat, cum illa fere ſemper pergens aut recta depingatur. vid. FORT. MANENT. *al.* FORTVNAE MANENTI. — *Fortuna Redux* varia epigraphe. — Cur ſedens efficta in numis. Conf. Muſ. *Alb*. I. p. 25. 95.) *Beger*. Th. Br. II. p. 15 etc.

— ſedens, d. temonem, ſ. cornucopiae. n. Alexandriae Aegypti, Aradi etc. *it*. Impp. Seueri, Caracallae, Valeriani Sen. etc.

— — ſed ad pedes infra ſellam rota. n. Seueri. *Kbell*. Suppl. p. 110.

— — ſed ante eam puerulus nudus. n. Domnae.

Fortuna ſedens turribus coronata cum temone et c. c. n. Epheſi.

— — luna bicorni inſignis iisdem cum attributis. n. Aradi. *Patin*. Impp. p. 246.

— — d. pateram. n. Neruae.

— — d. pateram, ſ. cornuc. n. Peſcennii.

— rotae inſidens cum temone et cornuc. n. Gallieni, Carauſii, Aureliani. — ſed in templo rotundo. n. Poſtumi.

— turribus coronata rupibus inſidens, d. ſpicas. n. Tarſi.

— turrita ſedens, d. ſignum militare, ſ. caput humanum, pede conculcat figuram. n. Laodiceae Syriae.

— ſedens, d. bacillum ſuper temonem, ſ. cornucopiae. n. Antonini Pii.

— ſedens, d. equum frenat, ſ. temonem et cornucopiae. n. Commodi.

Fortuna gradiens ſolitis cum attributis. n. Alexandriae Aegypti.

— inſolito more humi decumbens, ſ. caput ſuſtentat tanquam ſecura et ſtabilis; adſunt alia, temonis in d. cornucopiae pro pedibus, ſymbola. n. Epheſi Ioniae et Alexandriae Aegypti, quaſi eſſent fortunatae propter ſocietatem inter ſe et concordiam.

— humi decumbens, ad latus rota et cornucopiae. n. Getae.

— in lectiſternio cubans. n. M. Aurelii. *Patin*. Impp. p. 246. *it*. Lucillae *ib*. p. 258. *it*. Philippi Sen. *ib*. p. 384.

Fortuna interdum culta fuit ſub habitu *Cybeles*, *Dianae*, *Iſidis*, *Iunonis*,

-nonis, *Veneris*. Graeci enim pro placito theologiam ſuam mutabant, ſuis diis quaſlibet dótes tribuentes, cum iis indigerent. *Patin.* ib. p. 407.) *Spanhem*. Pr. II. p. 337. vid. ΤΥΧΗ. — ʼΑΓ. *al.* ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ. — ΑΡΤΕΜΙϹ ΤΥΧΗ. — ΚΑΛΛΗ ΤΥΧΗ. — ΤΥΧΗ ΕΦΕϹΙΩΝ. — ΤΥΧΗ ΛΑΟΔ. — ΤΥΧΗ ϹΑΜΟ. — ΤΥΧΗ ϹΕΒΑΣΤΗ. — ΤΥΧΗ ΤΑΡϹΟΥ. — ΤΥΧΗ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ. Graeci Τύχην, Oceani filiam adpellant.

Fortuna et *Fatum* olim nomina eadem. *Liebe* Goth. Num. p. 76.

— a *Nemeſi* haud diuerſa. *Liebe* ib. p. 284.

— pro *Genio* praeſertim in n. Auguſtor. culta, *Vaill.* Col. I. p. 97. 157. 168. II. p. 5. 52.) *Liebe* ib. p. 420.

— cum *Pietate* iuncta. *Liebe* ib. p. 23.

Fortuna in numis exhibetur cum diuerſis nominibus, quae eam deſignant, vt. *Fortuna Auguſta.* vel *Auguſti*, *Populi Romani*, *Felix*, *Obſequens*, *Manens*, *Redux*. vid. *ſuis locis*. De variis Fortunae cognominibus: *Pomey* Pantheon Mythol. p. 279.) *Rycquii* comment. de Capitol. Roman. c. 43. p. 502 ſq.) *Beger*. Th. Br. II. p. 633.) *Hardtbaker*. Exercit. IV. Dial. 38. p. 231 ſq.) *Oiſel.* Sel. Num. p. 320 ſq.

FORTVNA. Omiſſo typo. Æ. Claud. Goth. *Band.* I. p. 354.) *Mdb.* p. 402.

Fortuna Aſotiorum. vid. *Aſotus*. — ΤΥΧΗ ΑϹΩ*τίων* vel ΑϹΩΤΙΩΝ.

FORTVNA AVG. Fortuna vt credebatur diuitiarum eſſe mater ac nutrix, ſicque in rebus omnibus dominans, in numis Imperatorum frequens occurrit cum lemmate *Fortuna Auguſti*; quaſi vt quiſque genium ſuum haberet, ita quiſque ſuam Fortunam bonam, vel malam. Quod inſuper Fortunae tribuerunt veteres mythologi, idem Imperatoribus in adulationem proni populi adſcripſerunt; nempe iiſdem Romani orbis imperium moderantibus, proſpera omnia euenire, florere opes, tranquillitatem vigere, rerum omnium copiam perpetuam eſſe ſibi perſuadentes. Fortunae typum in Caeſarum numis pluribus illuſtrat *Oiſel*. Sel. Num. ad Tb. 53. fg. 4.

FORTVNA AVG. in Graecis aliquot numis ſimiliter ΤΥΧΗ ΣΕΒΑΣΤΗ vel ΣΕΒΑΣΤΟΥ, *Fortuna Auguſta* vel *Auguſti*.

— — Fortuna ſtans, d. temonem, ſ. cornucopiae. *AV*. *AR*. Galbae. *Guſſeme* III. p. 278. n. 13.) *Mdb.* p. 99.) *Vaill.* Pr. II. p. 70.

— — Idem typus. *AR* et add. S. C. Æ. Neruae. M. *Theup*. p. 156.) *Guſſ.* V. p. 226. n. 22. — ſed inſidens ſubſellio, d. pateram. S. C. Æ. Neruae. *Guſſ.* ib.) *Mdb.* p. 143.

— — Fortuna ſtans, d. temonem, ſ. cornucopiae. X MATIDIA AVG. DIVAE MARCIANAE F. Caput eius ornatum. *AV*. Matidiae, adpend. 1. Ducat. effoſſus 1785. prope pagum Hermannsfeld in ducatu Saxo-Meiningenſi. Optimae fabricae et conſeruationis.

— — Mulier ſtans, d. pateram, ſ. c. c. *AV*. *AR*. add. S. C. Æ 1. 2. Hadriani. *Eckhel* Cat. II.) *Guſſeme* IV. p. 13. n. 93.) *Mdb.* p. 181.) *Muſell*. Impp. Tb. 84. fg. 3.) *Schulz* MzCab. II. p. 97.) *Sulzer* Numoph. n. 988.

— — Mulier ſtans, d. temonem, *al.* temonem cum globo, ſ. cornucop. *AR* et add. S. C. Æ 1. 2. Hadriani. *Eckh.* ib.) *Geſner*. Tb. 88. n. 25.) *Guſſ.* ib.) *Mdb.* p. 181.) *Muſell.* Impp. Tb. 83. fg. 3. it.

3. *it*. Tb. 84. fgg. 4. 5.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* lll. Tb. 4. fg. 11.) *Schulz*-MzCab. ll. p. 90.) *Sulzer.* Numoph. n. 987. 1045.) M. *Theup.* p. 172. 469. — ſed d. cornuc. ſ. gubernaculum. n. Hadr. Anom. p. 55. — ſed ſt. dextram porrigens, ſ. c. c. Æ. Hadriani. *Mdb.* p. 181.

FORTVNA AVG. S. C. Duae figurae, virilis et muliebris, ſ. c. c. dextram iungentes. Æ. Hadriani. *Mdb.* ib.

— — M. T. Figura nuda ſtans ſacrificans, d. pateram, ſ. ſpicas. AR. Gallieni. *Band.* I. p. 162.) *Guſſeme* lll. p. 306. n. 56.) *Mdb.* p. 373.

— — ſtans, d. temonem, ſ. cornucop. AV. AR. Æ 3. Poſtumi Sen. *Band.* I. p. 286. 291. 306.) *Eckhel.* Cat. ll. p. 385.) *Mdb.* p. 392.) M. *Theup.* p. 275.

— — ſedens iiſdem cum attributis. AR. Poſtumi Sen. *Band.* I. p. 291.

— — ſtans cum temone et c. c. AV. Cari. *Band.* I. p. 499.

— — ſedens d. temonem, ſ. c. c. retro rota. AR. Æ 3. Carauſii. *Band.* ll. p. 116. 117. 118.) *Ducang.*) *Mdb.* p. 429.

— — COS. II. S. C. Mulier ſtans, d. temonem ſuper globo, ſ. c. c. Æ 1. Antonini Pii. *Eckhel.* Cat. ll.) *Schulz* MzCab. ll. p. 111.

— — COS. II. ſtans cum temone et c. c. AR. Albini. *Eckh.* ib.) *Vaill.* Pr. ll. p. 209. — ſed Æ. Eiuſd. *Sulzer.* Numoph. n. 1240.

FORTVNA AVGG. Mulier ſedens, d. temonem, ſ. c. c. infra TXXI. Æ 3. Carini. *Band.* ll p. 532.) *Guſſeme* ll. p. 98. n. 9.) *Vaill.* Pr. I. p. 247.

FORTVNA AVGVSTi. Mulier ſtans, d. temonem, ſ. c. c. n. Veſpaſiani. *Guſſeme* VI. p. 528. n. 35.

— — Idem Fortunae ſt. typus. AV. AR. Domitillae. *Cimel. Vind.* I. p. 52. nummus extra vllam ſuſpicionem.) *Guſſeme* lll. p. 93. n. 3.) *Mdb.* p. 118.) M. *Pembrok.* lll. Tb. 23. fg. 20.) M. *Theup.* p. 147.) Relatus a *Vaillantio* habet: FORTVN. AVGVSTAE.

— — Idem ſt. Fortunae typus. AR. Domitiani. *Morell.* Impp. in Domitiano Tb. 8. fg. 29. — ſed d. temonem globo impoſitum, ſ. c. c. Æ 2. Eiuſd. *Morell.* ib. Tb. 18. fg. 10. p. 430 ſq.

— — Idem Fortunae ſt. typus. AR. Domitiae. M. *Theup.* p. 155.

— — Idem typus. AV. AR et add. S. C. Æ 1. 2. Neruae. *Eckhel.* Cat. ll.) *Geſner.* Tb. 71. n. 32 *et* Tb. 72 n. 18.) *Guſſeme* V. p. 226. n. 23.) *Harduin* p. 745.) *Mdb.* p. 143 144 146.) *Muſell.* Impp. Tb. 55. fgg. 2. 8. *it.* Suppl. Tb. 10. fg. 9.) M. *Pembrok.* lll, Tb 65. fg. 15.) M. *Theup.* p. 444.) *Vicus* Tb. 1 n. 8.) *Sulzer.* Numoph. n. 723. 732. 735.

— — Mulier ſedens, d. ſpicas, ſ. haſtam puram. AR. Neruae. *Guſſ.* V. p. 226. n 23.) *Muſell.* Impp. Tb. 54. fg 4.

Fortuna Auguſta, vid. ΤΥΧΗ ΣΕΒΑΣΤΗ.

FORTVNA AVGVSTA. Mul. ſt. cum temone et c. c. AV. Domitillae. *Guſſeme* lll. p. 93. n. 3.) *Mdb.* p. 118.

— — Eadem ſt. d. temonem cum globo, ſ. c. c. AR. Did. Iuliani. *Guſſeme* III. p. 49. n. 5.) *Mdb.*

Mdb. p. 262.) *Triſtan.* II. p. 23.

FORTVNA AVGVSTI. Fortuna habitu Romano matronali ſtans. d. nauis gubernaculum tenens ſubiacenti globo impoſitum, quo rerum in vrbe volubilium et fortuitarum omnium regimen penes illam eſſe deſignabant veteres, ſ. in brachio cornucopiae fructuum omni genere plenum. AR. et add. S. C. Æ 1. 2. Veſpaſiani. *Guſſ.* VI. p. 528.) M. *Theup.* p. 143.) *Sulzer.* Numoph. n. 530. 553. — Idem typus, S. C. Æ. Domitiani. *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 53. fg. 2. p. 320. 321.) *Sulzer.* ib. n. 701. 714.) *Mdb.* p. 139.

— — S. C. ſtat Fortuna cum ſceptro, temone et c. c. Æ. Domitiani. *Mdb.* p. 139.

— — Fortuna matronae ſtolatae inſtar, baſi inſiſtens, d. temonem, ſ. c. c. AV. AR. Veſpaſiani. *Mdb.* p. 108.) *Oiſel.* ib. fg. 1. p. 320.) M. *Theup.* p. 143.

— — S. C. Mul. ſt. cum temone et c. c. Æ. Neruae. *Mdb.* p. 144.) *Sulzer.* n. 739. 743. 744.

— — COS. II. S. C. Idem Fortunae ſt. typus. Æ 2. Anton. Pii. *Eckbel.* Cat. II.

Fortuna Aurea in principum cubiculo adſeruabatur ſucceſſori tradenda, teſte *Capitolino* in Anton. Pio. Inde Imperatores eam praecipue colebant tanquam deam conſeruatricem, quae etiam inter deos cuſtodes numerabatur.

Fortuna Bona apud Romanos in Capitolio culta fuit; *Mala* in Eſquiliis. vid. BONA FORTVNA. — BONAE FORTVNAE. — ΑΓ. *al.* ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ. — ΚΑΛΛΗ ΤΥΧΗ. — *Fortunae Bonae* et *Malae* capita, iuxta quorundam opinionem in n. Ruſtiae gentis. *Vaill.* Fam. Ruſtia.

Fortuna Conſeruatrix vocata, cur? *Vaill.* Col. I. p. 160.) *Ebermeyer* Gemm. II. no. 44.

FORTVNA. COS. IIII. Mulier ſt. d. temonem, ſ. c. c. AR. Antonini Pii. *Eckbel.* Cat. II.) *Mdb.* p. 205.) *Schulz* MzCab. II. p. 109.) *Sulzer.* Numoph. n. 1167.

Fortuna Epheſiorum. v. *Epheſus.* — ΤΥΧΗ ΕΦΕΣΙΩΝ.

— *Flauia.* Conf. *Zaccaria.* Iſtit. lapidar. p. 38.

— *Gabalenſium.* v. *Gabala.* — ΤΥΧΗ ΓΑΒΑΛΕΩΝ.

— *Gemina* in Heliopolitanis numis Hadriano percuſſis. *Vaill.* Col. I. p. 157.

— *Geraſorum.* vid. *Geraſa.* — ΑΡΤΕΜΙϹ ΤΥΧΗ ΓΕΡΑϹΩΝ.

— *Laodicenſium.* v. *Laodicea* ad Libanum. — ΤΥΧΗ ΛΑΟΔ.

— *Mala* apud Romanos in Eſquiliis culta fuit. — Fortunae Malae caput. n. Ruſtiae g. vt ſentit *Vaillantius.*

— *Manens* equi ferocis freno coerciti ſchemate denotatur in AR. Commodi FORT. MANENT. *al.* FORTVNAE MANENTI inſcriptis. *Oderic.* Diſſertatt. p. 26 — Cum Imperator aliquam profectionem obibat, *Fortunae Reduci* votum ſuſcipere ſolebat ſenatus; votum vero *Fortunae Manenti* ob non ſuſceptam a Commodo, eum feciſſe indicat *Lampridius*: „Tertio meditans de profectione a ſenatu et populo ſuo retentus; vota pro eo facta ſunt etc.

— *Obſequens*, vel OPSEQVENS, vt ex conſonantium permutatione in aere vetere quoque ſcri-

ſcribitur, et ob ſoni ſimilitudinem excuſatur ab orthographiae vitio; pro nominis rationem dedit *Rycquius* de Capitolio Rom. c. 43. p. 506 ſq. — Cuius *Fortunae Obſequentis* duae aediculae memorantur a *Victore*, vna in Prima regione, Porta Capena dicta; altera in octaua, cuius alteram Antoninus Pius reſtauraſſe videtur, cum ſub eo Romae plurimae aedes arſerint, ex *Spartiano*.

FORTVNA OBSEQVENS. Mulier ſtolata ſtans, d. temonem, ſ. c. c. *AV*. *AR*. Antonini Pii. *Vaill*. Pr. II. p. 161. — *Al*. ſed add. S. C. Eadem ſtans, d. temonem impoſitum prorae nauis. *Æ*. Anton. Pii. *Mdb*. 203. 205.) *Oiſel*. Sel. Num. Tb. 53. fg. 3. p. 321. 322. — *Al*. cum S. C. ſed eadem ſt. d. temonem puppi nauis impoſitum tenens, ac eadem manu pateram, ſ. c. c. tenet. *Æ*. Ant. Pii. *Mdb*. p. 200.

— OBSEQVENS COS. IIII. S. C. Mulier ſt. d. temonem poſitum ſupra gradus, ſ. c. c. *Æ* 1. 2. M. *Theup*. p. 489.

— OBSEQVENS COS. IIII. Eadem ſt. d. temonem ſupra proram nauis, ſ. c. c. *AR* et add. S. C. *Æ* 1. 2. Ant. Pii. *Mdb*. p. 204.) M. *Theup*. p. 184.) *Vaill*. Pr. I. p. 76. — *Ead. epigr*. Ead. ſt. d. temonem, ſ. c. c. *AR* et add. S. C. *Æ*. Ant. Pii. *Mdb*. p. 204.) *Sulzer*. Numoph. n. 1279. — *Ead. epigr*. Mulier velata, d. pateram, ſ. temonem. *Æ* 1. *Vaill*. Pr. I. p. 76. — *Ead. epigr*. Mulier ſt. d. pateram, brachio dextro incumbens temoni, ſ. c. c. *AR* et S. C. *Æ*. Ant. Pii. *Mdb*. p. 204. 205.) *Pomey*. Panth. Myth. p. 279.) *Sulzer*. Numoph. n. 1156.

— OPSEQVENS. (*ſic*) in *AV*. *AR* et add. S. C. *Æ* 1. 2. Antonini Pii, pro huius aeui ſcribendi more, qua de variatione vid. B. Conf. *Froelich*. 4. Tent. p. 387. — Mulier ſt. d. temonem ad proram nauis poſitum, ſ. c. c. *Æ*. Anton. Pii, cui ſe *Obſequentem* in omnibus profitetur *Fortuna*; temo et prora nauis ſuperiores victorias, legionumque felicem reditum videtur denotare. *Patin*. Impp. p. 217. 218.) *Vaill*. Pr. II. p. 161.

FORTVNA OPSEQVENS COS. IIII. Mulier ſt. d. temonem prorae nauis imponit, ſ. cornuc. *AR* et add. S. C. *Æ*. Anton. Pii. *Angelon*. p. 145.) *Cimel. Vindob*. I. p. 95.) *Guſſeme* I.) *Harduin*. p. 775.) *Mdb*. p. 205.) *Muſell*. Impp. Tb. 102. fg. 7.) *Schulz*. MzCab. II. p. 109.

— PERPETVA AVG. Mul. ſt. d. temonem, ſ. c. c. *AR*. Sept. Seueri. *Guſſeme* VI. p. 169. n. 54.) *Mdb*. p. 271.

Fortuna Philadelphenſium. vid. *Philadelphia*. ΤΥΧΗ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ.

FORTVNA POP. ROMANI S. C. ſtans ſolito habitu cum clauo et cornuc. *Æ*. Neruae. *Ruben*. N. *Arſchot*. Tb 33. n. 8.) *Guſſeme* V. p. 226. n. 24.) *Mdb*. p. 143.) *Oiſel*. Sel. Num. Tb. 53. fg. 12. p. 326. 327.

— P. R. Mulier ſedens, d. ſpicas. *AV*. *AR* et *Æ* 1. Neruae. *Eckhel*. Cat. II.) *Mdb*. p. 144. ſed d. ſpicas, ſ. haſtam puram. *AR*. et add. S. C. *Æ* 1. Neruae. *Geſner*. Tb. 71. n. 32.) *Mdb*. p. 144.) *Muſell*. Impp. Tb. 54. fg. 3.) M. *Theup*. *AR*. p. 156. *it*. *Æ* 1. *ib*. p. 444. — ſed d. ſpicas et papauer, ſ. haſtam. *Æ*. Neruae. *Guſſeme* V. p. 226. n. 24.) *Mdb*. p. 145.

— P. R. Eadem ſedens, d. ramum porrigens, ſ. haſtam puram. *AV*. Neruae. *Mdb*. p. 144.

FORTVNA P. R. Eadem ſedens, d. temonem, ſ. bacillum. Æ. Neruae. *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 33. n. 11.) *Mdb.* p. 143-144.

Fortuna Primigena, quam primus omnium Seruius Tullius rex Romae veneratus eſt, aede illi in Capitolio ſtructa. *Plutarch.* de Fort. Pop. Rom. — Rationem cognominis reddere conatur *Rycquius* de Capitol. Rom. p. 504.

FORTVNA RAEDVX *ſic* ſcriptum pro REDVX, vt in n. Probi PIAETAS loco PIETAS, quod idem ſit vtriuſque litterae ſonus. Dea rotae inſidens, d. temonem regit, ſ. c. c. tenet in ima parte S P C. Æ 3. Carauſii. *Band.* II. Addend. ad p. 118.) *Harduin.* Oper. p. 118.

FORTVNA RED. Mulier ſt. d. temonem ſuper globum, ſ. c. c. Æ 3. Gallieni. *Band.* I. p. 215.) *Guſſeme* Ill. p. 306. n. 57.

— — Idem typus. Æ 3. Claud. Goth. *Band.* I. p. 342. 354.) *Eckhel.* Cat. II. p. 390.) *Mdb.* p. 402.) M. *Pembrok.* Ill. Tb. 44. fg. 19.) *Triſtan.* Ill. p. 194.

— — Mulier rotae inſidens cum attributis Fortunae. Æ. Aureliani. *Muſell.* Suppl. Tb. 43. fg. 4.

— — Mulier ſedens, d. temonem, ſ. cornuc. infra XXI. T. Æ 2. Rrr. Diocletiani. *Cimel. Vindob.* I. p. 140.) *Eckhel.* Cat. II. p. 429.

— REDVC. Mulier ſt. d. ramum palmae, ſ. c. c. Æ. Seueri. *Mdb.* p. 271.

— REDVCA (*ſic*) S. C. Fortuna ſtans more ſolito. Æ. Veſpaſiani. *Guſſeme* VI. p. 528. n. 37.) *Mdb.* p. 114.) *Patin.* Ind. p. 8.

Fortuna Redux. Conf. *Carol. Frid. Walchii* comment. de *Fortuna Reduce.* Ienae 1751. 4.

Fortuna Redux ſedentis typo in n. Auguſti, Vitellii, Neruae, Traiani, Hadriani, M. Aurelii, Fauſtinae Iunioris, L. Veri, Commodi, Albini, Seueri, Domnae, Caracallae, Getae, Diadumeniani, Elagabali, Alexandri Seueri, Gordiani Pii, Philippi Sen. et Iun., Gallieni, Poſtumi, Quieti, Victorini, Quintilli, Carini, Diocletiani, Val. Maximiani. Pacatiani. — ſed iuxta ſellam rota. h. Gallieni. — et ſedens in templo n. Poſtumi. — ſedens cum patera et c. c. n. Elagab.

— — ſtantis ſchemate. n. Valeriani, Gallieni, Claud. Gothici, Aureliani, Val. Maximiani. — et ad pedes rota. n. Val. Conſtantii. — pro pedibus roſtrum nauis. n. Gal. Maximiani. — ad pedes globus zonis diſtinctus. n. Eiuſd. Maximiani. — ſed in imo gubernaculi globus. n. Gallieni, Claud. Gothici, Quintilli, Diocletiani. — ſed ſ. geminum cornucopiae tenet. n. Gallieni.

— — inſidens rotae cum attributis. n. Aureliani, Carauſii. Rotam, quae Fortunae adpoſita eſt, illuſtrat, illuſtrat *Boetius* Conſol. philoſ. L. II.

— — inſidens clipeo, d. baculum inclinatum, ſ. c. c. Quieti.

— — cum caduceo. n. Veſpaſiani; ita enim Fortunam orbis terrarum pacem reduxiſſe adumbrabitur. Conf. Anonymus de numis Veſpaſiani Fortunam et Felicitatem reducem exprimentibus. Lugduni ſ. a.

— — Mercurius nudus ſtans cum pallio, d. crumenam, ſ. caduceum gerit. n. Valeriani Sen., *it.* Gallieni.

— — Duo Imperatores paludati, quibus quinque figurae adſiſtunt,

ſtunt, ſacra faciunt ante templum, ſex columnarum. Trebon. Galli.

Fortuna Redux Imperator ad aram ſacrificans, ex adu. Fortuna ſedens cum temone et c. c. n. Sept. Seueri.

FORTVNA REDVX. Ipſa ſedens, d. temonem globo impoſitum, ſ. c. c. AR. Auguſti. *Mdb.* p. 35.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 35. fg. 8. p. 324. 325.

— — S. C. ſedens, d. temonem, ſ. c. c. Æ. Albini. *Mdb.* p. 265.

— — Idem typus. AR. Seueri. *Eckhel.* Cat. II.) *Mdb.* p. 268.

— — Duae figurae, vna velata ſtans, ante aram ſacrificans, altera ſedens, d. temonem, ſ. c. c. AV. Seueri. *Vaill.* Pr. II. p. 217. *it.* Æ 2. Eiuſd. *Mdb.* p. 276.) *Muſell.* Impp. Tb. 150. fg. 8.) M. *Theup.* p. 564.

— — Mulier ſedens, d. pateram, ſ. c. c. AV. AR. Elagabali. *Guſſeme* III. p. 115. n. 13.) *Mdb.* p. 309. 310.

— — ſedens cum temone et cornuc. AR. Elagabali. *Mdb.* p. 310.) *Sulzer.* Numoph. n. 1755.

— — Ead. ſedens, d. temonem, ſ. cornuc. AR et add. S. C. Æ. Gordiani Pii. *Guſſeme* III. p. 384. n. 20.) *Mdb.* p. 339.) *Muſell.* Impp. Tb. 195. fg. 4.) *Sulzer.* Num. n. 2389. 2586.) M. *Theup.* p. 243. — *Al.* ſed et humi rota. AR et cum S. C. Æ 1. 2. Gordiani Pii. *Ruben.* Num. *Arſchot.* Tb. 57. n. 22.) *Eckhel.* Cat. II.) *Guſſ.* ib.) *Hauthaler.* Exercit. IV. Tb. 7. fg. 15. p. 231.) *Mdb.* p. 340.) *Muſell.* Impp. Tb. 195. fg. 5.) M. *Pembrok.* III. Tb. 65. fg. 13.) *Sulzer.* Numoph. n. 2392. 2584.) M. *Theup.* p. 613.

FORTVNA REDVX. Fortuna rotae inſidens, d. temonem, ſ. c. c. AR. add. S. C. Æ 1. 2. Philippi Sen. *Eckhel.* Cat. II. p. 346.) *Guſſeme* V. p. 423. n. 18.) *Mdb.* p. 344.) *Sulzer.* Numoph. n. 2792. 2793. 2813.) M. *Theup.* p. 621.

— — Ipſa ſedens cum temone et cornucop. AR. Phil. Iun. *Guſſ.* V. p. 428. n. 5.) *Mdb.* p. 350.

— — Eadem ſtans d. temonem, ſ. c. c. AR. Valeriani Sen. *Band.* I. p. 106.) *Guſſeme* VI. p. 499. n. 26.

— — Mercurius nudus ſt. d. crumenam, ſ. caduceum cum pallio geſtat. AR. Valer. Sen. *Band.* ib.) *Guſſ.* ib.) *Sulzer.* Numoph. n. 3154.

— — Fortuna ſtans, d. temonem, ſ. cornuc. duplex. AR. Æ max. Gallieni, qui in tam periculoſo rerum ſuarum ſtatu Fortunam deam reducem in vrbem quaſi optat. *Angelon.* p. 267. vel 326. n. 7.) *Band.* I. p. 162. 188. 216.) *Guſſeme* III. p. 306. n. 57.) *Harduin.* p. 849.) *Mdb.* p. 372. 373. 376.) *Muſell.* Suppl. Tb. 37. fg. 6.) *Sulzer.* Numoph. n. 3253.) M. *Theup.* p. 261.) *Vaill.* Pr. III. p. 204.

— — Mulier ſt. d. caduceum, ſ. c. c. AR. Gallieni. *Angelon.* p. 266.) *Muſell.* Impp. Tb. 222. fg. 4.

— — Ipſa ſedens, d. gubernaculum nauis, in cuius imo globus, ſ. c. c. AR. Æ. Gallieni. *Band.* I. p. 162. 216.) *Mdb.* p. 372.) *Muſell.* Suppl. Tb. 37. fg. 5. — ſed iuxta ſellam rota. AR. Æ 3. Gallieni. *Band.* I. p. 162. 216. — *Al.* ſine rota. AR. Eiuſd. *Band.* ib.) *Eckhel.* Cat. II. p. 272.) *Guſſeme* III. p. 306. n. 57.) — *Al.* ſed ſ. duplex cornucopiae. AV. Gallieni. *Cimel. Vind.* I. Tb. 4. fg. 5. p. 16.) *Eckhel.* ib.) *Khell.* Suppl. p. 179. — *it.* Æ. Eiuſd. *Band.* I. p. 232.

FORTVNA REDVX. Mercurius nudus ſtans, d. crumenam ſ. c. c. AR. Gallieni. *Kbell.* ib. 179.

— — Templum diſtylum rotundum, in qua fig. mul. ſedens cum temone et c. c. ad pedes rota. AR. Poſtumi. *Band.* I. p. 291.) *Guſſ.* V. p. 485. n. 27.) *Vaill.* Pr. III. p. 3.

— — Ipſa ſtans, d. temonem globo imponit, ſ. c. c. tenet. AR. Claud. Gothici. M. *Theup.* p. 282. — ſed Æ 3 Eiuſd. *Band.* I. p. 342. 354.) *Mdb.* p. 402.) *Sulzer.* Numoph. n. 3457. — ſed in imo S. P. Q. R. Æ 3. Eiuſd. *Band.* I. p. 342.) *Vaill.* Pr. I. p. 206.

— — ſtans cum temone ſuper globum, et c. c. AR. Quintilli. M. *Theup* p. 285. — ſed Æ 3 Eiuſd. et in area Z. *Band.* I. p. 358. 361.) *Eckhel.* Cat. II. p. 392.) *Harduin.* p. 863. *Mdb* p. 304. — ſed abſque littera in area, Z in imo. Æ 3. eiuſd. *Band* I. p. 359.) *Sulzer.* Numoph. n. 3489.) *Guſſeme* VI. p. 12. n. 11.

— — ſedens in curru, d. temonem, ſ. c. c. AV. Aureliani forte a ſenatu cuſus, vt iram imperatoris mitigaret, de qua *Vopiſcus*: „Finito proelio Marcomannico, Aurelianus vt erat natura ferocior, plenus irarum Romam petit, vindictae cupidus, quam ſeditionum aſperitas ſuggerebat *Band.* I. p. 366.) *Mdb.* p 406. — *Al.* Æ. Eiuſd. *Band.* I. p. 388.

— — inſidens rotae, d temonem, ſ. c. c. *al.* cum littera in imo P *al.* T AR. Aureliani. *Band.* I. p. 368.) M *Theup.* p. 287. — *Al* ſed Æ 3. in imo AT. *al.* P. *al.* P✱ *al.* Q. *al.* Q✱ *al.* S. *al* S✱. *al* T. *al.* T✱. *Band.* I. p 376. 388.) *Eckhel* Cat. II. p. 395.) *Harduin.* p. 862.) *Mdb.* p. 406.) *Muſell.* Suppl. Tb. 43. fg. 4.) *Vaill* Pr. I. p. 213. — *Al.* in area B. in ima parte S. *al.* in area X. in ima parte P. Æ 3. Eiuſd. *Band.* I. 376.

FORTVNA REDVX ſtans, d. temonem, ſ. c. c. in area Z. Æ 3. Aureliani. *Band.* I. 376. 388.) *Mdb.* 406.

— — Eadem ſt. cum temone et c. c. infra II. Æ 3. Floriani. *Cimel. Vindob.* I. p. 137.) *Eckhel.* Cat. II. p. 405.

— — ſedens, d. temonem, ſ. c. c. in imo exergo TXXIT. Æ 3. Carini. *Band.* I. p. 533.

— — Eadem ſedens cum temone et c. c. humi rota. AR. Anecd. Pacatiani incertae aetatis. *Cimel. Vindob.* I. Tb. 13. fg. 4. p. 74. ſed male legitur inſcriptio.) *Eckhel.* Cat. II. p. 556.) *Kbell.* Suppl. p. 167.

FORTVNA REDVX. S. P. Q. R. Fortunae ſtantis typus. Æ 3. Claud. Goth. *Band.* I. p. 342.) *Guſſeme* II.) *Vaill.* Pr. I. p. 206.

Fortuna Regia eadem, quae *Aurea* vocatur, quae comitari principes et in cubiculis poni ſolebat. *Capitolin.* in Antonino Pio.) *Antonin.* Philoſ. c. 7.) *Spartian.* de Seuero c. 23.

Fortuna Samoſatenſium. vid. *Samoſata.* — ΤΥΧΗ ΣΑΜΟ.

Fortuna Seia. Conf. *Zaccaria* Iſtit. lapidar. p. 38.

FORTVNA SPES. Vtraque dea ſtans, Fortuna cum temone et c. c. Spes more ſolito cum flore. AV. Hadriani *Eckhel.* Cat. II.) *Guſſeme* IV. p. 14. n. 95.) *Liebe* Goth. Num. p. 442 ſq.) *Morell.* Specim. rei numar. p. 63.) M. *Theup.* p. 172.) *Vaill.* Pr. II. p. 143.

Fortuna et *Spes* in n. Hadriani caelatae ſunt poſt adoptionem L. Aelii

Aelii, ad inſtar eiuſdem typi, qui in eius Caeſaris numo a ſenatu ſignatus eſt ad deſignandam Fortunam et Spem, quam Hadrianus conceperat de illius adoptione. Inſcriptio eſt: TR. P. COS. II. S. C. Fortuna ſolito cultu cum gubernaculo globo impoſito et c. c. Spes vero d florem, ſ. veſtis laciniam ſuſtinens. Æ 1. 2. L. Aelii. *Ruben.* Num. *Arſchot* Tb 40.) *Mdb.* p. 189) *Oiſel.* Sel. Num. Tb 54. fg. 3. p. 329.) *Vaill.* Pr. I. p. 71.

Fortuna et *Spes* Fortuna et Spes dextras ſibi porrigentes. Æ. Hadriani. *Mdb.* p. 182.

Fortuna Tarſi. vid. *Tarſus.* — ΤΥΧΗ ΤΑΡΣΟΥ.

Fortunae duae ſingulae d. temonem, ſeſe brachiis amplexantes. n. Heliopolis.

FORTVNAE. vid. BONAE FORTVNAE. — FORTI FORTVNAE.

— ANTIAT. *Fortunae Antiatinae.* Duae Fortunae Antii cultae eſſe dicuntur. Conf. Io. *Addiſon* Remarks of ſeveral parts of Italy p. 291.) *Oiſel.* Sel. Num. p. 327 ſq. ad Tb. 54. fg 1.) *Swinton* diſſ. in Philoſ. Tranſact. T. LXII. P. I. p. 61. ad Tb. 2. fg. 2.) *Vaill.* Fam. Ruſtia ad fg. 2. p. 238 ſq.) *Hauercamp.* ad *Morell.* Fam. p. 324.) *Mdb* p. 35. — *Fortunae Antiates* an ſortes adpellatae ſint, negat *Philippus a Turre.*

— AVG. S. C. Mulier ſt. d. temonem ſupra globum, ſ. c. c. Æ 1. Veſpaſiani. *Guſſeme* VI. p. 528. n. 36.) M. *Theup.* p. 415.

— AVG. S. C. Idem Fortunae ſt. typus. Æ. Domitiani. *Sulzer.* Numoph. n. 705.

— AVG. Fortunae typus ſolitus. Æ. Elagabali. *Mdb.* p. 310.

FORTVNAE AVGG. Fortuna ſtans habitu barbaro, d. cornucopiae, ſ. temonem, pro pedibus prora nauis. Æ. Sept. Seueri. *Eckhel.* Cat. II.) *Guſſeme* VI. p 170. n. 57. ſed FORTVNAE AVG.) *Mdb.* p. 273.

— — ſed ſedens Fortuna. Æ. Eiuſd. Seueri. *Eckhel.* ib.

— AVGVSTI. Fortuna ſt. cum temone et c. c. Æ. Domitiani. *Morell.* in Domitiano Tb. 8. fg. 29. Tom. II. p. 431. — *Al.* add. S. C. Æ 2. Eiuſd. *Morell.* ib. Tb. 18. fg. 11.

— AVGVST. Fortuna eodem habitu ſt. Æ. Domitiae. *Guſſeme* III. p. 76. n. 6.) *Mdb.* p. 141.) *Patin.* Sueton. p. 419.) M. *Theup.* p. 155.

— AVGVST. S. C. Idem Fortunae ſt. ſchema. Æ. Neruae. *Guſſeme* V. p. 226. n. 23.) *Mdb.* p. 145.) *Muſell.* Impp. Tb. 56. fg. 4.) *Vicus* Tb. 1. n. 8.

— AVGVST. Eadem ſedens, d. ſpicas, ſ. haſtam. n. Neruae. *Guſſ.* ib.

— AVGVSTI. S. C. Fortunae ſtantis ſimulacrum cum nauis gubernaculo et c. c. Æ 2. Domitiani. *Angelon.* p. 87. 88. n. 28.) *Ruben.* Num. *Arſchot.* Tb. 31. n. 18.) *Bellor.* p. 75. n. 4.) *Burckhard.* Numoph. I. 117. 118. 119.) *Guſſeme* III. p. 81. n. 33.) *Harduin.* p. 744.) *Mdb.* p. 134. 135. 136. 137. 138. 139.) *Morell.* in Domitiano Tb. 18. fgg. 11. 12.) *Muſell.* Impp. Tb. 48. fg. 3. *it.* Tb. 49. fg. 4. *it.* Tb. 50. fg. 10.) *Sulzer.* Numoph. n. 698. 712.) M. *Theup.* p. 434.

— AVGVSTI. S. C. Idem Fortunae ſt. typus. Æ. Neruae. *Mdb.* p. 145.

FORTVNA AVGVSTI. S. C. Idem typus. Æ. Sept. Seueri. *Guſſeme* VI. p. 170. n. 56.

— DVCI. Imperator velatus ſacra facit ſuper tripodem ante Fortunam globo impoſitam, ſ. c, c. gerentem. Æ max. Commodi. *Vaill.* Pr. III. p. 147.) *Hard.* Oper. p. 792. qui habet in imo: C. V. P. P. *Conſul Quintum, Pater Patriae.*

— FELICI. Mulier ſtans, d. c. e. Ꝛ. Domnae. *Eckhel.* Cat. II. p. 286.) *Guſſeme* IV. p. 172. n. 16.) *Mdb.* p. 282.

— — ſedens, d. c. c. ſ. temonem. Ꝛ. Domnae. *Eckh.* ib.) *Mdb.* p. 282.) *Sulzer.* Numoph. n. 1847.) M. *Theup.* p. 216. cui ſ. iaculum cum globo ad pedes.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 53. fg. 5. p. 323. 324. ſed temonem globo inſiſtentem.

— — Idem ſedentis typus et praeterea iuxta mulierem parua figura, vel puerulus nudus, adſtans. Ꝛ et add. S. C. Æ 2. Domnae *Eckhel.* ib.) *Geſner* Tb. 137. n. 11.) *Guſſeme* IV. p. 172. n. 16.) *Mdb.* p. 283.) *Muſell.* Impp. Tb. 153. fg. 1.) *Patin.* Ind. p. 18.) *Pomey* Panth. myth. p. 279.) M. *Theup.* p. 216. 571.

— — ſedens, d. c. c. ſ. temonem cum globo, ante puerulus ſtans, d. elata cum ſpicis, pone ſellam icuncula Spei ſupra columnam. Æ 2. Domnae. *Vaill.* Pr. I. p. 119.

Fortunae Feſta annua. Conf. *Haym.* Th. Br. II. p. 101.

FORTVNAE MANENTI. Fortuna ſedens, d. equum capiſtro retinet, ſ. c. c. Ꝛ et add. S. C. Æ 1. 2. Commodi. *Cimel. Vindob.* I. p. 57.) *Harduin.* p. 792.) *Mdb.* p. 250.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 53. fg. 4. p. 322. 323.) *Pomey* Panth. Myth. p. 279.) *Vaill.* Pr. I. p. 97. II. p. 184. 185. In *aliis*: FORT. MANENT. TR. P. etc.

FORTVNAE MANENTI. COS. V. P. P. Idem typus. Ꝛ. Commodi. *Mdb.* p. 250.

— MANENTI. C. V. P. P. *Conſul Quintum, Pater Patriae.* Idem typus. Ꝛ et add. S. C. Æ 1. Commodi. *Eckhel.* Cat. II.) *Mdb.* p. 250. 251.) M. *Pembrok.* III. Tb. 65. fg. 2.

— MVLIEBRi. Mulier cum duobus puerulis ad pedes, alium vero brachiis geſtans. Ꝛ. Fauſtinae Iun. *Guſſeme* III. p. 215. n. 13.) *Mdb.* p. 230. — Vt *Virilis Fortuna* a Romanis colebatur, ſic a matronis dicata eſt *Fortuna Muliebris*, cuius templum erat in via Latina, quarto ab vrbe lapide; ſed eius ſignum nefas erat attingere, niſi vniuirae.

— MVLIEBRI. Mulier ſedens, d. temonem, ſ. c. c. AV. Fauſtinae Iun. *Vaill.* Pr. II. p. 174. 175. — ſed Ꝛ. Eiuſd. *Eckhel.* Cat. II.) *Geſner.* Tb. 113. n. 20.) *Mdb.* p. 230.) *Muſell.* Suppl. Tb. 20. fg. 9.

Fortunae populi Romani caput. *Morell.* Fam. p. 36. 393.

FORTVNAE REduci. Mulier ſedens, d. globum, ſ. c. c. Ꝛ. Peſcennii. *Cimel. Vindob.* I. Tb. 11. fg. 18. p. 59.) *Eckhel.* Cat. II.) *Kbell.* Suppl. p. 103.

— REDuci. Fortuna temonem et c. c. tenens. AV. Claudii Gothici. *Band.* I. p. 332.) *Mdb.* p. 401.

— — Eadem ſtans d. temonem, ſ. c. c. in imo S. Æ 3. Eiuſd. Claudii. *Band.* I. p. 342.) *Eckhel.* Cat. II. p. 390. — *Al.* cum S. in area, abſque littera in imo exergo. Æ 3. Eiuſd. *Band.* I. 342.

— — Eadem ſt. cum attributis. Æ 3. Quintilli. *Eckhel.* Cat. II. p. 393.

p. 393. — ſed in ima parte S^. Æ 3. Eiuſd. Quintilli. *Band.* I. p. 356. 359. — ſed d. temonem globo impoſitum. Æ 3. Quintilli. *Vaill.* Pr. I. p. 241.

FORTVNAE RED*uci*. Fortuna ſedens, d. nauis gubernaculum, ſ. c. c. Æ 3. Diocletiani. *Band.* II. p. 28.

— REDVC*i*. Idem ſedentis typus. AR. Sept Seueri. *Muſell.* Impp. Tb. 149. fg. 9.

— REDVC. S. C. Fortuna ſtans, d temonem cum globo, ſ. c. c. Æ. Hadriani. *Mdb.* p. 181.

FORTVNAE REDVCA *Patinus* in Indice adnotat, REDVCI debuiſſe inſculpi numo. *Alii τὸ* A ſeorſim legunt: REDVC*i Auguſti*, quamquam in numis ſimilibus vocabulum *Auguſti* non vnica littera, ſed ſyllaba AVG. frequentius ſoleat indicari.

FORTVNAE REDVCI. Auguſtis Romae abſentibus, ſaepe numi cum *Fortunae Reduci* epigraphe cudebantur, ob deſiderium, quo Romani eos videndi tenebantur; Votum itaque huic deae fiebat, quod poſt eorum reditum ſoluebatur in eius templo in ſexta regione a Domitiano, vt putant, exſtructo; nam in ea pro Auguſto ara tantum fuerat erecta. Muſ. *Alb.* I. p. 25.

— — AR. Hadriani, ſi fides penes *Golzium.*) *Mdb.* p. 99.

— — Fortuna ſedens d. temonem, ſ. c. c. AV. Vitellii. *Mdb.* p. 104. — *Al.* cum S. C. nota. Æ. Vitellii. *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 23. n. 23.) *Guſſeme* VI. p. 589. n. 14.) *Mdb.* p. 106.

— — S. C. Mulier ſt. cum temone globo impoſito, ſ. c. c. Æ 1. 2. Veſpaſiani. *Angelon* p. 71.) *Guſſeme* VI. p. 528. n. 38.) *Mdb.* p. 116.) *Muſell.* Impp. Tb. 36. fg. 3.) *Sulzer.* Num. n. 534. 554.) M *Theup.* p. 415.

FORTVNAE REDVCI. S. C. Eadem ſt. d. ramum oleae cum temone ſupra globum, ſ c. c. Æ. Veſpaſ. *Angelon.* ib.) *Bellor.* p. 61. n. 9.) *Geſner.* Tb. 57. n. 4.) *Guſſeme* ib.) *Mdb.* p. 112. 114.) *Muſell.* Impp. Tb. 33. fg. 1.

— — S. C. Fortuna Redux ſedens, d. temonem, ſ. c. c. Æ. Veſpaſ. *Guſſeme* ib.) *Mdb.* p. 111.

— — Fortuna ſt. cum temone et c. c. Æ 1. 2. Titi. *Harduin.* p. 734.) M. *Theup.* p. 425.

— — S. C. ſedens more ſolito. Æ. Neruae. *Guſſeme* V. p. 226. n. 25.) *Mdb.* p. 144.

— — S. C. ſedens, velata, d. temonem, ſ. c. c. Æ 1. 2. Traiani. *Eckhel.* Cat. II.) M. *Theup.* p. 448. — *Al.* ſed ſtans cum temone et c. c. S. C. Æ. Traiani. *Argelat.* ad *Mdb.* p. 159.

— — ſedens cum temone et cornuc. AR et add. S. C. Æ 2. Hadriani. *Angelon.* p. 125.) *Eckhel.* Cat. II. p. 184.) *Guſſeme* IV. p. 14. n. 94.) *Mdb.* p. 169. 181.) *Muſell.* Impp. Tb. 84. fg. 6.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* III. Tb. 4. fg. 13.) *Schulz* MzCab. II. p. 86.) *Sulzer.* Numoph. n. 946.) M. *Theup.* p. 469.

— — Fortuna ſtans, ſ. cornucopiae, dextram porrigit Imperatori Hadriano ſtanti; quaſi cum ipſo pactum initurus, ne quid aduerſi ipſi in poſterum contingat. AR et add. S. C. Æ 1. 2. Hadriani. *Eckh.* Cat. II. p. 184.) *Geſner.* Tb. 88. n. 2.) *Guſſ.* IV. p. 13. n. 94.) *Khell.* Suppl. p. 69.) *Magnan.* Miſcell. Num. I. Tb. 21. fg. 10.) *Mdb.* p. 181.) *Muſell.* Suppl. Tb. 13. fg. 3.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 53. fg.

fg. 10. p. 325. 326.) M. *Pembrok.* III. Tb. 42. fg. 8.) *Sulzer.* n. 989) M. *Theup.* 172. 469. Plures diuerſi, inter hos *Hercules Prodicius* cum Virtute et Voluptate.

FORTVNAE REDVCI. S. C. Hadrianus Imp. a variis peregrinationibus redux, vel a Fortuna cum copiae cornu ſedente et dextram ei porrigente excipitur gratulabunda, vel ipſemet ob ſaluum ſuum aduentum ſe ſuaque *Fortunae Reduci* committit, aut data dextra templum ei fouet. Morem tangit *Claudianus* Panegyr. de VI. Conſul. Honorii et *Martialis* L. VIII. epigram. 65. Æ 1. Hadriani. *Guſſeme* IV. p. 13. n. 94.) M. *Theup.* p. 469.) *Vaill.* Pr. I. p. 65.

— — Fortuna ſtans, d. temonem, ſ. cornucopiae. AR. Peſcennii, qui votum Fortunae Reduci fecit, vt ſolebant principes ab vrbe abſentes, cum auxilium ſuum Romae contra Iulianum implorari accepiſſet, vt *Dio* L. LXXIII. narrat. *Mdb.* p. 264.) *Vaill.* Pr. II. p. 202. 203. — *Al.* ſtans capite cucullato cum temone et c. c. AR. Peſcennii. *Mdb.* ib.) *Patin.* Impp. p. 274. — *Al.* ſt. d. elata caduceum. *Vaill.* ib. p. 202.

— — ſedens, d. pateram, ſ. c. c. AR. Peſcennii. *Guſſeme* V. p. 400. n. 9.) *Mdb.* 264. — ſedens, d. ramum, ſ. c. c. AR. Peſcennii. *Cimel. Vindob.* I. Tb. 11. fg. 19. p. 59.) *Eckbel.* Cat. II.) *Kbell.* Suppl. p. 103.

— — ſedentis Fortunae reducis typus cum temone et cornuc. AV. AR et add. S. C. Æ. Albini. *Angelon.* p. 229.) *Mdb.* p. 265.) *Vaill.* Pr. II. p. 210. — Eadem ſedens, d. temonem, ſ. c. c. ad imum ſellae rota. Æ max. Albini. *Cimel. Vindob.* II. Tb. 53. fg. 2. p. 12.) *Eckbel.* Cat. II.) *Vaill.* Pr. III. p. 161.

FORTVNAE REDVCI. S. C. ſtans d. temonem, ſ. c. c. Æ 1. Albini. *Harduin.* p. 797.

— — Imperator ſtans d. pateram, ſ. facit ad aram coram Fortuna ſedente, d. temonem, ſ. c. c. Æ max. Sept. Seueri. *Vaill.* Pr. III. p. 163.

— — Mulier ſt. ante aram ignitam, d. pateram, ſ. c. c. AR. Seueri. *Eckbel.* Cat. II.) *Kbell.* Suppl. p. 108.

— — S. C. Fortuna ſt. cum attributis. Æ Seueri. *Mdb.* p. 270. — Eadem ſt. d. palmam, ſ. c. c. Eiuſd. *Guſſ.* VI. p. 170. n. 58.

— — ſedens d. temonem, ſ. c. c. AR et add. S. C. Æ 1. Seueri. *Eckbel.* Cat. II.) *Guſſ.* ib.) *Mdb.* p. 268. 272.

— — S. C. ſedens, d. temonem ſupra globum, ſ. c. c. in ſede rota. Æ 1. 2. Seueri. M. *Theup.* p. 564.

— — ſtans more ſolito. AR. Caracallae. *Guſſeme* II. p. 79.) *Mdb.* p. 287.

— — ſt. d. temonem globo impoſitum, ſ. c. c. AR et add. S. C. Æ 1. 2. Elagabali. *Eckbel.* Cat. II.) *Guſſeme* III. p. 115. n. 14.) *Mdb.* p. 310. 311.) *Muſell.* Impp. Tb. 167. fg. 8.) *Sulzer.* Numoph. n. 2049.) M. *Theup.* p. 589.

— — ſedens iiſdem cum attributis. AR. Elagab. *Guſſ.* ib.) *Mdb.* p. 310.

— — ſtans typo ſolito. AR. Alexandri Seueri. *Eckbel.* Cat. II.

— — Gallus et Voluſianus ſtantes ſacra faciunt cum quinque figuris adſiſtentibus ante templum ſex columnarum. Æ max. Trebon. Galli. *Band.* I. p. 62.) *Guſ-*

ſeme III. p. 331. p. 16.) *Vaill.* Pr. III. p. 197.

FORTVNAE REDVCI. Duo Impp. paludati ſtantes ſacra faciunt ante templum hexaſtylum, in quo ſedet Fortuna; pone Gallum duo milites, quorum vnus ei coronam imponit; retro Voluſianum genius ſeminudus ipſi coronam etiam imponit, milite iuxta ſtante. Æ max. Treb. Galli. Muſ. *Piſan.* Tb. 63. n. 3. p. 174.) *Vaill.* Pr. III. p. 197.

— — Templum ſex columnarum, ante quod ambo Impp. ad aram ſacrificant, adſtantibus figuris quatuor. Æ max. Voluſiani. *Eckbel.* Cat. II.) *Vaill.* Pr. III. p. 199. apud quem in aditu templi ſimulacrum, tribus militibus adſtantibus, prout in *Cimel. Vindob.* II. Tb. 87. fg. 1. p. 21. indicatur ſignum Veſtae, adſiſtentibus tribus aliis figuris haſtatis, niſi haſtae columnis templi adfixae ſint.

— — Fortuna ſedens, quemadmodum in plurimis. Æ. Gallieni. *Band.* I. p. 162.) *Guſſeme* III. p. 306. n. 58.

— — Eadem ſt. more ſolito. Æ. Claud. Gothici. *Band.* I. p. 333.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* IV. p. 210.

FORTVNAE REDVCI AVG. ET CAES. ſcilicet Val. Maximiani *Auguſti* et Conſtantii Chlori *Caeſaris.* Fortuna conſueto habitu ſtans, d. temonem, ſ. c. c. in area B. in imo exergo TR. *Treuiris* vbi eos conueniſſe probabile eſt. Æ 3. Val. Maximiani. *Band.* II. p. 70. — *it.* Æ 1. *Vaill.* Pr. I. p. 258.

FORTVNAE REDVCI AVGG. NN. *Auguſtorum Noſtrorum.* Fortuna Redux ſedens cum temone et c. c. Æ 2. 3. Diocletiani. *Band.* II. p. 16. 28. 40.) *Guſſeme* III. p. 56. n. 25.) *Harduin.* p. 443.) *Mdb.* p. 427.) *Sulzer.* Numoph. n. 3720.) *Vaill.* Pr. I. p. 252.

FORTVNAE REDVCI AVGG. NN. *Auguſtorum Noſtrorum.* Eadem ſedens. Æ 2. Val. Maximiani. *Band.* II. p. 58.) *Eckhel* Cat. II. p. 451.) *Guſſeme* V. p. 101. n. 38. — *Al.* ſed ſtans cum attributis. Æ 2. Eiuſd. *Guſſeme* ib.) *Vaill.* Pr. I. p. 258.

— — — Eadem ſedens cum temone et c. c. ad pedes roſtrum nauis, in ima parte BTR. *al.* STR. Æ 2. Gal. Maximiani. *Band.* II. p. 134.) *Guſſ.* III. p. 286. n. 12. — *Al.* ſed iuxta temonem globus zonis diſtinctus, in area hinc B. inde ſtella, in imo TR. Æ 2. Eiuſd. Gal. Maxim. *Vaill.* Pr. I. p. 275.

FORTVNAE REDVCI CAESS. NN. *Caeſarum Noſtrorum.* Fortuna ſtans, d. temonem cum globo, ſ. c. c. Æ 2. Diocletiani. *Band.* II. p. 16.) *Sulzer.* Numoph. n. 3721.

— — — Idem ſtantis typus. Æ 2. Val. Maximiani. *Sulzer.* ib. n. 3784.

— — — Eadem ſt. d. temonem, ſ. c. c. humi rota, in area hinc B. inde aſtrum, in imo exergo TR. Æ 2. Conſtantii Chlori. *Band.* II. p. 95. 209.) *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 1. p. 14.) *Mdb.* p. 438.) *Triſtan.* III. p. 349.) *Vaill.* Pr. I. p. 264. — In ſimili Æ 2. eiuſd. Conſtantii ſic ſcribendum fuerat, ſed fallente typario legitur: VCI. CAESS. N. E. REDVCI CAESS. NN. Mulier ſtans, ſ. c. c. *Eckhel.* Cat. II. p. 446.

— — — Idem ſtantis Fortunae typus. Æ 2. Gal. Maximiani. *Band.* II. p. 134.) *Guſſeme* III. p. 286. n. 13.) *Sulzer.* Numoph. n. 3924. — *Al.* ſed iuxta temonem globus zonis diſtinctus. Æ 2. Eiuſd. *Vaill.* Pr. I. p. 275.

FOR-

FORTVNAE REDVCI. COS. II. Fortuna ſedens, d. bacillum ſuper temonem, ſ. c. c. Æ. Albini. *Sulzer.* Numoph. n. 1729.

— REDVCI. COS. III. P. P. S. C. Fortunae ſedentis typus. Æ. Hadriani. *Mdb.* p. 181.

— REDVCI. COS. V. P. P. *Conſul Quintum, Pater Patriae.* Imperator togatus ſtat ante Fortunam ſedentem, d. pateram, ſ. c. c. gerentem. Æ max. Commodi. *Vaill.* Pr. III. p. 147.

— REDVCI. C. V. P. P. Imperator a dextris ſtans, ſacra facit ad tripodem accenſum; ex aduerſo Fortuna ſtat, d. temonem orbi impoſitum, ſ. c. c. geſtans Æ 1. Commodi. Muſ. *Alb.* Tb. 47. fg. 3.) *Vaill.* Pr. III. p. 154.

Fortunae templum. v. *Templum.*

Forum. Romae negotiis ciuilibus tractandis exſtructa ſunt plurima fora; Romanum nempe, at cum alterum Iul. Caeſar, illud vetus adpellatum eſt; tertium condidit Auguſtus: quartum incoepit Domitianus a Nerua perfectum; quintum denique a Traiano, ex manubiis Dacicis, per Apollodorum in regione VIII. abſolutum eſt. v. FORVM TRAIANI.

Forum Iulii, Hodie *Freius*, in prouincia Narbonenſi, quae Galliae pars eſt Italiae finitima; *Plinio* L. III c. 5. „Forum Iulii *Octauanorum* colonia, quae *Pacenſis* adpellatur et *Claſſica*. Octauanorum colonia dicitur, quod octauae legionis militibus ea conſtaret; Pacenſis a pace dicta eſt; Claſſica ab Auguſti claſſe fortaſſis, cuius ea nauale fuit, vnde *Strabo* L. IV. p. 184. „Nauale Caeſaris Auguſti, quod Φόρον Ἰούλιον, *Forum Iulium*, vocatur. *Vaill.* Col. I. p. 5. — Rari numi vrbium Gallicarum, huius tamen aliquot ſuperſunt apud *Golzium*;

a) *Auguſti*: COL. IVLIA OCTAV in Theſ. *Golzii* p. 240.) *Harduin.* p. 60. — COL. IVL. OCTAV. cum boue gemino arante.)(IMP. AVGVST. TR P. XIV. Caput Auguſti laureatum. *Guſſeme* III. 259.) *Harduin.* ib.) *Mdb.* p. 51. qui tamen, prout *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 188. legit: *Colonia Iulia Octauia* male pro *Octauanorum.*

b) *Neronis.* COL. PACENS. CLASS. apud *Golzium*, *Guſſemium*, *Cellarium*, *Harduinum* l. cit.

c) Domitiani. COL. FOR. IVL. ex eodem *Golzii* Theſauro. *Hard.* p. 60.

Forum Iulii alias *Illiturgi* in Hiſpania Baetica. *Vaill.* Col. I. p. 46.) *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 69. 110.

FORVM TRAIANI. Celebre illud ac pulcerrimum aedificium, iuris dicundi gratia, ab Apollodoro architecto peritiſſimo Romae exſtructum, in AV. Traiani repraeſentatur, deſuper quadrigae triumphales. Frontiſpicium innixum erat magnis octo columnis ex marmore et ſculptis imaginibus quam pluri- mis exornatum. *Guſſeme* III. p. 259. 260. VI. p. 410. n. 72.) *Harduin.* Oper. p. 751.) *Mdb.* p. 160.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 108. fg. 1. p. 524.) ſed currus triumphalis ſex equorum deſuper.) M. *Pembrok.* III. Tb. 77. fg. 1.) *Vaill.* Pr. II. p. 119.

FORVM TRAIANI. S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI. Forum idem Traiani integerrimum, cum omnibus ſuis ornamentis, ac praeſertim in eius medio columna illa marmorea, quam S. P. Q. R. in honorem Traiani cum abſens eſſet, erexit. Æ 1. Traiani. *Guſſeme* III. p. 260. VI. p. 410. n. 73.) *Mdb.* p. 161.) *Oiſel.* ib. fg. 2. p. 524. 525.) M. *Pembrok.* ib. fg. 2.) *Vaill.*

Vaill. Pr. I. p. 48. — Fuit in regione octaua cum templo ac *columna Cochlide*, cuius erat altitudo 128. pedum, intus erant gradus 185. feneſtellae 45.

FOSTLVS loco *Fauſtulus* ex artatione litterarum; ſic enim ſcribitur in n. argenteo: SEX. POMP. FOSTLVS. in Numoph. *Arſchotano*, non vt *Patinus* et alii ediderunt FOSTVLVS. Eſt in eo numo lupa cum Romulo et Remo ad ficum, adſtante ruſtico. Originem ſuam ad Romulum refert hoc ſymbolo *Sex. Pompeius Foſtlus*, ſcriptoribus rerum Romanarum ceteroqui ignotus. *Harduin.* Oper. p. 691.) Ritratto di Roma moderna p. 156.

FOSTVLVS in eiuſdem Pompeiae gentis denariis ſcriptum, vt antiquitatem originis argueret, poſita littera O pro AV. alias enim apud auctores *Fauſtulus* ille, Romuli et Remi educator, legitur. *Guſſeme* III. p. 219. V. p. 466. n. 9. vid. *Pompeia* gens.

FOVL. loco *Fuluius*, adiecta littera O in denariis antiquis, in quibus CNFL. litteris colligatis, vel CNFOVL. *Cneus Fuluius* memoratur. *Eckhel.* Cat. II. p. 39.) *Guſſ.* II. p. 21. III. p. 263.) *Morell.* Fam. Caecilia et Fuluia.) M. *Pembrok.* III. Tb. 16. fg. 3.) *Vaill.* Fam. Caecil. it. Fuſuia.) *Vrſin.* a *Patino* p. 55. fg. 1. vid. *Fuluia* gens.

FOVR. — FOVRI. — FOVRIVS, diphthongo OV loco V ſimplicis vſurpata in quibuſdam Furiae g. denariis. vid. *Furia* gens.

Fourrées médailles Gallis ſunt numi cuprei, ſed tam arcte argentea lamina incruſtati, vt niſi per ſciſſuram poſſint dignoſci.

F. P. R. *Patinus* quidem has tres litteras in Æ. familiae Arriae interpretatur: *Fecialis Populi Romani*, ſicut *Iac. Perizonius* hiſce litteris *Fortunam Populi Romani* expreſſam eſſe demonſtrat; ſed *Vaillant.* Fam. Rom. ad Arriae n. 2. opinatus eſt *Fortitudinem Populi Romani*; idem enim muliebre Fortitudinis caput obſeruatur in g. Siciniae denariis c. epigr. lucem praebente FORTitudo P. R. Conf. *Guſſeme* III. p. 194.) *Hauercamp.* ad *Morell.* Fam. p. 36.

F. R. ad latera cippi. n. Conſtant. M. *Band.* II. p. 213.) *Ducang.* Tb. 3. p. 18.

FR. *Fretenſis.* LEG. XVI. FR. *Legio Decima ſexta Fretenſis.*

FR. *Frumentum, i, o.*

FR. FR. FRVG. Imperitiae ſcalptoris adſcribenda eſt informis haec epigraphe. Loco ſcalpendi CERERI ſculpſit FR. FR. ſi enim praeponatur C, et duae litterae F mutentur in E habetur CERER. Typus Cererem ſtantem repraeſentat, d. ſpicas demiſſas, ſ. faci innititur, qua raptam Proſerpinam quaerebat. Æ. Peſcennii. *Guſſeme* III. p. 261. V. p. 400. n. 10.) *Vaill.* Pr. II. p. 203.

FRAN. ET ALAM. *Francia Et Alamannia* in imo Æ. Conſtantini M. cuius epigr. GAVDIVM ROMANORVM, ob deuictos ad Rhenum Francos, poſito tropaeo, cui adſidet vtrimque captiuus Ab initio enim tertii ſaeculi iuxta *Spartianum* et *Victorem* Alemanni diſtincti ſunt a Francis et Germanis. In ſimili eiuſdem Conſtant. M. ſcriptum:

FRANC. ET ALEM. TR. in ima parte: *Francia Et Alemannia Treuiri.* *Guſſeme* II. p. 303. III. p. 260.) *Liebe* Goth. Num. p. 445.) *Morell.* Specim. Tb. 7. p. 82. vid. ALAM. — ALEM.

Francia

Franci, non confundendi cum Gallis, a Criſpo Caeſare, Conſtantini M. filio, natu maximo, quem ei Mineruina peperit, victi ſunt Ao. Chr. 320, de qua Criſpi victoria *Nazarius* ad Conſtantinum c. 6 et 11. — Ad eandem Criſpi victoriam pertinet numus *AV*, qui exhibet captiuum tropaeo adſidentem cultu barbarico, in quo pileus et braccae notatu dignae, conſpicuum dextro innixum brachio. Epigraphe eſt ſupra: GAVDIVM ROMANORVM. infra:

FRANCIA.)(F. IVL. CRISPVS NOB. CAES. Caput Criſpi laureatum ad pectus vſque cum lorica. *Guſſeme* III. p. 260.) *Liebe* Goth. Num. p. 81. 82. In gaza regia Gallorum exſtat *AV*. numus Criſpi ſimilis, cuius auerſa in parte ALAMANNIA, vnde patet eodem tempore Criſpum Franciam et Germaniam deuiciſſe. Hinc vtraque in rariſſimo numo Gothano Conſtantini M. coniungitur, qui Conſtantini numus vna cum aliis duobus, in quibus FRANCIA et ALAMANNIA ſeorſim expreſſa ad eandem Criſpi victoriam pertinet. *Morell.* Spec. rei numar. Tb. 7. p. 82 ſq.

FRANCIA pariter in ima parte *AV*. numi Conſtantini M. legitur, pariterque deuicta ſub tropaeo *Francia* numi eius aream obtinet, ſimilisque epigraphe eſt: GAVDIVM ROMANORVM, ob gentem nempe ferocem ſubactam. *Band.* II. 213.) *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 3.) *Eckhel.* Cat. II. p. 472.) *Harduin.* Oper. p. 60. 469.) *Occo* p. 535.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 25. fg. 11. p. 113.) *Spanhem.* Pr. II p. 638 *et* ad Iuliani Caeſſ. p. 250.) *Vaill.* Pr. III. p. 88. vid. GAVDIVM ROMANORVM.

Francia, quae in numis iſtis ſignatur, Orientalis ea et Transrhenana vulgo exiſtimatur, de cuius tamen vetere ſitu in conciliandis priſcorum dictis mirae ſunt recentium aeſtuationes. Conf. *Harduin.* p. 469. — Vulgo *Francia* dicebatur olim omnis illa regio, quae iacet inter Moenum, Rhenum et Hicerum, quam antea Germaniam dicebant; Alamannia vero regio interiacens Danubium inter et Alamannum. Hodie Germania omnis Alemannia dicitur.

Francia ſeu Gallia tantum Orientalis numos cudit honori Auguſtorum, nullos Occidua, vt ſentit *Harduin.* Oper. p. 434. — *Francorum* quoque vocabulum in numis regum primae, vt vocant, ſtirpis non eſt. *Hard.* ibid. p. 425. — *Francorum* veterum duces vel reguli in aliquot numis Imperatorum Conſtantinopolitanorum occurrunt, de quibus prae aliis poteſt conſuli *Ducangius* tum in diſſertatione de inferioris imperii numiſmatibus, tum in hiſtoria Byzantina.

FRANCIA DEVICTA in n. Conſtantini M. et filiorum Criſpi et Conſtantini iunioris. *Band.* II. p. 213) *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 3.) *Morell.* Spec. rei numar. p. 84.

Francicus dictus Probus Imp. a quo Franci nec minus ſunt deuicti. *Liebe* Goth. Num. p. 446.) *Vaill.* Pr. III. p. 34.

Fratres idem praenomen non gerebant, docente *Vaillantio* Fam. Rom. ad g. Manliae n. 9.

— Catanenſium pii, Amphinomus et Anapis, parentes efferunt. vid. *Catana* Siciliae. — *Herennia* gens. — PIETAS.

— populi. vid. *Seleucis* I. et Pieria.

Fratrum concordia. Conf. *Liebe* Goth. Num. p. 540.

Fraus numorum tanta non eſſet, ſi multi illud artificium intelligerent, quod

quod *Wagenſeil.* diſſ. de re monetali veterum de Italo quodam refert, qui ex odoratu genuinos numos a ſpuriis diſcernere potuit. Sed quot ſaepius a viris artis numariae peritis committuntur errores? Quot ſphalmata ab ipſis artificibus et monetae impreſſoribus ex improuiſo committuntur? Quot monetarum adulteratores nimia quorundam curioſitas et inquiſitio excitat? Opponuntur *Hub. Golzio*, *Car. Patino*, *Octau. Strudae* aliiſque fictiones numorum. Perpendamus, quod etiam de numi veritate certi, ſoleant tamen certare de ſignificatione figurarum et intellectu verborum. Conf. *Fraudum* aliquot inſigniorum circa numos exempla in Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 112.) *Gladov.* diſſ. de erroribus hiſtoricorum. p. 31.) *Val. Erneſt. Loeſcher.* de modo dignoſcendi genuina veteris aeui numiſmata a ſuppoſititiis.) *Chriſt. Nat. Ioh. Luce* Nachricht von einem bemerkten beſondern Betrug in den alten Griechiſchen vnd Roemiſchen Münzen; die in der Hamburg. vermiſchten Bibliothek Vol. II. P. II. p. 231 ſqq. befindlich iſt.

Frenatrix vnde vocata Minerua. *Vaill.* Col. II. p. 32.

FRO. *Frontonis* cognomen, prout occurrit in n. Iul. Celſae ſub Auguſto: M. EBVCCO L. CON. FRO. *al.* M. EBVCCO L. CORNE. FRO. *Mdb.* p. 50.

Frons, dis, vid. *Ramus.* — Eques d. frondem, adſilit canis. n. Marciae g. *Morell.* Fam. p. 262. fg. 4.) M. *Pembrok.* III. Tb. 7. fg. 17. vid. *Marcia g.*

FRONT. *Fronto*, cognomen Corneliae gentis a fronte ita dictus, e. c. L. CORNEL. FRONT. *Vaill.* Col. I. p. 30. 72. 100. — BAGG. FRONT. *Baggius Fronto*, Duumuir. v. *Celſa.* — M. HELV. FRONT. *Marcus Heluius Fronto*, praenomen, nomen, cognomen duumuiri. vid. *Bilbilis.*

Frontinus proconſul, cuius nomen occurrit in Æ. Smyrnaeorum: ΑΝΘΥπάτῳ ΦΡΟΝΤΕΙΝΩ, *Proconſule Frontino*, apud *Liebe* Goth. Num. p. 197.

Fronto cognomen. vid. FRO. — FRONT. — *Prodicus Fronto*, vel vt legitur in numo ΦΡΟΝΤΩΝ, Aſiarcha. *Spanhem.* Pr. II. p. 417.

FRV. *Frumentum.* AD FRV. EMV. EX S. C. *Ad Frumentum Emundum, Ex Senatus Conſulto.* Cum an. 508. annonae eſſet penuria Romae miſſi ſunt ad frumentum emundum ex ſenatus conſulto Piſo et Caepio Quaeſtores. Vnde in rei memoriam Quaeſtores illi denarium cuderunt, in antica cuius parte caput Saturni, cum falce dentata, eius ſymbolo, propter agriculturae rationem exhibent; ex auerſa parte ipſi Quaeſtores ſedent togati inter duas ſpicas, frumenti abundantiae ſymbola, tanquam frumentum diuiſuri. Tridens pone caput Saturni per mare illud frumentum indicat aduectum. *Morell.* Fam. Calpurn. it. Seruilia.) M. *Pembrok.* III. Tb. 10. fg. 8.) *Spanhem.* Pr. II. p. 155.) *Vaill.* Fam.) *Zaccaria* Iſtit. Num. p. 250.

FRV. vel FRVG. vel FRVGI, cognomen g. Calpurniae. vid. *Calpurnia* gens, et quidem in denariis C. Piſonis, in quibus eques deſultor, variis attributis.

FRVCTIFer. vid. PORTICVS FRVCTIF. P. R. C. P. *Colonia Patrenſis.*

FRVG. *Fruges.* FRVG. AC. *Fruges Acceptae.* — A. POP. FRVG. AC. *A Populo Fruges Acceptae*, in n. Domitiani, in celebritate LVDorum SAECulariorum percuſſo, in quo ſedens cernitur Imperator,

rator, coram eo duae figurae ſtantes, quarum prima modium frugibus plenum effundit. Nam frugum, tritici, hordei et fabarum primitiae a populo diis ſacrorum illorum praeſidibus, oblatae dein, ſacris illis peractis, vniuerſo populo diſtribuebantur. Quarum diis illis oblatarum a populo primitiarum, ac deinde a maribus feminiſque acceptarum mentio fit apud *Zoſimum*, et numi ſchema indicat. Æ max. Domitiani. *Morell.* Th. Impp. II. p. 449.) *Mdb.* p. 137.) *Spanhem.* Pr. II. p. 538. 539.) M. *Theup.* p. 432.) *Vaill.* Pr. I. p. 40.

FRVG. *Frugifera.* CERES FRVG. n. Sept. Seueri. vid. CERES.

FRVG. *Frugiferae.* CERERI FRVG. Ceres ſtans, d. ſpicas, ſ. facem. Æ. Sept. Seueri. *Eckhel.* Cat. II.) *Mdb.* p. 269. — FR. FR. FRVG. loco CERES. FRVG. n. Peſcennii. vid. FR. FR. FRVG.

Fruges populo diſtribuebantur Romae ante dies feſtos ſaecularium ludorum ad templum Dianae conditum in Auentino, vbi cuique libero hordeum, triticum, fabaeque priſco more dabantur, quae Parcis ante offerebantur. *Gorius* ad *Morell.* Impp. II. p. 449.

— annonae abundantiam in prouincia vel vrbis ſitu indicant. Ita enim caniſtrum *frugibus* plenum in n. Antiochiae Syriae, Elaeae, Pautaliae, Traianopolis; *it.* Hadriani ab Alexandria Aegypti. *it.* Peſcennii. v. FELICITAS TEMPORVM. — Caniſtrum *frugibus* refertum in manu mulieris. n. Antonini Pii ab Alex. Aegypti; *it.* n. Plotinae. v. FIDES AVGVST. — *Fruges* in manu mulieris. n. Carthaginis in Galerio. — Vaſculum cum frugibus. n. Papiae g. — Calathus frugibus plenus autumni indicium. v. FELICIA TEMPORA.

FRVGI. agnomen Piſonis gentis Calpurniae. L. Piſo Siciliae praetor, pecuniae reliquum ad annonam comparandam remiſit Romam, vnde *Frugi* cognominatus: L. PISO FRVGI. — L. PISO L. F. FRVGI. — Q. PISO FRVGI — C. PISO. L. F. FRVGI. *Morell.* Fam. 63. — Typus frequens eſt, eques deſultor rapide inuectus, ſ. palmae ramum, ſuperne fulmen, variis minutis attributis, litteris ac numeris. vid. *Calpurnia* g. —

FRVGIF. *Frugiferae.* CERER. FRVGIF. *Cereri Frugiferae.* Ceres cum ſpicis et face. Æ. Sept. Seueri. *Eckhel* Cat. II. — *it.* n. Iul. Piae. *Mdb.* p. 231.

Frugifer Mercurius d. caduceum, ſ. tridentem. vid. *Mercurius.* Conf. *Galland* Diction. vocabulo *Frugifer.*

Frugifera cognominata *Ceres*, quae dicta a Graecis. πολύσταχυς, πολυμέδιμνος, Καρποφορος, multis ſpicis, modiis frugibus abundans. *Galland* ibid.) *Spanhem.* Pr. I. p. 365. II. 538. 539. vid. *Ceres.*

FRVGIFERAE Cereris epitheton. CERERI FRVGIFERAE. n. Peſcennii *Vaill.* Pr. II. p. 208.) *Mdb.* p. 264. — *it.* n. Seueri. *Hard.* p. 796.

FRVGIFERO; vid. SAECVLO FRVGIFERO cum Mercurii ſtantis icone. n. Albini. — *it.* Poſtumi Sen.

Frumentariae largitiones quomodo libera republica indultae fuerint populo Romano docet *Spanhem.* Pr. II. p. 540. — Menſtrua fuit talis largitio ſub Auguſto, verum non vniuerſo populo, ſed egenae tantum plebi tum frumentum datum. *ib.* et *Vaill.* Col. II. p. 88. — Ao. V. C. 748. ab Auguſto indefinita multitudo accipientium frumentum ad hominum ducenta millia retracta,

ex. *Dione.* *Vaill.* Pr. II. p. 19.) *Spanhem.* ib. p. 541. — Diſtributiones populo a Nerua renouatae. *Vaill.* Col. II. p. 88.) *Oiſel.* Sel. Num. p. 398. — Imperatorum praecipua erat cura, ne vrbs Roma frumenti inopia laboraret. *Spanh.* Pr. II. 541. Hinc cum frumenti penuria Romae Domitiani tempore plurimum pop. Romano incommodum attuliſſet, Nerua vix imperium ſuſcepit, cum ex omnibus prouinciis frumentum Romam adportare iuſſit, vnde in eius Æ. numo SALVS PVBLICA inſcripto, mulier ſedens, d. ſpicas, procurationem annonae indicat.

Frumentariae legis ſignum in numis conſularibus ſpica eſt, e. c. Corneliae gentis, vt et aliarum familiarum.

Frumenti procuratio pars muneris quaeſtorum. *Liebe* Goth. Num. p. 237. — A Nerone menſtruae *frumenti diſtributiones* praetorianis conceſſae. *Vaill.* Col. II. p. 88.

Frumenti grana fertilitatis celebratiſſimae indicia in numis Leontinorum, aliarumue Siciliae vrbium. *Burmann.* ad *Dorville* Sic. p. 364.

FRVMENTO CONSTITVTO. v. PLEBEI VRBANAE FRVMENTO CONSTITVTO. S. C. Modius, prominentibus ſpicis et papauere. Æ 1. Neruae, a quo frumentum plebi conſtitutum. *Hanthaler.* Exercit. II. Tb. 4. fg. 1.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 45. fg. 9. p. 398.) *Spanhem.* Pr. II. p. 541.

Frutia nominatur Tranquillina in Æ 1. Epheſiorum egregio, cuius ectypon primum prodiit inter Pop. Num. *Neumanni.* P. II. Tb. 1. fg. 14. p. 37. ... CAB I. ΤΡΑΝΚΥΛΛΕΙΝΑ. *Fruriae* praenomine in pauci aliis legitur, alias *Furia,* vtroque praenomine in ſolis Graecis.

Frutex in area. n. Cauloniae Bruttiorum.

F. S. *Felix Sinope.* vid. *Sinope.*

F. S. AVG. *Felici Seniori Auguſto.* Ita in n. Diocletiani: DN. DIOCLETIANO P. F. S. AVG. pariter collegae Val Maximiani: DN. MAXIMIANO P. F. S. AVG. *Pio Felici Seniori Auguſto.*

F. T. in medio numo ſaeculi ſequioris, vel *Felicitas Temporum* vt apud *Iobert.* II. p. 155. ex *Vaillantii* explicatione Pr. I. p. 300. vel *Felicia Tempora,* vt interpretatus eſt *Harduin.* Oper. p. 480.

F. T. R. *Felix Temporum Reparatio*; frequentius tamen : FEL. TEMP. REPARATIO.

Fuſia gens plebeia, ſed conſularis, licet noua, cognomen habuit CALENI ab oppido *Calibus*, Campaniae Felicis, vnde Calenus deducitur. *Cicero* eius municipii Caleni mentionem facit Orat. II. Agrar. c. 31. idem L. IX. Epiſt. ad Famil. ep. 13. — Numi, qui ſuperſunt: 1. KALENI. Capita iuncta Honoris et Virtutis hoc galeatum, illud laureatum, in area HO. *Honos.* VI *Virtus.*)(CORDI. ITAL. *Italia.* RO. *Roma.* Italia et Roma ſtantes dextra iungunt; illa habitu matronae ſtola indutae, ſ. tenet cornucopiae; haec capite diademato habitu militari, veſte ſuccincta, ſ. ſceptrum tenet, pede globum calcans, retro Italiam in area numi eſt caduceus. Nobilis hic typus redintegratam indicat, interruptam bellis ciuilibus, concordiam inter Italiam et Romam, poſtquam videlicet finem habuerunt vel bellum Italicum, ſeu ſociale ob negatum ciutatis ius. Æ. AR. ſerratus, ad duas diuerſas Romanorum familias referendi propter nomina *Fuſii Caleni* et *Mucii Cordi.* Conf. *Gaſſeme* III. p. 261.) *Harduin.* ad

Plin. I. p. 246. cuius vero coniecturae nullo prorſus fundamento nituntur, qui ex CORDI triumuiri monetalis cognomine ſequentia effingit: *Concordia Orbis Romani Decus Italiae*; et ex voce KALENI hunc extorquet ſenſum: *Karthago Africae Libero Edicto Neronis Imperatoris.*) *Morell.* Fam. p. 246. fg. 1.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 28. fg. 12. p. 125.) M. *Pembrok* III. Tb. 3. fg. 4.) *Schulz.* Numoph. I. Tb. 4. fg. 4. p. 163 ſq.) M. *Theup.* p. 44.) *Vaill.* Fam. Fuſia fg. 1.) *Vrſin.* a *Patino* auct. — 2. LEIBERTAS. Caput Libertatis velatum.)(Q. CALENVS COS. ibidemque apud *Morell.* aliud nomen circa ambitum videtur eraſum. Apex, ſecuris et culter, qui typus vel ad pontificatum Caeſaris, vel aliquod Caleni ſacerdotium reſpicere videtur. AR. *Golz.* Faſt. p. 178. ad an. V. C. 706.) *Guſſeme* ib. n. 2.) *Morell.* Num. Conſular. Tb. 17. fg. 3. p. 559.) *Vaill.* Fam. Fuſia fg. 2. — 3. C. I. N. C. EX. D. D. *Colonia Iulia Noua Carthago. Ex Decreto Decurionum.* Caput nudum M. Antonii, pone illud labyrinthus eſt.)(T. FVFIO. M. AIMILIO II. VIR*is*. Caput Caeſaris nudum. Æ 2. cuſus Carthagine Noua, vrbe Hiſpaniae citerioris maritima cum res inter Antonium et Caeſarem eſſent pacatae, vnde eorum vultus, vt in pluribus numis coniunguntur. *Eckhel.* Cat. I. p. 5. ſed cum capite Octauiani.) *Guſſeme* ll. in Carthagine n. 1.) *Morell.* Fam. p. 186. fg. 2.) Muſ. *Theup.* p. 44. ſed alia p. 647. inſcriptio eſt: M. AIMIL. I. F. F. FVFIO II.VIR.) *Vaill.* Fam. Fuſia fg. 3. *it.* Num. Col. I. p. 8. — 4. *Al.* ſimilis, ſed legitur: M. AIMILIVS T. FVFIVS apud *Vaill.* — 5. EX . . . . Caput Lepidi cum labyrintho.)(M. AIMIL. T. FVFIO. Caput Auguſti. *Patin.* Impp. p. 3. *et* Famil. Aemilia n. 10.) *Mdb.* p. 10. — 6. C. V. I. CELSA. BVCCONE C. FVFIO AED. vid. *Celſa.*

FVFIO — FVFIVS. vid. *Fuſia* gens.

FVL. *Fuluius*, nomen. M. FVL. Q. F. FLAC. — Q. FVL. Q. F. FLAC. PRO. PR. vid. *Fuluia g.* — CN. FVL. CN. F. n. Auguſti ab vrbe Hiſpaniae Orippo forte. *Morell.* in Aug. Tb. 38. n. 22. p. 394. — L. FVL. SPARSO II.VIR. vid. *Calaguris.* — IMP. C FVL. MACRIANVS. *Cimel. Vind.* I. p. 72. vid. *Macrianus.* — IMP. C. FVL. QVIETVS. *ibid.* vid. *Quietus.* — FVL. MAR. PACATIANVS. *Band.* I. p. 542. vid. *Pacatianus.*

Fulgerator vel *Fulgurator* a deiiciendo fulgure dictus Iupiter καταιβάτης; ipſe inde armatus d. fulmine ſ. haſta, cernitur in numis non paucorum populorum. Conf. *Galland* Diction. voc. *Fulgerator, Fulgurator.*) *Petr. Burmann.* diſſ. de Ioue Fulguratore in numis Cyrrheſtarum. Traiect. Bat. 1704. 4. — Idem a Seleucenſibus dictus ΖΕΥϹ ΚΕΡΑΥΝΙΟϹ — In Diocletiani numis modo IOVI FVLGERATORI, modo FVLGVRATORI ſcriptum offendimus. vid. IOVI.

Fulgur. vid. *Fulmen.*

FVLGVRATORI. vid. IOVI FVLGVRATORI.

FVLM. *Fulminator*, idem Iupiter dictus.

Fulmen Iouis telum a Vulcano fabricatum, vulgo trifidum fingitur. Res e poetis nota, ſed maxime e *Virgilii* Aeneid. L. VIII. vſ. 426 ſq.

— *Ioui* praecipue aliis etiam diis tributum in numis, vt *Mineruae*, quae fulmen vibrans depingitur; vel [illegible] eius ales, fulmen vnguibus [illegible] ſtat; vel *Vulcanus* ful[illegible]icans, ante quem ſtat Minerua n. Seueri. Vel *Hercules* in n. Bruttiorum; vnde Alexander,

ander, Herculis aemulator, fulmen manu tenens depictus olim ab Apelle. Quandoque etiam *Imperatores* Romani fulminare et tonare, Iouis exemplo, dicti a poetis, fulmine armati in ſelectis eorum numis, tanquam Ioues Latii, vel coelum cum Ioue regentes, qualis *Auguſtus* cum corona radiata, fulmine et ſtella, ac inſcr. DIVVS AVGVSTVS PATER, in auerſa vero parte caſtrum et inſcr. AVGVSTA EMERITA. Pariter Auguſtus, vt Iupiter, fulmen d. gerit c. epigr. DIVVS AVGVSTVS in Æ max. Municipii Tariaſonis. *Vaill.* Sel. Num. *Camp.* p. 5. Ita inter Auguſti numos a Nerua reſtitutos vnus cum fulmine ac epigr. DIVVS AVGVSTVS. Sic *Traianus* viſitur, d. fulmen, ſ. haſtam puram tenens, retro Victoria coronam capiti eius imponens cum ſolito lemmate: S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI. Similiter inter numos Hadriani figura d. fulmen, ſ. haſtam tenet c. inſcr. DIVVS TRAIANVS AVG. PARTH. PATER. In aureo Antonini Pii numo figura ſedens cum fulmine haſta et inſcr. IMPERATORI. *Spanh.* Pr. I. p. 429 ſq. — Fulgura, Iouis inſignia in M. Aurelii apud *Patin.* Impp p. 239. numo cum epigr. ΚΟΙΝΟΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ, *Commune Macedonum,* quia fulguris inſtar populi hoſtes Marcomannos mira celeritate penitus deleuerat Aurelius. — In aliis ſub Antonino Caracalla et Maximiano ſignatis leo radiatus fulmen ore geſtat — In Seleucidarum et Lagidarum numis aquila, Iouis ales, fulmini inſiſtens, et duae nonnumquam cum expanſis alis fulmen tenentes, vt in quodam Ptolemaei numiſmate. — In Alexandri Epirotae, Pyrrhi, Agathoclis, Hieronymi, aliorumque regum aut tyrannorum numis ſignatum eſt fulmen, tanquam manifeſtum prouidentiae ac imperii ſymbolum, quod etiam, clare liquet ex iis numis, quibus fulmen inſculptum cum inſcr. PROVIDENTIAE DEORVM. AR et Æ. Antonini Pii, *Beger.* Th. Br. II. p. 582.) *Vaill.* Pr. II. p. 25. 86. *it.* Col. II. p. 15. — Notum illud prouidentiae ac imperii ſymbolum in n. Ptolemaidis ad aliquam vrbis hiſtoriam ſpectat — Seleucenſes in numis Syriae regibus ac Imperatoribus a ſe dicatis fulmen exhibuerunt.

Fulmen conſecrationis et diuinitatis quoque ſymbolum eſt. *Vaill.* Pr. II. p. 203. *it.* Col. I. p. 15. 42. Hinc fulmen grande et alatum, vel cippo impoſitum, ſubtus aquila, conſecrationis typus eſt in n. Auguſti. *Hantbaler.* Exercit. VI. Tb. 1. fg. 10. p. 97.) *Vicus* inter Æ. Auguſti n 20. — Pariter fulmen grande, circum CONSECRATIO, in area S. C. Æ 2. M. Aurelii. *Hanthal.* ib. Tb. 2. fg. 1.

Fulmen potentiae bellicae ſymbolum creditur. *Wilde* Sel. Num. p. 10. 87. 123. Potentia autem bellica cum vtilitate publica coniuncta eſt non minus ac in denario Fabiae gentis apud *Beger.* Th. Br. II. p. 555.) *Vaill.* Fam. Fabia fg. 16. alioſue, cum cornucopiae frugibus repleto fulmen. Nam ſi temere emittitur fulmen, omnem opulentiam proſternit, et ſi temere emittantur vires bellicae, vtilitas publica peſſum rapitur. Temeritatis exemplum Q. Fabius in magiſtro equitum habuit. Exemplum prudentis cunctationis dedit ipſe, nec quicquam Hannibalis iactantia fractus. *Liuius* rem pluribus enarrat.

Fulmen ſolummodo in n. Amanti Macedoniae, Axiae, Bilbilis, Caeſar Auguſtae, Carteiae, Catanae, Centoripae, Epiri, Faliſcorum, Gadium Locrorum, Macedoniae, Muſonabeae ignoti ſitus, Neocaeſareae, Praeſi, Ptolemaidis, Seleuciae Syriae, Syracuſae, Triacalae; *it.* in n. regum pariter ac reginarum Demetrii Philometoris Antiochi IV. et IX. *it.* Philippi III. Syriae; Selenes vxoris Ptolemaei Latiri et VIII. Aegypti; Agathoclis et Hiero-

Hieronymi Siciliae; Seleucidis I. Syracuſarum; Pyrrhi, Alexandri et Phthiae Epiri; Polemonis Ponti; *it.* in n. Impp. Auguſti, Traiani, Hadriani, Antonini Pii, M. Aurelii, Seueri.

Fulmen in area n. Achaeorum, Antiochiae Syriae, Apolloniae Siciliae, Axiae Locridis, Bruttiorum, Chalcidis Euboeae, Cnoſſi Cretae, Faliſcorum, Neocaeſareae, Praeſi Cretae, Rhodi; *it.* Agathoclis regis Syracuſarum, Alexandri M., Pyrrhi regis Epiri.

— et aquila, vel cui aquila inſiſtit, v. *Aquila*.

— et arcus. n. Selgae.

—, arcus et pharetra. *AV.* Philippi regis Maced. *Wilde* Sel. Num. Tb. 1. fg. 6. p. 7.

— et auis. n. Syracuſae.

— et caduceus. n. Locrorum, *Golz.* Sicil. Tb. 26. fg. 5. *it.* Nicopolis Epiri.

— caduceus et cornucopiae n. Locrorum Bruttiae. *Pariſ.* Num. Magnae Graec. Tb. 4. n. 8.) *Magnan.* Brutt. Num. Tb. 74. fg. 8. An trinitatis ſit ſymbolum? Conf. Altes vnd. Neues 1701. p. 397 ſq.

—, caduceus, cornucopiae et figura ſtans. n. Pharnacis Ponti regis.

—, caduceus et praefericulum. n. Munatiae g. *it.* M. Antonii.

— per tranſuerſum, caduceo intermedio. n. Nicopolis Epiri.

— et claua. n. Antiochi III. regis Syriae.

—, claua, arcus et pharetra. Æ. Alexandri M. *Wilde* ib. Tb. 3. fg. 15. p. 20.

— et circulus vel clipeus. n. Argorum, Seleuciae Syriae.

Fulmen et cornucopiae. n. Valentiae Hiſpaniae; *it.* Lucienae g. *Liebe* Goth. Num. p. 231.

— et delphin. n. Syracuſae.

— et medius equus. n. Cephalleniae.

— et flos, vel roſa. AR. Rhodi. *Wilde* Sel. Num. Tb. 7. fg. 41. p. 60.

— et labyrinthus. n. Cnoſſi.

— et medius leo. n. Philippi Macedoniae regis.

— et media luna. n. Pharnacis Ponti regis.

— et ſpica. n. Metaponti.

— in clipeo. Æ. Bruttior. *Golz.* Sicil. Tb. 24. fg. 5.

— intra clipeos Macedonicos. Æ. Alex. M. *Wilde* Tb 4. fg. 29. p. 27. *it.* Antigoni II. Macedoniae regis. — *Fulmen* alatum, hinc inde clipeus. n. Catanae.

— inter duo aſtra. n. Cyrenes Africae.

— inter clauam et arcum pharetrae iunctum n. Alexandri M.

— inter duo cornuacopiae. n. Philomelii.

— intra pedes equi effrenis libere decurrentis. Æ. Theſſalonic. *Wilde* Tb. 13. fg. 75. p. 106.

— inter duos pileos n. Seleuciae Syriae.

— ſupra Iouem ſedentem, n. Antiochiae Syriae.

— et laurea ſupra ſellam. n. Auguſti.

— ſupra duas ſellas. n. Iul. Caeſaris.

— ſupra proſpectum vrbis. AR. Crotonis. *Golz.* Sicil. Tb. 29. fg 4.

Fulmen

Fulmen ſupra templum Iouis. n. Fam. Egnatiae, Volteiae.

— ſupra tripodem. n. Faliſcorum Etruriae.

— ſuper bigis. n. Syracuſ. *Golz*. Sicil. Tb. 2. fg. 10.

— ſupra figuram ſtantem. n. Pharnacis. *Wilde* Tb. 25. fg. 152. p. 207.

—, ſupra quod aſtrum, infra pilum haſtae. n. Alexandri Neoptolemi filii Moloſſorum regis.

— ſub galea Mineruae criſtata. Æ. Alex. M. *Wilde* Tb. 4. fg. 20. p. 27.

— ſub noctua. n. Athenar.

— ſub vacca cum vitulo. n. Dyrrhachii.

— ſub Europa tauro inſidente. n. Volteiae g.

— ſub figura in bigis mulorum. n. Meſſanae.

— ſub duabus figuris equeſtribus. n. Theſſalonicae.

— iuxta tropaeum. n. Caelinae Italiae.

— iuxta quatuor globuli et claua tranſuerſa. v. *Trientes*.

— in imo. n. Alexandriae Troadis, Dyrrhachii Illyrici, Meſſanae Siciliae *Golz*. Sicil. Tb. 7. fg. 3.

— *Ioui* tanquam manifeſtum ſummi imperii ſymbolum vt plurimum tribuitur, inde dictus Altitonans, Elicius, Fulminator. Fulmen illud *triſulcum* iuxta deſcriptionem *Virgilii* L. VIII. Aeneid. a Cyclopibus accepit poſtquam eos ſubegit, deiectoſque in Tartarum Centimanis adſeruandos tradidit, *Vaill*. Pr. III. p. 76. *it*. Col. II. p. 11. 15.) *Wilde* Sel. Num. p. 7. 9. 10.

Fulmen in dextra *Iouis* cernitur in numis populorum non paucorum, qua diuinitatis inſigne, cui ab aquila porrectum fingunt, quod ictu fulminis illa non laedatur vid. IOVI etc. *Iupiter*. — Conf. *Oderic*. diſſertatt. p. 10.) *Triſtan*. Comment. I. p. 590.

— in ſ. Iouis quadrigis inſiſtentis. Æ. Fuluiae g. *Morell*. Conſular. Tb. 17. fg. 14.

— ad capus Iouis. n. Mamertin.

— pone caput Iouis. n. Agyrinae, Arporum, Bruttiorum, Syracuſae; *it*. Caruiliae g.

— *pluribus diis* commune. Ita Soli vel Apollini a veteribus tribui fulmen *Cuperus* Harpocr. p. 9. 98. 102. nos docuit.

— in manu *Apollinis*. n. Nicopolis Epiri.

— ſub capite Apollinis. Æ. *Golz*. Sicil. Tb. 17. fg. 7. — ſub capite laureato Veiouis. n. Fonteiae g.

— poſt caput Apollinis Æ. Axur. *Golz*. ib. fg. 8. *it*. n. Calenorum Campaniae.

Ceres cum fulmine in manu cernitur in gemma, quam *Mich. Angel. Cauſeus* et *Montfauconius* produxerunt. Per hanc vero intellexiſſe veteres terram, duae ſpicae ante pedes eius poſitae luculenter docent. Erat enim ſententia *Sciop. Maffei*, fulmen ac tonitru non e coelo, ſed e terra oriri, ſiquidem *Plinius* H. N. L. II. c. 52. fulminum etiam terrenorum meminit, et *Seneca* quaeſt. nat. Lit. II. c. 49. eadem quoque e terra erumpere atque

atque exſilire adſerit. conf. *a Seelen* Miſcell. P. I. p. 90.

Cupido fulmen geſtans inſigne Alcibiadis gentilitium. *Spanhem.* Pr. I. p. 433.

Fulmen in manu *Herculis.* n. Bruttiorum, Tripolis Cariae.

— a tergo *Martis.* n. Bruttior.

— in manu *Mineruae.* n. Antigoni Tutoris, regis Aſiae; *it.* Domitiani.

— pone Mineruam cum victoriola et haſta ſtantem. n. Rheginorum, ad eandem deam ſpectat, cui fulminum mittendorum poteſtas fuit, Mineruam enim etiam cum fulmine effictam oſtendit *Liuius* L. XII. Eam ob cauſam noctua in n. Atheniensium triſulcum tenet fulmen vnguibus.

— in d. *deae Syriae.* n. Seueri, Caracallae.

— etiam *Soli* tribuitur. *Liebe* Goth. Num. p. 347.

— in manu *Victoriae.* n. Athenarum.

— iuxta Victoriam gradientem in regum Epiri numis, in quibus alias quandoque ſolum rutilat, atque ad Iouis Dodonaei cultum adludit in Epiro percelebrem.

— ſupra Victoriam. n. Syracuſae.

— ſub capite Victoriae. n. Bruttiorum.

— in manu *Vulcani.* n. Cyzici, Thyatirae. *it.* M. Aurelii, Seueri.

— in manu *figurae incertae* n. Bruttiorum, Iſtri, Nicaeae; *it.* Famil. incert.; *it.* Cari Imp.

Fulmen ad caput imberbe galeatum. Ambraciae Epriri. — Fulmine ornatum caput imberbe. n. Caprae Campaniae.

— ad caput *Imperatorum* adpoſitum, ſummam eorum et paene diuinam indicat potentiam atque iuſtitiam.

— ante faciem *Auguſti. Morell.* in Aug. Tb. 4. fg. 120.) *Hautbaler.* Exercit. VI. Tb. 1. fg. 6. p. 96. — *it.* n. Emeritae Italicae, Romuleae.

— poſt ceruicem *Gordiani* Imp. Æ. Theſſalonic. *Wilde* Sel. Num. Tb. 16. fg. 123.

— in manu Imperatoris. n. Smyrnae, Turiaſonis, *it.* Auguſti, Veſpaſiani, Domitiani, Traiani, Caracallae.

— triumuirorum Reipublicae Conſtituendae imperium deſignat, vt caduceus pacem et felicitatem inter eos.

— ab vtraque parte quinque radiis duabuſque alis inſignitum ad eius velocitatem et penetrationem denotandam. n. Auguſti; *it.* Saluiae gentis. — hinc inde S. C. n. Auguſti *Angelon.* p. 24. n. 20.) *Auguſtin.* Dialog. p. 97.) *Triſtan.* I. p. 81.

— arae ſuperpoſitum. n. Titi, Domitiani. *Morell.* Impp. in Tito, in Domitiano. — ſed inter ſigna militaria. n. Nicopolis Moeſiae inf.

— menſae impoſitum. n. Caeſareae Palaeſtinae, Pruſiae ad Hipium, Seleuciae Syriae; *it.* Veſpaſiani, Antonini Pii, Caracallae. vid. CΕΛΕΥΚΕΩΝ ΖΕΥC ΚΕΡΑΥΝΙΟC.

— ſellae impoſitum. n. Seleuciae. — ſed ſellae curuli, in memoriam Veſpaſiani conſecrati. AV. a Tra-

a Traiano reſtitutus. *Vaill.* Pr. II. p. 86.

Fulmen in militem clipeis. *Wilde* Sel. Num. p. 124.

— ſupra equitum deſultorem rapide inuectum. n. Piſonis Frugi. v. *Calpurnia* g.

— et equus dimidius. n. Cephalleniae. *Liebe* Goth. Num. p. 178.

— ſub pegaſo. n. Locrorum.

— ore geſtat leo capite radiato gradiens. n. Caracallae, Aureliani. — *Al.* ſed leo criſtatus currens ore fulmen fert, de victoriarum celeri curſu. n. Aureliani. — in ore leonis n. Poſtumi, Probi, Diocletiani, Maximiani.

—, cui aquila innititur, indicat ſummam rerum poteſtatem. vid *Aquila.* — perpetuum ſymbolum numorum, quos Ptolemaei, reges Aegypti, ſignarunt. v. *Ptolemaeus.* — fulmini aquila inſiſtit. n. Antiochi IV. Syriae regis. *Liebe* Goth. Num. p. 11. *it.* Vibiae gentis. *Liebe* ib. p. 237. — Cur aquilae datum ſit fulmen. Conf. *Oderic.* diſſertatt. p. 25. ad numum Trallianorum.

—, cui aquila alis expanſis pariter inſiſtit. Æ. Alexandri M. *Wilde* Sel. Num. Tb. 3. fg. 18. p. 23. — *it.* Æ. Theſſalonicae. *Wilde* ib. Tb. 12. fg. 70. p. 102. — et ad latus aquilae lauri ramus. Æ. Beroeae in Nerone. *Wilde* ib. Tb. 17. fg. 101. p. 132. 133.

— in vngulis aquilae legionariae. *Wilde* ib. p. 123. — inter duo alia ſigna militaria erectae. n. Galbae. *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 93. fg. 7. p. 464.

— ante aquilam ſtantem. n. Alaeſae Siciliae.

Fulmen ante aquilam. Æ. Syracuſ. *Golz.* Sicil. Tb. 3. fg. 3.

— pone exigua aquila. Æ. Alexandri Epirotae. M. *Theup.* p. 1292.

—, proprium videtur Seleuciae vrbis Syriae Symbolum *Vaillantio* Pr. II. p. 109. Numos ergo Veſpaſiani et Domitiani, in quibus aquila pedibus fulmen tenens huic vrbi tribuit, quamquam et in numis Antiochenſium aquila ſculpta ſit fulmini inſiſtens, vt videre eſt in Æ. numo Muſ. *Medicei* Tb. 8. fg. 11. Conf. *Haym.* Th. I. p. 21.) *Wilde* Sel. Num. p. 37.

— in vnguibus noctuae. n. Olympiae Elidis. *Golz.* Graec. vet. Tb. 10. fgg. 2. 3. 4. p. 48.

— intra lauream n. Abbaetorum Myſiae, Amantiae Illyriae, *Peller.* Tb. 11. fg. 5. *it.* Delphorum. *Golz.* Graec. Tb. 8. fg. 8. *it.* Faliſcorum Etruriae, Philadelphiae Lydiae, etc. *it.* Alexandri Neoptolemi filii; *it.* Epirotarum.

— in corona quercea. n. Abacaeni Siciliae. *Geſner* Tb. 1. fg. 3. *it.* Philippi Demetriadis. *Liebe* Goth. Num. p. 106.

— in clipeo tranſuerſo. n. Fam. Domitiae, Seruiliae.

Fulmen alatum, Iouis fulminantis cultum arguens, vel victoriarum celeritatem indicans, prout id pluribus *Spanhem.* Pr. I. p. 431. exponit — paſſim in numis vetuſtis conſpicitur. Sic

— — in Æ. Macedonum. *Wilde* Sel. Num. Tb. 10. fg. 58. p. 87 *et* Tb. 18. fg. 107. p. 140.

— — Æ. Faliſcorum. *Golz.* Sicil. Tb. 35. fg. 10. *et* Tb. 36. fg. 4.

Fulmen alatum, n. Syracuſarum M, *Hunter*. Tb. 54. fg. 9.

— — n. Catanenſium. M. *Hunt.* p. 28. n. 10) *Paruta* Tb. 27. fg. 2 *et* Tb. 32. fgg. 54 82.

— — n. Centoripinorum. *Beger.* Th Br. I. p. 392 *et* Th. Palat. p. 223) *Dorville* Sic. Tb. 14. fg. 9.) *Muſell.* Vrb. et Pop. Tb. 7. fgg. 8. 9.

— — n. Minturnenſium. *Golz.* Sic. Tb. 17. fg 5.

— — n. Valentinorum Bruttiae, adpoſitis in area I. *al* ☉. *al.* lituo militari, victoriola, ape, aſtro, lunula, lyra, piſce, vaſculo, vel inferne boue cornupeta. *Magnan.* Brutt. Num. Tbb. 55. 56.

— — in aere pariter Abbaetarum Myſiae, Lacedaemonis, Locrorum, Orraenſium, Petelinorum, Thuriorum. vid. *ſuis locis*.

— — n. Seleucenſium in Pieria, quod fulmen Seleuciae pro numine conſecratum, quia iuxta *Appianum* Syriac. p. 125. Seleucus Nicator in condenda Seleucia ad mare ſecutus dicitur augurium fulminis. *Spanhem.* Pr. I. p. 431.) *Vaill.* Pr. II. p. 79.

— — Ioui proprium ſub ipſius capite. Æ. Agyrinenſium. *Golz.* Sic. Tb. 7. fg. 7.

— — Apollinis etiam capiti adpoſitum in n. Syracuſarum, quod ad Solis calorem indicandum ſpectare notat *Hauercamp.* p. 353. ad *Parut.* Tb. 63. fg. 58.

— — pariter pone caput Dianae, n. Pyrrhi regis Epiri.

— — in Agathoclis et Hieronymi, Siciliae regum numis, ſymbolum eſt Iouis Olympii a Syracuſanis culti. Ita in n. Agathoclis occurrit apud *Dorville* Sicul. Tb. 16. fg. 7.) *Golz.* Sicil. Tb. 14. fg. 7.) *Parutam* Tb. 152. fg. 1 *et* Tb. 104. fg. 2.) *Torremuzzam* Sic. Tb 101. fg. 1.) in Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 79. fg. 7.) Muſ. *Theup.* p. 1224. — in n. autem Hieronymi, vltimi Siciliae regis, apud *Golz.* Sic. Tb. 14. fg. 9.) *Parutam* ib. Tb. 161.) *Torremuz.* ib. Tb. 105.) *Mirabellam* Num Syrac. 38.) *Beger.* Th. Br. I p. 299.) *Liebe* Goth. Num. p. 12.) in Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 7. 8.) M. *Theup.* p. 1224.

Fulmen alatum in Æ. Polemonis, de quo *Froelich.* Num. Reg. vet. p. 89 ſq. ad Tb. 3. fg 5.

— — in Æ. Antiochi IX. Philopatoris, Syriae regis a Seleucenſibus. *Geſner.* Tb. 6. fgg. 1. 2.) *Haym.* Th. Br I. Tb. 9. fg. 2.

— — in n. Auguſti Imperatoris et gentis Saluiae. vid. *Saluia g.*

— — pone caput Auguſti. *Morell.* in Auguſto fgg. 120. 271.) *Hantbaler.* Exercit. VI. Tb. 1. fg. 10.) *Vicus* inter Æ. Auguſti n. 20.

— — adpoſitis Dioſcurorum pileis. Æ. Seleuciae in Pieria. *Wilde* Sel. Num. Tb. 6. fg. 34. p. 49.

— — hinc inde ſcutum. n. Catanae Siciliae. *Hauercamp.* ad *Parut.* Sic. Tb. 27. fg. 2.) M. *Hunter.* p. 88.

— — intra coronam lauream. AR. Faliſcorum. *Golz.* Sicil. Tb. 35. fg. 9.

— — intra aliam coronam. AR. Faliſcor. *Golz.* ib. Tb. 36. fg. 3.

— — intra querceam coronam, n. Philippi regis Maced. *Wilde* Sel. Num. Tb. 1. fg. 8. p. 9. — *it.* Epirotarum.

Flumen alatum, ſellae aureae ſtragulis ornatae impoſitum. *N*. Æ. Titi; *it*. Æ Domitiani. *Morell.* in Domitiano Tb. 9. fg. 28 *et* Tb. 10. fg. 7.

— — et baculus, in cuius vertice caput equi. Æ. Valentiae Italiae. *Golz.* Sicil. Tb. 35. fg. 3.

— —, globus et equus paſcens. n. Alexandriae Aegypti.

— — fulminibus coronatum caput Apollinis, Solis, Imperatorum etc. vid. Apollo. — *Corona radiata.* — *Radiatum caput.* — *Sol.* etc.

Fulminator cur ſit adpellatus Iupiter. *Vaill* Col. II. p. 15. vid. ΖΕΤC ΚΕΡΑΤΝΙΟC.

Fulminatrix Legio, pro cuius facti veritate *Baronius* Tom. II. Annal. ad Ann. Chr. 176. pugnat et *Witſius* in diatrib. de Legione Fulminatrice, etiam *Onuphr. Panuin.* ex variis ſcriptoribus, *Capitolino*, *Dione*, *Euſebio*, *Tertulliano*, paſſim eoſdem emendando, varia depromens argumenta, certiſſima haec recenſere allaborat. Epiſtolam quoque *M. Aurelii* hac de victoria accurate conſcriptam et in fine vetuſtiſſimi codicis bibliothecae Vaticanae operum *S. Iuſtini* Philoſophi et Martyris repertam ipſe addit, in qua notatur; „Eos, qui apud nos chriſtiani dicuntur, ego (M. Aurelius) accerſiui ac rogaui, inuenique magnam eorum multitudinem, illosque minus compuli, quod minime decuerat, propter quod poſtea illorum vim ac poteſtatem cognoui. Hi, cum ſe proieciſſent, non ſolum precati ſunt pro me, ſed etiam pro toto hoc exercitu, vt f..is ac ſitis, qua vrgebamur, remedium aliquod adferatur; quinque enim diebus aquam non ſumſeramus, quod ea non ſuppeteret, eramus enim in media Germania montibus vndique concluſi. Simul autem atque humi ſeſe abiecerunt, ac Deum illum precati ſunt, quem ego ignorabam, ſtatim a coelo pluuia delapſa eſt, in nos quidem frigidiſſima, in Romanorum vero hoſtes grando ignis ſpecie ac ſimilitudine et fulmina; eorumque orationibus ac precibus ſtatim praeſto Deus fuit, qui neque vinci, neque expugnari poteſt etc. — Ad haec autem *Daniel Larroquanus* in peculiari diatribe de *Legione fulminatrice*, quae acceſſit Aduerſariis ſacris *Matth. Lorroquani* Patris etc. Edit. Lugdun. Batau. 1688. reſpondit, duo ſibi l. c. demonſtranda ſumens, 1) pluuiae non fuiſſe comites fulmina. 2.) Imbrem, licet is non negetur, non fuiſſe miraculoſum. — Nonnulli quoque Legionem Fulminatricem iam Auguſti aeuo fuiſſe ſic dictam, et a veſtitu, milites ſicut alii, ita et hanc a clipeis fulmine inſignitis nomen accepiſſe volunt. vid. VIC. AVG. quae eſt epigr. M. Aurelii numi. Conf. Muſ. *Alb.* I. p. 62. vbi agitur, *Fulminatrix* quando adpellata ſit *Legio* XII. Melitina.

FVLVI. vel FLVI. *Fuluius* nomen. vid. *Fuluia* gens, quae

Fuluia gens e Tuſculo oriunda, vt innuit *Cicero* Philip. III. etſi plebeia, honoribus tamen et rebus geſtis clara. Ab Hercule Tuſculo deductam tradunt, illamque ab eodem iam laboribus perfuncto ſacra accepiſſe *Cicero* itidem docet in Orat. pro domo ſua. *Vaill.* Fam. *it.* Col. I. p. 23. 113. — Nomen deſumſit a fuluo colore. In tres familias cognominibus diſcretas diuiſa eſt: Nam *Nobiliores* et *Paetini* primam, *Centumali* ſecundam et *Flacci* tertiam obtinent. Cum denarii ex earum antiquitate non ſuperſint, ordine alphabetico illos expoſuit *Vaillantius.* — *Centumali* cognomen *Ant. Auguſtinus* potuiſſe deduci a *centum manibus*, primum itaque fuiſſe centimanum dictum ſuſpicatur: litteram, inquit, N. in L. mutari Mallii pro Manliis, ge-

melli

melli pro geminis, exemplo ſint. *Vaillantius* autem coniicit Centumalus a *centumallis*, quod allus, ex Feſto, ſit pollex, ſcandens proximum digitum, et ſic ab hoc defectu, vt ſolebant antiqui cognomen imponere — *Flacci* dicebantur, qui aures latas haberent, et ob magnitudinem deorſum reflexas. — *Nobilior* videtur ab excellentia. — *Golzius* numos huius gentis complures produxit, ſed fidei parum ſincerae; *Morellius Vrſinum* ſecutus, vnum tantum Fuluiae gentis Æ. denarium vidiſſe videtur. Triumuiri fuerunt monetales et communi opera denarios cuderunt iſti, quorum nomina inſcribuntur. At *Vaill.* Fam. Rom. I. p. 463. triumuiros menſarios hos fuiſſe ex loco quodam *Liuiano* colligit. Verum *Liuius* in excitato illo loco tantum commemorat Romae triumuiros menſarios fuiſſe creatos, neutiquam autem historicus adſerit, penes triumuiros illos ius cudendae monetae fuiſſe; hinc haud difficile efficitur, hanc *Vaillantii* coniecturam admodum infirmi innixam eſſe teſtimonio. — 1. ROMA. Caput Romae galeatum, ante ✱ denarii nota.)(CNFOL. M. CAL. Q. ME. *Cneus Fuluius, Marcus Calidius*, Caliis *Caluinus*, vel *Caluiſius,*) *Quintus Metellus.* Victoria in citis bigis, d. coronam gerens, ſ. regit equorum habenas. Æ. *Eckhel.* Cat. II. p. 39.) *Guſſeme* II. p. 21 et III. p. 264. n. 16.) *Morell.* Fam. Caecilia Tb. 2. fg. 1. p. 48. *it.* Fam. Calidia p. 60. 61. *it.* Fam. Fuluia p. 186. fg. 1.) M. *Pembrok.* III. Tb. 16. fg. 3.) *Schulz.* Numoph. I. p. 95. n. 175. *it.* p. 99. n. 181. *it.* p. 165. n. 245.) M. *Theup.* p. 44.) *Vaill.* Fam. I. p. 195 et 463.) *Vrſin* a *Patino* auct. p. 55. fg. 1 *et* p. 116. n. 1. — 2. *Similis aduerſa.*)(M. CALID. Q. MET. CNFL. litteris colligatis. Similis Victoriae Typus. Æ. *Eckhel.* Cat. II. p. 39. — 3. FLACCVS. Caput Romae galeatum.)(M. FVLVI. Q. F. ROMA. Caſtor et Pollux decurrentes in equis, armati haſtis et aſtris ſupra capita inſigniti. Æ. *Golz.* Faſt. p. 85. ad A. V. C. 489.) *Guſſeme* III. p. 264. n. 10.) *Morell.* Conſular. Tb. 17. fg. 4.) *Vaill.* Fam. Fuluia. — 4. Caput Neptuni ſupra delphinum, cum tridente ſupra humerum ſiniſtrum, ante ROMA.)(M. FVL. Q. F. FLAC. *Marcus Fuluius, Quinti Filius, Flaccus.* Quadrigae triumphales, in quibus figura ſtat habitu triumphali, d. habenas, ſ. lauream; pone eam Victoria in curru coronam ſupra caput illius imponit; in vertice notae matricum cum lineola ſupra eas ducta, vel litterae XIII, et ſignum quaſi laureae, vel ſpicae, vel folii ante pedes equorum erectum. Æ. *Erizzo* p. 10.) *Golz* Faſt. p. 85. ad A. V. C. 489.) *Guſſ.* III. p. 263. n. 5.) *Morell.* ib. fg. 5.) *Vaill.* l. c. — 5. Caput deae Fidei corona oleagina ornatum.)(CN. FVLVI. CN. F. CN. N. MAX. CENTVMAL. *Cneus Fuluius, Cnei Filius, Cnei Nepos, Maximus Centumalus*, Sella curulis, ſupra quam corona, in vertice bilanx, in imo EX S. C. Æ. *Golz.* Faſt. p. 86. ad A. V. C. 490.) *Guſſeme* ib. n. 6.) *Morell.* ib. fg. 6.) *Spanhem.* Pr. II p. 104.) *Vaill.* Fam. p. 456. — 6. NOBILIOR. Victoria pectore tenus alata.)(SER. PÆTIN. M. F. PR. COS. *Seruius Paetinus, Marci Filius, Proconſule.* Neptunus in quadrigis triumphalibus, d. erecta, ſ. tridentem tenet et habenas equorum. Æ. *Erizzo* p. 18.) *Golz* Faſt. p. 90. ad A. V. C. 499.) *Guſſ.* ib. n. 7.) *Morell.* ib. p. 560. fg. 7.) *Vaill.* Fam. p. 464. vbi docet: „Hi primum Corui cognominati ſunt; ſed omnes, antequam ſignaretur argentum, periere; deinde ab iis adoptatus ex gente Aelia, qui Paeti cognomen ferebat, in hanc ſtirpem, dictus eſt *Paetinus*, ex hac prodiit *Seruius Fuluius Nobilior Paetinus, M. Fil.* — 7. Caput Iouis laureatum, *Guſſemio* galeatum.)(M. FLAC. *Marcus*

cus Flaccus, in imo exergo ROMA. Victoria ſtans coronam imponit tropaeo. AR. Quin. *Golz.* Faſt. p. 94. ad A. V. C. 507.) *Guſſ.* ib. n. 1.) *Morell.* ib. fg. 8.) *Vaill.* ib. — 8. Caput Romae galeatum, retro ✱ denarii ſignum.)(CN. CENTVM. *Cneus Centumalus*, in imo ROMA. Dioſcuri in equis decurrentes cum haſtis, aſtris ſupra capita inſigniti. AR. *Golz.* Faſt. p. 101. ad A. V. C. 724.) *Guſſ.* III. p. 264. n. 11.) *Morell.* ib. p. 561. fg. 9.) *Vaill.* ib. — 9. Caput Iouis laur.)(Q. FLAC. *Quintus Flaccus*, in ima parte ROMA. Victoria ſt. d. coronam imponit tropaeo, ad cuius imum ſedet humi barbarus, manibus poſt terga reuinctis. AR. *Golz.* Faſt. p. 111. ad A. V. C. 543.) *Guſſ.* III. p. 263. n 2.) *Morell.* ib. fg. 10.) *Pighius* II. p. 341. ſed retulit ad ſecundum huius Fuluii triumphum, qui de Liguribus fuit) *Vaill.* ib. — 10. Caput Nemeſeos, vel Veneris, cum tutulo diuinitatis, auripendentibus et monili; additur FLACCVS.)(M. CLAVD. M. F. MARCEL. Q. FVLVI. M. F. *Marcus Claudius*, *M. Filius*, *Marcellus*, *Quintus Fuluius*, *M. Fil.* Caduceus alatus. AR. *Golz.* Faſt. p. 108 *et* 111.) *Guſſ.* II. Fam. Claudia n. 6. *it.* III. Fam. Fuluia n. 9.) *Morell.* Conſular. Tb. 12. fg. 13. p. 535. *it.* Tb. 17. fg. 11. p. 561.) *Vaill.* Fam. Claudia *et* Fuluia. — 11. M. FVLVI. M. F. NOBILIOR. Caput Iouis Capitolini barbatum et laureat.)(ROMA. Victoria ſt. ad cuius pedes prora nauis, ſcribit in clipeo, tropaeo adpenſo, in imo tropaei hinc temo, inde ancora decuſſatim inuerſi, infra EX S. C. AR. quem illuſtrat *Cicero* orat. pro Archia c. 11.) *Erizzo* p. 72.) *Golz.* Faſt. p. 123. ad A. V. C. 566.) *Guſſ.* III. p. 262. n. 3.) *Morell.* Conſular. Tb. 17. fg. 12. p. 561.) *Vaill.* Fam. p. 466. — 12. Caput Romae galeatum, ante ✱ retro ROMA.)(Q. FVL. Q. F. FLAC. PRO. PR. *Quintus Fuluius*, *Quinti Filius*, *Flaccus*, *Propraetore*. Victoria in bigis decurrentibus, d. lauream, praefert, ſ. equorum habenas tenet. AR. *Erizzo* p. 82. qui operoſam victoriae eiuſdem deſcriptionem ex *Liu.* L. XL. c. 31. inſeruit.) *Guſſ.* III. 264. n. 12.) *Morell.* ib. fg. 13.) *Vaill.* ib. — 13. FLACCVS. Caput Romae gal. adpoſito denarii ſigno.)(F. FVLVI. Q. F. *Quintus Fuluius*, *Quinti Fil.* Iupiter in quadrigis triumphalibus, d. humero palmam, ſ. fulmen et habenas equorum. AR. *Erizzo* p. 84. qui cum *Golzio* et Pighio ad ſecundum de Liguribus triumphum pertinere cenſet, *Vaillant.* ad primum de Celtiberis potiore iure refert. *Golz.* Faſt. p. 127. ad A. V. C. 574.) *Guſſ.* ib. n. 13.) *Morell.* Conſular. Tb. 17. fg. 14.) *Vaill.* ib. — 14. NOBILIOR. Caput Pietatis.)(M. FVLVI. M. F. *Marcus Fuluius*, *M. filius.* Simpulum, lituus, tripus, ſecuris et culter, inſtrumenta ſacrorum. AR. *Golz.* Faſtor. ad A. V. C. 594. p. 135.) *Guſſ.* III. p. 263. n. 8.) *Morell.* ib. fg. 15. p. 563.) *Vaill.* ib. — 15. NOBILIOR. Caput Iouis barbatum et laureat.)(*Ead. inſcr.* Victoria ſt. coronam tropaeo porrigit, in area ROMA. AR. *Erizzo* p. 96.) *Golz.* Faſt. p. 136. ad A. V. C. 595.) *Guſſ.* ib. n. 4.) *Morell.* ib. fg. 16.) *Vaill.* ib. — 16. Caput Romae galeatum, retro X denarii nota.)(SER. FLAC. *Seruius Flaccus.* Victoria agit quadrigas decurrentes, d. flagrum, ſ. habenas habet, in imo ROMA. AR. *Erizzo* p. 119.) *Golz.* Faſt. p. 144. ad A. V. C. 618.) *Guſſ.* III. p. 264. n. 24.) *Morell.* ib. fg. 17.) *Vaill.* ib. — 17. *Eadem aduerſa.*)(M. FLACC*us*, Bigae, auriga nte Victoria d. flagrum, ſ. habenas, in imo ROMA. AR. *Erizzo* p. 127.) *Golz.* Faſt. p. 148. ad A. V. C. 630.) *Guſſ.* ib. n. 15.) *Morell.* ib. fg. 18.) *Vaill.* ib. — 18. Caput Romae galeat.)(CN. FOVL. T. TORQVAT. *Cneus Fuluius*, *Titus Torquatus.* Victoria

ria eodem habitu in bigis.)(AR. *Golz.* Faſt. ad A. V. C. 545. p. 112.) *Guſſeme* V. p. 34. n. 14.) *Morell.* Num. Conſular. inter Manliae g. Tb. 23. fg. 23. p. 590.) *Vaill.* Fam II. p. 91. — 19. *Ead. adu.* pariterque ante ✱ retro ROMA.)(Eadem Victoria in bigis, adſcriptis triumuirorum monetalium nominibus: M SALINATOR. CNFOL. *Cneus Fuluius*, Q. METELLVS *Quintus Metellus.* AR *Golz.* Faſt. p. 113.) *Guſſ.* II. in Fam. Caecilia *et* IV. Fam. Liuia n. 5. p. 320.) *Morell.* Num. Conſular. Tb. 10. fg 9. p. 521 *et* Tb. 23. fg. 3. p. 586.) *Vaill.* Fam. p. 464.

Fuluia gens cum aliis duumuirorum numis aucta a *Morellio* eſt, tum duobus, qui a duumuiris coloniae Leptis cuſi capita Imperatorum nulla praeferunt, cuiuſmodi ad antiquas familias Romanas reuocandas eſſe ne ipſe quidem *Vaillantius* I. p 272. vtcunque in IIvirorum ceteroquin numis ex hac claſſe remouendis, cenſor admodum ſeuerus, diffitetur — 20. COL. VIC. IVL. LEP. *Colonia Victrix Iulia Leptis.* Caput Romae galeatum.)(P. SALPA M. FVLVI PR. II.VIR. *Prima. Publio Salpa, M. Fuluio, Duumuiris.* Bos cornupeta. Æ. *Morell.* Fam. Fuluia fg. 2. p. 186.) *Liebe* Goth. Num. p. 39 eundem recenſet, ſed ad prius *Morellii* exemplar P. ALPA. Qui vero ex muſeo *Thomaſiano* gazae *Gothanae* acceſſit, auerſa in parte non tam bouem, quam ſuem monſtroſo capite repraeſentat cum nomine IIviri P. SALPA etc.) *Guſſeme* IV. p. 290. n. 3.) *Mdb.* p. 50. — 21. COL. VIC. IVL. LEP. Caput Victoriae humeris alatis.)(PR. QVIN. M. FVL. COTA. *Prima. Quinto Vinicio, M. Fuluio Cota*, ſubintelligitur II.VIRis. Colonus agens boues. Æ. *Guſſ.* ib. n. 1.) *Liebe* ib.) *Morell.* ib. fg. 3. p. 187. — 22. *Eadem epigr.* Caput muliebre galeatum.)(M. FVL. C. OCTAV. PR. QVINQ. Idem typus. *Guſſ.* ib. n. 2. *Mdb.* p 50. — 23. CN*eus* VOC*onius* S. T F. Caput Auguſti laureatum.)(CN. FVL*uius* CN*ei* ſcil. filius. Bos, ſupra quem lunae creſcentis figura, infra ſunt litterae veteres Hiſpanicae. Æ 2. quem *Hauercamp.* apud *Morell.* Fam fg. 4. p. 187 ad incertos et Hiſpanienſes ablegandum eſſe exiſtimat) *Schulz.* Numoph. I. p. 165. n. 264.) *Vrſinus, Patinus, Vaillantius* hunc aereum omiſerunt — 24. IMP AVGVST. PATER PATRIAE. Caput Auguſti laureatum.)(M C. I. *Municipium Calaguris Iulia* C. FVL. RVTILO M. L. C. CAPE II.VIR. *Caio Fuluio Rutilo, M. Licinio Capello, Duumuiris.* Bos ſtans. *Eckhel.* Cat. II) *Guſſ.* II. p. 45. n. 14.) *Mdb.* p. 47.) *Morell.* Fam. p. 187. fg. 5. *it.* in Auguſto Tb. 35. fg. 19.) *Vaill.* Col. — 25. AVGVSTVS DIVI F. PONT. MAX. PATER PATRIAE. Caput Auguſti laureatum.)(VRB. VIC. OSCA. *Vrbs Victrix Oſca.* SPARSO ET CELERE ſcilicet Duumuiris. Miles haſtatus et galeatus feroci equo inſidens decurrit. Æ. quem *Morell.* p. 187. fg. 6. in gente Fuluia collocauit, quod *Sparſus* quorundam eius gentis cognomen ſit. *Vaill.* Col I. p. 39.) *Guſſeme* V. p. 309. n. 7. ſed SPARSO ET CAECILIANO IIVIR*is.* — 26. IMP. CAESAR TI. AVGVS. DIVI AVGVSTI F. Caput Tiberii laureatum.)(M. C I. L FVL SPARSO. L. SATRNINO II. IR. *Municipium Calaguris Iulia. Luc. Fuluio Sparſo, Lucio Saturnino, Duumuiris.* Bos ſtans. Æ 2. *Eckhel.* Cat. II.) *Guſſeme* II. p. 45. n. 21.) *Mdb.* p. 69) *Morell* Fam. Fuluia fg. 7. p. 187. *it.* in Tiberio Tb. 9. fg. 18.) *Patin.* Impp. p 71.) *M. Theup.* p. 659.) *Vaill.* Col. I. p. 101.) *Golz.* in Tiber. Tb. 8. fg. 18. ſed figura bouis ſimul atque inſcriptio inuerſae ſunt. — 27. TI. CAESAR DIVI AVG. F. AVGVSTVS. Caput Tiberii laureatum.

reatum.)(MV. C. I. *Munic. Calaguris Iulia.* C. CELERE C. RECTO II.VIR*is*. Taurus ſtans. Æ 2. *Morell.* Fam. Fuluia fg. 8. p. 187. *it.* in Tiber. Tb. 9. fg. 17 *et* Tb. 15. fg. 2.) *Guſſeme* II. p. 45. n. 22.) *Mdb.* p. 69.) M. *Theup.* p. 659.) *Vaill.* Col. I. p. 101.) *Velazquez* Enſayo Tb. 12. fg. 6. p 92. — 28. TI. CAESAR DIVI AVG. F. AVG. MV. CA. IVL. Caput Tiberii nudum.)(C. CELERE C. RECTO II.VIRI*s*. Caput bouis aduerſum, ſacrificium denotat, quod ludis Megalenſibus in coloniis iuxta *Vaill.* Col. I. p. 102. fieri ſolebat. Æ 3. *Morell.* Fam. Fuluia fg. 9. p. 187. *it.* in Tiber. Tb. 13. fgg. 3. 4.) *Guſſ.* ib. n. 23.) *Mdb.* p. 69.) *Vaill.* l. c. — 29. TI. CLAVD. CAESAR. Caput Claudii.)(Q. FVL. FLACCO II.VIR*o*. COR. Venus nuda in curru equorum marinorum. Æ 3. *Guſſeme* II. inter Corinth. n. 54.) M. *Theup.* p. 668. — 30. AGRIPPINA AVGV*ſta*. Caput Agrippinae, Neronis matris.)(Q. FVLVIO L. ANNIO II.VI-R*is*. COR. Venus in curru. Æ 3. *Guſſ.* ib. n. 58.) *Morell.* Fam. Annia.) *Vaill.* Col. I. p. 164. — 31. *Al.* ſed FLACCO II.VIR*o*. COR. Æ 3. *ibid.* — 32. *Al.* ſed Q. FVL. FLACCO II.VIR*o*. COR. Æ 3. *ib.* — 33. *Al.* ſed Q. FLACCO ANNIO II.VIR*is*. COR. Æ 3. *ib.*) *Liebe* Goth. Num. p. 34. — 34. NERO CLAV*dius* CAESAR. Caput Neronis laur.)(Q. FVLVIO L. ANNIO II.VIR*is*. COR. Venus in curru marino. Æ. *Morell.* Fam. Annia *it.* in Nerone Tb. 16. fg. 13.) *Guſſeme* ib. n. 76.) *Vaill.* Col. I. p 119 II. p. 174. — 35. NERO CLAV*dius* CAES*ar*. Caput Neronis laureat.)(GEN. COL. COR. *Genius Coloniae Corinthi*, circum: Q. FVL. FLACCO II.VIR. *Quinto Fuluio Flacco Duumuiro.* Figura togata, vel genius ſtans, d. pateram, ſ. c. c. Æ 3. *Morell.* Fam. Fulu. fg. 10. p. 188. *it.* in Nerone Tb. 16. fg. 29.) *Guſſeme* II. inter Corinth. n. 68.) *Mdb.* p. 31. — 36. OCTAVIAE NERONIS AVGuſti, Claudii et Meſſalinae filiae, quam occiſa matre Agrippina, et ducta Poppaea, relegauit primum Nero, deinde et occidit.)(Q. FVL. FLACCO II.VIR*o*. Octauia ſub habitu deae, vt genius coloniae Corinthi, ſtans, d. pateram, ſ. cornuc. cum inſcr. GEN. COL. COR. *Genius Coloniae Corinthi.* Æ 3. Rrr. *Morell.* Fam. Fuluia fg. 11. p. 188.) *Guſſeme* ib. n. 83.) *Harduin.* Oper. p. 45.) *Vaill.* Col.

Fuluia vxor M. Antonini, mulier ambitioſiſſima. *Guſſeme* III p. 264.) *Morell.* Fam. p. 462.) *Vaill.* Pr. II. p. 9. *it.* Col. I. p. 8. — eius forſan vultus in numo. *Morell.* ib. p. 462. 463.

Fuluia aliquibus dicta, alias *Marcia Furnilla*, Titi vxor ſecunda, ſplendido genere orta, cum qua, ſublata filia, diuortium fecit. *Sueton.* vita Titi c. 4. Legitur ΦΟΥΛΒΙΑ CEBACTH, *Fuluia Auguſta*, in Æ numo apud *Patin.* ad citatum *Suetonii* locum, de qua pluribus *Spanh.* Pr. II. p. 286.) *Guſſ.* III. p. 264.

Fuluia Plautilla Caracallae vxor in n. Flauiopolis Ciliciae occurrit; ΦΟΥΛΟΥΙΑ ΠΛΑΥΤΙΛΛΑ CEB. *Fuluia Plautilla Auguſta*, apud *Harduin.* Oper. p. 809. ex *Strada*. vid. *Plautilla.*

FVLVIANO. vid. *Caeſar Auguſta* in Tiberio.

FVLVIO — FVLVIVS. vid. *Fuluia* gens.

FVND. vid. LAETITIA FVNData.

FVNDA. *Fundanius* nomen. v. *Fundania* g.

Fun-

Fundamentis aedificiorum, monumentorum, altarium numos ſubiiciendi erat mos, de quo Romanorum more *Guil. Muſgrave* in Antiquit. Britanno Belgic. Vol. IV. p. 29 ſq.

FVNDAN. *Fundanius*, nomen.

Fundania gens ex plurimis *Liuii* teſtimoniis plebeia fuit, ſed conſularis. Nomen illi ex Fundis, Campaniae vrbe, deſumtum Fundanus videtur, vnde *Fundanius*. Cognomen autem *Fundulus*, deminutiuum a Fundo, deeſt in denariis ſuperſtitibus, qui ſunt: 1. Caput Iouis Capitolini barbatum laureatumque.)(C. FVNDA. *Caius Fundanius*. Victoria coronans tropaeum, de Numantinis, iuxta quod captiuus genuflexus reuinctis poſt tergum manibus et lituus militaris, vel baculus, in cuius apice caput aſininum, quo Hiſpani pro armis, in imo Q. *Quaeſtor*. ꝶ. Quin.) *Morell.* Fam. p. 188. n. 1.) *Schulz.* Numoph. p. 310. n. 431.) *Vaill.* Fam. I. p. 468.) *Vrſin. a Patino* p. 116. n. 1. — 2. *Al.* ſed C. FVNDAN. Q. *Guſſeme* III. p. 265. n. 1.) M. *Theup.* p. 45. — 3. 4. *Alii*, ſed poſt Iouis caput C. *al.* X.)(C. FVNDA. Q. Idem Victoriae ad tropaeum cum captiuo ingeniculato typus. ꝶ. *Eckhel.* Cat. II. p. 39. — 5 ad 14. Caput muliebre, vel Romae, alatum galeatum, retro A. *al.* D inuerſum, *al.* E. *al.* F. *al.* H. *al.* L. *al.* M. *al.* N. *al.* R. *al.* S.)(C. FVNDAN. Q. Iupiter in quadrigis triumphalibus, ſuper equo figura minor, d. palmae ramum tenens. ꝶ. Q. *Eckhel.* Cat. II. p. 39. cum litteris alphabeticis vel matricis notis A, ꟼ. E, L. N. S.) *Guſſeme* ib. n. 2. cum M, R.) *Morell.* ib. fg. 2. cum R. *it.* cum H. *it.* cum ꟼ) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 14. fg. 4. cum M.) M. *Theup.* p. 45. cum F.) *Vaill.* Fam. cum H. quam litteram interpretatur *Hiſpanienſis*; ex tot aliis autem alphabeticis litteris patet, H. *Hiſpanienſem* monetam non poſſe ſignificare, ſed pariter eſſe matricis notam. *Hauercamp.* ad *Morell.* l. c. — 15. *Al.* ſed poſt Romae caput litterae OM. forſitan reſiduae vocabuli ROMA. ꝶ *Morell.* ib. fg. 3. — *Fundaniae* gentis quinarius, non adſcripto nomine. *Morell* Fam. p. 466.

FVNDAT. *Fundata.* vid. LAETIT. FVNDAT. *al.* LAETITIA FVNDAT.

FVNDAT. *Fundator.* FVNDAT. PACIS. Figura nuda gradiens, d. poſt ſe puerulum trahit, ſ. tropaeum geſtat, in ima parte RΓ. Æ 3. Licinii Iun. *Band.* II. p. 200.) *Guſſeme* III. p. 265. IV. p. 314. n. 5.) *Vaill.* Pr. I. p. 290.

— PACIS. Mars galeatus cum pallio retrorſum volitante gradiens, ſ. tropaeum humeris geſtat, d. captiuum crinibus prehenſum et in genua procumbentem rapit, in imo RP. *al.* RS. *al.* RT. Æ 3. Conſtantini M. *Band.* II. p. 216. 271.) *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 4. p. 19. 20.) *Eckhel.* Cat. II. p. 472.) *Guſſeme* II. in Conſt. M. *et* III. p. 265.) *Harduin.* Oper. p. 468.) *Mdb.* p. 468.) *Muſell.* Impp. Tb. 248. fg 5.) *Patin.* Impp. p. 370.) *Vaill.* Pr. I. p. 294.

FVNDATA. vid. LAET. FVNDATA. *al.* LAETITIA FVNDATA. — PAX FVNDATA.

FVNDATOR PACIS dictus in genere Sept. Seuerus in eius *AV.* ꝶ. numis. *Harduin.* p. 802. Fuſius de hac epigraphe egit *Venuti* diſſertaz. ſopra il tempio di Giano p. 101. 121. Vol. IV. Diſſert. Etr. Corton.

— — Imperator velatus et togatus ſtans d. ramum oleae. *AV.* ꝶ. Seueri. *Eckhel.* Cat. II. p. 277. 284.) *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 53. n. 3.) *Geſner.* Tb. 131. n. 43.)

Guſſeme III. p. 265. VI. p. 170. n. 59.) *Harduin.* p. 802.) *Mdb.* p. 274.) *Muſell* Impp. Tb. 150. fg. 1.) M. *Theup.* p. 212.

FVNDATOR PACIS. Idem typus. AR. Iul. Domnae. *Khell.* Suppl. p 115. An ſub regno Seueri toties incurii fuerint monetarii, cum vxoris capiti coniunctam exhibent epigraphen eandem, quae ſub marito exhibetur; an vero potius adulatio ſubſit, qua Domnae capiti, quam matrem caſtrorum nominauerunt, etiam res praeclaras ab Auguſto velut eius conſiliis, geſtas adiungebant, nulla enim hic ſubaerationis ſuſpicio.

— — Idem typus AR. Caracallae, cui iam imperii collegae etiam adhibitus fuit ab adulantibus monetae praefectis magnificus ille titulus, quem in Seueri numis habemus, forſan poſt victoriam Parthicam percuſſis. *Guſſeme* II. p. 79.) *Khell.* Suppl. p. 121.

— — Mars gradiuus ſ. tropaeum humeris gerens; d. captiuum in genua procumbentem premens. Æ. Conſtantini M. *Band.* II. p. 297.) *Mdb.* p. 468.) *Triſtan.* III. p. 537.

FVNDATOR QVIETIS. Idem typus. n. Conſtant. M. *Guſſeme* III. p. 265.

— VRBIS. Roma ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam. AR. Seueri. *Guſſ.* III. 265. VI. p. 170. n. 60.) *Mdb.* p. 274.

Fundator vrbis Nicaeae dictus *Bacchus* in n. quorum inſcriptio: ΤΟΝ ΚΤΙϹΤΗΝ ΝΙΚΑΙΕϹ. *al.* ΔΙΟΝΥϹΟΝ ΚΤΙϹ. ΝΙΚΑΙΕΙϹ. — pariter in n. Tii idem Bacchus ciuitatis conditor nuncupatus: ΔΙΟΝΥϹΟϹ ΚΤΙϹΤΗϹ ΤΙΑΝΩΝ. — *Fundator* Tyri vrbis nouae *Hercules. Vaill.* Col. II. p. 68. — Idem Hercules ΚΤΙϹΤΗϹ ſeu Conditor Cyzici. n. Domitiani. — *Fundatores* vrbium alii in numis memorati. vid. *Abdera.* — *Byzantium.* — *Cyzicus.* — *Docimus.* — *Nicopolis Epiri.* — *Pergamus.* — *Smyrna.* — *Teos.* — *Tomi*

Funus. vid. *Rogus.* Conf. *Claud. Guichard* funerailles et diuerſes manieres d'enſepelir des Romains, Grecs, et autres nations. Lyon. 1581. 4.

FVR. ANTIE. Inſcriptio Etruſca in denario g. Plaetoriae, loco *Fors*, vel *Fortuna Antiat.* quam fuſius exponit *Io. Swinton.* in diatribe inſerta T. LXII. P. I. Philoſ. Tranſact. p. 60 ſq.

Furcula culmo ſpicae imminet. n. Metaponti Lucaniae apud *Magnan.* Lucan. Numiſm.

FVRI. *Furius*, nomen gentis, quae

Furia gens antiquiſſima in patricias olim et plebeias ex *Liuio* diuiſa, quae primum *Fuſia*, dein *Fouria* et tandem *Furia* dicta fuit, vt tradit *Ant. Auguſtin.* — Multis diſtincti ſunt Furii cognominibus, vt *Brocchi*, qui ſunt producto ore et dentibus prominentibus; *Camilli*, a camillo ſacrificiorum miniſtro; *Craſſipedes*, a pedis tumore; *Phili*, a voce Graeca φίλος, *Amicus*; *Purpureones* a colore. — Ex *patriciis* occurrunt in denariis *Craſſipedes*, *Phili* et *Purpurones*. Duo tantum in hiſtoria antiqua memorati inueniuntur *Craſſipedes*, reliquos temporum iniuria obliterauit. Alter horum Tullii gener fuit, cui Tulliolam ſuam, mortuo priore marito Piſone, collocauit. Verum eius praenomen neſcitur; alter Marci praenomen habuit, et bis praetor Galliam, deinde Siciliam rexit. A quibus differre videtur tertius Craſſipes, cuius mentionem facit *Cicero* ad Attic. L. VII. ep. 1. *et* L. VIII. ep. 11. — In numis:

numis, qui ſuperſunt: 1. Caput Romae galeatum, retro adeſt X denarii nota.)(PVR. *Purpureo.* Diana in bigis cum luna creſcente in capite, deſuper murex, vel concha Tyria eſt, infra ROMA ſcriptum. Cum minus recte ſcorpionem pro concha Tyria alii edidiſſent, vt *Vrſinus, Patinus, Vaillantius*, editor muſei *Theupolitani, Guſſeme*; ratione cognominis concham Tyriam exprimi docuit *Morellius* Epiſt. ad *Perizon.* p. 172. „Male *Patinus* in primo familiae Furiae numo FVR. (adde pariter ac Muſ. *Theup.* p. 45. vt et *Guſſeme* III. p. 267. n. 8.) repoſuit pro litteris PVR, ab *Vrſino* ita recte datis, ac nihil aliud, quam initiales cognominis PVR*pureo* exponentibus, cuius certiſſimum indicium in ipſo numo deprehendimus, concham, ſcilicet Tyriam, purpuram ex ſe generantem, minime vero ſcorpionem, quem inſculpſerunt.„ Reſpondit *Perizon.* ibid. p. 249. ad iſta: Similiter primus Furiae gentis numus, quem itidem poſſideo, exhibet litteras ΓVR, antiqua ſcriptura litterae P, non FVR. Ceterum ſupra currum, inter caput aurigae et equorum, conſpicuum eſt animalculum, fere rotundum, et multorum pedum. *Vaillantius* tamen eodem modo, quo *Patinus* numum hunc AR. edidit.„ — De animalculo autem falli *Perizonium*, qui ſpinas conchae pedes animalculi putaſſe videtur, oſtendit *Morell.* ib. p. 295. „In primo Furiae gentis numo inter capita equorum et aurigam non animalculum eſt, ſed certiſſime conchylium, ex cuius cruore fiebat purpureus color, quo adluditur ad cognomen huius gentis *Purpureo.* Conchylium iſtud alias ſaepiſſime exhibetur in Tyriorum numis, ceu patet ex *Vaillantii* coloniis T. I. p. 71. vbi figura illius recte exhibetur. Ectypum vero rectum Furii Purpureonis AR. numi offert *Morell.* Fam. fg. 1. p. 188.) *Eckhel.* Cat. II. p. 40. — *Vaill.* Fam. I. p. 465. docere conatus eſt, antiquam litteram F. in antiquis Furiae g. monumentis veluti P ſcribi — 2. *Ead. aduerſa.*)(PR *Purpureo.* Dioſcuri in equis haſtati et ſtellati. AR. *Morell.* ib. Lit. B. p. 190.) *Vaill.* Fam. Furia fg. 1. — 3. Caput Iani geminum et barbatum cum modio in vertice.)(PVR. *Purpureo*, pariter ſine praenomine et filii adpellatione. Prora nauis, cum nota aſſis, quae per litteram I obliquam et denſiorem depicta fuiſſe videtur, in imo ROMA. Æ. *Morell.* ib. Lit C.) *Liebe* Goth. Num. p. 39.) *Guſſeme* III. p. 267. n. 5. ſed P. FVR. ROMA. — 4. Caput Romae galeatum, adeſt X denarii ſignum.)(P. FVR. ROMA. *Guſſ.* ib. n. 9. — 5. Caput Apollinis laureatum.)(L. PVRPVREO, *Lucius Purpureo.* Victoria in bigis, d. flagrum, ſ. equorum habenas. AR. *Erizzo* p. 60. ad victoriam de Gallis refert, de qua *Liuius* L. XXXI. c. 21.) *Golz.* Faſt. p. 117. cum *Eritio* ad A. V. C. 553. refert.) *Guſſeme* ib. n. 2.) *Morell.* Num. Conſular. Tb. 17. fg. 20. p. 564. cui vero dubium eſt, an ad triumphum et tantam victoriam referri poſſit, cum ſimplex victoriati denarii typus ſit.) *Vaill.* Fam. qui caput Iouis indicat. — 6. AED. CVR. *Aedilis Curulis.* Caput Cybeles turribus ornatum, pone craſſi pedis figura, cognomen Furii illius denotans; Craſſipedes enim a tumore pedum ita dicti ſunt.)(P. FOVRIVS CRASSIPES. Sella curulis. AR. vtrum ad Ciceronis generum, an aliquem alium pertineat, definire difficile eſt. Aedilem curulem fuiſſe patet ex inſcriptione et ſella curuli, illius magiſtratus ſymbolo. Caput Cybeles ad Megaleſios in Matris Magnae honorem celebratos ludos pertinere autumat *Vaillant.* Fam. I. p. 474.) cf. *Eckhel.* Cat. II. p. 40.) *Guſſeme* ib. n. 3.) *Morell.* Fam. p. 189. fg. 2.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 20. fg. 9.) Io. Andr. *Schmid.* de numis cathedraticis.) *Schulz.* Numoph. I. p. 166. n. 247.)

M. *Theup.* p. 45.) *Vrſin.* a *Patino* p. 117. n. 2. — 7. *Alius* ſimilis praecedenti, in eo tantum differt, quod planta pedis aliter collocetur et ſcriptum ſit AED. C VR. Æ. *Morell.* ib. Lit. A. — 8. M. FOVRI. L. F. Iani caput geminum barbatum.)(PHLI. *Phili*, in generandi caſu. ROMA. Roma galeata et ſtolata ſtans, ſ. gerit haſtam tranſuerſam, cuius capiti aſtrum imminet, d. coronat tropaeum, in cuius imo duo ſunt clipei Gallici, totidemque litui militares, quorum alterum male aquilam legionariam credidit eſſe *Vaillantius.* Fam. I. p. 473. pariter atque editor muſei *Theup.* p. 45. Æ. *Eckhel.* Cat. II. p. 40.) *Guſſeme* ib. n. 6.) *Harduin.* in *Plinio* ſuo II. p. 102. cuius commenta de hoc denario: *Marcus Furius Luci Filius Philippis Legionem Impoſuit* vix vlla refutatione digna ſunt.) *Morell.* ib. Lit. A. p. 189.) M. *Pembrok.* III. Tb. 2. fg. 14.) *Schulz.* Numoph. I. p. 166. 167 n. 248. *it.* p. 310. n. 431.) *Vrſin.* a *Patino* auct. p. 117. n. 3.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 40. fg. 11. p. 198. ſed anticae tantum partis icon Iani. — 9. BROCCHI. III.VIR*i*. Caput Cereris ſpicis coronatum, inter ſpicam et frumenti granum.)(L. FVRI. CN. F. *Lucii Furii*, *Cnei Filii.* Sella curulis inter duas faſces cum ſecuribus. Æ. *Eckhel.* Cat. II. p. 39.) *Guſſeme* ib. n. 4.) *Morell.* Fam. p. 190. fg. 4.) M. *Pembrok.* III. Tb. 2. fg. 7.) *Io. Andr. Schmid.* de numis cathedraticis.) *Schulz.* Numoph. I. p. 167 168. n. 249.) *Spanhem.* Pr. II. p. 111.) M. *Theup.* p. 45.) *Vrſin.* per *Patin.* p. 117. n. 4.) *Vaill.* ib. p. 474. qui ex aduerſae paginae inſcriptione, Cereris imagine, ſpica et frumenti grano eundem hunc Furium ad emendas fruges *triumuirum* extraordinarium fuiſſe creatum colligit. *Hauercamp.* vero ad *Morell.* cit. loco numum a *triumuiro monetali* Furio cuſum exiſtimat. — 10. P. FVRIVS P. F. CAMILLVS III.VIR. A. A. A. F. F. in area S. C. litteris maiuſculis.)(OB CIVIS SERVATOS. Corona quernea inter duos lauri ramos. Æ. *Golz.* Faſt. p. 228. ad A. V. C 760.) *Guſſeme* III. p. 267. n. 11.) *Mdb.* p. 43. ſed M. FVRIVS etc.) *Morell.* Conſular. Tb 16. fg. 22. p. 565.) *Vaill.* Fam. De *Furio Camillo* Africae proconſuli, qui Numidas profligauit *Vaill.* Col. I. p. 87. De *Furio Camillo* dictatore, ludorum Capitolinorum inſtitutore *Vaill.* Col. II. p. 37. — 11. PHILVS. Caput dei triumphi, pone quod ancora inuerſa)(P. FVRI. SP. F. *Publius Furius*, *Spurii Filius*, in imo ROMA. Conſul in quadrigis decurrentibus, d. habenas, ſ. lauri ramum, pone eum Victoria illi coronam imponens. Æ. *Erizzo* p. 37. ad A V. C. 530.) *Golz.* Faſt. p. 104. ad eundem annum refert.) *Morell.* Conſular. Tb. 17. fg. 19. p. 564.) *Vaill.* Fam — 12. EX S. C. Caput Iouis Capitolini barbatum ac laureatum, ſub quo fulmen.)(P. FVRIVS CN. F. PHILVS. Duae ſellae curules, ſupra ſingulas eſt corona. Æ. *Golz.* Faſt. p. 143.) *Guſſeme* ib. n. 1.) *Morell.* ib. fg. 21. p. 565.) *Vaill.* Fam. — 13. EX S. C. Caput Romae galeatum cum lituo ante faciem)(L. FVRIVS P. F. Capra ſtans. Æ. ſed fictus, et ſine veri ſpecie. *Morell.* ib. fg. 23. et ex *Golzianis* non eſt.) *Guſſeme* ib. n. 10. *Golzianis* perperam attribuit. — 14. Caput Augusti radiatum, epigraphe eroſa eſt.)(L. FVRIO LABEONE. II.VIRo. CORinthi. Templum ſex columnarum, cuius epiſtylio inſcribitur AVGVSTVS. Æ. Corinthi Achaiae. *Morell.* Fam. p. 190. Lit. D.) *Liebe* Goth. Num. p. 35.) *Vaill.* Col. I. p. 321.) *Guſſeme* II. in Corinth. n. 35.) *Mdb.* p. 48. in antica legit: DIVVS AVG. D. F. — 15. IVLIA... ſupple AVGVSTA. Caput Iuliae vel Liuiae.)(Eadem, Æ. Corinthi. Mo-

Morell. ib. Lit. F. — 15. REGIANO II.VIR. Caput Iuliae.)(*Eadem epigr.* ſed in periſtylio templi GENETRIX. Æ. Corinthi. *Mdb.* p. 53. — 16. 17. Eiuſdem Liuiae.)(*Eadem.* vid. *Corinthus* inter n. Liuiae. — 18. TIBERIO CAESARI. Caput Tiberii laureat.)(L. FVRIO C. CRISPO II. VIRis CORinthi. Templum hexaſtylon, cui inſcriptum AVGVSTVS. Æ 3. *Morell.* ib. Lit. F. p. 190 *et* in Tiberio Tb. 13. fg. 5. p. 620.) *Guſſeme* II. in Corinth. n. 45.) *Vaill.* Col. — 19. Μ. ΦΟΥΡΙΟΣ ΙΕΡΕΥΣ ΚΑΙ ΑΣΙΑΡΧΗΣ ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ, *Marcus Furius Sacerdos Et Aſiarcha Pergamenorum.* Vrna menſae impoſita. n. Auguſti. *Guſſeme* V. p. 372. n. 12.) *Spanhem.* Pr. II. p. 417. 424.) *Vaill* Gr. Imp. v. *Pergamus.* — *Furiorum* familiae monumenta Tuſculi detecta. *Morell.* Fam. p. 625. 626.

Furia Sabinia Tranquillina, Miſithei filia, nupſit Gordiano Pio. In plurimis Graecis numis dicitur ΦΟΥ. vel ΦΟΥΡΙΑ, verum in Epheſiorum et aliis paucis ΦΡΟΥ. *Fruria.* *Neumann.* Pop. Num. II. p. 37. vid. *Tranquillina.*

Furiae Noctis Acherontiſque filiae fuiſſe memorantur, Alecto, Tiſiphone et Megaera. Fictum eſt a poetis infera loca Furias habitare, ſed tormenta ſceleſtae mentis eſſe veteres voluerunt. *Cicero* pro Roſc. Tres etiam Furiae ſignificant tres animi adfectus, qui homines in omnia facinora praecipites agunt, quorum *Ira* vltionem deſiderat, *Cupiditas* opes, *Libido* voluptates. Eaedem *Dirae* in coelo, *Eumenides* apud inferos, *Furiae* in terris dicuntur. *Cicero* L. III. de natura deorum. — Furiae facibus armatae, earumque ſacra facibus celebrari ſolita. *Liebe* Goth. Num. p. 505. Sed *Cicero*: „Agitant et inſectantur impios Furiae, non ardentibus taedis, ſicut in fabulis, ſed angore conſcientiae. v. *Eumenides.*

Furiae tres ſimul iunctae ſtantes tutulatae, vnaquaque cum attributis. n. Antiochiae Cariae, et Syriae, Laodiceae Cariae, Lyrbae Pamphyliae, Maſtaurae Lydiae, Trallium Lydiae; *it.* Philippi Iun. *Patin.* Impp. p. 388.) *Seguin.* Sel. Num. p. 177.

— — quaelibet vtraque manu inſtrumentum. n. Acmoniae, Trallium.

FVRIO II.VIRo. vid. *Corinthus.* — *Furia g.*

FVRIVS nomen gentis Furiae, legitur et FOVRIVS littera V in OV permutata. — In Graeco Auguſti a Pergamenis ſcriptum ΦΟΥΡΙΟΣ.

FVRNI. *Furnius,* gentis Furniae gentile.

Furnia gens plebeia, ex Furno nomen deſumſiſſe videtur; an primus artem fornacariam exercuerit? 1. Caput Africae proboſcide ornatum.)(C. FVRNI. P. F. *Caius Furnius, Publii Filius.* Pegaſus alatus. Ꞧ. *Golz.* Faſtor. p. 203. ad A. V. C 724.) *Morell.* Num. Conſular. Tb. 17. fg. 24. p. 565.) *Vaill.* Fam. I. p. 476.) *Guſſeme* III. p. 268. ſed C. F P. F. — 2. M. CRASS. IMP. Caput Apollinis cum ſceptro.)(C. FVRNIVS LEG. PRP. EX S C. Aquila legionaria inter duo ſigna militaria. *Guſſeme* ib.

Furnilla, alias *Marcia Fulnia* dicta, Titi coniux, de qua *Sueton.* in Tito c. 4. Conf. *Spanhem.* Pr. II. p. 268.

FVRNIVS nomen. vid. *Furnia g.*

FVSCO ET MAXIMo II.VIRis. Æ. coloniae incertae in Tiberio.

Arge-

Argelat. ad *Mdb.* p. 70.) M. *Theup.* p. 664. — *Fuſcus* ſub Gallieno conſul. *Vaill.* Col. II. p. 244.

G Γ

G. Latini alphabeti ſeptima, Γ. Γάμμα, Graeci tertia eſt littera, vt Ebraeorum ג. *Gimel*, a quo γάμμα ducit nomen. — G. inuentionem Sp. Caruilio adſcribit *Plutarchus* Probl. Rom. 54. quod γ pro κ balbutientis linguae vitio protulerit. — De Γ. Graecorum conf. *Dutens* dans ſon ancien alphabet des Grecs diſſ. III.

Γ. litterae forma in vetuſtiſſimis Siculorum numis aeque ac monumentis aliis modo in arcus c ſpeciem verſa, modo ſic < conſpicitur, quae figura conſimilis eſt Etruſci alphabeti litterae G, quae et obſeruatur in inſcriptione Sigea apud *Edmund. Chiſhull.* Comment. ad inſcript. Sigeam; eſt etiam in Agrigentinorum numis, quos *Ioa. Bianconius* de antiq. Hebraeor. et Graecorum litteris edit. 1748. notauit. Similiter in Gelenſium moneta <ΕΛΑΣ pro ΓΕΛΑΣ. Vel ſecunda rotundati c forma locum habet in eiuſdem Gelae numis aliis CΕΛΑΣ inſcriptis, a *Phil. Paruta* in Sicilia Numiſm ab *Hauercamp.* Vol. III. Tbb. 100. 101. editis. Hoc etiam notauit idem *Chiſhull.* l. cit. c. 14. p. 25. pariter *Torremuzza* in prolegomenis p. 36. ad nouam collectionem Siciliae vet. inſcriptionum, Panormi 1784, et in Tabula Operi praefixa fgg. 24. 25. De qua litterae forma idem Princeps in Exercit. de Graeca Siculorum Palaeographia in limine operis Siciliae veter. inſcript. *et* in Sicil. Num. p. 6 et 30. ad Tabb. 5. 31. fuſius agit. — In Segeſtanorum numis Γ modo ∠ formatum, vt ΣΕ<ΕΣ. apud *Parutam* Tb. 109. fgg. 2. 5. 8. modo in arcus ſpeciem c, ita ΣΕCΕΣΤΑ apud Petr. *Burmann. Secund.* ad calcem *Dorvillii* Sicul. Tb. 11. fg. 10. p. 396.) *Torremuzzam* Sicil. Num. Tb. 63. fg. 3.) in Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 27. fg. 10.) Catalogue raiſonné de Méd. p. 15. Conf. *Chiſhull.* l. c. p. 62. — Item in numis quibuſdam Agrigentinorum ΑΚΡΑCΑΣ et ΑΚΡΑCΑΝΤΟΣ pro ΑΚΡΑΓΑΣ, ΑΚΡΑΓΑΝΤΟΣ inſcriptis, quos memorauit *Paruta* Tb. 68. fgg. 17. 18. *it.* Tb. 80. fg. 1. Conf. *Ez. Spanhem.* Pr. I. diſſ. 2. c. 2. p. 102. Eos omnes habes in *Torremuzzae* noua Siculor. Num. editione, Panormi 1781.

G ſerius recepti vicem apud veteres Romanos C impleuit. Id occupauit in Dialogis ſuis *Ant. Auguſtinus.* Vnde in antiquiſſima inſcriptione LECIONES pro LEGIONES, et in numis inter alia occurrit PIETA. ACV. *Pietas Auguſti.* n. Tetrici. *Vaill.* Pr. I. p. 223. — Scriptum et OCVLNIVS pro OGVLNIVS. Eadem ratione, qua C pro G ponitur in vocibus AVCVSTALIS, CALLAECIA, CARTACINIENSES, CEMINA aliiſque apud *Gruterum* in inſcriptionibus, eadem etiam ratione in n. Familiae Ogulniae, vt ſentit *Beger.* Th. Br. II. p. 568. G pro C ponitur GAR. VER. OGVL. *Cariſius, Vergilius, Ogulnius.* Si exemplum deſideres, inquit *Beger.* l. c eſt in Garciliorum adpellatione, qualiter apud *Gruterum* vocantur, cum tamen *Spanhem*, diſſ. VI. p. 573. ΓΑΡΓΙΛΙ. habeat. Et quis neſcit, cognatarum litterarum permutationem etiam in aliis proſtare? *Vaill.* Col. I. p. 27.

Gimel Phoenicium, de quo *Dutens* dans ſon Explication p. 94. cernitur in n. Vagae a *Dutens* ib. Tb. 3. vulgato, et in n. Segeſtae. Conf. Tranſact. Philoſ. Vol. LXI. Tb. 3. fg. 7 *et* Vol. LI. Tb 17. fg. 2. Alia huius elementi forma occurrit in n. Tabracae apud *Pellerin.* Peup. et Vill. Tb. 120. fg. 10.

Gamma in alphabeto *Celtiberico* ſimul ac Graecorum primitiuo Γ, poſtea

poſtea Λ, tertio Λ, et quarto Λ, vti docet *Velazquez* Enſayo ſobre los Alphabetos p. 46. Tb. 5.

Peculiaris eſt litterae G ſcribendi ratio per Є in Æ. Gratiani, qui adſeruatur in gaza Gothana inſcriptus DN. ЄPATIANVS P. F. AVG. vbi notanda virgula nempe ex C ducta, eadem fere ratione, quae in ſequioris aeui monumentis Graecis τὸ Ε ſcriptum per Є reperitur. *Liebe* Goth. Num. p. 363.

Ʊ vel iacens G matricis nota ſic ſignata in n. Sentiae gentis. *Eckhel.* Cat. II. p. 67.

Ͻ vel inuerſum G in Æ. Druantillae, cuius altera facies ita inſcripta: IVNONI REϽINE (*ſic*) apud *Khell* Suppl. p. 190. Recta vero conſpicitur G littera apud *Neumann.* Pop. Num. p. 142. qui habet: IVNONI REGINE.

G alphabetica littera, ſeu matricis nota obſeruatur in n. Fam. Aeliae, Antoniae, Calpurniae, Coeliae, Corneliae, Crepuſiae, Fonteiae, Herenniae, Iuliae, Iuniae, Mettiae, Publiciae, Sentiae ſed iacens, Thoriae. vid. *ſuis locis.*

Γ in numis aeui poſterioris frequentius adhibitum. Sic AVΓ. *Auguſtus* in n. Mauritii, vbi vltima vocis littera, non Latino, vt ceterae, ſed Graeco ductu efformata. — VICTORIA AVGV. Γ n. Conſtantis II. *Eckhel.* Cat. II. p. 543.

Γ loco F. in n. Iuſtiniani: P. Γ. AVG *Pius Felix Auguſtus.* Muſ. *Pembrok* I. Tb. 32. fg. 5.

Γ eſt L inuerſum in aere Corinthiorum Seuero percuſſo, ordine litterarum retrogrado: ROC. I. Γ. C. pro C. L I. COR. *Colonia Laus Iulia Corinthus.*

Γ et Κ promiſcue quandoque, ex cognatione litterarum, in lapidibus et numis, quemadmodum in Agrigentorum moneta apud *Paruta.* ΑΓΡΑΓΑΣ, frequentius ΑΚΡΑΓΑΣ. — ΘΕΟΚΑΜΙΑ loco ΘΕΟΓΑΜΙΑ. n. Nyſaeorum.

Γ et Ν, quae eundem omnino ſonum ante Κ efficiunt, quandoque in numis et marmoribus antiquis promiſcua. Sic in numis Ancyrae Galatiae ΑΝΚΥΡΑ, et ſaepius ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, quae ΑΓΚΥΡΑ et ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ ſcribi alioquin ſolent. Neque tamen, quod inde colligit *Harduin.* p. 44. id neotericis demum placuit, vt ΑΓΚΥΡΑΝΩΝ vel ΑΓΚΥ. ſiue ΑΓΚΥΡΑΣ, aut verò ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ ſcriberetur, cum eam ſcripturam praeferant vetuſti codices, ad quorum fidem antiqui auctores ſunt deſcripti, immo etiam ΣΥΓΚΛΗΤΟΝ ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ exhibeat vetus lapis a *Sponio* Itin. T. 3. p. 125. editus, adeo vt vtramque illam ſcribendi has voces rationem, ex eodem ſono vtriuſque illius litterae Γ et Ν ante Κ profectam, olim obtinuiſſe omnino liqueat. Nullum vero numum reperiri, in quo legatur ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ ibidem tradit *Harduinus,* et iam ante *Patin.* in Indice ad Num. Impp. Rom. — In priſcis ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ numis, vbi idem quoque ſonus litterae Γ et Ν ante Χ, aliter nomen huius vrbis non effertur.

G mutatum in O. Sic ad Iouis quadrigas L. SCIP. ASIAO. pro ASIAG. vid. ASIAO.

Γ. Γάϊος, Γάϊα, Γάϊον, *Caius, i, a, um,* praenomen. Γ. Ι. Γάϊος Ἰούλιος, *Caius Iulius,* praenomen et nomen. — Γ. ΙΟ. ΒΗΡ. ΜΑΞΙΜΕΙΝΟC, *al.* Γ. ΙΟ. ΟΥΗ. ΜΑΞΙΜΕΙΝΟC. *al.* Γ ΙΟΥ. ΟΥΗ etc. *Caius Iulius Verus Maximinus.* — Γ. ΙΟΥΛ. ΟΥΗΡΟC ΜΑΞΙΜΟC Κ. *Maximus Caeſar.* — Γ. ΙΟΥΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ, *al.* Γ. ΙΟΥΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡΟΣ, *C. Iul. Caeſ.* — Γ. ΚΑΙ. *al.* ΚΑΙC. *al.* ΚΑΙΣΑΡ etc. *Caius Caeſar* Agrippae filius; *it. Caligula.* — Γ ΚΑΙΣΑΡΑ etc. *Caium Caeſarem* ſc. Caligulam colunt. — Γ.

ΚΟΙΛΙΟΣ

ΚΟΙΛΙΟΣ ΒΑΛΒΟΣ, *Caius Coelius Balbus*, magiſtratus Nicomediae. — Γ ΝΙΓ. *al.* ΝΙΓΡ. Γάϊος Νίγρος, *Caius Niger*. n. Blaundenſ. — Γ. ΟΥ. etc. *Caius Vibius Voluſianus*. *Froelich*. 4. Tent. p. 349. — Γ. ΟΥΑ. *al.* Γ. ΟΥΑΛ. ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟϹ, *Diocletianus*, — Γ. ΟΥΑΛ. ΟϹΤΙΛ. *al.* Γ. ΟΥΑΛΕ. ΟϹΤΙΛΙΑΝΟϹ etc. *Caius Valens Hoſtilianus*. — Γ. ΟΥΕ. Α. ΦΙ. ΓΑΛΛΟϹ ΟΥΟΛΟϹΙΑΝ. *Voluſianus*. *Eckhel*. Cat. et *Cimel. Vind.* I. p. 144. — Γ. ΟΥ. vel ΟΥΙΒ vel ΟΥΙΒΙ. vel ΟΥΙΒΙΟΝ etc. vid. *Trebon. Gallus*. — Γ. ΟΥΙΒ. ΟΥΟΛΟΥϹΙΑΝΟϹ. v. *Voluſianus*. — Γ. ΠΕΡΠΕ. Γάϊῳ Περπέννᾳ, *Caio Perpenna*. magiſtratus. — Γ. ΠΕϹΚ. ΝΙΓΡΟϹ. *al.* Γ. ΠΕϹΚΕ. ΝΙΓΡΩ. v. *Peſcennius Niger*. — ΑΡΧ. Γ. *Archonte Caio* etc. — ΕΠ. vel ΕΠΙ ΑΡΧ. Γ. *Sub Archonte Caio* etc. — ΕΠ. Γ. *al.* ΕΠΙ Γ. *al.* ΥΠ. Γ. *Sub Caio* etc. — ΕΠ. ϹΤ. Γ. *Sub Praetore Caio* etc.

Γ. ſub ſella curuli in n. gentis Lolliae vel *Galatiam*, vel Γερουσίαν, *Senatum*, indicat.

G. *Galerius*. G. VAL. MAXIMIANVS CAES. *Gal. Maximianus*.

Γ. Γαλλιῆνος, *Gallienus*. ΑΥΤ. ΠΟ. ΛΙΚ. Γ. Ἀυτοκράτωρ Πόπλιος Λικίνιος Γαλλιῆνος, *Imp. Publius Licinius Gallienus*. M. *Theup.* p. 1083.

G. *Gallieni*. VICT. P. G. AVG. *Victoria Parthica Gallieni Auguſti*.

Γ. Γάλλος, *Gallus*. Trebonianus aut Voluſianus Imperator.

Γ. Γέλωνος, *Gelonis* regis. n. Syracuſ. *Beger*. Th. Br. I. p. 289.

G. *Gemella*. C. G. I. H. P. vel PA. vel PARIA, *al.* C. G. IVL. HA. P. *al.* COL. G. IVL. H. PAR. *Colonia Gemella Iulia Hadriana Paria* vel *Parium* Myſiae. *Belley* dans Hiſt. Acad. des Inſcr. T. XXV. p. 94. ſq. ſed *Vaillantio* eiuſque adſeclis: *Colonia Gemella Iulia Hipponenſis Pia Auguſta*. — C. I. G. A. vel ACC. *Colonia Iulia Gemella Accitana* Hiſpaniae Tarraconenſis.

G. *Gemina*. G. F. *Gemina Fidelis* ſcil. Legio. — G. M. V. *Gemia Mineruia Victrix* Legio. — G. P. F. *Gemina Pia Fidelis* Legio. — G. T. A. *Geminae Tutator Africae*, vt quidam ſentiunt. — G. V. *Gemina Victrix* Legio.

G. *Gener*. AVG. G. AVG. *Auguſtus Gener Auguſti*, forte. *Bimard*. ad *Iobert*. II. p. 324.) *Spanh*. Pr. II. p. 378 ſq.

G. *Genio*. G. A. *Genio Auguſti*. — G. L. S. *Genio Loci Sacrum*.

G. *Genius*. G. P. R. *Genius Populi Romani*. — G. T. A. *Genius Tutelaris Aegypti*, vt vult *Patinus*; vel *Africae*, vt vult *Vaillantius*. De Iſide, vt Genio Tutelari Africae interpretatur *Hauercamp*. ad *Morell*. Fam. p. 52. ſed *Genio Tutatori Africae* tribuit. *Harduin*. Oper. p. 678. — G. T. AE. *Genius Tutelaris Aegypti*.

G. *Germanica*. C. P. FL. AVG. F. G. CAES. METR. P. S. P. *Colonia Prima Flauia Auguſta Felix Germanica Caeſarea Metropolis Prouinciae Syriae Palaeſtinae*. VICTORIA G. M. *Germanica Maxima*. n. Valeriani Sen. *Harduin*. p. 851. *it*. n. Gallieni. *Hard*. ib.) *Khell*. Suppl. p. 184.

Γ. Γερμανικὸς, *Germanicus*. ΑΥ. ΚΑΙ. ΤΡΑΙΑΝΟϹ Ϲ. Γ. Δ. *al.* ΤΡΑΙΑΝΟϹ ΑΡΙϹΤ. ϹΕΒ. Γ. Ἀυτοκράτωρ Καῖσαρ Τραιανὸς Ἄριστος Σεβαστὸς Γερμανικὸς Δακικὸς, *Imp. Caeſ. Traianus Optimus Auguſtus, Germanicus, Dacicus*.

G. *Germanicus*. G. D. PARTH. *Germanicus, Dacicus Parthicus*. — G. M. *Germanicus Maximus*. ita

Gallienus. *Harduin.* Oper. p. 851. 854. — Pariter M. AVREL. ANTONINVS PIVS AVG. P. B. G. MAX. *Caracalla.*

Γ. Γερουσία, *Senatus* a voce γέρων, *Senex.* — Γ. Β. Γερουσίας Βουλῇ, *Senatus Conſulto* vel Decreto Curiae. Γ. Γ Γράμματι Γερουσίας, *Reſcripto Senatus*, vel Γνώμῃ Γερουσίας, *Decreto Senatus.* Alibi legitur Γ. Π. Γερουσίας Προστάγματι *Senatus Edicto*, adiecta voce ΔΗΜ. Δῆμος, *Populus.* Conf. *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 149.) *Noriſ.* Syr. Maced. p. 369. 375. legit Γνώμῃ Βουλῆς; Γνώμῃ Γερουσίας, vid. ΑΜΚ.

G. *Gerundae.* R. G. C. *Rei Gerundae Cauſa.*

Γ. Γέτα, *Getae.* Ι. Μ. Α. Κ. Γ. Ἰουλία Μήτηρ Ἀντωνίνου Καὶ Γέτα, *Iulia Mater Antonini Et Getae.*

G. *Gnea.* G. COR. SVPER. vel G. CORN. SVPERA *al.* G. CORNEL. SVPERA AVG. *Gnea Cornelia Supera Auguſta.* *Band.* I. p. 78.

Γ. Γναῖος, Cneius, vel Γνέος, Γνέυ, *Gneus*, *Gnei*, praenomen. Γ. ΔΕΚΙΟC, *al.* Γ. Μ. Κ. ΤΡΑ. ΔΕΚΙΟC. *al.* Γ. ΜΕ. vel ΜΕC. ΤΡΑΙΑΝΟC. *al.* Γ. ΜΕC. ΚΥΙΝ. ΤΡΑΙΑΝΟC ΔΕΚΙΟC. *al.* Γ. ΤΡΑ. ΔΕΚΙΟC CΕΒ. *Gneus Meſſius Quintus Traianus Decius Auguſtus.* — Γ. ΠΟΜΠΗΙΟΣ, *Gneus Pompeius.*

G. *Gneus.* G. M. Q. DECIVS *al.* G. MESS. Q. DECIO TRAI. AVG. vid. Trai. *Decius.*

Γ. Γνώμῃ, *Decreto.* Γ. Β. Γνώμῃ Βουλῆς, *Senatus Conſulto*, *Noriſ.* Syr. Maced. p. 369. 375. — Γ. Γ. Γνώμῃ Γερουσίας, *Decreto Senatus*, *Noriſ.* ib.

Γ. Γνώριμος, *Illuſtris.* Copioſos honorum titulos, quibus gloriabatur *Gadara*, litteris initialibus in n. expreſſos, detexit *Belley*, qui ΓΑΔΑΡΕΩΝ inſcriptionem Ι. Α. Α. Γ. ſic ſupplendam docet: Ἱερᾶς Ἀσύλου Αὐτονόμου Γνωρίμου, Vrbis *Sacrae*, *Aſyli*, *Autonomae*, *Illuſtris.* Conf. Mem. de l'Acad. des Inſcr. et bell. Lettr. Tom. XXVIII. p. 557.) *Eckhel.* Num. Vet. p. 276.) *Khell.* ad *Haym.* Theſ. Brit. II. p. 294. obſ. 182.) *Zaccaria* Iſtit. Num. p. 246.

G. P. *Graecia Peragrata.*

Γ. Γράμματι, *Reſcripto*, prout cenſet *Toinardus*, et poſt eum *Froelich.* 4. Tentam. p. 316. *it.* Not. Compendiar Graec. n. 142. eiuſque ſectator *Hantbaler.* Adpend. p. 146. ſupplendas eſſe initiales litteras Γ. Β. Γράμματι Βουλῆς pariter ac Γ. Γ. Γράμματι Γερουσίας, *Decreto Senatus.* Sed audiendus eſt *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 149.

Γ. Γραμματεύς, *Scriba*, magiſtratus nomen, variae in variis ciuitatibus poteſtatis. ΕΠ. Γ. Ἐπὶ Γραμματέως, *Sub Scriba* etc.

Γ. Γυνή, *Vxor* Litteras ad caput Cleopatrae: .. ΛΕΟΠ. ...Γ. Μ. Α. Τ. explendas: ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ Γυνὴ Μάρκου Αὐτοκράτορος Τρίτον, *Cleopatra Vxor Marci Imperatoris Tertium*, putat *Eckhel.* Num. Vet. p. 292. ad Tb. 15. fg. 15.

Γ in ſubſignationibus numorum et in eorum area. vid. *Litterae.*

Γ in area. n. Lyſimachi regis Thraciae; *it.* Antiochiae Syriae, Hieropolis Syriae, Seleuciae Pieriae etc. *it.* Impp. Claudii Gothici, Quintilli, Aureliani, Seuerinae, Taciti, Floriani, Probi, Cari, Numeriani, Diocletiani, Val. Maximiani, Conſtantii Chlori, Gal. Maximiani etc. — Γ cum lunula, in area. n. Val. Maximiani, — Γ cum aſtro in area, n. Conſtantii Chlori. — ΓC in area n. Aureliani. — VOT. Γ. Κ. Conſtantii. *Band.* II. p. 547.

G

G in area. n. Carini,

G iuxta caput *Iani* bifrontis. n. Fonteiae g. M. *Theup.* p. 44.

G ſub equorum bigis, nota monetarii. n. Fabiae g.

Γ infra equum. n. Amphipolis Macedoniae.

Γ ſub minotauro. n. Calenorum Campaniae.

Γ ſub Iouis ſedentis typo. n. Antiochiae Syriae.

Γ inferne. n. Antiochiae eiuſd. *it.* Meſſaliae Galliae Narbonenſis; *it.* Gallieni, Claud. Gothici, Aureliani, Seuerinae, Probi, Diocletiani, Conſtantii Chlori, Gal. Maximiani etc. — Γ et lunula in imo. Æ. Conſtant. Chlori. - ΓSIS. *it.* cum lunula in imo exergo. Æ. Fl. Helenae. — ΓXX.T. infra Æ. Probi. — ΓXXIT. infra. Æ. Cari. — GTR. infra. Æ. Val. Maximiani.

Γ duorum ſibi impoſitorum forma vid. *Αὐγουμμα.*

GG ex conſtanti vſu pluralem ſignificat; teſtis ſit vox AVGG. *Auguſtorum duorum.* vid. AVGG. — Nec tamen idem G duplicatum duos arguit Auguſtos in *N.* Philippi Sen. fabricae barbarae in Catal. Vindob. *Eckhelii* P. II. p. 347. inſcripto; PHILIPHVS FIVS AVGG. loco PHILIPPVS PIVS AVG. — AVGΓ litteris Latina et Graeca iunctis; ſicut in n. Heraclii: DN. ЄPACLIV. ET HER. CONST. P. P. AVGΓ. *Band.* II. p. 683. — In alio Heraclii: DDD. NNN. AAA. CCC. (*ſic*) *Band.* ib. p. 686.

GGG in AVGGG. nomine compendium ſcribendi eſt, vt in n. Cari cum epigr. VIRTVS AVGGG. *trium* nempe *Auguſtorum*, Cari nimirum, Numeriani et Carini. *Mdb.* p. 519. - *Eadem epigraphe* occurrit in n. Numeriani apud *Harduin.* Oper. p. 879.) *Vaill.* Pr. I. p. 259. — Similiter CONCORDIA AVGGG. ſcriptum, trium ſcilicet *Auguſtorum*, quos *Hemelar.* Num. *Arſchot.* putat eſſe Gratianum, Valentinianum et Theodoſium. *Beger.* Th. Br. II. p. 832.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 22. fg. 4. p. 99. — PAX AVGGG. n. Val. Maximiani. *Vaill.* Pr. I. p. 259. — PROVID. AVGGG. n. Carauſii. *Vaill.* ib. p. 270. — VICTORIA AVGGG. frequens. *Eckhel.* Cat. II. p. 542.) M. *Pembrok.* I. Tb. 32 et paſſim in n. Eugenii, Arcadii, Honorii, Valentiniani III., Iul. Nepotis, Leonis, Zenonis, Anaſtaſii, Iuſtini, Iuſtiniani etc. — VICTORIA AVGGG. N. n. Zenonis, Anaſtaſii, Iuſtini I.

GGGG indicium Imperatorum vel Caeſarum *quatuor.* VICTORIA AVGGGG. n. Conſtantini M. *Mdb.* p. 468.) *Muſell.* Impp. Tb. 248. fg. 6.

Γ ſolitaria littera in n. Hieropolis Syriae annum non exprimit.

Γ nota numeralis τρεῖς, τρία, *Tres, Tria*, ſaepe etiam τρὶς, *Ter*, vel τρίτος, η, ον, *Tertius, a, um*; immo et τρίτως, *Tertia vice*, nec non τρίτῳ, *Tertio* anno, denotans. Sic modo in area, modo in ima parte n. Antiochiae Syriae Γ. nota eſt anni *Tertii*; pariter Γ. in vertice et ZM in imo numi eiuſdem Antiochiae ad indicandos *Tertium* imperii et 47. vrbis annos. Similiter ſcriptum; ΓΑΖΑ Γ. ΕΠΙ ΒϘΡ. *Gaza* Syriae Anno *Tertio* Hadriani cum epocha vrbis 192.

Γ. nota numeralis in n. M. Oppii Capitonis annum prouinciae ſeu claſſis praefecturae ab Oppio initae τρίτον, *Tertium* deſignat. — ΕΠΙ ΑΓΩΝΟΘΕΤΟΥ ΑΡΤΕΜΑ Γ. ΑΠΑΜΕΩΝ, *Sub Agonotheta Artema Tertium.* n. Apa-

Apameae. — ΕΠΙ ΔΑΜΑ Γ. *Sub Dama Tertium.* n. Alenorum. — ΒΕΡΟΙΑΙΩΝ Γ. v. *Beroea.* — ANT. Γ. *Antiochiae* in officina *Tertia*. AQ. Γ. Aquileiae in *Tertia* officina. — ΚΚΤ. Γ. *Carthagine* cuſus in officina *Tertia*. — S. M N. Γ. *Signata Moneta Nicomedine* in officina *Tertia*. — ΑΡΧ. Α. ΤΟΓ. *Archonte Primo Tertium.* — ΕΠ. Χρ † Γ. *Sub Archonte Tertium.* Neumann. Pop. Num. II. p. 63. ſed minus recte ΤΩΓ. apud *Haym.* Th. Br. Tb. 28. fg. 29. fg. 11. p. 240. n. Acmonii. — ΕΠΙ ΤΡΑΙΑΝΟΥ ΤΟ Γ. *Sub Traiano* Archonte *Tertium.* n. Byzantii. — ΔΗΜ ΑΡΧ. ΕΞΟΥCΙΑC Γ. τρίτης, *Tribunitia Poteſtate Tertia.* n. Antiochiae Syriae. — ΥΠΑΤ. Γ. n. Alexandriae Aegypti; *al.* ΥΠΑ ΤΟ. Γ. n. Antiochiae Syriae; *al.* ΥΠΑΤΟC Γ. n. Caeſareae Cappadociae; *al.* tantum ΥΠ. Γ. ὕπατος τρίτον, *Conſul Tertium.* n. Amiſi. —

ΕΤ. Γ. *Anno Tertio.* — ΕΤΟΥC ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΥ Γ. n. Veſpaſiani. Conf. *Morell.* Impp. II p. 283 ſq. — Γ. L. vel Ꝉ litteris ligatis. *Anno Tertio*, in n. Aegyptiis.

Γ. Ν. vel ΝΕ vel ΝΕΩ. vel ΝΕΩΚ. vel ΝΕΩΚΟ vel ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Ter* ſiue *Tertium Neocororum* in n. Epheſiorum, Pergamenorum, Sardianorum et Smyrnaeorum obſeruatur; in quibuſdam eorum etiam ΤΡΙC ΝΕΩΚΟΡΩΝ ſcriptum. vid. *ſuis locis.*

ΓΙ. vel ΙΓ. ΠΟΛΕΩΝ. *Tredecim Vrbium* Commune. vid. ΚΟΙΝΟΝ. — L. ΙΓ. *Anno* 13. n. Arabiae. — ΙΓ. *An.* 13. n. Caeſarienſ. — ΓΙΣ. *An.* 213. aerae Bithynorum regum, vel V. C. 649. — ΓΙΥ. *An.* 413. Sauromatae regis.

ΓΚ. *An.* 23. Apameae Syriae; *it.* Tripolis Phoeniciae. In *aliis* idem annus ſcribitur ΚΓ. vel ΕΤΟΥC ΚΓ. — ΓΚΣ. *An.* 223. epochae Ponticae; *it.* ΓΚΥ. *An.* 423. in n. Parthico. Seleucidarum ΓΚΣ. 223. n. Antiochiae Syriae.

ΓΛΣ. *An.* 233. Antiochiae Syriae. — ΓΛΦ. *An.* 533. Tripolis Phoeniciae. — ΡΛΓ. *An.* 133. n. Gabae.

ΓΜ. *An.* 43. n. Amaſtris Paphlagoniae; *it.* Antiochiae Syriae. Sed ſcriptum L. ΜΓ. idem 43. annus in n. Herodis. — ΓΜΡ. *An.* 143. n. Gabalae; *it.* Philadelphiae. — ΓΜΣ. *An.* 243. Apameae Syriae.

ΓΝ. vel LΓΝ. *An.* 53. n. Beryti. — ΓΝΡ. *An.* 153. n. Gabae. — ΓΝC. *An.* 253.

ΓΟΡ. *An.* 173. aerae Seleucidarum. n. Demetrii II.

ΓΣΡ. *An.* 203. Apameae Syriae, Aradi Phoeniciae, Laodiceae Syriae. — ΓΞC. *An* 263. n. Gabalae Syriae; pro quo Ⅎ charactere ΓΞC ſcriptum idem 263. annus in n. Aegarum Ciliciae.

ΓΠΡ. *An.* 183. Seleucid. n. Antiochi regis. *Cimel. Vindob.* I. p. 36. *it.* Nicomedis Bithyniae regis. — ΓΠΣ. *An.* 283. Apameae Syriae, Damaſci Syriae, Pompeiopolis Ciliciae.

ΓϘΡ. *Annus* Seleucidarum 193. vt in n. Gazae in Syria. — ΓϘΣ. *An.* 293. Apameae Syriae.

ΓΡ. *An.* 103. Aſcalonis. — ΕΤ. ΓΡ. *An.* 103. Claudio Tiber. Galilaeae.

ΓΣ aerae Bithynorum *annus* 203. vel V. C. 668. apud *Golzium.* — ΓΣ. *An.* 203. Antiochi IX. Cyziceni Syriae regis. — ΓC. *An.* idem 203. Gazae vrbis.

ΓΤ. *An.* 303. Seleucenſium. n. Apameae Syriae, Gadarae Syriae.

GA. *Gaditani.* MVNICIPI. GA. PATRON. *Gaditani Patronus,*

nus, ita Hercules. Conf. *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 161.

ΓΑ in area. n. Tenedi inſulae.

ΓΑ notae monetarii. Æ 2. Domitiani a Seleucenſ. *Morell.* in Domitiano Tb. 22. fg. 13.

ΓΑ. Γάϊος, *Caius*, praenomen.

ΓΑ. Γαλατίας, *Galatiae.* ΚΟ. ΓΑ. Κοινὸν Γαλατίας, *Commune Galatiae.* n. Titi Veſpaſ. *Vaill.* Gr.

ΓΑ. in Voluſiani numis variam tulit interpretationem. *Froelich.* Not. Compend. Graec. p. 142. ita: ΓΑ. Γανδαλικὸς, *Gandalicus*, cognomen Voluſiani, a gente deuicta, forte; idem ibid. ΓΑΛ. Γαλινδικὸς, *Galindicus*, Voluſiani cognomen a gente deuincta; Idem *Froelich.* 4. Tent. p. 349. ad Cianorum Bithyniae numum, in quo circum caput Voluſiani: Γ. ΟΥ. ΓΑ. ΦΙ. ΓΑΛΛΟϹ ΟΥΟΛΟϹΙΑΝ. *(ſic)* Γαΐος Οὐίβιος Γαλινδικὸς Φιννικὸς Γάλλος Οὐολυσσιανὸς, *Caius Vibius, Galindicus, Phinnicus, Gallus Voluſianus*; cognomina Voluſiani: *Galindicus*, *Phinnicus* item in aliis numis Vendenicus a deuictis Sarmatiae populis originem ducunt, vti colligitur e *Zoſimo* L. I. et ex *Ptolemaeo* L. III. c. 7. — *Harduin.* in Hiſtoria Aug. Oper. Sel. p. 841. et dein *Iobert.* II. p. 191. τὸ ΓΑ. ΦΙ. ΟΥЄΝΔ. legendum putat Γαΐος Φίννιος Οὐίνδιξ, *Caius Finnius Vindex.* At enim in *Froelichiano* numo, qui paruae formae eſt, primum Γ. *Caium* denotat, et ΓΑΛΛΟϹ integre ſcriptum habetur; aliter igitur, prout ſentit *Froelich.* l. c. certe ΓΑ ΦΙ. legendum eſt. — In ſimili Æ 3. numo apud *Eckhelium* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 144. quartum elementum non eſt Γ. ſed Ε curuatum, ſic vt lectio ſit: Γ. ΟΥЄ. Α. ΦΙ. etc. Igitur τὸ ΟΥΕ. ex mente *Eckhelii* potius notaret *Vendenicus*, quod in numis Latinis τῷ VEND. notatur. — In aliis Voluſiani numis Antiochiae Syriae cuſis epigraphes ſunt: ΑΥΤΟΚ. Κ. ΓΑ. ΦΙΝ. ΓΑΛ. ΟΥЄΝΔ. ΟΥΟΛΟΥϹϹΙΑΝΟϹ (ſic duplicata S.) *item:* ΑΥΤ. Κ. ΓΑ. vel ΤΑ ΦΙΝ. ΓΑΛ. ΟΥЄΝΔ. ΟΥΟΛΟΥϹΙΑΝΟϹ apud *Vaill.* Col. II. p. 220. *it* eiuſd. Praeſt. II. p. 338. *et Spanh.* Pr. II. p. 504. *Bandurio* eſt Γανδάλικος, nempe *Imp. Caeſ. Vandalicus, Finnicus, Galindicus, Vendenicus Voluſianus.* Conf. *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 191. 192.

G. A. *Gemella Accitana*, colonia Hiſpaniae Tarraconenſis.

G. A. *Genio Auguſti.*

Gaba Galilaeae. v. *Gabe*, Γάβα, Γαβηνῶν.

Gabala vrbs Syriae maritima, Laodiceae proxima, inter opidula a *Strabone* recenſita, de qua *Theodoretus* in vitis patrum. *Plinio* L. V. c. 14. *Gabale*; *Stephano* Γάβαλα, πόλις Φοινίκης, ὁ οἰκήτωρ Γαβαλίτης καὶ Γαβαλεύς. Ea eſt autem vrbs parua et elegans, inquit *Palladius*, ideo a paucis ſcriptoribus memoratur; plurimis tamen Imperatoribus Auguſto, Neroni, Traiano, Aurelio, L. Vero, Commodo, Seuero, Iul. Domnae, Caracallae, Plautillae, Macrino, Diadumeniano, Elagabalo, Aquiliae Seuerae, numos dedicauit, in quibus alii epocham non numerant, alii aeram ſignant Iulianam, quam ex eorum computo inchoat ab autumno anni V. C. 707. ante Chr. 47, quando Iul. Caeſar ex Aegypto per Syriam exercitum contra Pharnacem duxit. *Noriſ.* Epoch. Syr. Maced. Diſſ. III. c. 8.) *Froelich.* Not. Elem. p. 45.) *Vaill.* Num. Gr. p. 262.) *Harduin.* Chronol. Vet. Teſt. in Oper. Sel. p. 613. ab anno 708. incipit aeram. — Omnes numi exhibent ΓΑΒΑΛЄΩΝ, ſine vlla praerogatiua. *Golzius* quidem in Theſauro ſuo profert Elagabali numum eum epigraphe ornata: ΓΑΒΑΛΕΩΝ ΤΗϹ ΙΕΡΑϹ ΚΑΙ ΑϹΥΛΟΥ, *Gabalenſium*, ciuitatis *Sacrae Et Inuiolatae*;

tae; ſed fictus in otio, inde parua aut nulla fides ſcriptori adhibenda eſt. *Harduin.* Oper. p. 61.) *Vaill.* ib.

a) *Auguſti.* 1. ΓΑΒΑΛΕΩΝ, *Gabalenſium.* Mulier ſedens, d. ſpicas, ſ. haſtam. Æ 2. *Guſſeme* III. p. 269. n. 1.) *Harduin.* Num. Pop. in Oper. Sel. p. 60.) *Vaill.* Gr. Impp. p. 27.

b) *Neronis.* 2. ΓΑΒΑΛΕΩΝ. Duo aſtra ad Dioſcuros ſpectantia. Æ 2. *Guſſ.* ib. n. 2.) *Hard.* ib.) *Vaill.* ib.

c) *Traiani.* 3. ΓΑΒΑΛΕΩΝ. Mulier ſtans, d. vrceum, ſ. haſtam. Æ 2. *Vaill.* ib. — 4. ....ΝΕΡΤΑΝ ΤΡΑΙ Caput *Nervae Traiani* laur.)(ΓΑΒΑΛΕΩΝ. ....Aquila alis expanſis. Æ 4. Muſ. *Theup.* p. 865. — 5. ΝΕΡ. ΚΑΙϹ. ΤΡΑΙΑΝΟϹ. Caput laureat,)(ΙΙΙΦ.... ΓΑΒΑΛΕΩΝ ΙΜΡ. *An* 143. V. C. 850. ſi adiicias epochae principium 707. Mulier turrita ſedens, d. papauer cum ſpicis, ſ. haſtam. Æ 2. *Eckbel.* Cat. Muſ. Vind. I. p. 230.) *Froelich.* 4. Tent. p. 176. 177. — 6.... ΝΕΡ. ΚΑΙϹ. ΤΡΑΙΑΝ. ϹΕΒ. ΓΕΡΜ. Caput laur.)(ΓΑΒΑΛΕΩΝ ΒΝΡ. *An* 152. V. C. 859. Chr. 106. Cybele turrita ſedens inter duos leones. d. ſpicas, ſ. ſceptrum. Æ 2. *Geſner.* Tb. 80. n. 54) *Guſſeme* ib. n. 3.) *Harduin.* p. 60. 750.) *Muſell.* Impp. Tb. 70. fg. 1.) *Vaill.* Gr. p. 27. 262. — 7. ΓΑΒΑΛΕΩΝ ΔΝΡ. *An.* 154. Chr. 108. Genius, vel mulier ſedens, d. pateram, ad denotanda ſacra pro principis ſalute a ciuibus facta, ſ. c. c. Æ 2. *Guſſeme* ib. n. 4.) *Harduin.* p. 60. 750.) *Vaill.* ib.

d) *M. Aurelii.* 8. ΓΑΒΑΛΕΩΝ ΓΚϹ. *An.* 223. Chr. 177. Sphinx et harpya muliebri facie, vel noctua, ſupra cippum. Æ 2. *Guſſeme* n. 5.) *Harduin.* p. 60 786.) *Patin.* Impp. p. 243.) *Vaill.* Gr. p. 263.

e) *L. Veri.* 9. Huius caput.)(ΓΑΒΑΛΕΩΝ ΔϹ. *An.* 204. Noctua globo inſiſtens; ex aduerſo ſphinx ſuper baſi quadrata. Æ 2. *Pelleris.* Mel. II. p. 99. — Eundem in poſtica parte nummum, ſed cum capite laureato

f) *Commodi*, 10. cum epigraphe; ΑΥΤ. ΚΟΜΟΔΟϹ.... ΑΝΤ...)(*Eadem.* Æ 2. cum epocha ΔϹ. exhibet *Eckbel.* Cat. I. p. 231. At cum epocha Gabalae ducatur ab A. V. C. 707. quam *Vaillantius* perinde, ac *Noriſius* e numis, aliiſque argumentis conſtituunt, annus ΔϹ. neque cum annis imperii L. Veri, multo minus cum annis Commodi componi poteſt. In vtroque igitur numo deſideratur numerus decadicus, quamquam in Muſeo Caeſ. Vindob. apud *Eckbel.* l. c. integrae ſint litterae ΔϹ. ac nullum veſtigium abſcriptae alterius litterae. — 11. ΓΑΒΑΛΕΩΝ ΓΑϹ. *An.* 233. Chr. 187. Caput Palladis galeatum; ex aduerſo Cybele ſedens cum velo ſupra caput, velut Iuno pronuba Samiorum, hinc et inde leo pro pedibus. Æ 2. *Guſſeme* ib. n. 6.) *Harduin.* p. 60. 791.) *Vaill.* Gr. p. 263.

g) *Sept. Seueri.* 12. ΓΑΒΑΛΕΩΝ. Iupiter ſeminudus ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam, pro pedibus aquila. Æ 2. *Guſſeme* n. 7.) *Vaill.* Gr. — 13. ΤΥΧΗ ΓΑΒΑΛΕΩΝ, *Fortuna Gabalenſium.* Templum duarum columnarum, in quo caput Iuliae Seueri. Æ 2. *Guſſeme* III. p. 270. n. 8.) *Harduin.* p. 805.) *Vaill.* Gr.

h) *Domnae.* 14. ΓΑΒΑΛΕΩΝ ϹΝΒ. *An.* 252 Chr. 206. Fortuna cippo inſiſtens cum temone. Æ 2. *Guſſeme* ib. n. 9.) *Vaill.* Gr.

i) *Caracallae.* 15. ΑΥΤ. ΚΑΙϹ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ. Caput radiatum.)(ΓΑΒΑΛΕΩΝ. Mulier ſedens, d. pateram, ſ. haſtam. Æ 1. *Eckhel.* Cat. I. p. 231. — 16. ΑΥ.

AT. KAI. M. AT. ANTΩNEINOC ,CE. Caput laur.)(ΓΑΒΑΛΕΩΝ. Fortuna tutulata ſedens, d. temonem, ſ. cornucopiae. Æ 1. Muſ. Theup. p. 969. — 17. ATT. K. M. A. ANTΩNEINOC. Cap. laur.)(ΓΑΒΑΛΕΩΝ. Dea velata et tutulata ſedens in conſpectu. Æ 2. M. Theup. p. 970. — 18. AT. KA. M. A. ANTΩNIN. Cap. laur.)(ΓΑΒΑΛΕΩΝ. Pallas galeata, ſedens d. victoriolam, ſ. haſtam, infra clipeus. Æ 2. M. Theup. ib. — 19. ATT. K. M. ATP. ANTΩN . . . . Cap. laur.)(ΓΑΒΑΛΕΩΝ. Fortuna ſtans, d. temonem, ſ. c. c. Æ 3. M. Theup. ib. — 20. ΓΑΒΑΛΕΩΝ ET CNA. Etus ενα, An. 251. Chr. 205. Iupiter ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam, pro pedibus aquila. Æ 2. Guſſeme ib. n. 10 ſed erronee CNΔ.) Harduin. p. 61. 804.) Vaill. Gr. p. 263. — 21. Al. cum ET. CNB. An. 252. Chr. 206. Fortunae ſuper cippo ſtans cum temone et c. c. Æ 2. Vaill. Gr. ib) Harduin. p. 61. ſed ET. BNC. ſimul ac Guſſeme ib. n. 11. — 22. Al. cum ET. CNΓ. An. 253. Chr. 207. Genius, vel mulier ſtans, d. pateram, ſuper aram ſacra faciens, ſ. cornuc. Æ 2. Guſſ. ib. n. 12. Harduin. p. 61. 805.) Vaill. ib. p. 263. — 23. ATT. K. M. ATP. ANTΩNEINOC. Caput laur.)(ΓΑΒΑΛΕΩΝ AN. Gabalenſium Antoninianorum. ENC. An. 255. Chr. 209. Iupiter ſedet cum victoriola et haſta. Æ 2. Harduin. p. 61. 806.

k) *Caracallae et Plautillae*. 24. ΓΑΒΑΛΕΩΝ ANTΩNEINOC ΠΕΙΟC, *Gabalenſium Antoninus Pius*. Caput radiatum.)(IOTCTAN ΦOTΛOTIAN ΠΛΑΤΤ. *Iuſtam Fuluiam Plautillam* ſcil. colunt. Æ. *Harduin*. p. 61. e cimelio *Mediceo*. — 25. *Al*. ſed ſcriptum. ANTΩNINOC ΠΙΟC ,ΓΑΒΑΛΕΩΝ. Caput Caracallae radiat. Æ 2. *Guſſ*. ib. n 13.) *Vaill*. Gr. — 26. *Eadem* capitis epigr.)(IOTCTAN ΦOTΛOTIAN, ΠΛΑΤΤIΛΛΑΝ. *Hard*. p. 802.

l) *Macrini*. 27. AT. K. OΠ. . . . MAKPINOC. Macrinus capite laur.)(ΓΑΒΑΛΕΩΝ. Fortuna ſedens, d. temonem, ſ. cornuc. Æ 2. *Guſſ*. ib. n. 14.) *Harduin*. p. 61.) *Patin*. Impp. p. 323) M. *Theup*. p. 1004) *Vaill*. Gr. — 28. ΓΑΒΑΛΕΩΝ. Cybele turrita ſedens, d. pateram, ſ. haſtam, pro pedibus leo. Æ 2. *Guſſ*. ib.) *Vaill*. ib. — 29. MAKPEINON. Caput laureatum Macrini ad ſ.)(. . ABAΛEΩ . . Victoria dextrorſum gradiens, d. ſertum, ſ. ramum Æ 2. *Neumann*. Pop. II. p. 74. Huius, inquit, numi artificium primo intuitu Syriam ſpirat, vnde nullo ſcrupulo nomen populi, prima ac vltima littera mutilatum, lego ΓΑΒΑΛΕΩΝ.

m) *Diadumeniani*. 30. M. OΠ. ANT. ΔIAΔOTMEN. KAIC. Caput nudum.)(ΓΑΒΑΛΕΩΝ , ΓΞC. *An*. 263. Chr. 217. Iuno pronuba quibuſdam, aliis Cybele, tutulata ſtans, velo a capite ad pedes obtecta; ex aduerſo Pallas galeata pectore tenus; ambae vt tutalares Gabalenſium deae, tanquam Diadumenianum Caeſarem protegentes. Æ 1. *Guſſ*. ib. n. 15.) *Harduin*. p. 61. 813.) *Vaill*. Gr.

n) *Elagabali*. 31. ΓΑΒΑΛΕΩΝ. Aſtarte in templo quatuor columnarum. Æ 2. *Guſſ*. n. 16.) *Harduin*. p. 61.) *Vaill*. Gr. — 32. ΓΑΒΑΛΕΩΝ. Fortuna ſtolata ſtans, d. temonem, ſ. cornuc. Æ 2. *Guſſ*. ib) *Vaill*. ib.) *Patin*. Impp. p. 334. ſed ΓΑΒΑΛΙΤΩΝ. — 33. ΓΑΒΑΛΕΩΝ THC IEPAC KAI ACTΛOT. Fictus numus apud *Golz*. Theſ. p. 215.) *Harduin*. p. 61.

o) *Aquilae Seuerae* 34. IOTΛ. AKOTΛIA CEOTHPA CEB. Huius caput)(ΓΑΒΑΛΕΩΝ. Mulier ſeminuda ſedens, d. vas diotum tenet, ſ. elata, pro pedibus auis. Æ 2. *Guſſeme* ib. n. 17.) *Vaill*. Gr. — 35. *Al*. ſed ſcriptum: IOTΛIA AKOTIΛIA CEOTHPA CEB. etc. *Harduin*. p. 818. e cimelio reginae *Chriſtinae*.

p) *Iu-*

be Goth. Num. p. 34.) *Mdb.* p. 36.

GABINI. *Gabinius*, nomen gentis, quae

Gabinia gens plebeia, ſed conſularis, ex qua plurimi fuerunt tribuni plebis. Nomen deſumtum videtur a Gabino, Gabiorum vrbis Latii ciue, vel a gabino, togae quadem ſpecie, ex *Seruio*, ſic in tergum reiecta, vt vna eius lacinia reuocata hominem cingeret. — A. GABINI. A. F. *Aulus Gabinius*, *Auli Filius*, qui vero non magnam integritatis famam habuit; cum enim A. V. C. 696. Syriam proconſule obtinens, extra ordinem imperio accepto Ptolemaeum Auletem in regnum reduxiſſet, auare et flagitioſe prouinciam rexiſſe dicitur, vnde redux atque reus factus, damnationem vix effugit. Caput Iouis Capitolini ſub quo fulmen.)(Caput bouis infulae ornatum, in corona quernea. *N.* *Golz.* Faſt. p. 174. ad A. V. C. 696. quo conſul fuit) *Guſſeme* Ill. p. 272.) *Morell.* Num. Conſular. Tb. 18. fg. 1. p. 565. 566.) *Vaill.* Fam. Gabinia.

GABINIS. vid. C. ANTISTii VETeris numum: FOEDVS P. R. CVM GABINIS apud *Patin.* in *Sueton.* p. 268. quem tamen numum non explanat.) *Wilde* Sel. Num. Tb. 21. fg. 1. p. 167. Conf. *Harduin.* Num. Pop. in Oper. Sel. p. 61. qui halluncinari arbitratur eos, qui FOEDVS CVM SABINIS hoc in numo legunt, quamquam et de eo foedere *Liuius* aliique.

Gadara, Coeleſyriae vrbs balneis ſuis celeberrima *Stephano* Γάδαρα πόλις Κοίλης Συρίας, τὸ ἐθνικὸν Γαδαρεύς, *Plinio* L. V. c. 16. in Decapolitana Syriae regione. *Ioſephus* L. XIII. Antiq. c. 21. in Coeleſyria locat, trans Iordanem, ſita in monte, vnde locus erat natura probe munitus, ab Antiocho M. cum Coeleſyriam et Phoeniciam contra Ptolemaeos inuaſit, occupata eſt; diffidentibus poſtea ciuili bello Antiochis fratribus, Alexander Iannaeus vrbem ſibi adiecit, quam Pompeius Syria Seleucidis erepta, Ao. V. C. 690. a Iudaeorum ſeruitute liberauit, in cuius gratiam vocata eſt ΠΟΜΠΗΙΑΝΗ, *Pompeiana*, et ciues nomen Πομπηιανῶν, *Pompeianorum* adſumſerunt. Plurimum Gadara Demetrio, ciui ſuo, Gadarenſi dicto, debuit. Is libertus Pompeii M. fuit, et cum plurimum apud eundem valeret, Αὐτονομίαν et plurima beneficia patriae ſuae a Pompeio impetrauit *Ioſeph.* L. XIV. Antiq. c 4. vnde Gadarenſes nouam aeram introduxerunt in Pompeii benefactoris ſui gratiam, cuius aerae initium eſt a deuicta per Pompeium Aſia A. V. C. 690. ab autumno ad 691. vt pluribus demonſtrauit *Noriſ.* Epocha Syr. Maced. Diſſ. Ill. c. 9. p. 300. aeramque illam Pompeianam diligenter inſcripſit numis.

a) *Auguſti.* 1. ΓΑΔΑΡΑ. ΔΜ. *Gadara*, *Anno* aerae 44. V. C. 734. Caput turritum muliebre. Æ 3. *Guſſeme* Ill. p. 272. n. 1.) *Harduin.* Num. Pop. it. Chronol. Vet. Teſt. in Oper. Sel. p. 61. 615. 699.) *Vaill.* Gr. Impp. p. 3 et 264. — 2. ΓΑΔΑΡΑ. ∟H. Λυκάβαντος H. Caput muliebre turritum. Æ 3. Quo autem Auguſti anno, vel eiuſdem nouae Gadarenſium aerae, ſignatus hic numus fuerit, liquido adfirmare non poteſt *Hauercamp.* ad *Morell.* Theſ. Impp. I. p. 425. Tb. 45. in Auguſto fg. 30. cum littera numeralis H. quae *octo* ſignificat, modo ſuperſit, detrito maiore numero.

b) *Tiberii.* 3. ΤΙΒΕΡΙΩ ΣΕΒΑΣΤΩ, *Tiberio Auguſto*. Caput laureat.)(ΓΑΔΑΡΕΙΣ, *Gadarenſes*, adpoſito anno ΒϘ, hoc eſt, 92. aerae Pompeianae, V. C. 782. Caput genii turribus ornatum, ad indicandum, fortibus muris vrbem eſſe cinctam. *Polyb.* L. V. Æ 3. *Guſſeme* Ill. p. 273.

273. n. 2.) *Harduin.* p. 61. 626. 709.) *Vaill.* Gr. p. 264.

c) *Neronis.* 4. ΝΕΡΩΝ, *Nero* Caput laureat.)(ΓΑΔΑΡΕΩΝ ΑΛΡ. *Gadarenſium Anno* 131. V. C. 821. Cornucopiae geminum decuſſatim poſitum. Æ 2. *Guſſ.* ib. n. 4.) *Harduin.* p. 61. 637.) *Morell.* in Nerone Tb. 12. fg. 19. T. II. p. 113.) *Noriſ.* Epoch. Syr. Maced. Diſſ. XII. c. 9. §. 1. p. 297.) *Vaill.* Gr. — 5. *Al.* ita inſcriptus, ſed vterque cornucopiae inuicem oppoſitum Æ 2. *Morell.* ib. fg. 20. — 6. ΝΕΡΩΝ ΚΑΙΣΑΡ. *Nero Caeſar.* Caput laureat.)(ΓΑΔΑΡΑ ΑΛΡ. *An.* 131. V. C. 821. Genius, vel mulier turrita ſtans, d. coronam, ſ. cornucop Æ 3. *Guſſeme* ib. n. 3.) *Morell.* in Nerone Tb. 17. fg. 6. Tom. II. p. 132.) *Noriſ.* ib.) *Vaill.* Gr. — 7. *Al.* ſed ſcriptum L. ΑΛΡ. Æ 2. *Harduin.* Chronol. Vet. Teſt. in Oper. Sel. p. 637. *et* Pop. Num. ibid. p. 61.) M. *Theup.* p. 846 — 8. *Al.* cum anni nota L. ΑΛΡ. ſed ad pedes mulieris lauri eſt ramus. Æ 2. *Morell.* in Nerone Tb 12. fg. 21. Tom. II. p. 113. — 9. ΓΑΔΑΡΕΩΝ. Figura virilis ſtans paludata d. haſtam. *Guſſeme* n. 5.) *Vaill.* Gr. p. 265.

d) *Veſpaſiani* 10. ΓΑΔΑΡΑ ΒΛΡ. An. 132. V. C. 822. Chr. 70. Caput muliebre turritum. Æ 3. *Guſſ.* ib. n. 6.) *Harduin.* p. 638. 731.) *Vaill.* Gr. ib.

e) *Titi.* 11. ΓΑΔΑΡΕΩΝ. Duplex cornucopiae ad denotandam in agris ſuis omnium rerum abundantiam. Æ 3. *Guſſ.* ib. n. 7.) *Harduin.* p. 61.) *Vaill.* Gr.

f) *Domitiani* 12. ΓΑΔΑΡΑ. L. ΒΛΡ. *An.* 135. *Harduin.* p. 733. — 13. ΓΑΔΑΡΕΩΝ ΒΕΡ. *An.* 165. V. C. 855. Geminum copiae cornu decuſſatim. Æ 3. *Guſſ.* ib. n. 8.) *Vaill.* Gr.

g) *Traiani.* 14. ΓΑΔΑΡΕΩΝ ΖΞΡ. Duplex cornucopiae Æ 2. *Guſſ.* n. 9.) *Harduin.* p. 61. 748.) *Vaill.* Gr. — 15. ΓΑΔΑΡΕΩΝ ΖΞΡ. *An.* 167. V. C. 857. Aquila alis expanſis, imperii Romani ſymbolum. Æ 1. Traiani. *Guſſ.* n. 10.) *Harduin.* p. 749.) *Vaill.* Gr.

h) *Hadriani.* 16. ΓΑΔΑΡΑ... Caput muliebre turritum et velatum. Æ 2. *Guſſeme* n. 11.) *Vaill.* Gr.

i) *Antonini Pii.* 17. ΓΑΔΑΡΑ. L. ΗC. *An.* 208. V. C. 898. Caput muliebre velatum et turritum. Æ 3. *Guſſeme.* n. 12.) *Harduin.* p. 61. 770.) *Vaill.* Gr. — 18. ΓΑΔΑΡΕΩΝ. Caput Palladis vel iuuenile galeatum. Æ. *Geſner.* Tb. 102. n. 12.) *Harduin.* p. 61.) *Muſell.* Suppl. Tb. 17. fg. 5.) *Patin.* impp. p. 229. 230.

k) M. *Aurelii.* 19. ΑΥΤ. ΚΑΙ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. Caput laur.)(ΓΑΔΑΡΕΩΝ ΔΚC. *An.* 224. V. C. 914. M. Aurel. An. 1. Caput Bacchi. *Harduin.* p. 777. vel caput Herculis imberbe laureatum Æ 2. *Guſſeme* n. 13.) *Vaill.* Gr. 266. — 20. *Al.* ſed ΕΚC. *An.* 226. Idem caput Herculis. Æ 2. *Guſſ.* n. 13.) *Vaill.* ib.

l) L. *Veri.* 21. ΠΟ. ΓΑΔΑΡΕΩΝ... ΕΚC. *An.* 225. *Pompeianorum Gadarenorum.* Serapis ſtans in templo 4. columnar. d. pateram. Æ 2. *Harduin.* p. 779.) *Vaill.* Gr. — 22. ΑΥΤ. ΚΑΙCΑΡ Λ. ΑΥΡ. ΟΥΗΡΟC. Caput laur.)(ΠΟ. ΓΑΔΑΡΕΩΝ ΚΟΙΛΑΓ. pro qua poſtrema voce videtur legendum: ΚΟΙΛΗC CΥΡΙ ε, vt cenſet *Eckhel.* Num. Vet. p. 277. Iupiter ſedens in templo tetraſtylo d. pateram, ſ. haſtam, et ſupra periſtylium templi ΕΚC. *An.* 225. Æ 1. M. *Theup.* p. 916.) *Guſſ.* ib. n. 14 — 23. ΑΥΤ. ΚΑΙCΑΡ. Λ. ΑΥΡ. ΟΥΗΡΟC. Caput laur.)(ΠΟ. ΓΑΔΑΡΕΩΝ Κ. CΥ. Ι. Α. Α. Γ. Templum tetraſtylum, in quo Iouis ſedentis ſignum, in frontiſpicio

cio templi ϵκc. *An.* 225. id quod in annum 914. V. C. incidit, cuius anni initio mortuus fuit Antoninus Pius. Æ. *Haym.* Th. Brit. Tb. 36. fg. 3. Nullus Gadarae numus cum omnibus his titulis eſt productus, quos *Haymius*, ib. p. 294. ita legit: Πομπηιανῶν Γαδαρέων Κοίλης Συρίας Ἱερᾶς Ἀσύλου Ἀυτονόμου Γνωμῇ, *Pompeiorum Gadarenſium Coeleſyriae Sacrae, Inuiolabilis, Suis legibus vtentis, Decreto.* Secutus eſt, inquit *Kbell.* l. c. obſ. 181. *Haymius Noriſium*, qui compendium ΠΟ. Πομπηιανῶν legerat; aſt *Pompeitarum* legendum eſſe docet numus Caracallae Muſei *Granelliani* a *Froelich.* 4. Tent. 259. editus, in quo completum agnomen ΠΟΜΠΗΙΤΩΝ ſignatum eſt. Idem *Kbell.* obſ. 182. addit: Poſtremis commentariis de l' Acad. des Inſcr. et bel. Lett. T. XXVIII. p. 557. *Belley*, facta etiam p. 563. *Haymii* mentione, genuinum vocabuli per Γ incipientis complementum feliciter detexit, legendum ſcilicet eſſe Γνωρίμου, Illuſtris. Elementum Γ ad titulos vrbis pertinere luculenter declarat, et comprobat duobus ex numis Abilae, quae Gadarae vicina, in numo eiuſdem L. Veri ſuis titulis Ι. Α. Α. etiam Γ. ex nota Graecarum ciuitatum aemulatione adiecit; liquido autem ex numo Commodi conficit, vocabulum per Γ incipiens ad titulos honoris pertinere, cum in hoc Ι. Α. Α. Γ., quintus et vulgaris Β. ΝΕ. *Iterum Neocororum* conſequatur. — 24. ΑΥΤ. ΚΑΙC. Λ. ΑΥΡ. ΟΥΗΡΟC. Caput laur.)(ΓΑΔΑΡΕΩΝ ϛΚC. *An.* 226. V. C. 916. Herculis caput laureat. Æ 2. *Guſſeme* III. p. 273. n. 15.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 61. 779. e Cimel. *Mediceo* et *S. Genovefano.*

m) *Commodi.* 25. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤ. ΚΟΜΟΔΟC. Caput laur.)(ΓΑΔΑΡΕΩΝ ΓΜC. *An.* 243. Chr. 933. Commodi *An.* 1. Caput Herculis iuuenis laureat. Æ 2. *Guſſeme* ib. n. 16. ſed male ΓΜ. C. intermedio puncto.) *Harduin.* p. 61. 788. e Cimel. *S. Genovefano.*) *Vaill.* Gr. p. 266.

n) *Caracallae.* 26. ΑΥΤ. ΚΑΙCΑ. ΑΝΤΩΝϵΙΝΟC. Caput laur.)(ΠΟΜΠΗΙΤϵΩΝ ΓΑΔΑΡϵΩΝ ϵΤ. ΝΟC. quod pro ΖΟC nimirum iacente Ζ ſic Ν *Annum* 277. V. C. 967. indicat. Nauis cum multis remigantibus vexillo prorae impoſito, in puppi figura ſeorſum ſedens. Æ 1. Editus a *Froelich.* 4. Tent. p. 256. vbi legitur ΠΟΜΠΗΙΤΩΝ, ſed apud *Eckbel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 251. ante Ω certum eſt Ε. — 27. ΠΟΠ. ΓΑΔΑΡΕΩΝ. Nauis, cuius forma etiam in Elagabali et Gordiani Pii numis reperitur, qua *Harduinus* aut, vt communi ſymbolo, felicitatem, aut proprio, Pompeii aduerſus piratas celeberrimas victorias indicari exiſtimat. — 28. ΓΑΔΑΡΕΩΝ CΥΡΙας cum templo Apollinis et epigr. ΑΠΟΛΛ. *Harduin.* Num. Pop. in Oper. Sel. p. 62.

o) *Elagabali.* 29. .... ΑΝΤΩΝΙΝΟC. Caput Elagabali laureatum.)(ΓΑΔΑΡΕΩΝ. Ι. Α. Α. Γ. ΚΟΙ. CΥΡ. Γαδαρέων Ἱερᾶς Ἀσύλου Ἀυτονόμου Γνωρίμου Κοίλης Συρίας, *Gadarenorum*, Vrbis *Sacrae*, Aſyli *Antonomae, Illuſtris, Coeleſyriae*, vt copioſos Gadarae honorum titulos ſupplendos docet *Belley* dans Mem. d. B. Lett. Tom. XXVIII. p. 560. Iupiter ſedens in templo tetraſtylo, d. victoriolam, vt videtur, ſ. haſtam, ad pedes aquila, in templi fronte annus epochae ΑΠC. 281. Æ 2. *Eckbel.* Num. Vet. p. 276.) *Zaccar* Iſtit. Num. p. 246. — 30. ΠΟΜΠ. ΓΑΔΑΡΕΩΝ. Iupiter ſtans in templo 4. col. d. fulmen, ſ. haſtam. Æ 2. *Guſſeme* III. p. 273. n. 17.) *Vaill.* Gr. — 31. ΓΑΔΑΡΕΩΝ. Figura inter duos leones ſacrificans. Æ. *Patin.* Impp. p. 334.) *Harduin.* Num. Pop. in Oper. Sel. p. 61. 62. — 32. ΓΑΔΑΡΕΩΝ ΑΠC. h. e. ϛπά, *An.* 281. V. C. 971. Elagabali An. 2. Triremis cum remigantibus, in imo delphinus. Æ 2. *Guſſe-*

Guſſeme n. 18.) *Harduin.* p. 62. 813. — 33. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ. Caput laur.)(ΓΑΔΑΡΕΩΝ ΒΠϹ. *An.* 282. Figura paludata inter duos leones, quorum alter pedes columnae adponit. Æ 2. *Harduin.* p. 62. 814.) *Vaill.* Gr.) *Guſſ.* ib. n. 19. ſed ΠΟΜΠ. ΓΑΔΑΡΕΩΝ ΒΠϹ.

p) *Gordiani Pii.* 34. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΝΤΩΝΙΟϹ ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ. Caput laur.)(ΠΟΜΠ. ΓΑΔΑΡΕΩΝ, *Pompeianorum* ΓΤ. *An.* 303. V. C. 993. Gordiani An. 3. Triremis cum remigibus, felicitatis Auguſti vel imperii ſymbolum, ſiue victoriarum index, quas mari belloque piratico Gadarenſium oppidi inſtaurator Pompeius retulit. Æ 2. *Guſſeme* ib. n. 20.) *Harduin.* p. 62. 830.) *Vaill.* Gr. p. 266. — 35. ΑΥΤ...... ΑΝΤΩ. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ. Caput laureatum.)(Eadem cum ΓΤ. *Anni* 303. nota. Æ 2. M. *Theup.* p. 1046.

ΓΑΔΑΡΑ. — ΓΑΔΑΡΕΙΣ. — ΓΑΔΑΡΕΩΝ vel ΓΑΔΑΡϾѠΝ. vid. *Gadara* Coeleſyriae.

ΓΑΔΕΙΡΙΤΩΝ. Hercules in templo.)(ΔΕΚ. ΚΛΩΔΙΟϹ ΑΛΒΙΝΟϹ ΚΑΙϹΑΡ, Δέκιος Κλώδιος Ἀλβῖνος Καῖσαρ, *Decius Clodius Albinus Caeſar.* Huius caput. *Triſtan.* II. p. 49. ad Gaditanos refert, quod Poeni *Gadir* Gades adpellant, Graeci Γάδειρα, a quo gentile nomen Γαδειρίτης *Patin* in Ind. p. 18. Numus hic, inquit, a *Gaditanis* cuſus eſt ad fretum huius nominis. Tyriorum erat colonia, quae Herculem colebat ſuo nomine *Gaditanum.* At *Harduin.* Num. Pop. in Oper. Sel. p. 61. 62. hunc Albini numum *Gadarae* attribuit; vereor, inquit, vt eruditis probet *Triſtanus*, aut Graeco ſermone cuſos *Gadibus* eſſe numos, aut *Gadium* magis Graecum nomen expreſſum, quam Latinum coloniae Auguſtae Iuliae, quod alias occurrit in numis Auguſti, Tiberii, Domitiani et Gordiani; aut hunc ſemel morem mutatum; aut Graecis denique vſos characteribus potius, Albini Caeſaris aeuo, quam Latinis: itaque ΓΑ ΑΡΙΤΩΝ legi fortaſſis oportuit. Nam vt a Γάβαλα deriuari commode Γαβαλίτης ſcimus, ſic et a Γάδαρα, Γαδαρίτης.

Gades, ium duae inſulae *Plinio* L. IV. c. 22. vltra finem Hiſpaniae Baeticae extra freti anguſtias, quibus Africa ab Europa dirimitur.

Gades, nunc *Cadix*, vel *Cadiz*, in inſula Gadium, ſeu Gadirae oppidum, quod *Cicero* in orat. pro L. Corn. Balbo, quia Herculeo freto vicinum, itinerum ac laborum Herculis terminum vocat, et a L. *Marineo* Siculo Baeticae prouinciae initium ſtatuitur. Gadium illa vrbs, cui Iul. Caeſar ciuitatem dedit, teſte *Dione* L. XLI. p. 164. Auguſti aeuo potentiſſima, teſte *Strabone* Geogr. L. III. p. 169. ſq. et illuſtris apud poetas et vniuerſos ſcriptores. vid. *Cadix.* — Quae in numis et in lapidibus *Gruterianis* Theſ. 358. 4. adpellatur MVN. AVG. GAD. *Municipium Auguſtum Gaditanum* item *Grut.* Theſ. 357. :. MVNICIPium GADITanum, erat etiam, vt quibuſdam videtur, *Colonia* Romanorum, ſub nomine *Coloniae Iuliae Auguſtae*, quo ſignatos memorat numos *Harduin.* Num. pop. p. 176 et Oper. Sel. p. 62. Nam cum municipia quandoquidem promiſcua iura Quiritium et ciuitatis cum coloniis haberent, factum eſt. vt eaedem vrbes modo *Coloniae*, modo *Municipia* vocantur, vt innuit *Spanhem.* Orb. Roman. p. 91 ſq. et *Carol. Sigon.* de antiq. Iur. Italiae. Sed eo tempore, quo Auguſtus dandae ciuitatis frena laxauit, in Italia, et in Galliis, et in Hiſpaniis oppida, quae antiquo *Municipii* nomine gloriabantur, illud potius retinuerunt, quam alterum *Coloniae*, vt a ceteris nouis Romanis ciuibus diſtinguerentur. Conf. *Bimard* ad *Iobert.* II. p. 160 ſq.) *Venuti* Muſ. *Alb.* I. p. 10. *Dutens* Expli-

Explication Diſſ. II. p. 153 ſq.) *Florez* Medallas de las Colonias.) *Velazquez* Enſayo p. 153. — De verbis *Plinii* L. IV. c. 22. „*Gadis* habet oppidum ciuium Romanorum, quod adpellatur *Auguſta* vrbs *Iulia Gaditana* audiendus eſt *Biward*. l. c. — Gaditanorum commercium nauigandique peritia ex numis patet, qui partim anepigraphi, partim Gaditanis vel Phoeniciis characteribus percuſſi, modo in M. Agrippae, ſub cuius patrocinio municipium factum, modo Auguſti familiae honorem editi ſunt. *Hauercamp*. ad *Morell*. Fam. p. 96.) *Vaill*. Fam. Cornel. ad n. 82. *it*. Col. I. p. 34. — 1. Caput Solis radiatum.)(Inſcriptio litteris Phoeniciis. Duo piſces; forſan thunni. *Florez*.) *Guſſeme* III. p. 274. n. 1. — 2. *Al*. ſed vnus piſcis. *ib*. — 3. *Al*. ſed delphin. ib. — 4. Caput Herculis Gaditani, vrbis fundatoris, imberbe leonis exuuiis tectum, retro claua.)(Inſcriptio litteris Punicis. Duo piſces. Æ 2. *Eckhel*. Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 2.) *Florez*.) *Guſſ*. ib. n. 2.) *Muſell*. Suppl. Tb. 11. fg. 5. — 5. *Al*. ſed inſcriptio aliquantulum differt. *Florez*.) *Guſſ*. ib.) *Muſell*. ib. fg. 6. — 6. *Al*. ſed alia inſcriptionis poſitione. *ib*.) *Dutens* Explicat. Diſſ. II. Tb. 2. fg. 9. p. 153.) *Velazquez* Enſayo p. 150. 153. vid. *Cadix*. — 7. *Al*. ſed piſcis vnus. Æ fere 2. *Arigoni* Tb. 2. n. 15.) *Eckhel*. ib.) *Florez*.) *Guſſ*. n. 5.) *Maffei* Oſſeruat. Lett. T. V. p. 291. n. 14.) *Muſell*. Suppl. Tb. 11. fg. 7. — 8. *Al*. ſed delphin tridenti implicitus. *Florez*.) *Guſſ*. n. 3. — 9. *Al*. ſed ara cum quatuor ramis vel ſpicis. *Florez*.) *Guſſ*. n. 4. — 10. *Al*. ſed claua ante Herculis faciem poſita.)(Inſcriptio Punica. Nauis cum tribus remigibus. *Florez*.) *Guſſ*. n. 6. — 11. *Al*. ſed elephas ſtans. *Florez*.) *Guſſ*. n. 8. — 12. *Al*. ſed claua poſt Herculis vultum.)(Inſcr. Punica. Caput muliebre. *Florez*.) *Guſſ*. n. 7. — 13. ODACIS. A. Caput Herculis leonis exuuiis tectum, retro claua.)(Inſcriptio litteris vetuſtiſſimis Hiſpanicis. Duo piſces. Æ 1. Rrr. *Florezio* ignotus, monente tamen vtriusque partis typo Gadibus certo tribuendus. Singularem facit epigraphe ODACIS A. Sitne iſtud Herculis Gaditani cognomen, an aliud quid notet, tacentibus veterum monumentis diuinare nequit *Eckhel*. Num. Vet. p. 3. ad Tb. 1. fg. 2. *it*. Cat. Muſ. Caeſar. I. p. 2. — 14. Caput Herculis in rictu leonis.)(Inſcr. Hiſpanica. Elephas ſtans. *Florez*.) *Guſſ*. n. 8. — 15. *Al*. ſed claua ſupra humerum.)(Inſcr. Hiſpanica. Templum intra lauream. ib. n. 11. — 16. *Al*. ſed Herculis caput aduerſum.)(Inſcr. Hiſpanica. Piſcis. *ib*. n. 10. — 17. LASCVS. Caput Herculis in exuuiis leonis.)(Inſcr. Hiſpanica. Elephas. *ib*. n. 9. — 18. Caput virile galeatum.)(Inſcr. Hiſpanica. Piſcis. *ib*. n. 12. — 19. CO.... Caput Herculis in fronte, leonis exuuiis tectum, ad latus claua.)(AVGVSTVS. Caput Auguſti nudum. *Florez*.) *Guſſeme* III. p. 275. n. 13. — 20. Caput Herculis in pelle leonina, humero clauam.)(AVGVSTVS DIVI F. Fulmen alatum. *Florez*.) *Guſſ*. n. 14. — 21. AVGVSTVS. Caput Auguſti laureatum.)(Templum intra lauream. *Florez*.) *Guſſ*. n. 15. — 22. *Ead*. *adu*.)(Capita Caii et Lucii Caeſarum intra coronam ciuicam. *Florez*.) *Guſſ*. n. 16. — 22. MVN. intra duas lineas ſcriptum, deſuper ſpica.)(GADES. duabus lineis incluſum, deſuper piſcis. *Florez*.) *Guſſ*. n. 17. — 23. Templum.)(Duo piſces, inſcriptione peregrina intermedia. *Florez*.) *Guſſ*. n. 18. — 24. Caput Herculis pelle leonis tectum, humero clauam.)(BALBVS PONT. Inſtrumenta pontificalia et aſtrum. *Florez*.) *Guſſ*. n. 19. — 25. *Ead*. *adu*.)(PONTIFEX. MAXIMVS. Inſtrumenta pontificalia eadem. *Florez*.) *Guſſ*. n. 20.

n. 20. — 26. 27. *Ead. adu.*)(TI. CLAVDIVS. *al.* TI. CLAVDIVS NERO. Simpulum. *Florez.*) *Guſſ.* n. 22. — 28. *Ead. adu.*)(M. AGRIPPA COS. III. MVNICIPI PARENS. Acroſtolium. *Florez.*) *Guſſ.* n. 21. — 29. AGRIPPA. Caput M. Agrippae nudum.)(MVNICIP. PARENS. Acroſtolium. *Florez.*) *Guſſ.* n. 23. — 30. AGRIPPA. Huius caput corona roſtrata inſigne.)(MVNICIPI. PARENS. Nauis apluſtrum, commercium nauigandique Gaditanorum peritiam notans. Æ max. Muſ. *Alb.* I. Tb. 5. fg. 2.) *Florez.*) *Guſſ.* n. 23.) *Vaill.* Pr. III. p. 4. — 31. *Ead. adu.*)(MVNICI. GA. PATRON. *Municipium Gaditanum*, vel *Municipes Gaditani Patrono* ſuo. Acroſtolium. Æ max. Ectypum dedit *Iacob. de Bary* ad calcem catalogi ſuae collectionis Tb. 16. quem publici iuris fecit Amſtelodami 1730.) Muſ. *Alb.* I. p. 9. 10.) *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 161.) *Maffei* Galliae Sel. Antiq. epiſt. 22. p. 109.) *Florez.*) *Guſſ.* n. 24. — 32. *Sine inſcr.* Caput Herculis ornatum exuuiis leonis.)(MVNICI. GAD. PAR. *Municipium Gaditanum Parenti* ſuo, vel *Municipii Gaditani Parens.* Acroſtolium. *de Bary* ib.) Muſ. *Alb.* ib.) *Bimard.* ib.) *Maffei* ib. — 33. AGRIPPA. Caput nudum.)(PATRONVS PARENS MVNICIP. Acroſtolium. *Florez.*) *Guſſ.* n. 25. Gadium vrbs M. Agrippae, viri apud principem primas ferentis, patrocinio gaudebat, quae iam pridem Mauretaniae regem Iubam in duumuirum acceperat, ex *Auieno.* Nil mirum igitur, ſi fortiſſimus Imperator, idemque bellica nauali peritia celebris, tot contulerit beneficia, peculiariſque amoris argumenta in Gaditanos, vt ab eis *Parentis Municipii* ac *Patroni* nomen promeruerit. — 34. NERO. Caput nudum.)(TI. CLAVDIVS. Simpulum. *Florez.*) *Guſſ.* n. 26. — 35. HADRIANVS AVGVSTVS. Caput Hadriani laur.)(P. M. TR. P. COS. III. HERC. GADIT. Hercules nudus ſtans, d. clauam, ſ. pomum, hinc prora nauis, inde fluuius decumbens. vid. HERC. GADIT. — 36. *Ead. adu.*)(P. M. TR. P. COS. III. Hercules ad porticum ſtans inde duas figuras, infra nauis prora et acroſtolium. *Florez.*) *Guſſ.* ib. n. 28.

Gadium vrbi porro attribuit *Harduin.* Num. Pop. p. 176 et Oper. Sel. p. 62. numos *Coloniae Iuliae Auguſtae*; Auguſti ac Domitiani COL. IVL. AVGVST. inſcriptos. In priore Auguſti numo iugum boum, vulgare deductae coloniae ſymbolum. — Pariter Tiberii numum, cuius epigraphe: AETERNITATI AVGVSTAE C. A. I. *Patin.* Impp. p. 74. Conf. *Bimard* ad *Iobert.* II. p. 160. — Denique Gordiani Iunioris numum, in quo Bacchus cum ſatyro et vite, feracitatis vini in eo tractu ſymbolis, cum epigr. COL. IVL. AVG. apud *Erizium* et *Occonem* p. 435.

GADINOD. incertum. Ex *Arigonio* refert *Froelich.* Not. Elem. p. 86. numos ita inſcriptos, in quorum vno: delphinus,)(Caput muliebre velatum; in altero: caput Iouis. Aquila inſiſtens fulmini. Triens OOOO.

GADIT. *Gaditanus* dictus eſt Hercules, quod ex Syriae Gades vſque victor peruenit, inde HERC. GADIT. *Hercules Gaditanus* legitur in *AV.* Hadriani numo cum effigie Herculis, qui ſtans d. clauam tenet, ſ. tres globulorum ſpecies comprehendit, quae communiter poma Heſperidum aurea eſſe exiſtimantur, ſed quae etiam tria Geryonis ab Hercule occiſi capita denotare poſſunt, ad latus hinc prora nauis, inde fluuius ſub ſpecie viri barbati decumbens, qui eſt Baetis, ad cuius latus Italica et *Gades* verſus eius oſtia ſitae erant.

Triſtan. I. p. 486.) *Vaill.* Pr. II. p. 143.) *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 162.) *Florez* Medallas de las Colonias.) *Guſſeme* III. p. 275. n. 27. IV. p. 14. n. 102.) *Harduin.* Num. Pop. et in Oper. Sel. p. 62.

ΓΑΙ. Γάϊον, *Caium.* ΑΥΤΟΚΡΑ. ΚΑΙ. ΓΑΙ. ΟΥ. ΤΡΕ. ΓΑΛΛΟΝ *Imperatorem Caeſarem Caium Vibium Trebonianum Gallum* ſcil. colunt.

Gaia, aliis *Gnea*, Cornelia Supera, vxor Valeriani Iunioris. vid. *ſuo loco.*

ΓΑΙΟΝ, *Caium* veneratur vrbs, ad caput Caii Caeſaris Agrippae filii, nudum legitur in Æ 3. apud *Morell.* in Caio Tb. 5. fg. 15. p. 503. M. *Pembrok.* III. Tb. 47. n. 2.

ΓΑΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ, *Caium Caeſarem*, circa caput Caii Caeſaris radiatum in n. Smyrnaeorum *Morell*, ib. fg. 11. p. 497.) *Triſtan.* I. p. 139.) *Vaill.* Gr. p. 11.

ΓΑΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ, *Caium* (Caligulam) *Caeſarem Germanicum* n. Pergamenor. et Smyrnaeor. *Morell.* Impp. I. p. 534.) M. *Pembrok.* III. Tb. 43. n. 5.

ΓΑΙΟΝ ΚΑΙΣ. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΣΕΒ. n. Eiuſd. ab Hierapythnis. *Vaill.* Gr. p. 11.

ΓΑΙΟΝ ΚΑΙϹΑΡΑ ϹΕΒΑϹΤΟΝ, *Caium* Calig. *Caeſarem Auguſtum.* n. Magnetum ad Sipylum. *Haym.* Th. Br. II Tb. 27 fg. 5. p. 229 — *Ead. epigr.* n. Gortynae Cretae. *Vaill* Gr.

ΓΑΙΟΝ ΛΕΥΚΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΕΣ, *Caium* et *Lucium Caeſares* ſcil. colunt Smyrnaei, quorum Æ 3. numus eſt. *Vaill.* Gr p. 7.

ΓΑΙΟΝ ΜΥΤΙ, *Caium Mytilenaei* venerantur. Æ 3. *Vaill.* ib. — Per accuſatiuum videmus ſcribi, praeſertim ab iis fauorem eius ſibi conciliaturis.

ΓΑΙΟϹ, *Caius.* vid. *Caius.* — Agrippae filius, Auguſti nepos. *Morell.* Impp. I. p. 503.

ΓΑΙΟΣ ΙΟΥΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ, *Caius Iulius Caeſar. Morell.* ib. p. 109.

ΓΑΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ, *Caius Caeſar* Agrippae filius. *Eckhel.* Cat. I. p. 264.) *Haym.* Th. Br. II. Tb. 26. fgg. 6. 7.

— — vel alio ſignatis typo: ΓΑΙΟϹ ΚΑΙϹΑΡ, legitur *Caligula. Morell.* Impp. I. p. 538.

ΓΑΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΓΕΡΜΑΝ. ΣΕΒΑΣΤ. *al.* ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ; *Caius Caeſar Germanicus Auguſtus.* Idem *Caligula. Vaill.* Gr. p. 12.

ΓΑΙΟϹ ΚΑΙϹΑΡ ΘΕΟϹ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ϹΕΒΑϹΤΟΙ. *Caius Caeſar, Diuus Imperator, Auguſti.* Capita *Caligulae* et *Auguſti* aduerſa. n. Ilienſium. *Vaill.* Adpend. ad Graec. Num. Tb. I. fg. 12.

ΓΑΙΟΣ ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. ΓΕΡΜΑΝΙΚ. *Harduin.* Oper. p. 91. — *Al.* ΓΑΙΟΣ ΚΑΙΣ. ΣΕΒΑΣΤ. ΓΕΡ. *Seguin.* Sel. Num. p. 308.) *Spanhem.* Pr. II. p. 277. — *Al.* ΓΑΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒ. ΓΕΡΜ. ΑΡΧ. ΜΕΓ. *Cimel. Vindob.* I. p. 43.) *Guſſeme* II. p. 51. n. 29. — *Al.* ΓΑΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. *Vaill.* Gr. p. 12. — *Al.* ΓΑΙΟϹ ΚΑΙϹΑΡ ϹΕΒΑϹΤΟϹ ΑΡΧιερεὺς ΜΕΓας ΔΗΜαρχικῆς ἘΞουσίας. *Caligulae* nomina et dignitates.

ΓΑΙΟΣ ΚΑΣΣΙΟΣ ΠΟΛΛΙΩΝ, *Caius Caſſius Pollio* proconſul Sardianorum. n. Druſi Iun.

ΓΑΙΟΣ ΛΕΥΚΙΟΝ *al.* ΛΕΥΚΙΟΣ, *Caius* et *Lucius.* Conf. Lexic. noſtr. T. I. P. II. p. 224.

ΓΑΙΟΣ ΠΟΣΤΟΥΜιος, *Caius Poſtumius*, magiſtratus Laodiceae. *Morell.*

rell. Impp. II. p. 115.) *Vaill.* Adpend. Gr. Num. Tb. 3. fg. 1.

ΓΑΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ, *Caius* Caligula *Auguſtus.* n. Mytilenaeor, *Morell.* Specim. rei numar. Tb. 20.

ΓΑΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΥ ΥΙΟΣ. *al.* ΣΕΒ. ΥΙΟΣ, *Caput Auguſti Filius,* ita *Caligula.* Conf. Lexic. noſtr. T. I. P. II. p. 224.

ΓΑΙΟΥ, *Caii.* ΕΠΙ *al.* ΕΠ. ΓΑΙΟΥ. *Sub Caio* etc. frequens. — ΕΠΙ ΓΑΙΟΥ ΚΕΣΤΙΟΥ, *Sub Caio Ceſtio.* n. Antichiae. Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 87. fg. 2. — ΕΠΙ ΓΑΙΟΥ ΑΡΧΙ. *Sub Caio Pontifice.* n. Getae a Bagenis. — ΕΠΙ ΓΑΙΟΥ ΠΑΠΙΡΙΟΥ ΚΑΡΒΩΝΟΣ, *Sub Caio Papirio Carbone.* n. Nicaeae, vel Nicomediae Bithyniae. — ΕΠ. ΣΤΡ. ΑΥΡ. ΓΑΙΟΥ, *Sub Praetore Aurelio Caii* filio. n. Magnetum Sipyli in Caracalla. — ΥΠ. ΑΥ. ΓΑΙΟΥ ΗΡΗΣΙΠΠΟΥ. *Vaill.* Adpend. Gr. Num. Tb. 2. n. 15. — ΘΕΑΝ ΓΑΙΟΥ . . . ΑΓΡΙΠΠΕΙΝΗΝ ΜΥΤΙ. *Deam Mytilenaeorum, Agrippinam Caii* Caligulae nempe matrem colunt. *Vaill.* Gr.

ΓΑΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚ . . . *Caligula* capite nudo.)(Caput diadematum forte Antiochi regis Commagenes. Æ. *Haym.* Th. Brit. I. Tb. 24. fg. 4. p. 247.

— — — ſed *Caligula* laureato capite, ad cuius occiput aliud minuſculum caput laureatum adſignatum eſt Auguſti vel Tiberii. n. Byzant. *Froelich.* 4. Tent. p. 162.

ΓΑΙΟΥ ΠΟΣΤΟΜΟΥ, Sub *Caio Poſtumo.* n. Laodiceae in Agrippina Claudii vxore. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 27. fg. 10. p. 232.

ΓΑΙΟΥ ΤΑΜΙΟΥ ΠΟΠΙΛΛΙΟΥ intra coronam quernam. n. Macedoniae. *Wilde* Sel. Num. Tb. 10.) *Spanhem.* Pr. II. p. 165. cui ΓΑΙΟΥ ΠΥΠΛΙΛΙΟΥ, *Caio Puplilio.*

ΓΑΙΩ, *Caio.* Sic in numis Herodis tetrarchae dicatis Caligulae, atque inſcriptis : ΓΑΙΩ ΚΑΙΣΑ. ΓΕΡΜ. ΣΕΒ. *al.* ΓΑΙΩ ΚΑΙΣΑΡΙ ΓΕΡΜΑΝ. vel ΓΕΡΜΑΝΙΚΩ, *Caio Caeſari Germanico Auguſto.* apud *Morell.* Impp. I. p. 673 ſq.) *Magnan.* Miſcell. Num. Tom. IV. Tb. 26. fg. 1. 3. 4. 5.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 331. 633.

ΓΑΛ. Γαλατίας, *Galatiae.* ΚΟΙ. ΓΑΛ. Κοινὸν Γαλατίας, *Commune Galatiae.* n. Titi. *Harduin.* Num. Pop. in Oper. p. 63.

ΓΑΛ. Γαλάτων, *Galatarum.* ΓΑΛ. ΤΟ. vel ΤΟΛΙΣ. ΠΕΣΣΙΝ. Γαλάτων Τολιστοβίων Πεσσινουντίων, *Galatarum Toliſtobiorum Peſſinuntiorum,* populi et vrbis nomina in Aſia minore. *Froelich.* Not. Compendiar. Graec. p. 142.) *Haym.* Th. Br. I. Tb. 25. fgg. 1. 2. p. 253. 254.

ΓΑΛ. Γάλβα, *Galba.* ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ ΕΠΙ ΓΑΛ. ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΥ ΑΡΧΙΕ. ΜΕΓ. *Sardianorum Sub Galba Claudiano Sacerdote Maximo.* n. Elagabali. *Spanhem.* Pr. II. p. 418.

GAL. *Galba.* SVL. GAL. CAE. AVG. *Sulpicius Galba Caeſar Auguſtus.*

GAL. *Galendicus* Voluſiani cognomen, vt vult *Vaillant.* Pr. II. p. 338. ſed legendum eſt *Gallus.*

GAL. *Galeria* praenomen ſiue nomen. GAL. VAL. EVTROPIA AVG. *Galeria Valeria Eutropia Auguſta,* Maximiani Herculei vxor. *Band.* II. p. 86. vid. *Eutropia.* — GAL. VALERIA AVG. Diocletiani filia, Galerii Maximiani coniux. *Band.* II. p. 146 ſq.) *Eckhel.* Cat. II. p. 464.) *Vaill.* Pr. I. p. 278. III. p. 71.) M. *Pembrok.* III. Tb. 30. n. 2.

ΓΑΛ. Γαλερία, *Galeria,* vel

— Γαλέριος, *Galerius,* praenomen ſiue nomen, ΓΑΛ. ΜΑΞΙΜΙΑ-

NOC. I. *Galerius Maximianus Caeſar*, qui et

GAL. *Galerius* in Latinis numis nuncupatur: GAL. VAL. MAXIMIANVS. *Band.* II. p. 130 ſqq.) *Vaill* Pr. II. p 233.) *Wolſereck.* El. Num. p 271. — AETERNAE MEMORIAE GAL*erii* MAXIMIANI. Ara quadrata, cui inſiſtit aquila. Æ 2. *Band.* II. p. 133.) *Vaill.* Pr. I. p. 274.

— *Galerius*, ita Maximinus Daza: GAL. VAL. MAXIMINVS NOB. CAES. *Vaill.* Pr. III. p. 235. — IMP. C. GAL. VAL. MAXIMINVS P. F. AVG. *Band.* II. p. 165.

ΓΑΛ. Γαλινδικὸς, *Galindicus* Voluſiani agnomen a deuicta gente; alii legunt Γαλλέριος, *Galerius*. *Froelich.* Not. Compend. Graec p. 142. Rectius vero Γάλλος, *Gallus*. Conf. *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 192.

GAL. *Galla.* DN. GAL. PLACIDIA P. F. AVG. *Band.* II. p. 666. cuius Gallae Placidiae numos ad alteram Theodoſii M. vxorem *Occo* et *Mediobarbus* retulerunt; ſed *Ducangius*, *Bandurius* et *Khell.* Suppl. p. 284. ad Placidiam Valentiniani matrem, Conſtantii Patricii vxorem.

— *Gallica.* LEG. III. GAL. *Legio Tertia Gallica* in vexillo. n. Tyri.

— *Gallieni* VICT. GAL. AVG. *Victoria Gallieni Auguſti.* *Cimel. Vindob.* I. p. 70. — VIR. GAL. AV[illegible]STI. *Virtus Gallieni Auguſti.*

— *Gallo.* IMP. C. VA. F. GAL. VEND VOLVSIANO AVG. n. Voluſiani. *Band.* I. p. 81. 82. 83.) *Cimel. Vindob.* I. p. 66.) *Eckhel.* Cat. II. p. 360.) *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 192.) *Harduin.* Oper. Sel p. 841.) *Vaill.* Pr. II p. 338 *it.* Col. II. p. 220. vid. *Voluſianus.*

GAL. *Gallus*, cognomen gentis Memmiae. L. MEMMI. VAL. M. *Pembr.* III. Tb. 1. fg. 1. — L. C. MEMIES (*ſic*) L. F. GAL. *Eckhel.* Cat. II. p. 52. vid. *Memmia* g.

GAL. *Gallus*, cognomen g. Ogulniae. Q. OGVL. GAL. — Q. OGVLNI. L. F. GAL. v. *Ogulnia* g.

Galatia Aſiae prouincia *Plin.* L. V. c. 42. vbi commune fanum, ſacrum commune, et ſimul communia totius prouinciae certamina, in vno aliquo oppido fieri ſolita, quibus qui praeeſſet Γαλατάρχης dicebatur, h. e. praeſes certaminum ſacrorum τῦ κοινῦ τῶν Γαλατῶν. — *Galatiae Commune.* vid. ΚΟΙΝ. ΓΑΛΑΤΙΑΣ, n. Titi; vel ΚΟΙΝΟΝ ΓΑΛΑΤΩΝ, *Commune Galatarum.* n. Neronis. — *Galatiae reges.* v *Amyntas.* — *Galatiae vrbes.* v. *Ancyra*, quae et *Sebaſte* dicta, *Peſſinus*, *Tauium.* — De Galatia, Auguſtorum prouincia, haec *Eutropius* L. VII. adnotauit: „Galatia quoque ſub hoc (Auguſto) prouincia facta eſt, cum antea regnum fuiſſet; primuſque eam L. Lollius pro Praetore adminiſtrauit. — Vniuerſim de *Galatiae* hiſtoria praeclare meritus eſt *Gottl. Wernsdorffius*, auctor de republica Galatarum operis, in quo gentis origo, ſtatus regiminis, mores et res geſtae fide ſcriptorum et numiſmatum antiquorum exponuntur etc. Norimb. 1743. 4.

A) *Autonomus.* I. ΚΟΙΝΟΝ.... ſupple ΓΑΛΑΤΩΝ. Dei Menſis caput pileo Phrygio laureato tectum ſupra lunam bicornem.)(CEBACTHNΩN, litteris fugientibus. Templum ſex columnarum. Æ 3. *Neumann.* Pop. Num. II. Tb 2 fg. 14 p. 66. 68. accuratum numi quamuis ceteroquin multum attriti reſtituit; in ſimili apud *Pellerin.* Rec. de Méd. T. II. Tb. 39. fg. 10. aduerſa parte Menſis protome aut numquam habuit, aut perdidit per in-

iniurias temporum ſuam Phrygiam mitram, quam ſeruauit integram in *Neumanniano* typo. – Fuit totius Galatiae metropolis *Ancyra* Tectoſagum, quam vero vrbem clariſſimam *Strabo*, qui ſaepius primi ordinis vrbes parum digne memorat, adpellat φρούριον, *Caſtellum*. Ab Auguſto plurimis ampliſſimiſque monumentis ornata fuit Ancyra illa Galatiae vrbs, adeo vt eius ΚΤΙΣΤΗΣ haberetur Grata vrbs in eius honorem *Sebaſten* ſe vocauit, ac templum exſtruxit vniuerſa Galatia ſuppeditante ſumtus vt inſcriptio ΚΟΙΝΟΝ ΓΑΛΑΤΩΝ indicat. *Pellerinius* obſeruauit, eum numum ſolum eſſe autonomum, qui *Sebaſtes* nomen fateatur; ſed et auctor Muſ. *Theupoli* p. 1293. aereum tertiae formae ita deſcribit: Caput muliebre cum pileo Phrygio in luna bicorni.)(ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ ΙΙ ΚΟΣΑΤΩΝ, *Sebaſtenorum* .... Patet antica parte Menſis effigiem iuuenilem, non muliebrem, ſpectari, ac poſtica legi oportere: ΣΕΒΑΣΤΕΝΩΝ ΤΕΚΤΟΣ ΓΩΝ, nam *Tectoſagum* Sebaſte ſeu Ancyra vrbs princeps fuit. Sebaſtes nomen mox neglectum, rurſumque primum Ancyrae receptum.

B) *Imperatoris* nomine expreſſo:

a) *Neronis*. 2. ΚΟΙΝΟΝ ΓΑΛΑΤΩΝ, *Commune Galatarum*. Templum quatuor columnis fultum. Æ 2. *Guſſeme* Ill. p. 276.) *Harduin*. Oper. p. 63.) *Morell*. Impp. in Nerone Tb. 12. fg. 22. Tom. II. p. 114.) *Vaill*. Gr.

b) *Veſpaſiani*. 3. ΕΠΙ ΜΑΡΚΟΥ ΝΕΡΑΤΙΟΥ ΠΑΝΣΑ ΠΡΕΣΠΕΥΤΟΥ, *Sub Marco Neratio Panſa Legato*. Templum ſex columnarum. Æ 1. a communi Galatiae pariter cuſus videtur *Vaillantio*.) *Guſſ*. ib. n. 2. ſed ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ ſcriptum.

c) *Titi*. 4. ΤΙΤΟΣ ΚΑΙ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ, *Titus Caeſar Auguſtus*. Huius caput laureatum.)(ΕΠΙ Μ. ΝΕΡΑ. ΠΑΝΣΑ ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ ΚΟΙ. ΓΑΛ. Κοινὸν Γαλατιας, *Commune Galatiae*. Caduceus inter ſpicas et papauera. *Harduin*. ib.) *Guſſ*. ib. n. 3. ſed ΠΡΕΣΒΕΙΤΟΥ ΚΟ. ΓΑΛ. — 5. *Al*. ΕΠΙ Μ. ΝΕΡΑ ΠΑΝΣΑ ΚΟ. ΓΑ. Tres ſpicae. *Guſſ*. ib. n. 4. — 6. *Al*. ſed ΕΠΙ ΠΑΝΣΑ ΠΡΕΣΒΕΙΤΟΥ Γ. intra lauream. *Guſſ*. ib. n. 5.

d) *Domitiani*. 7. ΕΠΙ ΑΙ. ΠΟΜ. ΒΑCCOY ΠΡ. CΒΕΥΤΟΥ, *Sub Aelio Pomponio Baſſo Legato*, cum effigie Iouis in monte ſtantis, quo ſitus regionis eius indicatur. *Harduin*. Oper. p. 63. e Cimelio *Mediceo*.) *Froelich*. 4. Tent. p. 178.) *Vaill*. Gr. p. 23. — 8. ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΔΟΜΙΤΙΑΝΟC CΕΒΑCΤΟC. Caput laureat.)(Intra lauream: ΕΠΙ ΒΑCCOY ΠΡΕCΒΕΥΤΟΥ Τ. ΔΙ. *Sub Baſſo Legato*, *Anno* 14. imperii, V. C. 848. qui penultimus fuit Domitiani. Æ. *Haym*. Th. Br. II. Tb. 30. fg. 7. p. 251 et 267.

n) *Neruae*. 9. ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΚΑΙΣΑΡ ΝΕΡΟΥΑΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Huius caput laureat.)(ΕΠΙ ΠΟΜΠΩΝΙΟΥ ΒΑΣ. ΠΡ. ΚΟΙΝΟΝ ΓΑΛΑΤΙΑΣ, *Sub Pomponio Baſſo Legato*. *Communitas Galatiae*. Templum ſex columnarum. Æ 1. *Guſſeme* ib. n. 6.) *Vaillant*. Gr. p. 26. — 10. *Al*. ſed ΕΠΙ ΠΟΜΠΩΝΙΟΥ ΒΑ. *Harduin*. Oper. p. 63. e Cim. *Mediceo*.) *Froelich*. 4. Tent. p. 178. — 11. *Al*. ſed ΕΠΙ ΒΑCCOY. ΚΟΙΝΟΝ ΓΑΛΑΤΙΑC. *Hard*. ib. ex eodem Cimelio.) *Froelich*. ib.

f) *Traiani*. 12. ΑΥΤ. ΝΕΡ. ΤΡΑΙΑΝΟΣ ΓΕΡ. ΔΑΚ. ΣΕΒ. Caput radiatum.)(ΚΟΙΝΟΝ ΓΑΛΑΤΙΑΣ ΕΠΙ Π. ΒΑΣΣΟΥ, *Sub Pomponio Baſſo*. Lunus ſtans, d. victoriolam, ſ. globum, a tergo lunae falcatae ſignum emicat. Æ 2. *Eckhel*. Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 201. — 13. ΑΥΤ. ΝΕΡ. ΤΡΑΙΑΝΟΣ ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. Capite pariter radiato.)(*Eadem*. Æ 2. *Froelich*. 4. Tent. p. 177. — 14. ΚΟΙΝΟΝ ΓΑΛΑΤΙΑΣ ΕΠΙ ΒΑΣ. Deus lunus ſtans eodem habitu. Æ. *Haym*.

Haym. Th. Brit. II. Tb. 32. fg. 5. p. 267. — 15. *Al.* ſed ΕΠΙ ΒΑΣΣΟΥ etc. Eadem Luni effigies. Æ I. *Guſſeme* ib. n. 7.) *Vaill.* Gr. p. 26. — 16. ΕΠΙ ΠΟΜΠΩΝΙΟΥ ΒΑCCΟΥ ΚΟΙΝΟΝ ΓΑΛΑΤΙΑΣ. Templum ſex columnar. Æ I. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib. — 17. *Al.* ſed figura ſedens, d. ſpicas, ſ. haſtam. *Guſſ.* ib. — 18. ΑΥΤ. ΝΕΡ. ΤΡΑΙΑΝΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΣΕ. Caput Trai. laur.)(ΚΟΙΝΟΝ ΓΑΛΑΤΙΑΣ ΕΠΙ ΒΑΣΣΟΥ. Genius vrbis ſedens, turritae mulieris ſpecie, d. ſpicas, ſ. ſceptrum, ſub ſella poſitis duabus palmis. Æ I. *de Wilde* Sel. Num. Tb. 18. fg. 106. p. 138 ſq.

ΓΑΛΑΤΙΑΣ, *Galatiae.* vid. *Galatia.* — *Ancyra,* quae vocatur: ΑΝΚΥΡΑ Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΙϹ ΤΗϹ ΓΑΛΑΤΙΑϹ, *Ancyra Metropolis Galatiae,* apud *Haym.* Th. Br. II. Tb. 34. n. 8. p. 282. — ΚΟΙΝΟΝ ΓΑΛΑΤΙΑΣ, *Commune Galatiae.*

ΓΑΛΑΤΩΝ, *Galatarum.* vid. *Galatia.* — ΚΟΙΝΟΝ ΓΑΛΑΤΩΝ, *Commune Galatarum.*

† GALB. *Galba,* cognomen gentis Sulpiciae. — P. GALB. *Publius Galba.* Victoria, d. palmam, ſ. ſertum, naui vehitur. Æ. *Hanthaler.* Exercit. III. Tb. 4. fg. 10. p. 67.) *Vrſin.* g. Sulpicia p. 267. — P. GALB. AED CVR. *Aedilis Curulis.* v. *Sulpicia* g.

GALBA vel a Gallis, vel a galbeo colore, cognomen gentis Sulpiciae.

Galba Imperator, non *Sergius,* ſed *Seruius* praenomine, vt abunde docet *Schlegel.* ad *Morell.* Theſ. Impp. II. p. 141. ortus e gente Sulpicia, qui omiſſo etiam ipſo *Galbae* cognomine, vna *Seruii* denominatione quandoque ab auctoribus deſignatur. Loco *Seruii* cum *Lucii* et cum gentili nouercae Liuiae, a qua fuerat Galba adoptatus nomine protulit *Harduin.* Antirrhet. p. 32 et Oper. Sel. p. 637. 725. nummum. ΛΟΥΚ. ΛΙΒ. ΣΟΥΛ. inſcriptum, noto adoptatorum apud Romanos more, *Lucius Sulpicius Galba,* non vero *Liuianus,* cum duobus ſcilicet ac veris Romanarum gentium nominibus ac praenomine: *Lucius Liuius Sulpicius.* Fuſius id egit *Spanhem.* Pr. III p. 28 ſq. — Maior priuatus viſus Galba, *Taciti* iudicio L. I. Hiſtor. c. 49. dum priuatus fuit, et omnium conſenſu capax imperii, niſi imperaſſet. — *Seruius* ille *Sulpicius Galba,* filius Seruii Galbae atque Mummiae Achaiae prope Tertacinam natus fuit in Italia A. V. C. 750. cuius vita militaribus et ciuilibus rebus fuit inſignis iuxta *Eutrop.* L. VII. c. 16. Ad ſubleuandam rempublicam, Neronis tyrannide oppreſſam, in Hiſpania, cui praeerat, a militibus conſalutatus eſt, fauente ſenatu, Imperator, ipſe vero legatum ſe et ſenatus et populi Romani profeſſus eſt. Superuenientibus autem ab Vrbe nuntiis de morte Neronis, depoſita legati, ſuſcepit *Caeſaris* adpellationem A. V. C. 821. Chr. 68. indeque *Auguſtus* dictus eſt. Septuageſimum iam et tertium annum agebat, cum ad imperium euaſit. Magna de eo in imperio exſpectatio, ſed paullo poſt crudelitate, auaritia, animi imbecillitate in ſe praetorianorum conſpirationem concitauit, qua trucidatus eſt in foro Romano, Othone promouente A. V. C. 822. Chr. 69. poſt ſeptem menſes imperii. — Vxorem habuit *Lepidam,* poſt cuius mortem, vt conſtat e *Sueton.* c. 5. aliam vxorem ducere noluit. Duos ex Galba filios ſuſtulit Lepida, qui in pueritia perierunt. — A Galba *Piſo Frugi Licinianus,* M. Craſſi et Scriboniae filius, iuuenis optima donatus indole, pro concione adoptatus eſt atque imperii heres declaratus; ſexto poſt die a Galbae vero nece in templi deae Veſtae foribus ao. aetatis 31. confoſſus eſt. — Duas Galba *legiones* inſtituit, vnam cognomine *victricem,* quae Romae pro

pro Othone contra Vitellium ſtetit, alteram VII. nominatam *Galbianam*, ab eo in Pannoniam collocatam; ſed ob breue imperii tempus veriſimile eſt, ipſum colonias non deduxiſſe. *Vaill* Col. I. p. 127. Secundum *Harduin.* Oper. Sel. p. 637. 832 Galbae colonia fuit Neapolis Samariae.

Galbae caput caluitie et adunco naſo notabile *Suetonius* de eo: „Statura fuit iuſta, capite praecaluo, oculis caeruleis, adunco naſo, manibus pedibuſque articulari morbo diſtortiſſimis, vt neque calceum perpeti, neque libros euoluere aut tenere omnino valeret.

Galbae numi ex aere et argento vulgares et obuii, ex auro inter rariores habentur; ex aere paruo non inueniuntur; Graeci cum vrbis cuiuſpiam nomine et in col. rariſſimi; Ex maiori coloniarum aere nullos obſeruauit *Vaillantius.* — De eius numis *Patinus* in Theſ. Num. p. 56. „Iis forte ob libertatis quandam indicandam ſpeciem nulla ſculpta fuit facies; in aliis Galbae videtur effigies, ſed abſque *Auguſti* titulo, quaſi ille tantum reipublicae ob Neronis facinora labenti praefectus eſſet; in aliis etiam tantum *Imperator* nominatur, quod tunc temporis dignitatem minus indicabat quam officium. Fortaſſis Galbae in Neronem odium fecit, vt ab eius dignitatibus et titulis abſtineret. Plurimi Galbae numi eadem inſcriptione poſticae partis, qua Othonis ſunt.

a) In *Latinis* eius numis circa caput: GALBA IMP. — GALBA IMPERATOR. — GALBA CAESAR AVG. P. M. TR. P. — SER. GALBA CAES. AVG. — SER. GALBA CAESAR AVG. — SER. GALBA IMP. *al.* IMP. AVG. *al.* IMPER. *al.* IMPERATOR. — SER. GALBA IMP. CAESAR AVG. *al* AVG. P. M. TR. P. vel TR. P. P. P. *al.* P. MAX. TR. P. vel POT. *al.* PO. MA. TR. P. *al.* PON. MAX. TR. P. — SER. GALBA IMP. CAESAR AVG. TR. P. — SER. GALBA IMP. CAES. AVG. *al.* AVG. TR. P. *al.* AVG. P. M. TR. P. COS. II. — SER. SVL. GALBA CAESAR. *al.* GALBA CAESAR. *al.* GALBA CAESAR AVG. — *al.* GALBA IMP. — SER. SVLP. GALBA CAESAR AVG. P. M. *al.* GALBA IMP. CAESAR AVG. P. M. TR. P. *al.* AVG. TR. P. P. P. — SER. SVLPI. GALBA IMP. CAESAR AVG. *al* AVG. P. M. TR. P. *al.* AVG. TR. P. — SER SVLPIC. GALBA IMP. CAESAR AVGVS. — SER. SVLPICI. GALBA IMP. CAESAR AVG. P. M. TR. P. — SER. SVLPICI. GALBAE AVG. IMP. — SERG. (*ſic*) GALBA IMPER. *Oiſel* Sel. Num. p. 116.) *Vaill.* Pr. II. p. 74. — SERG. (*ſic*) SVLP. GALBA IMP. CAES. AVG. TR. P. P. P. *Mdb.* p. 102. — SVL. GAL. CAE. AVG. IMP. — SVL. GAL. CAESAR AVG. — SVL. GALBA CAES. AVG. IMP. — SVL. GALBAE AVG. IMP. P. P. — IMP. GALBA. — IMP. GALBA CAESAR. — IMPERATOR GALBA. — IMPERATOR SER. GALBA. — IMP. SER. GALBA. *al.* GALBA AVG. *al.* AVGVSTVS. *al.* AVG. P. M. TR. P. *al.* AVG. TR. P. *al.* AVG. TR. P. P. P. — IMP. SER. GALBA CAES. AVG. *al.* CAES. AVG. P. M. vel P. M. TR P. *al.* CAES. AVG. TR. P. *al* CAES. AVGVST. *al* CAESAR AVG. *al.* CAESAR AVG. P. M. *al* CAESAR TR. P. *al.* CAESAR AVG. TR. P. — IMP. SER. SVL. GALBA CAESAR AVG. TR. P. — IMP. SER. SVLP. GALBA CAES. AVG. *al.* AVG. TR. P. *al.* CAESAR AVG. TR. P. vel POT. — IMP. SER. SVLPI. GALBA AVG. TR. P. — IMP. SER. SVLPIC. GALBA CAES. AVG. TR. P. Confer. *Morell.* Th. Impp. II. p. 136 ſqq.

b) In *Graecis* Galbae capiti adſcriptum: ΓΑΛΒΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ CEBACTOC. *Morell.* in Galba Tb. 3. n. 26. — ΓΑΛΒΑC CEBACTOC. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 29. fg. 6. p. 245. — ΣΕΡ. ΓΑΛΒΑ. ΣΕΡ. Muſ. *Piſ.* Tb. 7. n. 1. p. 19. — ΣΕΡΓΙ. *(ſic)* ΓΑΛΒΑ ΑΥΤΟ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. *Beger.* Th. Brand. II. p. 626. — ΣΕΡΟΥ. ΓΑΛΒΑ. ΑΥΤΟΚΡΑΤ. ΣΕΒ. *Vaill.* Pr. II. p. 76. — ΣΕΡΟΥιος ΓΑΛΒΑ ΑΥΤΟΚράτωρ ΚΑΙΣαρ ΣΕΒαστος. *Morell.* in Galba Tb. 3. n. 28. — ΣΕΡΟΥΙ. ΓΑΛΒΑ ΑΥΤΟ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒΑ. *al.* ΚΑΙ. ΣΕ. — ΣΕΡΟΥ. ΣΟΥΛΠ. ΓΑΛΒΑ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. *al.* ΓΑΛΒΑΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. — ΣΟΥΛΠ. ΓΑΛΒΑ ΚΑΙ. ΣΕΒΑΣ. — ΑΥΤ. ΚΑΙΣ. ΓΑΛΒΑΣ ΣΕΒ. — ΑΥΤ. ΚΑΙΣ. ΣΕΡΟΥΙΟΣ ΓΑΛΒΑΣ ΣΕΒ. — ΑΥΤ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. ΣΕΡΟΥ. ΓΑΛΒΑ. — ΣΕΡΟΥ. ΣΟΥΛΠ. ΓΑΛΒΑ ΑΥΤΟ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. *Harduin.* p. 729. — ΛΟΥΚ. ΛΙΒ. ΣΟΥΛΠ. ΓΑΛΒΑ ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. *Lucius Liuius Sulpicius Galba Caeſar Auguſtus* apud *Spanh.* Pr. II. p. 349 et *Harduin.* Oper. Sel. p. 637. 725. 726. qui eius ſtemma ad Liuiam Auguſti extendit. — ΑΥ. ΛΟΥΚ. ΛΙΒ. ΣΟΥΛΠ. ΓΑΛΒΑ ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. *Morell.* in Galba Tb. 2. fg. 51.

Poſticae numorum Galbae inſcriptiones: AEQVITAS. — AEQVITAS AVG. *al.* AVGVSTI. — ADLOCVT. *al.* ADLOCVT. AVG. — ADLOCVTIO. — AVGVSTA. — BON. EVEN. *Khell.* Suppl. p. 29. — BONI EVENTVS. — BONO EVEN. *al.* EVENTVI. — COL. A. A. PATR. XXII. — CERES AVGVSTA. — COL. IVL. AVG. CASSANDR. *Cimel. Vind.* I. Tb. 18. fg. 11. p. 111. — CONCORD. AVG. *al.* CONCORDIA AVG. — CONCORDIA PROVINCIARVM. — DIVA AVGVSTA. — DIVAE LEPIDAE AVGVST. — EX S. C. OB CIV. vel CIVES SERVATOS. — FELICITAS AVGVST. *al.* AVGVSTI. — FELICITAS BONI EVENTVS. — FELICITAS PVBLICA. — FORT. AVG. *al.* FORTVNA AVG. — GALLIA. — GALLIA HISPANIA. — GENIO P. R. — HERCVLES ASSERTOR dans Mercure de France 1732. ſan. p. 8 ſq. — HISPANIA. — HISPANIA CLVNIA SVL. vel SVLP. — HONOS ET VIRTVS. — IMP. — IMP. AVG. IMP. CAES. TRAIAN. AVG. GER. DAC. P. P. REST. *al.* IMP. CAESAR. TRAIAN. etc. — IMP. CAES. DIVI VESP. F. AVG. REST. — IMP. D. CAES. DIVI VESP. AVG. F. REST. S. C. — IMP. DOMITIAN. AVG. F. RESTITVIT S. C. — IMP. NERVA CAES. AVG. REST. — IMP. T. AVG. VESP. REST. — IMP. T. CAES. DIVI AVG. F. RESTITVIT S. C. — IMP. T. CAES. DIVI VESP. F. AVG. P. M. TR. P. P. P. COS. VIII. REST. — IMP. T. VESP. AVG. REST. — IMP. T. VESP. AVG. P. M. TR. P. VIII. S. C. — IMP. T. VESPASIANVS AVG. RESTITVIT S. C. — L. CAN. AGRIPPAE II. VIR. COR. *al.* L. CANI. AGRIPPA II. VIR. COR. *al.* L. CANINIVS AGRIPPA etc. — LIB. AVG. R. XL. *al.* LIBERT. AVG. R. XL. *al.* LIBERTAS AVGVST. R. XL. *al.* LIBERTAS XL. R. — LIBERT. RESTIT. *al.* LIBERTAS RESTITVTA. — LIBERTAS P. R. — LIBERTAS PVBLICA. — MARS VICTOR. — MARTI VLTORI. — MVN. VISONTIVM. *Morell.* in Galba Tb. 8. n. 16. Th. Impp. II. p. 177. — PAX. AVG. *al.* AVGVST. *al.* AVGVSTA. *al.* AVGVSTI. — PAXS *(ſic)* AVGVSTI. — PAX ORBIS TERRARVM. — PIETATI AVGVSTI. PROVIDENT. — QVADRAGENS. *(ſic)* REMISSAE. — QVADRAGESIMA REMISSA. *al.* QVADRAGESVMA *(ſic)* REMISSA. — REMISSAE XXXX. — REST. NVM. — ROM. ET AVG. — ROMA. — ROMA RENASC. *al.* RENASCENS. *al.* RENASCES. — ROMA RESTI. *al.* RESTIT. — ROMA R. XL.

Ar-

Angelon. p. 67. — VICTRIX. — SALVS AVGVSTI. — SALVS GEN. HVMANI. *al.* GENERIS HVMANI. — SALVS PROVINCIARVM. *Morell.* in Galba Tb. 7. fg. 25. — S. C. — SECVRITAS ROMANA. — SECVRITAS P. ROMANI. — SENATVS PIETATI AVGVSTI. — S. P. Q. R. — S. P. Q R. OB/S. C. *al.* OB CIV. SER. vel SERV. *al.* OB CIVES SERVAT. *al.* OB CIVES SERVATOS. — TRES GALLIAE. — VESTA. — VICTORIA. — VICTORIA GALBAE AVG. — VICTORIA IMPER. ROMANI. *Harduin.* Oper. p. 727. — VICTORIA P. R. — VIRTVS. — XXXX REMISSA *al.* REMISSAE. — XL. R. QVADRAGESIMAE REMISSAE.

In *Galbae anepigraphis:* 1. Aquila legionaria inter duo ſigna militaria. *AV.* Rrr. *Vaill.* Pr. II. p. 74.) *Morell.* in Galba Tb. 3. fg. 23. Tom. II. p. 155. — 2. Figura galeata gradiens, d. globum cum victoriola, ſ. haſtam. *Guſſeme* III. p. 282. n. 61.

Incuſus Galbae Æ. numus in antica habet: SER. GALBA IMP. CAES. AVG. TR. P. *Muſell.* Impp. Tb. 28. fg. 2.

Graeci Galbae ab altero latere inſcripti leguntur: ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ. ΕΙΡΗΝΗ. — ϹΑϹΤΘΕΡΙΑ. vid. *Alexandria* Aegypti. — ΕΠΙ ΜΟΥΚΙΑΝΟΥ ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. vid. Antiochia Syriae. — ΖΕΥΣ ΚΑΣΙΟΣ. Muſ. *Piſan.* I. Tb. 7. n. 1. p. 19. — ΚΟΙΝΟΝ ΚΥΠΡΙΩΝ ЄΤΟΥϹ Α. v. *Cyprus.* — ΚΡΑΤΗΣΙΣ. — L. A. *Λυκάβαντος ά. al.* L. B. vel ſcriptum Ɫ. — ΡΩΜΗ L. A. vid. *Alexandria* Aegypti.

Galbae numi, qui cum vrbis cuiuſdam nomine, vel extra vrbem ſignati, ſunt rariſſimi. vid. *Alexandria* Aegypti, *Antiochia* Syriae, *Babba*, *Caſſandria*, *Corinthus*, *Cyprus*, *Patrarum*, *Viſontium*. Alii ſunt incerti nominis, quales obſeruantur in Muſ. *Piſ.* I. Tb. 7. n. 1. p. 19. et in *Schulz* MzCab. II. Tb. I. fg. 1. p. 28.

Galbae numos in lucem miſerunt, modo illuſtrarunt, modo catalogis ſuis innexerunt: *Andr. Alciatus* in Emblematibus cum *Minois* comment. edit. Patav. 1621. p. 645. 853.) *Angelon.* p. 59. 63. 67.) *Hemelar.* N. *Arſchot.* Tb. 10.) *Ruben.* N. *Arſchot.* Tbb. 21. 22.) *Ant. Auguſtin.* Dial. 2. 3. 8. Tb. 2 et paſſim.) *Beger.* Th. Br. II. p. 626. *it.* Th. Palat. p. 297. *it.* in *Floro* ſuo p. 3. 10. 120 et paſſim.) *Belley* dans Mem. de l'Acad. de b. Lettr. T. XIX. p. 447. *it.* Tom. XXX. p. 273.) *Bellor.* p. 51. 52. 53. 54.) *Biaeus* Num. Impp. Tb. 22. 37.) Numoph. *Burckhard.* I. p. 65. 112. 113.) *du Choul* de la Religion etc. p. 169.) *Cimel. Vindob.* I. et quidem *AR.* p. 51. *Æ* 1. p. 90. *Æ* 2. p. 111.) Io. *Doppert.* programm. XX. de tribus numis, quibus impreſſu cernitur Caligulae, Neronis et *Galbae* effigies, cum manu porrecta ordines circumſtantes, pro Romanorum more, adloquens. Sneebergae 1703 ad 1713.) *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. Vindob. II. p. 112. ſqq.) *Seb. Erizzo* p. 118. 119 ſeu 237.) *Froelich.* Adpend. II. nouis p. 58. n. 4.) *Geſner.* Tbb. 50. 51.) Numophyl. *Glockian.* p. 54. 94 ad 96. 159. 160.) *Golz.* Theſ. rei antiquariae p. 215. 234.) *Gorii* Symbol. Litt. ſiſtens catalogum numor. Auguſtal. qui in *Vaillantio* et *Bandurio* deſunt. p. 137.) *Graeuius* in Suetonio p. 609.) *Guſſeme* Diccionar. I. p. 90. III. p. 276 ad 283.) *Haathaler.* Exercit. I. Tb. 1. fg. 7. p. 33. II. Tb. 2. fg. 1. p. 32. *et* fg. 7. p. 44. *it.* Tb. 3. fgg. 18. 18. 19. p. 95 ſq. *it.* Tb. 5. fg. 4. p. 124.) *Harduin.* Num. Pop. et in Chronologia V. T. ſiue Oper. Sel. p. 22. 45. 637. 725 ad 729. 832. *it.* in *Plinio* p. 655.) *Hauercamp.* Th. Reg. *Sueciae*

tiae Tb. 4. 5. 51.) *Haym.* Th. Brit. II. Th. 29. fg. 6. p. 245.) *Hulſius* Impp. Rom. Num. p. 15. fg. 7.) *Khell.* Suppl. p. 29.) *Liebe* Goth. Num. p. 58. 59. 422.) Numophyl. *Ludovician.* p. 133 ad 137.) *Mediobarb.* p. 98 ad 102.) *Io. Maſſon.* de Galbae numiſmate Aegyptiaco, cf. Biblioth. litteraria Num. III. p. 35. ſq.) *Io. Bapt. Menetrier.* dans les Médailles illuſtrées des anciens Empereurs etc. p. 75.) Lettre ſur vne Médaille d'argent de l'Empereur Galba avec l'inſcription HERCVLES ASSERTOR. cf. Mercure de France 1732. Ian. p. 8 ſq.) *Morell.* Th. Impp. II. p. 136 ad 180. Tbb. 1 ad 8. *it.* Fam. Caninia, Licinia, Sulpicia p. 71. 407 ſq. 461.) *Muſell.* Impp. Tb. 26. fg. 2. ad Tb. 28. fg. 2. p. 73 ad 75. *it.* Suppl. Tb. 5. fgg. 2 ad 6.) *Noriſ.* Epoch. Syr. Mac. Diſſ. III. p. 165.) *Occo* edit. 1579. p. 86 ſq.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 3. fg. 5. p. 12. Tb. 26. fgg. 5. 6. p. 116. Tb. 29. fg. 4. 5. p. 126. Tb. 30. fg. 8. 9. 10. p. 131. Tb. 64. fgg. 7. 9. p. 364. 365. Tb. 68. fg. 2. p. 374. Tb. 69. fg. 3. p. 370. Tb. 77. fg. 5. p. 410. Tb. 79. fg. 1. p. 416. Tb. 81. fg. 11. p. 425. Tb. 87. fgg. 1. 4. 6. p. 440 ſq. Tb. 89. fgg. 1. 2. p. 447 ſq. Tb. 93. fg. 7. p. 464.) *Oudan.* Potent. Rom. Tb. 29. p. 140. Tb. 32. p. 147. Tb. 33. n. 9. p. 151 ſq. Tb. 67. n. 9. Tb. 72. n. 1. 3. Tb. 80. n. 5. p. 326.) *Patin.* Impp. p. 125 ad 128. et in Indice p. 7. 8. *it.* Theſ. Num. p. 55. 56. *it.* in *Suetonio* ſuo p. 341 ſqq.) Alex. Xav. *Panel* diſſ. ſur le triumuirat de Galba, Othon et Vitellius etc. dans Mem. de Trevoux 1735. Aug. p. 1349 ſq. — Reflexion de Mr. L. ſur la diſſert. du P. *Panel* ſur le triumuirat de Galba, etc. Mem. de Trevoux 1735. Nou. p. 2372 ſq. — P. *Tournemine* reponſe à la diſſert. du P. *Panel* ſur le triumuirat de Galba etc. Mem. de Trevoux 1735. p. 1583 ſqq.) *Pedruſ.* M. *Farneſ.* I. Galbae *N.* Tb. 7. fgg. 1. 2. p. 91 ad 94. *it.* Æ. Tom. II. Tb. 16. fgg. 1 ad 4. p. 221 ad 22[illegible]. *it.* Æ. max. Tom. V. Tb. 4. fgg. 3. 4. p. 76 ad 82. *it.* Æ 1. Tom. VI. Tb. 9. fgg. 1 ad 8. p. 95 ad 104 et Tb. 10. p. 105 ad 108. *it.* Æ 2. Galbae. Tom. VIII. Tb. 19. fgg. 7 ad 10. p. 306 ad 310 et Tb. 20. fgg. 1 ad 6. p. 311 ad 316.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 15. fg. 2. P. II. Tb. 97. fgg. 8. P. III. Tb. 23. fg. 15. Tb. 42. fg. 7. Tb. 49. fg. 9. Tb. 63. fg. 6. Tb. 67. fg. 16. Tb. 70. fg. 6.) Muſ. *Piſan.* I. Tb. 7. n. 1. p. 19.) *Iuan. de Quinones* in libro, cui titulus: Explicacion de vnas monedas de oro de Emperadores Romanos, que ſe han hallado en el Puerdo de Guadarrama, donde ſe refieren las vidas dellos, y el origen dellas, con algunas aduertencias politicas, y otras coſas antiquas, y curioſas. Madriti 1620. excuſo in forma quarta, vt vocant, p. 15 ſq.) Numophyl. *Rinck.* p. 26.) *Sada* in *Ant. Auguſtin.* Dial. edit. Rom. p. 27. 87 ſq.) *Schulz* MzCab. II. Tb. 1. fg. 2. p. 26 ad 28. *it.* Eiuſd. de Auguſto contraria medicina curato.) *Seguin.* Sel. Num. p. 65. 67. 123. 129. ed pr. 133. poſter.) *Io. Smetius* Antiquit. Neomag. p. 205.) *Spanhem.* Pr. II. p. 28. 348. 349. 353. 403. 410. 437. 545. 548. 549. 624. 634. 637. 641.) *Octav. Strada* p. 6. 61.) Numophyl. *Sulzer.* p. 54 ad 57.) *Polyc. Tenzel.* Sel. Num. inter Æ. fg. 2. p. 38 ſq.) M. *Theup.* p. 135. 136. 407 ad 411. 673. 674. 849. 1104 ad 1106.) *Nicol. Toinard* de Galbae numiſmate Aegyptiaco, reſponſio ad *Franc. Dronium.* Pariſ. recuſ. in Biblioth. litteraria Num. II. p. 19 ſq.) *Laevin. Torrentius* in *Sueton.* p. 613. 614. apud *Graev.* in ſuo *Suetonio.*) *Io. Triſtan.* Comm. Hiſt. I. p. 235. 252. 253. 256. 257. 259. III. p. 73.) *Vaill.* Praeſt. Num. I. p. 23 ad 25. II. p. 70 ad 76. III. p. 110. *it.* Fam. Caninia I. p. 127. *et* Licinia II. p. 37. Tb. 83. ſimul ac Sulpicia II.

R. p. 449. Tb. 135. *it.* Colon. I. p. 184. *it.* Num. Gr. Impp. p. 19.) *Aen. Vicus* inter Æ. Æ et Æ. Galbae.) *Vrſin.* Fam. Roman. gentis Sulpiciae p. 250. 253.) *Woltereck.* El. Num. p. 87.) *Ant. Zantanus* in Æ et Æ. ſub Galba Tb. 2.) *Iac. Zarabella* il Galba, overo hiſtoria della famiglia Quirina. in Padova 1671. 4.

Galba Claudianus, ſacerdos maximus Sardianorum. ΕΠΙ ΓΑΛ. ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΥ ΑΡΧΙΕ. ΜΕΓ. n. Elagabali. *Spanh.* Pr. II. p. 418.

ΓΑΛΒΑ ΑΥΤΟ. *al.* ΑΥΤΟΚΡΑΤ. *al.* integre ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ. *al.* ΚΑΙ. vel ΚΑΙΣ. vel ΚΑΙΣΑΡ. vid. *Galba.*

GALBAE AVG. v. VICTORIA GALBAE AVG.

ΓΑΛΒΑΣ ΣΕΒ. al. CЄΒΑCΤΟC, *Galba Auguſtus.* v. *Galbae.*

Galea pellicea, non aerea aut ferrea, antiquiſſimo more, quo detracta animalibus coria capitibus aptare ſolebant, ſiue vt tegumento eſſent contra pluuiam, ſiue etiam vt in proelio et pugna ictum telorum hoſtilium retardarent atque habetarent. *Homeri* enim tempore tam communes fuerunt pellicae galeae, praeſertim ex canis flumiatilis pelle, vt inde ex quauis materia galeae poſtea nomen ſint adeptae κυνέη, a κύνεος, *caninus*; ita enim de galea ex corio taurino dixit *Homer.* Iliad. L. X. 257. ΚΥΝΕΗΝ κεφαλῆφιν ἔθηκε ΤΑΥΡΕΙΗΝ, *galeam* capiti impoſuit *taurinam.* — Longo poſt tempore non aliud capitis in bello tegmen Macedonibus ſub Alexandro M. fuit. Illos enim galea vſos ex crudo bouis corio facta docet *Xiphilin.* in Caracalla. — Nec contenti vtilitate, horreri et formidari inde quaeſiuerunt, vnde dentes ferarum, vt aprorum, leonum et id genus aliorum, aptabant iſtis pellibus. Tali galea Vlyſſem ad paladium rapiendum exiturum inſtruit Diomedes apud *Homerum* L. X. 261. — Deinde vſitatiſſimum contra capitis ictum fiebant inſtrumentum bellicum ex ferro et aere, eaſque galeas deſcribit *Polybius* VI. 20. Inſuper adornatur vili capitis tegumento, cui lupina interdum, aut aliquid eiuſmodi imponitur, ſimul tutelae cauſa et indicii, vt in obeundis fortiter ſeciuſque proeliis dignoſci ab ordinum queant ductoribus. Conf. de iiſdem, ſi plura lubeat. *Stewech.* in Veget. I. 20.) *Lipſ.* Milit. Roman. III. 1.) *Lazii* Comment. R. R. VIII. 16.) *Paſchalius* de coron. L. X. c. 19. De *galearum figura* ac forma multa obſeruauit *Iac. Sponius* Miſcell. erudit. antiquit. p. 254.

Galea ſignum fortitudinis ac nobilitatis in n. Byzantii Thraciae, Euſebiae Cappadociae, Lampſaci Myſiae, Leſbi inſulae, Meſembriae Thraciae, Mytilenes in Leſbo inſula, Panormi Siciliae, Sebaſtes Palaeſtinae; *it.* regum Macedoniae, Archelai II, Antipatri, Demetrii II., Antigoni, Philippi IV. *it.* regum Syriae Antiochi VI. vel VII. et Tryphonis; *it.* Iudaeae Herodis Magni.

— in area. n. Byzantii, Locridis, Ptolemaeorum.

— vel quid ſimile. n. Caſſandri Macedoniae regis. *Froelich.* Not. Elem. Tb. 7. fg. 1.) *Schlaeger.* de Num. Alexandri M. Tb. 4. fg. 1.

Galeis veterum crebro inſertae vel auium, vel quadrupedum effigies, quo aut terrorem, aut dignitatem iiſdem galeis conciliarent. *Liebe* Goth. Num. p. 107.

Galeam fabricat Vulcanus. n. Magneſiae ad Maeandrum, Nicomediae, Sami; *it.* Antonini.

Galea in manu Veneris. n. Iul. Caeſaris, Titi, Iuliae Titi, Mamaeae, Gordiani Pii, Valeriani, Vrbicae.

Galeae in imo iacenti dextram imponit mars. n. Marcianopolis, Meſembriae.

Galeam ſcuto imponit figura Pacis. AV. Galbae. vid. PAX, AVG.

— pede calcat Roma. n. Galbae.

— laeuo pede calcat figura muliebris. n. Titi apud *Mdb*. p. 125.) *Morell*. in Tito Tb. 11. fg. 6. quo typo ex Gorii ad *Morell*. Impp. Tom. II. p. 378. ſententia adluditur ad aeternam nominis celebritatem, quam Titus adeptus eſt Hieroſolyma ſubuerſa.

Galea pone caput Apollinis. n. Calenorum Campaniae, Rheginorum Bruttii.

— pone caput Palladis. n. Arg. Acarnaniae.

— retro ceruicem Magnentii. *Hauercamp*. Num. Contorn. fg. 71. p. 146.

— poſt Iouiani protomen. *Hauercamp*. ib. in Addend. fg. 12. p. 160.) Medall. Ludov. M. Tb. 40. fg. 4.

— ſuper ara. n. Neronis.

— ſupra columnam. n. Hadriani.

— ſuper fulmine. n. Alexandri M. *Wilde* Sel. Num. Tb. 4. fg. 20.

— ſuper ſella curuli. n. Fam. Ceſtiae, Noniae: cur ei imponatur. *Hauercamp*. ad *Morell*. Fam. p. 86.

— ſub ſedili. n. Alexandri M. *Maſell*. Reg. Tb. I. fg. 12.

Galea ſub pegaſo. n. Catanae, Ennae.

— cui inſiſtit noctua, in capite Palladis. n. Cordiae g. *Vaill*. Fam. Cordia fg. 3.

— intra quadratum. n. Macedoniae. *Neumann*. Pop. Num. I. Tb. 5. fg. 2.

— et lyra in quadrato. n. Cydnae Lyciae. M. *Hunter*. Tb. 22. fg. 21.

— tegit caput Martis. v. *Mars*.

— — Iouis. n. Maxentii.

— — Bacchi n. Abonotichi, Sami.

— — Mineruae variis caelaturis. vid. *Caſſis*.

— — Proſerpinae. n. Carthaginis.

— — Victoriae. n. Conſtantini Iunioris, Iouiani, Valentiniani I., Ioannis.

— — Virtutis. v. *Virtus*.

— — Romae quam ſaepiſſime in denariis familiarum, ac quorumdam Imperatorum. vid. *Roma*.

— — prouinciae Daciae, apud *Neumann*. Pop. Num. II. Tb. 4. fg. 15. item Germaniae etc.

— — Romuli vt aliorum heroum, et militarium figurarum. Ita Lepidi caput galeatum cernitur apud *Vaill*. Fam. Aemilia fg. 28. quo ſcilicet habitu triumuiri ex agro Bononienſi Romam contenderunt, armati nimirum omnes et galea in capite, vt ex illorum numis paſſim obſeruatur. — De galeato capite in n. Fam. Lucienae ab vrbe Valentiae *Liebe* Goth. Num. p. 231.

Galea

Galea tegit capita Regum quorundam. Sic galeatum caput Alexandri Theopatoris Syriae regis in eius nummo eſt inſigne; in nullis enim Seleucidarum regum aliis numis galeatum conſpicitur caput. — Galeatum caput criſpatis crinibus regis eſt Arad. ex ſententia *Dutens* dans ſon Explication p. 78.) *Froelich.* Not. Elem. Tb. 1. fg. 11.

— — Imperatorum quorundam. Primus depingitur Auguſtus, vt alter Mars galeatus, prout comparet apud *Golz.* in Aug. Tb. 3. fg. 29.) *Morell.* in Aug. Tb. 2. fg. 41.) *Vaill.* Fam. Iul. fg. 64. quod ille Marti Vltori templum vouerat, ſi patris percuſſores viciſſet. — Plurimi dein Imperatores galeati comparent.

Galeatum caput in area. n. Achaeorum.

— — et barbatum. n. Lucaniae Bruttiorum.

Galea criſtata. Galeis criſtae addebantur, id quod vetus Carum inuentum fuit, vt milites eo maiorem terrorem hoſtium animis infunderent. Romani, *Polybio* teſte, tres praelongas pinnas adhibuerunt, quae colorem purpureum, vel nigrum habebant, qui tamen viliorum propius fuiſſe videtur. Ante pennarum vſum ſetis equinis vtebantur milites, vt *Virgil.* L. IX. Aeneid. vſ. 808 docet. — *Galeam criſtatam, Macedoniae* ſymbolum, ſiſtunt numi regum Archelai II. Antipatri, Caſſandri filii, Demetrii II. Antigoni, Philippi IV. apud *Beger.* Th. Br. I. p. 241.) *Froelich.* Not. Elem. Tb. 7. fg. 8.) *Geſner.* Num. Reg. Tb. 41. n. 9.) *Golz.* Graec. Tb. 22. fg. 1.) *Liebe* Goth. Num. p. 103.) *Neumann.* Pop. Num. I. Tb. 5. fg. 2.) *Wilde* Sel. Num. Tb. 3. fgg. 19. 20. 21. — *Galeae criſtatae* ſeu palmatae in *Romae* capite. *Hauercamp.* ad *Morell.* Fam. p. 43. — *Galea Mineruae* criſtata in Graecorum numis inſignitur variis caelaturis. v. *Caſſis.* — *Minerua* vel Pallas. — ſed fulmen ſub galea Palladis criſtatâ. n. Alexandri M. *Wilde* Sel. Num. Tb. 4. fg. 20. p. 27. — *Galea* capite gryphi aliſque ornata tegit caput regis Perſei. *Liebe* Goth. Num. p. 107.

Galea cauda equina inſignis. n. Herodis Magni, Iudaeorum ethnarchae. *Froelich.* Not. Elem. Tb. 20. fg. 1.) *Liebe* ib. p. 139. 140.) *Spanhem.* Pr. I. p. 521. — it. Æ. Domitiani a Sebaſtanis. *Liebe* ib. p. 337.

Galearum diuerſae formae et ornamenta. Conf. *Golz* Magn. Graec. Tb. 1. fgg. 1. 2. Tb. 4. pluribus in numis, praecipue fgg. 5. 7. 9. Tb. 5. fgg. 1. 2. Tb. 9. in omnibus Heracleenſium numis, praecipue fgg. 3. 7. 8. et Tb. 10. fgg. 1 2. Tb. 12. fg. 7. Tb. 13. fg. 10. Tb. 14. fg. 2. Tb. 18. fgg. 1. 2. 3. 4. Tb. 19. fgg. 2. 10. Tb. 20. fgg. 1. 2. 7. 8. 9. 10. Tb. 21. fg 1. Tb. 22. omnibus Hyelitarum numis, praecipue fgg. 1. 2. 4. 7. 9. 10. Tb. 23 fgg. 1. 10. Tb. 24. fgg. 6. 8. 10. Tb. 29. fgg. 5 ad 10. Tb. 30. fgg. 1. 2. 7. ad 10. Tb. 31. fgg. 1. 4. 5. 7. 9. Tb. 33. fg. 9. Tb. 35. fgg. 1. 2. 6. Tb. 36. fg. 10. Tb. 37. fg. 8.

Inter *galearum* ornamenta etiam *corniculum* fuit, ex aere vel ferro factum, et in cornu formam effictum. Eiuſmodi cornicula inter dona militaria, quae militibus ob praeſtitam virtutem dabantur, locum habebant. — De galeis corni̇geris *Nonn.* ad *Golz.* Graec. vet. Num. p. 178. et ſingulatim de galeis Macedonum cornutis *Hauercamp.* ad *Morell.* Fam. p. 387. 406. — Sic in numis Antigonus Macedoniae rex, Tutor vocatus, et Philippus, Perſei pater, cornibus hircinis ornatus vterque exhibetur. De galeae huius ſingulari formâ *Hauercamp.* ibid. p. 262. — Antiochus,

Dionyſus dictus, Syriae rex, galeam hircino ingenti cornu inſtructam geſtauit, qualem ſe hoſtibus terribilem foret oſtenſurus, cuius memoria in numis ſignata. Eiuſmodi galea, cui cornu ingens, quaſi capri montani, adſtitutum videtur ad terrorem hoſtium, obſeruatur in omnibus numis Tryphonis, Syriae regis, ſeu tyranni, nec alibi inuenitur, ſed cum diuerſis vrbium inſignibus, e. c. aſtro, Aradi vrbis Phoeniciae ſymbolo. *Froelich.* Annal. Syr. Tbb. 11. 12.) *Vaill.* Seleucid. Hiſtoria ſuis locis. — De Thracum galeis cum cornibus et auribus bouinis differit *Spanhem.* Pr. I. p. 399.

ΓΑΛΕΙΙΙΝΟC loco ΓΑΛΛΙΗΝΟC apud *Band.* I. p. 201. ΑΥΤ. ΠΟ. ΛΙΚ. ΝΕ. ΓΑΛΕΙΙΙΝΟC.

Galenus, celeberrimus Pergamenorum ciuis ac medicus, an in Pergamenorum numo apud *Bonarrot.* Num. *Carpin.* p. 124. expreſſus, negat *Venuti* ad Muſ. *Alb.* Tb. 44. fg. 2. p. 89. 90.

GALER. *Galerius.* IMP. C. *al.* CAE. GALER. VAL. MAXIMINVS P. F. AVG. vid. *Maximinus* Daza.

Galeria gens illuſtris, ex qua poſtea etiam *Galer.* Maximianus, docente *Harduino* Oper. Sel. p. 770. 772.

Galeria Fundana, Praetorio patre nata, vxor Vitellii ſecunda, ex qua nati ſunt vtriuſque ſexus liberi, referente *Suetonio* c. 6. vit. Vitellii. An in numo e maximorum genere ſub Abundantiae typo expreſſa ſit, adfirmatur in Memor. Triuult. 1704. Dec. p. 421. et in *Woltereck.* El. Num. p. 92.

Galeria Valeria in paucis aliquot numis AVG. *Auguſta* legitur, vno tantum *Valeriae* nomine apud auctores illorum aut proximorum temporum vocatur. De qua autem Auguſta, Valerii Diocletiani filia, Galerii Maximiani coniuge, poſt mariti obitum, varioque eius fato, Maximini, ad quem confugerat, nuptias auerſata, indeque ab eo in exſilium acta, infelici tandem eius Ao. Chr. 314. Theſſalonicae exitu, plura obſeruat *Lactantius*, qui vero eandem, vt et *Harduin.* Oper. Sel. p. 458. non Gal. Maximiani vxorem, ſed filiam exſtitiſſe, eandemque dicti modo Maximini ſororem, Conſtantii vero Chlori coniugem ſtatuunt.

In omnibus huius Auguſtae numis, qui ſunt aerei rari et infrequentes, ac medii moduli omnes, argentei et aurei rariſſimi, vnus tantum cernitur typus, hinc GAL. VALERIA AVG. Caput illius ad pectus cum ſtola, in luna bicorni; illinc VENERI VICTRICI. Venus ſtolata ſtans, d. elata pomum, vel ex *Harduini* ſententia globum, ſ. veſtem colligit, quae vero auerſa pars variis et in area et in imo litteris obſignata eſt. Sic in aureo in area Σ, in imo SMSD. apud *Bandur.* II. p. 146. in *alio* SMN. apud *Eckhel.* Cat. II. p. 454.) *Beger.* Th. Br. II. — in Æ. in area K, inde Γ/Ɣ in ima parte ALE. *Band.* ib. — in Æ 2. in area Γ. cum lunula, infra ANT. *al.* HTA. *al.* HTB. *al.* HTΓ. *al.* HTΔ. Vel in area Δ, infra MKV. *al.* lunula cum A, infra SIS. *al.* cum B. *al.* cum Γ. *al.* *al.* cum Ė. Vel in area ✱A. infra SM. SD. *al.* ✱Γ. *al.* ✱Δ. Vel litterae CMH coniunctae, infra SMNΔ. etc. Confer. *Band.* II. p. 146. 147.) *Baudelot.*) *Beger.* Th. Br. II.) *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. II. p. 454. 455.) Numoph. *Glock.* p. 126.) *Guſſeme* III. p. 284.) *Harduin.* Oper. p. 458.) *Mdb.* p. 444. in cuius vero collectione deſiderantur aurei et argentei.) *Muſell.* Impp. Tb. 243. fgg. 6. 7. *it.* Suppl. Tb. 60. fg. 4.) *Patin.* Impp. p. 452. *it.* Ind. p. 31.) *Strada* p. 167.)

167.) Numoph. *Sulzer.* p. 400. 401.) M. *Theup.* p. 324.) *Vaill.* Pr. I. p. 278. III. p. 71.

Galericulum, quo nomine veniebant apud Romanos crines ſuppoſititii. *Suetonius* in Othone c. 12, galericulum expreſſe inter ornamenta muliebria refert, quando Othonem ait fuiſſe munditiarum paene muliebrium, vulſo corpore, *galericulo* capiti propter raritatem capillorum adaptato et annexo, vt nemo dignoſceret, vtrum veri ſint Othonis capilli, an adſcititii, inde apud *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 3. fg. 6. alioſue galericulum Othonis optime eſt expreſſum. Idem operculum verticis in numis Auguſtarum Domitiae aliarumque conſpicitur, de quo *Tertullian.* de cultu feminar. L. II. c. 7. „Quod crinibus veſtris quieſcere non licet, modo ſubſtrictis, modo relaxatis, modo ſuſcitatis, modo eliſis. Aliae geſtiunt in cincinnos coercere; aliae, vt vagi et volucres elabantur, non bona ſimplicitate. Adfigitis praeterea neſcio quas enormitates ſutilium atque textilium capillamentorum, nunc in galeri modum, quaſi vaginam capitis, et operculum verticis, nunc in ceruicem retro ſuggeſtum. — Hinc conſtat, Romanorum feminas galericulis et fictitiis capillis vſas, et quomodo eos confecerint.

ΓΑΛΕΡΙΟΣ, *Galerius*, Antonini Pii et Fauſtinae vxoris filius, dictus *Galerius Antoninus*, cuius numi a *Triſtano* primum editi To. I. p. 614. mentionem facit cum pleniore eius inſcriptione *Spanb.* II. p. 338. et 507. nempe Μ. ΓΑΛΕΡΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ ΥΙΟΣ, *Marcus Galerius Antoninus Imperatoris Antonini Filius*; adpicto capite eius iuuenili; in anteriori vero parte cum matris Fauſtinae, tum mortuae et conſecratae, nomine ac effigie ΘΕΑ ΦΑΥΣΤΕΙΝΑ, *Diua Fauſtina*. Editus eſt dein idem numus cum eadem eius epigraphe a *Mediob.* Num. Impp. p. 207.) *Patin* Impp. p. 232 *et* in Ind. p. 14.) in Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 52. fg. 6.) a *Vaill.* Num. Impp. Gr. p. 48 et in Adpend. Tb. 6.) *Guſſeme* III. p. 213. n. 43. 44. ſed cum addito a *Patino* et *Vaill.* *Annii* ante *Galerium* nomine, nempe Μ. ΑΝΝΙΟΣ ΓΑΛΕΡΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ ΥΙΟΣ, *Marcus Annius Galerius Antoninus Imperatoris Antonini Filius*. Ita quoque idem numus, aliiſque ei ſimilis, ab *Harduino* Sel. Oper. p. 772. cum inſcriptione ΑΝ. ΓΑΛΕΡΙΟΣ etc. adducuntur. Verum teſtimonio ac fide *Oudineti* certum eſt, abeſſe omnino illud ΑΝ. ſeu ΑΝΝΙΟΥ praenomen a ſingulari huius Galerii numo. Illud vero ſuppeditabit alius, qui duos M. Antonini et Fauſtinae Iunioris filios exhibet numus, hinc *Commodum*, illinc non *Antoninum Geminum*, qui non Antonini Pii, ſed Marci huius filius quadrimus, et Commodi frater iunior, iuxta *Lampridium* eſt elatus, ſed *Annium Verum*, qui ſeptennis, vt de eo *Capitolinus*, obiit; vtrumque vero cum *Caeſaris* adpellatione, cuius numi ectypum ad Iuliani Imp. Caeſares *Spanhemius* p. 85. et *Mdb.* p. 232. ac *Io. Vaill.* Praeſt. Imp. Num. I. p. 89. protulerunt; in quo hinc COMMODVS CAES. ANTONINI AVG. FIL. cum eius effigie ſignatur; illinc ANNIVS VERVS CAESAR ANTONINI AVG. FIL. cum expreſſa itidem eius icone; quem vero numum *Harduin.* Num. Saeculi Conſtantin. p. 37. non de M. Aurelii, ſed Antonini Pii duobus filiis interpretatur, ſed aliis numis omnino conuellitur, quales *Spanb.* III. p. 339. et 507. it. *Vaill.* Num. Imp. Gr. p. 62. adduxerunt. vid. ANNIVS VERVS.

Galerius Maximianus. vid. *Maximianus*, *Armentarius* dictus.

Galerius Maximinus, diligenter diſtinguendus a Galerio Maximiano. vid. *Maximinus*, vulgo *Daza*.

Galerus proprie operimentum eſt capitis ex pelle ſeu corio, vt patet ex *Iſid.* Orig. L. XIX. c. 30. Inde vero factum, vt ſignificet operculum quoddam capitis ex pelle et humanis crinibus diſpoſitis, quo vtebantur, qui capillorum raritate laborabant. Hoc vſi etiam viri, plerumque tamen a mulieribus vſurpatus eſt. *Sueton.* in Othone c. 12. ad quem *Suetonii* locum *Caſaubonus* adnotat: Veteres pelles quaſdam paraſſe adpoſitis crinibus humanis, ſic vt aptata capiti cutis vera, non coma adſcititia videretur, et *Patin.* in not. ad *Sueton.* p. 362. putat, *Tertulliani* c. 4. de cultu feminar. verba de pellibus intelligenda eſſe crinibus humanis ita ornatis, vt ars naturam egregie imitari videretur. Sed hic merito notanda *Sperlingii* diſſ. de numo Furiae Sabiniae Tranquillinae p. 13. obſeruatio: „Quod *Caſaubonus* dixit de pellibus, quibus crines humani inſuebantur, haud equidem contradixero; vereor tamen vt illud ex antiquitate certa probari et elici queat, ſed ad alium vſum iſtas pelles ſpectaſſe ſatis docemur, non ad ornatum capitis, ſed ad illum defendendum, ne cum puluere palaeſtrae nitidi et ornatiſſimi capilli conflictarentur, quam ſententiam ſqq. pgg. vlterius proſequitur.

Galerus ſiue pileus nota Libertatis. vid. *Libertas.* — *Pileus.*

— dei Luni, qualem geſtant, qui Meſopotamiam et Armeniam accolunt, indicat locum in quo deus ille in primis adorabatur. Hunc galerum illuſtrant duae antiquae lucernae, varietate ſua inſignes, a *Patino* Impp. p. 219. adlatae.

— Mercurii inſigne. v. *Petaſus.*

— Dacicus in capite Decebali, Daciae regis, et mulieris Daciae prouinciae, itemque plurium figurarum in columna Traiana, quae bellum Dacicum a Traiano confectum, egregie repraeſentat.

Galilaei an a Iudaeis ſeiuncti. *Harduin.* Oper. p. 630. — an Syriace et Graece locuti. *ibid.* p. 609.

Galilaeae vrbes. vid. *Diocaeſarea*, *Gaba*, *Tiberias.*

— aera. *Harduin.* Oper. p. 615.

GALILAEVS in n. Neronis adulterino: PETRVS GALILAEVS.

GALIN. (*ſic*) in Æ 2. Voluſiani a Troadenſibus: IMP. C. VIB. GALIN. VOLVSIANVS. *Band.* I. p. 88.

GALL. *Gallicani* vel *Gallicia-ni*, vt apud *Ammianum* legitur *miles Gallicanus.* vid. ADVENT. AVG. GALL. n. Seueri. — FIDEI EXERCITVS GALL. LVG. in numo a *Sauoto* inter Seueri numos citato, qui nempe exercitus a partibus Seueri contra Albinum in *Gallia* prope *Lugdunum* ſtetit. — GLORIA EXERCITVS GALL. n. Conſtantini M. — VIRT. EXERCIT. GALL. vel EXERCITVS GALL. *al.* VIRTVS EXERC. GALL. vel EXERCITVS GALL.

GALL. *Gallieni.* vid. VIC. T. GALL. AVG. *al.* VICTORIA GALL. AVG. III. inter numos Gallieni apud *Harduin.* Oper. Sel. p. 851.

GALL. *Gallienus.* GALL. P. F. AVG. *Band.* I. p. 174. — IMP. C. P. LIG. GALL. *ibid.* p. 200.

GALL. *Gallo.* IMP. C. VIBIO TREBON. GALL. AVG. n. Trebon. Galli.

ΓΑΛΛ. Γάλλυ, *Galli*, magiſtratus cognomen. ΤΠ. ΑΤ. ΓΑΛΛ. *Sub Aurelio Gallo.*

GALL. *Gallus*. IMP. C. VIB. GALL. VOLVSIANVS. n. Voluſiani.

Galla Placidia iuxta *Ducang.* Fam. Byzant. Tb. 21. p. 65. Theodoſii Magni vxor altera; itidem, eodem e matre cognomine filia *ibid.* p. 72. quae nupſit Conſtantio Imperatori ab Honorio renuntiato, quam male cum matre, altera Theodoſii. coniuge confundit *Mdb.* p. 520. Huius poſterioris Placidiae ſigillum plumbeum in Adpendice ſelectorum *Seguini* Numiſmatum p. 330. conſpicitur cum illius Auguſtae, vt eadem ibi quoque inſcribitur titulo, capite autem variis gemmarum ſpiris inſigniter ornato ac epigraphe: D. N. GALLA PLACIDIA P. F. AVG. Illinc Victoria ſtat, ſeu angelus verius cum cruce ac litteris R. V. quas *Spanhem.* Pr. II. p. 315. interpretatur: *Regina Viſigothorum*, quod eadem Placidia Adolpho Viſigothorum regi matrimonio fuerit iuncta. Titulus P. F. *Piae Felicis* ante hanc aetatem nulli feminae tributus erat, ex quo praeter alia argumenta hanc Gallam Placidii Valentiniani matrem arguit *Bandurius*.

Rariſſimos eius numos tam aureos quam argenteos habemus Placidiae, quam illuſtrem feminam, erudite poſt *Ducangium* e Theodoſii M. thalamo, quo eam Mediobarbus collocauerat, ſublatam Conſtantio III. Patricio tradidere *Bandur.* II. p. 566. 567.) *Cimel. Vind.* I. p. 29.) *Eckbel.* Cat. II. p. 522. 523.) *Guſſeme* Diccion. III. p. 296. 297.) *Kbell.* Suppl. p. 285. 286.) *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 410.) *Vaill.* Pr. III. p. 293.

a) *Aurei* Gallae Placidiae: 1. D. N. GALLA PLACIDIA P. F. AVG. Caput illius margaritis ornatum.)(☧ monogramma Chriſti in corona laurea. *Band.* II. p. 566.) *Guſſeme* III. p. 297. n. 5. — 2. *Al.* ſed infra . . . V. *Eckbel.* Cat. II. p. 523. — 3. *Al.* ſed crux intra lauream, infra COMOB. Quin. *Eckbel.* ib. — 4. D. N. GAL. PLACIDIA P. F. AVG. Crux in laurea, in ima parte CONOB. Quin. *Band.* ib.) *Cimel. Vind.* I. p. 29.) *Guſſ.* ib. n. 6. — 5. D. N. GALLA PLACIDIA P. F. AVG. Idem margaritis ornatum caput.)(SALVS REIPVBLICAE. Victoria ſpoliis inſidens Chriſti monogramma inſcribit clipeo, in area hinc R. inde V, infra COMOB. *Band.* ib.) *Cimel. Vind.* ib.) *Eckb.* Cat. II. p. 522. — 6. *Alius* ſed caput Gallae cum diademate ex margaritis et in)(area litterae R. V. deſunt. *Band.* ib. — 7. *Ead. epigr.* Caput illius corona ex margaritis et gemmis cinctum, ad pectus cum ſtola, et monili duplici ex margaritis circa collum, nec non Chriſti monogrammate ſupra humerum dextrum; manus ex alto ſublimis coronam ſupra caput tenet.)(SALVS REIPVBLICAE. Victoria inſidens ſpoliis, vtraque manu tenet coronam, in qua nominis Chriſti monogramma, in area a d. R. a ſin. V, in imo CONOB. *Band.* ib. — 8. *Al.* ſed Victoria ſpoliis inſidens clipeo monogramma idem inſcribit, hinc R. inde V, infra CONOB. *Band.* ib.) *Ducang.* Tb. 21.) *Mdb.* p. 520. — 9. *Eadem epigraphe* cum eodem capitis typo, ſed abſque manu et corona.)(SALVS REIPVBLICAE. Figura muliebris ſedens a fronte, in area hinc R. inde V. in imo exergo COMOB. max. moduli. *Band.* ib.) *Ducang.* ib.) *Guſſeme* ib. — 10. *Eadem* capitis ornati epigraphe.)(SALVS REIPVBLICAE. Victoria gradiens, dextra crucem magnam, in area R et V. infra CONOB. *Kbell.* Suppl. p. 285. Rrr. — 11. *Eadem epigr.* cum eodem capitis typo.)(VICTORIA AVGGG. Imperator habitu militari captiuum ſ. pede premens, d. tenet labarum, ſ. globum cum victoriola, cum litteris R et V in area, pariterque in imo CONOB. *Band.* II. p. 567.)

Ducang. ib.) *Guſſeme* n. 3.) *Mdb.* ib. — 12. *Ead. epigr.* Caput Gallae cum diademate ex margaritis, ſupra manus coronam porrigens.)(VOT. XX. MVLT. XXX. Victoria ſtans, d. crucem longiorem tenet, ſ. ſtolam colligit, in area R et V. in ima parte COMOB. *Band.* ib.) *Cimel. Vind.* I. p. 29. tres eiuſmodi non nihil diuerſi. — 13. *Al.* ſed ſupra dextrum Gallae humerum monogramma Chriſti. M. *Pembrok.* I. Tb. 28. fg. 5. — 14. *Al.* ſine monogrammate illo, ſed in area R et M, infra COMOB. *Eckbel.* Cat. II. p. 522. — 15. *Al.* ſed in area AQ, in imo COMOB. *Eckbel.* ib. p. 523.) *Chiflet.* Veſont. P. II. c. 15.) *Argelat.* ad *Mdb.* p. 520. — 16. *Al.* cum ſtella in parte numi ſuperiore, eodem typo vtraque ex parte. *Band.* ib.) *Beger.* Th. Brand. II. — 17. *Al.* ſed abſque ſtella, in area R et V, infra CONOB. *Band.* ib.) *Mdb.* — 18. *Al.* cum ſtella in ſuperiore parte, a d. in area R. a ſin. V, in imo exergo CONOB. *Band.* ib.) *Cimel. Vind.* ib.) *Ducang.* ib.) *Guſſeme* III. p. 291. n. 4.) *Mdb.*) M. *Pembrok.* III. Tb. 32. fg. 8.

b) *Argentei.* 19. D. N. GALLA PLACIDA P. F. AVG. Caput illius corona ex gemmis et margaritis redimitum, ad pectus cum ſtola, in auribus, monili duplici, et cruce ad d. humerum.)(SALVS REIPVBLICAE. Victoria thoraci inſidens coronam tenet, in qua Chriſti monogr. in ima parte SMPS. *Band.* II. p. 566. 567. — 20. *Ead. epigr.* Caput idem cum Chriſti monogrammate ad humerum dextrum et manu ex alto, coronam capiti eius imponente.)(SALVS REIPVBLICAE. Idem Victoriae typus, in area hinc R. inde V, infra COMOB. *Band.* II. p. 567. — 21. D. N. G.... CIDIA P. F AVG. Huius caput.)(Anepigraphus. Crux intra lauream. *Koell.* Suppl. p. 285. — 22. *Epigraphe* et caput ſimile.)(Monogramma Chriſti in laurea, infra... V. *Kbell.* ibid. p. 286.

c) *Aereus maximi moduli.* 23. D. N. GALLA PLACIDIA P. F. AVG. Caput illius margaritis ornatum, cum monili circa collum, ad pectus, cum ſtola.)(PVDICITIA AVG. Typus Pudicitiae ſedentis, velum capiti admouentis, ſ. haſtile tenentis, in ima parte S. C. *Band.* II. p. 567.) *Ducang.*) *Guſſeme* III. p. 296. n. 1.) *Mdb.* ib.

GALLENVS loco GALLIENVS in n. Viminacii Moeſiae ſuperioris: IMP. C. GALLENVS AVG.

Gallia antiquiſſimis temporibus diuiſa erat in Ciſalpinam et Tranſalpinam. *Ciſalpina* dicebatur, quae hodie Italiae partem nomine *Longobardiae* comprehendit; *Tranſalpina* vero Gallia in tres partes diuidebatur rurſus, Togatae nempe, Comatae et Braccatae. *Togata* dicta fuit, quod toga ad Romanorum morem vteretur; *Comata* a comae nutriendae ſtudio, et nonniſi Gallia Ciſalpina erat, teſte *Plinio* L. IV. c. 31. „Gallia omnis Comata vno nomine adpellata in tria populorum genera diuiditur; *Braccata* a braccis villoſae veſtis ſpecie ſic dicta, et cum Togata Tranſalpinam Galliae conſtituebat, haec Togata Alpibus proxima, illa Braccata remotior, et extremas Galliae partes ſub ſe comprehendebat. — Sed recentioribus temporibus illae iam euanuerunt, et veniebant nominibus *Belgicae* ſcilicet, *Celticae*, et *Aquitaniae*, ſecundum illud *Iulii Caeſaris* L. I. de Bello Gall. initio. „Gallia eſt omnis diuiſa in partes tres, quorum vnam incolunt Belgae, aliam Aquitani, tertiam, qui in ipſorum lingua Celtae, noſtra Galli adpellantur. vid. TRES GALLIAE. n. Galbae.

GALLIA. Caput muliebre, ante quod duae ſpicae, pone clipeus et duo

duo ſpicula ſeu ſariſſae. *Galliae* imago eſt, ante quam ſpicae, ad denotandam in agris ſuis illarum abundantiam, pone eam duo tela, quae geſae vel geſa *Liuio*, et clipeus; haec Gallorum arma ſunt, quibus Gallia ſuam in re militari praeſtantiam denotat.)(SER. GALBA IMP. Figura equeſtris Galbae, ſeu eius in equo ſtatua, quae videtur a Gallis ei decreta. AR. Rr. Galbae. *Guſſeme* Ill. p. 278. n. 14 et p. 298.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 63. 729.) *Mdb.* p. 100.) *Morell.* in Galba Tb. 3. fg. 31. Tom. II. p. 156. 157. *it.* Num. Conſular. Tb. 2. fg. 6. p. 407. 408.) *Patin.* in *Sueton.* numis illuſtr. p. 345.) *Vaill.* Pr. II. p. 71. *it.* Num. Conſular. Tb. 135. fg. 13. p. 449.

GALLIA HISPANIA. Duae figurae, Gallia et Hiſpania, ſagatae ſtantes, dextras ſibi iungentes, vna clipeum tenet cum duabus haſtis, altera ſpiculum tantum gerit. *Gallia* et *Hiſpania* prouinciae dextras ſibi iungunt in concordiae ſignum, quod illae primum Galbam pro Imperatore agnouerant; *Gallia* enim ſub Iulio Vindice tumultuari contra Neronem coepit, et in *Hiſpania* Galba conſalutatus eſt Imperator, omneſque fere Hiſpaniarum Galliarumque ciuitates teſte *Suetonio* in vita Galbae c. 9. ipſi acceſſerunt.)(GALBA IMP*erator*. Galbae caput laureatum. AR. Rrr. *Ant. Auguſtin.* Dial. 3. p. 41. et edit. *Sadae* p. 87. Tb. 22. fg. 2. qui tamen aureum prodit numum, cum argenteus ſit.) *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 22. n. 24. qui autem vtraſque galeatas exhibet figuras.) *Biacus* Num. Impp. Tb. 22. n. 24.) *Cimel. Vindob.* I. p. 51. ſed ſubaeratus eſt.) *Guſſeme* Ill. p. 278. n. 15. *it.* p. 298. *it.* IV. p. 93. n. 6.) *Hauthaler.* Exercit. II. Tb. 3. fg. 18. p. 95.) *Harduin.* Num. Pop. in Oper. Sel. p. 63.) *Mdb.* p. 100. *it.* p. 101. ſed ibi HISPANIA GALLIA ſcriptum.) *Menetrier* dans les Médailles illuſtrées des anciens Empereurs p. 74. qui galeatus exhibet prouinciarum figuras.) *Morell.* in Galba Tb. 3. fg. 34. Tom. II. p. 158.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 26. fg. 5. p. 116. qui itidem galeatas illas ſiſtit.) *Oudan.* Potent. Roman. Tb. 29. n. 5. p. 140. eas quoque galeatas exhibens.) *Patin.* in Theſauro ſuo p. 55. n. 34. *it.* in *Suetonio* ſuo numis illuſtrato p. 345. ſed capitibus nudis.) *Io. Smetius* Antiquit. Nouiomag. p. 205. qui rurſus male galeatas dicit.) *Vaill.* Pr. II. p. 70. eas edidit capitibus nudis et p. 71. typum illuſtrat.) *Aen. Vicus* inter AR. Galbae n. 11. ſed galeatas offerens.) *Zantanus* in AR. Galbae n. 11. eodem modo.

Gallia et *Germania* deuicta in Iul. Caeſaris numis. *Havercamp.* ad *Morell.* Theſ. Fam. p. 207.

Galliae ciuitates magna ex parte liberae Caeſarum temporibus. *Harduin.* Oper. Sel. p. 613.

Gallia Ciſalpina, quae et citerior Gallia dicitur, fluuio Rubicone finitur, cuius baſin Alpes efficiunt. *Vaill.* Fam. Fur. ad n. 2.

— *Ciſpadana* Italiae. v. *Rauenna*.

— *Narbonenſis* Rom. prouincia, M. Antonio ab Auguſto permiſſa. *Vaill.* Fam. Antonia n. 21. *it.* Col. I. p. 8. — fit vectigalis Romanis. *Harduin.* Oper. Sel. p. 588.

— *Tranſalpina* diuiſa in Comatam, Togatam et Braccatam. vid. *Gallia.* Conf. *Vaill.* Fam. Anton. ad n. 21. — Graeco etiam idiomate vſa. *Froelich.* Num. Reg. p. 83.

— gens plebeia a Gallo nomen accepit, teſte *Manutio*; Gallus autem a candore corporis nuncupatur,

cupatur, γάλα enim lac dicitur. *Iſidor.* L. IX. 2. *Luperci* habuiſſe cognomen ex numis colligitur, quod fuerat ſacerdos paſtorum dei Panos in Lupercalibus. — Numi ſuperſtites: 1. CAESAR AVGVSTVS TRIBVNIC. POTEST. Caput Auguſti nudum.)(S. C. litteris maiuſculis, in ambitu: C. GALLIVS LVPERCVS III.VIR. A. A. A. *Caius Gallius Lupercus Triumuir Auro Argento Aere Flando Feriundo* Æ. *Guſſeme* III. p. 299. n. 2) *Morell.* Fam. in Gallia 9. fg. 1. p. 190. 191.) M. *Pembrok.* III. Tb. 21. fg. 2.) *Vaill.* Fam. I. p. 480. in Gallia g. fg. 1. — 2. AVGVSTVS TRIBVNIC. POTEST. *Auguſtus Tribunicia poteſtate* intra coronam querneam.)(*Eadem.* Æ. *Guſſ.* ib. n. 1.) *Morell.* ib. fg. 2. p. 191. — 3. OB CIVIS SERVATOS. Media vox in corona ciuica eſt, hinc et inde lauri ſunt rami, vt paſſim in Auguſti numis.)(*Eadem* praecedentibus ſimilis. Æ *Guſſeme* ib. n. 3.) *Liebe* Goth. Num. p. 40.) *Morell.* ib. fg. 3) *Vaill.* Fam. I. fg. 2. qui vero quam in *Patini* ectypo repererat lauream coronam non tantum retinuit, ſed et peculiarem de ea re obſeruationem adiecit p. 480. „Obſeruandum, inquit, quod corona quernea OB CIVES SERVATOS concedebatur, et in plurimis triumuirorum monetalium numis, qui eiuſmodi Auguſto cuderunt, exhibetur, tamen in hoc, vt in Calpurnia, Caſſia, Licinia et quibuſdam aliis, laurea expreſſa eſt.„ Sed fruſtra ſane *Vaillantius* ad familias Calpurniam, Caſſiam et Liciniam prouocat, in quibus lauream pro quernea corona haud quaquam inueniri, vel ex ectypis *Morellianis*, ad numorum ipſorum fidem delineatis, abunde patet, pariterque in Galliae gentis numo apud *Morell.* fg. 3. corona ciuica, quernea nempe diſtincte expreſſa eſt, quam flagitat inſcriptio adiecta: OB CIVIS SERVATOS.

GALLIAE. vid. ADVENT. AVG. GALLIAE. n. Sept. Seueri. — ADVENTVI AVG. GALLIAE. n. Hadriani. — ADVENTVS AVG. GALLIAE. n. Hadriani. — REST. GALLIAE. n. Hadriani. — RESTIT. GALLIAE. n. Gallieni. — RESTITVTOR GALLIAE. n. Poſtumi. — RESTITVTORI GALLIAE. n. Hadriani. — TRES GALLIAE. n. Galbae.

GALLIAR. *Galliarum.* vid. RESTIT. GALLIAR. *al.* RESTITVT. GALLIAR. n. Gallieni. — RESTITVTOR GALLIAR. n. Poſtumi Sen qui teſte *Trebell. Poll.* in Gallieno, Gallias ab omnibus circumfluentibus barbaris validiſſime vindicauit; pariter *Oroſ.* L. VII. c. 22. Poſtumus in Gallia inuaſit tyrannidem multo quidem reipublicae commodo; nam per decem annos ingenti virtute ac moderatione vſus, et dominantes hoſtes expulit, et perditas prouincias in priſtinam faciem renouauit.

Galliarum Reſtitutores apud *Harduinum*, *Vaillantium*, alioſue dicti *Gallienus* et *Poſtumus*, vid. *ſuis locis*.

GALLIARVM. vid. RESTITVTOR. GALLIARVM. n. Gallieni.

Gallici aut Francici veteres reges vel duces quorum numi reperiuntur et quorum mentio in *Iul. Caeſaris* commentariis occurrit, collegit *Claud. Bouterone* dans ſes Recherches curieuſes des Monnoies de France depuis le commencement de la monarchie, à Paris 1666. fol. — Tales ſunt *Litauicus* Aeduus, de quo *Iul. Caeſ.* Bell. Gall. L. VII. c. 37. 38. — *Orgitirix*, apud eundum *Caeſarem* ibid. L. I. c. 1. ſq. *Orgetorix*, Heluetiorum nobiliſſimus. — *Vergaſillaunus* Aruernus: — *Comius Atrebates* et *Britanna Bootica*, apud *Tacitum* Boodicia vel Voadica. —

Aſſi

Alii in priſcis illis Gallorum numis adhuc comparent veteres ſignati et ignoti Gallorum duces vel reguli, cuiuſmodi ſunt *Ambiorix*, *Durno* rex, aut *Dunnus*, *Turonos*, aliique id genus. cf. le *Blanc* Traité hiſtorique des Monnoies de France, à Paris 1690. 4. recuſ. Amſt. 1692. 4.) Muſ. *Pembrok.* II. Tbb. 93. 94. Numi Celtici.

Gallici numi incerti, quos recenſet *Eckhel.* in Catal. Muſ. Caeſarei Vindob. P. I. p. 13. 1. CARMANOS. Caput iuuenile galeatum.)(COMMIOS. Equus currens, infra ☉. AR 3. (*Commius* Atrebatum rex, vt viſum Begero.) — 2. 3. 4. Caput iuuenile diadematum.)(GERMANVS INDVTIIIL. Bos gradiens. Æ 3. (*Induciomarus* Treuirorum princeps, vt viſum *Begero*, acriter aduerſante Hauercampio in Fam. *Morellii* p. 470. qui in parte antica Veneris caput proponi cenſet. In numis Vindob. manifeſta eſt facies virilis, ſed iuuenilis.) M. *Pembrok.* II. Tb. 13. fg. 2. — 5. 6. ATEVLA. Protome Victoriae alata.)(VLATOS. Equus gradiens, ſupra quem ornamentum quoddam, infra pentagonum, in imo lunula. AR 3. — 7. 8. *Alii*, ſed infra tetragonum, in imo ramus. AR 3. (Pro *Attilae Hunni* numis diu perperam habiti.) — 9. NINNO. Caput virile nudum.)(NINNO *retrograde*. Aper currens. AV 3. (Dubium non eſt, quin *fuſus* ſit.) — 10. *Alius* ſimilis, ſed AR 3. — 11. *Ead. aduerſa*)(IVAN. *retrograde*. Aper. AR 3. — 12. BRICO. Caput muliebre galeatum alatum.)(COMA. Vir citato equo vectus, d. haſtam. AR 3. *Bouterone* p. 52. — 13. *Alius*, ſed incuſus luculentis litteris anticae .. RICO. AR 3. — 14. SENEDON. Caput virile nudum.)(CALERV. Equus currens. AR 3. editus ab *Eckhel*, in Cat. Muſ. Caeſ. Vindob. P. I. Tb. I. fg. 4. — 15. VIRODV. Caput muliebre galeatum alatum.)(TVROCA. Vir galeatus citato equo vectus, d. haſtam. AR 3. *Bouterone.* p. 65. — 16. Caput iuuenile.)(CAMBOTR. Equus currens, ſuperne pilum haſtae. AR 3. *Eckhel* Catal. P. I. Tb. I. fg. 5. — 17. Caput muliebre galeatum. ..EBVL L M. Figura incerta ſtolata ſt. d. coronam. AR 3. — 18 — 54. *Alii* 37. barbari fabricae Galliae, quos inter aurei 9. argentei 24. aenei 4.

GALLIEN. *Gallienus.* IMP. LICIN. GALLIEN. *Band.* I. p. 229.

GALLIENAE AVGVSTAE. Meminit Gallienae cuiuſdam Imperatoris Gallieni conſobrinae *Treb. Pollio* in Celſo tyranno. Hanc *Auguſtam* adpellatam fuiſſe ſuadere conatur *Ludov. Vallemontius* ſpeciali diſſertatione de numo aureo, in quo circum caput Gallieni Imperatoris corona ſpicea vel potius graminea redimitum legitur: GALLIENAE AVGVSTAE. In parte auerſa: VBIQVE PAX cum Victoria in biga. Plerique hunc numum cuſum fuiſſe in ludibrium contendebant, nec improbabilis eorum opinio videbatur, cum et ignauia illi obiiceretur a *Treb. Pollione*, et ſatis conſtaret, numquam minus praedicari potuiſſe pacem et tranquillitatem imperii, quod tyranni et barbari certatim dilacerabant. Altera erat *Harduini* opinio Num. Saec. Conſtant. in Oper. Sel. p. 448. prolata, qui, cum nihil in numis ludicrum aut ſcurrile, nihil Romana maieſtate et grauitate indignum occurrere exiſtimaret, GALLIENAE AVGVSTAE ſcriptum eſſe dicebat pro GALLIENE AVGVSTE in vocandi caſu, monebatque nullum fuiſſe Auguſtum Gallieno, ſi numos teſtes audimus, vel in bello magis ſtrenuum, vel magis acceptum populo Romano Galliiſque; ſimul quod nonnullos mouere poterat corona graminea, docebat e *Plinio* L. XXII. c. 4. nullam

lam coronam ea fuiſſe nobiliorum, ceteras militibus Imperatores dediſſe, hanc ſolam militem Imperatori etc. Sed eundem numum noua ratione explicare adgreſſus eſt *Vallemont* dans nouvelle Explication d' une médaille d' or du cabinet du Roy, ſur laquelle on voit la tete de l' Empereur Gallien avec cette legende: GALLIENAE AVGVSTAE. à Paris 1694. Scilicet Galliena Gallieni conſobrina impellente caeſum fuiſſe Celſum Imperatorem creatum contendit *Vallemontius*, ideoque cuſum fuiſſe in eius Gallienae honorem numum, in quo caput ſuum Gallienus conſobrinae nomine cingi ac veluti corona redimiri voluit. Nouam hanc opinionem ſtabilire conatus eſt, vel in hac ipſa diſſertatione, quae e Gallico Italice verſa legitur in *Galleria di Minerua*, diario Veneto, T. IV. P. II. p. 17 ſqq. Latine vero in *Woltereck*. Electis rei numariae p. 168 ſqq. Vel. in Epiſtola eiuſdem argumenti, quae legitur in *Iournal des Savans* Ao. 1699. p. 647. edit. Amſt. Vel in ea, quae in diariis eruditorum Ao. 1701. p. 557. publicata eſt. — *Vailkantio* Pr. II. p. 369. in ludribrium Gallieni ab vno ex ipſis, qui Imperatoris titulum contra eum arripuerat, percuſſus videtur aureus eximiae raritatis numus, illum *Auguſtam* adpellans, vt omnibus denotaret, pro femina eum haberi debere, qui res tam negligenter in bellis vndique Romanum imperium prementibus ageret, ita vt pro laurea ſpicas gerit, tanquam abdomini potius quam bello vacaret; *bigas* agit, quod victoriam in Circo potius quám de hoſtibus quaereret; pro epigrahphe VBIQVE PAX, cum nulla prouincia eſſet, quae bello non impeteretur. — Argumentis porro recenſendis aut confutandis nihil cauſae eſt cur immoremur, cum vtrumque abunde praeſtitum ſit a viris doctis: Sic *Baudelot* dans Lettre à Mr. de *Vallemont* ſur la nouvelle explication, qu' il a donnée a une médaille d'or du Gallien, *Vaillemontii* coniectationes ad tantopere celebratum Gallieni numum exagitauit; *it.* Reponſe a Mr. *Galland* ſur Lettere touchant la nouvelle explication d' une médaille d' or du cabinet du Roy. Cadomi 1698. Prae ceteris autem nouiſſime *Io. Gottlob Samuel Schwabe* in der Erläuterung einiger im Iahr 1774. bey Flurſtaedt im Herzogthum Weimar ausgegrabenen Alterthümer, quae legitur in *Meuſels* Geſchichtforſcher T. II. p. 24 ſqq. edituſque eſt aureus ille Gallieni numus fg. 1. quem et exhibent: *Band.* I. p. 151. 154.) *Cimel. Vindob.* I. Tb. 12. fg. 19.) *Froelich.* diſſ. de numis monetarior. veter. culpa vitioſis, in 4. Tent. p. 372.) *Gorius* Num. Florent. P. III. p. 175.) *Guſſeme* Diccion. III. p. 299.) *Harduin.* Chronol. p. 118 ſq. *it*, Num. Saec. Conſtant. in Oper. Sel. p. 448. 851. *it.* in *Plinio* ſuo I. p. 570. Iobert Science des Médailles II. p. 116.) *Klotz.* Hiſtoria Numor. contumelioſor. p. 96.) *Patin.* Epiſtola ad Abb. Bracceni. p. 43.) de *Schachmann* Catalogue raiſonné p. 128.) *Spanhem.* Pr. II. p. 306. *it.* Iuliani Caeſſ. p. 103.) *Vaill.* Pr. II. p. 369.) *Woltereck* Elect. Num. p. 189. ſq. *Woog* de coronis p. 21.) Cimel. Fried. Aug. ducis *Würtemberg.* p. 55.) Schätzbarkeit antiker Münzen p. 243 ad 258.

Prodigioſam ſane huius numi expoſitionem dedit *Harduin.* dans Memoirs de Trevoux 1729. Iuin art. 63. qua e ſingulis fere litteris, tanquam initialibus ſingulas voces confecerat: GALLIENo *Auguſta Edua* AVG*uſta Vrbis Seruatori Triumphalem Arcum Erexit.* X *Victoria Beatitatem Imperio* QV*ietem Eduae Peperit Auguſti* X ſeu *Decennalibus*; vel prout in *Plinio* ſuo I. p. 570. *Victoria* BI*ſuntina* QV*ietem* etc. Haec etſi ingenii felicitate et antiqui ſermonis lepore ſuauia, atque eiuſmodi ſint, quae ita concepta fuiſſe mereantur, quis tamen

credat,

credat, ſi longior etiam hiſce ſub litteris lateret oratio, eam integre riteque poſt tot ſaecula ingenii viribus quempiam adſecutum eſſe, aut etiam potuiſſe?

GALLIENI AVG. vid. CORNELIA SALONINA GALLIENI AVG. — VIRT. GALLIENI AVG.

GALLIENO. *vid.* DIVO GALLIENO. n. Gallieni. *Band.* I. p. 159. — IMP. CAES. P. AIC. (*ſic*) CORN. GALLIENO n. Salonini ab Antioch. Piſidiae.

GALLIENVM AVG. P. R. *Gallienum Auguſtum Populus Romanus* colit. Protome Gallieni laureata cum haſta et clipeo.)(OB CONSERVATIONEM PATRIAE. *al.* OB CONSERVATIONEM SALVTIS. *al.* OB LIBERT*atem* REC*eptam*. *al.* OB REDDIT*am* LIBERT*atem*. *Band.* I. p. 151. 154. 171. 197.) de *Boze* diſſ. de dea Salutis.) *Guſſeme* III p. 312. n. 151. 152. 153.) *Hautbaler*. Exercit. II. p. 184. V. Tb. 2. fg. 19. p. 45.) *Harduin.* Oper. p. 850.) *Kell.* Suppl. p. 180.) *Spanhem.* Pr. II. p 528. *Triſtan.* III. p. 69.) *Vaill.* P. II. p. 364.) *Woltereck.* El. Num. Tb. 3. fg. 3.

GALLIENVM AVG. SENATVS ſcil. veneratur.)(OB LIBERTATEM RECEPTAM. *Band.* I. p. 154. 172. 197.) *Guſſeme* III. p. 313. n. 154.) *Vaill.* Pr. I. p. 187.

Gallienus (Publius Licinius) aliquibus in numis Graecis etiam *Egnatii* et nonnumquam *Valeriani* praenomine donatus, Valeriani filius maior, a patre Caeſar. A. V. C. 1006. Chr. 253. iam factus, rerum ſumma ſolus potitus eſt, eodem contra Perſas exercitum ducente et capto, Imperatorque dictus Ao. 260. A patre optime educatus fuit, liberaleſque etiam artes diſerte profeſſus eſt. Patris autem cenſura ſolutus, vitiis omnibus ſeſe addixit, luxuriae praetertim, et ignauiſſimae negligentiae. Contra Saporem nihil ille mouit; et cum ſe deliciis immergeret, factum eſt inde, vt plurimi e Romanarum copiarum ducibus contra ipſum inſurgerent, imperiumque eidem eripere conarentur. Omnibus tandem exoſus, cum fratre prope Mediolanum artibus Macriani et Heracliani, anno imperii decimo quinto, poſt patrem octauo, aetatis quinquageſimo, occiſus eſt. — Vxor ei erat *Cornelia Salonina*, nonnullis in numis Graecis *Chryſogone* adpellata, ex qua P. Licin. Cornel. Valerianus, et Cornelius Saloninus geniti.

Gallieni numi aerei, et argentei, nec non Graeci vulgares ſunt, aurei rari; item et primae formae in coloniis cuſi; ceteri obuii habentur.

Gallienus, vt animaduertit *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. Vind. II. p. 367 ad 378. in numis legitur

poſt Chr. 253. AVG. TR. P.
— — 254. TR. P. I. II. COS. P. P.
— — 255. TR. P. II. III. COS. II.
— — 256. TR. P. III. IIII. COS II. GERM.
— — 259. TR. P. VI. VII. COS. III.
— — 262. TR. P. VIIII. X. COS. V.
— — 265. TR. P. XII. XIII. COS. VI.
— — 268. TR. P. XV. XVI. COS. VII.

a) In *Latinis* Gallieni numis circum illius caput: GALLIENVS AVG. *al.* AVGVSTVS. *al.* AVG. GERM. V. *Band.* I. p. 162. *al.* AVG. G. M. *Germanicus Maximus*. *Band.* I. in addendis ad p. 227. — GALLIENVS P. *Band.* I. p. 179. *al.* P. AVG. *al.* P. F. AVG.

AVG. *al.* PIVS FEL. AVG. *al.* P. L. AVG. *Band.* I. p. 182. — GALLIENVS AVG. GER. *ib.* p. 220. *al.* GERMAN. *ib.* p. 161. 183. *al.* P. F. AVG. GERM. ib. p. 160. — GALLIENVM AVG. P. R. — GALLIENVM AVG. SENATVS. — IMP. GALL. P. F. AVG. *Band.* I. p. 174. — IMP. GALLIENVS — IMP. GALLIENVS AVG. *al.* AVG. CON. *Vaill.* Pr. I. p. 197. *al.* AVG. COS. *Band.* I. 154. *al.* AVG. COS. V. *ibid.* 171. 190.) *Vaill.* Pr. I. p. 186. *al.* AVG. GERM. — IMP. GALLIENVS P. AVG *Khell.* Suppl. p. 182. *al.* P. AVG. GER. *Band.* I. 223. *al.* P. AVG. GERM. *ib.* 275. — IMP. GALLIENVS. P. I. (*ſic*) *ibid.* 221. *al.* PIV. AVG. *al.* PIVS. A. *al.* PIVS AVG. — IMP. GALLIENVS P. F. AVG. *al.* P. F. AVG. COS. II. *Khell.* Suppl. p. 185. *al.* P. F. AVG. C. IIII. *Conſul. Quartum. Khell.* ib. p. 182. *al.* P. F. AVG. GER. vel. GERM. *al.* G. M. *Germanicus Maximus. al.* G. R. *Band.* I. p. 183. *al.* P. F. AVG. O. M. *ibid.* p. 174. — IMP. GALLIENVS PIVS FEL. AVG. vel FELIX AVG. — IMPERATOR GALLIENVS AVGVSTVS. — IMP. C. GALLENVS. (*ſic*) AVG. n. Viminacii. — IMP. C. GALLIENVS AVG. *al.* P. F. AVG. — IMP. CAES. GALLIENVS *al.* GALLIENVS AVG. — IMP. CAESAR GALLIENVS. — IMP. EG*natius* GALLIENVS AVG. *Band.* I. p. 229. — IMP. LIC*inius* GALLIENVS AVG. — IMP. LICI. etc. — IMP. LICIN. GALLIEN. *ibid.* — IMP. LICIN. GALLIENVS. — IMP. C. LIC. GALLIENVS AVG. — IMP. C. LICI. etc. — IMP. CAES. LIC. GALLIENVS AVG. — IMP. P. LIC. GALLIENVS AVG. — IMP. C. P. LIC. GALL. *Band.* I. p. 200. — IMP. C. P. LIC. GALLIENVS AVG. *al.* P. F. AVG. — IMP. C. P. LICI. GALLIENVS AVG. — IMP. C. P. LICIN. GALLIENVS P. F. AVG. *al.* IMP. CAES. etc. — IMP. CAES. P. LIC. GALLIENVS AVG. — IMP. CAES. P. LICINIVS GALLIENVS AVG. *Vaill.* Pr. III. p. 205. — DIVO GALLIENO. — Pariter circum illius caput ſcriptum: CONCORDIA AVGG. — CONCORDIA AVGVSTORVM. — VIRTVS AVGVSTI. — Eodem Gallieno adſcripti ſunt numi: GENIO S. P. Q. R. *Band.* I. p. 192. *al.* GENIVS. P. R. *ibid.* p. 192. 199.) *Beger.* Th. Br. II. p. 745.) *M. Theup.* p. 640.

b) In Graecis illius: ΠΟΤΒΛΙΟΣ ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ ΑΥΤ. — ΠΟ. ΛΙΚΙΝ. ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ Κ. — ΑΥΤ. ΓΑΛΟΙΗΝΟΣ. — ΑΥΤ. Κ. ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ. — ΑΥΤ. Π. ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ. — ΑΥΤ. Κ. Π. ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ. — ΛΙΚΙΝ. ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ. — ΑΥ. ΚΑΙ. ΛΙΚ. ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ. — ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΠΟΤ. ΕΓΝΑ. ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ ΣΕΒ. — ΑΥΤΟ. ΚΑΙ. ΠΟΤ. ΛΙ. ΕΓΝ. ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ. — ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΠΟΤ. ΕΓ. Λ. ΓΑΛΛΙΗΟΟΣ ΣΕ. — Γ. ΠΟΤΒ. ΛΙΚ. ΕΓΝ. ΓΑΛΛΝΗΝΟΣ. *al.* ΕΓΝΑ. ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ ΑΥΓ. — Π. Λ. ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ. — ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ ΣΕΣ. — ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΠΟ. ΛΙ. ΓΑΛΛΙΗ. *Band.* I. p. 194. — ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΠΟ. ΛΙ. (ΛΙΚ. *al.* ΛΙΚΙΝ.) ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ, vel additur ΣΕΒ. — ΑΥΤ. ΚΑΤ. ΠΟΤΒ. ΛΙΚΙΝΙΟΣ ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ ΣΕΒ. — ΑΥΤ. ΚΑ. Π. Λ. ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ. *al.* ΑΥ. ΚΑ. ΠΟ. ΛΙΚΙ. etc. — ΑΥΤ. Κ. Π. Λ. ΓΑΛΛΙΗΝ. *al.* ΛΙΚ. vel ΛΙΚΙ. ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ. *al.* ΛΙΚ. ΓΑΛΛΙΗΝ. — ΑΥΤ. Κ. ΠΟ. ΛΙ. ΓΑΛΛΙΗΝ. *Band.* I. p. 231. — ΑΥΤ. Κ. ΠΟ. ΛΙ. vel ΛΙΚ. vel ΛΙΚΙ. vel ΛΙΚΙΝ. ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ. — ΑΥΤ. Κ. ΠΟ. ΛΙ. vel ΛΚ. (*ſic*) ΓΑΛΛΙΝΟΣ (*ſic*) *Band.* I. p. 195. — ΑΥΤ. Κ. ΠΟ. ΛΙ. ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ ΣΕΒ. vel ΑΥΓΟ. — ΑΥΤ. Κ. ΛΙΚΙΝ. ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ ΣΕΒ. — ΑΥΤ. ΠΟ. ΛΙ. vel ΛΙΚ. ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ. — ΑΥΤ. ΠΟ. ΛΙΚ. Γ. *Muſ. Theup.* p. 1083. — ΑΥΤ. ΠΟ. ΛΙΚ. ΝΕ. ΓΑΛΛΕΙΗΝΟΣ. (*ſic*) *Band.* I. p. 201. — ΑΥΤ. Π. ΛΙΚΙ. vel ΛΙΚΙΝ. ΓΑΛΙΗΝΟΣ. — ΑΥ. Κ. Π. ΛΙ. vel ΛΙΚ. *al.* ΠΟ. Λ. vel ΛΙΚ. ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ. — ΑΥ. Κ. Π.

Π. ΗΓ. ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ Π. Π. *Band.* I. p. 196. — ΑΤ. Π. ΑΙ. ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ ϹΕΒ. — Α. Κ. Π. Λ. vel ΛΙ. vel ΛΙΚ. vel ΛΙΚΙΝ. ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ. *al.* additur ϹΕΒ. *al.* Α. Κ. ΠΟ. ΛΙΚ. etc. — Α. Κ. Π. ΛΙΚ. vel ΛΙΚΙ. ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ ΕΤ. ϹΕΒ. *al.* ΕΤϹ. ΕΤϹ. *al.* ϹΕ. ΕΤϹ. *Band.* I. p. 209. — Α. Κ. Π. ΛΙ. ΟΤ. ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ ΕΤ. ΕΤϹ. ibid. p. 210. — ΠΟ. ΛΙ. ΕΓ. vel ΕΓΝ. ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ. vel additur ΑΤΓ. ſiue ϹΕ. aut ϹΕΒ. *al.* ΠΟ. ΛΙΚ. vel ΛΙΚΙΝ. ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ. ΑΤΓ. vel Ϲ. *Band.* I. p. 205. 231. — ΠΟ. ΛΙΚ. ΕΓ. ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ. *al.* ΠΟΤ. ΛΙ. ΕΓ. *al.* ΠΟΤ. ΛΙΚ. ΕΓ. vel ΕΓΝ. vel ΕΓΝΑ. ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ.

Poſticae partis numorum inſcriptiones Latinae ſunt: ABVNDANTIA AVG. — ADLOCVTIO AVGG. *al.* AVGVSTORVM. — ADVENTVS AVG. *al.* AVGG. — AEQVIT. AVG. — AEQVITAS AVG. *al.* AVG. N. — AEQVITAS PVBLICA. — AET. AVG. *al.* AETERN. AVG. *al.* AETERNITAS. *al.* AETERNITAS AVG. *al.* AETERNITATI AVG. — ALACRITATI. — ANNONA AVG. *al.* AVGG. — ANTIO*chia* COL. S. R. — APOLINI (*ſic*) CONSERVATORI. *al.* APOLLINI CONSERVA. vel CONSERVATORI. *al.* APOLLINI CONS. AVG. — APOLLO CONSER. *al.* CONSERV. *al.* CONSERVA. — BON. EVENT. *al.* EVENT. AVG. *al.* EVENTVS. — BONAE FORTVNAE. — BONVS EVENTVS. *al.* BONVS EVENTVS AVG. — CAP. DE. — CL. ANT. R. S. — COH. PRAET. VI. P. VI. F. — COHH. PRAET. VI. P. VI. F. *al.* VII. P. VII. F. *al.* COHH. PRAETORIAN. VII. — COHORT. PRAEF. PRINCIPI SVO. *al.* COHORT. PRAET. etc. — COOH. PRAET. IIII. PIAE IIII. F. *al.* COOH PRAET. VI. P. VI. F. — COL. IVL. CONC. APAM. AVG. *al.* COL. IVL. CONC. AVG. APA*Mea.* — COL. IVL. AVG. FEL. HEL*iopolis* CERT. SACR. CAP. OEC. ISE. HEL. — COL. IVL. CAES. AVG. FEL. BER*ytus.* — CONCOR. AVG. *al.* MIL. — CONCORD. AVG. *al.* MIL. — CONCORDIA AVGG. *al.* AVGVSTORVM. *al.* EXERCIT. — CONCORDIAE AVGG. *al.* MILITVM. — CONSECRATIO. — CONSERVATor PIEATis. — CONSERVATOR. AVG. — CORNELIA SALONINA AVGVSTA. — COS. IIII. P. P. — DEO AVGVSTO. — DEO MARTI. — DEO VVLCANO. — DIANA FELIX. — DIANAE CONS. AVG. — DONA AVG. — FECVNDITAS AVG. — FELICI. vel FELICIT. AVG. — FELICIT. PVBL. — FELICITAS AVG. *al.* AVGG. — FELICITAS PVBLICA. — FELICITAS SAECVLI. — FID. MILITVM. — FID. PRAETORIANORVM. — FIDEI EQVITVM. *al.* MILITVM. *al.* PRAET*orianorum.* — FIDES AVG. *al.* EXERC. *al.* EXERCITVS. *al.* MIL. *al.* MIL. GERM. *al.* MILIT. *al.* MILITVM. — FORT. RED. *al.* REDVX. — FORTVNA AVG. *al.* RED. *al.* REDVX. — FORTVNAE REDVCI. — GENIO AVG. — GENIVS AVG. — GERMANICVS MAXIMVS. *al.* MAXV*mus.* — HERCVLI CONS. AVG. — INDVL. vel INDVLG. vel INDVLGENT. vel INDVLGENTIA AVG. — IN T*raitu* VRB*is.* — INVICTVS. — IO. CANTAB. *al.* IOVI CANTAB*ro.* — IOVI CONS. AVG. — IOVI CONSERVA. *al.* CONSERVAT. *al.* CONSERVATORI. — IOVI CRESCENTI. — IOVI PACIFERO. — IOVI STATORI. — IOVI VICTORI. — IOVI VLTORI. — IOVIS STATOR. — IVN.... AT. (*ſic*) — IVOC. (*ſic*) — IVBENTVS (*ſic*) AVG. *al.* IVVENTVS AVG. *al.* IVVENTVS AVG. *al.* IVVENTVTI AVG. — LAETITIA AVG. *al.* AVGG. — LEG. I. ADIa*trix*

ſtrix VI. P. VI. F. — LEG. I. AVGuſta VI. P. VI. F. — LEG. I. ITALica VII. P. VII. F. — LEG. I. MINeruia VI. P. VI. F. al. VII. P. VII. F. — LEG. II. ADI. VI. P. VI. F. al. VII. P. VII. F. — LEG. II. ITAL. al. cum add. VI. P. VI. F. al. VII. P. VII. F. — LEG. II. PARTbica V. P. V. F. al. VI. P. VI. F. al. VII. P. VII. F. — LEG. III. ITAL. VII. P. VII. F. — LEG. III. Claudiana IIII. P. IIII. F. — L. IIII. FLauia IIII. P. IIII. F. — LEG. IIII. ITAL. VI. P VI. F. al. VII. P. VII. F. — LEG. V. MACedonica VI. P. VI. F. — LEG. VI. MAC. etc. — LEG. VII. CL. VI. P. VI. F. al. VII. P. VII. F. — LEG. VIII. AVG. VI. P. VI. F. al. VII. P. VII. F. — LEG. VIII. PAC. VI. P. VI F. — LEG. VIIII. VI. P. VI. F. — LEG. VIIII. AVG. VI. P. VI. F. — LEG. X. GEMina P. F. al. P. VICT. al. VI. P. VI. F. — LEG. XI.... — LEG. XI. CL. VI. D. (ſic pro P.) VI. F. al. VI. P. VI. F. — LEG. XIII. GEM. VI. P. VI. F. — LEG. XIIII. GEM. etc. — LEG. IIXX. Decima Octaua VI. P. VI. F. — LEG. XX. VI. P. VI. F. al. LEG. XX. M. VI. P. VI. F. — LEG. XXI. GEM. VI. P. VI. F. — LEG. XXII. VI. etc. — LEG. XXX. NEP. VI. F. — LEG. XXX. VLPia VI. P. VI. F. al. VII. P. VII. F. — LIB. AVG. T. Liberalitas Auguſti. Tertia. — LIBERAL. AVG. al. LIBERALITAS AVG. al. AVG. I. al. AVG. III. al. AVG. IIII. Prima, Tertia, Quarta; quatuor nempe in Gallieno occurrunt Liberalitates, modo cum voce AVG. modo cum epigr. AVGG. vel AVGVSTORVM, quae cum patre conceſſae, aliae poſt eius captiuitatem aut mortem, quae ceteris rariores ſunt. — Typus Liberalitatis ſolitus, mulier elata manu geſtat teſſeram frumentariam, in qua conſignabatur quantitas frumenti viritim diſtribuendi, et cornucopiae laeua geſtat ad declarandam frugum copiam, qua publica horrea abundabant. — LIBERALITAS AVGG. al. AVGVSTORVM. al. AVGG. III. — LIBERITAS (ſic) AVG. cum typo Libertatis. — LIBERO P. CONS. AVG. — LIBERTAS AVG. — LVNA LVCIF. — MARTI. PACIF. al. PACIFER. al. PAC FERO. — MARTI PROPVGNATori. — MERCVRIO CONS. AVG. — MINERVA AVG. al. S. AVG. — MONETA AVG. al. AVGG. — NEPTVNO CONS. AVG. — OB CONSERVATIONEM PATRIAE. — OB CONSERVATIONEM SALVTIS. al. SALVTIS AVG. — OB LIBERT. REC. al. OB LIBERTATEM RECEPTAM. — OB REDDITam LIBERTatem. Kbell. Suppl. p. 180. — ORIENS AVG. al. AVGG. PACATOR ORBIS. al. PACATORI ORBIS. Kbell. ib. — PAX. AETERNA. — PAX. AVG. al. AVGG. al. AVGVSTI. — PAX. FVNDATA. — PAX. PVBLICA. — PERENNITATI AVG. Triſtan. III. p. 71. — PERPETVITATI AVG. — PIET. SAECVLI. — PIETAS. — PIETAS AVG. al. AVGG. — PIETAS FALERI. (ſic) Kbell. Suppl. p. 178. 180. — P. M. T. P. VII. COS. P. P. ibid. p. 181. — P. M. TR. COS. P. P. — P. M. TR. P. COS. al. COS. III. P. P. al. COS. IIII. P. P. — P. M. TR. P. II. COS. al. COS. P. P. — P. M. TR. P. III. COS. — P. M. TR P. IIII. COS. II. P. P. al. COS. III. P. P. — P. M. TR. P. V. COS. III. P. P. al. COS. IIII. P. P. — P. M. TR. P. VI. al. VII. COS. al. VII COS. III. al. VII. COS. IIII. P. P. al. VII. COS. P. P. al. VIII. COS. III. P. P. al. VIIII. vel IX. COS IIII. P. P. — P. M. TR. P. C. V. P. P. — P. M. TR. P. X. COS. IIII P. P. al. X. P. P. COS. V. — P. M. TR. P. XII. C. VI. P. P. al. COS. VI. P. P. — P. M. TR. P. XV. COS. VI. al. COS. VII. P. P. al. XV. P. P. VII.

C. *al.* XV. P. P. — ℞ M. TR. P. XVI. COS. VII. — PROID. (*ſic* loco PROVID*entia*) AVG. *al.* PROV. AVG. *al.* PROVI. AVG. *al.* PROVID. AVG. *al.* PROVIDEN. AVG. *al.* PROVIDEN. AVG. *al.* PROVIDENTIA AVG. *al.* AVGG. — PROVINCIA DACIA cum add. AN. VI. *al.* VII. *al.* X. — PVDICITIA. — RESTIT. GALLIAE. *al.* GALLIAR. — RESTITVT. GALLIAR. — RESTITVT. GEN. HVMANI *al.* GENER. HVMANI. — RESTITVT. ORIENTIS. — RESTITVTOR GALLIARVM. — RESTITVTOR ORBIS. — ROMAE AETERNAE. — SAECVLARES AVG. *al.* SAECVLARHS (*ſic*) AVG. — SAECVLI FEL. *al.* FELICITAS. — SALONINA AVG. — SALVS AVG. *al.* AVGG. — SALVS PVBLICA. — S. C. — SCIS. (*ſic* pro SISC*ia.*) AVG. — SECVLI (*ſic*) FELICITAS. — SECVR*itas* AVG. — SECVR. PERPET. — SECVR. TEMPOR. — SECVRIT. AVG. — SECVRIT. ORBIS. — SECVRIT. PERP. *al.* PERPET. — SECVRIT. PVBL. — SECVRITAS AVG. *al.* AVGG. — SECVRITAS ORBIS. — SERAPIDI COMITI AVG. — SISCI. *al.* SISCIA AVG. — SOLI COMITI AVG. — SOLI CONS. *al.* CONS. AVG. — SOLI INVICTO. — SPES. PVBLICA. — S. P. Q. R. — S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI. — TR. P. II. COS. II. — VBERITAS AVG. *al.* VBERTAS AVG. *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 73. fg. 9. p. 391. — VBIQVE PAX. *Kbell.* Suppl. p. 183. — VENERI VICTRICI. — VENVS VICTRIX. — VESTA FELIX. — VICtoria GERMANICA. — VICT. AET. AVG. — VICT. GALL. AVG. *al.* VIC. T. GALL. AVG. apud *Harduin.* Oper. Sel. p. 851. — VICT. GERM. *al.* GERMANICA. — VICT. P. G. AVG. *Victoria Perſica Gallieni Auguſti.* — VICTO*Ria* AVG. — VICTORIA AE*Terna.* — VICTORIA AVG. — VICTORIA AVG. VI. *al.* AVG. VIII. *al.* AVG. VIIII. *al.* AVGVSTI. *al.* AVGG. *al.* AVGVSTORVM. — VICTORIA GALL. AVG. III. — VICTORIA GERM. *al.* GERMAN. *al.* GERMANICA. — VICTORIA G. M. *Germanica Maxima. Kbell.* Suppl. p. 184. — VICTORIA NEPT. *Neptuno* adſiſtente in mari parta. *Vaill.* Pr. II. p. 371. — VICTORIA PART*hica. ibid.* — VICTORIAE AVGG. *al.* AVGG. II. GERM. *al.* AVGG. T. *al.* IT. GERM. — VIRT. GALLIENI AVG. *Gorii* Symbol. Litter. p. 139. — VIRTVS AGG. (*ſic* pro AVGG.) — VIRTVS AVG. *Virtus Gallieni* variis modis praedicatur, modo ipſe pedes haſta et clipeo armatus proterit barbarum; modo eques ſpiculo hoſtem proſtratum impetit; modo clauam humero dextro gerit. — VIRTVS AVGG. — VIRTVS VALERIA*ni.* — VIRTVTI AVG. *al.* AVGVSTI. — VOT. X. ET. XX. — VOTA DECENNALIA. — VOTA ORBIS. — VOTIS DECENNALIB. *al.* DECENNALIBVS.

In Gallieni anepigraphis: 1. Minerua galeata ſtans, d. victoriolam, ſ. haſtam, ad pedes clipeus. Æ. *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* IV. Tb. 12. fg. 4. p. 172. 173. — 2. Tropaeum, hinc inde captiuus ſedens. Æ. *ibid.* fg. 3. p. 172.

Gallienus memoriam reſtituit plurium Imperatorum, quos vel ſenatus amor et reuerentia, vel adulatio per ſollemnem conſecrationem inter *Diuos* retulerat. In his nummis in priore pagina exhibetur caput radiatum Imperatoris cum titulis: DIVO AVGVSTO. — DIVO VESPASIAN*o.* — DIVO TITO. — DIVO NERVAE. — DIVO TRAIANO. — DIVO HADRIANO. — DIVO PIO. — DIVO

VO MARCO. *al.* DIVO MARCO ANTONINO. — DIVO COMMODO. — DIVO SEVERO. — DIVO ALEXANDRO. — In poſteriore parte aut *aquila* alis expanſis, aut *ara* cum igne accenſo, cum epigraphe CONSECRATIO. vid. CONSECRATIO in Lex. noſtri Tom. I. P. II. p. 813. 814. 815.

Gallieno extra vrbem ſingnati numi vid. *Adana* Ciliciae, *Alexandria* Aegypti, *Alexandria Troas* Myſiae, *Ancyra* Galatiae, *Antiochia* Cariae, et Piſidiae, *Apamea* Bithyniae, *Apollonia* Lyciae, et Myſiae, *Aſpendus* Pamphyliae *Attalia* Lydiae, *Attuda* Phrygiae, *Berytus* Phoeniciae, *Byzantium* Thraciae, *Claudiopolis* Iſauriae, *Clazomene* Ioniae, *Colophon* Ioniae, *Corycus* Ciliciae, *Cotiaeum* Phrygiae, *Cyme* Aeoliae, *Dacia* prouincia, *Damaſcus* Syriae, *Epheſus* Ioniae, *Gordus* Lydiae, *Heliopolis* Syriae, *Heraclea* Ponti, *Hierapolis* Phrygiae, *Hippo Regius* Africae, *Hypaepa* Lydiae, *Iconium* Lycaoniae, *Iulia* colonia, *Iuliopolis* Bithyniae, *Lyrba* Phrygiae, *Magneſia* Lydiae, ad Maeandrum, et ad Siyplum, *Metropolis* Phrygiae, *Miletus* Ioniae, *Moſtenae* Lydiae. *Mytilene* Leſbi, *Nicaea* Bithyniae, *Nicephorium* Meſopotamiae, *Nicomedia* Bithyniae, *Nicopolis* Epiri, *Nyſa* Cariae, *Perga* Pamphyliae, *Pergamus* Myſiae, *Perinthus* Thraciae, *Pruſia* ad Hypium Bithyniae, *Samus* inſula, *Sardes* Lydiae, *Seleucia* Ciliciae, *Side* Pamphyliae, *Smyrna* Ioniae, *Syedra* Iſauriae, *Tarſus* Ciliciae, *Temenothyrae* Lydiae, *Teos* inſula, *Theſſalonica* Macedoniae, *Thyatira* Lydiae, *Tralles* Lydiae, *Tripolis* Cariae, *Viminacium* Moeſiae ſuperioris, *Vlpia Serdica* Moeſiae infer.

Gallieni hiſtoria eſt ambigua atque incerta, et ſcriptorum teſtimonio vix addenda fides. *Bonarrotus* Num. Carpin. p. 319. et 326. adnotauit, duas in numis reperiri diuerſas Gallieni effigies, quae lineamentorum mutatio in eo, qui quindecim annos tantum imperium tenuit, haud veriſimile eſt. Fratri fortaſſe Valeriano Gallieni cognomen et imperii conſortium communicauit Gallienus. Facies etenim nonnullae in numis expreſſae cum Gallieni nomine a Valeriano Iuniore admodum non diſtant. Gallienus ipſe, qui ſaepe lanugine ornatus in moneta ſua viſitur, plerumque in numis adpellatur *Publius Licinius Gallienus*, quibus nominibus aliquando illa etiam *Egnatii*, ſiue *Ignatii*, vel *Decii* accepiſſe ex numis et lapidibus deprehendimus. *Patinus* inter Num. Impp. p. 413. atque *Harduin.* Oper. Sel. p. 851. 852. 853. duos Graecos exhibuit, in quibus Gallieni imagini haec addita epigraphe legitur: ΠΟΤ. ΑΙΓ. ΙΓΝΑ. *Reineſius* ex *Vrſato* hunc lapidem attulit: IMP. EGNATI. PII FEL. AVG. MAX. TRIB. P. P. P. COS. II. P. quam inde inſcriptionem vti et numos aliquos, qui a communi Gallieni imagine deſciſcunt, *Reineſius* confidenti animo ad Gallieni fratrem refert, quem P. Licinium Gallienum dictum autumat. Plures Gallieni fratres fuiſſe, et fratrum filios aperte adſerit *Trebell. Pollio* in vita Gallieni Imp. *Valeriani* quoque nomen Gallieno tribuit numus Graecus apud *Begerum* Th. Br. III. p. 159.) *Eckhel.* Cat. I. p. 277.) *Harduin.* Oper. p. 853. quod non facile alibi occurret; circa caput legitur inſcriptio: Α. Κ. Π. ΛΙ. ΟΤ. ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ ΕΥ. ΕΥϹ. quam ita interpretatur: *Imp. Caeſ. Publius Licinius Valerianus Gallienus Pius Felix*, niſi, vt *Reineſio* placuit, Gallieni frater hic dicendus ſit. — Gallieni duo in antiquis numis omnino obſeruantur, vnus P. LICINIVS GALLIENVS, Valeriani maior filius, qui Romanorum nempe rebus praefuit; alter P. IVL. SALONINVS GALLIENVS NOB. CAES. Gallieni Imp. filius et Salonini Valeriani frater minor.

Nul-

Nullus fortaſſis Romanus princeps pluribus diis ſuam numis teſtatus eſt religionem. Habemus enim Gallieni numos, quorum partem poſticam occupant Iupiter, Neptunus, Mars, Mercurius, Diana, Minerua, Sol, Vulcanus, Bacchus, Victoria, Hercules, Deus Auguſtus, et ſuper ceteros Apollo, quem diuerſo habitu exprimunt numi. In tam periculi pleno regiminis ſui tempore, ob peſtem, terrae motus, bellorumque clades ipſi imminentes, deos fere omnes maiores *pro conſeruatione* ſui rogat *Gallienus*. Inde in eius numis APOLLINI — DIANAE — IOVI — LIBERO P. — MERCVRIO — SOLI CONS*eruatori* AVG*uſti*; pariter IOVI CATAB*ro*, IOVI CRESCENTI, IOVI PACIFERO, IOVI PROPVGNATORI, IOVI STATORI, IOVI VICTORI, IOVI VLTORI; vel DEO AVGVSTO, DEO MARTI, DEO VVLCANO oſtendimus inſcriptiones.

Gallieni numos vulgarunt, adiecta modo ſimul illuſtratione, vel inſcriptiones tantum aeque ac typos exhibuerunt: Muſ. *Alb.* II. Tb. 83. fgg. 2. 3. Tb. 84. fgg. 1. 2. 3. Tb. 85. fgg. 1. 2. 3. p. 47 ad 52.) *Angelon.* p. 261 ſqq. vel 231 ſqq.) *Ant. Auguſtin.* Dial. edit. Ital. p. 163 ſq.) *Hemelar.* N. *Arſchot.* Tb. 44.) *Ruben.* N. *Arſchot.* Tbb. 60. 61.) *Band.* Impp. I. p. 147 ad 234.) *Charles Ceſar Baudelot* Lettre a Mr. de *Vallemont* ſur la nouuelle explication qu'il a donnée à une médaille d'or de l'Empereur Gallien. à Paris 1698.) *Beger.* Th. Br. II. p. 158 ſq. 742 ſq. III. p. 159.) *Bimard* ad *Iobert.* II. p. 150 ad 152. *it.* 231.) *Bonarrot.* N. *Carpin.* Tb. 19 vel 21. fgg. 1 ad 4. p. 319 ad 328.) *Cl. Gros de Boze* Lettre ecrité au R. P. *Chamillard* ſur la médaille de l'Empereur Gallien dont il eſt parlé dans les Memoires de Trevoux des mois de Iuin et Iuillet 1704. Conf. *Pieces fugitives* d'hiſtoire et de litterature P. III. p. 390 ad 407.) *Ei.* Diſſert. ſur le culte que les anciens ont rendu a la Deeſſe Santé, Latine verſa a *Woltereck.* Elect. Num. p. 23. de cultu quo Salutem deam proſecuti ſunt veteres. Tb. 3. fg. 3.) Numophyl. *Burckhard.* p. 100. 137. 138.) *Etienne Chamillard* Lettre ſur les médailles de Gallien, ou l'on fait voir, que tous les hiſtoriens ſont d'accord avec les médailles. Conf. *Mem. de Trevoux* 1719. Nov. p. 95 ad 141.) *Cimel. Vindob.* I. Tb. 4. fgg. 5 ad 10. p. 16. 17. Tb. 12. fgg. 16 ad 20. p. 68 ad 70. 107. 124. Tb. 23. fg. 7. Tb. 24. fgg. 17. 18. p. 134. 135. II. Tb. 88. fg. 1. Tb. 90. 91. 92. p. 22. 23.) *Eckhel.* Cat. Muſ. Vindob. I. p. 50. 67. 155. 162. 202. 206. 209. 238. 277 et paſſim; *it.* II. p. 367 ad 378.) *Froelich.* 4. Tent. p. 140 ad 144. *it.* 352 ad 358.) *Eiuſd.* Adpend. II. nouis p. 69. 114. 115.) *Antoine Galland* Lettre touchant la nouvelle explication d'une médaille d'or de Gallien. à Caen 1698. Latine verſa in *Woltereck.* Elect. Num. p. 189 ad 202.) Numophyl. *Glockianum* p. 583. 122. 143. 112 ad 221.) de *Grainville* Diſſert. ſur quelques médailles ſatyriques de Gallien, qua in diſſertatione tota verſatur circa numos Gallieni, in quibus ironiam ſiue χλευασμὸν videre ſibi viſus eſt, ſimulque occaſionem ſibi oblatam ratus, in principem illum acrius inuectus eſt. Conf. Mem. de *Trevoux* 1712. Iun. p. 1092 ad 1105.) *Guſſeme* Diccion. I. p. 142. 163. 424. II. 19. 389. 430. 431. III. p. 299 ad 327.) *Hanthaler.* Exercit. I. p. 58. II. p. 117. 184. III. Tb. 1. fg. 8. p. 20 ad 22. *it.* Tb. 2. fg. 19. p. 75. IV. Tb. 4. fg. 5. p. 107. 110. 125. 142. 147. 218. V. Tb. 2. fg. 19. p. 46. Adpend. Tb. 1. fg. 11. p. 125.) *Iean. Harduine* Lettre à l'auteur de la diſſertation, qui eſt dans le journal de Trevoux au mois ou Iuin 1704. pour expliquer une médaille de Gallien. Conf. *Mem. de Trevoux* 1704. Iul. p. 1165 ad 1173.) *Eiuſdem* Num.

Pop. et Vrb. in Oper. Sel. p. 17. 19. 24. 88 et paſſim; *it.* Saeculi Conſtant. ibid. p. 420. 428. *et* 844 ad 854.) *Haym.* Theſ. Brit. II. Tb. 49. fgg. 2 ad 9. p. 381 ad 386.) *Hulſius* Impp. Rom. Num. p. 90. fg. 45.) *Iobert*, Lettre à Mr. de *Vallemont* ſur l'une médaille d'or de Gallien, qua in epiſtola *Vallemontii* opinionem de numo GALLIENAE AVGVSTAE, incertum acutius, an elegantius, confutare conatus eſt.) *Kbell.* Supplem. p. 178 ad 185.) *Liebe* Goth. Numar. p. 326. 343. 344. 448. 455. 536.) Numophyl. *Ludovician.* p. 290 ad 295.) *Memoires de l'Acad.* des Inſcript. Tom. X, p. 463 ſq.) *Mdb.* p. 369 ad 379.) *Morell.* Specim. rei numar. Tb. 6. p. 75 ad 78.) *Muſell.* Impp. Tbb. 221 ad 224.) *Eiuſd.* Supplem. Tbb. 37 ad 40. fg. 2.) *Neumann.* Pop. Num. II. Tb. 4.) *Occo* p. 470 ſq.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 8. fg. 6. p. 44. 45. Tb. 14. fg. 7. p. 75. Tb. 17. fg. 9. p. 117. Tb. 35. fg. 2. p. 156. Tb. 37. fgg. 2. 5. 6. 7. 8. p. 171 ſqq. Tb. 40. fg. 8. p. 197. Tb. 44. fg. 2. p. 231. Tb. 50. fgg. 7. 8. 9. p. 300. 301. Tb. 61. fg. 8. p. 356. Tb. 66. fgg. 1. 2. p. 368. Tb. 73. fgg. 2. 9. p. 390. 391.) *Patin.* Impp. p. 409 ad 414 *et* Ind. p. 27.) *Pedruſ.* M. *Farneſ.* I. Tb. 20. fgg. 3. 4. p. 259 ad 261. IV. Tb. 11. fgg. 4 ad 14. p. 159 ad 168. *it.* Tb. 12. fgg. 1 ad 14. p. 169 ad 186. V. Tb. 24. fg. 2. 3. p. 328 ad 332. VIII. Tb. 9. fgg. 3 ad 6. p. 85 ad 88.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 22. fgg. 4. 5. 6. III. Tb. 13. fg. 8. Tb. 27. fgg. 15. 20. Tb. 39. fgg. 7 ad 13. Tb. 44. fgg. 5 ad 13. Tb. 58. fg. 5. Tb. 81. fg. 7. Tb. 89. fgg. 4. 6.) Muſ. *Piſan.* Tbb. 67. 68. p. 181 ad 183.) Numophyl. *Rinck.* p. 98 ad 100.) *Schulz* MzCab. III. p. 15 ad 23.) *Etiénne Souciet* Memoire ſur deux médailles, l'une de Gallien etc. Conf. *Mem. de Trevoux* 1725. Sept. p. 1645 ſqq.) *Spanhem.* Pr. I. p. 202. 206. II. p. 259. 306. 502. 525. 527. 528. 626. 628.) *Eiuſd.* Iuliani Caeſſ. p. 103 et paſſim.) *Strada* p. 130.) Numophyl. *Sulzer.* p. 319 ad 328.) M. *Theup.* p. 259 ad 269. *it.* p. 637 ad 640. *it.* p. 765 ad 769. *it.* p. 815. *it.* p. 1082 ad 1089. *it.* 1183 ad 1186.) *René Ioſ. Tournemine* Explication d'une médaille très rare de l'Empereur Gallien. PIET. SAECVLI cum capra puerum lactante, quo typo pietatem erga Iouem puerum commendari contendit. Conf. *Mem. de Trevoux* 1704. Iuin. p. 1001 ad 1007 et Latine verſa in *Woltereck.* Elect. Numar. p. 165 ad 168. Quod cum minus placeret *Harduino*, qui Gallieni pietatem idcirco praedicari exiſtimabat, quia pueris expoſitis alimenta ex aerario praeberi iuſſerat, ſententiam ſuam nouis argumentis firmauit menſe Iulio. Sed legitur: Reponſe à la Lettre du P. *Hardouin* ſur vne médaille de Gallien, dans *Mem. de Trevoux* ibid. p. 1173 ad 1181.) *Triſtan.* II. p. 86. III. p. 68. 70. 71. 76. 77. 87. 89. 91. 119.) *Vaillant.* Pr. I. p. 185 ad 187. *it.* II. p. 350 ad 374. *it.* III. p. 203 ad 206. *it.* Sel. Num. *Camp.* p. 113. 114. ad figg. 1. 2. 3. *it.* Gr. Num. Impp. p. 180 ſqq. *it.* Col. II. p. 238 ſqq.) *Louis de Vallemont* nouvelle Explication d'une médaille d'or ſur la quelle on voit la tete de l'Empereur Gallien et cette legende: GALLIENAE AVGVSTAE, avec l'idée d'une nouvelle hiſtoire de l'Empereur Gallien par les médailles, en deux Lettres *par Vallemont* à Paris 1699. quae epiſtolae Italicae verſae in diario Veneto, *Galeria di Minerva* Tom. IV. P. II. p. 17 ad 29. prior vero Latine in *Woltereck.* Elect. Numar. p. 168. ad 189.) de *Wilde* Sel. Num. Tb. 23. fg. 136. p. 182. 183.) *Frid. Sigiſm. Witzleben* diſſ. hiſtorica trium numiſmatum Plautillae, Caracallae et Gallieni cum Venere Victrice explicationem continens. Halae 1740.

Gallieni imperio pacis interualla fuiſſe conſtat de viginti fere numis tum Imperatoris, tum Saloninae eius vxoris, in quibus legitur PAX AETERNA, PAX AVGVSTI, PAX AVG. *al.* AVGG., PAX FVNDATA, PAX PVBLICA, AVGVSTA IN PACE, PACATOR ORBIS, VBIQVE PAX. vid. *ſuis locis*.

GALLIENVS AVG. Epigraphe in poſtica parte incuſa cum capite Gallieni radiato pariter incuſo. Æ 3. Gallieni. *Band.* I. p. 216.

GALLIENVS CVM EXER*citu* SVO. Cippus, ſupra quem Iupiter d. victoriolam, cui inſcriptum: IOVI VICTORI. ꝶ. Valeriani Sen. *Band.* I. p. 106. 107.) *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 152.) *Harduin.* Oper. p. 846.) *Vaill.* Pr. II. p. 344.

— CVM EXERCITV SVO. Idem typus. ꝶ. Valer. Sen. *Band.* I. p. 107.) *Mdb.* p. 367.

ΓΑΛΛΙΗ. Γαλλιῆνος, *Gallienus*. ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΠΟ. ΛΙ. ΓΑΛΛΙΗ. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Πύβλιος Λικίνιος Γαλλιῆνος, *Imperator Caeſar Publius Licinius Gallienus*. *Band.* I. p. 194.

ΓΑΛΛΙΗΝ. Γαλλιῆνος, *Gallienus*. ΑΥΤ. Κ. Π. Λ. ΓΑΛΛΙΗΝ. *al.* ΑΥΤ. Κ. Π. ΛΙΚ. ΓΑΛΛΙΗΝ. *al.* ΑΥΤ. ΚΑ. ΠΟ. ΛΙ. ΓΑΛΛΙΗΝ. *Band.* I. p. 188. 231.

ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ, *Gallienus*. vid. Gallieni capitis epigraphes. — ΑΥΤ. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟϹ ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟϹ ΚΑΙϹΑΡ ϹΕΒΒΒ. ad capita Valeriani patris, Gallieni et Valeriani Iun. n. Nicaeenſ. — ΠΟ. ΛΙΚΙΝ. ΚΟΡΝΗΛΙΟϹ ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ ΚΑΙ. vid. *Saloninus*.

ΓΑΛΛΙΝΟϹ (ſic loco ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ omiſſo Η. apud *Band.* I. p. 195. ΑΥΤ. Κ. ΠΟ. ΛΚ. ΓΑΛΛΙΝΟϹ.

GALLIVS nomen, vid. *Gallia* g.

GALLO in datiuo caſu. n. *Trebonii Gallii*: VIBIO *al.* C. VIBIO TREBON. GALLO AVG. — IMP. C VIBIO TREBON. GALLO AVG. — IMP. C. TREB. GALLO AVG. — IMP. C. C. VIB. TREB. GALLO AVG. — IMP. GALLO TREBONIANO AVG. — *Voluſiani*: IMP. GALLO VOLVSIANO AVG. *Band.* I. p. 84. *al* GALLO VOLOSSIANO (*ſic*) *Band.* I. p. 88.) *Patin.* Impp. p. 399.) *Vaill.* Col. II. p. 319.

Gallo-Graecia Aſiae minoris prouincia.

ΓΑΛΟΝ, *Gallum*. ΑΥΤΟΚΡΑ. ΚΑΙ. ΓΑΙ. ΟΥ. ΤΡΕ. ΓΑΛΛΟΝ. *Trebon. Gall.*, *Froelich.* 4. Tent. p. 348. — ΑΥ. ΚΑΙ. Γ. ΟΥΙΒΙΟΝ. ΤΡΕΒΩ. ΓΑΛΛΟΝ. *Band.* I. p. 68.

ΓΑΛΛΟϹ, *Gallus*. vid. *Trebonianus Gallus*. — *Voluſianus*.

— nomen magiſtratus. Υ. ΑΥ. ΓΑΛΛΟΥ, *Sub* legato Caeſaris *Aurelio Gallo*. n. Marcianopolis Moeſiae. — ΥΠ. ΑΥ. *al.* ΑΥΡ. ΓΑΛΛΟΥ, *Sub Aurelio Gallo*. n. Nicopolis ad Iſtrum. — ΕΠΙ ΚΑΙΣΕΝΝΙΟΥ ΓΑΛΛΟΥ, *Sub Caeſennio Gallo*. n. Domitiani.

GALLVS cognomen in duodeuiginti populi Romani gentibus occurrit, non idem vero ſemper eadem de cauſa omnibus datum eſt. Sic L. ANICI*us* forſan dictus eſt GALLVS, cum ſemper de Gallis victoriam retulerit. A candore forſan Aſiniae vt et Caniniae gentis cognomentum. vid. Fam. *Anicia*, *Aſinia*, *Caninia*, *Memmia*, *Ogulnia*, *Sulpicia*.

Gallus poſt Decii mortem ab exercitu Imperator adpellatus, negligenter imperium adminiſtrauit. vid. *Trebonianus Gallus*.

Gallus Caeſar factus Ao. Chr. 351. vid. *Conſtantius Gallus*.

Gallus gallinaceus, cuius animalis naturam lepida allegoria deſcri-

 bit

bit *Plinius* L. X., non ſolum vigilantiae et induſtriae, ſed et fortitudinis ſymbolum ſemper habitus eſt. Quare *Pauſanias* cum videret, gallum Mineruae caſſidi in eius ſimulacro inſidere, eam refert rationem in Eliac. II. p. 444. 578. quod haec auis omnium pugnaciſſima. Secundum haec facile explicatur, cur in Aquini Volſcorum Italiae, Calium Campaniae pariter ac Teani Campaniae numis apud *Golz.* Magn. Graec. Tb. 19. fgg. 2. 10. gallus cum *Mineruae* capite componatur. *Wachter.* Archaeolog. Num. p. 105. — In n. Ithacae apud *Neumann.* Pop. Num. I. Tb. 6. fg. 8. p. 205. connectitur cum capite *Vlyſſis* in antica, haud dubie ſummam eius vigilantiam bellicamque fortitudinem arguens, vel *Ithacae* indolem notans, quae hoc auium genere aut redundauerit, aut excelluerit. — Dardanus Troadis gallum in numis propoſuit, vt in n. Alexandri apud *Pellerin.* Mel. I. p. 132. aliosque. — Cum eodem galli typo ſiſtit *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 10. fg. 17. p. 160. autonomum Caryſtiorum Euboeae Æ 1. numum, it. *Vaill.* Gr. p. 42.

Gallus gallinaceus, qui *Aeſculapio* ſacer erat, et eidem ſacrificabatur, in n. Selinuntinorum ad aram Aeſculapii. *Golz.* Magn. Graec. Tb. 8. fgg. 7. 8. 9. 10.

— — *Apollini* ſacra auis. n. Sueſſae Campaniae. *it.* Caletis Campaniae, et Himerae Siciliae apud *Parutam.*

— — ad pedes dei *Luni* poſitus, cui comes tributus eſt vel in Latonae matris memoriam, cui parturienti adfuerit, gratiſſimusque ipſi ex *Aeliano* dicitur; vel quod Diana parturientibus fauere iuxta *Catullum* exiſtimata ſit, eisque faciles partus efficiat; vel ob eius vigilantiam. Signatus dei Luni gallus in n. Antonini Pii ab Antioch. Piſidiae cum inſcr. MENSIS. vid. *Lunus.*

Gallus gallinaceus, etiam *Mercurio* ſacer in Romanorum numis videtur, qualis exſtat ſub M. Aurelio cum epigr. RELIG*io* AVG*uſti* percuſſus, in quo Mercurius ſt. cum petaſo, ſolitisque eius ſymbolis. v. *Mercurius.*

— — *Marti* ſacer videtur, ad cuius caput poſitus cernitur in n. Metaponti, et Fam. Volteiae. Ad eundem forte Martem reſpicit gallus in n. Camarinae, apud *Parutam*, et Germanicopolis apud *Vaill.* Gr. p. 117. — ſt. ad pedes Martis galeati. n. M. Aurelii. *Hartbaler.* Exercit. IV. Tb. 5. fg. 6. p. 134.

— — *auguratus* inſigne, quia praeter alias aues, iis praeſertim vtebantur augures; ſignatus itaque in n. M. Antonii ſimul ac Lepidi. Qui cuſtodiam eorum habebat, *pullarius* erat adpellatus.

— — et aſtrum. n. Axur. Volſcorum in Italia, Caletis, Sueſſae, Teani Campaniae. v. *ſuis locis.*

— — intra quadratum. n. Himerae Siciliae.

GALNVS loco GALLIENVS in Æ 1. rudi fabrica a colonia Antiochia: IMP. GAL*lie*NVS P. F. AVG. *Froelich.* Adpendicula II. nouis. p. 60.

ΓΑΛΟϹ (*ſic*) pro ΓΑΛΛΟϹ in Æ 2. Neapolis Samariae, cuius epigraphe eſt: ΑΤΤ. ΚΑΙ. Γ. ΟΤЄ. ΤΡΕΒ. ΓΑΛΟϹ ϹЄΒ. Ἀυτοκράτωρ Καῖσαρ Γάιος Οὐίβιος Τρεβωνιανὸς Γάλλος Σέβαστος, *Imp. Caeſ. Caius Vibius Trebonianus Gallus Auguſtus.* *Froelich.* 4. Tent. p. 346. 347.

GALVS cognomen Aproniae gentis, vt cenſent *Vrſinus* ac *Patinus*, pariter ac *Morell.* Fam. p. 31. et qui eos ſequitur *Guſſeme* I. p. 237. n. 3. contradicente *Vaillantio.* vid. *Apronia* gens.

ΓΑΜΑΛΙΑΣ, *Gamalias* nomen Praetoris Pergamenorum :) ΜΟΥΣΑΙΟΣ ΓΑΜΑΛΙΑΣ, *Muſaeus Gamalias*. n. Auguſti. *Guſſ.* V. p. 372. n. 16.) *Vaill.* Gr.

Gammarus ſeu cancer marinus inter duo parua acroſtolia, inſigne vrbis Arethuſae antiquum, cum prius Gammari vrbs diceretur. *Strabo* L. XVI. p. 753.

— ſignatus in n. Agrigenti, Atabyrii, Catanae, Panormi, Syracuſae. Conf. *Parutae* Sicil. Num.

— in denariis Fam. Caſſiae et Seruiliae.

— in poſtica n. Iotapes. *Seguin.* Sel. Num. p. 59.

Gamus deus nuptiarum apud Graecos, vnde γάμικος ὕμνος, *Nuptialis hymnus*. *Spanh.* Pr. II. p. 292.

Ganges Indiae fluuius magnus ac celebris, cui aureae ſunt arenae.

Ganymedes Trois filius, puer formoſiſſimus, ab aquila raptus, de quo *Martialis* L. I. epigr. 7.

Aethereas aquila puerum portante per auras
Illaeſum timidis vnguibus haeſit onus.

Cayli T. II. Recueil d'Antiquités Tb. 47. — Aquila Ganymedem nudum et pileo Phrygio tectum in nubes ſubuehit. n. Dardaniorum, Ilienſium. *Guſſeme* III. p. 335. 336.

— cum alis, d. arcum, ſ. pedum. n. Ilienſium. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* Gr. p. 117.

— cum pileo Phrygio in capite rupibus inſidet, d. poculum; ex aduerſo aquila ei blandiens, pone quam arbor. Æ max. Ilienſium in Commodo. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* Gr. p. 69.

ΓAQ. *Aquileiae* in officina *Tertia*, in imo n. Helenae Conſtantii Chlori. *Pedruſ.* M. *Farneſ.* IV. Tb. 16. fg. 8. p. 252.

ΓΑΡ. *al.* ΓΑΡΓ. Γαργιλίυ, *Gargilii* gentile nomen legati Caeſaris in Thracia. ΗΓ. ΓΑΡΓ. ΑΝΤΙΚΟΥ, *Praeſide Gargilio Antico*. n. Pautaliae Thraciae.

GAR. *Garcilius* vel *Gargilius*, vt quidam interpretantur epigraphen: GAR. VER. OGVL. *Gargilius*, *Verus Ogulnius*, aliis; *Cariſius Vergilius Ogulnius*.

ΓΑΡΓΙΛΙ. et integre ΓΑΡΓΙΛΙΟΥ, *Gargilii* magiſtratus nomen. *Spanhem.* Pr. diſſ. VI. p. 573. — ΗΓΕ. ΓΑΡΓΙΛΙ. ΑΝΤΙΚΟΥ, *Praeſide Gargilio Antico*. n. Pautaliae Thraciae. — ΥΠ. ΓΑΡΓΙΛΙΟΥ ΑΝΤΙΚΟΥ *Sub legato* Caeſaris *Gargilio Antico*. n. Philippopolis in M. Aurel. *Vaill.* Gr.) *Guſſ.* III. p. 336. vid. *Pautalia*. — *Philippopolis* Thraciae.

Garizim mons Samariae iuxta Galgal, vltra Iordanem, Sichimorum imminens ciuitati. Ibi ſtabat templum illud Iudaeis tantopere exoſum et inuiſum, idque merito. vid. *Templum*. — Mons ille ſollemne eſt vrbis Neapolis Samariae ſymbolum, ipſius ſitum ad eius radices indicans. *Guſſeme* III. p. 336. 337.) *Vaill.* Col. II. p. 169. vid. *Neapolis* Samariae.

— cum gradibus, in cuius vertice templum. *al.* ſuper quadrigas. *al.* ſub monte Victoria ſtans cum corona; ex aduerſo Serapis. n. Neapolis Samariae vel Palaeſtinae.

GARMAN. Caput virile imberbe galeatum.)(COMMIOS. Equus liber ſaliens. AR 3. Gallici regis. *Froelich.* Not. Elem. Tb. 11. fg. 2. p. 157.

ΓΑΡΟΣ. *Carus*, magiſtratus. ΕΠΙ ΣΤΡ. ΑΥΡ. ΓΑΡΟΥ. *Sub Praetore*

 Au-

Aurelio Caro. n. Adramyttenorum in Aeolide. — ΕΠΙ ΣΤΡ. Μ. ΑΥΡ. ΓΑΡΟΥ, *Sub Praetore M. Aurel. Caro*. n. Laodicenſium in Elagabalo. *Vaill*. Gr.

ΓΑΣΟΠΑΤΩΡ, *Gaſopator*, archon. ΕΠ. ΑΥΡ. ΓΑΣΟΠΑΤΟΡΟΣ, *Sub Aurelio Gaſopatore*. n. Cadorum Phrygiae — ΕΠΙ ΚΛ. ΓΑΣΟΠΑΤΟΡΟΣ ΑΡΧ. Α. *Sub Claudio Gaſopatore Archonte Primo*. n. Cadorum in Gordiano Pio et Tranquillina. In alio Gordiani Pii numo ſcriptum ΓΑΖΩΠΑΤΩΡ.

ΓAV. ex tranſpoſitione litterarum pro AVΓ. Αυγυστος, *Auguſtus*. DN. ANASTASIVS P. ΓAV. *Band*. ll. p. 612.

GAVDETE ROMANI. Victoriae duae ſuſtinent cippum, in quo ſcriptum: SIC XX. SIC XXX. hoc eſt, *ſic* ad annum imperii *viceſimum*, *ſic* ad *triceſimum* viſque victorias ſuas continuet! AV. Rrr. Val. Maximiani. Muſ. *Alb*. ll. p. 89. 105.) *Band*. ll. p. 50.) *Guſſeme* lll p. 337. V. p. 101. n. 39.) *Harduin*. Oper. p. 450.) *Liebe* Goth. Num. p. 444.) *Morell*. Specim. rei numar. Tb. 6. p. 79 ſq.) *Occo*.) *Vaill*. Pr. lll. p. 57.

GAVDIVM POPVLI ROMANI inſcriptio, quae in Conſtante et in Conſtantio eius fratre tantum occurrit, laetitiam publicam indicans. Coniicere licet, numulos tales in feſto votiuo ſollemni diſtributos fuiſſe populo, vt omnes moniti laetitiam effundant. *Morell*. Spec. rei numar. p. 80.) *Guſſeme* lll. p. 337.

GAVDIVM POPVLI ROMANI. Corona quercea, intra quam ſcriptum: SIC V. SIC X. in ima parte PARL. *al*. TSЄ. Æ. Conſtantis. *Band*. ll. p. 231. 349.) *Ducang*. Fam. Byz. Tb. 12. p. 36.

— — — ſed laurea eſt corona, in qua itidem ſcriptum: SIC V. SIC X. AV. max. mod. Conſtantis. *Band*. ib.) *Ducang*. — *Al*. ſed Æ. max. mod. Conſtantis. *Band*. ll. p. 353.) *Ducang*.) *Eckhel*. Cat. Muſ. Caeſ. ll. p. 490.) *Guſſeme* ll. p. 292. n. 11.) *Harduin*. Oper. p. 486. — *Al*. ſed Æ max. Conſtantis. *Band*. ll. p. 355.) *Vaill*. Pr. lll. p. 244.) *Ducang*. Tb. 12. p. 36. — *Al*. ſed Æ. Conſtantii Iun. *Band*. ll. p. 227. 374.) *Ducang*. Tb. 10. p. 32.) *Mdb*.

GAVDIVM POPVLI ROMANI ſed intra lauream ſcriptum: VOT. V. MVLT. X. infra T. S. Є. AV. Anecd. Conſtantis. *Cimel. Vindob*. I. Tb. 6. fg. 15. p. 25.) *Eckhel*. Cat. ll. p. 490.) *Khell*. Suppl. p. 253.

— — — ſed intra querceam ſcriptum: SIC X. SIC XX. Æ. Conſtantis. *Band*. ll. p. 353.

— — — ſed intra lauream legitur: SIC X. SIC XX. AV. max. mod. inſtar aereorum. Conſtantii Iun. *Band*. ll. p. 369. — *Al*. ſed Æ. max. mod. Muſ. *Alb*. ll. Tb. 112. fg. 1. p. 105.) *Band*. ll. p. 374.) *Ducang*.) *Cimel. Vindob*. ll. Tb. 110. fg. 1. p. 26.) *Eckhel*. Cat. ll. p. 495.) *Harduin*. Oper. p. 485.) *Vaill*. Pr. lll p. 248.

— — — ſed intra coronam: SIC XX. SIC XXX. in ima parte SIS et luna bicornis. Æ. max. mod. Conſtantii Iun. *Band*. ll. p. 227. 374.) *Ducang*. Tb. 10. p. 32.) *Mdb*. — *Al*. ſed SIC XX. SIC XXX. inter duas palmas, in ima parte SIS. Æ. max. mod. Conſtantii Iun. *Band*. ib.) *Ducang*.) *Mdb*. — *Al*. ſed in imo exergo TES. Æ. max. mod. Conſtantii Iun. *Band*. ib.) *Ducang*.) *Mdb*.

GAVDIVM REIPVBLICAE. Imperator togatus ſtat inter duas figuras paludatas, *Bandurio* videntur duo filii; alter a ſiniſtris ſtans d. globum ſuſtinet, alter a patre acci-

accipit, in imo exergo PTR. AV. Rrr. Conſtantii M. *Band.* ll. p. 245.) *Ducang.* Tb. 3. p. 18.) *Mdb.*) *Guſſeme* ll. p. 302. lll. p. 337.) *Vaill.* Pr. lll. p. 88.

GAVDIVM REIPVBLICAE. Tropaeum erectum inter feminam Alamanniam repraeſentantem a dextris, a ſin. captiuum Francum, humi ſedentes ac lugentes, in ima parte PTR. AV. Rrr. Conſtantini M. *Band.* ib.) *Ducang.* ib.) *Mdb.* ib. — *Al.* ſed Æ. Rrr. Conſtant. M. *Band.* ll. p. 297.) *Guſſeme* ll. p. 302. lll. 337.

GAVDIVM ROMANORVM. Captiua mulier tropaeo adſidens pucro mammas praebet, in imo PR. AV. Rrr. Val. Maximiani. *Band.* ll. p. 50.) *Vaill.* Pr. lll. p. 57.) *Guſſeme* V. p. 101. n. 40.

— — Idem typus. AV. Rrr. *Band.* ll. p. 163.) *Vaill.* Pr. lll. p. 75.) *Guſſeme* lll. p. 292. n. 4.

— — Figura muliebris ſedens ad tropaeum, dextro innixa brachio plorat. Æ. Conſtantini M. *Band.* ll. p. 297.

— — Mulier lugens, vel Alamannia moeſta ſedens ſub tropaeo, in ima numi parte ALAMANNIA. AR. Rrr. Conſtantini M. *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 65.) *Band.* ll. 246.) *Eckhel.* Cat. ll. 472.) *Guſſeme* I. p. 83.) *Mdb.*) *Spanhem.* ad Iuliani Caeſſ. p. 250. *it.* Praeſt. ll. p. 469. 638.) *Vaill.* Pr. lll. p. 88. — ſed AV. Rrr. Criſpi. *Band.* ll. p. 310.) *Liebe* Goth. Num. p. 81. 32.) *Guſſeme* lll. p. 260. — ſed et a ſin. tres clipei iacent. AV. Rrr. Conſtantini Iun. *Band.* ll. p. 331.) *Mdb.* p. 474. ex *Occone.*

— — — ſed ALEMANNIA in imo. AV. Conſtantini M. *Band.* ll. p. 213. 245.) *Ducang.* Fam. Byzant. Tb. 3. p. 18.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 25. fg. 10. p. 112.

GAVDIVM ROMANORVM. Mulier lugens, ſed FRANCIA in imo exergo ſcriptum. Tropaeum, iuxta quod Francia ſubacta humi ſedens moeſta. AV. Conſtantini M. *Band.* ll. p. 213. 246.) *Ducang.* Tb. 3. p. 18.) *Eckhel.* Cat. ll. p. 472.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 60. 469.) *Guſſeme* lll. p. 260. 337.) *Occo* p. 535.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 25. fg. 11. p. 113.) *Spanhem.* Pr. ll. p. 638. *et* ad Iuliani Caeſſ. p. 250.) *Vaill.* Pr. lll. p. 88. — *Al.* ſed AV. Criſpi. *Guſſ.* ll. p. 395. n. 9. *it.* lll. p. 260. 337.) *Liebe* Goth. Num. p. 81.

— — — ſed in ima parte FRAN. *al.* FRANC. ET. ALAM. *Francia Et Alamannia*, ob eas nempe Romanorum armis domitas ac ſubiectas. Tropaeum erectum inter captiuos duos humi ſedentes. AV. Conſtantini M. *Band.* ll. p. 246.) *Guſſeme* ll. p. 303. n. 41. *it.* lll. p. 260. 337.) *Hautbaler.* Exerc. lll. p. 75.) *Liebe* Goth. Num. p. 445.) *Mdb.*) *Morell.* Specim. rei numar. Tb. 7. p. 82.) *Spanhem.* Pr. ll. p. 638. *it.* ad Iuliani Caeſſ. p. 250.) *Vaill.* Pr. lll. p. 88.

— — — ſed in imo exergo SARMATIA. Mulier captiua adſidens tropaeo plorans. AR. Conſtantini Iun. *Band.* ll. p. 332.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* IV. Tb. 17. fg. 6. p. 267.) *Guſſeme* lll. p. 337.

GAVDIVM ROMANORVM. Vexillum, cui inſcriptum: VOT. X. MVLT. XV. erectum inter duos captiuos humi ſedentes. AR. mai. mod. Conſtantis. *Band.* ll. p. 353. — *Al.* ſed labaro inter duos captiuos humi ſedentes erecto inſcriptum: VOT. X. MVLT. XX. AR. Conſtantis. *Band.* ib.) *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. ll. p. 490 — *Al.* ſed labaro inſcriptum: VOT. XX. MVLT. XXX. in ima parte TR. AR. max. mod. Conſtantii Iun. *Band.* ll. p. 227. 374.) *Ducang.* Tb. 10. p. 32.

GAVDIVM ROMANORVM. Victoria ſedens ſuper ſpolia tenet clipeum, in quo ſcribit: VOT. XX. Æ max. Conſtantii Iun. *Band.* II. p. 378.) M. *Theup.* p. 822.) *Vaill.* Pr. III. p. 247.

G AVG. *Gallieni Auguſti.* vid. VICT. P. G. AVG.

G. AVG. *Gener Auguſti,* forte. vid. AVG. G. AVG. *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 324.) *Spanh.* Pr. II. p. 378.

Gaulum, vel *Gaulos*, Gr. Γαῦλος, hodie *Gozzo*, proxima Melitae eſt ſupra Siciliam inſula, quae olim eiuſdem nominis, prout et nunc habet ciuitatem. Syracuſanorum erat colonia ac municipium Romanum. Muſ. *Alb.* II. p. 125.) *Burmann.* ad *Dorville* Sicul. II. p. 493.) *Torremuzza* Sicil. Vet. Tb. 93. tres numos aeneos tres inter obuios exhibet, qui ad vnicum commode redigi poſſunt; eaſdem enim prae ſe ferunt figuras, caput videlicet galea tectum, infra quod luna creſcens, et ab)(Miles ſtans cum haſta et clipeo. Legitur in omnibus eadem inſcriptio ΓΑΥΛΙΤΩΝ, *Gaulitanorum*, retrogrado autem ordine poſita eſt apud *Parutam* epigraphe, ΛΑΤΛΙΤΩΝ, ſed vitioſe. — 1. ſed a parte capitis litterae ΣΥ. ad indicium, *Gaulitas* fuiſſe colonos *Syracuſanorum*. Eſt apud *Parutam* Tb. 142 ✱ et *Torremuzzam* Tb. 93. fg. 1. — 2. ſed miles cum parazonio. *Torremuz.* ib. fg. 2. — 3. ſed cum galea criſtata, quem edidere *Pellerin.* Vol. III. Tb. 91. fg. 2.) *Dorville* Sicul. Tb. 20. fg. 7.) M. *Pembrok.* Tb. 7. fg. 10.) *Torremuz.* ib. fg. 3.) Muſ. *Hunter.* p. 144. ita: Caput imberbe galeatum ad d. ante V. infra luna creſcens, pone globulus.)(ΓΑΥΛΙΤΩΝ. Figura galeata ſtans ad d. d. ſpiculum vibrans, ſ. ſcutum, ante ſtella.) *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 46. n. 2. 3. Caput muliebre ſupra lunula.)(ΓΑΥΛΙΤΩΝ. Figura militaris gradiens, d. haſtam intorquet, ſ. clipeum. Æ 3.) *Hauercamp.* ad Parut. Sic. p. 857. Palladis caput galeatum.)(Pallas armata.) *Gaſſeme* III. p. 338. cui caput Dianae videtur.) *Pignoli* dell' Ortatore Nautico Tav. I. n. 5. p. 125. in *Opuſc. Scientif.* Tom. XXIX. habet: ΓΑΥΛΙΤ. Mars gradiuus d. haſtam vibrat, ſ. clipeum, ad pedes fulmen.)(Luna bicornis, deſuper caput muliebre ornatu peregrino.

Ad eandem inſulam refert *Eckhel.* Cat. I. p. 46. alium Æ 2. numum, in quo caput muliebre velatum.)(Tres litterae Punicae. Tres figurae ad morem Aegyptium compoſitae. Typum vide *Saggi di Cort.* T. I. p. 35. Lit. B. ſed ibi numus *Melitae* tribuitur. At in praeſente numo, inquit *Eckhelius*, litterae tres eaedem omnino ſunt, quae in numis *Pellerinii* T. III. Vrb. Tb. 104. ab hoc quidem auctore olim pro Melitenſi moneta habitis, ſerius *Gaulos* relatae. Conf. *Peller.* Lettres. p. 33. in nota; quod iam antea ſuſpicatus eſt *Scipio Maffeius* Oſſerv. lett. T. V. p. 288. Si igitur horum iudicium non fallit, hunc quoque numum huius eſſe inſulae perſpicuum eſt. Idem *Pellerin.* Peupl. et Vill. Tb. 104 *et* Supplem. I. p. 16 et 26. recenſet alium aereum tertii moduli numum, quem repetit *Dutens* Explicat. de quelqu. Médailles Tb. 2. fg. 2. p. 58 ſqq. Eſt in eo caput velatum.)(Arietis caput adpoſitis litteris Phoeniciis Aleph et duplicato Nun, vel Koph eſt et Nun. duplicatum, de qua varietate *Dutens* ib. p. 155 ſq. et typum dedit in fronte diſſertationis ſecundae.

ΓΑΥΛΙΤ. vel frequentius ΓΑΥΛΙΤΩΝ, *Gaulitanorum*. vid. *Gaulos* inſula infra Siciliam.

Gaza, Gr. Γάζα, Syriae Palaeſtinae vrbs, non longe a mare in col-

le

le ſita, ſatis ampla et validis moeniis cincta, cuius meminit *Strabo* L. XVI. et *Plinius* L. V c. 14. Antiquitus vna ex Philiſtinorum ſatrapiis, deinde a regibus gubernata, a Perſis poſtea occupata, Alexandro M. reſiſtere auſa, bimeſtri obſidione capta eſt; poſt eum Ptolemaeis ceſſit, et tandem Seleucidis. Pompeius Iudaeis ereptam Syriae praeſidi contribuit, a quo epocham numerauit Pompeianam, ſed tantum autumno anni V. C. 693. vt recte *Noriſius* Epoch. Syro Maced. diſſ. V. p. 476. percuſſit. *Froelich.* Not. Elem. p. 45. circa A. V. C. 692. ante Chr. 62. incipit; et *Harduin.* Chronol. Vet. Teſt. in Oper. p. 613, Ao. 691. — Numos cum Imperatorum Auguſti, Claudii, Hadriani, Antonini Pii, Aurelii, Fauſtinae Iun., L. Veri, Commodi, Seueri, Domnae, Caracallae, Plautillae, Elagabali effigie ſignauit, et in plurimis aeram vrbis impoſuit numis, quos recenſet *Vaill.* Num.Graec. p. 266 ſq. In Auguſtaeis *Sacrae* et *Aſyli* praerogatiua non occurrit. — Noti ſunt numi Gazae, qui ſignum ♄ mon. [183] tanquam huius vrbis characteriſticum, aut ſolum, aut areae impreſſum plerumque oſtentant. Illud ad triquetrae formam nomihil accedit, et apud ſcriptores veteres ſunt iudicia, creditum a Gazenſibus, vrbem ſuam aut aedificatam ab Argiuis, aut certo habitatam. Teſtis ſit *Euſtathius* ad Dion. Perieg. „*Gazam* Ionem vocant aliqui, vbi bos erat in Ius, ſiue lunae ſimulacro, Io enim ex Argiuorum dialecto lunam ſignificat. Idem refert *Stephanus* in Ἰόνιον: „Ionius ſinus a Gaza vſus Aegyptum. Ione enim et Gaza vocabatur ab Ione bouem habens prope in imagine. Idem in Γάζα: „Vocabatur Gaza et Ione ab Ione, quae illuc adpulit et ibi permanſit. Inde numis quibuſdam inſcriptum ΓΑΖΑ. ΙΩ. Id quod cum aliis pluribus Gazae memorabilibus adnotauit *Noriſius* Epoch. Syro-Maced. diſſ. V, c. 3.

A) *Autonomi Gazae* numi: 1. Caput muliebre turritum ad d.)(ΔΗΜΟΥ ΤΩΝ ΕΝ ΓΑΖΗ ΙΕ... Figura ſtans ad ſ. d. coronam eleuans. Æ 2. Muſ. *Hunter.* Tb. 28. fg. 1. p. 144. — 2. Caput Iouis. ΔΗΜΟΥ ΓΑΖΑΙΩΝ ΙΕΡΑΣ ΑΣ. L. IΓ. *Populi Gazenſium* vrbis *Sacrae Inuiolabilis*, *An.* 15, vel ex aerae computo A. V. C. 706. Mulier tutulata et togata ſtans, d. pateram, ſ. c. c. *Vaill.* Gr. p. 266. ex *Baudelot.*) *Harduin.* Oper. Sel. p. 759. — 3..... Figura ſtans, d. ramo innixa, ſ. haſtam.)(ΓΑΖΑ. ΒΕΠ. Arbor, a d. nota [183] Æ 3. *Peller.* Tb. 84. fg. 16.) M. *Hunter.* p. 144. n. 2. — 4. Caput laureatum ac barbatum.)(Nauis cum remigantibus in vndis, deſuper auis volans et mon. idem [183] AR. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 75. fg. 8. — 5. Caput idem Iouis.)(Nauicula remigibus plena, cum duabus litteris Phoeniciis, quas MA. *Marna* interpretatur *Io. Swinton.* AR. Philoſ. Tranſact. Vol. LXI. P. II. p. 346. 350. 351. Tb. 13. fg. 4. — 6. Figura genuflexa.)(Nauis cum remigibus et iiſdem litteris Phoeniciis. AR Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 75. fg. 7. — 7. Sagittarius inequitans equum marinum.)(Noctua, pone ramuſculus et pedum, addita inſcriptione Phoenicia. *Dutens* Explication de qu. Médaill. diſſ. II. Tb. 1. fg. 1. p. 121 ſqq. nomen vrbis *Gazae* legere contendit. Simillimum *Barthelemy* vulgauit dans *Iournal de Savans* 1760. diuerſis autem litteris Phoeniciis, quem inde tribuit Ptolemaidi vel Arcae.

B) *Imperiales:*

a) *Auguſti.* 8. ΣΕΒΑΣΤΟΣ, *Auguſtus.* Caput Auguſti nudum.)(ΓΑΖΑ. ΞΓ. *Gaza*, *Anno* 63. Figura muliebris ſtolata et turrita, d. pateram, ſ. longum lauri ramum, ante pedes monogramma [183] eſt, quod paſſim in eius vrbis numis adparet. Æ 2. *Morell.* in Aug. Tb. 39. fgg. 14. 15. p. 398. — 9. ΚΑΙ.

Caput nudum.)(Duae lineae decuſſatae, ſolitum Gazae ſymbolum, mon. [183]. Mulier capite turrito ſtans, d. palmae ramum, ſ. duas ſpicas, addito L. ΞϚ. *Anno* 66. infra Γ. Æ 2. Editus ab *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. Tb. 4. fg. 15. p. 250.

b) *Claudii.* 10. ꞆЄΒΑꞆ (*ſic* loco CEBACτος) *Auguſtus.* Caput Claudii nudum.)(Figura muliebris ſtans, d. expanſa corollam tenet, ſ. ſublata, pone arbuſcula ſeu vitis, ſub dextra nomen vrbis ΓΑΖ (ſic) Γάζα, *Gaza* et nota illa perpetua [183] numorum iſtius vrbis, ſub ſin. autem LPI. *Annus* 110. Æ. ab rudi admodum manu ſculptus. *Liebe* Goth. Num. p. 305.) *Guſſeme* Ill. p. 339. n. 1.

c) *Titi Veſpaſiani.* 11. ΓΑΖΑ. L. ΡΛΒ. *Gaza*, *Anno* 132. aerae Pompeianae, V. C. 825. Aſtarte ſtans, d. caput Oſiridis, ſ. haſtam. Æ 3. *Guſſeme* ib. n. 2.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 731.) *Vaill.* Gr. p. 33. 267.

d) *Hadriani.* 12. ΓΑΖΑ ΜΑΡΝΑ. *Gaza Marna.* Simulacra Dianae et Apollinis in templo diſtylo. *Guſſ.* ib n. 3. — 13. ΓΑΖΑ ΔΠΡ. *An.* 184. Æ 2. *Harduin.* Oper. p. 758. — 14. ΓΑΖΑ. Γ. ΕΠΙ ΒϘΡ. *Gaza, Anno Tertio* nouae aerae ſcil. Hadriani ob quaedam beneficia, cum epocha vrbis Pompeiana 192. vel V. C. 885. Hadriani 3. Hercules d. innixus clauae. Æ 3. *Guſſeme* ib. n. 4.) *Vaill.* Gr. p. 33. 267.) *Harduin.* ib. p. 759. cui *Annus Tertius* ludorum Gazae editorum, incurrens in *An.* 192. aerae Pompeianae. — 15. ΓΑΖΑ. ΜΑΡΝΑ. Γ. ΕΠΙ ΓϘΡ. *An.* 193. *Harduin.* p. 62. — 16. Α. Κ. ΤΡ. ΑΔΡΙΑΝΟϹ, *Imp. Caeſ. Traianus Hadrianus.* Caput illius laureat.)(ΓΑΖΑ. Δ. ΕΠΙ ΓϘΡ. *Gaza Anno* 4. cum *Anno* aerae 193. Hercules nudus ſtans, d. clauam, ſ. ſpolia leonis. Æ 4. Muſ. *Theup.* p. 877. — 17. ΓΑΖΑ. ΕΙШ. Δ. ΕΠΙ ΓϘΡ. *Gaza, Io, Anno* 4. cum 193. V. C. 887. Duae mulieres dextras iungunt, quarum ſiniſterior laeua cornucopiae gerit. Æ 2. *Guſſeme* ib. n. 5.) *Patin.* Impp. p. 200.) *Vaill.* Adpend. Gr. Tb. 5. p. 308. — 18. ΓΑΖΑ. ΜΑΡΝΑ. Ε. ΕΠΙ ΔϘΡ. *Anno* 5. cum *Anno* 194. V. C. 888. Diana et Apollo ſtantes in templo diſtylo. Æ 1. *Guſſeme* ib. n. 6.) *Vaill.* Gr. p. 33.

e) *Antonini Pii.* 19. ΓΑΖΑ. ΒϹ. *Gaza, Anno* 202. V. C. 895. Hercules tutelaris vrbis deus et fundatoris pater, ſi *Stephano* fides, d. clauae innititur, ſ. ſpolia leonis. Æ 2. in Antonini Trib. Pot. 4. cuſus. *Vaill.* Gr.) *Guſſ.* ib. n. 7.) *Harduin.* Oper. p. 62. 767. cui vero *An.* V. C. 892. — 20. ΓΑΖΑ. ΓϹ. *An.* 203. Caput muliebre velatum et turritum. Æ 1. Trib. Pot. 5. *Vaill.* ib.) *Guſſ.* ib. n. 8.) *Harduin.* ib. p. 62. 768. — 21. ΑΙΛ. ΑΔΡ. ΑΝΤΩΝ. Caput laureat.)(ΓΑΖΑ. ΖϹ. *An.* 207. Idem caput muliebre. Æ 2. percuſſus in eius Tr. Pot. 9. *Vaill.* Gr.) *Guſſ.* ib. n. 10.) *Harduin.* ib. p. 62. 769. — 22. ΓΑΖΑ. ΙϹ. *An.* 210. Idem caput, ante quod mon. [183] *Guſſ.* ib. n. 10. — 23. ΓΑΖΑ. ΑΙϹ. *An.* 211. Hercules innixus clauae, ſ. leonis ſpolia. Æ 3. ſignatus in Tr. Pot. 13. *Guſſ.* ib. n. 11.) *Harduin.* ib. p. 62. 772.) *Vaill.* Gr. — 24. *Al.* eadem cum epigr. Mulier turrita ſtans, d. pateram. Æ 2. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib. — 25. *Al.* ſed ΔΙϹ. *An.* 214. Æ 2. *Harduin.* p. 773. — 26. *Al.* ſed [illegible]ΙϹ. *An.* 216. Fortuna ſtans d. temonem, ſ. cornucop. *Guſſ.* n. 12.) *Hard.* p. 62. 773.) *Vaill.* Gr. — 27. . . . . ΣΕΒΑ. . . Caput laur.)(ΓΑΖΑ. ΖΙϹ. *An.* 217. Caput muliebre turritum velatum. Æ 1. Muſ. *Theup.* p. 890. — 28. *Al.* ſed ΗΙϹ. *An.* 218. Idem muliebre caput. Æ 1. cuſus in Tr. Pot. 20. *Guſſ.* n. 13.) *Harduin.* p. 62. 774.) *Vaill.* Gr.

f) *An-*

f) *Antonini et M. Aurelii.* 29. ... ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ.... Capita aduerſa laureata Anton. Pii et M. Aurelii.)(ΓΑΖΑ.... Vir nudus ſtans ante aram, d. pateram, ſ. haſtam, in area ſolitum Gazae ſymbolum [182] Æ 3. *Eckhel.* Cat. I. p. 251. n. 2.

g) *M. Aurelii.* 30. ΓΑΖΑ. ΔΚϹ. *An.* 224. V. C. 917. Caput Herculis, infra claua. Æ 3. *Guſſ.* ib. n. 14.) *Vaill.* Gr.) *Harduin.* p. 62, cui A. V. C. 914. — 31. *Al.* ſed mulier ſtolata ſtans, d. haſtam, ſ. cornucopiae, pro pedibus taurus. Æ 3. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib. — 32. ΓΑΖΑ. ΖΚϹ. *An.* 227. V. C. 920. Duae mulieres turritae dextras iungunt. Æ 3. *Guſſeme* Ill. p. 340. n. 15.) *Harduin.* p. 62. 780.) *Vaill.* Gr. — 33. Capita M. Aurelii et L. Veri aduerſa.)(ΓΑΖΑ. ΘΚϹ. *An.* 229. V. C. 922. Mulier ſtans, d. haſtam, ſ. cornucop. pro pedibus taurus. Æ 3. *Guſſ.* ib. n. 16.) *Vaill.* Gr. — 34. M. Aurelii caput laur.)(ΓΑΖΑ. ΕΙΩ. ΘΚϹ. *An.* 229. *Gaza* et *Io* dextras iungunt. Æ 3. *Harduin.* Oper. p. 781. — 35. ΓΑΖΑ. ΛϹ. *An.* 230. V. C. 923. Mars galeatus et nudus iſtans, d. pateram ſupra aram, ſ. haſtam. Æ. 2. *Guſſ.* ib. n. 17.) *Harduin.* p. 62. 781.) *Vaill.* Gr.

h) *Fauſtinae Iunioris et Lucillae.* 36. ΦΑΥϹΤΕΙΝΑ ΛΟΥΚΙΛΛΑ ϹΕΒ. *Fauſtina* et *Lucilla Auguſta.*)(ΓΑΖΑ. ΗΚϹ. *An.* 228. *Hard.* Oper. p. 63. — 37. ΦΑΥϹΤΕΙΝΑ ΛΟΥΚΙΛΛΑ ϹΕΒΑϹΤ. Eadem capita aduerſa.)(ΓΑΖΑ. ΗΚϹ. *An.* 228. V. C. 921. Apollo et Diana Venatrix in templo diſtylo. Æ 2. *Guſſeme* ib. n. 18.) *Vaill.* Gr. p. 268. — 38. ΦΑΥϹΤΙΝΑ ΛΟΥΚΙΛΛΑ. *Fauſtina Lucilla.* Capita duo aduerſa Fauſtinae matris et Lucillae filiae.)(ΓΑΖΑ. ΘΚϹ. *An.* 229. Diana venatrix cum monogrammate [183] Gazenſium. Æ. *Guſſ.* ib. n. 19.) *Hard.* p. 781.) *Muſell.* Impp. Tb. 127. fg. 10. p. 179.) *Noriſ.* Il. p. 527.) Th. Reg. *Sueciae* Tb. 58. n. 29.

i) *L. Veri.* 39. ΑΥΤ. ΚΑΙϹΑΡ ΟΥΗΡΟϹ ϹΕ. Caput laur.)(ΓΑΖΑ. ΔΚϹ. *An.* 224. Æ 2. *Harduin.* Oper. p. 778. — 40. ΟΥΗΡΟϹ ΚΑΙϹΑΡ. Caput laur.)(ΓΑΖΑ. ϹΚΕ. *An.* 225. Dea ſtans cum haſta et cornucopiae, in area mon. [183]. Æ 3. *Hard.* p. 779. — 41. ΓΑΖΑ. ΗΚϹ. *An.* 228. Æ 1. *Hard.* p. 780. — 42. ΓΑΖΑ. ΘΚϹ. *An.* 229. V. C. 922. Mulier vel genius ſt. cum calatho, d. haſtam, ſ. cornuc. pro pedibus caput bouis. Æ, 3. *Vaill.* Gr.

k) *Commodi.* 43. ΑΥΤΟ. Κ. ΛΟΥ. ΑΥΡΗ. ΚΟΜΜ. *Imp. Caeſ. Lucius Aurel. Commodus.* Caput eius laureatum florente aetate.)(ΓΑΖ. ЄΙ... ΜϹ. *An.* 240. Duae figurae ſtantes dextras iungunt, addito mon. [183] Æ. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 36. fg. 6. p. 296. 297. — 44. ΓΑΖΑ. ΑϹ. *An.* 201. ſed veriſimilius ſcribendum ΑΜϹ. *An.* 241. Figura galeata et nuda, d. haſtam, ſ. pateram ad aram accenſam, pone mon. [183]. *Guſſeme* Ill. p. 340. n. 20. — 45. ΓΑΖΑ. ΕΙΩ. ΗΜϹ. *Gaza, Io, An.* 248. V. C. 941. Duae figurae muliebres dextras iungunt. Æ 2. *Vaill.* Gr. p. 68. 269.) *Guſſ.* ib. n. 21.) *Harduin.* Oper. p. 62. cui *An.* 936.

l) *Sept. Seueri.* 46. ΑΥΤ. Κ. Λ. ϹΕΠ. ϹΕΟΥΗΡΟϹ. Caput eius laur.)(ΓΑΖΑ ΗΞϹ. *Gaza, Anno* 268. V. C. 960. Seueri imperii 14. Mulier ſt. d. haſtam puram, ſ. c. c. ad pedes ceruus, in area mon. [183] ſolitum. Æ. *Haym.* Th. Brit. II. Tb. 38. fg. 9. p. 310.

m) *Domnae.* 47. ΙΟΥ. ΔΟΜΝΑ ϹЄΒ. Ιυλια Δόμνα Σεβαστὴ, *Iulia Domna Auguſta.* Huius caput.)(ΓΑΖΑ. ЄΙѠ. *Gaza, Io.* Duae figurae muliebres ſtantes, dextras iungunt; earum altera capite turrito, in medio character [183] ſed anno-

annorum notae non comparent. Æ 3. *Froelich.* 4. Tent. p. 249.) *Eckhel.* Cat. I. p. 251.

n) *Caracallae.* 48. ΓΑΖΑ. ΗΝC. *An.* 258. V. C. 951. *Harduino* Oper. p. 799. vero *An.* V. C. 948. — 49. ΓΑΖΑ. ΕΙΩ. ΗΝC. *Gaza, Io. An.* 258. Apollo et Diana cum attributis in templo diſtylo. Æ 2. *Guſſeme* III. p. 340. n. 22.) *Harduin.* Oper. p. 62.) *Vaill.* Gr. — 50. ΑΥΤ. Κ. ΜΑΡΚ. ΑΥΡΗΛ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. Huius caput admodum iuuenile.)(ΓΑΖΑ. ΕΙΩ. ΘΝC. *Gaza, Io. An.* 259. V. C. 952. Duae mulieres dextras iungentes. Æ 2. *Guſſeme* ib. n. 23.) *Harduin.* ib. p. 799.

o) *Plautillae.* 51. ΦΟΥΛΟΥΙΑΝ ΠΛΑΥΤΙΛΛΑΝ CΕΒ. *Fuluiam Plautillam Auguſtam* colit vrbs.)(ΓΑΖΑ. ΔΞC. *An.* 264. V. C. 957. Apollo et Diana cum attributis ſtant in templo duarum columnarum. Æ 2. *Guſſ.* ib. n. 24.) *Vaill.* Gr. p. 269.) *Harduin.* Oper. p. 62. 63. 802. ſed ei A. V. C. 954. et Diana in templo diſtylo ſtat cum Ioue.) *Patin.* Impp. p. 313. cui ΓΑΖΑ. ΑΖΕ pro ΔΞC.

p) *Elagabali.* 52. ΓΑΖΑ. ΠC. *Anno* 280. V. C. 973. Imp. Elagabalus pectore tenus ab aquila alis expanſis geſtus. Æ 2. *Guſſ.* ib. n. 25.) *Vaill.* l. c.) *Harduin.* Oper. p. 63. 813. ſed cum anno V. C. 971.

ΓΑΖΑΕΩΝ ΙΕΡΑΣ ΑΣ. *Gazenſium* vrbis *Sacrae* et *Inuiolabilis*. vid. *Gazae* autonomi numi.

ΓΑΞΗΕ.... vid. *Gaza* ibid.

ΓΑΖΙΟΥΡΩΝ, *Gaziurorum.* v. *Gaziura*, quae

Gaziura, male a *Guſſemio* III. p. 340. *Gaziuba* nuncupata, vrbs Paphlagoniae vel Cappadociae. *Straboni* L. XII. *Gaziura*, vetus regio nunc deſerta. *Plinio* L. VI. c. 2. „Gens Cappadocum; oppidum Caziura et Gazelum, amnis Halys. — Nihil praeterea hac de vrbe in Theſ. *Golzii* quidem indicata, nullius tamen alius auctoris numo illuſtrata, reperit *Haymius*, qui Th. Br. II. Tb. 20. fg. 3. p. 175. edidit Æ 2. numum, in quo caput galeatum.)(ΓΑΖΙΟΥ... *Gaziurorum.* Parazonium; ſed addit ibid. editor *Khell.* obſ. 114. „Qui inſtrumentum hoc cum pharetra Dianae, vt a monetariis effingitur, comparauerit, *telorum thecam* dicet; lorum adnexum bene longum in pugione cingulo inſerendo tam otioſum, quam neceſſarium eſt, vt ex humero ſuſpendatur.) M. *Theup.* p. 1270. cum pharetra erecta.) M. *Pembrok.* II. Tb. 7. pariter cum erecta pharetra, ſed integra denominatione ΓΑΖΙΟΥΡΩΝ.) *Froelich.* Not. Elem. p. 86.) *Guſſeme* III. p. 340, qui male ΓΑΖΙΟΥΒΩΝ, *Gaziubaeorum* ſcripſit, nomen vrbis *Gaziuba* indicans.

ΓΑΖΩΠΑΤΩΡ (*ſic*) archontis nomen Cadorum. ΚΛ. ΓΑΖΩΠΑΤΩΡ ΑΡΧ. Α. n. Gordiani Pii. *Vaill.* Gr. Ibidem in n. Tranquillinae ſcriptum ΓΑCΟΠΑΤΩΡ.

Gazophylacium grande, haud mediocre templi ornamentum, cuius *Nehem.* c. 13. vſ. 5. meminit. Plura de eo *Harduin.* in Chronol. V. T. vel in Oper. Sel. p. 569. 571.

Γ. Β. Γερουσίας Βουλῇ, *Senatus Conſulto.* Piget ipſum me, inquit *Harduin.* ad Num. Saec. Conſtant. in Oper. Sel. p. 425. aliquando dixiſſe, litteras Γ. Β. in numis Tarſenſium ſignificare: Γράμματι Βασιλέως, *Reſcripto Imperatoris*, tametſi id gloſſae neſcio quae ſuggererent, aliique ſcriptores. Γνώμῃ Βουλῆς exponendas eſſe, viris doctis adſentimur, quoniam Βασιλεὺς nemo Imperator Romanorum fuit etc. Conf. eiuſd. Oper. Sel. p. 807. 808. 825. 826. 828. 838. 839. — *Froelich.* Not. com-

compendiar. Graec. p. 143. Γ. Β. interpretatur: Γερυσίας Βυλῇ, vel Βυλεύματι, vel Γνώμῃ Βυλῆς, *Senatus Conſulto. Spanh.* Pr. I. p. 596. Γ. Β. exponit: Γνώμῃ Βυλῆς, ſiue Γράμματι Βυλῆς, *Senatus Decreto*, vid. *Anazarbus*, *Perinthus*, *Tarſus*.

G. C. *Gerundae Cauſa*. vid. R. G. C. *Rei Gerundae Cauſa*.

G. CAES. *Germanica Caeſarea*. v. *Caeſarea* Palaeſtinae.

G. COR. *al.* CORN. *al.* CORNEL. SVPERA AVG. *Gnea Cornelia Supera Auguſta*, vx. Valeriani Iun.

Γ. Δ. Γερμανικὸς, Δακικὸς, *Germanicus*, *Dacicus*, a gentibus deuictis ita dictus *Traianus*.

G. D. PARTH. *Germanicus*, *Dacicus*, *Parthicus*.

ΓΕ. in n. Iuſtini primi. *Band.* II. p. 627.) *Gueſſeme* III. p. 340. 341.

ƎΓ retrograde pro ΓΕ. in Æ. *Gelae* ſub protome minotauri. *Cimel. Vindob.* I. Tb. 8. fg. 2. p. 33.

ΓΕ. Γέλλιος, *Gellius* nomen gentis.

ΓΕ. Γερμανικὸς, *Germanicus*, in n. Traiani: ΝΕΡ. ΤΡΑΙ. ϹΕ. ΓΕ. Δ. *Nerua Traianus Auguſtus Germanicus*, *Dacicus*. — ΑΥ. ΚΑΙ. ΤΡΑΙΑΝΟϹ ΑΡΙ. ΓΕ. ΔΑ. *Imp. Caeſ. Traianus Optimus*, *Germanicus*, *Dacicus*.

ΓΕΑ vid. ΕΝ ΓΕΑ ΣΕΙΑ, *In Terra Dea*.

GEA loco GER*manica*. v. VICTORIA GEA. n. Carauſii. *Vaill.* Pr. I. p. 270.) *Band.* II. p. 120. ſcribit CEA.

ΓΕ. Δ. vel ΓΕ. ΔΑ. Γερμανικὸς Δακικὸς, *Germanicus*, *Dacicus*. vid. *Traianus*.

ΓΕΙϹΙΠΙ. abruptum nomen magiſtratus. v. *Lacedaemon*.

ΓΕΙϹΚΟϹ, *Giſcus* magiſtratus. ΕΠΙ ΓΕΙϹΚΟΥ, *Sub Giſco*. n. Tiberii. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 27. n. 2. p. 227.

ΓΕΛ. Γέλας, *Gela* Siciliae vrbs et fluuius.

Gela inter primores Siciliae vrbes veteres fuit celeberrima, *Stephano* Γέλα, πόλις Σικελίας, τὸ ἐθνικὸν Γελαῖος, ὁυ Γελῷος, id vero Γελῷος gentile, quod hic grammaticus improbare videtur, tot claſſici auctores Graeci vſurpant, et inter hos antiquiſſimi, *Herodotus* ac *Thucydides*, illo Γελῷος ſemper vſi ſunt. *Holſtenius* vnica ſyllaba mutata ſic legendum exiſtimat: τὸ ἐθνικὸν Γελαῖος καὶ vel ἢ Γελῷος Fateor valde arridere hanc ſententiam. Forte incolae vrbis Gelae poſterioribus temporibus auerſari coeperunt τὸ Γελῷος aut Γελώιος, quod *ridiculum* denotat, ſibique potius aptauerunt nomen gentile Γελαῖος, cui nihil ambigui ſenſus ſubeſt. Id ſuſpicantibus non leui adiumento eſt *Cicero*, rerum Siciliae, ſi quiſquam alius, probe gnarus, quippe cum quaeſtor eſſet, in ea verſatus, eiuſdemque prouinciae in accuſatione C. Verris patronus. Hic abſtinet ſe a *Geloorum* nomine, et, quoties eo vtendum fuiſſet, potius *Gelenſes* vocat. Enimuero quicquid ab hoc praeſidii ſperatur eripere videtur *Diodor. Siculus*, rerum patriae ſuae non minus gnarus, apud quem ſemper *Geloos* inuenimus. *Plinius* adpellat ab oppido ciues *Gelanos*, ſi non omnino *Gelaeos* ſcripſit, et librariorum vitio N pro E ſurrepſit. Fatendum tamen eſt fuiſſe omnino tempus, quo haec ciuitas non refugiebat nomen gentile *Geloorum* ab euentu ſiue fabuloſo, vt *Bocharto* credimus, ſiue vero, quondam impoſitum; ſed propriis monumentis ſuis inſcripſit ad omnem poſteritatem propagandam. *Fazellus* citat numiſmata cum

oppi-

oppidanorum inſcriptione ΓΕΛΩΩΝ. Si recte et accurate vidit, oportet illos eſſe ab aliis tritis diuerſos, in quibus perſpicue legitur ΓΕΛΩΙΩΝ. Quamquam fatendum eſt, eodem rem redire, ſiue prius Ω nudum exſtet, ſiue Iota ei ſubiungatur, ſiue ſubſcribatur. Eſt enim hic grammaticorum diſſenſus, quorum aliis hoc, illud aliis videtur. Antiquius cenſendum ΓΕΛΩΙΩΝ et antiqui moris crebra ſunt exempla, poetis praecipue familiaria. Oportet autem antiquiſſimos eſſe hos numos, et bis mille annorum aetatem forte ſatis longe ſuperare. Docent enim vetuſtiſſima monumenta Gelam ſui iuris eſſe pridem deſiiſſe, cum Gelonem, tyrannum potentiſſimum, iam varios dominos antea experta acciperet; hoc autem Syracuſis iam potito, Hieroni, fratri eius, tradita fuerit. Vero autem ſimile, et exemplis multis conſentaneum eſt, numis, qui a ciuitatibus ſub vnius imperium redactis cuſi fuerunt, nomina principum fuiſſe ſola inſcripta, aut vna cum populi mentione. Sic apud *Golzium* Sicil. vet. Tb. 11. proſtant duo, in quibus praeter ΓΕΛΑΣ nihil legitur; hiſque ΙΕΡΩΝΟΣ, *Hieronis* et ΓΕΛΑΣ, *Gelae* mentionem facientes ſex ſubiunguntur; cum ſolo autem ΙΕΡΩΝΟΣ, *Hieronis* nomine Tb. 13. quatuor viſuntur. Cenſendum autem illos omnes, in quibus tantum ΓΕΛΑΣ, ΓΕΛΩΙΩΝ aut ΓΕΛΩΩΝ mentio fit ante Gelonis Hieroniſque imperium fuiſſe procuſos, quales numos praeter *Golzium*, *Parutam* et *Dorvillium* expoſuerunt princeps *Torremuzza* Tbb. 31. 32. 33. Sicil. Num. p. 29 ſqq. *it.* Aggiunt. Tb. 5. *it.* Nota collectione Siciliae vet. inſcriptionum in Tabula praefixa.) Muſ. *Hunter.* p. 144 ad 146.) *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. P. I. p. 34.

De *Gelae* vero ſitu, in quo floruit, adhuc ſub iudice lis eſt. Sunt, qui eam ſtatuunt, vbi *Alicata*, ſiue *Leocata* ciuitas exſtat; alii vero ex ea *Terram nouam*, quod ſatis amplum eſt oppidum, ortam eſſe arbitrantur. Loca inter ſe parum diſtant, ſuntque in Occidentali Siciliae plaga, quae a Lybico mari adluitur. *Dorville* Sicul. I. p. 120 ſq. II. p. 367 ſq. 607.

a) *Aurei Gelenſium* numi. 1. maximae raritatis, at minimi moduli. Caput in eo bene comtum cum inſcr. ΣΟΣΙΠΟΛΙΣ, quae *Vrbis Seruatorem* exprimit.)(Dimidiatum corpus ſemibouis viri, qua figura veteres flumina deſignabant. vid. *Fluuius.* Inſcriptio eſt ΓΕΛΑΣ, quod nomen erat *Gelae* fluuii, a quo ſuum et ciuitas habuit, docente *Dorvill.* Sicul. I. p. 128. 132.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 5. fg. 3.) *Torremuzza* Sicil. Num. Tb. 31. fg. 1. — 2. Eandem habet raritatem itidem numulus, cum eodem dimidiato Gelae fluminis corpore, ſupra quod hordei granum, ad oſtendendam agri Geloi vbertatem, et infra nomen ipſum ΓΕΛΑΣ.)(Miles equo inſidens, f. telum. *Torremuz.* Sic. Tb. 31. fg. 2. — 3. ΓΕΛΑΣ. Dimidiatum ſemibouis viri corpus.)(ΙΕΡΩΝΟΣ, *Hieronis.* Vir in bigis, Victoria deſuper volante ſertumque offerente. *Golz.* Sicil. Tb. 11. fg. 9.

b) *Argentei.* 4. eximiae artis, in quo hinc caput muliebre.)(Equus gradiens, ſub quo Phoeniciae litterae Gimel et Ajin, quas *Dutens* dans ſon Explication de quelques Médailles p. 154. exiſtimat vrbis Gelae, quae iam diu Carthaginienſibus paruit, eorumque ſymbola impreſſit numo, cuius ectypon dedit *Dutens* in frontiſpicio diſſertationis ſuae. — 5. Tetradrachmum inter praeſtantiſſimos et rariores numos adſcribendum. In eo Gela fluuius ſtat taurino corpore et humana facie; ante eum frumenti ariſtae, et infra hordei granum, vbertatis ſoli Gelenſis teſtes. c. inſcr. ΓΕΛΑΣ.)(Quadrigae equorum elegantiſſimae a victore ductae.

ductae, aquila ſuperuolante infra frumenti ariſta. *Torremuz.* Sic. Tb. 31. fg. 8.) Apud *Parutam* nullus eiuſmodi exſtat, vbi omnes Victoriam alatam pro aquila ſiſtunt.) *Hauercamp.* ad *Dorvill.* Sicul. quadriiugos currus, trigas, bigas, et ſingulares equos vel equites, quos paſſim exhibent Gelenſium numi, ad Hieronis, Gelae tyranni, victorias, in Pythicis atque Olympicis agonibus adeptas, retulit. — 6. Tetradrachmum elegantiae ſimilis et raritatis. Corpus in eo non integrum, ſed dimidiatum eſt fluminis Gelae.)(Poſt quadrigas, quas aquila ſuperuolat, inſcriptio ΓΕΛΩΙΩΝ eſt nitidiſſima. *Torremuzz* Tb. 31. fg. 9. — 7. ΓΕ.... ſed retrograde-ΑΓ. Taurus dimidius facie humana, ſuperne granum frumenti.)(Vir in citis quadrigis, ſuper aquila volans, infra ſpica. *Cimel. Vindob.* I. Tb. 8. fg. 2. p. 33.) *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 34.) *Torremuzza* Aggiunt. Tb. 5. n. 23. — 8. Tetradrachmum inter rariora. ϹΕΛΑΣ. Dimidiatum Gelae fluminis corpus.)(Vir trigam agens iuxta columnam. 267 pd. Muſ. *Hunter.* Tb. 28. fg. 2.) *Torremuz.* Sicil. Tb. 31. fgg. 10. 11. — In hoc et nonnullis aliis e ſequentibus numis forma litterae Γ in arcus ſpeciem ita c, prout et in numis Agrigentinorum aliquibus. Conf. *Chiſhull.* ad Inſcriptionem Sigeam p. 25.) *Dutens* dans ancien Alphabet de Grecs diſſ. III. Tb. 3.) *Torremuzzae* Sicil. Num. Tbb. 5. n. 31. Eiuſdem Exercit. de Graeca Siculorum Palaeographia in limine Operis Siciliae vet. Inſcript. Idemque in prolegomenis p. 36. nouae collect. Siciliae Inſcript. — 9. ΓΕΛΑΣ. Idem dimidiati corporis typus.)(Vir trigam agens pariter iuxta columnam, ſed infra ΙΕΡΩΝΟΣ, *Hieronis* nomen expreſſum, cuius victorias in agonibus perceptas deſignat. *Golz.* Sicil. Tb. 11. fg. 7.) *Torremuz.* Collect. noua Inſcr. Sicil. fg. 23. Similes columnae in Catanenſium numis. — 10. *Ead.* *adu.*)(Trigae ad columnam, ſupra Victoria, infra hordei ſpica. 269. pd. M. *Hunter.* Tb. 28. fg. 3.) *Torremuz.* Collect. noua Inſcr. fg. 24. — 11. ϹΕΛΑΣ. Typus idem, ſupra Victoria.)(Typus idem, ſine Victoria et ſine ſpica. 264½ pd. M. *Hunter.* Tb. 38. fg. 4.) *Torremuz.* ib. fg. 25. — 12. ƧΑΛΑƎϽ retrogrado litterarum ordine dextra ſiniſtram verſus Phoenicum more, loco ΓΕΛΑΣ. Typus fere idem, ſine Victoria.)(Vir trigam agens, ſuperne Victoria coronat trigarum equos. 262¼ pd. Muſ. *Hunt.* Tb. 28. fg. 5.) *Torremuz.* Sicil. Tb. 31. fg. 12. — 13. *Alius* paullo diuerſus. 269¼ pd. M. *Hunter.* p. 144. n. 5. — 14. ƧΑΛΑƎΓ Tauri pars anterior facie humana; deſuper frumenti granum.)(ΙΕΡΩΝΟΣ.)(Vir in trigis Victoria deſuper coronam offerente, infra concha. *Golz.* Sic. Tb. 11. fg. 8. — 15. *Alius,* ſed hinc deeſt granum, inde deeſt concha. *Golz.* ib. fg. 10. — 16. ϹΕΛΑΣ. Idem fluuii Gelonis typus.)(Poſt triiugum currum caduceus. Rr. *Torremuz.* Sic. Tb. 31. fg. 13. prodiit è *Parutae* Sic. vet. — 17. Corpus dimidiatum Gelae fluminis a muliere coronatum, cum epigr. vt in aureo, at retrograde. ΣΟΣΙΠΟΛΙΣ, *Seruator Ciuitatis.*)(Equorum bigae, Victoria ſuperuolante cum corona, addito populi nomine ΓΕΛΟΙΟΝ (*ſic*) litteris retrogradis. Rrr. *Burmann.* Tb. 10. fg. 4. p. 368. ad calcem Siculor. Num. *Dorvillii.*) *Torremuz.* Sic. Tb. 32. fg. 1. — 18..... ΛΑΣ. Taurus dimidius facie humana.)(Figura muliebris in bigis, Victoria ſuperne equos coronante, in imo ornamenta. Tetradrachmum. *Eckhel.* Cat. I. p. 34. n. 1. 2. — 19. ϹΕΛΑΣ. Idem fluminis typus ſolitus.)(Vir bigas agens, ſupra Victoria, infra ornamentum quoddam. 263 pd. Muſ. *Hunt.* Tb. 28. fg. 6. — 20. ϹΕΛΑΣ. Typus idem ad ſ.)(Typus et ornamentum, vt in ſuperiori.

ri. 262¼ pd. M. *Hunt.* ib. fg. 7. — 21. 22. ΓΕΛΑΣ ſuper dimidiatum pariter Gelae corpus.)(Bigae, ſuper quas Victoria volitans. Obuii apud *Parutam.*) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 7. fg. 12.) *Harduin.* Oper. p. 63.) *Torremuzz.* Sic. Tb. 32. fgg. 4. 5. — 23. *Al.* ſed ſuper bigas corona. *Torremuz.* ib. fg. 3. — 24. ΣΑΛΕΓ Idem fluminis Gelae typus.)(Victoria ſuper bigas. 252¾ pd. Muſ. *Hunt.* Tb. 28. fg. 8.) *Guſſeme* Diccion. III. p. 341. — 25. ΣΑΛΕΓ. Typus idem ad d.)(Typus idem ad d. ſupra Victoria, infra granum hordei. 265¼ pd. M. *Hunt.* p. 145. n. 9. — 26. non vulgaris cum grue ante dimidiatum Gelae fluuii corpus.)(Victoria agit bigas, ſuperne corona, in imo exergo ΓΕΛΟΙΟΝ (*ſic*) rectis litteris. *Torremuz.* Sic. Tb. 32. fg. 2. — 27. Taurus ſimilis dimidius facie humana, barba in cuſpidem abeunte c. inſcr. ϹΕΛΑ.)(Vir nudus equo decurrens et iaculum mittens. p. 130½. *Eckhel.* Cat. I. p. 34. n. 3.) Muſ. *Hunt.* p. 145. n. 13. — 28. *Al.* ſed ΓΕΛΑ.)(Eques mitra ornatus, d. elata. Numophyl. *Glockian.* p. 21. — 29. *Al.* ſed Α Λ Ξ Ͻ.)(Eques decurrens, d. ſpiculum vibrans. 130¼ pd. M. *Hunt.* ib. n. 14. — 30. 31. 32. *Al.* ſed ϹΕΛΑΣ. Vir nudus tectus pileo conico, equo decurrens, et iaculum mittens. 131½ pd. paullo diuerſus. M. *Hunt.* Tb. 28. fg. 9 et p. 145. n. 10. 11.) *Eckhel.* Cat. I. p. 34. n. 5.) *Torremuz.* Sic. Tb. 32. fgg. 6. 7. 8. — 33. 34. ϹΕΛΑΣ. Taurus dimidius barba ſolita.)(Vir nudus capite galeato, ſ. clipeum, equo decurrens, infimi moduli. *Eckhel.* ib. n. 6.) *Torremuz.* ib. Tb. 32. fgg. 9. 10. — 35. ΓΕΛΑΣ. Idem tauri dimidii typus.)(Equus nudus ſpiculum vibrans, infra ΙΕΡΩΝΟΣ, *Hieronis.* *Golz.* Sicil. Tb. 11. fg. 8. — 36. ΓΕΛΑΣ. Idem typus fluuii.)(Eques nudus, d. ſupra caput elata gladium c. epigr. ΙΕΡΩΝΟΣ. *Golz.* ib. fg. 4. — 37. 38. ΣΑΛΕϽ. Typus idem.)(Equus ſingularis ſtans, ſupra quem corona laurea. 14½ pd. M. *Hunt.* Tb. 28. fg. 12.) *Torremuz.* Tb. 32. fgg. 11. 12. — 39. *Al.* ſed ϹΕΛΑ. 9½ pd. M. *Hunt.* p. 145. n. 18. — 40. *Alius* paullo diuerſus. 12½ pd. M. *Hunt.* ib. n. 20. — 41. *Al.* in quo Gelae fluminis dimidium corpus differt a praecedentibus et equus decurrens frenum mordet. *Torremuz.* Tb. 32. fg. 13. — 42. Caput imberbe vitta redimitum ad d.)(ΛΞΓ. Tauri pars anterior vultu humano. 12¼ pd. M. *Hunter.* Tb. 28. fg. 10. — 43. Caput Herculis imberbe exuuiis leonis tectum ad d.)(ΓΕΛΩΙΩΝ. Caput barbatum et laureatum ad ſ. 9¼ pd. M. *Hunt.* Tb. 28. fg. 13. — 44. 45. Haud vulgares numuli inferioris moduli. Quamuis ſint anepigraphi, eos ad Gelam ſpectare non dubitat *Torremuzza* ad Tb. 32. fgg. 14. 15. tam e figura fluminis Gelae dimidiata, quam e diſſecta et in quatuor partes diuiſa area praepoſterae partis ipſius numi, cuius ſimilis videtur in alio Gelenſium numulo aeneo c. inſcr. ΓΕΛΑΣ. — 46. ΓΕΛΩ. inſcriptus apud *Torremuz.* Tb. 32. fg. 16. quem edidit *Paruta* inter numos Gelonis Syracuſarum regis. Ad Gelam vero ſpectare arbitratus eſt *Torremuzza* princeps ob ſpicam, quae conſpicitur in alio aeneo numo, cui inſcriptum eſt ΓΕΛΩΙΩΝ.

c) *Aenei.* 47. Caput imberbe horrido capillitio et cum cornu in fronte ad d. pone granum hordei.)(ΓΕΛΑΣ. Bos gradiens ad ſ. infra tres globuli. Æ 2. Muſ. *Hunter.* Tb. 28. fg. 14. Paſcua fertilia, boue paſcente, in numo eius indicata. *Burmann.* ad *Dorville* Sicul. p. 481. — 48. Caput idem, ſine grano hordei.)(ΓΕΛΑΣ. Typus idem. Æ 2. M. *Hunter.* p. 146. n. 22. — 49.

— 49. Caput idem.)(ΓΕΛΑΣ. Typus idem, ſupra granum hordei, infra tres globuli. Æ. 2. M. *Hunt.* ib. n. 23. — 50. Caput imberbe cum cornu in fronte ad d.)(ΓΕΛΑΣ. Typus idem. Æ 2. M. *Hunter.* Tb. 28. fg. 15. — 51. Caput imberbe cornutum ad d.)(Bos ſtans ad d. ſupra lauri ramus. Æ 2. M. *Hunt.* ib. fg. 16. — 52. Caput iuuenile ſparſis crinibus, retro granum hordei.)(ΓΕΛΑΣ. Taurus gradiens, infra tres globuli. Æ 3. *Eckhel.* Cat. I. p. 34. n. 7. — 53. ΓΕΛΑΣ. Caput imberbe faſcia redimitum.)(Taurus ſtans, deſuper K. infra tres globuli. Æ 3. *Golz.* Sicil. Tb. 11. fg. 6. — 54. ΓΕΛΑΣ. Caput imberbe laureatum, forſan Apollinis.)(Taurus dimidius humana facie, deſuper delphinus, pone K. Rr. Æ 3. *Golz.* ib. fg. 5.) *Torremuz.* Sic. 33. fgg. 17. 18.) *Paruta* Sic. Num. — 55. Caput muliebre ſpicis coronatum, in area duo piſciculi.)(*Sine epigr.* Taurus cum facie humana ſtans. Æ 2. *Eckhel.* Cat. I. p. 34. n. 8. — 56. ΓΕΛΩΙΩΝ. *Gelenſium.* Caput barbatum et ſpicis ornatum ad ſ.)(Caput Herculis imberbe leonis exuuiis tectum ad d. Æ 3. Muſ. *Hunter.* Tb. 28. fg. 13.) Numophyl. *Schulz.* I. Tb. 2. fg. 6. p. 43. *Eiuſd.* MünzCab. p. 11. *it.* in deſcriptione Numor. quorundam rarior. Tom. XIV. Comm. Acad. Petropol. — 57. ΓΕΛΩΙΩΝ. Caput Iouis barbatum diademate cinctum ad ſ.)(Caput Herculis barbatum leonis ſpoliis tectum ad d. *Schulz.* ib. Tb. 2. fg. 5. p. 43. 44. cui Rrr.) *Torremuz.* Sicil. Tb. 33. fg. 1. cui vero obuius videtur. — 58. Item vulgaris cum capite Iouis.)(Caput muliebre cum eadem ΓΕΛΩΙΩΝ inſcriptione. *Torremuz.* ib. fg. 2. — 59. Caput barbatum et ſpicis ornatum ad ſ.)(ΙΕΛΩΙΩΝ. Caput muliebre aduerſum. Æ 3. *Peller.* Tb. 109. fg. 22.) M. *Hunt.* p. 146. n. 28. — 60. 61. Caput Cereris ſpicatum.)(ΓΕΛΩΙΩΝ. Vir galeatus ſtans ad d. arietem mactaturus. Æ 2. Muſ. *Hunter.* Tb. 28. fg. 18.) *Torremuz.* Sic. Tb. 33. fgg. 3. 4.) *Paruta* Sicil. Tb. 144. ſimiles numos edidit, at ab exeſa inſcriptione deceptus, eos ad Gelonem Syracuſarum et Gelae principem retulit; pariter editor Muſei *Pembrok.* II. Tb. 78. fg. 6. ſimillimum anepigraphum Geloni tribuit; ſed corrigendi ſunt, monente *Neumanno* Pop. Num. I. p. 43. — 62. *Alius* cum capite bouis recuſus. Æ 2. M. *Hunter.* p. 145. n. 30. — 63. *Alius* idem recuſus cum triquetrae figura, conuenit cum praecedentibus paucis exceptis; vir enim inſidet arieti ſalienti. *Torremuz.* Sic. Tb. 33. fg. 5. — 64. Vir mactat arietem, prout in praecedentibus.)(Equus ſolutus, ſupra quem ſtella. Æ 1. Rr. *Neumann.* Pop. Num. I. p. 43.) *Torremuz.* ib. fg. 6. *it.* Agg. II. T. 3. n. 24.) *Hauercamp.* in *Parut.* Sicil. Numiſm. Tb. 144. ad Gelonem refert. — 65. 66. cum capite Herculis et Gelae fluminis ſymbolo. Æ 3. *Paruta* ib.) *Torremuz.* ib. fgg. 7. 8. — 67 ad 73. nimis obuii ſunt, in quibus Gelae fluminis caput iuuenili facie et cornuta fronte.)(Bos, qui in binis faciem oſtendit hominis, idem fluminis Gelae cum inſcr ΓΕΛΑΣ ſymbolum. *Torremuz.* ib. fgg. 9 ad 16. — 74. 75. Caput Cereris ſpicis coronatum cum monogrammate.)(ΓΕΛΩΙΩΝ. Frumenti ariſta. Æ 3. Rr. *Neumann.* Pop. Num. I. Tb. 2. fg. 5. p. 41 ſq.) *Torremuz,* ib. fgg. 19. 20.) *Paruta* Sic. Num. III. Tb. 145. fg. 7. ſed Geloni regi tribuit. — 76. Bos ſtans cum ſolita inſcriptione ΓΕΛΑΣ.)(Area numi quadripartita cum quatuor hordei granis. Rr. *Torremuz.* ib. fg. 21. — 77. *Alius,* ſed bos gradiens ad ſ. infra tres globuli cum voc. ΓΕΛΑΣ.)(Quatuor hordei grana inter radios rotae. Æ 2. Muſ. *Hunter.* Tb. 28. fg. 17. — — 78. Fluminis figura ad formam ſemibouis viri gradientis.)(Aper horrentibus ſetis. Prodiit e *Paru-*

tae Opere apud *Torremuzz.* ib. fg. 22. hic anepigraphus non vulgaris, an ad Gelam, aut ad aliud Siciliae flumen ſpectet, res eſt in ambiguo.

Gela, Siciliae fluuius, hodie ab incolis *Fiume di Terranoua* dictus in Gelenſium numis capite cornuta fronte vel ſemibouis figura iam toto, iam medio corpore addita plerumque ΓΕΛΑΣ denominatione. vid. *Torremuzz.* Sic. Num. Tbb. 31. 32. 33. *it.* Eiuſd. Tabula Numor. fgg. 23. 24. 25. praefixa nouae collect. Siciliae veter. Inſcriptionum. — Pariter adiecta ΓΕΛΑΣ voce ad ſemiuirum bouem. n. Hieronis, Syracuſarum et Gelae tyranni. ibid. fg. 33. *Burmann.* ad *Dorville* Sicul. p. 370. 371.

ΓΕΛΑ vel ϹΕΛΑ ſiue retrograde ΑΛƎϽ vid. *Gela* Siciliae vrbs.

ΓΕΛΑΣ vel ΣΑΛƎΓ ſiue ΣΑΛƎϽ ſcriptum fluminis Gelae denominatio. vid. *Gela.*

GELL. vel GELLI. *Gellius.* v. Gellia gens, quae

Gellia gens, vtrum patricia an plebeia fuerit, non conſtat, equeſtris tamen et conſularis fuit, cuius nomen an *ἀπὸ τοῦ γελᾶν*, id eſt *ridere* dictum ſit? Si nomen a Graeca voce, an illi cognomen Graecorum more, qui binam haberet ſignificationem inditum POPLICOLA, *qui populum colit?* Latina enim cognomina non compoſita ſunt, et inter eos, qui eiuſmodi habuerunt, pauci occurrunt, niſi alter, qui *Agricola* dictus eſt.

Gelliae gentis numi: 1. Caput Romae galeatum, retro X denarii nota, in corona laurea.)(CN. GEL. *Cneus Gellius*, ſubtus ROMA. Quadrigae decurrentes, quibus inſiſtunt duae figurae, altera a dextris muliebris eſt, quam d. amplectitur vir galea et clipeo armatus. AR. *Guſſeme* III. p. 341.) *Morell.* Theſ. Fam. p. 191. fg. 1.) M. *Theup.* p. 46.) *Vaill.* Fam.) In *Vrſini* et *Patini* picturis figura illa muliebris galeam ſupra caput virile laeua tenet, quae cum in *Vaillantio* quoque ſculpta fuiſſet, mutata dein fuit in coronam lauream, cum naualem voluiſſet *Vaillantius.* — 2. Q. L. VAI. Q. F. Q. N. CATVLVS AED. CVR. EX S. C. *Quintus Lutatius, Quinti Filius, Quinti Nepos, Catulus Aedilis Curulis, Ex Senatus Conſulto.* Caput Libertatis velatum.)(L. GELLI. L. F. COS. *Lucius Gellius, Lucii Filius, Conſul.* Sella curulis inter duos lauri ramos, ſupra eam corona. AV. *Golz.* Faſt. p. 168. ad an. V. C. 681. *Guſſeme* ib. n. 2.) *Morell.* Num. Conſular. Tb. 18. fg. 2. p. 566.) *Vaill.* Fam. — 3. EX S. C. Caput Iouis laureat.)(L. GELLI. L. F. POPLICOLA AED. CVR. Aquila inſiſtens fulmini, in area praefericulum. AV. *Golz.* Faſt. p. 194. ad A. V. C. 717.) *Guſſeme* ib. n. 1.) *Morell.* Conſular. Tb. 18. fg. 3.) *Vaill.* Fam. qui typum refert ad ludos magnos. — 4. ANTON. COS. DESIG. ITER. ET TER. III. VIR. R. P. C. *Antonius Imperator, Conſul Deſignatus Iterum Et Tertium, Triumuir ReiPublicae Conſtituendae.* Capita aduerſa M. Antonii et reginae Cleopatrae.)(L. GELLIo L. F. POPLICOLA M. OCTAVIO Q.... PRAETORI*bus* ANT*onii.* Nauis praetoria remis et velis inſtructa. Æ. *Golz.* in Antonio p. 44.) *Guſſeme* III. p. 342. n. 5.) *Mdb.* p. 18.) *Morell.* Conſular. Tb. 18. fg. 4. p. 566.) *Vaill.* Fam. I. p. 108. cui PRAETORIA*norum* ANT*onii.* — 5. M. ANT. IMP. AVG. III. VIR. R. P. C. L. GEL. Q. P. *Marcus Antonius Imperator, Augur, Triumuir ReiPublicae Conſtituendae, Lucius Gellius Quaeſtor Prouincialis.* Caput nudum M. Antonii, pone quod eſt praefericulum, auguratus Antonii reſpiciens.)(CAESAR IMP. PONT. COS. III. VIR. R. P. C. *Caeſar*

Caeſar Imperator, Pontifex, Conſul, Triumuir ReiPublicae Conſtituendae. Caput nudum Caeſaris Auguſti, pone quod lituus eſt pontificatum eius denotans. Æ. R. *Guſſeme* ib. n. 4.) *Hard.* Oper. p. 694.) *Morell.* Th. Fam. p. 192. fg. 2.) *Vaill.* Fam. *it.* Pr. II. p. 10.) *Vrſin.* Fam. Rom. p. 119. — 6. ΜΕΣΣΑΛΙΝΑ ΣΕΒΑΣΤΗ ΝΕΑ ΗΡΑ, *Meſſalina Auguſta Noua Iuno.* Caput Meſſalinae Claudii coniugis, ſpicis duabus ad pectus erumpentibus.)(ΓΕΛΛΙΟΣ ΡΟΥΦΟΣ ΑΝΘΥΠΑΤΟΣ ΝΕΙΚΑΕΩΝ, *Gellius Rufus Proconſule Nicaeenſium.* Aedificium pulcerrimum, veluti porticus vel theatrum, quod duas columnationes ſibi inuicem habet impoſitas, ſingulas quaternarum columnarum ſerie conſtantes; in infima baſi ſuperſunt litterae... ΕΤ. Ρ... quas non animaduertit *Vaillantius* in pictura et recenſione huius numi, quem dedit inter numos Graecos p. 14. vbi titulo ſtupendae raritatis exornat. Æ. *Guſſ.* III. p. 342. V. p. 231. n. 6.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 718.) *Liebe* Goth. Num. p. 40.) *Morell.* Th. Fam. p. 192. fg. 3.) *Spanhem.* Pr. II. p. 281.) *Vaill.* Gr. l. c.

ΓΕΛΛΙΟΣ, *Gellius.* vid. *Gellia* gens. — *Nicaea* Bithyniae.

GELLIVS. v. *Gellia* gens.

Gelo, Dinomenis e plebeio genere filius, Gelae iam pridem tyrannus, primus Syracuſarum obtinuit etc. ante Chriſtum 490. vel ſerius, dominatum, quem ad mortem vſque tenuit. Cur *Syracuſius* dictus, licet Gelous fuerit, docet *Burmann.* ad *Dorville* Siculam II. p. 456. — Gelonis nedum apud Syracuſanos, ſed apud omnes Siculos gratiſſima fuit memoria; Siciliam namque profligatis ad Himeram Carthaginienſibus liberauit, et Syracuſanam rempublicam aequis ſemper legibus rexit. — Eius numi confuſi. Genuini qui ſunt, cuſi adhuc eo viuente, non poſterioribus demum temporibus. Caput illius vel laureatum aut galea tectum et cum ſolo ΓΕΛΩΝΟΣ vel ΓΕΛΩΝΟΣ ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΥ nomine apud *Parutam* Sicil Tbb. 107. 108.) *Dorvill.* Sicul. II. p. 456 ſq.) *Golz.* Sicil. Tb. 13.) *Spanhem.* Pr. I. p. 547.) *Torremuz.* Sicil. vet Num. Tb. 97. p. 95. Aliquando cum adſcripto quidem ΒΑΣΙΛΕΩΣ, *Regis,* titulo, vti ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΥ ΒΑ ΓΕΛΩΝΟΣ, ſed citra vllum diadema. In quodam Syracuſano numo apud *Beger.* Th. Br. I. p. 289. Γ littera *Gelonis* regis nomen indicare videtur.

a) *Aureus Gelonis* regis Syracuſarum numus: 1. Caput Gelonis lauro coronatum.)(ΓΕΛΩΝΟΣ ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΥ. Currus a duobus equis tractus, atque infra trinacriae ſignum. *Golz.* Sicil. Tb. 13. fg. 2.) *Froelich.* Not. Elem. Tb. 5. fg. 1. p. 131.) *Guſſeme* III. p. 342. n. 6.) *Torremuz.* Sicil. vet. Num. Tb. 97. p. 95.

b) *Argentei.* 2. 3. 4. pulcerrimi. Eſt quoque in eis Gelonis caput, ſed faſcia ſiue diademate cinctum. Biiugus currus a Victoria rectus, ob victoriam curulem in olympicis reportatam, cum nomine ipſius principis ΒΑ. ΓΕΛΩΝΟΣ ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΥ. *al.* ΒΑ. ΓΕΛΩΝΟΣ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ. *al.* tantum ΓΕΛΩΝΟΣ. *Golz.* Sicil. Tb. 13 fg. 1.) *Burmann.* ad *Dorville* Sicul. Tbb. 15. 16.) *Paruta* Sic.) *Torremuz.* Sic. Tb. 97. fgg. 2. 3. 4.) *Duens* Explication Tb. 4. fg. 5. p. 108.) Muſeum *Pembrok.* II. Tb. 78. fg. 4. — 5. ΓΕΛΩΝΟΣ ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΥ inſcriptus, conuenit cum praecedentibus, modulo autem iis inferior. *Torremuz.* ib. fg. 5. — 6. ΓΕΛΩΝΟΣ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ, prioribus etiam eſt ſimilis, excepto tamen diademate, quod infra collum deſcendit. *Burmann.* ad *Dorville* Sicul. ib.) *Torremuz.* ib. fg. 6.) Numophyl. *Gloekian.* p. 16. — 7. in

in Sicilia Numiſmatica *Parutae* ab *Hauercampo* editus et inter Sicil. Num. *Torremuzzae* ib. fg. 7. praecedentibus mole ſunt inferior vt et 8. vbi poſt Gelonis caput apud *Parutam*, *Torremuzzam* et *Guſſeme* III. p. 342. n. 10. binae ſunt frumenti ariſtae. Currus, qui in hiſce 1 ad 7. numis conſpicitur, a Victoria, in 8 vero regitur a viro. Omnes Gelonis numi cum bigis inter praeſtantiores et non vulgares ſunt accenſendi. — 9. 10. obuii ſunt. In eis Gelonis caput. Aquila fulmini inſiſtens; in 9. epigraphe eſt: ΓΕΛΩΝΟΣ ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΥ et Α in area, apud *Parutam* aeque ac *Torremuzzam*; in 10. legitur ΒΑ. ΓΕΛΩΝΟΣ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ et Ε in area. *Paruta* ibid.) *Torremuz.* ib. fg. 10.) *Froelich.* Notit. Elem. Tb. 5. fg. 2. p. 131.) *Guſſeme* III. p. 342. n. 7.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 78. fg. 5. — 11. Idem Gelonis caput.)(ΓΕΛΩΝΟΣ ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΙ. Α. Aquila fulmini inſiſtens. *Guſſeme* ib. n. 9. — 12. *Al.* ſed ΓΕΛΩΝΟΣ ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΙ ΑΦ. ΒΑ. Victoria in bigis, infra Ε. *Guſſ.* ib. n. 8. — 13. 14. infimi ſunt moduli, ſed eximiae raritatis; in 13. caput eſt Gelonis diadematum.)(Leo gradiens cum nomine ΓΕΛΩΝΟΣ. *Froelich.* Not. Elem. p. 131.) *Spanhem.* Pr. I. p. 547.) *Torremuz.* Sicil. Tb. 97. fg. 11. — 14. Gelonis ſolitum caput.)(ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΥ ΓΕΛΩΝΟΣ cum litteris ſiue notis numeralibus XII. quarum explicatio eſt dubia. *Torremuz.* ib. fg. 12. qui inter argenteos ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ, *Syracuſarum* numos Sicil. Num. Tb. 71. protulit tres cum Palladis capite, in quorum poſtica ſimiles ſignatae ſunt litterae ſiue notae XIII. additis in binis eorum tribus globulis. Littera X vt plurimum in Graecorum veteribus monumentis ſexcentum indicat, et aliquando etiam mille, I vero decem; de quo conf. *Corſinus* de notis Graecorum p. 30 et 72.

c) *Aerei* Gelonis numi, 15. ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ. Caput Gelonis diadematum, retro clipeus.)(Leo gradiens, ſupra claua. Æ 2. *Eckhel.* Cat. I. p. 44.) *Guſſeme* III. p. 342. n. 11. — 16. *Alius*, ſed retro clipeus. Æ 2. *Eckhel.* ib. n. 2. — 17. Caput Gelonis.)(ΓΕΛΩΝΟΣ. Equus, in area Η. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 78. fg. 6. ſed corrigendi ſunt editor Muſ. *Pembrok.* *Paruta*que et Gelae vrbi reddendus eſt numus iſte Æ 1. prout docet *Neumann.* Pop. Num. p. 43.

Geloni eidem ab aliquibus tribuuntur numi ſequentes: 18. Caput muliebre diadematum.)(ΓΕΛΩΝΟΣ. ſpica. *Guſſeme* III. p. 342. n. 3. — 19. Caput Apollinis laur.)(Η. Homo nudus ſtans, ſ. arieti impoſita. *Guſſ.* ib. n. 1. — 20. Caput muliebre ſpicis coronatum.)(ΓΕΛΩΝ. Η. Eadem figura cum ariete. *Guſſ.* ib. n. 2. — 21. Equus currens, deſuper aſtrum.)(Homo et aries. *Guſſ.* ib. n. 5. — 22. Taurus dimidius facie humana.)(ΓΕΛΩΙ. Spica. *Guſſ.* ib. fg. 2. qui vero rectius Gelae vrbi, vti ſimiles occurrunt ΓΕΛΩΙων, inſcripti, tribuendus videtur.

ΓΕΛΩ. hanc mutilatam epigraphen legit *Paruta* Sicil. Numiſm. III. Tb. 144. fg. 4. ΓΕΛΩνος, quippe a rege *Gelone* ſignatum credidit numum; *Neumannus* vero Imp. Num. I. Tb. 2. fg. 5. p. 43. confidenter ſupplet ΓΕΛΩιων ac *Gelae* vrbi reddit. vid. *Gela* Siciliae.

ΓΕΛΟΙΟΝ (*ſic*) rectis litteris immo et retrogradis, vel frequentius ΓΕΛΩΙΩΝ, *Gelenſium* epigraphe in numis, rarior ΓΕΛΩΩΝ. Conf. *Pellerin.* Méd. Peupl. et Vill. Tom. III. Tb. 109.) *Pancratius* Antiq. Sicul. Tom. I. Part. II. in fine praefationis, vbi meliorem typum cum inſcriptione integra ΓΕΛΩΙΩΝ dedit Gelenſium numo, male a *Paruta* Sic. Num. Tb. 144. fg. 8. ad regem Gelonem relato et cum vitioſa ΓΕΛΩΝ. epigraphe edito.

ΓΕΛΩΝΟΣ, *Gelonis* vel ΓΕΛΩΝΟΣ ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΥ, *Gelonis Syracuſani.* vid. *Gelo.*

GEM. *Gemella* vel *Gemina*, cuius vocis ſignificatio apud *Bimard.* ad *Iob.* II. p. 273. eruitur e *Caeſaris* Comm. Bell. Ciu. III. c. 4. „Vnam (legionem) ex Sicilia veteranam, quam factam ex duabus, *Gemellam* adpellabat. GEM. L. *Gemella Legio.* vid. LEG. VII. CL. GEM. — LEG. XII. GEM. — LEG. XIII. GEM. — LEG. XIIII. GEM.

GEM. *Geminus*, quod vno partu cum fratre editus ſit. Cognomina Gemini et Trigemini geſſerunt, quorum patres ita a ſorte naſcendi dicti ſunt. *Hauercamp.* ad *Morell.* Fam. p. 149. — M. ABVRI. MF. GEM. *Marcus Aburius, Marci Filius, Geminus.* Pariter C. ABVRI. GEM. *Caius Aburius Geminus* ſcriptum offendimus in gente Aburia. Integre vero expreſſum cognomentum GEMINVS in g. Seruilia. *Morell.* Fam. p. 388.

Gemella cognominata Acci Hiſpaniae Tarraconenſis colonia, quo miſſi ſunt ex legione III et VI. coloni, numis Auguſti ac Tiberii id probantibus, in quibus nuncupatur: COL. GEM. ACCI. *al.* C. I. G. A. vel ACCI. *al.* COL. IVL. GEM. ACCI.

Gemella, Hipponenſis colonia, cur dicta. *Vaill.* Col. I. p. 159. II. p. 38.

Gemelli cum lupa frequens coloniarum Romanarum inſigne, vt in numis Corinthi, Alexandriae Troadis, Deulti, Neapolis, Damaſci ac aliis, idque ex recepto more, quem *Spanh.* Pr. I. p. 571. illuſtrauit, quo originum ſuarum inſignia ſeruari a coloniis fuerunt ſolita. — Iidem etiam gemelli cum lupa in Probi numo c. inſcr. ORIGINI AVG. — Eadem lupa cum gemellis Antiochiae ad Orontem a Tiberio ſupra portam vrbis orientalem et poſtea a Traiano ſupra portam aliam a ſe exſtructam ſculpta, vt ſcirent poſteri, quod Romanorum eſſet opus. vid. *Lupa.*

GEMELLO II.VIR. vid. *Caeſar Auguſta* ſub Tiberio.

GEMELLVS cognomen ab ortu. A. M. GEMELLVS. *Aulus Memmius Gemellus.* v. *Memmia* g.

Gemina Fortuna in aere Heliopolitano ſub Hadriano. *Vaill.* Col. I. p. 157.

Geminatae litterae in numis. Iuxta *Quintilian.* Inſtit. L. I. c. 7. vocalem producendam Romani olim geminarunt. Hinc et geminum in antiquis aliquot numis vnius producti vicem obtinet, vt VAALA, VAARVS, loco VALA, VARVS. Similiter E longum cum duobus E c. c. FEELIX pro FELIX, item geminatum I in voce VIIRTVS obſeruatur. Quae vero geminatae litterae in antiqua ſcriptura cum vna efferuntur littera, ſicut adparet in vetuſtis denariis cum vocibus CINA, SISENA, SVLA, pro CINNA, SISENNA, SVLLA. — Sed et alias litteras offendimus *geminatas*, quemadmodum LICINNIANVS LICINNIVS apud *Band.* II. p. 184. item NASSICA, VOLVSSIANVS pro LICINIANVS LICINIVS, NASICA, VOLVSIANVS etc. vid. *ſuis locis.*

Geminorum ſigna. vid. *Dioſcurorum Pilei.*

ΓΕΜΙΝΟΥ, *Gemini* nomen. ΕΠΙ. ΓΕΜΙΝΟΥ *al.* Ε. C. ΓΕΜΙΝΟΥ. *al.* ΕΠΙ CΤΡ. ΓΕΜΙΝΟΥ, *Sub Praetore Gemino.* n. Smyrnaeor. et Pergamenor. Concord. *Vaill.* Gr. — *Al.* Ε. CΤΡ. Μ. ΑΥΡ. ΓΕΜΙΝΟΥ, *Sub Praetore M. Aurelio Gemino.* n. Eorundem. *Vaill.* Sel. Num. *Carp.* p. 65. 67.

706. 707.) *Morell.* Impp. I. p. 478.) in M. *Pembrok* lll. Tb. 46. fg. 8. — VENVS GENETRIX. n. Fauſtinae Iunioris, Iuliae Seueri, Magn. Vrbicae.

GENIO. vid. BONO GENIO IMPERATORIS. n. Gal. Maximini, vulgo Dazae. — BONO GENIO PII IMPERATORIS. n. Gal. Maximini. Licinii.

— ANTIOCHENI. Figura muliebris turrito capite ac velato rupibus inſidens, infra fluuii emergentis figura. Æ 2. Antiochiae Syriae in Iuliano. *Band.* ll. p. 430. 438.) *Eckhel.* Cat. I. p. 230.) Muſ. *Hunt.* p. 32. n. 91.

— AVG. Genius ſt. d. pateram, ſ. c. c. AR. Gallieni. *Band.* I. p. 162.) *Guſſeme* lll. p. 306. n. 61. — ſed ſt. ad aram cum patera et c. c. Æ 3. Gallieni. *Band.* I. 216. — omiſſo typo. Æ. Licinii *Band.* ll. p. 195.) *Guſſeme* IV. p. 309. n. 10.

— AV. GENIO CC. Genius d. pateram tenens. Æ 2. Rrr. Maximini Dazae. *Band.* ll. p. 168.) *Guſſeme* lll. p. 293. n. 9.

— AVG. CMH. litteris coniunctis TH. Genius ſt. d. pateram, ſ. c. c. Æ 2. Maximini Dazae. *Eckhel.* Cat. ll. p. 459.) *Guſſ.* lll. p. 292. n. 6.

AVGG. ET CAESS. NN. *Genio Auguſtorum Et Caeſarum Noſtrorum.* Genius cum modio in capite ſtans, d. pateram, ſ. c. c. Æ 2. Rrr. Conſtant. Chlori. *Vaill.* Pr. I. p. 264.) *Band.* ll. p. 109.

— AVGG. ET CAESS. AA VV NN. Genius ſt. d. pateram, ſ. c. c. Æ. Gal. Maximiani *Band.* ll. p. 144. ex *Mediobarbo.*) *Guſſeme* lll. p. 286. n. 15.

— AVGG. ET CAESARVM N. N. Genius cum modio et pallio in brachium ſiniſtrum reiecto ſtans, d. pateram, ex qua liquorem effundit, ſ. c. c. Æ 2. Rrr. Conſtant. Chlori. *Band.* ll. p. 96.) *Eckhel.* Cat. ll. p. 446.) *Theup.* p. 320. — ſed in imo KA. Æ 2. Rr. Val. Seueri. *Band.* ll. p. 124. 127.) *Eckhel.* Cat. ll. p. 456. n. 3.) *Vaill.* Pr. I. p. 273.) *Guſſeme* VI. p 184. n. 5. ſed GENIO AVG. ET etc. — *Eadem epigr.* idemque typus. Æ 2. Rr. Gal. Maximiani. *Band.* ll. p. 135. 144.) *Eckhel.* Cat. ll. p. 451. 457.) *Guſſ.* lll. p. 286. n. 15.) *Mdb.* p. 442.) *Muſell.* Supplem. Tb. 59. fg. 5. — *it.* Æ 2. Rr. Maximini Dazae. *Band.* ll. p. 168. 176.) *Guſſ.* lll. p. 293. n. 8. — *it.* Æ 2. Rr. Conſtantini M. *Band.* ll. p. 260.) *Eckhel.* Cat. ll. p. 469.

— AVGG. ET GAESAVM (*ſic*) NN. Idem typus. Æ 2. Rrr. Conſtantii Chlori. *Band.* II. p. 96.

— AVGVSTI. S. C. Genius ſt. ad aram accenſam, d. pateram, ſ. c. c. Æ 2. 3. Neronis. *Angelon.* p. 53. vel. 61.) N. *Arſchot.* Tb. 20. n. 8.) *Bellor.* p. 43. n. 15.) *Geſner.* Tb. 47. n. 11.) *Guſſeme* V. p. 216. n. 28.) *Conſtant. Laudus* p. 75.) *Mdb.* p. 90.) *Morell.* Impp. ll. p. 107. in Nerone Tb. 10. fgg. 21. 22.) *Muſell.* Impp. Tb. 22. fg. 5. *it.* Supplem. Impp. Tb. 4. fg. 1.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 42. fg. 5. p. 212.) *Schulz* MzCab. ll. p. 22. 23.) M. *Theup.* p. 403. — *Eadem epigr.* idemque typus. n. Hadriani. *Guſſ.* IV. p. 14. n. 99.

— AVGVSTI. Genius nudus ſt. cum modio in capite, d. pateram, ſ. c. c. AR. max. moduli Val. Maximiani. *Band.* ll. p. 53.) *Vaill.* Pr. lll. p. 58. — *it.* Æ 2. Eiuſd. *Band.* ll. p. 58. 82.) *Eckhel.* Cat. ll. p. 438.) *Guſſeme* V. p. 101. n. 41.) *Muſell.* Impp. Tb. 240. fg. 6.

— AVGVSTI. Idem typus. Æ 2. 3. Gal. Maximiani. *Band.* ll.

l. p. 134. 135. 141.) *Beger*. Th. Br. ll. p. 789.) *Eckhel*. Cat. ll. p. 454.) *Guſſeme* lll. p. 286. n. 14.) *Muſell*. Impp. Tb. 243. fg. 5.) *Vaill*. Pr. I. p. 276.

GENIO AVGGVTI. Genius ſt. d. caput radiatum, ſ. c. c. Æ 2. Maximini Dazae. *Band*. ll. p. 167.) *Guſſeme* lll. p. 292. n. 6. — *Al*. ſt. d. caput, cui vt videtur lotus imminet, ſ. c. c Æ 2. Eiuſd. *Eckhel*. Cat. ll. p. 459. — *Al*. ſed ſine loto. Æ. *ibid*.) *Band*. ll. p. 174. ſed Æ 3. — ſt. d. caput Serapidis, ſ. c. c. iuxta pedes palmae ramus erectus. Æ 2. 3. eiuſd. Dazae. *Band*. ll. p. 167. 174.) *Guſſ*. ib. — *Al*. abſque palmae ramo. Æ 2. Eiuſd. *Band*. ib. — ſt. Victoriae ſignum aduerſum globo impoſitum d. ſuſtinens, ſ. c. c. Æ 2. 3. Eiuſd. *Band*. ib. p. 167. 174. ſt. d. pateram, ſ. c. c. Æ 2. Eiuſd. Dazae. *Band*. ib. p. 167. 174. 176.) *Eckhel*. Cat. ll. p. 457. 459.) *Harduin*. Oper. p. 461.) *Grainville* dans Mem. Trev. 1704. Ian. p. 59 ſq.) *Bimard*. ad *Iobert*. ll. p. 379 ſq.) *Woltereck*. El. Num. p. 277. — et praeterea ad pedes aquila pro ara. Æ 2. Eiuſd. Dazae. *Band*. ll. p. 167. 174.) *Eckh*. Cat. ll. p. 459. — ſed tantum ara ignita, ſine aquila. Æ 2. Eiuſd. *Band*. ll. p. 174.) *Beger*. Th. Br. ll. p. 793.) *Eckhel*. ibid.) *Muſell*. Suppl. Impp. Tb. 60. fg. 5.) M. *Theup*. p. 323.

— AVGVSTI. Genius nudus cum modio ſupra caput ſt. d. pateram, ſ. c. c. in imo diuerſae litterae iuxta diuerſos typos. Æ 2. Licinii Sen. *Band*. ll. p. 184. 196.) *Beger*. Th. Brand. ll. p. 798.) *Eckhel*. Cat. ll. p. 464.) *Guſſeme* IV. p. 308. n. 8.) *Muſell*. Impp. Tb. 245. fg. 10.) *Vaill*. Pr. I. p. 287. — et praeterea ad pedes ara ignita. Æ 2. Eiuſd. *Eckhel*. ib. — *it*. Æ 3. Eiuſd. *Band*. ll. p. 187. 196.) *Guſſ*. ib. — *Ead*. *epigr*. Genius ſt. cum modio, d. victoriolam, ſ. c. e. Æ 3. Licin. Sen. *Band*. ll. p. 187. 219.) *Ducang*. Fam. Byzant. Tb. 6. fg. 24.) *Guſſ*. ib. — ſed genius capite turrito ſt. d. caput Solis radiatum, ſ. c. c. Æ 3. Eiuſd. *Band*. ll. p. 187.

— GENIO AVGVSTI. Genius ſt. d. pateram, ſ. cornuc. Æ 2. 3. Conſtantini M. *Band*. ll. p. 260. 271. 297.) *Eckhel*. Cat. ll. p. 469. 472.) *Guſſeme* ll.) *Harduin*. Oper. p. 461.) *Bimard*. ad. *Iob*. ll. p. 380.) *Graniville* dans Mem. de Trev. 1704. Ian. p. 58 ſq.) *Woltereck*. El. Num p. 277.

— AVGVSTI CMH. litteris coniunctis. Genius ſt. cum patera et cornucopiae. Æ 2. Rrr. Gal. Maximiani *Band*. ll. p. 135.) *Eckhel*. Cat. ll. 454.) *Guſſeme* lll. p. 286. n. 14.) *Muſell*. Impp. Tb. 243. fg. 5.) *Vaill*. Pr. I. p. 276. — *it*. Æ 2. Maximini Dazae. *Band*. ll. p. 168. — *it*. Æ 3. Licinii. *Eckh*. ll. p. 464. — *it*. Æ 2. Conſtantini M. *Eckh*. ll. p. 472.

— AVGVSTI DN. Genius ſt. cum patera et c. c. Æ 2. Rrr. Licin. Sen. *Band*. ll. p. 184.) *Guſſeme* IV. p. 309. n. 9.

— AVGVSTI PII. Genius ſt. cum modio ſupra caput, liquorem ex patina effundens, ſ. c. c. Æ 2. Maximini Dazae. *Band*. ll. p. 168.) *Guſſ*. lll. p. 293. n. 7.

— CAESaris. Genius ſt. cum patera et cornucop. Æ. Max. Dazae. *Band*. ll. p. 176.) *Guſſ*. ib. n. 10.

— CAESARIS. Idem typus. Æ. Rrr. Val. Maximiani. *Band*. ll. p. 82. ex *Mdb*. qui ex *Occone* eum profert.) *Guſſ*. V. p. 101. n. 42.

— CAESARIS. Idem genii ſt. typus, diuerſis in imo litteris. Æ 2. Maximini Dazae. *Band*. ll. p. 168. 169. 176.) *Beger*. Th. Br. ll. p.

p. 793.) *Eckhel.* Cat. II. p. 457.) *Guſſ.* III. p. 293. n. 10.) *Muſell.* Supplem. Impp. Tb. 60 fg. 6.) Muſ. *Theup.* p. 324.) *Vaill.* Pr. I. p. 285.) *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 380 ſq.) *Grainville* dans Mem. de Trev. 1704. Ian. p. 59 ſq.

GENIO CAESARIS. Genius nudus ſt. d. pateram. Æ 2. Licinii Senioris *Band.* II. p. 184.) *Cimel Vindob.* I. p. 128.) *Eckhel.* Cat II. p. 464.) *Guſſ.* IV. p. 309. n. 11.

— CAESARIS Idem typus. Æ 2. Conſtantini M. *Eckh.* ib. p. 469.

— CAESARIS CH. Genius eodem habitu ſt. Æ 2. Max. Dazae. *Band.* II. p. 169.

— CAESARIS CMH. litteris coniunctis. Typus idem. Æ 2. Eiuſdem. *Band.* ib.) *Eckhel.* Cat. II. p. 457.) *Guſſ.* III. p. 293. n. 10.

— CAESARIS N. Idem genii typus. Æ 2. Eiuſd. Dazae. *Band.* ib.) *Beger.* Th. Br. II. p. 793.

— EXERC*itus* ILLYRICIANI. Genius ſacrificans, arae adſtat ſignum militare. Æ. Traiani Decii.

— EXERCITVS. Genius ſt. ante aram d. pateram, ſ. c. c. Æ 2. Gal. Maximiani. *Eckh.* II. 464.

— EXERCITVS. Idem typus. Æ 2. Maximini Dazae. Æ 2. *Band.* II. p. 169.) *Cimel. Vindob.* I. p. 127.) *Eckhel.* Cat. II. p. 459. — *Al.* ſed ara ignita deeſt. Æ 2. Eiuſd. *Band.* ib.) *Eckh.* ib.) *Guſſ.* III. p. 293. n. 11.) *Vaill.* Pr. I. p. 285.

— FIL. AVGG. Genius ſolito more ſt. d. pateram, ſ. c. c. Æ 2. Conſtantini M. *Bimard.* ad *Iobert.* II. Tb. 12. fg. 4. p. 384. *it.* Kenntniſs antiker Münzen II. p. 507.) *Eckhel.* Cat. II. p. 469.

— IMPERATORIS. Genius ſtans cum patera et c. c. iuxta diuerſos typos in area et in imo exergo diuerſae ſunt litterae. Æ 2. Gal. Maximiani. *Band.* II. p. 135. 144.) *Eckhel.* Cat. II. p. 454.) *Guſſeme* III. p. 287. n. 16.) *Harduin.* Oper. p. 934.) *Vaill.* Pr. I. p. 276. — *it.* Æ 2. Maximini Dazae. *Band.* II. p. 170. 177.) *Eckhel.* Cat. II. p. 459.) *Guſſ.* III. p. 293. n. 12.) *Hard.* p. 463.) *Muſell.* Impp. Tb. 243. fg. 10. *it.* Suppl. Impp. Tb. 60. fg. 7. — *Al.* ſed praeterea adeſt ara. Æ 3. Eiuſd. *Band.* II. p. 174.

GENIO IMPERATORIS. Genius nudus ſt. capite turulato, d. pateram, ſ. c. c. Æ 2. Licinii Sen. *Band.* II. 180. 184. 185. 196. 219.) *Ducang.* Fam. Byzant. Tb. 6. P. 24.) *Beger.* Tb. Brand. II. p. 798.) *Cimel. Vindob.* I. p. 128.) *Eckh.* Cat. II. 464.) *Guſſ.* IV. p. 309. n. 12.) *Muſell.* Impp. Tb. 246. fg. 1.

— — Genius ad aram ſt. ſolito cultu. Æ 2. Conſtantini M. *Band.* II. p. 260.

— POP. ROM. Genius ſt. modia ſupra caput, d. pateram, ſ. cornucopiae. Æ 2. Rrr. Diocletiani. *Band.* II. p. 16.) *Guſſ.* III. p. 56. n. 26.) M. *Theup.* p. 311.) *Vaill.* Pr. I. p. 252.

— — — Genius nudus cum modio in capite ſt. ad aram cum patera et c. c. Æ. 2. Val. Maximiani. *Band.* II. p. 58. — *Al.* ſed ſeminudus pariter ad aram. Æ. 2. Eiuſd. *Band.* ibid.) *Eckhel.* Cat. II. p. 438. 444.) *Guſſ.* V. p. 102. n. 44. — *Al.* ſed abſque ara. Æ 2. Eiuſd. *Band.* II. 59. 83.) *Eckhel.* Cat. II. p. 438. — *Al.* ſed cum pallio. Æ. 2. Eiuſd. *Band.* ib. — *Al.* ſed ſeminudus capite turrito ſt. d. pateram, ſ. c. c. Æ 2. Eiuſd. *Band.* ib.

— — — ſt. ad aram ignitam. Æ 2. Gal. Maximiani. *Band.* II. p.

p. 135. 144.) *Guſſ.* III. p. 287. n. 17. — abſque ara, ſt. cum modio in capite. Æ 2. Eiud. *Vaill.* Pr. I. p. 276.

GENIO POP. ROM. Genius ſt. capite turrito ſeminudus, d. pateram, ſ. c. c. AR. max. mod. Maximini Dazae. *Band.* II. p. 164. *Vaill.* Pr. III. p. 75. *it.* Æ 2. Eiuſd. *Band.* II. p. 170.) M. *Pembrok.* III. Tb. 30. fg. 6.

— — — Genius ſt. d. pateram, ſ. c. c. Æ 2. Eiuſd. Dazae. *Eckb.* Cat. II. p. 457. 460. — ſed Æ 3. Eiuſdem. *Band.* II. p. 174. 175. 177.) *Guſſeme* III. p. 293. n. 14.

— — — Genius capite turrito ſeminudus ſt. cum patera et cornucopiae. AR. Æ 2 et 3. Licinii Sen. *Band.* II. p. 182. 185. 187. 188. 196. 219.) *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 6. p. 24.) *Eckbel.* Cat. II. p. 464.) *Guſſeme* IV. p. 309. n. 14.) *Muſell.* Impp. Tb. 145. fg. 8.) *Patin.* Impp. Rom. p. 366.

— — — Genius cum modio et pallio ſt. d. pateram, ſ. cornucopiae. Æ 3. Licinii Iun. *Band.* II. p. 200.) *Guſſ.* IV. p. 314. n. 6.) *Mdb.* p. 453.) *Muſell.* Suppl. Impp. Tb. 62. fg. 8.) M. *Theup.* p. 330.

— — — Idem typus genii cum modio ſupra caput. Æ 2. Conſtantini M. *Band.* II. p. 261. 297.

— — — ſed capite turrito. Æ 2. Conſtant. M. *Band.* II. p. 261.

— — — ſtans ad aram. Æ 2. Eiuſd. *Band.* II. 261. 297. *Eckbel.* Cat. II. p. 469. 473.) *Mdb.*

— — — ſed abſque ara. Æ. 2. Eiuſd. *Band.* II. p. 272.) *Eckbel.* Cat. II. p. 473.

GENIO POP. ROMANI. Genius ſt. d. pateram, ſ. c. c. Æ 2. Maximini Dazae. *Eckbel.* Cat. II. p. 458. — *Al.* ſed pro pedibus genii ara. Æ 2. Eiuſd. Dazae. *Eckb.* ib.

— — — Genius ſt. ad aram. Æ. Conſtantini M. *Band.* II. p. 297.

— — R. Genius ſt. capite turrito d. pateram, ſ. c. c. ad pedes ara. Æ. Domit. Domitiani. *Mdb.* p. 408.) *Triſtan.* III. p. 119.

— — ROM. Ipſe ſt. capite turrito. Æ. 2. Maximini Dazae. *Band.* II. p. 170. 171. 177.

— — ROMANI S. C. Genius ſt. d. haſtam, ſ. c. c. Æ 2. Antonini Pii. M. *Theup.* p. 489. — *Eadem epigraphe* cum typo genii ſtantis in omnibus fere Conſtantinorum temporis numiſmatibus occurrit. Omnes enim Auguſti, omnes Caeſares ſe *Genium Populi Romani* iactitabant, cuius ambiebant dominationem. *Patin.* Impp. p. 451.

— — — Figura iuuenilis nuda cum modio in capite ſt. pallio in laeuam proiecto. d. pateram, ſ. c. c. ad pedes aquila *al.* poſtro coronam. AR. Æ. 2. Domitii Domitiani. *Band.* I. p. 412.) *Eckbel.* Cat. II. p. 455.) *Guſſeme* III. p. 92.) M. *Pembrok.* III. Tb. 29. fg. 3.) M. *Theup.* p. 291.) *Vaill.* Pr. I. p. 226.

— — — Genius capite turrito ſt. d. pateram, c. c. ad pedes ara. Æ. Domit. Domitian. *Band.* I. p. 412.) *Guſſ.* ib.) *Mbd.* p. 408.) *Patin.* Impp. p. 427.) *Triſtan.* III. p. 119.

— — — Genius cum modio ſt. d. geſtat coronam, niſi more ſolito patera ſit, ſ. c. c. Æ max. Diocletiani. *Band.* II. p. 13.

— — — ſt. d. pateram, ſ. c. c. in area et in imo diuerſae ſunt lit-

litterae Æ 2. Eiuſd. *Angelon.* p. 289.) *Band.* II. p. 17. 18. 19. 20. 21. 40. 41.) *Eckhel.* Cat. II. p. 429.) *Guſſeme* III. p. 56. n. 26.) *Harduin.* p. 449.) *Mdb.* p. 423.) *Muſell.* Impp. Tb. 239. fg. 1. *it.* Suppl. Impp. Tb. 54. fgg. 1 ad 6.) M. *Theup.* p. 311.

GENIO POPVLI ROMANI. ſed ſt. ad aram ignitam cum patera et c. c. Æ 2. Eiuſd. *Band.* II. p. 18. 40.

— — — ſed ex patera liquorem effundit. Æ 2. Eiuſd. *Band.* II. p. 18.

— — — ſed capite turrito ſt. Æ 2. Eiuſd. *Band.* II. p. 18. 20.

— — — ſed cum modio ſupra caput d. pateram, ſ. c. c. Æ 2. Eiuſd. *Band.* II. p. 17. 20.) *Muſell.* Impp. Tb. 139. fg. 1.

— — — et ara ignita ante eum. Æ 2. Eiuſd. *Band.* II. p. 19.

— — — Genius cum modio et pallio in brachium ſiniſtrum reiecto ſt. cum patera et c. c. Æ 2. Val. Maximiani. *Band.* II. p. 59. 60. 61. 62. 63. 83.) *Eckhel.* Cat. II. p. 438. 539. 444.) *Guſſeme* III. p. 302. n. 43.) *Mdb.* p. 432.) *Muſell.* Suppl. Impp. Tb. 56. fgg. 3. 4. 5.) M. *Theup.* p. 316.

— — — Idem ſt. ad aram modo ignita, modo non ignita Æ 2. Eiuſd. *Band.* II. p. 60. 61. 62. 63.) *Guſſ.* ib.) *Mdb.* ib.) *Muſell.* Supp. Impp. Tb. 56. fgg. 6 ad 10.) *Eckhel.* Cat. II. p. 439. 444.

— — — ſed e patera liquorem effundit. Æ 2. Eiuſd. *Band.* II. p. 60.

— — — ſed capite turrito ſt. ad aram, d. pateram. Æ 2. Eiuſdem. *Band.* II. p. 62. 83.) *Vaill.* Pr. I. p. 258.

GENIO POPVLI ROMANI. ſed capite radiato ſt. d. pateram, ſ. c. c. Æ. Eiuſd. *Band.* II. p. 83.

— — — Genius cum modio ſt. d. pateram ſ. c. c. AR. max. moduli Conſtantii Chlori. *Band.* II. p. 92. — it. Æ. 2. Eiuſd. *Band.* II. p. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 109. 110. 209. plures diuerſi.) *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 1. p. 14.) *Eckhel.* Cat. II. p. 446. 449.) *Guſſeme* II.) *Muſell.* Supplem. Impp. Tb. 58. fgg. 5 ad 8.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 42. fg. 6. p. 213.) *Vaill.* Pr. III. p. 62.

— — — ſt. cum patera ad aram. Æ 2. Eiuſd. *Band.* II. p. 98. 99. 109. 209.) *Ducang.* ibid.) *Eckhel.* ib.) *Guſſ.* ib.) *Muſell.* Impp. Tb. 242. fg. 2. *it.* Suppl. Impp. Tb. 58. fgg. 3. 4.

— — — ſt. capite turrito. Æ 2. Eiuſd. *Band.* II. p. 99.

— — — caput galeatum. Æ 2. Eiuſdem Conſt. Chlori. *Band.* II. p. 96. 110.) *Harduin.* Oper. p. 463.) *Vaill.* Pr. I. p. 264.

— — — Genius ſt. pateram, ſ. c. c. AR max. mod. Val. Seueri. *Band.* II. p. 123. *it.* Æ 2. 3. Eiuſd. *Band.* II. p. 123. 125. 127.) *Eckhel.* Cat. II. p. 456. 457.) *Guſſeme* VI. p. 185. n. 6.) *Muſell.* Impp. Tb. 244. fg. 8.) *Patin.* Impp. p. 361.

— — — ſed praeterea pro pedibus genii ara ignita. AR max. moduli. Eiuſd. Seueri. *Band.* II. p. 123. — *it.* Æ 2. Eiuſd. *Band.* II. p. 125.) *Eckhel.* Cat. II. p. 456.) *Guſſ.* ib.

— — — ſed capite turrito. Æ 2. Eiuſd. *Band.* II. p. 125. *it.* AR max. mod. Eiuſd. *Vaill.* P. III. p. 68.

GENIO

GENIO POPVLI ROMANI. Genius ſt. cum modio in capite d. pateram, ſ. c. c. AR max. mod. Gal. Maximiani. *Band.* II. p. 130. 135. 136. 137. 139. 144.) *Guſſ.* III. p. 287. n. 17.

— — — ſt. nudus cum attributis. Æ max. Eiuſd. *Galerii.* *Eckhel.* Cat. II. p. 451. 452. 454.) *Band.* II. p. 133. 144.) *Muſell.* Suppl. Impp. Tb. 59. fgg. 6. 7. 8.

— — — ſt. ante aram. Æ 2. Eiuſd. *Band.* II. p. 136. 137.) *Guſſ.* ib.

— — — ſed ex patera liquorem effundit. Æ 2. Eiuſd. *Band.* II. p. 139.

— — — ſt. cum patera et c. c. Æ 2. 3. Maximini Dazae. *Band.* II. p. 163. 171. 175. 177.) *Guſſeme* III. p. 293. n. 14.

— — — ſed ſt. ante aram. Æ. 2. Eiuſd. *Band.* II. p. 171.) *Guſſ.* ib.

— — — Genius nudus ſt. cum patera et c. c. Æ 3. Licinii Senioris *Band.* II. p. 188.) *Muſell.* Impp. 246. fg. 2.) *Guſſeme* IV. p. 309. n. 13.) M. *Theup.* p. 330.

— — — Idem genii typus. Æ. 2. 3. Coſtantini M. *Band.* II. p. 261. 262 272. 297.) *Eckhel.* Cat. II. p. 469. 473.) *Muſell.* Suppl. Impp. Tb. 64. fg. 3.

— — — ſed cum modio in capite ſt. ante aram. Æ 2. Eiuſd. *Band.* II. p. 211. 261. 262.) *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 2. p. 15 16.

— — — ſt. capite turrito abſque ara. Æ 2. Eiuſd. *Band.* II. p. 262.

GENIO P. R. *Populi Romani.* Caput Galbae nudum cum cornucopiae ad collum atque ceruicem. AR. Galbae, quem vaſtato per Neronis crudelitatem et veſaniam imperio Romano atque exhauſta vrbe veluti genium vrbis Romae ac datorem reſtitutoremque quietis et abundantiae ſalulant Romani. *Morell.* in Galba Tb. 4. fg. 17. Theſ. Impp. II. p. 161.

GENIO P. R. S. C. Genius ſeminudus ſacrificans ad aram d. pateram, ſ. c. c. Æ 2. Titi. *Ruben.* Num. *Arſchot.* Tb. 28. n. 4.) *Bellor.* p. 71. n. 29.) *Geſner.* Tb. 61. n. 27.) *Guſſeme* VI. p. 383. n. 35.) *Mdb.* p. 124.) *Muſell.* Impp. Tb. 41. fg. 3.) M. *Theup.* p. 426.

— — Idem genius ſeminudus ſt. ante aram cum patera et c. c. AV. Hadriani. *Eckhel.* Cat. II.

— — Genius ſeminudus ſtans, d. temonem, ſ. c. c. Æ. Antonini Pii a Carthaginienſibus Africae, qui ad Romanorum imitationem, cum coloni eſſent Romani, Antonino tanquam genio ſuo numos blandientes dedicarunt, illi temone mari ſymbolo, cum ad litus eſſent, pro ſceptro Romae inſigni, attributo. *Vaill.* Col. I. p. 168.) *Liebe* Goth. Num. p. 420.

GENIO SENAVS. Vir togatus ſtans, d. ramum, pacis inſigne, ſ. ſcipionem eburneum, conſulis ſymbolum. AR. et add. S. C. Æ 1. 2. Antonini Pii, quaſi ſenatus non alium genium agnoſcere vellet, in cuius ſcilicet tutela eſſet, et cuius ductu omnia perageret.) *Angelon.* p. 145. vel 172. n. 26.) *Ruben.* Num. *Arſchot.* Tb. 41. n. 3.) *Beger.* Th. Brand. II. p. 664. *Eckhel.* Cat. II.) *Geſner.* Tb. 98. n. 33.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 769.) *Mdb.* p. 195.) *Muſell.* Supplem. Impp Tb. 15. fgg. 4. 5.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 42. fg. 7. p. 214.) *Patin.* Impp. p. 213. cui d. tres ariſtae.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* VII. Tb. 2. fg. 3.) *Sculz.* MzCab. II. 112.) M. *Theup.* p. 489.) *Vaill.* Pr. II. p. 161.

GENIO S. P. Q. R. Caput radiatum ad humeros.)(INT. VRB. S. C. intra coronam. *Al.* S. C. tantum intra coronam. Æ 1. Gallieno poſt *Triſtanum* a *Patino* adſcripti. *Band.* I. p. 192.) *Guſſeme* III. p. 807. n. 65.

GENITALIBVS. vid. DIS GENITALIBVS. Ara quadrata, in qua ignis accenſus. Æ. Criſpinae. *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 42. fg. 4. p. 211.) M. *Pembrok.* III. Tb. 34. fg. 7.) M. *Theup.* p. 208. — Dicti *genitales*, quod homines ab iis ſint geniti, quibuſue omnis generationis primordia debeantur. Conf. *Galland.* Diction. voce *Genitalis*.

GENITRIX. v. GENETRIX. Conf. *Galland.* ib. voc. *Genitrix*.

GENIVM. v. C. I. C. GENIVM Figura ſt. d. temonem, ſ. c. c. *Vaill.* Col. I. p. 97. inter numos Carthaginis.

Genius ex veterum ſententia inter deos minores locatus, cuius in tutela, vt quiſque natus eſt, viuit; hominibus credebatur ita adſiduus obſeruator, vt ne puncto quidem temporis longius abſcedat, ſed ab vtero matris exceptos ad extremum vitae diem comitetur. Huic inde natali die ſacra faciebant vel merum fundendo, vel adolendo tus, vel victimas immolando. Non ſingulis vero ſolum hominibus ab ipſo ſtatim eorundem natiuitatis die ſuum peculiarem genium bonum malumue adſignabant veteres, ſeu mentes quaſdam eminentiores, aut daemones, prout nonnulli loquuntur et a veteribus non poetis modo ſed et philoſophis viriſque ſapientibus creditum; etiam locis, vrbibus, montibus, vallibus, lucis, compitis ipſis, fontibuſque talia adiudicarunt numina. Genium dicebant antiqui, ſcribit *Seruius* in I. Georg. naturalem deum vnius cuiuſdam loci, vel rei aut hominis. Quapropter *Symmachus* in Relatione ad Auguſtos pro inſtaurando deorum culto, varios cuſtodes vrbibus cunctis a mente diuina diſtribui, et vt animas naſcentibus, ita populis fatales genios diuidi conteſtabatur. Hic vero genius *τῦ δήμυ* a *Dione Caſſio* L XLVII. et L. *Genius Publicus* non ſemel ab *Ammiano* adpellatur, vrbis ſcil. et imperii cuſtos; quem cum veteres pingere ſolerent nudum, pateram dextra, ſiniſtraque cornucopiae praeferentem, poſtea obtinuit, vt turrim etiam, aut modium, ſiue calathum capite geſtaret; turrim quidem, quia vrbis moenia et imperii fines tueri vulgo credebatur; modii cauſa in obſcuro eſt, inſignis Serapii proprii, quod deinde cum Fortuna, Diana Epheſia, Spe etc. communicatum eſt. In n. Carthaginienſium Antonino Pio cuſo idem paterae loco temonem tenet, quem Fortunae plerumque tribui nemo ignorat. Eodem typo adparet genius, cum temone ſcilicet et cornucopiae in n. C. P. id eſt, *Colonia Patrenſis* aqud *Liebium* Goth. Num. p. 420. — *Genius Auguſti* auguſtior et longe ſpectabilior genio minorum gentium habebatur. Per hunc gentes iurabant, hunc ture colebant, huic die natali principis victimas immolabant. — *Genio Populi Romani* tum die inaugurationis, tum anniuerſario eiuſdem diei huic numini ſacra faciebant. — Depingitur fere ſemper genius cornucopiae laeua gerens, quia aqud veteres, teſte *Varrone*, naturae deus, qui vim habere omnium rerum gignendarum credebatur. — In quibuſdam Romanorum numis caput genii faſcia cinctum exhibetur, pone quod ſceptrum et litterae G. P. R. *Genius Populi Romani*. Sceptrum illi nimirum tribuebant, quod illum praeſidere faciebant veteres. — Apud Orientis populos genius loci pro deo colebatur, cuius caput turritum in templo poſitum. Teſtes ſunt plurimi Syriae, Phoeniciae et Meſopotamiae numi; quaeque enim vrbs ipſi templum ſede-

aedificabat. — Vinum ex patera ſupra aram effundens effingitur, quia ipſi ſacra fiebant mero; cum patera vero in morem ſacrificantis, quod veteres exiſtimarent, nihil oportere populum guſtare, quam ſacrificio facto abundantiae auctori genio, inde plurimum additur in numis ara ſertis ornata; genio namque res ſacra fiebat mero et floribus, canente *Horatio:* Floribus et vino genium memorem etc. — Antiochenſes Syriae ſpicas, quibus ager illorum abundabat in d. genii poſuerunt, quaſi eas ipſe conſeruaret, vel abunde gigneret. Pariter d. Spicas tenet Genius in n. Carrhenarum. In aliis laeua ſpicas cum papauere ſuſtinet genius cum epigr. BON. EVEN. *al.* BONI EVENTVS. *al.* BONO EVEN. vel EVENTVI. *al.* BONVS EVENTVS.

De *genio* generatim ſcripſerunt inter ceteros *Macrob.* Saturnal. L. III. c. 10.) *Pomey* Panth. mythic. p. 222.) *Gyrald.* Syntagm. deor. 15.) *Lipſius* L. I. Phyſiolog. Stoic. c. 19 et 20.) *Voſſius* L. I. de Orig. et Progreſſu Idololatr. c. 7. p. 63 ſq.) *Gaffarellus* en Traité des bons et des meauvais genies) *Dathe* de geniis veterum.) W. F. H. *Reinwald* von den Geniis, Meiningen 1768. 4.

Genii effigiem adulantes coloniae modo ſub dei habitu, modo ſub deae vultu repraeſentabant, tanquam ſub Imperatoris vel Auguſtae tutela ac patrocinio vrbes ſuas traderent. — Infiniti quoque poſteriorum temporum numi probant, geniis frequenter comparatos fuiſſe Romanos Imperatores. In eorum inde numis legitur: GENIO vel GENIVS AVG*uſti*, CAESARIS, IMPERATORIS, SENATVS, POP. ROMANI, EXERCITVS. Omnia enim apud Romanos ſuum habeant genium, qui angelo cuſtodi chriſtianorum non male conuenit.

Genium ſuum ſinguli quoque fluuii pariter ac fontes habuerunt ex ethnicorum ſententia. Sic genius Nili, qui fertilem Aegyptum reddit in vtraque manu ariſtas tenet. *Woltereck.* El. Num. Tb. 3. fg. 5. p. 96. — inter fluuios Caprum et Lycum ſedens. v. *ſuis locis.*

Genii veteranorum legionum praeſides in n. Beryti ſimul atque Heliopolis. *Vaill.* Col. II. p. 111. 165.

Genii quatuor anni quattuor felicia notantes tempora. vid. *Anni Tempeſtates.*

Genius ſub Hippocratis figura in Tyriis Caracallae. *Vaill.* ib. p. 48.

— ſaepe coronam Imperatori imponit. *Vaill.* Col. I. p. 110.

— coronat Herculem. n. Cilbianor. Superior.

— gradiens. d. Apollinis, ſ. Dianae ſignum geſtat. n. Epheſior.

— ſedens ſub Securitatis imagine in Pellenſibus Mamaeae. *Vaill.* Col. II. p. 121. — Gordiani Pii. *ib.* 148. — Philippi Sen. *ib.* 172.

— inſidens temoni in Laodicenis Phil. Sen. *Vaill.* ib. p. 168.

— montibus inſidens in Antiochenis Syriae Caracallae. *Vaill.* ib. p. 24. — Elagab. 73. — Aquil. Seuerae 99. — Alex Seueri 116. — Mamaeae 129. — Tranquillinae 154. — Galli 210.

— — — in Damaſcenis Otaciliae ib. p. 178.

— — — in Edeſſenis Caracallae. *ib.* p. 34. — Elagabali 68. — Maeſae 110. — Alex. Seu. 119.

— — — in Emiſenis Caracallae. *ib.* p. 37. — Alex. Seu. 120.

— — — in Neſibitis Otaciliae. *ib.* p. 182.

Genius

Genius montibus inſidens in Ptolemaidenſibus Traiani. *Vaill.* Col. I. p. 149. — Domnae. *Vaill.* Col. II. p. 21.

— — — in Rheſaenenſiis Alex. Seueri. *ib.* p. 122. — Trai. Decii 198. — Etruſcillae 202.

— — — in Singaranis Gordiani Pii. *ib.* p. 148.

Genius Romae ſeptem collibus inſidens. n. Veſpaſiani. Conf. *Blumberg.* Myſterium coronae papalis.) Vnſchuld. Nachrichten 1702. p. 769, 770.

— galeatus inſidens thoraci, d. ramum, ſ. haſtam c. epigr. VIRTVS AVG. Æ. Alex. Seueri. *Khell.* Supplem. p. 146.

— *ſtans*, d. pateram, ſ. c. c. vid. BONO GENIO etc. — GEN. ILLVRICI. — GENIO AVG. *al.* AVGVSTI *al.* AVGG. ET CAESS. NN. *al.* CAESARIS. *al.* EXERCITVS. *al.* FIL. AVGG. *al.* IMPERATORIS *al.* POP. ROM. *al*, POPVLI ROMANI. — GENIVS AVG. *al.* AVGVSTI. *al.* EXERCITI. *al.* ILLVR. *al.* ILLYRICI. *al.* POPVLI ROMANI. n. Trai. Decii, Gallieni, Claud. Gothici, Maximini Dazae, Licinii, Conſtantini M. *it.* n. Corinthi.

— — ſed ſ. geminum c. c. n. Trai. Decii. *Band.* I. p. 12.

— — ſed ad aram cum patera et c. c. vid. GEN. AVG. — GEN. COL. etc. — GENIO AVG. *al.* AVGVSTI. *al.* EXERCITVS. *al.* IMPERATORIS. *al.* POP. ROM. *al.* POPVLI ROMANI. — GENIVS AVG. n. Domitiani, Hadriani, Commodi, Sept. Seueri Maeſae, Claud. Gothici Maximini Dazae. *it.* n. Antiochiae Piſidiae, Nicopolis ad Iſtrum, Patrarum, Perinthi.

— — ſed pone ſignum militare erectum. n. Trai. Decii, Gallieni.

Genius ſtans, ſed inter duo ſigna militaria. n. Trai. Dec.

— — ſed aquila ad pedes abſque ara. n. Albini, Maximini Dazae.

— ſt. cum patera et c. c. a ſin. ſignum militare erectum n. Elagabali a Sidoniis. Gallieni.

— ſt. d. pateram, ad pedes globus. n. Italicae Municipii.

— ſt. d. pateram, ſ. columnae innixus arboris ramuſculum. n. Philippopolis Thraciae.

— ſt. d. pateram, ſ. ſpicas. n. Hadriani, Ant. Pii, M. Aurelii, Commodi.

— ſt. d. pateram, ſ. ſpicas papauere intermedio. n. Galbae.

— ſt. d. pateram, ſ. ariſtas, ad pedes ara ignita. n. Hadriani, Commodi, Getae, Elagabali.

— ſt. d. haſtam, ſ. c. c. ad pedes aquila. v. GEN. AVG. n. Albini.

Genius ſtans cum modio ſupra caput d. pateram, ſ. c. c. vid. GENIO AVGG. *al.* AVGVSTI *al.* IMPERATORIS. *al.* POP. ROM. — GENIVS AVG. *al.* EXERCI. — ILLV. *al.* ILLYR. n. Trai. Decii, Gallieni Claud. Goth., Aureliani, Carini, Diocletiani, Val. Maximiani, Val. Seueri, Gal. Maximiani, Maximini Dazae, Licinii, Conſtantini M. *it.* Antiochiae Piſidiae.

— — tutulatus ad aram. n. Trai. Decii, Gallieni, Claud. Gothici, Quintilli, Diocletiani, Val. Maximiani, Dazae, Licinii, Conſtantini M.

— — ſed liquorem effundit e patina, n. Quintilli, Diocletiani, Maximini Dazae, Conſtantii Chlori.

Genius

Genius ſtans cum modio ſed d. caduceum haſtatum, ſ. c. c. Antiochiae Piſidiae.

— — ſed a dextris ſignum militare erectum. n. Trai. Decii.

— — ſed a ſin. ſignum militare erectum. n. Trai. Decii, Her. Etruſci, Gallieni, Aureliani.

— — ſed aquila legionaria a ſin. n. Gallieni. *Band.* I. p. 190.

— — ſed hinc inde duo ſigna militaria erecta. n. Trai. Decii. *Band.* I. p. 11.

— — ſed d. pateram, ſ. ramum. n. Marcianopolis Moeſiae inferioris. *it.* Gallieni.

— — ſed ſ. ſpicas. n. Sept. Seueri.

— — ſed d. caput humanum, ſ. c. c. vid. GENIO AVGVSTI. n. Maximini Dazae. *Band.* II. p. 174.

— — ſed d. caput Serapidis, ſ. c. c. Eiuſd. Dazae. *Band.* II. 167. 174.

— — ſed d. Solis caput radiatum, ſ. c. c. Eiuſd. *Band.* II. p. 167.

— — ſed d. victoriolam. n. Licinii. *Band.* II. p. 187.

— — ſed Victoriae ſignum globo impoſitum eſt. n. Maximini Dazae. *Band.* II. p. 167. 174.

Genius ſtans cum Cabiro et cornucopiae. n. Theſſalonic. in Valeriano. *Vaill.* Col. II. p. 233.

— — cum Imperatore. n. Patrar. in Sept. Seuero. *Vaill.* ib. p. 13.

— — cum aquila. n. Rheſaenae in Trai. Dec. *Vaill.* ib. p. 198.

— — cum victoriola et vexillo. n. Troad. in Alex. Seu. *Vaill.* ib. p. 126.

Genius ſtans vtraque manu ſignum militare inter aquilam et leonem in Dacicis ſub Phil. Sen. *Vaill.* ib. 160. 187. — Otacilia. *ib.* 177. — Trai. Dec. *ib.* 196. — Q. Herenn. 206. — Hoſtilian. 209. — Gallo 239. — Aemiliano 227.

— — inter bouem et leonem in Viminaciis Gordiani. *Vaill.* ib. p. 153. — Phil. Sen. 176. — Otaciliae 184. — Phil. Iun. 189. — Decii 199. — Etruſcillae 204. — Q. Herennii 207. — Hoſtiliani 210. — Galli 218 — Voluſiani 226. — Aemiliani 207. — Valer. Sen. 237. — Gallieni 245.

— — cum haſta et cornucopiae. n. Antonini Pii. v. GENIVS POP. ROMANI. — n. Stobenſ. in Iul. Domna. *Vaill.* ib. p. 22.

— — militari habitu d. haſtam pilo verſo, ſ. ſcutum ad pedes. *Æ.* Alexandri Seueri c. epigr. VIRTVS AVG. *Kbell.* Supplem. p. 146.

— — togatus, d. haſtam puram, ſ. oleam. *Golz.* Diſſert. p. 404.

— ſtans cum temone et c. c. n. Antiochiae Piſidiae, Corinthi. *Vaill.* Col. I.

— — inſiſtens montis Argaei cacumine. n. Caeſareae Cappadociae ad Argaei radices ſitae. *Vaill.* Sel. Num. *Camp.* p. 75.

Genius ſub mulieris habitu in n. Antiochiae Piſidiae in Caracalla. *Vaill.* Col. II. p. 26.

— cum temone et aquila. n. Laodiceae in Philippo Sen. *Vaill.* ib. p. 168.

— ſub turritae mulieris forma in Corinthiis. *Vaill.* Col. I. p. 186. — *item* in Parianis M. Aurelio percuſſis. *ibid.* p. 189. — *it.* in Pa-

Patrenſibus Commodo ſignatis. *ib.* p. 216. — *it.* n. Licinii Sen. *Band.* II. p. 187. — d. haſtam, ſ. c. c. ad pedes aquila. v. GEN. AVG.

Genius ſub d. ſignum Martis tenens. n. Metropolis Ioniae vt et Phrygiae.

— capite turrito in ſcopulum ſedens, d. palmae ramum, ad pedes figura fluuii. n. Antiochiae Syriae.

— ſt. galeato capite d. pateram, ſ. c. c. n. Aureliani. *Band.* I. p. 376.

Genius Aegyptiorum. v. *Agathodaemon.*

— *Africae* tutelaris. Conf. *Vaill.* Fam. in Licinia n. 14.

— *alatus* ambabus manibus facem praeferens Fauſtinae Senioris animam ſuper aera vehit. Æ max. Fauſtinae Sen. *Vaill.* Pr. III. p. 133. vid. CONSECRATIO.

— *Antiochiae Piſidiae*, mulier ſtolata ſt. cum calatho in capite, d. pateram ad ſacrificandum; *al.* d. temonem, ad denotandam eius in terra et mari potentiam; *al.* d. caduceum haſtatum; ſ. autem c. c. in omnibus huius vrbis numis.

— *Antiochiae Syriae*, mulier turrita, prouinciae metropolis inſigne, veſtitu patrio, inſidens rupibus ad ſitum in colle notandum, d. palmae ramum, vel ſpicas ob frugum in agro ſuo abundantiam, pro pedibus fluuius emergens. Muſ. *Alb.* II. p. 87.) *Vaill.* Pr. II. p. 127.

— *Argaei* montis in cacumine montis poſitus. n. Caeſareae Cappadociae.

GENIVS AVG*uſti*. Genius nudus ſt. d. pateram, ſ. c. c. ꝶ. Gallieni. *Band.* I. p. 162. — *it.* Æ 1. 3. Gallieni. *Eckhel.* Cat. II. 372.

GENIVS AVG*uſti*. Genius cum modio ſt. d. pateram, ſ. c. c. pone ſignum militare, vel aquila legionaria. Æ 1. 3. Gallieni. *Band.* I. p. 190. 216.) *Guſſeme* III. p. 306.) *Mdb.* p. 373.) *Muſell.* Impp. Tb. 222. fg. 7.

— — Genius tutulatus ſt. ad aram cum patera et c. c. Æ 3. Gallieni. *Band.* I. p. 216.

— — Idem typus. ꝶ et Æ 3. Claudii Gothici. *Band.* I. p. 333. 342. 354.) *Eckhel.* Cat. II. p. 390.) *Harduin.* Oper. p. 859.

— — Genius ad aram ignitam ſt. d. ex patera liquorem effundit, ſ. c. c. Æ 3. Rrr. Quintilli. *Band.* I. p. 359.) *Vaill.* Pr. I. p. 211.

GENIVS AVGVSTI. Genius cum modio ſt. d. globum cum victoriola, ſ. c. c. Æ 3. Maximini Dazae. *Band.* II. p. 174.) *Guſſeme* III. p. 292. n. 6.

— — ſt. cum patera et cornucopiae. Æ. Dazae. *Band.* II. p. 176.

— — Idem typus. Æ. Licinii Sen. *Band.* II. p. 195.) *Guſſeme* IV. p. 309. n. 15.

GENIVS AVGVSTORVM. Imperator galeatus ſt. ad aram, d. pateram, coram alia figura ſacrificante, ſigno legionario medio; a tergo Imperatoris figura militaris d. lauream capiti eiuſdem imponit, ſ. ſcutum. Æ. Voluſiani. *Band.* I. p. 91.

Genius Beryti vrbis Bacchus d. cornucopiae. v. *Berytus.*

— *Caeſareae* in Cappadocia in cacumine montis Argaei, ad cuius radi-

radices vrbs ſita erat, poſitus. v. *Caeſarea* Cappadociae.

Genius Caeſaris. n. GENIO CAESARIS. Genius ſcil. ſt. cum modio in capite d. pateram, ſ. c. c. Æ 2. Maximiani Dazae, Licinii Senioris. — *Al.* ad aram. n. Dazae, Licinii Senioris. — *Al.* ad aram. n. Dazae. — *Al.* e patera liquorem effundit. Eiuſd. *Band.* II. p. 168. 184.

— *Carrhenarum*, mulier capite turrito, tanquam prouinciae vrbs primaria, rupibus inſidet, d. ſpicas tenet, pro pedibus fluuius, in area arula ignita, denotans ſacrificia pro ſalute Imperatoris perpetrata.

— *Corinthi* coloniae vocatur Nero Imperator. *Hauercamp.* ad *Morell.* Fam. p. 188.

— *Daciae* prouinciae capite galeato ſt. ſingulis manibus tenet vexillum, ad pedes hic aquila roſtro fertum tenens, illic leo. v. *Dacia.*

— *Damaſci* turribus ornatus; ampla enim haec ciuitas muris cincta et metropolis prouinciae ſuos habebat reges. — Hermoni monti inſidens, ad indicandum vrbis ſitum.

— *Deultanae* coloniae, mulier cum calatho in capite ſt. ad aram ignitam, d. pateram ſuper aram, ſ. c. c. tenet.

— *Edeſſae* Meſopotamiae capite turrito exhibetur.

— *Epheſi* Ioniae, mulier turrita ſt. d. Dianam Epheſiam, ſ. c. c. *Froelich.* 4. Tent. p. 299.

GENIVS EXERCI*tus.* Genius ſt. capite tutulato, d. pateram, ſ. c. c. AR. Claudii Gothici. *Band.* I. p. 334.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* IV. Tb. 14. fg. 8. p. 210 — *it.* Æ 3. Eiuſd. *Band.* I. p. 343. 354.) *Eckhel.* Cat. II. p. 390.) *Mdb.* p. 402.) *Muſell.* Suppl. Impp. Tb. 41. fg. 7. — *Al.* ſed cum ara. Æ 3. Eiuſd. *Band.* I. p. 342.

CENIVS EXERCIT. Genius cum calatho, patera et c. c. Æ. Eiuſd. Gothici. *Band.* I. p. 354.

— EXERCITI. priſce pro *Exercitus.* Genius ſolito more ſt. d. pateram, ſ. c. c. ſed iuxta ſignum militare. Æ 3. Aureliani. *Eckhel.* Cat. II. p. 395.) *Band.* I. p. 376. at capite galeato, vt apud *Vaill.* Pr. I. p. 214.

— — cum modio ſt. d. pateram, ſ. c. c. AR. Carini. Rr. *Band.* I. p. 526. 528. *it.* Æ 3. *Band.* I. p. 533. 539.) *Guſſeme* II. p. 99. n. 10.) *Eckhel.* ib p. 426.) *Harduin.* Oper. p. 877.) *Muſell.* Impp. Tb. 237. fg. 4.) *Patin.* Impp. p. 439.) *Vaill.* Pr. I. p. 247.

— EXER. vel EXERC. vel EXERCIT. vel EXERCITVS ILLVRICIANI ſiue ILLYRICIANI. Genius ſt. d. pateram, ſ. c. c. iuxta ſignum militare. in *al.* ſtans ante aram, pone ſignum militare. AV AR et add. S. C. Æ 1. 2. Traiani Decii, qui a Philippo contra Marinum miſſus, hoc occiſo ab *Exercitu Illyrico* Imperator dictus eſt. *Angelon.* p. 253. n. 4. ſed genius galeato capite.) *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 59. n. 1. 2.) *Band.* I. p. 3 4. 5. 11. 12. 18. 376.) *Ekhel.* Cat. II. p. 352. modo EXERC. modo EXERCITVS ILLVRICIANI.) *Guſſeme* III. p. 19. n. 10.) *Harduin.* Oper. p. 838. 839. qui EXERCIT. ILLYRICIANI.) *Hulſius* Impp. p. 79. fg. 39.) *Mdb.* p. 353.) *Muſell.* Impp. Tb. 210. fgg. 3. ad 7.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 42. fg. 8 p. 214. 215.) *Patin.* Impp. p. 390.) *Pedruſ.* M. *Farneſ.* IV. Tb. 9. fg. 2. p. 131. VIII. Tb. 5.) M. *Pembrok.* III. Tb. 67.

Tab. 57. fg. 4.) *Schulz.* MzCab. III. p. 2. 4.) Muſ. *Theup.* p. 251. 627. 628.) *Vaill.* Pr. II. p. 323.

GENIVS EXERC. ILLVRICIANI. Genius ſeminudus ſt. d. pateram, ſ. c. c. iuxta ſignum militare. AR. Herennii. *Eckhel.* Cat. II. p. II. p. 354.) *Band.* I. p. 39. ſed ILLYRICIANI ſcriptum.

— — — Idem genius ſt. ante aram inter *duo* ſigna militaria. Æ 2. Tr. Decii. *Eckhel.* ib. p. 352.

Genius feminarum Iuno. Ex numinibus enim, qui maribus praeerant, *genii* vocabulo, qui vero feminis, *Iunonis* nomine adpellatos fuiſſe deos tradunt auctores, quos videre eſt apud *Politian.* Miſcellan. c. 89.) *Oderic.* diſſert. p. 184.

GENIVS ILLV. Genius ſt. cum modio ſupra caput, d. pateram, ſ. c. c. pone ſignum militare. Æ 3. Aureliani, qui teſtante *Vopiſco* milites in Illyricum tranſduxit. *Band.* I. p. 376. 388.) *Vaill.* Pr. I. p. 314.

— ILLVR. Idem typus. AR Eiuſd. M. *Theup.* p. 287. *it.* Æ 3. Eiuſd. *Band.* I. 376. 388. — *Al.* abſque ſigno militari. Æ 3. Eiuſd. *Band.* ib.) *Eckhel.* Cat. II. p. 395.

— ILLYR. Genius capite tutulato ſt. d. pateram, ſ. c. c. a ſin. ſignum militare erectum. AV. Aureliani. *Band.* I. p. 366.) *Beger.* Th. Br. II.) *Vaill.* Pr. III. p. 25. *it.* Æ 3. Eiuſd. *Band.* I. p. 376.

— ILLYRICI. Genius nudus ſt. cum patera et c. c. AR. Trai. Decii. *Band.* I. p. 5. 376.) *Guſſeme* III. p. 19. n. 11.

Genius Imperatoris. v. GENIO IMPERATORIS.

— *Lugduni*, ſt. capite turrito, d. haſtam, ſ. c. c. pro pedibus aquila. v. GEN. LVG.

— *Genius Marcianopolis* Moeſiae inferioris, ſt. nudus capite tutulato ante aram ignitam d. pateram, ſ. ramum. v. *Marcianopolis.*

— *Nicomediae*, mulier turrita cum temone inuerſo. v. *Nicomedia.*

— *Nicopolis* ad Iſtrum, ſt. eodem ſchemate. v. *Nicopolis.*

— *Niſibis* Meſopotamiae, cuius caput muliebre velatum et turritum, ſupra quod aries. v. *Niſibis.*

— *Perinthi* Thraciae, mulier tunicata et ſtolata ſt. ad aram ignitam, d. pateram, ſ. c. c. vid. *Perinthus.*

— *Philippopolis* Thraciae, patriũs deus ſt. nudo corpore, d. pateram, ſ. columellae innixus arboris ramuſculum praefert. v. *Philippopolis.*

— *Populi* capite virili vel nudo vel laurea corona, diademate, aliterue ornato. v. ΙΕΡΟϹ ΔΗΜΟϹ.

— *Populi Romani*, quomodo in numis expreſſus. *Havercamp.* ad *Morell.* Fam. p. 247. — eius effigies in numo prouinciam coronantis. *ibid.* p. 120. — vt victoris orbis terrarum pictura in denariis. *ib.* p. 117. — tanquam Aſiae poſſeſſor, nudus cum pileo Phrygio capricorno decurrenti inſidet. AR. Corneliae g. Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 3. fg. 2.) *Vaill.* Fam. Cornelia fg. 34. — in n. Corinthiis. *Vaill.* Col. I. p. 186.

GENIVS POP. ROMANI. Figura ſeminuda ſt. d. haſtam, ſ. c. c. AR. Antonini Pii. *Cimel. Vindob.* I. Tb. 11. fg. 10. p. 56.) *Angelon.* p. 145.) *Muſell.* Impp. Tb. 92. fg. 2. vid. GENIO POP. ROM. *al.* POP. ROMANI. *al.* POPVLI ROM. *al.* POPVLI ROMANI.

GENIVS POPVLI ROMANI. Figura ſt. cum patera et cornucopiae. Æ. Maximini Dazae. *Band.* II. p. 176.

— P. R. *Populi Romani.* Caput Gallieni radiatum et calatho ornatum.)(INT. VRB. S. C. *Intuitu Vrbis, Senatus Conſulto,* intra coronam. Æ 1. 2. Gallieno vulgo adſcripti. *Band.* I. p. 192. 199.) *Beger.* Th. Br. II. p. 745.) *Eckhel.* Cat. II. p. 378.) *Guſſeme* III. p. 307. n. 65.) *Muſell.* Impp. Tb. 222. fg. 5.) *Patin.* Impp. p. 326.) M. *Theup.* p. 640. — ſed in)(S. C. in corona. *Band.* ib.) *Guſſeme* III. p. 318. n. 215.

Genius Ptolemaidis coloniae, mulier turrita et tunicata ſt. d. temonem, ſ. c. c. vid. *Ptolemais.*

— *Romae* galeatus in denariis conſularibus obuius.

— *Senatus,* Figura togata ſt. d. protenſa ramum gerit c. epigr. P. M. TR. COS. P. P. AR. Gordiani Africani Sen. *Vaill.* Pr. II. p. 295. — ſt. togatus d. ramum, ſ. ſcipionem eburneum. n. Antonini pii. vid. GENIO SENATVS.

— *Sidonis,* mulier turrita, vt metropolis, et ſtolata Romanorum more, vt colonia, ſtans, d. pateram ſuper aram pro Imperatore ſacrificans. v. *Sidon.*

— *Syriae* prouinciae ſub muliebri capite turrito, praeſertim in primariis vrbibus eiuſdem tractus exhibetur.

— *Troadenſis* vrbis turres in capite, tanquam regionis primaria, et moenibus validis cincta, gerit. Vexillum adſtans capiti eius, ſeu in ſ. manu arguit, veteranos a Troada eſſe tranſmiſſos, coloniae enim militaris erat ſymbolum; Victoriae autem ſimulacrum in d. ob inſignem Alexandri Seueri de Perſis victoriam.

Genius tutelaris Africae. Conſ. *Vaill.* Fam. Licinia ad fg. 14.

— *Tyri* vrbis, mulier ſuccincta ſt. cum calatho in capite, d. verſus os admouet, ſ. c. c. gerit, pro pedibus hinc ara, inde conchylium. v. *Tyrus.*

— *vrbis* vel regionis vario ſchemate apud populos effingebatur. *Oiſel.* Sel. Num. p. 214. vel ſub mulieris turritae ſpecie, vt in Syria, Phoenicia, Meſopotamia, modo figura integra monticulis inſidens, modo pectore tenus, vel d. haſtam pro defenſione, vel ramum pacis inſigne, vel ſpicas oſtentat, prout in n. Antiochiae Syriae, Carrharum etc. ſ. c. c. ad omnium frugum abundantiam in agris ſuis denotandam. Vana praeterea vrbium erat erga Imperatores adulatio, eos vrbis ſuae genios, tamquam tutelares deos pro beneficio vel minimo nominare. Vel ſub Fortunae imagine capite tutulato cum temone et c. c. repraeſentatur genius vrbis, praeſertim in Auguſtis. *Vaill.* Col. I. p. 97. 157. 168. II. p. 5. 52.) *Liebe* Goth. Num. p. 420.

— — ſedens d. pateram, ſ. puerulum faſciis inuolutum; ex adu. Aeſculapius cum attributis. n. Mytilen. et Pergamen. Concord.

— — mulier dextram iungit cum Amazone. n. Smyrn.

— — ſedens inter Caprum et Lycum fluuios. n. Laodiceae.

— — ſt. cum c. c. ex aduerſo Cybele n. Phocaeenſ.

— — ſt. ex adu. Diana venatrix. n. Tabenorum Lydiae.

— — ſt. inter Fortunam et Imperatorem Alex. Seuerum.

— — ex aduerſo Imperator ſtantes. n. Tarſi.

Genius vrbis ex adu. nympha, caput cerui gerens. n. Acmoniae,

Genii caput muliebre turritum frequens in vrbium numis. — in templo tetraſtylo. n. Damaſci.

— — Hadrumeti vrbis. vid. Licinia g.

— — Populi Romani imberbe. g. Aemilia — *al.* laur. g. Atilia. Conf. *Morell.* Fam. p. 115. 409. 458. 603. 607.

— — capillis cincinnatis. v. Fam. Poblicia. — Seruilia. — pone quod littera N. id eſt, *Natalis* ſupple *deus.* g. Papiria. — pone idem caput littera T. id eſt, *Tutelaris.* vid. Fabia g. — *Octauia.* g.

— — ex aduerſo caput Apollinis. n. Seleuc. ad Calyc.

Gens differt a familia et ſtirpe. Per *gentem* omnes poſteros accipe, qui ab vno quoniam auo ac veluti protoparente, traduce ſemper ſanguine, recto ordine deſcendebant; *Familia* ramus erat e ſtipite ſiue medio ad latus proxime excreſcens; *Stirps* tandem ramus rami merito adpellari merebatur.

ΓENSE. *Genſericus*, Vandalorum rex, qui cum Carthaginem cepiſſet, omneſque opes interfectis ciuibus in ius ſuum vertiſſet, animum ad templorum ſpoliationem adiecit, equorumque ſuorum fecit ſtabula. — In medio numi: ΓENSE. AVGY . . .)(. . . . Alatus ſtans, d. globum crucigerum. *Æ.* *Maffei* Veron. Illuſtr. p. 241. F.) *Muſell.* Num. Reg Tb 10. fg. 9. — a. ΓENSE AVGY✝VS. in area numi.)(M. M. Victoria alata, d. globum cum cruce, f. facem. *Guſſeme* III. p. 348.

GENT. *Gentium.* vid. DEBELLATORI GENT. BARBAR. vel BARBARR. vel BARBARAR. — TRIVMPHATOR GENT. BARB. *al.* TRIVMFATOR GENT. BARB.

Gentes captae, ſubactae, deuictae, receptae etc. in Caeſarianis numis indicatae, de quibus *Spanh.* II. p. 637. 638. vid. AEGYPTVS, ALAMANNIA vel ALEMANNIA, ARABIA, ARMENIA, DACIA, FRANCIA, GERMANIA, IVDAEA, PARTHIA, SARMATIA etc. — Ad captas ſubactaſque a Romanis gentes ſpectant itidem in Auguſtorum ac Caeſarum numis inſcriptiones DE PARTHIS in Auguſto, DE BRITANNIS in Claudio; DE GERM. vel GERMANIS in Auguſto Nerone Druſo, Claudio, Domitiano, M. Aurelio, aliiſque; ac in Seuero de GERM. VOTA SVSCEPTA; DE IVDAEIS in Veſpaſiano; DE SARM. in M. Aurelio et Commodo. — Idem vero ſubinde indicant vel ſola adſcripta regionum id genus nomina, vt BRITANNIA in Claudio, Antonino Pio, Commodo, Seuero; DACIA in Traiano et Graece ΠΑΡΘΙΑ, FRANCIA item GOTHIA in numis Conſtantini M. Quae autem velatae vt plurimum, ac lugentis in iis numis mulieris, aut tropaei erecti, et adiacentis captiui conſpectus abunde ante oculos ponit. — Conſignata quoque in Caeſarianis numis auguſta ac ſuperba, non a deuicta vna gente, ſed pluribus ſimul ſubactis, elogia, vt DEBELLATORIS GENTIVM BARBARARVM in Conſtantino Magno; VNDIQVE vel VBIQVE VICTORIS, prius in Numeriano, alterum in Conſtantino M. eiuſque filiis Criſpo et Conſtantio, qui poſtremus in numo argenteo dicitur VICTOR OMNIVM GENTIVM. — De delata aut triumphata Chriſtianorum gente ſub ſymbolo Herculis hydram perimentis teſtatur Maximiani Herculii numus, quem *Spanh.* I. p. 268. adduxit.

Gentes

Gentes Romanae ortus ſui memoriam aut loci natalis nota, aut deorum patriae praeſidum ſimulacris, aut conditorum ſuorum vel regum effigie ac nominibus ad poſteros propagarunt, de quibus notis *Spanh.* II. p. 13. ſq. — Gentium Romanarum nomina fere perpetuo in IVS deſierunt. *ibid.* p. 9.

Gentium Romanarum nomina, quae reperiuntur in numis Conſularibus: Aburia, Accoleia, Acilia, Aebutia, Aelia, Aemilia, Afrania, Albia, Alſinia, Alliena, Anicia, Annia, Anteſtia, Antia, Antiſtia, Antonia, Appuleia, Apronia, Aquilia, Arria, Arruntia, Aſinia, Atia, Atilia, Atteia, Attia, Aufidia, Aurelia, Autronia, Axſia, Baebia, Bellia, Betiliena, Caecilia, Caecina, Caecidia, Caeſia, Calidia, Calpurnia, Caluiſia, Canidia, Caninia, Cariſia, Caruilia, Caſſia, Ceſtia, Cicereia, Cipia, Claudia vel Clodia, Clouia, Cloulia, Cocceia, Coelia, Conſidia, Coponia, Cordia, Cornelia, Cornuficia, Coſconia, Coſſutia, Crepereia, Crepuſia, Critonia, Cupiennia, Curiatia, Curtia, Didia, Domitia, Duilia, Durmia, Egnatia, Egnatuleia, Eppia, Fabia, Fabricia, Fabrinia, Fadia, Fannia, Farſuleia, Flaminia, Flauia, Fonteia, Fuſia, Fuluia, Fundania, Furia vel Fouria, Furnia, Gabinia, Gallia, Gellia, Hateria, Heluia, Herennia, Hirtia, Horatia, Hortenſia, Hoſidia, Hoſtilia, Itia, Iulia, Iunia, Laelia, Laetoria, Licinia, Liuia, Liuineia, Lollia, Lucilia, Lucretia, Luria, Lutatia, Maecilia, Maenia, Mamilia, Manilia, Manlia, Marcia, Maria, Memmia, Meſcinia, Mettia, Minatia, Mineia, Mitreia, Minucia, Mucia, Mummia, Munatia, Muſſidia, Naeuia, Niſidia, Neria, Nonia, Norbana, Numitoria, Numonia, Octauia, Ogulnia, Opeimia vel Opimia, Oppia, Papia, Papiria, Pedania, Pedia, Perperna, Petillia, Petronia, Pinaria, Plaetoria, Plancia, Plautia, vel Plotia, Poblicia, Pompeia, Pomponia, Pontinia, Popilia, Poppaea, Porcia, Poſtumia, Procilia, Proculeia, Pupia, Quinctia, Quinctilia, Rabiria, Renia, Roſcia, Rubellia, Rubria, Rupilia, Ruſtia, Rutilia, Saluia, Sanquinia, Satriena, Saufeia, Scribonia, Sempronia, Sentia, Sepullia, Sergia, Seruilia, Seſtia, Sextia, Sicinia, Silia, Soſia, Spurilia, Statia, Statilia, Suillia, Sulpicia, Taria, Tarquitia, Terentia, Thoria, Titia, Titinia, Tituria, Trebania, Trebonia, Tullia, Valeria, Valgia, Vargunteia, Varia, Vatinia, Ventidia, Verginia, Vettia, Veturia, Vibia, Villia, Vinicia, Vipſania, Viſellia, Vitellia, Vmmidia, Voconia, Volcatia, Volteia, Voluſia. vid. ſupra p. 594 ſq. et *ſuis locis.*

GENTI. *Gentium.* vid. DEBELLATORI GENTIum BARBararum.

ΓΕΝΤΙΑΝΟϹ, *Gentianus*, nomen legati Caeſaris in Thracia. ΥΠ. ΓΕΝΤΙΑΝΟΥ, *Sub Gentiano. al.* Υ. Κ. ΓΕΝΤΙΑΝΟΥ. n. Marcianopolis Moeſiae inferioris ſub Sept. Seuero. *Guſſeme* V. p. 46. n. 5.) *Vaill.* Gr.

ΓΕΝΤΙΟϹ ΖΩϹΙΜΟϹ, *Gentius Zoſimus* ſcriba Trallianorum ſub Valeriano Sen: ΕΠΙ ΓΡ. ΓΕΝ. ΖΩϹΙΜΟΥ. *Guſſeme* VI. p. 430. n. 28.) *Vaill.* Gr.) *Band.* I. p. 137. legit: ΕΠ. ΓΡ. ΓΕΜ. ΖΩϹΙΜΟΥ, *Sub Scriba Gemino Zoſimo.*

ΓΕΝΤΙΟΥ, *Gentii* regis Illyrici nomen. v. *Gentius.*

GENTIS. vid. RESTITVTORI.

GENTIVM. vid. DEBELLATORI GENTIVM BARBARARVM. — EXVPERATOR OMNIVM GENTIVM. — VICTOR OMNIVM GENTIVM. — VICTORI GENTIVM BARBARR.

Gentius Illyrici rex, Pleurati filius, duxit Etelvam, Monunii Dardaniae regis filiam, quae fors. Etuta etiam dicta eſt. Re nauali valuiſſe *Gentium* docet *Liuius* Libb.

40 et 44. Ab Anicio cum familia in triumpho ductus. *Hauercamp.* ad *Morell.* Fam. p. 494. — In Æ 3. rariſſimo: Caput illius imberbe pileo tectum.)(ΒΑCΙΛЄ .. ΓЄΝΤΙΟΥ, *Regis* Gentii. Nauis, velis remiſque carens; quem ſiſtunt aeri incuſum *Khevenhüller* Reg. Vet. Num. Tb. 1. fg. 7. p. 45 ſq.) *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 6. fg. 23. p. 95 et memoratum in Catal. Muſ. Caeſ. I. p. 101. pariter a *Froelich.* Not. Elem. Tb. 8. fg. 8. p. 146. itemque a *Neumann.* Pop. Num. II. p. 156. qui Tb. 5. fg. 11. alium addit Æ 3. in quo caput pileo tectum.)(Dimidia nauis, *Gentii* vero nomen celat vel numquam additum, vel per iniurias temporis oblitteratum. Sed Gentio attribuit, cum vultus pileuſque eum regem haud obſcure prodant, et auerſae partis ſignum idem ſit, quod occurrit in certo Gentii numo ſupra citato; ad haec omnes numi periſtaſes Illyrici aparte admoneant. Epigraphe ſi qua fuit, aut regis continuit nomen, aut patriae. Etiamſi poſtremum ſupponas, id magnopere non angit. Sic numum a Cl. *Eckhelio* Num. Vet. Tb. 6. fg. 22. productum, qui hic effigiem *Gentii* ſiſtit, illic naui adſcribit... ΑΟΡΣΩΝ, ſiue *Daorſis* tribuas, a quibus ſignatus eſt imperante *Gentio*, ſiue regi, cuius vultum neglecto nomine priore parte repraeſentat, perinde feceris. Nauis alterius partis occurrit etiam in numis *Scodrae*, quam *Gentii* regni totius arcem vocat *Liuius*. vid. *Scodra* Dalmatiae.

GENTT. *Gentium.* vid. DEBELLATORI GENTT. BARBARR.

Genus humanum quibuſdam in numis ſignificat orbem terrarum, tanquam ſub imperio Romano ille comprehenderetur. vid. SALVS *al.* SAL. GENERIS HVMANI. n. Auguſti. — SALVS GEN. HVMANI. n. Galbae. — SAL. GEN. HVM. n. Caracallae. — RESTIT. vel RESTITVT. vel RESTITVTOR GENER. vel GEN. HVMANI. n. Valeriani et Gallieni.

Genutia gens an ſignata ſit in numo vetere. Conf. *Spanhem.* Pr. II. p. 8.

Geographia vetus quantum ex numis capiat emolumentum, vberius oſtentat *Froelich.* 4. Tent. p. 45 ſq. Horum quoque inſtrumentorum vtilitatem multo ante iam agnouit *Abraham. Ortelius*, geographiae renaſcentis pater, qui ad eruenda e tenebris vrbium nomina numiſmatum ſubſidio vſus eſt. *Cellarii* de antiqua geographia eruditum opus, neque tantas auctori laudes, neque tantam vtilitatem litteratis attuliſſet, niſi numis veteribus conſtabilita illic plurima legerentur.

ΓΕΡ. vel ΓΕΟΡ. Γεώργιος, *Georgius*, litteris nexu iunctis: Ⓐ A ſcilicet circulo incluſum et monogramma ΓΕ id eſt: Ἅγιος Γεώργιος, *Sanctus Georgius*. Protome S. Georgii, d. gladium, ſ. clipeum tenentis. Æ 3. Conſtantini Ducae. *Band.* II. p. 748.) *Ducang.* Fam. Byzant. p. 139. — ΑΓΙΟϹ ΓЄΡ vel Γεώργιος. Caput nimbo cinctum ad pectus cum tunica et pallio, d. tenet veluti palmam aut gladium. Æ 2. Alexii Comneni. *Band.* p. 753. 754.) *Ducang.* ib. p. 168. — ΑΓΙΟϹ ΓΕΟΡ. Protome S. *Georgii* capite nimbato, ſ. haſtam. Alexii I. *Eckhel.* Cat. II. p. 554. — O vel potius A circulo circumdatum ΓΕΩΡΓΙΟΣ. Protome litteris ωΡ compoſitis. S. *Georgii*, d. ſpiculum, ſ. clipeum tenentis. Æ. Manulis Comneni. *Band.* II. p. 759.) *Beger.* Th. Br.) *Ducang.* ib. p. 168. — Idem monogr. litterarum ωΡ nexarum in AV. Eiuſd. *Band.* II. p. 758.) *Ducang.* ib. p. 168. — ω ΓΕΩΡΓΙΟϹ eodem litterarum ωΡ nexu. *Georgii* protome d. ſpiculum tenentis. Æ 3. Alexii III. Angeli. *Band.* II.

ll. p. 761. 763.) *Ducang.* Fam. Byz. p. 201. — Ο ΓΕωΡΓΙΟ. itidem colligatis ωΡ litteris. Eadem S. *Georgii* protome. Æ. Eiuſd. *Band.* ll. p. 763.) *Beger.* Th. Br.

ΓΕΦΕCΙΩΝ perperam legit *Patin.* Th. Num. p. 167. ΣΜΥΡ. ΝΕΟ. ΓΕΦΕΓΙΩΝ ΟΜΟΝ. Sed legendum ſit: ΣΜΥΡ. ΠΕΡΓ. ΕΦΕΓΙΩΝ ΟΜΟΝοια, *Smyrnaeorum, Pergamenorum, Epheſiorum Concordia*, docent *Venuti* ad Muſ *Alb.* I. Tb. 16. fg. 1. p. 51.) *Spanhem.* Pr. diſſ. 9.) *Vaill.* Gr. p. 48.

GER. *Germania.* GER. CAPTA. *Germania Capta.* — GER. P. *Germania Prouincia.*

GER. *Germanica.* EXPEDITIO GER*manica.* n. Traiani. — VIC. GER. *al.* VICTORIA GER*manica.* *Pauſanias* in Arcad. L. VIII. „M. Aurelius ferociſſimos Germaniae populos etc. domuit.„

GER. *Germanici.* PAX GER*manici*, non Germanica. n. Vitellii.

— *Germanico.* IMP. CAES. NER*uae* TRAIANO OPTIMO AVG. GER*manico* DAC*ico* etc. *al.* IMP. TRAIANO AVG. GER. DAC. n. Traiani.

— *Germanicus.* a) Ipſe Germanicus: GER. CAES. vel CAESAR. — b) *Claudius*: IMP. TI. CLAVD. CAE. AV. GER. n. Antiochiae Syriae. — c) *Nero*: NERO CLAVD. CAESAR AVG. GER. etc. — GER. P. M. TR. P. IMP. P. P. Arbor oliuae. Æ 4. Neronis. Muſ. *Theup.* p. 403. — d) *Vitellius*: A. VITELLIVS GER. AVG. etc. — e) *Domitianus*: IMP. CAE. VES. F. DOM. AV. GER. *al.* IMP. CAES. DOMITIAN. AVG. GER. etc. — f) *Traianus*: IMP. CAES. NERVA TRAIAN. AVG. GER. DACICVS etc. *al.* IMP. CAE. NER. TRA. AVG. GER. etc. — g) *Gallienus*: GALLIENVS AVG. GER. *al.* IMP. GALLIENVS P. AVG. GER. vel P. F. AVG. GER. *Band.* I. p. 155. 220. 223. vid. *ſuis locis.*

ΓΕΡ. Γερμανικὸς, *Germanicus*, cognomen a gente deuicta. a) ΔΡΟΥΣΟΣ ΓΕΡ. *Druſus Germanicus.* *al.* ΔΡΟΥ. ΚΑΙΣ. ΓΕΡ. — b) ΤΙΒ. ΓΕΡ. ΚΑΙΣΑΡΕΣ, *Tiberius* et *Germanicus*, *Caeſares.* — c) ΓΑΙΟΣ ΚΑΙΣ. ΣΕΒΑΣΤ. ΓΕΡ. *Caius Caligula*, Germanici filius. *Seguin.* Sel. Num. p. 308.) *Spanh.* Pr. ll. p. 277. — d) ΤΙ. ΚΛΑΥΔ. ΓΕΡ. ΣΕΒ. *Claudius.* — e) ΑΥ. ΝΕΡΩ. ΚΛΑΥ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. ΓΕΡ. *Nero.* *Cimel.* *Vindob.* I. Tb. 9. fg. 21. p. 44. — f) ΑΥΛ. ΟΥΙΤΕΛΛΙΟC ΓΕΡ. CΕΒ. ΑΥΓ. *Vitellius.* *Vaill.* Gr. g) ΑΥΤ. ΔΟΜΙΤ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. ΓΕΡ. *Vaill.* Pr. ll. p. 110. — *al.* ΑΥΤ. ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒ. ΓΕΡ. *Domitianus.* *Morell.* Th. Impp. ll. in Domitiano Tb. 22. n. 1. — *al.* ΑΥΤΟ. ΚΑΙ ΘΕ. ΤΙ. ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΣ ΣΕ. ΓΕΡ. *Vaill.* Gr. — h) ΑΥΤΟΚΡ. ΚΑΙC. ΝΕΡ. ΤΡΑΙΑΝΟC CΕΒ. ΓΕΡ. ΔΑΚ. *Traianus.* *Cimel.* *Vind.* I. Tb. 9. fg. 22. p. 44. — *al.* ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΑΥΓ. ΤΡΑΙΑΝΟC ΓΕΡ. ΔΑΚ. *al.* ΑΥ. ΚΑΙ. ΤΡΑΙΑΝΟC ΑΡΙC. ΓΕΡ. ΔΑ. — *al.* ΑΥΤΟΚ. ΚΑΙC. ΝΕΡ. ΤΡΑΙΑΝΟC ΑΡΙC. CΕΒ. ΓΕΡ. ΔΑΚ. ΠΑΡΘ. — *al.* ΑΥ. Ν. ΤΡΑΙΑΝΟC ΚΑΙC. ΓΕΡ. ΔΑΚΙΚΟC. — *al.* ΑΥΤ. ΝΕΡ. ΤΡΑΙΑΝΟC ΓΕΡ. ΔΑΚ. CΕΒ. *Froelich.* 4. Tent. p. 177. Eiuſdem *Traiani.* vid. *ſuis locis.*

GER. *Germanis.* vid. DE GER*manis.* *Morell.* Theſ. Impp. ll. p. 415.) *Guſſeme* III. p. 350. 351.

GEP. CAPTA, *Germania Capta.* Victoria ponens clipeum, in quo VIC. GER. in imo captiuus. n. Vitellii. *Guſſ.* III. p. 350. VI. p. 589. n. 15.

GER. DAC. *Germanicus, Dacicus*, vel in Graecis: ΓΕΡ. ΔΑ. ſiue ΔΑΚ. aut integre ΔΑΚΙΚΟC, cognomina

Germanicus, *Caeſar*, *Noui Dei Philadelphi*. — d) *Claudius*: ΤΙ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΓΕΡΜ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. *al.* ΤΙ. ΚΛΑΥΔ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. ΓΕΡΜ. *al.* ΑΥΤ. ΤΙ. ΚΛΑΥΔ. ΓΕΡΜ. ΣΕΒ. *al.* ΑΥΤ. ΚΑΙΣ. ΚΛΑΥΔ. ΓΕΡΜ. ΣΕΒ. — e) *Nero*: ΝΕΡΩΝ ΚΑΙCΑΡ CΕΒ. ΓΕΡΜ. — f) *Vitellius*: Α. ΟΥΙΤΕΛΛΙΟC ΓΕΡΜ. ΑΥΤ. CΕΒ. *al.* ΑΥ. ΛΟΥ. ΟΥΙΤ. ΚΑΙΣ. ΓΕΡΜ. *Harduin.* Oper. p. 726. — g) *Domitianus*: ΔΟΜΕΤ. vel ΔΟΜΙΤ. ΚΑΙ. ΓΕΡΜ. *Morell.* Th. Impp. II. in Domitiano Tb. 26, n. 31. — *al.* ΔΟΜΙΤ. ΣΕΒ. ΓΕΡΜ. *ibid.* — *al.* ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΔΟΜΙΤΙΑΝΟC CΕΒΑCΤΟC ΓΕΡΜ. *al.* ΑΥΤ. vel ΑΥΤΟ. ΚΑΙΣΑΡ ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΣ ΣΕΒ. ΓΕΡΜ. vel ΓΕΡΜ. ΣΕΒ. *Vaill.* Gr. *it.* Pr. II. p. 169. — h) *Nerua*: ΑΥΤ. ΝΕΡΟΥΑC ΚΑΙC. CΕΒ. ΓΕΡΜ. — i) *Traianus*: ΑΥΤ. ΤΡΑΙΑΝΟC ΓΕΡΜ. ΔΑΚ. *al.* ΑΥΤ. vel ΑΥΤΟΚΡ. ΚΑΙC. ΝΕΡ. ΤΡΑΙΑΝΟC CΕΒ. ΓΕΡΜ. *al.* ΓΕΡΜ. ΔΑΚ. *al.* ΑΥΤ. ΤΡΑΙΑΝ. CΕΒ. ΓΕΡΜ. ΔΑΚΙΚ.

ΓΕΡΜ. Γερμανικῆς, *Germaniciae*. ΚΑΙC. ΓΕΡΜ. ΚΟΜ. Καισαρείας Γερμανικῆς Κομμαγηνῆς, *Caeſareae Germaniciae Commagenes*. n. Commodi. Muſ. *Theup.* p. 932.

ΓΕΡΜ. Γερμανικῷ, *Germanico*. ΓΑΙΩ ΚΑΙΣΑ. ΓΕΡΜ. ΣΕΒ. *Caio Caeſari Germanico Auguſto*. n. Caligulae. *Harduin.* Oper. p. 633. *Vaill.* Gr.

ΓΕΡΜ. ΔΑΚ. vel ΔΑΚΙΚ. *Germanicus*, *Dacicus*. vid. *Traianus*.

GERM. *Germanis*. vid. DE GERM*anis*, in Nerone Druſo, Claudio, Domitiano, M. Aurelio, Commodo. — DE GERM. VOTA SVSCEPTA, in Seuero. — VICTORIA DE GERM. in Caligula. — SIGNIS RECEP. vel RECEPTIS DEVICTIS GERM. in Tiberio, Germanici.

GERM. *Germanorum*. vid. FIDES MILI. GERM. *Fides Militum Germanorum*. n. Gallieni. — PRAEF. GERM. *Praefecto Germanorum*. n. *Caeſar Auguſtae*.

GERMA. *Germanica*. v. VICToria GERMAnica etc. Æ. M. Aurelii. *Patin.* Impp. p. 234.

— *Germanici*. PLOTINA AVG. IMP. TRAIANI. Caput illius.)(CAES. AVG. GERMA. DAC. COS. VI. P. P. Mulier in pulcra ſella ſedens, ſ. haſtam puram. AV. Plotinae. *Cimel. Vindob.* I. Tb. 2. fg. 2. p. 8.

— *Germanicus*. Sic a) *Caligula*. C. CAESAR AVG. GERMA. — b) *Vitellius*: A. VITELLIVS GERMA. IMP.

ΓΕΡΜΑ. Γερμανικὸς. ΤΙ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΓΕΡΜΑ. ΣΕΒΑ. *Claudius*.

— Γερμανικῷ, *Germanico*: ΑΥ. ΚΑΙ. ΘΕΟΥ. ΥΩ (*ſic*) ΝΕΡΒΑ (*ſic*) ΤΡΑΙΑΝΩ C. ΓΕΡΜΑ. *Imp. Caeſ. Diui Filio Neruae Traiano Auguſto Germanico*. *Haym.* Th. Brit. II. p. 266.

ΓΕΡΜΑΝ. Γερμανικὸς, *Germanicus*: ΤΙ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ. ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΓΕΡΜΑΝ. *Claudius* apud *Froelich.* 4. Tent. p. 162.

GERMAN. *Germanica*. vid. VICTORia GERMAN. — VICTORIA GERMAN. n. Vitellii, Gallieni, Saloninae, Claud. Goth.

— *Germanici*. CLEMENTIA IMP. GERMANici. n. Tiberii. — GERMANICVS CAESAR *Pater Caii* CAESaris AVGuſti GERMANici. — LIBERI IMPeratoris GERMANici. n. Vitellii. — PAX GERMANici. n. Vitellii. *Hard.* Oper. p. 727.

— *Germanicorum*. PRAEF. GERMAN. *Praefecto Germanicorum*. n. Auguſti ab Caeſare Auguſto. *Muſell.* Impp. Tb. 8. fg. 3.

— *Germanicus*. TI. CLAVDIVS CAESAR AVG. GERMAN. *Claudius*. Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 49.

19. n. 3. — NERO CLAVDIVS DRVSVS GERMAN. IMP. — NERO CLAVD. DIVI·CLAVD. F. CAESAR AVG. GERMAN. *Nero.* — A. VITELLIVS GERMAN. IMP. *al.* A. VITELLIVS IMP. GERMAN. AVG. *Vitellius.* — IMP. CAES. DOMITIANVS AVG. GERMAN. *Domitianus.* — GALLIENVS AVG. GERMAN. *Gallienus.*

GERMAN INDVTI IIII. Taurus cornupeta genu anteriore ſiniſtro inflexo.)(Caput diadematum reguli *Indutiomari*, Caeſaris tempore Treuirenſis principis. Æ 3. *Golz.* in Iul. Caeſ. Tb. 14. fgg. 11. 12. *Nonn.* Tb. 13. fgg. 10. 11.) *Beger.* in notis ad ant. Num. p. 47. *et* in Theſ. *Brand.* I. p. 309.) M. *Theup.* p. 1310.) Numophyl. *Sulzer.* p. 8. n. 48. ſed GERMAN. INDV. IIII.) *Guſſeme* IV. p. 195. n. 44.

— — — Fluuius ſub ſpecie barbati ſenis, qui capillis criſpis et ſeminudus eſt, decumbens ad aquas, ſiniſtra ex hydria ſua aquam effundens, dextram nauiculae, vel ſcaphae potius imponit, adiacent montes, quorum cacumina inſigniter ſunt conſpicua.)(L. BVCA. Caput Veneris, a cuius collo pone adhaeret Cupidinis imaguncula ad mediam vſque corpus, ante eſt lituus. *Hauercampo* ad *Morell.* Theſ. Impp. I. in Iul. Caeſare Tb. 8. fgg. 13. 14. p. 96. 97. nullum eſt dubium, quin hic numus ad Iul. Caeſarem referendus ſit. Adeſt, inquit, Veneris caput cum Cupidine, a qua genus ſuum ſe habere iactabat Iulius. Adeſt praeterea lituus pontificatus pariter atque auguratus inſigne. Epigraphe vero et typus fluuii eo maiori obſcuritate inuoluta eſt, multiſque antiquariis crucem fixit moleſtam. *Lud. Nonnius* quid iſta velit ignorat, niſi victoria intelligatur, quam Caeſar de Ariouiſto et de *Germanis* reportauit, cumque montium ſpecies iuxta viſantur, exiſtimat *Rhenum*, terminum Germaniae, qui eam a Gallia ſeparat, ſignificari, quem Caeſar primus Romanorum auſus fuerat tranſire, in quo *Oudanum* et *Oiſelium* quoque habet conſentientes. Sed vnde probare velit *Nonnius*, quod illam praeciſe victoriam denotet, quam de Ariouiſto tulit Iulius, non videmus, *Triſtanus* aperte confitetur: „cette médaille ſemble avoir eté frappée exprés, pour nous donner de l'exercice à diviner.„ Eius vero coniectura eo redit, nempe legi in illa poſſe GERMAN*ia* INDVT*ia*, numerumque IIII. denotare annum illum, ex quo a Caeſare, vel alio eius duce, facta illa eſſet colonia, aut vrbs iuſſu Caeſaris fundata. Cumque apud *Plinium* L. III. c. 5. et 16. reperiſſet *Induſtriam* oppidum, ad Apenninos montes, ac ad Padum fluuium ſitum, exiſtimat, cum ſitus congruat cum numi typo, forte apud *Plinium* pro *Induſtria* legi debere *Indutia*, praeſertim cum in alio numo bos exhibentur coloniarum communiſſimum ſymbolum. Huic ſententiae fauere et frigidam adfundere videtur *Patinus* in ſuo Numiſmatum indice numis medii aeris adiecto p. 2. ita ſcribens: „Hunc typum refert *Triſtanus* ad coloniae inſtaurationem, de quo *Plinius*, illam non *Indutiam*, ſed *Induſtriam* nominans, fortaſſis mendoſe; *Germanos* eam fundaſſe nomen declarat auctoritate Caeſaris; ſita eſt ad Apenninum iuxta Padum.„ Sed cum GERMAN. legatur in numo, non GERMANIA, dehinc INDVTI. non INDVTIA, multo minus INDVSTRIA, *Induſtriaque* recte omnino, et fide Mſtorum ſic lectum, hodiernum ſit *Caſal*, Liguribus incolis olim *Bodinco-magus*, vti Romanis Induſtria dicta, neſcimus, quid veri inde elicendum ſit. *Begerus* in Obſeruatt. ad quaedam Numiſmata antiqua p. 48. non Veneris effigiem agnoſcit, ſed caput virile reguli ferte cuiuſdam, putatque ſine dubio nomen quoque eius fuiſſe expreſſum, perque fluuium

uium locum proelii, cum ipſo et Caeſare commiſſi, deſignatum. Inde porro exiſtimat, ſubinnui litteris INDVTI. *Indutiomarum*, cuius apud Caeſarem frequentius occurrit mentio, quique is ſit, qui in Treueris cum Cingetorige de principatu contendens, Caeſari primo aduerſus, poſtea vero, facto excuſato, ſeſe ipſi ſubmiſſerat, ſequenti tamen tempore a Caeſare rurſus defecit, a Labieno denique occiſus. Sed in eo non adſentitur *Hauercamp.* l. c. exhiberi reguli faciem, ex ea ratione, quod non ſolum caput Veneris, vt in aliis ſolet numis, diſtincto conſueto in habitu exhibentur, ſed praeterea Cupidinis imaguncula eidem adhaereat, quae qua ratione regulo conueniat, ille videat. *Harduinus* pro more ſuo atque ioculari explicatione GERMAN*ico* attribuit numum, litteraſque I. N. D. V. T. I. ſeparatas interpretatus eſt: *Germanicus Imperator Neglecto Duplicis Victoriae Triumpho Imperator* IIII. ſeu *Quater*. Oper. Sel. p. 718. Communicat illum Ꝛ. Rrr. *Golzius* in Iul. Caeſare Tb. 10. fgg. 5. et 9. *Nonnius* Tb. 9. fgg. 5. et 7. qui denuo non ſolum et Veneris caput, ſed et inuerſum plane fluuii typum per omnia dedit, praetereaque INDVTI III. pro IIII. vti Golzianus numus habet, perperam repoſuit. In quo vtroque tamen ſequaces habet *Triſtanum* Comment. I. p. 26. 27. *Oudinum* Tb. 27. n. G. p. 137. *itemque Oiſelium* Sel. Num. Tb. 24. fg. 5. p. 108. Rectius *Beger*. Obſeruation. ad quaedam Numiſm. antiqua p. 48. et *Morell.* Th. Impp. I. in Iul. Caeſ. Tb. 8. fgg. 13. 14. p. 96. 97. et inter Famil. Miſcellan. numus p. 470. eundem exhibuerunt.) *Patin.* Ind. p. 2.) *Mdb.* p. 6.) *Guſſeme* III. p. 350. et IV. p. 195. n. 44.

GERMANI. *Germanici* vid. AGRIPPINAE GERMANI. Muſ. *Theup.* p. 665.

ΓΕΡΜΑΝΙ. Γερμανικὸς, *Germanicus.* ΤΙ. ΚΛΑΥ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒΑ. ΓΕΡΜΑΝΙ. ΑΥΤ. L. Γ. *Tiberius Claudius Caeſar Aug. Germanicus Imperator, Anno Tertio.* Ꝛ max. mod. Claudii. Vail. Gr. *et* Pr. II. n. 57.

Germania, regio Europae latiſſima, cuius termini ab auctoribus, vt quiſque ſui temporis rationem ſecutus eſt, adeo varie deſcribuntur, vt triplicem quaſi Germaniam, ſecundum eius aetatem facere videantur, veterem nempe, mediam et recentem.

Germanicarum rerum ex Romanis numis illuſtrationem tentauit *Henr. Meibomius*, qui et ſchedas reliquit de numis Germanorum veterum a Carolo M. vſque ad noſtra tempora, ſimul ac prodromum obſeruationum de numis medii aeui, Germanicis in primis.) *Io. Geo. Eſtor.* obſeruationes rei numariae veteris etc. Germanicae dedit in Anmerckungen über das Staats und Kirchenrecht aus den Geſchichten und Alterthümern erläutert p. 649.) *Paul. Hachenberg.* in diſſ. de re numaria veterum Germanorum, quae eſt decima inter diſſertationes de Germania media.) *Friedr. Heuſinger.* de veteris pecuniae Germanicae etc. pretio. Iſenac. 1743. *et* de vſu ex cognitione rei numariae veterum Germanorum capiendo. ibid. ſ. a.) *Wolfg. Balth. Adolph de Steinwehr* de vſu numiſmatum in hiſtoria Germaniae antiqua. Francf. ad Viadr. 1742.) *Io. Mich. Weinrich.* de ortu et progreſſu rei numariae, in primis apud Germanos. Erfurt. 1710.) *Nicol Seeländers* zehn Schriften von deutſchen Münzen der mittlern Zeiten, mit einigen hiſtoriſchen Erläuterungen erkläret. Hannov. 1743.) Schreiben der Deutſchen, und anderer Völker Münzverfaſſung betreffend. 1749. *it.* Gründliche Prüfung des Schreibens etc. 1751.

Germania praeter abietis ſymbolum multifarie in numis commemorata, quo referendi ſunt numi.

a) *Iulii Caeſaris* c. inſcr. GERMAN. INDVTI IIII. *al.* GERMANVS INDVTI IIII. vt quidam volunt.

b) *Auguſti*: DE GERMANIS.

c) *Tiberii*: SIGNIS RECEPT. DEVIC. GERM.

d) *Druſi*: DE GERM. *al.* DE GERMANIS.

e) *Claudii* iiſdem cum inſcriptionibus.

f) *Neronis* cum denominatione: AVGVSTVS GERMANICVS.

g) *Vitellii*: GER. CAPTA et in clipeo VIC. GER. *al.* VICTORIA GERMAN. *al.* CLEMENTIA IMP. GERMAN. *al.* LIBERI IMP. GERMAN. *al.* PAX GER. ROMA.

h) *Domitiani*: GERMANIA. *al.* GERMANIA CAPTA. *al.* DE GER. vel DE GERMANIS. *al.* COR. GERM. IMP. *al.* GERMANICVS COS. etc.

i) *Neruae*: VICTORIA GERM.

k) *Traiani*: PROFECTIO AVG. GERMANIAE. *al.* EXPEDITIO GER*manica*:

l) *Hadriani*: GERMANIA. *al.* EXERCITVS GERMANICVS.

m) *M. Aurelii.* GERMANIA SVBACTA etc. et in clipeo VIC. GER. *al.* VIC. GER. vel GERM. *al.* VICTORIA GERMA. etc. *al.* DE GERM. vel GERMANIS. *al.* GERMANICO AVG. etc.

n) *Commodi*: DE GER. vel GERM. vel GERMANIS. *al.* VIC. GER. in clipeo.

o) *Caracallae*: GER. VOTIV. *al.* VICTORIA GERMANICA.

p) *Alexandri Seueri*: GERMANIA DEVICTA. *al.* DE GERMANIS etc.

q) *Maximini Thracis*: VICTORIA GERMANICA.

r) *Maximi Caeſaris*: Ead. epigr.

s) *Philippi Senioris*: GERM. MAX. CARPICI MAX III. et II. COS.

t) *Traiani Decii*: VICTORIA GERMANICA.

v) *Herennii.* Ead. epigr.

x) *Hoſtiliani*, Ead. epigr.

y) *Valeriani Sen.* VICTORIA GERM. *al.* GERMANICVS MAX. TER.

z) *Gallieni*: VICT. GERMANICA. *al.* VICTORIA GERMAN. vel GERMAMICA. *al.* VICTORIA G. M. *al* VICTORIAE AVGG. II. GERM. *al.* FIDES MILI. GERM. *al.* GERMANICVS MAXV. vel MAXIMVS.

aa) *Saloninae*: VICTORIA GERMAN.

bb) *Poſtumi Sen.* VICTORIA GERM. vel GERMANICA. *al.* VICT. GERM. etc. *al.* GERMANICVS MAX.

cc) *Claudii Gothici*: VICTORIA GERMAN.

dd) *Aureliani*: VICTORIA GERM.

ee) Probi: Eadem VICRORIA GERM*anica*. vid. *ſuis locis*.

GERMANIA in exergo. Domitianus militari veſte inſignis, ſ. haſtam, ad cuius pedes Germanus in genu dextrum prolapſus, clipeum patrium vtraque manu tenens erectum. Æ I. Domitiani. *Morell.* in Domit. Tb. 15. fg. 14.) Iuxta *Angelon.* Tb. 97. n. 25. ſupplex dextram manum extendit. — Ex his numis aliiſque *Oiſelius* Sel. Num. p. 109 ſqq. colligit, quae propria Germanorum eſſent arma, quae ſcutorum forma, quae ſpicula, tubae, cornua, et militaria vexilla. Neque ſolum Germani vſi ſunt ſcutis oblongis, ſed et rotundis, vt ex aliis numis obſeruat idem *Oiſel.* Tb. 25, fg. 5. Veſtis vero Germanorum vt ex numis etiam adparet, adſtricta fuit, vtroque brachio, et cruribus fere nudis. *Oiſel.* Tb. 24. fgg. 9. 10. 11. 12.) *Eckbel.* Cat. II.) *Guſſeme* III. p. 81. n. 34 et p. 350. — *Germania* nudo corpore, inferius tantum ſubligaculo velato armorum aceruo moeſta inſidet. Æ. Domitiani. *Morell.* in Domitian. Tb.

Tb. 10. fg. 39 et Tb. 11. fg. 14. — *Germania* ſt. ante Imp. Traianum ſub ſpecie viri nudi verendae magnitudinis, bigatis poſt tergum manibus, vt propter corporis proceritatem *Hauercamp*. Num. Contorn. fg. 25. p. 92. 93. capit; enormis enim bellicoſae huius gentis ſtatura paſſim a ſcriptoribus antiquis celebratur. Vnde et in nummis Domitiani, qui *Germaniam* iactant ſubactam haud exigua illis ſtatura tribuitur, prout videre eſt in N. *Arſchot*. Tb. 31. fg. 14 et Tb. 32. fg. 10. et apud *Begerum* Th. Brand. II. p. 640.

GERMANIA. Matrona veſtibus comta ſtans, d. haſtam ferens, ſ. ſcutum hexagonum oblongum, Germanorum proprium, in terra poſitum ſuſtinens, typum Germaniae refert nondum pacatae, neque Romanis plane obnoxiae. Æ. Hadriani, de cuius profectione in Germaniam *Spartianus*: „Inde in Germaniam tranſit pacis magis, quam belli cupidus, militem, quaſi bellum immineret, exercuit. *Eckhel*. Cat. II.) *Guſſ*. III. p. 351. IV. p. 14. n. 102.) *Harduin*. Oper. p. 762.) *Oiſel*. Sel. Num. Tb. 25. fg. 4. p. 111.) *Patin*. Impp. p. 157.) *Vaill*. Pr. II. p. 143. — Optime animaduertit *Hemelarius* Germaniae velut deuictae titulum occurrere in variis nummis, vt Druſi, Germanici, Tiberii, Claudii, Neronis, Domitiani, Traiani Impp. ſed eam adhuc ſtantem et nondum exarmatam aut ſubactam hoc numo fateri Hadrianum. Idque clarum eſſe ex eo, quod et ſequentes fere omnes ordine Imperatores ex hoc muſtaceo ſibi lauream et honorem titulis et tropaeis ambiuerint ſolidiorem.

GERMANIA CAPTA. S. C. Tropaeum Germanorum armis onuſtum, ſub quo hinc Germania moeſta armis inſidens, inde Germanus amiculo ab humeris pendente velatus ſt. manibus reuinctis inter arma ſua. Æ 1. Domitiani. *Beger*. Th. Br. II. p. 640.) *Bellor*. Tb. 76. n. 15.) *Eckhel*. Cat. II.) *Erizzo* p. 241.) *Guſſeme* III. p. 81. n 35 et p. 350.) *Harduin*. Oper. p. 63. 740.) *Magnan*. Miſcell. Num. I. Tb. 18. fg. 6.) *Morell*. Impp. in Domitiano Tb. 15. fg. 18.) *Muſell*. Impp. Tb. 47. fg. 8.) *Patin*. in *Suetonio* ſuo p. 417 et in Impp. p. 157.) *Vaill*. Pr. I. p. 41. Quemadmodum ſcilicet Vitellius GERM. CAPT. et Titus IVDAEA CAPTA ſuis numis inſcripſerunt, ita Domitianus in ſuis ſculpſit GERMANIA CAPTA, quam aemulationem animaduertit *Suetonius* in eius vita c. 2. „Expeditionem quoque in Galliam *Germaniaſque*, neque neceſſariam et diſſuadentibus paternis amicis inchoauit, tantum vt fratri ſe et operibus et dignitate adaequaret. *Dio*: „Profectus in Germaniam cum exercitu, hac numquam viſa reuerſus eſt. *Tacitus*: „Falſum e Germania triumphum egit etc.

GERMANIA DEVICTA. Imperator in quadrigis triumphalibus coronatur a Victoria retro ſtante. Æ. Alexandri Seueri. *Guſſeme* III. p. 352.) *Spanhem*. Pr. II.

— SVBACTA. IMP. VI. COS. III. S. C. Germanus moeſtus ſedens iuxta tropaeum Æ 1. 2. M. Aurelii. *Angelon*. p. 160.) N. *Arſchot*. Tb. 46. n. 20.) *Eckhel*. Cat. II.) *Guſſeme* III. p. 352. V. p. 54. n. 50.) *Harduin*. Oper. p. 784.) *Mdb*. p. 223.) *Muſell*. Impp. Tb. 119. fg. 2.) *Patin*. Impp. p. 234.) M. *Pembrok*. III. Tb. 66. fg. 10.) *Spanhem*. Pr. II. *et* in Iuliani Caeſſ. p. 435.) M. *Theup*. p. 512.) *Vaill*. Pr. I. p. 83.) *Vicus* Tb. 47. n. 91. — *Eadem epigr*. ſed mulier, vel Germania captiua, ſeminuda humi ſedens cernitur, manibus ad tropaeum adligatis. Æ. Eiuſd. Aurelii. N. *Arſchot*. Tb. 46. n. 21.) *Muſell*. ib. fg. 3.) *Oiſel*. Sel. Num. Tb. 25. fg. 7. p. 111.) *Patin*. Impp. ib.

ib.) *Vicus* Tb. 42. n. 86. — *Ead. epigr.* Germania ſub ſpecie feminae lugentis altera manu caput ſuſtentans, altera ſpiculum et ſcuta tenens, humi quoque ſedens habetur. Eiuſd. *Oiſel.* ib. fg. 8. — *Ead. epigr.* omiſſa S. C. nota. Idem tropaeum ex armis Germanorum erectum, ad cuius truncum mulier ſeminuda inuerſo ſedet ſitu manibus adligatis cum arcu et ſpiculo ante ſe. Eiuſdem M. Aurelii, de cuius bello contra Germanos, praeſertim contra Marcomannos feliciter geſto *Capitolin.* in eius vita habet variis locis. *Oiſel.* ib. fg. 9. p. 112. — *Ead. epigr.* Imp. paludatus ſ. haſtam vna cum Victoria tropaeum ſtatuit duobus captiuis humi ſedentibus. Æ max. M. Aurelii. *Cimel. Vindob.* II. Tb. 37. fg. 2. p. 8.) *Eckhel.* Cat. II.

GERMANIAE. vid. ADVENTVI AVG. GERMANIAE. n. Hadriani. — PROFECTIO AVG. GERMANIAE. n. Traiani.

GERMANIC. *Germanicus.* C. CAESAR AVG. GERMANIC. etc. *Caligula.* Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 48. n. 6. — NERO CLAVDIVS CAESAR AVG. GERMANIC. *Nero.* *Mdb.* p. 95. — IMP. CAES. DOMITIANVS AVG. GERMANIC. *Mdb.* p. 134.

Germanica Caeſarea in Commagene. vid. *Caeſarea Germanicia.*

Germanica Victoria in variis Imperatorum, vti Vitellii, Neruae, M. Aurelii, Commodi, Maximini Thracis, Maximi, Trai. Decii, Herennii, Hoſtiliani, Valeriani, Gallieni ac denique Poſtumi numis obuia; adeo enim glorioſum iiſdem Imperatoribus viſum eſt, a deuicta fortiſſima gente laudem ad poſteros tranſmittere. vid. VIC. GERMANICA. *al.* VICT. GERMANICA. *al.* VICTORIA GERMANICA.

GERMANICI CAESARIS. vid. AGRIPPINA M. F. Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 48. n. 5.

— F. vid. AGRIPPINA AVG. filia Claudii. M. *Pembr.* III. Tb. 49. n. 1.

— ambo MAXIMINVS ET MAXIMVS AVGVSTI GERMANICI. *Vaill.* Pr. III. p. 180.

Germanicia praenomine *Caeſarea* vrbs erat Syriae Euphrateſiae ad Amanum montem. Aeram duxit ab autumno anni Chr. 42. qui eſt ſecundus Claudii Imperatoris. Nam eo anno Caeſaream accepiſſe Germanicae cognomen a *Germanico* Claudii fratre numi docent. *Harduin.* Num. Pop. vel Oper. Sel. p. 40. vid. *Caeſarea Germanicia*, vbi numis ibi prolatis addendi ſunt:

a) *M. Aurelii.* 4. M. ΑΥΡΗ.... cetera ſunt detrita. Caput Aurelii huius laur.)(ΚΑΙCΑΡΕ. ΓΕΡΜΑΝΙΚΕ. ΚΟΜ. Α. quas voces interpretatus eſt *Harduin.* Oper. p. 40. Καισαρέων Γερμανικέων Κομμοδιανῶν ἔ, *Caeſarienſium Germanicenſium Commodianorum Anno primo* ſcil. Commodi, quo Commodiani dici iſti voluerunt. Alii rectius legunt ΚΟ-Μαγηνῆς, *Comagenes.* — 5. ΚΑΙCΑΡΕ. ΓΕΡΜΑΝΙΚ. ΕΚΡ. *An.* 125. qui eſt Chr. 166. *Harduin.* Oper. p. 39. 781. 908.

b) *L. Veri.* adde 3. *Ead.* capitis laureati epigr.)(ΚΑΙCΑΡΕΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΕC. Figura muliebris turrita rupibus inſidens, pro pedibus fluuius emergens. *Æ. Muſell.* Impp. Tb. 130. fg. 10.

c) *Commodi,* adde 3. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΚΟΜΟΔΟΝ C. Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μάρκον Ἀντωνῖνον Κόμοδον Σεβαστὸν, *Imp. Caeſ. Marcum Antoninum Comodum Auguſtum* ſubintelli-ge Caeſarienſes venerantur.)(ΚΑΙC. ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙΩΝ ΕΤ. ΡΛΘ. Καισαρέων Γερμανικέων ἔτους ρλθ. *Caeſarienſium*

rienſium Germanaeorum An. 139. Genius vrbis d. ſpicas tenet, rupi inſidens, homine ad pedes in aquis natante, vel fluuio emergente. Æ 2. *Harduin.* p. 39. 40. 788. 908.

d) *Peſcennii.* 1. adde: *Occo* p. 339. 340.) *Hard.* Oper. p. 40. 908.) *Muſell.* Suppl. Impp. Tb. 24. fg. 4. ſed epigraphe manca. — 3. *Spanh.* I. p. 591. lege *Spanh.* Pr. II. p. 243.) *Patin.* Introduct. p. 132.

k) *Philippi Sen.* adde: 2... ΙΟΥΛΙΟC ΦΙΛΙΠΠΟC. *Iulius Philippus.* Caput laur.)(ΚΑΙCΑΡΕΙΑC ΓΕΡΜΑΝΙΚΗC. Figura alte ſuccincta ſt. d. extenſa, ſ. c. c. Æ 2. *Froelich.* Adpend. II. nouis p. 110. n. 96.

GERMANICO AVG. IMP. VI. COS. III. S. C. Tropaeum, iuxta quod ſtans captiuus manibus retro ligatis, et ex alterâ parte moeſtus alter inſidens clipeo. Æ 1. M. Aurelii. *Angelon.* p. 194. n. 16.) *Geſner.* Tb. 108. n. 20.) *Guſſeme* III. p. 351. V. p. 51.) *Hauercamp.* N. Reginae *Sueciae* Tb. 18.) *Schulz* MzCab. II. p. 143.) M. *Theup.* p. 512.) *Vaill.* Pr. I. p. 83.

GERMANICO ET DRVSO duumuiris honorariis. *Morell.* Impp. I. p. 524 et Theſ. Fam. Miſcell. Tb. 6. fg. 4. p. 470.) *Guſſ.* II. p. 113. n. 18.) Muſ. *Hunter* p. 82. n. 15. vid. *Carteia* n. 32. ad 36.

GERMANICO GOTHICO OPTIMO PRINCIPI. *Band.* I. p. 354.

— in n. Caligulae apud *Morell.* Tb. I. fg. 10. C. CAESAR. AVG. GERMANICO.

Germanicopolis, Gr. Γερμανικόπολις, cuius nomine vrbes fuére plures. *Vaillantius*, pariter ac editor *Cimelii Vindobonenſis*, numos hoc nomine inſcriptos *Germanicopoli Iſauriae* tribuit, ex *Ammiano* L. XXVII. At poſt eruditam *Belleyi* diſſertationem, quae legitur in Mem. des B. L. XXX. p. 324 ſq. dubium non eſt, hos numos *Germanicopoli Paphlagoniae* reſtituendos. Quae ad vrbis fortunam attinet, omnia in ea nitide digeſta reperies, vbi et probabilem adfert cauſam, cur ea vrbs ΕCΤΙΑ ΘΕΩΝ, *Domus Deorum* inſcribat, nempe propter plura templa intra vrbis ambitum incluſa. Eodem ſenſu *Virgil.* Aen. II. vſ. 241. Troiam Deorum domum, vel *Diuum domus Ilium* vocat, et Mopſueſtia Ciliciae vrbs, Graecis Μόψου ἑστία, inde nomen traxit, quod, vt refert *Amm. Marcellin.* L. XIV. c. 55. *Mopſi fatis domicilium* fuit. — Epochae *Vaillantius* ſimul ac *Froelichius* eo loco, quo vrbes in quibus epochae, deſcribit, non meminere. Eam *Belleyus* l. c. communem cum aera Amaſiae et Neoclaudiopolis, ſtatuit, eiusque initium ab anno V. C. 747. deducit; Inde in numis

a) *Seueri*: 1. ΑΥ. ΚΑ. CΕΠΤΙ. CΕΥΗΡΟC. Π. Cap. laur.)(ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟΛΙC ΕΚΤΙΑ ΘΕΩΝ ΕΤ. CΔΙ. An. 214. vel V. C. 960. quo anno Seuerus per duces inſignem de Britannis victoriam retulit, ad quam Victoria in praeſente numo Æ 1. ſignata in quadrigis d. palmae ramum adludit. *Eckhel.* Num. Vet. p. 170. — 2. Α. ΚΑΙ. Λ. CΕΠ. CΕΟΥΗΡΟC. Illius laur. caput.)(ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟΛΕΩC ΕΤ. CΙΕ. An. 215. Iupiter Serapis ſt. ante aram, d. elata, ſ. haſtam. Æ 1. *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 140.) *Cimel. Vind.* I. Tb. 20. fg. 8. p. 116. vbi mulier modio ornata ſt. etc. — 3. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟΛΕΩC ΕCΤΙΑ Θ. vel Θεῶν, *Germanicopoleos Ara Deorum.* Diana Venatrix d. telum depromit, ſ. arcum. Æ 2. *Guſſem* III. p. 356. n. 1.) *Harduin.* Num. Pop. in Oper. p. 63.) *Vaill.* Gr. — 4. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟΛΕΩC ΕCΤΙΑC ΘΕΩΝ. Venus in genua procumbens, d. crines pectore ducit; pone eum Cupido. Æ 2. *Guſſ.* ib. n. 2.) *Hard.* ib.) *Vaill.* ib. — 5. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟΛΕΩC ΕCΤΙΑC. Θ. Solus ſt. d. pateram, in qua paſcit ſerpentem. Æ 1. *Guſſ.* III. p. 357. n. 3.)

ı. 3.) *Vaill.* ib. — 6. *Ead. epigr.* Victoria in quadrigis, d. palmam ;erit. Æ 2. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib.

b) *Iuliae*; *Domnae* 7. ΙΟΥΛΙΑ ΔΟΜΝΑ ϹΕΒΑϹΤΗ. Huius caput.)(ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟΛΕΩϹ Ε... haud dubio τῷ ΕϹΤΙΑϹ. Θ. ſupplendo. ΕΤ. ΣΔΙ. *An.* 214. Figura fluuii barbato decumbens d. palladium, ſ. arundinem, inferne ΞΑΝΘΟϹ, *Xanthus* fluuius. Æ 2. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 11. fg. 5. Quid in cauſa fuerit, cur Xanthum in numo ſignauerit Paphlagoniae vrbs, inquirit *Eckhel.* ib. p. 171. — 8. ΙΟΥΛΙΑ ΑΥΓΟΥϹΤΗ. Caput Iul. Domnae.)(ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟΛΕΩϹ. Taurus gradiens. Æ 2. *Eckhel.* ib. p. 170. — 9. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟΛΕΩϹ ΕϹΤΙΑϹ ΘΕΩΝ. Venus cum Cupidine. Æ 2. *Guſſ.* ib. n. 5.) *Hard.* p. 63.) *Vaill.* Gr. — 10. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟΛΙϹ ΕϹΤΙΑ ΘΕΩΝ. *Germanicopolis* etc. Imperator in quadrigis triumphalibus, d. globum. ſ. ſceptrum. Æ 2. *Guſſ.* ib. n. 4.) *Vaill.* Gr.

c) *Caracallae.* 11. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟΛΕΩϹ ΕϹΤΙΑϹ ΘΕΩΝ. Taurus Æ 2. *Guſſ.* n. 6.) *Vaill.* Gr.

d) *Getae.* 12. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟΛΕΩϹ ΕϹΤΙΑ ΘΕΩΝ. Victoria ſt. d. coronam, ſ. palmam. Æ 2. *Guſſ.* ib. n. 8.) *Vaill.* Gr. — 13. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟΛΙϹ ΕϹΤΙΑ Θ. Gallus gallinaceus, Æ 3. *Guſſ.* n. 7.) *Vaill.* Gr. — 14. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟΛΙϹ ΒΑΓ. apud *Harduin.* Num. Pop. in Opp. p. 63.

GERMANICV. *Germanicus.* DOMITIANVS. AVGVSTVS GERMANICV. Subaerati Domitiani. *Eckhel.* Cat. II. p. 144.

GERMANICVS. Id nomen, vel potius cognomen, ſemel et primo adquiſitum a Druſo, continuo tributum eſt eius filio Germanico. Sed praeter Druſum et Germanicum quoque adſumtum eſt ab Imperatoribus, vti a Tiberio, Caligula, Claudio, Nerone, Galba, Othone, Vitellio, Veſpaſiano, Tito, Domitiano, Nerua, Traiano, Hadriano, M. Aurelio, Commodo, Caracalla, Maximino, Maximo, Gallieno, Poſtumio et tandem Claudio vulgo Gothico, ante alia cognomina e victis gentibus petita. E quibus non Germanici ſolum ſed Maximi etiam, ſeu GERMANICVS MAX. vel MAXV. ſiue MAXIMVS Gallienus et Poſtumus dicuntur. Diocletianus etiam in veteri lapide GERM. MAX. apud *Gruter.* Theſ. 279. 3. ſimiliter inſcribitur. *Laurent. Ramirez de Prado* Martial. L. II. epigr. 12. credit Germanos, ferocem gentem, paſſim inſurrexiſſe aduerſus Romana praeſidia, praebuiſſeque his omnibus Imperatoribus victoriae occaſionem, vnde *Germanici* nomen adſumerent.

Germanicus, Druſi Maioris et Antoniae filius, Tiberio adoptandus ab Auguſto datus omnibus tum corporis, tum animi virtutibus enituit. Obiit Antiochiae veneno hauſto, vt creditur fraude Tiberii, opera vero C. Piſonis Syriae praepoſiti, ao. aetatis 34. Chr. 19. Imperii ſocius vehementer expetitus, at Tiberio ſuſpectus. Conf. *I. Dan. Schoepflini* oratio qua ſiſtitur *Germanicus*, rarum principis ad ſpem imperii nati exemplar. Argent. 1717. 4. — Eius numi ex auro rariores ſunt argenteis; Aerei primae formae raritatis eximiae; ſecundae et minimae cum ſola eius effigie rariſſimi ſunt; alii obuii et vulgares; cum Druſo ex aduerſo facilius parantur. Nulla Germanici, licet Caeſaris et de Germanis triumphantis, numiſmata S. C. cum capite expreſſa videmus; Haec a Caligula filio et a Claudio fratre eius memoriae percuſſa ſunt, vel a Tito et Domitiano reſtituta.

a) *Aurei et argentei* numi in quibus memoria Germanici propagata: 1. GERMANICVS CAESAR P. C. CAES. GERM. AVG.

al. AVG. GERM. i. e. *Pater Caii Caligulae Caeſaris Auguſti Germanici.* Caput Germanici nudum.)(C. CAESAR AVG. GERM. P. M. TR. POT. Caput Caligulae laur. *Guſſeme* II. p. 50. n. 13. III. p. 355. n. 2.) *Harduin.* Oper. p. 715.) *Mdb.* p. 77.) Numoph. *Sulzer.* p. 22.) M. *Theup.* p. 128.) *Vaill.* Pr. II. p. 47. 50. — 2. *Al.* ſed. GERMANICVS CAES. etc.)(*Eadem. Eckhel.* Cat. II.) *Guſſ.* ib.) *Mdb.* p. 78.) *Morell.* Impp. I. p. 526. Tb. 11. fg. 3.) M. *Pembrok.* I. Tb. 14. fg. 5. III. Tb. 23. fg. 7. — 3. GERMANICVS CAES. P. C. CAES. AVGVSTI GERM. *al.* AVG. GERM. Caput Germanici nudum.)(Eadem, ſed capite nudo. *Morell.* ib. fgg. 1. 2. *it.* in Caligula Tb. 3. fg. 7. p. 644. 648.) *Beger.* Th. Br. II. p. 616.) *Patin.* Theſ. p. 6. *it.* in *Suetonio* ſuo p. 199.) *Mdb.* p. 76. 77. 78.) *Occo* p. 105. edit. vet. — 4. GERMANICVS CAES. P. C. CAES: AVGV. COS. II. IMP. Caput Germanici.)(DIVVS AVGVSTVS. Caput Auguſti radiatum, vt inter diuos relati proaui. AR. Rrr. *Vaill.* Pr. II. p. 47.) *Harduin.* p. 715. — 5) GERMANICVS CAES..... Caput Germanici nudum.)(CAESAR DIVVS AVGVSTVS. Caput Auguſti corona radiata inſigne. AR. Rrr. *Morell.* in Germanici.)(Figura alata ſedens, d. pateram, ſ. ramum. AR. Rrr. Numoph. *Burckhard.* p. 64. — 7. GERMANICVS CAESAR TI. AVGVST*i* F. DIVI AVG. N. Huius caput nudum.)(C. CAESAR. AVG. PON. M. TR. POT. III. COS. III. Caput Caligulae laur. Æ. *Hemelar* Num. Arſchot. T. 5. n. 7. 8.) *Morell.* in Caligula Tb. 3. fg. 11. p. 645. — 8. GERMANICVS CAESAR TI. AVG. F. DIVI AVG. N. Capite pariter nudo.)(PIETAS AVGG. Figura muliebris ſedens, d. haſtam, ſ. extendit ad tres puerulos ad eadem ſtantes, adſiſtente ad latus dextrum quarto puerulo, Æ. dicitur a *Strada* Imp. Rom. p. 29. edit. primae ſiue Germanicae conſcriptae.) *Havercamp.* ad *Morell.* Impp. I. p. 533. Tb. 13. fgg. 15. 16. a falſariis confictum exiſtimat.) *Guſſ.* III. p. 356. n. 12.) *Mdb.* p. 73. Habitu Pietatis in hoc numiſmate effingitur Agrippina, Germanici coniux, numeroſa ſobole felix. Deſignari enim tribus, quae ante illam ſtant puerulis, videntur Nero, Druſus et Caligula; figura quarta aliquam ex ſororibus deſignare poteſt. — 9. GERMANICVS CAESAR TI. AVG. F. *Tiberii Auguſti Filius.* Germanicus ſt. in quadrigis triumphalibus, d. lauri ramum, ſ. ſcipionem eburneum cum aquila aurea.)(DEVICTIS GERMANIS SIG*nis* RE*ceptis.* Aquila legionaria inter ſignum et vexillum militare. Æ. *Morell.* Impp. I. Tb. 13. fgg. 7. 8. p. 533. ſed ſola *Golzii* fide nititur.

b) *Aerei* 10. GERMANICVS CAESAR. Ipſe triumphans in quadrigis.)(SIGNIS RECEPT*is.* DEVICTIS GERM*anis.* S. C. Stans ille paludatus, d. elata, ſ. aquilam recuperatam geſtans. *Angelon.* p. 33. vel 39. n. 23. 24.) *Ruben* N. *Arſchot.* Tb. 18. n. 14. 15.) *Beger.* Th. Br. II. p. 615.) Numoph. *Burckhard.* p. 109.) *Eckhel.* Cat. II.) *Geſner.* Tb. 38. n. 19.) Numoph. *Gloch.* p. 91.) *Guſſeme* III. p. 356. n. 14.) *Hantheler.* Exercit III. p. 80.) *Harduin.* Oper. p. 63. 715.) Numoph. *Ludov.* p. 122.) *Mdb.* p. 73.) *Morell.* Impp. I. in Germanic. Tb. 11. fgg. 22. 23. p. 528.) *Muſell.* Impp. Tb. 15. fg. 5.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 25 fg. 14. p. 114.) *Patin.* Impp. p. 83.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* VIII. Tb. 15. fg. 6. p. 241 ad 244.) Muſ. *Pembrock.* III. Tb. 66. fg. 1.) Numoph. *Rinck.* p. 21.) *Schulz.* MzCab. II. p. 13.) *Spanh.* Pr. II.) Th. Reg. *Sueciae* Tb. 48.) Numoph. *Sulzer.* p. 42. 43.) Muſ. *Theup.* p. 397.) *Triſtan.* I. p. 153. Signa in Varina clade a Germanis capta, fuerunt

fuerunt recepta a Germanico. — 12. *Alius* cum nota incuſa TI. AV. d. eſt, *Tiberius Auguſtus Morell.* ibid. Tb. 11. ſg. 24. p. 528. — 13. GERMANICVS CAESAR TI. AVG. F. COS. II. IMPER. Caput Germanici nudum, adſciptis litteris LVGD*unum*.)(DIVVS AVGVST*us*. Caput Auguſti corona radiata inſigne. *Morell.* ib. Tb. 13. fgg. 9. 10. p. 533. qualis a *Golzio* depingitur. — 14. GERMANICVS CAESAR TI. AVGVST. F. DIVI AVG. N. Caput illius nudum.)(S. C. Veſta ſedens, d. ſimpulum. *Guſſeme* III. p. 356. n. 13.) *Mdb.* p. 73. Cum Caeſar Auguſtus Tiberium ſibi adoptaret, Germanicum ante a Tiberio adoptari voluit. Itaque eodem modo *Auguſti Nepos* exſtitit, quo iure naturalis Germanici filius Caligula Auguſti Pronepos factus eſt. — 15. GERMANICVS CAESAR TI. AVG. F. DIVI AVG. N. Caput Germani nudum.)(TI. CLAVDIVS CAESAR AVG. GERM. P. M. TR. P. IMP. P. P. in area S. C. Æ max. mod. vel primae magnitudinis. *Vaill.* Pr. I. p. 15. III. p. 106.) *Spanhem.* Pr. II. p. 320.) *Morell.* Tb. 11. fgg. 6. 7. 10. 19. p. 527.) *Patin.* Theſ. p. 141.) *Pedruſ.* M. *Farneſ.* VIII. Tb. 15. fg. 9.) *Patin.* Ind. p. 5.) M. *Pembrok.* III. Tb. 47. fg. 7.) *Cimel. Vind.* II. Tb. 8. fg. 1. p. 3.) *Eckhel.* Cat. II. vbi idem numus mediae formae, quem adglutinatus annulus latior maximi moduli conſtituit.) *Beger.* Th. Br. II. p. 615.) *Geſner.* Tab. 38. n. 18.) *Liebe* Goth. Num. p. 414. 415.) *Mdb.* p. 74.) *Muſell.* Impp. Tb. 15. fg. 8.) Th. R. *Sueciae* Tb. 48. n. 36.) Numoph. *Glock* p. 91.) Numph. *Ludov.* p. 122.) *Mdb.* p. 74.) Num. *Sulzer* p. 42.) M. *Theup.* p. 397. — 16. 17. *Ead. adu.*)(C. CAESAR DIVI AVG. PRON*epos* AVG. P. M. TR. P. III. *al.* IIII. P. P. in area S. C. *Geſner.* Tb. 38. n. 17.) *Guſſeme* II. p. 50. n. 13. III. p. 355. n. 3.) *Harduin.* p. 715. 716.) *Mdb.* p. 74. 77.) *Morell.* in Germanico Tb. 11. fgg. 10. 11. 15. 16. 17. p. 527. *it.* in Caligula Tb. 7. fgg. 2. 3. 4. 5. p. 695.) *Muſell.* Impp. Tb. 15. fg. 7.) *Patin.* Ind. p. 5.) *Pedruſ.* M. *Farneſ.* VIII. Tb. 15. fg. 8. p. 246.) *Schulz.* MzCab. II. p. 13.) Numoph. *Sulzer.* p. 42.) M. *Theup.* p. 397. 399. — 18. GERMANICVS CAESAR TI. AVGVST*i* F. DIVI AVG. N. Caput illius nudum.)(C. CAESAR AVG. GERMANICVS PON. M. TR. POT. in medio numo S. C. *Geſner.* Tb. 38. n. 15.) *Guſſ.* ib.) Numoph. *Ludovic.* p. 122. *Mdb.* p. 73. 77.) *Morell.* in Germanico Tb. 12. fg. 14 *et* in Caligula Tb. 7. fg. 1. p. 695.) *Muſell.* Impp. Tb. 15. fg. 6.) *Patin.* Ind. p. 5.) *Pedruſ.* M. *Farneſ.* VIII. Tb. 15. fg. 7. p. 245. 246.) Numoph. *Rinck.* p. 22.) Numoph. *Sulzer.* p. 42.) Muſ. *Theup.* p. 397. — 19. GERMANICVS CAESAR TI. AVGVST. F. DIVI AVG. N. Caput idem.)(IMP. T. (*Titus*) CAES. DIVI VESP. F. AVG. P. M. TR. P. P. P. COS. REST*ituit*. S. C. in area numi. *Mdb.* p. 74. *Morell.* in Germanico Tb. 11. fgg. 10. 20. 21. p. 527.) *Muſell.* Impp. Tb. 15. fg. 10.) *Patin.* Impp. p. 87.) Numoph. *Sulzer.* p. 43.) M. *Theup.* p. 397. — 20. *Al.* ſed)(IMP. DOM*itianus* CAES. DIVI VESP. F. AVG. REST. S. C. litteris maiuſculis. Æ 2. rarior quam a Tito reſtitutus. *Mdb.* p. 74.) *Vaill.* Pr. I. p. 15. — 21. 22. GERMANICVS CAESAR P. C. CAES. AVG. GERM. Caput nudum.)(C. CAESAR AVG. GERMANICVS PON. M. TR. P. *al.* C. CAESAR AVGVSTVS PON. MAX. TR. P. IIII. in area S. C. *Morell.* Impp. Tb. 11. fgg. 12. 14. 18. p. 528.) *Guſſeme* III. p. 355. n. 3.) *Hard.* Oper. p. 715.) *Mdb.* p. 73.) *Schulz.* MzCab. II. p. 13. — *Ead.* capitis epigr.)(IMP. D. CAES. DIVI VESP. F. AVG. REST*ituit*. S. C. in medio numo. *Morell.* ib. fg. 21.) *Patin.*

zin. Impp. p. 87. — 23. GERMANICVS CAESAR. Capite nudo.)(C. CAESAR GERMANICVS AVG. Caput Caligulae nudum. *Guſſeme* II. p. 50. n. 11.) *Morell.* in Germanico Tb. 12. fgg. 16. 17. p. 531 *et* in Caligula Tb. 7. fg. 5. p. 696. ſed nulla nota additur. — 24. GERM*anicus* CAESAR PVLCHRO III (*Tertium*) VARIO II.VIR*is*. Caput Germanici laureatum.)(C. CAESAR AVG. GERMANICVS. Caput Caligulae laureat. Æ. coloniae incertae. *Guſſeme* III. p. 355. n. 1.) Numoph. Ludovic. p. 122.) *Morell.* Impp Tb. 12. fgg. 1. 2. p. 529. *it.* Fam. Rom. p. 95.) M. *Theup.* p. 667. — 25. GERM. CAESAR DOSSENO. PVLCHRO II.VIR*is*. Caput Germanici laureat.)(*Eadem.* *Guſſ.* ib. n. 8.) *Morell.* ib. fg. 3 *et* Fam. p. 95.) — 26. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΠΑΤΗΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ, *Germanicus Imperator Pater Patriae.* Imp. ſt. at[r]matus, d. Dianae Epheſiae ſignum, ſ. victoriolam, quae ipſum coronat, adcurrente ceruo. *Al.* ſed Diana Epheſia ſuccincta veſte properat, cum pharetra ad humeros, ſed ſine ceruo ad pedes. *Morell.* Impp. Tb. 11. fgg. 8. 9. p. 527. qui vero non adnotauit, vnde hi duo deſumti ſint numi, quos omnino ſpurios iudicat *Hauercamp.* — 27. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΚΑΙΣΑΡ, *Germanicus Caeſar.* Caput illius nudum.)(Γ. ΚΑΙΣΑΡ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ, *Caius Caeſar Germanicus.* Caput Caligulae nudum. *Morell.* ib. Tb. 12. fgg. 18. 19. p. 531. Non adſcribitur nomen Graecae vrbis, in qua ſignatus fuerit numus; Theſſalonicae tamen cuſus *Hauercampo* videtur. — 28. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΤΙβερίου ΣΕΒΑΣΤΟΥ ΥΙΟΣ. *Germanicus Caeſar Tiberii Auguſti Filius.* Caput Germanici nudum.)(ΤΙβέριος ΚΑΙΣΑΡ ΘΕΟΥ ΣΕΒαστοῦ ΥΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΑΡΧιερεὺς ΜΕΓας ΔΗμαρχικῆς ΕΞυσίας, *Tiberius Caeſar Diui Auguſti Filius, Auguſtus, Pontifex Maximus, Trib. Poteſtate.* Caput Tiberii laureat. *Morell.* Impp. I. p. 533. Tb. 13. fgg. 13. 14. — 29. DRVSVS ET GERMANICVS CAESARES TI. AVG. F. Capita Druſi et Germanici aduerſa.)(PRINCIPES IVVENTVTIS. vid. *Druſus.* — 30. DRVSVS GERMANICVS CAESARES. *Liebe* Goth. Num. p. 414. vid. *Druſus.* — *Tarraco* Hiſpaniae. — 31. ΔΡΟΥΣΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΑΔΕΛΦΟΙ. *Harduin.* p. 708. — vid. *Sardes.* — 32. ΔΡΟΥΣΟΣ ΚΑΙΣ. ΓΕΡΜ. ΚΑΙΣ. ΝΕΟΙ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΙ. *Morell.* Fam. p. 37.) *Vaill.* Sel. *Camp.* p. 105. v. *Druſus* Iunior. — 33. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΚΑΙΣΑΡ. Huius caput.)(ΔΡΟΥΣΟΣ ΚΑΙΣΑΡ. Caput Druſi Iun. *Guſſ.* III. p. 356. n. 18.

c) *Germanici et Agrippinae* ex ære. vid. *Aezanus*, apud *Heym.* Th. Br. II. p. 228. *it.* Magneſia ad Sipylum, Mytilene, Nicomedia, Smyrna apud *Morell.* Impp. I. p. 534. 535. Tb. 13. fgg. 19 ad 28. et *Vaill.* Gr.

Germanici numi extra vrbem ſignati. vid. *Aezanus* Phrygiae, *Caeſar Auguſta* Hiſpaniae citerioris, *Carteia* Hiſpaniae, *Corinthus* Achaiae, *Gortyna* Cretae, *Italica* Baeticae, Iulia et Laodicea, *Magneſia* ad Sipylum Aſiae, *Mytilene* Leſbi, *Nicomedia* Bithyniae, *Oſca* Hiſpaniae citerioris, *Pergamus* Myſiae, *Romula* Baeticae, *Sardes* Lydiae, *Smyrna* Ioniae, *Tanagrae* Boeotiae, *Tarraco* Tarraconenſis, *Theſſalonica* Macedoniae.

Eiuſdem *Germanici* numos exhibuerunt: *Angelon.* p. 33. vel 39.) *Hemelar.* Num. *Arſchot.* Tb. 7.) *Ruben.* Num. *Arſchot.* Tb. 18.) *Beger.* Th. Brand. II. p. 615. 616.) Numoph. *Burckhard.* p. 64. 109.) *Cimel. Vindob.* II. Tb. 8. p. 3.) *Eckhel.* Cat. II.) *Geſner.* Tb. 38.) Numoph. *Glock.* p. 91.) *Guſſeme* Diccion. I. p. 27. II. p. 50. III. p. 98. *it.* 354 ad 356.) *Haenbaler.* Exercit. II. p. 68. 74. III. p. 80.)

Harduin. Oper. Sel. p. 708. 715. 16.) Haym. Th. Br. II. Tb. 27. g. 3. p. 228.) Liebe Goth. Num. . 414. 415.) Numoph. Ludovic. . 121. 122.) Num. Rinck. p. 22.) Mdb. p. 73. 74.) Molinet. Muſ. . Genov. p. 77.) Morell. Impp. . p. 524 ad 535. Tbb. 11 ad 13. t in Caligula Tb. 3. p. 644. 645. 48. it. Tb. 7. p. 695 ad 697. it. am. Rom. paſſim.) Muſell. Impp. Tb. 15. fgg. 5 ad 10 et Tb. 16. fg. . it. Suppl. Impp. Tb. 3. fg. 3.) Numiſmatum antiquorum Sylloge. ondini. Tb. 3. n. 5.) Occo edit. et. p. 105.) Oiſel. Sel. Num. Tb. 5. fg. 12. p. 114.) Patin. Theſ. . 6. it. Impp. p. 82 ſq. et in Inice p. 5.) it. in Suetonio ſuo p. 99.) Pedruſ. Muſ. Farneſ. VIII. Tb. 15. fgg. 6 ad 10. p. 241 ad 50.) M. Pembrok. I. Tb. 14. fg. . III. Tb. 23. fg. 7. Tb. 47. fg. , Tb. 66. fg. 1.) Numoph. Rinck. . 21. 22.) Schulz MzCab. II. p. 3.) Seguin. Sel. Num. p. 307.) panhem. Pr. II, p. 320. 326. 359. 22.) Strada Imp. Rom. p. 21. el p. 29. edit. pr. ſiue Germanice onſcriptae.) Th. Reg. Sueciae Tb. 3.) Numoph. Sulzer. p. 42. 43.) . Theup. p. 129. 397. 667. 840.) riſtan. I. p. 150 ſq.) Vaill. Pr. p. 15. II. p. 47. 50. III. 106. . Col. I. p. 65. 78. 82. 94. 95. 36. it. Fam. Rom. paſſim. it. raec. Impp. p. 10. 208.

Germanicus ſecundus. Conf. Explication d'une medaille de Druſus, ans la quelle on découvre un ſecond Germanicus. Mem. de Trevoux 1746. Apr. p. 863 ad 898.

GERMANICVS. Quinam Caeſares et Imperatores Germanici. onf. Harduin. Oper. p. 694. 714.

— ſic Druſus, Auguſti filius, iberii frater Claudii Imperatoris ater: NERO CLAVDIVS DRVSVS GERMANICVS IMP. Muſ. embrok. III. Tb. 14. fg. 3. Tb. . fg. 4. vid. Druſus.

GERMANICVS ſic huius Druſi et Antoniae filius, a Tiberio adoptatus, pater Caligulae. v. Germanicus.

— Caligula, qui C. CAESAR GERMANICVS. al. C. CAESAR AVG. GERMANICVS. etc. et in Graecis: r. ΚΑΙC. CEBACTOC ΓΕΡΜΑΝΙΚΟC etc.

— Claudius: TI. CLAVDIVS CAESAR AVG. GERMANICVS. — ΤΙ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΓΕΡΜΑΝικός.

— Nero: AVGVSTVS GERMANICVS. Khell. Suppl. p. 22.) Morell. II. p. 70.) Vaill. Pr. II. p. 63.

— Vitellius: A. VITELLIVS GERMANICVS etc. Spanh. Pr. II. p. 643.) M. Theup. p. 141. 412.) Vaill. Pr. I. 27. II. 80. quod cognomen ſibi ſimul ac imperium eſſet adeptus tribui voluit.

— Domitianus id cognomentum ſibi vſurpauit in eius numis, quaſi natus eſſet ad hoſtium Romani nominis terrorem. Imitatus eſt in mimico de Germanis triumpho Caium Caeſarem, de quo Sueton. c. 47. Tamen ob hanc ſimulatam de Germanis victoriam permultis honoribus adfectum fuiſſe docet Xiphilin. ex Dione Caſſio L. LXVII. Hinc in Domitiani numis legitur frequentius:

GERMANICVS. Quadriga triumphalis, in quo ſtat Domitianus, d. lauri ramuſculum, ſ. ſcipionem cum aquila in vertice gerens. AV. Morell. in Domit. Tb. 6. fg. 30. p. 416.) Mdb. p. 131. — Al. ſed AR. Mdb. ib.) Guſſeme III. p. 81. n. 36. — Al. ſed in exergo: COS. XII. AV. Eiuſd. Morell. ib. Tb. 7. fg. 3. p. 418. — Al. ſed COS. XIIII. AV. Morell. ib. Tb. 7. fg. 13. p. 420. — Al. ſed Æ 2. Eiuſd. ibid. Tb. 17. fg. 22. — Al. ſed COS.

COS. XV. *ibid.* fg. 18. — *Al.* ſed COS. XVI. *ibid.* fg. 23. — *Al.* ſed COS. XVII. Æ. ib. fg. 30. p. 422.

GERMANICVS. In exergo COS. VII. S. C. Domitianus equo decurrens ſpiculo armatus. Æ I. *Guff.* III. p. 82. n. 37. et p. 350. 351.) *Morell.* Impp. II. in Domit. Tb. 15. n. 21. p. 461. Domitianus poſt duos triumphos, teſte *Suetonio* c. 13. cognomen *Germanici* adſumſit, et quidem, vt numi apud *Medieb.* p. 131. 132. oſtendunt, initio imperii ſui, *conſulatu ſeptimo* mortuo parente Veſpaſiano, anno nempe V. C. 834. Chr. 81. At *Vaillantius* Pr. II. p. 106. ex quinario argenteo minus recte conſulatum eius XIIII. indicat, quo *Germanici* cognomentum adſumſerit Domitianus.

GERMANICVS COS. X. Germania ſeu Germanus inermis corpore nudus cum ſubligaculis tantum, paſſis capillis, moerens inſidet ſcutis oblongis, fractis haſtis, et ſ. cubito caput ſuum ſuſtinet. Æ. Domitiani. *Morell.* ib. Tb. 6. fg. 36. p. 417. Similis fere typus ib. fg. 40. p. 418 *et* Tb. 7. fg. 8. p. 419. — *Al.* ſed COS. XIIII. Idem typus. Æ. Eiuſd. *Morell.* ib. Tb. 7. fg. 12.) *Guſſeme* III. p. 82. n. 39 et p. 350. 351. — *Al.* ſed COS. XV, Idem typus, Germania ſcil. lugens armis inſidet. Æ. Eiuſd. *Morell.* ib. Tb. 7. fg. 17. p. 421.) *Guff.* ib.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 24. fg. 11. p. 109. — *Al.* ſed COS. XVI. Idem Germaniae ſedentis ac lugentis typus. Æ. Domitiani. *Morell.* ib. Tb. 7. fg. 22.) *Guff.* ib. n. 40.) M. *Theup.* p. 151. — *Al.* ſed COS. XVII. Germania armis inſidet moerens. Æ. Eiuſd. Domit. *Morell.* ib. fg. 29.

GERMANICVS COS. XIIII. Minerua gradiens; d. ſpiculum intorquet, ſ. clipeo ſe protegit. Æ. Domitiani. *Morell.* ib. Tb. 7. fg. 14. p. 420. — *Al.* ſed Æ. Eiuſd. *Khell.* Suppl. p. 44.) *Morell.* ib. — *Al.* ſed ſtans cum fulmine, haſta et ſcuto. Æ. Eiuſd. *Morell.* Tb. 7. fg. 15.) *Guff.* ib. n. 38. — *Al.* ſed ſt. d. innixa haſtae, ſ. lateri admota. Æ. Eiuſd. *Morell.* ib. fg. 16.) *Guff.* ib. — *Al.* ſed Æ. Eiuſd. *Morell.* ib.) *Mdb.*) *Guff.* ib. n. 39. — *Al.* ſed COS. XV. Minerua ſt. d. fulmen, ſ. haſtam, cum ſcuto ad pedes. Æ. Domitiani. *Morell.* ib. fgg. 19. 20. p. 420.) M. *Theup.* p. 150. — *Al.* ſed Minerua iaculatrix roſtris inſidet, ad pedes noctua. Æ. Eiuſd. *Morell.* ib. fg. 21. — *Al.* ſed COS. XVI. Idem Mineruae roſtris inſidentis typus. Æ. Eiuſd. *Morell.* ib. fg. 24. — *Al.* ſed eadem ſt. d. haſtam. Æ. Eiuſd. *Morell.* ib. fg. 24.) *Guſſeme* ib. n. 40. — *Al.* ſed clipeo inſidet Pallas. Æ. Eiuſd. *Morell.* ib. fg. 26. — *Al.* ſed COS. XVII. Pallas ſt. Æ. Eiuſd. *Morell.* ib. fgg. 31. 32. — *Al.* ſed Pallas naui inſiſtens, d. telum vibrat, ſ. clipeum tenet, pro pedibus noctua. Æ. Domitiani. *Morell.* ib. fg. 33.

GERMANICVS COS. XV. Quadrigae triumphales aurigante Imperatore, d. ramum, ſ. ſceptrum. Æ. R. Æ. Rrr. Domitiani, qui bis de Germanis triumphauit, ſi fides *Suetonio*, c. 13. At vero licet ille poſt priorem *Germanici* nomen acceperit, nulla in numis eius de primo triumpho memoria, omnes in hoc ſecundo percuſſi occurrunt. *Morell.* Tb. 7. fg. 18.) *Vaill.* Pr. II. p. 105. — *Al.* ſed COS. XVI. Idem in quadrigis triumphal. Æ. Eiuſd. *Morell.* ib. fg. 23.) *Guff.* III. p. 82. n. 40 et p. 350.) *Vaill.* Pr. I. p. 41. — *Al.* ſed COS. XVII. Idem quadrigarum typus. Æ. Eiuſd. Domitiani. *Morell.* ib. fg. 29.

Germanicus cognominatus *Nerua*: IMP. NERVA CAES. AVG. GERM. etc.

Ger-

Germanicus etiam *Traianus* in numis ſalutatur, prius quam Dacici adpellationem tulit. Cum enim barbaros in Germania deuiciſſet, lauream coronam, reportatae victoriae ſignum, Neruae tranſmiſit, quam ſtatim Imperator templo intulit, Traianum vero adoptauit, eumque Caeſarem Imperatorem *Germanicum* vocauit. Hic nouus Caeſar Colonia Agrippina Romam ſtatim ſeſe contulit, et Nerua, ac ſi nihil aliud exſpectaſſet, quam vt a ſucceſſore tam digno imperii in deorum numerum adſcriberetur, paucis poſt menſibus e vita exceſſit.

— pariter dicitur *M. Aurelius*, qui iuxta *Pauſaniam* ferociſſimos Germaniae populos armis domuit, quique de Germanis et Sarmatis. Trib. Pot. XXX. die XXII. Dec. triumphauit.

— *Commodus*, qui in bello Germanico patrem comitatus erat, cum res contra Germanos feliciter geſſiſſet. Ob hanc victoriam Germanicam ſenatus Romanus ſignauit numum, in cuius anteriori parte legitur: COMMODVS CAES. AVG. GERM. in)(VIC. GER. Victoria clipeum tenet trunco impoſitum, in quo S. C. viſitur, aeternum illius de Germanis victoriae monumentum.

— *Caracalla*, qui antea Britannici nomen cum patre ceperat, ſed Geta, fratre et imperii conſorte occiſo, id Britannici cognomentum reliquit, quod hactenus in numis geſſerat; in Germaniam A. V. C. 966. profectus, de hoſtibus victoriam retulit, ſed non triumphauit, cum Romam non amplius redierit, ſed in Syria fuerit interfectus.

— *Maximinus Thrax*, qui Germanos tanta adfecit clade, quanta ante eum nemo, ita vt parum abfuerit, quin omnem Germaniam in Romanam redegiſſet ditionem.

Germanicus Maximus Caeſar, in numis GERM*anicus* ob Germanos a patre, qui eum participem imperii fecerat, deuictos.

— *Valerianus Senior*, qui plures victorias per filium ſuum Gallienum obtinuit de Germanis, ob quas Germanici titulo ornatus fuit. In ſingulari AR. numo legitur GERMANICVS MAX. TER, qui numerum victoriarum deſignat, tres nempe obtinuiſſe, ob quas adpellatus fuit *Ter Germanicus Maximus.* Ante eum nemo Imperatorum *Germanicus Maximus* nuncupatus eſt. Typus numi illius rariſſimi: Tropaeum inter duos captiuos ſedentes. *Band.* I. p. 107.) *Guſſ.* III. p. 352. VI. p. 500. n. 28.) *Vaill.* Pr. II. p. 344.

— *Gallienus*, de quo *Zoſimus*: „Videns Germanicas gentes ceteris infeſtiores eſſe, quae accolas Rheni Celticas nationes acrius vexarent, hanc partem ſibi propugnandam ab hoſtibus ſumſit. Inito foedere cum quodam de gentis Germaniae principibus, ex aliqua parte periculum minuiſſe viſus eſt.„ Hinc in aliquo numo Gallienus paludatus ſt. cum haſta et pilo inter Rhenum et Moſellam, Germaniae flumina, quae quatuor legiones tutabantur; Moſella enim ſuperiorem Germaniam ab inferiore dirimit. — *Al.* VIC. GERMANICA, vel VICTORIA GERMANICA. Victoria ſt. cum ſerto et palma. — Ex alio numo VICTORIAE AVG. II. GERM. inſcripto, patet *duas victorias* obtigiſſe ipſi contra Germanos, licet leues forte. — Ob quas victorias legitur: IMP. GALLIENVS P. F. AVG. G. M. vel *Germanicus Maximus*, vel ſcriptum:

GERMANICVS MAX. Tropaeum erectum inter captiuos duos auerſos humi ſedentes manibus poſt tergum reuinctis. AR. Eiuſd. *Band.* I. p. 162.) *Eckhel.* Cat. II. p. 367.) *Mdb.* 371.) *Triſtan.* III. p. 161.

GERMANICVS MAXV. Idem typus. Æ. Eiuſd. *Band.* I. p. 162. *Beger.* Th. Br. II. p. 744.) *Eckbel.* ib.) Numoph. *Burckhard.* p. 100.) Numoph. *Glock.* p. 219.) *Guſſeme* Ill. p. 306. n. 62.) *Harduin.* Oper. p. 849.) Numoph. *Ludovic.* p. 291.) *Mdb.* p. 371.) *Muſell.* Impp. Tb. 220. fgg. 2. 3.) Numoph. *Rinck.* p. 98.) *Spanb.* Pr. II. p. 502.) Numoph. *Sulzer.* p. 320.) M. *Theup.* p. 262.

— MAXIMVS. Idem tropaeum, cui ab vtraque parte adſidet captiuus. Æ. Eiuſd. *Band.* I. p. 163.) *Eckbel.* Cat. II. p. 368.) *Guſſeme* Ill. p. 306. n. 62 et p. 352.) *Harduin.* p. 63.) *Mdb.* p. 371.

Germanicus cognominatus *Poſtumus* Senior victis Germanis, et ad ripas Rheni conſtructis caſtris. Vt enim Valerianus et Gallienus *Germanici Maximi* titulum acceperunt, ita potiore iure Poſtumus poſt tot victorias a Germanis reportatas legitur:

GERMANICVS MAX. Tropaeum erectum inter duos captiuos humi ſedentes. Æ 2. *Band.* I. p. 303. coll. p. 291.) *Guſſeme* Ill. p. 353. V. p. 485. n. 28.) M. *Theup.* p. 642.) *Triſtan.* p. 162.) *Vaill.* Pr. I. 192.

— MAXV. Idem typus. Æ. Eiuſd. *Band.* I. 291.) *Mdb.* — *Al.* ſed Æ 2. Eiuſd. Poſtumi. *Band.* I. p. 303.) *Harduin.* p. 855.

Germanicus denique *Claudius Gothicus.* vid. GERMANICO GOTHICO OPTIMO PRINCIPI.

Germanicus Sarmaticus. vid. *Commodus. Spanbem.* Pr. II. p. 503. — *al. Hercules Germanicus* cognominatus idem Commodus. *Spanb.* Pr. II. p. 493.

GERMANICVS. vid. EXERCITVS GERMANICVS. n. Hadriani. — IMPERATOR GERMANICVS. n. Vitellii. *Froelich.* 4. Tent. p. 432.

ΓΕΡΜΑΝΙΚ. Γερμανικίων, *Germanicenſium.* vid. *Germanicia* Caeſarea in Syria.

— Γερμανικῆς, *Germanicae* ſcil. legionis. *Placentin.* de ſiglis veter. Graec. p. 52.

— Γερμανικῆς, *Germaniciae.* v. *Germanicia.*

— Γερμανικοῦ, *Germanici* nomen vel cognomen. ΓΑΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚ. n. Caii Caligulae.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙΩΝ, *Germanicaeorum.* n. Commodi. *Hard.* Oper. p. 39. 40. 788. 908.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΕ. Γερμανικέων, *Germanicenſium.* ΓΕΡΜΑΝΙΚΕ. ΚΟΜμαγηνῆς, *Comagenes.* v. *Caeſarea Germanicia.*

ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΣ vid. *ib.*

ΓΕΜΑΝΙΚΕΩΝ. v. *ibid.*

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ. v. *ibid.* — ΚΑΙϹΑΡΕΙΑϹ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ, *Caeſareae Germaniciae.* Æ 1. Peſcennii.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟυ ΜΥΤΙληναίων, *Germanici, Mytilinaei. Morell.* in Calig. Tb. 7. fg. 36.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ, *Germanicum* ſcil. colunt. vid. *Magnetia* Sipyli. — ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ, *Germanicum Caeſarem.* v. *Gortyna* Cretae. — ΘΕΟΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ, *Diuum Germanicum.* v. *Mytilene* Leſbi. — Γ. vel ΓΑΙΟΝ ΚΑΙϹΑΡΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ, *Caium* Caligulam *Caeſarem Germanicum.* v. *Pergamus, Smyrna. Morell.* Impp. I. p. 534. 684.) M. *Pembrok.* Ill. Tb. 42. n. 5. — ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΣΕΒΑΣΤΟΝ, *Germanicum Auguſtum,* ſcil. Caligulam. *Morell.* in Calig. Tb. 2. fg. 45.) *Muſell.* Suppl. Tb. 3. fg. 3. vid. *Gortyna* Cretae.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟΛΕΩC *al.* ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟΛΕΩC vel ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟΛΙC. vid. *Germanicopolis* Paphlagoniae *Eckhelio*, aliis vt *Vaillantio* Iſauriae.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟC, *Germanicus*. vid. *Germanicus*. — ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΚΑΙΣΑΡ, Germanicus Caeſar. *ibid.* — ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΤΙβεϱίυ ΥΙΟΣ *al.* ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΚΑΙΣ. ΤΙ. ΣΕΒ. ΥΙΟΣ, *Germanicus Caeſar Tiberii Auguſti Filius* adoptiuus. vid. *Germanicus*, *Aezanus*, *Druſus*, *Pergamus*, *Sardes*, *Smyrna*, *Theſſalonica.* *Morell.* Impp. I. p. 529 et paſſim.

— *Germanicus*, ita *Caligula:* Γ. ΚΑΙΣΑΡ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ *al.* addit. ΣΕΒΑΣΤΟΣ *al.* ΣΕΒ. ΑΡΧΙΕΡ. ΜΕΓ. ΔΗΜ. ΕΞΟΥΣ. Δ. ΥΠΑΤΟΣ Γ. *Morell.* in Calig. Tb. 2. ſgg. 40. 43. 50.) *Vaill.* Gr. — Γ. ΚΑΙ. CEBACTOC ΓΕΡΜΑΝΙΚΟC. *Froelich.* Adpend. II. nouis p. 72. — ΓΑΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. *Morell.* in Calig.) *Vaill.* Gr. n. Mileſior.

— *Germanicus*, ita *Domitianus*: ΔΟΜΙΤΙΑΝΟC ΚΑΙ. CE. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟC. *al.* ΚΑΙC. CEB. etc. *al.* integre ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ, *Domitianus Caeſar Auguſtus Germanicus*. *Morell.* Impp. II. p. 35. Tb. 16.) *Patin.* Impp. p. 167.) *Vaill.* Gr. vid. *Epheſus*, *Smyrna* etc.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ, *Germanici:* ΙΟΥΛΙΑΝ ΝΕΑΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΜΥΤΙ. *Iuliam Iuniorem Germanici* filiam colunt *Mytilenaei*. Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 48. n. 8.) *Vaill.* Gr. p. 12. — ΝΕΡΩΝΟΣ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ, *Neronis Caeſaris Germanici* circa illius caput. *Cimel. Vindob.* I. p. 43.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΩ, *Germanico.* ΔΟΜΙΤΙΑΝΩ ΚΑΙCΑΡΙ CEBACTΩ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩ, *Domitiano Caeſari Auguſto Germanico.* Caput Domitiani laur. *Morell.* in Domit. Tb. 4. fg. 140. p. 411.

GERMANIS. vid. DE GERMANIS. n. Auguſti, Druſi Senioris, Claudii, Domitiani, M. Aurelii, Alexandri Seueri. — DEVICTIS GERMANIS SIG*nis* RE*ceptis*. Aquila legionaria inter ſignum et vexillum militare. Æ. Germanici. *Morell.* in Germanico Tb. 13. fg. 8. iuxta *Golzium.*) *Guſſeme* III. p. 356. n. 14. ſed SIGNIS RECEPT.

GERMANO II.VIR*o*. vid. *Caeſar Auguſta* inter numos Caligulae.) *Morell.* Fam. p. 243. 244.

Germanus cognomen gentis Caſſiae, vnde ortum. *Vaill.* Col. I. p. 101. 102.

Germanus et *Germana* pro fratre ac ſorore apud veteres ſcriptores, in numis vero non vſurpatur. *Spanhem.* Pr. II. p. 379.

GERMANVS INDVT. *al.* INDVT. IIII. *al.* INDVTI IIII. *al.* IIIV. Bos gradiens.)(Caput quoddam diadematum, et, vt videtur, virile reguli cuiuſdam. Æ 3. — Hinc vnus ex illis numis eſt, qui numorum ſignificationem curioſis indagatoribus multum iam dedit negotii, vt alius ſimilis GERMAN. INDVT. IIII. inſcriptus. *Golzius*, quae ratio et ſignificatio eius ſit, ignorauit. *Nonnius* in Commentario ſuo ad numos Caeſaris ſilentio iſtum praeteriit. *Triſtan.* I. p. 26. in eo legit: GERMAN*ia* INDVT*Ia*, forteque poſſe eſſe illam coloniam, quam *Plinius* vocet *Induſtriam* exiſtimauit. Sed cum diſtincte hic legatur GERMANVS, non *Germana*; dehinc INDVTI, non *Indutia*, multoque minus *Induſtria*, haecce in locum ſuum abeat coniectura. — *Iobertus* in Notitia rei numariae litteras INDVT. III. ita explicari poſſe autumat, quaſi ſignificent INDICTIO III. vel IIII. „quin et, ſcribens, *Indictiones* deprehendi aliquando adſcriptas, in quodam ſcilicet Mauritii numo, vbi exſtat: IND. II. Vnde coepit animum

mum ſubire, quaſi forte talis intelligi debeat in GERMANI aut SERMANI numulo, quo legitur INDVT. III. quae verba nemo hactenus potuit capere ſatis; ſed ego arbitror, ſignificare aut INDICT*ione* VIII. aut XIIII. littera T ex errore monetarii adpoſita, quale quid occurrit non raro, ac neque clare etiam ſatis expreſſa.„ Sed bene eſt, quod addit idem *Iobertus*: „Verum quoniam illi, qui rei numariae callentiſſimi ſunt, hunc numum adiiudicant imperio ſuperiori, id autem meae ſententiae aduerſatur, oportet, vt feliciori Oedipo relinquam, quicquid hoc eſt coniecturae.„ Addit *Hauercamp.* ad *Morell.* Th. Impp. I. p. 103. „Neque *Indictionum* vſum illo aeuo vix in chartis, multo minus in numis fuiſſe conſuetum.„ — *Beger.* in Obſeruatt. ad vetera quaedam Numiſm. p. 48. in eam it ſententiam, quaſi in *Induciomari*, Cingetorigis aemuli, et Caeſaris primum aduerſarii, poſtea tamen eius imperium agnoſcentis, memoriam fuerit ſignatus, et quidem ex ea ratione, quod GERMANVS in numo legatur, non *Germana*, vt *Triſtanus* voluerat; dehinc quod caput virile diadematum compareat, ex comarum breuitate et virili genarum macie, et diademate luculentiſſime expreſſo, colligendum, et non Veneris, vt *Golzius* ſculpſerat. Cum vero GERMANVS dicatur *Treuiri* vero potius ad Galliam Belgicam tunc ſpectauerint, putat, eum Germanorum partibus acceſſiſſe. Neque impoſſibile eſſe, cum bos in numo ſignatus ſit, Induciomarum coloniam quandam potuiſſe emittere, qui equitatum et peditatum inſignem contra Caeſarem coepiſſe ibidem etiam legatur; etc. Hanc ſuam quoque ſententiam pluribus porro firmare adnititur rationibus in Theſ. *Brandenb.* I. p. 309. et exiſtimat, forte litteras, infra obſignatas legi debere INDVTIO*marus* III. *Virenſis*, notamque eſſe ſcriptionem III.Viri hoc modo apud Romanos. — *Harduini* in Oper. Sel. p. 718. iocularis verius quam vera eſt interpretatio: GERMAN. I. N. D. V. T. I. IIII. *Germanicus Imperator Neglecto Duplicis Victoriae Triumpho Imperator Quater.* Praeterquam enim, quod nemo *Germanici* caput notauerat, Germanicus etiam nuſquam legitur in numis Imperator, ne dum *Quater Imperator.* — *Morellius* neſcius, quorſum referendus ſit, eundem inter Miſcellaneos numos retulit, calci conſularium adiectos, Tb. 19. fgg. 2. 3. p. 470. ſed aureum et argenteum hunc ipſum exhibuit numum, at cum Iul. Caeſaris capite ſimul atque epigraphis diuerſis: C. CAESAR IMP. et C. DICTATOR, *Nonnia* editione deceptus Tb. 13. n. 10 et 11. qui tamen bouis figuram ſculptoris incuria non ſolum inuerſam dedit, ſed et falſas epigraphes et aes minus recte ipſi adſignauit.) *Golz.* Tb. 14. fgg. 11. 12.) *Beger.* Obſeruationibus ad Num. p. 47 et Th. Br. I. p. 47.) *Patin.* in Indice Numor. aeris medii moduli adiecto p. 2. ſed mutilum exhibens GERMANVS INDVTI. ſine numero IIII.) *Morell.* in Iul. Caeſare Tb. 9. fg. 10. p. 103. 104.) *W. Ern. Tenzel.* in Colloquiis menſtruis anni 1696. p. 692. 693. vbi illum menſi Auguſto aeri incuſum ex Theſauro *Begeri* praefixit, inſuperque *Begeri* opinionem recenſuit et adprobauit.) *Froelich.* Not. Elem. Tb. 11. fg. 3. cui caput diadematum *Indutiomari* imberbe.)(Bos ſtans. GERMANVS INDVTI IIIV. *Germanus Indutiomarus* IIIV*irenſis*, ſeu *Treuirenſis*, vel *Treuirorum* princeps.) *Eckhel.* Cat. I. p. 13. n. 2 ad 4. GERMANVS INDVT IIII. inter Gallicos numos incertos.) M. *Pembrok.* II. Tb. 92. fg. 2. ſed CIRMANVS INDVTI IIII.) Numophyl. *Glock.* GERMANVS INDVT. omiſſis litteris, ſeu notis ſequentibus.

Germe, vrbs gemina, vna Helleſponti prope Cyzicum; altera vrbs Ga-

Galatiae prope Peſſinuntem. *Muſ. Alb.* I. p. 123.) *Bonarrot.* Num. *Carp.* p. 284.) *Vaill.* Col. I. p. 213. *it.* Graec. Num. — Vtriuſque vrbis gentile nomen *Germenus*; vnde numi obuii cum Graeca epigraphe ΓΕΡΜΗ, vel ΓΕΡΜΗΝΩΝ ad Germen Myſiae vrbem ſpectant. Qui vero Latina epigraphe COL. GERMENO. vel COL. AVG. F. GERMENO. gaudent, ad Germen Galatiae coloniam ſpectant. Aliter ſentit *Harduin.* Pop. Num. p. 184 et Oper. Sel. p. 64. „Caue inquit, exiſtimes geminam in vrbis Germen exhiberi; alteram, quae Graece ΓΕΡΜΗΝΩΝ inſcripta ſit; altera quae Latine COL*onia* GERMENO*rum*. Vna enim et eadem ciuitas fuit, ſed quae et veteres incolas Graecos haberet, et Romanos Latinoſue colonos. Sic Patrae in Achaia, pergit *Harduinus*, ΠΑΤΡΕΩΝ, et COL. PATR. Sic ΚΑΠΙΤΩΛΙΕΩΝ. et AEL*ia* CAPIT*olina* Hieroſolyma numos inſcriptos habent, aliaque oppida, vt pluribus in Chronol. Vet. Veſt.

Germe vrbs, Γέρμα κολωνία, Galatiae in Bithyniae et Phrygiae confinio inter Peſſinuntem et Ancyram, colonia ab Auguſto deducta, quod indicat AVG*uſtae* nomen, non vero a Veſpaſiano, vel Domitiano, quod denotari putat *Holſtenius* ad *Stephan.* de Vrb. per litteram F, quae hic non *Flauia*, ſed *Felix* exponenda eſt, in honorem Commodi, cui ex omnibus Imperatoribus ſoli numos ſignauit, et qui cum occidiſſet Perennem, primus omnium Imperatorum adpellatus eſt *Felix*. Vulgaris praeterea eſt in hoc tractu coloniarum inſcriptionis vſus COL. AVG. F. — Numi ſunt: 1. IMP. COM. ANTONINVS. Caput Commodi laur.)(COL. GERMEN. Aquila baſi inſiſtens inter duo ſigna militaria. Æ 3. Rrr. *Guſſeme* Ill. p. 359. n. 1.) *Harduin.* Num. Pop. p. 184. *it.* Sel. Oper. p. 64. ſed ad Helleſponti Germen refert.) *Vaill.* Col. I. p. 213. — 2. IMP. M. AVR. COM. ANTONINVS. Eiuſd. Commodi caput laur.)(COL. AVG. GERMENO. Lupa cum puerulis, Romanarum coloniarum inſigne. *Bonarrot.* Num. *Carp.* p. 284.) *Guſſ.* ib. n. 3. — *Ead. adu.*)(COL. AVG. F. GERMENO. Idem lupae cum gemellis typus. Æ 1. Rr. Muſ. *Alb.* I. p. 123.) *Bonarrot.* N. Carp. p. 284.) *Harduin.* ib.) *Vaill.* Col. I. 213. — 4. L. AVREL. COMMODVS AVG. Huius caput.)(COL. AVG. GERMENO. Lupa cum gemellis. *Mediob.* p. 258. ſed ad Germen Helleſponti.) *Spanhem.* Pr. II. p. 602. — 5. *Ead. adu.*)(COL. AVG. FEL. GERMANO. Idem Lupae typus. *Guſſeme* ib. p. 2.) *Mdb.* p. 258.) *Triſtan.* I. p. 716. ſed de CERMENO, Germano, aut Germalo, antiqua ſcilicet regione vrbis Romae interpretatur parum feliciter.) *Spanhem.* ib. — 6. *Al.* ſed. COL. AVG. GERMENOR. Iupiter ſedens, d. fulmen, ſ. haſtam. *Guſſ.* ib. n. 4. — 7. IMP. C. AV. COMMODVS. Caput laur.)(C. G. I. H. P. Ceres cum face gemina. Æ 3. ſecundum *Harduin.* Oper. p. 64. et in ſimili Philippi apud *Hard.* p. 834. tertius autem haſce litteras *Colonia Gemella Iulia Hadriana Paria* vel *Parium* vertit *Belley* dans Hiſt. de l'Acad. T. XXV. p. 94.

Germe, vrbs Helleſpontiaca prope Cyzicum, *Stephano* Γέρμη, πόλις Ἑλλησποντία, πλησίον Κυζίκου, ὁ πολίτης Γερμηνὸς, *ciuis Germenus*. *Holſten.* Not. in *Steph.* p. 84.

A) *Autonomi* numi. 1. ΔΗΜΟΣ, *Populus.* Caput virile laureatum.)(ΓΕΡΜΗΝΩΝ, *Germenorum.* Hercules ſtans, d. clauam, ſ. leonis exuuias. Æ 3. *Eckhel.* Cat. I. p. 157. n. 1.) *Froelich.* Not. Elem. p. 86. *Wacker.* Sendſchreiben an Hrn. v. *Schachmann.* p. 9. — 2. ΙΕΡΟΣ ΔΗΜΟΣ, *Sacer populus.* Caput laureatum.)(ΓΕΡΜΗΝΩΝ. Herculis effigies. *Harduin.* Oper. p. 64.

— 3. ΙΕΡΑΝ CΥΝΚΛΗΤΟΝ. Ca- t virile ſenatus.)(ΓΕΡΜΗΝΩΝ. put muliebre nullo cultu. Æ 3. itus ab *Eckbel.* Cat. I. Tb. 3. 11. p. 157. — 4. ΙЄΡΑ ϹΥΝ- Η. *Sacer Senatus.*)(ΓΕΡΜΗ- ΝΩΝ. Aeſculapius ſtans, d. bacu- n cum ſerpente. Æ. Muſ. *Pem- k.* II. Tb. 8. fg. 1.) *Guſſeme* p. 357. n. 1. — 5. ΙΕΡΑ ΓΕΡ- . Caput muliebre turritum.)(ΡΜΗΝΩΝ. Pallas ſtans ante aram itam, d. pateram, ſ. haſtam. 3. *Arigoni* Tb. 2. n. 5) *Eck-* . Cat. I. p. 157. n. 3.) *Froe-* . Not. Elem. p. 86. — Dupli- n de Germenorum numis *Haymii* ſum dedocuere viri eruditi. a) *oelich.* Annal. Reg. Syr. p. 21. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ delineatum nu- m geminum inſcribit, quem *Hay- us* Th. Br. I. Tb. 1. fg. 8. p. ΓΕΡΜΗΝΩΝ legerat. Immo *Hay- us* ipſe errorem ſuum obſeruauit in prooemio T. II. emendauit. b) *Kbellius* in adiecta animad- ſione 87. ad *Haymii* Theſ. Br. Tb. 15. fg. 3. p. 138. cuius rſa τὸ ΙΕΡΑΣ coronae incluſum ibet. *Haymius* Myſiae oppidum *ran Germen* notari cenſet. *Kbel- r* infirmam eam ſententiam qui- n impugnat, at aeque infeliciter *rae* Aegatum inſularum vni leui, ipſe fatetur, coniectura munera- . Conſulendus eſt *Eckbel.* Num. t. p. 137.

3) *Imperatoribus* ab vrbe Hel- onti vel Myſiae Germe cuſi. hontemne an praetorem pro ſum- magiſtratu nominauerint Ger- ni, incertum; *Vaillantio* atque *rduino* videntur praetores tan- n.

a) *Sabinae.* 6. ΓΕΡΜΗΝΩΝ. Cer- erectus. Æ 2. *Guſſeme* III. p. . n. 2.) *Vaill.* Gr. — 7. *Al.* Iupiter nudus ſtans, d. haſtam erſam. Æ 3. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib.

b) *M. Aurelio.* 8. ΕΠΙ ΣΤΡ. ΓΣΤΟΥ ΓΕΡΜΗΝΩΝ, *Sub Praetore Fauſto.* Hercules in leonem in- cumbens. *Harduin.* Num. Pop. in Oper. Sel. p. 64. — 9. *Ead. epigr.* Hercules ſt. d. innixus clauae, ſ. ſpolia leonis. Æ 1. *Guſſ.* ib. n. 3.) *Vaill.* Gr.

c) *Criſpinae.* 10. ΓΕΡΜΗΝΩΝ. Duae mulieres tunicatae ſtantes, vtraque d. vrceum, vaſe interme- dio, hinc et inde columna. Æ 2. *Guſſ.* n. 4.) *Vaill.* Gr.

d) *Sept. Seuero.* 11. ΑΥ. ΚΑΙ. CΕΠΤΙ. CΕΟΥΗΡΟC ΠΕΡ. Hu- ius caput laur.)(ΕΠΙ ΣΤΡΑ. ΝΕΙ- ΚΟΜΑΧΟΥ ΓΕΡΜΗΝΩΝ, *Sub Praetore Nicomacho Germenorum.* Fortuna ſt. cum attributis; ex adu. Impe- rator d. haſtam, coronatur a Victo- ria pone eum ſtante. Æ max. mod. Muſ. *Theup.* p. 791. 939. — 12. *Al.* ſed ΕΠ. ΣΤΡΑ. Μ. ΦΛ. ΝΕΙΚΟ- ΜΑΧΟΥ ΓΕΡΜΗΝΩΝ, *Sub Praetore M. Flauio Nicomacho.* Idem typus. Æ 1. *Guſſ.* ib. n. 6.) *Vaill.* Gr. — 13. ΓΕΡΜΗΝΩΝ. Hercules do- mans leonem, pone claua. Æ 2. *Guſſ.* n. 5.) *Vaill.* ib.

e) *Caracallae.* 14. ΓΕΡΜΗΝΩΝ. Hercules d. clauae innititur, ſ. poma. Æ 3. *Guſſeme* III. p. 358. n. 8.) *Vaill.* Gr. — 15. *Al.* ſed Hercules, d. poma, ſ. clauam et leonis exuuias. *Guſſ.* ib. n. 7. — 16. *Al.* ſed fluuius decumbens, d. arundinem, ſ. vrnae nixa. *Guſſ.* ib. — 17. ΑΥΤ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩ- ΝΕΙΝΟC. Caput Elagabali laurea- tum et pectus chlamyde ornatum.)(....... ΓΙΑΝΟC ΠΕΡΙΑ ..... ΓΕΡΜΗΝΩΝ, *Sub* .... Hercules leo- nem ſuffocans. Æ max. mod. Muſ. *Alb.* I. Tb. 61. fg. 1. p. 123. — 18. ΕΠΙ ΣΤΡΑΤ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΓΕΡ- ΜΗΝΩΝ, *Sub Praetore Alexandro.* Tres mulieres tunicatae ſeſe ample- ctentes. Æ 1. *Guſſ.* ib. n. 9.) *Vaill.* Gr. — 19. ΕΠΙ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΦΩ- ΚΕΝΑΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΓΕΡΜΗΝΩΝ, *Sub Praetore Phocenato Alexan- dri* filio. Hercules manibus cor- nua cerui diſcerpens, ad eius la- tera

tera claua. Æ max. *Bonarrot.* N. *Carp.* p. 285.) *Guſſ.* n. 10.) *Vaill.* ib.

f) *Iuliae Maeſae.* 20. ΓΕΡΜΗΝΩΝ. Duae mulieres tunicatae ſtantes, ambae d. globulos in vas quoddam immittunt. Æ 2. *Guſſ.* n. 11.) *Vaill.* Gr.

g) *Gordiano Pio.* 21. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ ΑΥΓ. Caput laur. ad pectus loricatum.)(ЄΠΙ Γ. ΑΥΡ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ Α. ΑΡΧ. ſi recte lectum, ΓЄΡΜΗΝΩΝ, *Sub C. Aurel. Apollonide Primo Pontifice Germenorum.* Hercules leonem ſuffocat. Æ max. *Bonarrot.* Num. *Carp.* Tb. 14. fg. 8. p. 284 ſq.) *Venuti* Muſ. Alb. I. p. 123. ſed Α. ΑΡΧ. de *Primo Archonte* intelligit; duo etenim per annum in magiſtratu manebant, et primus ab altero in Graecarum vrbium numis per vocem Α. frequenter diſtinguitur, teſtante *Vaill.* Num. Gr. p. 310. — 22. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ. Caput illius laureatum.)(ΕΠΙ ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ ΓΕΡΜΗΝΩΝ, *Sub Apollonide.* Diana ſt. d. demiſſa, ſ. haſtam. Æ 1. Muſ. *Theup.* p. 1046. — 23. *Ead. epigr.* Hercules ſuper leonem extenſus, d. arcum, ſ. haſtam inuerſam. Æ 1. *Guſſ.* n. 14.) *Vaill.* Gr.) *Harduin.* Oper. p. 64. ſed voce ΕΠ. vel ΕΠΙ omiſſa. — 24. ΓΕΡΜΗΝΩΝ. Fortuna ſtolata et tutulata ſtans, d. temonem, ſ. c. c. Æ 2. *Guſſ.* n. 12.) *Vaill.* Gr. — 25. *Al.* ſed Hercules, d. trahens agrum, ſ. humero clauam. Æ 3. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib. — 26. ΕΠ. ΑΙΛ. ΑΡΙϹΤΟΝΕΙΚΟΥ ΓΕΡΜΗΝΩΝ, *Sub Aelio Ariſtonico.* Hercules ſuffocans leonem, in imo claua. Æ 1. *Guſſ.* n. 13.) *Hard.* p. 64.) *Vaill.* ib. — 27. *Ead. epigr.* Apollo muliebri habitu d. laurum, ſtat inter Dianam venatricem cum arcu; et Aeſculapio cum baculo. Æ max. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib.) *Harduin.* ib. ſed legit: ΕΠΙ ΑΡΙϹΤΟΝΕΙΚΟΥ ΓΕΡΜΗΝ.

h) *Tranquillinae.* 28. ΦΟΥΡ. ΤΡΑΝΚΥΛΛΙΝΑ ϹΕΒ. *Furia Tranquillina Aug.* Huius caput.)(ΕΠΙ ΑΡΙϹΤΟΝΕΙΚΟΥ ΓΕΡΜΗΝΩΝ. Edidit *Otho Sperling.*) *Harduin.* Oper. p. 829. — 29. ΕΠΙ Μ. ΑΥΡ. ΝΑΙΒΙΑΝ. ΓΕΡΜΗΝΩΝ, *Sub M. Aurelio Naeuiano.* Apollo muliebri habitu ſt. d. lyram columnae impoſitam, ante palmae arbor, cui ſerpens eſt inuolutus. Æ 1. *Guſſ.* ib. n. 15.) *Vaill.* Gr.

i) *Philippo Sen.* 30. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΙΟΥΛ. ΦΙΛΙΠΠΟϹ. Caput illius radiatum.)(ΕΠΙ Γ. ΠΕΡΠΕΡΝΟΥ ΡΟΥΦΟΥ ΓΕΡΜΗΝΩΝ, *Sub Caio Perperna Rufo.* Tres Gratiae vas tenent. Æ max. vel 1. moduli. *Guſſ.* n. 17.) Muſ. *Theup.* p. 811. 1062.) *Vaill.* Gr. — 31. ΓΕΡΜΗΝΩΝ. Tres Gratiae ſeſe amplectentes. Æ 2. *Guſſ.* n. 16.) *Vaill.* ib. — 32. ΕΠΙ ΑΡΙϹΤΟΝΕΙΚΟΥ ΓΕΡΜΗΝΩΝ, *Sub Ariſtonico.* Mulier vtraque manu velum ſupra caput, a dextris Apollo muliebri habitu, a ſin. Aeſculapius cum baculo, cui ſerpens. Æ max. *Guſſ.* n. 18.) *Vaill.* ib.

k) *Otaciliae.* 33. Μ. ΟΤΑΚ. ϹΕΒΗΡΑ ϹΕ. *Marcia Otacilia Seuera Aug.* Huius caput.)(ΕΠ. Γ. ΠΕΡΠΕΡΝΟΥ ΡΟΥΦΟΥ ΓΕΡΜΗΝΩΝ Β. *Sub Caio Perperna Rufo Germenorum Iterum.* Diana Venatrix ſt. habitu ſuccincto, d. vas, ſ. haſtam, pro eius pedibus canis. Æ 1. M. *Theup.* p. 1067.

l) *Philippo Iun.* 34. ΓΕΡΜΗΝΩΝ. Duae mulieres tunicatae ſtantes, vtraque pateram, hinc et inde cippus, vaſe intermedio. Æ 2. *Guſſ.* ib. n. 19.) *Vaill.* Gr.

GERMEN. — GERMENO. — GERMENOR. vid. *Germe* Galatiae.

ΓΕΡΜΗ. — ΙΕΡΑ ΓΕΡΜΗ. — ΓΕΡΜΗΝ. — ΓΕΡΜΗΝΩΝ, *Germenorum.* vid. *Germe* Myſiae vel Helleſponti.

ΓΕΡΟΥCΙΑ, *Seniorum* collegium, a γέρων, *Senex*; Sic *Senatus* vrbis iuxta Graecos et *Vitruv.* L. II. c. 8. — Quomodo ΓΕΡΟΥCΙΑ diſtincta ſit a ΒΟΥΛΗ nos edocet *Liuius* L. XXX. c. 16. et pluribus *Spanhem.* Pr. I. p. 134. — ΓΕΡΟΥCΙΑ. Caput ſenile laureatum ac velatum, eo ſcilicet habitu, quo *Dio Caſſius* L. LXVIII. p. 771. depingi vulgo Γερουσίαν tradit.)(ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ, *Hierapolitarum* in Phrygia. Amazon eques cum bipenni. *Petit.* de Amazon. p. 286. vid. *Hierapolis*.

ΓΕΡCΑΛΑ, *Gerſalae* nomen. ΕΠΙ CΤΡ. Π. ΓΕΡCΑΛΑ ΛΕΟΝΙΟC, *Sub Praetore Publio Gerſala Leonis* filio. n. Teiorum. *Vaill.* Gr.

Geryon rex inſularum, quae adiacent Hiſpaniae atque a veteribus Balearicae et Ebucae ſalutabantur, quaſque hodie Maiorcam, Minorcam et Iuicam vocitant. Haec tria regna, quibus vnus rex imperabat, locum fecerunt poetis *Geryonem* fingendi *tricipitem*. Hercules autem de eius tyrannide atque crudelitate, quam erga peregrinos in eius finibus adpellantes exercebat, certior redditus, eum bello eſt adgreſſus, et occiſi ſpolia Gaditam ad vrbem Baeticam, quae *Gades* eſt Andaluſiae, ſecum attulit, cuius ciues virtuti Herculis obſtricti, templum ei ſub nomine Herculis Gaditani dicarunt. Tria illa capita Geryonis ab Hercule occiſi in Hadriani aureo numo HERC. GADIT. inſcripto. *Woltereck.* El. Num. p. 9.

Geſſia gens ſero innotuit, neque admodum illuſtris fuit. Occurrit *Geſſius* quidam in Inſcr. *Gruteri* p. 919. n. 15 et alter cognomine Baſſianus *ibid.* p. 122. n. 1. At *Geſſius Florus* inter reliquos illuſtrior, procurator Iudaeae fuiſſe legitur ſub Nerone apud *Tacit.* L. V. Hiſtor. c. 10. et *Ioſephum* Lib. Antiq. p. 977. 981. *it.* de Bello Iud. p. 179 ſq. qui cum Clazomenius fuerit, ſicuti et *Geſſius* ille Philopatoris, cuius in numis mentio fit, Graecus fuiſſe videtur. Igitur vix inter Romanas familias locum ſibi vindicare *Geſſii* poſſunt, quorum numi: 1. ΚΛΑΥΔΙΟΝ ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΑΓΡΙΠΠΙΝΑΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝ, *Claudium Auguſtum* et *Agrippinam Auguſtam*, ſcil. colunt Smyrnaei; gratulantes hoc numo nouas nuptias principi, ideoque Claudii et Agrippinae ſimul ſignarunt imagines.)(Α. ΓΕΣΣΙΟΣ ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ ΖΜΥρναίων, *Aulus Geſſius Philopatris ſeu* patriae amans, *Smyrnaeorum.* Nemeſis, conſuetum huius vrbis ſymbolum, habitu Victoriae alatae gradiens, d. veſtem ad pectus attollit, ſ. demiſſa caduceum alatum tenet. Æ. *Guſſeme* III. p. 359. VI. p. 227. n. 42. ſed ΦΙΛΩΠΑΤΡΙΣ ΣΜΥΡ. etc.) *Liebe* Goth. Num. p. 40.) *Morell.* Th. Fam. p. 192. fg. 1.) *et* Impp. II. in Claudio p. 53. Tb. 12. fg. 16.) *Vaill.* Gr. p. 15. *et* Adpend. Gr. Tb. 2. fg. 9. — 2. *Epigr.* detrita, forte ΝΕΡΩΝΑ CΕΒΑCΤΟΝ ΑΓΡΙΠΠΙΝΑΝ CΕΒΑCΤΗΝ, *Neronem Auguſtum*, et *Agrippinam Auguſtam*. Capita aduerſa Neronis et Agrippinae.)(ΕΠΙ ΑΥΛ. ΓΕCCΙΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤ..... ΖΜΥρναίων, *Sub Aulo Geſſio Philopatri, Smyrnaeorum.* Homerus ſedet, d. haſtam tenet diuinitatis ſymbolum. Æ 3. *Guſſeme* IV. p. 94.) *Morell.* ib. fg. 2. p. 193. *it.* Impp. II. in Nerone Tb. 17. fg. 24. p. 134. *Homerus* ſaepius in Smyrnaeorum numis exhibetur, natales enim poetae magno ſtudio haec Ioniae ciuitas ſibi vindicauit, delubro quoque illi, vt numini dedicato, in quo haec ſtatua ſedentis effigie dedicata illi fuiſſe videtur. — 3. ΝΕΡΩΝΑ CΕΒΑCΤΟΝ, *Neronem Auguſtum.* Caput Neronis nudum.)(Α. ΓΕCCΙΟC ΦΙΛΟΠΑΤΡΙC (male in ectypo ΦΙΛΟΛΑΤΡΙC ſculptum) ΞΜΥ. loco ΣΜΥρναίων, *Smyrna* enim Graece ſcribitur per litteram initialem Σ non tantum, ſed et Ζ ſine Ξ. Idem Homeri ſedentis cum haſta typus. Æ. *Morell.* Fam. Geſſia. fg. 3.) *Guſſeme* IV.

IV. p. 227. n. 46. cui Iupiter ſedens, d. haſtam. — ΕΠΙ Α. ΓΕΣΣΙΟΥ ΑΙΖΑΝΙΤΩΝ, *Sub Aulo Geſſio Aezanitarum.* Phrygiae Æ 3. Germanici et Agrippinae. *Vaill.* Gr. p. 10. qui vero *Sub Auio* etc. interpretatur.

ΓΕΣΣΙΟΣ, *Geſſius* magiſtratus Aezanitarum, *it.* Smyrnaeorum. — ΕΠΙ ΓΕΣΣΙΟΥ etc. *Sub Geſſio.* vid. *Geſſia* gens.

GET. *Geta.* ANT. AVG. GET. CAE. C. M. L. *Antoninus* Caracalla *Auguſtus*, *Geta Ceſar*, *Colonia Metropolis Laodicea* Syriae. Caracalla et Geta ſtantes, iungunt dextras.

GETA cognomen Fam. Hoſidiae et Liciniae, in quarum numis: C. HOSIDI. C. F. GETA IIIVIR. — L. LICINIVS P. F. GETA. vid. *Hoſidia* g. *Patin.* Fam. p. 222. — *Licinia* g. *Vaill.* it. *Morell.* Fam. — Fuit quoque cognomentum Didiae gentis, quod vero in nullo numo occurrit.

Geta (*Septimius Antoninus*, *Lucius* et *Publius praenomine*) Sept. Seueri filius iunior, Caracallae frater, eiuſdemque in imperio ex patris teſtamento conſors, Orientales prouincias ſortitus eſt. Fuit guloſus et moribus quidem aſperis, non tamen omnino damnandis, ſtudiiſque etiam non mediocriter indulſit. Populis fratre carior occiſus eſt ab ipſo fratre in matris Iuliae gremio aetatis anno 22 ſeu 25. ſecundum nonnullos, imperii menſe vndecimo. In numis legitur

poſt Chr. 198 ad 200. CAESAR.

— 201 ad 204. CAESAR PONT. PRINC. IVVENT.

— 206 ad 207. COS. etc. ceſſat in numis praenomen *Lucii*, retento *Publii.*

— 208. CAES. COS. II. PONT.

— Eodem anno: AVG. TR. P. PONT. COS. II. PIVS.

— 209. TR. P. II. etc.

poſt Chr. 210. TR. P. III. etc. inchoat BRIT.

— 211. TR. P. III. COS. II. PIVS BRIT. inchoat P. P. Conſ. *Eckbel.* Cat. Muſ. Caeſ. II. p. 303 ad 307.

Adhuc Caeſar, patre Seuero ſuperſtite, dictus Geta in numis IMP*erator*, ſed renuntiatus V. C. 964. Chr. 211. *Imperator* vna cum fratre, Seuero Eboraci mortuo. — Congiaria ſex diſtribuit. Colonias deduxiſſe non videtur.

Idem *Geta* a patre Septimio Seuero *Antoninus* adpellatus eſt, qui Seuerus immoderatiſſime, cum moreretur, laetatus, quod duos Antoninos pari imperio reipublicae relinqueret, exemplo Pii, qui Verum et Marcum Antoninos per adoptionem filios reliquit reipublicae; hoc melius, quod ille filios per adoptionem, hic per ſe genitos, rectores reipublicae daret Romanae. Sed diſcordia fratrum ſpem ſuam fefellit. An vero *Antonini* nomen in Getae numis expreſſum ſit, inquirit *Spanh.* Pr. p. 506. 507.

a) In *Latinis* numis *Geta* legitur: GETA CAES. *al.* CAES. PONTIF. vel PONTIFEX, *al.* PONT. COS. — L. SEPT. GETA CAES. *al.* CAES. PONT. — L. SEPTIMIVS GETA CAES. — P. SEPT. GETA CAES. PONT. — P. SEPT. *al.* SEPTIM. *al.* SEPTIMIVS GETA CAE. vel CAES. vel CAESAR. — P. SEPT. GETA CAES. PONT.)(SEVERI INVICTI AVG. PII FIL. *Morell.* Specim. p. 73. ex *Occone. al.* SEVERI PII AVG. FIL. — P. SEPTIMIVS GETA CAES PONTIFEX COS. — P. SEPT. *al.* SEPTIMIVS GETA PIVS AVG. BRIT. — SEPT. GETA CAESAR PONT. vel CAES. PON. — IMP. P. SEPT. GETAS C. Antiochiae Piſidiae. — IMP. C. P. SEPT. GETA PIVS AVG. — IMP. CAES. P. SEPT. GETA AVG. *al.*

al. PIVS AVG. — DIVVS GETA. *Harduin.* p. 809.

b) In *Graecis* Getae numis: ΓΕΤΑC ΚΑΙ. vel ΚΑΙCΑΡ. — CΕΠ. ΓΕΤΑC. — CΕΠΤΙ. ΓΕΤΑC ΚΑΙ. — Λ. CΕΠΤΙ. ΓΕΤΑC ΚΑ. vel ΚΑΙ. — Λ. CΕΠΤΙΜ. ΓΕΤΑC ΚΑΙ. — Λ. CΕΠΤΙΜΙ. ΓΕΤΑC. ΚΑΙC. — Λ. CΕΠΤΙΜΙΟC ΓΕΤΑC ΚΑΙC. — Π. C. ΓΕΤΑC. *al.* Π. C. ΓΕΤΑC ΚΑΙCΑΡ. — Π. CΕ. ΓΕΤΑC Κ. *al.* Π. CΕΠ. ΓΕΤΑC. *al.* Π. CΕΠ. ΓΕΤΑS Κ. *al.* Π. CΕΠ. ΓΕΤΑ CΕ. *al.* Π. CΕΠΤ. ΓΕΤΑC Κ. *al.* Π. CΕΠΤΙ ΓΕΤΑC. Κ. vel ΚΑ. vel ΚΑΙCΑΡ. *al.* Π. CΕΠΤΙΜΙΟC ΓΕΤΑC Κ. *al.* ΚΑΙCΑΡ. vel ΓΕΤΑC ΕΤC. ΑΤ. ΒΡΙΤ. — ΠΟ. ΓΕΤΑC ΚΑΙCΑΡ. — ΠΟ CΕΠ. ΓΕΤΑC Κ. vel ΚΑ. vel ΚΑΙCΑΡ. *al.* ΠΟ CΕΠΤΙΜΙΟC ΓΕΤΑC, ΚΑΙ. vel ΚΑΙC. — ΠΟΤ. CΕΠΤ. ΓΕΤΑC ΚΑΙC. — ΑΤ. CΕΠ. ΓΕΤΑC. — ΑΤ. Κ. Π. CΕΠΤ. ΓΕΤΑC CΕΒ. *al.* ΑΤΓΟΤCΤΟC. — ΑΤ. ΚΑ. vel ΑΤΤ. Κ. Π. CΕΠ. ΓΕΤΑC ΑΤ. vel ΑΤΓ. vel CΕΒ. — ΑΤΤ. Κ. Π. CΕΠΤ. ΓΕΤΑC ΑΤΓ. — ΑΤΤ. Κ. Π. CΕΠΤΙ. ΓΕΤΑC. — ΑΤΤΟ. ΚΑΙC. Π. CΕΠΤΙΜΙΟC ΓΕΤΑC — ΑΤΤ. ΚΑΙ. ΠΟ. CΕΠΤΙΜΙΟC ΓΕΤΑC CΕΒ. — ΑΤΤΚΡΑ. (*ſic*) Π. CΕΠ. ΓΕΤΑC CΕΒ. *Cimel. Vind.* II. Tb. 64. fg. 1. — ΑΤΤ. ΚΑ. Π. CΕΠ. ΓΕΤΑ. CΕΒ. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Πόβλιος Cεπτίμιος Γέτας Cεβαστὸς, *Imperator Caeſar Publius Septimius Geta Auguſtus.* — Cum in aliis numis Getam iam *Lucii,* iam *Publii* praenomen habere miremur, id quod magis mirum, vtrumque ſcilicet in eodem Neocaeſareae Ponti numo coniungi: Λ. Π. CΕΠ. ΓΕΤΑC ΚΑΙC. adnotatione *Haymii* Th. Br. II. Tb. 41. fg. 5. p. 335. dignum fuiſſet.

Poſtica Latinorum Getae numorum inſcripta: ADVENTVS AVG. *al.* AVGVSTI. — AEQVITATI PVBLICAE. — AETERNIT. IMPERI. — ANTONINVS AVGVSTVS cum Caracallae fratris effigie. — AVGVSTI. COS. — BONVS EVENTVS. — CASTOR. — CONCORDIA AVGVSTORVM. — CONCORDIA MILIT. *al.* MILITVM. — CONCORDIAE AETERNAE. — CONCORDIAE AVGG. — COS. — DII PATRII. FED. (*ſic*) EXERC. TR. P. III. COS. II. *Froelich.* 4. Tent. p. 386. — FELICIA TEMPORA. — FELICITAS AVGG. — FELICITAS PVBLICA. — FELICITAS SAECVLI. — FELICITAS TEMPOR. *al.* TEMPORVM. — FID. EXERC. TR. P. III. COS. II. *al.* FIDES EXERC. etc. — FORT. RED. TR. P. II. COS. II. *al.* TR. P. III. COS II. *al.* TR. P III. COS. III. — IMP. SEVERI PII AVG. F. — INVICTI PII F. — IOVI SOSPITATORI. — IVLIA AVGVSTA cum matris Domnae capite. — LAETITIA DEORVM. — LAETITIA TEMPORVM. — LIB. AVG. VI. ET V. — LIBERALITAS AVGG. *al.* AVG. III. *al.* AVG. V. *al.* AVG. VI. *al.* AVGG. V. ET VI. *al.* VI. ET V. — LIBERALITAS AVGG. TR. P. — LIBERALITAS AVGVSTORVM. — LIBERTAS PVBLICA — L. SEPT. SEV. AVG. IMP. XI. PART. MAX. cum vultu patris Seueri. — MARTI..... *Cimel. Vind.* I. p. 63. — MARTI VICTORI. — MARTI VLTORI. — M. AVRELIVS ANTON. AVG. cum capite Caracallae. — MINERVA. — MINER. SANCT. *al.* SANCTA. — MINERVA PACIFERA. — MINERVAE VICTRICI. *Khell.* Suppl. p. 129. — MONETA AVG. — NOBILITAS. — PIETAS. — P. M. TR. P. II. COS. II. *al.* add. P. P. — P. M. TR. P. III. COS. II. P. P. — P. M. TR. P. XII. (*ſic*) COS. III. P. P. *Froelich.* 4. Tent. p. 397. — PONT. TR. P. COS. *al.* COS. II. — PONTIF. COS. *al.* COS. II. — PONTIF. MAX. TR. P. II. COS. II. — PONTIF. TR. P. II. COS. II. *al.* TR. P. III. COS. II *al.* TR. P. IIII. COS. II. DES. III. P. P. — PON-

PONTIF. TR. P. XIII. (*ſic*) COS. III. *Neumann.* Pop. Num. II. p. 192. — PONTIFEX COS. *al.* COS. II. — PRINC. IVVENT. *al.* PRINC. IVVENT. COS. — PRINC. IVVENTVTIS. — PRINCIPI IVVENTVTIS. — PROVID. DEORVM. — RECTOR ORBIS. *Morell.* Specim. p. 258. — RESTIT. VRBIS. *al.* RESTITVTORI VRBIS. — ROMAE AETERNAE. — SAECVLARIA SACRA. — SECVRIT. IMPERI. *al.* IMPERII. — SECVRITAS IMPERII. *Vaill.* Pr. I. p. 131. — SECVRIT. ORBIS. *Khell.* Suppl. p. 132. — SEVE. INVICTI AVG. P. FIL. *al.* SEVERI AVG. PII F. vel FIL. *al.* SEVERI PII AVG. F. vel FIL. *al.* SEVERI INVIC. PII FIL. *al.* SEVERI INVICTI AVG. PII FIL. — SPEI PERPETVAE. — SPES PVBLICA. — TEMPOR. FELICITAS. — TR. P. III. COS. P. P. *al.* TR. P. III. COS. II. P. P. *al.* TR. P. IIII. COS. II. P. P. — VENVS GENITRIX. *Cimel. Vind.* I. Tb. 12. fg. 6. p. 63. — VICT. AETERN. — VICT. BRIT. P. M. TR. P. II. COS. II. *al.* TR. P. III. COS. II. P. P. — VICT. DD. NN. COL. ANTIOCH. — VICT. PART. MAX. — VICTORI. TR. P. III. COS. II. *Pedruſ.* M. Farneſ. VII. Tb. 31. fg. 7. — VICTORIA AVGVSTORVM. — VICTORIAE AETERNAE. — VICTORIAE AVGG. *al.* AVGVSTORVM. — VICTORIAE BRIT. *al.* BRITANNICAE. — VIRTVS AVGG. *al.* AVGVSTOR. — VOTA PVBLICA. vid. *ſuis locis.*

Getae numi extra vrbem ſignati: vid. *Acraſus* Lydiae, *Aegaea* Ciliciae, *Alexandria* Aegypti, *Amaſia* Ponti, *Amphipolis* Macedoniae, *Anchialus* Thraciae, *Ancyra* Galatiae, *Antiochia* Piſidiae, *Apamea* Bithyniae, *et* Phrygiae, *Aphrodiſia* Cariae, *Apollonia* Epiri, *et* Liciae, *Argia* Peloponneſi, *Attuda* ignoti ſitus, *Bage* Lydiae, *Bizya* Thraciae, *Bura* Achaiae, *Byblus* Phoeniciae, *Byzantium* Thraciae, *Caeſarea* Cappadociae, *et* Panites, *Callatia* Moeſiae inferioris, *Capitolias* Coeleſyriae, *Carrhae* Meſopotamiae, *Chalcedon* Bithyniae, *Cilbiani Superiores* Ioniae, *Cius* Bithyniae, *Clazomene* Ioniae, *Colophon* Ioniae, *Corcyra* inſula, *Corinthus* Achaiae, *Cyrariſſa* Peloponneſi, *Cyprus* inſula, *Cyzicus* Myſiae, *Dardania* Moeſiae, ΔΕΙΗΝΩΝ, *Dioſhieron* Lydiae, *Epheſus* Ioniae, *Gemanicopolis* Paphlagoniae, *Hadriani* Bithyniae, *Hadrianopolis* Thraciae, *Halicarnaſſus* Cariae, *Heliopolis* Coeleſyriae, *Heraclea* Bithyniae, *Hypaepa* Lydiae, *Ilium* Troadis, *Iuliopolis* Bithyniae, *Lacedaemon* peloponneſi, *Lampſacus* Myſiae, *Laodicea* Syriae, *Lebedus* Ioniae, *Marcianopolis* Moeſiae inferioris, *Methymna* Leſbi, *Metropolis* Phrygiae, *et* Iſauriae, *Miletus* Ioniae, *Mothone* Meſſeniae, *Mylaſa* Cariae, *Naxus* inſula, *Neocaeſarea* Ponti, *Nicaea* Bithyniae, *Nicaea* in Cilbiano, *Nicomedia* Bithyniae, *Nicopolis* Epiri, *Nicopolis* ad Iſtrum Moeſiae inferioris, *Nicopolis* ad Meſtum Thraciae, *Pautalia* Thraciae, *Perga* Pamphyliae, *Pergamus* Myſiae, *Perinthus* Thraciae, *Peſſinus* Galatiae, *Petra* Arabiae, *Phiala* Arcadiae, *Philadelphia* Lydiae, *Philippopolis* Thraciae, *Philomelium* Phrygiae, *Pruſa* Bithyniae ad Olympum, *Pruſias* ad Hypium Bithyniae, *Prymneſſus* Phrygiae, *Pſophis* Arcadiae, *Ptolemais* Phoeniciae, *Pylos* Peloponneſi, *Rabbathmoma* Arabiae, *Samus* inſula. *Serdica* Moeſiae inferioris, *Sicyon* Achaiae, *Side* Pamphyliae, *Sinope* paphlagoniae, *Smyrna* Ioniae, *Stobi* Macedoniae, *Stratonicea* Cariae, *Syedra* Pamphiliae *Thaſus* inſula, *Thelphuſa* Arcadiae, *Theſſalonica* Macedoniae, *Thuria* Meſſeniae, *Thyatira* Lydiae, *Tomi* Moeſiae inf., *Topirus* Thraciae, *Traianopolis* Thraciae *Tralles* Lydiae, *Troas* Phrygiae, *Troezen* Argolidis, *Syta* Sarmatiae Euro-

paeae, *Tyrus* Phoeniciae, *Vlpia Serdica*, vel *Serdica*, Moeſiae inf., *Zacynthus* inſula.

Graeci numi cum Getae Caeſaris nomine praeſertim pro frequentibus habentur; ab coloniis primae formae rariſſimi, reliqui obuii, Latini primae magnitudinis aerei rari, ſecundae vulgares, ex argento obuii, ex auro inter rariores collocandi.

Getae numos exhibent: Muſ. *Alb.* I. Tb. 69. fg. 1. p. 119. coll. Tb. 68 fg. 3. p. 118.) *Angelon.* p. 215. 258 ſq. vel ex edit. *Bellorii* p. 200 ſq.) *Arigoni* Tb 9.) *Hemelar.* N. *Arſchot.* Tbb. 34. 35.) *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 54 ſq.) *Ant. Auguſtin.* Dial. p. 48. 79.) *Beger.* Th. Br. II. p. 705 ſq. III. p. 136.) *Bonarrot.* N. *Carpin.* Tb. 10. fg. 1. p. 207 ad 218.) *Ciuel. Vindob.* I. p. 13. 63. Tb. 12. fg. 6. *it*, p. 102. 132. Tb. 24. fg. 11. *it*. II. Tb. 64. fg. 1. p. 15.) *Ducang.* Hiſt. Byz. II. Tb 2. p. 16.) *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. paſſim, II. p. 303 ad 307. *it*. Num. Vet. p. 56. Tb. 5. fg. 20. Byzantii; p. 62. Thaſii; p. 131. Mothones; p. 245. Tb. 14. fg. 6. Apameae Phrygiae; p. 265. Philomelii.) *Erizzo* p. 633.) *Froelich.* 4. Tent. p. 108. 285 ad 291. 386. 397. 449.) *Eiuſd.* Adpend. II. nouis p. 61. Tb. 1. fg. 5. *it*. p. 94. n. 63. 64. 65.) *Geſner.* Tb. 151. Numoph. *Glock.* p. 117. 140. 197. 198.) *Gorii* Symbol. Litter. in Catal. Num. aur. p. 138. n. 8. 9.) *Guſſeme* Diccion. I. p. 19. 142. 162. 230. 265. 306 et paſſim inter numos vrbium; *it*. III. p. 359 ad 366.) *Hantbaler*, Exercitat. I. Tb. 2. fg. 5. p. 50. II. Tb. 3. fg. 7. p. 77. 80. IV. Tb. 6. fg. 2. p. 175. 180. *it*. Adpend. Tb. 1. fg. 15. p. p. 127.) *Harduin.* Num Pop. in Oper. Sel. p. 17. 19. 26. 27. 38. etc. *it*. p. 799. 800. 803. ad 809.) *Haym.* Theſ. Brit. II. Tb. 41. fgg. 5 ad 10. p. 335 ad 338.) *Holſten.* Not. in *Stepb.* Byz. paſſim.) *Hulſ.* Impp. Rom. Num. p. 50. fg. 26.) *Khell.* Suppl. p. 129 ad 131.) *Liebe* Goth. Num. p. 322. 341. 346.) Numoph. *Ludovic.* p. 256. 257.) *Mdb.* p. 298 ad 305.) *Morell.* Specim. rei numar. Tb. 2. fg. 1. p. 33. Tb. 6. p. 73. 74. 258.) *Muſell.* Impp. Tb 162. fgg. 9. 10. Tb. 163. fgg. 1 ad 10. Tb. 164. fgg 1 ad 9. *it*. Max. Mod. Tb. 2. *it*. Addend. Tb. 8. *it*. Suppl. Impp. Tb. 29. fgg. 2. 3. 4.) *Neumann.* Pop. Num. II. Tb. 2. fg 6. p. 49. 192.) *Noriſ.* Cenotaph. Piſan. p. 170.) *Occo* p. 392 ſq.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 5. fg. 10. p. 28. Tb. 41. fg. 6. p. 205. Tb. 42. fg. 1. p. 209. Tb. 59. fg. 3. p. 249. Tb. 61. fg. 11. p. 351. Tb. 71. fg. 6. p. 384. Tb. 89. fg. 4. p. 449.) *Patin.* Theſ. p. 192. *it*. Impp. p. 314 ad 319. *et* in Indice p. 20. 21.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* III. Tb. 24. fgg. 2 ad 16. p. 353 ad 367. V. Tb. 19. fg. 5. p. 268 ad 270. VII. Tb. 31. fgg. 1 ad 7. p. 303 ad 311.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 20. fg. 2. III. Tb. 25 fgg. 19. 20. 21. Tb 41. fg. 10. Tb. 54. fg. 8. Tb. 62. fgg. 2. 3. Tb. 66. fg. 18. Tb. 80. fg. 3.) Muſ. *Piſan.* Tb. 45. n. 2. p. 129.) Numoph. *Rinck.* p. 77.) *Schlaeger.* Numoph. *Burckhard.* p. 88. 89.) *Schuls* MzCab. II. p. 202. ad 206.) *Spanhem.* Pr. I. p. 282. II. 357 ſq 506 ſq. et paſſim.) *Strada* Impp Rom. Num.) Theſ. Reginae *Sueciae* Tb. 29.) Numoph. *Sulzer.* p. 234 ad 236.) Muſ. *Theupol.* p. 227 ad 230. 583 ad 585. 711 ad 713. 800. 993 ad 1002. 1166.) *Triſtan.* II. p. 266 ſq.) *Vaill.* Pr. I. p. 128 ad 231. II. p. 257 ad 263. III. p. 167. *it*. Sel. Num. *Camp.* p. 73. 74. *it*. Colon. II. p. 31. 53. 57. *it*. Graec. Impp. p. 116 ad 120.) *Wilde* Sel. Num. Tb. 19. fg. 113. p. 150 ſq.

GETA III.VIR. Protome Dianae capite nudo capillis retro in nodum collectis, cum quo Dianii capitis cultu omnes denarii ſunt ſerrati. In aliis protome Dianae

cum

cum galero in fronte, qui ſerrati non ſunt. AR. Hoſidiae g. *Eckbel.* Cat. II. p. 41. vid. *Hoſidia* g.

Getae populi. vid. *Gothi*.

ΓΕΤΑϹ, et in ſingulari Antiochiae Piſidiae numo GETAS C. vid. *Geta*.

ΓΕΤΟΥΛΙΚΟΥ al. ΓΕΤΟΥΛΙΚΟΥ, *Getulici* magiſtratus nomen. — ΥΠ. ΙΟΥ. ΓΕΤΟΥΛΙΚΟΥ ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΙΤΩΝ; *Sub Iulio Getulico Marcianopolitarum* Moeſiae inferioris. Æ. 2. Alexandri Seueri. *Froelich*, Adpend. II. nouis p. 105. — ΥΠ. ΙΟΥ. ΓΕΤΟΥΛΙΚΟΥ etc. aput *Vaill.* Gr. Num. — .... ΟΥ ΓΕΤΟΥΛΙΚΟΥ ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛ ... ſcribit *Neumann*. Pop. Num. I. Tb. 3. fg. 12. poſito Ω pro O.

ΓΕΦΥΡΑΙΛΗΑΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ in Domitiani numo e Theſ. *Golzii* apud *Harduin*. Num. Pop. in Oper. Sel. p. 64. An ad Γεφυρέτην Lybiae oppidum ſpectet, de quo *Stephanus*; an ad *Gephyram* Syriae, circa Commagenem, vnde data Conſtantii lex Lib. VI. Cod. Theod. tit. IV. amplius conſiderandum.

G. F. *Gemina Fidelis*, ſcil. Legio.

G. F. P. *Germanicus Felix Pius*, tituli ſunt Maximini Imp. *Guſſeme* III. p. 366. 367.

Γ. Γ. Γράμματι Γερουσίας, *Decreto vel Reſcripto Senatus. Aliis*: Γνώμῃ Γερουσίας, *Decreto Senatus* n. Anazarbi. Conf. *Bimard.* ad *Iob.* II. p. 149.) *Froelich.* Notae compendiariae Graecae p. 142. *it.* 4. Tent. p. 56.) *Noriſ.* Syr. Maced. p. 369. 375.

ΓΙ. (*ſic*) loco ΙΙ. in AR. Sept. Seueri, qui cos. Γ. ΙΙ. ſcribitur. *Eckbel.* Cat. II. p. 274.

ΓΙ. Τρισκαίδεκα, *Tredecim*. ΓΙ. ΙΓ. al. ΠΟΛΕΩΝ, vel ΚΟΙΝΟΝ ΙΓ. ΠΟΛΕΩΝ, Τρισκαίδεκα Πόλεων, *Tredecim Vrbium Communitas*. vid. *Ionia*. *Morell.* Specim. Tb. I. p. 25.) *Vaill.* Sel. Num. *Camp.* p. 25.

Γ. Ι. Γάϊος Ἰούλιος, *Caius Iulius*, praenomen et nomen.

G. I. *Gemella Iulia*, epitheta coloniae *Gemellae Iuliae* Hadrianae *Parii*, vt oſtentat *Belley*. Mem. d. B. L. T. XXV. p. 94 ſq.

GΓA loco GLORIA in n. Vetranionis.

Gigas in geminam draconis caudam deſinens. n. Doron. Ciliciae. — a Ioue fulminatus. Muſ. *Alb.* I. p. 37. — Gigantes anguinis cruribus in numis, et alati in veterum ectypis obſeruantur. *ibid.* — Gigantum aduerſus deos bellum vbi commiſſum. *ib.*

— Antaeus, eiuſque cum Hercule pugna. vid. *Antaeus*.

GILI. legitur ſub capite imberbi ad d. capillis contortis, retro ramus palmae.)(ᛘᚨᚺ litteris Celtibericis SLEN vel SAEN, forte *Salenus*, *Saelinus* vel *Sentica* Hiſpaniae, deſuper eques currens, d. humero palmae ramum. Æ 2. *Guſſeme* III. p. 367.) *Velazquez* Enſayo Tb. 15. fg. 2. qui p. 140. arbitratur, ſub voce abrupta GILI. intelligendos eſſe *Cilinos*, vel *Gilinos* vt a *Ptolomaeo* Hiſpaniae Tarraconenſis ciuitas nuncupatur; vel *Cilenos* ex *Plinio*, qui forte cum *Sentica* eiuſdem Hiſpaniae tractus oppido iniere ſocietatem.

GINVTIVS ex fide *Golzii* legitur in denario vetere: L. GINVTIVS. Elephas.)(ROMA. Caput Romae galeatum. *Guſſeme* III. p. 368.

ΓΙΣ aerae Bithynorum regum 213. vel. V. C. 649.

Githium in Laconica regione. v. *Gythium*.

G. IVL. *Gemella Iulia* ita cognominata *Vaillantio* Hipponenſis colonia;

Ionia; *Belleyo* rectius *Paria* vel *Parium.*

ΓΙΤ *Annus* 413. Sauromatae regis. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 7. n. 2. p. 62.

ΓΚ *Annus* 23, in n. Auguſti ab Apamea Syriae, qui additus victoriae Actiacae anno ſeu Auguſtanae eius vrbis epochae initio 723. cadit in anum V. C. 745. *Vaill.* Gr. Num. p. 255.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 701.

— *Annus* 23. Tripolis Phoeniciae, qui addito aerae nouae anno 691. dabit annum V. C. 714. n. M. Antonii. *Vaill.* Gr. p. 288.

Γ. Κ. forte Γνωμῃ Κοινοβουλίου, *Ex Sententia Communis Conſilii*, vel Γράμματι Καίσαρος, *Reſcripto Caeſaris.* Muſ. *Alb.* II. p. 4.

ΓΚΑ. litterae ſubſignatae n. Cari apud *Woltereck.* El. Num. Tb. 4. fg. 1.

Γ. ΚΑΙ. ΑΥΤ. Γαῖος Καῖσαρ Αὐτοκράτωρ, *Caius Caeſar Imperator.*

Γ. ΚΑΙΣΑΡ; *Caius Caeſar*, Agrippae filius.

ΓΚΣ *Annus* 223. aerae Ponticae; *it.* Antiochiae Syriae; *it.* Gabalae Syriae in n. M. Aurelii et Commodi, correſpondens A. V. C. 929. Chr. 177. quo M. Aurelius de Germanis et Sarmatis triumphauit. *Vaill.* Gr. p. 263.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 60. 786.

ΓΚΤ in Parthico numo *Annus* 423, qui refertur ad annum 13, aut iuxta *Euſebium* 15. imperii M. Aurelii et L. Veri.

ΓΛ *Annus* 33. regni Ariarathis Pii Cappadociae regis in AR. eius numo. *Cimel. Vind.* I. p. 39.

GL. *Gloria.* GL. E. R. *Gloria Exercitus Romani*, = GL. P. R. *Gloria Populi Romani.* — GL. R. *Gloria* Romanorum. *Vaill.* Pr. I. p. 299.

ΓΛΑ. abruptum magiſtratus ΓΛΑΥΚΟΥ, *Glauci*, nomen n. Athenar.

GLABRIO, qui corpus glabrum et pilis nudum habet, cognomen gentis Aciliae, in cuius numis: 1. GLABRIO ROM. Caput Romae galeatum)(M'. ACILIVS, *Manius Acilius.* Vir togatus in quadrigis, d. ſcipionem eburneum, in cuius apice aquila, aduolante Victoria. AR. *Golz.* Faſt. ad A. V. C. 563. p. 121.) *Vaill.* Fam. Acilia. Tb. 2. fg. 5. — 2. M'. ACIL. M'. F. C. N. GLABRIO. *Manius Acilius, Manii Filius, Caii Nepos, Glabrio.* Tripus, ſupra quem vas diotum, hinc et inde ſtella. *N. Golz.* Faſt. A. V. C. 599. p. 137.) *Vaill.* Fam. Tb. 2. fg. 7. — 3. M. ACILIVS GLABRIO PROPR. Capita aduerſa Auguſti et Liuiae. Æ. *Vaill.* ib. fg. 10. in omiſſis ex *Patino* p. 307. fere ſimilis, ſed apud *Morell.* PROCOS. it. *Harduin.* Oper. p. 699.

Gladiator nudus ſtans, *al.* gradiens, d. gladiolum, ſ. clipeum, n. Locridis. vid. *Aiax*, qui Troiano bello dux Locrorum fuiſſe dicitur. Conf. *Nonn.* ad *Golz.* Graec. vet. p. 103.

Gladiatores, qui cum aliis congrediebantur, vel ex propriis, vel ex aliorum voluntate ad pugnam accedebant. Illi liberi erant homines, vel gloriae cupiditate, vel pecunia ad id adducti; hi ſerui fuerunt, qui ad ludos hos vel damnari, vel, poſtquam in ſeruitutem venerant, a laniſtis vendi, aut ab Imperatoribus ad id dari et exhiberi ſolebant, quade re *Octau. Ferrarii* diſſ. de gladiatoribus edita a *Io. Fabricio* conſuli poteſt; quae inſerta quoque eſt collectionibus, quae inſcribuntur: Raccolta d' Opuſculi ſcientifici etc. Tom. V. p.

V. p. 494 ad 534. — *Gladiatorum genera* breuitatis cauſa non commemoro; ea ſingula rite perſecutus eſt *Iuſt. Lipſius* L. II. Saturn. ac *Sam. Pitiſcus* Lex. antiq. Rom. Tom. II. p. 243 ſq. — *Gladiatores* in numis: vid. *Athleta.*

Gladius, ſub cuius forma Mars veneratus. *Beger.* Th. Br. III. p. 303.

— in vagina reconditus. n. Amiſi Paphlagoniae. Muſ. *Hunter.* Tb. 4. fg. 10. p. 22. — *it.* Amaſiae Ponti Galatici. M. *Hunt.* p. 20. at *Eckhelio* Num. Vet. Tb. 11. fg. 1. p. 166. videtur pharetra. — *it.* Gaziurae Ponti, *Haymio* autem Th. Br. II. Tb. 20. fg. 5. p. 175. eſt parazonium, *Khellio* ipſius editori ibid. obſ. 114. theca telorum, ſiue pharetra cum loco adnexa, vt ex humero ſuſpendatur.

— vnco munitus. n. Aepeae in Meſſenia. Muſ. *Hunter.* Tb. 3. fg. 9. p. 14. — *it.* Doſqe in Aſſyria. M. *Hunt.* Tb. 25. fg. 11. p. 128. — Auis inſidens gladio vnco munito. n. Argiuorum Aeolidis.

— ſub capite iuuenili laureato. n. Mamerti.

— pone caput Palladis. n. Calenorum Campaniae.

— ad latus Palladis. n. Philetaeri regis Pergami, Lyſimachi regis Thraciae.

— *Dacicus* recuruus, indigenis Daciae proprius ſeu patrius, quo Thraces primum vſi ſunt, modo in ſ. manu genii ſub mulieris effigie. vid. DACIA. *Vaill.* Col. II. p. 160. — ſub muliere moeſta clipeo patrio inſidens. Æ. Traiani c. epigr. DACICVS COS. V. P. P. *Eckbel.* Cat. II. in Traiano.

— *Hiſpanicus* acutus in n. Cariſiae g. apud *Vrſinum.* Conf. *Havercamp.* ad *Morell.* Th. Fam. p. 559.) *Vaill.* Fam. Cariſia fg. 6.

Gladio cinctus vir paludatus ſt. cum ramo, quem prehenſurus Auguſtus manum extendit. Æ. Augusti cuius inſcr. IMP. X. *Nonnius* ad *Golzium*, *Oiſelius* et *Pedruſius* legatos Indorum et Scytharum agnoſcunt cum ramis oleae pacem ab Auguſto petentes iuxta *Sueton.* vit. Auguſti c. 21. At *Vaillantius* ad hunc numum: cum gladio legatos pacem petentes, in conſpectum Auguſti prodeundi licentiam nactos nemo ſibi perſuàdere facile patietur. *Liebe* Goth. Num. p. 243. 244. vel hoc exemplum ſatis eſſe putat reuincendo *Ioberto*, qui in libro ſuo: La Science de Médailles I. p. 386. „Ie voudrois bien ſavoir, pourquoi les médailles ne donnent jamais d'epée, ni aux Empereurs, ni aux ſoldats, meme lorſqu'il ſont répréſentéz en habit militaire etc. qui neque Imperatores, nempe milites, tametſi paludatos, cum gladiis vmquam ſculptos adfirmat, cauſamque eius rei, quae vero nulla eſt, reddere conatur.

Gladium vna cum amputato hoſtis capite tenet eques citato equo vectus. n. Sergiae g.

Gladium d. tenens vir palliolo ſolum tectus, cetera nudus, figurae genuflexae caput reſecat. n. Caracallae, editus ex Theſ. *Pellerinii* a comite *Caylus* Rec. d'Ant. Tom. IV. p. 158. et reſtitutus ab ipſo. *Peller.* Rec. Tom. III. p. 255. cuius typum quoque ſiſtit *Eckbel.* Num. Vet. p. 174.

Gladius in d. Tiridatis, ſ. caput humanum, infra reliqua pars corporis. n. Amiſi.

— in ſ. Iſaaci Comneni, d. labarum. n. Eiuſd Comneni.

— in manu Aiacis. n. Opuntis.

Gladius in manu trium Cabirorum. n. Apameae Phrygiae.

— — trium Furiarum. n. Laodiceae Syriae.

— quem pede anteriore ſuſtinet leo. n. M. Antonii.

Gladiis eleuatis ſtant duae figurae ex aduerſo. n. Fam. Minuciae et Seruiliae. — *it*. Acerrae in Campania. *Eckhel*. Num. Vet. Tb. 2. fg. 7.

Glans, quae ex quercu producitur, olim communis homini et pecori, ex *Auſonio*, vel teſtantibus *Iulio Polluce*: „homines ante frumenti vſum glande paſcebantur; et *Plinio*: inuenit Ceres frumenta cum antea glande veſcerentur. Eandem ob cauſam, quod ſcilicet vitam primi homines ex glandibus quercuum ſuſtentarent, votorum inſcriptio in corona ex quercu adponebatur. vid. VOT. — VOTA. — VOTIS etc.

— in area Σ.)(Similis adnerſae. Æ. adpendit dr. 3. gr. 57. librae Norimb. *Eckhel*. Cat. Muſ. Caeſ. II. p. 3.

— in n. Oſtur. Hiſpaniae Baeticae. *Guſſ*. II. p. 384. V. p. 314. n. 1. 2. 3. 4.

— ante vel pone ſcrofam. n. Abaceni Siciliae.

Glaucon ἀρχηγέτης in n. Ehepſino. v. ΓΛΑΥΚΩΝ.

Glaucus rex Ephyrae ſeu Corinthi. *Vaill*. Col. I. p. 31. 138. — Nomen magiſtratus. — Nomen fluuii. v. ΓΛΑΥ. — ΓΛΑΥΚΟΣ.

— Deus marinus. *Nonn*. ad *Golz*. Graec. vet. p. 100.) *Vaill*. Col. I. p. 184. — *Glaucus* buccinam inflans. Æ. Agrigenti Siciliae. M. *Hunter*. p. 9.

Glaucus Apollinem vaticinandi artem edocuit. *Vaill*. Col. II. p. 60.

ΓΛΑΥ. Γλαυκῶν, *Glaucon* ſummus ſacerdos Athenarum. ΓΛΑΥ. ΑΘΗ. Muſ. *Pembr*. II. Tb. 47. fg. 6.

— Γλαῦκος, *Glaucus* praetor Aegaeorum Ciliciae. ΕΠ. ΣΤΡΑ. ΑΥΡ. ΓΛΑΥ. ΕΥΤΥΧΟΥΣ ΑΙΓΑΕΩΝ, Ἐπὶ Στρατηγοῦ Αὐρηλίου Γλαύκου Εὐτυχοῦς Αἰγαίων, *Sub Praetore Aurelio Glauco, Eutychis* filio. Æ max. mod. Alexandri Seueri. *Froelich*. Adpend. II. nouis p. 102. n. 73.

Γλαῦκες, *Noctuae* Athenienſium dictae tetradrachmae e ſculpta in eorum numis noctua.

ΓΛΑΥΚΟΣ, *Glaucus* fluuius Cariae legitur ſub fluuii cum cornucopiae recubantis typo, ſupra quem ΕΥΜΕΝΕΩΝ, *Eumenenſium* Phrygiae. *Froelich*. Not. Elem. p. 84.) *Guſſeme* III. p. 186. 369. 370.) *Harduin*. Oper. p. 57.) *Holſten*. in *Stephan*. p. 121.) *Spanh*. Pr. p. 890. edit. pr.

— magiſtratus nomen in Æ Athenienſium apud *Golz*. Gr. vet. Tb. 14. fg. 3. — *it*. *Scriba* Antiochiae in Caria: ΕΠ. ΓΡ. Μ. ΑΥΡ. ΓΛΑΥΚΟΥ, *Sub Scriba M. Aurelio Glauco*. *Vaill*. Gr. — *it*. *Praetoris* Cyzicenorum: ΕΠΙ ΣΤΡΑ. ΓΛΑΥΚΟΥ ΚΥΖΙΚ. *Sub Praetore Glauco*. n. Traiani. *Hard*. Oper. p. 87. — *it*. *Praetoris* Aegaeorum. vid. ΓΛΑΥ.

ΓΛΑΥΚΩΝ legitur in numo a *Golzio* deſcripto ΑΒΩΝΟΤΕΙΧΙΤΩΝ ΓΛΑΥΚΩΝ. Vere obſeruat *Saluinus* a Luciano Alexandri illius plani draconem Γλύκωνα adpellari, non Γλαύκωνα, vt in numo Golziano. Id etiam monuit *Spanh*. obſeruatt. ad Callimach. p. 396. adducto numo ΑΒΩΝΟΤΕΙΧΙΤΩΝ ΓΛΥΚΩΝ, non ΓΛΑΥΚΩΝ, inſcripto, et in alio inſuper a *Sponio* diuulgato ΙΩΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΓΛΥΚΩΝ, pro adſumta ab eadem vrbe *Abonoteicho*, ſeu *Aboni Caſtro*, illa *Ionopoleos*, vt ex *Luciano* diſcimus, adpellatione, adeo vt haud dubi-

dubitare liceat, quin vero nominis illius plâni ſcriptura fuerit ΓΛΑΥΚΩΝ, non vt apud *Golzium* ΓΛΑΥΚΩΝ, etſi γλαύκων melius conuenire videtur draconi coeruleo, quam γλάυκων. *Spanhem*. Pr. I. p. 214.) *Harduin*. Oper. Sel. in Addendis p. 938. cui ΓΛΑΥΚΩΝ nomen magiſtratus illius ciuitatis. vid. ΑΒΩΝΟΤΕΙΧΕΙΤΩΝ. — *Gluco*.

ΓΛΑΥΚΩΝ, *Glaucon*, nomen occurrit in Epheſiorum Æ 3. numo, qui exhibet triumuirorum capita, Octauii, M. Antonii et Lepidi in anteriore numi pagina; cum inſcr. ΑΡΧΙ: ΡΕΥΣ ΓΡΑΜ. ΓΛΑΥΚΩΝ ΕΥΘΥΚΡΑΤ. *al.* ΕΥΘΥΚΑΤΗΣ, in medio ΕΦΕ. *Sacerdos Maximus Scriba Glaucon Euthycratis Epheſiorum*. Conf. Hiſtoire des Triumuirats.) *Eckhel*: Cat. I. p. 166.) *Geſner*. Tb. 12. n. 28.) *Guſſeme* Ill. p. 135. n. 8 et 369.) *Hauercamp*. N. Reg. *Sueciae* Tb. 43. n. 27.) *Morell*. Specim. rei numar. Tb. 24. p. 235. *it*. Famil. p. 29.) *Muſell*. Impp. Tb. 2. fg. 5.) M. *Pembrok*. Ill. Tb. 46. fg. 4.) *Spanh*. Pr. I. 721. II. p. 173) *Vaill*. Gr. p. 2.) *Vrſin*. a *Patino* auct. in g. Antonia.

GL. E. R. *Gloria Exercitus Romani*.

GLICIA cognomen gentis Claudiae, in cuius denario M. CLAVD. GLICIA. vid. *Claudia* g.

ΓΛΙΣΣΑΝΤΙΩΝ in n. Caii Caeſaris ex Theſ. *Golzii* apud *Harduin*. Pop. Num. in Oper. Sel. p. 64. — *Plinio* L. IV. c. 12. *Gliſſas*; *Stephano* Γλίσσας, πόλις Βοιωτίας, τὸ ἐθνικὸν Γλισσάντιος.

Globuli in numis notati pondus et valorem eorum indicant. In numis enim vetuſtis O vel vnus globulus *vnciam*, OO *ſextantem*, OOO *quadrantem*, OOOO *trientem*, OOOOO *quincuncem*, OOOOOO *ſemiſſem* faciunt. cf. *Wiſe* ad Numiſm. *Bodlej*. p. 104. 246.) Epiſtola de aliquot nůmis aereis vncialibus. Romae 1778.

Hi vero globuli ponderis et valoris indices, perfrequenter in numis Siculis, quos *Paruta* indicauit *Panormi* Tbb. V. n. 46. XV. 145. *Meſſanae* XX. 25. *Agrigenti* LXXIX. 20. LXXX. 22. 26. 27. 29. LXXXI. 33. 43. 49. *Acragantis* LXXXIII. 1. 4. *Himerae* XCIII. 11. 12. 14. 16. *Gelae* CII. 23. 26. *Segeſtae* CX. 18. 19. *Saluntis* CXIII. 2. 3. *Camarinae* CXXIII. 8. 9. *Centoripae* CXXV. 2. 3. 6. 8. *Liparae* CXXXVII. 2. 4. 5. et tres globuli in numo *Aetnae* apud *Dorvillium* Tb. XV. n. 3. — Haec paullo ampliora addi poſſunt Syllabo, quem de his Siculorum, vt Romano more vocauit, aſſibus confecit *Wachterus* Archaeolog. Numar. c. X. p. 145 ſq. Nonnulla etiam Siciliae numiſmata globulis ſuis ſeu ponderum notis inſignia dedit *Froelich*. in ſecunda et nouis acceſſionibus aucta editione Animaduerſ. ad Num. Vet. Vrbium, quam *Gorius* inſeruit Symbolis Litterar. Florent. Vol. VII. p. 63 ſqq. — Omnem vero Siculae monetae rationem ac valorem expoſuit *Bentleius* diſſ. de Epiſt. Phalarid. §. XIV.

Globulus vnus. v. *Vnciales*. — *Etruſci* numi. — cum inſcr. HAT. *Hatrienſes*. — Obſeruatur etiam in n. Brunduſii Calabriae, Capuae Campaniae, Liparae inſulae, Locrorum Bruttiae, Paeſti Lucaniae, Panormi Siciliae, Peteliae Italiae, Siphni inſulae etc. Conf. Epiſtola de numis aliquot aereis vncialibus, Romae 1778 edita.

Globulum in vas anſatum deiicit Pallas. n. Sidetum Pamphyliae.

Globuli duo in numis aereis minutis indicant *ſextantem* valere, etiamſi minor eſſet pondere ob deminutionem monetae bello primo et ſecundo Punico. Sic in numis

 Fam.

Fam. Aburiae, Afraniae etc. vid. *Sextans.* — *Etruſci* numi. Conf. *Paſſerii* Paralip. Tb. 7. fg. 3. et paſſim.) Epiſt. de num. aliq. vnc. Tb. 2. fg. 1. p. 30 et paſſim: vid. Acerra Campaniae, Agrigentum Siciliae, Brunduſium Calabriae, Caelium Apuliae, Capua Campaniae, Centoripa Siciliae, Locris Bruttiae, Luceria Apuliae, Mamertum Italiae, Orra Italiae, Paeſtum Lucaniae, Petelia Italiae, Segeſtae Siciliae, Teanum Campaniae, Valentia Italiae, Velia Lucaniae, Volaterra Etruriae. Adde Hyccarenſis ſextantem apud *Parut.* Tb. 122.

Globuli tres in numis Romanorum aereis quartam aſſis partem denotant, tres vncias valere quadrantem. vid. *Quadrans.* Cernuntur in n. Famil. Aburiae, Domitiae etc. — Eadem tria puncta ſeu globuli in Sicula moneta per aream obuii, pretium itidem vel pondus arguunt in n. Aetnae Siciliae, Agrigenti Siciliae, Atini Italiae, Capuae Campaniae, Catanae Siciliae, Centoripae Siciliae, Copienſium, Crotonis Lucaniae, Gelae Siciliae, Grauiſcae Italiae, Leontini Siciliae, Luceriae Apuliae, Orrae Italiae, Paeſti Lucaniae, Panormi Siciliae, Peteliae Italiae, Salontini Siciliae, Teani Campaniae, Tuder Italiae, Valentiae Italiae, Velae Lucaniae, Volaterrae Etruriae. Conf. Epiſt. de num. aliq. vnc. Tb. 2. fg. 3. Tb. 4. fgg. 1. 2. 3. Tb. 5. fg. 1. p. 27 ſq. et paſſim.

— — in manu Herculis Gaditani. *Woltereck.* El. p. 9.

— — in manibus ſororum Phaetontis. n. Accoleiae g. *ibid.* p. 53.

Globuli quatuor notae trientis, vti in Fam. Cornelia etc. vid. *Triens.* — Eadem puncta in numis Etruſcis ac Siculis, e. c. Acerrae Campaniae, Capuae Campaniae, Copienſium, Luceriae Apuliae, Paeſti Lucaniae, Rhegii Bruttiorum, Teat. Maruccinorum, Tuder Italiae, Valentiae Bruttiorum. Conf. Epiſt. de mon. aliq. vncial. Tb. 1. fg. 3. Tb. 4. fgg. 1. 2. 3. p. 24. 25. et paſſim.) *Mazzol.* Comm. ad M. Piſan. T. 2.

Globuli quatuor in area. n. Sinopes Paphlagoniae.

— — in medio labyrinthi. n. Cnoſſi Cretae.

Globuli quinque quincuncis indices. vid. *Quincunx.* — Agrigentum, Luceria Apuliae, Mamertum, Meſſana, Orra, Teat. Maruccinorum.

Globuli ſex ſemiſſem indicant. n. Agrigenti, Caletis, Centoripae, Himerae, Liparae, Mamerti, Soluntis. Conf. *Wachter.* Archaeol. p. 146.

Globus ſymbolum orbis terrarum vel dominii in terrarum orbem, hinc imperii Romani inſigne. Eadem ſphaerica figura aeternitatis typus eſt, quia neque principium, neque finem habet iuxta *Pierium* Hierygl. L. XXXIX. —

Globus, *cui crux infixa*, ſchema ſolitum in numis ſequioris aeui, fuitque globus huiuſcemodi cum cruce inter inſignia imperatoria iſtorum temporum receptus, indeque ad haec noſtra tempora perpetuo permanſit. Cauſam eius reddit *Suidas* in Iuſtiniano, „ſignificante, quod per fidem in crucem terrae dominus ſit factus; Globus enim terra eſt ob hanc eius rotundam formam; fides autem crux ob deum qui in carne in ea adfixus.„

Globus, ex cuius ſuperiore parte flamma emicat, ſ. tenet Phoebus in curru, quem trahunt quatuor equi. Æ 2. Cotiaenſium. *Froelich.* Adp.

Adp. Il. nouis Tb. 4. fg. 10. p. 114. Globus ille cum erumpente igne videtur aut globum telluris indicare a Solis ignibus calefactum et flammos quoque vomentem, aut ipſum Solis globum, quem non eſſe purum ignem, ſed corpus plurimas vndique flammas eructans, etiam veterum aliqui exiſtimabant.

Globus in manu *Aeſculapii.* n. Elagabali.

— — *Apollinis.* n. Eleuternae Cretae.

— — *Herculis.* n. Pergami; *it.* Impp. Albini, Vaballathi, Maximiani, Conſtantii Chlori.

— — *Iouis.* n. Capitoliadis, Cretae; *it.* Impp. Hadriani, Probi, Martiniani, Diocletiani, Maximiani, Galerii, Gal. Maximini, Conſtantii M.

— — *Luni.* n. Antiochiae Piſidiae.

— — *Neptuni.* n. Cymes Aeolidis.

— — *Orientis.* n. Gordiani Pii, Valeriani. v. ORIENS AVGG.

— — *Solis.* n. Sept. Seueri, Alex. Seueri, Gordiani Pii, Maximi Caeſaris, Voluſiani, Valeriani vtriuſque, Aureliani, Vaballathi, Probi, Seuerinae, Floriani, Quieti, Macriani, Maximiani, Allecti, Galerii Licinii, Gal. Maximini, Conſtantini M. *it.* Fam. Saluſtiae.

— — *Veneris*, niſi pomum ſit, n. Iul. Caeſaris, Auguſti, Fauſtinae Iunioris, Lucillae, Domnae, Anniae Fauſtinae, Gallieni, Vrbicae, Numeriani. vid. VENVS GENETRIX *al.* GENITRIX.

— — *Iunonis.* n. Treboni. Galli, Voluſiani. vid. IVNO REGINA.

Globus in manu *Cybeles*, vel crotalum eſt. n. Peſcennii, Macrini, Hoſtiliani.

— — *Victoriae.* n. Corinthi, Parii aliis Hip. Regii Africae. At globum cum cruce geſtat Victoria in n. Valentiniani Sen., Arcadii, Theodoſii Iun., Eudoxiae vxoris, Leonis I., Iuſtini, Iuſtiniani, Tib. Conſtantini, Mauritii, Focae, Leonis Iun., Leontii, Pulcheriae.

Globus in manu *Aeternitatis*, ſub habitu mulieris. n. Fauſtinae Sen., Gordiani Pii, Floriani. — Sed globum cum phoenice in n. Fauſtinarum, Philippi Sen., Treboniani Galli, Tetrici Sen., Valentiniani Iun. vid. AETERNITAS. — AETERNITAS AVG.

— — *Felicitatis.* n. Antonini, Seueri, Gordiani Pii, Philippi Sen., Poſtumi, Conſtantini M.

— — *Fortunae.* n. Veſpaſiani.

— — *Generis Humani* figurae. n. Traiani, Valeriani, Gallieni.

— — *Indulgentiae.* n. Gallieni.

— — *Nobilitatis.* n. Philippi Sen., Tetrici Iun.

— — *Perennitatis.* n. Gallieni.

— — *Perpetuitatis.* n. Cypri; *it.* Impp. Alexandri Seueri, Gallieni, Floriani, Probi.

— — *Pietatis*, niſi patera ſit. n. Otaciliae.

— — *Prouidentiae.* n. Antiochiae Piſidiae, Odeſſi; *it.* Impp. Traiani, Hadriani, Antonini, M. Aurelii, L. Veri, Commodi, Seueri, Caracallae, Getae, Macrini, Elagabali, Alex. Seueri, trium Gordianorum, Maximini, Treb. Galli, Gallieni, Victorini, Poſtumi,

mi, Tetrici, Taciti, Probi, Maximiani, Galerii.

Globus in manu *Securitatis.* n. Seueri.

— — *Virtutis.* n. Gallieni, Probi, Conſtantii Galli.

— — *Orbis.* n. Hadriani.

— — *Terrae.* n. Sabinae, Fauſtinae Sen. Domnae. vid. FECVNDITAS.

— — *Cappadociae* figurae n. Antonini.

— — Romae ſedentis. vid. ROMA BEATA. — VIRTVS ROMANORVM.

— in ſ. figurae nudae. n. Magnetiae ad Maeandrum.

— cum ſerpente in manu mulieris n. Philippopolis Thraciae.

Globus in manu *Imperatorum*, quo veluti ſymbolo vniuerſi orbis imperium adeptos ſe ſignificabant. Bellis partum hoc orbis fuiſſe dominium, victoriola frequenter globo inſiſtens indicat. n. Caeſareae Cappadociae, Germanicopolis, Hadrianopolis, Lacedaemonis, Philippopolis Thraciae, Sagalaſſi; *it.* Impp. Neronis, Galbae, Titi, Neruae, Traiani, Hadriani, Antonini, M. Aurelii, Commodi, Did. Iuliani, Caracallae, Cetae, Macrini, Elagabali, Alex. Seueri, Gordiani Pii, Maximi Caeſaris, Philipporum, Valerianorum, Gallieni, Salonini, Poſtumi, Tetrici Sen., Taciti, Floriani, Probi, Numeriani, Diocletiani, Maximiani, Conſtantii Chlori, Galerii, Valerii Seueri, Maxentii, Gal. Maximini, Licinii vtriuſque, Conſtantini M. ſimul ac filiorum Conſtantini et Conſtantii, Vetranionis, Magnentii, Decentii, Conſtantii Galli, Iuliani Apoſtatae, Iouiani, Valentiniani, Valentis, Gratiani, Valentiniani Iun., Theodoſii M., Mag. Maximi, Victoris, Eugenii, Honorii, Iouini, Theodoſii Iun., Ioannis, Placid. Valentiniani, Petronii Maximi, Leonis I., Libii Seueri.

Globus, cui crux infixa, quae ſucceſſit in locum victoriolae, in manibus *Imperatorum*: Valentiniani I., Theodoſii II., Iuſtini, Iuſtiniani, Theodorae, Theodeberti, Iuſtini II., Tib. Conſtantini, Mauritii, Heraclii, Filepici, Leonis III., Conſtantini Monomachi, Nicephori, Mich. Balbi, Theophili, Romani II., Theophani, Zoes, Romani IV., Alexii, Manuelis Comneni. Conf. *Gottl. Sam. Treueri* hiſtoria globi crucigeri ſymboli maieſtatis, et diſquiſitio globi duplicati in numis bracteatis ſaeculi XII. et XIII. obuii. Brunſw. 1728. 8. — *Globo* in d. Iuliani Apoſtatae non crux impoſita, cum tamen iis temporibus moris eſſet, ſed victoriola ob eius idolorum cultum. — Globus cruciger in d. alati. n. Genſerici Vandalorum regis.

Globus in ſ. principis. vid. PRINCIPI IVVENT.

— in d. mulieris ſedentis. n. Damaſci Syriae; *it.* Gordiani Pii, Placid. Valentiniani, Petronii Maximi etc. at globus eſt ſtellatus. n. Domnae. v. FECVNDITAS.

— in manibus figurae ſedentis. n. Fauſtinae Sen.

Globum tradit *Hercules* Diocletiano, *Iupiter* Alexandro Seuero, ſimiliter Aemiliano, quaſi Iupiter cis orbem Romanum ad gubernandum dediſſet; *Roma* Probo ac Maxentio, aliae figurae aliis, prout in numis Tarſi, Pompeii, Taciti, Probi etc.

Globum tenent vna Traianus et Hadrianus, pariter ac Diocletianus et Maximianus. vid. CONCORDIAE AVGG. etc.

Globus

Globus quadripartitus in Probi nummo cur? Muſ. *Alb.* II. p. 67.

Globus ad pedes *Victoriae.* n. Amaſiae, Corinthi, Parii, Pergami, Theſſalonicae, Troadis; *it.* M. Antonii Auguſti, Tiberii, Galbae, Veſpaſiani, Traiani, Seueri, Poſtumi, Diocletiani, Galerii. vid. VICTORIA AVG. — VICTORIA P. R.

— ad pedes genii. n. Italicae municipii.

— ſub capite Liuiae. n. Romuleae Baeticae.

— , cui Ceres inſiſtit, vtraque manu facem. n. Fauſtinae Sen. vid. SOVSTI.

— , cui *Virtus* pedem imponit. n. Neronis, Hadriani, Aemiliani, Gallieni.

— ſed *Salus Publica.* n. Traiani, Hadriani.

— ſed *Salus Generis Humani.* vid. SALVS etc. n. Galbae.

— ſed *Neptunus* pede premit. n. Boeotiae, Veſpaſiani, Titi.

— , quem *Venus* conculcat. n. Titi.

— ad pedes *Aeternitatis*, *Honoris* etc. vid. AETERNITAS. — HONOR.

Globo pede inſiſtit *Imperator.* n. Neronis, Titi, Caracallae, Alex. Seueri.

— inſidet *Italia*, quaſi domina mundi. n. Othonis, Veſpaſiani, Titi, Antonini, Seueri, Caracallae.

— inſidet *Victoria.* n. Corinthi; *it.* Auguſti, Tiberii.

— — *Aeternitas.* n. Fauſtinae Senioris.

— *genius* vrbis. n. Corinthi.

Globo inſidet *infans.* n. Nicaeae; *it.* Domitiani, Pertinacis.

— ſtellato inſidet Imperator. n. Mamaeae.

Globum humeris geſtat *Atlas.* n. Antonini.

— ſuper caput ambabus ſuſtinet vir nudus. n. Cymes Aeolidis in Gordiano Pio.

— — ſed *Victoria.* n. Parii vel Hipp. Regii.

— eques aufert. n. Gordiani Pii.

Globus, cui crux inſiſtit. n. Focae, Alexandriae cuſus. — ſed ſuper gradibus. n. Iuſtini, Heraclii et Herac. Conſtant., Leonis, Romani.

— , cui victoriola impoſita, frequens typus.

— , cui ſuperpoſitus eſt temo. n. Auguſti. *Morell.* in Aug. p. 370 ſq. Globus denotat terrarum orbem, vt temo mare, ſupra quo imperium Romanum propagatur. — *it.* n. Neruae. vid. *Fortuna redux.*

Globus, cui *Phoenix* inſiſtit. vid. FEL. TEMP. REPARATIO. — PERPETVITAS. — SAEC. AVR. — Sed in d. Criſpi. vid. GLORIA SAECVLI etc. — Sed in d. mulieris. v. AETERNITAS AVG. — Sed Iupiter in magno circulo globum tenet, cui phoenix impoſitus. n. Hadriani. *Morell.* Specim. rei numar. p. 65.

Globo inſiſtit *aquila* alis expanſis. n. Adramytii, Emiſae, Magneſiae ad Maeandrum, Marcianopolis; *it.* Impp. Auguſti, Veſpaſiani, Titi, Hadriani, M. Aurelii, L. Veri, Pertinacis, Poſtumi Iun., Victorini, quo typo ſumma imperii Romani poteſtas, orbiſque Romano imperio ſubiectus demonſtratur. Vel *Conſecrationis* ſymbolum eſt, vt in n.

n. M. Aurelii, L. Veri, Pertinacis, Sept. Seueri, Caracallae, Alex. Seueri, Cari aliorumque, vid. CONSECRATIO. — Aquila clauſis alis globo inſiſtens, roſtro coronam. n. Antonini Pii.

Globus zonis diſtinctus ad pedes Fortunae reducis. n. Gal. Maximiani.

— coeleſtis, cui Fauſtina Sen. inſidet. vid. VESTA.

— coeleſtis tripodi impoſitus. vid. *Vrania* Muſa, aſtrologiae inuentrix.

— ſtellatus, cui phoenix ſuperpoſitus. v. FEL. TEMP. REPARATIO.

— capiti Veneris adpoſitus. n. Iul. Caeſaris.

— columnae, arae vel cippo impoſitus. n. Adramytii; *it.* Antonini, Commodi, Conſtantini M. ſimul ac filiorum. vid. BEATA TRANQVILLITAS.

— , quem ſupra columnam effert Pythagoras. n. Nicaeae, Sami.

— , quem ambiunt quatuor coronae. n. Corneliae gentis apud *Vrſin.* p. 90., *Vaill.* p. 360.) *Spanhem.* Pr. II. p. 213.) *Hanthaler.* Exercit. III. Tb. 6. fg. 6. p. 91. vid. *Coronae* quatuor triumphales.

— in vertice capitis Iouis Ammonis. n. Alexandriae Aegypti. *Triſtan.* I. p. 344. n. 14.

— in medio clipeo. Æ. Galbae cum litteris S. P. Q. R.

— et cornucopiae cum aliis ſignis. n. Alabandae, Alexandriae Aegypti, Amiſi, Italicae, Nicaeae, Turiaſonis; *it.* Iul. Caeſaris, M. Antonii, Auguſti, Titi, Valeriani Iun.

Globus et temo. n. Auguſti, Tiberii, et Neruae.

— , quem caduceus et palmae ramus decuſſatim ambiunt. Globus imperium Romanum per caduceum pacis et palmam, victoriae ſymbolum, eſſe tranquillum demonſtrat.

— , caduceus et temo. n. Bruti, quo Libertatis vindice mediante felicitas terra marique nacta ſit.

— , caduceus, temo, cornucopiae et apex. n. Iul. Caeſaris.

— , caduceus, faſces, ſecuris, manus iunctae. n. Aemiliae gentis, de cuius numi notis *Hieron. de Grandis* commentatus eſt. Mſt.

— et capricornus. n. Anazarbi, Nicaeae; *it.* Auguſti, Veſpaſiani, qui videtur idem thema natalitium cum Auguſto habuiſſe commune. *Morell.* in Veſpaſ. Tom. 10. fg. 10. Idem capricorni cum globo coniunctum emblema. AV et Æ. Titi. *Morell.* in Tito Tb. 5. fg. 33 et Tb. 8. fgg. 60. 67.) *Bellorius* n. 6. ſed in explicatione hallucinatur, dum cenſet Auguſti numum reſtitutum.

— — et retro ſtella. n. Auguſtanorum.

Globum tenent duo capricorni. n. Auguſti.

Globus inter duos ramos lauri vel oliuae. n. Eiuſd. vid. PAX ORBIS TERRARVM. S. P. Q. R.

— , fulmen alatum et equus paſcens. n. Alexandriae Aegypti.

Globi duo aedificio vel caſtrorum portae ſuperpoſiti. n. Conſtantini ſimul ac filiorum, Valentiniani Sen. aliorumque ſequentium Impp.

— duo, intermedia figura galeata ſtante. n. Laodiceae Syriae.

Globi

Globi tres cum inſcr. ASI. EVR. AFR. *Aſia*, *Europa*, *Africa*, et cum Auguſti effigie in anteriori numi area. *Spanh.* Pr. II. p. 213. vid. ASI.

GLORI. *Gloria.* GLORI. ƎXƎR-CITVS (*ſic*) Æ 2. Conſtantis. Figurae duae militares ſtantes, ſigno militari intermedio. *Band.* II. p. 361.

Gloria ſeu manifeſtatio virtutis et recte factorum per ora hominum diuulgatio. — GL. E. R. *al.* P. R. *al.* R. *Gloria Exercitus Romani*, *Populi Romaui*, *Romanorum.*

GLORIA CAESARIS VIRTVS SAECVLI. Imp. thoraci inſidens, d. haſtam, et Criſpus ſt. d. globum cum phoenice, ſ. humero tropaeum, ad pedes panthera. n. Conſt. M. *Guſſ.* III. p. 303. qui vero III. p. 377. vti et *Band.* II. p. 346. 253. 256.) *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 5.) *Spanh.* I. p. 287.) *Vaill.* Pr. III. p. 237. rectius legunt: GLORIA SAECVLI VIRTVS CAESARIS *al.* CAES.

GLORIA CONSTANTINI AVG. Imperator paludatus gradiens inter duos captiuos humi ſedentes, d. tropaeum, ſ. haſtam. AV max. mod. Conſtantini M. *Band.* II. p. 246.) *Cimel. Vind.* I. p. 2.) *Eckhel.* Cat. II. p. 473.) *Guſſeme* III. p. 373. 374.) *Vaill.* Pr. III. p. 87.

GLORIA ET REPARATIO TEMPORVM. Imperator habitu militari ſtans, d. ſuſtinet victoriolam globo impoſitam, ſ. labarum. AV. Magnentii. *Band.* II. p. 402.) *Beger.* Th. Br.) *Guſſ.* III. 374. V. p. 14. n. 6.

GLORIA EXERCITVS ad militum fortitudinem poſt deuictos barbaros, praecipue Francos refertur, aut ad diuinum Chriſti nomen in labaro ſignatum. Sibi quiſque ex tribus Conſtantini M. filiis vindicabat, vt conſtat ex eorum numis pari typo, parique inſcriptione ſignatis. — Legitur in n. Conſtantini M., Delmatii, Conſtantini Iun. Conſtantis, Conſtantii, Magnentii, Helenae, Arcadii.

GLORIA EXERCITVS. Figura muliebris ſtolata ſt. d. tenet ramuſculum, ſ. columnae innititur. AR. Conſtantii Iun. *Band.* II. p. 225. 374.) *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 9. p. 30. — *Al.* ſed ſ. columnae innixa haſtam tenet tranſuerſam. Eiuſd. *Band.* II. 374.

— — Fig. militaris ſt. d. haſtam, ſ. clipeo humi poſito innititur. Æ 3. Conſtant. M. *Band.* II. 373.) *Eckhel.* Cat. II. p. 473.) *Hard.* Saecul. Conſtant. in Oper. Sel. p. 477.) *Schulz* MzCab. III. 104. — ſed ead. fig. milit. a Victoria coronatur. n. Arcadii. *Band.* II. p. 532.

— — Imp. eques captiuum ſupplantans. n. Magnentii. *Band.* II. 414.

— — Figurae duae militares galeatae ſtantes, dextris haſtas, ſ. clipeos humi poſitos tenent, inter vtramque tropaeum. n. Delmatii. *Band.* II. 328.

— — ſed inter eas ſignum militare. Æ 3. Conſtantini M. *Eckhel.* Cat. II. p. 473. 480. 481.) *Hard.* Oper. p. 474. — *it.* AR. Æ 3. Delmatii. *Band.* II. 221. 327.) *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 7. p. 26.) *Beger.* Th. Br. II. 810.) *Eckhel.* Cat. II. 484.) *Guſſeme* III. p. 26.) *Liebe* Goth. Num. p. 352.) *Mdb.* p. 470.) *Patin.* Impp. p. 461.) *Schulz.* MzCab. III. p. 123. — *it.* Conſtantini Iun. *Band.* II. p. 345. — *it.* Conſtantis. *Band.* II. 360. 364.) *Hard.* Oper. p. 474. — *it.* Æ 3. Conſtantii. *Band.* II. 387. 393.

GLORIA EXERCIVVS ſed in-termedio labaro. Æ 3. Conſtantini. M. *Angelon.* p. 305.) *Band.* II. 273.) *Muſell.* Suppl. Impp. Tb. 64. fg. 5.) *Schulz* III. 104. — *it.* vrb. Romae. *Band* II. 306. — *it.* Æ 3. Conſtantini Iun. *Band.* II. 338.) *Eckh.* II. 486.) *Schulz.* III. 123. — *it.* Æ 3. Conſtantis. *Band.* II. 231. 349. 361.) *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 12. p. 36.) *Eckhel.* II. 488. 490.) *Muſell.* Impp. Suppl. Tb. 68 fg. 5.) *Patin.* Impp. 472.) *Schulz* III. 129. 130. — *it.* Æ 3. Conſtantini. *Eckhel.* 492. 495. — *it.* Helenae Iul. *Band.* II. 441.) *Chifflet.* in Anaſtaſi p. 278.) *Hard.* Oper. p. 478.

— — ſed labaro ſeu ſigno militari ☧ vel monogramma Chriſti inſculptum. Æ 3. Conſtantini M. *Angelon.* p. 305. n. 4.) *Band.* II. 211. 273.) *Ant. Auguſtin.* p. 17.) M. *Pembrok.* III. Tb. 88. fg. 3.) *Ducang.* Tb. 2. p. 16.) *Eckhel.* II. 473.) *Hard.* Oper. p. 473.) *Schulz.* III. 104. — *it.* Æ 3. Delmatii. *Band.* II. 327.) *Eckh.* II. 484.) *Hard.* p. 476. — *it.* Conſtantini Iun. *Band.* II. 337. — *it.* Conſtantis. *Band.* II. 353. 361.) *Eckh.* II. 488. 490.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 67. fg. 12. p. 373.) *Schulz.* III. 129. — *it.* Conſtantii. *Band.* II. 388. 393.) *Eckhel.* II. 492. 495.

— — ſed labaro inſculptum M. Æ 3. Conſtantis. *Eckhel.* II. 490.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 67. fg. 12. p. 273. 274. — *it.* Æ 3. Conſtantii Iun. *Eckh.* II. 495. — *At* ſnd Y inſculptum. Æ 3. Eiuſd. *Eckh.* ib.

— — ſed in labaro laurea corona eſt. n. Delmatii. *Band.* II. 327.

— — ſed inter duo ſigna militaria pilum haſtae. Æ 3. Delmatii. *Eckhel.* II. 484.

— — Eadem duae figurae militares, ſed in medio duo ſigna ſunt militaria. Æ 3. Conſtantini M. *Angelon.* p. 305.) *Band.* II. 213. 272.) *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 3. p. 18.) *Eckh.* II. 473.) *Hard.* Oper. p. 474.) *Mdb.* 463.) *Muſell.* Suppl. Tb. 64. fg. 4.) *Schulz.* III. p. 103.) *Spanhem.* Pr. II. 387.) M. *Theup.* 338.) *Vaill.* Pr. I. 295. — *it.* AR. Æ. Delmatii. *Band.* II. 327.) *Beger.* Th. Br. II. 810.) *Hard.* p. 476.) *Liebe* Goth. Num. 352.) *Mdb.* 470.) *Muſell.* Impp. Tb. 249. fg. 1.) *Patin.* Impp. p. 461.) M. *Pembrok.* III. Tb. 30. fg. 15.) M. *Theup.* 339. — *it.* AR. Conſtantii. *Hard.* p. 476.) *Muſell.* Impp. Tb. 251. fg. 1.) *Patin.* Impp. p. 475.

GLORIA EXERCITVS ſed intermediis binis labaris. Æ 3. Conſtantini M. *Vaill.* Pr. I. p. 295. — *it.* Æ 3. Conſtantini Iun. *Band.* II. 223. 339. 345.) *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 8. p. 28.) *Eckh.* II. 486.) *Harduin.* Saec. Conſtant. in Oper. p. 475.) *Muſell.* Suppl. Tb. 67. fgg. 4. 5.) *Patin.* Impp. 375.) *Schulz* III. 124.) M. *Theup.* 341. — *it.* Æ 3. Conſtantis. *Eckh.* II. 488.) *Harduin* Oper. p. 475.) *Schulz* III. 130. Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 30. fg. 19. — *it.* Æ 3. Conſtantii. *Band.* II. 227.) *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 10. p. 32. *Eckh.* II. 492.) *Harduin.* Oper. p. 475.) *Muſell.* Suppl. Tb. 69. fgg. 2. 3.) *Patin.* Impp. 379.) *Schulz* III. 138. 139.) M. *Theup.* 346.

— — ſed crux inter duo labara. n. Conſtantini M. *Band.* II. 272.) *Hard.* Oper. p. 473. — *it.* n. Conſtantin. Iun. *Band.* II. 223. 339. 346.) *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 8. p. 28. — *it.* Conſtantii. *Band.* II. 389.) *Eckh.* 492.

— — ſed monogramma Chriſti inter duo labara. n. Conſtantini Iun. *Band.* II. 339.

— — ſed palmae ramus inter duo labara. n. Conſtantini M. *Band.* II. 272. — *it.* n. Conſtantini Iun. *Band.* II. 339.) *Eckh.* II. 486.) *Schulz* III. 130. — *it.* n. Conſtantis.

is. *Band.* II. 362. — *it.* n. Conſtantii. *ibid.* 389.) *Eckh.* II. 492.) *Schulz* III. 139. — et praeterea ſuper palmae ramo ſtella. n. Conſtantini M. *Band.* II. 272.

GLORIA EXERCITVS, ſed ſertum ex gemmis inter duo labara. Æ 3. Conſtantini Iun. *Schulz* III. 139.

— — ſed ſtella inter ſigna militaria. n. Conſtantini M. *Band.* II. 272. — *it.* Conſtantii. *ibid.* 389.

— — ſed luna bicornis inter duo illa ſigna. n. Conſtantii. ib. 389.

— — quoque legitur in n. Gordiani II. in quo duo milites ſtant cum haſtis et ſignis militaribus. *Guſſeme* III. p. 374. 380. n. 2.) *Mdb.* p. 332. — In patris vero Gordiani numo idem quidem typus cernitur, ſed inſcriptio eſt: GLORIAE EXERCITVS. *Guſſ.* ib. p. 379. n. 3.) *Mdb.* ib.

GLORIA EXERCITVS GALLicani, cuius ſcilicet ope et victor euaſit Conſtantinus M. et gentes barbaras debellauit, ipſamque vrbem a Maxentio liberatam in priſtinam libertatem reſtituit, praedicatur aureo et argenteo numis Conſtantini M. quorum typum *Mich. Ang. de la Chauſſe* explicauit in diſſ. 1703. Romae edita, quae recuſa in *Woltereck.* El. Num. p. 283 ſqq. addito Tb. 5. fg. 4. ectypo, in quo Imp. eques d. elata. *AV.* etiam exhibent *Bandur.* II. p. 213. 246.) *Ducang.* Tb. 3. fg. 53. Hiſt. Byz. p. 18.) *Guſſ.* I. 303. III. 374.) *Hanthaler.* Exercit. III. Tb. 5. fg. 18. p. 83.) *Vaill.* Pr. III. p. 87. — *AR.* vero eiuſd. *Kbell.* Suppl. p. 240. — Conſimilem recenſuit *Argelat.* in *Mediobarb.* á ſe curato, cuius epigraphe eſt: VIRTVS EXERCITVS GALLI.

GLORIA IMPERII ROMANI. Auguſtus Conſtantinus et Irene Auguſta ſtantes, crucem geminam vna tenent; ille praeterea globum crucigerum d. ſuſtinet. *AV.* Conſtantini et Irenes matris ex *Oct. Strada* deſumtus, cuius meminere *Ducang.* et *Band.* II. p. 708. *it.* *Guſſeme* III. p. 375.

GLORIA NOVI SAECVLI. Imp. galeato capite paludatus ſtans, d. labaro, ſ. clipeo humi poſito innititur. — *Al.* ſed in labaro monogramma Chriſti expreſſum. — *Al.* ſed capite laureato. Omnes Æ 3. Gratiani, de quibus *Band.* II. p. 451. 481. 486. 489.) *Ducang.* Hiſt. Byz. p. 56. 57.) *Beger.* Th. Br. II. p. 827 ſq.) *Bimard.* ad *Iobert.* II. 324 ſq.) *Eckh.* Cat. II. p. 511.) *Galland.* in Diario Treu. Menſe Iul. 1701.) *Guſſ.* III. p. 374. 375. 396. n. 5) *Harduin* Oper. Sel. p. 414. 504.) *Hulſ.* Impp. p. 153. fg. 76.) *Godofr. Guil. Leibnitii* diſſertat. de numis, in quibus hinc Gratianus dicitur; DN. GRATIANVS AVG. G. AVG. inde autem commendatur: GLORIA NOVI SAECVLI, quae legitur in *Eccardi* Excerptis menſtruis 1701. Aug. p. 95 ſqq. et in *Woltereck* El. Num. p. 308 ad 327. 331 ſq.) *Oiſel.* Tb. 67. fg. 4. p. 372.) M. *Pembrok.* III. Tb. 45. fg. 3.) *Schulz* MzCab. III. 153. 154.) *Spanhem.* Pr. II. p. 380.) *Triſtan.* Comm. Hiſt. De capitis epigraphe conf. AVGG. AVG. Lex. noſtr. T. I. P. I. p. 1285. 1286.

GLORIA ORBIS COS. V. Currus ſex equorum a fronte, in quo Imperator, cui Victoria coronam imponit; quatuor milites palmati ſubſequuntur; duae figurae galeatae hinc inde equos regunt. Æ max. Probi ex duobus metallis. *Bonarrot.* Num. *Carpin.* Tb 26. fg. 6. p. 356 ad 360.) *Guſſeme* III. p. 375. V. 512. n. 25.) *Vaill.* Pr. III. p. 219.

GLORIAE ORBIS TERRAE. forte legendum TERRARum. Imperator habitu militari d. labarum, ſ. glo-

ſ. globum crucigerum. *AV.* Theodoſii Iun. *Band.* II. p. 558. e *Ducangio.*) *Guſſ.* III. 375. VI. 333. n. 3.

GLORIA ORBIS TERRARum. Imp. paludatus ſt. d. tenet crucem, ſ. elata cum globo crucigero. *AR.* Tiberii Conſtant. *Band* II. p. 658.) *Mdb.* e *Leuino Hulſio* p. 183. fg. 91. exſcripſit. — *Al.* ſed ſcriptum GLOR. ORVIS (*ſic*) TERRAR. Imp. ſt. d. labarum, ſ. globum crucigerum. *AV.* Theodoſii II. *Cimel. Vindob.* I. p. 28.) *Eckhel.* Cat. II. 524.) *Band.* II. p. 507 ad Theodoſ. M. refert, quem ſecutus *Guſſeme* VI. p. 330. n. 4. — *Ead. epigr.* GLOR ORVIS TERRAR. ſed Chriſti monogramma eſt in labaro, quod in Theodoſio deeſt. *AV.* Marciani. *Band.* II. p. 579.) *Guſſ.* III. 375. V. 45. n. 1.

— ORBIS TERRARVM. Imp. ſt. d. labarum, ſ. crucis ſignum. *AR.* Theodoſii M. *Band.* II. p. 508. ex *Mdb.*) *Guſſ.* III. 375. VI. 330. n. 4. — *Idem typus*, ſed epigr. ſcripta: GLOR. ORVIS TERRARVM. in *AV.* Eiuſd. Theodoſ. *Band.* II. p. 507.) *Guſſ.* ib.

GLORIA PERPETuo. Victoriae duae tunicatae ac ſuccinctae gradientes, ſingulae coronam lauream dextra, palmae ramum ſ. tenent, inter eas labarum. *Æ* 3. Rrr. Conſtantini M. ad annum 322. pertinere, et geminam ipſius de Gothis et Sarmatis victoriam praedicare videtur. *Band.* II. 215. 273. 297.) *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 4. p. 20.) *Guſſ.* II. 303. III. 375.) *Liebe* Goth. Num. p. 350. 351.) *Vaill.* Pr. I. p. 295.

GLORIA REIPVBLICAE legitur in n. Conſtantis, Conſtantii fratris, Conſtant. Galli, Iuliani, Valentiniani. *Guſſeme* III. p. 375.

— — Duae Victoriae ſedentes vna tenent clipeum, in quo ſcriptum: VOT. V. *AV.* Iuliani. *Band.* II. 425. ex *Mediob.*) *Guſſ.* III. p. 186. n. 9.

GLORIAE REIPVBLICAE. Eaedem, ſed cum VOT. XX. MVLT. XXX. *AV.* Conſtantii Iun. *Band.* II. 359. ex *Mdb.*) *Harduin.* Saecul. Conſtant. in Oper. Sel. p. 491. cui vrbs *Arelatenſis* turrita, et Roma galeata ſedentes etc.

— — Eaedem, ſed in clipeo: VOT. XXX. MVLT. XXXX. *AV.* Conſtantii. *Band.* II. 227.) *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 10. p. 32.

— — Eaedem, ſed in clipeo corona quercea, intra quam ſcriptum: VOT. XXX. MVLT. XXXX. *AV.* Conſtantii eiuſd. Iun. *Band.* II. 227. 370. ex *Mdb.*) *Ducang.* ib.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 22. fg. 5. p. 100.) *Hemelarius* ſignari putat Occidentalis et Orientalis imperii in Votis pro ſalute *Reipublicae* et Principum conceptis conſenſum, et ex concordia *Gloriam.*

— — Duae mulieres, *Roma* nimirum vetus galeata, noua vero ſeu *Conſtantinopolis* turrita, ſedentes vna tenent clipeum, in quo VOTIS V. *AV.* Iuliani. *Band.* II. 425.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 25. fg. 7.

— — Eaedem, ſed pede dextro prorae nauis impoſito ſimilem tenent clipeum cum VOTIS V. *AV.* Eiuſd. *Band.* ib. — *Al.* ſed *AV.* Conſtantii Galli. *Cimel. Vind.* I. Tb. 6. fg. 21. p. 26.) *Eckhel.* Cat. II. p. 502.

— — Eadem ſedentes ac d. pede nauis prorae altera inſiſtens, ſ. haſtam, d. tenent ſertum, in quo VOT. V. *AV.* Conſtandii Iun. *Khell* Suppl. p. 262.

— — Eaedem mulieres coronam vna tenent, intra quam magnum aſtrum. *AV.* Iuliani. *Eckhel.* Cat. II. p. 503.

GLO-

GLORIAE REIPVBLICAE. Duae figurae ſimiliter ſedentes, vtramque Romam veterem ac nouam deſignantes, niſi quod iſta, quae Romam repraeſentat veterem, nudo capite conſpiciatur, et altera vel Conſtantinopolis ſ. humero et pectore ſeminudo eum duabus crucibus a latere poſitis loco ſubſellii. Clipeo inſcriptum: VOT. V. MVLT. X. AR. Valentiniani Sen *Band.* II. p. 458. ex *Mediob.*) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 22. fg 6. p. 100.) *Guſſeme* VI. p. 486. n. 5. — *Al.* fere ſimilis cum VOT V MVLT, AV. Conſtantii Galli *Band.* II. p. 417. ex *Harduino* p. 492.

— — Eaedem, ſed in clipeo, quem vna tenent; VOTIS V. MVLTIS X. AV. Iuliani. *Band* II. 425.) *Guſſeme* IV. p. 186. n. 9.) *Hard.* p. 492.

— — Eaedem figurae muliebres cum haſtis, quarum dexterior galeato capite eſt, ſiniſterior turrito et ſimul d. pede prorae nauis inſiſtit, ſedentes ambae clipeum vna tenent, cui inſcriptum: VOT. XX. MVLT. XXX. in imo diuerſae litterae. AV. Conſtantii Iun. *Band.* II. 369.) *Beger.* Th. Br. II. p. 818.) *Eckbel.* Cat. II. p. 495.) *Muſell.* Suppl. Impp. Tb. 69. fg. 4.) M. *Theup.* p. 346.

— — Eaedem, ſed clipeo inſcriptum: VOT. XXX. MVLT. XXXX. quod ſignificat *Vota* ſuſcepta fuiſſe a populo, vt Imperator in imperio *Triginta* annos floreret, immo eadem multiplicata fuiſſe vſque ad *Quadraginta* annos. AV. Conſtantii Iun. *Band.* ib.) *Beger.* ib.) *Muſell.* Impp. Tb 251. fg. 7.) *Hard.* p. 492.) *Oçco* p. 552.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 58. fg. 12. p. 348.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 25. fg. 3 *et* Tb. 27. fg 10. — *Al* ſimilem ex aere Rrr. Eiuſdem refert *Mdb.* et *Band.* II. p. 393.

— — Eaedem, ſed in clipeo: VOT*is* XXXV. MVLT*is* XXXX. AV. Eiuſd. Conſtantii. *Eckbel.* Cat. II. p. 496.) *Hard.* p. 492.) *Koell.* Supplem. p. 257.) *Liebe* Goth. Num. p. 84. et ex eo *Hantbaler.* Exercit. V. Tb. 3. fg. 13. p. 50.

GLORIA REIPVBLICAE ſed clipeo inſcriptum: VOT. XXXX. AV. Conſtantii. *Band.* II. p. 229. 370.) *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 11. p. 34.) *Eckbel.* Cat. II. p. 496.) *Hard.* p. 492. — *Al.* AR. Eiuſd. *Band.* II. p. 374. ex *Mdb.*

— — Victoria ſeminuda thoraci inſidens, coronam intra quam ſidus vna tenet cum genio alato ante ipſam ſtante. AV. Conſtant. Galli. *Band.* II. p. 417.) *Beger.* Th. Br.

— — Imperatores duo laureati et ſtolati vna ſedent, inter vtriuſque capita nimbo obducta Chriſti monogramma; his adſtant duae aliae figurae laureatae ac ſtolatae lauri ramum. d. tenentes ſingulae. AV max. mod. Conſtantis. *Band.* II. 231. 349.) *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 12. p. 36.) *Harduin.* p. 485. — *Al.* abſque monogrammate. *Band.* II. 350.) *Guſſ.* II. p. 293. n. 13.

GLORIA ROMAN*orum*. Templum rotundum hexaſtylum. Æ. Magn. Vrbicae. Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 71. fg. 6.

GLORIA ROMANOR*um*. Figura paludata ſt. d. globum cum victoriola, ſ. labarum, in quo monogramma Chriſti, ad latus ſtella. Æ. Vetranionis. *Band.* II. p. 400. ex *Mdb.* qui hunc exhibet ex *Arſchotano* cimelio.) *Guſſeme* VI. p. 541. n. 3.

— — Imp. paludatus ſt. d. premit caput barbari in genua procumbentis, ſ. labarum, in quo nominis Chriſti monogramma. AV. Gratiani apud *Gretſerum* Tom. III. de

de cruce.) *Band.* II. p. 481.) *Guſſ.* III. p. 396. n. 6.

GLORIA ROMANORVM decantatiſſima in omnibus fere temporum Conſtantinorum numis occurrit, nimirum Conſtantini M. qui tot egregia edidit facinora, ſimul ac filiorum Conſtantini, Conſtantis, Conſtantii, pariter Nepotiani, Vetranionis, Magnentii, Conſt. Galli, Iuliani, Valentiniani, Valentis, Procopii, Gratiani, Valentiniani II., Theodoſii M. et filiorum Arcadii atque Honorii, Eudociae, Eugenii, Priſci, Attali, Theodoſii Iun. Eudoxiae, Plac. Valentiniani, Iuſtiniani I. Tib. Conſtantini; quae inſcriptio deſignat, in Imperatore totam eſſe *Romanorum Gloriam.* Coepiſſe hanc auerſam inſcribendi rationem ſub Conſtantino M. monent *Bandur.* II. p. 273.) *Guſſeme* III. p. 376.) *Oiſel.* Sel. Num. p. 372. 373.) *Vaill.* Sel. Num. *Camp.* p. 128. — Fuſius de eadem epigraphe agit Diſſertatio ſexta inter Diſſertatt. Acad Etruſc. Corton. Tom. IV. p. 235 ſq. ſopra alcune Medaglie d'oro diuiſa in tre Lettere, due di *Giſberto Cupero,* ed vna di *Franceſco Bianchini.*

— — *Roma* galeata ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam, humi clipeus. Æ 3. Conſtant. M. *Band.* II. p. 273.) *Eckhel.* Cat. II. p. 473. — *it.* AV. Valentiniani I. *Band.* II. p. 456. ex *Mdb.*

— — ſed inſidens ſpoliis, d. ſceptrum, ſ. haſtam. Æ 3. Conſtant. M. *Band.* II. 273.

— — Eadem ſedens, d. globum ſuſtinet, ſ. haſtae ferratae adnititur. n. Gratiani. *Band.* II. 482. — *it.* AR. Honorii. *Band.* II. 542.) *Eckhel.* Cat. II. 521.

— — Eadem, d. ſuſtinet victoriae ſignum. Æ max. mod. Conſtantini Iun. *Band.* II. 331.) *Vaill.* Sel. Num. *Camp.* p. 125. 128. — *it.* Æ. Conſtantis. *Band.* II. 364.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 67. fg. 6. p. 372.

GLORIA ROMANORVM. Eadem Roma ſcuto inſidens, d. globum cum victoriola, ſ. haſtam. Æ. Valentin. I. *Muſell.* Impp. Tb. 254. fg. 5.

— — ſed ſ. ſceptrum. Æ 3. Conſtant. M. *Band.* II. 213. 273.) *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 3. p. 18.

— — Eadem ſedens paludamento ornata, ſ. ſcipionem oblongum, d. victoriolam, ſ. pede prorae impoſito. AV. magnitudinis extra ordinem Conſtantii Galli. *Beger.* Th. Brand. II.) *Vaill.* Pr. III. p. 254.) *Band.* II. 370. Conſtantio Iun. tribuit.

— — Roma galeata inſidens ſpoliis d. ſcribere parat in clipeo cippo innixo. Æ max. Conſtantii Iun. *Band.* II. 378.) *Vaill.* Pr. III. p. 247.

— — *Victoria* tunicata et ſuccincta gradiens, d. coronam tenet lauream, ſ. palmam. Æ max. Eiuſd. Conſtantii. *Band.* II. 225. 393.) *Ducang.* Tb. 9. fg. 30.) *Harduin.* Saecul. Conſtant. in Oper. Sel. p. 486. 491. — *it.* Æ max. Conſtantii Galli. *Band.* II. 418. 420.) *Vaill.* pr. III. 254. — *it.* Æ 3. Rrr. Valentiniani I. *Schulz* MzCab. III. p. 148. — *it.* Valentis. *Band.* II. 475. — *it.* Æ 3. Gratiani. *Band.* II. 451. 488.) *Ducang.* Fam. Byz. p. 56. 57.

— — Eadem Victoria, ad cuius pedes captiuus in genua prouolutus, reuinctis poſt terga manibus. Æ max. Conſtantii Galli. *Band.* II. p. 418.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.*) *Vaill.* Pr. 254.

— — Eadem tunicata et ſuccincta gradiens, d. coronam lauream

ream, ſ. tropaeum gerit. Æ. Conſtantii Iun. *Band.* II. 393.

GLORIA ROMANORVM. Ead. tunicata gradiens, d. crucem magnam. Æ. Plac. Valentiniani. *Band.* II. 570. 572.

— — Victoria ſeminuda ſtans, clipeum votiuum ſuſtinet, in quo ſcribit: VOT. V. MVLT. X. Æ max. Conſtant. Galli. Muſ. *Alb.* II. Tb. 112. fg. 3 p. 106.) *Band.* II. 418.) *Harduin.* Oper. p. 485. 490.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.*) *Triſtan.* III. p. 659.) *Vaill.* Pr. III. 254.) *Ducang.* perperam ad Conſtantium Conſtantini filium retulit.

— — Victoria galeata, d. ſpicas, vel rectius palmae ramum, pede dextro captiuum premit. Æ max. Conſtantis. *Band.* II. 231. 355.) *Ducang.* Tb. 12. p. 36.) *Vaill.* Pr. III. p. 245. — *it.* Æ max. Magnentii. Muſ. *Theup.* p. 823.) *Vaill.* Pr. III. 251.

— — Fig. muliebris galeata ſedens, d. coronam, ſ. crucem. *AV.* Rrr. Plac. Valentin. *Band.* II. 571.

— — Eadem in clipeo cippo innixo ſcribit: VOT. Æ. Conſtantii. *Band.* II. p. 227. 378.) *Ducang.* Tb. 10. p. 32.

— — galeata ſt. d. clipeo humi nixa, ſ. labaro. Valentiniani I. *Band.* II. 466.

— — galeata ſt. in triremi, in qua duo remiges. Theodoſii Iun. *Band.* II. 560.

— — Eadem ſt. in triremi, in qua duo remiges et duo ſigna militaria. Æ 2. Valentin. I. *Band.* II. 461.

— — Victoria ad clauum ſedens eumque moderans, ſupra triremem vir galeatus et paludatus, d. elata, ſ. ad latus compoſita. Æ 2. 3. Valentiniani I. *Band.* II. 449. 460. 461. 462. 463. 466.) *Ducang.* Fam. Byz. p. 54. 55. *it.* Æ 2. Gratiani. *Band.* ib. 482. 484.) *Eckbel.* Cat. II. 512. — *it.* Æ 2. Valentiniani Iun. *Band.* ib. 451. 493. 495.) *Ducang.* ib. p. 56. 57.) *Eckbel.* ib. 514.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 67. fg. 10. p. 373. — *it.* Æ 2. Theodoſii M. *Band.* ib. 508. 510. 512.) *Eckbel.* ib. 515.) *Muſell.* Impp. Tb. 256. fg. 2.) *Patin.* Ind.) M. *Pembrok.* III. Tb. 32. fg. 5. — *it.* Theodoſii II. *Band.* II. 560.

GLORIA ROMANORVM. Figura muliebris diademate ornata ſedens, d. victoriolam globo inſiſtentem et coronam porrigentem, ſ. haſtam, vnde duae taeniolae pendent. *AV.* Conſtantii Iun. *Beger.* Th. Br. II. 817.) *Liebe* Goth. Num. p. 362. 363.

— — Mulier ſedens, d. globum cum victoriola. n. Eudoxiae, vxoris Theodoſ. Iun. *Band.* II. 562. 363.) *Guſſeme* III. p. 183.

— — Auguſta ſtolata ſedens, manibus ad pectus compoſitis, cui manus in aere pendens ſertum imponit. Æ Eudoxiae. eiuſd. *Mdb.* p. 524.) *Guſſ.* ib. — vel corona ex margaritis ex alto capiti eius imminet. Æ 3. *Band.* II. 562 563.) *Guſſeme* III. 183.) *Mdb.* 524.

— — ſedens veſte inuoluta, a latere crux. Æ. Ael. Eudociae Arcadii coniugis. M. *Theup.* p. 359.

— — Duae mulieres ſedentes, quorum dexterior capite galeato, d. victoriolam, ſ. haſtam; ſiniſterior capite turrito, d. victoriolam, ſ. cornucopiae, et ſimul d. pede prorae nauis inſiſtit *AV.* max, moduli inſtar aereorum Gratiani. *Band.* II. p. 451. 481.) *Ducang* Fam Byz. p. 56. 57.) *Eckbel.* Cat. II p. 511.) *Hantbaler* Exercit V. Tb. 1 fg. 14. p. 24. 25.) *Liebe* Goth. Num. p. 363.

p. 363.) *Vaill.* Pr. III. in Addendis p. 326. — *it.* AV. max. Valentiniani Iun. *Band.* II. 456. 492.) *Eckhel* Cat. II. 514.

GLORIA ROMANORVM ſed vtraque ſ. haſtam. AV. max. Gratiani. *Cimel. Vindob.* I. p. 2. — *it.* AV. Conſtantii Galli. *Band.* II. p. 225. 417.) *Ducang.* Tb. 9. p. 30. — *it.* AV. Iuliani. *Band.* II. p. 233. 426.) *Ducang.* Tb. 13. p. 38.

— — Duae figurae muliebres galeatae ſedentes, ſingulae d. globum, ſ. haſtam tenent; inter earum capita crucicula. AV max. Rrr. Valentiniani I. *Band.* II. p. 455. 456.

— — Eaedem galeatae ſedentes cum haſtis, quarum ſiniſterior d. pede nauis prorae inſiſtit, clipeum vna tenent, cui inſcriptum: VOT. X. MVLT. XX. ſuperne monogramma Chriſti. AV. Valentis. *Band.* II. 471.) *Eckhel.* Cat. II. 509.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 26. fg. 1.

— — Eaedem, altera turrita, altera galeata, ſedentes, vna tenent coronam, in qua VOT. X. MVLT. XX. cum Chriſti monogrammate ſupra coronam, pede prorae nauis impoſito ſ. ſceptrum. AV. Valentis. *Band.* II. 471.

— — *Imperator* habitu militari ſtans, d. haſtam tranſuerſam, ſ. globum intra arcum. AR. Rrr. Gratiani. *Khell.* Suppl. 271. — ſt. d. haſtam, ſ. globum. Æ 2. Honorii. *Band.* II. 545.

— — ſt. d. haſtam, ſ. clipeum ad terram. AR. Rrr. Theodoſii M. *Khell.* Suppl. p. 275.

— — d. clipeum, ſ. labarum, Æ. Valentin. I. *Band.* II. p. 466.

— — ſt. d. labaro, in quo Chriſti monogramma, ſ. ſcuto innititur. Æ. Gratiani. *ibid.* 489.

GLORIA ROMANORVM ſt. d. victoriolam, globo impoſitam, ſ. labarum tenens, in quo monogr. Chriſti. Æ 3. Vetranionis. *ib.* II. 398. 400.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 67. fg. 7. p. 372.

— — ſt. togatus, d. extenſa, ſ. parazonium. Æ max. Conſtantis. *Vaill.* Pr. III. p. 244.

— — ſed d. extenſa globum, ſ. ſcipionem. n. Conſtantis. *Band.* II. p. 356.

— — laureato capite paludatus ſt. d. haſtam, ſ. globum. n. Honorii. *ibid.* 545.

— — ſed ſ. globum crucigerum. AR. Rrr. Iuſtiniani I. *Band.* II. 618. 635.) *Ducang.*) *Mdb.*

— — Imp. paludatus ſt. d. labarum, ſ. globum. Æ 2. Theodoſii M. *Band.* II. 508. 510.) *Eckhel.* Cat. II. 515. — *it.* Æ 2. Arcadii. *Band.* II. 497. 531. 532.) *Ducang.* Fam. Byz. p. 61.) *Eckhel.* Cat. II. 519.) *Muſell.* Suppl. Impp. Tb. 73. fg. 3.) *Patin.* Impp. 492.) *Schulz* MzCab. III. 159. — *it.* Æ 2. Honorii. *Band.* II. 545.) *Eckhel.* Cat. II. 521.) *Mdb.* 525.) *Muſell.* Impp. Suppl. Tb. 74. fg. 10.) *Patin.* Impp. 493.) *Schulz* ib. III. 161.) Muſ. *Theup.* 360. — *it.* Æ 2. Theodoſii Iun. *Band.* II. 560.

— — ſed in labaro monogramma Chriſti eſt. Æ 2. Theodoſii M. *Band.* II. 509. — *it.* Æ 2. Honorii. *ibid.* 545.

— — ſed a d. in area Chriſti monogramma. Æ 2. Honorii. *Band.* ib.

— — Imp. paludatus ſt. d. labarum, ſ. clipeum humi poſitum. AR max. mod. Valentiniani I. *Band.* II. 458.

GLORIA ROMANORVM et iuxta pedes captiuus humi ſedens. Æ 2. Arcadii. *Band.* II. 532.) *Eckbel.* Cat. II. 519.

— — ſed iuxta pedes captiuus in genua prouolutus. Æ 2. Arcadii. *Band.* II. 531. 535.

— — et à dextris in area crux. Æ 2. Eiuſd. *ibid.* 531.

— — Imp. paludatus ſt. d. tenet labarum, in quo crux, ſ. clipeum humi poſitum, pro pedibus captiuus humi ſedens. Æ 2. Eiuſd. *ibid.*

— — Imp. paludatus ſt. d. labarum, in quo Chriſti monogramma, ſ. haſtam, vel ſcipionem. Æ 3. Conſtantii Iun. *Band.* II. 383.) *Eckbel.* Cat. II. 496. — *it.* Æ 2. 3. Vetranionis. *Band.* II. 231. 399.) *Ducang.* Fam. Byz. p. 36.) *Eckbel.* Cat. II. 498.) *Hard.* p. 488.

— — Imp. ſt. d. captiuum crinibus trahens. Æ. Valentiniani I. *Band.* II. 468.

— — d. captiuum capillis adprehenſum, ſ. haſtam. Æ. Magnentii. *Muſell.* Impp. Tb. 252. fg. 2.

— — d. pede captiui dorſum premens, ſ. labaro innititur, in quo Chriſti monogramma. Æ 2. Magnentii. *Band.* II. 405.

— — Imperator ſt. inter duos captiuos humi ſedentes. Æ 2. Magnentii. *Band.* II. p. 405. 410. — *it.* Æ 3. Honorii. *Eckbel.* Cat. II. p. 521.

— — Imperator paludatus ſtans, d. barbarum genuflexum crinibus prehenſum rapit, ſ. tenet labarum. Æ 3. Valentiniani I. *Band.* II. 449. 466.) *Beger.* Th. Br. II. 824.) *Ducang.* Fam. Byz. p. 54. 55.) *Patin.* Impp. 484.) *Schulz* MzCab. III. 147. — *it.* Æ 3. Valentis. *Band.* II. 449. 473. 474.) *Beger.* ib. 827.) *Ducang.* ib.) *Hulſius* Impp. p. 151. fg. 75.) *Patin.* Impp. p. 485. — *it.* Æ 3. Gratiani. *Band.* II. 451. 488.) *Ducang.* ib.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 67. fg. 9. p. 373.) *Patin.* Impp. 486. — *it.* Theodoſii M. *Band.* II. 512. 514. — *it.* Æ 3. Arcadii. *Eckbel.* Cat. II. 519. — *it.* Priſci Attali. *Band.* II. 555.

GLORIA ROMANORVM. Imp. ſt. paludatus, d. captiuum crinibus arreptum trahit, ſ. labarum, in quo Chriſti monogramma. Æ 3. Valentiniani I. *Band.* II. p. 463. 464. 466.) *Beger.* Th. Br. II. 824.) *Mdb.* p. 504.) *Muſell.* Suppl. Impp. Tb. 70. fg. 3.) *Patin.* Impp. p. 484.) *Schulz* MzCab. III. 147. 148. — *it.* Æ 3. Valentis. *Ant. Auguſtin.* dialog. p. 16.) *Band.* II. 470. 474.) *Beger.* Th. Br. II. 827.) *Eckbel.* Cat. II. p. 509.) *Hulſ.* p. 151. fg. 75.) *Muſell.* Impp. Tb. 255. fg. 2. *it.* Suppl. Impp. Tb. 70. fg. 9.) *Patin.* Impp. p. 485.) *Schulz* ib. 150. 151.) *M. Theup.* 352. — *it.* Æ 3. Gratiani. *N. Arſcbot.* Tb. 68. fg. 2.) *Band.* II. 481. 487. 489.) *Beger.* ib. 828.) *Eckbel.* Cat. II. p. 511. 512.) *Muſell.* Impp. Tb. 255. fg. 5. *it.* Suppl. Impp. Tb. 71. fg. 3.) *Patin.* ib. 486.) *Schulz* ib. 154. — *it.* Valentiniani Iun. *Band.* II. 494. 495.) *Patin.* ib. 487. — *it.* Æ 3. Theodoſii M. *Band.* II. 512.) *Eckbel.* Cat. II. 515.) *Schulz* ib. 157. — *it.* Arcadii. *Band.* II. 533 ſqq.) *Muſell.* Suppl. Impp. Tb. 73. fg. 4.

— — ſed ſ. haſtam, in cuius ſummitate Chriſti monogramma. n. Valentiniani I. *Band.* II. p. 463.) *Patin.* Impp. 484.

— — ſed ſ. labarum, in quo crux. n. Gratiani. *Band.* II. 489.

— — Imperator inſiſtens naui. Æ. Valentiniani I. *ibid.* 466.

GLORIA ROMANORVM ſ. in triremi, in qua duo remiges. Æ 2. Theodoſii Iun. *ibid.* 560.

— — Imp. thoraci inſidens globum accipit ab accedente Victoria. *AV.* max. mod. Conſtantini M. *Cimel. Vindob.* I. p 2.) *Eckhel.* Cat. ll. 473.) *Kbell.* Suppl. p. 239. 240.

— — Imp. quadrigis inſidens. *AV.* Tiberii Conſtantii. *Band.* ll. p. 658.

— — Imp. nimbo circa caput ornatus in curru ſex equorum hinc et inde diſtributorum, d. eleuata, ſ. globum ſuſtinet, in area Chriſti monogramma. *AV* max. mod. Rrr. Arcadii. *Band.* ll. 527. 528.) *Vaill.* Pr. lll. p. 262. — *it.* *AV.* Honorii. Rrr. *Band.* ll. 540.) *Gretſer.* Tom. lll. de Cruce.) *Mdb.*

— — Imperator eques hoſtem genuflexum ac manibus protenſis ſupplicem haſta impetit, ſ. equum ferocientem regit, ſub equo clipeus proiectus et haſta fracta.

Conſtantis. *Band.* ll. 359. — *it.* Æ 2. 3. Conſtantii. *Band.* ll. 227. 383. 389. 393.) *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 10. p. 32.) *Eckhel.* Cat. ll 496.) *Harduin.* Oper. p. 485.) *Muſell.* Impp. Tb. 251. fg. 8.) *Patin.* Ind. — *it.* Æ 2. Nepotiani. *Band.* ll. 231. 396.) *Ducang.* ib. Tb. 12. p. 36.) *Eckh.* Cat. ll. 498.) *Hard.* p. 488.) *Patin.* Ind.) Muſ. *Pembrok.* lll. Tb. 31. fg. 2. — *it.* Æ 2. Magnentii. *Band.* ll. p. 233. 401. 405.) *Beger.* Th. Br. ll. p. 814.) *Ducang.* ib. Tb. 13. p. 38.) *Harduin.* p. 487.) *Muſell.* Impp. Tb. 252. fg. 1. *it.* Suppl. Impp. Tb. 69. fg. 7.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 67. fg. 8. p. 273.) *Schulz* MzCab. ll. p. 143.) M. *Theup.* p. 343.

— — Imp. eques et galeatus, d. elata, ſ. equum regit. Æ. Theodoſii M. *Kbell.* Suppl. 275. — *it.* Æ 2. 3. Eiuſd. *Band.* ll. 512.) *Eckhel.* Cat. ll. 515. — *it.* Æ 3. Arcadii. *Band.* ll. 533.) *Eckh.* ll. 519. — *it.* Æ 3. Honorii. *Band.* ll. 545.) *Eckh.* ib. 521. — *it.* Æ 3. Theodoſ. Iun. *Band.* ll. 561. ex *Ducangio.*

GLORIA ROMANORVM, ſed d. elata coronam tenet, ſ. equi habenas. Æ 3. Procopii. *Band.* ll. 479. — *it.* Æ 3. Honorii. *Band.* ll. 545.

— — Imp. eques corona orbiculari circa caput, d. figuram hoſtilem coram procumbentem impetit, ſ. equum regit. Æ. Magnentii. *Band.* ll. 403.) *Beger.* Th. Br. ll. 814.) *Schulz* MzCab. lll. p. 142.

— — Imp. eques clipeum ſ. tenens, hoſtem in genua prolapſum et ſupplicem impetit haſta, ſub equo clipeus proiectus. Æ. Conſtantii Gallii. *Band.* ll. 418 e *Triſtano* et *Mdb.*

— — Imp. eques, cui adſiſtit figura muliebris ſtolata. Æ. Conſtantii Iun. *Band.* ll. 374. ex *Mdb.*

— — Duo Imperatores paludati ſtantes, ſinguli tenent d. labarum, in quo Chriſti monogramma, ſ. globum. *AV.* Æ. Rrr. Valentis. *Band.* ll. 470. 471. 473.

— — Duo Impp. paludati ſtantes, ſinguli globum dextra, haſtam ſ. tenent. Æ 3. Theodoſ. M. *Band.* ll. 512. 513.

— — ſed vna globum, ſinguli haſtam tenent. Æ 3. Honorii. *ibid.* 545.

— — Duo Impp. galeati ac paludati ſtantes, ſinguli d. haſtam, ſ. clipeum humi poſitum. Æ 3. Rr. Theodoſ. M. *ibid.* 512. — *it.* Æ. Arcadii. *ibid.* 530. — *it.* Æ 3. Hono-

Honorii. *Band.* II. 546.) *Beger.* Th. Br. II.) *Eckhel.* Cat. II. 521.

GLORIA ROMANORVM. Duo Impp ſedentes in communi throno capitibus nimbatis, d. elatis, ſ. ſingulos globos. AV magnitudinis extra ordinem. Rrrr. Valentis. *Eckhel.* Cat. II. p. 509.) *Khell.* Supplem. p. 266 ſqq.

— — Tres Impp. Conſtantinus M. cum duobus filiis paludati et haſtati ſtantes, d. haſtam, ſ. clipeum humi poſitum ſinguli tenent. AR. Rrr. Conſtantii. *Band.* II 374. ex *Mdb.* — ſed Theodoſius M. cum filiis, eodem militari habitu. Æ 4. Theodoſ. M. *Band.* II. 513) *Eckhel.* Cat. II. 515. — *it.* Æ 3. Arcadii. *Band.* II. 533. 535.) *Eckh.* ib. 519. — *it.* Æ 3. Honorii. *Band.* II. 545 ſq.

— — Imperator paludatus et Roma galeata ſtantes, vna tenent clipeum, in quo: VOT. XXX. MVLT. XXXX. Æ max. Conſtantis. *Band.* II. 356.) *Vaill.* Pr. III. 244.

— — Caſtrorum porta cum duabus turribus. Æ 2. Rrr. Gratiani. *Band.* II. 485.

GLORIA SAECVLI VIRTVS CAES. *al.* CAESS. *al.* CAESARIS. *Gloria* vox cum ſit frequens de aliqua laude, primum vſurpata occurrit ſub Conſtantino M., qui tot egregia geſſit bella, vnde nouus ille honoris titulus ei datus, totam Romanorum gloriam in Conſtant. Magno deſignans, filio dein etiam communicatus, tanquam Conſtantinorum ſtirps eſſet iam Romanorum, immo et *Saeculi Gloria.*

— — — CAES. Duae figurae, vna porrigens globum alteri. AV et AR. Rrr. Conſtant. M. *Band.* II. p. 246.) *Beger.* Th. Br. II. 173.) *Harduin.* Oper. 481.) *Hanthaler.* Exercit. III. Tb. 5. fg. 15. p. 82. ſed SECVLI.) *Guſſeme* II. p. 303.) *Mdb.* ex *Occone* p. 536.) *Vaill.* Pr. III. p. 89.

GLORIA SAECVLI VIRTVS CAESARIS. Imperator ſeminudus thoraci inſidens, dextram protendit ad figuram militarem, forte Criſpum, quae phoenicem globo impoſitum illi offert dextra, tropaeum vero ſ. gerit, iuxta figuram militarem panthera, vt videtur, aliis canis. AR. Æ max. Conſtant. M. *Band.* II. 217. 253. 256.) *Bonarrot.* Num. *Carpin* Tb. 33. fg. 2. p 390 ad 395.) *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 5. p. 22) *Guſſeme* III 377.) *Mdb.* cui ciconia radiata in globo.) *Spanhem.* Pr. I. p. 287. cui canis ad pedes adparet.) *Vaill.* Pr. III. p. 237.

— — — CAESS. Idem typus. Æ max. Conſt. M. Muſ. *Alb.* II. Tb 107. fg. 3. p. 96.) *Band.* II. p 242. 256 297.) *Beger* Th. Br II.) *Bonarrot.* ib. p. 390.) *Guſſ.* ib.) *Monterchius* Num max. mod. *Carpegnae* p. 61.) *Morell* Specim. rei numar p. 65) *Vaill.* Pr. III. p. 237 cum ectypo.

GLORIAE EXERCITVS. Duae figurae militares cum haſtis et ſignis militaribus. AR. Gordiani Africani Sen. *Guſſeme* III. 379. n. 3.) *Mdb.* p. 332.

GLORIAE REIPVBLICAE. Duae figurae muliebres cum haſtis, quarum dexterior galeato capite eſt, ſiniſterior turrito, et ſimul d. pede prorae nauis inſiſtit, ſedentes clipeum tenent, cui inſcriptum: VOT. XXX. MVLT. XXXX. AV. Conſtantii Iun. *Eckhel.* Cat. II. p. 495.

GL. P. R. *Gloria Populi Romani.*

GL. R. *Gloria Romanorum. Vaill.* Pr. I. p. 300.

ΓΑΡ *Annus* 133. Iulienſium, qui et Laodicenſes, qui epocham iniere ab

ab autumno Anni V. C. 706. *Noriſ.* diſſ. 3. c. 3, p. 234. Occurrit in n. Domitiani apud *Morell.* in Domitiano Tb. 21. fg. 9. Tom. II. p. 481.

ΓΑΣ *An.* 233. Antiochiae Syriae.

ΓΑC *An.* 233. Gabalae Syriae, qui eſt Chr. 187. cadit ex illius computo in V. C. 740.) *Vaill.* Gr. p. 263.) *Harduin.* Oper. p. 61. 791. n. Commodi.

G. L. S. *Genio Loci Sacrum.*

Glucerius. vid. *Glycerius.*

Gluco ille draco, Aeſculapium referens, idemque edens oracula, cuius caput e linteis, humana itidem forma, arte cuiuſdam impoſtoris Alexandri, fictum Abonoteichitarum oraculum, iuxta *Golzium.* ΑΒΟΝΟΤΕΙΧΙΤΩΝ ΓΛΑΥΚΩΝ, ſeu verius ad ſimilis numi fidem ΓΛΥΚΩΝ. Sic et in Antonini Pii apud *Spanhem.* Pr. I. p. 214. numo legitur: ΑΒΩΝΟΤΕΙΧΕΙΤΩΝ ΓΛΥΚΩΝ, *Abonoteichitarum Glucon* et apud *Sponium* Recherches d'Antiquité p. 525. ΙΩΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΓΛΥΚΩΝ, *Ionopolitarum Glucon*, qui ſub L. Vero ab iiſdem Abonoteichitis, mutato nomine, eſt percuſſus. *Morell.* Specim. rei numar. Tb. 12. n. 1. p. 132 ſq.) *Muſell.* Impp. Tb. 130. fg. 9.) *Vaill.* Gr. Impp. p. 63. — Occurrit alterius ΓΛΥΚΩΝΟΣ, illiuſque ΘΕΟΛΟΓΟΥ ibidem dicti, mentio in numo regiae Gallorum gazae e maximorum genere, a Pergamenis cum Q. Herennii Etruſci icone, ſignato. — Mixta quoque ex homine et ſerpente figura *Gluconis* in aliis numis. Capitis huius imberbis effigies, reliqua in ſerpentem deſinens, eumque in multos gyros circumflexum, in numo Nicomediae ſub Caracalla apud *Triſtanum* T. II. p. 201. Cui haud diſſimilem eorundem Nicomedienſium numum in Tranquillina vulgauit *Patinus* Num. Impp. p. 302. — Sed aliter ſentit *Harduin.* Oper. Sel. in Addendis p. 938. 939.

Glycerius vel *Glucerius* (*Flauius*) Anthemii temporibus non Caeſar ſolum, ſed Auguſtus etiam renuntiatus Ao. Chr. 473. in numis DN. GLYCERIVS P. F. AVG *al.* P. P. AVG. dictus. Poſtea a Caeſare factus a Nepote epiſcopus, mox autem obiit. — Admodum rari ſunt eius numi, qui aurei tantum habentur, quos diuulgarunt *Ducange* Fam. Byz. p. 77. 78.) *Band.* II. p. 584. 596.) *Mdb.* 550.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 30. fg. 3. III. Tb. 32. fg. 12.) *Guſſeme* III. p. 377.

Glycerii numi aurei: 1. DN. GLYCERIVS P. F. AVG.)(CON. OB. in laurea. *Band.* ib.) *Guſſ.* ib.) *Mdb.* ib.) — 2. *Ead. epigr.* Caput Glycerii cum diademate ex gemmis, ad pectus cum paludamento.)(Crux in laurea, in ima parte CONO. Quinar. *Band.* — 3. *Al.* ſed CONOB. in imo exergo. *ib.* — 4. DN. GLYCERIVS P. P. AVG. Huius caput.)(Crux in laurea, infra CONOB. *Band.* II. p. 584. 596.) *Guſſ.* ib.) *Ducang.* p. 77. ſed male F P. loco P. P. conf. *Band.* II. p 583.) *Mdb.* 550. — 5. *Ead. epigr.* cum eodem capitis typo.)(VICTORIA AVGG. Imp. paludatus ſt. d. longiorem crucem, ſ. victoriolam globo inſiſtentem, a d. in area R a ſin. V, in exergo COMOB. *Band.* II. 596.) *Guſſ.* ib. — 6. *Al.* ſed Imp. ſt. pede ſiniſtro veluti roſtro nauis impoſito, cetera vt 5. *Band.* ib.) *Beger.* Th. Br. — 7. DN. GLYCERIVS P. F. AVG. Cap. diadematum imberbe.)(VICTORIA AVGGG. Cur *trium Auguſtorum* mentionem faciunt monetarii *Band.* II. 596. obſ. 1. Victoria gradiens, d. coronam, ſ. palmam. *Band.* ib.) *Guſſ.* ib. n. 3.) *Mdb.* 550.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 32. fg. 12. — 8. *Ead.* hinc inde epigr. Imp. paludatus ſt. et draconem pede dextro terens, d.

cruci

cruci oblongae adnititur, ſ. victoriolam globo impoſitam, in area hic R illic V in imo exergo COMOB. *Band.* ib.) *Guſſ.* ib.) *Mdb.* ib) M. *Pembrok.* I. Tb. 30. fg. 3.

Addit *Bandur.* ib. et ſequentem argenteum: 9. DN. GLYCERIVS P. F. AVG. Caput Glycerii corona gemmata cinctum, ad pectus cum paludamento.)(Crux in corona. infra CONOB. Rariſſimus eſſet, ſi ex argento ſit; ſed probabile eſt, ad exemplum aurei cuſum fuiſſe adulterinum.

Glycon Athenienſis egregius ſculptor. *Morell.* Theſ. Fam. p. 58.

ΓΛΥΚΩΝ nomen ſerpentis cum humano capite. vid. *Gluco.*

— *Gluco* vel *Glyco* nomen magiſtratus. a) Blaundenſium: ЄΠ. ΑΥΡ. ΓΛΥΚΩΝΟϹ Γ. ΝΙΓ. ΑΡΧ. Α. Ἐπὶ Αὐρηλίου Γλυκωνὸς Γαΐου Νίγρου Ἀρχιερέως ſiue Ἄρχοντος πρώτου Βλαυνδέων. *Sub Aurelio Glycone Caii Nigri filio; Sacerdote* vel *Archonte Primo. Erizzo* p. 542.) *Vaill.* Sel. Num. *Camp.* p. 100. vid. *Blaundus.* — b) Pergamenorum Praetoris: ЄΠΙ Ϲ. ΚΟΜ. Φ. ΓΛΥΚΩΝΟϹ etc. *Sub Praetore Cominio Fabio Glyconis* filio. *Band.* I. p. 9.) *Vaill.* Sel. N. *Camp* p. 101. — c) Thyatirenorum Praetoris: ЄΠΙ ϹΤΡ. ΚΥ. ΑΥΡ. ΓΛΥΚΩΝΟϹ, *Sub Praetore Quinto Aurelio Glycone. Vaill.* Gr.

ΓΛΑΥΚΩΝΙΑΝΟϹ, *Glauconianus* Praetor Pergamenorum: ЄΠΙ ϹΤΡατηγοῦ ΜΑΡκου ΓΛΑΥΚΩΝΙΑΝΟΥ, *Sub Praetore Marco Glauconiano. Liebe* Goth. Num. p. 437. 498.) *Morell.* Specim. rei num. Tb. 1. p. 33.) *Vaill.* Gr. n. Commodi.) Muſ. *Alb.* I. Tb. 46. fg. 2. p. 93. vbi vero ЄΠΙ ϹΤΡ. ΠΑ. ΓΛΑΥΚΟΝΙΑΝΟΥ (*ſic*) *Sub Praetore Paullo Glyconiano* legitur.

ΓΛΥΠΤΟϹ, *Glyptus* Scriba Trallianorum: ЄΠΙ ΓΡ. ΓΛΥΠΤΟΥ, *Sub Scriba Glypto. Vaill.* Gr.

ΓΛΦ *Anno* 533. Tripolitarum Phoeniciae, vel V. C. 974 ad 975, coniuncto aerae Seleucidarum initio 442. n. Elagabali, qui menſe Septembris 975. occiſus eſt, *Vaill.* Gr. p. 289.

ΓΜ *Annus* 43. Amaſtris Paphlagoniae, cuius vero epocha quando incoeperit, in dubio eſt, cum in nullo alio Amaſtrianorum numo notae occurrunt numerales. *Haym.* Th. Br. II. p. 172. ad Tb. 19. fg. 10.

— vel ΜΓ. in imo numorum Antiochiae Syriae, *Annum* 43. indicantes litterae.

G. M. *Germanica Maxima.* vid. VICTORIA G. M. n. Gallieni. *Hard.* p. 63.) *Mdb.* 371.) *Guſſ.* III. 352.

G. M. *Germanicus Maximus,* ita a) *Gallienus:* IMP. GALLIENVS P. F. AVG. G. M. *Band.* I. 173. 185. 221. 227.) *Harduin.* Oper. p. 420. 851. 854.) *Kbell.* Suppl. p. 184. — b) *Poſtumus,* cui *Germanici Maximi* nomen a Gallis tributum, quod illorum prouincias, Germanis toties profligatis, ab incurſionibus illorum ſtrenue vindicauerit, ad exemplum illorum, qui *Maximi* vocabulum a deuictis gentibus addiderunt titulis adſumtis. *Harduin.* Oper. p. 856. vid. P. M. G. M. T. P. COS. III. P. P.

G. MAX. in titulis *Caracallae,* qui M. AVREL. ANTONINVS PIVS AVG. P. B. G. MAX. legitur in n. Laodiceae Syriae.

Γ. ΜΕ. *al.* Γ. ΜΕϹ. vel tantum Γ. Μ. Γναῖος Μέσσιος, *Gneus Meſſius,* ita *Traianus Decius:* Γ. Μ. Κ. ΤΡΑ. ΔΕΚΙΟϹ ϹΕΒ. *al.* Γ. ΜΕ. ſiue Τ. ΜΕϹ. ΤΡΑΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. *al.* ΑΥ. ΚΑΙ. Γ. ΜΕϹ. ΚΥΙΝ. ΔΕΚΙΟϹ. *Band.* I. paſſim.) *Froelich.* Adpend. II. nouis p. 112. — Pariter in Latinis:

G. M.

G. M. Q. vel G. MESS. Q. etc. *Gneus Meſſius Quintus* idem *Traianus Decius*.

ΓΜΡ *Annus* 143. Gabalae Syriae, prout et *Annis* 143. Philadelphenſium Coeleſyriae, cui ſi adiicias epochae eorum Pompeianae caput 691. incides in annum V. C. 833 ad 834. *Noriſ.* Epoch. Syr. Mac. diſſ. 3. c. 9. §. 2. p. 268.) *Vaill.* Gr p. 290) *Morell.* Impp. II. p. 488. Occurrit in n. Titi ac Domitiani.

ΓΜΣ *Annus* 243. Apameae Syriae aerae Seleucidarum. Muſ. *Hunter.* p. 35.

ΓΜC *Annus* 243. Gadarae Syriae Decapolit. reſpondens Anno V. C. 903, addito epochae primordio 690. *Harduin.* Oper. p. 61. 788.) *Vaill.* Gr. p. 266. n. Commodi.

G. M. V. *Gemina Minervia Victrix* ſcilicet Legio.

ΓΝ incertum ad caput muliebre: AR. 3. *Cimel. Vind.* I. p. 39.

ΓΝ numeri 53. i. ΓΝ. *Annus* 53. n. Beryti Phoeniciae.

ΓΝ. Γνεία, *Gnea*, *Cnea* vel *Cneia* praenomen. — ΓΝ. ΕΡ. CΑΛΛ. ΒΑΡΒ. ΟΡΒΙΑΝΑ, Γνεία Ἑρεννία Σαλλουστία Βαρβία, *Gnea Herennia Salluſtia Barbia* ſic *Orbiana*, Alexandri Seueri vxor. *Vaill.* Gr. p. 141. — *Al.* ΓΝ ЄΡЄ. etc. Eadem. *Haym.* Th. Br. II. p. 352.) *Guſſeme* V. p. 303. — *Al.* ΓΝ. CΕΙ. CΑΛ. Β. ΟΡΒΙΑΝΑ, *Gnea Seia Salluſtia Barbia* etc. — *Al.* ΓΝ CΕ ΕΡΕΝΝ. *Cnea Seia Herennia* etc. *Eadem.* — ΓΝ. ΚΟΡ. CΟΥΠΕΡΗΝ. CΕ. vel CΕΒ. *Gneam Corneliam Superam Auguſtam*, Valeriani Iun. vxorem, colunt Iulienſes Phrygiae, quorum numus exſtat apud *Band.* I. p. 78.) *Guſſ.* II 363.) *Vaill.* Gr. it. Pr. II. p. 385.

ΓΝ. Γναῖος, vel Γνάϊος, *Gneus* ſiue *Cneius*.

GN. in Panormitanorum numo apud *Parutam* Sicil. vet. Tb. 19. n. 184 quas litteras *Hauercamp.* p. 86. vindicat *Gneo Pompeio*.

G. N. litteris maiuſculis intra coronam lauream numi AR. Iuſtiniani apud *Pedruſ.* M. *Farneſ.* IV. Tb. 18. fg. 12. adiecta p. 299. expoſitione: *Gothico Narſeti*.

Γ. Ν. *al.* Γ. ΝΕ. *al.* Γ. ΝΕΩ. *al.* Γ. ΝΕΩΚ. *al.* Γ. ΝΕΩΚΟ. *al.* Γ. ΝΕΩΚΟΡ. vel integre Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Ter*, ſiue *Tertium Neocororum* in monetis Epheſiorum, Pergamenorum, Sardianorum, Smyrnaeorum. In quibuſdam eorum numis etiam ΤΡΙC ΝΕΩΚΟΡΩΝ ſcriptum offendimus. *vid. Neocori* et *ſuis locis*.

Γ. ΝΕΩΚΟΡΟΣ, Τρὶς Νεωκόρος, *Ter Neocorus*.

Gnidus in Caria per G. expreſſa in Muſ. *Theup.* p. 1271. Graeci Κνίδος per Κ ſcribunt conſtanter. Docente *Dauſquio* orthogr. Vol II. Tr. 7. p 144, Latine rectius *Gnidus* ſcribitur. vid. *Cnidus*.

ΓΝΟΣΙΩΝ vel ΓΝΟΣΣΙΩΝ aut ΓΝΩΣΣΙΩΝ, *Gnoſſiorum* Cariae quidam numi ita ſcripti exhibent, quales obſeruantur apud *Guſſeme* Diccion. III. p 377. 378.) Numoph. *Glock.* p. 31.) et in Muſ. *Theup.* p. 1272. a quibus vrbs *Gnoſſus* nuncupatur. vid. *Cnoſus* vel *Cnoſſus*-Cariae *Froelich.* Not. Elem. p. 86.) *Harduin.* Num. Pop. in Oper. p. 64.) *Dauſquius* Orthogr. Vol. II. Tr. 7. p 144. *Gnoſſus* ſcribit; ſed *Cellarius* praefert *Cnoſſus*, quia *Straboni* ceteriſque Graecis Κνωσός eſt.

ΓΝΟΣΙΩΝ. Minotaurus. Æ 2. Tiberii. *Vaill.* Gr.

ΓΝΟΣ-

ΓΝΟΣΣΙΩΝ. Labyrinthus. Æ 2. Auguſti. *Vaill.* ib. vid. *Cnoſus.*

ΓΝΡ. *Annus* 153. Gabenorum aerae, cuis initium ſtatuitur ab Anni V. C. 693. autumno cui ſi adiungas in Domitiae numo conſigatos 153 annos, habes A. V. C. 846. *Froelich.* 4. Tent. p. 169. 172.

ΓΝC. *al.* ΕΤ. ΓΝC *Annus* 253. ſimiliter

ΓΝΤ *Annus* 453. in n. Tripolis Phoeniciae Seleucidarum aerae ſuae, qui ex eius capitis computo 442. correſpondent annis V. C. 694. et 894. *Vaill.* Gr. p. 288.

ΓΝΩΣΙΩΝ, frequentius ΚΝΩΣΙΩΝ. *Cnoſiorum* in Creta. *Froelich.* Not. El. 86. — ΓΝΩΣΙΩΝ. Pharetra et arcus. Æ 2. M. *Theup.* p. 1272. — ΓΝΩΣΙΩΝ. Minotaurus n. Auguſti. *Guſſ.* III. p. 378. n. 4. — *it.* n. Tiberii. *Guſſ.* ib. n. 5.) *Hard.* Oper. p. 64. Vel.

ΓΝΩΣΣΙΩΝ. in n. Auguſti cum labyrintho. *Hard.* l. c. vt apud *Plinium* L. IV. c. 20. *Gnoſſus.* Vel

ΓΝΩΣΩ. Labyrinthus, apud *Guſſ.* ib. n. 3. vid. *Cnoſus* vel *Cnoſſus* Craetae.

ΓΝΩΤΟΣ ΕΚΑΤΟΝΤΜΟΥ magiſtratus nomen Erythrarum Ioniae. *Eckhel.* Num. Vet. p. 204.

ΓΞΡ *Annus* 163. Apameae Syriae in n. Alexandri I. regis.

— Laodicenſium Syriae *Annus* 163. addito aerae initio correſpondens Ao. V. C. 869. *Vaill.* Gr. p. 276. n. Traiani.

ΓΞC *Annus* 263. Aegaeenſium Ciliciae in n. Macrini, cum 707. eorum aerae principio iunctus efficit Annum V. C. 969. exeunte Maio, quo coepit. *Vaill.* Gr. p. 120. 242.) Muſ. *Theup.* 1004. — Idem annus Aegarum, ſed *ſcriptum* ΓΞΕ apud *Eckhel.*

ΓΞC *Annus* 263. Arethuſatarum Syriae, quem ſi adiicias eius aerae capiti 685. incides in Annum V. C. 948. *Harduin.* Oper. p. 799.) *Vaill.* Gr.

— *Annus* 263. Gabalenſium Syriae in n. Diadumeniani, ex eius computo A. V. C. 970, quo Diadumenianus a patre Caeſaris titulo donatus eſt. *Vaill.* Gr. p. 263.) *Hard.* Oper. p. 61. 813.

ΓΞΤ *Annus* 363. Aradiorum, quorum epocha 495. incipit, qui anni dant V. C. 858. *Vaill.* Gr.

ΓΟ. litterae initiales. ΕΠΙ ΓΟ. ΑΛΑΝΔΡΟΥ, *Sub Gorgia Alandro*, vel Alandri filio. n. Mantalae Phrygiae; *it.* Salae Phrygiae. — Hercules arcum intendit, in area hinc ΒΑ. inde ΓΟ. intra quadratum. ĀR. Thaſiorum. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 5. fg. 10. p. 61.

Golziani numi ab *Huberto Golzio* in Faſtis, Hiſtoria Impp. Iulii, Auguſti Tiberii, Theſauro, Graecia vetere, Sicilia etc. editi, cuius perdocti artificis et praecipui antiquitatis numariae inſtauratoris fidem atque auctoritatem tot numis teſtatam hodie totus paene antiquariorum chorus agnouit. Pro fide nimirum et fama *Golzii* pugnant clariſſimi viri *Vaillantius*, *Iobertus*, *Bandurius*, *Liebius* rel. Sic *Vaill.* in praef. ad Fam. Rom. art. XII. „Vt autem ſua *Golzio* gloria fidesque conſtet, occurrendum cenſeo *Patini* duriori de eo ſententiae, ſic enim pronuntiauit Impp. Romanor. in praefatione: „ Tertiam Faſtorum ſuórum conſularium iis numiſmatum exemplis impleuit, quorum genuinas origines nemo vmquam hominum vidit, neme fortaſſe vmquam videbit. At ego (*Vaillantius*) contra poſt accuratiſſimum examen adfirmare poſſum, nullum omni-

a) *Traiano.* 4. ΕΠΙ ΠΟΠΛΙΟΥ ΓΟΡΔΗΝΩΝ, *Sub Publio* vel *Poplio, Gordenorum.* Bachus ſt. d. poculum. ſ. thyrſum, in imo tigris. Æ 3. *Guſſ.* ib. n. 2.) *Hard.* p. 64.) *Vaill.* Gr.

b) *M. Aurelio.* 5. ΓΟΡΔΗΝΩΝ. Ceres in curru a duobus ſerpentibus tracto. Æ 2. *Guſſ.* n. 3.) *Vaill.* Gr.

c) *M. Aurelio et L. Vero.* 6. Capita illorum aduerſa.)(ΕΠ.... ΑΡΧ. Α. ΤΟ. Β. ΙΟΥΛΙΕΩΝ ΓΟΡΔΗΝΩΝ, *Sub .... Archonte Primo Iterum* etc. Ceres in bigis ſerpentum. max. *Guſſ.* n. 4.) *Hard.* ib.) *Vaill.* ib.

d) *Sept. Seuero.* 7. ΕΠΙ ΜΑΡΚΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ CAT. ΙΟΥΛΙΕΩΝ ΓΟΡΔΗΝΩΝ, *Sub Marco Iulio Saturnino.* Iuno pronuba ſt. cum veſtitu ſponſalitio, hinc pauo, inde ſpicae. Æ 2. *Guſſ.* n. 5.) *Vaill.* ib.) *Hard.* ib.

e) *Caracalla.* 8. ΓΟΡΔΗΝΩΝ. Ceres in curru duorum ſerpentum, vtraque taedam. Æ 1. *Guſſ.* n. 6.) *Vaill.* ib. — 9. ΕΠΙ ΑΥΡ. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΑ. ΑΡΧ. Α. ΤΟ. Β. ΙΟΥΛΙΕΩΝ ΓΟΡΔΗΝΩΝ, *Sub Aurelio Iuliano Artemae* filio *Archonte Primo Iterum.* Pluto in quadrigis Proſerpinam rapit, in imo ſerpens. Æ max. *Guſſ.* n. 7.) *Hard.* ib.) *Vaill.* ib. — 10. ΕΠΙ ΑΡΧ. Λ. ΑΚΚΙΟΥ ΚΑΔΟΗΝΩΝ ΓΟΡΔΗΝΩΝ, *Sub Archonte Lucio Accio Caduenorum Gordenorum* ſcil. Concordia. Ceres a duobus ſerpentibus vecta, ambabus gerit facem. Æ 1. *Guſſ.* II. p. 13. III. 392. n. 8.) *Vaill.* Gr. p. 228. — 11. *Al.* ſed Bacchus ſtans d. cantharum, ſ. thyrſum, pro pedibus tigris. Æ 2. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib.

f) *Elagabalo.* 12. ΕΠΙ ΑΥ. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΡΧ. Β. ΙΟΥΛΙ. ΓΟΡΔΗΝΩΝ, *Sub Aurelio Iuliano Archonte Iterum.* Similis inſcriptio apud *Sponium* p. 375. Hercules nudus ſtans, d. claue innixa, ſ. ſpolia. Æ 1. *Guſſ.* p. 393. n. 9. *Hard.* p. 64.) *Vaill.* Gr.

g) *Alexandro Seuero.* 13. ΙΟΥΛΙΕΩΝ ΓΟΡΔΗΝΩΝ. Fortuna ſt. cum attributis. Æ 3. *Guſſ.* ib. n. 10.) *Hard.* ib.) *Vaill.* ib.

h) *Gallieno.* 14. ΑΥ. Κ. ΠΟ. Λ. ΓΑΛΛΙΗΝΟC. Caput Gallieni laur.)(ΕΠ. ΑΥΡ. ΑΙΛ.... ΙΠΠΙΚΟΥ ΑΡΧ. ΓΟΡΔΗΝΩΝ, *Sub Aurelio Aelio ... Hippici* filio *Archonte Gordenorum.* Iupiter ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtae nixus. Æ 2. *Band.* II. p. 201. — 15. *Al.* ſed ΕΠ. ΑΥΡ. ... ΙΠΠΙΚΟΥ ΑΡΧ. ΙΟΥ. ΓΟΡΔΗΝΩΝ, *Iulienſium Gordenorum.* Idem Iouis ſedentis typus Æ 2. *Guſſ.* ib. n. 11.) *Vaill.* Gr. — 16. *Eaedem* hinc inſcriptiones, ſed mulier habitu ornatiſſimo ſedens in proſpectu, hinc Sol, inde Luna, ad pedes hinc ſpicae, inde papauer. Æ 1. Muſ. *Theup.* p. 1085. — 17. ΑΥΤ. Κ. Π. ΛΙ. ΓΑΛΛΙΗΝΟC. Caput Gallieni laur. ad humeros cum paludamento.)(ΕΠ. ΙΟΥ CΕΟΥΗΡΟΥ ΓΟΡΔΗΝΩΝ, *Sub Iulio Seuero.* Fortuna ſt. d. temonem, ſ. c. c. Æ 2. *Band.* I. p. 201.) *Guſſ.* ib. n. 12.) *Vaill.* Gr.

ΓΟΡΔΙΑΝ. Γορδιανὸς, *Gordianus.* ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝ. ΑΦΡ. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μάρκος Ἀντώνιος Γορδιανὸς Ἀφρικανὸς, *Imp. Caeſar, Marcus Antonius Gordianus Africanus.*

ΓΟΡΔΙΑΝΕΙΑ, *Gordianea* certamina in gratiam Gordiani Pii ab Aphrodienſibus Lydiae celebrata, vt nos edocet perrarus Gordiani huius numus, ΑΦΡΟΔΕΙCΙΕΩΝ circa ambitum, et ſupra vrnam menſae impoſitam ΓΟΡΔΙΑΝΕΙΑ ΑΤΤΑΛΕΙΑ, *Gordianea Attalea* certamina honorem illius Gordiani et Attali Philadelphi Pergamenorum regis inſtituta, in ora autem menſae ΚΑΠΕΤΩΛΙΑ, *Capitolino* Ioui ſacra. *Vaill.* Gr.) *Guſſ.* III. p. 379. vid. *Aphrodiſias,* — ΑΤΤΑΛΕΙΑ.

GOR-

GORDIANI AVG. vid. MVNIFICENTIA. — VICTORIA GORDIANI AVG.

ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ. *al.* ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ ΑΥ. vel ΑΥΓ vel ΑΥΓ. *al.* C. vel CΕ. vel CΕΒ. vel ΕΥ. C. vid. *Gordianus Pius.*

ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ ϹΕΜ. ΑΦΡ. *al.* ϹΕΒ. ΑΦ. ΕΥϹΕϹ. vid. *Alexandria* Aegypti in Gordiano Africano Sen.

Gordianus. Diſputarunt inter ſe eruditi viri *Giſb. Cuperus* et Abbas *du Bos* numerandi ſint *tres*, an *quatuor Gordiani* inter Imperatores? Vterque pro adſtruenda ſua ſententia ad numiſmata prouocauit. Conf. *Baelii* Contin. cogitat. de comet. Tom. II. §. 91.) *Io. du Bos* Hiſtoire des quatre Gordiens prouvée et illuſtrée par les médailles, à Paris 1695. 8. *Ei.* pro quatuor Gordianorum hiſtoria vindiciae. Paris 1700. 8.) *Giſbert. Cuperi* Hiſtoria trium Gordianorum. Dauentriae. 1697. 8.) *Antoine Galland* Lettre touchant l' Hiſtoire des quatre *Gordiens* Prouvée par les médailles, à Paris 1696. 12.) *Bimard.* ad *Iobért.* II. p. 27. Quomodo diſtinguendi. *ib.* p. 26.) *Spanhem.* Pr. II. p. 243 ſq. Certe in numis tres, non quatuor, exhibiti ſunt Gordiani. *ib.* p. 251 ſq.) *Io. Harduini* Gordianorum genus in Oper. Sel. p. 827.

Gordianus I. (M. *Antonius*) *Africanus Senior*, paternum genus e Gracchorum gente, maternum vero a Traiano Imperatore ducens, Metii Marulli et Vlpiae Gordianae filius, *Africanus* cognomento ſeu quod Africae proconſul eſſet, ſeu quod originem a Scipione Africano iactitaret, Imperator ibidem factus eſt a militibus contra Maximinum Ao. 236. et a ſenatu confirmatus, exinde ipſi numiſmata Romae percuſſa ſunt. Princeps probis moribus, et in multis ſpectatur negotiis. Aduentante Carthaginem Capelliano, Maximini Duce, omnibus ad eundem prae timore tranſeuntibus, ipſe viribus ſe deſtitutum noſcens, Iuniore Gordiano in acie occiſo, in cubiculo ſuo ſe ſuſpendit anno aetatis 80. imperii poſt menſem circiter et dimidium A. V. C. 990. Chr. 237. — Huius Gordiani Senioris vxores, nempe Fabia Oreſtilla, Antonini proneptis, Iunioris Gordiani mater, et Flauia Valeria Tranquillina nuſquam in numis teſte *Spanhemio* Pr. II. p. 301. expreſſae.

Gordiani Africani Senioris aerei numi, qui primae tantum formae hactenus obſeruati rariſſimi, ſimulae Graeci, qui Aegyptii plurimi et mediae formae ſunt; nec non argentei et pauci aurei eximiae raritatis ſunt atque elegantiae. Extra vrbem ſignati, vid. *Alexandria* Aegypti, *Metropolis* Lydiae, *Samus* inſula, *Seleucia* Syriae.

Non ſatis tuta ſunt criteria, quibus vtriuſque Gordiani, patris ac filii numiſmata diſtinguuntur, quod probe obſeruarunt *Froelichius*, *Khellius*, *Eckhelius* aliique viri eruditione praeclari. In vtroque Africano obſeruandum, ſemper adeſſe vocem AVGG. vt in numis Balbini et Pupieni, quod ſimul pater et filius, Africani picti, Imperatores, vt illi fuerint renuntiati. Vterque etiam Gordianus non ANT*oninus*, vt quidam putant, ſed ANT*onius* dicitur. Sic

Gordianus Senior a) in *Latinis* eius numis: IMP. M. ANT. GORDIANVS AFR. AVG.)(P. M. TR. P. COS. P P. — IMP. C. *al.* IMP. CAES. M. ANT. GORDIANVS AFR. AVG. — b) in *Graecis*: ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝ. ΑΦΡ. n. Samiorum. — Α. Κ. Μ. ΑΝ. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. ΑΦΡ. ΕΥϹΕΒ. *Froelich.* 4. Tent. p. 322. 323.) *Vaill.* N. Graec. p. 147. — Α. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. ΑΦΡ. ΕΥΣ. ΣΕΒ. *Vaill.* Pr. I. p. 153.

153. — Α. Κ. Μ. ΑΝ. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ ϹΕΜ. (*ſic*) ΑΦΡ. ЄΤϹЄΒ. *Eckhel.* Cat. I. 175.

Poſtica Senioris Gordiani numorum pagina tradit *Latinas* epigraphes: CAE. M. ANT. GORDIANVS AFR. AVG. cum filii vultu. — CONCORDIA AVG. *al.* AVGG. — GLORIAE EXERCITVS. — P. M. TR. P. COS. P. P. — PROVIDENTIA AVGG. — ROMAE AETERNAE. — SECVRITAS AVG *al.* AVGG. — VICTORIA AVGG. — VIRTVS AVGG. — *Graecas* illius epigraphes. vid. *Alexandria* Aegypti, cum *Anno Primo* L. A. notato, diuerſis typis — *Metropolis* Lydiae apud *Wilde* Sel. Num. Tb. 19. fg. 115. p. 152. — *Samus* Inſula apud *Vaill.* Gr. Impp.) *M. Pembrock.* lll. Tb. 80. fg. 4. *Seleucia* Syriae.

Vulgarunt Gordiani huius patris numos *Ruben.* Num. *Arſchot.* Tb. 57.) *Beger.* Th. Br. ll. 720. 721.) *Cimel. Vindob.* p. 104.) *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. ll. p. 332.) *Froelich.* 4. Tent. p. 322. 323.) Numoph. *Glock.* p. 78. 206.) *Guſſeme* Diccion. lll. p. 379. 380.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 683. 690. 826. 827. 828.) *Haym.* Th. Br. ll. Tb. 44. fg. 6. p. 355.) *Hulſius* p. 66. 67. fg. 33.) *Khell.* Suppl. p. 154. 155.) Numoph. *Ludovic.* n. 270.) *Mdb.* p. 331. 332.) *Muſell.* Impp. Tb. 187. fgg. 8. 9.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 6. fg. 7. p. 35.) *Patin.* Impp. p. 359. 360. Ind. p. p. 23.) *Pedruſ.* M. *Farneſ.* IV. p. 76 ſq. Vll. p. 388 ſq.) M. *Pembrok.* lll. Tb. 26. fg. 17. Tb. 56. fg. 4. Tb. 80. fg. 4.) Numoph. *Rinck.* p. 87. 88.) *Spanhem.* Pr. ll. p. 243. 251. 301.) Numoph. *Sulzer.* p. 266.) M. *Theup.* p. 242. 608. 609. 1174.) *Triſtan.* ll. p. 468.) *Vaill.* Pr. I. p. 153. ll. p. 295. 296. *it.* Graec. Num. Impp. p. 147.) *et* Addend. Tb. 10.) de *Wilde* Sel. Num. Tb. 19. fg. 115. p. 152 ſq.

Gordianus ll. *Iunior*, pariter *Africanus*, cum parente iam aetate prouecto Africae praeerat, et cum ipſo imperii particeps factus contra Capellianum Maximini ducem aduerſo Marte decertans, in proelio vulnere accepto occubuit Ao. Chr. 237. aetatis 46. nec eius cadauer inuentum eſt. — Huius Iunioris Gordiani numiſmata eiuſdem ſunt ac Senioris elegantiae ac raritatis. Deſunt etiam Latini, vt in patre, numi ſecundae magnitudinis.

Antica faciem illius offert cum epigr. IMP. CAES. vel C. M. ANT. GORDIANVS AFR. AVG.)(P. M. TR. P. COS. P. P. — *al.* IMP. M. ANT. GORDIANVS AFR. AVG. — ΑΤ. Μ. ΑΝ. ΓΟΡΔΙΑΝ. ΑΦΡ. ϹЄΒ. *Vaill.* Pr. lll. 324.

In *poſtica* illus parte: AEQVITAS. AVG. — GLORIA EXERCITVS. — LIBERALITAS AVG. I. — PACI AVGVSTAE. — PAX AVGVSTI. — PIETAS AVG. — P. M. TR. P. COS. P. P. — PROVIDENTIA AVG. *al.* AVGG. — ROMAE AETERNAE. — SECVRITAS AVGG. — VICTORIA AVGG. — VIRTVS AVGG. — In *Graeco*: L. A. Victoria dextrorſum gradiens, d. coronam *Vaill.* Pr. lll. in Addendis p. 324.

Gordiani Africani Iunioris numos communicarunt: *Beger.* Th. Br. ll. p. 721.) *Cimel. Vindob.* I. p. 104.) *Eckhel.* Cat. ll. p. 333.) *Geſner.* Tb. 170. n. 12.) *Guſſeme* lll. p. 380. 381.) *Haym.* Th. Br. ll. Tb. 44. fg. 7. p. 355.) Numoph. *Ludovic.* p. 270. 271.) *Mdb.* p. 332. 333.) *Muſell.* Impp. Tb. 188. fg. 1. *et* Suppl. Impp. Tb. 32. fg. 9.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 6. fg. 8. p. 36.) *Patin.* Impp. p. 361. *it.* Ind. p. 23.) *Pedruſ.* M. *Farneſ.* Vll. p. 394 ſq.) M. *Pembrok.* lll. Tb. 26. fg. 18. Tb. 56. fg. 5.) Numoph. *Rinck.* p. 88.) Numoph. *Sulzer* p. 266.) *Vaill.* Pr. I. p. 154. 155. ll.

I. p. 297. 298. III. p. 324.) M. *Theup.* p. 242. 609. 1174.

Gordianus Pius vel III. (M. Antonius) Gordiani Senioris nepos ex filia, ſeu ex filio ſecundum alios, Caeſar iam declaratus ex militum voluntate, quando Balbinus et Pupienus Imperatores facti ſunt; occiſis iiſdem, militum ſenatuſque conſenſu Imperator factus eſt. Ao. 238. aetatis 16. Princeps amabilis, gratus omnibus ac iucundus, optime reipublicae praefuit, vſus praecipue Miſithei ſoceri ſui conſilio et opera. Expeditionem ſuſcepit in Perſas, quos pluries vicit, adeoque oppreſſit, vt intra ſuum regnum ipſi receſſerint, Orienſque totum Romanis quietum reliquerit. In coloniam legionum IIII. et VII. veteranos Viminacium Moeſiae Superioris vrbem deduxit. Tribunitiam Poteſtatem VII. adeptus, prope Cteſiphontem artibus Philippi, qui eo iam calliditate officiiſque peruenerat, vt ipſi a militibus imperium demandaretur, et veluti Gordiani tutor cum eodem imperaret, occiſus eſt ao. aetatis 22. V. C. 997. Chr. 342. cum imperaſſet annos quinque et menſes octo. — Huius vxor Furia Sabina Tranquillina, Miſithei praefecti praetorio filia, mulier probatiſſima. v. *Tranquillina.*

Gordiani Pii aerei frequentes, niſi ſint cum titulo *Caeſaris*. Argentei aureis frequentiores. Graeci quoque et in coloniis obuii. — Legitur

Ao. poſt Chriſtum 337. Caeſaris titulus: GORDIANVS CAES. — M. ANT. GORDIANVS CAES. — IMP. C. M. ANT. GORDIANVS. — IMP. CAES. M. ANT. GORDIANVS AVG.

Ao. 338. AVG. TR. P. Cum in nullo huius Auguſti numo *Trib. Pot.* I. memoretur in hunc annum 338. coniecit *Eckhel.* Cat. II. p. 335 ſq. eos omnes, qui tantum. M. ANT. GORDIANVS inſcribuntur; nam veriſimile ſit ex numis ſequentis anni, eum titulos *Pii* et *Felicis* labente hoc anno nondum adoptaſſe; horum tamen complures haud dubio ſequente anno ſignati fuerint.

— poſt Chr. 239. P. M. TR. P. I. II. COS. inchoat PIVS, ſerius FELIX. Inde IMP. GORDIANVS PIVS AVG. — IMP. CAES. ANT. GORDIANVS PIVS AVG. — IMP. GORDIANVS FE. vel FEL. AVG. — IMP. GORDIANVS PIVS FE. vel FEL. vel FELIX AVG. — In numis TR. POT. II. triplex ſcilicet occurrit capitis epigraphe: 1) ſimplex adhuc illa anni prioris. 2) addit PIVS. 3) offert PIVS FELIX, ex quo veriſimile ſit a Gordiano hos titulos ſucceſſiue adoptatos. Tertia inde ab hoc anno vſque ad obitum conſtanter vſus eſt. Secundum hunc inſcriptionum ordinem huius etiam tribunatus numos diſponere placuit *Eckhelio* Cat. II. p. 336 ſq.

— poſt. Chriſtum 240. TR. P. II. III. COS. PIVS FEL.

— — 241. TR. P. III. IIII. COS. II. etc.

— — 242. TR. P. IIII. V. COS. II. etc.

— — 243. TR. P. V. VI. COS. II. etc.

— — 244. TR. P. VI. VII. COS II. PIVS FEL.

Idem *Gordianus Pius* inſolitis inſcriptionibus legitur: IMP. M. A. GORDIANVS PIVS AVG. apud *Eckhel.* ib. p. 342. cui videtur in eius litteris refingendis recentior ſe manus miſcuiſſe, etſi numus cetera genuinus ſit. A initialis littera vocis *Antonius*, non *Antoninus*, vt volebat *Capitolinus*. Vtrumque quidem Antonii et Antonini nomen exſtare in Graecis huius Gordiani numis arbitratus eſt *Patinus*, omnes tamen *Antonii*, non vero Antonini nomen illi tribuere adſerit *Spanhem.* Pr. I. p. 129. —

IMP. GORDINVS (*ſic*) PVS (*ſic*) FEL. AVG. in ſubaerato numo, cuius meminit *Eckhel.* Cat. II. p. 339. — IMP. GORDIANVS PIVS FELT. (*ſic*) AVG. *Eckh.* ib. p. 341. — IMP. GORDIANVS AVG. COS. II. n. Beryti.

In *Graecis* : M. ANT. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ, vel addita eſt vox ΚΑΙϹ, *Patin.* Impp. p. 362. *al.* ΑΥΓ. *al.* Μ. ΑΝΤΩΝΙΟϹ ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ ϹΕ. — Α. Κ. Μ. ΑΝ. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ ΑΥ. *al.* ϹΕΒ. *al.* ЄΤ. Ϲ. — Α. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝ. *al.* ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ ΑΥ. vel ϹЄΒ. *al.* ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ ΑΥ. — ΑΥΤ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ. *al.* ΑΥΤ. Μ. ΑΝΤΩΝΙΟϹ ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ. — ΑΥΤ. vel ΑΤ. vel ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ ΑΥ. vel ΑΥΓ. vel ΑΥΓ. *al.* Ϲ. vel ϹΕ. vel ϹΕΒ. *al.* ΠΠ. — ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΝΤω. vel ΑΝΤΩ. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ ΑΥΓ. — ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΝΤωΝΙΟϹ ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ vel ΑΝΤΩΝΙΟϹ ΓΩΡΔΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. — ΑΥΤ. ΚΑΙ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ. *al.* add. ΑΥΓ. *al.* Π. Π. — ΑΥΤΟΚ. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. Ἀυτοκράτωρ Κάισαρ Μάρκος Ἀντώνιος Γορδιανὸς Σεβαστὸς, Ἀυγυστὸς, πατὴρ πατρίδος, *Imp. Caeſar Marcus Antonius Gordianus Auguſtus*, al. *Pater Patriae.* — Erronee ΓΟΡΔΤΑΝΩϹ loco ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ duplici ſculptoris lapſu idem Gordianus Pius occurrit in n. Tarſenſi.

In altera facie huius Gordiani Pii numorum: ABVNDANTIA AVG. — ADLOCVTIO AVGVSTI. — ADVE... AVGG. *Froelich.* 4. Tent. p. 400. — AEQVITAS AVG. *al.* AVGVSTI. — AEQVITATI AVGG. — AEQVITATI PVBLICAE. — AETERNITAS AVGVSTI. — AETERNITATI AVG. — CLEMENTIA. — CONCORDIA AVG. — CONCORDIA EXERCITVVM. — CONCORDIA MILIT. *al.* MILITVM. — CONSECRATIO. *Froelich.* 4. Tent. p. 402. — DIANA LVCIFERA. — FELICIT. TEMP. *al.* TEMPOR. *al.* FELICITAS TEMPORVM. — FELICITAS AVG. *al.* AVGVSTI. — FELICITAS PVBLICA. — FIDES EXERCITVS. — FIDES MILITVM. — FORT. REDVX. *al.* FORTVNA REDVX. — IOVI CONSERVATORI. — IOVI STATORI. — IOVIS STATOR. — IVNO CONSERVAT. *Neumann.* Pop. Num. II. p. 209. — LAETITIA AVG. N. — LAETITIAE AVG. N. *Schlaeger.* Numoph. *Burckhard.* p. 136. LIBERALITAS AVG. *al.* AVGG. *al.* AVGVSTI II. *al.* AVG. II. *al.* AVG. III. *al.* AVG... III. *Cimel. Vind.* I. p. 105. — LIBERALITAS AVG. IV. *Guſſeme* III. p. 385. n. 29. — LIBERALITAS (loco LIBERTAS) AVG. cum Libertatis typo. *Khell.* Suppl. p. 159. — MARS PROPVG. *al.* PROPVGNAT. *al.* PROPVGNATOR. *al.* MARTEM PROPVGNATOREM. *al.* MLETARM (*ſic* barbare videtur debere eſſe MARTEM PROPVGNATOREN (*ſic*) D. N. *Cimel. Vind.* I. Tb. 1. fg. 2. p. 2.) *Khell.* Suppl. p. 159. — MARS VICTOR. — MARTI PACIFERO. — MVNIFICENTIA GORDIANI AVG. — ORIENS AVG. *al.* AVGVSTI. — PAX AETERNA. — PAX AVGVSTI. — PIETAS AVG. *al.* AVGVSTI. *al.* AVGG. — P. M. TRI. P. CON. (*ſic*) P. P. *Khell* Suppl. p. 159. — P. M. TR. P. II. COS. P. P. — P. M. TR. P. III. COS. P. P. — P. M. TR. P. III. COS. II. P. P. *al.* P. M. TR. P. IIII. COS. II. P. P. *al.* P. M. TR. P. V. COS. II. P. P. *al.* P. M. TR. P. VI. COS. II. P. P. *al.* P. M. TR. P. VII. COS. II. P. P. — PONTIFEX MAX. TR. POT. COS — PONTIFEX MAX. TR. P. II. COS. II. *al.* PONTIFEX MAX. TR. P. III. COS. P. P. *al.* PONTIFEX MAX. TR. P. III. COS. II. P. P. — *al.* PONTIFEX MAX. TR. P. IIII. COS. II. P. P. *al.* PONTIFEX MAXIMVS etc. *al.* PONTIFEX MAX. TR. P. V. COS. II. P. P. — PRINCIPI IVVENT. *Froe-*

Froelich. 4. Tent. p. 403 ſq. — PROFECTIO AVGVSTI. — PROVID. AVG. *al.* PROVIDENTIA AVG. — PVDICITIA AVG. *Guſſ.* H. p. 388. n. 58. — ROMAE AETERNAE. — SAECVLI FELICITAS. *Oiſel.* Tb. 55. fg. 11. n. 339. — SALVS AVG. *al.* AVGV. *al.* AVGVSTI. — SECVRIT. PERP. vel PERPET. *al.* SECVRITAS PERP. vel PERPET. vel PERPETVA. — SECVRITAS AVG. — SECVRITAS PVBLICA. — SPES PVBLICA. Numoph. *Glock.* p. 209. — TRAIECTVS AVG. — VENVS VICTRIX. — VICTOR. AETER. *al.* VICTORIA AETER. *al.* VICTORIA AETERNA. — VICTORIA AVG. *al.* AVGSTI. — VICTORIA GORDIANI AVG. — VICTORIA DOMINI. ANTI COL. *Antiochenae Coloniae. Haym.* Th. Br. I. Tb. 28. fg. 4. p. 276. — VICTORIAE AVG. — VIRTVS AVG. *al.* AVGVSTI — VIRTVS AVGVSTI. — VIRTVTI AVG. — VIVE FELIX. — VOTIS DECENNALIBVS. vid. *ſuis locis.*

Graecis in quibuſdam huius Gordiani Pii numis: ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΥΠΑΤΟ. Γ. — ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞΟΥϹΙΑϹ Ϛ. — L. Δ. — L. Ϛ. Plures Graecarum vrbium et coloniarum epigraphes vid. *Acmonia* Phrygiae, *Adana* Ciliciae, *Adramytium* Myſiae, *Aegae* Ciliciae, *Aezanis* Phrygiae, *Alexandria* Aegypti, *Alieni* Phrygiae, *Amaſtris* Paphlagoniae, *Anazarbus* Ciliciae, *Anchialus* Thraciae, *Antiochia* Cariae, Piſidiae, *et* Syriae, *Apamea* Phrygiae, *Aphrodiſias* Cariae, *Apollonia* Myſiae, *Aſiba* Ponti, *Auguſta* Ciliciae, *Aureliopolis* Lydiae, *Bargaſa* Cariae, *Berytus* Phoeniciae, *Bizya* Thraciae, *Blaundus* Lydiae, *Bruza* Phrygiae, *Byzantium* Thraciae, *Cadi* Phrygiae, *Ceſarea* Cappadociae, *Calchedon* Bithyniae, *Carrhae* Meſopotamiae, *Caſae* Ciliciae, *Cybera* Phrygiae, *Claudiopolis* Iſauriae, *Coillu* Numidiae, *Colophon* Ioniae, *Corydallum* Lyciae, *Cyme* Aeolidis, *Cyzicus* Myſiae, *Daldis* Lydiae, *Damaſcus* Coeleſyriae, *Deultum* Thraciae *Dionyſopolis* Thraciae, *Dorylaeum* Phrygiae, *Edeſſa* Macedoniae, *et* Meſopotamiae, *Epheſus* Ioniae, *Epiphanea* Ciliciae, *Gadara* Syriae, *Germe* Helleſponti, *Hadrianopolis* Thraciae, *Halicarnaſſus* Cariae, *Harpaſa* Cariae, *Heraclea* Ponti, *et* Thraciae, *Hippo Regius* Africae, niſi *Parium* ſit, *Hypaepa* Lydiae, *Iaſſus* Cariae, *Ilium* Troadis, *Irenopolis* Ciliciae, *Iulia Auguſta*, *Iuliopolis* Bithyniae, *Laurios* Atticae, *Leucas* Acarnaniae, *Limyra* Lyciae, *Lyrbe*, Piſidiae, *Macedonia* prouincia, *Magneſia* Ioniae, ad Maeandrum, *et* ad Sipylum *Marcianopolis* Moeſiae inf., *Meſembria* Thraciae, *Metropolis* Ioniae, *et* Phrygiae, *Miletus* Ioniae, *Miletopolis* Myſiae, *Moccocle* Phrygiae, *Myra* Lyciae, *Neſibis* Meſopotamiae, *Nicaea* Bithyniae, *et* in Cilbiano, *Nicephorium* Meſopotamiae, *Nicomedia* Bithyniae, *Nicopolis* ad Iſtrum Moeſiae inf., *Nicopolis* Epiri, *Nyſa* Cariae, *Odeſſus* Thraciae, *Olba* Pamphyliae, *Patara* Lyciae, *Patrae* Achaiae, *Pautalia* Thraciae, *Pella* Macedoniae, *Perga* Pamphyliae, *Pergamus* Myſiae, *Perinthus* Thraciae, *Philadelphia* Lydiae, *Phocis* Aeolidis, *Pompeiopolis* Cilciae, *Priapus* Helleſponti, *Rabathmoma* Arabiae Petraeae, *Saitte* Lydiae, *Samoſata* Commagenes, *Samus* inſula, *Sardes* Lydiae, *Sebaſte* Ciliciae, *Seleucia* Ciliciae, *Seſtus* Thraciae, *Side* Pamphyliae, *Singara* Meſopotamiae, *Sinope* Paphlagoniae *Siphnus* inſula, *Smyrna* Ioniae, *Stratonicea* Cariae, *Syedra* Pamphyliae, *Tarſus* Cilicae, *Temenothyrae* Lydiae, *Temnos* Aeolidis, *Theſſalonica* Macedoniae, *Thyatira* Lydiae, *Tius* Bithyniae, *Tomi* Moeſiae inf., *Traianopolis* Thraciae, *Tralles* Lydiae, *Trapezus* Ponti, *Tripolis* Cariae *et* Syriae, *Troas* Myſiae, *Tyrus* Phoeniciae, *Viminacium* Moeſiae ſupe-

ſuperioris, *Zeugma* Syriae; — *it.* *Abgarus* rex Edeſſae, *Rheſcuporis* IV. *Khell.* Suppl. p. 160.

Siſtunt* *Gordiani Pii* numos: Muſ. *Alban.* II. Tbb. 67. ad 72. p. 13 ad 25.) *Angelon* p. 245. vel 301.) N. *Arſchot Hemelarii* Tbb. 40. 41.) N. *Arſchot. Rubenii* Tb. 57.) *Ant. Auguſtin.* Dialog. p. 42. Tb. 32.) *Beger.* Th. Brand. II. p. 728.) *Bonarrot.* Num. *Carpin.* Tbb. 14. 15. fgg. 1 ad 8. p. 253. ad 288.) *Cimel. Vindob.* I. Tb. 1. fg. 2. p. 2. Tb. 3. fg. 23. p. 15. Tb. 12. fg. 12. p. 65. 105. Tb. 22. fgg. 13. 14. p. 122. 123. Tb. 24. fg. 16. p. 133. II. Tbb. 73 ad 78. p. 18. 19.) *Eckhel.* Cat. I. inter vrbium numos paſſim, II. 336 ſqq. *it.* Num. Vet. p. 49. 50. Viminacii; p. 54. Anchiali; p. 198. Cyzici; p. 230. Seleuciae Ciliciae; p. 242. Aezanis; p. 313. commatis Romani.) *Erizzo* p. 691 ſqq.) *Louis Franc. de Fontena* diſſ. d'une médaille de Gordien etc. dans Mem. de l'Acad. des B. L. Tom. XV. p. 169 ſq.) *Froelich.* 4. Tent. p. 119. ad 126. fgg. 35 ad 40. *it.* p. 324. ad 338. n. 253 ad 281. *it.* p. 400 ad 404. *it.* p. 461. 461. n. 19. x. xx. *Eiuſd.* Adpendicula II. nouis p. 64. Tb. 1. fg. 10. Tb. 2. fgg. 1. 2. p. 64. 65. n. 22. ad 26. *it.* Tb. 4. fg. 6. p. 108. 109. n. 86 ad 91.) *Geſner.* Tbb. 174 ſqq.) Numophyl. *Glock.* p. 48. 79. 80. 120. 141. 207 ad 209.) *Guſſeme* III. p. 381 ad 391.) *Hanthaler* Exercit. II. Tb. 1. fgg 14. 15. Tb. 2. fgg. 2. 16. Tb. 4. fg. 5. Tb. 5. fg. 16. III. Tb. 2. fg. 17. Tb. 4. fg. 4. IV. Tb. 4. fg. 16. Tb. 5. fgg. 12. 16. 17. Tb. 7. fgg. 5. 15. p. 109. VI. p. 104. *it.* Adpend. Tb. 1. fgg. 9. 18. p. 123. 128. Tb. 2. fg. 5. p. 136.) *Harduin.* Num. Pop. paſſim; *it.* Oper. Sel. p. 826 ſqq. *it.* in *Plinio* ſuo I. p. 101.) *Hauercamp.* Num. Contorn. p. 146. fg. 76. *it.* Num. Reg. *Sueciae* Tbb. 33 ſqq.) *Haym* Theſ. Br. I. Tb. 28. fgg. 3. 4. p. 275. 276. II. Tb. 45. fg. 1 ad 6. p. 357 ad 359.) *Hulſius* Impp. p. 72. 73. fg. 36.) *Khell.* Supplem. p. 158 ad 160.) *Liebe* Goth. Num. p. 289. 292. 359.) Numoph. *Ludovic.* p. 272 ad 275.) *Mdb.* p. 335 ad 342.) *Muſell.* Impp. Tbb. 189 ad 198. p. 243 ad 251. *Eiuſd.* Supplem. Impp. Tb. 33 fgg. 3 ad 10. *it.* Tb. 34. fgg. 1 ad 3.) *Neumann.* Pop. Num. II. p. 209.) *Occo* p. 426 ſq.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 6. fg. 11. 37. 38. Tb. 36. fg. 4. p. 164. Tb. 38. fg. 7. p. 186. Tb. 39. fg. 11. p. 193. Tb. 55. fg. 11. p. 339. Tb. 64. fg. 10. p. 365. Tb. 65. fg. 7. p. 367. Tb. 66. fg. 3. p. 368. Tb. 81. fgg. 7. 12. p. 425. Tb. 85. fg. 12. p. 436. Tb. 88. fgg. 9. 11. p. 445 ſq. Tb. 105. fg. 6. p. 513.) *Patin.* Impp. p. 362. 367 ad 378. *it.* in Indice p. 24.) *Pedruſ.* M. *Farneſ* I. p. 257. ſq. IV. Tb. 5. fgg. 12 ad 14. p. 85 ad 88. *it.* Tb. 5. fgg. 1 ad 14. p. 89 ad 100. V. Tb. 21. fgg. 3 ad 6. p. 295. ad 303. Tb. 22. fg. 1. p. 305 ad 309. VII. Tbb. 41. 42. p. 407. ad 430.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 21. fgg. 1. 2. III. Tb. 26. fgg. 19. 20. Tb. 37. fg. 18. Tb. 56. fgg. 6. 7. Tb. 60. fg. 8. Tb. 69. fg. 12. Tb. 71. fg. 5. Tb. 80. fg. 4. Tb. 84. fg. 3.) Muſ. *Piſan.* Tbb. 53 ad 56. p. 149 ad 159.) Numoph. *Rinck.* p. 88 ad 90.) *Schlaeger.* Numoph *Burckhard.* p. 95. 96. 135. 136.) *Schulz* MzCab. II. p. 237 ad 249.) *Seguin.* Sel. Num. p. 120. 171.) *Spanhem.* Pr. I. p. 129. 331. 577 ſq. 655. II. p. 243. 251. 252. 627. 628. 642. 649.) *Strada* p. 214.) Numoph. *Sulzer.* p. 269 ad 285.) *Tenzel.* Sel. Num. p. 24 ad 27. *it.* p. 106 ſq.) Muſ. *Theup.* p. 243 ad 246. 612 ad 619. 733 ad 738. 806 ad 809. 1041 ad 1058. 1175. 1176.) *Triſtan.* II. p. 622. ſq.) *Vaill.* Pr. I. 160 ad 162. II. p. 307 ad 310. III. p. 181 ad 185.) *Vaill.* Sel. Num. *Camp.* p. 87 ad 92.) *Vaill.* Col. II. p. 135 ad 175.) *Vaill.* Graec. Impp. 148 ad 158.) de *Wilde* Sel. Num. 15. fgg. 92. 93.

93. Tb. 16. fg. 94. p. 122. 123. Tb. 19. fg. 116. p. 155.

GORDINVS (*ſic*) omiſſo A in numo ſubaerato Gordiani Pii, cuius epigraphen: IMP. GORDINVS PVS (*ſic*) FEL. AVG. dat *Eckhel.* Cat. II. p. 339.

ΓΟΡΔΤΑΝΩC (*ſic*) ex duplici ſculptoris errore pro ΓΟΡΔΙΑΝΟC. n. Tarſi. Conf. *Froelich.* diſſ. de numis monetarior. veter. culpa vitioſis.

ΓΟΡΔΙΝΙΑ expreſſum legitur apud *Stephanum*, et Γορδυνία apud *Ptolemaeum*, prout obſeruarunt *Cellarius* Not. Orb. Ant. in Macedonia et *Harduin.* in *Plin.* L. IV. c. 17. p. 201. Inde ΓΟΡΔΤΝΙΩΝ in Muſ. *Pembrock.* II. Tb. 34. fg. 4.

ΓΟΡΓΗΝΟΣ magiſtratus nomen Dyrrhachii Illyrici. *Eckhel.* Cat. I. p. 99. n. 27.) Numoph. *Ludov.* p. 21.

ΓΟΡΓΙΑΣ magiſtratus Epheſi. Muſ. *Hunter.* Tb. 8. fg. 13. — *it.* ΓΟΡΓΙΑΣ, Leontinorum orator et philoſophus. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 7. fg. 5. p. 73. 74.) *Froelich.* Not. Elem. p. 239. 240.

ΓΟΡΓΙΩ. Epheſi Ioniae vrbis magiſtratus. M. *Hunt.* Tb. 9. fg. 16.) M. *Pembrock.* II. Tb. 47. fg. 3.

Gorgonis caput clipeo Mineruae inſculptum. *Nonn.* ad *Golz.* Graec. vet. p. 86. — Effigies illa *Gorgonis* ducis prudentiam denotat, ea *Homero* et *Heſiodo* familiare eſt in heroum ſcutis Gorgonem adponere, cui ornamento primam anſam dedit Mineruae fabula, quam *Apollodor.* L. II. p. 51. et Mem. de l' Acad. d. B. L. Tom. IV. diſſ. ſur le *Gorgon.* tradidere. Conf. *Venuti* ad Muſ. *Alb.* II. p. 22. 51. 53. 87. — in n. Amaſtris Ponti. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 20. fg. 1. p. 172. — in clipeo, quod d. brachium Gallieni ornat. Æ. max. Gallieni. M. *Alb.* II. Tb. 85. fg. 2.) *Bandur.* I. p. 188.) *Bonarrot.* N. *Carpin.* Tb. 22. fg. 1. p. 239.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* V. Tb. 24. fg. 2. p. 328. vid. *Meduſa.*

ΓΟΡΓΩΠΑΣ magiſtratus Epheſi. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 10. fg. 10.

ΓΟΡΠΙΑΙΩ in ima parte numi Arſacis adiecta vox, in qua menſem Graecorum videre ſe viri erudi putarunt, ex *Harduini* ſententia Chronol. Vet. Tb. vel Oper. Sel. p. 610. diuidenda in duas eſt, vt ſit: ΓΟΡΠΙΑ ΙΩ. *Ceres Frugifera*, Nam *Io* ſiue Ceres in eo numo pingitur, qualis in numis Gazenſium, in quibus ΙΩ ſcriptum, vt idem *Harduin.* iudicat.

ΓΟΡΤ. *al.* ΓΟΡΤΥ. *al.* ΓΟΡΤΥΝ. *al.* ΓΟΡΤΥΝΙ. Γορτυνίων, *Gortyniorum* in Creta inſula.

Gortyna ſiue vt alii ſcribunt *Gortyn*, vrbs inclyta, aliquando prima ac caput vrbium inſulae Cretae et epiſcopalis, nunc pagus exiguus. Nomen illius duplicis formae eſt, *Gortyna*, Γόρτυνα, et *Gortyn*, Γόρτυν, duabus ſcilicet ſyllabis *Dionyſius* et *Strabo*, tribus vero *Scylax* et *Ptolemaeus* dixerunt. *Plinio* L. IV. c. 20. *Gortyna* in Creta inſula oppidum. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 1035.) *Friedr. Heuſingeri* diſſ. de numo *Gortyniorum* Ienae 1744. 4. *et* in actis ſociet. Lat. Ien. Tom. I. p. 106 ad 114. — Peruetus haec Cretae mediterranea vrbs opulentiam ſuam numis copioſis, iiſque fere argenteis teſtatur. Taurus, tritus in Gortynae numis typus, ad Europae raptum adludit, vt nota eſt fabula Iouis in taurum mutati. Reuera, qui Phoeniſſam illam rapuit, rex Cretae erat, et Gortynae conditor, eique nomen *Taurus*, vt docet *Euſtathius* ad Dion. Per. et conſentit Chronicon Alexandrinum. Haec Europa ſaepe in auerſa numorum huius vrbis parte conſpici-

ſpicitur platano inſidens apud *Ant. Auguſtin.* p. 85. Dial. 3. Italice conſcriptis, cuius argumenti explicatum ignoraſſe videtur *Pellerinus*, qui ſimilem numum Rec. III. 62. p. quem *Spanhem.* ad Callim. hymn. in Delum explicauit.

A) *Autonomi* Gortynae in Creta.

a) *Argentei* 1. Taurus capite retrouerſo ſtans ad d. pede poſteriori dextro caput ſcalpens, infra B, ſupra auis.)(Polypus, ſupra ω in quadrato incuſo. 269¼ pd. Muſ. *Hunter.* Tb. 28. fg. 20. — 2. Typus idem ſine aue.)(Eadem. 30¼ pd. M. *Hunt.* p. 147. n. 2. — 3. *Similis* numus alter, ſed 20 pd. *ibid.* n. 3. — 4. Caput Palladis galeatum.)(ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ, *Gortyniorum.* Noctua vaſi inſiſtens, cui B inſcriptum, in area taurus cornupeta, omnia in corona ex lauro. 256 pd. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 8. fg. *Guſſeme* III. p. 394. n. 5.) *Harduin.* p. 64. ſed ΓΟΡΤΥΝΩΝ. — 5. Figura muliebris ſeminuda et moeſta inſidens trunco arboris, circum arbores locum opacant.)(Bos ſtans et reſpiciens. AR 1. *Eckbel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 127. n. 1.) *Ant. Auguſtin.* Dial 3. p. 85.) *Harduin.* Num. Pop. in Oper. Sel. 64. de qua platano *Plinius* L. XII. c. 5. „Eſt Gortynae in inſula Creta iuxta fontem Platanus vna, inſignis vtriſque linguae monumentis, numquam folia dimittens; ſtatimque ei Graeciae fabuloſitas ſuperfuit, Iouem ſub ea cum Europa concubuiſſe. — 6 *Alius*, ſed tauro adſcriptum retrograde ΝΟΙΝΥΤΡΟΓ loco Γορτυνίων 177 pd. M. *Pembrok.* II. Tb. 8. fg. 3. — 7. *Alius*, ſed ſcriptum ΓΟΡΤΥΝΣΟΝ. Taurus capite retrouerſo ſtans ad ſ. 187½. pd. Muſ. *Hunter.* Tb. 28. fg. 21. — 8. *Al.* ſed typo mulieris paullo diuerſo.)(ΓΟΡΤΥΝΣΟΝ. Idem tauri typus. 183¾ pd. M. *Hunt.* p. 147. n. 5. — 9. *Al.* ſed alia tauri poſitione. 177¼. pd. M. *Hunt.* n. 6. — 10. 11. 12. Alii paullo diuerſi, eiuſdem fere molis. M. *Hunter.* n. 6. 7. 8. — 13. Figura muliebris fere nuda arbori inſidens ad d. dextra aui impoſita, ſin. ſcipionem tenet, cui inſiſtit auis.)(Taurus capite retrouerſo ſtans ad d inter crura apis. 177¼. pd. M. *Hunter.* Tb. 28. fg. 22. — 14. Figura muliebris aui volanti inſidens, pone quinque, vt *Combia* videtur, baculi.)(Typus tauri fere idem, inter cuius crura duo globuli vel puncta. 173½. pd. M. *Hunter.* Tb. 29. fg. 1. — 15. Typus mulieris fere idem, a ſin. prora nauis.)(Tauri typus paullo diuerſus, inter crura apis. 171 pd. M. *Hunt.* Tb. 29. fg. 2. — 16. Caput Iouis laureatum.)(Mars, vel miles nudus gradiens, d. clipeum ad terram, ſ. haſtam. 47 pd. *Cimel. Vindob.* I. Tb. 8. fg. 22. p. 37.) *Eckbel.* Cat. I. p. 127. n. 2. ſed capite Iouis diademato.) M. *Pembrok.* II. Tb. 34. fg. 3. — 17. *Alius* ſimilis, ſed praeterea in area auerſae A. ad Martem 47 pd. *Cimel. Vindob.* I. p. 37.) *Eckbel.* ib. n. 3.) M. *Hunter.* p. 147. n. 14. ſed ΓΟΡΤΥΝ. — 18. Caput Iouis diadematum.)(ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ. Apollo, vel vir inferne nudus, ſaxo inſidens, ſ. arcum, in area B. AR 3. *Cimel Vindob.* I. Tb. 8. fg. 23. p. 37.) *Eckbel.* Cat. I. p. 127. n. 4.) *Guſſeme* ib. n. 3. — 19. *Alius*, ſed in area Z. AR 3. *Eckbel.* ib. n. 5. — 20. Caput barbatum et vitta redimitum ad d. infra E.)(ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ. Figura nuda ſcopulo inſidens, d. genu inixae ſ. arcum et ſagittas, pone E. 48¼ pd. M. *Hunter.* p. 147. n. 13. — 21. *Al.* et a tergo pharetra, in area A. Numoph. *Glock.* p. 31.

b) *Aerei.* 22. Caput barbatum et vitta redimitum ad d.)(ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ. Figura muliebris galeata ſtans ad ſ. d. ſerpentem, l. haſtam, ad pedes ſcutum. Æ 2. *Beger.*

Th.

Th. Brand. I. p. 400. fg. 2.) M. Hunter. p. 148. n. 15.) Numph. Hock. p. 31.) *Guſſeme* ib. n. 2. — 23. Caput barbatum et laureatum.)(ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ. Pallas ſtans, d. victoriolam, ſ. haſtam, infra clipeus. Æ 2. M. *Theup.* p. 1272. — 24. Caput Dianae vitta redimitum et capillis eleganter cincinatis, in collo monile, in humeris arcus et pharetra.)(ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ. Bos ſtans et, reſpiciens intra lauream. Æ 2. Eckhel. Cat. I. p. 128. n. 6.) M. Hunter. Tb. 29. fg. 3. — 25. Caput Apollinis laureatum,)(ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ. Taurus currens, infra quem duo delphini et monogrammna, numi oram radii ambiunt. Æ 3. *Eckhel.* Cat. ib. n. 7. *it.* Num. Vet. Tb. 9. fg. 19. p. 148 149.) M. *Hunter.* p. 148. n 17. cui caput muliebre ad d. et ſub tauro non. [184] — 26. Caput muliebre.)(ΓΟΡΤΥΝ. Bos cornupeta. Æ 3. *Eckhel.* Cat. ib. n. 10. — 27. *Alius* ſimilis, ſed ΓΟΡΤΥΝΙ. Æ 3. Muſ. *Theup.* p. 1272. — 28. Caput muliebre.)(ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ. Equus ſtans. Æ 2. M. *Theup.* ibid. — 29. Caput Iouis laureatum.)(ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ. Europa tauro vecta. Æ 2. *Eckhel.* Cat. ib. n. 8. — 30. *Alius* ſimilis, ſed Æ 3. *Eckhel.* ib. n. 9.) M. *Hunter.* Tb. 29. fg. 4. ſed caput barbatum vitta redimitum eſt. — 31. *Al.* ſed capite Iouis barbato et laureato, ſub tauro monogramma additum. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 8. fg. 3. Tb. 34. fg. 4.) *Guſſeme* ib. n. 1. — 32. Figura muliebris arbori inſidens ad d. pone auis.)(ΓΟΡΤΥΝ. Fig. muliebris velo volitante taurum inequitans ad ſ. in corona laurea. Æ 2. *Peller.* Tb. 97. fg. 10.) M. *Hunt.* p. 148. n. 18. — 33. ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ. Europa taurum inequitans.)(ΚΡΥΤΑ. Mulier fere nuda prorae nauis inſidens, d. prorae innititur et ſimul auem tenet. *Guſſeme* ib. n. 7. — 34. Caput Iouis diadematum.)(ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ. Figura nuda decurrens, d. pallium, ſ. haſtam. *Guſſeme* ib. n. 4. — 35. Mercurii caput petaſatum.)(ΓΟΡΤΥ. Bos cornupeta. *Harduin.* Num. Pop. in Oper. Sel. p. 64. — 36. Caput Mercurii petaſo tectum.)(ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ. Vir nudus gradiens, d. clipeum humi attinet, ſ. haſtam. Æ 3. *Peller.* Tb. 97. fg. 12.) *Eckhel.* Cat. I. p. 128. n. 11.

B) *Imperiales.*

a) *Tiberii* 37. ΤΙΒΕΡΙΩ ΚΑΙΣΑΡΙ ΣΕΒΑΣΤΩ ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ, *Tiberio Caeſari Auguſto Gortyniorum.* Caput illius laur.)(ΚΑΙΣΑΡΙ ΣΕΒΑΣΤΩ ΚΡΗΤΕΣ Ε. ΚΟΡνηλιω ΛΥπω, *Caeſari Auguſto Cretenſes, Sub Cornelio Lupo.* Caput Auguſti radiatum. Æ Rrr. *Guſſeme* III. p. 394. n. 8.) *Harduin.* Oper. p. 86.) *Seguin.* Sel. Num. p. 113.) *Vaill.* Pr. II. p. 41.

b) *Germanici et Caligulae.* 38. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ, *Germanicum Caeſarem* ſcil. colit vrbs *Gortyniorum.* Caput Germanici laureatum)(ΓΑΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΣΕΒΑΣΤΟΝ, *Caium Caeſarum Germanicum Auguſtum* etc. Caput Caligulae laureatum. Æ 3. *Beger.* Th. Br. III. p. 95.) *Harduin.* Num. Pop. p. 135.) *Morell.* Theſ. Impp. I. p. 531. Tb. 12. fgg. 24. 25. *it.* p. 668. fgg. 16. 20.) *Patin.* Impp. p. 85.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* VIII. Tb. 15. fg. 10. p. 248. ad 250.) *Vaill.* Graec. p. 10. ſed ΓΟΡΤΥΝΙΩ omiſſo Ν finali ſaltem habet, caputque Caligulae nudum refert. — 39. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΕΠΙ ΑΥΓΟΥΡΕΙΝΩ ΓΟΡΤυνίων, *Germanicum Caeſarem* ſubaudi colunt, *Sub Augurino Gortyniorum.* Caput Germanici laureatum.)(*Eadem* cum capite Caligulae laur. Æ 3. *Beger.* III. p. 95.) *Eckhel.* Cat. I. p. 128.) *Geſner.* Tb. 38. n. 28.) *Guſſeme* III. 394. n. 9.) *Harduin.* Oper. p. 64.) *Morell.* ib. p. 532. fg. 26. *et* in Caio Tb. 3. fgg. 19. 20. p. 699. *et* Fam. Minucia p. 287. Lit. C.) *Muſell.* Suppl. Impp. Tb. 3. fg. 3.) *Vaill.*

Gr. p. 10. 11. 325. ſed plenius ſcribit ΓΟΡΤΥΝίων. itemque in magiſtratibus ſine titulo p. 325.) *Triſtan.* I. p. 178. ſed admodum mutilum dedit.) Sylloge Numiſmatum antiq. Tb. 3. n. 5.) M. *Theup.* p. 840. ſed ΕΠΙ ΑΥΓΟΥΡΙΝΩ ΓΟΡΤ.)

c) *Caligulae*, teſte numo, in quo ΙΕΡΑΠΥΤΑΝΙΩΝ ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ, quo concordia harum duarum Cretae inſulae vrbium indicatur. vid. *Hierapytna.*

d) *Traiani.* 40. ΑΥΤ. ....ΙΑΝΟϹ ΓΕΡ. ΔΑΚΙ. Caput Traiani laur.)(ΓΟΡΤΥ .... Seminudus decurrens, d. haſtam, ſ. clipeum. Æ 2. M. *Theup.* p. 864. — 41. *Al.* ſed ΓΟΡΤΥϹ, vrbis conditor, nudus gradiens cum haſta et clipeo. Æ 2. *Guſſeme* Ill. p. 394. n. 10.) *Hard.* p. 64.) *Vaill.* Gr.

e) *Hadriano.* 42. ΓΟΡΤΥϹ. Imperator paludatus eques. Æ 2. *Guſſ.* ib. n. 11.) *Vaill.* Gr. — 43. *Al.* ſed Mars galeatus et nudus gradiens, d. haſtam, ſ. clipeum. Æ 2. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib.

f) *Ael. Caeſaris.* 44. ΓΟΡΤΥϹ. ΚΟΙΝΟΝ ΚΡΗΤΩΝ, *Gortys*, *Communitas Cretenſium.* Mulier inſidet equo, d. extenſa. Æ 2. *Hard.* p. 64. cui videtur Mineruae Hippiae, ſiue equeſtris effigies.) *Guſſ.* ib. n. 12.) *Patin.* Impp. p. 204.) *Vaill.* Gr. Append. Tb. 5.

ΓΟΡΤΥΝΙΩ vel integre ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ, *Gortyniorum*, v. *Gortyna* Cretae ciuitas.

ΓΟΡΤΥΝΣΩΝ (*ſic*) loco Γορτυνίων. *ibid.* vt in Muſ. *Hunter.* Tb. 28. fig. 21. p. 147.

ΓΟΡΤΥΝΩΝ (*ſic*) cum noctua et Minerua. n. Gortyniorum apud *Harduin.* p. 64. v. *Gortyna.*

ΓΟΡΤΥϹ vel ciuitas Cretae, quae et *Gortyna* in numis et ab auctoribus dicitur; vel conditor eiuſdem eſt vrbis, qui *Gortys* ſignatur in eius vrbis numis figura nuda, d. extenſa clipeum, ſ. haſtam. vid. *Gortynae* numos ſub Traiano et Hadriano.

Gotarzes, Parthiae rex. Conſ. *Eduard. Corſini* epiſtola, in qua Gotarzis, Parthiae regis, numus hactenus ineditus explicatur, et plura Parthicae hiſtoriae capita illuſtrantur. Romae 1757. 4.

GOTH. *Gothico.* DIVO CLAVDIO GOTH. n. Claud. Gothici. *Band.* I. p. 354.

GOTHI. *Gothica.* vid. VICT. PROBI AVG. GOTHI. n. Probi. — VICTORIA GOTHI. n. Taciti.

Gothi, ſeptemtrionales populi, eam partem incoluerunt, quae nunc *Caſſoubia* vocatur, ad Fiſtulae infimam partem, quae proprie *Pomerellia* dicitur. Gothi et Getae cum Dacis et Scythis a ſcriptoribus Latinis confuſi traduntur. *Venuti* ad Muſ *Alb.* I. p. 10. II. 96. — Inſignis litterarii damni auctores Gothi et iurati quaſi litterarum hoſtes, etiam cis mare inſignem Germaniae magnae tractum incoluerunt atque hinc longe lateque colonias duxerunt. — An in Hiſpaniam, Italiamue aut Languedocium e Dacia commigrarint? *Harduin.* Oper. Sel. p. 477.

Gothi ſub Gallieno Thraciam depopulati ſunt. *Vaill.* Col. II. p. 242. — varie a variis Imperatoribus deuicti. *Spanhem.* Pr. II. p. 636. — nauali poelio a Gallieno ſuperati. *Vaill.* Pr. II. p. 364. — a Claudio deuicti. *Vaill.* Pr. III. p. 22. — et a Probo. *ibid.* p. 34.

Go-

Gothorum regnum in Italia inſtituit Odoacer Herulorum rex, qui regnante Flauio Romulo Auguſtulo, aliis Momulo vel Momyllo, Ao. Chr. 476. a Nepotis factione vocatus in Italiam ingentibus barbarorum copiis, Auguſtulum imperio cedere coactum in Lucullanum Campaniae relegauit, anno eius imperii primo nondum expleto. Durauit inde Gothorum in Italia regnum ad annum 553. annos 77. regumque ſeries haec eſt: Odoacer, Theodoricus, Athalaricus, Theodahatus, Witiges, Ilditaldus, Araricus, Totilas, Teias. Horum hiſtoriam plures ex antiquis attingunt, ſed videre praeſtat *Sigonium* de Occidentis imperio a Lib. XV ad XX. qui eandem ex ipſis expreſſit et collegit. Gothorum regnum inde in Italia *Longobardicum* excepit ab ao. 571 ad 774. protenſum per annos nempe 203. vid. *Longobardicum regnum.*

Gothorum in Italia regum, qui Iuſtiniani Imperatoris aetate Romani imperii ſedem ſeu ipſam vrbem aeternam occuparunt, *Theodorici*, *Theodobati*, *Witigis*, *Totilae* ſeu *Baduellae* et *Teiae* numos vulgarunt atque illuſtrarunt *Oct. Strada*, *Paruta*, *du Cange*, *Spanbemius* aliique. In quibus numis Athalarici et ſucceſſorum, cum gemmata Iuſtiniani Imperatoris, effigies cum AVG*uſti* adpellatione in altera eorundem parte ſubinde conſpicitur; tum galeatum Romae caput, cum eodem veteris et quidem inuictae vrbis elogio, ROMA INVICTA, qua tamen aetate a barbaris illis Gothorum regibus eadem fuerat expugnata, in eorumque iura conceſſerat. E quibus autem numis comprobatur, Romani Imperatoris adpellatione, quam ante Theodoricum Odoacer adſumſerat, abſtinuiſſe eundem, eiusque ſucceſſores Regis adpellatione contentos. Non gemmata ſolum diademata, ſed mitra etiam ſeu tiara, eaque gemmis ſeu margaritis contexta, regum aut dein Conſtantinopolitanorum Imperatorum more, tecta ſunt eorum capita. — *Gottl. Wernsdorffii* commentatio de regibus crinitis Francorum, Merouingicae ſtirpis, qua ſimul probatur, numos, quos vulgo *Gothicos* adpellamus, ad hoſce reges referendos videri. Wittebergae 1742.) *Bimard.* ad *Iobert.* I. p. 114 ad 116. 458.

Gothici numi vulgo ab eruditis dicuntur, quorum capita vix quicquam humanae ſpeciei referunt, neque inſcriptionem exhibent, et ſi quae licet adeſt, tamen characteres et ignoti ſunt nobis et iam antiquati, veluti ſunt etiam Punici, quos adpellant. Illos tamen rudis admodum et barbarici operis, cum vera illorum patria eruditos lateat adhuc, aut quibus percuſſi temporibus fuerint, neque ad *Oſtro-Gothos*, Italiae quondam dominos, referri poſſe, neque *Viſi-Gothis*, qui Galliam Narbonenſem cum tota Hiſpania per aliquot ſaecula tenuerunt, attribuendos eſſe, alii horum populorum numi, Latinis Romanorum more ſignati litteris, quamuis ceteroquin pleriſque eorum typis magnam ſculptorum imperitiam redolentibus, ſatis clare demonſtrant. Si tamen magnitudinem iſtorum numorum craſſitiem et pondus conſideres, ad nullos magis, quam ad veteres Macedoniae regum numos eoſdem accedere arbitrantur viri docti, quamuis ab his puritate argenti plerumque ſuperentur. Hinc autem coniicimus, eoſdem ad Getas, Triballos alioſque ad Iſtri ripas habitantes populos pertinere forſan, quibus montes Thraciae auri, argenti et aeris venis ſunt diuites, ad numos hoſce flandos ſatis metalli ſubminiſtrare potuerunt. Coniecturam hanc veriſimilem reddunt litterae Graecae in quibuſdam comparantes, illis forma

forma admodum ſimiles, qui circa Philippi et Alexandri M. tempore apud Graecos in vſu fuerunt. Iſtius farinae ſunt: 1. Eques, ante pectus equi litterae MA, vltima tamen nullam lineolam tranſuerſam habet, infra pedem anteriorem littera Graeca Π. Hunc AR 1. et alios huius generis a populis in vicinia Graeciae habitantibus nec Graecarum litterarum ignaris, eſſe percuſſos fere ſtatuimus, quamuis ab aliis ad Phoenices, et a quodam docto Anglo ad Pictos, veteres Britanniae incolas, fuerint relati. — 2. Caput diadematum ex triplici vnionum ordine conſtante ornatum.)(Equus. AR 1. — 3. Caput regis Gothici diademate cinctum.)(Homo equitans. AR 1. — 4. Caput laureatum et barbatum.)(Eques d. radium tenet, pone auis aduolat. AR 1. — 5. Caput Bacchi hedera ornatum.)(Hercules ſt. vti in numo Thaſiorum occurrit, penes clauam X eſt. AR 1. — 6. Caput regis Gothici laureatum.)(Eques. AR 1. — 7. Caput regis Gothici barbatum.)(Eques decurrens, ſub quo litterae ignotae. AR 2. — 8. Caput regis Gothici.)(Homo barbarus, circa quem multa puncta. AR 3. — 9. Caput regis Gothici crinibus peruerſis.)(Equus. AR 3. — 10. Caput regis Gothici laureatum cum litteris inconditis, Hiſpanis Deſconnocidas, quae ſcilicet a nemine proinde etiam huc dum vſque in certum ordinem redactae ſunt.)(Caius et Lucius Caeſares cum haſtis et clipeis. AR 3. — 11. Equus Gothicae caelaturae, ſub quo ſtella et delphinus. Æ 2. — 12. Caput barbari nudum.)(Leo tribus punctis circumdatus. Æ 3. — 13. Caput barbari.)(Figura gradiens, d. iaculum tenet; Litterae Gothicae adparent EVNAMO. Æ 3.

De Gothicis plurimis cum aerei, tum argentei, rudioris operis, et ignotis vt plurimum litteris ſignatis, in Hiſpania vel maxime occurrentibus, non vna exſtat antiquariorum ſententia. *Antonius Auguſtinus* Dial. VI. praeter Punicos et Gothicos Hiſpaniae numos, aliquot ex iis veteri patriae linguae charactere exaratos credidit. *Olaus Wormius* Litter. Runic. c. 10. diuerſam ſententiam amplexus, eosdem a Gothis in Hiſpania ſignatos et clara litteraturae Gothicae vel Runicae argumenta praeferre exiſtimat. At rurſus viri docti, qui non ita pridem in illuſtrandis numis patriis verſati, *Ant. Auguſtini* prementes veſtigia, omnes id genus peregrinis aut barbaris litteris inſculptos, priſcis Hiſpanicis adnumerant. cf. Muſeo de las medall. Eſpan. Vnde cum apud *Liuium* L. XXXIV. c. 10. 46. *argenti Oſcenſis* et *ſignati Oſcenſis*, ab *Oſca* antiqua vrbe Hiſpaniae denominati, mentionem non ſemel iniectam reperiſſent, numos illos argenteos in Hiſpania obuios, in quibus paſſim eques cum iaculo decurrens cernitur, pro illo priſco *ſignato Oſcenſi* protulere. Rationes, quibus nituntur, petitae aut e numero et multitudine numorum, qui in Hiſpania effodiuntur, aut e characteribus ignotis, aut e communi illo in iis ſymbolo equi decurrentis. Sed *Spanhemio* Pr. T. I. p. 112. videtur, percuſſos quidem in Hiſpania numos id genus, ſed *non ab Oſcenſibus* magis, quam a *Gothis*, Hiſpaniae per tot annos incolis; aliquot ex iis ad *Punicos* veteris Hiſpaniae numos, pleroſque autem rudiores ad *Gothicos* eiuſdem tractus referre exiſtimans. Pluribus *Ge. Wolfg. Wedelii* Progr. de *numis Gothicis*. Ienae 1698. 4. recuſ. in eius Exercitatt. medico-philolog. Centur. I. decad. 9. p. 73 ſq.

GOTHIA ſcil. ſubacta legitur in imo exergo AV. Rrr. Conſtantini M. cuius numi epigraphe eſt: DE-

BELLA-

BELLATORI GENTIVM BARBARVM. Miles Romanus captiuum Conſtantino M. adducit, qui ab Imp. dextra extenſa benigne exceptus ſpectatur. De Conſtantini M. contra Gothos rebus geſtis *Eutropius* L. X. c. 4. De quo felici ſucceſſu Imperatori hoc numo gratulata fuerit TR*ueris*, inde ſcriptum GOTHIA TR. ibi commemorari interdum ſolebant Imperatores. *Band.* II. p. 244. not. 3.) *Beger.* Th. Palat. p. 369.) *Guſſeme* II. p. 301.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 477. cui *Gothia* eſſe Tolosanus ager videtur; cui, vt Gothiae, ſic et Septimaniae ex parte poſtea nomen fuit; ibi Gothi indigenae. Qui e Dacia in hos tractus ſiue Hiſpaniam Italiamue commigraſſe putat, oſtendat in his terris aliquid Gothicae linguae, ſeu Germanicae veteris veſtigium.) *Morell.* Specim. rei numar. Tb. 7. p. 86. 87.) *Vaill.* Pr. III. p. 87. additque, Conſtantinus M. cum Gothos et Sarmatas repetitis deuicit proeliis ib. 322.

GOTHIC. *Gothica*, vid. VICTORIA GOTHIC. n. Claudii cognominati *Gothici* ad prioris Imperatoris diſcrimen non ſolum, ſed ob inſignem etiam de Gothis victoriam relatam. *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 71. fig. 1. p. 382.

— *Gothicae*. vid. VICTORIAE GOTHIC. cum tropaeo erecto et duobus captiuis adiacentibus. n. Claud. Goth. *Band.* I.) *Guſſ.* III. 378.) *Spanh.* Pr. II. 635. *it.* ad Julian. Caeſſ. p. 52.

GOTHICA. v. VICTORIA GOTHICA. n. Claud. Goth. *Band.* ib.) *Guſſ.* ib. — *it.* *N.* Conſtant. M. Muſ. *Alb.* II. Tb. 107.) *Band.* II. p. 213. 300.) *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 3. p. 18.) *Guſſ.* ib.) *Harduin.* Oper. p. 477.) *Occo* p. 536.

Gothicae litterae in priſcis numis Hiſpanicis. Conf. *Spanh.* Pr. I. p. 112. qui et Gothicarum et Runicarum alphabetum tradit *ibid.* p. 114.

GOTHICO in dandi caſu cognomen Claudii, qui duobus et vltra ſaeculis poſt priorem Claudium et ante Aurelianum imperauit. Id cognomentum praeferunt aliquot eius numi, iique vel eo adhuc ſuperſtite, vel poſt mortem eius percuſſi: GERMANICO GOTHICO OPTIMO PRINCIPI. *Band.* I. p. 354. et tum diuis adſcriptus: DIVO CLAVDIO GOTHICO. *Band.* ib. 353.) *Harduin.* 861. 864. etc. *al.* DIVO CLODIO (*ſic*) GOTHICO. *Band.* I. 353.

GOTHICVS nempe dictus fuit *Claudius* ille, qui Daciam recuperauit, Scythas et Quados vicit, in primis Gothos et Sarmatas, qui praedae cupiditate in Romanum ſolum irruperant, inſigni clade contriuit, interfectis trecentis viginti millibus. Hinc legitur: IMP. CAESAR CLAVDIVS GOTHICVS. — IMP. C. M. AVR. CLAVDIVS GER. GOTHICVS. *Band.* I. p. 332.) *Vaill.* Pr. III. p. 22.

— Idem *Gothici* cognomen a ſenatu tributum Probo, ſed nuſpiam in eius numis conſignatum occurrit.

GOTHIS DEVICTIS. Victoria ſt. d. coronam, ſ. palmam.)(Caput barbatum galeatum. Epigr. detrita. Æ. Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 45. fg. 15.

GOTTHI. (*ſic*) *Gothica*. vid. VICTORIA GOTTHI*ca*. Victoria ſt. cum ſerto et palmae ramo. Æ. Taciti, qua de victoria ſilent ſcriptores rerum Romanarum. *Harduin.* Oper. p. 477.) *Pedruſ.* M. *Farneſ.* IV. Tb. 14. fg. 14. p. 220.)

220.) *Patin.* Impp. p. 435. ſed GOTHI. ſcriptum.

GOTTHICO (*ſic*) tribuitur Claudio inter diuos relato: DIVO CLAVDIO GOTTHICO. *Harduin.* p. 861. qui et

GOTTHICVS ſcribitur: IMP. C. M. AVR. CLAVDIVS P. F. GERM. GOTTHICVS. *Band.* I. p. 332.) *Vaill.* Pr. III. p. 21.

G. P. *Graecia Peragrata.* n. Neronis, cuius epigraphe: ADVENTVS AVGVSTI. *Woltereck.* El. Num. p. 89.

Γ. Π. Γερουσίας Προστάγματι, *Senatus Edicto,* forte. *Froelich.* Notae compendiariae Graecae p. 143. *it.* 4. Tent. p. 56.) *Harduin.* Pop. Num. p. 486. — an recte? *Venuti* ad Muſ. *Alb.* II. p. 5.

Γ. ΠΕΡΠΕ. Γάιῳ Περπέννα, *Caio Perpenna* ſcil. tunc magiſtratus vices tenente. *Froelich.* Not. comp. ibid.

Γ. ΠΟΜΠΗΙΟΣ, *Gneus Pompeius.*

G. P. R. *Genio Populi Romani.* Genius ſeminudus ſt. ante aram, d. pateram, ſ. c. c. Æ. 2. Hadriani, Antonini Pii. *Guſſeme* III. p. 349.

— *Genius Populi Romani.* Caput genii illius diademate ornatum, retro ſceptrum. AR. Corneliae gentis. *Erizzo* p. 160.) *Morell.* Fam. Cornelia Tb. 2. fgg. 1. 2. p. 115. 654.) *Patin.* Fam. p. 85.) M. *Pembrok.* III. Tb. 11. fg. 3.) *Schulz.* Numoph. I. p. 129.) M. *Theup.* p. 29.) *Vaill.* Fam.

ΓΠΡ aera *annorum* 183. in n. Nicomedis Bithyniae regis. — *it.* regis Antiochi. *Cimel. Vind.* I. p. 36. — *it. Annus* 183. Tyri vrbis Phoeniciae.

ΓΠΣ *Annus* 283. Apameae Syriae. — *it.* Damaſci Syriae.

ΓΠC *Annus* 283. Pompeiopolis Ciliciae.

ΓϘ *Annus* 93. Capitoliados Coeleſyriae, quem ſi eius denominationis initio 846. addideris, habebis annum V. C. 639. *Vaill.* Gr. p. 276. n. Commodi.

ΓϘΡ *Annus* Seleucidarum 193. ΕΤΗ ΓϘΡ. in n. Hadriani a Gazenſibus Syriae, eſt A. V. C 886. addito epochae 693. initio, Hadriani 4. *Vaill.* Gr. p. 33.

ΓϘΣ *Annus* Seleucid. 293. n. Apameae Syriae. M. *Hunter.* p. 34. 36.

ΓΡ *Annus* 103 Aſcalonitarum in Syria, cum epochae 650. capite copulatus, annum V. C. 753. efficit. — ΕΤ. ΓΡ. *Annus* 103. Claudio Tiberienſium, qui aerae principio ab 20. 770 additus, correſpondet anno V. C. 873. *Vaill.* Gr. p. 287. n. Hadriani.

— in monogrammate. n. Alexandri M.

ΓΡ. vel iunctis litteris, Γραμματεὺς, έως, Scriba, qui magiſtratus inter patrios nobilium in Aſia vrbium, Cariae, Lydiae, Myſiae, Ioniae, Phrygiae occurrit quam frequentiſſime. Sic Ε. ΓΡ. vt in n. Magnetum; ΕΠ. ΓΡ. vt in n. Nyſae, Trallium; ΕΠΙ ΓΡ. vel ΕΠΙ Γ. Ἐπὶ Γραμματέως, *Sub Scriba* etc. — Vel ſcriptum

ΓΡΑ. Γραμματεὺς, έως, magiſtratus. ΓΡΑ. Τ. ΜΕCCΑΛΑ, *Scriba T. Meſſala.* n. Marcianopolis Moeſiae. — ΕΠΙ ΕΤΑΡΕCΤΟΥ ΓΡΑ. *Sub Exeresto Scriba.* n. Trallium.

GRA. *Gracchus* cognomen, et ſubinde nomen. vid. *Sempronia* g.

ΓΡΑ. *Grauiſcae* in Etruria, apud *Arigonium*, *Pellerinium* et in *Eckhel.* Cat. I. p. 15. vid. *Grauiſcae.*

GRAC. *Gracchus* cognomen gentis Semproniae: TI. SEMP. GRAC. Q. DES. — TI. SEMP. P. F. GRAC. — vel duplicato C ita:

GRACC. *Graccus:* TI. SEMP. P. F. GRACC. *Spanhem.* Pr. II. p. 127. — vel addita adſpirationis nota:

GRACH. ita ad caput Romae galeat. *Morell.* Num. Conſular. Tb. 30. fg. 12. p. 129. vid. *Sempronia* g.

GRACCHVS a graculo aue, a ſono oris vocatus, vel a geſtando nempe in vtero, vt alii volunt, cognomen gentis Semproniae. *Carol. Sigonius* in de Nominibus Romanorum Libro c. 5. p. 1981. ita: *Gracchum* a gracilitate corporis dictum ſcribit *Cariſius*; *Varro* autem a gerendo, quia mater eius, qui primus Gracchus dictus ſit, duodecim menſes vterum geſſerit, ac propterea ſine adſpiratione ſcribendum, vt ait *Scaurus.* In numis vtroque modo expreſſum legitur: TI. SEMP. P. F. GRACCHVS. — TI. SEMP. TI. F. TI. N. GRACCHVS — *Al.* TI. SEMPRONIVS GRACCVS etc. v. *Sempronia* g. — GRACCVS.

Gracculus vel graculus triremi dimidia inſiſtens.)(Caput Palladis, niſi Romae ſit. Æ. Anteſtiae gentis, de quo *Caſp. Oderic.* diſſert. IX. in *Saggi di diſſert. di Cortona* Tom. VIII. Flor. 1783. Auis illa conjecturam praebuit, gentis Anteſtiae cognomen fuiſſe *Gracculus*. Conf. Goetting. gel. Anzeigen 1783. no. 167.

Graccuris vel *Graccurris* oppidum Hiſpaniae Tarraconenſis, nomen trahens a Tit. Sempronio Gracco, Scipionis Africani genero, cum ante *Illurcis* adpellaretur, vt tradit Sex. Pompeius. Ille Celtiberis victis leges pacis dedit et Graccurim vrbem in Hiſpania conſtituit, quae facta eſt municipium, et quidem ſine ſuffragio. *Ptolemaeo* Γρακουρις, *Plinio* L. III. c. 4. *Graccuritani*; hodie *Agreda* in Arragonia prope Turiaſonem. Memoriam veteris nominis conſeruauit in Æ 2. numo, in quo TI. CAESAR DIVI AVG. F. AVGVSTVS. Caput Tiberii laureatum.)(MVN. *al.* MVNICIP*ium*, GRACCVRRIS. Bos ſtans infula ornatus, qui typus docet, ſacra pro ſalute Imperatoris atque felicitate imperii Romani feciſſe Graecurritanos. Vulgatus ad *Anton. Auguſtini* Dialogos Tb. 70. n. 3.) in *Eckhel.* Cat. I. p. 7.) *Guſſeme* III. p. 395. n. 1.) *Harduin.* Num. Pop. in Oper. Sel. p. 64.) *Mdb.* p. 69.) *Morell.* in Tiberio Tb. 10. fg. 1. p. 608.) *Occo* p. 90.) *Patin.* Impp. p. 68.) *Vaill.* Col. I. p. 76. vel 110 — *Alium* addit *Guſſeme* ibid. n. 2. in quo circum Tiberii caput: TI. CAESAR DIVI AVGVSTI F.)(MVNICIP. GRACCVRRIS. Caput tauri.

GRACCVS, non GRACCHVS cum adſpiratione, ex *Quintil.* L. I. c. 9. cognomen g. Semproniae. TI. SEMPRONIVS GRACCVS Q. DESIG. *al.* SEMPRONIVS GRACCVS Q. DESIG. II. *al.* TI. SEMPRON. GRACCVS IIIIVIR. Q. D. vid. *Sempronia* g. — T. GRACCHVS, quidem ad caput nudum Ti. *Gracchi* in quinario legitur, in cuius)(cippus, cui inſcriptum ABGARI, ſuperne inſiſtit ſtatua d. haſtam, in area aſtrum cum copioſis radiis, et thorax.

thorax. *Froelich.* in *Cim. Vindob.* p. 42. hunc quinarium tenuiter ſuſpectum vocat; at *Eckhel.* Cat. Vind. II. p. 66. mauult adulterinum: non T. pro TI. in numo commatis Romani inſolentius; deinde ſub ipſa Auguſti tempora adhuc ſcriptum GRACCVS, non cum adſpirata GRACCHVS.

Gradiuus Mars conſpicitur pluribus in numis feſtinanter procedens, ideoque *Gradiuus* adpellari ſolet, quod, teſte *Iſidoro*, in bello gradum inferant, qui pugnant, aut quod impigre gradiantur. *Feſtus* addit: *Gradiuus Mars* a gradiendo dictus in bella vltro citroque. Cuius Martis gradiui typus in Imperatorum numis denotat feliciſſimos eorum progreſſus bellicos in proeliis et obſidionibus, quos habebant.

Graecanicus Iouis epitheton. v. ΕΛΛΑΝΙΟΣ. *Galland.* Diction. voc. Ἑλλάνιος.

Graecia Europae regio notiſſima, olim omni diſciplinarum genere excultiſſima. Quae dicta ſit ex *Harduini* ſententia Oper. Sel. p. 574. 575. — *Graeciae* vocabulum nunc vniuerſas illas terras, quae Illyrico, Dardania, Thracia et tam Adriatico Ionioque, quam Aegaeo mari continentur, ſignificat, nunc excluſis Macedoniae ac Epiri regnis, ſolius partis nota eſt, quam ipſi Graeci Ἑλλάδα vocant, id eſt liberam Graeciam et proprio nomine ita dictam. Innumerae gentes fuerunt, quae colebant, regioneſque in maiores, minores partes quam plurimas diuiſae. Et hae ipſae cum temporibus mutatae, nunc liberae et ſui iuris, nunc alienae ditionis; modo coniunctiſſimae foederibus, modo odiis in bella erumpentibus laceratae ac diſtractae. In propria Graecia dudum regna ceſſauerant, libertate introducta, cum Macedonia et Epiros ſuos reges

haberent, illa autem, e diutius, quia Epirenſes Macedonum poteſtatem quos Romani, deuictis bus, liberos iuſſerunt e prouinciae Achaiae poſt C bellum contribuendos. *Ro vniuerſam Graeciam* in d uincias diſtribuerunt *Ma* et *Achaiam*, vtraque prae paratim indepta vel praeto conſularem.

Graecia libera a *Nerone* tiata, iam ante a Quinctio F dicta, vel reſtituta, *quae G* libertas expreſſa in denario Sulpiciae apud *Morell.* Fam.

ΔΗΜΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ, *Popul corum.* Caput barbatum.)(ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΙΕΡΕ. *Sub Alex Sacerdote.* Mercurius nudus d. crumenam, ſ. c. c. *Guſſe* p. 399.

ΕΛΕΝΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ. *Caput* pectore tenus.)(ΟΜΟΝΟΙΑ ΛΗΝΩΝ. *Concordia Graecorum.* gura muliebris ſedens, d. cornu piae duplex.

Graecorum reliqui numi, qui v a *populis*, vel ab *vrbibus*, vel *coloniis* cuſi ſunt, ſingularem m rentur attentionem, *non ſolum* o praerogatiuam vetuſtatis, quatenus numis regum aetate pures, et Romano imperio antiquiores ſunt, ſed etiam hanc maxime ob cauſam, quod toto genere differant *ab iis*, qui poſt Graeciam a Romanis ſubiugatam ex officinis Graecorum prodierunt. Multis, quod aiunt, paraſangis in ſculpendo et cudendo Graeci veteres ſuperauerunt Romanos, vt videre eſt in numis, qui nobis reſtant. Ex *Ioberti* iudicio Graeci numi tanta gaudent caelatura cum eminentia, vt etiam muſculos et venas ibi videas expreſſos; quam-

…nquam inficias ire non poſſumus, …od etiam Romanis ſuae debean- laudes. Rariſſime, vt obſerua- Rinck. diſſ. de veteris numiſmatus potentia p. 10. Graeci ſciſ…ram ſeu rimam ſub matrice paſſi …t, inde veriſimile, quod ipſis …ciendi modus alius fuerit ac Romanis, quorum numi rupti ſunt …equenter; dantur tamen inter …raecos antiquiores numos pulcritudinis gradus.

Graeci a Romanis ſubiugati certatim victoribus tunc adulari, Imperatores, ſenatum, Romam deos adpellare, Neocorias, olim diis, nunc principibus ſacras iactare, numerare, et figuras atque inſcriptiones antea non vſitatas et foediſſimae ſeruitutis indices, numis ſuis imprimere coeperunt. Exceptis forte Athenienſibus, qui ab hac adſentationis labe ſemper viſi ſunt immunes, et ante Veſpaſianum Imp. nullius principis Romani nomen et vultum in numis ſuis ferre potuerunt. vid. *Athenae* in Lex. noſtr. Tom. I. P. I. p. 1245.

Graeciae populi alii aliis ſunt antiquiores, alii antiquiſſimi. *Antiquiſſimorum*, qui familiam Titanum, Saturnum, Iouem, Neptunum etc. in numerum deorum retulerunt, hiſtoriam ex vltima antiquitate inueſtigauit *Pezronius* in Antiquitatibus Celticis. *Antiqui* ceteri, ab his oriundi, cenſentur a *Wachter*. Archaeolog. numar. c. 8. p. 72. omnes, qui diu ante bellum Troianum floruerunt, quos inter principem locum tenent *Argiui*, *Arcades*, *Attici*, *Boeoti*, *Lacedaemonii*, *Theſſali*, *Corinthii*, *Cretenſes*, aliique. Horum omnium res valde vetuſtae ſunt, et ante Troica tempora celebres. Ab initio ſparſim habitabant ſub regibus ſuis, et vitam vrbanam diu ignorabant, ſed plerumque male tuti, et vicinorum inſidiis expoſiti. Cui malo vt reges occurrerent, multitudinem per agros et vicos diſperſam congregarunt, et inter moenia habitare docuerunt. Sicque ortae ſunt *vrbes*, quarum antiquiſſimae a regibus conditae memorantur, *Athenae* a Cecrope, *Thebae* a Cadmo, *Tegea* a Tegeo, Lycaonis filio, *Corinthus* a Siſypho, aliae ab aliis. Familiis regum extinctis, *popularis libertas* caput erigere coepit. Quo factum, vt in Graecia, quae multis antea ſaeculis regibus paruit, tot paene *reſpublicae* eſſent, quot populi aut prouinciae, paucis exceptis, qui priſco more regibus vti maluerunt.

Quando terra non ſufficiebat multitudini alendae, aut multitudo tam abundans erat, vt vix regi poſſe videretur, tunc aliquam eius partem foras mittebant, nouae habitationis quaerendae cauſa. Hoc eſt, quod *colonias* vocant, quarum aliae ſunt *populorum*, aliae *vrbium*. Huius generis vrbes vocantur antiquo ſenſu *Metropoles*, quod aliarum vrbium matres, et non quod primae gentis ſuae vrbes eſſent, etiamſi hic quoque ſenſus illis competat. Plerique coloni, quamuis extra ſolum natale longe deducti, ſolebant tamen conditorum ſuorum inſtituta ſequi, eorumque ſicut linguam, ita etiam ritus et ſacra ſecum tranſferre, nonnumquam etiam nomen et inſignia ſeruare, et ad poſteros tranſmittere. Hinc dii communes et ſymbola communia plerumque ſunt antiquae patriae indicia, etiamſi nomen eam occultare videatur. Numorum huc pectantium ſtudium omnibus ad hanc eruditionis partem adſpirantibus multam oblectationem adfert, nonnullam etiam vtilitatem, quamuis non tantam, quae ſpiſſis voluminibus extolli mereatur. Nam hiſtoriam patriae, et res domi foriſque, qua pace qua bello geſtas, monetae tanquam monumento publico inſculpere et figuris ingenioſe inuentis repraeſentare,

ſentare, a more Graecorum fere alienum eſt, in quorum numis tantus eſt earum rerum neglectus, et tanta ex aduerſo fabularum adfectatio, vt omnibus rite exponendis mythologia ſola ſufficere videatur. Paucos excipias, in quibus fabulatores iſti vel gentis ſuae vel vrbium ſuarum origines, ſiue veras, ſiue falſas, certis quibuſdam ſignis et ſymbolis exprimere ſolent, quorum cognitio ad hiſtoriam ſpectare videtur.

Graecia Maior, vtor verbis *Feſti*, dicta eſt *Italia*, quod in ea multae magnaeque ciuitates fuerunt, ex Graecia profectae. Haec Italiae pars etiamſi certos fines definitoſque limites non habuerit, ampliſſima tamen fuit, et a Latio, vbi gens Pelaſga, Aboriginum in Latio conditrix, conſedit, ad vltimas vſque Italiae oras, hoc eſt, ad Bruttios et Calabros vſque protenſa; non quod Pelaſgi vſque eo diffuſi fuerint, ſed quod variae Graecorum gentes totum illud Italiae latus, quod infero mari adluitur, diuerſis, quamuis non ſolae tenuerint. Nam illas Graecorum immigrationes aliarum quoque gentium coloniis intermixtas fuiſſe, ſatis conſtat. Ita *Capuani* a Troianis, *Caleni* a Thracibus, *Picentini* a Sabinis, alii ab aliis conditi memorantur.

Graecorum in Italia opus antiquiſſimum haud dubie ſunt *Aborigines*, homines a Pelaſgide ſeu Arcadia oriundi, et poſtea *Latini* dicti. Sunt qui artem monetandi in Latio inuentam eſſe a rege Latinorum Iano, vel hoſpite eius Saturno, horumque principum monetam gemino vultu et nauigio ſignatam, etiamnum in muſeis cuſtodire praedicant. Sed hanc monetam ad tantam antiquitatem nequaquam adſurgere, et ab ipſis Romanis ſero excuſam eſſe ex hiſtoria aſſium Pliniana apud *Wachter*. Archaeol. num. c. 10. §. 21. patet. Facilius admitti poſſunt numi ab vrbibus Latii Antio et Axure excuſi et a *Golzio* in Magna Graecia Tb. 17. depicti et explicati, quamuis ab *Harduino* ex numis antiquis Populor. et Vrb. excluſi, forte quod illos cum Romana hiſtoria conciliare non poterat. Verum ſiue *Antiates* et *Axuritani* hos numos ante bella cum Romanis geſta, ſiue poſtea excuderint, mirum videri non debet, numos exſtare Italicos Romanis numis antiquiores, aut ab aliis vrbibus excuſos. Nam primo ſatis conſtat, docente *Wachtero* p. 103. Romanos rem monetariam tam diu neglexiſſe, vt inter omnes Italiae populos, qui numus fabricarunt, paene nouiſſimi eſſent. Cuius rei teſtes ſunt numi innumerabiles a ciuitatibus *Magnae Graeciae* excuſi, quorum antiquitas longe ſupra denarios Romanos excurrit. Deinde nullus dubitationi locus eſt, quia aliae quoque vrbes Italiae, praeter Romam, quamuis Romanis obnoxiae numos ſignauerint ex priſco inſtituto. Erant enim Romanorum *Sociae*, et nulla lege illis obſtrictae, niſi delectus militaris, et belli ſine duce Romano non gerendi, cetera liberae, et ſuis legibus vtentes. Teſtis eſt *Scip. Maffei* Orig. Etruſc. p. 60. interprete *Lottero*. Habemus etiamnum numos tempore belli ſocialis vel paullo ante *ab iſtis ciuitatibus communi Italiae nomine* excuſos, in quibus octo coniurati porcellum bacillis tangunt. *Hauercamp*. Theſ. *Morell*. II. p. 458 ſq. Habemus etiam alios Italiae numos, quos, quia Romanis aegre conueniunt, *incertos* vocamus. Et de hac incertorum turba magna cum veriſimilitudine dici poteſt, omnes incertos, qui Romanis aptari non poſſunt, et nihilominus illis ſimiles, et Latinis litteris inſcripti ſunt, videri ciuitatibus Italiae tribuendos, niſi aliae adſint cauſae, quae nos aliter determinent.

Grae-

Graeciae, ſeu Ἑλλάδος, prima metropolis Sardes dictae in duobus illius vrbis numis, non quod in Graecia eadem vrbs eſſet ſita, aut ob deductas ab ea in Graeciam colonias, ſed ex rationibus, quas *Spanhem*. Pr. I. p. 618. 623. protulit.

Graeciae propriae vrbes plurimae Septimio Seuero eiuſque familiae tantum numos ſignarunt, qui in aliis Auguſtis non amplius occurrunt.

Graecarum litterarum forma non ſemper eadem, ſed triplex earum mutatio apud *Herodotum*; prima ſcilicet eadem cum Phoeniciis litteris, poſt aliquantum immutata ab ipſis Phoenicibus, dein a Ionibus, eaedem antiquis Cadmeis haud valde diſſimiles; at iuxta *Salmaſium* duae tantum formae Graecarum litterarum, prima Cadmea, altera Ionica. Nonnullae earundem litterarum mutationes in antiquis numis obuiae, de quibus ſat abunde *Spanhem*. Pr. I. p. 81 ſq. 93 ſq.

Graecorum numerandi ratio. vid. *Annus*. Lex. noſtr. T. I. P. I. p. 656.

Graecorum aera. Conf. *Harduin*. Chron. Vet. Teſt. in Oper. Sel. p. 575. 576. 587.

ΓΡΑΜ. Γραμματεὺς, *Scriba*, magiſtratus dignitas. vid. *Epheſus*, *Laodicea*, *Nyſa*, vbi peculiari monogrammate exprimitur ita: ΤΙΒ. ΚΑΙΣΑΡ ΓΡ. Τῷ. Β. ΝΙΣΑΕΩΝ, *Tiberius Caeſar*, *Scriba Iterum Niſaeorum*. *Froelich*. 4. Tent. p. 154 ſq.

Graminea corona an in n. Q. Fabii Maximi ſignata ſit? *Bimard*. ad *Iob*. I. p. 418. — quam ſoli principi offerebat miles an Gallieni caput circumdet? vid. GALLIENAE AVGVSTAE.

ΓΡΑΜΜΑ. Γραμματεὺς, *Scriba*. ΕΠΙ ΓΡΑΜΜΑΤέως ΜΑΡΚΙΑΝΟΥ, *Sub Scriba Marciano*. n. Magneſiae ad Maeandrum in Maximino. *Vaill*. Gr.

ΓΡΑΜΜΑΤ. Γραμματεὺς, *Scriba*. ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΑΓΡΙΠΠΕΙΝΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤεὺς ΑΝΕΘΗΚΕ, *Laodicenſium Agrippinus Scriba Poſuit*. Æ max. Sabinae. *Vaill*. Gr. — ΕΠ. ΓΡΑΜΜΑΤέως ΑΝΤωνίου ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ΑΔΡΑΜΥΤΤΗΝΩΝ, *Sub Scriba Antonio Herodiano Adramyttenorum* Myſiae. Æ max. Iul. Domnae. *Vaill*. Gr.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥ. Γραμματεὺς, *Scriba*. ΑΡΑΤΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥς ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ ΝΙΚΑΙΕΩν, *Aratus Scriba Cilbianorum Nicaeenſium*. Æ 3. Caii et Lucii. *Spanh*. Pr. II. p. 319. *Froelich*. 4. Tent. p. 158.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣ ΥΒΡΕΟΥ, *Sub Scriba Hybrea*. n. Mylaſenſium. *Guſſeme* V. p. 184. n. 4. *Vaill*. Gr.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ, *Scriba* ſenatus et populi, omnes leges, plebiſcita et ſenatus conſulta in tabulas referebat, eorumque cuſtos et interpres erat et in omnibus pſephiſmatibus nomen ſuum, et ante Ἄρχοντας ſeu Στρατηγοὺς, qui ſenatus pro magiſtratus tempore praeſides fuiſſent, praeſcriptum habebat; cum illis quotannis creabatur, et ſi archon aut praetor e vita in magiſtratu exierat, nomen ſcribae in numis ſignabatur, quod in vrbibus, vbi eorum nomen pro magiſtratu in numis adponebatur, adparet. Duo eligebantur, vt archontes et duumuiri, vt videre eſt in numis. Frequentatiſſime Γραμματέως dignitas ſignatur in Magnetum ad Maeandrum, Trallianorum, Epheſiorum, Smyrnaeorum, Pergamenorum, Laodicenſium Cariae, Cyzicorum, Nyſaeorum-

ſaeorum, Nicaeenſium, Adramyttenorum, Antiochenſium Cariae, etc. numis. *Spanhem.* I. p. 703 ſq. et *Vaill.* Num. Gr. p. 313 ſq. adduxerunt Graecorum ſub Caeſaribus numorum elenchum, in quibus illa ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ dignitas legitur, de quo magiſtratu fuſius *Froelich.* 4. Tent. p. 155. 156.) *Galland* Diction. voce Γραμματεύς.) *Hanthaler.* Adpend. p. 144.) *Chriſt. Gotth. Schwarz.* diſſ. de γραμματεῦσι magiſtratu ciuitatum Aſiae proconſularis. Altorf. 1735.) *Spanhem.* Epiſt. II. ad *Morell.* vbi docet: Γραμματεῖς in numis vrbium Aſiae proconſularis frequenter p. 104 ſq. in aliis etiam numis p. 112. alii ſenatus, alii populi vel vrbis p. 107 ſq. actorum cuſtodes, γραμματοφύλακες p. 108. Syracuſis in honore 107 viliores p. apud Athenienſes p. 108. tria γραμματέων genera apud eoſdem *ibid.* nomina decretis aut plebiſcitis adſcripta p. 116.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΤΩΝ ΚΕΦΑΛΙΩΝ, *Scriba Cephalion.* n. Pergamenor. in Auguſto.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ ΜΗΝΟΦΑΝΤΟΤ ΕΦ. *Sub Scriba Ariſtone Menophanti* filio *Epheſiorum.* n. Auguſti. — ΕΠΙ ΠΑΙΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩC. *Sub Paeto Scriba.* n. Epheſior. *Morell.* Specim. rei numar. Tb. 10. p. 116. — ΚΛΕΑΝΔΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ ΤΩΝ ΚΑΤΩ *Sub Cleandro Scriba Cilbianorum Inferiorum.*

Grammaticus et *Criticus* litterarum in antiquis numis aduertit ductum vetuſtiſſimum, vbi Λ pro Α — Ⲷ pro Σ — ω pro Ω adparet; vel vocum abbreuiaturam, e. g. ΑΥ. Αὐτοκράτωρ — Κ Καῖσαρ — Λ Λύκιος — Π Πέρτιναξ; vel eliſionem Υ pro ΟΥ in voce CΕΥΗΡΟC pro CΕΟΥΗΡΟC; vel ſcriptionis varietatem, vti in voce iam prolata CΕΟΥΗΡΟC, CΕΥΗΡΟC, CΕΒΗΡΟΣ, ΣΕΒΕΡΟΣ — vel ΒΙΖΥΗΝΩΝ, ΒΥΖΥΗΝΩΝ, ΒΙΣΣΗΝΩΝ. vid. *ſuis locis.*

GRAV. *Granio* duumuiro. vid. *Calaguris.* — *Grania* g.

Grana frumenti ad oſtendendam agri vbertatem, quae fertilitatis celebratiſſimae indicia in numis Siciliae aliarumque regionum vrbium obſeruantur. vid. *Granum.*

Granada vid. *Iliberi* Hiſpaniae Baeticae.

Granatum malum in n. Sides Paphlagoniae, tanquam ſignum huius vrbis characteriſticum. v. *Malum granatum.*

Grania gens plebeia fuit. Granii complures in hiſtoria Romana occurrunt, et reipublicae tempore, et ſub Caeſaribus. Granii, qui in ſequentibus coloniarum numis memorantur, ex poſteritate fuiſſe videntur Graniorum Marianorum, vel generis libertini. — 1. MV. CAL. IVLIA. *Municipium Calaguris Iulia.* AVGVSTVS. Caput Auguſti laureatum.)(C. GRAV. BROC. L. BÆB. PRISCO. II. VIR. *Lucio Granio Broccho, Lucio Baebio Priſco, Duumuiris* coloniae Calaguris in Hiſpania Tarraconenſi ad Iberum omnem ſitae. Bos coloniae ſymbolum. Æ. *Ant. Auguſtini* Dialog.) *Eckhel.* Cat. I. p. 5.) *Goltz.* in Aug. Tb. 51. fg. 37.) *Guſſeme* II. p. 47. n. 1. III. 399.) *Liebe* Goth. Num. p. 40.) *Mdb.* p. 47. 49.) *Morell.* Fam. Grania p. 193. fg. 1. *it.* Theſ. Impp. I. in Auguſto Tb. 35. fgg. 13. 14.) *Patin.* Impp. p. 34.) *Vaill.* Col. I. p. 22. — 2. MVN. CAL. IVL. Caput Auguſti nudum.)(L. GRAVIO. C. VALERIO II. VIR. *Lucio Granio, Caio Valerio, Duumuiris.* Bos idem ſtans. Æ. *Guſſeme* ib. n. 5.) *Morell.* Fam. ib. fg. 2. *et* in Auguſto fg. 12.

GRAVIO Duumuiro Calaguris vid. *Calaguris.* — *Grania* g.

Gra-

Granum frumenti, vel vt videtur hordei, fertilitatis argumento in n. Gelae, Leontini, Syracuſae aliarumque Siciliae vrbium. *Burmann.* ad *Dorville* Sicul. p. 364. — *it.* n. Dionyſii I. Syracuſ. tyranni.

— ad caput Cereris. Æ. Furiae gentis. *Eckhel.* Cat. II. p. 39.

— pone capita iugata nuda iuuenilia. Æ. Rheginorum. *Magnan.* Bruttia Numiſm. Tb. 34.

— ante dimidium equum. Æ. Dionyſii regis. *Golz.* Sicil. Tb. 14. fg. 1.

— ſuper dimidium bouem humana facie. Æ. Gelenſium. *Golz.* ib. Tb. 11. fg. 8.

— ſuper gallo gallinaceo. Æ. Tianenſium. *Golz.* ib. Tb. 19. fg. 2.

— ſub aratro. n. Hennae. M. *Hunter.* Tb. 25. fg. 23.

— ſub cancro. Æ. Agrigenti. M. *Hunter.* p. 7.

— ſub tauro. Æ. Poſidoniae. *Golz.* Sicil. Tb. 21. fg. 10.

Granum hordei et botrus. n. Tenadi inſulae.

— — et teſta mytili. Æ et Æ. Cumarum Campaniae. *Golz.* Sicil. Tb. 16. fg. 9. Tb. 17. fgg. 1. 2.

Grana duo hordei, intermediis tribus globulis. v. *Quadrans.*

— *tria* connexa. n. Metaponti Lucaniae.

— *tria* in triangulum diſpoſita caduceo intermedio. n. Eiuſd. *Golz.* Sicil. Tb. 31. fg. 3.

— *quatuor* circum caput leonis. Æ. Leontini. *Golz.* ib. Tb. 5. fgg. 5. 6. 7. 8.

Grana plurima in circulum poſita Æ. Metaponti. *Golz.* ib. Tb. 31. fg. 4.

GRAT. *Grata*, D. N. IVST. GRAT. HONORIA P. F. AVG. *Domina Noſtra Iuſta Grata Honoria Pia Felix*, vel Filia Honorii *Auguſta*. *Band.* II. p. 575. 576. v. *Honoria*.

Gratiae tres Iouis filiae ex Eurymone vel matre dubia, quarum nomina ſunt: *Aglaea*, quae venuſtas dici poteſt; *Euphroſyne* altera, id eſt, hilaritas; tertia *Thalia*, feſtiuitas. Dicuntur etiam *Charites*, et Veneris adſeclae, ſimul ac Mercurii comites habentur. Nudae ſunt illae ea videlicet ratione, quod amici fuco carentes amicos ſolutos ac nudos inter ſe habere debeant. Seſe mutuo complectuntur, quaſi ſaltaturae in n. Aphrodiſiae, Byzantii, Deulti, Germes Helleſponti, Hadrianopolis, Iuliae Phrygiae, Naxi, Nicaeae, Pergae, Perinthi, Smyrnae, Tarſi, Traianopolis.

— — ſt. vna pomum habet. n. Hadrianopolis Thraciae in Antonino Pio.

— — ſt. omnes ſiniſtra pyxidem gerunt. n Traianopolis.

— — ſt. omnes vas tenentes. n. Germes.

— — ſt. in mauſoleo quatuor columnarum c. epigr. ΜΑΤΣΩΛΕΙΟΝ. Æ. Platonis philoſophi.

— — in d. figurae virilis. Æ max. Fauſtinae Iun. *Vaill.* Pr. III. p. 142.) *Guſſeme* III. p. 218. n. 43. *it.* p. 399.

— — non ſemper nudae ex obſeruatione *Nonn.* ad *Golz.* Graec. vet. p. 257.

Gratianus (*Flauius*) Valentiniani ex Seuera filius, a patre factus iam Caeſar et Auguſtus, ab A. V. C. 1120. poſt Chr. 367 ad 383. Solus imperat poſt mortem Valentis. Princeps pius, optimis inſtructus moribus, liberalis, poſt quinque annorum imperium a morte patrui aetatis annorum 29. ab Andragatio, Maximi tyranni duce, necatur VIII. Kal. Septembris A.V.C. 1136. Chr. 383. Primus fuit Auguſti filius, qui nomen Auguſti ſuperſtite patre geſſit. An vero poſſit dici gener Auguſti? Conf. *Woltereck.* El. Num. p. 321. 332. — Fl. Maxima Conſtantia, Imperatoris Conſtantii et Fauſtinae filia, Gratiani vxor. ex *Amm. Marcell.* L. XXI. c. 16. A *Golzio* nuncupatur: FL. MAXIMA CONSTANTIA AVG. Eandem alii Helenam, alii Fl. Maximam Fauſtinam perperam nominarunt. *Spanhem.* Pr. II. p. 380 ſq. 514.

Gratiani numi ex omni metallorum genere, non difficilius repertu ſunt. Legitur in iis: DN. GRATIANVS AVG. *al.* P. F. AVG. vel AV. — D. N. GRATIANVS AVGG. AVG. vid. AVGG. AVG. — D. N. GRATIANVS P. P. P. AVG. *Band.* II. p. 487. — D. N. GRATIAN∵S (*ſic*) P. F. AVG. *Liebe* Goth. Num. p. 363. — D. N. C. I. GRATIANVS P. F. AVG. *Band.* II. p. 485.

In altera pagina: CONCORDIA AVGG. *al.* AVGGG. *al.* AVGGGGS (*ſic*) *Eckhel.* Cat. II. p. 511.) M. *Pembrok.* I. Tb. 26. fg. 4. *al.* AVGGGGG (*ſic*) *Band.* II. p. 481. obſ. 1. — FEL. TEMP. REPARATIO. — GLORIA NOVI SAECVLI. — GLORIA ROMANOR. *al.* ROMANORVM. — PRINCIPIVM IVVENTVTIS. *Peller* Melang. de Medailles I. Tb. 12 fg. 12. p. 170. — REPARATIO REIP. *al.* REIPVB. *al.* REIPVBLICAE. — REPARATIO REIVB. (*ſic*) *Band.* II. 485. *al.* REPARATO (*ſic*) REIPVB. *Band.* ib. — REPARATIO TEMPORVM. — RESTITVTOR REIPVBLICAE. — — SALVS . . . . *Mdb.* p. 509. — SECVRITAS REIPVBLICAE. — VICTORIA AVGG. *al.* AVGVSTORVM. — VIRTVS EXERCITVS. — VIRTVS ROMANORVM. — VOT. V. MVLT. X. — VOT. VX. (*ſic*) MVLT. XX. *Eckhel.* Cat. II. p. 513. — VOT. X. MVLT. XV. — VOT. X. MVLT. XX. — VOT. XV. MVLT. XX. — VOT. XV. MVLT. XXX (*ſic*) *Eckhel.* ib. — VOT. XX. MVLT. XXX. — VOTA PVBLICA. — VOTIS X. MVLTIS XX. — VOTIS XV. MVLTIS XX. — VRBS ROMA. — X in corona. *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 18. p. 56. 57.

Exhibent *Gratiani* numos: *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 68.) *Bandur.* II. p. 451. 480 ad 490.) *Beger.* Th. Br. II. p. 827 ſq.) *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 324.) Numoph. *Burckhard.* p. 20.) *Cimel. Vindob.* I. p. 2. Tb. 7. fgg. 3. 4. p. 27. 46. 148.) *Ducang.* Fam. Byz. Tb. 18. p. 56. 57. *Eckhel.* Cat. II. p. 511 ad 513.) *Ant. Galland* extrait d'une lettre ſur la medaille de Gratien etc. Mem. de Trevoux 1701.) Numoph. *Glock.* p. 5. 6. 130. 257. 258.) *Gorii* Symb. Litt. in Catalogo numor. aureor. Auguſtal. p. 146.) *Gaſſeme* Diccion. III. p. 395 ad 398.) *Hanthaler.* Exercitat. V. Tb. 1. fg. 14. p. 24. Tb. 3. fg. 17. p. 54.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 419. 426. 503 ſq.) *Hulſius* Impp. p. 152. 153. fg. 76.) *Khell.* Supplem. p. 271. 272.) *Godofr. Guil. Leibnitii* diſſ. de num. Gratiani AVC. G. AVG. etc.) *Liebe* Goth. Num. p. 363.) Numoph. *Ludovic.* p. 354 ad 356.) *Mdb.* p. 508 ad 511.) *Muſell.* Impp. Tb. 255. fg. 4 ad 7. *Eiuſd.* Suppl. Impp. Tb. 71. fgg. 3 ad 10.) *Oiſel.*

ſel. Sel. Num. Tb. 67. fgg. 4. 9. p. 372. 373.) *Patin.* Impp. p. 486. *it.* Ind. p. 34.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* I. Tb. 23. fg. 4. p. 296. 297. IV. Tb. 18. fg. 2. p. 284 ad 284) *Pellerin* Melang. I. Tb. 5. fg. 12. p. 170.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 26. fg. 4. III. Tb. 31. fg. 16. Tb. 46. fg. 3.) M. *Piſan.* Tb. 88. n. 1. p. 229.) Numoph. *Rinck.* p. 118. 119.) *Schulz.* MzCab. III. p. 152 ad 155.) Numophyl. *Sulzer.* p. 433. 434.) Muſ. *Theup.* p. 353. 354.) *Vaill.* Pr. III. p. 260. 326.) *Woltereck.* Elect. Num. p. 321 ſqq.

ΓΡΑΤΟΥ, *Grati* nomen. ΕΠΙ ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ ΓΡΑΤΟΥ, *Sub Dioſcoride Grato.* n. Magneſiae.

Grauiſca in Etruria, *Velleio* L. I. c. 15. *Grauiſca.* ſingulari numero, ceteris plurale eſt. Incolae *Grauiſcani.* *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 583. — Grauiſcae colonia ab Auguſto deducta. *Vaill.* Col. I. p. 63. adfirmante *Liuio* L. XL. c. 29. Ad hanc Tuſciae vrbem refertur Æ 3. numus, in quo caput Iouis laureatum.)(ΓΡΑ. Duae aquilae fulmini inſiſtentes, in area lunula et tres globuli. *Arigoni.*) *Eckbel.* Cat. I. p. 15.) *Froelich.* Not. Elem. p. 86.) M. *Hunter.* p. 148.) *Pellerin.* Tb. 7. fg. 7.) *Zaccaria* Iſtit. Num.

Grumentum in Lucania ad ſinum verſus Tarentinum. *Ptolemaeus* Γρύμεντον ſcripſit in Lucanis μεσογείοις. *Liuius* L. XXIII. c. 37. in Lucanis ad Grumentum etc. *et* L. XXVII. c. 41. Hannibal in Lucanis ad Grumentum venit. — *Combe* in Muſ. *Hunter.* Tb. 29. fg. 5. p. 148. ſequentem Æ 3. numulum, in quo caput muliebre ad d.)(ΓΡΥ. Equus decurrens ad d. *Grumento* in Italia dedit.

GRIFS in numo Gordiani Pii cum capite Serapidis, quas litteras *Triſtanus* explicat: *Gordianus Romanorum Imperator, Filius Serapidis, Patinus.* autem p. 377. dubitat ob adiectum AN. CCCVIII.

ΓΡΥ. vid. *Grumentum* Lucaniae.

Grynaeus cognomen Apollinis, inditum a Grynaeo nemore iuxta Clazomenem Aſiae ciuitatem, in quo Apollo colebatur. *Seruio* Gryneum nemus eſt in finibus Aeolidis Apollini conſecratum. Dictum eſt autem hoc nemus a Grynio vicino oppidulo. *Strabo* L. XIII. — Apollinis Grynaei caput laureatum. n. Myrinae Aeoliae.

Gryphes alati equi leonibus ſimiles adunco roſtro et pennis aquilinis, vt colligitur ex numis. An fabuloſi dubitat *Plinius* L. XIX. c. 49. Refert etiam *Seruius* ad *Virgil.* Eclog. VIII. vſ. 17. „Gryphes genus ferarum in Hyperboreis naſcitur montibus, omni parte leones ſunt, alis et facie aquilis ſimiles, equis vehementer infeſti. Adſtipulari eidem *Seruio* videtur et *Cteſias* in Indic. c. 12. cum pluribus aliis, qui ad Euphraten gryphos a ſe inſpectos tradunt. *Cteſias* nimirum veras huiuſmodi beſtias omnino agnoſcit, aitque: aues eas eſſe quadrupes, lupi magnitudine, cruribus et vnguibus leonis, pennis in pectore rubris, reliquo corpore nigris. Mediam hic inire viam videntur, qui cum *Beniamino* Rabbino in Deuter. c. 14. *magnas aquilas* gryphes dictas exiſtimant, minime tamen quadricrures, ſiue quadrupedes. Quare et *Aeſchylus* in Prometh. Act. V. vſ. 802. qui alias aquilas veloces Iouis canes ſemper nimirum eidem adſtantes adpellitat, aduncis quoque roſtris praeditos mutos Iouis canes gryphos cauere pariter praecepit. — Vtrumque ſe res cum gryphibus habeat, e numis *Spanhemius* Pr. I.

 diſſ.

diſſ. V. p. 270 ſq. adſtruit gryphos et Ioui, et Apollini et Nemeſi tribui ſolere.

Gryphi Apollini conſecrati iuxta *Manilium*, *Seruium*, *Fulgentium*, *Sidonium*, *Claudianum*, et inde in numis expreſſi, quia hanc fortaſſe deum cultu et honore proſecuti ſunt regionum illarum incolae, qui numos percuſſerunt, in quibus gryphes conſpiciuntur, iunctis imagine vel ſymbolis huius Apollinis.

Hinc Apollo a gryphe inter alas geſtus depingitur in n. Troadenſium. — Antinous, Hadriani catamitus; ſub Apollinis habitu cum lyra grypho vectus et cum eodem auolans cernitur apud *Seguin.* Sel. Num. p. 143. ed. pr.) *Spanhem.* Pr. I. p. 272. — Gryphus dextrorſum gradiens in Æ 3. Gallieni cum epigr. APOLLINI CONS*eruatori* AVG*uſti*. *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 17. fg. 7. p. 175. 176. — In numis Idalii, vrbis Cretae hinc gryphus inſculptus, illinc Apollo laureatus. *Beger.* Obſeruatt. in Num. Ant. p. 6.) *Golz.* Inſul. Graec. Tb. 27. fg. 7. p. 388.) *Reinhard.* Hiſtorie des Koenigreichs Cypern Tb. 2. fg. 7. p. 21. n. 5. — Iunctus eſt gryphus cum tripode in auerſa numi parte, vt in n. Cytorii Paphlagoniae apud *Golz.* Inſ. Graec. Tb. 2. pariter in n. Lylibitarum Siculorum numo apud *Parutam*, *Begerum* Th. Br. I. p. 469. et *Golzium* Sicil. Tb. 13. fg. 5. — Gryphus pede arae ignitae adpoſito in denario Sileni, in Iuniam gentem adoptati.)(Caput Apollinis laureatum, ante quod lyra. *Golz.* Faſt. p. 173.) *Morell.* Num. Conſular. Tb. 23. fg. 16. p. 579.) *Spanhem.* Pr. II. p. 133. ex cuius ſententia typus non referendus ad ludos Apollinares, ad quos *Vaill.* Fam. Iunia fg. 40. retulit. — Apollo vel Sol gryphorum bigis vectus ſicut in veteri marmore apud *Sponium*, ita gryphi trahunt currum, in quo Apollo. Æ max. Aureliopolis Lydiae. *Bonarrot.* N. Carp. Tb. 7. fg. 11.) *Geſner.* Tb. 122. fg. 23.) *Vaill.* Gr. p. 67. — Quadrigae gryphorum. Æ 1. Smyrnaeorum in Commodo. — Al. Biga a gryphibus tracta, cui duae inſiſtunt figurae muliebres, quarum altera gryphos regit, altera ſcipionem tenet. Æ. Smyrnaeorum in Commodo. *Liebe* Goth. Num. p. 282 ſq. cui Nemeſes inſiſtunt bigis.) *Hautbaler.* Exercit. IV. Tb. 17. p. 237.) — Gryphorum biga, in qua muliebris figura aurigans. Æ 2. Erythraeorum in Valer. Sen. *Band.* I. p. 132.) *Geſſ.* III. p. 765. 400.) *Hard.* p. 56.

Gryphi duo, Diana Pergaea intermedia. n. Pergae Pamphyliae. *Vaill.* Gr.

— pars anterior. Æ. Abderae Thraciae. *Peller.* Tb. 33. fg. 9. — *Gryphus* dimidius. n. Panormi Siciliae apud *Parutam* et *Torremuzzam*.

— caput in galea Perſei. Æ. cum litteris BA. et monogrammate EP. *Liebio* Goth. Num. p. 107. Βασιλεως Περσεως, *Regis Perſei*.

Gryphus ad pedes Nemeſeos. v. *Nemeſis*.

— ad pedes genii. n. Tarſi.

— Monetae et rei monetalis ſymbolum. *Morell.* Fam. p. 307.

— vini et Bacchi ſymbolum. *Morell.* ib. p. 467.

— , modo gradiens, modo ſedens. n. Abderae Thraciae, Actii Acarnaniae, Aeni Thraciae, Albae Italiae apud *Durenſ.* Tb. 2. fg. 3. — Alexandriae Aegypti, Ambraciae Epiri apud *Geſner.* Tb. 8. fg. 29. — Apolloniae Macedoniae, Aſſi Myſiae, Athenarum

rum Atticae, Clazomenes Ioniae, Cytori Paphlagoniae, Idolii Cretae apud *Beger*. Obſeruatt. in Num. antiq. p. 6.) *Golz*. Inſul Graec. Tb. 27. fgg. 7. 8. p. 388. — Lilybaei Siciliae, Panormi Siciliae apud *Parutam* et *Triſtan*. Ill. p. 83. — Phocaeae Ioniae in Muſ. *Alb*. I. Tb. 36. fg. 2. p. 73. 74. — Smyrnae Ioniae, Syracuſae apud *Parutam*, — Teii Ioniae. — *Item* in n. Aeliae g. *Eckbel*. Cat. II. p. 7. — Iuniae gentis in den. Decimi Silani, Papiae g. Eccur autem L. Papius ſuo in numo gryphem expreſſerit, nec *Spanhemius*, neque *Vrſinus Patinusue*, neque *Liebe* in Goth. Num. p. 43. edicit, qui tamen omnes hanc monetam, prout *Morell*. Fam. Papia pariter ac *Vaillantius*, depingunt. *Liebe* id ſolum animaduertit, hunc numulum a *Morellio* in opere ſuo, de familiis Romanis, cuius Mſt. in Theſauro Fridericiano ſeruatur, quinquagies quater in aliquo ſaltem a ſe ipſo diuerſum depingi. Sententia quidem *Vaillantii* gryphus in hoc numo ludos Apollinares deſignare putatur, id tamen haud probat *Spanhemius* Pr. II. diſſ. X. p. 133. eo quod Iunoni Soſpitae nihil prorſus cum ludis iſtis commune videatur.

Gryphus in n. Domitiani Imp. *Guſſeme* Ill. p 88. n. 94. — *it*. Hadriani c. epigr. COS. III. *Vaill*. Pr. I. p. 64. — *it*. Gallieni. vid. APOLLINI CONS. AVG.

Gryphus currens. Æ. Actii Acarnaniae. *Golz*. Graec. vet. Tb. 6. et *Nonn*. Comment. p. 25. — n. inſulae Caenios. Muſ. *Hunter*. p. 76. — n. Idalii Cretae. *Colz*. Inſul. Gr. Tb. 27. fg. 8.

— exſultans inter aſtrum Solis et clauam Herculis medius. Æ. Abderae Thraciae in Philippo. *Wilde* Sel. Num. Tb. 8. fg. 48. p. 74. 75.

Gryphus ſub quo vas. n. Papiae g. *Hanthaler*. Proem. Tb. 5. fg. 6. p. 154.) *Morell*. Fam. Pop. p. 324.) *Vaill*. Fam. Papia.

— infra caput bouis. n. Aſſi Myſiae.

— infra ramus. n. Aeni Thraciae.

— volans ſub quo thyrſus. *Morell* Fam. incert. Tb. 4. Lit. O. p. 467.

— ante Iſidem. n. Aegyptius in Philippo Iun.

— ſedens, ſ. pedem eleuans. Æ. Teiorum. *Wilde* Sel. Num. Tb. 6. fg. 37. p. 54.

— d. pedem eleuans. Æ 3. Abderae Thraciae, quem typum Abdera a Teiis abſtulit. *Neumann*. Pop. Num. I. Tb. 4. fg. 2.

— vno pede arripit rotam, Nemeſeos ſymbolum. n. Smyrnaeor. *Spanhem*. Pr. I. p. 273. — anteriore d. pede rotae impoſito. n. Alexandriae Aegypti in Domitiano. *Guſſeme* Ill. p. 91. n. 138. 139.) *Morell*. in Domitiano Tb. 25. fg. 6. — *Idem typus*. n. Idalii Cretae. *Golz*. Inſul. Gr. Tb. 27. fg. 7. — *Idem typus*. n. Lilybaei Siciliae. — *Idem typus*. n. Fauſtinae Iun.

Gryphus vno pede tenet vaſculum. n. Teiorum.

— caſſidi Mineruae inſculptus aureis Philippi et Alexandri M. Macedoniae regum. *Beger*. Th. Br. I. p. 236. 242.) *Golz*. Graec. vet. Tb. 30.) *Liebe* Goth. Num. p. 6. — n. Velitarum Lucaniae. *Golz*. Sicil. Tb. 22. fgg. 3. 5. 10.

 Gryphus

Gryphus in galea Martis. n. Bruttiorum. *Golz.* ib. Tb. 24. fgg. 8. 10.

Gryphus marinus poſteriore parte in caudam tortuoſam deſinens; in caſſide Palladis. ꝶ. Veliae. Lucaniae. *Golz.* Sicil. Tb. 9. fg. 4.) *Spanhem.* Pr. I. p. 273. — Idem caſſidis typus. ꝶ. Romanorum. *Golz.* ib. Tb. 18. fg. 4. — Idem typus. ꝶ. Ποσειδωνιατων. *Golz.* ib. Tb. 20. fg. 9.

— — ſed galeae Martis caput tegenti inſculptus. Æ. Tianorum. *Golz.* ib. Tb. 19. fg. 2.

ΓΡΥΦΟΥ, *Gryphi* cognomen Antiochi VIII. Epiphanis, Syriae regis, cuius numiſma omnino in otio confictum eſt, in *Golzii* Theſauro inſcriptum: ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΦΙΛΟΜΗΤΟΡΟΣ ΓΡΙΦΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ. Conf. *Froelich.* Annal. Reg. Syriae p. 105.

ΓΣ aerae Bithynorum regum *Annus* 203. qui eſt V. C. 668. apud *Golzium.*

— *Annus* 203. Seleucidarum. n. Antiochi IX. vulgo Cyziceni, Syriae regis. *Eckhel.* Cat. I. p. 217.

— *Annus* Gazenſium 203 vel V. C. 896. iuncto epochae initio 693. n. Anton. Pii. *Vaill.* Gr.

ΓSIS. *Siſciae* cuſus in officina *Tertia*, in imo exergo Æ 3. Vetranionis. *Eckhel.* Cat. II. p. 499.

ΓSISC. Æ 3. Gratiani. *Eckh.* ib. p. 512.

ΓSISCZ, *Siſciae* in *Tertia* officina, additis monetariorum ſignis. n. Gratiani. *Band.* II. p. 487. 488.) *Guſſ.* III. p. 397. n. 12.

ΓΤ *Annus* 303 Seleucidarum. n. Apameae Syriae. M. *Hunter.* Tb. 5. fg. 18.

— *Annus* 303. Gadarenſium, qui V. C. 993. adiecto aerae eorum capite 690. *Hard.* Oper. p. 62. 830.) *Vaill.* Gr. p. 266.) M. *Theup.* p. 1046. vbi ΤΓ ſcriptum inuenitur idem annus.

G. T. A. Stat genius nudo vſque ad vmbilicum corpore, d. modium tenet, ſiniſtram pectori admouet. ꝶ. gentis Caeciliae. *Morell.* Fam. Tb. 3. fg. 1. p. 52. Ex *Harduini* Oper. Sel. p. 688. prolata ſententia his litteris G. T. A. non *Genius Tutelaris Aegypti* ſignificatur, vt vult *Patinus*; neque *Genius Tutelaris Africae*, vt cenſet *Vaillantius*, ſed Q. Metellus dicitur fortaſſis: *Geminae Tutator Africae.* Nam neque *Tutelaris* vocabulum latinitas priſca hoc ſenſu poneret, neque ſi probum eſſet, omnino adhiberet, vbi genium ſcribi ſatis eſt; vt cum dicitur Genio Populi Romani; ſed partem hae litterae ipſae efficiunt Q. Metelli Pii.

G. T. Æ. *Genius Tutelaris Aegypti*, apud *Patinum.*

Γ. ΤΡΑ. ΔΕΚΙΟΣ ΣΕΒ. *Gneus Traianus Decius Auguſtus.*

G. V. *Gemina Victrix*, ſcil. *Legio.*

Gubernaculum nauis in medio numo erectum ſeu ſolitarium in Carteiorum numis apud *Haym.* Th. Br. I. Tb. 23. fg. 10. p. 242. — *it.* Melitenſium apud *Parutam Hauercampi* Tb. 149. fg. 2. — *it.* Mendaeorum vel Menelaitarum apud *Odericium* Num. Graec. p. 14. vid. *Temo.*

— in manu Fortunae. v. *Fortuna.*

Gu-

Gubernaculum ad pedes Victoriae; *al.* Victoria ad gubernaculum ſtat in naui. vid. *Victoria.*

— de quo pluribus *Bagnoli* dell' Ortatore Nautico p. 61 ſqq. Tom. XXIX. Opuſcul. Scientif.

Gundemarus (*Flauius*) rex Gothorum in Hiſpania, Witerici ſucceſſor Ao. Chr. 610. Poſt duorum annorum regnum obiit 612. — Eius numi ſunt apud *Guſſeme* III. p. 401. n. 1. 2. 3. ſequentes: 1. GVNDEMARVS RE. Protome regis, cuius capiti crux impoſita.)(ISPALI. PIVS. Eadem regis protome. — 2. GVNDEMARVS REX. Idem typus.)(PIVS ELIBERRI. Idem typus. — 3. CONYEMARVS RE. Idem typus.)(TARRACO. A. IVO. Idem typus.

GVRGES, a deuorato patrimonio cognomen Fabii. Q. MAX. Q. F. GVRGES, *Quintus* Fabius *Maximus*, *Quinti Filius*, *Gurges. Spanhem.* Pr. II. p. 70. vid. *Fabia g.*

Guttus, vas oblongum, auguratum deſignat, item ſeptemiuratum epulonum.

— pone caput M. Antonii ſpectat ad illius augurale ſacerdotium, quo ille fungebatur. *Vaill.* Fam. Antonia fg. 18.

— inter duas laureas ſellae curuli impoſitas. n. Iul. Caeſaris. *Morell.* Theſ. Impp. I. p. 13. 73.

ΓΞΡ *Annus* 163. Seleucidarum, qui eſt ſecundus regni Alexandri I. Syriae regis. n. Apameae Syriae, Aradi, Laodiceae Syriae. — ΓΞΣ *Annus* 263. Aegarum Ciliciae. — ΓΞΤ *Annus* 363. Aradi. vid. *ſuis locis.*

ΓXXI Litterae ſubſignatae in n. Cari, pariterque in area et in ſubſignatione numorum Taciti, Floriani, Probi, Carini.

ΓXXIR in area et imo exergo n. Aureliani. v. *Litterae.*

Gymnetae vel Hiſpaniae Tarraconenſis populi, vel Baleárides inſulani, ex *Strabone* L. XIV. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 128. — *Velazquez* Enſayo Tb. 14. fg. 3. p. 103. recenſet Æ 3. numum, in cuius antica caput imberbe nudum ad d. ante delphinus, retro XI litterae initiales vocis XINNEO.)(Eques currens ad d. infra XI N N O, quaſque litteras Celtibericas interpretatus eſt XINNEO vel XINNETH.

ΓΥΝΗ, *Vxor.* vid. ΑΓΡΙΠΠΕΙΝΑ ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΓΥΝΗ, *Agrippina Claudii Vxor* ſecunda. — ΑΓΡΙΠΠΙΝΗ ΤΙ. ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΓΥΝΗ, *Agrippina Tiberii Claudii Vxor.* Muſ. *Theup.* p. 844.

Gyrton, *Stephano*; Γύρτων, πόλις Θεσσαλίας, ὁ πολίτης Γυρτώνιος, pariter *Straboni* L. X. Γύρτων, Theſſaliae vrbs perantiqua et iam *Homero* memorata. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 858. 859. — Oppido rari huius vrbis numi ſunt. Conf. *Theoph. Sigefr Bayeri* numus *Gyrtones*, vrbis Theſſalicae, illuſtratus in Commentar. Acad. ſcient. Petropolit. Tom. II. p. 459 ad 469. — 1. Caput Iouis laureatum.)(ΓΥΡΤΩΝΙΩΝ, *Gyrtoniorum.* Equus gradiens, infra quem ΔΗ. Æ 2. *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 95. — 2. Caput Iouis barb. et laureatum ad ſ.)(ΓΥΡΤΩΝΙΩΝ. Equus ſubſultans ad d. ante vuae racemus, inter crura ΔΗ. Æ 2. *Peller.* Tb. 26. fg. 7.) Muſ. *Hunter.* p. 148. n. 1. — 3. Caput fere idem.)(ΓΟΡΤΩΝΙΩΝ. Typus idem, inter crura mon. ante vuae racemus. Æ 2.

M. *Hunter*. ib. n. 2. — 4. Caput nudum iuuenile viri, ante quod delphinus.)(ΓΥΡΤ.... Caput muliebre. Æ 3. *Eckhel*. Num. Vet. Tb. 6. fg. 12. p. 85.

ΓΥΡΤΩΝΙΩΝ, *Gyrtoniorum* Theſſaliae, in *Pyrrhi Ligorii* nůmo. *Harduin*. Oper. Sel. p. 65. vid. *Gyrton*.

Gythium, Spartanorum vrbs et nauale, Γύθιον, vt plurimi, ſiue Γύθειον, *Gytheum*, vt alii ſcribunt, *Stephanus* diphthongo: Γύθειον, πόλις λακωνική, ὁ πολίτης Γυθεάτης, *Plinio* L. IV. c. 8. Sinus *Gytheates* ab oppido, et L. VI. c. 39. *Gythium* in agro Laconico. *Cellar*. Not. Orb. Ant. I. p. 970. Hi conditores ſuos Herculem et Apollinem iactitabant; Liberum, Cererem et Bacchum colebant. *Pauſan*. in Achaicis p. 104. *it*. in Lacon. p. 265.

A) *Autonomus*. 1. Caput Bacchi hedera et corymbis coronatum.)(ΓΥΘΕΑΤΩΝ ΕΠΙ ΕΥΔΟ. Victoria prorae nauis inſiſtens, d. extenſa ſertum, ſ. palmae ramum. Æ 2. *Golz*. Graecia Tb. 11. fg. 1. p. 55. 56. *it*. in Theſauro p. 216.) *Harduin*. Num. Pop. in Oper. Sel. p. 65.) *Froelich*. Not. Elem. p. 86.) *Zaccaria* Iſtit. Num.

B) *Imperiales*. Haec Sparanorum vrbs, inquit *Eckhel*. Num. Vet. p. 135. cum autonomis certis careat, (nam id genus monetam ſolus *Golzius* l. c. offert) aliarum Peloponneſi vrbium more in ſola Seueri familia numos ſignauit;

a) *Sept. Seuero*. 2. ΑΟΥ. ΣΕΠ. ΣΕΥΗΡΟΣ ΣΕ. Caput Seueri laureatum.)(ΓΥΘΕΑΤΩΝ. Apollo nudus ſtans, d. ſagittam, ſ. arcum. Æ 3. *Eckhel*. Num. Vet. Tb. 9. fg. 1. p. 135. — 3. ΑΟΥ. ΣΕΠ. ΣΕΥΗΡΟΣ. Caput eius laureatum.)(ΓΥΘΕΑΤΩΝ. Hercules ſt. clauae innixus. Æ 2. M. *Theup*. p. 939.

b) *Iuliae* Domnae. 4. ΓΥΘΕΑΤΩΝ. Hercules Farneſius ſt. d. clauae innixus. Æ 2. *Guſſeme* III. p. 401. n. 1.) *Harduin*. Oper. Sel. p. 64.) *Vaill*. Gr.

c) *Caracallae*. 5. ΓΥΘΕΑΤΩΝ. Mercurius ſtat ad aram, d. crumenam, ſ. caduceum. Æ 2. *Guſſ*. ib. n. 2.) *Hard* ib.) *Vaill*. ib. — 6. *Al*. ſed mulier innixa columnae, d. caput ſuſtinet. Æ 2. *Guſſ*. ib.) *Vaill*. ib.

d) *Plautillae*. 7. ΦΟΥ... ΠΛΑΥΤΙΛΛΑ ΣΕ. Caput Fabiae Plautillae.)(ΓΥΘΕΑΤΩΝ. Idem mulieris ad columnam typus. M. *Theup*. p. 991. *Guſſ*. ib. n. 3.) *Hard*. ib.) *Vaill*. Gr.

ΓΥΘΕΑΤΩΝ, vel ΓΥΘΕΑΤΩΝ ſcriptum, *Gytheatarum* ſiue *Gytheatum* in Laconica regione. vid. *Gythium*.

ΓΥΤΤΕΩΝ, *Gytteorum*, forte idem ac ΓΥΘΕΑΤΩΝ. *Froelich*. Not. Elem. p. 86.

ΓΞΡ Annus 163. n. Apameae Syriae. Vel ſcriptum

ΓΖΣ loco ΓΞΣ *An*. 263. in Æ 1. Aegorum Ciliciae. *Cimel. Vindob*. I. p. 102.) *Eckhel*. Cat. I. p. 184.

Tab. I.

183 184 185 186 187 188 189
190 191 192 193 194 195
197 198 199 200 201 202 203
204 205 206 207 208 209 210
211 212 213 214 215 216 217
218 219 220 221 222 223
225 226 227 228 229 230
232 233 234 235 236 237
239 240 241 242 243 244
246 247 248 249 250 251
253 254 255 256 257 258
260 261 262 263 264 265
267 268 269 270 271 272

Tom. II.

[illegible]

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
REFERENCE DEPARTMENT

This book is under no circumstances to be taken from the Building

NOV 2 · 1915		
MAY 1 5 1916		

form 410